

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

mag
28.2
1955.

50/115

Katolsk

Ugeblad

2. Januar 1955
103. Aargang
Nr. 1

KIRKENS STATUS

20. Aarhundredes
Martyrium
Den Hellige Faders
Juletale
Et Par Ord om Aflad
Kirken i Ætiopien
»Hvorfor jeg gik i Kloster«
Encyklika til Kinas
Katolikker
Budapest tier stadig

DET ENE FORNØDNE

I vort sidste Nummer i det gamle Aar kastede vi Blikket tilbage over den Vej, vi havde tilbagelagt siden sidste Nytaar. I den nye Aargangs første Nummer er det Øjeblikket til at se frem. Det er svært, fordi vi jo ikke i Virkeligheden kan se ud over Nuet. De fleste af os maa erkende, at der i Aaret, som gik, skete os Ting, vi ikke havde drømt om, lykkelige for nogle, bitre for andre. Vi kunne ikke have indstillet os paa at møde dem paa rette Vis, for de kom uanede, som Lyn fra klar Himmel. Hvad det nye Aar vil bringe, skal vi ikke anstrenge os med at gætte paa. Det kan vi jo alligevel ikke.

Hvis vi beslutter os til at gøre vor daglige Gerhing med særlig Flid, viser

det sig maaske, at Sygdom eller Ulykkestilfælde umuliggør selve Arbejdet, saa det er helt andre Opgaver, der stilles os. Og som dette enkelte Eksempel viser, kan det gaa med alle andre Planer og smukke Nytaarsforsætter. Mennesker spaar, men Gud raa'r.

Derfor er det vel det bedste, vi kan gøre i Nytaarsstunden — ikke at hengive os til Spaadomme, men at vende Blikket mod ham, der raader over Aarets Gang som over alt andet.

Inde i Bladet vil man finde en kort Omtale af Øjeblikkets mest gribende

Film, Graham Greenes »Sagens Kærne«. Vi saa den i en københavnsk Biograf paa Østerbro i Julen. Publikum, nærmere bestemt den bourgeoisi-prægede Del af Bydelens Biografgængere, lo overstadigt under den tragiske Handling, hver Gang Hovedpersonens Tro paa Gud fandt Udtryk. At et Menneske kunde tage sin Religion i ramme Alvor, var slet ikke til at staa for. Saa hysteriske er da kun Katolikker.

Det er ikke rigtigt. Lykkeligvis er der ogsaa andre, for hvem Gud er den første og den sidste. Men lykkeligt, at vi Katolikker er med blandt dem, der lader Gud om at raade, og hvis eneste Ønske, naar alt kommer til alt, er det enkle, at Guds Vilje maa ske.

Det lattermilde Østerbro-Bourgeoisi har sikkert deres Ønsker og deres Frygt, blot allesammen saa totalt verdsligt — Helbred, Penge, gode Venner, Rejser o. s. v. — og saa endelig ikke andre Ulykker end dem, Forsikringspolicerne dækker for. Paa et vist Plan har vi samme eller lignende Ønsker, men i vort Liv er Gud mere reel end alt dette, til syvende og sidst den eneste Realitet. Det lyder for andre som Pral, hvis vi siger, at vort Liv, vor Førlighed, vore Venners Venskab, vort Familielivs Lykke ikke lader sig veje op mod de Ting, der er mellem Gud og vor Sjæl. Men saadan er det jo. Der er ingen anden Maade at være Katolik paa.

Aaret er Guds, fordi al Ting er Guds. Intet andet tæller ved Siden af Guds Vilje.

Og derfor er vort Nytaarsønske det eneste ene — at vi ikke maa blive opslugt af jordiske Bekymringer eller jordiske Planer, hvor ophøjede de end maatte være, saa vi i alt, hvad der sker maa søge, maa samvirke med og altid takke Guds hellige Vilje.

DE HELLIGE TRE KONGER

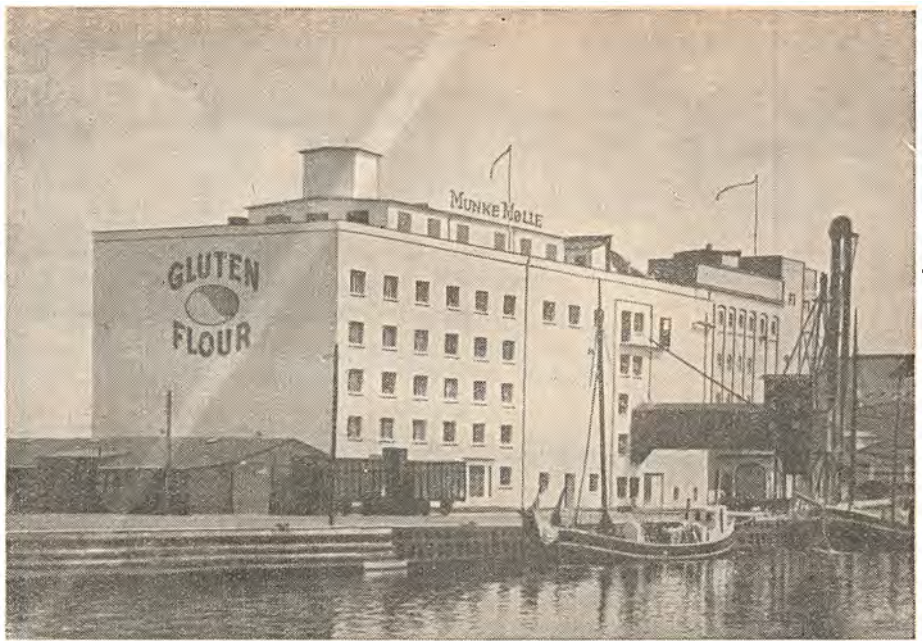
(Kalkmaleri fra Højby, 13. Aarh.)

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KB K

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Edmund Sønchsen *Glarmester*

Larabjærnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Bygningsarbejde · Rammar · Spjelle · Glaslorskr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørførr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damso 2043

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656
Mosaik
og Terrazzo

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TIL HÅNDVASK

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

»TAVSHEDENS KIRKE«

Kirkeforfølgelsens Status - 20. Aarhundredes Martyrologium

Nytaairstid er Statustid. Ogsaa Kirken gør sin Status op — og en af de største Kolonner i denne Status bærer Overskriften: »Tavshedens Kirke«. Dette Ord er blevet mindel om adskillige-Gange i det forløbne Aar, og aller og aller har Rom føjet nye Tal ind i denne Kolonne i 1954. Gör vi denne Kolonne op nu ved Nytaairstid, saa ser den saaledes ud: 186 katolske Overhyrder er ifølge de indtil Dato foreliggende Oplysninger fjernet fra deres Bispesæder bag Jernlæppet. 4 Kardinaler, 33 Ærkebiskopper, 116 Biskopper og 33 Apostoliske Præfekter, Administratorer eller Visitationer er enten blevet myrdet, indespærret, udvist eller paa anden Maade forhindret i Udøvelsen af deres kirkelige Funktioner. Kolonnen med »20. Aarhundredes Martyrer« ser saaledes ud ultimo December 1954:

- 28 Biskopper myrdet, henrettet eller døde i kommunistiske Fængsler som Følge af umenneskelige Mishandlinger.
- 48 Overhyrder befinder sig i Fængsler eller Tvangsarbejdslejre.
- 18 Prælater lever i Exil eller er døde i Exil.
- 85 Prælater er forvist fra deres Virkefelter, enkelte er døde i Mellemtiden, og
- yderligere 7 er fordrevet eller forhindret paa anden Vis i at varetage deres Embeder.

Hertil kommer saa det store, meget store Tal paa Præster, Ordensfolk og Lægfolk — om hvem man til dels kun har sparsomme Efterretninger.

*

De mest rystende Tal om Kirkeforfølgelsen kommer fra *det kommunistiske Kina*. Her er 84 Overhyrder blevet udvist, 5 er døde i Fængsel, 5 sidder stadig fængslet, 4 er fordrevet og en er ude af Stand til at udøve sine Funktioner. Blandt disse er Kardinal Thomas Tien, 18 Ærkebiskopper, 56 Biskopper, 24 Apostoliske Præfekter, Administratorer og Visitationer.

I *Rusland og de baltiske Stater* samt *Ukraine* døde otte Overhyrder i Fængsel, en blev henrettet. Otte Overhyrder sidder stadig fængslet eller opholder sig i Tvangsarbejdslejre. Otte Overhyrder lever i Exil, to er døde fjernt fra deres Virkefelter.

I *Albanien* er to Biskopper blevet henrettet, en Ærkebiskop martret til Døde. I *Bulgarien* sidder en Biskop i Fængsel, en Biskop er blevet dømt til Døden. I *Czekoslovakiet* er en Ærkebiskop og fem Biskopper blevet transforflyttet, seks Biskopper sidder fængslet, en Ærkebiskop sidder i Husarrest. I *Ungarn* holdes Kardinal Mindszenty fangen, en Ærkebiskop sidder i Fængsel, en Biskop er blevet myrdet, en Biskop er død i Fængsel og en Biskop er forhindret i at udøve sine Funktioner. I *Polen* er Kardinal Wysinski, en Ærkebiskop, fem Biskopper og en Kapitularkvikar blevet fængslet. Endvidere er to Overhyrder idømt Fængselsstraffe og en er i Husarrest.

I *Rumænien* likvideredes hel Hierarkiet. En Overhyrde udvistes, fire døde i Fængsel, seks sidder stadig fængslet, en Biskop blev fordrevet.

I *Jugoslavien* holdes Kardinal Stepinac i Husarrest, en Ærkebiskop og en Biskop er forvist, en Biskop er død i Exil, en død i Fængsel, to Biskopper blev hidindtil myrdet under Tito og endnu en Biskop svæver mellem Liv og Død efter brutal Mishandling.

*

Jesu Navns Fest

2. Januar 1955

NAVNET JESUS

»Hans Navn blev kaldt Jesus«.

En kort, men indholdsrig Sætning.

»Jesus«.

Et kort, men indholdsrigt Ord.

Her paa Jorden er det nu engang saaledes, at det er Navnet, der garanterer for Kvaliteten. Firmamærket, Varemærket garanterer for Varens Bonitet.

Et Navn gør Indtryk — det kan ofte virke og drage mere end den stærkeste Magt.

Vor Tid kender til en Række kunstige Navne, der er dannet af et Antal Begyndelsesbogstaver — alle kender dem og benytter dem. »UNO«, »NATO«, »DSB« og mange andre.

Enhver af os kaldes ved et Navn. Det siger en hel Del. Det er givet os efter en Helgen — og Tanken dermed er den, at vi i ham eller hende skulde have et Forbillede, en, der kan gaa i Forbøn for os. Kaster vi et Blik paa Kirkens Kalender, ser vi, at den hver Dag Aaret rundt bugner af Helgennavne. De er allesammen forskellige — og det trøster os. Thi ogsaa vi er forskellige fra hverandre.

Kun een Ting er fælles for alle disse Navne: deres Kærlighed til Gud. De er alle dannet efter Guds Billede.

Derfor staar dette Navn, Guds Navn, Navnet Jesus over Tærskelen til det nye Aar. For mange Mennesker, som kalder sig kristne, betyder dette Navn imidlertid ikke mere ret meget. Navnet »Jesus« betyder »Gud hjælper«, »Messias«, »Frelser«. Gud skaber — Gud dømmes og straffer — Gud hjælper. I Jesu Navn virkede Apostlene Undergerninger — de nærede Ærefrygt for og troede paa dette Navn.

Ogsaa vi burde have Ærefrygt og Tro — saa vilde vi ogsaa være i Stand til at gøre Mirakler. Ikke saadan at forstaa, at vi dermed kunde faa halte til at gaa, døve til at høre, stumme til at tale. Det er slet ikke nødvendigt — blot saadan, at vi undgaar at blive smittet af denne Verdens Aand, som saa at sige ellers alle er inficeret med.

Det er et Tegn paa Jesu Kraft i denne Verdens Atmosfære, at vi er trofaste, hvor Verden ellers lader haant om Troskab eller Trofasthed —

at vi er uselviske, hvor Verden ellers kun søger sig selv —

at vi er hensynsfulde, hvor Menneskene ellers kun meler deres egen

Kage —

at vi er hjælpsomme, hvor Menneskene ellers paa alle Omraader kun lader sig lede af den Indstilling: »Hvad rager det mig, hvad den anden foretager sig?« eller »Hvad kommer det mig ved?« —

at vi er kærlige overfor alle og enhver, hvor Menneskene ellers kun er venlige overfor dem, de har Sympati for eller har Gavn af at være »venlige« imod —

at vi er pligtopfyldende og ansvarsbevidste, hvor Menneskene ellers tager sig Tilværelsen let, for let —

alt dette — og mere til gjorde Vor Herre, og ved at efterligne ham, blev Helgenerne til det, de var.

Men ogsaa vi skal stræbe efter og naa til Hellighed — ikke ved store Undere, men ved ganske dagligdags Ting.

Det er derfor, at Kirken sætter Jesu Navn over Indgangen til det nye Aar.

Lad os derfor begynde i den Herre Jesu Navn, saa vil ogsaa det gaa i Opfyldelse, hvormed Kirken afslutter Messens sidste Bøn paa Aarets første Dag:

»I Jesu forherligede Navn kan vi saa glædes over, at vore Navne er skrevne i Himmerig i den evige Udvælgelsesbog!«

Og kan vi ønske os noget bedre end dette? Amen.

K. Pauli S.J.

MAATTE ALLE FOLKESLAG FORUNDES FRED

Pave Pius XII velsigner Verden — Julebudskab fra Sygelejet

Juleaften rettede den Hellige Fader fra sit Arbejdsværelse over Vatikanets Radio en Hilsen til alle Katolikker i hele Verden og meddelte dem den Pavelige Velsignelse. 1. Juledag — og forøvrigt ogsaa 2. Juledag — viste han sig ved Vinduet i sit Arbejdsværelse og velsignede de store Folkeskarer, der var forsamlet paa Peterspladsen.

»Maatte dog alle Mennesker indse og forstaa at leve deres Liv i virkelig Glæde og den indbyrdes Fordragelighed og Fred, som Julefesten bærer Bud om til alle og enhver. Hvor langt anderledes og mere lykkelig vilde Verden da ikke være!«, udtalte den Hellige Fader i sin Juletale. Han erklærede derpaa, at han stadig arbejdede paa det traditionelle Julebudskab og at han vilde publicere det saa snart det med Guds Hjælp maatte blive færdigt. I sin Sygdoms Ensomhed var han i Tankerne hos alle sine elskede Sønner paa hele Jorden, hos alle Kirkens Overhyrder, ja hos hvert eneste Medlem af den store Menneskefamilie.

Den Hellige Fader ihukom derpaa specielt alle syge og lidende Mennesker. »Med blødende Hjerte — udtalte Paven — bønfaller Vi om himmelsk Trøst og heltemodig Styrke for alle de af Vore Børn, som tvangsmæssigt er isoleret i Fængsler eller Koncentrationslejre og som er blevet fun-

del værdige til at lide for Troens, Sandhedens og Retfærdighedens Sag.« Paven sluttede sin Julehilsen med Ønsket om, at den menneskevordne Guds Søns Fred og Kærlighed maatte forundes alle Folkeslag og deres Ledere og komme til Udtryk i deres Handlinger. (KNA).

ORIENTERING

Et Par Ord om Aflad

— Hver Gang jeg hører Ordet Aflad, saa faar jeg ligefrem Kvalme og Ubhagsfølelser. Kunde man dog bare en Gang for alle blive dette Midalders-Kræmmeri kvit. Det er ubegribeligt, at man ogsaa nu i Aar, i det Herrens Aar 1955, stadigvæk søger at paadutte os Nutidsmennesker den Slags Ting!

— Jamen, hør nu engang! Jeg kan da virkelig ikke indse hvorfor i Alverden Kirken ikke skulle meddele Aflad saa længe den moderne Stat gør det.

— Staten Aflad? Nej, la' nu være.

— Næ, det er ikke Spøg, naar en Stat giver Amnesti, saa er det virkelig alvorlig ment.

— Jamen det er da to vidt forskellige Ting, Amnesti og Aflad.

— Der tager De fejl: Aflad er Eftergivelse af Straf — og det er Amnesti ogsaa. Jeg kan ikke se nogensomhelst Forskel, det skulde da lige være den, at Kirken i dette Tilfælde taler dansk medens Staten taler græsk.

— Hvordan skal det forstås? Det har jeg aldrig før tænkt paa.

— For midt Vedkommende er Sagen ganske klar. Det eneste, der i denne Forbindelse undrer mig er at Staten omgaas med sin Aflad betydeligt mere lemføldigt end Kirken gør det med sine Amnestier. Kirken kræver i hvert Fald af sine Delikventer at de forud vender sig bort fra Ugeringen, idet den kræver Anger og i

mange Tilfælde endog at man vender tilbage til det gode ved at foreskrive Modtagelsen af den hellige Kommunion. Og hvad gør Staten? Den strør tilsyneladende kritikløst sin Aflad ud, uden saa meget som at spørge om, hvorvidt de enkelte Ugeringsmænd virkelig er værdige til at modtage den.

— De bringer mig til en vis Grad i Forlegenhed. Jeg kan ikke nægte at Deres Argumentation giver mig en lidt flov Smag i Munden. — Men hør nu lige: Det er nu trods alt alligevel Dem, der er paa Vildspor! Ser De: naar Staten uddeler Aflad — som De siger — saa forbliver den dog her paa Jorden, men Kirken drister sig til at disponere og afgøre Straffe, som det tilkommer en anden at afgøre i en anden Verden. Det gaar virkelig over min Forstand.

— Nuvel, det gaar ogsaa over min Forstand, det indrømmer jeg. Men netop her forekommer det mig at den afgørende Forskel ligger i Deres og min Synsmaade. De vil nemlig forklare disse Ting udelukkende med Deres Forstand, medens jeg staar paa det Standpunkt, at saa saare jeg betræder det religiøse Omraade, saa ser jeg den oplyste Tro som en ligeberetiget Faktor til Forstanden. Forstand og Tro siger mig f. Eks. følgende: Jeg har ikke Lov til at bebrejde Kirken, at den griber ind paa det overjordiske Omraade, thi det gør den jo stadig og det kan den ej heller undslaa sig for her. Thi det er jo baade dens Op-gave og samtidig dens Ret i Følge dens Stifter Kristus. Jeg behøver blot at nævne et Par Citater, som De ogsaa kender:

»Den, der hører jer, han hører mig«, og »Hvad du binder paa Jorden, det skal ogsaa være bundet i Himlen«. Det afgørende forekommer mig derfor at

NOTER

Præstendnavnelser

Bispedømmet Kancelli meddeler officielt, at Pastor O. M. B. Magnussen er blevet udnævnt til Kapellan ved Jesu Hjerter Kirke i Randers og Pastor J. Halatyn til Kapellan ved Sct. Josefs Kirke i Horsens. Endvidere meddeles det officielt, at Patrene Wilhelmus van de Wall og Leonardus Capellen, begge O.F.Min. Conv., har overtaget Sjælesorgen i henholdsvis Aabenraa og Sønderborg.

*

Ugebladets Søndagsprædikener

skrives de næstfølgende Søndage af Sognepræsten ved Vor Frue Kirke i Aarhus, Pater Karl Pauli SJ.

være om jeg med min Forstand og Tro anerkender Kirken som en af Kristus indstiftet religiøs Institution med jordiske og overjordiske Hverv — eller ej?

— Jeg er godt klar over at De vil køre mig op i en Krog. Men se nu engang: Hvorledes kan Kirken nøjagtigt beregne og udmaale en Eftergivelse af Straf i en anden Verden og love »hundredre Dage« eller en »Quadragen« eller hvad det nu hedder i Bønnebøgerne. Det vil De da ikke vove at forsvare paa nogen Maade?

— Nej, det vil jeg ikke, men det behøver jeg jo heller ikke. Det beror nemlig paa en Misforstaaelse eller rettere paa Ukendskab fra Deres Side. De forskellige Strafudmaalinger tager ikke Sigte paa en anden Verden, men paa denne. De nævnte Betegnelser er blevet bibeholdt fra den gamle kristne Tid, hvor Kirken endnu krævede offentlig Bod for visse offentlige Forseelser. Det vil med andre Ord sige: at eftergive en Straf i samme Omfang, som svarede til den daværende Strafudmaalning. Det var maaske ønskeligt om man lod disse gamle Betegnelser fare, da man jo nutildags næppe forstaar dem mere, men Kirken træder nu engang varsomt paa sin Færd gennem Aartusinderne — saa at man let kan indhente den med en Scooter. Det ændrer imidlertid ikke noget ved den Kendsgerning, at Sandhed forbliver Sandhed, hvadenten man nu kører paa Scooter eller vandrer til Fods.

— Jeg maa indrømme, at hvis De har Ret i hvad De mener, saa har jeg tabt i første Omgang. Men jeg maa dog sige, at disse Ting forekommer mig ganske ny.

— De er tværtimod meget gamle. Hvadenten De tager en gammel eller

Haile Selassie - „Juda Løve“

DEN KATOLSKE KIRKE I ÆTIOPIEN

Herskeren over Ætiopien, den kloge, sympatiske Kejser, Haile Selassie I, — der kort før Jul har besøgt en Række europæiske Lande — er den dynastiske Repræsentant for Verdens ældste Dynasti samt for en Herskeræt, der kan lede sin Afstamning tilbage til den sagnomvundne Kong Salomon og Dronningen af Saba.

Haile Selassie — »Juda Løve« — regerer over et Land, der baade rent racemæssigt og religiøst udgør en meget broget Mosaik: over sytten forskellige Stammer, der taler halvfjerds forskellige Sprog og Dialekter, forskellige Religioner og Landskaber med uhyre forskelligartede klimatiske Betingelser karakteriserer det ætiopiske Kejserrige, hvis egentlige Herrefolk er Amharerne, et harnitisk Hyrdefolk, der blandede sig med de semitiske Indbyggere i Sydarabien og i 5. Aarhundrede antog den Kristen-Koptiske Tro. Denne skismatiske Kirkes Histo-

rie begyndte i 451 med Patriarken Dioskors' Protest mod Calcedon-Konceliets Fordømmelse af ham. Fra den amhariske Slægt nedstammer ikke blot Keiserhuset men ogsaa alle de førende Mænd — de udgør kun omtrent en Fjerdedel af Landets Indbyggere, men regerer ikke desto mindre Landet med en feudal Tradition, der er uden Lige.

Haile Selassies — og dermed Ætiopiens, tidligere Abessinians Historie — er almen kendt, og danner Baggrund for en Forstaaelse af Udviklingen i dette ejendommelige Land i de sidste 30 Aar. I 1935/36 erobrede Mussolini Abessinien og smeltede det sammen med Italiensk-Erythrea og Italiensk-Somaliland til Italiensk-Østafrika. Ved den mindeværdige Folkeforbundssamling i Geneve i 1935 talte Kejser Haile Selassie personligt og meget modigt — men forgæves — sin Sag; det uafhængige Abessinien blev Bytte for den fascistiske Erobrer. Under den sidste Verdenskrig stod Haile Selassie paa de Allieredes Side, og allerede i 1942 kunde han vende tilbage til sin Trone.

*

en ny Religionslærebog eller et moderne katolsk Konversationsleksikon i Haanden, saa finder De dette sort paa hvidt.

— Nuvel, en Overraskelse efter den anden. Men jeg har dog endnu en Indvending. Hvorledes kan Kirken saa »tilvende de arme Sjæle i Skærsilden« en Straffertogivelse, som et Menneske vinder her paa Jorden, det læser man jo dog saa lit?

— Det gør Kirken jo heller ikke. Den henviser blot til Muligheden for »forbønsvis«, som den udtrykker sig, at tilbynde Gud denne Aflad for de arme Sjæle. Den, der anerkender Berettigelsen af Bønnen for Menneskene i det hinsides, han kan ikke udelukke denne Bøn.

— Jeg giver op. Jeg har ikke flere Kort paa Haanden og De har tilsyneladende endnu en Del tilovers — De ser mere og mere tilforladelig ud. Jeg maa indrømme, at jeg stadig har en flov Smag i Munden, men ved De hvad, vi har jo egentlig kun drøftet disse Ting ganske overfladisk. De har det nu ogsaa lettere som Fagmand.

— Det behøver De strengt taget ingen »Fagmand« til! I og for sig er det jo ganske ejendommeligt: Jeg tror ikke at der nogensinde før er skrevet saa mange Bøger og Skrifter om religiøse Spørgsmaal som idag og samtidig har de Kristne næppe nogensinde været darligere underrettet om deres egen Religion end de er det netop idag.

— Hvad mener De med det?

— Simpелthen at De er et levende Bevis herpaa, og saa er De kun en af mange!

— Tak skal De have. Det var smukt sagt. Men De skal alligevel have Tak for Oplysningerne.

Sognepræsten.

mer og de italienske Missionærer maatte drage til Kenya eller Sydafrika. Missionen vedblev dog at bestaa, idet indfødte Gejstlige videreføret Arbejdet under Ledelse af den erytreiske Biskop Chiadne Mariam Cassa. Den politiske Omvæltning i Abessinien ved Englands Bistand gav for en Tid Protestantismen Vind i Sejlene, og protestantiske Lærerkrefter fik Ledelsen af Opdragelsesvæsenet, og selv om enhver Form for protestantisk Propaganda officielt var forbudt, saa maa den etiopiske Ungdom dog idag betragtes som protestantisk. Arbejderungdommen staar under Indflydelse af »Kristelig Forening for unge Mænd« og Skoleungdommen opdrages i protestantiske Skolers Atmosfære. Akademikerne uddannedes hovedsageligt i den angelsaksiske Verden, hvor de takket være protestantiske Kredses Indflydelse nød store økonomiske Goder.

Imidlertid indtraadte der en vis Afkøling i Forholdet til Protestantismen da de engelske Besættelsestropper blev trukket tilbage, og det blev meget gunstigt bedømt i Addis Abeba, at Erytreas Katolikker gik i Brechen for Tilslutningen til Abessinien. Da Kejseren i 1953 besøgte Jesuitternes Comboni-Universitet i Asmara skete der en Ændring i den offentlige Menings Holdning overfor Katolicismen.

Løvrigt var allerede i 1945 Ledelsen af »Tafari Makonnen« — Skolen i Addis Abeba blev overdraget til kanadiske Jesuitter, der ganske vist skulde gaa civilklædt og ikke maatte drive nogen som helst Form for Propaganda. I 1950 fik denne Skole overdraget Organiseringen og Ledelsen af det første abessinske Universitetskollegium og dette gælder idag for at være Abessinians Skole i den offentlige Mening.

Den kirkelige Organisation i Ætiopien er endnu ikke udbygget og Vatikanet foreløbig kun repræsenteret i Addis Abeba af en Præst som Sær-Udsending. Det kolossale Landomraade er opdelt i to Exarkater (Erkebispedømmer) og fem apostoliske Præfekturer. Der uddannes indfødte Præster i Seminarier i henholdsvis Addis Abeba og Cherem i Erythrea.

*

Den tiltalende mørke Monark har overalt paa sin Færd gennem Europa naaet at skabe Respekt om sin Person, ikke mindst ved det meget fine Karaktertræk, at han har paabudt sine Undersaatter ikke at øve Had eller Gengældelse overfor de Italienerne, der er forblevet i hans Land efter dettes Tilbageerobring. Ogsaa paa flere andre Punkter har han vist en Holdning, der adskiller sig ganske væsentligt fra vesteuropæiske Statsmænd. Da han saaledes paa sin Rejse gennem Europa ogsaa besøgte Jugoslavien, var der bl. a. planlagt et Besøg i Zagreb. Kejseren ytrede ved denne Lejlighed Ønske om at maatte hilse paa Kardinal Stepinac, hvem Tito som bekendt holder i Husarrest i Krasic. Da det blev betydet Kejseren, at et saadan Besøg ikke var ønskeligt, gav han helt og holdent Afkald paa Besøget i Zagreb.

C. D.

Barnet i vor Midte -

Det er Juledag, hen paa Eftermiddagen. Roen har sænket sig over Stuerne — Børnene er gaaet over til Naboens for at se, hvad Julen har bragt derovre. Legelejlighed ligger spredt rundt om saadan som Børn nu engang plejer at gøre.

Moder (ser sig omkring i Stuen med et lille Smil): Det er og bliver dog Mor, der skal rydde op.

Fader: Lad det nu være, det hele, min Ven. Det varer jo ikke saa længe, inden Børnene er tilbage igen, og saa begynder de jo forfra. Kom, lad os sætte os hen ved Krybben og nyde Roen et Øjeblik.

Moder: Aa, ja, bare en halv Time. Det er saa rart at sidde sammen med dig et Øjeblik og (tænder et Lys foran Krybben). Jeg maa jo ogsaa have Lov til at glæde mig lidt, ikke sandt?

Fader: Hvor kan du dog sige saadan? Det er jo Jul. Og det var netop det, Englene sagde til Hyrderne. Se blot: de staar rundt omkring Stalden — og glæder sig. Nogle af dem har endog deres Børn i Haanden. Der er andre, som har et lille Lam paa Armen eller som blæser paa Fløjter. De har kastet alle deres Sorger bort — blot fordi de har *Barnet i deres Midte*.

Moder: Jo, det er meget rigtigt, men Hyrderne, de var ogsaa helt andre Mennesker end vi — jeg mener: frommere og bedre ...

Fader: Det tror jeg saamænd ikke. Det var fattige Mennesker, ogsaa med Børn. Jeg kan dog saa levende forestille mig, at et Par Stykker af dem Dagen i Forvejen har været oppe at skændes om et af Dyrene, som en af den andens Hyrdehundde maaske har skambidt. Men nu har de glemt alt af bare Glæde over, hvad der skete i Nat.

Moder (med et lille Suk): Vi maa saamænd ogsaa glemme mangt og meget, hvis vi vil unde os en Stund i Fred og Ro.

Fader: Nu skal du lade alle de Sorger hvile, som en Far og Mor altid har. Der er saa mange, der har det meget daarligere end vi. Jeg mener netop, at Julen er den Fest, som skal give alle Familier nyt Mod og ny Glæde. Vor Herre har jo ved denne Lejlighed selv gjort sig til Barn, og alle Børn har derved faktisk faaet ham til Broder, og alle Forældre ogsaa ham at sørge for, ligesom de sørger for deres egne Børn.

Moder: Men sikke filosofisk, du dog er.

Fader: Ja, jeg undrer mig saamænd ogsaa selv over mine Ord. Men det var noget, der saadan lige faldt mig ind, medens jeg sad her ved Krybben og saa paa dig — og tænkte paa Børnene, som du har givet mig.

Moder: Du mener: som Vor Herre har givet os ...

Fader: Ja, se bare, nu siger du det selv, at med hvert Barn har vi faaet saa at sige et lille Stykke af Vor Herre. Der er en Smule af Barnet i Bethlehem i ethvert Barn paa Jord. Det er i Virkeligheden et stort Vidunder, som jeg tænker paa med Ærefrygt og tillige ogsaa med en vis Gysen ... det sidste fordi et saadant lille Menneskevæsen, som Gud har skænket os, ogsaa vil tilbage til ham igen ...

Moder: Det har du ganske Ret i; der er ingen, der faar saa herlige Gaver fra Vor Herre som netop dem, der bliver Far og Mor.

Fader: Vore Forældre og Bedsteforældre, som levede Krybben paa langt nærmere Hold, de har velsagtens følt det endnu stærkere end vi Mennesker af idag.

Moder: Du mener altsaa, at vi idag ikke mere bor op ad det guddommelige Barns Krybbe?

Fader: For mange af os Nutidsmennesker er Krybben vist blevet et ganske perifert Begreb, et alt for usselt og lidt paaagtet Sted — omend den gemmer al Verdens Rigdom og Lykke.

Moder: Burde man da ikke raabe dette ud over den ganske Verden, saa at alle og enhver fik det at vide og saa vendte tilbage til Bethlehem?

Fader: Jo, men ser du — det er slet ikke saa lige til. Og den største Vanskelighed ligger deri, at *vi ikke mere har Barnet i vor Midte*, at vi ikke mere betragter Barnets Hemmelighed med Ærefrygt og Ærbødighed, og at vi i Virkeligheden ikke venter andet af det, end at det skal vokse op og blive fornuftigt og tjene mange Penge. Barnet kommer ikke mere som Guds Sendebud til Menneskene, men slet og ret som et nyt lille — ofte besværligt — Menneskevæsen, der bare er med til at forhøje Befolkningstallet i hele Verden og dermed forøge Livets Besværligheder.

Moder: Jamen, Alverdens Mødre vil ogsaa kunne betro dig, at det at faa og have Børn i Virkeligheden ogsaa er en stor Byrde og giver Anledning til mange Bekymringer.

Fader: Det er rigtigt, min Ven — jeg ved det, jeg har ogsaa selv spekuleret meget derover. Men du, min kæreste, du har lært mig, at bag

alle dine Sorger og Bekymringer for Barnet, der ligger Livets egentlige Rigdom og Værdi. Man kan ikke altid gribe denne Lykke med Hænderne, og der er Stunder, hvor man mener slet ikke at kunne skimte den. Men til syvende og sidst er det dog alligevel Barnet, der bringer os Trøst og Glæde og Opmuntring i alle Livets Stunder. Børnene afrunder saa at sige Tilværelsen — det er det, der er Hemmeligheden.

Moder: Du har Ret. Det er Børnene, der bevirker, at Kærligheden vedbliver at leve i Verden. De er Krybbebarnets smaa Hjælpere, som er med til at aabenbare Guds Kærlighed for en nødlidende Verden. Det er dog det, du mener, ikke sandt?

Fader: Jo, og nu behøver jeg heller ikke at forklare, hvorfor Julen netop ogsaa er en Familiens Fest. Fædre og Mødre har altid betragtet denne Fest som en saadan — og jo mindre, de har fjernet sig fra Krybben, desto tydeligere har de haft Øjnene aabne herfor.

Moder: Ved du hvad, vi to, vi vil altid forblive i Krybbens Nærhed.

Fader: Hør — nu kommer Ungerne ind gennem Haven. *Moder* (idet hun giver Far et Kys): Sagde du ikke, at det er Børnene, som afrunder vort Liv — vor hele Tilværelse?

I. I. L.

Sr. M. Michaela CPS

HVORFOR JEG GIK I KLOSTER

Alle sagde »Hvad i Alverden?«, men der var ikke nogen, der spurgte »Hvorfor«, da jeg gik i Kloster. Maaske troede man, at jeg havde haft en eller anden Privataabenbaring, og det kom jo saadan set heller ikke nogen ved.

»Jeg har i Sinde at gaa i Kloster«, sagde jeg til min Tante Hanne, og hele Familien stod skælvende bag; jeg selv var ogsaa en Smule nervøs — for Tante Hanne var nemlig Familiens ukronede Herskerinde, dens urokkelige Søjle. Med et fornøjet Glimt i Øjet havde hun hidbragt os Smaapiger mangen en Livsvidsom og — til Mors aabenlyse Glæde — indprentet os mangen en Grundsætning. Hun gik — og med Rette — for at være meget slagferdig, og jeg var faktisk spændt paa hvad hun vilde sige til mig.

»Helvede er brolagt med Forstanderindehoveder«, lød hendes overraskende Svar og hun fortalte mig derpaa — ikke uden et vist lunt Blink i Øjet — en Række gruopvækkende Klosterhistorier. Hun havde principielt ikke noget inod Søstre — men Situationen var imidlertid en helt anden, naar det var mig, der vilde være Ordenssøster.

Da jeg fortalte Tante Hanne om min Hensigt at ville gaa i Kloster, strøg hun med sin juvelbesatte Haand hen over sit Haar og sagde derpaa med et Suk: »Ved du hvad, jeg er rystet ved Tanken om at du vil gaa i Kloster, virkelig rystet. Jeg er aldeles overbevist om at du vil gaa til Grunde, min Kære«.

»Det var Peters Far«, sagde Mor i det hun lagde Telefonen. »Han sagde, at han ikke havde lukket et Øje hele Natten ved Tanken om at du vil gaa i Kloster. Han er ganske vist ikke Katolik, men du vil ikke finde eet eneste Menneske, der kan begribe hvordan en ung Pige kan give Afkald paa alting og gaa i Kloster.«

Det var der saamænd ikke nogen, der behøvede at fortælle mig. Min kødelige Broder havde betragtet mig som en udstoppet Hval eller noget andet kuriøst lige siden jeg betroede ham mit Forehavende.

Der var ingen der spurgte mig om hvorfor jeg vilde gaa i Kloster. Og det var dog det allermest nærliggende Spørgsmaal.

Det tog sandsynligvis sin Begyndelse med min Beundring for St. Josephsøstrene, som jeg havde gaaet i Skole hos. Det var den eneste katolske Skole, som vi kunde naa, og den laa i et yderst fattigt Kvarter. Mange af Børnene kom om Morgenen uvaskede og uredte, forkomne og tit og ofte uden Mad. Søstrenes utrolige Kærlighed til disse Unger, deres enestaende Behandling og uselviske Hengivenhed over for Børnene havde allerede den Gang gjort et dybt Indtryk paa mig. En Begivenhed fra dengang har præget sig dybt i min Erindring (og den

paagældende Søster vil sikkert rødme, dersom hun læser disse Linier). En Morgenstund var et af Børnene blevet alvorligt syg lige inden Skolen. Børnet maatte bringes hjem og Klasseværelset gøres rent. Søsteren saa sig rundt i Klassen og spurgte hvem der frivilligt vilde paatage sig det ubehagelige Stykke Arbejde. Alle rakte Haanden i Vejret.

Ønsket om at takkes Søsteren kom efter min Mening i dette Tilfælde i anden Række. Vi havde Fornemmelsen af at det hele drejede sig om noget helt andet, og vi følte, at det nu gjaldt om at paatage sig et ubehageligt Job i Stedet for at vælte det over paa en anden. Og dem, som Søsteren udvalgte, var Genstand for vor ophøjede Ærbødighed Resten af Dagen.

Søsteren smilte imidlertid — hun havde blot villet sætte os paa Prøve — hun gjorde Arbejdet selv.

Der var sandsynligvis andre Søstre med større Aandsevner i Ordenen end de, der underviste os. Men jeg er aldrig senere stødt paa en Lærerinde, som underviste med saa megen Held og saa gode Resultater, som denne. Og jeg har aldrig i mit Liv overværet et Foredrag om »Kristi mystiske Lege-me«, som har gjort dybere Indtryk paa mig end den Maade, hvorpaa hun tog sig af den stakkels, smaatbegavede Else, der var en halv Snes Aar ældre end vi andre. Mindet om hendes Eksempe! — hvorfor jeg er hende saa megen Tak skyldig — vil jeg bevare saa længe jeg lever.

Men selv om jeg fik min første Tilskyndelse til at gaa i Kloster allerede i min Skoletid, saa er mit egentlige Kald vist først rigtig vaagnet senere. Vi havde en Del religiøse Blade og Tidsskrifter hjemme, hvor vi Søskende ivrigt bladede i dem — men heller ikke det var Aarsagen. Hvorfor jeg egentlig fik den Naade — thi Ordenslivet er virkelig en særlig Gave fra Gud — det ved jeg faktisk ikke. Der er uden Tvivl en eller anden som har bedt — og maaske endda lidt — for mig. Og nu sidder jeg altsaa som Ordenssøster her. Og selv om jeg ikke fortjener Ordenskaldets Lykke, saa er det dog min største Rigdom, som jeg kunde ønske at dele med mange andre. Ulykkeligvis er der idag adskillige unge katolske Kvinder, der afholdes fra Ordenslivet og den overvældende store Lykke, som man føler i Guds Tjeneste, takket være udmærkede, men misforstaaede Raad og Udtalelser fra »velmenende« Veninder og Slægtninge.

Kort efter at jeg var indtraadt, døde forøvrigt Tante Hanne. Jeg er sikker paa at hun er kommet i Himlen, men haaber til Gengæld ogsaa, at Vor Herre har ført hende hen i Afdelingen for hedengangen Forstanderinder — for jeg tror, at disse kan have Fornøjelse af hende.

Sr. M. L.

J korte Træk -

Flere tusinde Pilgrimme deltog Juleaften i den traditionelle Julegudstjeneste i Fødselskirken i Bethlehem. Midnatsmessen læstes af Patriarken Mgr. Alberto Gori, og blandt de tilstedeværende saas Medlemmer af FN-Kommissionen til Overvaagelse af Vaabenstilstanden i Palæstina (KNA).

Det katolske Universitet i Milano er begyndt med Forelæsninger over Film og Fjernsyn. Professor Mario Apollonio, der er Ordinarius for italiensk Litteratur, indledede med en Forelæsning over Emnet »Film og Kunst« (KNA).

Den kendte engelske Sportsjournalist Donald Dress er indtraadt i Benediktinerordenen. Han har skildret sin Vej til Ordenskaldet i en Bog med Titlen: »Hvordan jeg blev Ordensmand« (KNA).

Et amerikansk katolsk Rejsebureau har for Aaret 1955 i Samarbejde med det Kongelige Nederlandske Luftfartselskab planlagt en Række Luftrejser til Europa, hvis Maal er Rom, Lourdes og Fatima. Hver Rejse vil være ledsaget af en Præst. (KNA).

Umiddelbart inden Jul tog en Kvinde, Uta Heineman, Doktorgraden i katolsk Teologi med Udmærkelse ved Universitetet i München. Dr. Uta Heineman studerede oprindeligt evangelisk Teologi, men fandt under Studiet Vej til den katolske Kirke. (KNA).

Den ekskommunicerede italienske Jesuit Alighiero Tondi er blevet udvist af Provinsen Bologna efter at have gjort sig skyldig i Overtrædelse af Politivedtægten. Han har bl. a. ved Taler i kommunistiske Forsamlingshuse betegnet Kardinalerne Mindszenty og Wyszynski som »gemene Forbrydere« (KNA).

Generalvikaren i Rom, Kardinal Clemente Micara, fyldte Juleaften 75 Aar. (KIPA).

Den hellige Stefans Fest blev overalt i de Forenede Stater fejret som Bededag for den forfulgte Kirke. (KNA).

Der hersker stor Ophidselse i det katolske Tyröl i Anledning af, at det østrigske Finansministerium har givet sin Billigelse til, at der aabnes et Spillekasino i Kitzbühel. Der har fundet adskillige Demonstrationer Sted. Institutionens Oprettelse motiveres med Hensynet til Turismens Fremme. (KNA).

Kort før Jul samledes over 1000 Arbejdere fra Napoli ved den hellige Pave Pius X's Grav i Peterskirken i Bøn for Pave Pius XII's snarlige Helbredelse. (KNA).

De tyske Katolikkers Centralkomité har enstemmig vedtaget at henlægge 77. tyske »Katholikentag« til Köln. (KIPA).

NYTÅR

Ligegyldigt om vi er kristne eller ikke, tvinger jordens omløb omkring solen os til at inddele tiden i afsnit på 365 dage. Det er GUD, Skaberens, der har ordnet det således. Siger vi år, så siger vi altså Guds vilje. Siger vi nytår, så siger vi, at Gud har givet os et nyt spand på 365 dage til at leve og virke, bede og arbejde i. For såvidt kan man slet ikke tale om, at den første januar er kun den rent borgerlige begyndelse på det nye år, mens kirkeåret jo begynder med 1. søndag i advent. For der findes ikke noget som helst rent borgerligt, verdsligt og profant i vor tilværelse; der er ikke tider eller steder, hvor Gud ikke har noget som helst krav på os. Nej, alle tider og øjeblikke, alle lande sammen med deres beboere og regeringer, alle skabte ting, mennesker og forhold tilhører Gud og er afhængige af Ham. En vis antikerikalisme vil opdele verden i et kirkeligt og et verdsligt område. Enhver kan gennemskue skavheden i denne opdeling. Både det kirkelige og det verdslige liv er underkastet Guds herskervilje. Han har skabt alting. Han styrer alt og os alle, om vi nu opfylder vore verdslige borgerpligter eller om vi modtager sakramenterne og dyrker Gud i eller udenfor kirken. For: »Din er himlen, og Din er jorden. Du grundet jordet rig med dets fylde ...« (Ps. 89, 12).

pater.

Husk sedlen

Frederiksberg K.U.K.: først møde d. 22. jan.

D.U.K.'s vinterskole: sø. d. 9. jan. kl. 8
Emne: trosliv.

Første Lørdag: d. 1. jan.

Hellig 3 Kongers Dag: to. d. 6. jan.

Første Fredag: d. 7. jan.

STENOSGADE
KATOLSK UNGDOMSKLUB

**Stor nytårsfest med
»nytårscocktail« og bal**

afholdes i Skt. Knuds skoles
festsal lørdag den

15. januar 1955 kl. 20—24.

Øl, sodavand og pølser kan købes
i baren.

Ugens samtale

(fortsat)

Munke til Danmark?

— Findes der Cistercienser-klostre i Skandinavien?

— Vi har, som omtalt, nonneklosteret i Allerslev, men bortset herfra findes der ingen Cistercienser-klostre i Skandinavien.

— Kan man som dansker i udlandet gøre sig håb om at komme til Danmark, hvis ordenen opretter et kloster dér?

— Når Danmark med tiden får et Cistercienser-kloster for mænd, vil man naturligvis foretrække at besætte det med danskere, som er indtrådt i ordenen. Men man må huske på, at man er bundet til det kloster, hvor man har aflagt lydighedsløftet. Man kan derfor ikke forlange at blive forflyttet, ligesom man på den anden side heller ikke har pligt til at lade sig forflytte.

Uden tro holder man ikke ud

— Kan De råde andre unge til at blive Cisterciensermunke eller -nonner?

— Den, der har en urokkelig tillid til Gud, kan roligt gå i kloster, ligesom han eller hun roligt kan færdes mellem mennesker overalt i verden. Men uden tro er der ingen der holder ud i klosteret. I dette spørgsmål drejer det sig med andre ord om styrken af Guds kærlighed i den enkelte menneskesjæl, og om sjællens villighed eller uvillighed til at være redskab for denne kærlighed. Mottersalene, dybt nede på bunden af erkendelsen, er sjælen stillet ansigt til ansigt med den levende Gud. Dér måler den sine kræfter, og dér får den anvist sit virkefelt. Gud er derfor den, der råder et menneske allerbedst i spørgsmålet om man skal gå i kloster eller ej. Med hensyn til valg af orden og kloster må man naturligvis først gøre sig sit særlige religiøse ideal klart. Hvis man foretrækker det mystiske Gudsliv for en mere intellektuelt præget religiøsitet, hvis man foruden korbøn og meditation også ønsker at give sin gudsdyrkelse udtryk gennem legemsarbejde i have og på mark, ja så kan jeg absolut anbefale cistercienserlivet. Men man bør i alle tilfælde tale med sin skriftefader om sagen.

Man tvinges til at tage et standpunkt

— Er det nu ikke vanskeligt at finde sig til rette under fremmede forhold?

— Nej, hvis man har set sig lidt om i sit eget land eller i sin egen verdensdel, falder det een ikke særlig svært at finde sig til rette i en fremmed egn. Men alligevel er det på en måde fantastisk svært for en dansker at gå i kloster; ikke så meget fordi man stiller fordringer til ham, men fordi han eller hun tvinges til at tage et standpunkt til tilværelsens problemer! Tænk at skulle tro på livet med hele sin sjæl og krop, på hele sin eksistens!

Kærligheden er blevet kold i Danmark

— Længes De nu aldrig hjem efter danske forhold?

— Naturligvis hænder det at tankerne smutter hjemover — vi er jo da kun mennesker! Jeg tænker med glæde på de timer, jeg har tilbragt bag et bugnende sejl på sundet, på kammeraterne fra skoletiden, på skiturene i Tibirke bakker og på duften af muld bag min faders plov. »Hundredefold« hvisker Vorherre. Det er ganske fantastisk! Gud for sin del har allerede givet rigeligt på forskud: en naturskøn egn, et smukt og ærværdigt gammelt kloster og verdens mest storartede brødre. Sker det alligevel at en lille salt tåre finder vej ned gennem halm-madrassen, så er det bare fordi kærligheden er blevet kold i mit folk.

Nytårsbetragtning

Gud er den evige begyndelse. Og vi, Hans børn, har den store fordel, at også vort liv kan blive en stadig begyndelse, om vi da selv vil!

En helgen plejede at indlede hver dag med ordene: Nu begynder jeg! Han mente dermed, at han hver dag tog kampen op med samme mod og tillid, som om han aldrig havde lidt noget nederlag. Og det kunne han sige, fordi han vidste, at alt kan genoprettes — ved Kristus, vor Herre.

Intet soner dine synder og fejl søm den gode vilje, hvormed du går i gang igen i tillid til Ham.

(Fra »Oremus«).

KØB
DERES
BØGER

i

Sognepræsteindsættelse i Horsens

St. Josephs Kirke var fyldt, da Generalvikaren Søndag d. 12. December foretog Indsættelsen af den ny Sognepræst, Pastor N. R. M. Oppermann. I sin Prædiken behandlede Generalvikaren Emnet Præstens Ansvar og reltede derpaa en varm Tak til de to bortdragne Præster, som havde virket her i Horsens i en lang Aarrække. Det var — udtalte han — utvivlsomt forbundet med et langt Offer for dem begge at skulle forlade den Menighed, som de begge havde været knyttet saa stærkt til. Henvendt til den ny Sognepræst udtalte Generalvikaren, at ogsaa for ham havde det sikkert været svært at skulle tage Afsked med sin gamle Menighed i Nykjøbing. »De har der forslaaet ikke blot at vinde Deres Menigheds Tillid, men tillige ogsaa alles Hjerter. Jeg er overbevist om, at De

vil være den samme nidkære Hyrde ogsaa for det Sogn, som nu er betroet til Deres Varetægt. Efter Højmessens — som sluttede med Te Deum — hilste den ny Sognepræst for første Gang paa sin Menighed. R.

»LOVLØSE HJERTER«

Titlen paa denne Film er digtet af det danske Filmsselskabs fast ansatte Analfabet. I Virkeligheden drejer det sig om »Sagens Kærne«, den engelske Forfatter Graham Greenes Mesterværk. Handlingen foregaar i en engelsk Koloni i det tropiske Afrika, og det er lykkedes paa Stedet at optage Billeder, som virkelig lader Tilskuere opleve Tropernes ulidelige Hede, Feberglød og Nervepinsler. Den tragiske Handling er gennemført med overordentlig Styrke, og Hovedrollen i Trevor Howards Udførelse er aldeles uforglemmelig. Det er simpelthen umuligt at tænke sig Rollen spillet anderledes.

Den engelske Instruktør har ikke forsøgt at lefle for et afkrystnet Publikum ved at gaa let hen over det spændte religiøse Drama i Bogen, kun Slutningen har han mildnet, og selv dette paa en Maade, som ikke ændrer ved »Sagens Kærne«, den nemlig, at et er, hvad vi gør mod os selv eller andre og kludrer med i vor Menneskelighed, et andet og ene afgørende er Gud og vor Kærlighed til ham.

Saa alvorligt, dybtborende og ægte et Kunstværk som denne Film, vil næppe gaa længe i danske Biografer. Skynd Dem at se den!

UGEBLADETS BOGSIDE

To Maria-Bøger

Ved Maria-Aarets Afslutning udkom som et dansk Bidrag til det svundne Aar et fint lille Skrift, der
(fortsættes Side 10)

Horsens		
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatører for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Vejle	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

2. S. *Jesu hellige Navn* (65—14); (hvid) 2. Bøn (kun det i st. Messer): Oktav af St. Stefan (69; Præf. (514)).
3. M. *Oktav af St. Johannes Evangelist* (49); 2. Bøn: Gudsmøder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]): Præf. (524).
4. Ti. *Oktav af De uskyldige Børn* (rød) (69); 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (514).
5. O. *Vigilie* (69—15); 2. Børn: St. Telesforus (70), 3. Bøn: Gudmoder (som Mandag); Præf. (514).
6. T.*) **HELLIG 3 KONGERS DAG** (hvid) (72—16); Præf. (515). — Paabudt Helligdag.
7. F. 2. *Dag i Oktaven* (72—16); (hvid) 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (515).
8. L. 3. *Dag i Oktaven* (72—16); (hvid) 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (515).
9. S. *Den hellige Families Fest*. (hvid)
- *) Hellig 3 Kongers Dag afholdes Kollekt for Afrika-Missionerne.

HUSK

at *baade* Nytaarsdag, Søndag d. 2. Januar og Hellig Tre Kongers Dag er paabudte Helligdage.

Kalenderen 1955

udgivet af Ansgariuforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. — Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Violin-

og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Anne Kirke, Skole og Hjem

Gudstjenester

Hellig Tre Kongers Fest

- St. Ansgar*: St. Messe 7, 8, 10. Levitmesse 20.
Jesu Hjerte: St. Messe 6, 7, 8, 9, 10. Højmesse 20.
St. Mariæ: St. Messe 6,30, 8, 10. Højmesse 20.
St. Annæ: St. Messe 8. Højmesse 20.
Sakraments: St. Messe 6,15, 7,30. Levitmesse 19,30.
St. Joseph: St. Messe 5¼, 7½. Højmesse 9.
Immaculata: St. Messe 7. Højmesse 9.
St. Andreas: St. Messe 6,30, 7,15, 8. Højmesse 20.
Hvidovre: St. Messe 8.

Katolsk Højskole

Madlavning behøver ikke at være trivielt!

Tværtimod — det er både fornøjeligt og inspirerende og ofte tillige besparende at se og lære noget nyt, når blot det »serveres« på indbydende vis.

Sådan som *Katolsk Aftenskoles husholdningskursus* er tilrettelagt, er der noget at lære for både viderekomne og begyndere. Der arbejdes nemlig i små familiegupper, og ligegyldig hvilke forkundskaber De møder med, skulle De kunne finde en egnet gruppe. Og Deres familie vil kunne mærke resultaterne!

De kan nå det endnu —

At virkelig dygtige husmødre har den største betydning for familielivet — og for samfundet — er der ofte peget på af katolske autoriteter. Gør derfor for een gangs skyld straks alvor af et godt nytårsforsæt og meld Dem til *Katolsk Aftenskoles husholdningskursus* i forårssemesteret. Vi starter mandag den 10. januar kl. 19, og alle er velkomne. Indskrivningsgebyret er kun kr. 10,— for hele semesteret, og alle materialer er inkluderet heri. Ring eller skriv endnu idag til: Fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F., tlf. FAsan 2718.

Ugebladets Bogsider (fortsat fra side 9)

fortjener en Hædersplads i vor danske religiøse Litteratur: *Ave Maria* — fortolket af Pater H. Roos SJ til 11 Træsniit af Italo Zetti. Der lyser ud af disse Linier en levende Kærlighed til Gudsmøder og Kirkens gamle Maria-Bøn, og for alle dem, der kender og ved at vurdere Peter Lipperts fremragende Bøger, vil Roos' Ave Maria være en dobbelt kærkommen Gave. Han fornægter i disse Udlægninger af Bønnen til Guds Moder ikke sin Herkomst og sin Arv — og det har han iøvrigt heller ingen Grund til at gøre (Arne Frost Hansen). G.

I Serien »Orbis Pictus« udsender Hallwag i Bern et nyt Bind: *Italienske Madonnen*. Næppe noget andet Emne har formentlig inspireret Kunstnernes Fantasi ned gennem Tiderne som netop Gudsmøder, og det foreliggende Bind giver et afrundet Tværsnit af, hvad italiensk Kunst har præsteret paa dette Omraade gennem et Par Aarhundreder. M.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N.
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050

Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>	<p style="text-align: center;"> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tjølgenapl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jærgaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILYND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

Næstved

<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ng Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Ingen Nytaarsaudiens i Vatikanet

Rom venter i Spænding paa
den Hellige Faders Julebudskab

Det meddeles fra Vatikanet, at den Hellige Fader i Aar næppe vil kunne modtage de ved den Hellige Stol akkrediterede Diplomater i den sædvanlige Nytaarsaudiens. Juleaften overrakte Polens og Frankrigs Ambassadører paa samtlige Missionschefers Vegne Chefen for det pavelige Statssekretariat, Mgr. Dell'Acqua, en til den Hellige Fader rettet Adresse, hvori det diplomatiske Corps først og fremmest gav Udtryk for Ønsket om snarlig Helbredelse.

Bedringen i den Hellige Faders Sundhedstilstand vedvarer. Han har hidindtil omtrent hver Dag modtaget Mgr. Dell'Acqua i dennes Egenskab af Substitut for det pavelige Statssekretariat i ordentlig Audiens. Endvidere har Paven daglig kunnet opholde sig en halv Times Tid i Vatikanets Haver (KNA).

*

I romerske Kredse venter man med Spænding paa Pave Pius XII's Julebudskab. Man er af den Mening, at den Hellige Faders Budskab ligesom tidligere Aar vil strejfe aktuelle verdenspolitiske Spørgsmaal. Da Problemerne i Forbindelse med Freden og de sociale Spørgsmaal har indtaget en meget fremtrædende Plads i de forudgaaende Aars Julebudskaber, er det ikke udelukket — fremhæver man i Vatikanet — at Paven ogsaa i Aar vil berøre de brændende verdenspolitiske Problemer, bl. a. det omstridte Spørgsmaal om Ko-eksistens mellem Folk og Nationer af forskellig ideologiske og politisk Opfattelse. (KNA).

Englands Katolikker behøver ikke at nære Mindreværdskomplekser

— siger Lord Pakenham

Den katolske Befolkningsgruppe i England er idag talmæssigt betydelig stærkere end paa noget andet Tidspunkt siden Reformationen, erklærede Lord Pakenham for nylig i en Tale. Men Katolikkerne maa staa sammen og stadig hjælpe hinanden. Det er en Misforstaaelse, dersom de indtager en resigneret Holdning eller maa ske endog føler sig som et forfulgt Mindretal, udtalte Lord Pakenham videre. Ganske vist kan Katolikkerne i England idag ikke hævde, at de bliver fuldstændig tilfredsstillende behandlet; deres berettigede Krav, som f. Eks. i Skolespørgsmaalet. Katolikkerne maa derfor stadig kæmpe videre for deres Rettigheder, sluttede Taleren, omend under væsentlig bedre Forudsætninger (KNA).

URBI ET ORBI

»Man skal adlyde Gud mere end Menneskene«

Paven retter Encyklika til Kinas Katolikker

I en umiddelbart inden Jul offentliggjort Encyklika henvender den Hellige Fader sig til det kinesiske Folk i Anledning af den af de kinesiske Kommuniste propagerede Nationalkirke for Kina. »Naar Menneskene kræver Ting, der staar i aabenlys Modstrid med den guddommelige Vilje, maa man ihukomme den hellige Petrus' Ord: »Man skal adlyde Gud mere end Menneskene«, skriver Paven i Encyklikaen, der er dateret 7. Oktober og begynder med Ordene »Ad Chinarum gentes«. Pave Pius XII fremhæver især den katolske Kirkes Overnationalitet og konstaterer: »Den katolske Kirke henvender sig ikke til et enkelt Folk eller en enkelt Nation, den elsker Folkeslag af alle Stammer med den overnaturlige Kristi Kærlighed, der skal forene alle som Brødre. Af den Grund kan ingen sige, at Kirken staar i en bestemt Magts Tjeneste, ligesaa lidt som man kan forlange, at de Troende efter at de levende Baand er sønderrevet og Samfundet opdelt i Nationer skal skille sig fra den Apostoliske Stol, hvor Petrus, Kristi Statholder, lever videre i hans Efterfølgere til Tidernes Ende«.

Efter indgaaende at have behandlet den af Kommunisterne publicerede Nationalkirke slutter Paven Encyklikaen med disse Ord: »Den Kamp, ærværdige Brødre og elskede Sønner, som det guddommelige Forsyn har lagt paa jer, er i Sandhed ikke let. Men Kristus, som elsker dem, der lider Forfølgelse for Retfærdigheds Skyld, har ogsaa paabudt sine at glæde sig og juble. Hvor stor er den Løn, der venter i Himlen. Han selv vil bistaa jer fra Himlen med sin mægtige Hjælp, dermed at I kan kæmpe den gode Strid og bevare jeres Tro«. (KNA).

Generalvikar til »Mission de France«

Kardinal Lienart har i sin Egenskab af Ordinarius for »Mission de France« udnævnt Abbé Vinatier til Generalvikar for »Mission de France«. Den ny Generalvikar er 37 Aar gammel. (KIPA).

Den apostoliske Vikar i Finland, Mgr. G. P. Cobben, indviede for nylig en ny katolsk Kirke i Helsinki. Det ny Kirkerum, der indvendigt er beklædt med Tegl og Træ, afhjælper et stort Savn i den finske Hovedstad, hvor der hidindtil kun har været een katolsk Kirke (KNA).

Budapest er stadig tavs

Kardinal Mindszenty hævdes at være set
i den ungarske Hovedstad

Der foreligger stadigvæk ingen Bekræftelse paa de Rygter om en »Løsladelse« af den fængslede ungarske Primas, Kardinal Mindszenty, som har verseret siden Midten af Decem-ber. Umiddelbart inden Jul udsendte det østrigske katolske Nyhedsbureau »Kathpress« i Wien en Meddelelse — begrundet af Øjenvidner — ifølge hvilken Kardinalen skulle opholde sig i Budapest. Ligeledes meddelte det ungarske Exil-Agentur »Information Danubienne« omtrent samtidig, at Kardinalen befandt sig i Budapest. Paa officielt Sted i den ungarske Hovedstad vægrer man sig dog stadig ved at fremsætte Oplysninger, og der gives hverken Bekræftelse eller Dementi paa den paastaaede Løsladelse. Den Apostoliske Administrator for Ærkesædet Esztergom, Biskop Andreas Hamvas, har ikke modtaget nogen Meddelelse om Løsladelsen. Et til New York ankommet Brev fra Kardinalens 81-aarige Moder bekræfter, at denne i en Henvendelse til den ungarske Regering har ansøgt om Benaadning af Sønnen.

I sædvanlig velunderrettede Kredse i Wien henviser man til, at den Kendsgerning, at Kardinalen ikke har vist sig i sin Bispestad Esztergom, betragtes til at drage Rygterne om Løsladelsen i Tvivl. Det hævdes, at Kardinalen paa Grund af sit meget skrøbelige Helbred ikke har været anbragt i et Fængsel i de seneste Maaneder, men derimod i et Privathus i Nærheden af Budapest, og det anses for overvejende sandsynligt, at Kommunisterne har tilstaaet Kardinalen yderligere Begunstigelser og med Henblik paa den øjeblikkelige politiske Situation indirekte har sat »Rygter« om en »Løsladelse« af ham i Cirkulation. De Betingelser, som Kommunisterne knyttede til en eventuel Løsladelse — en personlig Benaadningsansøgning fra Kardinalen og Afkald paa Værdigheden som Ungarns Primas — har Mindszenty afvist.

Radio »Free Europe« opfordrede umiddelbart inden Jul den ungarske Regering til at udsende et officielt Kommuniqué om Kardinalens Opholdssted. 2. Juledag var det seks Aar siden, at Kardinal Mindszenty blev arresteret (KNA).

Samtlige Slovakiets 331 katolske Klostre og Konventer er nu — efter at Regeringen har overtaget dem — blevet opløst. Halvdelen af Slovakiets 4000 katolske Præster og Ordenssøstre er anbragt i Tvangsarbejdslejre, 313 Præster idømt Fængselsstraffe. Ti af Landets elleve katolske Universiteter er opløst og den katolske Presse er ophørt at eksistere (KNA).

Katolsk

9. Januar 1955
103. Aargang
Nr. 2

Ugeblad

ANNO 1954

— Aaret, der gik

Hvad sker der i Argentina?

Hellig Tre Konger —
Sagn eller Virkelighed

Skærpet Situation for
Kirken i Øst-Tyskland

»Osservatore« ved
Aarskiftet: Fred — ikke
Vaabenstilstand

Det offentlige ved ikke rigtigt, hvad det skal stille op med den Institution, som er ældre og mere fundamental end alle offentlige Myndigheder — Familien. Man ved godt, hvad Aar-tusinders Regenter har erfaret, at det ikke er Familiefædre og -mødre, der laver Revolutioner. Paa Hjem kan en stabil Udvikling bygges. I det store Lager af officielle Fraser til Brug ved festsige Lejligheder, er Fraserne om Familierne og Hjemmene blandt de mest tyndslidte. Men desuden er man ved at lære noget meget væsentligt, omend det er af Skade, man er blevet klog. Efter at have foretrukket offentlige Institutioner til Børnenes Vel frem for fattige Hjem, hvis Forældre i et eller andet Stykke svigtede deres Pligter, er man godt paa Vej til at lære, at et Hjem maa være noget i Retning af en Røverkule for ikke at maatte foretrækkes frem for selv den mest vel-drevne Institution. Men samtidig ved-bliiver man i en Række sociale Foran-staltninger at arbejde ud fra den For-udsætning, at Hjemmenes Dage er omme, og nu maa det offentlige tage Ansvaret for Børnenes Ve og Vel. Man ser, at Lejlighederne er for smaa til at være en heldig Ramme om et Hjemliv, at Kvinders Udearbejde delvis umuliggør deres moderlige Opdragerger-ning — for blot at nævne to iblandt nange Faktorer, der vanskeliggør Pro-blemerne. Men stillet overfor Valget mellem den nemme Udvej at skabe institutioner for Børn af alle Aldre, saa der ikke behøver at laves om paa Boliger og paa Udearbejdet, og den sværere, men eneste virkelig effektive Udvej at ændre paa de ydre Betingel-ser for Hjemmenes Gerning, saa den virkelig lader sig løse i Hjemmene, vælger man (som i saa meget andet) den nemme Vej, der ingen Problemer løser, men kun umuliggør en virkelig Helbredelse af et Samfundsonde.

Vi er ikke som Katolikker blinde for, at Tider skifter og med dem ogsaa mangt og meget, som traditionelt hørte Familierne og Hjemmene til. Vi har ikke forelsket os i Klunketidens borgerlige Hjem og vil ikke med Vold og Magt fastholde Traditioner fra den Tid, skønt mange af dem var gode og kønne og nok kunde fortjene at være holdt i Live. Den katolske Kirke er

FAMILIE OG POLITIK

ikke fra i Gaar, og hvad man ellers vil kunne frakende den, maa man ind-rømme, at historisk og geografisk Ho-risont har den. Den har oplevet Hjem lige fra Oldtidens romerske, gennem barbariske Tiders Hjem, Middelalde-rens, Renaissancens, Baroktidens og saa videre indtil vore Dages, og den har oplevet Hjem fra Paladser til Græs-hytter. Hvad den har lært af sin rige Erfaring har altsammen bekræftet, hvad den lærte af sin Tro paa Guds Søn, der valgte at leve et Menneske-barns Liv i en menneskelig Familie — at Familien er det eneste Sted i et menneskeligt Samfund, hvor Opdragel-sens Resultater virkelig bliver Kød og Blod i Mennesker, fordi Opdragelse ikke lader sig skille fra Kærlighed, den Kærlighed, som ikke søger sit eget.

I den af Gud skabte Verden passer alt sammen som Brudstykker af et Mønster. Man skal ikke have megen Menneskekundskab for at se, at vore medfødte Anlæg for Samfundsboger-

skab er smaa i Sammenligning med de Anlæg, vi har for at kunne være noget for hinanden i de smaa Kredse, som Familierne er. Vor Evne til Kærlighed svarer først og fremmest til denne lille Kred. Her hører vi til og her er det os muligt virkelig at frembringe no-get, der bestaar. De af os, der har naaet en vis Alder, erfarer daglig, at vi mere end noget andet er, hvad vi blev til i de unge Aar under vore For-ældres Opdragelse af os. Det hører sammen alt sammen, det hører sam-men med Forplantningens Mysterium og med den Grundlov, Gud har givet sin Skabning — Kærlighedens Første-bud.

Der var Tider, hvor taabelige Teore-tikere i ramme Alvor mente, at en »eksamineret« Pædagog maatte være bedre til at opdrage et Barn end en ulært Person, hvis eneste Kvalifika-tion var at være Barnets Far og Mor. Tider hvor man opfattede et Barn som tilhørende Staten, der dekreterede de Betingelser paa hvilke Forældre mid-lertidigt kunne faa Lov til at have Bør-nene hos sig — under Inspektion. Me-get af dette lever endnu blandt os og mest levende i den offentlige Admini-stration, i hvilken alt for mange Men-nesker har alt for megen Tid til at administrere, saa de glemmer Græn-serne for, hvor de har noget at gøre. Men der er lykkeligvis ogsaa Tegn paa, at Linen er løbet ud saa mange Gange, at det igen dæmmer for Bevidstheden, at der er et Mønster i Mennesketilvæ-relsen, som peger hen paa Familiens helt centrale Stilling i Skabelsespla-nen.

Men er det da ikke vor Tids For-ældre, som har tabt Sansen for deres Pligter og med Glæde lader det offentlige tage sig af Børnene, saa det of-fentlige simpelt hen bliver nødt til det, fordi de egentlige Opdragere svigter? Adskilligt kunde umiddelbart tyde paa, at der er noget om dette. Men paa den anden Side er Forholdet mellem Forældre og Børn saa fundamentalt,

(sluttes paa Side 22)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Mtllal: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Bricketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCE-
BERNE

Vi bringer nedenfor -- som sædvanlig i Aargangens Nr. 2 -- vor Medarbejders »kirkepolitiske« Oversigt over det forløbne Aar. Denne Oversigt maa nødvendigvis blive kortfattet og sammenlængt omend den aller i Aar -- i Overensstemmelse med Læsernes Ønsker -- er affattet saa udførligt som muligt under hensyntagen til Pladsforholdene og den Omstændighed, at den ikke kan skrives før end Aaret er udrundet og alligevel skal komme saa nært op til Aarsskiftet som muligt.

*

Vatikanet

Det forløbne Aar har været præget af Bestræbelserne for at hidføre en *For-dybelse i Fromhedslivet*, og i denne Forbindelse maa først og fremmest nævnes *Maria-Aaret*, der foruden i Rom ogsaa har været højtideligholdt ved Gudsmodersheiligdommene overalt paa Jorden, og da især i Lourdes, Fatima, Czestochowa og i Einsiedeln. Der har været afholdt en Række *Maria-Kongresser*. I den evige Stad var Patriarkalbasilikaen Sta. Maria Maggiore Centrum for Maria-Festlighederne: her aabnedes Maria-Aaret i Pius XII's Nærværelse og her afsluttedes det 8. December -- paa Hundredeaarsdagen for »Immaculata«; den Hellige Fader var paa Grund af sin Sygdom forhindret i at være til Stede ved Afslutningen. Et af Maria-Aarets Kulminationspunkter fandt derimod Sted i St. Peter, da Paven 1. November proklamerede Festen for »*Maria -- hele Verdens Dronning*« og kronede Gudsmoderbilledet »*Salus Populi Romani*«. Denne Fest vil fremtidig blive fejret 31. Maj. Ved adskillige Maria-Kongresser tog Paven selv Ordet pr. Radio. Passions søndag (4. April) fejredes som *Verdens-Bededag for »Tavshedens Kirke«*, og 23. Maj (Aasebakkedagen) fulgte saa *Børnernes Verdens-Bededag for Freden*, der afholdtes paa Foranledning af Pax-Christi-Bevægelsen.

To store *Encyklikaer* -- »*Sacra Virginitatis*« og »*Ad Caeli Reginam*« (25. Marts og 11. Oktober) bidrog til *For-dybelse i det aandelige Liv* medens to andre Rundskrivelser »*Ecclesiae Fatos*« og »*Ad Sinarum gentes*« (5. Juni og 7. Oktober) havde mere pastoral Karakter.

Pave Pius XII tog i 1954 selv Ordet ved enhver given Lejlighed for at tage Stilling til *Tidens Problemer*, saaledes f. Eks. ved begge de principielle Taler til Verdenspiskopatet efter Festerne for Pave Pius X's Kanonisation og Proklamationen af Festen for Marias Kongevældighed. Endvidere maa nævnes den betydningsfulde Skrivelse om Statsborgerskabet til den Franske Sociale Uge (14. Juli), Talerne til Pædagogerne, Lægerne, Sociologerne, Juristerne, Kriminalembedsmændene, til

det Internationale Arbejdsbureau o.s.v. Det er bemærkelsesværdigt hvor mangfoldige Problemer af den mest

forskellige Art den Hellige Fader har taget op til Behandling.

Den Hellige Stol var endvidere i det forløbne Aar repræsenteret ved en Række forskellige *internationale Kongresser*, af hvilke en Del fandt Sted i Geneve. Rom opfordrede de katolske Organisationer til Samarbejde

Den hellige Families Fest

9. Januar 1955

DEN HELLIGE FAMILIE

I Begyndelsen af det borgerlige Aar fejrer Kirken en Del Fester, der røber en ganske bestemt Linie.

Der er Nytaarsdag: Jesu Omskærelse og Navngivning. Der er Hellig Tre Kongers Dag, hvor Vismændene fra Østerland møder Barnet og Guds Moder Maria. I visse Kirker mindes man ogsaa Flugten til Ægypten samt den hellige Families Hjemkomst til Nazareth.

Idag fejrer vi den hellige Families Fest -- og paa Søndag, i Dag om otte Dage, hører vi om Brylluppet i Kana.

Og forud for alle disse Fester fejrede vi Julen.

Paa alle disse Festdage møder vi den *hellige Familie*. Det ser næsten ud som om det er Kirken magtpaaliggende at ville bibringe sine Børn den rette Forstaaelse for denne det menneskelige Samfunds allervigtigste Institution.

Og det har aldrig nogensinde før været saa paakrævet som netop idag: at Menneskene faar den rette Indstilling hertil og at de gode bevares for skæbnsvangre Fejl og Fejlgreb.

Overalt og allevegne lyser Familieliv og Familiefællesskab os i Møde. Den hellige Families Valfart til Jerusalem, til Guds Hus, er et Bevis og et Tegn paa at den ogsaa holdt sammen i det daglige Liv.

Hvor tit og ofte ønsker man sig ikke at det atter var saadan! Og man mindes uvilkaarligt Thor Langes Ord: »Gør atter Folket, som Folket var ... du frelse med Korsets Mærke!«

Men desværre er det ikke saadan -- omend der findes saadanne Familier; de kan dog tælles paa Fingrene.

Festdagens Evangelium taler ogsaa om Forældrenes Interesse og Om-sorg. Paa Hjemvejen fra Jerusalem syntes alt at være i den skønneste Orden. Efter gammel Tradition gik Mænd, Kvinder og Børn i Grupper, men om Aftenen, naar man havde naaet Dagsrejsens Maal, samledes man atter. Og saa var det ,at Maria og Josef opdagede, at Jesus ikke var med.

Jesu Holdning er uforstaaelig for os. I hvert Fald maa den ikke tages til Indtægt for den Opfattelse, at det ikke kommer Forældrene ved, hvor deres Børn er eller hvad de laver. Vi maa huske, at Kristus i dette Til-fælde vilde belære os om, at Guds Vilje indtager Hæderspladsen.

Jesus gik med dem hjem, han var dem lydige, underdanig: saa længe han var hjemme, indordnede han sig under Husets Orden. Paa den anden Side maa vi huske: det ligger i Sagens Natur, at Børnene bliver ældre og at de ganske langsomt, men tillige ogsaa ganske organisk, udvikler sig til større Selvstændighed. En 15- eller 20-aarig er ikke mere et 4-aarigt Barn. Det kan skære en i Hjertet -- og ogsaa Maria maatte tage Afsked med sit Barn. Senere gik det op for hende, at hun ikke længere havde Forældre-myndighed: ved Brylluppet i Kana. Men Kristus sørgede for hende, endda fra Korset.

Hvorfor er der idag saa mange unge, som ikke mere kan føje sig ind og finde sig til Rette under Hjemmets Rammer? Det er en af vor Tids Kræftskader. De har som Børn aldrig lært at være lydige. Idag er det i mange Hjem saaledes ,at det er Barnet, der har det store Ord -- og ikke Forældrene. Man har aldrig lært dem at bringe Ofre, at sige Nej Tak, og det med et Smil. De skulde have alt, hvad de fik Øje paa. Her er det at det religiøse Moment maa træde hjælpende til: lær at give Afkald -- for Vor Herres Skyld. Han har maattet give Afkald paa saa meget da han kom til Verden, Han har villet lide ogsaa for din Skyld -- kan du saa ikke bringe et Offer, blot et lille Offer, for hans Skyld? Kom ikke og sig, at det forstaar Børnene ikke. Tit og ofte forstaar de det meget bedre end de voksne.

Lær dit Barn at bede! En Mor, en troende Mor, har lettere ved at finde det rette Ord i den rette Stund end vi Mænd. Men det bør ikke afholde ogsaa Fædrene fra at bede sammen med Børnene -- thi at tage sig af Børnene paa denne Maade, er nemlig ogsaa at bede.

Om ikke andet, saa skal den hellige Families Fest give os dette med paa Vejen:

Et Liv er kun værd at leve, naar det har den rette Ballast -- naar det er fast forankret i Gud! Amen.

K. Pauli SI

med de andre store officielle Organisationer. Det var især *Flygtninge- og Ind- og Udvandringsproblemet*, der beskæftigede Kirkens øverste Ledelse (jvnf. Pius XII's vigtige Skrivelse til Kanadas Sociale Uge).

Fra det diplomatiske Omraade kan nævnes *Konkordatet med San Domingo* (16. Juni).

I Aarets Løb fandt der *seks Helgen- og tre Saligkaaringer* Sted, blandt hvilke i første Række maa nævnes *Pius X's Kanonisation*.

Kardinalkollegiet, der ved Aarets Begyndelse var fuldtalligt med 70 Medlemmer, mistede seks Medlemmer (Kardinalerne Massimo Massimi, Ildefonso Schuster, Francesco Borgognini-Duca, Giuseppe Bruno, Dominico Jorio og Gualberto Guevara) saa at det Hellige Kollegium pr. 31. December kun talte 64 Medlemmer, nemlig 21 Italienerne og 43 Ikke-Italienerne, tilhørende 27 forskellige Nationer. Og endelig maa nævnes Pro-Statssekretær Mgr. Montinis Udnævnelse til Ærkebiskop i *Milano*.

Den øvrige katolske Verden

I *Italien* udsendtes i Begyndelsen af Februar et vigtigt Hyrdebrev, hvori genspejler sig de Problemer, der beskæftiger det italienske Episkopat: den kommunistiske Fare, en vis Propagandavirksomhed indenfor de ikke-katolske Konfessioner, de sociale Spørgsmaal, Radio, Biograf og Fjernsyn.

I *Frankrig* traadte Episkopatet sammen til Paaske til Drøftelse af Ret-

ningslinierne for Socialpastoraliseringen. Det var Spørgsmaalet om *Arbejdspræsterne*, der stod i Forgrunden; dette fandt sin Løsning ved Etableringen af et *Praelatura nullius* i Abbediet Pontigny.

Endvidere beskæftigede Episkopatet sig med Skolespørgsmaalet.

Det saame Anliggende beskæftigede ogsaa *Belgiens* Biskopper. Som Følge af de seneste Valg blev Spørgsmaalet om Subventionen aktuelt paany.

Ogsaa i *Tyskland* stod Skolespørgsmaalet — som Følge af den nedresaksiske Skolestrid — i Forgrunden. I den østlige Del af Tyskland udkæmpes der en totalitær Kamp om Ungdommen. Hyrdebrev om den saakaldte »Ungdomsindvielse«, der bekendtgjordes til Jul, viser hvor stor Betydning Kommunisterne tillægger Grebet om Ungdommen.

I *Holland* kommer Episkopatets Bekymringer paa det religiøse Omraade bedst til Orde i det fælles Hyrdebrev om »Katolikkerne i det offentlige Liv«, en Henvendelse, der udløste en heftig Reaktion, hvis Bølger endda naaede op i Parlamentet.

U.S.A.'s Biskopper gav Udtryk for deres Bekymringer i det fælles Hyrdebrev om Materialismen. Side om Side hermed maa bemærkes de amerikanske Katolikkers forbilledige Skolevæsen og deres Offerberedvillighed for den øvrige Del af Kirken. Amerikas Katolikker ydede en vældig Indsats for Flygtningene og de fattige i Palæstina.

I *Kanada* afholdtes der to Sociale Uger; hertil kom endvidere en Kon-

NOTER

Kirken og Flygtningene

Paa Foranledning af »Caritas Danmark« aflægger Lederen af *Organisationen for strandede Flygtninge, den belgiske Dominikaner, Père Dominique Pere, i den kommende Uge Besøg i København. Fredag d. 14. Januar afholdes i St. Therese Kirke i Hellerup Kl. 19,30 en Andagt, hvor Père Pere holder en kort Prædiken. Under Andagten synger et Kor af polske Flygtninge. Efter Andagten holder Pateren i Salen hos Assumptionssøstrene (Bernstorffsvej 54) et Foredrag (med Lysbilleder) paa Fransk om »Strandede Flygtninge«.*

Den internationale Bedenge

begynder i Aar Tirsdag d. 18. Januar.

gres for Ordensfolk, hvori deltog Præfekten for Ordenskongregationen, Kardinal Valeri.

Latinamerika er i den seneste Tid fra en vis Ubemærkethed traadt i Forgrunden: I *Argentina* er det kommet til et spændt Forhold mellem Peron og Kirken. Diktatoren vil tvinge Kirken »ind i Sakristiet« og udelukke Kirkens Medbestemmelsesret i Ægteskabsspørgsmaal, Skoleanliggender og Socialproblemer. Peron foregav til at begynde med at han intet havde imod Kirken og kun at ville gribe ind overfor visse Misgreb fra Gejstlighedens Side. Imidlertid har han gennemtvunget Skilsmisse i Parlamentet og bragt det saa vidt, at Julen blev frataget sin

ORIENTERING

Hvad sker der i Argentina?

Den spændte Situation mellem Præsident Peron og den katolske Kirke synes allerede nu at være traadt ind i den Fase, der kan karakteriseres som begyndende Kirkeforfølgelse. Der indløber saa at sige hver eneste Dag ny Bekræftelse paa, at hans Regime er indstillet paa at ville bøje Kirken fuldstændigt ind under Statens Herredømme. Til Trods for at den argentinske Forfatning udtrykkeligt anerkender den katolske Kirke som Landets officielle Religion, maa Religionen idag kun praktiseres indenfor Kirkens fire Vægge, uden at have Mulighed for at udøve nogensomhelst Indflydelse paa det politiske eller sociale Liv.

Indicierne for denne Paastand har man i de af Regeringen Peron allerede trufne Forholdsregler. De viser med mere end tilstrækkelig Tydelighed, at der ikke er Tale om en temporær Usikkerhed, men at man ganske aabenlyst tilsigter en Kamp, der er planlagt paa langt Sigt og hvis Maal

er Kirkens fuldstændige Udelukkelse fra det offentlige Liv. De hidtidige Hovedetaper i denne Udvikling er følgende:

Erklæringen om, at ingen Biskop eller Præst maa kritisere Regeringen. Bestemmelsen om, at intet Medlem af Gejstligheden maa danne en speciel katolsk Gruppe indenfor Landets sociale eller faglige Organisationer.

Bestræbelserne for at gøre Skolerne konfessionsløse — intet mindre end en direkte Krænkelser af den bestaaende Lovgivning. Det var først i 1947, at Religionsundervisningen blev indført som regelret Fag i Barne- og Mellemskolerne.

Indførelse af Loven om Skilsmisse.

Forbud mod religiøse Foranstaltninger uden for Kirken.

Legaliseringen af Utugt (Bordellerne genopstaar under Statens »Kontrol«).

Det er navnlig Loven om Skilsmisssens Indførelse — Loven blev til under ejendommelig Hast — der er et alvorligt Slag imod de religiøse Principper, saa meget des mere som den var planlagt som en oplagt Overraskelsesmanøvre, der skulde overrumple Landets førende Katolikker. Det havde ganske vist ikke manglet paa Forvarslere. Faa Uger i Forvejen havde Kongressen godkendt en Lov om uægte Børn. Lovforslaget var blevet skarpt kritiseret af det katolske Epi-

skopat, idet man betragtede en saadan Legalisering som en Trusel mod Principperne for det kristne Familieliv. Det lykkedes dog Katolikkerne at vinde en delvis Sejr, idet man fik indført visse Indskrænkninger i Loven.

Den ny Skilsmisselov er derimod helt uforenelig med Grundsætningerne for den katolske Verdensanskuelse. Skilsmisse bliver nu ikke blot legal, men man tilstaar Lettelser i Adgang til Skilsmisse. Efter et Aars Separation er det tilstrækkeligt med en formel Erklæring om, at Forlig er udelukket — dermed er Adgangen til Skilsmisse aaben.

Hvad angaar Religionsundervisningen i Skolerne, saa vil den helt og holdent miste sin Betydning, saafremt Dekretet om Reorganisation af Religionsdepartementet indenfor Undervisningsministeriet føres ud i Virkelighed. Særlige Lærerkræfter — hvilket er ensbetydende med Personer, der er skolet i peronistiske Doktrin — vil kunne træde i Stedet for de Præster, der hidindtil har varetaget Religionsundervisningen. Lærebøger fyldes med Lovpriser af Regeringen Perons Fortjenester og der gøres et stort Nummer ud af hvor magtpaaliggende det er Regeringen at fremvise nationale, sociale og »kristne« Principper.

I Buenos Aires hersker der i Øjeblikket den Atmosfære af Frygt, som er saa karakteristisk for Politistaten.

Karakter af en kristen Fest i det of-
fentlige Liv. *Kolumbien* maa lige strej-
fes her, **eftersom der** udfoldes stærke
Bestræbelser for at udføre en Bedring
af Massernes sociale Forhold — hvil-
ket igen har ført til, at ikke-katolske
Kredse betragter Kirkens Bestræbelser
som Hegemoniforsøg. Og endelig maa
lige nævnes *Rio de Janeiro*, hvor For-
arbejderne til den store Eukaristiske
Verdenskongres 1955 er i fuld Gang.

Bag Jerntæppet kunde være Over-
skriften for en speciel og meget tra-
gisk Aarskronik. I Aarets Løb er ogsaa
Nord-Vietnam blevet draget ind bag
dette Tæppe, der spænder fra Øst-Eu-
ropa til det fjerne Østen. Lidt før
Aarsskiftet udsendtes »Tavsheden»
Kirke» Martyrologium (se Ugebla-
det sidste Uge): det omfatter Nav-
nene paa 189 Medlemmer af Hierar-
kiet, deriblandt fire Kardinaler (Mind-
szenty, Stepinac, Wyszinski, Tien).
Denne Lidelseskronik kan danne Over-
gangen til Afsnittet om

Missionerne

Den Begejstring for Missionsvæse-
net, som Paverne Pius XI og Pius XII
har fremkaldt, var ogsaa levende i
1954, men ikke desto mindre maatte
Kirken i det forløbne Aar afskrive *Kina*.
Saa godt som alle udenlandske Mis-
sionærer er enten fængslet eller for-
vist, tilbage er de indfødte Biskopper
og Præster. Ifølge den nyeste Statistik
tæller den Katolske Kirke et Missions-
personale paa 273.500 Personer, nem-
lig: 27.000 Præster, 9.500 Brødre, ca.

(sluttes side 21)

Befolkningen vover ikke at drøtte Si-
tuationen af Frygt for at blive angivet
af Spioner og derpaa anklaget for
»Anti-Peronisme«. Det frie Ord eksis-
terer faktisk ikke længere, og der
udøves en stadig mere og mere effek-
tiv Kontrol med Prædikener. Usikker-
heden blev endnu større, da saavel
Redaktionen som Administrationen af
det store katolske Dagblad »El Pueblo«
for nylig blev arresteret. Bladet hav-
de indtaget en meget afvisende Hold-
ning overfor Skilsmislovforslagene.

Baade Ærkebiskoppen i Buenos Ai-
res, Kardinal Copello, samt den pave-
lige Nuntius i Argentina, Ærkebiskop
Zanin, har haft forskellige Drøftelser
med Ministeren for udenrigske Anlig-
gender og Religionssager, Jeronimo
Remorino. Der foreligger imidlertid
intet officielt om Genstanden for og
Forløbet af disse Drøftelser, men der
kan næppe herske nogen Tvivl om, at
Emnet for disse var den stadig større
og større Kløft mellem Kirke og Stat
i Argentina.

Og i Mellemtiden fortsætter Angre-
bene paa katolske Institutioner og Or-
ganisationer med uformindsket Stry-
ke. Adskillige Skoler nærer Frygt for
en skønne Dag at blive tvunget til at
lukke med et eller andet tilfældigt
Paaskud. Der er i det hele taget ingen
Tvivl om, at Fjendskabet bliver mere
og mere aabenlyst og Forfølgelserne
mere og mere skamløse for hver Dag,
der gaar. W.

10. Davidssalme

UROKKELIG TILLID TIL GUD I FARENS STUND

Urokkelig tillid til Gud i farens stund.

I. Den mand frygter ikke menne-
sker ...

1. Til sangmesteren. Af David. Jeg ta-
ger min tilflugt til Herren, hvorfor
siger I da: til mig: »Fly skyndsomt
ud i bjergene som en lille fugl?»
2. Thi se, alt nu spænder synderen

HVEM ER - HVAD ER -

Omkring de Hellige Tre Konger

*Er det rigtigt, at Biblens Beretning
om de Hellige Tre Konger kun er from
Snak og Legende? Det mener jeg en-
gang at have hørt en Præst sige.*

*

*Det er en Misforstaaelse. Han har
velsagtens blot villet sige, at det krist-
ne Folk i Tidens Løb har digtet en hel
Del til den Hellige Skrift Beretning
og udsmykket de virkelige Kendsger-
ninger med from Fantasi. Det er Le-
gende, at det var Konger, at der var
tre, at de hed Kaspar, Melchior og
Balhasar, at de kom til Krybben til
det nyfødte Jesusbarn. Der staar intet
herom i den Hellige Skrift. Det hed-
der deri, at der kom Vismænd, altsaa
Stjernetydere fra Østerland. Hvor
mange, der kom, ved man ikke, ej hel-
ler at der var en Neger blandt dem.
Det er Legende. Efter hvad man me-
ner, kom Vismændene først Aaret ef-
ter Kristi Fødsel. De fandt ham i et
»Hus«, siger den Hellige Skrift, og
det er kun fordi man mindes Jesu
Jordelvis 33 Aar i Løbet af eet Kirke-
aar, at man trængter Begivenhederne
noget sammen og sætter »Kongerne«
umiddelbart efter Jul. Det, den Hel-
lige Skrift beretter om Vismændenes
Besøg, er imidlertid virkelig sket. Det
passer desuden ogsaa udmærket til
det Billede, som vi f. Eks. kender af
Herodes ifølge historiske Kilder fra
hin Tid. Men lad os imidlertid ikke
fortabe os i Enkeltheder og derved
glemme Hovedsagen, nemlig at for-
nemme Hedninger værede Jesusbarnet
med kongelige Gaver og anerkendte
ham som Messias og Forløseren. Det
er denne Kendsgerning, som den hel-
lige Matthæus ved at fortælle. Vi mo-
derne Mennesker er saglige og ønsker
at skelne mellem Digt og Virkelighed,
vi er mere nøgterne og nøjes med den
Hellige Skrifts kortfattede Meddelel-
ser, men vi gaar dermed desværre til
og ofte Glip af meget af det, der giver
Tilværelsen Farve og Glæde.*

buen og lægger pilen på strengen
for at ramme den oprigtige af hjer-
tet.

3. Når selv grundvoldene styrter,
hvad kan den retskafne da gøre?
- II. *som stoler på Gud.*
14. Herren — endnu er han i sit hel-
lige tempel; Herren — endnu har
han sin trone i himlen; endnu kan han
se; hans blik ransager menneskenes
børn.
5. Herren ransager den retfærdige så-
vel som den gudløse; den, som el-
sker ondskab, er ham forhadet.
6. Over synderne sender han en regn
af glødende kul og svovl, og bræn-
dende hed vind er deres tilmålte
bæger.
7. Thi retfærdig er Herren, han elsker
retfærd, og de retskafne skal skue
hans åsyn.

*

Denne salme må være digtet af Da-
vid, da kong Saul i sin skinsyge be-
gyndte at forfølge den unge krigshelt.
Venner gav da den farestedte det råd
at gribe flugten. Men David ville ikke
dengang. Først senere, efter at den
sindsyge konge havde kastet for tredje
gang sit spyd mod Goliats drabsmand,
var det på tide at undvige.

Salmen er bygget op som en dialog.
Davids venner, der ikke var så stærke
i troen på Guds forsyns styrelse som
han, anser hans stilling for helt håb-
løs og kender kun een udvej, nemlig
flugt. Saul og nogle af hans øjentjen-
ere har jo truffet alle forholdsregler
for at rydde ham af vejen. Når da ær-
lighed og troskab, forudsætningerne
for et trygt liv i det menneskelige sam-
fund, er undergravet, og når lumskhed
og brutalitet behersker landets konge
helt, så siger sund fornuft, mener ven-
nerne, at nu kan den fromme ikke gøre
andet end forsvinde.

Men David satte dengang al sin lid
til den Allerhøjeste almagt, alviden-
hed og retfærdighed, og han blev da
heller ikke skuffet. Når Gud kunne
straffe Sodoma og Gomorra med ild
og svovl, så kan han det også nu, tænkte
han. Og hans gode samvittighed lo-
vede ham samfund med Gud som løn
for hans retskaffenhed. Det er salmens
tankegang.

Hvad der er sagt her, har gentaget
sig i vor Frelseres jordiske liv. Også
han var genstand for misundelse og
dødeligt had fra sine fjenders side.
Men i tillid til sin himmelske Faders
beskyttelse lod han sig ikke skræm-
me og gik ikke af vejen for korset.

I vor egen tilværelse kan der også
være dage, hvor der bliver sagt til os:
»Fly ud i bjergene!« Misundelse, uær-
lighed, kamufleret modstand eller
uheld kan fremkalde det spørgsmål i
vort indre: »Hvad formår den from-
me at stille op mod alt dette?« Men til-
liden til Gud, der elsker retfærdighed
og fører den til sejr, får os til at holde
ud på vor post. Vor Frelser har jo
sidste aften, før han gik i døden for
os, sagt: »I verden har I trængsel; men
vær frimodige, jeg har overvundet
verden«. (Jo. 16,33). — Det er dette
sindslag, den 10. Davidssalme vil illu-
strere. F. K.

Da Kong Balthasar ved Nattetide blev den ny Stjerne var, vidste han, at denne Stjerne var den forudsagte nye Konges Stjerne. Han lod øjeblikkelig sine Tjenerne kalde og bød dem at gøre en Karavanc rede til næste Morgen. Han vilde derpaa lægge sig til Hvile en Stund, men han fandt ikke Ro. Og saa stod han da i Tanker paa sit Palads' Tinde og skuede op mod Stjernen, som en indre Røst bød ham følge.

Men med eet mærkede han, at han ikke var alene. Han vendte sig om og fik Øje paa sin Bygmester, der stod

han, hvorledes hans Aasyn formørkedes mere og mere. »Du har gjort dig megen Umage, Alkam, og ydet et fortræffeligt Arbejde,« sagde Kongen derpaa efter nogen Tøven, »men jeg kan i Øjeblikket ikke sige dig, hvilket af dine Udkast, der huer mig bedst. Saml dine Planer sammen og lad os tales ved, naar jeg vender tilbage«.

Kong Baltasar lagde sig derpaa til Hvile og faldt snart i en dyb Søvn. Og

da Vagten om Morgenen kaldte paa ham, vaagnede han op som fra en fremmed, uvirkelig Verden tilbage til Virkeligheden. Og til Trods for, at Karavanen allerede stod opstillet i Borggaarden, lod han atter Alkam kalde til sig. Og han sagde til ham: »Alkam, jeg har i Nat i Drømme set det Monument, som du skal skabe til mig. Tag din Stift og tegn!«

(sluttes Side 22)

Kong Balthasars

ærbødigt henne ved Indgangen. »Naa, hvad driver dig hid, Alkam, ved Nattetide?« spurgte Kongen sin Tjener. »Herre, jeg hørte nys, at du var ved at gøre dig rede til en lang Færd,« svarede Alkam. »Maaske vil du blive borte i Uger, maaske endda i flere Maaneskifter, og kun Guderne ved, hvad der kan hændes i Verden. Da vilde jeg blot — efter dit Bud — minde dig om din Bortgang. Jeg har som du bød mig gjort Udkast til dit Gravmæle; her er mine Udkast, Herre.« »Vis mig dine Planer,« lod Baltasars Svar. Og Bygmesteren fulgte Kongen ind i dennes Gemakker, hvor han foldede sine Planer ud paa Bordet. Med kritisk vurderende Blik betragtede Kongen derpaa de farvede Udkast og Skitser. Spændt vogtede Bygmesteren paa hans kongelige Herres Ansigtstryk. Og med Forfærdelse bemærkede

Drøm

—
En Legende
—

De hellige Tre Kongers
Skrin i Kölner-Dom.

APROPOS

Eurovision og Statsradiofoni

Utallige Seere i syv af de europæiske Lande, der er tilsluttet Eurovisionen, havde Julnat Lejlighed til paa Billedskærmen at overvære Midnatsmessen i Notre-Dame i Paris, det var den første Fjernsynsmesse i Europa, som samtidig kunde ses i de Lande, der har Fjernsynsprogrammer. Den Hellige Stol havde meddelt Pariserbispen Kardinal Feltin speciel Tilladelse til denne Udsendelse, som baade blev et vellykket Arrangement og en hyggelig Oplevelse. Kirkelige Fjernsynseksperter fra de deltagende Lande havde udarbejdet en Art »Drejebog«. Til Indledning retteredes Kameraerne mod den skønne gamle Domkirke, der laa badet i Lys, medens de troende kom gaende til Kirke, og ligesaa indtrykfuldt virkede Kardinalens Indtog i Kirken. 400 Seminarister i Alba gik foran ham, medens »Stille Nat, hellige Nat« lød gennem Kirkerummet. Kardinalen celebrerede Messen ved et Mensa, vendt mod Menigheden, og Kameraerne fulgte Handlingen ved Alter og Bispetrone baade i Nær- og Fjernbillede. Under Forvandlingen holdtes Kame-

raerne i ærbødig Afstand, og kun et Sekund saa man Kalken paa Alteret i Originalstørrelse paa Skærmen. Under Kardinalens Kommunion holdtes Kameraerne ligeledes tilbage, men da Seminaristerne og de Troende gik til Herrens Bord, kunde man »se« Uddelingen af den hellige Kommunion paa ganske nært Hold. Om Udsendelsen som Helhed kan man sige, at den udmærkede Kameraføring og de forskellige Speakeres ledsagende Forklaringer — der ogsaa tog Hensyn til Ikke-katolske Seere — ikke under nogen Form gjorde Afbræk paa Guds-tjenestens Værdighed og Hellighed.

*

Det er i denne Forbindelse ganske interessant lige at kaste et Blik paa de hjemlige Juleudsendelser. Statsradiofonien hygger sig og Klokken 10 smækker man Kukkassen i, netop paa det Tidspunkt, hvor alle andre Nationer, ogsaa vort store Naboland Sverige — der iøvrigt atter i Aar i Lighed med foregaaende Aar, transmitterede en Midnatsgudstjeneste, denne Gang ogsaa fra Notre Dame i Paris — fejrer Julens Komme. Her er (gengivet efter »Berlingske Tidende«) Programmerne omkring Midnat — de taler for, sig selv:

23

00—40 Jul i Verden (Gr.) (Bruxelles I)

AARET 1955

Aaret 1955 er et »almindeligt« Aar med 365 Dage, begyndende med en Lørdag og sluttende med en Lørdag — saaledes som det altid er Tilfældet med almindelige Aar (i Modsvælgning til Skudaar), hvor Aarets første Dag falder paa samme Ugedag som Aarets sidste Dag. Aaret 1955 er dags- og tidsmæssigt lig med Aaret 1898, d.v.s. at ikke blot de enkelte Dage (disse korresponderer ogsaa med Aarene 1910, 1921, 1927, 1938 og 1949) men ogsaa de bevægelige Fester falder paa samme Dage som i 1898, hvilket ikke har været Tilfældet siden. Det sker igen i 1966 og 1977. Aaret har fire Søndage efter Hellig Tre Konger, Septuagesima falder 6. Februar, Askeonsdag 23. Februar, Paaske 10. April, Kristi Himmelfart 19. Maj, Pinse 29. Maj, Kristi Legems Fest 9. Juni, Jesu Hjerte Fest 17. Juni. Af de »paabudte« Helligdage falder Hellig Tre Konger og Kristi Legems Fest paa en Torsdag, Alle Helgen paa en Tirsdag og Juledag paa en Søndag.

Kalendermanden.

Absolut »Nej« til ateistisk Opdragelse

Skarpt Hyrdebrev fra Østtysklands Overhyrder i Anledning af de østtyske »Ungdomsindvielser«

I et Hyrdebrev, der oplæstes ved alle Gudstjenester 2. Juledag overalt i Øst-Tyskland udtaler Biskopperne og de kirkelige Overordnede i Sovjetzonen et »absolut Nej til Gudløshedsbevægelsen og den ateistiske Opdragelse«. »Alvorlige Bekymringer« havde foranlediget de ansvarlige katolske Myndigheder under et kort før Jul afholdt Samraad til denne »mest afgjorte Afvisning«.

De kirkelige Myndigheder henven-der sig først og fremmest til Ungdommen, men tillige ogsaa til Forældrene,

og opfordrer alle til at sige et bestemt Nej til den saakaldte »Ungdomsindvielse«, for hvilken der har været gjort saa kraftig Propaganda over hele Zonen i den seneste Tid. »Kan man aflægge en Bekendelse til Gud og samtidig en Bekendelse til Gudløsheden?« spørger Biskoppen i Berlin, Wilhelm Weskamm. Og han siger til Katolikkerne i sit Bispedømme: »Vær modige og sig jeres »Nej«, naar man vil tvinge jer til en Ungdomsindvielse. I behøver ikke at tale meget, sig blot jeres klare og tydelige »Nej« og bed om Kraft og Styrke til at vandre jeres kristen-katolske Vej — ogsaa om galt skulde være alene. Gud vil ikke lade jer i Stikken« (KNA).

Op til Daad, Hr. Hammarskjöld

»Il Quotidiano« om Rejsen til Peking

Ordet »handle« forudsætter baade en Given og en Tagen, kræver altsaa Koncessioner, kommenterer den katolske Aktions Organ i Italien, »Il Quotidiano«, de Forenede Nationers Generalsekretær Hammarskjölds Rejse til Peking. »Saadanne Koncessioner maa afvises, saafremt man da ikke er til Sinds at yde Magten en utilbørlig Tribut«, fortsætter Bladet. »Il Quotidiano« opfordrer derpaa Hammarskjöld til under Forhandlingerne i Peking at vise den Beslutsomhed, som kun den kan pukke paa, der kræver Retfærdighed (KNA).

05—00 Grammofonkonc. (Lahti)

10—00 Mozart Konc. (Kr.)
(Beromünster)

15—00 Grammofon (Hilversum I)

45—00 Pave Pius XII's Julebudskab
(Südwestf.)

45—1.15 Julemesse i Niederaltich

45 Midnatsmesse fra Rom (Italien Nat.)

55 Midnatsmesse i Domkirken i Monaco (Monte Carlo)

00

00—00 Midnatsmesse i Domkirken St. Gallen (Beromünster)

00—1.30 Midnatsmesse
(Hilversum II)

00—00 Midnatsgudstjeneste i den reformerte Kirke, Amsterdam (Hilversum I)

00—3.00 Dansemusik (Deutschland-sender)

00—1.30 Julemesse (Frankrig Nat.)

00—00 Julemesse (Bruxelles II)

00—2.00 Dansemusik (Parisien)

00—1.30 Midnatsmesse (Frankrig Nat.)

02—00 Midnatsmesse (Bruxelles I)

Mon der virkelig ikke ogsaa herhjemme var nogen, der vilde lytte til en Julenatsgudstjeneste — mon der slet ikke er nogen, der i Sverige lytter til Udsendelsen! Statsradiofonien holder sig imidlertid beskedent tilbage som altid!

I korte Træk -

Ved en Højtidelighed hos B. & W. i København mellem Jul og Nytaar overtog den peruanske Marine et dansk Tankskib. Efter katolsk Skik og Brug foretoges en Indvielse af Skibet.

Domvikar Franz Gruber ved Stephansdom i Wien — der for nylig fulgte en Selvmorder helt op i Domkirkens Taarn og reddede hans Liv — uddanner sig nu som Faldskærmsudspringer for at kunne deltage som Sjælesørger ved eventuelle forefaldende Naturkatastrofer. (KNA).

De offentlige Trafikmidler i Pittsburgh har for at fremme Besøgene ved Søndagsgudstjenesterne truffet den Ordning, at Børn og unge Mennesker indtil det fyldte 18. Aar om Søndagen kan køre for halv Pris med Sporvogne og Busser. Børn under 6 Aar kører gratis, naar de ledsages af en Voksen. (KNA).

Abbé Pierres Hjælper udtrettede lige inden Jul en Daad: paa tre Døgn rejste de et nyt Hus til en hjemløs Kvinde med tre Børn. Grunden var stillet til Raadighed og de rejste Huset fra 22. til 25. December. (KNA).

31. December var det 25 Aar siden, at afdøde Pave Pius XI udsendte sin berømte Opdragelsesencyklika »Divini illius Magistri«. Den blev — som det vil erindres — til kort Tid efter Lateranforliget og Konkordatet med Preussen og var en Tiltrævisning bl. a. til Fascismen. (KNA).

Der har i Juletiden — i Forbindelse med »Den internationale Sammenslutning til Fremme af Krybbebygning«s Verdenskongres i Rom — i den evige Stad været afholdt en stor Krybbeudstilling i Kongesalen i Palazzo Venezia. (KNA).

Den ungarske Regering har ved et Dekret afskaffet Betegnelsen »Juleferie« og erstattet det med »Vinterferie«. Ogsaa Dagbladene taler kun om »Decemberfest« i Stedet for Jul. (KIPA).

I Raadhushallen i Montreal var der til Jul opstillet en Julekrybbe. Paa en af Pladserne i Byens Centrum (Phillipsplads) var der ligeledes opstillet en Krybbe — begge Dele som Led i en Kampagne under Mottoet »Bring back Christ into Christmas«. (KIPA).

De amerikanske Katolikker har i det forløbne Aar bl. a. skænket over 67 Tons Medicinalvarer til Missionerne. (KIPA).

Adskillige hundrede Tokyo-Katolikker valfartede til Jul til et Buddhiskloster for at mindes 50 Martyrer, som blev henrettet her i 1623. Tokyos Katolikker har flere Gange forsøgt at erhverve dette Sted, men det har hidindtil været umuligt, da der allerede ligger et Buddhiskloster. Og saa valfarter man til Gengæld hvert Aar til Buddhisklosteret. (KIPA).

Retfærdighed - ikke Naade eller Amnesti!

Radio Vaticana paa 6. Aarsdagen for Kardinal Mindszentys Arrestation

Paa St. Stephans Dag mindedes Radio Vaticana i en »Betragtning« 6. Aarsdagen for Ungarns Primas, Kardinal Mindszentys Arrestation. Den ungarske Regering — erklærede Speakeren — har hidindtil hverken bekræftet eller dementeret den seneste Tids mange Meddelelser om en Befrielse af Kardinalen. Det syvende Aars Fangenskab har taget sin Begyndelse, men Verden har stadig ikke glemt den Dag, da den ungarske Kirkes Primas blev hentet ud af sit ærkebiskoppelige Palæ i Esztergom og kastet i Fængsel. »Retfærdigheden maa have sit Forløb — Retfærdighed, ikke Naade, ikke Undskyldning og ikke Amnesti.«

Da Domstolen dømte Kardinalen til Døden, ansaa den kommunistiske Regering det for rigtigere, at kaste Kirkefyrsten i livsvarigt Fængsel, hedder det videre. »Idag, hvor der er et Skær af Glorie omkring Kardinal Mindszentys Fængselsophold, sætter Regeringen Meddelelser om hans Befrielse i Omløb, for paa denne Maade at lade Tæppet gaa definitivt ned for sidste Akt af dette traurige Drama«. Verden forherliger en Martyrs Vunder saa længe disse bløder, og det er dette Blods Røst man ønsker at kvæle.

»Vi vil ikke tro paa den ungarske Primas' genvundne Frihed — slutter Radio Vaticana — førend vi hører hans Stemme fra den ærkebiskoppelige Stol i Esztergom, vi vil ikke tro paa det, saa længe hans Navn ikke staar under de ungarske Biskoppers Hyrdebrev, saa længe han ikke er i Stand til at komme paa sine adlimina-Besøg til Petri Stol, og saa længe han ikke i fuld Frihed kan vaage over Guds og Kirkens, sit Fædrelands og sit Folks Rettigheder — det Folk, der er Martyrer ligesom han selv«.

(KNA).

Ugens samtale

DEN HELLEGE FAMILIE

Hver gang menneskene i forfaldsperioder satte sig selv på Guds trone, ringeagtede de gudgivne love og gjorde, hvad de selv havde lyst til ... Hver gang de bed hovedet af al skam og uhæmmet fulgte deres lidenskaber ... Hver gang de bildte sig ind uden skade at kunne rokke ved familielivets faste lov, forfalske samvittighedens bud og snyde tilværelsens urokkelige sammenhæng ... Hver eneste gang viste det sig, at de havde skåret sig selv i kødet og slået familien i stykker, selv om de måske slet ikke ville det.

Det var derfor, vor Frelser ville hellige familien, d.v.s. gøre dens bånd faste, ukrænkelige, uopløselige: ægteskabet, der grundlægger familien, er gennem Kristus blevet et helligt tegn, der formidler Guds nådekraft til livsvarig troskab; barnets lydighed mod dets forældre er ved Kristus blevet en efterligning af Hans egen ærbødighed, kærlighed og lydighed mod Hans forældre.

Kun i Kristus står familien fast og urokkelig på selve livets grund. Uden tro på Kristus smuldrer familien og går sin opløsning imøde. Staten er ganske afmægtig imod selve livets love. Hvis staten ikke længere respekterer dem, graver den sin egen grav. *pater.*

Husk sedlen

Frederiksberg K.U.K.: vi deltager i festen i Stenosgade, lø. d. 15. ds. Lø. d. 22. ds.: møde.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 8. ds. pakkefest. Medbring en pakke til mindst 1 kroners værdi. Hver aften åbent hus, hvor alle er velkomne.

D.U.K.'s vinterskole: Sø. d. 9. ds. kl. 8: emne: trosliv.

— Har du set i avisen, at der er en dame i København, som har udlovet 1000 kr. til den, som kan komme med det bedste forslag til at skaffe fred i verden?

— Ja, det har jeg læst.

— Jeg har fundet løsningen! Hvis du vil love mig ikke at benytte mit forslag eller at fortælle det til andre, så skal jeg fortælle dig det. Lover du det?

— Ja, ja, fortæl bare, jeg skal nok holde tæst.

— Jo, nu skal du høre. Hvis blot alle mennesker i hele verden ville melde sig ind i en fredsförening, så ville der aldrig mere komme krig!

— Hm.

— Du lyder ikke særlig begejstret?

— Nej, det ville være synd at sige.

— Jamen hvorfor da ikke? Har jeg da ikke ret?

— Tror du virkelig det hele er så ligetil? Tror du virkelig, at man kan skabe varig fred bare ved at få alle mennesker til at melde sig ind i en förening?

— Ja, hvorfor da ikke det, når det nu altså er en fredsförening, f. eks. »Een Verden?« Så må der da blive fred.

— Nej, ser du, freden skal først og fremmest komme indefra, fra det enkelte menneske selv. Og freden kan først komme fra de enkelte mennesker, når de lever helt i overensstemmelse med Guds vilje. Og den eneste måde du og jeg og alle andre kan gavne fredens sag på, er derfor ved at fremme Guds sag i os selv. Enhver reformator må begynde med sig selv — og hvis vi allesammen gjorde det for alvor, ja så var freden sikret.

— Det lyder jo meget godt.

— Ja, og så er det tilmed sandt.

Men nu må du til gengæld love mig, at du *ikke* vil holde denne idé for dig selv! Forøvrigt har vi jo allerede sådan en slags verdensomspændende fredsförening, som du tænker på. Den har vi haft i snart 2.000 år, og den gør alle andre fredsföreninger overflødige.

— Såh! hvad i alverden er det for een?

— Det er såmænd den hellige katolske kirke!

som skal lires af, men *enten* skal man tænke over de hemmeligheder, de enkelte led handler om, *eller* også skal man bede med åbent sind, så at de samme hemmeligheder næsten lever sig ind i een.

Har vi blot gjort et ærligt forsøg på at bede på denne måde, er vi også kommet til at holde mere af rosenkransen, og dens hemmeligheder er ikke slet så hemmelige mere.

Har man bedt rosenkransen i nogle år, vil man have tænkt mange forskellige ting i tidens løb, og det kan af og til være svært at finde på mere, fordi man løber tør på grund af øjeblikkelige træthed eller lignende. Derfor vil jeg her give videre til andre, hvad pave Leo 13. engang har skrevet:

Rosenkransens tre store rækker handler om tre ting, som vore dage skønner så lidt på.

Den første drejer sig om Marias tilsynladende stille og rolige liv med Gud. Det er det skjulte liv i Gud, det upågtede liv, og det er noget, der ikke står højt i kurs idag. Der skal altid ske noget, og upågtet ønsker kun de færreste at leve. Derfor er det godt at tænke på det, når vi beder *Den Glædesfulde Rosenkrans*.

Den anden række drejer sig om *Lidelsen*, og især lidelsen for andre af kærlighed; heller ikke det værdsættes idag, tværtimod betragtes lidelsen som noget aldeles meningsløst, der skal undgås for enhver pris.

Den sidste, *Den Herlighedsfulde Rosenkrans*, drejer sig igen om livet i Gud her og efter døden, hvor Kristus hersker og giver os livets krone.

B.

Katolsk

Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Boghandlermedhjælp søges

Kultiveret, dygtig ung pige med sprogkundskaber søges til interessant og selvstændigt arbejde i bog- og papirhandlen.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BRÆDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Summen af det hele

Den som har fulgt Kirkens råd og har bedt rosenkransen i oktober måned så ofte der var lejlighed dertil og så godt som muligt, har ikke kunnet undgå at blive ført ind i noget, som før var mindre kendt. Det er jo sådan, at rosenkransen ikke blot er en bøn,

STENOSGADE
KATOLSK UNGDOMSKLUB

**Stor nytårsfest med
»nytårscocktail« og bal**

afholdes i Skt. Knuds skoles
festsal lørdag den

15. januar 1955 kl. 20—24.

Øl, sodavand og pølser kan købes
i baren.

ANNO 1954

(forsat fra Side 17)

62.000 Ordenssøstre, 83.000 Kateketer, 92.000 Læglærere. Den samme Statistik anfører endvidere 41.632 Folkeskoler med 3.216.720 Elever, 3.881 alm. Skoler med 547.594 Elever, 1170 højere Skoler med 283.589 Elever, 740 Fagskoler med 19.183 Elever, 3132 Apoteker, 1115 Hospitaler, 174 Spedalskhedsanstalter, 1720 Vajsenhuse, og 260 Hospitser.

De Kræfter, som er blevet frigjort i det fjerne Østen, er indsat andetsteds, f. Eks. i Latinamerika, men ogsaa i Afrika (her maa i første Række nævnes Universitetet »Lovanium« i Belgisk-Kongo) samt paa Formosa.

C. D.

Academicum Catholicum:

Torsdag den 13. januar kl. 16 har gymnasiastgruppen spørgetime på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117A.

Lørdag den 15. januar kl. 20: Åbent hus hos bibliotekar A. E. Nøldrup, Viksøvej 41. (Linierne 5 og 11 mod Husum holder ved Viksøvej). Aftenen vil være helliget flygtningesagen, idet den belgiske dominikaner, père Dominique Pere, — der er leder af organisationen for strandede flygtninge og som både taler fransk, tysk og lidt engelsk — »vil fortælle om, hvorledes vi kan hjælpe disse displaced persons«.

Tilmeldelse til FA 2718 eller TRia 3828.

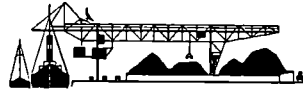
*

Pater J. A. Raulins foredrag i Sakramentskirken

Pater Raulins offentlige gennemgang af katolsk troselære, som måtte afbrydes på grund af julen, genoptages tirsdag den 11. januar kl. 20. Hvert foredrag er et sluttet hele, så enhver kan med udbytte høre et eller flere foredrag; titlerne bliver derfor altid forud meddelt i Katolsk Ugeblad. Da pater Raulin hidtil kun har holdt 10 af de fastsatte 25 foredrag, står mange væsentlige emner endnu tilbage på programmet. Det første foredrag i det nye år har som titel: Etikettens plads i kristendommen. Den ny lov. Kærligheden. — Man må ikke glemme, at foredragene fuldt så meget er beregnet for ikke-katolikker som for katolikker.

K. G.-H.

Roskilde

Roskilde		
<p>Ejogod Jørgensen <i>Slagtermester</i></p> <p><i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>	<p>K. A. JØRGENSEN</p> <p><i>Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778</i></p>	<p><i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigaretter</p>
<p>Roskilde Mejeri</p> <p><i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør</p> <p><i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg.</p> <p>Roskilde Boghandel <i>Sct. Olgsgade 24 . Telf. 3131</i></p>
<p>P. J. KJELDSEN <i>Urmager</i></p> <p>Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i></p> <p>Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Chocolade . Is . Konfekturer CORNER CHOCOLADE</p> <p><i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolate</i> Sct. Olgsgade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Mønsterbageriet Olgsgade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radlo - Cykler</p> <p><i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	 <p>Hjørnet af Algade og Olgsgade Bedste Indkøbested i Roskilde</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i></p> <p>Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber <i>Tomrermester.</i></p> <p><i>Maskinsnedkeri</i> Lev. til de katolske Inst.</p>	
Nakskov		
<p>Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i></p> <p>H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen</p> <p><i>Farve- og Tapethandel</i> Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i></p> <p>Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i></p> <p>Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE</p> <p>H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	 <p>A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Jan.
9. S. Den hellige Families Fest (hvid) (76—17); 2. Bøn: Søndagen (77), 3. Bøn: Oktaven (72); Hellig 3 Kongers ræf. (515).
10. M. Foregaaende Søndags Messe (hvid) (81); 2. Bøn: Oktaven (72); Præf. (515). — Eller: (hvid) 5. Day i Oktaven (72—16); 2. Bøn: Søndagen (77); Præf. (515).
11. Ti. 6. Day i Oktaven (72—16); (hvid) 2. Bøn: St. Hyginus, Pave og Martyr ([5]), 3. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65); Præf. (515).
12. O. 7. Day i Oktaven (72—16); (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder (som Tirsdag), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (515).
13. T. Oktav af Hellig 3 Konger (83 (hvid) —18); Præf. (515).
14. F. St. Hilarius (784); 2. Bøn: St. Felix af Nola (785); alm. Præf. (525).
15. L. St. Paulus, den første Eremit (hvid) (785); 2. Bøn: St. Maurus ([53]), 3. Bøn: For Biskoppen; alm. Præf. (525).
16. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger. (grøn)

*) I Anledning af Aarsdagen for Hs. Exc. Biskoppens Konsekration læses i Dag den særlige Bøn for Biskoppen; dens Ordlyd er den samme som for Paven ([122]—129) med følgende Ændring:
...famulum tuum Theodorum, quem pastorem ecclesie Hafniensi præesse voluisti ... (din Tjener Theodor, hvem du har sat til som Hyrde at forestaa Bispedømmet København ...).

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lúders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Kong Balthasars Drøm

(fortsat fra Side 18)

Og Alkam satte sig ved sin Herres Fødder og foldede sine Ruller ud.

»Tegn mig et Skrin, drevet i Sølv,« bød Kong Balthasar, »men i en Skikkelse, som endnu aldrig er set af noget levende Væsen. Tag min Krops Længde som Maal, men sæt paa Taget af Skrinet endnu en Etage, dog smallere end den underste — den skal være Halvdelen af den underste.«

Og hjælpeløst begyndte Alkam at kradse Streger ned efter hvad hans Herre havde set i Drømme. Men forgæves, og Kongen tog da selv hans Stift og forsøgte nu at tegne, hvad han havde set i Drømme. Ej heller for ham lykkedes det. »Nej,« udbød han endelig efter en Række forgæves Forsøg. »Saaledes saa Skrinet ikke ud, hvori mine Ben skal hvile. Dets Vægge var rundt om smykket med gyldne Figurer.«

»Med menneskelignende Figurer?« spurgte Alkam forundret. »Med Figurer af Mænd i sælsomme Dragter,« bekræftede Kongen. »Men først Monumentet, Alkam, først selve Monumentet!« Men Kong Balthasar løftede Blikket mod Himlen og bredte Armene ud. »Jeg saa Skrinet omgivet af et kæmpemæssigt Bygningsværk, som ingen i Østerland endnu har skabt Magen til. To Taarne, høje som Himlen selv, rejste sig fra dets Tag, som vilde de støtte sig til Stjernerne. En bred Strøm flød forbi Monumentets Fod — i en Egn, der var mig fremmed og ukendt. Alkam, hvor vil Guderne dog, at mine Ben skal hvile?« Men Bygmesteren kastede sig for sin Herres Fødder og besvor og bønfuldt ham om at afstaa fra den farefulde Rejse, som han vilde begive sig ud paa. Men Kongen svarede med et Smil i Blikket: »Der er en Stemme i mit Indre, som kalder mig, Alkam. Jeg maa adlyde den — og drage ind i det Monument, som min Drøm har vist mig ...«

Og Alkam blev tilbage med sine Planer — han gensaa aldrig sin Herre og Konge. Kong Balthasar red med

Stjernen gennem Østerland og kom til Kong Herodes' Hof for at finde den nyfødte Konge og tilbede ham, og sammen med to andre Fyrster fandt han Barnet i Krybben.

Men Vejen førte ham ikke tilbage til hans Trone. I sin Søgen efter Monumentet døde han fattig paa Vejen — men endnu fandt hans Ben ikke Hvile i hans Drømmes gyldne Skrin. I Milano gav den kristne Kirke ham et midlertidigt Hvilested — og først i Aaret 1162 opfyldtes den hellige Konges sælsomme Drøm: Ærkebiskop Rainald af Köln bragte de hellige Tre Kongers jordiske Rester fra det ødelagte Milano til Rhinen. Her hviler de nu i Gotikkens skønneste Monument, den herlige Kölner Dom, i et Skrin, »hvis Vægge rundt om er smykket med gyldne Figurer.«

FAMILIE OG POLITIK

(fortsat fra Forsiden)

saa konstitutionelt i Menneskenaturens, at vi fra katolsk Side vil vægre os ved at tro, at Skavankerne ikke skulle kunne rettes, blot man konsekvent sætter al sin sociale Forstaaelse og sin politiske Kunnen ind paa i alle foreliggende Sager fra Boligsag til Lønaftaler, fra Ægteskabslovgivning til Svangrerskabslov at sætte Familiehensynet øverst og tillidsfuldt bygge paa, at det i en egoistisk og temmelig nedrig Verden dog altid vil være Reglen, at Forældre elsker deres Børn og gør det med en Kærlighed, som man ellers forgæves vil søge efter.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Kalenderen 1955

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. — Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

St. Antoni Kirke

7. Januar (efter Andagt Kl. 20):
»Hvad sker der i den katolske Kirke?« — Maanedlig Orientering i Præsteholigen ved forskellige Indledere. Alle er velkomne.

Kolding

<p>Tricolage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/S <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericiagade 14 . Telf. 3348</i> Udlært arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 B. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre</i> Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<h2>Esbjerg</h2>		<h2>KONTANT</h2> <p>JØRGENSEN ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)</p>
<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Chokolader . Konfekturner . Bolscher A. Ploug Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juulgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæk og Paalæg Lev. til Sct. Josels Hospital</p>	<p><i>SKOTØJET REPARERES HOS</i> H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josels Hospital</p>

URBI ET ORBI

Osservatore Romano ved Aarsskiftet:

Fred - ikke Vaabenstilstand

Ej heller Aaret 1954 bragte den saa eftertragtede sande Fred, erklærede »Osservatore Romano« i en ledende Artikel til Aarsskiftet. Der vil aldrig kunne gives en Fred uden Retfærdighed. Ogsaa den saakaldte »kolde Krig« bærer allehaande Kendetegn paa Krig. Den kender baade til Havesyge og Had og mangler saavel den fredelige Indstilling som Broderlighedens Aand. »Ønsket for det kommende Aar maa derfor være — skriver Osservatore — at den Vaabenstilstand, under hvilken vi faktisk stadig lever, snaarest maa blive afløst af en sand Fred«. (KNA).

Stadig fremadskridende Bedring i Pavens Helbredstilstand

Der er mellem Jul og Nytaar indtraadt en yderligere Bedring i Pave Pius XII's Helbredstilstand, fremgaar det af en Meddelelse fra Vatikanet. Hikke-Besværlighederne har været forsvundet i den seneste Uge og frem for alt Nattehvilen virker gunstig paa Pavens Befindende. Spadsereturene i Vatikanhaverne, som den Hellige Fader foretager hver Dag, har en ganske aabenlys helbredende Indflydelse. Varigheden af disse Spadsereture forlænges daglig.

Trods det stadige svagelige Helbred holder Paven sig underrettet om Verdenskirkens løbende Anliggender og modtager daglig skiftevis Prostatssekretær Tardini og Mgr. dell'Acqua, der er Substitut i Statssekretariatet i ordentlig Audiens (KNA).

Pariser-Aftalerne — en Trusel for Kirken i Østeuropa

Ratificeringen og Realiseringen af Pariser og Londoner Aftalerne vil kunne ventes at frembyde en alvorlig Trusel mod hele den kirkelige Organisation i den sovjetrussiske Zone i Tyskland. Det hævdes endvidere paa sædvanligvis velunderrettet Hold i Berlin, at man anser Spørgsmaalet om Dannelsen af en af Rom uafhængig kirkelig Organisation for Katolikkerne i Øst-Europa for at liggende indenfor Mulighedernes Grænser.

Visse Erklæringer fra den østlige Kristelige-Demokratiske Unions Ledelse i Anledning af Pariser Aftalerne — erklærer man paa katolsk Hold i Berlin — tager sandsynligvis Sigte paa at svække den vesttyske Afværgefront mod Kommunismen. De maa betragtes som et nyt Skaktræk i den kolde Krig (KNA).

Katolikkerne trækker sig tilbage

Efter hvad der meddeles i London har de katolske Medlemmer af »Council of Christians and Jews« i Overensstemmelse med en Henstilling fra Rom trukket sig tilbage. Blandt Medlemmerne var Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, Lord Perth og Lord Packenham. »Council of Christians and Jews« blev stiftet i 1942 og talte Repræsentanter fra forskellige Religioner og Konfessioner. Raadet havde til Opgave at bekæmpe religiøs og racemæssig Intolerance og fremme Forstaaelsen mellem Kristne og Jøder paa de forskellige Omraader indenfor det sociale Liv. Der meddeles intet om Aarsagen til de katolske Medlemmers Tilbagetreden. (KNA).

Er Kardinal Wyszinski syg?

Efter de seneste Ugers gentagne Rygter om en paastaet Løsladelse af den ungarske Primas Kardinal Mindszensky, taler man nu i Warszawa om at den polske Primas, Kardinal Wyszinski, skal være alvorligt syg. Den polske Kardinal blev arresteret i September 1953 og har siden da været som forsvundet fra Jordens Overflade. Hans Opholdssted har hidindtil været strengt hemmeligholdt. Det meddeles nu fra Warszawa, at Kardinal Wyszinski hidindtil skal have været holdt fangen i Heilsberg i Østpreussen og at han paa det seneste er blevet bragt til den polske Hovedstad. Kardinalen betegnes som alvorligt syg og maa lade sig underkaste en vanskelig Operation.

Allerede i Oktober 1954 berettede en Person ved Navn Josef Swiatlo, der havde indtaget en ledende Post indenfor den polske Sikkerhedstjeneste, men nu var flygtet mod Vest, paa en Pressekonference i Washington, at Kardinalen ikke — saaledes som det hidindtil har været hævdet af den polske Regering — opholdt sig i et Kloster, men derimod var interneret i Fængslet i Heilsberg. Swiatlo har været Vicechef i den saakaldte »Sektion 10« indenfor det polske Ministerium for offentlig Sikkerhed, der er ansvarlig for Beskyttelsen af det kommunistiske Parti mod Sammensværgelser i selve Polen (KNA).

Sammenhold med den forfulgte Kirke

Julebudskab i »Radio Free Europe« fra Kardinal Griffin

I et Julebudskab, der udsendtes over Radiostationen »Free Europe«, forsikrede Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, Katolikkerne hinsides Jerntæppet om, at Katolikkerne i den øvrige Verden følte sig fast forbundet med den i Aand og Bøn netop nu i Juletiden. Ganske vist er det kun Vor Herre, der kender Befrielsens Tids, men han vil ogsaa vide at give dem, der bliver forfulgt for Troens Skyld, sin Naade og skænke dem Bekendermod og Trøst i det kommende Aar.

I et Sær-Budskab til de polske Katolikker erklærede den engelske Kardinal, at Englands Katolikker beder ganske særligt for de Polakker, der idag lever adskilt fra deres Familier. Derved menes ikke blot de Polakker, der lever i Landflygtighed, men fremfor alt dem, der holdes fængslet for Troens Skyld eller forfølges. Ganske særligt beder den engelske Verden for de heroiske fængslede polske Overhyrder, som personificerer de polske Katolikkers Undertrykkelse (KNA).

Atomforskning til fredelige Formaal

Pax-Christi-Bevægelsens franske Nationalraad har i en Erklæring givet Udtryk for sin Forventning om at den franske Atomforskning udelukkende tjener fredelige Formaal. Raadet stiller sig derved paa Linie med Pave Pius XII's forskellige Udtalelser vedrørende ABC-Krigen (KNA).

Schweiziske Sjælesorgsproblemer

»Neue Zürcher Nachrichten« skriver:

Der er i Dag 130.000 Katolikker i Zürich, men af disse praktiserer kun ca. 40.000, med andre Ord ikke engang en Trediedel. Man kan naturligvis sige, skriver Bladet, at Zürich ikke hører til Schweiz' katolske Stamkantoner, idet alle Kantoner med Tiden bliver blandede. Hidindtil fik Zürich sine fleste Præster fra Central-schweiz. Fortsætter Udviklingen som hidtil, vil der ogsaa paa dette Punkt vise sig store Vanskeligheder. Zürich burde selv sørge for sin Præstetilvækst. For Øjeblikket studerer der i Seminariet i Chur — Zürich hører under Bispesædet Chur — kun seks Züricher-Teologer — og alligevel stiler Kantonen Zürich Halvdelen af Bispedømmets Katolikker. Hvad er der at gøre?

Det er Opdragelsen, det gælder. Forældre og Gejstlige er ikke nok, selv om de gør, hvad de kan. Ungdommen faar sin Indflydelse fra Skolen. I det hele taget er Skolen idag vigtigere end nogensinde før. Det er den, vi er afhængige af. Men vore Skoler er neutrale. Derfor er det her, vi maa sætte ind. Koste hvad det koste vil: vi maa have katolske Skoler!«

Katolsk

16. Januar 1955
103. Aargang
Nr. 3

Ugeblad

SULTENS
GEOPOLITIK

En Skole paa Øm -

Pavens Julebudskab

Resultatet af Ugebladets
Julespøg

Katolicismen i
Storbritannien

Det er et gammelt Ord, at man skal høre meget, før Ørerne falder af en. Og der er Tidsperioder, saaledes bl. a. vor egen, hvor Ørerne maa døje særdeles. Det er Perioder med en nervøs Trang til Afveksling og Nyhed, Perioder hvor det nye føles bedre end det gamle, alene fordi det er nyt.

Hen mod Slutningen af det gamle Aar hørte de taalmodige Ører saaledes en Folkekirkepræst i Radioen reducere St. Ansgar til Nul og Nix, og det skulde være godt det samme, at han ingen Betydning fik, for det var en meget uheldig Form for Kristendom, han repræsenterede. Vi skal ikke her gaa nærmere ind paa Sagen, men blot konstatere Virkningen paa Menigmand, der ikke kan kontrollere Ud-sagnene. Menigmand faar et forvirrende Indtryk af, at al Ting ramler. Det meste af, hvad der var hans Børne-

lærdom i Kristendom, har han teologiske Professorer til at gøre Nar af, og nu skal ogsaa Kirkehistorien laves totalt om. Den, der skriver disse Linier, har været ude for en folkekirkelig Ven, som rystede paa sit af alt dette helt tummelumske Hoved og stønede: »det næste bli'r, at Hans Tavsens var forklædt Jesuit.«

For Yndere af Sensationer har vi ogsaa haft Forfatteren Palle Laurings Bog, der ved Juletid digtede det meste af Danmarkshistorien om ud fra en Overbevisning om, at i hvert Fald lige ned til Frederik IV's Dage levede en Masse Hedenskab i bedste Velgaa-

Protest mod Karrusellen

ende midt i Kristentroen og dikterede Folks Handlinger nok saa meget som samme Kristentro, ikke mindst naar det gjaldt om at afkorte Monarkernes Liv. Forfatteren mente ogsaa at kunne konstatere, at større Udsnit af Paverækken viser, hvordan selve Kristi Stedfortrædere lod sig aflive til Overholdelse af en hedensk Talmystik.

Palle Laurings Bog er paa sin Vis meget sjov, men nægtes kan det ikke, at ogsaa den vil bidrage til den almene Forvirring. Jævne Folk siger, at naar Hedenskab og Kristendom er saa haabløst indfiltret i hinanden, er det til at forstaa, at Professorer som Lindhard ikke lader meget gammel Kristendom gælde. Men »om jeg gider«, som en af disse jævne forleden sagde, »om jeg gider køre med paa den Karrusel.« Han mente, at naar de lærde tossede rundt, som de gør, i Haarene paa hinanden, kunde han bruge sin Tid til noget bedre.

Al Ære og Respekt for de lærde. Hvem vil forbyde dem at granske eller at publicere, hvad de mener at naa af Resultater? Men hvorfor denne mærkelige Trang til at lave om og til at raabe hver teologisk Flyvegrille ud fra Tagene? Hvis vore Medicinere uden videre og ganske hovedkulds prøvede hver ny Idé paa sagesløse Patienter, var vi døde i Hobetal i Utide. Om det var muligt først at prøve de splinternye teologiske Paa-hit paa Marsvin og Aber, vilde vi Mennesker blive forskaaet for adskilligt.

Disse Linier er ikke skrevet for at hovre over, hvor meget bedre vi Katolikker har det. Vi har det meget anderledes, men hist og her kan vi saamænd godt hos os selv konstatere Smitstof fra den sygelige Trang til at lave alting om. De er skrevet i dyb Medlidenhed med de mange, mange Mennesker iblandt os, der kunne være saa gode Kristne, men selv siger, at de ikke vil, fordi de ikke vil »køre med paa den Karrusel«.

HVAD GUD HAR SAMMENFØJET -

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermeister- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik

og Terrazzo

La Coursvej

København F

Tlf. Godthåb 656

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Voksllys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 · KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Den internationale Bedeuge

Bedeugen for kirkens eenhed må ligge danske katolikker meget på sinde. Vi mærker idag de sørgelige følger af den kirkelige splittelse i vort folk. Vore muligheder for at råde bod derpå ved handling er ikke lette at finde frem til, men vi kan være overbevist om, at det middel, der hedder bøn, altid er effektivt. Derfor indbydes Stor-Københavns katolikker til at deltage i en tilbedelsestime i byens sognekirker, således at man først og fremmest går i sin sognekirke, når den har tur, men også går i de øvrige kirker, som det bliver muligt at nå. Bedeugen begynder tirsdag den 18. januar og varer til og med tirsdag den 25. Man begynder med en kort prædiken kl. 19,30 og derefter udstilles det Højhellige, indtil den sakramentale velsignelse meddeles kl. 20,30. Salmebog medbringes, da personlig bøn vekster med fællesbøn og sang. Rækkefølgen bliver: Tirsdag 18.: Jesu Hjertes kirke. Onsdag 19.: Sct. Ansgar. Torsdag 20.: Sct. Annæ. Fredag 21.: Sct. Andreas. Lørdag 22.: Sct. Antonius. Søndag 23.: Sct. Maria og Sct. Knud Lavard. Mandag 24.: Sakramentskirken. Tirsdag 25.: Sct. Therese, hvor tilbedelsen begynder kl. 12 og varer til kl. 20. For Sct. Ansgars kirkes vedkommende har biskoppen givet tilladelse til aftenmesse. I sin lid blev der stiftet en levitmesse til Sct. Knud konges ære på helgenens fest, 19. januar. For at give så mange som muligt lejlighed til at deltage i denne messe på Danmarks nationalværnehelgens festdag er den henlagt til om aftenen. Da messen begynder kl. 19,30 og kommunionen uddeles kl. 20,30, begynder nadverfasten kl. 17,30.

Mange af dem (man mener ca. 40 pct.) er intellektuelle. Men de ejer ikke bøger eller anden intellektuel mulighed. De er tvungen til den triste-ste lediggang.

Oftede er »de strandede« præget af en egen flygtningepsykose med indbyrdes mitro, manisk kommunistrædsel og en knugende følelse af at være forladt af alle. De er fortvivlede mennesker, ulykkelige og forbitrede. Hvad skal de menneskeligt set mere håbe på jorden?

Père Pire har siden 1949 viet sit liv til gerningen for krigens uskyldige ofre, de såkaldte »strandede flygtninge«. Han har hjulpet i Belgien, Frank-

og deres Meningsfæller, geografisk bestemt af Jerntæppet; de vil absolut intet høre om Børnebegrænsningen, som de kalder kapitalistisk »Kannibalisme«. Og der er Videnskabsmændene i de Lande, der har nærmere Berøring med katolsk Kultur; de hverken afviser Problemet eller Tanken om formindsket Frugtbarhed, men ser Tingene nuanceret i en større Sammenhæng.

I Dagene 31. August til 10. September blev der i Rom under Deltagelse af 400 Videnskabsmænd fra 70 Lande afholdt »den 2. Verdenskongres for Befolkningsspørgsmaal«. Kongresberetningen (tilgængelig i »Revue de l'Action Populaire 1054«, Hæfte 81 og 82) bør læses af alle interesserede. Her kan vi kun komme ind paa nogle faa Enkeltheder, men vil, som ovenfor nævnt, jævnlige vende tilbage til disse Spørgsmaal, baade for deres egen Skyld, og fordi en i vore Øjne forkert Problemstilling benyttes til enten direkte Angreb paa Religionen eller til Undergravelse af moralske Værdier, vi finder umistelige.

Det første Spørgsmaal er det nærliggende, om de økonomiske Udviklingsmuligheder specielt i de underudviklede Lande, hvor Nøden og Fødselstallet begge er størst. Efter foretagne Beregninger maa Kornproduktionen sættes op med 50 %, Mælkeproduktionen med 75 %, Kød- og Fiskeproduktionen med henholdsvis 70 % og 90 %. Nu regner man med, at

der alene i Troperne er 400.000 Hektarer Land, som vil kunne tages under Opdyrkning. Hertil kommer, at Kulturomraadet i det asiatiske Mon-sungebet, i de tørre Egne af Latin- og Sydamerika, af Nordkina og Australien ved egnede og praktisk gennemførlige Vandingsmetoder vil kunne udvides overordentligt. Med moderne Hjælpemidler kan Næringsmiddelproduktionen forøges langt ud over, hvad der endnu er præsteret. Josué de Castro, den tidligere Præsident for FAO, har i sin gripende Bog »Sultens Geopolitik« forsøgt at bevise, at Naturens forhaandenværende Rigdomme i Forbindelse med menneskelig Kunnen gør det muligt at besejre Sulten, selv om man forudsætter et stærkt voksende Antal Mennesker paa vor Klode.

Nogle vil benægte denne Mulighed, selv om Maltusianismens gentagne Spaadomsfejlslag burde have belært dem om, at man bør være varsom med at sætte Grænser for, hvad Naturen og Mennesket i Forening formaar. Men hvordan dette nu end forholder sig, maa ogsaa de, der regner med, at Sulten vil kunne overvindes, indrømme, at der i hvert Fald skal opfyldes en Række Betingelser, saa mange, at de let kan omstøde en optimistisk Teoretikers Beregninger. Der foreligger her bl. a. en Række menneskelige Problemer, som er ulige vanskeligere at løse end de tekniske.

(Artiklen afsluttes næste Uge).

Hvad du gør imod mine mindste

Hjælpen til de »strandede Flygtninge«

Den belgiske dominikanerpater, père Dominique Pire — der i denne Uge besøger København — er grundlægger af »L'Aide Aux Personnes Deplacées« — »Hjælpen til de Strandede Flygtninge«. Krigens uskyldige ofre, de såkaldte D.P.'s (Displaced Persons eller »forflyttede Personer«).

Af de 8 millioner, der flygtede foran den russiske hær, er de 6 nu tilbage i deres hjemland. Men 2 millioner har ikke kunnet søge tilbage bag jerntæppet. De fleste af dem er vel nu kommet i gang i Vesten eller har kunnet emigrere. Men der er endnu 250.000 tilbage, som enten er for gamle eller unge eller syge til at have nogen »økonomisk værdi«. Man kalder dem nok så grusomt på engelsk *Hard Core* (den hårde kerne) og på fransk *Residu* (bundfald). En mere passende benævnelse er *Strandede Flygtninge*. De lever under forfærdende forhold og i dybeste elendighed mest i lejre i Tyskland, Østrig og Triest. De kommer fra Bulgarien, Ungarn, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Rusland, Czekoslovakiet, Ukraine og Jugoslavien. Det er gamle mennesker, invalider, blinde, tuberkuløse og familier med børn. Af religion er de romerske katolikker, protestanter af alle afskygninger og ortodokse.

Organisationen »L'Aide aux Personnes Deplacées« har til opgave at tage sig af disse stakkels strandede, der lever i elendige lejre, i gamle brøstfældige fabriksbygninger og kaserner, bølgebliksskure, ja selv i beskyttelsesrum (bunkers) nogle endogså i huler og ruiner fra krigen. Mange er bunket sammen op til flere hundrede i rum med båse eller 60 mennesker i eet blikskur uden adskilte rum. De eksisterer i evig larm, i stank og snavs. I bunkernes helvede mangler frisk luft, og man lever ved kunstigt lys hele døgnet året rundt.

De store organisationer U.N.R.A. og I.R.O., der tog sig af flygtningene, har ikke kunnet hjælpe dem ud af fjendeland, hvor de er meget uvelkomne »udlændinge«, der bare er til byrde.

»Strandede Flygtninge«.

„SULTENS GEOPOLITIK“

Ugebladet har ved flere Lejligheder henvist til den Agitation for Børnebegrensning i verdensomfattende Maa-lestok, som bl. a. flere Biologer herhjemme tager virksom Del i. Kun enkelte af Agitationens Deltagere vender sig skarpt mod den katolske Kirkes afvigende Opfattelse i Sagen. De fleste fremsætter blot Kravet om den globale Børnebegrensning i diverse Videnskabsers Navn og advarer saaledes ikke deres Læsere for Kravets moralske Konsekvenser. Saa ofte gentages den samme Tale, at det for særdeles mange almindelige Mennesker efterhaanden staar som et uomgængeligt, videnskabeligt støttet Krav — med det Resultat, at de slet ikke forstaar, hvordan den katolske Kirke kan stille sig afvisende. Det vil utvivlsomt i de kommende Aar blive nødvendigt meget hyppigt at vende tilbage til denne Sag, baade i Bøger, i Bladartikler og ikke mindst fra Prædikestolene.

Hvad drejer det sig om? Om dette, at man skønmæssigt regner med, at ca. 1½ Milliard af Jordens Indbyggere er utilstrækkeligt ernærede eller ligefrem sulter, og at man forudser, at dette Tal vil vokse næsten lavineagtigt i de kommende Aar, fordi der netop i de daarligst stillede Lande maa ventes et meget stort Fødselsoverskud, idet Lægevidenskabens uhyre Fremskridt trænger Dødeligheden tilbage ogsaa der, saaledes at uhyre mange flere Mennesker vil blive bevaret i Live til en kummerlig Tilværelse paa eller under Sultegrænsen. Man regner saaledes med, at Klodens nuværende 2,4 Milliarder vil blive til 3,6 Milliarder om ca. 25 Aar (heraf den nære og fjerne Orients 1,3 Milliarder vokset til 2 Milliarder). I Øjeblikket vokser Verdensbefolkningen aarligt med 25 Millioner (deraf 5 Millioner i Indien og andre 5 Millioner i Kina) — eller med 68 Tusind Mennesker hver Dag.

Det er klart, at disse Tal, selv om det altid er dristigt at ville fortsætte Statistikernes Kurver ud i en ukendt Fremtid, maa vække til Eftertanke, og at Sociologer, Demografer, Statistikere og Nationaløkonomer med Bistand af andre Videnskabsmænd planlægger, hvad der maa gøres i Kampen mod Nøden allerede nu og mod Truslen om, at Nøden vil kunne blive endnu langt større end i vor Tid.

En Række danske Fagfolk paa disse Omraader kommer hurtigt til den Slutning, at intet kan redde Verden undtagen en systematisk Oplæring af alle Folkeslag, specielt naturligvis de fattigste Folkeslag, i Børnebegrensning, noget der allerede er i Gang, men møder Modstand fra visse Religioners Side. En Videnskabsmand, der til Nytaaret udtalte sig til »Dagens Nyheder«, var ogsaa betænkelig for Danmarks Vedkommende og ønskede fastlagt et Befolkningstal, vi ikke vil have overskredet. Det var allerede nu nødvendigt, mente han, at ændre den, uheldige Mentalitet, at man gjorde Stads af børnerige Familier. De burde

stilles i Skammekrogen som tankeløse Personer.

Slet saa ensidigt tager den internationale Videnskab ikke paa Sagen. Den

er ganske klar over Problemets Stilling og dybe Alvorlighed, men den ser flere Nuancer i Sagen. Stort set kan man opdele Videnskabsmændene i tre Grupper, hvad angaar disse Spørgsmaal. Der er Skandinaverne og Angelsakserne, som næsten kun taler om Børnebegrensningen. Der er Russerne

2. Søndag efter Hellig Tre Konger

16. Januar 1955

ÆGTESKABET I STØBESKEEN

Dersom nogen vil kaste os ud i den Tidens Malstrøm, der søger at underminere gamle, hævdvundne Traditioner, behøver han blot at nævne Ordene: Moderne Ægteskab. Ved Lyden af disse to Ord bliver alle rædle Sjæle tavse af Smerte — og alle nysgerrige spidser Øren i Haab om at erfare noget, som de endnu ikke har læst om hos Strindberg eller endnu ikke indsuget i Teater eller Biograf — en ny Skandale.

Vi har Vor Herres Ord for at vi ikke kan undgaa Skandaler og Forargelser. »Det er umuligt, at der ikke skal komme Forargelser!« (Luk. 17,1). Men at Skandalen ikke er til Forargelse, men tværtimod tusinders Livret, den brede Masses daglige Brød, at den har forladt Scene og Cinemascope og sat sin Djævleklo i det virkelige Liv, det er et Tegn paa en døende Tid.

Ægteskabet er netop den Institution, hvoraf Nationerne fødes, og blomstrer livskraftigt frem, trods Krig og Sot. Men Ægteskabet er ogsaa den Institution, hvorved Nationerne visner hen, trods alle Medicinen og Racehygiejnens fortvivlede Anstrelser — eller maaske netop paa Grund heraf. Hvis det kun drejede sig om isolerede Tilfælde, kunde man tie stille og tænke: som man reder, saa ligger man. Men idag kæmpes der langs hele Frontlinien. Ulykkens Aander banker ogsaa paa det kristne Ægteskabs Port: Ægteskab uden Kærlighed, Kærlighed uden Trofasthed, Ægteskaber uden Børn, Børn uden Fader- og Moderkærlighedens Solstraale, Kærlighed, der kun søger at blomstre og nyde, men aldrig at yde eller bære Frugt, aldrig at holde ud i denne haarde Verden, der gaar i Stykker ved den første den bedste Lejlighed — Kærlighed, der kun kender til Jeg og Jeg og atter Jeg, men aldrig til Dig.

I Dagens Evangelium læser vi Beretningen om et Bryllup, der er som et glædeligt Paradisbudskab om kristen Ægteskabslykke — som Gud selv har grundlagt, da han sagde: Det er ikke godt for Mennesket at være ene (1. Mos.). Ikke som om de to lykkelige Hjerter i Kana dansede paa Roser — i den lille galilæiske Flække var de jævne Husmænd eller Bønder, der maatte leve af deres Hænders Arbejde. Og naar vi paa deres Bryllupsdag hører om en vis Pragt og Glæde, om Bordets og Vincens Glæder, om Tjenere og Hovmester, saa maa vi huske, at denne Festdag var Indledningen til et aarelangt Liv i al Beskedenhed. Men dette Ægteskabs Lykke og Varighed var grundfæstet paa et langt sikrere Fundament end Rigdom og Ynde — nemlig paa Jesu, velsignelsesrige Nærværelse. Og saa havde Vor Herre endda valgt denne Bryllupsdag til sit første Mirakel.

I gamle Dage fandt man i mangt et kristent Hjem et Velsignelsesønske hængt op paa Væggen eller over Døren, broderet af en kærlig Haand eller skaaret i Træ. Og den, der tager sig Tid til at lytte, vil erfare, at det var Tider fulde af Ægteskabslykke, sand ægteskabelig Kærlighed og barnlig Kærlighed. Heller ikke dengang gik dog alt saaledes, som man havde drømt om og ønsket i den første Forlovelsestid eller ved Alteret. Nøden fandt ogsaa Vej hertil, Sygdom og andre Kvaler udeblev ikke. Ej heller Kærligheden kunde altid forblive en luende Ild. Men Velsignelsesordet og dets Budskab om Guds Velsignelse værnene om den hellige Kærligheds Ild, saa den ikke sluktes ved første Vindstød, værnede om den, saa den brændte stille og mere fordringsløst. Mon ikke vor og vor Families Lykke vilde staa sikrere under dette Billede idag, mon den ikke vilde være bedre gemt i Frelserens Gæstevenskab end i de brusende Fester med deres Flirt og Udsvævelser, deres store Krav til Livet, til alle de Ting, der ikke sammensvejer den ægteskabelige Lykke, men tværtimod ødelægger den? Kun ved den hjemlige Arne, hvor Hjerte taler til Hjerte, og Gud er nær, kun der kan sand Kærlighed og Lykke trives.

Men — nu vil en eller anden maaske indvende: Javel, det kan godt være at du har Ret deroppe paa Prædikestolen — men det gælder nu bare ikke i mit Tilfælde. Du har kun gjort det endnu værre for mig. Bare jeg aldrig behøvede at tage »hjem« igen — bare jeg aldrig havde giftet mig. Jeg har ikke fundet noget som helst af det, som jeg haabede paa — vi passer slet ikke sammen.

Hvad har du ikke gennemgaaet indtil din Tro paa Livslykke gik itu og fik dig til denne sørgelige Bekendelse? Men inden du siger definitivt slut, saa lyt endnu et Øjeblik.

(Sluttes Side 32)

rig, Schweiz, Italien og Tyskland. Han er for disse ulykkelige, hvad *pater Verstraeten* («Spækpateren») er for de fordrevne og flygtede katolske østtyskere. (Men endnu er *pater Pires Hjælp til de strandede Flygtninge* ikke så omfangsrig som *Ostprietester-hilfe*).

Hvorledes virker nu *pater Pires* hjælpeorganisation?

Først og fremmest råber man flygtningenes nød ud over verden. De fleste mennesker aner jo intet om denne kvart million ulykkelige! Hvor det er muligt, fortælles der om dem i radio, dag- og ugepresse, ved foredrag og fotoudstillinger. Denne kampagne har allerede kaldt mange hjælpere frem. Til disse hjem skal alt, alt jo skaffes: bolig, mad, klæder, medicin o.s.v. Der er ingen offentlig hjælp. Organisationen tigger rundt i verden om penge-hjælp, tøj, fødevarer, gavepakker.

Men det er snarere en anden side af aktionen, som kalder på støtte her i Danmark. Man beder dem, der vil hjælpe, om at tage en flygtning eller en flygtningefamilie som *penneven*, påtage sig et »*fadderskab*« ved at skrive sammen med en eller nogle af disse ensomme. Men det gælder en regelmæssig brevveksling. Den bør være som en strøm af kærlig menneskelighed mellem en ensom gammel, en syg eller et gammelt ægtepar og en selv.

Kan en sådan brevveksling da betyde så meget? Den kan være som et kærlighedens mirakel. Den gør den ensomme glad. De breve er lyspunkter i hans mørke tilværelse. Han føler, at nogen holder af ham, interesserer sig for ham, at han ikke er forladt af alle.

Og hvis den kærlige *penneven* har muligheden for det, vil han måske af og til sende flygtningen en lille pakke med lidt fødevarer, lidt til at for-

(sluttes side 34)

Ugebladets Julespøg

- en stor Succes!

Det kan ikke nægtes, at Ugebladets »Julespøg« har været en stor Succes: Resultatet var langt det største Antal Løsninger, der endnu har været paa en Konkurrence i Bladet! Maaske var Opgaven ogsaa for tel, men Bladet tager de mange, mange Besvarelser som et Udtryk for den Interesse, der er for Ugebladet baade herhjemme og udenfor Danmarks Grænser og lukker ligeledes for de gode Ønsker og Hilsener, der i adskillige Tilfælde ledsagede Løsningerne. Der var Besvarelser saavel fra vore skandinaviske Broderlande som fra Holland, Østrig og Tyskland, og heldigvis lod Lodtrækningen da ogsaa et Par af Præmierne gaa til vore udenlandske Læsere.. Løsningen var: To amerikanske Søstre ... Abbe Pierre ... Kardinal Frings indvier ... Frans af Sales, og de heldige Vindere blev:

Erk. Bodil Andersen, Dansk Raa-kostskole, Helsingør.

Frk. Janina Olsen, Jappesgade 21, Nykøbing F.

Frk. Bengta Lindfors, Mellangatan 19, Borgå, Finland.

Else M. Elkjer, Strandvejen 32 B, 3., København Ø.

Fru Gerda Christoffersen, Sigvald Olsensgade 6, 1., København SV.

Hr. Jan Kofod, »Josefshöhe«, Kölnstrasse 415, Bonn, Tyskland.

Præmierne, der bestaar af Publikationer i Anledning af Maria-Aaret (henholdsvis: Zetti/Roos: Ave Maria, Billedværket »Italienische Madonnen« samt Agnes Richomme: Den hellige Bernadette), vil blive tilsendt Vinderne inden længe.

Og saa siger vi endnu engang Tak til alle Læsere for den store Interesse!

Redaktionen.

at glemme verdens besværligheder, det har altsammen ikke noget egentligt at gøre med, om det blev en udbytterig skole. Og videnskaben har jo ikke og vil aldrig give os en vægt, hvorpå vi kan måle hellighedens vækst i præcise tal.

Nej, lad hver enkelt deltager stille sig spørgsmålet for sig selv: »lærte jeg Gud bedre at kende, og blev jeg mere villig til at adlyde ham i løbet af den uge i Øm?« Og lad ham ærligt stræbe efter at give et svar i overensstemmelse med sandheden overfor sin egen samvittighed. I sådanne indre dialoger vil skolens sande udbytte blive afmålt, og resultatet vil ikke være kendt af andre end Gud.

Hvad vi derimod kan tale om er, hvorvidt det lykkedes os at gøre efterårsskolen til et så godt milieu, at den enkelte fik mulighed for at tage det rette udbytte med hjem, om han eller hun ellers selv oprigtigt ville det.

Og i denne henseende tror jeg ikke, at nogen med rette kan tvivle om, at det var en god skole, for vi mødte jo Gud selv på så mangfoldige måder, at ingen, som ikke ligefrem lukkede øjne og øren, kunne undgå Ham. Det er det, vi vil fortælle nærmere om.

Om morgenen mødte vi Ham i det hellige messeoffer, og for at vi skulle blive vågne og opladte til dette dagens første og vigtigste møde med Gud, fortsatte vi den tradition, som pastor K. Ballin i sommer indførte på Øm: før messen at holde en kort »statio«. Vi mødtes ved klokkestabelen, sang først en morgensalme og bad så angelus, hvorefter præsten med nogle få ord orienterede os i dagens messe, både ved praktisk at fortælle os, hvor i messebogen den var at finde og ved at præsentere dagens helgen for os i en kort prædiken. Så kunne vi samlede og vel forberedte, syngende »Den signede dag«, i procession begive os rundt om Ømborgen og ind i kapellet og begynde selve messen.

Højdepunkterne i messen var den højtidelige offergang, hvor hver enkelt bar sin hostie til altret, Kristi komme under forvandlingen, der forkyndtes for hele egnen ved klokkenes ringen, og den personlige forening med Herren under den hellige kommunion. De fleste blev i kapellet endnu en rum tid efter messen for at bringe deres tak og bede om nåde til at leve den kommende dag helt, som Gud ville.

Efter morgenmaden begyndte dagens arbejde med opvask og rengøring. Dette er skam ikke uvæsentligt, for det humør og den villighed, hvormed den slags arbejde bliver gjort, er jo et af de bedste vidnesbyrd om, hvorvidt man virkelig har »alles omsorg for alle« eller ej, og efterårsskolen havde netop valgt disse ord som sit særlige motto.

I løbet af dagen havde vi 2 à 3 undervisningstimer. Med udtryk som »timer« og »undervisning« følger jo let forestillinger om noget tørt, åndeløst og kommuneskoleagtigt, men de fag, der arbejdedes med her gjorde tværtimod, at hver time var en oplevelse, der talte til det dybeste i tilhørerne og på den mest aktuelle måde

En skole på Øm -

Midt i vinterens hjerte bringer vi denne artikel om D.U.K.'s efterårsskole, 1954. Mange vil sikkert undre sig over det uaktuelle tidspunkt at bringe en sådan beretning på, men vi håber, at denne undren ikke vil afskrække, men snarere tilskynde læserne til at fordybe sig i den. Det er vigtigt, at D.U.K.'s skoler kendes og omfaltes med velvilje og forbøn også udenfor de unges egne rækker og udenfor de sæsonbestemte tidspunkter, for det arbejde der gøres for skolerne såvel på det naturlige som på det overnaturlige plan er jo ikke indskrænket til disse perioder. Lad disse ord være nok som forklaring på, hvorfor vi her, med den sidste skole som udgangspunkt, prøver at give et billede af, hvad en Øm-skole er og overvejer, hvad den er værd.

*

Det er imidlertid ingen let opgave, for det, det drejer sig om, er jo ikke at skildre denne eller hin begivenhed eller foredragsrække, men selve den sammenhæng, hvori man lever livet på en sådan skole. Er det muligt på nogle få linier at give udenforstående et billede af dette liv således, at læserne får et indtryk, der svarer til virkeligheden? Næppe til fuldkommenhed, men vi kan da gøre et forsøg.

En Øm-skole skal jo altid tjene det formål, som D.U.K. har gjort til sit: at arbejde for vor helliggørelse og i og dermed for frugtbarhed i apostolatet. Dette er jo Kirkens eget mål og livet og arbejdet i Øm kan da også kun forstås som en flok unges forsøg på at hjælpe hinanden fremad imod dette gudgivne mål. Når vi skal tale om en skoles udbytte, er det derfor udbytte i forhold hertil, vi mener. At vi havde det vældig rare, at vi morede os godt, at vi nød foredragene rent æstetisk, at vi rent menneskeligt hyggede om hinanden og for en uge blev i stand til

tvang til selvbesindelse og omvurdering af hele tilværelsen. »Trosliv« var vort hovedfag og omkring dette grupperede sig alle de andre. »Trosliv« lyder jo meget fromt og fredeligt, men det indebærer intet mindre end et nyt møde med Gud selv, som Han træder os i møde i sin åbenbaring for at give sig selv til os og kræve os helt til gengæld. »Troslivet« går altid ud på at give en større forståelse af, hvad det er at leve med Gud for derved at nære kærligheden til dette liv, ønsket om for alvor at blive et levende lem på Kristi mystiske legeme. Men dette grundmotiv, der jo er selve livets hemmelighed kan gribes an fra talrige sider, på hver skole tages et nyt emne op af disse righoldige skatte. Denne gang var det Guds Moder, hvis hellige liv og dybe betydning for os alle, magtfuld og uforglemmeligt billede af.

Den øvrige undervisning grupperedes i følgende fag: ægteskab, liturgi og kirkehistorie. Læge Flemming Kieler indførte os i kærlighedslivets vækst i det ægteskabelige livs løb, Ebbe Binger talte om, hvad liturgi er, og hvorledes vi skal forholde os rigtigt til den og stud. mag. Jørgen Nybo fortalte om Nordens tre hellige martyrkonger, der er blandt Kirkens største pionerer herhjemme. Hertil kom et par løse foredrag: lærer Erling Tiedemann talte om katolsk aktion og præciserede især at vort eget, D.U.K.'s arbejde kun ligger sig forstå i lyset af de sidste pavers indstændige opfordringer til, at lægfolket skal tage aktiv del i hierarkiets apostolat, og pastor Nøkke gav os et gripende og personligt billede af, hvad det vil sige at være præst. Også som leder af spørgekassens arbejde med opdukkende problemer var P. Nøkke os en god hjælper. Taget i sin helhed ville hele denne undervisning kun være et redskab for at vise, hvor store ting Gud har gjort for sit folk.

Den sidste time før middag var en meget vigtig del af programmet: det var den stille time, hvor dagens modtagne belæring og indtryk skulle få lejlighed til at fæstne sig under bøn og eftertanke i kapellet eller på en-sonne ture i den friske natur i omegnen. Den afsluttedes med angelus kl. 12.00, som man bad sammen i

grupper, hvor man nu befandt sig, når man hørte klokkenes slag. Dagens tredje angelus blev bedt kl. 18.00.

Men ingen kan arbejde eller bede uafbrudt, og hvile og rekreation havde da også sin rigelige plads på dagsplanen, både efter middag til kl. 15.00 og om aftenen, der fortrinsvis var viet til »lejrhal«, d.v.s. samvær med underholdning omkring pejsens luer.

Arrangementer er imidlertid ikke nok, det afgørende er, af hvem og hvordan de føres ud i livet. Men det var en god ånd, der rådede på Øm-borgen. Langt de fleste kom der virkelig med det rette motiv, for at lære deres tro bedre at kende og øve sig i at leve efter den i glæde og kærlighed, som Guds børn bør gøre, og de var lykkelige for at være der. Kun de, der kom for at holde ferie og more sig selv havde det lidt ubehageligt, fordi de ikke forstod meningen med skolens orden og arbejde og derfor kun følte ubehaget derved. Men det drejede sig kun om så få, at de ikke formåede at bryde det stærke helhedsindtryk af, at det var den helt rigtige ånd, der gav tonen an på D.U.K.'s efterårsskole.

Hvor er det dog rigtigt, når man undertiden beskylder kristne mennesker for at være kedelige. Det er kun dårlige kristne, der er det. På Øm kunne man opleve udtryk for en så stor fælles livsglæde, som jeg aldrig har set magen til, og det var ikke på trods af det religiøse, men på grund af det. Man gik uden overgang over fra at synge begejstrede sange til Guds Moder til at sige dårlige vittigheder, som vakte en ganske ufortjent jubel, og ingen følte, at ånden derved blev brudt, tværtimod.

En pragtfuld afslutning fik skolen i fakketoget fredag aften. Det øsregnede og stormede, en rigtig efterårsaf-ten var det, og mange var i begyndelsen mest stemt for at opgive det hele og blive hjemme og hygge sig. Men til sidst besluttede vi efter afstemning med kneben majoritet at vove forsøget alligevel. Gennem vandpytter soppepe vi til klosterruinerne i Emborg. Her samledes vi i den gamle kirkes kor, tændte faklerne, bad litaniet til Nordens helgener, sang Credo og begyndte tilbagetoget til Øm-borgen. Da forstod vi, at dette var umagen værd.

INGEN FRED MUL

Pave Pius XII om Sameksistens - I

Den Hellige Faders med Spænding umiddelbart efter Nytaar og behandlingerne og Europas Sammenlutning. skrevne Sider, er som bekendt blevet tagtes som en af Pave Pius XII's mange Kredse betragter man det simpelt Budskabet er opdelt i tre Hovedafsnit i Vildfarelser» og »Sameksistens, i sig i Indledningen med Eftertryk i eksistens i Frygt for en Krig, som blige Familie idag er opdelt, lever i Fred, men en Slags kold Fred. Pave førelse, en Sameksistens, der forvener løse Fredsproblemet. Den eneste Mdens Grundlag maa være af aandelig,

»I den øjeblikkelige Situation gives der intet andet Middel til at befri Verden for det trykkende Mareridt end Guds frygt«, konstaterer Paven. Kun Guds frygt kan bevare Samfundet for

Stormen piskede regnen i ansigtet på os, gang på gang måtte vi tænde hinandens slukkede fakler, og vi måtte råbe rosenkransen af vore lungers fulde kraft for at høre den. Dette var en lære om at kristenliv er mere end fest og hyggeligt samvær, men at det er en kamp for at holde ilden brændende hos sig selv og hinanden.

Hver dag sluttede med komplet på dansk i kapellet. Sammen bad vi om Guds beskyttelse i den kommende nat og hele vort liv, og da vi var visse på at blive bønært, gik vi til ro i de primitive barakker med en tryghed i sin-det, som man sjældent oplever det i huse med alle denne verdens materielle bekvemmeligheder. Fra morgen til aften var Gud med os.

Sådan var vort liv på efterårsskolen som på mange andre skoler, vi i årenes løb har haft i Øm. Det var et godt liv, men som det er sagt før, hermed er alt endnu ikke gjort. Kun den enkelte, der var med, kan i den kommende tid afgøre, om det, der blev sat i gang, er fortsat, om det, der er plantet, virkelig bærer frugt.

Hvis du elsker Gud lidt højere og ser med kærligere øjne på dine medmennesker, da har du lært, hvad du skulle i Øm. Nybo.

»Statio«

»Undervisning«

»Kapellet«

G GENNEM FRYGT

ropa maa afsværges Magtforbudelsen

imødesete Julebudskab publiceredes Sameksistensen, Samlivet mellem Nationer. Budskabet, der er paa 20 maskinforsinkel af Pavens Sygdom; det betydelige Publikationer — i romerens som Pavens »politiske Testament«. »Sameksistens i Frygt«, »Sameksistens indhed«. Den Hellige Fader vender od den nuværende Tilstand af Sammenhængen af Grupper, hvori den menneskelige Tilstand er hverken Krig eller afviser ligeledes Sameksistens i Vildhed af økonomiske Faktorer skal kunne ighed er Sameksistens i Sandhed — oralsk Natur.

den umenneskelige Forbrydelses Skam, som en ikke-paatvunget Krig er. Under den nuværende Sameksistens i Frygt bestaar der kun to Muligheder. Enten opløses den i en Sameksistens i Guds frygt, og det lykkes derved at skabe et Samliv i den sande Fred, der er besjælet af og overvaages af Guds moralske Orden, eller ogsaa trækker det sammen til en isnende Lammelse af det internationale Samliv, hvis alvorlige Farer allerede kan forudses. Denne Lammelse vilde til syvende og sidst føre til den selvsamme fortvivlede sidste Udvej, som man netop vil undgaa, nemlig Krigen. Desuden vil ingen Nation paa ubegrænset Tid kunne deltage i et Kaprustningsvædeløb uden at kunne fornemme ødelæggende Virkninger paa sit eget normale Næringsliv. Endog en Overenskomst om Begrænsninger i Rustningerne vilde være ganske unyttig, dersom Guds frygtens moralske Grundlag ikke laa bag. Saadanne Overenskomster vilde i givet Fald blot blive en Kilde til ny og gensidig Mistro.

Det vil kun være muligt at slaa Bro mellem de to adskilte Verden, saafremt denne Bro hviler paa de Mennesker, der lever i disse to Verden og ikke paa deres Regeringsformer eller deres økonomiske Samlivssystem, fortsætter Paven. »Det er rigtigt, at de Menneskerøster, der beslutomt gaar ind for Sandhed, Kærlighed og Aand paa den ene af Parternes Side bliver kvalt af den offentlige Magts Pres og at man paa den anden Side til Gengæld er bange for høijdyt at gaa ind for det godes Sag«, erklærer Pius XII. Men først og fremmest maa Statsmændene have en større Selvtillid paa den Side, hvor det ikke regnes som en Forbrydelse at træde op imod Vildfarelser. De burde eftertrykkeligt søge at styrke den Menneskegruppe, der er i Besiddelse af god Vilje.

Skeptikere og Kynikere er aldeles ikke egnede til at varetage de med en Genforeningspolitik forbundne Opgaver, udtaler Pius XII. De tager tit og ofte til Orde imod dem, der bevidst og med fuld Ret som Kristne helliger sig Politik, og de ophidser imod den Sikkerhed og den Styrke, som den kristne, der er i Besiddelse af den absolutte Sandhed, øser af og udbreder. Man glemmer, at vor Tids Forvirring og Uorden netop har sin Rod i Paastanden om at det tjener det moderne Menneske til Ære ikke at have faste

og bestemte Maal og ej heller at være bundet til noget højere religiøst Maal. Sandheden maa leves, udbredes og praktiseres paa alle Livets Omraader, erklærer Pius XII, og kræver frem for alt Fjernelse af sociale Misforhold samt den rette Tilpasning af Besiddelsens Anvendelse i den almene Vel-færds Tjeneste, som skal være med til at sikre de uundværlige Initiativer og Ansvar i Samfundslivet.

I Afsnittet »Sameksistens i Vildfarelse« kommer Paven ogsaa ind paa Spørgsmaalet om den europæiske Enhedstanke og vender sig først og fremmest imod en Genopstaaen af den nationalistiske Politik. Det seneste Aartis Bestræbelser for at skabe et evigt og stærkt Europa danner ikke længere Grundlaget for de nyeste Overenskomster. Der er adskillige, som mener, at Storpolitiken er paa Vej tilbage til en Politik af Nationalstatens Type, med al dens Usikkerhed i Valget af Alliancer og Forbunds-fæller, som har vist sig saa ødelæggende i de nærmest forløbne Aarhundreder. »Fejllagelsen bestaar i sit Væsen i at nationalt Liv forveksles med nationalistisk Politik. Et Folks nationale Liv, Ret og Ære maa fremmes, men den nationalistiske Politik kan man ikke noksom tilbagegive, idet den er Roden til alt ondt. Dersom det europæiske Fællesskab fortsætter ad samme Bane, er det klart, at Sammenholdet svækkes. Svaghederne vil blive aabenbaret den Dag, hvor der skal drøftes en Fred, som skal have til Opgave at regulere samtlige endnu uløste Spørgsmaal med Kloghed og Retfærdighed. En enkelt nationalstatslig Magt kan frembyde en Fare for de øvrige Nationer — den skaber ligervis Modvilje, nærer Mistroen og træder hindrende i Vejen for ærligt Samarbejde og gensidig Støtte.

Europas Anseelse er dalet ikke saa faa Steder i Verden, fortsætter Paven, og dette skyldes i Virkeligheden Repræsentanterne for de nationalistiske Stater. Ogsaa den eksplosive Blanding af Nationalfølelse og Magtstræb, som er kommet til Udtryk hos en Del hidtidige »Kolonifolk«, maa tildels føres tilbage til Europas daarlige Eksempel.

Om Paven spørger: »Drejer det sig for Europas Vedkommende om en rent øjeblikkelig Svigten?« Og han fortsætter: »Hvorom alting er: det, der maa blive og utvivlsomt vil blive, det er det sande Europa, den Fylde af alle de aandelige og kulturelle Værdier, som Vesterledet har samlet og skabt af sine enkelte Nationers Rigdomme, for at fordele dem over den ganske Verden. Europa vil da ogsaa fremover — i Overensstemmelse med det guddommelige Forsyns Vilje — kunne være Arnested for og Giver af disse Værdier, saafremt det da forstaar at besinde sig paa sit eget aandelige Værd og afsværges Magtforbudelsen. Og ligesom Kilderne til dets Magt og Kultur førhen først og fremmest sprang af kristen Jordbund, maa Europa indstille sig paa at vende tilbage til Gud og til de kristne Idealer saafremt det vil genfinde og genvinde Grundlaget for og Baandene til sin Enhed og sande Storhed.« (KNA)

I korte Træk -

I Anledning af Maria-Aarets Afslutning har Poste Vaticane udsendt en ny Frimærkeserie med en Gengivelse af Naadebilledet fra »Ostrabrama-Porten« i Wilna. Man har netop valgt dette Billede, der har saa stor Betydning for Katolikkerne i »Tavshedens Kirke«. (KIPA).

Tirsdag d. 4. Januar forlod Ærkebiskop Montini den evige Stad med Skandinavien—Italien-Ekspressen for at begive sig til sit ny Embedssæde Milano. (KNA).

Der er indledt kirkelig Undersøgelsesproces med Henblik paa Beatificering af de 12 Jesuiterpatres, som blev myrdet af Kommunisterne i Valencia i 1936. Processen har til Formaal at konstatere om Patrene har lidt Martyrdøden. (KNA).

Den Hellige Fader har telegrafisk takket Præsidenten for den ungarske Bispekonference, Ærkebiskop Julius Czapik i Eger, for den Hengivenhedstilkendegivelse, som han har sendt Paven i Anledning af dennes Sygdom. Ærkebiskop Czapik havde i samtlige de ungarske Biskoppers Navn sendt Paven de bedste Ønsker om snarlig Helbredelse. (KNA).

Det østrigske Caritas henvender sig ved Aarsskiftet — hvor Selvmordene erfaringsmæssigt stiger kolossalt — i et Budskab til alle dem, der ikke mener at kunne leve længere. Det hedder heri bl. a.: »Fortvivl ikke! Fat Mod paany! Og skulde det ikke gaa uden Hjælp, saa er Caritas' Forsorg for Livstrætte rede til at hjælpe Dem.« Ring derfor ligegyldigt hvad Tid paa Døgnet det end skulle være til Wien A 11-5-84!« (KNA).

Fra B-Zonen i Triest kommer allerede nu de første Efterretninger om »Overtagelse« af kirkelig Ejendom. Folkekomiteen i Capo d'Istria har »overtaget« Præsteseminariet i Istrien samt Franciskanerklosteret St. Anna (KNA).

I Løbet af 1954 aabnedes der i Japan ikke mindre end ni ny katolske Skoler (KIPA).

Det italienske Centralinstitut for Restaureringsarbejder har paabegyndt Restaureringen af de berømte Fresker (af Giotto, Lorenzetti, Simone Martini og Cimabue) i Franciskus-Basilikaen i Assisi — et Arbejde, som er meget paakrævet, dersom de berømte Værker skal reddes for Efterverdenen (KIPA).

I Dagene 16.—21. Juli i Aar afholdes i London en international Patrouillelejr for katolske Spejdere (KIPA).

Den Hellige Fader har besvaret en Nytaarshilsen fra den ægyptiske Premierminister Nasser med Ønsket om Fremgang og Velstand for Ægypten (KIPA).

KRISTENHEDENS GENFORENING

Foran mig ligger et verdenskort over alle religioner. Kristendommen optræder i en mørkerød og en lyserød nuance — den katolske og den protestantiske kristendom, hvortil så endnu kommer en lilla kristendom, den russisk ortodokse. Faktisk burde der på dette kort bruges langt flere farvetoner svarende til de utallige afskygninger indenfor protestantismen, der må tælles med et trecifret tal. Men i grunden er de tre, ja de to farver allerede for mange; for vor Herre Jesus Kristus, troens og Kirkens ophavsmand og Herre, har kun regnet med en eneste: »At I må være eet! — Hvordan eet? Kristus forklarer og fortolker sin tanke sammesteds (Jo. 17,21) således: »Ligesom Du Far, er i mig, og jeg i Dig.« Altså en fuldkommen religiøs enhed i tro, tilbedelse og styre, det er Kristi mening. Men hvorfor i al verden genopretter vi så ikke denne enhed? — Man har prøvet det, men uden held. I den kommende uge slutter vi os i fællesskab til vor Herres bøn om alle kristnes enhed i troen. Og da mange af vore i troen fraskilte brødre beder sammen med os om det samme, har vi allerede delvis den enhed, Kristus ville. Gid den må gribe om sig og onfatte hele det religiøse liv hos alle kristne!

pater.

Huskседlen

- Frederiksberg K.U.K.: lø. d. 22. ds. møde.
 Stensgade K.U.K.: lø. d. 15. ds. nytårsfest med bal og underholdning.
 Lø. d. 22. ds. studiekredsmøde. Karen Margrethe indleder om Frelsens Hær.
 Hver aften åbent hus, alle er velkomne.
 D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 23. ds. kl. 8. Emne: trosliv.
 Ti. d. 18. ds. begynder den *Internationale Bedeuge*.

Ugens samtale

- Min søster har forresten lige fået en søn.
 — Tillykke med det!
 — Men nu vil hun vistnok have, at drengen skal døbes.
 — Ja, selvfølgelig.
 — Det er da ikke særlig selvfølgeligt. Hvad skal det overhovedet gøre godt for?
 — Sig mig, ved du da ikke, at då-

ben er en betingelse for at kunne komme i himlen?

— Jo, det siger præsterne godt nok, men du får mig nu ikke til at tro på, at en god og kærlig Gud vil lade et lille barn gå fortabt, bare fordi det ikke er blevet døbt. Det har jo aldrig gjort noget ondt.

— Fuldstændig rigtigt. Derfor vil Gud heller ikke lade det gå fortabt.

— Jamen du sagde jo ...

— Hør nu lige et øjeblik. De børn, som uden forældrenes skyld ikke når at blive døbt, kommer alligevel i Himlen; Gud ser her på forældrenes ønske om at barnet skulle have været døbt og regner det lig med en dåb. Man kalder det: ønskedåb.

— Jamen hvad så, hvis forældrene ikke ønsker deres barn døbt?

— Så går barnet heller ikke fortabt; da Gud er retfærdig lader Han ingen gå fortabt uden egen skyld, og barnet har jo, som du rigtigt siger, ikke gjort noget ondt. Disse udøbte børn kommer ganske vist ikke i Himlen, men de kommer til at tilbringe evigheden i en slags himmelsk forgård, og de er på deres vis fuldtud lykkelige.

— Nå, så er jeg mere rolig. Men når nu altså slet ingen spædbørn går fortabt, hvorfor giver Gud i det hele taget forældrene lejlighed til at vælge mellem dåb eller ikke dåb? Det var da ulige nemmere bare at lade alle babyer komme i himlen.

— Det skal jeg sige dig. Det er en gunst, Gud viser forældrene.

— ?????

— Gud respekterer nemlig deres frie vilje og overlader det til dem alene at bestemme over barnet.

— Jeg var ikke klar over, at det hænger sådan sammen. Det er altså et stort ansvar, som forældrene her har fået overladt.

— Ja, det er det. Og derfor plejer katolske forældre også at lade deres børn døbe så hurtigt som muligt efter fødslen.

— Hm. Ved du hvad, jeg tror jeg vil gå hen til min søster og fortælle hende lidt om dette her.

— Ja, gør du det!

Ingenmandsland

Bor du i Ingenmandsland? Hvis du gør det, har du mange til at holde dig med selskab. Indbyggerne i Ingenmandsland er unge piger og unge mænd, som prøver på at finde ud af, om de har kald til at blive præster eller ordensfolk. De går forvildet rundt, tænker, overvejer, beder måske lidt — men de *handler* ikke. Der er mange af den slags unge.

Jeg talte engang med en af de unge fra Ingenmandsland. Har du da aldrig talt med nogen om dine tanker, med en præst, din skriftefader eller andre, som har forstand på den slags? Nej, det havde han da ikke. Hvorfor? For-

di han ikke var sikker i sin sag, og fordi han ikke ville skubbes ind i noget. Han gik bare og ventede på et eller andet tegn.

Man må se fornuftigt på sagerne. Gud kommer ikke ned fra Himlen, slår een på skulderen og siger: Du har kald. Det ville måske være rart, hvis Han gjorde det; men den slags sker nu engang ikke — eller i hvert fald uhyre sjældent.

Hvad skal man da så gøre for at blive i stand til at træffe en beslutning?

Først og fremmest skal man bede om hjælp. Bede meget, hver dag, til Helligånden og Guds Moder om bistand. Jo nærmere vi kommer Gud gennem bøn og modtagelse af de hellige sakramenter, jo bedre vil vi blive i stand til at tænke klart om dette vigtige spørgsmål.

Dernæst: Ingen kan være dommer i sin egen sag. Enhver, som mener at have et kald, må opsøge en egnet skriftefader og bede om hans vejledning.

Endelig: Prøv ærligt og redeligt at gennemtænke disse 4 punkter:

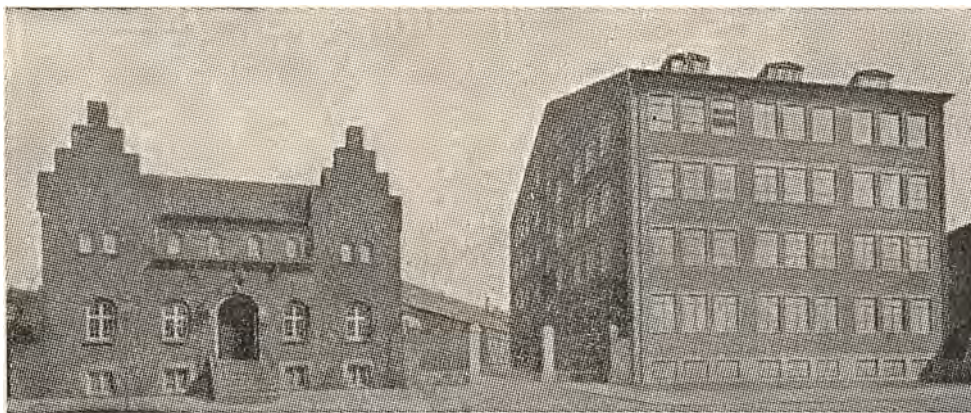
- 1) Er det fordi jeg elsker Gud, er det fordi jeg mener, at jeg bedre kan tjene Ham som præst, ordenssøster (-broder) end i noget andet kald, at jeg overhovedet beskæftiger mig med disse tanker?
- 2) Har jeg de moralske forudsætninger? Tal meget grundigt ud med din skriftefader.
- 3) Har jeg helbredet i jorden? Klosterliv eller præstegerning er ikke så lidt krævende.
- 4) Er jeg normalt begavet, således at jeg kan lære det, som man ønsker af mig? (Her stilles naturligvis vidt forskellige fordringer efter hvad man ønsker at være).

Hvis blot enhver ung pige eller man, som overvejer, om de har kald til at blive præst eller indtræde i en orden, fulgte ovenstående fremgangsmåde, ville der sikkert snart blive tomt i Ingenmandsland.

Boghandlermedhjælp

søges

Kultiveret, dygtig ung
pige med sprog-
kundskaber søges til
interessant og selvstæn-
digt arbejde i bog-
og papirhandlen.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visslingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

ÆGTESKABET I STØBESKEEN (fortsat fra Side 27)

Se engang paa Jesus og Maria i Dagens Evangelium. Skulde du ikke ved deres Haand kunde finde Vej tilbage til din Mages Hjerter? De er ganske vist »kun« Mor og Søn, men ogsaa Husbond og Hustru vil kunne tage Lære af dem. »De har ingen Vin!« — »Hvad vil du af mig, Kvinde?« Der har vi det, vil du sige, ej heller disse hellige Personer forstod dog hinanden. Fuldkommen rigtigt! Disse Ord efterlader en bedsk Smag i Munden, ligegyldigt, hvordan vi saa end vender og drejer dem. Men netop deri hviler Haabet, at der atter kan slaas Bro til Mogens Hjerter efter mangt et haardt Ord — eller maaske megen endnu haardere Tavshed. »Hvad vil du af mig?« Genfinder du dig selv, du stakkels ulykkelige Hustru? Al din Kærlighed, al din stille Taalmodighed, al din Selvforglemmelse, al din gode Vilje — hvad Nytte var det hele til? Men se — hvad gjorde Maria? Blev hun ked af det? Nej, hun kender Mandens Maade at være paa. Hun ved at et haardt Ord ikke altid behøver at være det sidste Ord i Sagen. Og Marias Optimisme fik Ret. Stakkels, ulykkelige Hustru — mon du ikke ogsaa kunde faa Ret, hvis du ikke modløst gav op, men endnu engang vilde yde det, som det maaske netop kom an paa? Og du, kristne Mand! Maaske har du sagt mangt et bittert uovervejede Ord. Du havde travlt. Dit Arbejde opslugte dig. Du har fyldt Husets Kar — men især det stakkels Hjerter med Sorg, helt til Randen, og saa gik du til dit Arbejde og overlod hende til Taarerne. Mente du virkelig, at det skulde være saaledes? Du tænkte ikke paa, at et Kvindehjerter ikke blot trænger til Trofasthed og Omsorg, men ogsaa — selv efter mange Aars Ægteskab — til Opmærksomhed og Kærlighed. Maaske indser du, at du for Tempoets og Arbejdets Skyld har unddraget din Hustru og dine Børn og din egen Ægteskabslykke saa meget. Hvis du fra nu af foruden Alvor og Trofasthed vilde vise en Smule Kærlighed, da vilde du have en forunderlig Magt: da vilde du forvandle Kummernes Vand til Glædens søde Vin.

K. Pauli SJ

Nykøbing F. tager Afsked med Pastor Oppermann

Som et Lyn fra klar Himmel kom i Slutningen af November Meddelelsen om, at *Pastor N. R. M. Oppermann* skulde forlade os og overtage Sognepræsteembedet i Horsens — til Gengæld viste det sig saa noget senere, at vi skulde faa en Horsens-Præst hertil.

Det er ikke nemt at skulle tage Afsked med en Præst, der som Pastor Oppermann gennem en Aarrække støt og roligt har virket Dag ud og Dag ind, og som ved sin Bortrejse efterlader sig saa mange synlige Spor, som Tilfældet er. Det største af de »synlige« Arbejder, som Pastor Oppermann efterlader os er uden Tvivl Kirkens Omforandring, men ogsaa paa en lang Række andre Omraader vil vi fremefter være ham megen Tak skyldig. Et af hans mange Hjerteanliggender: Gudstjenestens Forskønnelse — bl. a. ved Oprettelsen af et Kirkekor og derigennem Etableringen af Musikafteener — lykkedes ham saa helt og fuldt, og vi har ham ligeledes at takke for, at ogsaa Statsradiofonien fandt Vejen til vor Kirke her i Nykøbing. Men først og fremmest vil vi dog mindes Pastor Oppermann som »Præ-

(sluttes næste side)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

16. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) (85—19); 2. Bøn: St. Marcellus I (787), 3. Bøn: Gudsmøder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn (65); Præf. (521).
17. M. St. Antonius (788); alm. (hvid) Præf. (525).
18. Ti. *) St. Petri Stol i Rom (788); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: St. Prisca; ræf. (524).
19. O. St. Knud, Konge af Danmark (rød) (792—85); 2. Bøn: St. Marius og Lidelsesfæller (793); alm. Præf. (525).
20. T. St. Fabian og St. Sebastian (rød) (794); alm. Præf. (525).
21. F. St. Agnes (796); alm. Præf. (rød) (525).
22. L. † St. Vincentius og St. Anastasius (797); 2. Bøn: Gudsmøder (som foregaaende Søndag), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
23. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger. (grøn)

*) Tirsdag den 18. Jan. begynder den internationale Bedeuge om Genforening i Troen.

Pastor Oppermann (Slut. f. foreg. S.) sten«, Sjølehyrden, der med en enestaaende Nidkærlighed varetog sin Præstegerning og derved vandt sig ikke blot en hengiven Menighed men ogsaa en stor Vennekare saavel indenfor som udenfor vor Kirkes Kreds. Der skal derfor — omend lidt sent, men derfor ikke mindre velment — lyde en virkelig oprigtig Tak fra os alle hernede paa Sydhavsøerne til Præsten og Mennesket Oppermann — maatte Guds Velsignelse følge Dem ogsaa i Deres ny Gerning derovre i Jylland. N.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

»Displaced Persons« (sluttet fra Side 29)

søde tilværelsen for den helt fattige. Men man må være udholdende. De ulykkelige må ikke skuffes. Man må ikke skrive for selv at få glæde, men kun for at glæde den anden. Det er kærlighedens hemmelighed, at den uegennyttige selv kommer til at opleve den dybeste glæde.

Indtil nu har 5000 af disse flygtninge pennevenner. Det nærmeste mål er 10.000.

En af vanskelighederne for korrespondancen er sproget. Bedst er det naturligt om man kan skrive på et af de slaviske sprog, men også de tre europæiske hovedsprog kan anvendes idet der altid er oversættere parat til at hjælpe flygtningene. Desværre er det endnu ikke muligt at påtage sig oversættelse af danske breve. Det, det først og fremmest kommer an på, er at tråden ikke brister, selv om et ventet svar udebliver — det kan jo have så mange årsager.

Foruden selv at skrive er det en opgave at få andre til det, tale om den gode sag, og give adresser på mulige interesserede til Caritas.

Denne flygtningehjælp er ikke konfessionel. Den kalder på *alles* gode vilje for *alle* flygtningene uanset hjemland og religion. Den mener, at de er for fattige, for ulykkelige, for forladte, til at man har lov til at skelne mellem katolik eller ikke katolik, protestant eller ikke protestant, ortodoks eller ikke ortodoks. De er alle »mine de mindste«. Skal der endelig gøres nogen forskel, så kommer i første række oldingene, de syge, de gamle ægtepar ligesom de ortodokse, der ikke har trosfæller til at hjælpe sig. Bevægelsens motto er: *Le coeur ouvert sur le monde d. e. Med hjertet åbent overfor verdens Nød.*

Kan De gøre en indsats i dette kærlighedens korstog, så er vejen en henvendelse til »Caritas Danmark« (pastor Knud Ballin), Frederikssundsvej 225, København, Brønshøj. Eller en opringning til BELLA 1700. »Caritas Danmark« vil hjælpe Dem med at finde den mest egnede penneven i en af lejrene ude i Europa.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 15. jan. kl. 20 vil pater Dominique Pire, O.P. fortælle om flygtningearbejdet, der stadig er sørgelig aktuelt, ved en sammenkomst hos bibliotekar Anna Elise Møldrup, Viksøvej 41 (linjerne 5 og 11 mod Husum holder ved Viksøvej). Man anmodes om at melde sig forud på TRia 3828 eller FAsan 2718. Alle interesserede er velkomne! Pater Pire taler både tysk og fransk!

Onsdag d. 19. jan. kl. 20 har den økonomisk-socialt gruppe møde hos Børge Mannov, Monrads Allé 15. I tilslutning til studiet af Personalismen giver cand. polit. Tove Rasmussen en fremstilling af personbegrebets oprindelse.

Torsdag d. 20. jan. kl. 15 mødes gymnasiastgruppen, hvortil enhver gymnasiast er velkommen, til samtale og spørgetime med pastor Bjørn Højbo paa Hoffmannsminde, Valby Laggade 117 A.

Kalenderen 1955

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. — Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

* DØDSFALD *

R. I. P.

Vor kære Datter, Søster, Svingerinde og Moster,

Sygeplejerske

Birthe Marie Quist

er afgaaet ved Døden den 3. Januar 1955.

Familien.

Bed for hendes Sjæl.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag 18. Januar Kl. 20 Møde hos P. Zoetmulder.

»Ex Oriente Lux«

En Kreds, som interesserer sig for Oldkirken og den byzantinske Kristenhed, indbyder alle interesserede til en Aften, hvor de orientalske Kirkers religiøse liv og kristne Kultur står på Programmet.

Onsdag d. 19. Januar Kl. 20 i St. Antoni Præstegård, Frederikssundsvej 225, Brh.

Katolsk Aftenskole

Husholdningskursus er også for mænd. Dette kursus er lige begyndt, så man kan endnu nå at komme med. Enkelte mænd har meldt sig og flere er velkomne. Tilmeldelse FA 2718, fru Plate Petersen.

Troslære

Tirsdag 18. jan. kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin: Kirkens bøn. Fællesskab i Liturgien.

Juleindsamlingen

i Sct. Ansgars, i Sct. Antoni og Sakraments Sogne indbragte 4.148,00 Kr., som blev uddelt til 116 Familier, skjult Nød og enligstillede. Alle, som har bidraget til at sprede Glæde i de mange Hjem, takkes hjerteligt. *Komiteen.*

Elisabethforeningens Kollekt 21. November 1954 indbragte følgende Beløb:

Sct. Ansgars Kirke	345,43
Sct. Andreas Kirke	115,52

Sct. Annæ Kirke	86,45
Sct. Antoni Kirke	80,00
Immaculata	30,70
Jesu Hjerter Kirke	238,07
Sct. Josephs Kirke	12,64
Sct. Knud Lavard Kirke	72,17
Sct. Maria Kirke	65,79
Sakraments Kirke	153,98
Sct. Therese Kirke	135,10
Den hl. Families Kapel	34,73
Gaver, P. og E. og F. S. P. A.	103,00

Kr. 1.473,58

For den Offervilje, som mange atter har lagt for Dagen, ved at efterkomme Elisabethforeningens Bøn om Hjælp til vort Arbejde, bringes herved vor oprigtigste Tak. *Styrelsen.*

Holbæk	<i>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Kaffe . Chocolate . Conserves <i>køber De bedst hos</i> Laur. Kristoffersen Smedelundsgade 42, Telf. 550
Axel Smith <i>EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER</i> Smedelundsgade 1 . Telf. 138 Leverandør til de katolske Institutioner	E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	MADS JENSEN <i>URMAGER - GULDSMED</i> Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital
Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Odense

GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859	Marlo Joensen & Bent Ellekjær <i>Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443</i> Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem	
N. O. NIELSEN <i>Skomagermester</i> 1. Kl.s Reparationer <i>Hjallesvej 12</i> Leverandør til De katolske institutioner	Kør med TAXA TELEFON 4700	GØR DERES INDKØB I <i>Blomsterforretningen »SARA«</i> <i>Hjallesvej 10, Telefon 5154</i>
Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.	<i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber</i> <i>Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen <i>Hjallesvej 6, Telf. 6184</i>	Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> Lev. til de katolske Institutioner
Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Axel Emil Hansen <i>TØMRERMESTER</i> <i>Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534</i> Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem	Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON <i>v. E. Christensen</i> Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Pavens Sundhedstilstand tilfredsstillende

Den Hellige Faders Sundhedstilstand betegnes i Vatikanet som efter Omstændighederne tilfredsstillende. Paven begiver sig daglig paa en lille Tur i Vatikanhaven, og han vil kun give Afkald paa denne lille Spadsereur paa de Dage, hvor han udtrykkelig faar Anvisning paa at hvile sig. (KNA).

Mendès-France til Paven?

Efter hvad der meddeles i Paris, er det ogsaa forudset, at Mendès-France under sit Ophold i Rom skal aflægge Besøg hos den Hellige Fader, for saa vidt dennes Helbredstilstand tillader det. Den Hellige Fader har ikke tilstaaet nogensomhelst Audienser med Undtagelse af sine allernærmeste Medarbejdere siden Sygdomsperiodens Begyndelse i Slutningen af November. End ikke Perus ny Gesandt ved Vatikanet, som kom til Rom umiddelbart inden Jul, har hidindtil haft Foretænde hos Paven. (KNA).

Løsladelser i Budapest?

Efter hvad det katolske østrigske Nyhedsagentur »Kathpress« meddeler, forlyder det i Budapest, at den ungarske Regering lige over Nytaar skal have frigivet to katolske Præster og den tidligere Forvalter af Ærkebispedømmet Kalosza fra Fængselsoophold. Efter hvad »Kathpress« yderligere meddeler, drejer det sig om Abbeden for Cistercienserklosteret i Circ, Generaldefinitør P. Wendelin Endredy og om en Præst ved Navn Paul Bozsik. Begge disse var i Juni 1951 under Processen mod Ærkebiskoppen af Kolosza, Mgr. Josef Grösz, blevet idømt langvarige Fængselsstraffe.

Der foreligger imidlertid ingen Bekræftelse paa disse Meddelelser ligesaa lidt som det hidindtil har været muligt at opnaa Bekræftelse paa den allerede før Jul udbredte Meddelelse om, at den ungarske Primas, Kardinal Mindszenty, skulde være blevet løsladt. (KNA).

P. Dominikus Johner OSB død

Efter længere Tids Sygdom døde Tirsdag d. 4. Januar i Beuron P. Dr. Dominikus Johner OSB, 81 Aar gammel. Pater Johner var en af den gregorianske Korals store Navne og en af den liturgiske Bevægelses mest kendte Pionerer. En Overgang var han baade Prior og Kantor i Beuron, og gennem en Aarrække beklædte han Posten som Professor i Kirkemusik i Köln. Hans Grundbøger om Gregoriansk Koral er blevet oversat til en lang Række Sprog, og adskillige af hans Publikationer er efter Krigen blevet udsendt i Ny-Udgaver. (KNA).

URBI ET ORBI

Milano giver sin ny Ærkebisp en straalende Velkomst

Om Eftermiddagen paa Hellig Tre Kongers Fest holdt Ærkebiskop Montini sit højtidelige Indtog i Milano. Millionbyens Indbyggere trængtes i Byens Gader for under stormende Jubel at byde den ny Ærkebiskop velkommen. Efter at Byens Overborgmester og Byens Styre samt de øvrige Myndigheders Repræsentanter havde budt den ny Overhyrde velkommen ved Basilikaen Sant'Eustorgio, begav Toget — der blev aabnet af en Eskadron beredne Karabinieri — sig gennem den indre By til Domkirken, hvor en Bataillon hilste den ny Ærkebiskop med militære Eresbevisninger.

Ved Domkirkeportalen kyssede Ærkebiskoppen Kapitelskorset og velsignede derpaa Mængden, der havde fyldt den store Plads foran Domkirken til Trængsel. Under Klokkeklang holdt Mgr. Montini derpaa sit Indtog i sin Metropolitkirke, hvor han efter at være ikklædt Pontifikalklæderne rettede en Hilsen til sine nye Bysbørn. Efter Messen ved Højalteret istemte han Te Deum.

Ledsaget af Domkapitlet holdt den ny Milano-Ærkebiskop efter Messen sit Indtog i det ærkebiskoppelige Palæ, hvor han modtog Præsidenten for det italienske Senat og Repræsentanter for Italiens Regering, der var mødt op for at overbringe Statspræsidentens og Regeringschefens Hilsener. (KNA).

Den internationale Bedeuge

Den internationale Bedeuge, hvorunder Kristne over hele Verden samles i Bøn om Enhed i Troen, finder i Aar Sted i Ugen fra 18. til 25. Januar. Genforening i Troen hører til den katolske Kirkes store og stadige Anliggender, og adskillige af dens i Troen adskilte Brødre forenes i denne Oktav med den i Bøn.

De tyske Biskopper har i Aar i Anledning af Bedeugen for Enhed i Troen udsendt Skrivelser og Breve, hvori det bl. a. hedder: »Netop i Aar tænker alle Tyskere desuden paa den for 400 Aar siden i Augsburg afsluttede Religionsfred; den gør i Aar Bønnen om Genforening i Troen til et ganske særligt Anliggende for dem.« (KNA)

»Had og Mistro«

»Osservatore« om Situationen i Argentina

»Osservatore Romano« tager paany Stilling til Situationen for Kirken i Argentina og peger paa den hadefulde og mistænksomme Tone i Beskyldningerne mod Kirken. Ved Siden af Bebrejdelserne, Regeringen Perons kirkefjendtlige Foranstaltninger og Udfaldene imod Kirken viser der sig i Øjeblikket i Argentina ydermere meget farlige Strømninger, hvis Aand aldeles ikke er forenelig med Kirkens Lære og Rettigheder.

I denne Sammenhæng citerer »Osservatore Romano« Uddrag af officielle Taler, som har været gengivet i den argentinske Presse, bl. a.: »Vi maa bekæmpe enhver ideologisk Overbevisning, enhver religiøs Opfattelse eller sektersk Ide, som forsøger at trænge ind i vore faglige Organisationer ... Organisationernes Kult udøves i Fagforeningerne, den katolske Religions Dyrkelse i Kirkerne« — »Religionen maa tjene Menneskenes overnaturlige Behov, Politik derimod dets jordiske Nødvendigheder ... Den peronistiske Funktionær, der paatager sig at udføre sine Opgaver, maa befri sin egen Samvittighed for enhversomhelst Følelse, der vil være Peronismen overlegen ...« (KNA).

Glædelige Tal fra

Katolicismen i Storbritannien

Ved Aarsskiftet offentliggjorde den katolske Aar bog for Storbritannien, »The Catholic Directory« en Række statistiske Oplysninger om den katolske Befolkning i England. Disse Oplysninger genspejler en almen glædelig Udvikling. I England og Wales er det katolske Befolkningslement i de sidste 12 Maaneder vokset med 91.770 og udgør nu 3.031.600. I Skotland, der tæller 764.831 katolske Indbyggere, er Tilvæksten anført med 13.368, medens Irland ifølge Beretningen tæller 2.812.574 Katolikker.

Disse Tal beror paa Angivelser, der er opstillet med allerstørste Tilbageholdenhed og kun omfatter Troende med fast Bopæl. Endvidere er heri ikke medtaget de Katolikker, som af en eller anden Grund ikke er den lokale Klerus bekendt.

Statistiken lader imidlertid konstatere et Fremskridt paa næsten alle Omraader indenfor det kirkelige Liv. Ligeledes kan man konstatere en glædelig Udvikling indenfor Præstestanden og Ordensstanden samt — trods alle Vanskeligheder — paa Skolernes Omraade. (KIPA).

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem!

Katolsk

23. Januar 1955
103. Aargang
Nr. 4

Ugeblad

SULTENS
GEOPOLITIK

»Ordet« - en fremragende
Præstation

Mens Rygterne svirrer -

Selvangivelse og Kirkeskat

Mendès-France
hos Paven

OM LYS OG SKYGGE

Aviser lever ikke mindst af Ulykker. Og selv saa lidet sensationspræget et Blad, som dette vort eget, griber sommetider sig selv i, at det maaske gør mere ud af Øjeblikkets Skyggesider end af dets Lyspunkter. Det var vist den østrigske Forfatter Arthur Schulzler, som til Forsvar for sine Emnevalg erklærede, at eftersom der kun findes een Sundhed, men utallige Sygdomme, forekom disse ham langt mere interessante. Bladlæser — og Bladene selv — er alt for ofte af Schulzlers Mening — iøvrigt til Skade for deres egen Sundhed.

Denne Indledning for at sige, at det naturligvis er rigtigt altsammen, hvad de triste Bureau-Meddelelser fortæller om Kirkekamp saa mange Steder paa Kloden. Om Angreb paa Kirkens

Lære. Om Frafald hist og her i foruroligende Omfang. Om den ringe Vægt, Statsmænd og Politikere lægger paa Kristendommens Reaktion overfor deres Bestemmelser. Og om saa meget andet.

Men selv om det altsammen er rigtigt, og altsammen egner sig til Overskrifter, er det jo dog kun en Del — og hvor stor? — af den hele Historie. De gode Ting tæller dog ogsaa, og tæller mest. De egner sig bare ikke til Overskrifter. Jo, naar Abbé Pierre over Næstekærlighed, er det Bladstof,

dels paa Grund af den nøgne Nød, der er Baggrunden, og dels paa Grund af hans Bestræbelsers Format. Men det er det enkelte Glas Vand til en nødlidende, der tæller — det er de enkelte stilfærdige Bønner, der virkelig ændrer Tingenes Gang. Alt det gode er som Regel sammensat af smaa bitte beskedne og ydmyge Ting, som ingen vil købe en Avis for at læse om. Toldere nederst i Templer kommer ikke i Aviser, de kommer kun i Evangelier.

Men ligesom med Abbé Pierres beundringsværdige Indsats, er det dog ogsaa med andre gode Ting. Naar de lægges sammen og faar ydre Format, kan vi faa Øje paa dem. Og lad os i den Forbindelse blot nævne en enkelt Ting — der kommer flere og flere til Messerne og de følger bedre og bedre med.

Da »Catholic Herald« for nogen Tid siden gennem adskillige Uger havde haft en Drøftelse gaaende om Frafaldene, især blandt de unge, følte Bladet Trang til ogsaa at finde Lyssider frem, og saa sendte det Forespørgsler rundt til Præster overalt i England for at høre lidt om, hvad de havde at sige om Messebesøgene. Overalt fra meldte man om Fremgang, ofte forbavsende stor Fremgang. Aftenmesserne havde betydet umaadeligt. De betød fyldte Kirker, uden at Besøgene ved Morgenmesserne var aftaget. Kommunikanternes Antal var ogsaa stigende, f. Eks. ogsaa Første Fredagene. Og endelig meldtes der om aktive Menigheder, der i Sang og Bøn er med under Messens Gang i en Grad, man før ikke kendte til.

De fleste, muligvis alle, danske Præster har gjort tilsvarende Erfaringer. Og man maa være en meget uoplyst Katolik for ikke at forstaa Betydningen heraf. De Tal, som Præsterne her kan lægge frem, er sammentalte religiøse Handlinger af hvilke hver enkelt har en uvurderlig Værdi.

Vi er saa vant til det gode i Kirken, at vi overser det. Men af og til stander vi op og tænker efter — og vi bliver gladere derved.

Ude i Atlanterhavet - paa de havombruste Færuer staar Ruinerne af fordoms Herlighed: den gamle Domkirke i Kirkebø, rejst i 13. Aarhundrede, men aldrig fuldført.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg.
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre,
Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

MARCUSSEN & SØNS Orgelbyggeri

GRUNDLAET 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alli Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Græsager

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Manufaktur, Herrelinger
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

„SULTENS GEOPOLITIK“

De menneskelige Problemer

(Sluttet fra sidste Uge)

Det synes at være nødvendigt til Overvindelse af Sulten at industrialisere en Række Lande, hvis Befolkning hidtil kun har kendt til Landbrug. Paa egen Haand magter de ikke at løse denne Opgave. Den kræver internationalt Samarbejde og god Vilje. Dette kan ikke siges allerede at være til Stede, og ingen kan være i Tvivl om de uhyre Vanskeligheder af social, politisk og kulturel Art, som stiller sig i Vejen for en ansvarsbevidst Verdenssolidaritet. En retfærdig Fordeling af Raastoffer og Fabrikata, der tager Hensyn til Behovenes Størrelse er nødvendig. Lige saa nødvendigt er det at gøre sig fri af den triste Lovmæssighed, hvorefter de økonomisk højest udviklede Folkeslag i Kraft af deres Rigdom formaar at samle sig stadig større Rigdom, mens de økonomisk svage, netop fordi de er svage, synker dybere ned i Fattigdom.

Det burde være os i de begunstigede Lande forbudt at tale med om Sultens Problemer og at ville belære de sultne, før vi virkelig har vist Forstaaelse for disse Ting. Vi maa i denne Sags Tjeneste gaa i Spidsen for Kampen mod den nationale Egoisme. Kolonipolitikens Tid er heldigvis forbi, men der er lange Veje frem mod det virkelig solidariske Verdenssamarbejde, i hvilket der ikke skelnes mellem besiddende og ikke besiddende, men alt sættes ind paa før alt andet at skabe menneskeværdige Levevilkår for alle paa denne Klode.

Naturligvis stiller de gigantiske Problemer ogsaa tilsvarende store Krav til de Lande, som skal hjælpes frem. Der skal uvægerligt en psykologisk og kulturel Opdragelse til, som vil kræve uhyre megen Indfølelse og Taalmodighed. Ved den i forrige Artikel omtalte Kongres kom Paves Stolens Repræsentant, Pater Stanislaus de Lestapis S.J. specielt ind paa de herhenhørende Problemer. Der kræves et objektivt og fordomsfrit Studium af den psykologiske Modstand, Reformerne støder paa. Enhver af Reformerne bør kun indføres i Overensstemmelse med og i Tilslutning til de stedlige Regeringer. Der maa uddannes indfødte Lærere og Teknikere, som hurtigst muligt sættes i Stand til paa deres Regerings Vegne selv at gennemføre de nødvendige Planer. Og der maa til selv de mindst Landsbyer udsendes Lærergrupper, som er fortrolige med Folkets Sædvaner og Traditioner og derfor vil kunne tilpasse det nye til den givne kulturelle Tradition.

Denne Opdragelse har umiddelbare praktiske Maal, saasom bedre Dyrkningsmetoder og Samarbejdsteknik. Men den har ogsaa andre og til syvende og sidst mere afgørende Maal, nemlig visse Grundindstillinger: 1. at det er menneskeværdigt paa egen og Fællesskabets Vegne at stræbe efter større jordisk Velstand, 2. at det sømmer sig for Mennesker at tro paa deres egen skabende Virksomhed og

kæmpe for at beherske Naturens Kræfter og 3. at det adler et Menneske, naar det overvinder sin ansvarsløse fatalistiske Holdning for bevidst at tage Medansvar for det fælles Vel.

Fra alle Sider anerkendes Betydningen af denne Opdragelse til personligt moralsk Ansvar. Men her er det, at man fra visse Sider, bl. a. skandinaviske Side, ensidigt og næsten udelukkende lægger Vægten paa Opdragelse til frivillig Børnebegrænsning ved Propaganda for ny-malthusianske Ideer og for Anvendelsen af de forskellige kunstige fødselsbegrænsende Metoder.

Man forstaar — til en vis Grad — disse Ideers meget ivrige Talsmænd. De har set, hvor frygteligt Sulten hænger allerede nu. Deres Talmateriale forekommer dem at pege paa endnu forfærdeligere Tilstande, hvis Befolkningsvæksten fortsætter. Hvad man fra vor — og andre — Sider indvender imod dem, er at de i deres Ensidighed overser de mange andre Sider ved Problemet og gaar videre i deres Ønsker paa dette enkelte Punkt, end det forekommer os forsvarligt — og nødvendigt.

Karakteristisk nok slog denne Ensidighed da heller ikke igennem paa Kongressen i Rom. De kommunistiske Landes enige og faste Afvisning af malthusianske Ideer gjorde et vist Ind-

tryk og kunne ikke undgaa at vække til Eftertanke. Men man maatte ogsaa overveje Følgerne af de malthusianske Landes uundgaelige Befolkningsforældelse med alle dens alvorlige Følger af sociologisk og økonomisk Art. Under Rom-Kongressen havde Pater de Lestapis en offentlig Diskussion med Amerikaneren, Professor Frank Lorimer om deres afvigende Holdning til Børnebegrænsningen. De var enige om den Betydning, de sociale, kulturelle og psykologiske Faktorer har paa Folkeslagenes økonomiske Udvikling og ønskede derfor begge Opdragelse til sand Ansvarsbevidsthed — og ikke Propagandametoder. De var enige om at betragte Ægteskabsinstitutionen som Grundpille for stabile sociale Forhold. Og de var ligeledes enige om af modne, oplyste Ægtefæller at ønske en Forplantning under personligt Ansvar og med ensidigt Omhu for Ægtefællens Vel og hele Personlighed saavel som med ansvarsbevidst Omsorg for Børnenes Ernæring og Opdragelse.

Derimod mente Franskmanden, at hans amerikanske Modpart ensidigt forkastede Problemet, naar han som Udtryk for Ansvarsløshed næsten kun betragtede den fatalistisk-passive Holdning til Forplantningen. Ingen vil bagatellisere Farerne ved denne Holdning. Men der er ogsaa andre Former for Ansvarsløshed, der tit er endnu farligere for det økonomiske Fremskridt i de tilbagestaaende Lande — f. Eks. de store og smaa Ejendomsbesidderes Mangel paa Ansvarsfølelse overfor Ejendomsrettens sociale Forpligtelser, og Producenternes manglen-

3. Søndag efter Hellig Tre Konger

23. Januar 1955

OM AT BESKÆMMES

Hvor var de romerske ørne dog forhadte og foragtet af Guds udvalgte folk. — Og nu kommer Kristus og siger om en officer: Så stor en tro har jeg endnu aldrig truffet hos en jøde!

Vi behøver dog såmænd ikke at spille mange forargede tanker på jødefolkets daværende mangel på tro, men blot ... fejle for vor egen dør! Er billedet i dag mon ikke næsten det samme, når vi betragter en del kristnes syn på anderledes- eller ikke-troende medmennesker? Noklover man ikke at udtale det højt: ... min Gud, jeg takker dig, at jeg ikke er som de andre ...! Men, alligevel: svarer gerningerne til vore idealer, eller kunne Kristus mon ikke sige om mange af os: Gør som de siger, og ikke som de gør! — Bevar os vel! Vi begår ikke hor, (ikke bogstaveligt da!) — vi slår ikke ihjel, (ikke legemerne da!) — vi stjæler ikke, (ikke direkte da, kun lidt skattesnyderi, når vi kan!). Men hvor er vore gode gerninger, ved hvilke vi skal lyse for menneskene for at give Gud ære? — Hvor finder vi de propfyldte kirker, de talrige kommunioner?

Beskæmmes vi »fødte« katolikker ikke ofte af konvertitters iver eller visse sekters ihærdighed og offersind?

Og foreningslivet udarter let til yderligheder: enten en ren bønneforening eller som modsætning blot danseaftener! Hvad om man fandt på at diskutere sin lille katekismus med påfølgende samvittighedsransagelse og beslutninger om gode gerninger og ofre for andre.

Thi hvem tør garantere, at Kristus ikke netop fælder samme dom og bruger samme vendinger om vor tids kristne — om os?

Og hvoraf mon det kommer, at man kan se mange mindre benådede sjæle være langt ydmygere og have en meget mere energisk tro end selv såkaldte udvalgte sjæle som præster og nonner? Alt for ofte opfører de sig som jøderne, der var blevet lede ved den himmelske manna. Deres fortrinstillinger gør dem forkælede og indbildske, og de udelukker på den måde Guds velsignelse fra deres liv. Lad os ikke skamme os over at tage ved lære af denne romerske officer!

Sacerdos.

de Ansvarsbevidsthed, naar de søger Profitten frem for den økonomiske Opbygning af deres Land. Forsømmer man at bearbejde den offentlige Mening angaaende disse Sider af Problemet og overbetoner man derved Frugtbarheds-Spørgsmaalet, er Følgen den, at man svækker den Folkevilje, hvis dynamiske Kraft er nødvendig for at overvinde Nøden.

I Forkastelsen af ethvert antikonceptionelt Middell stod de Lestapis mest afgjort imod Amerikanerens Ideer. Denne ville gøre Uenigheden til et Spørgsmaal alene af religiøs Natur. Her overfor henviste de Lestapis til, at de omtalte Midler i sig selv er uegnede overfor det Maal, man stiller sig, idet de dispenserer Mennesker fra den personlige Indsats til Beherskelse af deres Driftsliv, og det er denne personlige Indsats, som er ubetinget nødvendig for en moralsk Højnelse overhovedet. I Stedet for at opdrage Mennesker til ansvarlig Brug af deres Ska-

berevne, bliver disse Midler en alvorlig Fristelse til nemt at unddrage sig Ansvar. Skal Opdragelsen føre til fuld Selvgættelse og Selvansvarlighed, saa er de antikonceptionelle Midler en alvorlig Hindring, idet de betegner et uforstaaende Indgreb i Menneskenaturens objektive Struktur og i Virkeligheden en ansvarsløs Ringegættelse for det seksuelle Omraades dybe Betydning for Menneskers fysiologisk-psykiske Liv som Helhed betragtet. En ansvarlig Fødselsregulering kan derfor kun ske ad den Vej, Naturen selv har anvist — den periodiske Afholdenhed. Den alene er uden Skade for den menneskelige Personlighed og Folkets fremtidige Sundhed. Derfor er det den eneste, der lader sig videnskabeligt forsvare. Den alene tvinger Mennesker til ansvarsbevidst Selvopdragelse. De, der tager Stilling imod den nymalthusianske Propaganda, kæmper derfor for Menneskene og deres lykkeligere Fremtid.

NOTER

50 Aar

Sognepræsten i Horsens, Pastor N. R. N. Oppermann, fylder 25. Januar 50 Aar. Til Lykke.

*

Pastor Leif Kayser — som netop har tilendebragt Arbejdet med den musikalske Ledsagelse til Tonefilmen om »Den standhaftige Tinsoldat«, der udsendes i Anledning af H. C. Andersen Jubilæet nu til Foraaret — er bortrejst paa Studier til Paaske.

BØNNENS APOSTOLAT

Intentionerne for året 1955:

JANUAR: Om fred indadtil i landene.

Om kirkens enhed og vækst på Malabar-kysten.

FEBRUAR: At det tekniske fremskridt må føre mennesket til Gud.

Om kirkens frengang i den mellem-afrikanske forbundsstat.

MARTS: For den hellige Faders almindelige og særlige anliggender.

For kirken i Pakistan.

APRIL: For de præster og ordensfolk, der arbejder på ungdommens religiøse opdragelse.

For de kristne, der lever blandt buddhister.

MAJ: At vi må højagte jomfrueligheden, som det sømmer sig for kristne.

Om flere kald blandt Filippinerne befolkning.

JUNI: At læger og sygeplejersker må erkende deres store ansvar overfor Gud.

For Kinas ungdom.

JULI: For de voksnes religiøse uddannelse.

At lægfolket i missionerne må opøves til apostolisk virke.

AUGUST: Om fredeligt samarbejde mellem nationerne.

At ægteskab og familieliv i Asien må præges af kristne grundsætninger.

SEPTEMBER: At spørgsmålet om kvindernes rettigheder må løses i kristen ånd.

At den kristne opdragelse må indtage førstepladsen ved civiliseringen af de primitive folk.

OKTOBER: For biskopper og præster i »Tavshedens Kirke«.

At missionens frengang, særlig i Afrika, ikke må hindres ved mangel på missionærer og penge.

NOVEMBER: Mere bodsånd blandt de kristne.

For indianerne og negrene i Mellemamerika.

DECEMBER: Om frengang for »Korstoget for en bedre verden«.

For universitetsstudenterne i Japan.

„ORDET“

Et kunstnerisk og religiøst Mesterværk

Carl Th. Dreyers Film over Kaj Munks »Ordet« er allerede blevet en betagende Oplevelse for Tusinder. Selv den, der med Modvilje betragter en religiøs Handling, er blevet overvældet af Dreyers kunstneriske Mesterskab, hans Haand ryster ikke, i alle Detaljer raader en usvigelig Sikkerhed, hans Typevalg alene er ved dets intuitive Præcision den halve Sejr. Kameraføringen i al dens Omstændelighed og Langsomhed understreger her i denne Film den intense Spænding. Den tager ikke blot hele Scenerummet ind i sine Bevægelser, men gør os nærværende saavel i Rummet, som i de Tanker, der fylder dem, hvis Liv afspilles her. I Spillet Højdepunkter er Tilskuerne saa uimodstaaeligt medinddragte, at Spændingen bliver et næsten ulideligt Nervepres — som den er det for Handlingens Personer.

I visse Henseender er Munks Drama forenklet — og forstærket. Dreyer har ladet Munks Humør i Stikken, men bevidst. Til Gengæld er Stykket uden Ironi overfor de religiøse Typer, som alle her er forsvaret uden at afsvækkes — og hvis Forsoning føles som en Sejr for Kirkens Enhed, der ikke kan have anden Grund end Troen paa den menneskevoordne Almagts Søn. Den Usikkerhed i Munks Drama, som afspejler hans egen Kamp mod Tvivlen, er heller ikke søgt overført til Filmen, der med monumental Vælde forkyn-der Kristentroens Sejr. Præsten i Stykket er i sin perfekt dannede Optræden,

med sine ophøjet smukke Ord og klangfulde Stemme den fuldendte kirkelige Ceremonimester og dermed en Afsløring af den rent borgerlige Vankristendom, naar den har Stil og Venlighed og intet mere. I de lidende, kæmpende Menneskesind vinder derimod den kompromisløse Tro sin guddommelige Sejr.

Det er meget at kalde denne Film en Oplevelse for Livet. Men den vil være det for mange.

BIBLIOTEK OG BØGER

Niels Stensens Bibliotek

I sidste Uge genaabned Niels Stensens Bibliotek efter afsluttet Flytning til ny Lokaler i Bredgade 67. — Biblioteket har i sit første Leveaar — det aabnedes 19. Januar sidste Aar — til fulde bevist det Behov, der er for et Bibliotek af denne Art. I det forløbne Aar har Besøget været over al Forventning, og under de ny Lokaleforhold vil man endnu bedre være i Stand til at opfylde de Krav, som et stadigt stigende Laanerantal stiller til Institutionen.

*

Abbé Pierre, den rige Lyoner Industrimagnats Søn, den forhenværende Deputerede, der blev Kludesamlernes Præst, og som har skabt en hidtil ukendt Barmhertighedens Revolution i Frankrig, har nu ogsaa fundet sin Biograf: Marcel Jacob skriver i en nys udkommen Bog »Abbé Pierre, Revolte der Barmhertighed« (NZN-Buchverlag, Zürich) om hans Historie, som Forfatteren tildels har hentet Stoffet til af Abbé Pierres egen Mund eller fra hans nærmeste Medarbejdere. En interessant Tidens Bog.

12. Davidssalme

ET KLAGERÅB FRA ET TILLIDSFULDT HJERTE

I. Klageråbet.

1. Til sangmesteren. En salme af David.
2. Hvor længe endnu, Herre? Vil du helt glemme mig? Hvor længe vil du skjule dit åsyn for mig?
3. Hvor længe skal jeg gå med sorg i min sjæl, og med kummer i mit hjerte hver eneste dag?
4. Hvor længe skal fjenden ophøje sig over mig? Min Herre og min Gud, se til mig og bønhør mig.

II. En tillidsfuld bøn.

5. Giv mine øjne lys, så jeg ikke sover ind i døden og min fjende ikke skal prale: »Jeg har overvundet ham.«
6. Mine venner skal ikke juble over, at jeg er brudt sammen, jeg, som har sat min lid til din miskundhed.
7. Nej, lad mit hjerte juble over din hjælp, lad mig synge for Herren, der gjorde mig vel.

I årevis havde David været genstand for kong Sauls had og forfølgelser. Hele tiden havde den unge mand længtes efter og bedt Gud om fred. Men det var, som om Gud ikke ville høre ham, således at han fire gange gentog spørgsmålet: »Hvor længe varer det endnu?« Han må have haft de samme følelser, som vor Frelser på korset, da han sagde: »Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?«, for hver dag bragte istedenfor lettelse nye farer og ny død, og jo længere Gud tøvede med sin hjælp,

desto frækkere blev fjenden og dristigere hans forfølgelser.

Vi står her overfor en kendsgerning og sandhed, som vi så godt som altid finder bekræftet i gudelskende sjæles liv. Der kommer svære prøvelser, og gang på gang hører man det spørgsmål: »Hvor kan det dog være, at jeg skal lide så meget?« Ærkeenglen Rafael gav den gamle Tobias løsningen af denne gåde. »Fordi du havde Guds velbehag, skulle prøvelser vise ægtheden af din dyd.« (Tob. 12, 13). Hvem der ikke har gået i lidelsernes skole og ikke har bestået prøven i den, hos ham mangler altså ægthedsbeviset for hans troskab og dyd. Ganske vist tillader Gud aldrig, at vi bliver prøvet over for vore kræfter. I 1. Kor. 10, 13, står nemlig de ord: »Gud er trofast, han vil ikke tillade, at I fristes over evne, men sammen med fristelsen skabe vej ud af den, så I kan stå den igennem.« Men een ting er sikker: Prøvelserne kan blive meget tunge, de kan vare meget længe, og den menneskelige kraft kan være nær ved at segne og bryde sammen.

I en sådan nødssituation var altså David kommet, og den 12. salme er et tro billede af hans tanker og følelser dengang. Hvad han siger, er dette forbillede for alle dem, der er hjemstøgt

af modgang og lidelser. David klager sin nød til Gud, men han går ikke i rette med Gud. Allerede det, at han går til den Allerhøjeste med sit tunge hjerte, virker beroligende på sindet. Endnu mere styrkes han ved sin inderlige og tillidsfulde bøn til Herren og bliver så sikker på Guds hjælp, at han, endnu før han er blevet bøn hørt, begynder at juble og sige tak.

Som vi alle ved fra bibelhistorien, blev David befriet, medens hans fjende fik en sørgelig skæbne. Ingen henvender sig jo forgæves til Guds barnehjertighed. 120 gange omtales denne Guds egenskab alene i Davidssalmerne. I det Nye Testamente har vi Guds løfte, der garanterer for den gode bønshørelse. Læs bare Mt. 7, 1—11 eller Lk. 11, 1—13. Apostlen Johannes skriver i sit første brev: »Dette er den tillid, vi har til ham, at når vi beder om noget efter hans vilje, hører han os.« (5, 14).

På den smertefulde Moders fest bruger Kirken denne salme i brevaret, ligesom den ville antyde, at også Herrens hellige Moder med rette kunne bede den bøn, der ikke kender til hævnfølelse overfor fjender, men nøjes med at klage sin nød til Gud og stoler på hans godhed, magt og troskab. F. K.

Og Rygterne svirrer -

Konsistorium og Kardinalsudnævnelser - En Neger-Kardinal?

Den Hellige Fader har det atter bedre. Daglig foretager han en lille Spadsretur i Vatikanhaven, og Roms Kardinalvikar, Kardinal Micara, har udstedt Bekendtgørelse om, at den

paabudte Bøn »pro Papa infirmo« (for den syge Pave) ved Messerne nu skal bortfalde. Heraf kan man slutte, at der er indtraadt en bemærkelsesværdig Bedring i Pavens Befindende. Udover disse Ting er der »intet nyt« for Verdenspressens Korrespondenter ved Vatikanet, og dette er maaske Grunden til, at en Del gamle Rygter atter »varmes op« og nye føjes til. Men af og til er der jo ogsaa et lille Gran af Sandhed i Gisningerne.

Efter at Pavens Helbredstilstand nu synes at være kendelig bedret, er der paany kommet Gang i det altid aktuelle Spørgsmaal om Muligheden af et Konsistorium og ny Kardinalsudnævnelser. Der er Gang i Gætteriet om Navnene paa de »ny Kardinaler«. Man tipper selvfølgelig først og fremmest paa Mgr. Montini og Mgr. Tardini. Men ogsaa Viceregenten i Rom, Mgr. Traglia, Sakramentskongregationens Sekretær, Mgr. Bracci og Studiekongregationens Sekretær, Mgr. Confalonieri menes at være Emner. Tallet paa de residerende Biskopper, der nævnes i den Forbindelse, er derimod ganske ringe. Man nævner Ærkebiskoppen af Boston, Mgr. Cushing, Ærkebiskoppen af Manilla, Mgr. Rufino Santos — Philippinerne tæller idag 16 Millioner Katolikker og anses for Katolicismens Højborg i det Fjerne Østen — samt Negerbiskoppen Josef Kiwanuka fra Masaka i Uganda, hvem Paven personlig bispeviiede i Oktober 1953 sammen med elleve andre Missionsbiskopper.

Udnævnelser af ny Kardinaler vilde

KATOLSKE KIRKE-SILHOUETTER

48.

VOR FRUE KIRKE i Silkeborg, opført 1912 efter Pastor J. Frederiksens Tegninger. Sognets Oprindelse gaar imidlertid tilbage til 1895, hvor der afholdtes Gudstjeneste i Byen for indvandrede katolske Arbejdere ved Papirfabriken.

naturligvis ogsaa medføre Forskydninger i den øverste kirkelige Forvaltning, og ej heller paa dette Punkt er journalistiske Kredse i den evige Stad uden gode Ideer. Man holder — i visse Kredse — haardnakket paa, at Generalvikaren i Rom, Kardinal Micara, vil blive Pave Pius XII's ny Statssekretær, medens den hidtidige Vice-Generalvikar, Ærkebiskop Traglia, saa skulde blive Kardinal Micaras Efterfølger. Endvidere tippes den forventede Kardinal Tardini som Sekretær for det Hellige Officium og Kardinal Ottaviani som Pro-Præfekt for Propaganda Fide, hvis nuværende Præfekt, Kardinal Fumasoni Biondi, er 80 Aar og meget svagelig.

To af dem, der tippes paa:
 ▲ Biskop Kiwanuka fra Uganda sammen med et Par afrikanske Seminarister, samt
 ◀ Ærkebiskoppen af Boston, Mgr. Cushing (der her ses ridende paa en Karusselhøst ved en Velgørenhedsfest i Boston. Ogsaa eventuelle Kardinaler er jo en Slags Mennesker!)

Hvorom alting er, saa viser alle disse Gætterier, hvor stor Offentlighedens Interesse er for en eventuel Indkaldelse af et Konsistorium. Men vil endog vide, at Paven paatænker at udvide Kardinalkollegiets traditionelle Medlemstal. Men her glemmer man helt og holdent, at den Hellige Fader hele to Gange, nemlig i Februar 1946 og i Januar 1953, offentlig har erklæret, at han ikke agter at rokke ved den af Pave Sixtus V indførte Bestemmelse, hvorefter Antallet af Kardinaler ikke skal overstige 70. I.

Vitskøl Kloster -

et middelalderligt kulturcentrum ved Limfjorden

Aalborg-Dagbladet »Ny Tid« bragte for ganske nylig en nydelig og interessant Artikel om Vitskøl Kloster og dets Historie, skrevet af Bladets historiske Medarbejder Aksel Rude — tilsyneladende med det Formaal at fortælle »moderne Mennesker, at Danmarks Middelalder ikke var »Mørke og Overtro«. Artiklen er i sin Helhed et Udtryk for nobel Journalistik, og vi tillader os herved — som en Slags Tak — at aftrykke blot et lille Afsnit af den læseværdige Artikel.

*

Når man en klar vinterdag spadserer mellem ruinerne af Vitskøl klosterkirke, og vinden suser henover disse rester af cistercienserordenens bygningskunst, bliver fortiden levende.

Kirken knejser atter med røde murensknemure på høje kampestensokler, og sangen toner i det vældige rum. Men i sakristi, bogstue og kapitelsal vandrer »de hvide munke« i deres grove, enkle kutter, optagne af hver sit hverv eller fordybet i breviaret. I vestfløjen er lægbrødrene travlt beskæftigede med deres mange praktiske pligter, og egnens liv leves i ly af klostermurene.

En sådan dag fornemmes også hvilken gløgende begejstring, der har skabt Vitskøl kloster, og det er som om Absalons store forgænger, ærkebiskop Eskild, gæster dette stolte abbedi, der i lige så høj grad var hans som kongens værk.

I tyve år af Valdemar den Stores re-

APROPOS

Selvangivelse og Kirkeskat

Vi er i Selvangivelsesmaaned og Aviserne beskæftiger sig dagligen med alle de Problemer, der dukker op i Forbindelse med det for mange saa besværlige Dokument, som Selvangivelsen efterhaanden er blevet til. Vi skal ikke gaa Dagspressen i Bedene ved at give gode Raad og Oplysninger i Skattesager, men der er dog maaske Grund til lige at strejfe Begrebet »Kirkeskat« eller »kirkelige Afgifter«, som det officielt hedder.

Som Medlemmer af et af de her til Lands anerkendte Trossamfund er vi Katolikker berettiget til at blive fritaget for at svare kirkelige Afgifter til Statskirken. Begæring herom fremsættes overfor Skattemyndighederne, enten ved Notat paa Selvangivelsen (som f. Eks. »Medlem af romersk-katolsk Kirke, Fritagelse for kirkelige Afgifter

ønskes) eller ved overfor Skattevæsenet at fremlægge Kvittering for betalt Kirkeskat til katolsk Kirke. Sognepræsten (eller hans Kontor) er altid villig til at udstede Dem en saadan Kvittering, samtidig med at De betaler Deres Kirkeskat.

Ydermere siger Lovgivningen, at Kirkeskat kan fratrækkes sammen med de øvrige i Aarcts Løb forfaldne og betalte Skatter og at det samme gælder Bidrag, der er paalignet Medlemmerne af de saakaldte anerkendte Trossamfund. Derimod kan Bidrag, der erlægges ad Frivillighedens Vej til disse Trossamfund ikke fratrækkes med et større Beløb end det, som den paagældende vilde være blevet paalignet i kirkelige Afgifter, saafremt han havde været Medlem af Folkekirken.

Da vore Kirkeskattebeløb normalt ikke paalignes — Bøtteligheden heraf vil kunne diskuteres — og derved kommer ind under Begrebet frivillige Bidrag, saa maa vi altsaa i hvert Fald trække et saadant Beløb fra paa Selvangivelsen — forudsat at vi har betalt det, men det er der vel ingen

Tvivel om. Det kan jo da daarlig tænkes, at det at være Katolik skulde være en Slags Skattely, hvor man hygger sig uden at yde sit beskedne Bidrag til Kirken og tilligemed slipper for en Part af Skatten til det offentlige.

Altsaa med andre Ord: Vi maa paa Selvangivelsen fradrage vore beskedne Bidrag til vor Kirke i Lighed med det, vi skulde have betalt ifølge Skattebilletten — og skulde vi ikke lige til Slut kaste et Blik paa disse Beløb. Lad os se paa København. Her betaler man af en Skatteindtægt paa

2.000 Kr. aarlig — 2,60 Kr.	} i kirkelige Afgifter
4.000 Kr. aarlig — 10,50 Kr.	
6.000 Kr. aarlig — 18,40 Kr.	
8.000 Kr. aarlig — 26,30 Kr.	
10.000 Kr. aarlig — 34,10 Kr.	
12.000 Kr. aarlig — 42,90 Kr.	

og saa fremdeles (nemlig 3½ Øre aarlig af hver Krone, den skattepligtige er paalignet aarligt i Indkomstskat til Kommunen).

Og lad os saa til Slut love os selv i hvert Fald at betale denne »Skat« med Glæde!

gering er det biskop Eskild, hvis høje åndsdannelse, politiske begavelse og stærke tro på de kirkelige ideer, som blomstrede op i større kulturlande, der fører Danmark med ind i kulturstrømmen — skaber den nye tid.

Ærkebiskoppen blev en af middelalderens mest fremragende personligheder, selv af gammel jysk stormandsæt, Thorgunna-slægten, der ofte greb ind i tronstridighederne. Eskild var brodersøn til Asser, Danmarks første

ærkebisp, men han hentede sin viden i det fremmede, ved domskolen i Hildesheim og hos Bernhard af Clairvaux. Denne franske klosterorganisator blev Eskilds forbillede. Han tog lignende opgaver op i sit hjemland, præget af moderne kirkelige tanker med hensyn til politik og kultur.

Tolv år gammel kom Eskild til domskolen i Hildesheim, som dengang stod i højt ry, det har været omkring 1112. En cistercienserlegende fortæller, at den purunge, vordende gejstlige blev døds syg og allerede så sig fortabt. Da viste Jomfru Maria sig for ham i et syn og udfriede den unge Eskild af dødsrædslen mod, at han skulle give hende fem forskellige slags korn.

En klerk tydede dette febersyn således, at Eskild skulle blive en stor mand i kirken og grundlægge fem klostre af forskellige ordener.

Senere hen virkede ærkebiskop Eskild stærkt for klostervæsenet, som han fik bragt på fode i sit hjemland. Allerede 1135 bidrog han til grundlæggelse af Sct. Peders kloster ved Næstved, hvis stifter ellers var stormanden Peder Bodilsøn. Disse to rejste senere sjællænderne til oprør mod kong Erik Emunes hårdhændede regime, trak det korte strå, og Eskild skyldte sikkert sin mægtige slægt — dronning Bodil havde været hans faster — at han slap med svære bøder. Efter Erik Emunes død valgte kanikerne i Lund Eskild som ærkebisp — Asser var død 1137 — og fra nu af kunne han gøre sin indflydelse gældende i kirkelige og politiske spørgsmål.

Vitskøl Klosterkirkes Ruiner

Fra vore nordiske Nabolande

Sveriges Konge aabner Bibeludstilling i Stockholm

Efter hvad der meddeles fra Stockholm vil den svenske Konge 25. Februar aabne en Vandrestilling »Fra Biblens Land« i den svenske Hovedstad. Kong Gustav har overtaget Protektoratet for Udstillingen sammen med Israels Statspræsident. Udstillingen omfatter værdifulde arkæologiske Fund fra Palæstina fra den bibelske Tid, og Materialet til Udstillingen stammer fra saavel private som offentlige Samlinger i Israel. — Vandrestillingen har været i USA og vises for Tiden i British Museum i London. (KNA).

Finland fejrer 800 Aaret for Kristendommens Komme til Landet

➤ Hellig Henrik — Finlands Apostel og Værnehelgen

Finland fejrer i Aar 800-Aarsdagen for sit første Møde med Kristendommen. For 800 Aar siden plantedes det første Kors paa finsk Jord.

700-Aars Jubilæet fejredes i 1857, men Historieforskere ved Universitetet i Åbo har i det mellemliggende

◀ Domkirken i Åbo

I korte Træk -

Under Titlen »Den talende Bog« har det af Jesuiten P. Joé Stadalman i 1900 oprettede »Franz Xaver Selskabet for Blinde« nu udsendt en Samling Gramfonplader med hele det Ny Testamente. Denne ny Maade at udgive den Hellige Skrift paa er i første Række beregnet paa Blinde (KNA).

Ifølge det franske katolske Dagblad »La Croix« har henimod 800.000 katolske Familier nu tilsluttet sig den franske katolske »Forældre-Union« (APEL). »Disse Familier — skriver Bladet — udgør en stor Magt indenfor Nationen netop fordi de er organiseret«. De katolske Forældres Organisation i Frankrig maa ses paa Baggrund af, at Statsskolerne i Principet er religionsløse. Forældrene maa bringe store Ofre for at give deres Børn en religiøs Opdragelse. (KNA)

To Missionærer fra det apostoliske Vikariat Mackenzie har oversat Messebogen til Eskimosproget. (KNA)

En 52-aarig Franskmænd, Mgr. Jean-Emmanuel Marques, der kæmpede som Officer i den franske Hær under den anden Verdenskrig, er blevet udnævnt til Biskop i Albi. (KIPA)

Patrene P. Garrigau O.P. og W. Hentrich S.J. er blevet udnævnt til Konsultorer i det Hellige Officiums Kongregation. P. Hentrich hører til Pavens nærmeste Medarbejdere. (KNA).

Over 100 Medlemmer af den udenlandske Presseklub i Rom har i Anledning af Aarskiftet sendt Paven en Hilsen og givet Udtryk for Haabet om, at han snart maa blive helt rask. (KNA).

Der finder stadig Arrestationer af Gejstlige Sted i Argentina. I sidste Uge arresteredes Sognepræsten i Bracia (Provinns Cordoba). I Retten anklagedes han for under en Prædiken at have udøvet Kritik af den ny Skilsmislov, som Parlamentet har vedtaget. (KNA).

I samtlige Kirker i Costa Rica blev der i Søndags læst Messe for Fred. (KNA).

Saafernt De ikke allerede har gjort det, saa

vær saa venlig

at bringe Deres Abonnement i Orden snarest

GIRO 57042

(Se iøvrigt Side 46)

Tidsrum berigtiget Tidspunktet, hvor Kristendommen kom til Landet til fra 1157 til 1155. (KNA).

ENHEDENS PRIVILEGIUM

Kirkelig enhed kan genoprettes, men først på den dag, når de uenige brødre er dybt overbevist om, at enheden er en herlig ting, en uvurderlig gave, en ligefrem guddommelig egen-skab. Siger jeg måske for meget? Ingenlunde! Læs f. eks. Schindlers oversættelse af Joh. 17, og læg mærke til vers 22, hvor Kristus selv sporer enheden tilbage til Treenighedens mysterium. Alt i Gud er herligt, også den enhed, som Kristus gerne ser os få del i. Heraf øser vi katolikker vor værdsættelse af den ene og enige Kirke. Derfor kan vi kun med smerte høre kristne mennesker tale om, at uenighed skal være en rigdom eller et livstegn ... Muligvis er dette tilfældet på andre områder, men på det religiøse område er uenighed et tegn på forfald. Kristendommens guddommelige liv og rigdom røber sig udadtil gennem Kirkens enhed. *Pater.*

Husk sedlen

Århus K.U.K.: to. d. 27. jan. kl. 20
»San Jose de Guatemala«.
Seniorgruppen: ons. d. 26. jan. kl. 20 møde hos Johs. Dudzinski.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 22. ds. Studiekreds-møde. Emne: Frelsens Hær. Indleder: Karen Margrethe. Lø. d. 29. ds. kl. 20: møde.
Hver aften åbent hus, adgang for alle.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 23. ds. Trosliv.

Ugens samtale

— I katolikker påstår, at Gud er uforanderlig, ikke sandt?

— Jo, da.

— Så synes jeg, at det er meget ulogisk af jer, at I beder til ham.

— Såh, hvad mener du med det?

— I beder af og til for at opnå noget, ikke?

— Jo, det gør vi da.

— Jamen, hvorfor gør I det? Hvis det er sandt, at Gud hverken kan eller vil skifte mening, så kan I jo ikke opnå noget ved jeres bønner. Altså: spild af tid!

— Brrrrr! Jeg forstår ikke et ord af det hele!

— Jo, det er da let nok. Ser du, hvis vi tænker os, at Gud er uforanderlig, så er det ganske umuligt, at I ved jeres bønner skulle kunne ændre hans vilje,

og det er jo det, I vil opnå. Men Guds vilje kan da ikke ændres af noget eller nogen.

— Nå, nu forstår jeg, hvor du vil hen. Men du har nu fået helt galt fat i sammenhængen.

— Jamen, har jeg da ikke ret?

— Nej, nej. Dine tanker er sådan set logiske nok, men alligevel er det helt galt, hvad du siger, fordi du går ud fra noget forkert. Ser du, vi beder nemlig aldeles ikke for at ændre Guds vilje, for det ved vi udmærket godt, at vi ikke kan.

— Der ser du jo!

— Vent lidt og hør videre. Der er visse ting, som det er Guds vilje, at dem skal vi have på den betingelse, at vi beder om dem. Kan du se forskellen?

— Ja, men hvor har du egentlig det fra?

— Du kan jo f. eks. læse i Jacobs brev. Der står bl. a.: »Men når I ikke får jeres ønsker opfyldt, er det fordi I ikke beder.«

— Så skal man altså bare sætte bedemøllen igang?

— Du har en kedelig overfladisk måde at betragte tingene på. Selvfølgelig ønsker Gud ikke en mekanisk bøn, hvor hjertet ikke er med. Det kan du forresten også læse om i Jacobs brev, det fortsætter nemlig: ... »eller måske beder I, og får dog ikke noget, fordi I beder dårligt ...«.

— I tillægger bønnen en meget stor betydning?

— En meget stor betydning, ja. Der er vel næppe noget, der har større betydning for et menneske.

— Overdriver I nu ikke lidt?

— Det er vist ikke let at komme til at overdrive i den retning. Prøv engang at læse i Evangelierne, så vil du opdage, hvor stor betydning Kristus tillægger bønnen. Gang på gang finder du ham i bøn, og du hører ham indtrængende opfordre sine disciple til at bede meget.

— Jamen, man kan da ikke altid have noget at bede om?

— Nej, men man skal heller ikke altid bede om noget. Det er mindst lige så vigtigt at *tilbede* og takke Gud.

— I katolikker behøver altså aldrig at gå og tænke på ingenting?

— Nej, netop!

Foldere

Troen er og bliver en gave fra Gud. Troen er ikke noget, man selv kan tage, eller noget, man kan give sig selv eller andre.

I de allerfleste tilfælde får man kun troens gave, når man ønsker at få den, når man beder om at få den.

Troens gave er det bedste, man kan få her på jorden — intet kan opveje den, thi uden den kommer man ikke i Himlen.

Den, der har fået denne store gave, har pligt til at prøve på at hjælpe med til, at også andre får den. Ikke således at forstå, at du eller jeg eller noget andet menneske kan give troen til andre — det kan kun Gud. Men vi kan gøre noget for at vække ønsket

hos andre om, at de selv må få troens gave af Gud.

Dette kan vi blandt andet gøre ved at fjerne misforståelser og fordomme. Sålænge din kammerat tror, at en katolik kan købe syndsforladelse, endog for synder, som endnu ikke er begået, vil han aldrig finde på at søge Gud i den katolske Kirke. Og den slags misforståelser er der mange af blandt ikke-katolikker, nogle af dem læres desværre i skolerne. Ved at fjerne uvidenhed og fordomme kan man altså bidrage til at få andre til at ønske og bede om troens gave.

En god måde at fjerne uvidenhed og fordomme på, er at uddele foldere.

Maria-Kredsen har foreløbig udgivet 5 foldere:

- 1) Til den besøgende i Kirken.
- 2) ... født af Jomfru Maria ...
- 3) Det evige »Hvorfor?«
- 4) Ceremonier, processioner og valfarter.
- 5) Cølibatet.

De koster 15 øre stykket.

Køb dem og giv dem videre til dine ikke-katolske kammerater eller »glem« dem i sporvognen, på posthuset, i tandlægens venteværelse, og hvor der ellers kommer mennesker.

Folderne kan købes hos din præst. Hvis han ikke har nogle liggende, så bed ham skaffe dig dem gennem Sct. Ansgars Boghandel.

Kan man stole paa biblen?

Nyere videnskabelige undersøgelser af harens levevis og spisevaner har gjort klart, at haren ganske vist ikke tygger drøv som f. eks. koen, men alligevel på sin egen specielle måde lader føden passere fordøjelseskanalen to gange.

Altså er haren på en måde en slags »drøvtygger«, og biblen, der netop omtaler haren som drøvtygger — jfr. »Ugens Samtale« for en tid siden — viste sig således at have ret også på dette punkt.

EBBA HOLMS træsnit

I sin tid fremstillede malerinden Ebba Holm en serie træsnit af forskellige helgener o. a. Vi sælger i disse dage ud af malerindens restoplæg. Billederne er ca. 20×28 cm og koster pr. stk. kr. 15,00.

Følgende helgener er fremstillede: Petrus og Paulus, Aloysius, Frans, Clara, Vor Frue af Lourdes, Cæcilia, Ansgar, Døberen Johannes, Maria Magdalene, Dominikus, Thomas af Aquin, Birgitta, Knud den Hellige, Ærkeenglen Mikael, Katarina af Siena, Benedikt, Antonius, Matthæus, Markus, Johannes, Lukas.

Endvidere Jesu Hjerte, Korsfæstelsen og Kristi Himmelfart.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 87 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

«Katolsk Scene»

Hvor er det dog længe siden, vi sidst hørte fra »Katolsk Scene«. Det var ved det store Pinsestævne, da K.S. viste os det herlige »Spil om Enhver« paa Det nye Teater. Mon vi ikke alle gik opløftede og berigede derfra? Mon vi ikke alle tænkte: »K.S. magter altsaa de helt store Op-gaver, nu maa vi jo kunne glæde os til mange dejlige Aftener, hvor vor Tro bliver opflammet paa den skøn-neste Maade.«

Men vi glædede os for tidligt. Ka-tolsk Scene var tavs. Den havde sun-get sin herligste Sang, men — det var dens Svanesang.

I saadanne Tanker mødte jeg Søren og Jytte Weis inde i Bredgade. Selv-følgelig standsede jeg dem.

»Hvor i Alverden bliver I dog af? Er I da ikke klar over, at det var et stort og skønt Apostolat, I øvede med K.S.? Er det da virkelig jeres Mening at opgave det?«

»Nej,« sagde Søren, »tværtimod vil vi nu netop fortsætte i samme Spor, som vi traadte ved det store Pinse-stævne.«

»Naa, det mærker man nu ikke me-get til.«

»Hør nu her: Synes du ikke, at vi med »Det gamle Spil om Enhver« havde lagt vort Repertoire op i det højeste Plan? Og synes du ikke, det vilde være Synd, hvis vi nu steg ned fra vort høje Stade og begyndte at spille mindre lødige Ting? Du kan tro, der er blevet arbejdet. Men det er meget vanskeligt at finde et Reper-toire, der tilfredsstiller, efter at vi har

spillet »Enhver«. Vi har ledt med Lys og Lygte og har ogsaa fundet flere Stykker, som vi kunde tænke os at spille, men hver Gang vi har uddelt Rollerne, er der udefra kommet en Mand med en Slæde i Vejen. Men vi giver ikke op, og nu er vi endelig begyndt at prøve paa et Stykke, som jeg tror, alle sikkert vil blive glade for.«

»Det var dejligt. Og dette Stykke hedder —?«

»Skal vi ikke vente med at røbe det til senere. Men kom op og se paa Prøven en Dag. Jeg tror, du vil give mig Ret i, at det er det helt rigtige Stykke, vi har valgt.«

»Tak, Søren, det vil jeg meget ger-ne. Og Lykke til, du.«

Og saa forsvandt Søren og Jytte ned ad Bredgade. Men vi andre kan glæde os til en dejlig Teateraften en-gang i nær Fremtid.

Back.

Lærer søges

Dygtig energisk lærer søges til 1ste August 1955. Alm. skolefag, evt. tysk og engelsk. Løn som ved købstadssko-ler. Kan også søges af dimittender fra 1955. Lejlighed på skolen. Ansøgning sendes til: Sv. M. Benedicta, Sct. Mi-chael's skole, Kolding.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Klüh's Eftf.

Et Par Ord om

ET PAR BØGER

Irseke Noveller (Frank O'Connor:

»Den hellige Dør«, Gyldendal)

I Gyldendals fortjenstfulde nye Se-rie er dette Bind Noveller af Irlænde-ren Frank O'Connor den nyeste Tilfø-jelse. O'Connor er en venlig Humorist med lun Sans for rare Menneskers Pudsigheder. Milieuet hos ham er ty-pisk irsk, men ellers ligner han mere de engelske Humorister og røber ty-delige Paavirkninger fra dem. Han præsenteres som katolsk Forfatter, og er det, for saa vidt Milieuet er katolsk, og hans Venlighed ogsaa omfatter f. Eks. Præster og Munke, men nogen helt god Teolog er han dog ikke altid, saa han f. Eks. lader katolske Præster sige Ting, der virker uægte i præste-lig Mund. Hermed sigtes ikke til den Morskab, Forfatteren ogsaa har med de fromme, og som er ægte katolsk nok, ejheller til hans Usnærpedhed, men til visse Skriftemaals-Raad, der ikke rigtig er efter almindelig Skrifte-maalspraksis.

*

»Danske Landsbykirker« er Titlen paa en Bog (Gyldendal), hvori Aage (sluttes næste side)

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«

E. Møller

Borgergade 34 - Telefon 1406

Stort Udvalg
i Chocolade og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af I.

Aut. Vand-, Gas- og Bilkørlagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

23. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) (89—20); 2. Bøn: St. Raymond af Pennafort (797), 3. Bøn: St. Emerentiana ([61]); Præf. (521).
24. M. St. Timotheus (798); alm. (rød) Præf. (525).
25. Ti. St. Pauli Omvendelse (799); (hvid) 2. Bøn: St. Petrus (789); Præf. (524).
26. O. St. Polycarp (804); alm. (rød) Præf. (525).
27. T. St. Johannes Chrysostomus (hvid) (805); alm. Præf. (525).
28. F. St. Petrus Nolasco (807); 2. (hvid) Bøn: St. Agnes (806); alm. Præf. (525).
29. L. St. Frans af Sales (807); alm. (hvid) Præf. (525).
30. S. 4. Søndag e. Hellig 3 Konger. I Dag højtideligholdes Festen for (hvid) St. Ansgar, Bispedømmets Værnehelgen.

R. I. P.

Vor inderlig elskede kære Søster og Svigerinde

Ragna G. Christensen

er efter et langt og smertefuldt Sygeleje — vel forberedt — afgaaet ved Døden den 12. Januar 1955.

Paa Søkendes, Svigerinders og egne Vegne

Carl A. Rasmussen,
Fuldmægtig, Virum.

Bed for hendes Sjæl.

Katolsk i Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Kontant

JØRGENSEN

Esbjerg . Tel. 114 (2 Lin.)

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

VI-TO

og en Skurebørste gør Underværker.

1/3 KÅALUNDS SÅBEFABRIKER - KOLDING

Et Par Ord -

(Sluttet fra foregaaende Side)

Jørgensen i Tegninger og Tekst giver et meget fint og klart Rids af danske Landsbykirkers Bygningshistorie. Ud fra hvert eneste Blad taler der en stor og levende Kærlighed til Emnet — og det er medvirkende til at gøre Værket værd at eje.

Katolsk Aftenskole

Trosklære. Tirsdag 25. jan. kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin o. P.: De helliges samfund. Engle og helgener. Helgendyrkelse.

St. Ansgars Kirke

Søndag 30. januar: *Sct. Ansgars fest* kl. 7, 8, 11½: stille messe. Kl. 10: Pontifikalmesse med prædiken. Kl. 17: Pontifikal andagt med prædiken og procession med *Sct. Ansgars* relikvier. Københavnske kirkers sognegejstlighed og rektorer deltager.

Forelæsnings i Ordrup

Den 13. januar begyndte pater P. Grégoire i S. Andreas Menighedssal, Kollegievej 2, Chl., en række forelæsnings, der fortsætter torsdagene d. 20. og d. 27. januar, d. 10. og 17. februar kl. 20.00, over følgende emner: Åbenbarelse af nåden i Johannesevangeliet, — Helliggørelse ved nåden —, Treenighedens tilstedeværelse i os ved nåden, — Skt. Augustin, forsvarer af Guds nåde.

En dannet ung dame

søger snarest et delvis møbleret Værelse. Sengetøj haves.

Sonja Jensen,

Telefon Greve 219 x (efter Kl. 19).

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro
8 2 7 1 8

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Brilller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udlører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>

Aabenraa

Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2

<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>

Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen
CHOKOLADE - KAFFE

JERNBANEGADE 37 . Telefon 241
Leverandør til de katolske Institutioner

Nykøbing F.

<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmaster, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Mendès-France hos Paven

Pave Pius XII modtog i sidste Uge den franske Ministerpræsident Mendès-France, i Privataudiens. Den Hellige Fader underholdt sig i tyve Minutter med den franske Regeringschef. Audiensen foregik i Pavens Privatbibliotek, og efter Audiensen forestilledes den franske Ministerpræsidents Frue samt hans Følge for Paven.

Efter Besøget hos den Hellige Fader besaa Mendès-France Konsistorialesalen og aflagde derpaa Besøg i det pavelige Statssekretariat, hvor han underholdt sig med Prostatssekretær Mgr. Tardini. — Samme Dag fandt der hos den franske Ambassadør ved den Hellige Stol en Modtagelse Sted, hvor en Række ledende Personligheder indenfor det kirkelige Liv i den evige Stad deltog. (KNA).

Pius XII opretter ny Bispedømmer i Burma og Syd-Afrika

Pave Pius XII har forordnet Oprettelse af kirkelige Hierarkier i Burma og Syd-Rhodesia. Disse Omraader vil ikke længere staa under Kirkens Missionscentral, idet de ophøjes til særskilte Bispedømmer.

I Burma drejer det sig om Kirkeprovinserne Rangun og Mandalay. Rangun omfatter 145.000 Kvadratkilometer med en samlet Befolkning paa 7 Millioner, hvoraf 70.000 Katolikker. Kirkeprovinzen Mandalay tæller paa et Landomraade af 15.000 Kvadratkilometer ca. 15.000 Katolikker blandt 5 Millioner Indbyggere.

I Syd-Rhodesia er der oprettet en selvstændig Kirkeprovins Salisbury. Her lever der 41.000 Katolikker blandt en samlet Befolkning paa 643.000. (FIDES).

Frafalden Præst primus motor for de østtyske »Ungdomsindvielser«

Et af de 23 Medlemmer af »Udvalget for Ungdomsindvielser i den østtyske Republik«, Professor, Dr. Eduard Winter, er — efter hvad der nu oplyses — en frafalden katolsk Præst. Den paagældende virkede tidligere i Prag og var i 30'erne en ivrig Forkæmper for nationalsocialistiske Ideer. Senere gik han betingelsesløst over til Kommunisterne og har senere faaet sin materialistisk-dialektiske Uddannelse i Sovjetunionen. Professor Winter docerer idag østeuropæisk Historie ved det kommunistisk-kontrollerede Universitet i Øst-Berlin.

Den Omstændighed, at Professor Winter er at finde blandt Initiativtagerne til de saakaldte »Ungdomsindvielser«, bekræfter paa ny disse Foranstaltningers antikirkelige Tendens, erklærer man i Berlin. (KNA).

URBI ET ORBI

Paaskenatsliturgien udsendes i Fjernsyn

Det intereuropæiske Fjernsynssamarbejde — Eurovisionen — vil i Aar foretage en Udsendelse af Paaskenatsliturgien med den efterfølgende Paaskemesse. — Udsendelsen kommer fra en af Tysklands Domkirker. (KNA).

Mindszenty-Martyriet paa Film

med Alec Guinness

I »Pinewood-Studios« i London drejes der en Film om den ungarske Primas, Kardinal Mindszentsy Arrestation og Domsfældelse. Filmen faar Titlen »Den Fangne« og Hovedrollen spilles af Alec Guinness. Manuskriptet til Filmen er skrevet af Brigid Boland og som gejstlig Raadgiver fungerer Mgr. Thomas Croft-Fraser, der i en Aarrække har været Ceremonimester ved St. Peter i Rom. En af de mest indtryksfulde Scener viser den ungarske Kardinal idet han skrider ned fra Alteret og velsigner de Troende. Han alene ved, at det hemmelige kommunistiske Politi staa udenfor Kirken og venter paa ham. (KNA).

Faar de »patriotiske Præster« en Chance?

Ny Taktik i Kirkekampen i Polen og Czekoslovakiet

De kommunistiske Regeringer i Polen og Czekoslovakiet omgaas i Øjeblikket med Planer om at løslade arresterede førende Personer indenfor den katolske Kirke, meddeler det amerikanske Nyhedsbureau NCWC fra Wien. Det menes endvidere, at de pro-kommunistiske »fremskidsvenlige Katolikker« vil faa tildelt en Art Formidlerrolle. Efter hvad der meddeles fra Czekoslovakiet har »patriotiske Præster« nu brudt deres hidtidige Tavshed og tilkendegivet, at den 67-aarige Ærkebiskop af Prag, Josef Beran, befinder sig i bedste Velgaaende. Katolikkerne i Karlsbad skal efter Sigende være blevet opfordret til at rette Forespørgsel om Ærkebiskop Berans Skæbne. De »patriotiske Præster«s ny Holdning betragtes som en Følge af Ministerpræsident Wilhelm Sirosky's ny Kurs.

Fra Polen meddeles det, at et fremtrædende Medlem af den »patriotiske Præsteforening«, Bonifacius Wozny, skal have anmodet Ministerpræsi-

Montini:

Med alle Kræfter ind for Løsningen af de sociale Problemer

Ved en Grundstensnedlæggelse i Milano-Industricentret Sesto San Giovanni erklærede den ny Ærkebiskop i Milano, Mgr. Montini, at han af alle Kræfter vil arbejde for Løsningen af de sociale Problemer. Ærkebiskoppen, som lagde Grundstenen til et Børne- og Mødrehjem, udtalte, at Løsningen af de sociale Problemer stod øverst paa hans Program; Brodertvisten, der er en stadig Arne til Uro, maa bilægges. Og idet han her for første Gang kom ind paa det Tilnavn »Arbejdernes Ærkebiskop«, som han havde faaet ved Afrejsen fra Rom, udtalte han: »Jeg vil forsøge paa at blive Arbejdernes Biskop«. (KNA).

Litauisk Jesuit død i Ural

Den litauiske Jesuit Pater Benedikt Andriuska, som under uopklarede Omstændigheder i 1946 vendte tilbage til Litauen fra England og derpaa i 1949 blev fanget og borttransporteret af Russerne uden at man har hørt nærmere om ham, er afgaaet ved Døden i et Fængsel i Ural. En af hans Medfanger, Finnen Harald Hjett, der ligeledes var idømt en længere Fængselsstraf, er nu vendt hjem og har bragt denne Meddelelse. Pateren døde uden at der var Lægehjælp af nogen Art. Under Fangenskabet gjorde han sit yderste for under de forhaandenværende Muligheder at bringe sine Medfanger Religionens Trøst. (KNA).

Atter i Aar Paaskeliturgi om Natten

Rituskongregationen har i et Dekret givet Tilladelse til ogsaa i Aar over hele Kloden at fejre Højtideligholdelsen af Paaskeliturgiens ved Midnattid. Det overlades til de enkelte Biskopper om de indenfor deres respektive Bispedømmer vil give Tilladelse til at fejre Paaskeliturgi om Natten, eller om de vil henlægge Paaskeliturgi til Paaskelørdag, saaledes som det tidligere har været Skik og Brug. (KNA).

dent Josef Cyriankiewicz om at løslade den polske Primas, Kardinal Wyszynski. Et andet førende Medlem af den »patriotiske Præsteforening«, T. Bartkowski, skal i en Henvendelse til Regeringen have erklæret, at Kardinalens Fængsling var en af Hovedgrundene til, at Gejstligheden afholder sig fra at tiltræde den »Nationale Front«. Det hævdes imidlertid, at Sovjetmarskallen Konstantin Rokossovski, der er Forsvarsminister i det polske Kabinet, er imod en Løsladelse af den polske Primas. (KNA).

Katolsk

30. Januar 1955
103. Aargang
Nr. 5

Ugeblad

Kirkehistoriske Skitser: Johannes Chrysostomos

Udviklingen i Argentina

Naar Kalenderreformen
drøftes

Hvor Ansgars Minde lever

Tyske Hyrdebrevne om
Ægteskabet

Høj Udmærkelse til svensk
Abbedisse i Rom

Den overordentlige Succes, som Filmen om Kaj Munks »Ordet« har opnaaet, er egnet til paa flere Maader at sætte en Diskussion om Film og Religion i Gang. Alt for mange saakaldt religiøse Film handler i Virkeligheden ikke om Religion, men nøjes med i en iøvrigt banal Filmshandling at lade de sympatiske Personer være Præster eller Nonner. Her derimod har man en Film, som praktisk talt ikke handler om andet end Religion. Personerne taler stort set ikke om andet — og det er væsentlige Problemer, der drøftes — Underrets Mulighed, Bøn og Bønørelse, kristeligt Samliv mellem Mennesker af afvigende religiøse Opfattelser o.s.v.

Nok er der dem, som trods dette vil hævde, at Filmen virker ved sine filmskunstneriske Kvaliteter, og for Fagmanden er det nok muligt at foretage en saadan Skelnen mellem Fil-

mens Indhold og dens kunstneriske Udførelse. Det er det næppe for Publikum i Almindelighed. Vi har tilstrækkeligt af Vidnesbyrd fra de forskellige Sider om, at Filmens Tilskuere føler at have haft en religiøs Oplevelse, som i det mindste har givet dem større Respekt end før for et religiøst Livssyn.

Men naar man saaledes ser, at en Film med et saadant Indhold giver ogsaa Mennesker, der troede sig immune overfor »religiøs Propaganda« en meget stærk Paavirkning, kan man ikke undlade at stille sig Spørgsmaalet, hvilken Indflydelse Filmen har ogsaa i uheldig Retning. Der er nok

Filmen paa godt og ondt

af Film, som direkte »propaganderer« for Ideer, der er alt andet end kristne, nok af Film, hvis eneste paaviselige Formaal synes at være den stærkest mulige Paavirkning af den sexuelle Fantasi eller af Voldsinstinkter, nok af Film, der giver helt falsk Besked om Livet og dets Love, saa i hvert Fald uerfarne Sjæle kan lade sig lokke til Handlinger, som uvægerligt maa føre dem paa Afveje. Mange af disse Film er af filmisk Kvalitet, men heller ikke her skal man foregøgle sig, at Menigmand er i Stand til at skelne mellem Indhold og kunstnerisk Form. Er Filmen godt gjort, vil det gøre Indholdets Paavirkningsmuligheder store.

Her i Danmark er selv de mest konservative hundeangst for at drage Følgeslutninger af denne Erkendelse, som de fleste blankt indrømmer Rigtigheden af. I Frihedens Navn viger man tilbage for, hvad man selv ser er baade rigtigt og nødvendigt. Da man for nylig drøftede det mildest talt underlødige Revolver-Program, som Fru Bodil Ipsens Nørrebro-Biograf konstant byder paa, var det den almindelige Opfattelse, at Hensynet til en stor Skuespillerindes Økonomi gik forud for andre Hensyn, og naar nu der paa dette Sted kun var Publikum til saadanne Film, saa maatte altsaa den Slags Film godtages. (Man kunde dog maaske have tilbudt Fruen en anden Bevilling,, hvis man virkelig ville slippe for saa lidet ønskelige Film, hvis skæbnesvangre Indflydelse paa netop denne Bydels Ungdom den nærliggende Politistation har rigeligt Materiale til Belysning af).

Filmens Indflydelse paa godt og ondt er større end man til daglig tror. Vi Katolikker er glade for, at vor Kirke tør tage Konsekvenserne heraf og gøre en Indsats for at lære os at sortere og skelne. Aandelig Hygiejne er ikke mindre nødvendig end legemlig. Og Sundhedspoliti er en nyttig Foranstaltning ogsaa overfor Spekulation i aandelig Usundhed.

Medens vi herhjemme vandrer om i Sne og Slud skinner Januar-Solen over den evige Stad og fra Peterskirkens Kuppel skimter man Sneen paa Bjergene langt ude i Horisonten.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. 1/2
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KB K

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glaslørkr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørførr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TIL AL VASK og RENLIGHED

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damme 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursovej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

n. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolske Centralskole

JOHANNES CHRYSOSTOMOS

Den 27. September 397 døde Biskop Nektarios af Konstantinopel. Han havde ikke gjort sig særlig bemærket i sin Bispegerning, men ved hans Død opstod voldsom Strid om, hvem der skulde være hans Efterfølger. Der var nok af gejstlig Ærgerrighed. Den indflydelsesrige Patriark Theophilos af Alexandria ønskede en af sine egne, Ægypteren Isidor paa Bispestolen. Men den kejserlige Præfekt, Eunuken Eutropios, ønskede ingen af de foreslaaede, allermindst Theophilos' Protege. Paa hans Foranledning faldt Valget paa en Præst fra Antiochia i Syrien, Johannes. Denne var saa yndet i sin Fødeby, hvor man mente, at han en Dag vilde blive Biskop Flavianos Efterfølger, at det ikke ville være let at faa ham til Konstantinopel. Da Antiochias fornemste Senator Asterios derfor fik kejserlig Besked om Sagen, greb han til en List. Han indbød Johannes til en Tur, men uden for Lunden, hvor de gik, havde han en Vogn parat med friske Heste. Johannes blev grebet af Soldater og stødt ind i Vognen, der straks rullede af Sted.

Denne Johannes, som Eftertiden har kaldt Chrysostomos (>den gyldne Mund<), var paa det Tidspunkt i Fyrerne eller nær de halvtreds (Fødselsaaret angives af nogle til 347, af andre til 354). Familien var anset og velstaaende, og den var kristen. Drengets Opdragelse kom til at paahvile Moderen, da Faderen Secundus, der var Øverstbefalende for de kejserlige Tropper i Syrien, døde tidligt. Drenget fik Interesse for filosofiske Studier og søgte den berømte Retoriker Libanios, der betragtede ham som sin bedste Elev. Først i Ynglingeaaene blev han grebet af den kristne Tro og lod sig i 369 døbe af den fromme Biskop Meletios, som tidligere havde døjet Landflygtighed for sin faste Holdning mod Arianerne.

Som saa mange andre paa den Tid begejstredes Johannes for Eneboerlivet og drog ud i Bjergene i den store Bys Nærhed, hvor han først levede fire Aar under en gammel Eneboers Ledelse og siden to Aar helt alene. Det strenge Liv var dog for meget for hans Kræfter og han vendte tilbage til Antiochia, hvor først Meletios viede ham til Diakon i 381 og senere Meletios' Efterfølger Flavianos præstevedie ham i 386. Samtidig blev han udnævnt til Prædikant ved Biskoppens Kirke.

I den halve Snes Aar, han virkede her, voksede hans Berømmelse som Taler. Hans Talekunst var lært i en god Skole, men det var især hans Personlighed, der virkede. Hans Taler var rige paa Billeder og Sammenligninger og han benyttede kun i ringe Udstrækning abstrakte Ræsonnementer. Han kendte dem, han talte til, deres Fejl saavel som deres gode Sider, og han lagde ikke Fingrene imellem, naar han dadlede Storbefolkningen for dens Laster, men alligevel var hans Ord baaret af faderlig Kærlig-

Allerede i 387 blev han indblandet i en meget farlig Sag. Ophidsede over Skattepaalæg havde den letbevægelige Befolkning ladet sig forlede til Optøjer, under hvilke kejserlige Billedstøtter var blevet ødelagt. Paa det Tidspunkt sad endnu Theodosios paa Kejsertronen. Han beordrede de mest rigoristiske Straffe. Først i sidste Øjeblik lykkedes det Biskop Flavianos, der opsøgte Kejseren, at faa denne til at lade Naade gaa for Ret, men den der i de Maaneder, da Byen skjälv for Kejserens Hævn, ved sine Taler var den kloge Raadgiver, som baade holdt Modet oppe hos de angste og ledte dem til Anger, var Prædikanten med den »gyldne Tunge«.

Over hele Orienten udbredtes hans Ry. Og det var denne Johannes, som mod sin egen og sine Bysbørns Vilje, førtes til Konstantinopel, menneskelig talt til en Gerning med faa Glæder og store Farer. Han lod sig vie til Kejserstadens Biskop. Det maatte vel være Guds Vilje saaledes.

Straks efter sin Indsættelse begynd-

te han et storstilet Reformarbejde. Under den fredelige gamle Nektarios havde alle Slags Misbrug indsnegnet sig. Mange Præster levede et daarligt Liv, og Kirkens Rigdomme kom dem selv og deres Velleved til Gode i Stedet for at gavne de fattige og nødlidende. Johannes greb straks ind. Han forbød Præster og fromme Kvinder at dele Bolig, paalagde Gejstligheden Beskedenhed i Klædedragt og Føde, forbød unyttige og verdslige Besøg — og afsatte dem, der ikke ville føje sig. Selv nægtede han at følge sin Forgængers Eksempel og være Gæst ved Kejserens og andre Stormænds Bord. Den biskeppelige Administration blev nøje gennemgaaet og al Ødselhed standset. Der oprettedes for de saaledes sparede Midler adskillige Gæstehjem og Hospitaller.

I sine Prædikener for Folket var han aktuel og direkte, som han havde været det i Antiochia. Foranlediget af en Lejlighed, hvor Byens Folk i store Mængder var gaaet til Cirkus- og Teaterforestillinger paa Langfredag og Paaskedag, talte han imod disse Forlystelsers Farer. En anden Gang var det hedensk Klædedragt, som var hans Emne eller verdslige Begravelsesskikke. Ganske særligt var det dog Have- sygen og Gerrigheden under alle For-

4. Søndag efter Hellig Tre Konger

30. Januar 1955

FORØG VOR TRO

Kirken sover! — Det hører man så tit. Ja, Kristus sov — men Peters båd kæntrade ikke! Ak, alle I lidet troende. Alle disse menneskelige bekymringer, der fra verden vælter ind over kristenfolket. Som om det var Gud, der opfandt gaskamre, atombomber og alskens andet utøj! Ja, selv døden. Er det ikke blot stille at lægge sig til ro i tillid til Kristus, der fører vor skude over dødsrigets ukendte vande, over til den anden bred!

Det ser faktisk ud til, at utryghedsbacillen trives ganske godt, selv i kristne sjæle. Men med apostlene som forbillede har man vel næppe lov til anden bebrejdelse end den, Kristus selv brugte: I lidet troende!

Og TRO, hvor får man vel den fra? Ikke i denne verdens stormagasiner eller hos sekternes alkymister. Nej, troen, den sande, virkelige tillidstro, der flytter bjerge, kan man kun få hos GUD! Bønnen om tro — som apostlene bad: forøg vor tro, Herre! burde høre med til ethvert menneskes daglige bønner.

Man behøver blot at iagttage folks reaktioner, når de har overværet Kaj Munks »Ordet«, eller at læse visse tomme hoveders anmeldelser for at opdage, hvor lidt verden forstår. Men vi kristne burde være klogere. Lad os ikke trøste os med at have lidt mere tro end verden. Nej, lad os veje alle vore store og små vanskeligheder på en åndelig vægt og spørge os selv, om det skulle være Guds almagt, det skorter på nutildags, eller måske meget mere vor TILID til Guds fadergodhed. Men når vi måler alt efter vore egne kræfter — ja, så kan man nok blive modløs. Når alt skal vurderes efter kroner og øre, får vi ikke meget udrettet. Da Kristus sendte sine apostle ud i verden uden stav og pung, spurgte han dem, om de havde manglet noget. Og de svarede nej. Og hvad svarer missionærerne, der drager ud trods fornuftens anklage om uforsvarlighed. Havde de ikke alle — og Ansgar vel med — profetens rungende genlyd fra Te Deum som farepenge: På dig, Herre, har jeg håbet og jeg vil aldrig blive gjort til skamme!

Mens vi taler om troen, kunne det være på sin plads at råbe vagt i gevær — især for ungdommen — mod al den elendige døgnlitteratur, vi oversvømmes af. Ja, der burde iværksættes en hel kampagne mod dette uvæsen, vort frie land blæres sig af, og det især ud fra denne synsvinkel, at det tærer eller dræber den sidste sparsomme rest af tro i vort folk, der engang bekendte sig til Kristus under navne som Ansgar, Knud og nordens andre hellige navne.

Lad os derfor alle bede: Forøg vor tro, Herre!

Sacerdos.

mer, han talte imod, og det harmede ham at se de rige omgive sig med raffineret Luksus, mens Fattigfolk led bitter Nød.

Naturligvis maatte en saadan Forkyndelse ægge til Modstand, hvilket ogsaa skete. Især nogle højtstaaende Damer blev hans svorne Fjender, der ikke forsømte nogen Lejlighed til at skade ham og hans Arbejde. Ogsaa med Hoffet var hans Forhold ikke det bedste. Den svage Kejser Arkadios var helt i Hænderne paa sin Dronning Eudoxia og sin Præfekt, den Eutropios, der var Skyld i, at Konstantinopel havde faaet Johannes til Biskop, men Dronningen og Præfekten var lige magtlystne og taalte ikke hinanden.

Først Gang Johannes blev indblandet i den store Politik, som han ikke selv ønskede Lod og Del i, var i Aar 400. Eutropios havde mere og mere udvidet sit Magtomraade og blandt andet forbudt Kirkerne at yde forfulgte Asyl. Da han nu lod sig udnævne til Konsul, brød en Storm løs. Man ville ikke vide af en tidligere Slave, en Eunuk i dette store Embede. Anførelsen for de gotiske Lejetropper Gainas var med egne Maal for Øje med til at kræve Eutropios' Hoved. Den svage Kejser gav efter, og da Eutropios saa Slaget tabt, flygtede han og søgte Ly for sine Forfølgere i Biskoppens Kir-

To Chrysostomos-Fremstillinger: Mosaik i Katedralen i Cefalu (c. 1148) paa Sicilien og Afbildning paa et Relikviarium i Vatikanet.

NOTER

Katolsk Radiogudstjeneste
fra Sankt Albani kirke i Odense søndag d. 20. februar 1955 kl. 14. — Celebrant og prædikant er pater Tage Langsted C.ss.R.

ke. Johannes tog imod ham og beskyttede ham mod Forfølgerne, til hvem han holdt en af sine berømteste Taler. Senere forlod Eutropios dog Kirken af sig selv, blev arresteret og ført til Cypern, hvor han blev dræbt.

Gainas forfulgte nu sin Succes og krævede yderligere Indrømmelser, bl. a. Overbefalingen over alle det østromerske Riges Tropper og Ret til som Arianer at holde Gudstjeneste i selve Konstantinopel, hvor ariansk Gudstjeneste ellers var forbudt. Biskoppen, der blev anmodet om at forhandle med ham, havde Held til at berolige Gainas, men kort Tid efter kom det dog til en krigerisk Afgørelse, og i Gadekampe i Hovedstaden led Gainas Nederlag.

Næppe var alt dette overstaaet, før der paany blev kaldt paa Biskop Johannes. Biskop Antoninos af Ephesos

(fortsættes Side 57)

ORIENTERING

Svagthed eller Styrke?

Gaar Udviklingen i Argentina i Retning af Katakomberne?

Der er nu gaaet godt og vel to Maaneder, siden Kampen i Argentina mellem den katolske Kirke og Regeringen Peron brød ud i lys Lue. For et Par Maaneder siden betegnede Præsident Peron i en offentlig Tale 21 Medlemmer af den argentinske Gejstlighed samt tre Biskopper som »Fjender af Folket«. I Øjeblikket bevarer Peron-Regeringen Tavshed omkring de oprindelige Tildragelser, men man har grebet til saa indgribende Forholdsregler mod Kirken og det til Trods for, at Republikkens Præsident har bedyret, at Regeringen ikke har noget imod Kirken, men kun vender sig imod nogle »daarlige Præster«.

Hidindtil er et Dusin Præster blevet arresteret. I intet Tilfælde fandt man imidlertid tilstrækkelig Grund til at holde dem fast længere end et Par Dage, og i de fleste Tilfælde lod Anklagen mod dem paa »Undergravelse af Statsautoriteten«.

Da det ikke lykkedes at finde bedre Anklagegrunde, er man gaaet over til at indsætte »Skin-Præster« for at foragteliggøre Gejstligheden. Tvivlsomme Personer er blevet forklædt som Præster og derpaa sendt ud i Offentligheden — en Art Karnevalsforestilling. I flere Tilfælde har disse vist sig i Følge med Kvinder, der er kendt som

Prostituerede, og de har tilsyneladende væsentligst faaet til Opgave at provokere oprøreriske politiske Samtaler paa Restauranter, i Autobusser og Sporvogne. Efter at den første almene Bestyrtelse over disse falske Præster har lagt sig, bliver de nu ignoreret af Befolkningen, og i nogle Tilfælde har de endog faaet Prygl af katolske Ungdomsgrupper.

Skærpelsen af Kirkekampen har aabnet Øjnene paa en stor Del af den argentinske Befolkning. Til at begynde med forsøgte mange at finde frem til et Kompromis mellem Peronismens diktatoriske Filosofi og den katolske Kirkes Lære, men disse har nu indset, at der ikke eksisterer noget »enten-eller«. Ikke blot i Buenos Aires, men ogsaa i Rosario, Catamarca og Eva-Peron-Byen er religiøse Foranstaltninger blevet til magtfulde Demonstrationer — og dermed til utvetydige Beviser paa, at Hundredtusinder allerede har truffet deres Afgørelse. I Cordoba — som Peron benævner »de daarlige Præsters Centrum« — maa religiøse Foranstaltninger kun finde Sted indenfor Kirkernes Mure. Kirkerne er imidlertid som Regel stuvende fulde, og Ærkebiskoppen af Cordoba, Fermin Lafitte, der hører til de af Peron brændemærkede »Statsfjender«, har i den seneste Tid været Genstand for enorm Folkchyldest, naar han kørte til og fra Kirke. Det er imidlertid ikke allevegne, at man gaar saa modigt ind for den katolske Tro. Der findes store Dele af den katolske Befolkning, som er blevet usikre efter de sidste Par Maaneders Tildragelser og derfor er bange for at

tage afgørende Stilling. Adskillige har da ogsaa besluttet sig til at støtte Peronismen, som Side om Side med andre »sociale Fremskridt« har skabt den organiserede Prostitution og lettet Adgangen til Skilsmisse. Det største Antal Tilhængere har Peron fra den mægtige Stats-Fagorganisation, der gennem Presse, Radio og andre Tvangsforholdsregler udøver en Indflydelse, som man ikke maa undervurdere. Paa Landet finder Regeringen kun ringe Støtte.

Men Peronismen støtter sig ikke alene til Arbejderstanden. Den udøver en stærk Indflydelse paa Ungdomsopdragelsen. Retten til at opdrage Ungdommen er forlængst frataget Kirken og Loven, som garanterer den kirkelige Undervisningsvirksomhed, er fejtet bort. Informationer om, at Regeringen agter at beslaglægge katolske Opdragelsesinstitutioner, hører heller ikke til Overraskelserne. Det svæver imidlertid stadig i Uvished, hvad Peron agter at foretage sig med de ca. 900 katolske Privatskoler, der er fordelt over hele Landet, og som for Øjeblikket underviser ca. 275.000 Elever.

I velunderrettede Kredse betragter man imidlertid den argentinske Præsidents aggressive Kursændring snarere som et Tegn paa Svagthed end paa Styrke. I Betragtning af, at der hersker megen Utilfredshed og aabenlyse Splittelsetendenser indenfor hans eget Parti, kan man ikke udelukke Muligheden af, at Peron pludselig kan blive styrtet. Den katolske Kirke i Argentina staar imidlertid nu som før fast og er — om fornødent — rede til at tiltræde Vandringen til Katakomberne.

Naar Kalenderreformen diskuterer —

I de sidste 30 Aar har man — saavel i Folkeforbundet som hos UNO — fra Tid til anden, senest i Januar i Aar, diskuteret Planer til en ny Kalender. En Række Forslag har været paa Tale, men kun et enkelt er blevet tilbage, et, der var fremsat af »Verdensforbundet for Kalenderreform« (World Calendar Association). Det stammer oprindelig fra en katolsk Gejstlig, Marc Mastrofini, der offentliggjorde sin Plan i en Bog, som udkom i Rom i 1834.

Vor Kalender, der inddeler Aaret i 12 Maaned, er ikke af gregoriansk og overhovedet ikke af kristen Oprindelse. I sin »Julianske Kalender« fastlagde Julius Cæsar hver Maanedes Varighed med Undtagelse af en Februardag, som under Kejser Augustus blev overført til August Maaned. Maanedsbetænelserne er ligeledes forblevet de samme som paa Cæsars Tid med Undtagelse af Maanederne Quinctilis og Sextilis, der senere fik Navnet Julius (Juli) og Augustus (August). I den ældste romerske Tid begyndte Aaret med Marts Maaned, saaledes at Juli blev Aarets »femte« og August »sjette« Maaned. Men allerede før Cæsar lod man Aaret begynde med 1. Januar.

Cæsar indlagde hvert fjerde Aar et saakaldt Skudaar for derved at bringe Kalenderaaret, det borgerlige Aar, i Overensstemmelse med Solaaret. Men denne Rettelse var ikke tilstrækkelig. Resultatet var, at Kalenderaaret i 16. Aarhundrede var nogle Dage bag efter Solaaret, og Pave Gregorius XIII nedsatte derfor en Kommission, som skulde tage sig af Problemet og udarbejde et Forslag, der kunde udligne Fejlen. Samtidig oprettede han Vatikanerobservatoriet, som ved Hjælp af astronomiske Observationer havde til Opgave at klarlægge Nødvendigheden af Kalenderreformen. I sin Bulle om Kalenderreformen bestemte Paven, at man i Aaret 1582 skulde springe ti Dage over, saaledes at Foraarsjævndøgn faldt paa 21. Marts. Endvidere indførte han en ny Metode for Fastlæggelse af Skudaarene. Paa denne Maade blev det borgerlige Aar bragt i Overensstemmelse med Solaaret for nogle Aartusinder. Bullen fastsatte endvidere ny Regler for Beregning af Paaskedatoen. Og for at forbedre de gregorianske Bestemmelser om Skudaaret, blev der foretaget endnu en Række Eksperimenter, som imidlertid alle viste sig upraktiske, idet de var alt for komplicerede. Den gregorianske Kalenderreforms store Fordel er imidlertid netop dens Enkelthed. Og iøvrigt tilsigter Forslagene til Verdenskalender-Reformen ikke at ændre noget ved disse anerkendte gregorianske Reformers.

Den ny Plan forudsæ:

1. Maanedernes Varighed lægges fast,

saat Aaret faar fire lige store Kvartaler.

2. Den sidste Dag i Aaret samt i Skudaar den Dag, der følger efter 30. Juni betragtes som indskudte eller »blanke« Dage, der staa udenfor Maanedes- og Ugeberegningen. Ved at indlægge disse »blanke Dage« vilde man opnaa, at hver Dag i Aaret falder paa den samme Ugedag.

Strengt taget vil dette Kalenderreform-Forslag ikke være nogen »Reform af den gregorianske Kalender«. Den vil ikke røre ved de af Gregorius XIII indførte Reformers, men kun ved Varigheden af Maanederne, som er overtaget fra det hedenske Rom samt ved Ugefølgen, der ændres med de »blanke Dage«. Denne Forskel overses af mange, der gaar ind for en Ændring og som taler om Fejlene og Svaghederne ved den »gregorianske Kalender«, især om Kvartalernes Uregelmæssighed, som disse hidrørte fra Gregorius XIII.

Hvad angaar Aarets Begyndelse kan man erindre om, at Aaret begynde med 1. Januar allerede før Julius Cæsar, altsaa 1600 Aar før Pave Gregorius XIII. Ganske vist herskede der i Middelalderen i flere europæiske Lande den Skik at regne Aaret fra Mariæ Bebudelse (ab Incarnatione Domini), fra 25. Marts eller fra Herrens Fødsel (ab Nativitate Domini), fra 25. December. Men i de fleste europæiske Lande benyttede man allerede forinden den gregorianske Kalender-

reform 1. Januar som Aarets første Dag.

Den udbredte Mening, at den katolske Kirke modsætter sig enhver Form for en Kalenderændring, er helt forkert. Kirken har ingen Grund til at modsætte sig en Forandring i den gældende Kalender. Ved Ønsket om en almen Reform, der er begrundet med virkelige Forbedringer for saavel Nationernes økonomiske som sociale Liv, vil Kirken undlade at være med i Drøftelsen af Spørgsmaalet, omend den paa enkelte Punkter ogsaa vil møde op med sine Krav og Betingelser.

Iøvrigt er det ikke formaalstjenligt at knytte Spørgsmaalet om en Fastlæggelse af Paaskedatoen sammen med det nuværende Kalenderreformforslag. De, der gaar ind for »Verdenskalenderen« har tillige udtalt, at de slet ikke vil røre ved dette Spørgsmaal. De er klar over, at dette Anliggende hører hjemme indenfor Kirkens Bestemmelsesomraade. Til Gengæld maa man ikke overse, at en Fastlæggelse af Paaskedatoen er ønskelig fra andre Synspunkter. Allerede i Kirkens første Aarhundreder førtes der lange og heftige Diskussioner om Paaskedatoen, og disse sluttede først med Konciliet i Nicæa i 325. Det er afgjort en ærværdig Tradition, at Paaskefesten er fastlagt paa den første Søndag efter Foraarsjævndøgns Fuldmaane, men Kirken, der har skabt denne Regel, vilde dog sikkert kunne fravige den, dersom vægtige Grunde talte for det.

P. O'Connell S. J.

Sct. Benedikts Munke rejer Kloster ved Lübeck

Det gamle Herresæde, der nu bliver Benediktiner Kloster

I det Omraade, som for 1100 Aar siden blev udskilt fra Ærkebispedømmet Köln og som Bispedømme overdraget Benediktiner-Munken Ansgar, som bragte Kristendommen til Danmark, er der paany grundlagt et Benediktinerkloster, som har faaet Navnet Sct. Ansgar.

Benediktinerne har i Nütschau i Holsten, über Bad Oldesloe, 20 km fra Lybæk, erhvervet et gammelt Herresæde, som i Aaret 1577 blev bygget af Henrik von Rantzau. Til Godset hører ca. 200 Tdr. Land. — Marker, Enge, Smaasøer og Skove omgiver det smukke gamle Slot, hvis Indre er fuldstændig fornyet og indrettet efter Munkenes Tarv.

Munkene er udgaaet fra Abbediet Sct. Josef i Gerleve ved Münster i Westfalen, og Indvielsen af Herresædet som Munkekloster blev foretaget af Abbeden fra Gerleve. Pave Pius XII sendte pr. Telegram sin apostolske Velsignelse og Anerkendelse af det nye Klosters Betydning.

Munkene er nu i fuld Gang med Oprettelse af en Ungdomsskole for Landbrug og Gartneri paa en Grund i umiddelbar Nærhed af Klosteret, og der foreligger allerede Tegninger til et nyt smukt romansk Abbedi, som skal opføres i Nærheden af det nuværende Herresæde-Kloster, som saa senere skal anvendes som Gæstehjem.

Fra Tid til anden dukker der Profeter op i det sorte Afrika, de forkyn- deres Sandheder, vinder Tilhæn- gere og driver derpaa disse ud i Op- stande. Mau-Mau'erne var heller ikke andet end slet og ret en af disse talløse Sekter, der er opstaaet i Afrika i de sidste tredive Aar. Men paa den anden Side er Mau-Mau'erne den Sekt, der er kommet Opnaaelsen af sine Maal nærmest. De begyndte at vække Op- mærksomhed omkring sig allerede i 1948, og Myndighederne i Kenya gjorde dengang den alvorlige Fejl, at de ikke tillagde denne Sekt nogen Betydning. Men — spørger man nu

Mau-Mau-Bevægelsen i Afrika

og lidt om hvad der ligger bag den

bagefter — havde man ogsaa *kunnet* gøre noget effektivt overfor det Hekseri og den Trolddomskunst, der er Grundlaget for Mau-Mau'erne?

Kenyatta har forstaaet den Kunst at gøre Mau-Mau'erne til et fanatisk Revolutionsinstrument med nationali- stisk Karakter, og den stadig voksen- de Utilfredshed, der herskede i Kiku- justammen, hjalp ham godt. Men i sin

inderste Rod var Mau-Mau-Bevægelsen religiøs, og dens Stødkraft forstærke- des ganske afgørende gennem Forbin- delsen med KISA-Kikuyu Independent Schools Association. KISA's første og væsentligste Maal var at bekæmpe de kristne Missioners Indflydelse. I sin Troesbekendelse erstattede Bevægel- sen Navnet Kristus med Kenyatta og dens Grundsætninger var decideret

Hvor Ansgars Minde lever-

Tekst & Fotos: A. R.

Godt og vel elleve Hundrede Aar er forløbet, siden en Skare Benediktiner- munke forlod deres Kloster Corbie ved Amiens og begav sig paa Vej nord- paa for at grunde et nyt Hjem i en frugtbar Egn ved Weser-Floden i Westfalen. I Aaret 822 drog de ind i det Ny Corvey Kloster, om hvilket Montalembert siger: »Det blev for Tyskland, hvad Benediktinerordenen var blevet for hele Verden: et Arne- sted for Tro og Kultur.« Ny Corvey var da faktisk ogsaa det Kloster, der igennem flere Aarhundreder fik langt den største Betydning ikke blot for Tyskland, men for hele Nordeuropa: Mangen en Munk byttede i dette Tids- rum sin stille Klostercelle ved Weser om med Bispesædet i Bremen, Ham- burg, Hildesheim, Münster og Pader- born, og vi finder i denne Tid Navne som Ansgar, Rembert, Stephan og Adelgar — for blot at nævne et Par.

I Rimberts »Ansgars Levned« — hvori vi ellers finder Billedet af den Mand, der blev »Nordens Apostel« — hører vi kun saare lidt om Ny Cor- vey, det Kloster, hvorfra Nordeuropas Missionærer hovedsageligt rekrutere- des. En Række tyske Kildeskrifter be- retter imidlertid en hel Del om Ny Corvey's første Historie, saa meget, at vi er i Stand til at tegne et tydeligt Billede af Livet i det Kloster, der idag staar som et lavst Minde om hvilke store Gerninger, der fuldbagtes in- denfor dets Mure for et Tusind Aar siden.

Den Jordbund, paa hvilken Ny Cor- vey rejstes, var vædet med Blod. For deres Frihed og deres Gudsdyrkelse havde Sakserne kæmpet haardt mod Karl den Stores Hære; ofte havde de maattet bukke under i voldsomme Slag, og de tiloversblevne maatte da underkaste sig, modtage Daaben og se Frankerne omstyrte deres Hellig- domme; men det var heller ikke faa Gange, at de havde rejst sig, afkastet Aaget og den paatvungne Kristendom, myrdet Frankerne og deres Præster

og øvet rigelig Gengæld ved at lade de kristne Kirker gaa op i Luer. Hvert Oprør fik Kejseren dæmpet med Sværdet, og hans Hævn var grim; 4500 fangne Sakser blev saaledes halshuggede paa én Gang: Friheden skulde druknes i Blod.

Tilslidst opgav den tapre Høvding Widukind den ødelæggende Modstand og lod sig døbe (785). Men endnu brød Oprøret flere Gange ud i lys Lue, især i de nordlige Dele af Sakser- landet, indtil Karl gjorde Ende paa den bitre Omvendelseskrig ved at for- vise Befolkningen i hele store Egne. Da havde Kampen raset i en Menne- skealder (772—804).

Dernæst søgte Karl at støtte og ud- brede Kristendommen; rundt om blev

antikristne. I Aaret 1952 ansaa mange Mau-Mau'erne for at være en Art Djæveltilbedere, en Opfattelse, som bl. a. deltes af en Del protestantiske Missionærer. Og i Virkeligheden havde de rituelle Ceremonier, der indledtes med Ofringen af en sort Ged, saavel som Bønnerne, en mærkværdig Lighed tilfælles med den europæiske Middelalders sataniske Sceancer. Ydermere har Kristendommen — selvfølgelig uden at vide og at ville det — hjulpet Mau-Mau-Bevægelsen paa Gled. Man har kunnet konstatere, at Hovedparten af den Kikujus, der har sluttet sig til Mau-Mau, oprinde-

I Krypten under de to karolingiske Taarne har Hellig Ansgar vandret.

Ny Corvey — Klosterkirkens Taarnfløj staar endnu som paa Ansgars Tid.

der bygget Kirker og Kapeller, og der grundlagdes enkelte Bispedømmer; desuden sendte Kejseren saksiske Ynglinge, han havde som Gisler, til de frankiske Klostre for at de dér kunde oplæres til at fremme Evangeliet i deres Hjemstavn; blandt andre fik ogsaa Corbie en Del unge Saksere.

Det er jo muligt, at Omgangen med dem har vakt Ansgars Missionsiver. Hos Abbed Adalhard, der havde en saksisk Moder, opstod i alt Fald den Tanke, at man i selve Sakserlandet burde bygge et Kloster, som kunde blive et aandeligt Midtpunkt. En Saksler blandt Klosterbrødrene mente, at han kunde skaffe en Grund med en Kilde, som tilhørte hans Fader, og

ligt har været Kristne. Paa den anden Side er det hævet over enhver Tvivl, at det er Kristendommen, som har befriet Kvinderne fra de patriarkalske Lænker, som har foranlediget, at Kikuju-Kvinderne har haft Mulighed for at blive indviet i Mau-Mau-Mysterierne.

Der er imidlertid ikke blot denne Blanding af Djævelskab, Antikristendom, lidt Modernisme og sociale og politiske Krav, der karakteriserer Mau-Mau-Bevægelsen. Dette Sammensurium viser sig overalt, hvor der eksisterer lignende Sekter. Saaledes kom for en halv Snes Aar siden en skønne Morgen i Omraadet ved Maniema i Belgisk Kongo to Kolonner svært bevæbnede Sorte ud fra Urskoven og kastede sig over de to Landsbyer Lubuta og Masisi. De derboende Europæere kom med Nød og næppe derfra med Livet. De Sorte ødelagde Landsbyerne i Bund og Grund, og de belgiske Kolonimyndigheder slog haardt til. 73 af Rebellerne blev dømt til Døden, men kun to blev henrettet. De to Mænd havde tillagt sig Navnene Jesus Kristus og Halleluja. Under Rettergangen imod dem hævdede de, at Gud havde udvalgt dem til at omstyrte de nuværende Magthavere. De vilde fordele Landet til de fattige og derpaa overtage Ledelsen af Omraadet.

I denne Sammenhæng er det interessant ogsaa at fremhæve den bibelske Indflydelse paa Kenyatta. De oprindelige Mau-Mau-Tilhængere satte nemlig Navnet Kenyatta ind i alle deres Bønner i Stedet for Ordet Gud. Det var med andre Ord det samme, som naar Oprøreren i Belgisk Kongo kaldte sig Jesus Kristus.

I Kitiwala kan man finde den kristne Sekt, der har samlet sig omkring »Vagtaarnet« og som har dannet Grupper i mange Egne af Afrika. Kitiwala-Revoltens i Kongoomraadet kan føres tilbage til »Vagtaarn«-Folkene, der er kommet fra Nord-Rhodesia. En af Vagtaarnssektens Hovedmotiver er Ulydighed overfor det eksisterende Regime.

En anden Sekt, der opstod allerede før første Verdenskrig i Belgisk Kongo, og hvis Anfører var en indfødt Profet Kimbangu, var ogsaa runden af Kristendommen og i dette Tilfælde fra Protestantismen. Kimbangu vilde hverken mere eller mindre end oprette en »sort Kirke«, rejst paa Raceprincipper, Mystik og Nationalisme. Ogsaa han kaldte sig »Guds Søn«.

dette Tilbud blev modtaget med Glæde.

Men Planen kom dog ikke straks til Udførelse; Karl den Store døde nemlig, og hans Søn Ludvig havde i Begyndelsen Mistanke til sine Frænder, ogsaa til den ædle Adalhard, hvor ugrundet det end var; han forviste ham til et afsides Kloster ved Loire, medens hans Broder Vale blev gjort til Munk i Corbie. Denne gjorde nu Broderens Tanke til sin, og den nye Abbed, en yngre Adalhard, sluttede sig ogsaa dertil og henvendte sig til

(fortsættes side 58)

I korte Træk -

De katolske Skoler i Japan underviser i alt 90.000 Elever. Af disse er 58.000 Piger og 32.000 Drengene. I Løbet af 1954 aabnedes ni ny katolske Skoler i Landet (KNA).

Højvandet ved Rhinen har anrettet en Del Skader. Blandt andet er den gamle St. Kastor-Kirke (fra 9. Aarh.) samt Peter og Paul-Kirken i Koblenz blevet oversvømmet, og ogsaa andre Steder har man maattet bringe det Allersikkerste i Sikkerhed. Franciskanerindeklosteret paa Øen Nonnenwerth i Rhinen har været helt under Vand (KIPA).

Det muhammedanske Parti i Indonesien har paa en Kongres i Suabaia truffet Beslutning om fremtidig at nægte Kommuniste kirkelig Begravelse (KIPA).

Efter at de to katolske Fakulteter i Warszawa og Karkow er blevet slaaet sammen til et »Akademi«, er nu ogsaa det evangelisk-teologiske Fakultet — det eneste Sted, hvor der uddannedes evangeliske Præster i Polen — blevet ophævet (KIPA).

Ved Udgangen af næste Aar har de engelske Katolikker skaffet ca. 150 Millioner Kroner til Veje for at indfri de Forpligtelser, der er en Følge af de Krav, som ved Undervisningsbestemmelserne af 1944 stillede til det katolske Skolevæsen i England (KIPA).

De katolske Bankfunktionærer i London har sluttet sig sammen til et »Thomas af Canterbury-Broderskab«, som bl. a. forpligter Medlemmer til hver Onsdag at overvære en Messe (KNA).

En af den italienske katolske Aktions ledende Skikkelser, Professor Carlo Caretto, har trukket sig tilbage for at virke som Klosterbroder blandt Muhammedanerne i Afrika (KNA).

I Løbet af de sidste tolv Maaneder er der i Amerika udkommet 423 rent katolske Bøger, hovedsageligt af biografisk, historisk og asketisk Karakter, bl. a. ogsaa en Nyudgave af »Kristi Efterfølgelse« (KNA).

I den overfyldte Stiftskirke i Berchtesgaden viiede Ærkebiskoppen af München, Kardinal Wendel, i sidste Uge den bayerske Kronprins Rupprechts yngste Datter, den 19-aarige Prinsesse Sophie af Bayern, til den belgiske Prins Jean Engelbert af Arenberg, der er Indehaver af et Bankfirma i Bruelles.

I sin Prædiken pegede Kardinalen paa Ægteskabets og Familiens Betydning, som det menneskelige Samfunds Kilde og understregede Ægteskabets Hellighed som Sakramente (KNA).

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

DEN HELLEGE FRANS AF SALES

En lærd mand var han, jurist og teolog. Endnu som biskop helligede han midt under det mest krævende sjælesorgsarbejde daglig to timer til teologiske studier. — Adelsmand var han helt igennem, og dog holdt han sig aldrig for god til at tale, prædike og skrive således, at enhver ustuderet kunne forstå ham. Han kunne imponere religiøse og politiske ledere med sin oprædning og personlighed, og dog kunne han omgås ordensøstre og menigmand. Han skrev teologiske værker, men hans videnskab skulle kun tjene til at fremme kærligheden til Gud og Næsten. Han lærte en fromhed, der skulle være menneskelig mulig for officerer og dommere, toldere, handlende og håndværkere, bønder og hyrder i de ensomme alpedale. Han gik ikke udenom noget problem, men skrev f. eks. for unge om venskab og flirt, for ægtefolk om ægtesengens helliged. Hans bog »Vejledning til et fromt Levned«, også kaldet »Filotea«, havde 40 oplag i hans levetid og blev siden oversat til mange sprog, endog dansk. Tag og læs den. *Pater.*

Husk sedlen

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 29. ds. kl. 20.
Møde med pastor Geertz-Hansen i K.U.K.-kælderen.

Lø. d. 5. febr. kl. 20: studiekreds.
Hver aften kl. 20 åbent hus for alle.

Onsdag d. 2. febr.: Kyndelmisse.

Torsdag d. 3. febr.: Sct. Ansgar. Sct. Blasius.

Første Fredag: d. 4. februar.

Første Lørdag: d. 5. februar.

D.U.K.'s Vinterskole: 13. februar: Kirkehistorie.

Ugens samtale

— Forleden dag satte jeg mig til at læse lidt i Johannes Evangeliet.

— Det glæder mig at høre.

— Jeg havde virkelig også stor fornøjelse af det.

— Glimrende!

— Fald ned! Fornøjelsen lå nemlig mest deri, at det lykkedes mig at afsløre en fejl i jeres religion.

— Hva' beha'r?

— Ja, du hørte rigtigt. I hævder jo, at Maria er den af alle mennesker, som står Jesus nærmest, og at det er en af grundene til, at også I elsker hende.

— Ja, men det er da også sandt.

— Aldes-ikke. Da jeg læste om brylluppet i Kana kom afsløringen.

— Afsløringen?

— Ja, af at det ikke passer, at Maria stod Jesus så nær, som I katolikker giver det udseende af. Der står nemlig ordret, at Jesus sagde til Maria: »Kvinde, hvad har jeg med dig at gøre?«, og det betyder vel sådan noget lignende som: Pas dig selv! Jesus snærrer altså nærmest ad Maria, og det viser da klart, at selv disse hellige personer ikke forstod hinanden.

— Fuldkommen forker! Men jeg skal såmænd gerne give dig ret i, at man ved første øjekast kunne få den opfattelse, for desværre er biblen meget uheldigt oversat på dette sted. Oversætteren har ikke haft tilstrækkeligt kendskab til semitiske sprog og har manglet indfølelse.

— Udflugter!

— Nej, hør nu her. For det første rent sprogligt. Ordret »Kvinde« er på aramaisk — du ved, det var det sprog, Jesus talte — en ærbødig måde at tiltale en dame på. De andre ord er måske nok ordret rigtigt oversat, men helt uden forståelse af sammenhængen. Ethvert sprog har en mængde stående vendinger, som man ikke uden videre kan oversætte ordret, men som man må gengive med helt andre ord for at få den rigtige mening frem.

— Ja, det er jo rigtigt nok.

— Og her har vi netop et slående eksempel på sådan en vending. Prøv så at se på sammenhængen. Jesus siger i samme åndedrag, at hans time ikke er kommet endnu. Men hvad gør Maria? Hun giver tjenerne ordre til at gøre som Jesus siger, for hun ved nemlig, at Jesus vil gøre det, som hun har bedt ham om. Det tyder da ikke på, at hans ord var ment som en afvisning, vel?

— Næh ...

— Du må gerne tænke dig til lidt af det, som ikke står i teksten, et lille smil, en håndbevægelse, et kærligt blik og så videre. Jesus og Maria havde levet sammen i ca. 30 år, og de kendte hinanden og forstod hinanden så godt, at de mange ord var overflødige.

— Jah ...

— Og kunne du så forøvrigt i det hele taget forestille dig Jesus gå og snærrer ad sin mor?

— Nåh, hva', vi kan vel allesammen blive lidt sure en gang imellem.

— Ja, vi kan, men ikke Jesus, som er det mest fuldkomne menneske, som nogensinde har levet, fri for arvesynden og dens følger, og opfyldt af kærlighed til Gud og alle mennesker.

— Næh, det lyder nu også mærkeligt.

— Og så må du jo heller ikke glemme, at Jesus ville have syndet mod det 4. bud, hvis han virkelig havde opført sig sådan overfor sin mor, som ordene i den dårlige oversættelse kunne give det udseende af. Hvordan skulle han så senere med sandhed kunne sige: Hvem har grebet mig i nogen synd?

— Jeg giver mig! Det ser ud til, at du har fuldstændig ret. Men hvordan skal ordene da så oversættes?

— For eksempel som Peter Schindler har gjort det: »Mor, det er egentlig ikke vor sag ...«. Denne oversættelse er glimrende, fordi ordet »egentlig« viser frem til, at Jesus — på sin moders forbøn — alligevel vil tage sig af sagen.

— Ja, jeg må jo indrømme, at det netop også var det, der fulgte.

— Godt!!

Kyndelmisse

Kyndelmisse er et ældgamelt dansk ord, som betyder lysmesse. Kyndel kommer af det oldnordiske Kyndil, lys.

Der kan du se, hvor dybe rødder den katolske tro har i Danmark! Den er ikke en fremmed lære, den er ikke noget nyt, som nogen mener. Tværtimod! Da den protestantiske lære blev indført fra Tyskland, var den katolske tro »gammel i gårde«, den var vore store forfædres tro, den var sjælen og nerven i Danmarks stortid.

Nej, den katolske Kirke er ikke opstået i et eller andet land, den er hævet over al nationalitet og politik, den er spiret frem af det sædekorn, som den menneskeevordne Guds Søn såede i menneskehjerner og gødede med sit eget blod.

Sct. Ansgar og Knud den Hellige, Biskop Absalon, Valdemar Sejr og dronning Margrethe har brugt det smukke ord kyndelmisse, har overværet den samme lysvielse som vi, og de har båret de indviende lys i procession gennem kirken, mens de sang som vi synger det nu.

I lysmessen mindes Kirken den stund, da Maria for første gang bar sit guddommelige barn op til Guds tempel. Det er til ære for Kristus, verdens lys, at Kirken på denne dag indvier vokskærter, som derefter i festligt optog bæres gennem kirken — et »fakkeltog« til den nyfødte Krist Konges ære!

(Fra »Oremus«).

KØB DERES

BØGER I

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDOGADE 67 · KØBENHAVN · PALA 4777

»Katolsk Scene«

Og nu kommer det. Søren Weis ringede mig op forleden Dag og sagde: »Saa, nu maa du komme op i Salen i Bredgade. Vi er færdige med Arrangementsprøver, og nu gaar det rigtigt løs.«

Jeg gik derop og saa! Og det maa jeg sige: det er virkelig imponerende, hvad vore katolske Amatører formaar. Og hvor de dog gaar op i Arbejdet med Ildhu. Det er jo netop det, der gør »Katolsk Scene«s Forestillinger saa værdifulde, at de optrædende ved, at de er et Led i katolsk Aktion og derfor giver alt, hvad de er i Besiddelse af.

Og hvad er det saa, de arbejder saa ivrigt med? Ja, det er intet ringere end Rune Lindstrøms kendte: »Et Spil om en Vej, som til Himlen gaar«. Dette »Spil« er inspireret af de kendte »Dalmålningar«. Disse »Dalar-Malerier« er svenske Almue-Malerier, brugt som Udsmykninger i Bøndergaardene

i Dalarna. De stammer fra Midten af det 17. Aarhundrede til Midten af det 19. De skildrer hyppigst Begivenheder fra Bibelhistorien, og Kunstnerne, der alle tilhørte Almuen, har i sjældnen Grad forstaaet at give Udtryk for den gamle folkelige Kultur. De har iklædt Figurene deres egne Bondedragter og har henlagt de hellige Handlinger til Dalarnes Landsbyer. — I 1942 er den svenske Teolog Rune Lindstrøm blevet inspireret af »Dalmålningarna« til Filmen »Et spel om en väg, som til himlan bär«. Denne Film blev dramatiseret og opført i »Stærekassen« i en mesterlig Oversættelse ved Poul Sørensen og Elisabeth Bergstrand-Poulsen.

Og nu vil altsaa Katolsk Scene opføre »Spillet«, først den 9. Februar i Lyngby, som denne vaagne, katolske Menigheds fjerde Kulturaften, og dernæst den 12. og 13. Februar paa Scenen i Stenosgade.

En eller to af disse Aftener maa enhver Katolik i København og Omegn

reservere for sig selv med Venner og Bekendte. Foruden at finde Glæde og Opbyggelse for os selv ved Forestillingen, maa vi ved vor Tilslutning støtte Katolsk Scene i dens katolske Aktion og takke Søren Weis og alle de Optrædende for deres store, uselviske Arbejde.

Johannes Chrysostomos (fortsat fra S. 52)

var blevet anklaget for Simoni og flere andre Forbrydelser. Han døde i 400, før der var faldet Dom i Sagen. Men Forholdene var stadig vanskelige og en Afgørelse nødvendig, før Bispestolen atter blev besat. Derfor rettedes der Henvendelse til Johannes, som trods Vinterens Kulde begav sig til Ephesos, hvor han sammen med ca. 70 andre Biskopper undersøgte Anklagerne mod Antoninos og flere andre og fandt, at de var sande. Det var nødvendigt at foretage adskillige Embedsafsættelser. Da dette lykkeligt for Lilleasiens Kirke var bragt i Orden vendte Johannes hjem. Men under hans tre Maaneders Fravær havde hans Fjender intrigeret mod ham og nu forestod hans Livs alvorligste Strid. (Sluttes i næste Nummer).

Horsens

<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Vejle

<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAØE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning <i>Mølleudsalg</i> J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktielselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Trølest & Kulkompagni <i>Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

23. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) (89—20); 2. Bøn: St. Raymond af Pennafort (797), 3. Bøn: St. Emerentiana ([61]); Præf. (521).
24. M. St. Timotheus (798); alm. (rød) Præf. (525).
25. Ti. St. Pauli Omvendelse (799); (hvid) 2. Bøn: St. Petrus (789); Præf. (524).
26. O. St. Polycarp (804); alm. (rød) Præf. (525).
27. T. St. Johannes Chrysostomus (hvid) (805); alm. Præf. (525).
28. F. St. Petrus Nolasco (807); 2. (hvid) Bøn: St. Agnes (806); alm. Præf. (525).
29. L. St. Frans af Sales (807); alm. (hvid) Præf. (525).
30. S. 4. Søndag e. Hellig 3 Konger. I Dag højtideligholdes Festen for (hvid) St. Ansgar, Bispedømmets Værnehelgen.

St. Ansgars Kirke

Onsdag d. 2. februar: *Kyndelmisse*. Kl. 7 og 8: Stille messe. Kl. 20: Lysindvielse, procession og levitmesse. Under messen genopføres den messe, som kirkens kantor Bernhard Lewkovitch, komponerede til sidste midnatsmesse. Messen er à capella for mandsstemmer.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen. Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenogade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital, Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Academicum Catholicum

Onsdag d. 2. februar kl. 20: Ordinært møde i Stenogade 4. Programsekretær, cand. mag. Knud Wisum vil tale om Kaj Munks »Ordet« i Carl Dreyers filmatisering.

Torsdag d. 3. februar kl. 15 har gymnasiastgruppen møde paa Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 A, under ledelse af pastor Bjørn Højbo. Alle gymnasiaster er velkomne!

Søndag d. 6. februar kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter fælles morgenbord bliver der travetur.

Hvor Ansgars Minde lever — (sluttet fra Side 55)

Kejser Ludvig paa en Rigsdag i Paderborn (815), hvor Kejseren med Glæde gav ham Tilladelse til at anlægge Klosteret i Saksland.

Den saksiske Munks Slægtninge afstod et Stykke Land i Egnen ved Weserfloden; Stedet kaldtes Hethi (Hede, i Sollinger Wald); her blev Klosteret bygget (816) og kaldt efter Moderklosteret; men den bredere saksiske Udtale var Corvey. Det var en afsides, fattig og øde Plet; Brødrene manglede det nødvendige og maatte forsynes fra Gammel Corbie, hertil kom endda

* DØDSFALD *

R. I. P.

Vor kære Mand, Far, Svigerfar, Farfar og Morfar

Direktør

Johs. Lomholdt-Pedersen

er sovlet stille ind den 17. Januar 1955.

Paa Børnens og egne Vegne
Jørg. Lomholdt-Pedersen.
Bed for hans Sjæl.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

et Jordskælv, der ødelagde deres Kilde og Bæk.

Imidlertid blev den ældre Adalhard kaldt tilbage og indtog sin gamle Plads; saa snart han kunde, rejste han hen for at se, hvorledes hans Plan var bleven udført. Da han saa Klosterets kummerlige Tilstand, bad han Ludvig den Fromme, om han maatte flytte det til et gunstigere Sted; det havde Kejseren intet imod, man undersøgte Omegnen og fandt lidt Vest for Hethi en udmærket Plads, der hørte til Kongsgaarden Huxori (nu Höxter). Det var ved en af Weserflodens Krumninger, et smukt Bakkestrøg, der mindede om Egnen ved Corbie. Grunden blev indviet, og det egentlige Ny Corvey hurtigt rejst; derpaa drog Munkene i højtideligt Optog med Relikvier og Krucifikser ind i de nye Bygninger (822).

I Begyndelsen stod de to Klostre i levende Forbindelse med hinanden, ligesom de ogsaa havde fælles Overhoved, Adalhard. Først efter hans Død (Jan. 826) fik hvert af dem sin Abbed: Corbie fik hans Broder Vale, Corvey fik Varin, som Adalhard havde anbefalet. Det nye Kloster steg hurtigt i Magt og Anseelse. Det skyldtes for en stor Del Kejserens Velvilje og Gavnildhed; han gav det saaledes Gaarden Höxter med alt Tilbehør, fritog det for at staa under den verdslige Øvrighed og skænkede det Forrettigheder som Fiskeriet i Weser; hans Hustru Judith viste det ogsaa sin Gunst.

Corvey husede mange dygtige og fortjente Mænd; her var flere lærde, og man afskrev ivrigt ældre Værker (det er Corvey, vi skylder Bevarelsen af de 6 første Bøger af Tacitus's Aar-bøger).

Da Korvej stod i nært Forhold til Moderklosteret, fik det ogsaa en Del Munke derfra, saaledes i Aaret 823, blandt dem Ansgar; her var han ikke blot Skolelærer, men ogsaa Folkelærer, Prædikant; han har altsaa trods sin unge Alder faaet Præstevielsen. At han har haft ualmindelige Gaver til at tale til Hjerte og det i Folkesproget, fortælles ogsaa senere; det var derfor rimeligt, at Vale straks tænkte paa ham, da der var Tale om at sende en Kristendomsforkynder til Danmark.

Ny Corvey ligger den Dag i Dag ved Weserflodens Bred. Det er en af de Egne af Tyskland, hvor Turisterne saa al sige aldrig sætter deres Fødder, men som rummer saa mange værdi-

fulde historiske Minder. Tiderne er ikke gaaet spørløst hen over Ny Corvey — Uroligheder, Krige og Brande har hærget. Efter Trediveaarskrigens Rædselsperiode rejstes Klosteret i Baroktidens Pragt, men selve Kirkens vestlige Del staar endnu den Dag i

Dag som paa Ansgars Tid, et sjældent værdifuldt Bygningslevn fra denne Periode. Her — under de massive Karolingiske Taarne, i Krypten under de svære gotiske Buer — har Hellig Ansgar vandret. Idag er der øde og tomt. Korsgangen — en af de skønne-

ste nordenfor Alperne — gemmer de sidste Munkes Grave, og for en Dansker, der ensom vandrer gennem de store tomme Rum og hører sine Skridt give Genlyd under Hvælvingerne, rummer de Minder om en stor og stolt Fortid.

<p>Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSE Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensgade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasse Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ledestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lav. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22868 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p> Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Rymsgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45. Tlf. 1347 og 11831</p>
<p>Næstved</p>	<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ng Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

105 apostoliske Vikariater mere end sidste Aar

Den ny „Pavelige Aarvog“ udkommet

Souschefen i det pavelige Statssekretariat, Mgr. Angelo dell' Acqua, overrakte paa Petri Stoltest den Hellige Fader det første Eksemplar af den Pavelige Aarvog for 1955. Det fremgaar af den ny »Annuario Pontificio«, at Kardinallkollegiet ved Aarskiftet bestaar af 64 Medlemmer imod 70 i Foraaret. Antallet af Metropolit-sæder udgør 293. Den katolske Kirke tæller endvidere 10 Patriarkalsæder, 44 ærkebiskoppelige Residenser og 1155 Bispesæder. Yderligere opregner den Pavelige Aarvog 75 Prælatura og Abbediae nullius, 13 Apostoliske Administraturer ad nutum Sanctae Sedis, 19 Prælaturer af den orientalske Ritus med personelle og territoriale Jurisdiktioner, 337 Apostoliske Vikariater og 134 Apostoliske Præfekturer. Tallene er undergaaet en væsentlig Forandring siden forrige Aar og især for de Apostoliske Vikariaters Vedkommende er Stigningen stor: i 1954 var der 232 mod 337 i 1955 (KNA).

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjem!

URBI ET ORBI

Pave-Encyklikaen ankommet til Kina

Den kommunistiske Presse stadig tavs

Missionsagenturet Fides meddeler, at Teksten til den Encyklika, som Pave Pius XII i Oktober Maaned rettede til Gejstlighed og Troende i Kina, nu er naaet Bestemmelsesstederne i det af Kommunisterne besatte Kina. Den kommunistiske Presse har hidtil hverken kommenteret eller omtalt Encyklikaen Ad Sinarum Gentes. Pius XII fordømte i nævnte Encyklika de kommunistiske Bestræbelser paa at skabe en Nationalkirke i Kina og henledte Opmærksomheden paa Kirkens Undertrykkelse og Martyrium i Kina (KNA).

Svensk Abbedisse i Rom tildelt høj svensk Udmærkelse

Priorinden for Birgitta-Klosteret i den evige Stad, Moder Elisabeth Hesselblad, har — ifølge »Svenska Dagbladet« — i sidste Uge faaet tildelt den høje svenske Udmærkelse »Kommandør af Nordstjärneordenen«.

Moder Elisabeth, der i Aar fylder

Det er slet ikke saa galt i Hollywood!

Et Medlem af den tyske katolske Filmkommission, Pastor Dr. Klinkhammer i Düsseldorf, udtaler, at der i Hollywood finder baade regelmæssige Bibeltimer og religiøse Diskussions- og Sted mellem de prominente Filmstjerner. Dr. Klinkhammer korrigerer den udbredte Opfattelse, at der i Hollywood udelukkende hersker skandaløse moralske Tilstande.

Hollywood raader over betydelig flere Kirker end Biografer, konstaterer han. Af de ca. 60 % af Byens Indbyggere, der tilhører et Kirkesamfund, tager omkring 40 % regelmæssigt Del i Gudstjenester. Endvidere nævner Pastor Klinkhammer den Serie af religiøse og opbyggelige Problemfilms, der udsendes af Columbus-Film, som forbilligede for Hollywoods moralske og kunstneriske Præstationer (KNA).

85 Aar, har gennem en Menneskealder opholdt sig i Rom og varetager stadig Ledelsen af Casa San Brigida paa Piazza Farnese samt følger Datterklostrene i Schweiz, England, Indien og Sverige. Det skyldes Moder Elisabeths Initiativ, at Birgitta-Huset atter kom paa Birgittinernes Hænder.

1000 katolske Søstre arresteret i Polen

Paa autoritativt Hold i Berlin meddeler man, at rundt regnet 1000 katolske Ordenssøstre fra Omraaderne Øvre- og Nedre-Schlesien i August sidste Aar er blevet arresteret og bragt til Poznan og Krakow. Berlins Biskop, Wilhelm Westkamm, havde for ganske nylig i Berlin en Drøftelse med de polske Kapitelsvikarer fra Breslau og Kattowitz, og ved denne Lejlighed paalagde han disse at gøre en Indsats for Søstrenes Frigivelse. Arrestationerne begyndte Natten mellem 3. og 4. August 1954, og de arresterede, der alle arbejdede i Sygeplejen, blev bragt i gamle Slotte og forladte Klosterbygninger. De lever under yderst ugunstige Forhold, der nærmest er at ligne ved Ophold i Koncentrationslejre. Den kommunistiske Regering anklager Søstrene for strafbare Handlinger og — hævdes der — forbereder Processer imod dem. Chefen for det polske Ministeriums Departement for religiøse Anliggender, Jan Izydorec, har for ganske nylig bekræftet disse Forhold. Anklagen mod Søstrene lyder paa, at de har udvist en »folkefjendtlig« Holdning — under Forhørene har de aabenlyst bekendt sig til Vatikanet. Baggrunden for disse Massearrestationer er formentlig den skærpede Polonisering af de hidtidige tyske Østomraader, der gaar Haand i Haand med den kommunistiske Kamp mod Kirke og Klostre (KNA).

Tyske Hyrdebrevne enstemmige: Mere Agtelse for Ægteskabet

Ærkebiskoppen af Freiburg udsender Aarets første Hyrdebrev om Tidens Ægteskabsproblemer. Flere tyske Biskopper behandler samme Emne.

Om Foraaret plejer det tyske Episkopat — som Regel i Forbindelse med Fastetidens Begyndelse — at udsende de Hyrdebrevne, der er retningsvisende for de Troende i Tidens Spørgsmaal. Allerede nu foreligger de første af disse saa vigtige og oftest meget værdifulde Dokumenter, idet Ærkebiskoppen af Freiburg i Breisgau, Dr. Seiterich, har udsendt et Hyrdebrev, hvor han behandler Emnet »Mere Agtelse for Ægteskabet«.

»Det er paa Tide — udtaler Ærkebiskop Seiterich — at Ægteskabet paa ny bliver omgærdet med Agtelse, som den sunde Natur og Aabenbaringen fra Tidernes Morgen af har smykket det med: med Agtelse for de Kræfter, som Guds Skabermagt har nedlagt i Naturen med Henblik paa at skabe nyt Liv.« Ægteskab og Familie er idag mere truet end nogensinde før. Den sidste Krig er saa afgjort medskyldig heri, skriver Dr. Seiterich. Men den egentlige Grund til den saa store Nød ligger imidlertid langt dybere, man maa — for at bruge et Ord af den Hellige Fader — »søge den i det, hvad man med et sammenfattende Udtryk kalder »Materialismen«.

Det er saa tragisk at maatte konstatere, fortsætter Ærkebiskop Seiterich, at Opfattelsen af det Livsomraade, der falder ind under det sjatte Guds Bud, som Helhed er i den grad inficeret af

hvad man kunde kalde »Ægteskabet i Filmen«. Det skamløse og uærbødige Plan, som Ægteskabet og den ægteskabelige Troskab bliver trukket ned i, er næsten blevet til en Norm. Man afklæder Ægteskabet enhver Form for moralsk Sammenhold og fremstiller det udelukkende som Skueplads og Kilde til sanselige Lyster. Derfor har det heller ikke mere Hellighedens Præg over sig, er ikke mere nogen hellig Institution; det gælder ikke mere som en Forbindelse i Troskab indtil Døden skiller, til Evighedens Port. Dersom de herskende Misforhold i Familienlivet, Ægteskabets Misbrug og Krænkelsen af den ægteskabelige Troskab skal bringes til Ophør, saa maa der vokse en Generation op, der fra den tidligste Ungdom er vænnet til at tænke ærbødigt om Livets Værdier og leve i Tugt og Selvbekræftelse, skriver Ærkebiskop Seiterich (KNA).

Katolsk

6. Februar 1955
103. Aargang
Nr. 6

Ugeblad

LYS OG LIV

Johannes Chrysostomos

Kirken paa Formosa

Katolsk Sommerskole

„Abbed Henrik af Vitskøl“

Ny Fase i Kirkekampen
i Czekoslovakiet

I en Prædiken i »The Tablet« fornylig advarede Mgr. Ronald A. Knox mod en af de Farer, der er forbundet med en alt for økumenisk Indstilling. En saadan Indstilling er karakteriseret ved, at man i Sorg over, at de Kristne ikke udgør en Enhed foreslaar, at man ser bort fra eller lægger mindre Vægt paa »det, der skiller« og ad den Vej søger bedre at kunne optræde i Fællesskab imod dem, der bekæmper al Kristendom og al Religion.

Der er flere Ting at sige til en saadan Holdning. Ronald Knox nævner en, som man ikke altid er opmærksom paa. »Hvad sker der i det lange Løb, hvis man gaar bag om Fornuften til en eller anden mystisk Opfattelse som Basis for Kristendommen. Med andre Kristne har vi, Gud være lovet, meget tilfælles. Med de store Skarer, som er blevet stillet overfor Kristi Krav og har forkastet det, har vi ikke andet

fælles end Fornuften og hine naturlige Dyder, som Fornuften dikterer. Hvis derfor vi for at enes bedre med de andre Kristne, renoncerer helt paa den intellektuelle Vej, har vi slaaet Jorden væk under vore egne Fødder. Vi har da nedbrudt Skillevæggen mellem de forskellige Kristne, men kun for samtidig at nedbryde Broerne mellem de Kristne og dem udenfor. St. Thomas kunde diskutere med Avicenna. Gabriel Marcel kan ikke diskutere med Jean Paul Sartre«.

Og, fortsætter Knox, naar vi — med Rette — er saa villige til at »forstaa« de protestantiske Betæneligheder ved at følge os, — naar vi f. Eks. om en eller anden siger, at han sætter Frelseren saa umaadelig højt, at han slet

Vi og de gudløse

ikke er i Stand til at forstaa, hvad Guds Moder betyder for os — naar vi har en vis Respekt for ethvert Menneskes Religion — saa maa vi ogsaa udstrække denne Forstaaelse, som iøvrigt aldeles ikke er en Anerkendelse, til vore religionsløse Medborger. Og saa med dem har vi noget tilfælles, vi tror som de paa det logiske Bevis, tror som de paa den historiske Sanddrøhed og hader som de al Overtro. De kan være irriterende i deres Tonefald, de kan vise en for os saarende Uærbødighed, men ved vi, hvor meget af deres irriterende Manerer, der blot er Forsøg paa at dække en indre Usikkerhed? Og om vi gør os Umage for at se paa os selv med deres Øjne — om det gaar op for os, at de ofte betragter Katolicismen som en Sammensværgelse til Knægtelse af trællebundne Menneskers Samvittighed — vil vi begynde at begribe, at de, som de i Øjeblikket anskuer Verden og os, slet ikke vil kunne acceptere Kirken og dens Krav.

Vi skylder ikke blot Protestanterne et Forsøg paa at forstaa deres Situation og at gaa ind paa deres Vanskeligheder for at overvinde disse. Vi skylder ogsaa Atheisterne dette. Naar vi hver Dag beder for Rusland, bør vi ikke nøjes med at bede for Regiments Ofre i Koncentrationslejrene, men bede ikke mindre for Ofrenes Bøddler. Vi maa ikke betragte de »gudløse« Millioner som en anden Slags Mennesker, der ikke betyder noget for os, ikke har Krav paa os. »Vi bør snarere tænke paa dem som Brødre, der nok i Øjeblikket er Ofre for en Løgn, men som er skyldige i meget forskellig Grad, og vi maa erindre, at de skyldigste maaske er dem, der mest trænger til vor Bøn. St. Augustin minder os om, at naar vi tror, vi hader en Fjende, saa hader vi en Broder uden at vide det. Lad os for alle Mennesker bede om den Miskundhed, vi alle trænger til, og overlade Dommen til ham, der ene kan dømme og ene straffe«.

*

„Paa den hellige Biskop og Martyr Blasius' Forbøn befti Gud dig fra al Sygdom i Halsen og fra ethvert andet Onde. I Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn. Amen.“

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

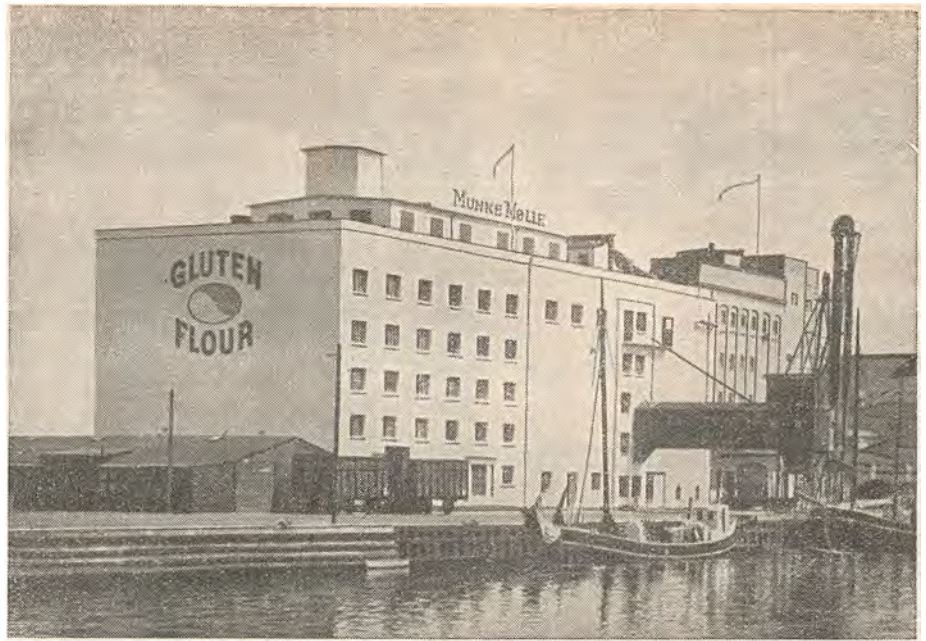
Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353

Filial: Amagerbroq 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghagade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Sole Rutana . lev eundt

STØT
ANNONCERNE

JOHANNES CHRYSOSTOMOS

II. Den sidste Kamp

(Sluttet fra sidste Uge).

Til Paasken Aar 401 vendte Biskop Johannes tilbage til Konstantinopel, hvor hans Fjender havde udnyttet Tiden godt. Det var dels en Klike af Hofdamer, som Biskoppens Prædiken havde forarget, og som det nu var lykkedes at hidse Dronning Eudoxia op imod ham, dels en Kreds Biskopper og Præster, som af verdslige Grunde havde forladt deres trange Provins for at leve en behageligere Hovedstadstilværelse. Forskellige Sammenstød fandt Sted, og sidst paa Aaret tilstod Johannes overfor en Biskop, der besøgte ham, at han ikke var i Stand til at tale hans Sag hos Kejseren, da han var i Unaade.

Det var imidlertid først det følgende Aar, at Modstanderne i Theophilos, Alexandrias Patriark, fandt deres Fører. I Foraaret 402 kom der til Konstantinopel nogle alexandriniske Munkke for at fremføre Klager over Theophilos haarde Fremfærd mod dem. Johannes forsøgte med Venlighed at mægle, men Theophilos sendte ham et meget overlegent Brev, hvori han sagde, at Johannes forhaabentlig vidste, at en Strid ikke maatte behandles uden for det Bispedømme, hvor den hørte hjemme. Munkene vendte sig nu til Kejseren, og denne lyttede til dem og gav Theophilos Ordre til at møde for en Synode i Konstantinopel, hvor Johannes maatte føre Forsædet.

Saa tog Theophilos fat. Han troede, at Johannes stod bag dette Angreb paa hans Værdighed, og han smedede sin Plan derefter, mens han med forskellige Undskyldninger trak sin Afrejse i Langdrag. Hans Idé var den at gøre Striden til en dogmatisk Kamp. De nævnte Munkke var af ham blevet fordrevet fra Ægypten, beskyldt for at være Tilhængere af Origenes. Altsaa maatte Johannes i Konstantinopel ogsaa være af Origenes' Opfattelse. Den fromme Ephiphantos af Cypern var en ivrig Modstander af Origenes og kunde derfor bruges. Theophilos opfordrede ham til sammen med sine Bisper at fordømme Vranglæren og ile til Konstantinopel, hvor den stod i fuldt Flor. Epiphantos lod sig narre og tog ogsaa til Hovedstaden, hvor han afslog at bo i Bispepalæet. Efterhaanden forstod han dog, hvordan Sagen i Virkeligheden forholdt sig og drog atter bort — han døde iøvrigt paa Hjemrejsen.

I mens var Theophilos parat. I Foraaret 403 kom han med sine Biskopper og store Pengemidler til Konstantinopel. Johannes vidste ikke, hvad der var hans Hensigt. Han troede, Sagen blot drejede sig om Striden mellem Patriarken og Munkene, men Theophilos, som allerede paa Rejsen havde udtalt, at han tog til Konstantinopel for at afsætte Johannes, afslog dennes Indbydelse og slog sig ned

uden for Byen i et forud lejet Hus, hvor han holdt Hof for alle, der havde noget at indvende mod Johannes, og benyttede de medbragte Penge bl. a. til at bestille falske Vidner. Da alt var i Orden tog man ud til Landejendommen »ved Egen« og erklærede, at man havde konstitueret sig som Synode. Et udarbejdet Anklageskrift sendte man til Kejseren, den legemligt og aandeligt meget ringe udstyrede Arkadios, med hvis Svaghed man regnede rigtigt. Kejseren glemte, hvad han egentlig havde stævnet Theophilos til Konstantinopel for, og gav Johannes Ordre til at møde for Synoden »ved Egen«. Johannes svarede, at han ikke var pligtig til at forsvare sig over for en uretmæssigt konstitueret Synode, men altid rede til at møde for en Synode, fra hvilken hans aabenlyse Fjender var udelukket. Da den saakaldte Synode fornyede sin Stævning, og Johannes blev ved sit første Svar, erklærede Theophilos og hans Tilhængere ham simpelthen for afsat. Dette meddelte de Kejseren og lod ham forstaa, at Johannes ved sin Holdning ogsaa havde begaaet Majestætsfornærmelse, ligesom han havde kaldt Kejserrinden Jesabel. Arkadios gjorde som ventet, han sendte Militær til Bispe-

palæet og lod Johannes under Eskorte føre i Landflygtighed.

Næppe havde Johannes forladt Byen, før der skete noget. Historikere meddeler Begivenheden forskelligt. En taler om et Jordskælv, en om Uroligheder blandt Borgerne og en om en Ulykke i »det kejserlige Sovekammer«. I hvert Fald blev Dronningen angst og fik Kejseren til omgaaende at kalde Johannes tilbage. Han var ikke kommet en Dagsrejse bort. Store Folkeskarer tog jublende imod ham. Han vilde egentlig først tage sin Bispestol i Besiddelse, efter at en Synode havde frikendt ham for Anklagerne. Men det lod sig ikke ordne. Klagernes var i Hast spredt for alle Vinde. Theophilos selv havde illsomt indskibet sig til Hjemrejsen, da det forlod, at Konstantinopels Borgere var ude efter at kaste ham i Søen. Andre af de sammensvorne fra Synoden »ved Egen« var gaaet under Jorden i selve Konstantinopel. Johannes blev derfor atter indsat, mens Kejseren paa hans Opfordring udskrev en ny Synode. Theophilos svarede imidlertid for sit Vedkommende spydigt, at han desværre ikke saa sig i Stand til at komme. Folket i Alexandria salte saa megen Pris paa ham, at det ikke paany vilde finde sig i sin aandelige Hyrdes Fravær.

De fredelige Forhold varede dog ikke længe. Dronningen kom sig af sin Angst og Johannes' Modstander fattede nyt Mod. De skrev til Theophilos for atter at lade ham være deres Anfører. Han vilde imidlertid ikke risikere noget og nøjedes med at give dem det Raad, at de skulde anklage

Septuagesima

6. Februar 1955

TIL GUDS TJENESTE —

Selv en pave af Gregor den stores format kan henfalde til grublen over de dårlige tider. Septuagesimamessen er nok så præget af angst for barbarernes fremfærd mod Italien og Rom som af den forestående bodstid ... eller snarere: han ser i den ydmyge bod og den tillidsfulde bøn det eneste middel til at afværge katastrofen. Salmernes vekselsang fortæller om dødens jammer, der truer fra alle sider, om helvedes kvaler ... Du er vor hjælper ud af nøden ... Fra dybet råber jeg til dig, Herre, ... for din lovs skyld stoler jeg på dig, Herre; frels mig i din barmhertighed, ... lad mig ikke blive til skamme. Og så kirkebønnen: ... vi tugtes med rette, men det vil tjene dit navn til ære, hvis du viser barmhertighed! ...

Apostlen minder os i læsningen om ængstelsen for vor frelse: ... alle jøderne skulle jo udfri af slaveriet hos Faraos, alle så de samme mirakler, alle spiste den samme manna, alle drak af samme kilde og dog kom kun to ind i det forjættede land. Og som et aktuelt kommentar til Pauli ord fortæller Gregor om sine tre tanter, der viiede sig til Guds tjeneste: de to holdt ud, medens den tredje faldt fra! Og ser vi os om blandt venner og bekendte, kunne vi selv supplere med andre og lige så triste tilfælde ...

Ligesom Gud i den tredje, sjette og niende time sendt sine profeter til Israel, således har han i den elvte time sendt sine apostle til alle folkeslag. Nu — i dag — er det måske os, der står uvirksomme på torvet og ser til medens de andre går til arbejdet i Guds vingård.

Lad da Pauli og Gregors ord mane os til eftertanke, så også vi i forbedelsestiden til opstandelsesdagen kan fatte mod til at stille os til tjeneste for Guds frelsergerning i os selv og andre! Skulle Pius XI's opfordring til lægmandsapostolatet allerede være glemt, ville det være et godt forsæt at vågne til dåd igen!

Sacerdos.

Johannes for, at han ved at genindtræde i sit Embede uden forud at være rensset, havde overtraadt en Bestemmelse, der stammede fra en Synode i Antiochia 341 (en forøvrigt ariansk Synode). De vovede dog ikke at søge en Synode sammenkaldt, men de tudede ihærdigt Kejseren Ørerne fulde paa den foreslaaede Maner, og Dronningen vandt de for sig ved at paa-staa, at Johannes i en Prædiken havde sammenlignet hende med Herodias. Ved Fastetidens Begyndelse 404 lykkes det dem at udvirke en kejserlig Befaling om, at Johannes ikke maatte celebrere i Kirken, men foreløbig opholde sig i sit Palæ.

Paaskelørdag brød Stormen løs. Katekumenene skulde den Dag døbes af Biskoppen, som fastholdt sine biskoppelige Rettigheder. De sammensvorne gik paany til Kejseren, og en Henvendelse fra de 40 Biskopper paa Johannes' Side var frugtesløs. Paaske-nat under selve Daabshøjtideligheden brød Soldater ind i Kirken og drev de troende ud med Vold. Eukaristien blev vanhelliget under Tumulterne, Præster og Lægfolk i stort Tal saaredes. Og hele Storbyen kom i uhyre Ophidselse. Lignende Scener gentog sig Dagen efter, da mange af Johannes' Tilhængere afholdt Gudstjeneste uden for Byen. Og nu kom der kejserlige Paa-bud om, at alle havde at afbryde ethvert Samkvem med Johannes. Præster fængsledes og Lægfolk sendtes i Landflygtighed.

Da nu Fjenderne ogsaa søgte at vinde den vesterlandske Gejstlighed, skrev Johannes til Pave Innocens I og til Metropoliterne i Milano og Aquileia, forklarede Sagen og udtalte sin Villighed til at fremtræde for en Synode. Men før dette kunde føre til et Resultat opnaaede Modstanderne Torsdag i Pinsen den kejserlige Underskrift paa en Forvisningsordre.

Overfor Magtanvendelsen bøjede Johannes sig og under militær Eskorte førtes han d. 20. Juni af Sted, først til Bithynien i Lilleasien og senere til Kucusos i Armenien.

Da han førtes bort opstod der Brand i hans Kirke, og Branden bredte sig til Senatsbygningen i Nærheden. Straks efter blev hans Tilhængere beskyldt for Ildspasættelse, og mange fængslet. Samtidig sørgede man for i Hast at vie en gammel Gejstlig til Biskop, for derved at udelukke Johannes' Tilbagekomst paany. Biskopper i Lilleasien, som Johannes havde indsat, blev afskedigede. Ved List blev Antiochias Patriarkstol besat med endnu en Tilhænger af Theophilos.

Samme Theophilos havde nu ogsaa ført sin Sag frem i Rom, hvor Budskaberne fra Østen strømmede ind. Innocens I forstod Sagen, forlangte en Synode sammenkaldt og bad Keiser Honorius gøre Forestillinger hos sin Broder Arkadios. I 405 sendte han en Delegation af Grækere og Latinere til Konstantinopel. De skulde forlange en ny Afgørelse, og i Mellemtiden skulde Johannes kaldes hjem og behandles som retmæssig Biskop. Men en Dag stod Delegationens latinske Deltagere atter i Rom og fortalte rent utrolige Ting. Først havde man ikke villet lade dem gaa i Land i Konstantinopel, derefter var de blevet interneret, Grækere og Latinere hver for sig. Deres Dokumenter var blevet taget fra dem, og de havde været Genstand for Forsøg paa Bestikkelse. Da intet af alt dette førte til Maalet, var Grækerne blevet forvist til Rigets fjerneste Egne og Latinerne ført om Bord og sendt hjem. Herefter afbrød Paven enhver Forbindelse med Patriarkerne i Alexandria, Antiochia og Konstantinopel. Men før yderligere kunde ske i Johannes' Sag, var det blevet for sent.

Johannes havde i Landflygtighed

Den næste Radiogudstjeneste

sendes Søndag 20. Februar Kl. 14 fra St. Albani Kirke i Odense, hvor Pater Tage Langsted CSsR er Celebrant og Prædikanl.

Katolsk Sommerskole

Andetsteds i Bladet findes en foreløbig Meddelelse om en katolsk Sommerskole, der afholdes i August paa Foranledning af Katolsk Højskole.

fortsat sin præstelige Gerning med usvækket Iver. Hans Breve hjem var fortsat Sjelesorg for hans Venner. Og han viede sig til Missionsgerning blandt de nærboende Folkeslag og sendte ogsaa Præster til de hedenske Fønikier. Der valfartedes fra hele Lilleasien til hans Exil.

Dette var for meget for hans Fjender. En ny kejserlig Befaling beordrede ham forvist til Pithyos ved Kaukasus' Fod i Rigets fjerneste og mest ugæstmilde Egne. Soldaterne, der skulde føre ham dertil, havde Ordre til ikke at skaane ham, selv om han var svag og skrøbelig. Hele Rejsen skulde foretages til Fods. Efter tre Maaneders Færd brød Biskoppen sammen og i Byen Cumano døde han d. 14. September 407 med Ordene »Lovet være Gud for alle Ting« som sin sidste Bøn.

En og tredive Aar senere førtes hans Lig under stor Højtidelighed tilbage og bisattes i Apostlenes Kirke i Konstantinopel. Da havde i Forvejen de orientalske Patriarker maattet bøje sig og genindføre Johannes' Navn i de kirkelige Bøger. Det var Roms uafviselige Betingelse for Genoptagelse af det kirkelige Fællesskab.

ORIENTERING

Østens Hunger - Europas Opgave

Eftertiden vil karakterisere Tiden omkring Aarhundredskiftet -- foruden mangt og meget andet -- som Kontinenternes Erobrings Tidsalder og det derpaa følgende Kolonisationsvælde, som bragte de gule og sorte Folkeslag de europæiske Civilisationsgoder men tillige ogsaa de europæiske Folks Levevis. I det mellemliggende Tidsrum er Europas Førerstilling blevet brudt -- væsentlig takket være Europas egne Vaaben -- Raabet om Frihed og Uafhængighed gik som en hængende Ild henover de hidtil lænkede Lande og efter den anden Verdenskrig var disses Selvbevidsthed en (tit og ofte truende) Realitet.

De mest skæbnesvangre Resultater var den Søgen efter nye Livsformer og -principper, der sporedes i de farvede Nationernes Verdensbillede. Nogle Tal

kan allerbedst vise disse Kendsgerninger.

Et Rundspørge blandt 5000 japanske Studenter gav det Resultat, at kun 300 bekendte sig til en bestemt Religion medens 1500 betegnede sig som Ateister og 3000 som religionsløse! Den religiøse Tomhedsfølelse synes netop i Japan at være i stadig Vækst siden Afskaffelsen af Kejserkulten. Ikke saadan at forstaa, at disse Mennesker overhovedet ikke mere er i Stand til at tro paa noget, men de holder saa at sige Udkig efter noget Nyt nu efter at en aartusind gammel Tradition er sunket i Grus, de ser sig om efter et Svar paa Tilværelsens Grundsynspunkter.

En Japaner gjorde sig til Talsmand for Tusinder af sine Landsmænd da han for nylig sagde til en katolsk Præst: »Mit Hjerte er i Øjeblikket som en Gyng: snart er jeg højt oppe, snart dybt nede, uden noget fast Punkt. Hvor kan jeg finde et Holdpunkt?«

Og en katolsk Lægmand i Indien udtalte ligeledes for nylig følgende -- der karakteriserer hans Hjemstavn --

»Kommunismen bliver simpelthen de fattiges og den intellektuelle Ungdoms Religion«. En »Abbed« i et buddhistisk Kloster indrømmer aabent og ærligt, at »Katolikkerne idag er den eneste Magtfaktor i Japan, som er i Stand til at yde Modstand mod Kommunismen. Buddhismen kan ikke gøre det. Vi er kommet til at staa paa Nulpunktet«.

Mægtige Omraader venter idag utaalmodigt paa den kristne Aabenbarings Budskab. Men da Manglen paa Præster er saa rystende stor og der kun er 27.000 Missionspræster (Missionærer og indfødte Præster, Verdensgejstlige og Ordensfolk) til Disposition for ialt 1.518.000.000 Hedninger, staar og falder Udviklingen med de mange kristne Familiers Livsførelse, idet denne er Forudsætningen for de fornødne Præstekald. Vi Katolikker har faaet overdraget Sandheden -- ikke for at vi skal lægge os til Hvile paa Ruinerne af det kristne Vesterland, men for at vi skal bringe denne Sandhed ud til Verdens yderste Grænser. Det er Europas Pligt idag.

Lys og Liv

Der er ingen, der befinder sig vel i Mørke. Hvoraf kommer egentlig denne sælsomme Skræk, som man især finder hos Børn, men for den Sags Skyld ogsaa kan støde paa hos Voksne, denne Skræk, ja Angst for Mørket: for et mørkt Værelse, det mørke Loft eller den mørke Kælder, den mørke Gade eller den nattesorte Skov? Hos os alle ligger der i vort Indre en stærk Trang til Lys. Det er vi født til. Vore Øjne bliver syge, naar de gennem længere Tid maa undvære Lyset. Derfor er mørk Arrest, Ophold i en vinduesløs Celle, en ganske særlig uhyggelig Form for Menneskepinnsel. Hvor føler vi os dog ikke ubehagelig til Møde ved Tanken om Krigsaarenes Mørkelægning, hvor Gaderne var som uhyggelige Skakter i en uddød By, Husene som Dødekamre. Nej, Mørket er saa sandelig ikke noget for os. Uden Lys gives der ikke Liv paa Jorden. Hvor glæder vi os dog ikke netop i denne Tid over det ny tiltagende Lys — for hvert Hanegal tager Dagen til. Og snart bliver Lyset kraftigt nok til at fordrive Vintermørket og Vinterdøden og til at smykke Jorden med friske, grønne Vækster, med lysende, skønne Planter — som var det en Afglans af Edens Have. Og i Takt med den stigende Sol tiltager ogsaa Fuglenes jublende Sang, disse Guds fjedrede Sangere. Selv det hæsligste Ansigt tvinges til at se op, naar Lærken i Sky kvidrer sin Foraarsmelodi. Og selv om ikke enhver jordisk Foraarslængsel sker fyldest, saa er Foraaret, det ny Lys' Tid, dog trods alt som et Haab for alle sørgende, fangne og Syge.

Mørket bærer Kulde og Død i sit Skød, Lyset Varme og Liv. Derfor er Mørket Symbolet paa den Onde, paa hans Løgnagtighed, Hjertenskulde og Ødelæggelsesmagt. Men Lyset har fra Tidernes Morgen været Symbolet paa det gode, paa den Sandhed og den Kærlighed, der alene er i Stand til at vække og hæge om Livet. Menneskets Vej fører midt mellem Lys og Mørket, mellem godt og ondt. Atter og atter stilles Mennesket overfor den Afgørelse at skulle vælge mellem Gud, der er Lys og Sandhed og Kærlighed og Liv, og Satan, der er Mørke, Løgn, Had og Død. Og vi er skabt for Lyset.

»Et Lys til Hedningernes Oplysning«, kalder den gamle Simeon, der selv var oplyst af Helligaandens Lys, det lille Guds barn, som han bærer i sine Arme. Han skuede Lyset og i det Frelsen, Livet, og Frygten for Døden var som blæst bort. Og Vor Herre siger selv senere — kort og klart, uden at lade nogen i Tvivl —: »Jeg er Verdens Lys.«

Der findes ingen Erstatning for dette Lys. Hvad Solen paa Himlen betyder for det menneskelige Legeme, det er Kristendommen for vort aandelige Liv. Vi kan ikke erstatte Solen. Ja, selv vore kunstige Lys- og Varmegivere har vi Solen at takke for. Paa samme Maade kan vi ej heller erstatte

Kristus — hvem Oldkirken kalder »Frelsens Sol« og »Retfærdighedens Sol«, med nogen anden Form for Lys. Selv de største Forskeres, Opdageres og Filosoffers Forstand forholder sig til Kristus som Tællepraesen til Solen og selv det aller mindste Lys stanmer fra ham.

Mennesket kan ganske vist lukke Øje og Hjerte til for Solens Lys. Det kan undvige Kristus, fly for ham, som man kan skjule sig for Sollyset ved at begrave sig i en mørk Kælder. Mennesket vil blive sygt og blegt, naar det bliver siddende nede i Kælderen — men det kan gøre som det vil, det har sin fri Vilje.

Er det maaske ikke saadan, at Mennesket tit og ofte bogstavelig talt rent aandeligt er forblindet og forvirret og fører en Kældertilværelse? Mennesket er blevet sygt, det føler Angst i sit Kældermørke, men det vil have sin Vilje og foretrækker Kældertilværelsen frem for Tilværelsen i Lyset. Endnu har Mørket ikke helt opslugt os, endnu virker det guddommelige Lys blandt os, ofte mere eller mindre skjult. Og selv de, der smæder Frelsens Navn, taler om Forsorg og Velværd. Men Mørket, Løgnen, Hadet og Døden vokser stadig.

Oldingen Simeon holder Jesusbarnet op for en Verden, der er ved at synke hen i Mørke, som Præsten løfter den hellige Hostie ved Alteret. Se Lyset til Hedningernes Oplysning! Vend tilbage til dette Lys, da vil Mørket vige, I vil erkende jeres Vildfarelser, forlade dem og vende tilbage til den rette Vej, til Guds Vej, og Fred og

Retfærdighed vil atter mødes og omfavne hinanden.

Men nu I, de Forløste, »Lysets Børn«, hvordan skal vi bære os ad i denne Mørketid? Kristus, han, der er Verdens Lys, giver os Svaret, idet han siger: »I er Verdens Lys ... I maa lade jeres Lys lyse for Menneskene, saa de ser jeres gode Gerninger og priser jeres Fader, som er i Himlene« (Math. 5, 14 ff).

Gennem os, gennem vor Væren og Virken skal det virkelige Lys lyse i Verden. Kyndelmiselysene — Grundbilledet paa Kristus — bliver indviet, vi gaar i Procession og vore Ansigter straalere i Lysets Glans: de unges Ansigter, fulde af Skønhed og Kærlighed, af Mod paa Livet og de gamles Ansigter, kendetegnet af Folder og Rynker fra Livets Strid, af Arbejde og Sorger og Sygdom, af Skuffelser og Taarer. Men hvert eneste Ansigt straalere som forklaret, ikke blot i det ydre Lysskær, men ogsaa i Skæret af Lyset indefra — Troens og Kærlighedens Lys. Kærten brænder ned, men Lyset i vort Ansigt gaar ikke ud. Der, hvor en ægte Kristen viser sig blandt Menneskene, der vil der altid være lyst. Han vil kunne mestre den svære Kunst, at smile venligt og frimodigt, selv om hans eget Hjerte maaske er fuld af Sorg.

Lyset maa vedblive at brænde i vor Gerning. Det behøver slet ikke at være storslaaede Gerninger, der fuldbringes. Blot vi ejer Evnen til at sprede Lys for vore Omgivelser, at være Lysbringere til dem, der lever i Mørke. De brændende Kærter paa Kyndelmisse er Symbolet paa vor Kristengerning! De skal lyse og varme, og vi skal lade os fortære som en Kærte i den evige Guds Tjeneste — indtil det evige Lys til sin Tid tændes for os.

J Søgelyset

Kirken paa Formosa

Udviklingen i det fjerne Østen giver Anledning til kort at kaste et Blik paa Kirkens Stilling paa Formosa. For seks Aar siden fandtes der blandt de otte Millioner Indbyggere paa Formosa — et Omraade paa Størrelse med Schweiz — kun henimod 13.000 Katolikker. Størsteparten af dem var Flygtninge fra det kinesiske Fastland. De var samlet i et enkelt kirkeligt Omraade: det apostoliske Præfektur Kaoshiung, med 15 Præster og 10 Ordenssøstre. Idag udgør Formosa en egen Kirkeprovins med Ærkebispedømmet Taipch og de apostoliske Præfekturer Chiaï, Hwalien, Kaoshiung og Taichung. Katolikernes Antal er steget til 32.000 Sjæle. At denne Vækst kun i ringe Grad skyldes ny Flygtninge, viser Tallene fra Missionsåret 1953/54. Missionen kunde i dette Tidrum opvise en Tilvækst paa omkring 10.000 Sjæle, hvoraf 6000 var voksne Ny-Kristne, 2000 døbte Børn og kun 2000 Indvandrere. Kirken paa Formosa vokser i Virkeligheden indefra!

Det officielle Formosa er hovedsagelig ny-konfuzianistisk. Der maa ikke meddeles Religionsundervisning ved de offentlige Skoler, men det synes som om den ateistiske Klike, der førhen beherskede Undervisningsministeriet i Peiping, er ved at have udspillet sin Rolle. Ved Statsuniversitetet i Taipch — hvor der iøvrigt kun studerer et lille hundrede Katolikker — virker idag ikke mindre end 17 katolske Missionærer som Professorer. Ogsaa den statsstyrede Radio udsender daglig en »Katolsk Time«.

Medens en Konversion før i Tiden i intellektuelle Kredse nærmest betragtedes som en Art Frafald fra ned-arvet kinesisk Tradition og social Fordrejelse, saa er der idag indtruffet en fuldstændig Kovending. En af de ivrigste Lægapostle, Professor Yang Mu Teh, kunde saaledes for nylig bringe en af de katolske Præster en Skare paa 66 velforbandede Professorer og Studenter, der ønskede at blive døbt. En af de mest opsigtsvækkende Konversioner var den nylig afdøde Professor Chou Ju, tidligere Rektor for Universitetet i Peiping, hvis Overgang til den katolske Kirke iøvrigt var Forstedestof i Taipchs Dagblade.

(fortsættes næste Side)

Kirken kan paa Formosa glæde sig over vindskrænket Frihed. Den Hovedarbejdsomraade har hidtil ligget i Nord og Syd, men i den seneste Tid har man sporet Tendens til en betydelig Konversionsbevægelse i den østlige Del af Landet. Det synes som der kan ventes mange Konversioner blandt Formosa's malayiske Urbefolkning, og da især i det Omraade, der dækkes af det apostoliske Præfekturs Hwalien, hvor Antallet af Katekumener i Løbet af eet Aar er støget fra ca. 3000 til op imod 10.000. Sidste Aar kom der ialt 111 ny Missionærer til Formosa saa at Kirken ved Aarskiftet talte 296 Præster og 210 Ordenssøstre

(KIPA).

Katolsk Sommerskole paa Magleås

Højskolen arrangerer Sommermøde
8.—14. August

Katolsk Højskole og en kreds katolikker har i nogen tid arbejdet med planer, der skulle gøre det muligt for danske katolikker fra hele landet at mødes til samvær og drøftelse en ugestid hen mod feriens slutning. Sommermødet bliver henlagt til Magleås højskole, der ligger lige overfor Vor Frue kloster på Åsbakken, og varer fra mandag eftermiddag 8. august til søndag middag 14. august. Det har været magtpåliggende for udvalget at fastlægge en »linje«, der især ligger klar ved formiddagsmøderne, hvor temaet altid bliver: Fordybelse i den kristne tro. Der bliver ikke tale om foredrag i gængs forstand, men om holdarbejde, hvor i reglen to indledere behandler et emne f. eks. »Lægmandens særlige apostolat« og så sætter spørgsmålet under debat, således at samtale kommer igang. Efter aftensmaden vil emnet blive taget op og belyst i kunstnerisk form gennem film, oplæsning eller musik. Om eftermiddagen benyttes man lejligheden, hvor så mange katolikker er samlet i fred og ro, til at få belyst spørgsmål der er oppe i tiden, og hvor danske katolikker stadig kommer ud for nærgående spørgsmål fra ikke-katolikker, ofte uden at kunne klare sig ordentligt. Også her vil spørgsmålet blive forelagt og belyst af fagfolk: læger, præster, jurister, journalister. Denne »Katolske information« vil netop give lejlighed til at den enkelte kan få svar på de spørgsmåls, som han eller hun er kommet ud for. Dagen begynder med reciteret messe og slutter med sunget, dansk komplet. Udvalget har villet undgå, at programmet ligger så stramt, at deltagerne overbebyrdes; der er tværtimod afsat rigelig tid til samvær med dem, man nu særligt ønsker at være sammen med. Det kan allerede nu nævnes, at der er truffet aftale med Vor Frue kloster, så mindre børn kan anbringes der under betryggende forhold. Det må også nu oplyses, at deltagelse koster kr. 84,— pr. deltager, alt iberegnet (sengetøj undtaget). Hvis man har dårligt råd, vil

11. Februar:

„Henrik af Vitskøl“

I den kommende Uge nævner Kalendareren igen et Navn paa en dansk »Helgenskikkelse« — en af dem, der ganske vist aldrig er blevet prydet med Helgenavnnet, men som dog i større eller mindre Kredse er blevet anset for Helgen. »Henrik af Vitskøl« er en af disse. Han tælles blandt Cistercienserordenens »Salige«, men er kun kendt af ganske faa. Adskillige af disse Aandens Stormænd er nært knyttet til Danmarks Historie og fortjener at kendes. Det er dog som Regel kun saare lidt man ved om dem, og de væsentligste Kilder til vor Videns om dem stammer fra Bollandisternes kæmpemæssige Værk samt fra »Scriptores rerum Danicarum medii aevi«.

Paa det Sted, hvor Herregaarden Bjørnsholm — Resterne af det navkundige Vitskøl — idag ligger, laa der i Middelalderen en Landsby Vithschuele, som Kong Valdemar den Store i Aaret 1158 skænkede til Cisterciensermunke, for at de der skulde oprette et Kloster, en Taknemmeligheds-gave, fordi han var blevet frelst ved det lumske Overfald Aaret forinden i Roskilde. Munkene drog derind 1. April 1158, og af Stedets danske Navn kaldte de deres ny Bolig *Vitae schola* — Livets Skole —, og Vitskøl kom til at være Klosters Navn til henimod Aar 1600.

Vitskøls første Abbed var Fransk-

arbejdsudvalget have mulighed for at skaffe reduktion. Formanden for dette arrangement er oberstløjtnant Engell og den daglige leder af sommermødet bliver pastor Geertz-Hansen. Formanden for det arbejdsudvalg, der er ved at føre planerne ud i livet, er vice-skoleinspektør Egede Andersen.

Detaljeret program og reglerne for tilmelding vil snarest offentliggøres.
Kjeld Geertz-Hansen.

I Kærteskær ved Kyndelmisse

af Ronald Knox

Det staar ikke helt klart, hvorledes den Skik egentlig er opstaaet: at indvie Lys og bære dem i Procession paa Kyndelmisse. Men hvad Grunden saa egentlig end har været, saa er denne Skik dog faktisk meget passende, eftersom den gamle Profet Simeon ved denne Lejlighed som bekendt hilste Jesusbarnet med Lovprisningen: »Nu lade Du, o Herre, Din Tjener fare i Fred.« I Slutningen af denne Hymne hedder det, at Herren er »et Lys til Hedningernes Oplysning og til Dit Folk Israels Hæder«. Ved kristne Ceremonier skal Lyset altid minde os om Kristus, der er Verdens Lys, og Kirken vil, naar den i Erindringen om den gamle Simeons Profeti tænder

manden Henrik, der vel ikke opnaaede at blive helgenkronet, men som Cistercienserordenen dog regner blandt sine »Salige«. Henrik var blevet oplært i det berømte Kloster Clairvaux i Frankrig og havde selve den hellige Bernhard til Forstander og Lærefader. Det hændte sig en Dag, da Henrik endnu var Novice i Clairvaux, at den hellige Bernhard kom ind til de 90 Novicer, som den Gang fandtes i Klosteret. Han havde en Ledsager med sig, der bar en Kurv fuld af afskaaren Ost, af hvilken han vilde dele ud til dem alle. Han gik først hen til Henrik, lagde et Stykke for ham og sagde: »Spis, Broder, thi du har en lang Vej for dig.« Da Henrik siden drog den lange Vej til Norden, forstod han, at det var en Spaadom herom, St. Bernhard med hine forblumede Ord havde udtalt.

Omkring Aar 1150 drog Henrik nordpaa. Det var paa den Tid, Ærkebiskop Eskil oprettede Cistercienserklostre omkring i de nordlige Lande og indkaldte den ene Skare franske Munke efter den anden. Efter nogles Beretning kom Henrik først til Esrom i Nord-Sjælland, efter andres til Varnhem i Sverige, hvor han skal være blevet den første Abbed.

I Varnhem gik det ham ikke godt. Han og hans Munke blev paa alle Maader plaget og forfulgt af fornemme Kvinder, deriblandt Erik den Helliges Dronning Christina; andre fulgte deres Eksempel, saaledes en Præst, der sendte en Flok løsagtige Kvinder ind i Klosteret; og tilsidst opgav Henrik Ævred og forlod det ugæstfri Sverige.

Under sit Ophold i Sverige var Henrik paa Besøg i Frankrig, ved hvilken Lejlighed han havde flere Oplevelser. I Køln havde han saaledes set en sindssyg Kvinde, der blev helbredt ved den hellige Bernhards Forbøn og Hjælp. Han og hans Ledsager, en anden franskfødt Abbed fra Sverige, fortalte deres Brødre i Frankrig, at det Brød, den hellige Bernhard 11 Aar i Forvejen havde indviet og givet dem med, endnu var frisk. Og endelig gjorde Henrik paa denne Rejse Be-

sine Kærter, give Udtryk for Lysets Idé: det skal skinne i Mørket, Verdens Mørke, for at oplyse Menneskene.

Vi har alle været til Stede til Kyndelmisse eller en anden kirkelig Fest, hvor alle de tilstedeværende har haft brændende Kærter i Haanden og har saa ved denne Lejlighed maaske lagt Mærke til hvor helt anderledes et Menneske ser ud, naar det holder et tændt Lys tæt op foran sit Ansigt.

Det er dette Billede, jeg kommer til at tænke paa, naar jeg læser, at Profeten Zefanias lader Gud sige: »Jeg vil ransage Jerusalem med Lamper«. Sandsynligvis har man dengang anvendt Oliclamper, der kunde holdes i Haanden, men det er det samme.

Og saa er det, at jeg kommer til at tænke paa, hvad der egentlig vilde ske, dersom enhver Samvittighed pludselig blev belyst — i Stedet for Ansigtet. Det var jo netop det, der skete i Jeru-

„Et Spil om en Vej-“ paa „Katolsk Scene“

Hosstaaende Billede er taget under en Kostumeprøve paa »Katolsk Scene«s første store Udspil efter den snart myteagtige Fremførelse af »Det gamle Spil om Enhver« ved det store Pinsestævne for 1½ Aar siden. Det viser Gert Holbek som Mads og Therese Tiedemann som Marit i Rune Lindstrøms smukke Skuespil fra Dalarne: »Et Spil om en Vej, som til Himlen gaar«, der faar Premiere i Stenosgade Lørdag den 12. Februar. (Der finder dog en For-Premiere Sted den 9. Februar i Lyngby).

kendtskab med Ærkebiskop Eskil, som netop den Gang ogsaa opholdt sig i Clairvaux, et Bekendtskab, der bevirkede, at Eskil med saadan Iver anbefalede Henrik til Valdemar den Store, at denne udnævnte ham til første Abbed for det *ny Vitskøl Kloster*.

Som Abbed i Vitskøl udmærkede Henrik sig i mange Henseender. Biskop Eskil i Aarhus og dennes Efterfølger Sven spurgte ham til Raads, da da agtede at oprette et nyt Cistercienserkloster i deres Stift, i 1165 sendte han en Koloni af sine Munke til Jylland, hvor de grundlagde det berømte *Øm Kloster*, hvis første Abbed blev en Englænder ved Navn Briennius.

Abbed Henrik nød stor Kærlighed og Agtelse hos alle, og Kong Valdemar og Rigets Stormænd satte megen Pris paa ham. I et gammelt Haandskrift skildres han som »ærværdig i sit Levned, med Henskin af Guds Naade i sit Ansigt og af honningsød Veltalenhed«.

Man kender ikke Abbed Henriks Dødsaar, men at han er død den 11. Februar ved man fra *Acta Sanctorum*, hvor han omtales under denne Dato.

Efter Niels Hansen: „Vore Helgener“

sale og i hele Verden, da Kristus, Sandhedens Lys, kom til denne Verden. Enhver, der kom i hans Nærhed, straalende fornyet i dette Lys. Enhvers Samvittighed blev fremhævet i Lyskåret, akkurat ligesom Ansigtstrækene bliver det, naar man bærer et tændt Lys i Haanden. Mennesker, der hidindtil havde levet i Tilbagetrækkenhed, afslørede pludselig deres Sjælsskønhed, medens de, der hidindtil næppe havde forekommet os grimme, med eet blev hæslige og frygtindgydende at skue. Det var det, der skete, da Lyset kom til denne Verden. Det »skilte« saa at sige Verden overalt hvor det naaede frem, i to Grupper: de Mennesker, der elskede ham, og de, der hadede ham.

Og man vil erindre, at den gamle Simeon fortsatte med at sige: »Se, dette Barn er bestemt til Fald og til Opstandelse for mange i Israel.« Man

Titleerne paa de to Skuespil ligner hinanden til Forveksling — mange gaar og tror vi skal genopføre »Enhver«!

Bliver nu den kvalitetsmæssige Lighed lige saa iøjnefaldende?

Vi haaber det alle, og jo nærmere Premiereren kommer, jo mere tror vi virkelig paa, at det skal lykkes at holde Standarden, selvom den ydre Ramme unægtelig er mere beskedent, dog kan vi love, at kedelig vil den absolut ikke blive, det er jo heller ikke Scenens Størrelse, som Succes'en afhænger af, en berømt Skuespillerinde har hævdet, at der kunde spilles uforglemmelig Komædie paa Økasser.

Hvad kan der saa ikke laves i Stenosgade, som raader over en ganske udmærket lille Scene? Vi har jo efterhaanden en fasttømret Stab af trænede Amatører, som er sig helt bevidst, hvad der skal leves op til: ikke at skuffe Forventningerne og spille den godwill »Katolsk Scene« erobrede med »Enhver«.

stiger op eller man falder, naar man møder ham, man bliver i hvert Fald ikke der, hvor man var. Petrus mødte ham og blev fra at være en simpel Fisker til Apostelfyrsten. Judas mødte ham — og faldt.

Og Simeon føjede yderligere til: »Mange Hjerters Tanker skal blive aabenbare«. Tankerne eksisterede allerede, men de var skjult. Menneskene var sig endda ikke deres indre Tanker fuldt bevidst — førend Herren kom og kastede sit Lys ind i Hjertets inderste Krog og oplyste den.

Saadan skete det hele hans Liv igennem og saadan skele det ogsaa i Templet. Simeon var kommet til Templet paa Helligaandens Indskydelse, og da han holdt Barnet i sine Arme, saa smilede han til det. Og det var dette Smil, der fik hans Ansigt til at lyse op som i Skåret af en Kærte — og gjorde ham til Profeten.

I korte Træk -

Myron Taylor, den amerikanske Præsidents personlige Repræsentant hos Pave Pius XII under den sidste Verdenskrig, har skænket Ærkebispedømmet New York en Million Dollars, som skal anvendes til Oprettelse af et katolsk Studiecentrum paa Long Island (KNA).

Den kendte Kunsthistoriker og mangeaarige Redaktør af Jesuitternes førende Tidsskrift »Civiltà Cattolica«, P. Guiseppe Rovella SJ, er pludselig afgaaet ved Døden af et Hjerteslag (KNA).

Samtlige kulørte Blade og Billedserier (»Comics«) er i Brasilien underkastet særlig politimæssig Kontrol. Publikation af ungdomsfarlige Skrifter og Bøger straffes med store Bøder (KNA).

Der var pr. 1. September 1954 ialt 7277 belgiske Missionærer virksomme i Missionerne over hele Kloden. Af disse virkede 62 i Europa, 3582 i Kongoomraadet og i Ruanda Urundi, 244 i de øvrige afrikanske Missioner, 660 i Amerika, 101 i Australien og 1285 i Asien. Tallene omfatter saavel Verdens- som Ordenspræster, Søstre og Lægbrødre (KNA).

Rota-Domstolen i Rom har i Løbet af 1954 haft ialt 251 Sager til Behandling og Afgørelse, af hvilke de 122 blev behandlet gratis. Af de 251 Sager var 245 Ægteskabssager. I 114 Tilfælde blev Sagen afvist (KNA).

Endnu en kroatisk Præst er blevet idømt Fængselsstraf. Det drejer sig om Pastor Josef Gutal i Esseg, der blev idømt 5 Aars Fængsel for at have »ophidset imod Regeringen« (KIPA).

En fransk Franciskanerpater Joseph Druetto er forblevet paa Quemoy trods Truslerne fra Kina om et Angreb paa Øen. Pateren agter at forblive der for at sørge for den derværende katolske Befolkning (KNA).

Det meddeles fra Nizza, at de Hjemløses Fader, Abbé Pierre, for Tiden ligger alvorlig syg i et Kloster i Nizza. Abbé Pierre lider af alvorlig Overanstrengelse og maa have absolut Ro (KNA).

Den ældste Missions søster i hele Verden, den 93-aarige Søster Maria Casella, har netop fejret sit 75-Aars Profes-Jubilæum. Søster Casella arbejder stadig i Hassuan i Øvre-Ægypten, hvortil den Hellige Fader har sendt hende en Lykønskning i Anledning af det sjældne Jubilæum (KNA).

Pave Pius XII har umiddelbart efter at Meddelelserne om de alvorlige Oversvømmelseskader naaede Rom i et Telegram til Kardinal Feltrin givet Udtryk for sin Medfølelse og Deltagelse med Ofrene for Uvejrskatastrofen og samtidig som en Første-Hjælp oversendt en større Penge- og Naturaliegave (KNA).

KYNDELMISSE

Lysevielsen kom til Norden sammen med Kristendommen. Fra ældgammel tid var menneskene vant til at opfatte lyset som et symbol på alt godt og kært. Også Moseloven, ja endog de gamle hedenske religioner så forbindelsen mellem lyset og Gud. Lyset minder om den gode Gud, fører til Gud og kommer fra Gud. Den kristne liturgi, som den finder sit udtryk i lysvielsen, ser i den tændte kærte et billede på Guds nåde, der er lys for vor forstand, vejledning i mørket; lyssets varme betyder Guds Helligheds godhed og kærlighed. Lyset minder os om Gud, det evige, uforgængelige lys, der aldrig svækkes eller fortæres. For alt det lyse og venlige, vi kan møde her i livet, er kun en svag mindelse om lysenes Fader, der selv bor i et utilgængeligt lys, og fra hvem alt godt kommer.

En gang har Gud sendt os lysets fylde, lyset til »hedningernes oplysning«. Det må da

»kendes på os som lysets børn, at natten hun er nu omme.«

patet.

Husk sedlen

Esbjerg K.U.K.: to. d. 10. febr. Oluf Bohn taler om »Katolik i hverdagen«.

To. d. 17.: Hobby-aften hos H. Larsen, E. Hansensvej 10.

Frederiksberg: lø. d. 5. febr. kl. 20 familieaften.

Lø. d. 12. febr. kl. 20: opfører Katolsk Scene »Et spil om en vej, der til himlen går« i Stenosgade.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 5. febr. kl. 20: Studiekredsmøde.

Hver aften kl. 20: åbent hus med adgang for alle.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 13. febr.: Kirkehistorie.

Første Fredag: fredag d. 4. febr.

Første Lørdag: lørdag d. 5. febr.

Vor Frue af Lourdes: fredag d. 11. febr.

Nordens Tre Hellige Konger

I nær fremtid påbegyndes en artikelserie om Nordens Tre Hellige Konger, skrevet af stud. mag. Jørgen Nybo Rasmussen.

De fleste af os har kun et meget ringe kendskab til Sct. Olaf, Sct. Erik og Sct. Knud, og det er meget uheldigt, da vi særlig kan påregne at få disse tre helgeners forbøn for den katolske aktion — navnlig hvis vi beder

om den, og det føler vi os naturligtvis mere opfordret til, jo mere vi lærer dem at kende og kommer til at sætte pris på dem.

Redaktionen har derfor bedt Nybo om at fortælle os om helgenkongerne, og vi takker ham på forhånd, fordi han så beredvilligt har påtaget sig arbejdet.

Ugens samtale

— Jeg har egentlig tit undret mig over, at der er så mange forskellige trossamfund. Det er i grunden noget værre roderi.

— Det har du ret i; der er over 400 protestantiske sekter og trossamfund, som alle er indbyrdes uenige. Men det er meget mere end roderi, det er sørgeligt og ukristeligt, — Vor Frelser ønsker jo netop, at vi alle skal være eet.

— Jamen hvor kommer så splittelsen fra?

— Til syvende og sidst kommer den vel fra det menneskelige hovmod.

— Hvordan nærmere?

— Det viser sig først og fremmest i forholdet til Biblen og Kirkens lære. Man finder ud af, at alt det, som langt den største del af alle verdens kristne har troet på gennem 15 eller 20 århundreder er det rene vås; men nu har jeg, den store reformator, heldigvis endelig fundet sandheden, nu har jeg tændt evangeliets klare lys i åndens mørke. Man tror kort og godt, at enhver kan fortolke Biblen ganske som man har lyst til og som det nu tilfældigvis passer sammen med ens øjeblikkelige interesser. Det kan man da kalde hovmod i den helt store stil.

— Jamen er der da virkelig nogen, som gør det?

— Om der er? Tag nu f. eks. et emne som dåben. Der er nogle sekter, som ud fra biblen kan »bevise«, at dåben kun er nødvendig for voksne, ikke for børn. Andre sekter »beviser«, at dåben ikke er nødvendig for nogensomhelst, og atter andre sekter finder i de samme tekster klare »beviser« for, at dåben er det rene overtro, som burde forbydes.

— Det har jeg aldrig vidst.

— Nå ikke. Ok jo, der er såmænd overhovedet ingen grænser for, hvad man kan få ud af biblen, når man bare forstår at bruge den »rigtigt«. Jeg kan f. eks. let »bevise«, at man bør tage livet af sig.

— Såh?

— Jo: eet sted står der: »Og han gik hen og hængte sig.« Et andet sted siger Jesus: »Gå hen og gør ligeså!« ... altså ...

— Jamen, det var jo noget helt andet, Jesus mente.

— Ja, selvfølgelig, men det er tit på den måde, at en ny sekt opstår, nu har jeg lige grundlagt en ny: DE HÆNGTE FRELSTE.

— Jamen, vil det så sige, at man slet ikke skal læse i biblen?

— Nej, bestemt ikke. Tværtimod er det kun godt at læse meget i den. Men man skal bare læse den rigtigt, d. v. s. man skal huske på to ting: Dels at

biblen langt fra indeholder hele den kristne lære, dels at man ikke selv har fået tillagt nogensomhelst evne til at fortolke den rigtigt.

— Jeg troede ellers, at Helligånden hjalp hver enkelt af os til at nå til den rette forståelse af biblen?

— Det var ikke pænt sagt om Helligånden.

— ???

— Det måtte da være en mærkelig Helligånd, som lod det ene menneske forstå eet med et bibelord, mens den inspirerede en anden til den stik modsatte forståelse af den samme tekst.

— Hm, ja. Men hvem skal så fortolke biblen?

— Det skal den katolske Kirke. Det var nemlig bl. a. for at bevare Jesu lære ren og uforfalsket, at Kirken blev stiftet!

Øm lider et tab

Der er vist ikke mange blandt Danmarks Unge Katolikker, der ikke kender pastor Vick. I hvert fald er hans person for os, der føler os som hjemme i Øm, uløseligt knyttet til Ømborgen. Hans egen beskedenhed har gjort, at man ikke alle steder i landet er klar over, hvilken utrættelig drivkraft pastor Vick har været i arbejdet for Ømborgens rejsning og dens anvendelse til skoler, retræter, børnelejr etc., men de unge, som sommer og vinter gennem en årrække har brugt det meste af deres fritid til at bygge og indrette Ømborgen, ved, at arbejdet uden hans initiativ, ildhu og opmuntring aldrig var nået så vidt, som det nu er.

Vi vidste, at nårsomhelst vi bad pastor Vick om materiel eller åndelig hjælp, var han straks parat. Udover Ømborgens fornødenheder lige fra transport af cement i »Angelica'en« til læsning af messer og organisering af valfarter, tog han sig også af os enkelt-

Bog om Michelangelo og Det sixtinske Kapel

Michelangelo og det sixtinske Kapel. Med forord af Willem Enzink. Med 64 billeder. Kr. 7,75 (norsk).

Blandt de mange små kunstbøger, som er kommet, er her en, som vil være af særlig interesse for os katolikker.

Der er ikke en Roma-farver, som ikke har besøgt det sixtinske kapel og beundret dommedagsscenen, profeterne, skabelsen og syndefaldet, som den store gamle kunstner frembragte, og som rager højt op blandt renaissanceens ypperste kunstværker.

Det er morsomt, at vi nu har fået en bog til en så billig penge, skrevet på norsk, så enhver dansker kan læse den.

vis. Pastor Vick virker ikke med de mange store ord og dyre talemåder, men med sin hjertelighed, menneskelighed og begejstring for kirkens sag. Hans indre glød og iver tiltrak os, og med sin kloge forståelse af problemerne vandt han vor tillid og knyttede os nærmere til kirken.

Vi ved, at vi vil komme til at savne ham meget, nu da han er blevet sognepræst i Nykøbing på Falster. Vi ved, at han også vil savne Øm og ungdomsarbejdet, og vi ved, at han fortsat vil støtte os med sin forbøn.

Jyderne.

*

Katolsk Aftenskole

Troslære. Tirsdag 8. februar kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin O. P.: Kirken som Kristi sakramente. Sakramenterne i almindelighed.

St. Antoni Kirke

(Frederikssundsvej 225). Fredag 4. Februar Kl. 20: Informationsmøde. Hvad foregaar der i Argentina? Hvorfor drager Sekterne Folk saa stærkt? Hvorledes er den religiøse Stilling i USSR? o. a. Alle er velkomne. *Ex oriente lux.*

Onsdag 16. Februar Kl. 20: Den byzantinske Liturgi. De unerede Kirkers Dødsopfattelse i Oldkirken. Russisk Korsang. — Alle er velkomne.

Nyt Orgel i Nakskov

St. Franciskus kirke i Nakskov har fået et nyt orgel — et **elektrostatisk** orgel — det første af sin slags i den danske katolske kirke.

Ved en enestående indsats af sognepræsten, pater DeWit er det, på trods af dennes sygdom og ved hjælp af en basar, der blev afholdt i efteråret til fordel for orgelet, lykkedes at indsamle den sum, der skulle til.

Orgelet er et dejligt, lille instrument med en storartet klangfyldte og — skønhed.

Nu arbejdes der på at få samlet et sangkor, og vi håber, at vi en gang kan få en udsendelse i radioen.

E. G.

Roskilde

Ejegod Jørgensen *Slagtermester*

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsk. 13, Tlf. 157. Leverandør

K. A. JØRGENSEN

Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778

Kolonial & Delikatesser
Vine & Sprituousa
Tobak & Cigarer

Roskilde Mejeri

Borgerdiget Telefon 349
Leverandør til de katolske Institutioner

Erik Wietzmann *aut. Elektroinstallatør*

Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044
Udtører arbejdet hos de katolske institutioner

Skolebøger - Skolerekvisitter
Læsekreds - Skenlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olskade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDSSEN

Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 228

Udfører arbejdet ved de katolske institutioner

Choçolade . Is . Konfektur

CORNER CHOCOLADE

Specialitet: Anthon Bergs Chocolade
Sct. Olskade 6 . Tlf. Roskilde 4037
Leverandør til De katolske institutioner

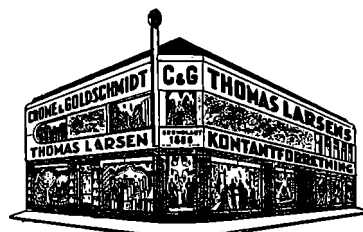
Mønsterbageriet

Olskade 17 Tlf. 136
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Hjørnet af Algade og Olskade
Bedste Indkøbssted i Roskilde

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923

Leverandør til katolsk Mængde

H. Weber

Tomrermester.

Maskinsnedkeri

Lev. til de katolske Inst.

Nakskov

Reserveret H. J.

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34
v/ Renager **Nakskov, Tlf. 1084**

Hansen & Nielsen *Indeh. Chr. Hansen*

Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58
Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

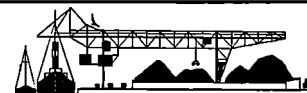
Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE

H. Chr. Huus' Eftf.

Torvet 5

Leverandør til De katolske institutioner

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Febr.

5. L. (grøn) 5. Søndag e. Hellig 3 Konger, anticiperet, (95—22); 2. Bøn: St. Agathe (af Messen Loquebar [56]); 3. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Præf. (521).

6. S. (hvid) I Højmesse: Kyndelmisse (810—86); 2. Bøn: Septuagesima (101), 3. Bøn: St. Titus (828); fra i Dag: Tractus (i St. for Alleluja-Vers efter Graduale); Præf. (514); sidste Ev.: (103).

I alle øvrige Messer:

(violet) Septuagesima (101—24); 2. Bøn: St. Titus (828), 3. Bøn: Oktaven (821), 4. Bøn: St. Dorothea ([61]); Præf. (521)

7. M. (hvid) St. Romualdus (828); 2. Bøn: Oktaven (821); alm. Præf. (525).

8. Ti. (hvid) St. Johannes af Matha (829); 2. Bøn: Oktaven (821); alm. Præf. (525).

9. O. (hvid) St. Cyrillus af Alexandria (829); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: St. Apollonia ([56]); alm. Præf. (525).

10. T. (hvid) Oktav af St. Ansgar (821—87); 2. Bøn: St. Scholastica (830); alm. Præf. (525).

11. F. (hvid) Vor Frue af Lourdes (831); (522), i hvilken der siges: *Conceptione immaculata (uplettede Undfangelse)*.

12. L. (hvid) Serviterordenens syv h. Stiftere (834); alm. Præf. (525).

13. S. (violet) Sexagesima.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Værelse søges

Rolig Lejer søger lyst, tomt Værelse straks eller senere. Hellerup eller Frederiksberg. *Mogens Gad*, Arkitekt, Ved Grænsen 60.

Frisørsvend søges

Ung dygtig Mand faar fast og god lønnet Plads. Svar med udførlige Oplysninger til Frisørmester Aage Zeuthen, Storgatan 16, Eskilstuna, Sverige. (Obs.: Dansk innehaver).

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIE T ATHENE 4

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Katolsk Scene

opfører

„Et Spil om en Vej som til Himlen gaar“

af

Rune Lindstrøm

Onsdag d. 9. Febr. Kl. 20, i Sct. Knud Lavards Skole, Lyngbygaardsvej 1, Lyngby. Telf. Bestill.: Ly. 1240.

Lørdag d. 12. Febr. Kl. 20, Søndag d. 13. Febr. Kl. 16 og Kl. 20 i Sct. Knuds Skole, Stenosgade.

Billetter à 4, 3 og 2 Kr. til Lørdag og Søndag kan faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren i Stenosgade. Telf. Bestill.: Ry 3319 og Go.

1445 v.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Redemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til Katolsk Ugeblad

Academicum Catholicum

Søndag d. 6. februar kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D med prædiken af pater A. Raulin, O.P. — Derefter fælles morgenbord, travetur med medbragt madpakke.

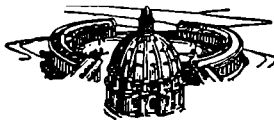
Det første averterede møde udsættes — på grund af kyndelnicke — til onsdag d. 9. februar kl. 20. Møde i Stejnsgade 4. Programsekretær cand. mag. Knud Wissum taler om Kaj Munks »Ordet« i Carl Th. Dreyers filmatisering. Klip fra filmen vil blive

vist. — Derefter kaffebord. — Gæstekort à kr. 1,00.

Torsdag d. 10. februar kl. 15. Gymnasiastgruppen mødes på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 A under forsæde af pastor Bjørn Højbo.

Kolding

Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade	Berring & Larsen A/S <i>Kul, Cinders, Brændselsoilier</i> Lev. til de katolske Institutioner	<i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole	Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402	Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehavn	Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehavn	<i>Allid del bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner
H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Holløndervej og Kongebrogade . Telefon 698	Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømrermester Munkedamsvej Tlf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole
Esbjerg	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Ulvgø Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	SKOTØJET REPARERES HOS H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.
Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Florian Sørensen	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital

URBI ET ORBI

„Vi har skabt for mange Martyrer“

Ny Taktik i Kirkekampen i Tjcekoslovakiet

Den kommunistiske Regering i Prag har udsendt ny Retningslinier for Kirkekampen. Forsøget paa at udelukke Religionen med Magt er slaaet Fejl, hedder det i de ny Direktiver. De hidindtil gennemførte Forholdsregler har tværtimod ført til, at Religionen er blevet mere og mere populær til Skade for Partiet.

»Med Beklagelse« — hedder det ordret i Regeringens Dekret — »maa vi konstatere, at vore Forsøg paa at komme den religiøse Overtro til Livs her i vort Land, er slaaet Fejl. Vi har undervurderet Religionens og Kirkens Styrke. Trods de allerskarpeste Tvangsforholdsregler og en intens antireligiøs Propaganda saavel fra Parti som Stat, har kun forholdsvis faa Mennesker vendt Troen Ryggen. »Vi maa gøre os klart, at den aahne Kamps Periode imod Religionen nu er slut. Ikke desto mindre vedbliver Religionen og den organiserede Kirke nu som før at være vore Modstandere. Men vor Taktik maa ændres.«

»Partiet staar idag betydeligt isoleret fra Befolkningen«, hedder det videre i Direktiverne. »Gennem Kirkekampen er væsentlige Dele af Arbejderstanden kommet os paa Afstand, for slet ikke at tale om den reaktionære, uudviklede og overtroiske Landbefolkning«. Den ny Kursændring betyder — betones det — at den voldsomme Fremfærd maa erstattes af Overbevisning og virkelig Argumentation. »Vi har skabt for mange Martyrer, en Fejl, der skyldes en vis Kreds af doktrinære Førere. Vi maa i Aaret 1955 koncentrere alle vore Anstrengelser omkring Skoleungdommen. Dersom det kan lykkes os at vinde den opvoksende Generation, saa vil vi ogsaa blive Sejrherrer i Kampen mod Religion og Kirke (KNA).

Pavehilsen til Vietnam

Til Nytaarsfesten i Vietnam, der fejredes 24. Januar efter vor Kalender, har den Hellige Fader sendt Vietnams Katolikker en Hilsen. Det hedder i denne Skrivelse: »Vi nedbeder for jer, vore dyrebare Børn i Vietnam, for jeres Sogne og Familier den guddommelige Trøst i rigeste Fylde i de Prøvelser, som jeres Land maa gennemgaa. Af Vort ganske Hjerte meddeler Vi jeres Præster og alle Troende Vor Apostoliske Velsignelse som Underpant paa Vor faderlige Omsorg« (KNA).

Paven svarer paa

Journalisternes Nytaarshilsen

Altid Sympati med Pennens Arbejdere, der virker for Fred

I sit Svar paa de i Rom stationerede udenlandske Journalisters Nytaarsadresse udtaler den Hellige Fader, at den Hellige Stol stedse har vist Pennens Arbejdere sin Sympati i deres Bestræbelser i Sandhedens Tjeneste. I en Skrivelse, der er undertegnet af Mgr. Dell' Acqua, hedder det: »Hans Hellighed gengælder Deres Ønsker for det ny Aar og ønsker alle Journalister, at de maa finde enhver Form for Tilfredsstillelse i deres vanskelige Job fremfor alt de, der medvirker for Virkeliggørelsen af den sande Fred, som alle Nationer saa glødende længes efter«. (KNA).

Vatikanets Støtte til FAO

Vatikanet har anvist UNO en Sum paa 2000 Dollar til dets Program for 1955 til Fremme af de økonomiske og sociale Forhold i de underudviklede Lande. Denne Meddelelse er udsendt af Direktionen for FAO (den af UNO oprettede Organisation for Ernæring og Landbrug). Ogsaa i 1954 stillede Vatikanet et lignende Beløb til Raadighed. Det var ledsaget af en særlig Skrivelse fra Pius XII, hvori denne ønskede UNO's Bestræbelser alt muligt Held og meddelte sin særlige Velsignelse til Foretagendet (KNA).

Ved en 10-Aarsdag for et af Nazismens Ofre

2. Februar var det ti Aar siden at P. Alfred Delp S.J. døde i Berlin. Han var Medlem af Moltke-Kredsen og blev henrettet 2. Februar 1945. Kun 47 Aar gammel maatte han — en af den tyske Modstandsbevægelses stærkeste Personligheder — lade Livet. Pater Delp havde stillet sig til Disposition som Sociolog for Kredsen omkring Moltke, der selv var blevet arresteret af Gestapo et halvt Aar før 20. Juli. »Det er min Forbrydelse, at jeg har troet paa Tyskland, udover den Nat og det Mørke, som vi nu befinder os i — og at jeg gjorde det som katolsk Kristen og som Jesuit«, skrev Pater Delp i et Afskedsbrev til sine Venner. Mellem Arrestationen og Domfældelsen, »Ansigt til Ansigt med Døden«, forfattede han en Række Betragtninger, der nu i Anledning af 10-Aarsdagen for hans Henrettelse er udsendt paa Tysk af en af hans Medbrødre, P. Poul Bolkovac S.J. (KNA).

Knapt 3 Procent!

De patriotiske Præster i Polen

I sædvanlig velinformerede Kredse i London betegnes den polske »patriotiske Præst«, Stanislaus Huets Paastand om at 2000 polske Præster nu har tilsluttet sig den kommunistiske Enhedsfronts Organisationer, som urigtig. Antallet af de Præster, der frivilligt samarbejder med det kommunistiske Regime, overstiger ikke 300, hævdes der. I alt virker der idag ca. 10.000 Præster i Polen. Et hundrede Stykker befinder sig i Øjeblikket enten i Fængsel eller i Tvangsarbejdslejre.

De saakaldte »patriotiske Præster« lønnes af den kommunistiske Regering og faar høje Honorarer for deres Propagandavirksomhed. Beløbene hertil udredes direkte fra en særlig Konto for Propaganda i Kultusministeriet. (KNA).

Ingen Religionsundervisning i Skolerne i Polen

Det polske Kultusministerium har — efter hvad der meddeles fra Warszawa — udstedt Forbud mod, at der meddeles Religionsundervisning i de polske Folkeskoler. Hidindtil har Børnene faaet Religionsundervisning i de fleste polske Skoler. Fra nu af bliver det kun muligt at meddele Børnene Religionsundervisning i Kirken eller i Hjemmene.

De polske Katolikker, der er tvunget til at acceptere disse kirkefjendelige Forholdsregler, lægger imidlertid en stigende Troskab mod Kirken for Dagen ved stadig mere intensiv Deltagelse i alle kirkelige Foranstaltninger. Saaledes deltog over 100.000 Troende i Gudstjenesten paa Hellig Tre Kongers Fest i Deboric i Nærheden af Jaslo (KNA).

Præst myrdet af „Blaffere“

I sidste Uge begravedes i St. Paul i Kanada under enorm Deltagelse den kendte Abbé Alfred Quirion, der var kendt over hele Kanada under Tilnavnet »Den hellige Vincent fra St. Paul«.

Abbé Quirion var født i 1911 i La Beauce i Provinsen Quebec og var i Aarene 1944—45 Præses for Landungdommen i Quebec. Fra 1952 var han Sjælesørger for den katolske Aktion. Abbé Quirion var blevet skudt ned af tre unge »Blaffere«, som han havde taget op i sin Vogn paa Vejen til Manitoba. Mordernes Udbytte var 90 Dollar (KNA).

Katolsk

13. Februar 1955
103. Aargang
Nr. 7

Ugeblad

FLUGTEN MOD SYD

fra Nord-Vietnam
Nyt Fremstød for Stensen-
Sagen
Svar til Spørgende
Ikke Tid til at gaa i Kirke
„Et Spil om en Vej“
paa „Katolsk Scene“

Kære Læser af dette Blad! De er ikke saa ene, som De mener. Blandt vore Læsere er der mange, der ligesom De ikke deler vor Tro. Af og til har man Lejlighed til at tale med en af dem, og naturligvis spørger man saa bl. a., hvad det er, der faar dem til at holde et katolsk Blad. Har vi været meget heldige med, hvem det var vi saadan traf paa? I hvert Fald mødte vi ingen, som læste dette Blad for at finde Næring for en Modvilje mod det katolske. Vi traf dels nogle, som læste Bladet for at være orienteret om katolske Synspunkter, ud fra en Følelse af, at almindelige Dagblade og Tidsskrifter her gav dem for lidt i Betragtning af den Betydning »paa godt og ondt«, som de sagde, der faktisk maa tillægges den kristne Verdenskirke.

Brev til en Protestant

Men dels traf vi ogsaa nogle, hvis Antal er voksende i de seneste Aar, og som søgte dette Blad af en Grund, man for blot faa Aar siden ikke ville have tænkt sig mulig — de føler sig, skønt de ikke er og foreløbig heller ikke tænker paa at blive Katolikker, i særlig Grad paa kristelig Bølgelængde med de Synspunkter, Katolikker anlægger. Flere af dem har sagt det omtrent saaledes: »Jeg er sjældnere uenig med Dem end med min egen Kirkes Penne.«

De hører altsaa med i en ret stor

Kreds. Og det er ikke Mundsvejr og Talemaade, naar vi siger, at vi føler et Ansvar overfor Dem og Deres Lige. Vi indrømmer, at det kan ske, vi ikke er vaagne nok overfor dette Ansvar og uden tilstrækkelig Grund kommer til at skrive noget, der saarer Dem. Det er ikke vor Hensigt, og vi beklager det uden Forbehold.

Men De vil ogsaa indrømme os, at dette Blads Opgave er at tale katolsk. Gjorde vi det ikke, havde hverken Katolikker eller De nogen Interesse af det. Derfor maa det ske, at De ikke er enig med os. Det siger sig selv. Men saa sker det Dem, som det sker andre Protestanter, at hvor Vejene skilles, synes De, vi er alt for dogmatisk sikre (fordi De selv paa dette Punkt netop ikke er det), og saa forekommer vi Dem let selvgede og noget farisæiske.

Det er muligt, at vi er det (den Frielse er almenmenneskelig), og i samme Grad, som vi er det, er vi lidet pyntelige Repræsentanter for den katolske Kirke. Men De bør maaske ogsaa betragte den Mulighed, at De i visse Fald tager Fejl af vor Sikkerhed og lægger Selvglæde ind i den. Det er jo en af de store Forskelle mellem Deres Tro og vor, at vi rent faktisk (om De vil eller ej) føler os (eller bedre: ved os) i Besiddelse af den aabenbarede Sandhed. Ingen ved bedre end vi, at vi er det aldeles ufortjent, mens bedre Mennesker end vi uroligt søger efter Sandheden og synes, at de kun griber efter noget, der bestandigt undflyr dem. Spørg Gud, hvorfor han lod os finde Sandheden, selv ved vi det ikke. Men bebrejd os ikke, at vi er taknemlige. Bebrejd os ikke, at vi ved os sikre og i den Sikkerhed finder en Styrke, vi alle har Behov. Prøv at forstaa os, saa vil De se, hvor lidt vi i Virkeligheden roser os selv af det, og saa vil De have endnu større Glæde af dette Blad, om hvilket De siger smukkere Ting, end vi selv synes, det fortjener.

Paa Vej mod Friheden

En katolsk Flygtningefamilie fra Vietnam paa Vej mod Syd i hjemmelavet Flaade
(Se iøvrigt inde i Bladet)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

K&K

Aktielselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik

og Terrazzo

La Coursevej

København F

Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMARGERGADE 32 . KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET *Vesterbeo*

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købtvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

ER DER EN GUD TIL?

Der stilles mange Krav til en Katolik i et ikke-katolsk Land. De sværeste er af moralsk Art, men der er ogsaa forstandsmæssige. Det forventes af os, at vi skal kunne svare paa Alverdens Indvendinger mod og Angreb paa vor Tro, og at vi skal kunne begrunde vor Tro paa hver enkelt katolsk Læresætning og kende Baggrunden for hver eneste katolsk Skik. Kan vi det ikke, føler vor Omverden det som et Nederlag for Kirken. Naturligvis er det umuligt at vide alt, men vi gør baade os selv og Kirken en Tjeneste ved at lære vor Tro ordentligt at kende og sætte os ind i, hvad Kirken og dens Teologer svarer en spørgende Omverden. I Amerika har man til Brug for katolsk Menigmand samlet en Række typiske Spørgsmaal og Indvendinger og vedføjet et katolsk Svar. Denne Samling »The Question Box« har ydet stor Hjælp, selv om ifølge Sagens Natur Svarene kun kan blive korte og ikke gaa i Dybden. Vi bringer her et enkelt af »Spørgkassen« Svar og vil under samme Rubrik i dette Aar lejlighedsvis bringe ogsaa en Række andre Svar fra samme Kilde.

*

Protestanter siger, at Gud er til, men at dette ikke kan bevises. Kun den personlige erfaring kan overbevise om det. Fritænkere påstår, at troen på en Gud stammer fra en forenkling af troen på en mængde naturguder. Andre vil hævde, at gudstroen er opfundet af præsterne. Alle fritænkere håber på, at naturvidenskaben vil udrydde troen på Gud.

*

Den katolske kirke har altid troet på en evig, personlig Gud. Ved tro forstår man en lytten til Guds stemme, hvorved vi godtager en sandhed og en virkelighed, som vi ikke kan fatte, men som vi ifølge Guds autoritet bøjer os for. Selv om troen kun opnås ved Guds nåde, er der dog to veje, der kan føre til tro, foruden nåden også den naturlige erkendelse. Mennesket vil kunne finde vej til tro på Gud uden åbenbaringsens hjælp. Kirken har altid bekæmpet de vranglærere, der enten hævdede, at den menneskelige forstand kunne gennemtrænge alle guddommelige sandheder (rationalisme) eller omvendt påstod, at mennesket ikke kan erkende nogen sandhed, da det ser alt igennem farvede briller (Kant).

Når mennesket kan erkende Guds eksistens, er det også muligt at opstille Gudsbeviser. I og for sig behøver troen ikke bevise, men de kan virke som støtte for troen og vise vej til troen for ikke-katolikker.

Ligesom et ur umuligt kan danne sig selv, men forudsætter en urfabrikant, så må verden også have en skaber. Denne skaber og første årsag er Gud. Tilværelsen viser også stor hensigtsmæssighed, og alt i naturen har et formål, der viser hen til et skabende fornuftvæsen, nemlig Gud.

Også samvittigheden viser tilbage til en højeste lovgiver og dommer, til Gud. Bibelen støtter fuldt ud denne tankegang f. eks. med ordene: Kun låren siger i sit hjerte, der er ingen Gud til. (Ps. 14, 1). Paulus siger, at Guds guddom er fattelig og synlig i de skabte ting, og hvis man ikke kan se det, er der ingen undskyldning. (Rom 1, 20).

Hvad angår flerguderiet, er det ikke den ældste form for religion. Sprogvidenskab og historie beviser, at naturforgubelse ikke har været andel end frafald fra troen på en Gud. Det kan heller ikke være præsterne, der har opfundet Guddommen, for det er religionen, der fører til en præstestand og ikke omvendt. Vantro mennesker påstår, at Gudstroen kan erstattes af

videnskabelig erkendelse, men denne anskuelse fører til menneskedyrkelse. Kun Gud kan tilfredsstille menneskets højeste evner og dybeste længsel. Desuden er det langt fra, at alle videnskabsmænd er vantro. Nogle af de største forskere var troende katolikker, f. eks. Volta, Ampere, Pasteur og Niels Stensen.

Når der alligevel er så mange vantro mennesker i vore dage, skyldes det ikke sjældent, at moderne mennesker ikke vil tænke til bunds over tilværelsen, men beskytter sig mod den sande Gudstro bag forslidte løgne, f. eks. troen på det stadige fremskridt, alttings relativitet, og at enhver bliver salig i sin tro.

I al det hedenske virvar står den katolske kirke som forkæmper for den sande Gudstro og for den menneskelige fornufterkendelse, når den lærer: Den ene sande Gud, alle tings skaber og højeste formål kan med fornuftens naturlige lys erkendes med sikkerhed gennem de skabte ting.

Sexagesima

13. Februar 1955

HERRE, HVORFOR SOVER DU?

(30. Salm)

Hvor tit hænder det dog ikke at vi smaa Mennesker fristes til at udbyrde: Herre, hvorfor sover Du dog? Et halvt Hundrede Millioner Mennesker er gaaet til Grunde under den sidste Verdenskrig — og Gud tav. Millioner af Mennesker har mistet Hus og Hjem og alt, hvad de ejede — og Gud tav. Hele Byer er blevet jævnet med Jorden — og Gud tav. Svindlere kommer i Højsædet og den ærlige taber alt, hvad han ejer — og Gud tier stadig. Verden synes at ruste sig til en ny og frygtelig Krig — og Gud tier stadig. Og hvor længe vilde man ikke kunne fortsætte dette Litani? Vi ved allesammen, at den Omstændighed, at det Onde synes at tage Overhaand, har bevirket at saa mange, mange af vore Medmennesker har mistet Troen paa Gud.

Sover Gud da virkelig, har han virkelig trukket sig tilbage fra os for at lade os selv klare Ærterne? Han prisgav jo dog Job en Tidlang til Djævelen for at prøve ham — vil han maaske ogsaa prøve os Nutidsmennesker, eftersom han tilsyneladende giver den Onde mere og mere Kraft?

Det er Spørgsmaal, som vi i Virkeligheden ikke kan give Svar paa. Vi kender ikke Guds Planer. Det er jo endda muligt at vi først staar ved Begyndelsen til Prøvelserne, og at der venter vor Slægt langt frygteligere Ting end dem, vi har gennemgaaet. Hvad vil der ske dersom en ny, en tredje Verdenskrig bryder løs, hvis Atombomberne faar Lov at anrette deres Ødelæggelsesværk?

Vi kan imidlertid ikke gøre Vor Herre ansvarlig for alt dette. Hvad vi maa staa igennem, er sluttelig Menneskers Værk. Gud har givet os frie Hænder til at gøre baade det Gode og det Onde. Og maaske er der slet ikke anden Vej til at bringe en gudløs Verden til Besindelse, end at lade den løbe Linen ud. Verden befinder sig paa en Slags Vandring mellem det første og det andet Paradis — Gud griber kun lidet ind. Det Onde har faaet sine Chancer, og vi maa ikke være saa dumme, at vi først kræver Frihed og dernæst, naar alt ligger i Grus foran os, skriger paa Vor Herre.

Det gør Gud ondt at Mennesker kommer i Ulykke, men det er ikke den største Ulykke, at et Menneske f. Eks. gaar hen og dør, førend man havde regnet med det, men derimod at han forfalder til Vantro og ikke mere vil vide noget af Gud. Og hvad er det vel for en Tro, der vil stille Gud Betingelser? Han er vor Fader og han elsker sine Børn, men hans Veje er uransagelige.

Sov Gud maaske dengang da han paa en Høj udenfor Jerusalem hengav sin menneskevordne Søn, den eneste Retfærdige, der har levet her paa Jorden, til Kors og Død? Guds Søn raabte: Min Gud, hvorfor har du forladt mig! Og Gud tav.

Nej, Vor Herre sover ikke, han ser alt, blot afventer han. Han har ingen Hast. Han har sine egne Planer, som vi smaa Mennesker ikke kan gennemskue. Og hvad vilde det ogsaa være for en Gud, som vi kunde begribe? Hav du blot Tillid til ham. »Han fører dig dog til Maalet, omend gennem Nat og Mørke«.

Sognepræsten.

FLUGTEN FOR FRIHEDEN - STADIG NYE FLYGTNINGESKARER SØGER MOD SYD

Siden Vietnams Deling er over en halv Million antikommunistiske Flygtninge med Assistance af franske og amerikanske Skibe og Flyvemaskiner blevet evakueret sydpaa. De, der ikke kunde beslutte sig til at flygte og hellere vilde leve videre under det kommunistiske Herrevælde, fik af de ny Magthavere Løfte om Frihed og Fred. En Million Katolikker forblev i Nord-Vietnam. Men det varede ikke længe, inden de ny Magthavere — til Trods for alle Forsikringer og Løfter — begyndte Forfølgelsen. Ho Chou Minh er klar over, at de Kristne er hans stærkeste Modstandere. De betyder en ægte, stærk Opposition, der endog har nationalistiske Tendenser. Den katolske Kirke i Vietnam er for længst ude over Missionsstadiet og ledes af Indokinesere. I de seneste Uger har over 40.000 Mennesker forladt Nord-Vietnam som Flygtninge — trods de skarpe Grænsebevogtninger. Og Flygtningenes Skarer tillager stadig.

Den brutale Forfølgelse af Kirken i Nord-Vietnam varer ved. Biskoppen af Hanoi, som havde opnaaet Passertilladelse til en ordinær Visitationsrejse til de af hans Menigheder, der er beliggende i de af Kommunisterne besatte Omraader, blev i sidste Øjeblik forment Rejsetilladelse med den Motivering, at hans Tilstedeværelse vilde fremkalde Uro blandt Befolkningen. Biskoppen af Hung Hoa blev fra første Færd af forbudt at foretage en Visitationsrejse i sit Diocese. Biskoppen af Vinh holdes i Husarrest. En frafalden Præst overvaager ham

(KNA).

Stadig ny Flygtningeskarer

Antallet af Flygtninge fra Nord-Vietnam, Kristne saavel som Ikke-Kristne, tager stadig til, erklærer Direktøren for det franske Caritas, Mgr. Rhodain, i et Telegram fra Vietnam til det katolske Pariserblad »La Croix«. »De 600.000 Menneskers Flugt fra de til Kommunisterne overladte Omraader af Nord-Vietnam er et dramatisk Af-snit i det fjerne Østens Historie,« erklærer Mgr. Rhodain. Tallet, der utvivlsomt vil stige kolossalt i de kommende tre Maaneder, virker endnu mere forferdende, naar man erfarer Enkeltheder om Forfølgelserne i

NOTER

Aarets Lourdes-Færd

finder i Aar Sted fra 4.—16. Juli og gaar direkte til Lourdes (via Paris). — Der henvises til Meddelelse andetsteds i Bladet.

Pavens Tale i „Politiet“

Den Hellige Faders Tale til Deltagerne i »Den internationale Kriminalpolitikkommission«s 23. Aarsmøde i Rom i Efteraaret er blevet oversat af og offentliggjort i det af Rigspolitichefen udgivne Tidsskrift »Politiet«. Der var flere danske Deltagere i den nævnte Kongres.

*

Sognepræsten i Aalborg, P. E. Brentelegani, fylder 15. Februar 65 Aar.

Nord-Vietnam. Blandt den seneste Tids Flygtninge er der et betydeligt Antal fra de Omraader, der allerede har været paa kommunistiske Hænder gennem længere Tid (KNA).

SENDETIDER

I

VINTER- HALVAARET

STAZIONE RADIO

SØN- OG HELLIGDAGE

08.00 Messe	48.47; 41.21; 31.10; 25.67 m.
08.35 Prædiken paa forsk. Sprog ...	48.47; 41.21; 31.10; 25.67 m.
09.00 Orientalisk Ritus	41.21; 31.10; 25.67; 19.84 m.
SVENSK/DANSK/NORSK	
15.45 (Onsdag)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
ENGELSK	
15.00 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
18.15 (Daglig)	48.47; 41.21; 31.10; 25.67; 196 m.
16.00 (Tirsdag)	31.10; 25.67 m.
FRANSK	
11.45 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
14.30 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
18.45 (Daglig)	48.47; 41.21; 31.10; 25.67; 196 m.
07.30 (Torsdag)	19.84; 16.82 m.
TYSK	
12.45 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
14.45 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
19.45 (Daglig)	48.47; 41.21; 31.10; 25.67; 196 m.
ITALIENSK	
13.30 (Daglig)	48.47; 31.10; 196; 384 m.
20.00 (Daglig)	196; 384 m.
20.15 (Daglig)	48.47; 41.21; 31.10; 25.67; 196; 384 m.
POLSK	
12.15 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
15.15 (Daglig)	41.21; 31.10; 25.67; 19.84; 196 m.
19.15 (Daglig)	48.47; 41.21; 31.10; 25.67; 196 m.

Rumænsk Biskop død i Fængsel

Det meddeles i Wien, at den Apostoliske Vikar i Sofia, Mgr. Ivan Romanoff, som i Slutningen af 1952 blev idømt 20 Aars Tvangsarbejde, er afgaaet ved Døden i en Arbejdslejr i Nærheden af den russisk-bulgariske Grænse kort efter Domfældelsen. Dette fremgaar af en Meddelelse fra Østkirkenes Informationsbureau (SICO). Mgr. Romanoff var — ifølge SICO — under Processen mod Biskoppen af Nikopol, Mgr. Eugen Rossikoff, der i Oktober 1952 blev dømt til Døden for »Spionage for Vatikanet og Vestmagterne«, blevet dømt uden regulær Domshandling.

Mgr. Romanoff, der var født i 1878, var indtil 1941 Huskapellan hos den tidligere Kong Ferdinand af Bulgarien i dennes Exil. I 1946 blev han udnævnt til Apostolisk Vikar i Sofia.

Alle høje kirkelige Personer i Bulgarien — det af de kommunistisk besatte Lande, der holdes mest afskærmet af samtlige Lande bag Jerntæppet — befinder sig idag bag Laas og Slaa. Biskop Bosilkoff, der blev dømt til Døden i 1952, befinder sig efter sigende i et Fængsel nær ved den russiske Grænse. Exarken for de bulgarske Katolikker og den byzantinske Ritus, Mgr. Cyril Kurteff, blev ligeledes arresteret for et Par Aar siden. Man har ingen Anelse om hvor han opholder sig (KNA).

*

12. Davidssalme

GUDLØSHEDENS ONDSKAB OG STRAF

I. *Onskaben nægter Guds eksistens, men kan ikke løbe fra Ham.*

1. Til sangmesteren. Af David. Døren siger i sit hjerte: »Der er ingen Gud«. Fordærvet er de og handler afskyeligt. Ingen gør godt.
2. Herren skuer ned fra himlen på menneskenes børn for at se, om der er nogen, der er forstandig og søger Gud.
3. Afvejet er de alle til hobe, fordærvet er de. Ingen gør godt, end ikke een.

II. *Straffen tøver ikke.*

4. Kommer de ikke til fornuft, alle de udådsmænd, der æder mit folk, som om de spiste brød, og ikke har påkaldt Herren?
5. De skal nok skælve af frygt, fordi Gud er med den retfærdige slægt.
6. I vil gøre den armes råd til skamme, men Herren er hans tilflugt.

III. *Børn om frelse for Israel.*

7. Gid dog Israels frelse må komme fra Sion. Når Herren vender sit folks skæbne, vil Jakob juble og Israel glæde sig.

Salmen synes at være et smerteligt råb fra den periode i Davids liv, da han blev forfulgt af Saul, den af Gud forkastede konge, med den brutale adfærd. Både denne og de talrige tilhængeres samvittighedsløse medhjælp bundede faktisk i foragt for Gud og benægtelse af hans eksistens.

(Vers 1). Engang har jeg læst, at der over indgangen til koncentrationslejren i Buchenwalde stod de samme ord, hvormed alle låber forsøger at slippe fra deres ansvar: »Der er ingen Gud«. Dette frygtelige ord er nemlig vejen til sædernes fordærv og den evige død i fortabelsens afgrund. Det drejer sig her ikke så meget om teoretiske ateister, men om de praktiske gudsbenægttere, der lever således, som om der ikke var nogen Gud til. Om begge klasser siger for øvrigt Skriften, at de er låber. Om den første står der at læse: »Tåbelige af naturen var alle mennesker, hvem erkendelse af Gud fattedes, og som ikke formåede ud fra de synlige goder at erkende den værende, eller ved at iagttage værket at opdage kunstneren, men som opfattede enten ilden eller vinden eller den flygtige luft eller stjernernes kredsløse eller det vældige vand eller himlens verdensstyrende lysbærere som guder ... Ud fra skabningernes størrelse og skønhed skues deres skaber sammenlignelsesvis.« (Visd. 13, 1. ff.). Lad os huske disse Skriftens ord og benytte dem som målestok, for en rigtig bedømmelse, når vi hører eller læser om de gudløse i øst og vest.

(Vers 3). Når David siger, at der ikke er en eneste, der gør det rette, så tænker han enten kun på dem, der forfølger ham, og bruger i sin sjælekval overdrivende udtryk, eller Gud Helligånd vil gennem hans mund udtale den sandhed, som også St. Paulus var inde på, da han i Romerbrevet (3, II ff.) skrev om den faldne men-

neskelige natur, som ved Adams synd uvægerligt er hjemfaldet til arvesynden og dens herredømme og derfor trænger til forløsning ved Guds retfærdiggørende nåde i Kristus Jesus vor Herre.

(Vers 4). Menneskenes syndighed er et stort mysterium. Derfor udtaler salmen forundring over de gudløses blindhed. Gud er jo rede til at tilgive, og han venter på, at de går i sig selv, angret deres brødre, bryder med synden og gør bod efter hans anvisninger. Men hvis de fremturer i deres synd, bliver de straffet på to måder. Det, de søger opnået ved deres forfølgelse af David, lykkes ikke for dem. Og på Herrens store dag, når alle kræves til regnskab, vil de skælve af angst. Det er jo en uomstødelig lov, at ved livs-

vejens ende finder enhver af os en domstol, hvor »Gud gengælder enhver efter hans gerninger. Evigt liv til dem, dem med udholdenhed i god gerning søger herlighed og ære og uforkrænkkelighed. Over den derimod, der over det onde, kommer vrede og harme, trængsel og angst. Og der er ingen personsanseelse hos Gud.« Ro. 2, 7 ff.

På en indtrængende måde viser således denne salme, hvor ufornuftig og meningsløs synden mod næsten er. For et øjeblik glæder sætter den de højeste goder over styr. For at opnå en bedragerisk selvtilfredsstillelse, der aldrig kan mætte sjælens lykketrang, ødelægger og mister den hjertefreden og den evige frelse. Det er disse kendsgerninger, 13. Davidssalme skal minde os om. F. K.

Nyt Fremstød for Niels Stensen-Sagen

Den danske Niels Stensen-Komite paabegynder Udsendelse af Tidsskrift - „Stenoniana Catholica“ - til Fremme af Kendskab til vor store Landsmand med Henblik paa hans Beatifikation

PULCHRA SUNT
QUAE
VIDENTUR

PULCHRORA
QUAE
SCIUNTUR]

LONGE PULCHERRIMA QUAE IGNORANTUR

Den danske Niels-Stensen-Komite har taget Initiativet til Udsendelsen af et nyt Tidsskrift »Stenoniana Catholica«, hvis første Hefte nu foreligger og afløser de hidtil periodisk udsendte Meddelelser om Stensen-Sagen.

I en Introduktion til Publikationen — der udsendes med vor Biskops Trykkeitilladelse — opkaster Ærkebischoppen af Osnabrück, Dr. Wilhelm Berning, der lige siden Ønsket om Stensens Kanonisation rejstes, har vist Sagen en aldrig svigtende Interesse, det Spørgsmaal om det maaske ikke

netop er Guds Vilje, at Niels Stensens Kanonisation vilde kunne formidle vor Tid og dens særlige Behov ganske specielle Naadegaver, og udtaler ordret følgende:

»En Videnskab, der var paa Afveje fra Gud, er paa Vej »fra Fysik til Metafysik«, i den store Naturforsker finder den Forbilledet for Harmonien i Videnskab og kristen Tro.

Idag er vide Kredse af Menneskeheden, ogsaa i Europa, gledet bort fra Gud, men er dog blevet urolig og søger efter Klarhed. Der er Behov for Vidner, der taler Kristi Sag ... vil maaske ikke netop Stensens Forbilled, hans utrættelige Iver for Guds Ære og hans uselviske Indsats for sine Medmenneskers Sjælefrelse kunne vække en apostolisk Aand hos mange af Nutidens Kristne?

Nationerne i Europa og over hele Verden lider under de frygtelige Følger af nationalistiske og racemæssige Vildfarelser. Stensens Livsvej og hans personlige Erfaringer skærer tværs igennem Grænser og Nationer. Han lærer os dermed ikke blot broderlig Indstilling til alle Mennesker, men tillige ogsaa at overvinde ethvert Snæversyn gennem Kærlighed til Kristus.«

»Stenoniana Catholica« vil fremtidig blive udsendt tre Gange om Aaret og henvender sig til alle Stensen-Interesserede. Udgiverne udtaler, at det bedste Sprog at trykke en saadan Publikation paa, uvægerligt maa være Latin, men da det maa være et moderne Hovedsprog og Hovedinteressen for Stensen maa so-

P. G. Scherz CSSR

97

ges i tysktalendelende Kredse, har man valgt tysk, ikke mindst da Osnabrück fører Diöcesanprocessen for Beatifikationen. Heftet vil ogsaa indeholde Bidrag paa andre Hovedsprog — fra de Lande, hvor der er dannet Stensen-Komiteer — og denne Gang er der tillige ogsaa Artikler paa dansk, engelsk og italiensk. Et enkelt af Bidragene bringer vi nedenfor i dansk Oversættelse.

Det er en nydelig, illustreret Publikation, der fortjener Udbredelse, ikke mindst da Stensen-Sagen bør have vor udelte Interesse. Sjælen bag Initiativet er Stensen-Sagens utrættelige Talsmand, vor Landsmand P. G. Scherz C.S.S.R., uden hvis stadige og udholdende Indsats man næppe var naaet saa vidt, som man faktisk er idag.

C. D.

Heftet udsendes og kan bestilles gennem Arne Frosi-Hansens Forlag, København, og Prisen er 6 Kr. aarlig.

UGEBLADETS BOGSIDE

Moderne Romantiker

Werner Bergengruen: »Den spanske rose. De tre falke« (Frost-Hansen).

En ganske lille Bog, kun to Noveller, og et helt ukendt Forfatternavn for en bredere Offentlighed. Men et velgørende Indtryk af, at der ogsaa i vore Dage findes en anden Litteratur

end den, Forlæggerens Flertal regner med at »Folk vil have«. Bergengruen er Baller, men bor i Schweiz, og i dette sit Hjemland har han et betydeligt Publikum, takket være sin levende Fortællekunst, sit følsomt-romantiske Gemyt og sin ædle kristne Menneskelighed. De to Noveller er virkelige Perler fra dette Forfatterskab. Under Læsningen er man saa velgørende langt fra vor Tids overfladiske Problemer, alene beskæftiget med de evige Problemer for Mennesketilværelsen. Man trylles ind i en Verden, der føles som en virkelig »Ferie fra Jæget« og dog angaar os dybt. Oversættelsen er ved Kaspar Kallan.

L. H.

Ungdommen har ikke Tid til at gaa i Kirke

Resultatet af Rundspørge i nordvesttysk Radio

Den nordvesttyske Radio har for nylig foretaget en »Gallup-Undersøgelse« — med sine 84 Spørgsmaal den hidtil største Undersøgelse af denne Art — om Ungdommens Situation i Efterkrigstiden. Resultatet af dette Rundspørge foreligger nu og giver et interessant Billede til Forstaaelse af Ungdommen mellem 15 og 24 Aar, hvem Rundspørget gjaldt. Spørgsmaalene omfattede Interesse for Publika-

tionsmidler, politisk Indstilling, Indstilling til Trosspørgsmaal, Forholdet til Erhverv og Fritidsinteresser.

Undersøgelsens Resultat er egnet til at kaste et interessant Lys over den religiøse Situation blandt Ungdommen af idag. Spørgsmaalet »Har Religion Betydning for Dem?« blev besvaret bekræftende af 78 Procent af de adspurgte Katolikker og af 53 Procent af de adspurgte unge Protestanter, sammenlagt 62 Procent af de adspurgte. Paa et Liv efter Døden troede 28 Procent af de mandlige og 30 Procent af de kvindelige Protestanter og 62 Procent af de mandlige og 68 Procent af de kvindelige Katolikker. 33 Procent af samtlige adspurgte oplyste, at de gik regelmæssigt i Kirke. Af de unge Katolikker gik 68 Procent regelmæssigt i Kirke, ti Procent hyppigt, ti Procent lejlighedsvis, syv Procent kun paa Helligdage eller ved særlige Anledninger, fem Procent aldrig. For lidt over Halvdelen af dem, der gik i Kirke, var Gudstjenesten en »Hjertesag«, medens omkring en Femtedel angav »Pligt« og »Vane« som Grund. Over to Trediedele af dem, der gik i Kirke lejlighedsvis, sjældent eller aldrig, erklærede, at de førhen havde gaaet hyppigere i Kirke. 36 Procent af de adspurgte angav som Motiv for ikke at gaa i Kirke, at »de ikke havde Tid til det«, 36 Procent at det ikke interesserede dem eller at de ikke følte Trang dertil, fire Procent at de ikke længere troede, tre Procent at de drev Sport om Søndagen, to Procent at de tviv-

Ugebladets Kronik

Hvad har Niels Stensen at sige vor Tid?

Af Prof., Dr. Albert Niedermeyer, Wien

Den bedste Maade at danne sig et Billede af Stensens store Personlighed er at studere hans Breve. I disse afslører han sig som en af Baroktidens typiske lærde Skikkelser, der indledte Tankeudveksling med samtlige sin Tids store Personligheder, det være sig verdslige Fyrster eller Aandens Stormænd. Det kunde imidlertid synes som om netop Baroktidens Aand med dens højfyrstelige Mæcenvælde er koinmet vor Tid saa meget paa Afstand, at den slet ikke har noget at sige os mere. Intet er dog mere forkert end dette. Stensens Brevveksling med Storhertugen af Toskana, Cosimo III Medici, er det smukkeste tænkelige Bevis paa disse to Mænds aandelige Format. Fyrsten paa Tronen og Fyrsten paa Lærdommens Kateder og Bispens Katedra. Et Par enkelte Henvisninger turde være tilstrækkeligt, idet her ikke er Plads til at gaa nærmere ind paa Enkeltheder i denne Brevveksling.

Et Brev fra Stensen til Baruch Spinoza, der — naar det ændres, som bør ændres — kan læses som var det skrevet for vor Tid, er et af

de bedste Svar paa vort Spørgsmaal. I dette Brev bekender Stensen sig til en tidløs Sandhed og til en filosofi perennis, som dennes videnskabelige Udtryk; han foreholder Spinoza, at han begrunder en egen Doktrin, der udelukkende er bygget op paa vilkaarlige Hypoteser og betjener sig af en egen Terminologi og ved Hjælp heraf vækkes Udseendet af, at det drejer sig om noget nyt, noget epokegørende, selv om det i Virkeligheden drejer sig om gamle, længst erkendte og bestaaende Sandheder.

Det kommer nemlig ikke an paa, om den lærde har noget nyt at sige Verden, men at han siger den det sande — ogsaa selv om han maatte løbe den Risiko, at det sande ikke er noget nyt. Og vi kunde tilføje: det er bedre end om det ny ikke havde været sandt!

Hvad Stensen skriver i dette Brev til Spinoza lader sig næsten Ord til andel anvende paa vor Tids Filosofi — hvadenten det nu drejer sig om Eksistentialismen eller om et splinternyt System af »abstrakt« Filosofien, som til syvende og sidst opløser al Filosofi i absolut Nihilisme. Dette Brev kunde have speciel Adresse til Eksistentialismen — hvis det blot ikke havde været skrevet i Aaret 1671.

Stensen behrejder Spinoza, at han gør Sjælesorgen til en Art filosofisk Opgave, anser den for en Profanvidenskab, at han tillader Filosofien at repræsentere enhver som helst Mening om Gud, om Sjælen og om Men-

nesket, at hans Filosofi hviler paa vilkaarlige Formodninger og behandler Mennesket, som var det en Slags Automat, blotet for Sjæl og kun bestaaende af Legeme. Denne Anke kan dog ikke overføres paa Læren om den menneskelige »Eksistens«, der karakteriseres ved »Frihed« og »Ansvarsbevidsthed«. Disse Begreber er dog uden Fundament, dersom de ikke hviler paa Gudsbegrebet.

Med gripende Ord søger Stensen at vinde Spinoza for den kristne Sandheds Lys. Og selvom sidstnævntes Skrifter viser hvor langt han var fra denne Sandhed, føler Stensen sig dog af Kærlighed forpligtet til at søge at bibringe ham den. Efter at Stensen har fremført Kristendommens Grundsandheder, fortsætter han: Naar du nøje gennemtænker alt dette, vil du i Kristendommen finde den sande Filosofi, der ene lærer om Gud, hvad der er Gud værdigt og om Mennesket, hvad der svarer til dets Værdighed og dets Stræben efter Fuldkommenhed.

Den, der stræber efter Dyd og Fuldkommenhed, vil næppe noget andetsteds finde Mulighed i saadant Omfang som i Kirken, om hvilken man erkender, at aabenbart »her er Guds Fingre«.

»Du mener ikke, at der gives anden Sikkerhed end Videnskabsbevisets, uvidende som du er om Trosvisheden, der overgaar alle Beviser; du føler ikke, hvor snævert begrænset Omraadet for din bevislige Sikkerhed er.

Iede, tre Procent at de var utilfredse med Præsten medens 19 Procent ikke havde nogen egentlig Grund at anføre. 18 Procent af Katolikkerne var Medlem af en katolsk Ungdomsforening medens den tilsvarende Procent hos Protestanterne var seks.

Ogsaa Præstemangel i Italien

Bladet »Osservatore della Domenica« — »Osservatore Romano«s Søndagsblad — tilbageviser i sidste Uge i en Oversigtsartikel den saa ofte fremsatte Paastand om, at der i Italien skulde eksistere et »Overskud« af Præster. I Virkeligheden — skriver Bladet — er Situationen den, at der gaar en Præst paa hver 800' Katolik, hvad der snarere er en for lidt end en for meget. Bladet tilbageviser samtidig ogsaa visse anti-religiøse Kredses Paastand om at »det store Antal Præster« skulde spille en afgørende Rolle ved Valgene i Italien. Det samlede Antal Præster, Ordenssøstre og andre Medlemmer af religiøse Samfund udgør 234.000 medens der i Italien er rundt regnet 28.000.000 stemmeberettigede Personer.

99,6 pCt. af Italiens 47.000.000 Indbyggere bekender sig til den katolske Kirke. Af denne Grund kan 61.000 Præster næppe siges at være et overdrevent stort Antal. De 140.000 italienske Ordenssøstre udgør henimod 3 Promille af den kvindelige Befolkning (KIPA).

Prøv alle dine Doktriners Bevisgrunde og vis mig blot en om den Art og Maade, hvorpaa Aanden (res cogitans) samvirker med Materien (res extensa) eller Bevægelsens Princip med det bevægede Legeme. Hele Cartesius' Filosofi formaar ikke — hvor omhyggeligt du saa end har udforsket og reformeret den — at klare for mig et eneste af de Fænomener, hvorledes en Indvirkning af Stoffet paa Stoffet kan iagttages af den med Stoffet forbundne Sjæl. Hvilke andre Beviser om Materien formaar du vel at give end en kvantitativ-matematisk Udforskning, hvilke andre Argumenter om Enkeltheder end Hypoteser? Kan noget maaske staa mere i Modstrid med den menneskelige Fornuft end Nægtelsen af den overnaturlige Aabenbaringserkendelse, fordi menneskelige Hypoteser regnes uforenkelige med den, hvor de guddommelige Gerninger dog er os aabenbare?»

»Efter min Mening er det det samme at opstille ny Grundsætninger om Guds og Sjælens og Legemets Natur, som at ville skabe fingerede Grundsætninger, thi Fornuften siger os, at det maatte stride imod det guddommelige Forsyn, dersom sande Erkendelser derom skulde være forblevet skjult for selv de største og helligste Lærde i Aartusinder og først i vort Aarhundrede paany være kommet til Menneskers Kundskab, Mennesker, som ikke engang var naaet til Fuldkommenhed i de moralske Dyder.«

»Jeg kan kun anse saadanne Erken-

Jugoslavien forbereder nyt Slag mod Kardinal Stepinac

De respektive jugoslaviske Myndigheder forbereder i Øjeblikket et nyt Slag imod Ærkebiskoppen af Zagreb, den arresterede Kardinal Stepinac. I et »Dokumentarbind« om Zagrebs Befrielse i Maj 1945 som er under Udarbejdelse, behandler et særskilt Kapitel »Ledende katolske Personligheders forræderiske og kriminelle Virksomhed under Ledelse af Krigsforbryderen Stepinac«.

Blandt de ti Komitemedlemmer fra det jugoslaviske Akademi for Kunst og Videnskab, der har faaet overdraget Udarbejdelsen af dette Bind, er ogsaa Præsidenten for Provisreregeringen i Kroatien, Dr. Vladinir Bakaric. »Vi maa ikke sky nogensomhelst Anstrengelse — erklærer Bakaric — for at demaskere Stepinacs diaboliske Skikkelse, der nu som før nyder største Anseelse blandt Menigmand. Hovedformaalet med Publikationen maa være at styrte definitivt den Afgudsskikkelse, som Forbryderen Stepinac til Stadighed er for store Dele af vort Folk«. Akademiet i Zagreb, der forbereder dette Angreb mod den katolske Kirke, blev grundlagt i 1867 af Biskop J. J. Strossmayer. Indtil Kommunisterne overtog Ledelsen af Akademiet stod det under Kardinal Stepinacs Patronat (KNA).

delser for sande, hvis Grundsætninger er formidlet os gennem en uafbrudt Tradition af saadanne Filosofer, hvis helgenmæssige Levned udgør en Bekræftelse paa deres Læres Sandhed.«

»Studer ikke den sande Filosofis Principper og Læresætninger hos dens Modstandere, ej heller hos de af dens Tilhængere, der paa Grund af disses Slethed maa betragtes som døde eller som formedelst deres Uvidenhed hører hjemme paa Barndommens Stadium, men gaa til de Lærere, hvis Vidom er fuldkommen, da vil du erkende, at den fuldkomne Kristne tilige er den fuldkomne Filosof — hvad enten det saa drejer sig om en gammel Morille, en Tjenestepige eller en Vaskekone, der i Verdens Øjne anses for enfoldige; da vil du med St. Justin kunne udraabe: »Dette er den eneste Filosofi, som jeg erkender for at være sikker og nyttebringende!«

Ingen, der læser disse Ord af Stensen, vil kunne fri sig fra deres vældige Indtryk, ingen vil kunne unddrage sig den Erkendelse, at de har samme Gylighed til vor Tid overfor Eksistentialismen som de paa Stensens Tid havde det overfor en panteistisk Filosofi som Spinozas eller som de vilde have haft det allerede paa Stoikernes, Epikuræernes, Nyplatonikernes og Gnostikernes Tid. Stensen repræsenterer nemlig ikke nogen tidspræget Dags- eller Modetilfilosofi, men en tidløs philosophia perennis.

I korte Træk -

1425 studerende og Videnskabsmænd fra hele Verden har i 1954 besøgt Vatikanerbiblioteket. Bibliotekets Manuskriptsamling forøgedes i det forløbne Aar betydeligt, blandt andet med en Række ætiopiske og tyrkiske Codices. Bibliotekets Foto-Kopi-Afdeling fremstillede i det forløbne Aar 137.162 Mikrofilm-Reproduktioner. (KNA).

Det katolske Hospital »Mercy Hospital« i Kenmore har indført Ambulancetjeneste med Helikopter. En Ordenssøster følger med Maskinen ved hver »Udrykning«. (KIPA).

Over en Million Pilgrimme fra 24 forskellige Nationer har i 1954 besøgt Gudsmoder-Valfartsstedet Fatima i Portugal. (KNA).

Paa »Arbejdets Dag«, der fejres over hele Verden 1. Maj, vil den katolske Arbejdersammenslutning i Milano forære Paven en Traktor og en Motorplov, der er bestemt til en Landbrugssammenslutning i Syditalien. (KNA).

Paa de vigtigste Vintersportssteder i de bayerske Alper bliver der nu holdt Gudstjeneste med en kort Prædiken. (KNA).

Emnet for de Aarets Salzburger Hochschulwochen, der afholdes 6. til 21. August, er »Die geistigen Mächte der Gegenwart und die Heilsmacht der Kirche«. En Række ansete østrigske og udenlandske Videnskabsmænd har tilsagt deres Medvirken (KNA).

Et Forlydende, der verserer i Wien, vil vide, at Kardinal Stepinac, der hidindtil har været holdt interneret i Krasic, skulde være blevet bragt til en Privatbolig i Zagreb, hvor han holdes under skarp Politibevogtning under Paaskud af, at han er »meget nervelidende«. (KIPA).

Et stort Antal af de Skibe, der bringer Pilgrimme fra alle Verdenshjørner til den 36. eukaristiske Verdenskongres, som afholdes i Rio de Janeiro nu til Juli, vil under Kongressen blive liggende for Anker og tjene som flydende Hoteller. Der ventes ca. 2 Millioner Pilgrimme til Kongressen. (KNA).

Grotterne under St. Peter har i 1954 været besøgt af fem Kardinaler, 50 Ærkebiskopper og Biskopper samt et stort Antal kirkelige og verdslige Personligheder. Arbejdet ved Udgravningerne fortsattes hele Aaret. (KIPA).

Kardinal Griffin aabnede i forrige Uge en katolsk Informationscentral i London. (KIPA).

Det svenske Spejderkorps inviterer i den kommende Sommer et større Antal unge Tyskere fra Flygtningelejrene og fra Berlin paa Besøg i Sverige. De tyske Gæster anbringes i svenske Hjem, og de svenske Spejdere betaler saavel Rejse som Ophold. (KNA).

SEXAGESIMA

I Rom læste Paven på denne søndag sin messe i Sct. Pauls kirke. Messens læsninger og bønner hentyder derfor til hedningernes apostel, Sct. Paulus. I epistlen tegner han selv et hastigt rids af sit bevægede liv eller næsten en drejebog til en film om sit eget liv. Medens billederne veksler, får vi et blik ind i hans store apostelsjæl, i hans glødende hjerte, hans utrolige arbejdsbyrde, hans oplevelser i ekstase og bøn og hans ydmyge tillid til Guds nåde og Kristi kraft, der bor i ham.

I evangeliet viser Kristus os den skæbne, hans egen og apostlenes forkyndelse får iblandt mennesket. Det er langtfra alle ord, der falder på god jord, så de kan bære frugt. Mangt et ord går til spilde. Men det lader hverken Kristus eller de ægte apostle sig anfægte af. Med guddommelig ødselhed og gavmildhed bliver de som Sct. Paulus ved med at udstrø Guds gode sæd; aldrig giver de efter for magelighedens og små sjæles fristelse: hvad kan det nytte? Det er ikke resultaterne, de anvender som målestok for deres arbejdsøkonomi, men ene og alene Guds kærlighed og Guds sendelse til dem til at forkynde. For de ved, at de ikke kan sætte lid til egen gerning, men at det er Kristi kraft, der bor i dem og virker gennem dem.

pater.

Huskседlen

Aarhus K.U.K.: 17. ds. Seniorgruppen arrangerer. Nærmere i udhængsskabet.
Sd. d. 20. ds. kl. 20 i sangsalen: Karneval i ventesalen.

Esbjerg K.U.K.: to. 17. ds. hobbyaften hos Hans Larsen, E. Hansensvej 10.
To. d. 24. ds.: Pastor Doods taler om »Kirken i oldtiden«.

Frederiksberg: lø. d. 12. ds. »Et spil om en vej, der til himlen går« opføres af Katolsk Scene i Stenosgade. Lø. d. 20. ds. holdes fastelavnsfest sammen med Østerbro K.U.K.
Lø. d. 26. ds.: Generalforsamling.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 19. ds.: Karneval.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 13. ds.: Kirkehistorie.

Vor Fruc af Lourdes: fredag d. 11. ds.

Du behøver ikke altid at have så travlt med at lave dine egne kors. Vor Frelser var fuldt uddannet tømrer!

Ugens samtale

— Jeg kan ikke forstå, at du, som dog ellers holder så meget af friheden, kan holde ud at være katolik. Der er vel næppe nogen anden religion, som i den grad omslutter sine troende med regler og forbud, dogmer, og jeg ved ikke hvad.

— Det var en ordentlig mundfuld! Men lad os nu lige se lidt nøjere på sagerne. Sig mig: hvad forstår du ved »frihed«?

— Der forstår jeg: retten til at gøre lige hvad der passer mig.

— Javel, men har du da ret til at gøre det?

— Det skulle jeg da mene.

— Så må du være noget helt enestående i verdenshistorien!

— Såh?

— Ja, netop. Men bevis nu hellere hvad du siger. Du kan for eks. passende begynde med at klatre op på spidsen af kirkespiret og læne dig vandret ud, men uden at holde fast ved noget.

— Er du gal! Så falder jeg jo ned og slår mig ihjel.

— Nej gør du virkelig! Jeg troede ellers du kunne gøre alt hvad der passer dig; men det passer dig måske ikke lige i øjeblikket?

— Nu vrøvler du jo, det var naturligvis ikke det, jeg mente.

— Du må altså indrømme, at du aldeles ikke kan gøre lige hvad der passer dig?

— Jeg må naturligvis tage hensyn til naturlovene.

— Nej, se dog! Men så er der vel heller ikke andet, der kan lægge bånd på din frihed?

— Joh, måske nok. De almindelige love i samfundet, for eks. færdselsloven.

— Nåh, nu hjælper det! Og du må måske også tage visse hensyn til dine medmennesker?

— Jah ...

— Jaså. Men så er du jo heller ikke helt fri.

— Næh, på en måde ikke.

— Men nu skal jeg fortælle dig, hvornår man er helt fri på en fornuftig måde: Det er man kun, når man respekterer de love og regler, som man er omgivet af. Al anden snak om frihed er tåbelig; for hvis man overtræder disse love, så går det galt på den ene eller den anden måde. Hvis du falder ned fra kirketårnet, slår du dig ihjel, hvis du overtræder færdselsloven, så får du en bøde, o.s.v.

— Jamen hvad har det med katolicisme at gøre?

— Haha! Meget! Katolicismen er nemlig Guds love, Guds »færdselslov« om du vil, om hvordan vi skal »færdes« for at vinde Hans venskab. Og Guds »færdselslov« er en nøjagtig ligeså kraftigt virkende og vigtig lov, som den lov, som fik dig til at falde ned fra kirketårnet, og som forresten også er Guds lov. Og kun når man kender og overholder Guds love, er man helt fri!

Aarets Gavebog

Heller ikke i bogmæssig henseende var året 1954 i synderlig grad præget af katolsk aktivitet. Så meget mere grund er der derfor til at glæde sig over det initiativ, som Sct. Ansgars Forlag har taget ved at begynde at udgive en serie billedhæfter om kendte helgeners liv. Det første hæfte handler om den hl. Bernadette fra Lourdes, et udmærket valg, da denne helgen med sin store ydmyghed og store kærlighed til Maria nok kan have et budskab til vor tid.

Ved hjælp af godt tegnede billeder og en velskrevet tekst fører hæftets forfatter læseren gennem Bernadettes indholdsrige liv på en så levende måde, at man virkelig forstår et og andet, som man før ikke har forstået. Jo, det er et fint lille hæfte, et værdigt modstykke til tidens barnagtige tegneseriehæfter, og det vil sikkert finde mange læsere i alle aldersklasser.

Man skal ikke lade sig forvirre af, at hæftet hedder »Julekærten«; det har intet med jul at gøre, og det kan læses hele året. Det er en virkelig god lille bog. Ønsk den, giv den! Pris kr. 4,75. Kan købes eller bestilles gennem enhver boghandler.

Uden kærlighed gavner den udvortes gerning ikke noget; men hvadsomhelst der udføres af kærlighed, hvor ringe og uanseligt det end er, vil aldrig være uden frugt.

(Fra »Kristi Efterfølgelse«).

KØB
DERES
BØGER
i

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

1/3 C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visslinggade 8. Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle. Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Katolsk Scene præsenterer:

Hos den rige Kong Salomon er der stort Gæstebud. Her bliver Mads næsegrus forelsket i Kong Salomo's Ynd-

„Et Spil om en Vej“

Werner Bergengruen

DEN SPANSKE ROSE - DE TRE FALKE

Disse mesternoveller introducerer et af Centraleuropas største forfatternavne, hvis bøger i Svejs og Tyskland udkommer i kæmpeoplæg. Men oplagens størrelse skyldes ikke bestseller egenskaber, men hans store fortællerevne, der gør det berettiget at nævne ham i samme åndedræt som baade Thomas Mann og Stefan Zweig. Det er en bog for de gode læsere, som kræver mere end blot og bar underholdning. Oversat af Kasper Kallan.

Kr. 8.50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

lingsfrille Sulamith — den absolutte Modsætning til Mads' blide Kæreste Marit. De ses her paa Billederne i Gert Holbeks og Jytte Weis Abildholts Skikkelser.

Tegningen er af Forfatteren Rune Lindstrøm.

Marit dør i Begyndelsen af Stykket, og dette synes Mads er saa meningsløst, at han vil gaa til Vorherre for at bede ham staa til Regnskab for denne »Uretfærdighed«.

En from og enfoldig Bondemaler forklarer Mads, at Vejen til Himlen er snæver og vanskelig at vandre. Han viser ham Vejen: Ind i den hellige Skrift, og vi bliver nu i Stykket ført igennem Begivenheder saavel fra det gamle som det nye Testamente. Mads

oplever Julens Mysterium, og grebet af dette begiver han sig virkelig paa Vandring ad den smalle Vej til Bethlehem. Men — ved Korsvejen Bethlehem — Jerusalem sidder Djævelen og venter paa det Øjeblik, da Mads træet og udaset skal slaa sig ned, for at holde Rast.

Vi ser den onde Fjende benytte sig af Mads' Krise og faa ham overtalt til at vælge den brede og nemme Vej til Jerusalem. Han fører ham ind i et Liv i Nydelse og Vellyst, der begynder hos Kong Salomon. — Hvad der videre sker i dette særprægede Skuespil, vil vi ikke afsløre her — det maa De selv opleve i Stenogade Lørdag den 12. og Søndag den 13. Februar.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Febr.

13. S. *Sexagesima* (106—25); 2. (violet) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).

14. M. † *St. Valentin* (837); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

15. Ti. † *St. Faustinus og St. Jovita* (rød) (838); 2. og 3. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).

16. O. † *Feria* (106—25); uden Gloria (violet) og Credo og uden Tractus; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

17. T. † *Feria* (106—25); uden Gloria (violet) og Credo og uden Tractus; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

18. F. † *St. Simeon* (838); 2. og 3. (rød) Bøn som Torsdag; alm. Præf. (525).

19. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* (hvid) ([88]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).

20. S. *Quinquagesima*. (violet)

Til Lourdes

Den nationale pilgrimsrejse finder sted fra den 4. til d. 16. juli og går som sædvanlig direkte over Paris til Lourdes. Den montfortanske pilgrimsrejse over Lisieux og St. Laurent finder sted fra den 13. til d. 26. sept. Oplysninger fås ved henvendelse til Vor Frues Sekretariat, Bakken 9—11, Holbæk. Tlf. 687.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

DØDSFALD

Min kære Broder

Johannes Prochaska

er død ved Ulykkestilfælde.

Anastasia Koerstz, Kolding.

Begravelsen har fundet Sted.

Katolsk Scene

opfører

„Et Spil om en Vej som til Himlen gaar“

af

Rune Lindstrøm

Lørdag d. 12. Febr. Kl. 20, Søndag d. 13. Febr. Kl. 16 og Kl. 20 i Sct. Knuds Skole, Stenosgade.

Billetter à 4, 3 og 2 Kr. til Lørdag og Søndag kan faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren i Stenosgade. Telf. Bestill.: Ry 3319 og Go.

1445 v.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777, Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Tyrkiets Ministerpræsident hos Paven

Den Hellige Feder stadig Rekonvalescent
understreger Vatikanet

Pave Pius XII modtog i sidste Uge den tyrkiske Ministerpræsident Ethern Menderes og Udenrigsminister Faud Köprülü i privat Audiens. Begge de tyrkiske Statsmænd er for Øjeblikket paa et Statsbesøg i Italien, og den Hellige Fader gjorde ved denne Audiens — saavel som ved den forudgaaende Modtagelse af den ny peruanske Gesandt ved Vatikanet — et frisk og udhvilendigt Indtryk.

I Vatikanerkredse gør man imidlertid opmærksom paa, at den Hellige Fader endnu ikke er fuldt restitueret efter sin Sygdom. Man vil — hævdes der — først kunne tale om en definitiv Helbredelse, naar det fornødne kirurgiske Indgreb (til Fjernelse af en Lidelser i Spiserøret) er blevet foretaget. Et Indgreb af denne Art vil først kunne forventes tilladt af Lægerne, naar Patienten har samlet flere Kræfter gennem hensigtsmæssig Ernæring (KNA).

Nyt Rituale i Holland

— for at bibriuge de Troende en bedre
Forstaaelse for Liturgien —

I Forstaaelse med respektive kirkelige Myndigheder i Rom har det hollandske Episkopat besluttet at udsende et nyt Rituale for den nederlandske Kirkeprovins. Den latinske Tekst skal være ledsaget af en fuldstændig Oversættelse til Hollandsk. Det er tillige Hensigten fremtidig at benytte Modersmaalet ved Meddelelse af Ægteskaber, Daabens og den sidste Salvelses Sakramente i saa vidt Udstrækning som muligt. Ceremonierne skal i nær Overensstemmelse med Rituale Romanum tilpasses en moderne Form, der er egnet til at bibriuge de Troende en bedre Forstaaelse for de kirkelige Handlinger. Det nye Ægteskabsrituale foreligger allerede færdigt (KNA).

Statsraadet i Geneve til Aktion imod anstødelig Reklame

Statsraadet i Kanton Geneve (Schweiz), forbereder et Fremstød imod enhver Form for Reklame, der virker anstødelig eller umoralsk og appellerer til de lavere menneskelige Instinkter. Dette fremgaar af den Programmerklæring, som Præsident Peréard fremsatte ved den højtidelige Indsættelse af Statsraadet i Geneve, man vil fremtidig ikke tolerere at visse Firmaer i Reklameøjemed tilbyder Offentligheden og Ungdommen Billeder og Tekster, der krænker enhver Anstændighedsfølelse (KNA).

URBI ET ORBI

Pavelig Kommission for Film Radio og Fjernsyn

Der er i Vatikanet blevet oprettet en pavelig Kommission for Film, Radio og Fjernsyn. Dens Opgave er at beskæftige sig med Films-, Radio- og Fjernsynsproblemer, der direkte eller indirekte har med Tro og Moral at gøre. Kommissionen skal afløse den hidtidige pavelige Filmskommission.

Det hedder i de af den Hellige Fader approberede Statutter bl. a., at Kommissionen skal indlede Samarbejde med de nationale katolske Filmsbureauer og de katolske Organisationer for Radio og Fjernsyn. Kommissionen er den Hellige Stols Organ og skal varetage Realiseringen af de af den Hellige Stol udsendte Retningslinier for Film, Radio og Fjernsyn. Den skal hverken fælde negative eller positive Domme om Film-, Radio- og Fjernsynsudsendelser; saadanne Afgørelser overlades til de af de respektive Bispedømmer nedsatte Afdelinger (KNA).

Ærkebiskoppen af Algier imod uretømmæssig Magtanvendelse

I et Hyrdebrev, der sidste Søndag blev læst op i samtlige Kirker og Kapeller i Algier, tager Ærkebiskoppen af Algier, Mgr. Leon Duval, Stilling imod uberettiget Magtanvendelse ved Genoprettelsen af Ro og Orden i Algerierområdet. Ærkebiskoppen erindrer om Moralens Love, som kræver Respekt for Menneskeværdigheden og som ikke maa lades ude af Betragtning ved Opfyldelsen af Politiets Opgaver.

Han citerer udførligt Pave Pius XII's Tale til Deltagerne i den fjerde Internationale Strafferetskongres samt til Medlemmerne af det Internationale Kriminalpoliti. Mgr. Duval fremhæver Pavens Ord om at »Justitsens og den offentlige Autoritets Alvor og Værdighed kræver streng Iagttagelse af alle juridiske Normer ved Arrestationer og ved Undersøgelse af Arrestanter. Det er utiladeligt, at et uskyldigt Menneske arresteres vilkaarligt og uden videre kan forsvinde i et Fængsel«.

(KNA).

Luksusskat paa Røgelse

Gavepakker indeholdende Røgelse til Gudstjenestebrug fra jugoslaviske Emigranter til Præsterne i deres respektive Hjemstavnbyer, kan de paa-gældende Præster saa godt som ikke

Maalet nu som før: Tilintetgørelse

Alvorord om Kirken i Østeuropa

Pastor, Dr. Bernhard Stasiewski, gav i sidste Uge i en Forelæsning ved det fri Berliner-Universitets Europa-institut et rystende Billede af Kirkenes Situation i Østeuropa. »Vatikanet er Verdensfjenden for Kommunisten«, udtalte han. Derfor bekæmpes først og fremmest den katolske Kirke med det Formaal at losrive den fra dens Centrum i Rom og indkorporere den under den kommunistisk-lydhore russisk-ortodokse Kirkes Patriarkat. Den kommunistiske Lovgivning forsøger paa alle Maader at undertrykke enhver Form for selvstændigt Liv indenfor de katolske Menigheder. Og selv om dens sluttelige Maal er en fuldstændig Udryddelse af Kirken, lægger Bolshevismen i de østeuropæiske Stater idag hovedsageligt Vægt paa at underminere Kirken udefra med Assistance af regimetro Præster — de saakaldte »patriotiske Præster« eller »Fredspræsterne«, saaledes som de er kendt i Polen og Tjecoslovakiet.

Dr. Stasiewski betegnede i øvrigt de saakaldte »Overenskomster« mellem Staten og Biskopperne i Polen, Ungarn og Tjecoslovakiet som yderst farlige. De skal bane Vej for det endelige Skisma (KNA).

Trusler mod Præster Øst-Zonen

Presset mod Kirken vokser stadig

»Hvervningen« til de saakaldte »Ungdomsindvielser« i Sovjet-Zonen antager efterhaanden haandgribelige Former, der rækker indtil Trusler om Tugthusstraffe. Medens de kommunistiske Ungdomsforbund »beder« Forældrene om at sende Børnene til Forberedelse til disse »Ungdomsindvielser«, fremgaar det af uofficielle Meddelelser fra Øst-Berlin, at Myndighederne i Sovjetzonen truer de Gejstlige, der modarbejder »Ungdomsindvielserne«, med Domme og Straffe paa indtil fem Aars Tugthus (KNA).

Franske Børn til Italien

Det franske Caritas har gennem Mgr. Baldelli faaet Meddelelse om, at de pavelige Feriekolonier i Cesenatico ved Adriaterhavet stilles til Disposition for Børn fra de af Oversvømmelserne ramte Omraade, indtil normale Tilstande i deres Hjemegn alter indtræder. Endvidere har den pavelige Hjelpeorganisation i Italien stillet en større Naturaliegave til Raadighed for Katastrofeofrene i Paris (KNA).

mere tage imod, idet de kommunistiske Myndigheder har indført Told og Luksusskat paa Røgelse i Lighed med de dyreste, franske Parfumer (KNA).

Søges

Pater P. Gregoire O.P., Kollegievej 2, Charlottenlund, efterlyser den dominikanske Tredie Ordens håndbog, som er udsolgt, og af hvilken han har brug for nogle eksemplarer. Han ville være meget taknemmelig over for de mennesker, som ville sende ham eventuelle eksemplarer, de ikke selv bruger.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag d. 15. ds. Kl. 20 Møde hos Pater Zoetmulder, Præsteboligen, St. Josephs Hospital.

Katolsk Aftenskole

Troslære. Tirsdag d. 15. februar kl. 20 i sakramentskirken: Alterens sakramenter.

En dannet ung Dame

søger snarest et delvis møbleret Værelse. Sengeløj haves. *Sonja Jensen* Tlf. Greve 219 x efter Kl. 7.

Ex oriente lux

Onsdag 16. februar kl. 20: den byzantinske liturgi. De unerede kirker. Dødsopfattelsen i oldkirken. Russisk korsang. — Alle er velkomne.

Holbæk

Dygtig og energisk lærer

søges til 1. aug. 1955. Alm. skolefag, evt. tysk og engelsk. Løn som ved købstadskoler. Kan også søges af dimittender fra 1955. Lejlighed på skolen.

Ansøgning sendes til: *Sr. M. Benedicta*, Sct. Michaels Skole, Kolding.

Kaffe saa

Rs. Petersen

Guldborghus . Tlf. 1081

Leverandør til de katolske institutioner

All i Bandager & Sygeplejeartikler

Holbæk Materialhandel

Telefon 32

Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe . Chokolade . Conserves

køber De bedst hos

Laur. Kristoffersen

Smedelundsgade 42, Telf. 550

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER

Smedelundsgade 1 . Telf. 136

Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

MADS JENSEN

URMAGER - GULDSMED

Ahlgade 17, Tlf. 102

Leverandør til De katolske institutioner

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

Kolonial

Viktualie

Manufaktur

Isenkram

- *billigst med det bedste*

Holbæk Brugsforening

Telefon 10

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft

Algade . Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Odense

GØR DERES INDKØB AF:

Frukt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443

Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN

Skomagermester

1. Kl.s Reparationer

Hjallesvej 12

Leverandør til De katolske institutioner

**Kør med TAXA
TELEFON 4700**

GØR DERES INDKØB I

Blomsterforretningen »SARA«

Hjallesvej 10, Telefon 5154

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

*Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa*

Knud Rasmussen

Hjallesvej 6, Telf. 6184

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paaleg

Albanigade 39 . Telefon 4895

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER

Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534

*Udlærer Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem*

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Katolsk

20. Februar 1955
103. Aargang
Nr. 8

Ugeblad

Sameksistens i Frygt

1. Del af Pavens
Julebudskab

Ved Pater Sialms Død

Fastebestemmelser 1955

Radio Vaticana om
Regeringsskiftet i Moskva

I Forholdet mellem Katoliker og Protestanter føles Læren om den enesaliggørende Kirke ofte som en særlig Anstødssten. Protestanterne betragter den ofte som Udtryk for Selvretfærdighed. Mange siger, at Kristi mystiske Legeme omfatter alle kristne Kirkesamfund, og at den eneste ene Kristi Kirke er et sidste Maal, som de forskellige kristne Samfund stræber søgende og kæmpende henimod. Og saa mange Katolikker lader sig forvirre. De paavirktes af de mange Formaninger til vidtgaaende Tolerance, for hvilke den enesaliggørende Kirkes Krav føles pinligt i de kristnes Samliv, en Rest af middelalderlig Tænkning, som ikke stemmer med vor Tid.

Vi vil derfor tænke Spørgsmaalet om den frelsesnødvendige Kirke igenem.

Udgangspunktet maa være Jesu Kristi helt enestaaende Stilling. Fra ham alene kommer Frelsen. Det vil sige, at kun ved Troen paa Jesus Kri-

Et Bispeord om

Den enesaliggørende Kirke

Biskoppen af Würzburg, Dr. Julius Döpfner, henvender sig med disse Linter til et Diocese, der i flere Henseender har Lighed med Forholdene her hos os. Hans Ord har derfor ogsaa akuel Interesse her under vore Himmelstrøg.

stus og ved et Liv i ham naar vi det evige Liv. Lad os høre dette gennem to betydningsfulde Sætninger i den Hellige Skrift. »Gud vil, at alle Mennesker skal frelses og naa til Sandheds Erkendelse. For der er een Gud og een Midler mellem Gud og Menneskene, Mennesket Jesus Kristus, som har hengivet sig til Løsepeng for os alle.« »Der er ikke, saa langt Himlen ræk-

ker, givet Menneskene noget andet Navn, i hvem vi skal frelses«.

Denne Frelsenødvendighed har allerede Kristus selv forbundet med Kirken. Vi kender hans Ord: »Paa denne Klippe vil jeg bygge min Kirke.« »Vogt mine Faar.« Og om denne hans Kirke siger han: »Om nogen ikke hører Kirken, da være han som en Hedning og en Tolder.«

Den hellige Paulus har tænkt den uløselige Sammenknytning mellem Kristus og Kirken yderligere igennem og forklaret den paa mange Maader. Han kalder Kirken for Kristi Legeme, i hvilket Kristus er Hovedet og vi Lemmerne. Kun den, som er et Lem paa dette Legeme, kan opnaa Frelse. Lige saa uløseligt bliver Kirken knyttet sammen med Kristus, naar den kaldes hans Brud. Af dette Syn udspringer Billedet af den moderlige Kirke. Kun den, der fremgaar af den mystiske Pagt mellem Kristus og hans Kirke, har Del i Kristi Liv. Saaledes er Kirken Frelsens Kilde. Forsoningen med Gud ved Kristus fører over Kirkens Frelsesfællesskab.

Derfor kan vi forstaa, at Paulus saa lidenskabeligt kæmper for Kirkens Enhed. Man maa her erindre, at der allerede i Apostlens Levetid viste sig Spaltninger. Paulus traadte paa det skarpeste op imod dem med apostolisk Autoritet, netop af Omsorg for Enheden. Tanken om Særkirker, der har forskellig Lære og paa en eller anden Maade er sideordnede, er i Modstrid med den dybeste Kærne i det paulinske Billede af Kirken.

Dette Syn paa Kirken udvikler sig logisk videre i hele Kirkehistorien. I de første kristne Aarhundreders Kamp mod Tidens forskellige Kætterier gjaldt det altid om Bevarelsen af den ene, frelsesnødvendige Kirke. Den hellige Cyprian, der døde Aar 258, har udtalt det i Sætninger, som huskes den Dag i Dag: »Om nogen skal have Gud til Fader, maa han have Kirken til Moder«, »uden for Kirken er der

(fortsættes side 87)

Ved en Højtidelighed for nylig i det tyske Gesandtskab ved den Hellige Stol i Rom afsløredes et Maleri af den Hellige Fader. Ovenfor ses den tyske Gesandt ved Vatikanet, Jaenicke (t. h.), Lederen af det pavelige Statssekretariat Mgr. Dell'Aqua (anden fra venstre) foran Portrættet.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

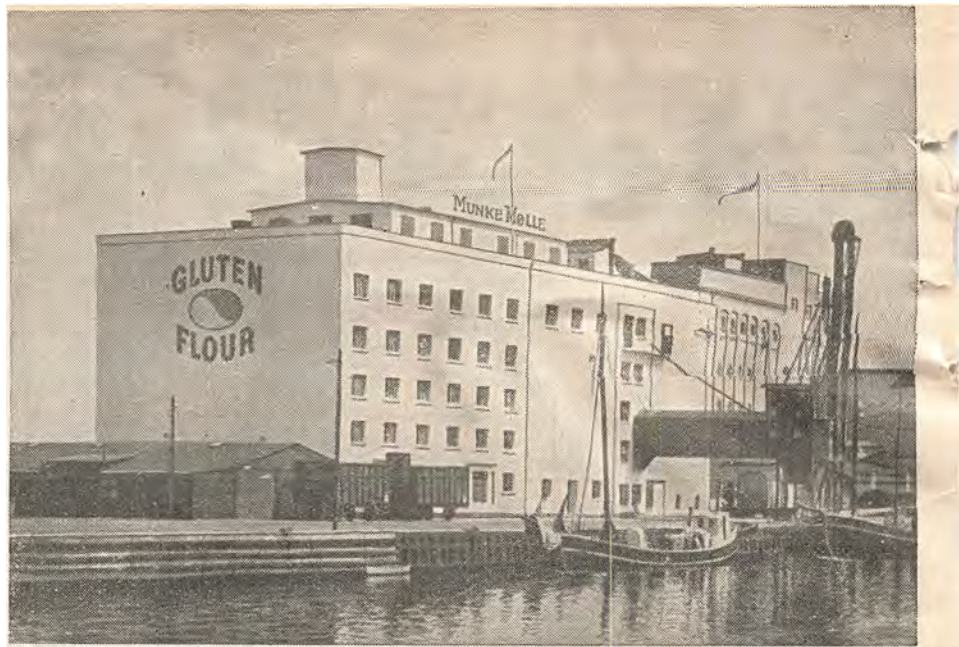
KB&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre,
Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Grønsager

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

ingen Frelse«. Da der saa i de store Kampe om Læren angaaende Treenheden og Kristus, dannedes nye Fællesskaber af store Grupper i hele Lande, forblev denne Kirkebevidsthed ubrudt, saaledes som vi ser det af den klare første Sætning i den saakaldte athanasianske Trosbekendelse, der netop har Relation til disse Vildfarelser: »Hvem der vil blive salig, maa først og fremmest holde fast ved den katolske Tro; den, der ikke bevarer den i dens hele Omfang og uantastet, vil uden Tvivl gaa evig fortabt.« Den samme Holdning ledsager Kirken gennem Middeldalderen og Tiden for den store Kirkespaltning i det 16. Aarhundrede, og i vor Tid finder den overfor alle udflydende Begreber sit klare Udtryk i den Hellige Faders Encyklika om Kirken som Kristi mystiske Legeme.

Sætningen om den enesaliggørende Kirke lyder haard for dem, der er vokset op som Kristne udenfor den katolske Kirke, og som i Tro elsker Kristus og fulde af Taknemlighed er forbundet med deres Bekendelses-Fællesskab. Vi vil her ud fra det katolske Syn kun fremhæve nogle Grundtanker, som borttager Brodden fra Læren om den frelsesnødvendige Kirke. Lad os først beskæftige os med de enkelte ikke-katolske Kristne og dernæst med de ikke-katolske Trossamfund.

Sætningen om Kirkens Frelsesnødvendighed betyder *ikke*, at ingen uden for den katolske Kirke kan blive salige. Den siger derimod dette: Der gives kun en sand Kristi Kirke. Ethvert ikke-katolsk kristent Samfund »er, for saa vidt det er en Særkirke, tillige en Modkirke, og den er i sit Væsen ufugtbar i Henseende til det overnaturlige Liv« (Karl Adam). Om de enkelte Kristne gælder, hvad Pius IX sagde for at afgrænse Kirkens Frelsesnødvendighed: »Det maa anses for sikkert, at den, der ikke kender den sande Religion, ikke bærer Skyld derfor overfor Gud, for saa vidt dette Ukendskab er uovervindelig.« Og Pius XII henviser til, at de Ikke-Katolikker, som i god Tro tragter efter at gøre Guds Vilje »ud fra deres ubevidste Længsler og Ønsker allerede staar i et Forhold til Frelserens mystiske Legeme« og saaledes har Del i Kristi Naade. Omvendt vil vi lægge Mærke til, at den katolske Kristne ved sin Synd kan være helt adskilt fra Naadelivet eller ved sin ringere Iver kan staa lavere i den hellige Guds Øjne end en ivrig Ikke-Katolik. Vi kan derfor ikke og tør ikke domme om den enkelte Kristne — hvad enten han staar i eller uden for den katolske Kirke ...

Vi skal ikke blot se paa det, der skiller. En betydende Teolog i vor Tid har engang formuleret det saaledes: »De ikke-katolske Trossamfund er ikke blot ukatolske og antikatolske ... ved Siden af deres ukatolske Særpræg rummer de gamle katolske Frelsesgaver« (Karl Adam). Just den romerske Kirke, der beskyldes saa meget for Utaalsomhed, har allerede i Oldtiden trods en Helgens (Cyprian af Kartagos) Modstand holdt fast ved Gyldigheden af Daaben uden for Kirken.

Ikke engang den store Augustins Indflydelse formaede at gennemtvinge hans ensidige Efterfølgers rigoristiske Udlægning af Kirkens Frelsesnødvendighed. Saaledes har Kirken forkastet Jansenisten Quesnels Sætning: »Uden for Kirken skænkes ingen Naade.«

Vi ser da, trods den smertelige Adskillelse, at Kristi oprindelige Frelsesgoder i rig Fylde er udbredt over den hele Kristenhed. Dyrebare Dele af den sakramentale Ordning blev bevaret, frem for alt Daaben, og i mange Trossamfund ogsaa Eukaristien. Aabenbaringsandheden bevarede delvis trods Adskillelsen, ofte meget levende. Vi møder derfor ægte, og ofte meget udprægede Spor af Kirken. Vel savnes der paa den ene eller anden Maade altid Dele af den hele katolske Fylde. Men for den, der i god Tro udnytter det, som er ham givet, for ham bliver dette til Naade. Vi Katolikker anerkender derfor — tit ikke uden Beskæmmelse — at enkelte Dele af Aabenbaringen frugtbargøres uden for Kirken paa forbilledlig Maade.

Men det er rigtignok saaledes, at alt, hvad der virkelig tilhører Kristus og fører til Kristus, i sidste Ende stammer fra Kristi Kirkes Rigdom. Den der, uden for den ene sande Kirke, med god Vilje og redelig Søgen lever af dette, er med i Kirkens overnaturlige Væsenskærne, han tilhører, som Teologerne siger, Kirkens Sjæl.

Denne mangfoldige og rige Arv, som er fælles for alle Kristne, gør det muligt for Kristne af forskellige Trossamfund at finde sammen i fælles Omsorg for en kristen Verdensorden og i Samarbejde paa forskellige Omraader, f. Eks. i det offentlige Liv og i Kulturarbejdet. Vi ved alle, hvor nødvendigt

et saadant Samarbejde er i vor Tid. I dette Samarbejde er klar Troskab overfor Grundsætninger, som er sig sit eget bevidst, meget vel forenelig med ægte Taalsomhed og ærbødig Gaaen-ind paa Medkristnes Meninger og Tænkemaade ...

Vi maa begynde med en ydmyg Tak, fordi vi er Lemmer paa Kristi Legeme. Al Frelse kommer fra Kirken, Kristi Legeme, og i den skænkes os den uafkortede Fylde af Kristi Frelsesgoder. Men lad os ikke glemme, at den, hvem meget er givet, af ham vil meget blive krævet. Det er en stor Naade at være Katolik, men just derfor ogsaa et tungt *Ansvar*. Netop ved Tanken om dette Ansvar og vor Skrøbelighed bliver vi meget ydmyge, for ikke at sige beskæmmede. Hvein af os har svaret til Herrens Naade i hans Kirke? Kan Kristus ikke ved Synet af mange Ikke-Katolikker, ja af mange Ikke-Kristne sige: »Sandelig siger jeg eder, en saadan Tro har jeg ikke fundet hos nogen i Israel.« Var ikke Kirkehistorien igennem Husets egne Børn altid paa en eller anden Maade medskyldige i, at Brødre og Søstre drog bort til det fremmede og endnu den Dag i Dag drager bort? Lad os i Bodens Aand være os dette bevidst.

Og dermed kommer vi til vor anden *Opvæg*. Vort Ansvar gaar ud over Kirkens Grænser. Vi skal bære Vidnesbyrd om Kristi Kirke gennem et Liv ud fra den katolske Fylde. Et saadant Vidnesbyrd skal lyse ud af vort Liv ganske af sig selv og uden bevidst Hensigt derom. Dog maa heller ikke det bevidste Vidnesbyrd mangle, saa tit en Ikke-Katolik maa kunne vente det og har det Behov for at vinde Klarhed.

Quinquagesima

20. Februar 1955

Kærlighedens Forrædere

(1. Korintherbrev 13, 1-13)

Hvor tit og ofte hører ikke den, der prædiker Kærlighed, dette Skrig fra Hadets Agitatorer: »Det skal du ikke tro paa! Lad være med at være saa dum! Med Kærlighed kommer man ingen Vegne.« Og saa henviser disse Propagandister til Resultaterne af deres Lære: Magt og Ære, men de skjuler Vrangsiden af Medaillen: Tab af Frihed, af Menneskeværdighed, af Kultur, af Hjem og Fædreland, af selve Livet. Disse Hadets Prædikanter har kun deres Tilsørings-, deres Formørkelsestaktik at takke for, at de stadig kan tale — de synder ved Hjælp af Menneskets daarlige Hukommelse og slette Tilbøjeligheder.

Men til Kærlighedens Forrædere hører ogsaa de Kristne, der vil bevise deres Kærlighed med Udtalelsen: »Jeg har virkelig ikke gjort noget Menneske noget!« Det er rigtigt, desværre rigtigt. Disse kolde, udeltagende Hjerner, der »intet gør«, som ikke lader Helligaandens Kærlighed, endsiges en Gnist deraf — lue gennem deres Dagligliv — ogsaa de er Kærlighedens Forrædere!

Overfor alle disse vil vi istemme Kærlighedens Lovsang! Med den hellige Paulus, Kærlighedens store Troubadur, vil vi juble: »Kærligheden er det største af alt!« Lad os ikke slaa os til Taals med mindre! Det eneste, der er varigt, er Kærligheden, end ikke Døden formaar at kue den. Livets Kerne og Drivkraft er Kærligheden — hvad der ikke er rundet af Kærlighed, er intet værd, det være sig nok saa korrekt, nok saa anstændigt, nok saa »pænt«. Den virkelige Kærlighed har altid Ret og beholder Ret i alt. Kærlighed er ikke Romantik alene. Den kender ogsaa den Verden, der vender Vranken udad. Den ejer i sig Kraften til at bære alt, tro alt, haabe alt, taale alt. Kærlighed skænker en nyt Liv omend alt synes tabt. Kærligheden opfører aldrig, den finder altid Vej.

Og hvorfor skal Nationerne have et »Charta«? Her, i Kærlighedens Lovsang, finder man alt, hvad Menneskehjertet har Behov. Der behøver ingen Afstemning til — uden Kærlighed er ethvert »Charta« kun en ussel Lap Papir, som ingen respekterer.

Sognepræsten.

Helt igennem overnaturligt indstillet og from, men med begge Fødder paa Jorden

Qui ad iustitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stellae in perpetuas aeternitates.

De, som har opdraget mange til Retfærdighed, skal lyse som Stjerner i Evighed.

Disse den gammeltestamentlige Vismands Ord kom jeg i Tanker om da P. Ulrik Sialm 11. Februar 1955 Kl. Kl. 13,40 lukkede sine klare, kloge Øjne for bestandig paa Skt. Josephs Hospital i København, hvor han havde opholdt sig som Patient siden Slutningen af Juli 1953. Da han i sin Tid blev indlagt, saa det ikke godt ud, men hans Jernhelbred red Stormen af. Han vilde ikke give op, og saa begyndte han saa smaat at træne sig op til atter at kunne læse Messe. Det var en lang

Pater U. Sialm S.J.

Træningslid inden han 2. Paaskedag i Fjor atter kunde staa ved Alteret. Dispensationen til at læse Messe sidende, vilde han ikke benytte sig af. »Det er ikke værdigt!« Og saa var der ikke mere Tale om den Sag. For en Sikkerheds Skyld assisterede en Præst ham indtil han kort før Jul for Alvor maatte lægge op. Men da han for første Gang atter havde læst Messe, var det, som om nyt Liv, ny Lyst dukkede op i ham. Messesofferet var jo hans et og alt.

Efter at de første Maaneder af Hospitalsopholdet var gaaet, udtalte han en Gang: »Hvor er jeg dog glad og taknemmelig for at jeg atter kan bede«. Men ellers mente han at han var en »Døgenigt«, der ikke kunde bestille noget: han længtes ligefrem efter atter at kunne tage fat, og det var vistnok

hans største Lidelse næstefter Savnet af Messen. »Man kan da ikke blive ved med at forberede sig til Døden!«. »Jeg er slet ikke bange for Døden, som saa mange er det!«.

Gang paa Gang gav han overfor undertegnede Udtryk for sin Glæde over at Skt. Josefssøstrene vilde yde ham Husly, indtil han skulde af Sted. Han udtalte de største Lovord om Søsteren, der i over et Aar kærligt og opofrende havde taget sig af ham, og det var ham en stor Sorg at hun blev forflyttet til Provinsen. Han tog dog Sagen i stiv Arm: »Nogen skal der jo til det værste«, og Søsteren, der afløste den bortrejste, var snart ligesaa velset og vellidt.

P. Sialm var taknemmelig for ethvert Besøg, for enhver venlig Tanke. Især var en af hans yngre Confratres — som under den langvarige Sygdomsperiode aflagde ham Besøg hver eneste Dag — med sit lyse Sind og sin store Trofasthed til Glæde og Opmuntring og Trøst for ham. Endnu for ganske kort Tid siden sagde Pater Sialm til Pater Rector Poppe, at han var saa glad over at der stadig var nogen, der kom til Skrifte hos ham og at han paa denne Maade kunde gøre lidt Gavn.

Nu er P. Sialm altsaa gaaet hjem. Guds Moder havde valgt en fin Dag: Mindedagen for hendes Apparition i Lourdes og Begravelsen fandt Sted Tirsdag den 15. Februar, den Dag, hvorpaa Jesuitterne fejrer Mindet om den salige Pater Claudius de la Colombière, der har indlagt sig saa store Fortjenester for Jesu Hjerter Andagts Udbredelse. Det var, som om Himlen vilde bekræfte, at P. Sialms Indsats blev værdsat ogsaa i Himlen.

Mon han vil blive glemt ligesaa hurtigt som vi andre dødelige Mennesker? Jeg tror det ikke. De mange, der gennem ham fik Undervisning og blev optaget i Moderkirken, de mange Elever, han havde paa Skolen — hvad enten de har erhvervet sig Navn og Berømmelse eller lever et ganske almindeligt Liv — Mennesker, der søgte Raad og Støtte hos ham, Mennesker, der i Sygdom og Nød blev opsøgt og hjulpet, for slet ikke at tale om de titusinder af Skriftebørn, der opsøgte »Københavns Skriftefader«: de vil huske ham, bede for ham, takke ham — og han vil for sin Part blive ved med at have Interesse for alle og enhver.

Helt igennem overnaturligt indstillet og from stod han med begge Fødder paa Jorden. Han udnyttede de Evner, som Gud havde stillet til hans

NOTER

Fastetiden 1955

Onsdag i den kommende Uge er Askeonsdag og hermed indledes Fastetiden. Opmærksomheden henledes paa Aarets Fastebestemmelser, der offentliggøres andetsteds i Bladet.

Radiogudstjeneste

sendes nu førstkommande Søndag, 20. Februar, Kl. 14 fra St. Albani Kirke i Odense. — Pater Tage Langsted CSSR er Celebrant og Prædikant.

Raadighed. Endnu i sine sidste Leveaar, inden han kom paa Hospitalet, overraskede jeg P. Sialm ved Studium og Repetition af den spanske Grammatik: »Man maa vedligeholde det man har lært!«

Og saa var han altid rede til at tage til en syg, ligegyldigt hvornaar han saa end blev kaldt. Der sporedes kun den Nervøsitet hos ham: »Bare jeg ikke kommer for sent!« Mangen en har faaet sit Regnskab bragt i Orden fordi P. Sialm var paa Pletten med det samme. Han fortalte mig engang, at han besøgte en Patient, som i Aarevis ikke havde været til Sakramenterne. Manden afviste ham. »Saa gaar jeg, og naar De stedes for Vor Herre kan De ikke bebrejde mig noget!«, men lige meget hjalp det. P. Sialm stod allerede ved Døren, saa fik han en pludselig Indskydelse. P. Sialm fortalte mig, at han slet ikke var klar over hvordan det gik til, men pludselig vendte han sig om og sagde til den syge Mand (en Italiener): »Nu gaar jeg og saa kan De dø som et Dyr!«. »No, no, Padre!«. P. Sialm vendte tilbage til Sengen, hørte hans Skriftemaal, gav ham de syges Salvelse og rakte ham den hellige Kommunion. Dagen efter døde Manden.

At det lykkedes ham at hjælpe saa mangen en Sjæl, skyldes sikkert ogsaa hans fromme Bøn og hans Trofasthed mod Jesu Selskabs Idealer: denne Ordens Hemmelighed: »Jesus, og ham korsfæstet«.

Han var sine Meningers Mand og gik ikke paa Akkord. Men han var til Gengæld altid i Stand til at give en Løsning med et Smil, med et Blink i Øjet. Og han kunde ogsaa sætte paa Plads, men man havde altid Indtryk af at han mente det vel. Hans Liv var ikke uden Skuffelser, men han lod sig ikke gaa paa og bevarede en sund Optimisme.

Hvor tit sagde han ikke til mig i de senere Aar: »Hvor er jeg dog glad over at kunne høre Skrifte, især unge Mennesker. Der kommer saa mange, som jeg slet ikke kender!« En Del Mennesker havde vanskeligt ved at forstaa ham og engang sagde et Skriftebarn til ham: »P. Sialm, jeg har svært ved at forstaa Dem!«. »Det gør ikke saa meget: Hovedsagen er, at jeg forstaa Dem!«, lød Svaret. Saadan var

DEN HELLEGE FADERS JULEBUDSKAB (I)

Sameksistens i Frygt

„Fredelig Sameksistens“ er for lidt • Krig er ikke blot et politisk, men fremfor alt et moralsk Problem •
Kommunistisk Fredspropaganda højst tvivlsom

I et af de foregaaende Numre af Ugebladet bragte vi et kortere Referat af det omfattende Julebudskab, som den Hellige Fader paa Grund af sin Sygdom havde været forhindret i personligt at udsende over Radio Valiciana Juleaften og som senere er blevet offentliggjort i »Osservatore Romano«. I Budskabet behandler Paven det højaktuelle Emne: Freds-problemet og Samlivet mellem Nationerne. Budskabet er opdelt i tre Afsnit: 1. Sameksistens i Frygt; 2. Sameksistens i Vildjærelser; 3. Sameksistens i Sandhed. — Vi gengiver idag den første Del af det værdifulde Dokument — der er blevet betegnet som »Pavens politiske Testamente«, og i de efterfølgende to Uger Budskabets anden og tredie Del.

»Ecce ego declinabo super eam quasi fluviam pacis: se, jeg leder til hende Fred som en svulmende Flod« (Esajas 66,12). Maatte, elskede Sønner og Døtre i den katolske Verden, denne Forjættelse, som Esajas forudsagde i sine Spaadomme om Frelseren og som det menneskeverdne Guds Ord hemmelighedsfuldt har ladet ske Fyldest i det ny Jerusalem, Kirken, paany lyde ud over hele Menneskeslægten som Vort Hjertes Velsignelse og Hilsen nu paa denne Helligaften.

En Fredens Strøm udover Verden! Det er det Ønske, som Vi saa længe har næret af Vort ganske Hjerte, som Vi saa indtrængende har bedt om og arbejdet for lige siden den Dag, da det behagede den guddommelige Godhed at paalægge Vor ringe Person det høje Hverv som Nationernes fælles Fader, for hvilket man maa bæve, Hvervet som Stedfortræder netop for Ham, hvem Nationerne er givet til Arv og Eje! (Ps. 2,8).

Naar Vi skuer ud over de forløbne Aar af Vort Pontifikat som Helhed og betragter dem paa Baggrund af den Opgave, der paahviler Os i Vor Egenskab af Fader for alle dem, der er blevet Os betroet, forekommer det Os, at det guddommelige Forsyn har anvist Os netop den Opgave, utrætteligt og uden Ophør at skulle gore Vort til at lede Menneskeheden tilbage til Fredens Vej.

Og medens Længselen i Os blev stadig stærkere og stærkere efter at ile hen til Fredsfyrstens Krybbe og tilbyde

ham den allerbedste Gave: en fredfyldt og til een eneste Familie saminensmeltet Menneskehed, var det Os ind under Jul (i de første seks Aar) tværtimod saa bittert beskaaret rundt om Os kun at skue Nationer under Vaaben, der i meningsløst Raseri vil ødelægge hinanden gensidigt.

Vi havde haabet — og med Os saa mange andre — at Morgenrøden til en Tryghedens og Endrægtighedens Dag vilde bryde frem efter at Hadets og Hævnens Ophidselse syntes at have raset ud. Men i Stedet vedvarer den foruroligende Tilstand af Nød og Fare, hvilken den offentlige Mening benævner den »kolde Krig«, fordi den i Virkeligheden kun har lidet eller slet intet til fælles med den sande Fred, men langt snarere er at ligne ved en Art Vaabenstilstand, der kan bringes til at vakle ved den allermindste Rystelse. Vor aarlige Tilbagevendt til Frelserens Krybbe blev derfor ved at bestaa i et ængstelig Tilbud af Smerte og Angst, forbundet med det længselsfulde Haab om der at kunne øse det fornødne Mod til ikke at give op med at mane Nationerne til Fred og vise dem den rette Vej.

Kan Vi i det mindste nu, ved Vort Pontifikats sekstende Julefest, opfylde dette Ønske? Der er mange, der mener, at der ganske langsomt i Stedet for den kolde Krig er indtraadt en Tilstand af Afspænding mellem de stridende Parter, en Periode, hvor begge Parter har givet hinanden Lejlighed til at trække Vejret, en Afspænding, som man ikke uden en vis Ironi har givet Navnet »den kolde Fred«. Men hvor gerne Vi end vil erkende, at den er en Slags Fremskridt i den nøjsommelige Modning af den egentlige Fred, er den dog ikke den Gave, der er Mysteriet i Bethlehem værdig, hvor »Guds, vor Frelseres Godhed og Kærlighed til os Mennesker aabenbarede sig« (Tit. 3,4). Den staar alt for meget i Modstrid med den Hjertelighedens, Aabenhedens og Klarhedens Aand, der svæver over Frelserens Krybbe.

Hvad andet forstaar man i den politiske Verden ved Begrebet den »kolde Fred« end at de forskellige Nationer blot eksisterer Side om Side, og at denne Sameksistens blot opretholdes ved gensidig Frygt og gensidig Skuffelse. Nu er det klart, at den simple Sameksistens ikke har Krav paa Navnet »Fred« i den Forstand, som den kristne Tradition, der er formet i de store Lærde Augustinus' og Thomas af Aquins Skole, har lært at definere Begrebet, nemlig som »tranquillitas ordinis — Ro, baseret paa Orden«. Den kolde

P. Sialm — kan De ikke høre ham sige det?

Da han engang var faldet paa Hospitalet og havde slaaet sig temmelig alvorligt, laa han i Sengen og sagde den ene Morsomhed efter den anden til de Besøgende. Der var intet, der kunde kue ham.

Den ydre Ramme omkring hans Liv er hurtigt tegnet op. Han var født 18. Februar 1867 i Disentis i Schweiz og indtraadte i Jesu Selskab 30. Sept. 1890. For ham, der var født og opvokset i de schweiziske Bjerge, var det et stort Offer at skulle tilbringe sit Liv paa Slettelandet, men det kom han hurtigt over, og vi, der har kendt ham, kan ikke forestille os, at han skulde være med til en Bjergbestigning. Det var ham dog en stor Glæde og af afgørende Betydning for hans Helbred, at han i sine sidste Leveaar hvert Aar kunde tilbringe sin Sommerferie i Bjergene hos en Nevø, der var Sog-

nepræst i hans Hjemstavn. I 1895 kom han for første Gang til København, forblev der til 1898 og vendte tilbage i 1902, efter at han 25. August 1901 var blevet viet til Præst og havde afsluttet sin Uddannelse som Jesuit. Saa begyndte han det utrættelige Arbejde, der i ganske korte Træk kan ridses op: som Præses for de unge Mænds Kongregation (1902—1905), Præses for Mændenes Kongregation (1913—1939) og for Damernes Kongregation, som han grundlagde (1923—1950). Midt imellem beklædte han to Gange Rectorposten i Stenosgade (1905—1912 og 1915—1921). Hvad der ellers er at mindes, det ved de mange Mennesker, der nød godt af hans store, store Sjæleliver, maaske bedre end undertegnede — i hvert Fald har Gud optegnet alt i Livets Bog, hvad hans trofaste Tjener fik udrettet og man tør paastaa, at Gud vil lønne ham for det alt-

Ved Begravelser bliver der saa tit sagt de Ord: »Æret være hans Minde« — og saa er det Slut. Jeg er overbevist om, at P. Sialms Minde vil blive ved med at bestaa, og skulde det ske, at mange efterhaanden i Livets Tempo skulde glemme ham, saa vil de mange Søstre (jeg tør slet ikke nævne de forskellige Ordenssamfunds Navne, for jeg er bange for at glemme et eller andet) ikke glemme P. Sialm, der har været dem god, enten som Skriftefader, Retræteleder, Konferencier eller Raadgiver.

»De, som har opdraget mange til Retfærdighed, skal lyse som Stjerner i Evighed!«

Mon ikke mange sukker: »Med P. Sialms Bortgang synes Stenosgade ikke mere at være Stenosgades«. Gid hans Aand maatte gøre dette Suk til Skamme!

Requiescat in Pace — han hvile i Fred!
K. Pauli SJ

Fred er kun en foreløbig Ro, hvis Varighed er betinget af den skiftende Frygtfølelse og varierende Vurdering af de respektive Kræfter, medens den intet har tilfælles med den rette »Orden«: denne forudsætter en Række Forhold, der tilsiger et fælles, retfærdigt og rigtigt Maal. Men ved ovenikøbet at udelukke enhver Form for religiøs Forstaaelse Nationerne imellem, der saaledes kun brudstykkeagtigt »sameksisterer«, er den »kolde Fred« langt fra den Fred, som vor guddommelige Mester prædikede og ønskede, og som hviler paa sjælelig Endrægtighed i den samme Sandhed og Kærlighed; den hellige Paulus betegner den som »pax Dei«, Guds Fred, en Fred altsaa, der frem for alt forpligter Tanker og Hjerner (smlg. Phil. 4,7) og giver sig Udtryk i endrægtigt Samarbejde paa alle Livets Omraader, ogsaa det politiske, sociale og økonomiske.

Det er af den Grund at Vi ikke vover at tilbyde det guddommelige Barn den kolde Fred. Det er ikke den virkelige og højtidelige Fred (pax), som Englene forkyndte for Hyrderne i den hellige Nat; endnu mindre er det Guds Fred (pax Dei), som overgaar alt, hvad der kan fattes, og som er en Kilde til dyb, indre og fuldkommen Glæde, og det er ikke engang den Fred, som vor Tids saa haardt prøvede Menneskehed drømmer om. Ikke desto mindre vil Vi forsøge at analysere de enkelte Mangler ved den kolde Fred i Haab om ved at fremstille dens Tomhed og Usikkerhed at kunne forinaa Nationernes Ledere og dem, der kan udøve en Indflydelse paa dette Omraade, til højlydt at rejse Krav om snarest muligt at forvandle den til den sande Fred, som i Virkeligheden er Kristus selv. Thi hvis Freden er Orden og Ordenen Enhed, da er Kristus den eneste, der kan og vil samle Menneskenes Hjerner i Sandhed og Kærlighed. I denne Henseende fremstiller Kirken ham for Nationerne med Profetens Ord som selve Freden: »Et erit Iste pax« (Mich. 5,5 — smlg. Liturg. Off. D.N.J.C. Regis, passim).

1. Sameksistens i Frygt

Det er den almindelige Opfattelse, baseret paa en nøgtern Vurdering af Fakta, at det Grundlag, hvorpaa den nuværende Tilstand af forholdsmæssig Ro i væsentlig Grad hviler, er Frygt. Hver af de Grupper, hvori Menneskeheden er opdelt, taaler den andens Eksistens, ud fra den Betragtning, at den ikke selv ønsker at gaa til Grunde. Og idet man paa denne Maade undgaar den skæbnsvangre Risiko *lever* de to Grupper ikke sammen, men bestaar blot Side om Side. Det er ikke nogen Krigstilstand, men det er ej heller nogen Fred; det er den kolde Ros Tilstand. Indenfor hver af disse Grupper hersker der en nervøs Frygt for den anden Parts militære og økonomiske Styrke, og hos begge hersker der Bekymring angaaende de nyeste Vaabens ødelæggende Virkninger. Med en næsten ængstelig Opmærksomhed følger hver Gruppe den andens Rustningstekniks Udvikling og økonomiske Produktivitet, medens man giver ens egen Propaganda til Opgave at drage Nytte af Frygten for Modparten og at forøge og sprede dennes Virkning. Det synes som om man paa den praktiske Politiks Omraade ikke længere regner med andre Grundsætninger, nemlig med Fornuftens og Moralens Grundsætninger; disse synes efter saa mange Skuffelser fejlet bort af et fuldstændigt Sammenbrud i Skepticisme.

Den mest aabenlyse Meningsløshed, der er Resultatet af denne ynkværdige Tingenes Tilstand, er denne: den politiske Praksis af idag frygter ganske vist Krigen som den værste Katastrofe, men sætter dog al sin Lid til den, som var den det eneste Middel til at sikre den nationale Eksistens og eneste Rettesnor for internationale Relationer. Man stoler til en vis Grad paa det, som man netop aller mest gyser for.

En politisk Praksis af denne Art har foranlediget mange — selv blandt de Regerende — til en ny Granskning af Problemet Fred og Krig som Helhed og ført til, at de oprigtigt spørger sig selv, om en Undgaelse af Krigen og en Sikring af Freden ikke maa søges i højere og mere menneskelige Plan end udelukkende i det, der beherskes af Skrækken. Tallet er vokset paa dem, der sætter sig op imod den Tanke, at man bør slaa sig til Taals med den blotte Sameksistens og give Afkald paa en mere levende Kontakt med den anden Gruppe og at man er tvunget til at henleve alle sine Dage i en Atmosfære af enerverende Frygt. Paa denne Maade er de naaet til paany at betragte Spørgsmaalet Fred eller Krig som undergivet et højere, et

kristeligt Ansvar overfor Gud og Moraloven. Ganske vist taler ogsaa i den ændrede Betragtningssmaade Elementet »Frygt« med som Støtte mod Krig og Tilskyndelse til Fred, men det drejer sig her om den gavnlige Frygt for Gud, der er den moralske Ordens Vogter og Hævner, og følgelig, som Salmisten udtrykker sig (Ps. 110,10) om Begyndelsen til Visdom.

Har man placeret Spørgsmaalet paa dette højere og for et Fornuftsvæsen eneste værdige Plan, træder ogsaa Meningsløsheden i den Doktrin tydeligt frem, der har været toneangivende i de sidste Aartiers politiske Skoler: Krig er en af de mange tilladte Former for Politik, den nødvendige, saa at sige naturlige Maade, hvorpaa man kan ordne Stridigheder, der ikke er til at bilægge to Lande imellem; Krig er med andre Ord noget, der ligger udenfor ethvert inoralsk Ansvar. Men ligesaa meningsløst og uantagelig har den ligeledes nu saa længe anerkendte Grundsætning vist sig, hvorefter den Regerende, der erklærer en Krig, kun er udsat for den Mulighed at begaa en politisk Fejl, dersom nemlig Krigen tabes; at han dog i intet Tilfælde kan anklages for en moralsk Forseelse, endsige en Forbrydelse, dersom han — selv om han havde kunnet det — ikke har bevaret Freden.

Det er netop denne meningsløse og umoralske Opfattelse af Krigen, der var Aarsagen til at Vore Bestræbelser, der tog Sigte paa hos begge Parter at opretholde Beredskabet til Forhandling, strandede i de skæbnsvangre Uger i Aaret 1939. Krigen blev dengang betragtet som en Slags Terningspil, der udspilles med større eller mindre Forsigtighed og Behændighed, og ikke som en moralsk Handling, der angaar Samvittigheden og det højere Ansvar. Der skulde et enormt Antal Grave og Ruiner til førend Krigen sande Ansigt kom tydeligt frem: ikke et mere eller mindre heldigt Spil af Interesser, men Millioner af Menneskers endnu større sjælelige end materielle Tragedie; ikke en Ildsats af nogle materielle Værdier, men slet og ret af alt: en Situation af uhyre Alvor.

Hvorledes er det muligt, spurgte mange sig dengang ud fra den sunde Menneskeforstands Enfold og Ærlighed, at Krigen frygteligt Kendsgerning, der dog ogsaa er Frugten af et eller andet Menneskes fri Vilje, skal kunne unddrage sig Samvittighedens Herredømme og at der ikke findes nogen Dommer, som de uskyldige Ofre kan henvende sig til, medens enhver klart føler det moralske Ansvar for sine egne ganske dagligdags Handlinger? Og ved hin genopvaagende Besindelse i Folkets brede Lag fandt Vort Raab »Krig mod Krigen« almindelig Tilslutning, det Raab, hvormed Vi i Aaret 1944 erklærede Krig imod enhver Form for politisk Handlings tomme Formalisme og imod den Lære om Krig, der havde sagt sig løs fra Gud og hans Bud. Denne gavnlige Genbesindelse er ikke forflygtiget, den er tværtimod uddybet og har vundet Terræn i den kolde Krigs Aar, maaske fordi den vedvarende Erfaring endnu tydeligere har paavist Meningsløsheden i en af Frygt overvaaget Tilværelse. Det synes altsaa som om den kolde Fred med sine Urimeligheder og Ulykker selv gør det første Skridt henimod en virkelig moralsk Orden og til Anerkendelse af Kirkens høje Lære om retfærdig og uretfærdig Krig, om hvorvidt det er tilladt eller forbudt at gribe til Vaaben.

Det vil ganske sikkert komme saa vidt, hvis man saavel paa den ene som paa den anden Side med oprigtig, næsten religiøs Indstilling paany lærer at betragte Krigen som noget, der falder ind under den moralske Orden, hvis Krænkelser virkelig er ensbetydende med en Skyld, der ikke kan forblive ustraffet. Det vil komme saa vidt, hvis de ledende Mænd virkelig føler sig personlig ansvarlige overfor de evige Morallove og betragter Krig som et Samvittighedsspørgsmaal overfor Gud, førend de vejer Fordelen og Risikoen ved deres Afgørelser. Der gives under den nuværende Situation intet andet Middel til at befri Verden for dette trykkende Mareridt end at vende tilbage til Guds frygt, som ikke nedværdiger den, der lader sig lede af den, men tværtimod bevarer ham for den umenneskelige Forbrydelses Skam, som en ikke paatvunget Krig er. Og hvem kan vel undre sig over at Fred og Krig er saa nøje forbundet med den religiøse Sandhed? Den hele Virkelighed er af Gud; og netop i den Omstændighed, at Virkeligheden løsrives fra sit Udgangspunkt og Endemaal, ligger Roden til ethvert Onde.

Deraf fremgaar det ogsaa med al ønskelig Tydelighed,

at en pacifistisk Bestræbelse eller en Fredspropaganda, der er baseret paa udtalt Vantro, altid vil være yderst tvivlsom og hverken er skikket til at mindske eller fjerne den angstfulde Følelse af Frygt, til og med naar den maaske endda netop bevidst anvendes som taktisk Middel til at stifte Ophidselse og Forvirring.

Den øjeblikkelige Sameksistens i Frygt har derfor kun to Muligheder: enten udvikler den sig til en Sameksistens i Guds frygt og dermed til Samliv i sand Fred, besjælet og overvaaget af Guds moralske Orden, eller den trækker sig mere og mere sammen til en iskold Lammelse af det internationale Liv hvis alvorlige Følger allerede nu kan forudses. I det lange Løb at knægte Nationernes naturlige Livsudfoldelse kan nemlig til syvende og sidst føre til den selvsamme Udvej, som man netop vil forhindre: til

Krig. Og endvidere vil ingen Nation paa uvis Tid kunde udholde et Rustningsvæddeløb uden at det vil faa ødelæggende Følger for dets normale økonomiske Udvikling. Endog Overenskomster om en Begrænsning af Rustningerne vil være nytteløse. Dersom Guds frygtens moralske Basis mangler vil den Art Overenskomster, hvis de overhovedet kommer i Stand, kun blive en Kilde til ny og gensidig Mistro.

Det eneste Haab er altsaa den anden Vej, der har sit Udspring i Guds frygt og med dennes Hjælp fører til den sande Fred: men den er Oprigtighed, Varme, Liv og dermed ham værdig, der er blevet os skænket, for at Menneskene i ham skal have Liv og have det i Overflod (smgl. Jo. 10,10).

FASTEBESTEMMELSER

1955

I den kommende Fastetid begrænses Fasten til Askeonsdag og Langfredag og Abstinensen til Askeonsdag saavel som samtlige Aarets Fredage. Det bemærkes dog, at der Juleaftensdag baade er Faste- og Abstinenspligt indtil Kl. 12 Middag.

I Fastetiden skal der i alle Sognekirker saa vidt muligt holdes særlige Fasteandagter med Prædiken over fundamentale Trossandheder, og Andagterne skal slutte med sakramental Velsignelse.

Alle bør i Fastetiden efter Evne yde en Skærv til kirkelige Formaal. Denne Gave nedlægges i Bøsser, som med Paaskriften Fastealmisse anbringes i alle Kirker og Kapeller. Beløbene indsendes til det biskoppelige Kancelli umiddelbart efter Fastetidens Ophør.

I den lukkede Tid fra Askeonsdag til Paaskedag samt i Adventstiden maahøjtidelige Bryllupper (Messebryllupper) ikke finde Sted.

Modtagelsen af Paaskekommunionen finder Sted i Tidsrummet fra Passionssøndag til Kristi Himmelfartsdag; for Katolikker, der bør særlig langt fra Kirke, forlænges Fristen til 2. Pinsedag. De Troende bør opfylde deres Paaskepligt i deres Sognekirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

*

Vor hellige Kirkes ældgamle Faste- og Abstinensbud har i de senere Aar paa mange Punkter skiftet Karakter, men selve Bodens Aand er og forbliver dog den samme. Hvert Aar ved Fastetidens Begyndelse strør Kirken

I korte Træk -

Paa 26-Aarsdagen for Lateranforligets Undertegnelse, hvorved Udsoningen mellem Stat og Kirke i Italien be-segledes, vajede Pavestatens Flag fra de offentlige Bygninger i Vatikanstaten og de exterritoriale Paladser i Rom. Alle Vatikanets Kontorer var lukkede og Italiens Gesandt ved den hellige Stol afholdt om Aftenen en Reception, hvortil en Række Medlemmer af Kardinalkollegiet, Medlemmer af det diplomatiske Korps ved den Hellige Stol samt en Række andre gejstlige og verdslige Dignitarer havde givet Møde (KNA).

Aske paa vore Hoveder for at formane os til Bod — og for at minde os Kristne af idag om vor Pligt til gennem Bod og Bøn at søge genoprettet, hvad der er gaaet tabt i vort eget og i Samsfundets Liv som Følge af, at Verden er gledet længere og længere bort fra Naadens Ophav. Gensinde før har der eksisteret et saa stort Behov for Bod og Bøn som netop idag, hvor enhver af os, Ansigt til Ansigt med den usikre Verdenssituation, ikke blot burde trygle Gud om at ville afværge en ny og frygteligere Verdensbrands Udbrud, men tillige ogsaa burde gøre sine Bønner mere indtrængende gennem personlige Afsavn og Ofre.

Bod og Bøn er ifølge vor kristne Tro to fundamentale Belingelser for at det Godes Kræfter kan vinde frem til Sejr i vort eget Liv og i den af Frygt og Uro forpinte Verden, som vi er omgivet af. Vi bør derfor benytte den tilstundende Fastetid til at bede mere — og bedre — end ellers og til i endnu højere Grad end ellers at gøre Brug af de Naademidler, som vor hellige Kirke saa rundhaandet tilbyder os, først og fremmest ved hyppig Delta-gelse i Messeofferet.

Sankt Ansgars Kirke, den 14. Februar 1955.

Thurend Suhn

Biskop.

Myndighederne i Czekoslovakiet og Polen har nægtet to franske Præster Indrejsetilladelse til deres respektive Lande. I kirkelige Kredse mener man, at der bag denne Nægtelse ligger en Frygt for, at de franske Gejstlige skulde finde Bevismateriale til Bekræftelse paa Kirkeforfølgelsen i de to Lande (KNA).

Af de 23.497 katolske Børn, der besøger offentlige Skoler i Vest-Berlin, deltager for Tiden 22.926 i katolsk Religionsundervisning. Det er over 97 % (KNA).

I Canada har man netop afsluttet en Kampagne for Fremme af Søndagens Helligholdelse. Kampagnen har været gennemført i Radio, Presse, Skoler, ved offentlige Foredrag o.s.v. og Postvæsenet deltog i Kampagnen ved et Særstempel med Ordlyden »Observed the dimanche« (KIPA).

Den ny Undergrundsbane i Rom er nu taget i Brug. I Nærværelse af den italienske Statspræsident foretog Byen Roms Generalvikar, Kardinal Micara, den højtidelige Indvielse samt foretog den første Tur med den ny Metro fra Banegaarden Termini til Udstillingsområdet ved Ostia (KNA).

Det amerikanske katolske Ugeblad »The Sign« har tildelt Walt Disney sin årlige Filmspris. Tidsskriftet ønsker dermed at anerkende Walt Disneys Produktions moralske og kunstneriske Kvalitet (KNA).

Medlemmer af det britiske »Commonwealth«, der ønsker at rejse til Indien som Missionærer, skal fremtidig have Indrejsetilladelse. Andre Borgere rammes ikke af denne Forholdsregel (KNA).

Det Hellige Officium har ved et Dekret forbudt Katolikker at læse Parisertidsskriftet »La Quinzaine«. I denne Anledning erindrer »Osservatore Romano« om, at det franske Episkopat allerede i 1952 og i 1954 advarede imod dette Tidsskrift, der ved flere Lejligheder har gjort sig til Talsmand for Samarbejde mellem Katolikker og Kommunisten uden at berøre de af den Hellige Stol gentagne Gange fremsatte Kommentarer til dette Spørgsmaal (KNA).

Den kendte tyske Religionsfilosof og Forfatter, Professor Romano Guardini, fyldte 17. Februar 70 Aar (KIPA).

I SÆK OG ASKE

Den kristnes bodfærdige sind må give sig udtryk på en eller anden måde, ellers er jeg bange for, at det ikke var alvorligt ment, ikke dybt og stærkt nok, rent ud sagt: Det bare mundsvejr! Den derimod, som »ydmygt påkalder Guds hellige navn og i bevidstheden om sin synd anklager sig selv for Guds mildheds åsyn, begræder sine misgerninger og bønligt og indtrængende anråber Guds miskundelige godhed« (se: askevielsen) — han vil også længes efter at lægge dette indre sindelag for dagen — ikke for at blive set og rost, nej, netop for at vise, at han har syndet og trænger til tilgivelse og nåde ...

Hvad kommer det andre ved? Er synden da ikke noget, der kun vedrører Gud og mig, ellers ingen? — Desværre har enhver synd også en social side, d. v. s. den retter sig mod mine medmennesker såvel som mod Gud, hvadenten jeg så tænker på det eller ej. For enhver synd gør mig til en ringere kristen, tilføjer altså Kristi mystiske legeme et sår, et tab, en fare, en uret, ja, hvis det er en svær synd, jeg skulle begå, løsriver den mig fra Kristus, så hans legeme derved bliver svækket. — Vor bod i kirken, offentlig modtagelse af askekorset, bekender dette ganske stiltørdigt og dog eftertrykkeligt og vidner om vort ønske om atter at optage samlivet med Kristus og hans legeme, Kirken, atter at virke med i de helliges samfund.

pater.

Huskседlen

Århus K.U.K.: sø. d. 20. ds. kl. 20 i salsalen: »Karneval i Ventesalen«.

Esbjerg K.U.K.: to. d. 24. ds. pastor Doods taler om »Kirken i Oldtiden«.

Frederiksberg: lø. d. 19. ds. kl. 20 fastelavnsvest sammen med Østerbro K.U.K. i salen.

Lø. d. 26. febr. kl. 20: Ordinær generalforsamling.

Ordrup K.U.K.: ti. d. 22. ds. »Skal vi æde hinanden?« Pater Gregoire vil tale om overbefolkningsproblemet.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 19. ds.: Karneval i K.U.K.-kælderen.

Hver aften kl. 20: Åbent hus, alle er velkommen.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 27. ds.: Ægteskab.

Askensdag d. 23. ds.: Faste- og abstinensdag.

Ugens samtale

— Jeg har læst et sted, at man skal kende et træ på dets frugter. Det kan jeg ikke få til at rime med, at katolicismen skulle være Guds egen lære; for jeg har ærlig talt ikke indtryk af, at katolikker er bedre end andre mennesker.

— Mange tak!

— Jamen har jeg da ikke ret?

— Nej, det har du ikke. For det første må du ikke opfatte den katolske kirke som paradiset på jorden. Det har Kirken aldrig givet sig ud for at være. Vor Frelser sagde udtrykkeligt, at der ville komme forargelser, d. v. s. dårlige katolikker.

— Ja, det fik han jo ret i!

— Unægteligt. Men så må du heller ikke glemme de mange millioner katolikker, som gennem de forløbne snart 2000 år oprigtigt har prøvet på at leve i overensstemmelse med Guds vilje, og som vitterlig var bedre end andre mennesker. Nogle af dem har Gud selv udpeget som helgener.

— Jamen så gennemsnitskatoliken?

— Om gennemsnitskatolikken er bedre end andre mennesker kan jeg ikke afgøre. Men han har chancen for at kunne blive det — og det er hans egen fejl og hans eget ansvar, hvis han ikke bliver det. Katolicismen er nemlig god nok!

Nordens Tre Hellige Konger

Idag vil vi her i Stafetten påbegyn- de en artikelserie om vore tre nordiske hellige konger, St. Olav af Norge, St. Knud af Danmark og St. Erik af Sverige.

De er vore tre nordiske landes særlige værnehelgener, de beder for os i Himlen og venter kun på, at vi, som er deres åndelige arvtagere i arbejdet for at kristne Norden, skal bede dem om hjælp til arbejdet. Hvad er da mere naturligt, end at vi lærer dem så meget bedre at kende, at vi kan komme til at betragte dem med den tillid og kærlighed, som deres indsats for Kirken her på jorden berettiger til, at vi nærer for dem, og som også er forudsætningen for, at vore bønner om deres hjælp må blive hørt. For i Guds Rige er det tro, tillid og kærlighed, der baner vejen fremad og opad, og gør de Helliges Samfund til en virkelighed, som vi ikke blot tror er til, men lever i.

De tre konger levede i 1000 og 1100-tallet, og vi vil derfor begynde med at se på, hvorledes den verden var, de levede i, hvorledes det milieu var, der var baggrunden for deres helgenliv. På den tid var de nordiske riger jo ikke lande, der som nu var kendte for deres høje levestandard og udmærkede sociale institutioner, og nordboerne færdedes ikke ude omkring som hæderlige udvandrere og pæne turi-

ster. Nej, kun i selvbevidsthed ligner vi vore forfædre for henvend tusinde år siden, og vore sydlige naboer, der på den tid allerede var lande med en kristen kultur, betragtede os tværtimod med rædsel og afsky. En rejse herop ansås af franskmændene, englænderne og tyskerne på den tid for et af de største vovestykker, man kunne begive sig ud på, dels fordi vi var så vilde og barbariske, men først og fremmest fordi vi var hedninger. Kun mænd, der var optændt af en særlig apostolisk ild og havde en usædvanlig tillid til Guds nåde, vovede sig til Norden for at forkynde evangeliet, således f. eks. St. Ansgar.

Betragtet indefra så de nordiske riger omtrent således ud: Kun Danmark var overhovedet samlet til eet rige, mens Norge og Sverige var delt op mellem småhøvdinge, der indbyrdes kæmpede om magten i deres små områder, og når de ikke havde nok i det, drog de på »vikingetog«. Nu er vi jo af en vis nationalistisk opdragelse blevet vænnet til at betragte vikingetogene som noget stort og heltmæssigt, som vi bør være stolte af, men når vi ser nærmere til og prøver på at vurdere dem moralsk, d. v. s. også ud fra deres arme ofres synspunkter, så lader dette tiltalende synspunkt sig ikke opretholde. Vikingerne var simpelthen kæmpemæssige sørøverbander, som ikke havde større idealer end den stærkeste ret og praktiserede dette ideal ved plyndring, vold og mord i stort format. Nej, det er næppe det bedste i os, der får os til at bryste os, når vi hører om, hvad man på den tid bad i de franske kirker: »Gud fri os fra de vilde normanner.«

At noget er flot og storslået bliver det ikke rigtigt af, det er en gammel sandhed, som vikingerne måtte lære af forstå og bøje sig for, og det var ikke mindst vore tre nordiske helgenkongers fortjeneste, som de vandt med deres blod, at de virkelig lærte det, og en kristen kultur vandt fodfæste også i det barbariske Norden. *Nybo.*

KØB DERES BØGER

i

„Et Spil om en Vej.“

»Katolsk Scene« sætter sig kunstneriske Maal. Forhaabentlig gaar det mere og mere op for en større Kreds, at vel er det Amatører, som her indbyder et Publikum, men Amatører, der arbejder alvorligt med et Sigte, der er paa en Gang religiøst og kunstnerisk, og som derfor efterhaanden vil kunne byde paa Forestillinger, ingen behøver at betragte med overbærende Velvilje, men roligt taaler Sammenligning med det professionelle Teater, og dertil byder paa det Plus, at det religiøse Skuespil af dem ikke behandles saaledes, som Penge-Teatret desværre ofte gør det, ud fra horrible Teatertraditioner for salvsesfuld Deklamation af religiøse Tekster.

K. S. havde med Rette megen Ære af Pinsesestævne-Opførelsen af »Det gamle Spil«. Med Stenosgades beskedne Scenerum som Ramme kunde man have frygtet, at Forsøget i Aar paa at spille det poetisk-naive svenske Dalarstykke »Et Spil om en Vej«—, vilde betyde en Antiklimaks. Nærværende Anmelder maa indrømme, at enhver Ængstelse viste sig ubegrundet. Der var arbejdet lige saa omhyggeligt med alle ydre og indre Detaljer som paa Det ny Teater, og i

Skuespillerstaben var Antalet af dem, der hævdede sig over almindeligt Amatørstade større end i Fjor.

Ægteparret Weis Abildholts Iscene-sættelse viste igen i Aar sin Styrke i de større Gruppesceners Billedvirkning og Livfuldhed. De har en overordentlig Evne til at lade hver enkelt Person i Grupperne leve med i Situationen. Hovedpersonen Mads spilledes, især i de Scener hvor han er ung, med Indlevelse og scenisk Forstaaelse for den gyldne Middelvej i Agerekunsten af Gert Holbeck, som K.S. bør vente sig noget af. Vor Herre selv i Diplomatfrakke var naturligvis i sikre Hænder hos Enoch Hjorth, hvis sceniske Aktivitet er saa sikker. Morsom var Scenen hos de tre Profeter og livfuldt Teater Hovedscenen hos »den rige Salomo«. Man ville gerne fremhæve flere endnu af de optrædende, men vil, for ikke at glemme nogen, hellere nøjes med at lykønske dem alle til Fremførelsen, der var eet veltalende Vidnesbyrd om Respekt for Opgavernes Krav og solidt Arbejde.

K.S. bør snarest fortsætte. Kirken har Ære af sine unge »Gøglere«.

Academicum Catholicum :

Lørdag d. 26. februar kl. 20 holdes ved åbent hus i Niels Stensens Bibliotek, Bredgade 67, auktion over resten af A. C.'s bøger.

Religionskurser i Ordrup

Torsdag d. 17. kl. 20,00 i St. Andreas kirkes menighedssal slutter pater Grégoire foredragsrækken om nåden med emnet: *St. Augustin, forsvarer af Guds nåde.* — Torsdag d. 24. begynder en række af fire foredrag om »Påskenats liturgi« for at forberede vor deltagelse i kirkeårets højdepunkt:

- D. 24. februar: *Påskenes mysterium.*
- D. 10. marts: *Ildens mysterium.*
- D. 17. marts: *Vandets mysterium.*
- D. 24. marts: *Måltidets mysterium.*

Katolsk arbejdergruppes

årlige retræte — hvortil alle er velkommen, finder i år sted den 19.—20. marts i Niels Steensens feriehus i Fredensborg. Retræten ledes af *H. E. biskoppen.* Prisen pr. deltager er kr. 10.—. Børn kan også komme med; de vil blive passet særskilt og betaler kun omtrent det halve.

Tilmeldelse bør, i egen interesse, ske snarest, da pladsen er begrænset; men senest den 10. marts til: Formand, typograf Nielsen, Ravnborggade 7 A, st., N., eller til Bent Noval, tlf. DAMSØ 8902.

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«
E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i Chocolade og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm
Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af I.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslægermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler
KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen
I. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.
Tømremester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørrør.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerkliniken i Aalborg

Oskar Nielsen
I. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastelvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udlærer Arb. v. Kamillianerkliniken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Febr.:

20. S. *Quinquagesima* (112—26); 2. (violet) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).

21. M. † *Feria* (112—26); uden Gloria (violet) og Credo og uden Tractus; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

22. Ti. *St. Petri Stol i Antiochia* (hvid) (838); 2. Bøn: St. Paulus; Præf. (524).

23. O. ASKEONSDAG (117—27); 2. (violet) Bøn: St. Petrus Damiani (839), 3. Bøn: Vigilie til St. Matthias ([2]); Fastens Præf. (516); sidste Evang.: Vigiliens ([3]). — *Faste- og Abstinensdag*.

24. T. *St. Matthias, Apostel* (839—88); (rød) 2. Bøn: *Feria* (129); Præf. (524); sidste Evang.: *Feria* (130).

25. F. *Feria* (131); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122); Præf. (516).

26. L. *Feria* (136); 2. og 3. Bøn som (violet) Fredag; Præf. (516).

27. S. 1. SØNDAG I FASTEN. (violet)

Lad os oprette, hvad vi har syndet i Uvidenhed, at ikke Dødens Dag pludselig maa komme over os, og vi skal søge Tid til at omvende os, men ikke kunde finde den.

Af Askeonsdags Liturgi.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Werner Bergengruen

DEN SPANSKE ROSE - DE TRE FALKE

Disse mesternoveller introducerer et af Centraleuropas største forfatternavne, hvis bøger i Svejs og Tyskland udkommer i kæmpeoplæg. Men oplagens størrelse skyldes ikke bestseller egenskaber, men hans store fortællerevne, der gør det berettiget at nævne ham i samme åndedræt som baade Thomas Mann og Stefan Zweig. Det er en bog for de gode læsere, som kræver mere end blot og bar underholdning. Oversat af Kaspar Kallan.

Kr. 8.50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære Kusine

Inger Lund-Larsen

døde den 11. Februar 1955 efter mange Aars Sygdom.

Kai Hammerich.

Ida Bodenhoff, f. Hammerich.

Bed for hendes Sjæl.

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tøge 573 . 574

og en
Skurebørste
gør
Underværker.

1/2 KÅLUNDS SÆBEFABRIK - KOLDING

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malmester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

Kollekt

til Damernes Vincentsforening Søndag
den 6. Marts.

Ung Katolik

27 år, lige hjemsendt fra militærtjenesten, søger omgående arbejde, helst som hospitalsportør, men alt har interesse. Kørekort haves. Henning Nielsen, Haderslevvej 76, Aabenraa.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN
Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K
Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. L. Gders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro
82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske Institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Brilller fra Special-Optiker EINAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAFFE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Liggistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermester Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør i. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermester Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkenslæ- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikolageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>

Nykøbing F.

<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fliskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Odserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F. Tlf. 511</p>

URBI ET ORBI

„Intet godt i Vente“

Radio Vaticana kommenterer Malenkovs Fald

Paa det religiøse Omraade vil Malenkovs Fald ikke betyde nogen væsentlig Ændring i den bolschevistiske Politik, naar man tager i Betragtning, at en af Hovedophavsmændene til Malenkovs Fald var Generalsekretæren i det kommunistiske Partis Central-komité, Krushchev, erklærer Radio Vaticana i en Kommentar til Regeringsskiftet i Moskva. De sidste 38 Aars Erfaringer lader intet godt at vente. Radio Vaticana peger paa, at det under 10. November 1954 i »Prawda« offentliggjorte »ny Magna Charta« for Kommunismens antireligiøse Kamp har Krushchevs Navn. Til Trods for de af ham forordnede Metoder til at udrydde Religionen uden at krænke de Troendes religiøse Følelse, fortsætter man dog med at arrestere Kardinaler, Biskopper, Ordensfolk og Troende i de kommunistiske Lande og man undertrykker fremdeles alle religiøse Foranstaltninger saa vel i Rusland som i Vasalstaterne med Politi-Forholdsregler (KNA).

„Gift Dem for Guds Skyld ikke med en Katolik!“

Amerikansk Redemptoristpater vækker Furore i den „Katolske Time“ i Radio

Den kendte amerikanske Redemptoristpater Joseph E. Mantow i Massachusetts benyttede i sidste Uge den »Katolske Time« i Radio til for engangs Skyld ikke at gøre sine Trosfæller opmærksom paa Farerne ved blandede Ægteskaber, men derimod til at advare anderledestroende mod et saadant Ægteskab, d.v.s. et Giftermaal med en katolsk Partner. De søger Lykken i Ægteskabet! Dersom De ikke selv er Katolik, da vogt Dem for at gifte Dem med en Katolik. Før eller senere vil der opstaa Vanskeligheder, og Uoverensstemmelser af religiøs Art hører til de aller bitreste. Mælk er en meget sund Drik. Ogsaa Sennep har sin Plads paa Bordet. Men De kan ikke saa godt blande de to Dele. Katolik plus Ikke-Katolik giver en saadan Blanding. Tror De virkelig, at Kirken vilde være imod de blandede Ægteskaber, hvis den ikke havde gjort sine Erfaringer? Jeg mener dermed ikke, at en eventuel ikke-katolsk Ægtehalvdel ikke kan være Katolikken langt overlegen i enhver Henseende. Men de allersørgeligste Erfaringer foranlediger mig til at sige til Dem: »Gift Dem for Guds Skyld ikke med en Katolik!«

Skærpet Gudløshedspropaganda

Lærerne i Litauen sættes ind i Kampen mod Religionen

Gudløshedspropagandaen i Litauen er i den senere Tid blevet intensiveret, efter hvad det fremgaar af Meddelelser, der er naaet frem fra Kowno. Paa en Lærerkonference i Vilno har Undervisningsminister Pupeikis og andre ledende Kommunistere fremsat Retningslinier for Lærerne til Skærpeelse af Propagandaen for Ateismen, frem for alt i Skolerne. Men fruden Børnene tager denne Propaganda ogsaa Sigte paa Forældrene. Endnu paa hviler det Lærerne at finde og uddanne egnede Elever i de højere Klasser som Propagandister (KNA).

Kina kæmper forgæves for en national Kirke

Kommunisterne i Kina har indledt en ny Aktion med det Formaal at danne en Kløft mellem den kinesiske Gejstlighed og Folket og derved splitte den katolske Kirke. Under det harmløse Motto: »Elsk Fædrelandet og ødelæg Kapitalismen« henvender de sig direkte til de kinesiske Katolikker og opfordrer dem til at deltage i denne »Bevægelse«, hvis Topfigurer er nogle frafaldne Præster. Bevægelsens Formaal er til syvende og sidst at oprette en kommunistisk Nationalkirke i Kina (KNA).

Fundene i Umbrien Falsknerier

St. Peter hviler under Peterskirken i Rom

Sekretæren for det Pavelige Institut for Kristen Arkæologi, Mgr. Belvederi, betegner de tre Tavler, der for nylig blev fundet ved Bettona i Nærheden af Assisi som Falsknerier, der stammer fra 11. og 12. Aarhundrede. Ifølge Indskrifter paa disse Trætavler skulde den hellige Petrus' jordiske Rester under Pave Fabrians Regering (236 til 250) være bragt til Eggen ved Assisi. Denne Paastand kan, udtaler Mgr. Belvederi, selv uden at have prøvet Tavlernes Ægthed, ikke historisk opretholdes. Det er nemlig bevist, at Apostelfyrstens Ben i Aaret 258 blev overført til Sebastianus-Katakomberne ved Via Appia. Nu hviler de under Peterskirken (KNA).

Paven vil 22. Februar for første Gang efter sin seneste Sygdomsperiode lede et Plenarmøde i Rituskongregationen. Ved den Lejlighed bliver der bl. a. taget endelig Stilling til den eventuelle Saligkaaring af en fransk Gejstlig og en fransk og en italiensk Ordenssøster, som er død i Kina (KNA).

Den hellige Fader arbejder utrætteligt trods Sygdommen

I den forløbne Uge udsendtes den sidste Del af den Hellige Faders Tale til de katolske Jurister i Italien. Pave-talens første Dele udsendes i Begyndelsen af December, men Pavens Sygdom hindrede ham i at fuldende Dokumentet. »Osservatore Romano« offentliggør i denne Anledning to Sider af Pave Pius XII's haandskrevne Manuskript til Talens sidste Del. I Forbindelse med Offentliggørelsen af Facsimilen til den pavelige Tale understreger Vatikanets Blad, at den Hellige Fader trods sin Sygdom utrætteligt arbejder hver eneste Dag og egenhændigt nedskriver sine Taler (KNA)

Efter hvad det østrigske katolske Pressebureau mener at erfare fra Rom, skal den Hellige Fader sidste Søndag have meddelt sine Læger, at han nu føler sig saa rask, at han atter vil være i Stand til at give Audienser. Pavens Livlæge, Professor Dr. Galeazzi-Lizzi, har imidlertid udbedt sig Betænkningstid i nogle Dage for at prøve, om Anstrengelser, som Paven udsætter sig for ved Audienserne, er medicinsk forsvarlige. — Samtlige Audienser blev som bekendt aflyst i Begyndelsen af December, men for nylig modtog Paven baade den tyrkiske Ministerpræsident Menderes samt den daværende franske Ministerpræsident Mendès France (KIPA).

Jesuit indfører Sygekasse i Indien

Direktøren for det indiske Institut for Socialforsorg, P. Jerome D'Souza SJ, har fremsat en Plan til en Sygeforsikring, den første af sin Art i Indien. Forsikringen skal omfatte samtlige Indbyggere i Diocesserne Simla og Delhi, Katolikker saavel som Ikke-Katolikker, hvis Indtægter ligger under en vis nærmere fastsat Grænse. Forsikringen tager Sigte paa Hospitalsophold, Medicin, visse Former for Beklædning, Indsprøjtninger samt Husbesøg (KNA).

Katolik - ingen Statsbegravelse

Den kendte polske Skuespiller Ludwig Solski afgik for nylig ved Døden. Regeringen ønskede at tildele den store Kunstner en Statsbegravelse for derved at ære en »Repræsentant for det fremskridtsvenlige Polen«. Imidlertid bragte man i Erfaring at Solski havde modtaget Dødssakramenterne og i sit Testamente havde ønsket en kirkelig Begravelse. Da Familien afviste en Henstilling fra Myndighederne om ikke at tage Hensyn til afdødes Ønsker, blev Tilbudet om Statsbegravelse taget tilbage og Solski bisat i al Stilhed i Krakow (KIPA).

Katolsk

27. Februar 1955
103. Aargang
Nr. 9

Ugeblad

Fra Angelico da Fiesole

Pavens Julebudskab (II)

Vor Frue af Guadalupe

Apropos: Don Juan

Forlader Karteuserne
„Grande Chartreuse“?

Rundt om i Verden bliver der fra Kirkens Lederes Side ved Fastetidens Begyndelse rettet særlig indtrængende Formaninger til Kirkens Børn. Det skifter meget fra Sted til Sted, hvad der er det mest paakrævede at minde Menighederne om, men man skal ikke have læst mange af disse Hyrdebrevne for at se, at der rundt om i de forskellige Egne er en Ting, som hyppigere end nogen andre vækker Bekymring — Hjemmenes Tilstand.

Hvad er det, der gør, at dette er det store Problem Kloden over? Ja, givet er det, at Hjemmenes Betydning for de enkelte og for det hele Samfund, ikke mindst for dettes Fremtid i næste Generation, er saa stor, at meget faa Onder kan være mere skæbnesvangre end dem, der rammer Fami-

lier og Hjem. Det erkendes langt ud over de kristne Rækker. Desuden er det ogsaa klart for enhver, at Hjemmene i vore Dage — taget i bred Almindelighed — ikke er og ikke evner, hvad de var og kunde for blot et Slægtled siden. Hverken for de voksne i Hjemmene eller for Børnene er de længere den trygge Havn, hvor Livets Storme ikke naar ind, og hvor der leves et Fællesliv, som præger dets Deltagere for hele Livet. De voksne har Arbejde og Fornøjelser, som hyppigere og hyppigere kalder dem bort fra Hjemmet. Børnene mister Fornemmelser af, at her er Havnen, hvor det al-

En Opgave, som er vor

tid er godt at vende tilbage, hvor der altid er Hjerterum, altid gode Raad og uselvsk Bistand at hente. Mere og mere lever Generationerne hver deres eget Liv, hvad der ikke er noget at sige til, men ogsaa uden Følelse af uløseligt Sammenhold og Ansvar for hinanden, og dette er Hjemmenes Skæbnetime.

*

Er der noget at sige til, at visse samvittighedsfulde Politikere og Sociologer siger: Vi maa tage Tilstanden, som den er. Det nytter ikke noget sentimentalt at drømme om, hvad Hjemmene forhen var. De er ikke dette længere. En Række opdragelsesmæssige og andre Opgaver, som vore Hjem tidligere løste og løste bedre, end det kan gøres af andre, Statsmagten inklusive, kan de ikke længere magte, og derfor er der ikke andet at gøre end at finde Udveje til, at disse Opgaver løses, som vi bedst kan, d. v. s. i Praxis af Staten. Man skal ikke spekulere over, hvis Fejlen er. En samfundsmæssig, økonomisk betinget Udvikling har fundet Sted — og nu maa vi tage Forholdene, som de ligger for os.

*

Man kan ikke fortænke nogen i at anskue Situationen saaledes. Men for os, der kalder os Kristne, er det inderligt utilfredsstillende. Der er noget, som Staten i hvert Fald ikke kan erstatte — det er alt det, som hænger sammen med Ægteskabets sakramentale Karakter og hvad deraf følger for det hele Hjem. Og derfor er det — lad os ikke tage Fejl heraf — derfor er det først og fremmest os selv, der skal mobilisere vore bedste Kræfter for at genrejse Hjemmene. Vor Opgave er ikke at fordømme en Tidsaand, men at leve til Eksempel for Verden.

Det er i Aar 500 Aar siden at Malermunken Fra Angelico døde. Ovenfor ses et af hans kendteste Billeder, hvor to Dominikanere tager mod den guddommelige Pilgrim.
Se Artikel inde i Bladet.

absolut
 ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBSK

**Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni**
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabøvnget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen
 Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larabjergsstræde 14
 Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glaslørklær.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørfirr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
PLAID SÆBESØBERE

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damse 2043
 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Courvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

o. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6638
 Papir · Stort Boglager · Fjydepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

FRA GIOVANNI ANGELICO DA FIESOLE

Ved Fra Angelicos 500-Aars Dødsdag

18. Februar var det nøjagtigt 500 Aar siden, at Malermunken *Fra Angelico* — hvis herlige Værker er kendt og beundret over den ganske Verden — lukkede sine Øjne. Fra Giovanni da Fiesole — almindeligvis kaldet Fra Angelico eller endog Beato Angelico paa Grund af sin Vandel og englerene Opfattelse — hed oprindeligt Guido di Pietro og var født i 1387 i Castel Vicchio i Nærheden af Firenze.

Tyve Aar gammel indtraadte han som udlært Maler hos Dominikanerne i Fiesole. I 1409 blev Brødrene som Følge af Datidens kirkepolitiske Vir-

slet og ret: at være det glade Budskabs Forkynder — en Opgave, hvis Opfyldelse han kom nærmere end nogen anden — men som han ogsaa kun naaede eftersom han var en bedende Kunstner. Og endskønt Fra Angelico forblev sig selv og sin Opfattelse tro, saa blev hans Kunst dog ikke til Gen-

tagelser, et Tegn paa, at han aldrig stagnerede. De Billeder, han skabte i sin Alderdom, er nøjagtig saa fine og friske som hans Ungdomstids Arbejder. »En hel, stor og ideal Side af Middelalderen er kommet helt og fuldt og herligt til Udtryk i hans Værker; fra ham ved vi bedst, hvorledes Himlens, Englenes, de Helliges og de Saliges Verden genspejledes i Datidens Menneskers fromme Sjæle ... i hans Værker finder vi et Udtryk for den højeste Skønhed, som Kunsthistorien ikke er i Stand til at opvise Magten til« (Jac. Burckhardt).

*

1. Søndag i Fasten

27. Februar 1955

FASTE - OG HVORFOR?

Faste! Hvad betyder i det hele taget Begrebet Faste? Vor Herre indledte sit offentlige Virke med Faste. Det korresponderer med hans Død, thi Faste er en Art Tilnærmelse til Døden, en Slags frivilligt Martyrium, et Offer. Den, der faster, træder op imod Naturen, han bryder denne Verdens Love, der ser det tilstræbellesværdige i Nydelsen. Den, der synder, gør sig Livet let, den, der faster, tager sig det alvorligt, ganske frivilligt. Vor Herre selv har ikke syndet, men han har som Guds Lam paa taget sig Verdens Synder, han har gjort Bod for hvad Verden har syndet. Hans hele Liv stod i Korsets Tegn, var saa at sige eet eneste Offer.

Men Jesu fyrretyve-dages Faste har ogsaa en helt anden Betydning: i Ørkenens uhyre Ensomhed talte Vor Herre med sin himmelske Fader. Man kan næppe forestille noget mere ophøjet end hint Ørkenbjerg, der falder stejlt ned mod Jordans Dal. Der oppe stod Vor Herre og skuede ned over Sodomas forbandede Landskab. Og hvor udsat var han ikke paa dette Bjerg. Men over ham stod Himmelen aaben. Han fordrev Fristeren, steg ned til Jorden og modtog Faderens og Helligaandens Bekræftelse paa, at han var Guds Søn. Derpaa gik han styrket ud blandt Menneskene og var rede til at hengive sig for dem.

Og hvor pauver er ikke vor Faste, set paa Baggrund af hans! Jeg har engang fastet frivilligt i fire Dage — naar man ligger paa Hospitalet og ikke faar noget Mad, det gælder ikke — men den fjerde Dag følte jeg mig Døden nær. Jeg erkender, at det at faste er en Form for mystisk Afdøen, og jeg havde simpelthen ikke kunnet klare en femte Dag. Hvilken Kraftanstrengelse har det ikke været for Vor Herre at faste i fyrretyve Dage!

Vi staar nu paany ved Begyndelsen til den fyrretyve Dages Faste til Minde om Jesu Faste. Og Vor Faste er intet andet end rent symbolsk. Kun Askeonsdag og Langfredag samt en ussel Smule Juleaftensdag faster vi virkelig, og hvor forekommer disse to hele Dage os lange! Og tænk saa blot paa, hvor ringe de troendes Fasteindsats er i Forhold til de mange, der »faster« bare for ikke at miste den slanke Linie!

Og ikke desto mindre har vi Faste-Behov. Det nytter ikke noget, at vi har et stort Register af Faste-Undskyldninger — naar Kirken er saa mild i sine Krav til os, saa vil vi gøre noget ganske frivilligt. Den hævdvundne Faste tager Sigte paa Mad og Drikke, Afholdenhed i Spise og Drikke. Lad os fortsætte med det. Lad os f. Eks. ogsaa drikke lidt mindre. Sløjfe en Pilsner i ny og næ, lade være med at ryge (saa meget) i Fastetiden. Men der eksisterer ogsaa andre Maader at faste paa end den gamle Faste. Lad os f. Eks. prøve paa at lade være med at snakke mere end højst nødvendigt. Lad os »holde vore Paarørendes Svagheder ud« uden at knurre. Lad os give frivilligt Afkald paa alle tilladte Smaafor nøjelser, som f. Eks. at gaa i Biografen. Lad os gaa til Korsvejsandagten om Aftenen — eller bede Korsvejen alene. — En af mine Kolleger spurgte mig for nylig: Gaar Besøgene til Fasteprædikenerne ogsaa tilbage hos Dem? Altsaa! Lad os gaa til Fasteprædiken.

Men naar Faste er forbundet med Død, saa mister vi maaske noget derved? Akkurat ligesom Død er forbundet med Opstandelse, saa faar man gennem Faste en ny Tilværelse skænket. Vort Væsen, vort Legeme og vor Sjæl, bliver lutret og fornyet. Vi bliver friere og kommer saa at sige Gud nærmere. Ingen bliver fattigere af at bringe Ofre, tværtimod. Thi ogsaa om Faste gælder Vor Herres hemmelighedsfulde Ord: Den, der vil frelse sit Liv, maa miste det, men den, der mister det for min Skyld, vil vinde det.

Fasten tager Sigte paa Opstandelse og Forklarelse. Ved Fasten løses vi fra denne Verden og kommer Guds Rige nærmere. *Sognepræsten.*

Saaledes har Rafael fremstillet Fra Angelico (Udsnit af »Disputa«, Vatikanet).

var tvunget til at forlade Fiesole, og Fra Giovanni kom til Cortona. I 1418 kunde han imidlertid vende tilbage til Fiesole, og her levede han saa uforstyrret for sin Kunst indtil 1445. I disse Aar fik Ordenen af Familien Cosimo Medici overladt Klosteret San Marco i Firenze — og her fik Fra Angelico en væsentlig Del af sine Opgaver: han smykkede Korsgang, Kapitelsal og Celler med de vidunder-skønne rene Billeder, der for stedse har knyttet hans Navn til Kunsthistorien og her kan vi beundre Skønheden i hans Værker den Dag i Dag. I 1445 kaldte Pave Eugenio IV ham til Rom, hvor han ligeledes har præsteret vidunderlige Ting. Han stedtes i 1455 til Hvile i S. Maria sopra Minerva i Rom, hvor hans jordiske Rester stadig hviler.

Fra Angelico's Kunst hviler paa den sienesiske Kunstopfattelse: i lyse Farver maler han de hellige Emner og Hændelser, uden Lidenskab og saaledes som kun et Menneske med den rene Livsvandel har kunnet formaa det. Man har sagt, at han aldrig tog en Pensel i Haanden uden i Forvejen at have bedt en Bøn. Og til sit høje Ideal fandt han den skønneste Form. Hans kunstneriske Virke var

Det var ikke Don Juan

Hvem var Don Miguel Manara? Dette Spørgsmaal har beskæftiget Verdenspressen i den senere Tid — ogsaa her hjemme har et Par af de større Dagblade haft fat i Sagen — eftersom en Spanier af dette Navn gennem lange Tider har været identificeret med Don Juans legendære Skikkelse. Ogsaa Aarsagen til denne »Popularitet« er simpelthen den, at Rom beskæftiger sig med denne Don Manaras Beatifikationscausa. Don Miguel Manara var Grundlægger af det berømte Caritas Hospital i Sevilla, og forskellige Fremstillinger af hans Person i Ind- og Udland har tegnet ham som en moralsk forfulmet Karakter, som først senere er kommet paa ret Køl igen.

Sandheden ser imidlertid betydligt mindre romantisk ud. Don Miguel Ma-

nara y Vicantelo de Leca, der levede i Sevilla i 17. Aarhundrede, var Aristokrat af Fødsel og ægtede 20 Aar gammel Dona Carillo de Mendoza. Efter hendes Død uddelte han alt hvad han ejede til de fattige og helligede sig Resten af Livet Arbejdet blandt syge og fattige. En Snes Personer i Sevilla bevidnede i 1680 hans forbillige Levned og Skikkelse i Anledning af, at man paa daværende Tidspunkt tog de første Skridt til hans Beatifikation.

Den Legendedannelse, der senere gik gennem hele den europæiske Litteratur, menes at have taget sin Begyndelse i Aaret 1853. Dengang besøgte Alexander Dumas den Ældre Sevilla, hvor han forvekslede Don Miguel med den sagnagtige Don Juan-Skikkelse, der forlængst havde tiltraadt sit Triumftog gennem Europa.

Interessen for Don Miguel's Causa fornyedes, da man i Nationalbibliote-

NOTER

Fastepredikener i Dialogform

I St. Antoni Kirke i Brønshøj foresøger man i Aar — i Lighed med hvad man har gjort forskellige Steder i Udlandet — at lade en »Opponent« træde op ved Siden af Fasteprædikanten, saaledes at Spørgsmaal i Forbindelse med de aktuelle Emner i selve Prædikenen besvares med det samme. Prædikenen holdes Søndag Eftm. Kl. 17 af Pater Brunnicardi, medens Pastor Højbo »opponerer«.

ket i Paris opdagede en Del Dokumenter fra Vatikanerarkivet, hvilke Napoleons Tropper i 1808 havde taget med sig hjem fra Rom. Hans Proces var oprindelig indledt i Rom i 1754, men senere henlagt.

DEN HELLEGE FADERS JULEBUDSKAB (II)

Sameksistens i Selvbedrag

Hverken Totalitarismen eller Frihandelen sikrer Freden

Skønt den kolde Krig — og det samme gælder ogsaa om den kolde Fred — holder Verden delt til dens egen Skade, har den indtil nu ikke været til Hinder for, at en stærkt pulserende Livsrytme har gjort sig gældende. I Virkeligheden drejer det sig om et Liv, som næsten udelukkende udfolder sig paa det økonomiske Omraade. Det kan dog ikke nægtes, at Erhvervslivet ved Hjælp af den moderne Tekniks hastige Fremskridt og ved sin feberagtige Travlhed har opnaaet saa overraskende Resultater, at man kan forudse en dybtgaaende Omformning af Folkenes Liv, og saa hos dem, som man hidtil har anset for at være bagud. Uden Tvivl kan man ikke nægte Erhvervslivet den for tjente Beundring for, hvad den har præsteret, og for det, som den lover. Men alligevel udøver det med sin tilsyneladende ubegrænsede Evne til at producere Goder uden Tal og ved sine mangfoldige Forbindelser en saa stærkt fortryllende Indflydelse paa en stor Del af Nutidens Mennesker, at den ikke svarer til dets virkelige Muligheder og griber over paa Omraader, som er fremmed Land for det. Det Selvbedrag, der ligger i den Tillid, som man viser det moderne Erhvervsliv, knytter endnu engang de to Lejre sammen, som Verden er opdelt i. I den ene af dem forkynder man: Hvis Mennesket har lagt saa store Evner for Dagen, at det har kunnet fremtrylle den teknisk-økonomiske Vidunderverden, som den i dag er saa stolt af, saa er det sikkert ogsaa i Stand til at organisere Befrielsen af den menneskelige Tilværelse fra alle Afsavn og Ulykker, som den lider under, og derved at tilvejebringe en Slags Selvfreløsning. I den anden Del af Verden breder sig den Opfattelse, at Fredsproblemets Løsning kan ventes af Erhvervslivet, eller nøjagtigere talt, af en af dets specielle Former, nemlig Frihandelen.

Vi har allerede ellers flere Gange haft Lejlighed til at paavise, hvor ubegrundet disse Teorier er. For omtrent 100 Aar siden ventede Tilhængerne af Frihandelen rene Vidundere af denne og opdagede i den en ligefrem magisk Kraft. En af dens mest begejstrede Talsmænd gik endda saa vidt, at han sammenlignede Frihandelens Princip og dens Rækkevidde i den moralske Verden med Tyngdekraftens Lov, som behersker den fysiske Verden. Som noget specielt tillagde han Frihandelen den Virkning, at Menneskene igen skulde finde hinanden, at de Modsætninger skulde forsvinde, der bunder i Race, Tro og Sprog, og at alle Mennesker endrægtigt ville leve i uforstyrrelig Fred. (Slg. Richard Cobden, Speeches on questions of public Policy, London, Macmillan and Co. 1870. I. Bd. S. 262—63).

Begivenhedernes Gang har godtgjort, hvor bedragerisk den Illusion er, at ville betro Freden til den fri Handel alene. Heller ikke i Fremtiden vilde det blive anderledes, hvis man vilde fremture i denne blinde Tro, der tillægger Erhvervslivet en saadan fantastisk Magt af mystisk Art. I øvrigt mangler for Tiden alle reelle Forudsætninger, der paa nogen Maade kunde garantere for de alfor rosenrøde Forhaabninger, som den nævnte Læres Arvtagere nærer endnu den Dag i Dag. I Virkeligheden er det saaleles: Medens der hos den ene Part af dem, der lever i den kolde Fred ved Siden af hinanden, overhovedet endnu ikke eksisterer den saa lovpriste Handels- og Erhvervsfrihed, bliver den som meningsløst Princip slet og ret forkastet af den anden Part. Der bestaar mellem de to Parter en afgjort Modsætning i Opfattelsen af selve vort Livs Basis, en Modsætning, som ikke kan overvindes med Erhvervslivets Kræfter alene. Ja, hvis der — og faktisk er dette Tilfældet — findes det Forhold, som kaldes Aarsag og Virkning, mellem den moralske og økonomiske Verden, saa bør den første staa øverst paa Værdiskalaen: det er den moralske Verdens Ret og Pligt med sin Aand paa afgørende Maade at gennemtrænge Nationaløkonomien. Anerkender man denne Rangfølge og faar den Lov til at virke i Praksis, saa kommer ogsaa Erhvervslivet, saa vidt det formaar det, til at befæste Verden, idet det styrker Fredens aandelige Forudsætninger og Kræfter.

Paa den anden Side er det muligt, at den økonomiske Faktor bereder Freden, og da navnlig den kolde Fred, der her forstaas som Ligevægt mellem Grupperne, alvorlige Hindringer, hvis den med fejlagtige Systemer svækker et af de to Partier. Blandt andet ville dette være Tilfældet der, hvor enkelte Folkeslag i en Gruppe uden at gøre Forskel og uden Hensyn til de andre hengav sig til en ustandselig Forøgelse af Produktiviteten og en vedblivende Højnelse af deres egen Lefevod. I dette Tilfælde ville Misstemningen og Rivalitetens Opstaaen hos de tilgrænsende Folkeslag ikke kunne undgaas og derfor heller ikke en Svækkelse af hele Gruppen.

Men bortset fra denne specielle Overvejelse bør man nødvendigvis overbevise sig om, at de mellemfolkelige økonomiske Forbindelser for saa vidt vil bevirke og fremme Freden, som de er i Overensstemmelse med Naturens Krav, lader sig lede af Kærlighedens Aand, tager Hensyn til andre Nationer og er Kilder til Hjælp. Man kan ogsaa være sikker paa, at i Menneskenes gensidige

Forhold, ogsaa i de rent økonomiske, gror ingenting af sig selv, saaledes som det sker i Naturen, der adlyder Love, som virker med Nødvendighed, men at alting i det væsentlige afhænger af Aanden. Kun Aanden, der er skabt i Guds Billede og som skal udføre Guds Planer, kan skabe Orden og Harmoni, og den vil opnaa sit Maal i det Omfang, som den gør sig til tro Tolk og lydigt Redskab af vor eneste Frelser Jesus Kristus, som selv er »Freden«.

Men endnu paa et andet Omraade, som er endnu mere prekært end det økonomiske, er begge de to i den kolde Fred sameksisterende Parter i den samme Vildfarelse. Det drejer sig om de Grundsætninger, som Enheden hos hver af de to er baseret paa. Medens den ene bygger sit fasttømrede indre Sammenhold paa en urigtig Idé, der endog krænker fundamentale menneskelige og guddommelige Rettigheder, men som alligevel viser sig effektiv, glemmer den anden Part, at den allerede har en Idé, som er sluttet i sig selv og sand og har bestaaet sin Prøve i Fortiden med gode Resultater, og den synes at hælde til politiske Principper, som bestemt vil ødelægge Enheden.

I det sidste Aarti, det efter Krigen, satte en stor Længsel efter aandelig Fornyelse Sindene i Bevægelse. Europa skulde slutes sammen til en stærk Enhed. Udgangspunktet skulde være de europæiske Nationers naturlige Livsbetingelser og Formaålet: at gøre Ende paa de nedarvede Rivaliteter mellem dem og skabe et fælles Værn om deres Uafhængighed og fredelige Udvikling. Denne store Idé gav ikke den ikke-europæiske Verden Anledning til Beskyldninger eller Mistillid, for saa vidt den var velvilligt indstillet overfor Europa. Desuden herskede den Overbevisning, at Europa med Lethed hos sig selv kunde finde den inciterende Idé til Enheden. Men de efterfølgende Begivenheder og de sidste Overenskomster, som antageligt har banet Vejen for den kolde Fred, har ikke længere til Basis Tanken om et forenet Europa i større Omfang. I Virkeligheden tror mange, at den store Politik er ifærd med at vende tilbage til Nationalstatens Type, der er sluttet i sig selv, har koncentreret alle sine Kræfter, skifter stadig i Valget af sine Traktater med andre, men er lige saa skadelig som den i det forrige Aarhundrede dominerende Type.

Altfor hurtigt har man glemt de uhyre store Ofre af Menneskeliv og Gods, som denne Statstype har afpresset Befolkningen, og de tunge økonomiske og sjælelige Byrder, som den paalagde. Men Kernen i denne Vildfarelse bestaar i Forveksling af et nationalt Liv i egentlig Forstand med nationalistisk Politik. Det første er et Folks Ret og Ære og kan og skal fremmes. Den anden, som er Spiren til endeløse Ulykker kan aldrig kraftigt nok afvises. Det nationale Liv er i og for sig den aktive Sum af alle de Kulturværdier, som er ejendommelige og karakteristiske for en bestemt Gruppe, og som danner dens aandelige Enheds Baand. Samtidig beriger det med sit særlige Bidrag hele Menneskeslægten Kultur. Ifølge sit Væsen er det nationale Liv altsaa et upolitisk Fænomen. Ja, som Historien og Erfaringen viser, kan det nationale Liv udfolde sig ved Siden af andre i den samme Stat, det kan endda strække sig ud over dennes politiske Grænser. Det nationale Liv blev først i det Øjeblik Aarsag til Opløsning af Nationernes Fællesskab, da man begyndte at udnytte det som Middel til politiske Formaal, d. v. s. da den centraliserede Magtstat gjorde det nationale Liv til Basis for sin Ekspansionstrang. Dermed er den nationalistiske Stat givet, der indebærer Spiren til Stridigheder og er Arnestedet for Tvedragt.

Hvis det europæiske Fællesskab gaar videre ad den Vej, vil det vise sig, at dets Sammenhold er meget svagt i Sammenligning med den Gruppe, der staar som Modpart. Denne Svaghed vil bestemt blive aabenbar paa en fremtidig Fredsdag, der bringer den Opgave med Klogskab og Retfærdighed at ordne de endnu resterende Spørgsmaal. Man skal ikke sige, at den nationalistiske Stats dynamiske Karakter ikke mere vil være en Fare for de øvrige Folkeslag, fordi den i de fleste Tilfælde vilde mangle den afgørende økonomiske og militære Styrke. Thi ogsaa en indbildt nationalistisk Statsmagt med sin dynamiske Karakter, der giver sig mere Udslag i Følelser end i Aktioner, vækker den samme Modvilje, vedligeholder Mistilliden og Mistanken ved Traktaternes Afslutning, hindrer den gensidige Forstaaelse og som Følge deraf det ærlige Samarbejde og den gensidige Hjælp ikke mere eller mindre, end hvis denne Stat var udstyret med virkelig Magt.

Hvad ville der under disse Forhold blive af det fælles Baand, som skulde knytte de enkelte Stater sammen til en Enhed? Hvad kunne være den store effektive Idé, som gjorde dem paalidelige under Forsvaret og faa dem til at handle efter et fælles Kulturprogram? Der er nogle, der vil finde denne Idé i den samdrægtige Afvisning af den Livsform, som er en Fjende af Friheden og ejendommelig for den anden Gruppe. Uden Tvivl har Modviljen mod Slavekaar sin Betydning. Men den er noget negativt og har ikke Kraft til at opildne Sindene til Handling med den samme Styrke, som en positiv og almengyldig Idé rummer. En saadan Idé kan derimod være Kærligheden til den Frihed, som Gud vil og som harmonerer med Fællesvellets Krav, eller ogsaa Naturretens Ideal som Basis for den enkelte Stats Opbygning og de mellemfolkelige Sammenlutninger. Kun disse og lignende Ideer af aandelig Art, som allerede i mange Hundrede Aar har været i det kristne Europa, kan staa Maal med den falske, men konkrete og virkningsfulde Idé — ja ovenikøbet overgaa den i samme Omfang, som den bliver til Liv og Virkelighed — hin falske Idé, som tilsyneladende og ikke uden Anvendelse af Vold er Aarsag til Sammenholdet i den ene Gruppe: Ideen om et jordisk Paradis, som skal blive til Virkelighed, saa snart det lykkes at opbygge en bestemt Organisationsform for det menneskelige Samliv. Hvor meget end denne Idé er et Selvbedrag, saa formaar den dog i det mindste i det udtvortes at tilvejebringe en sluttet og haard Enhed og blive antaget af uvidende Masser. Den kan begejstre Tilhængerne til Daad og forpligte dem til Ofre. Den samme Idé giver Førerne i den politiske Sammenlutning, som er det synlige Udtryk for Ideen, en betydelig Evne til at forføre og deres Følgesvende Dristighed til som Fortrop at trænge ind i den anden Gruppens Rækker.

Europa venter endnu stadig paa en Opvaagnen af en egen og selvstændig Bevidsthed. I Mellemtiden synes denne Verdensdel med Hensyn til det, den ellers repræsenterer, nemlig Visdom, Samfundslivets Organisation og Kulturspredning, at miste sin Indflydelse paa ikke saa faa Steder i Verden. Denne Tilbagegang rammer i Virkeligheden kun den nationalistiske Politiks Talsmænd, som bliver tvunget til at vige tilbage for deres Modstandere, der har lært sig deres egne Metoder. Navnlig hos visse Folkeslag, som indtil nu gik for kun at være Kolonibeboere, blev den organiske Modningsproces til en selvstændig Stat, som Europa skulde have ledet med Klogskab og Opmærksomhed, brat forvandlet til en Eksplosion af nationalistiske Følelser, som higer efter Magt. Man er nødt til at indrømme, at ogsaa disse uforudsete Ildebrande til Skade for Europas Anseelse og Interesser i det mindste delvis er Frugten af dets daarlige Eksempel.

Drejer det sig for Europas Vedkommende kun om en Svigten i Øjeblikket? I hvert Fald, det, der bør blive og uden Tvivl vil blive bestaaende, er det ægte Europa, den Sum af alle de aandelige og kulturelle Goder og Værdier, som Vesterledet har ophobet, idet den øste af sine enkelte Nationers Rigdomme og uddelte dem til hele Verden. Europa vil ogsaa fremdeles i Overensstemmelse med det guddommelige Forsyns Styrelse kunde være disse Værdiers Vogter og Uddeler, hvis blot det forstaar at besinde sig igen paa sit eget aandelige Væsen og at afsværge Magtens Forgudelse. Ligesom i Fortiden Kilderne til dets Kraft og Kultur i højeste Grad var kristne, saaledes bør det bestemme sig til at vende tilbage til Gud og de kristne Idealer, hvis det vil genfinde Grundvolden og Baandet for sin Enhed og sande Storhed. Og hvis disse Kilder delvis synes at være udtørrede, og hvis hint Baand er i Fare for at blive revet itu og Fundamentterne til Enheden at blive splintret, saa falder det historiske eller øjeblikkelige Ansvar paa de to Parter, som i Dag staar overfor hinanden i Angst og indbyrdes Frygt.

*

Disse Grunde skulde være tilstrækkelige for Mennesker med god Vilje i den ene som i den anden Lejr til at længes efter, til at bede om og gøre en Indsats for, at Menneskeslægten maa blive befriet for Magtbrynde og Higen efter Verdensherredømme, for at Guds Aand maa være højeste Herre i Verden, hvor forud den Almægtige selv ikke valgte noget andet Middel til at frelse dem, som han elskede, end at gøre sig selv til et svagt lille Barn i en fattig Krybbe. »Thi et Barn er født os, en Søn er givet os, og Herredømme er lagt paa hans Skulder«. (Is. 9, 6).

Jomfruen af Guadalupe

Ved Udgravninger for nylig i Sakristiet til Kirken i Guadalupe er man stødt paa de jordiske Rester af Juan Diego, hvem Gudsmoder aabenbarede sig for i Aaret 1531.

Det er i Mexico City, en skøn solskinsdag i begyndelsen af december. Natten har været kold, men nu er det som en dejlig sommerdag herhjemme. Trafikken er hektisk og temperamentsfuld, biler og busser farer i alle retninger, tilsyneladende uden nogen orden eller regler; men man kommer alligevel efterhånden til enden af Paseo de la Reforma og ser til venstre det vældige Monument de la Revolution, mindesmærket over Mexicos revolution 1910—1920.

Imidlertid drejer man i stedet til højre, ned ad Avenida Juarez. For enden af Ave. Juarez ligger »de skønne kunstners plads«, men man fortsætter nu til fods ned ad den smalle Avenida Madero for at kigge ind i nogle af de mange forretninger, der bugner af typiske mexikanske varer: sølvgenstande, smykker med turkiser og andre ædelstene og de dejlige bearbejdede lædervarer, bæltter, tasker, pung o.s.v. Ave. Madero munder ud i en stor åben plads, byens centrum, Zocalo-pladsen. Her ligger katedralen, nationalpaladset, rådhuset, højesteretsbygningen og Mexicos arkæologiske museum. Men man fortsætter ud mod udkanten af byen, ned ad Calle Argentina, og nu kommer man ind i en helt anden del af Mexico City end det flotte Reformadistrikt. Gaden er snævset, husene er gamle og grimme og mange handlende står og sælger deres varer på gaden.

Efterhånden kommer man dog atter ud på en lysere og bredere gade. For enden af denne skimtes en stor bygning, der ser ud til at være en kirke, og i baggrunden løfter sig bjergene mod skyen, disse bjerge, der omgiver hele Mexico City, som selv ligger på en højde af over 7000 fod over havet, hvilket bevirker byens dejlige klima til trods for dens sydlige beliggenhed.

Men pludselig drages ens opmærksomhed fra de smukke scenerier til noget, der foregår lige for ens øjne. Midt ned ad boulevarden marcherer en procession på hundreder, ja tusinder af mennesker, øjensynlig på vej ned mod kirken for enden af gaden. Der er mænd og kvinder, unge og gamle, fra land og by; de bærer flag og standarder, mange har også blomster med, der er et musikkorps der spiller, forrest i geleddet går en lille gruppe indianere iført deres typiske dragter. Det er et imponerende syn, men man får snart at vide, at det er noget, man kan se daglig i denne tid. Thi Guadalupe-festen fejres den 12. december og det er *Guadalupe-kirken*, det er Mexicos national-basilika, hvortil troende fra hele landet, ja, fra hele Latin-Amerika, valfarter. Thi *Jomfruen af Guadalupe* er Amerikas særlige

skytshelgen og her er historien om, hvordan kirken blev til og hvorfor især mexikanerne viser en sådan beundring for og hengivenhed til Kristi moder i skikkelsen af Jomfruen af Guadalupe.

Det var i året 1531, kort efter de spanske conquistadores' ankomst til og kolonisering af Mexico. Sammen med erobrerne var der også kommet katolske munke, som gjorde deres bedste for at sprede kristendommen til Mexicos indianerstammer. Blandt de første nyomvendte og døbte var også en from og enfoldig indianer ved navn Juan Diego og hans kone, Maria Lucia. De var meget oprigtige i deres nye tro, lyttede med iver til munkenes budskab, og Diego var en særlig varm beundrer af den hellige Jomfru Maria. Men så døde Maria Lucia, og nu førte Juan en temmelig trist tilværelse; thi han var ikke mere ung, han havde ingen børn og hans eneste slægtning, en onkel, lå alvorligt syg.

Op så en lørdag morgen, den 9. december 1531, var Juan Diego som sædvanlig på vej til messe i klosterkirken. Han gik i dybe tanker op og ned ad bakkerne ved Tepeyac lidt uden for Mexico City, han tænkte på sin afdøde kone og var bekymret over sin syge onkels tilstand. Men pludselig blev han stående. Noget uforklarligt var ved at ske rundt omkring ham: luften opfyldtes af himmelsk musik, de mørke skyer forsvandt og da Juan så op, opdagede han, at Vor Frue selv i al sin herlighed stod foran ham.

»Frygt ikke, min søn,« sagde hun, »jeg er din kærlige moder ligesom alle deres moder, der elsker og påkalder mig, og jeg vil høre deres klager og hjælpe dem i alle deres sorger og li-

delser. Nu ønsker jeg, at du skal gå til biskoppen i Mexico City og fortælle ham, hvad du har set, og sige ham, at mit højeste ønske er, at en kirke der må blive rejst, her til vidne om min kærlighed og medlidenhed, min hjælp og beskyttelse.«

Skønt Juan var helt overvældet af hvad han havde set og hørt og gik lydigt til biskoppen for at fremføre sit ærinde.

Biskoppen hørte også venligt på ham, men Juan kunne godt mærke, at han ikke rigtig troede på, at det virkelig var den hellige jomfru, der havde åbenbaret sig for Juan. »Du må komme tilbage en anden gang, når jeg har bedre tid til at høre på dig,« sagde biskoppen. »Indtil da skal jeg tænke over, hvad du har fortalt.«

Nedslået over sit mislykkede forsøg begyndte Juan den lange vandring hjem, men da han kom til bakken ved Tepeyac, ventede Vor Frue atter på ham på det samme sted som sidst. Han faldt på knæ for hende og fortalte sukkende, at ærinde hos biskoppen var mislykkedes. Men den hellige jomfru smilede blot og sagde, at det var nødvendigt at netop han, Juan, påtog sig denne opgave og at han den følgende dag atter skulle opsøge biskoppen og gentage hendes budskab.

Dette lovede Juan, men han var alligevel glad over, at den næste dag var en søndag, hvor han plejede at gå lidt senere til messe og hvor gudstjenesten også tog længere tid. Det gav ham en ekstra frist, som han godt kunne trænge til for at samle nyt mod til sin svære opgave. Men da messen var forbi, gik Juan atter beslutsomt ind til Mexico City. Her blev han temmelig køligt modtaget og måtte sidde og vente i flere timer, inden han fik foretræde for biskoppen; og da han endelig fik foretræde, tabte han helt besindelsen, faldt grædende for biskoppens fødder, tryglede ham om at tro på ham og opfylde den gode Jomfru Marias ønske. Men biskoppen blev kun endnu mere skeptisk over et sådant følelsesudbrud og bad Juan roligt og stilfærdigt at forklare nøjagtigt, hvordan Vor Frue havde åbenbaret sig for ham og hvad hun havde sagt.

Men biskoppen var stadig i tvivl om det ikke trods alt var en hallucination, den enfoldige indianer havde haft, og han bad derfor Juan gå tilbage til jomfruen og bede hende om et bevis på, at det virkelig var hende, der havde sendt ham. Fuld af tillid og iver forlod Juan biskoppens palads og skyndte sig på hjemvejen; han var sikker på, at på det samme sted som tidligere ville den hellige jomfru atter vente på ham, og det gjorde hun også. Juan beskrev nøje sit andet besøg hos biskoppen og fortalte til sidst om dennes krav om at få et tydeligt bevis for, at det virkelig var Jomfru Maria, der havde sendt sit budskab gennem indianeren. Vor Frue lyttede venligt, smilede opmuntrende til Juan og bad ham komme tilbage den næste dag, så ville hun give ham det bevis, biskoppen forlangte.

Helt betaget og overvældet af alt det forunderlige, han havde oplevet de sidste dage, fortsatte Juan sin van-

dring. Men på vejen til sin egen lille hytte opsøgte han sin syge onkel for at høre, hvordan han havde det, og til sin sorg og forskrækkelse fandt han, at denne pludselig var blevet angrebet af en farlig feber og var i en meget kritisk tilstand. Juan blev hos onklen hele natten og den følgende dag, og på dennes indtrængende bøn lovede han straks ved daggry at begive sig til klostret for at hente en af Franciscaner-munkene, da onklen var sikker på, at hans sidste time var kommet. Juan havde ikke glemt sit løfte til den hellige jomfru, men han syntes heller ikke, han kunne nægte onklen dennes sidste ønske. Så snart det lyste ned, begav Juan sig derfor skyndsomt mod Franciscaner-klostret, og for at Jomfru Maria, der sikkert ventede på ham, ikke skulle sinke ham og måske sende ham til Mexico City, gik han ikke som sædvanlig over Tepeyac-bakken, men tog i stedet en omvej rundt om bakken. Men hans plan lykkedes dog ikke, thi pludselig så han Vor Frue komme mod ham, ned fra bakketoppen, hvor hun tidligere havde mødt ham.

»Hvad er der i vejen, min søn?« spurgte hun. »Hvorfor kom du ikke?«

Juan forklarede undskyldende, at det var hans onkel, der lå alvorligt syg og at han havde lovet at hente en af præsterne fra klostret til onklens dødsleje, men derefter skulle han nok straks komme tilbage. Men Jomfru Maria så på ham og svarede:

»Lad ikke dit hjerte ængstes, min søn, og frygt ikke denne sygdom, thi din onkel skal ikke dø. Tværtimod forsikrer jeg dig, at han allerede er helbredt. Gå nu derfor op til det sted, hvor jeg først mødte dig. Der vil du finde mange smukke blomster; pluk dem og kom så tilbage hertil.«

Indianeren gjorde som han blev befalede, og da han kom op på bakketoppen, så han til sin forundring, at marken, der den foregående dag havde været frossen og vintergrå, nu var dækket af de skønneste castilianske roser. Han skyndte sig at plukke en stor buket, som han lagde i sin tilma (kappe), og derpå gik han tilbage til den hellige jomfru, som ventede på ham. Da hun så roserne, ordnede hun dem selv i hans tilma og sagde, at dette var det tegn, han skulle bringe til biskoppen.

Fuld af iver og tillid vandrede Juan nu lige til biskoppens palads. Men da tjenerne så indianeren komme en tredje gang, trak de på skuldrene og lod ham vente længere end nogensinde, inden de fortalte biskoppen, at han var kommet. De så dog, hvor tålmodigt Juan stod og ventede, og lagde også mærke til, at der var noget, han omsorgsfuldt gemte i sin kappe. Til sidst fik deres nysgerighed overhånd, og da de fangede et glimt af de skønne roser, som Juan skulde i sin tilma, skyndte de sig ind og fortalte biskoppen, at indianeren allerede var kommet og at han havde noget med i sin tilma. Biskoppen forstod, at det måtte være tegnet fra den hellige jomfru og sendte straks bud efter Juan; da denne kom ind, bøjede han sig ærbødigt for biskoppen og

fortalte betaget om det mirakel, der var sket:

»Jeg sagde til den elskede Jomfru Maria, at du forlangte at se et tegn som bevis for, at det virkelig var hende, der havde sendt mig med det budskab, jeg har bragt dig angående det tempel, hun ønsker, at du skal bygge for hende på den plads, som hun har udpeget,« begyndte Juan. »Og hun lovede straks at opfylde dit ønske. Så tidligt i morges sendte hun mig op til bakketoppen, hvor hun før har vist sig for mig, og der blandt tidsler og stene stod pludselig et væld af de smukkeste roser. Det var som et paradis, og jeg plukkede armen fuld og bragte dem tilbage til Vor Frue. Hun ordnede dem selv og lagde dem tilbage i min tilma for at jeg skulle bringe dem til dig. Her er de — modtag den himmelske dronnings hilsen.«

I samme nu åbnede Juan sin tilma og roserne faldt i et farvestrålende, skønt duftende væld ud på gulvet. Juan stod selv betaget og betragtede blomsterne ved sine fødder, thi han følte, at dette var højdepunktet i sit liv; nu havde han løst sin opgave, fuldendt sin mission og vist sig værdig til den tillid, den gode Jomfru Maria havde vist ham.

Men alligevel skete der et endnu større mirakel. For medens Juan stod der med bankende hjerte og ventede på, hvad biskoppen ville sige, steg denne ned fra sin trone og knælede ydmygt ned foran Juan og roserne. Nu opdagede Juan også, at biskoppens betagede blik fra blomsterne på gulvet løftedes mod noget på hans egen person, og fuld af forundring så Juan ned på sin tilma, der havde båret jomfruens blomsterhilsen. Og der — på det grove, hjemmenvævede stof — fremstod i de skønneste farver et billede af Kristi moder, netop sådan som hun havde vist sig for ham på toppen af Tepeyac-bakken.

Juan kunne ikke tro sine øjne, han var helt overvældet af sindsbevægelse, men han forstod også, at biskoppen nu var overbevist om den hellige jomfrus budskab og ville se til, at hendes ønske blev opfyldt. Biskoppen viste også den fromme indianer al hæder, han indbød Juan til at blive i paladset om natten, og den næste dag ledsagede han Juan til Tepeyac-bakken for at se det nøjagtige sted, hvor Vor Frue havde åbenbaret sig og ønskede, at kirken til hendes ære skulle opføres. Og da Juan derefter skyndsomt opsøgte sin onkel for at høre, hvordan han havde det, fandt han, at onklen ikke blot var kommet over krisen, men allerede var i god bedring. Og onklen betroede også Juan, at Jomfru Maria den foregående dag havde vist sig for ham og øjeblikkelig havde helbredt ham. Hun havde desuden fortalt ham, at hun havde sendt Juan til Mexico City og i hvilket ærinde, og til sidst havde hun meddelt onklen det navn, hun ønskede at hendes mirakuløse billede skulle bære, nemlig: Jomfruen af Guadalupe.

Og nu varede det ikke længe, førend denne begivenhed begyndte at gøre sig bemærket i hele Mexico. Biskoppen lod først Juans kappe — med det uud-

I korte Træk -

8 Konvertiter i Agadgaon i Indien maatte for nylig bringes paa Hospitalet efter at være blevet overfaldet af fanatiske Hinduer. En Skare paa et Hundrede Hinduer havde stormet deres Bopæl, kastet Sten paa den og pryglet dem med Stokke (KIPA).

Sidste Tirsdag viste den Hellige Fader sig ved Vinduet i sit Studeremørelse og velsignede en stor Pilgrimsskare, der havde forsamlet sig nede paa Peterspladsen (KIPA).

Den ny Præsident for det indiske Kongresparti, U. N. Dhebar, er Elev fra St. Xaver Kollegiet i Ny Delhi, hvis Ledelse er i Jesuitternes Hænder. Dhebar er Nehru's Efterfølger, idet denne nedlagde sit Hverv i Kongrespartiet (KIPA).

Det britiske Admiralitet har udgivet en Bønnebog for Katolikker. Den uddeles i Marinen (KIPA).

Førrige Søndag indviedes i Kirken i Hargicourt (Departementet Aisne) i Frankrig en ny Korsvej, en Gave fra den tyske Forbunds kansler Adenauer. Den gamle Korsvej var i 1940 blevet ødelagt af tyske SS-Soldater (KNA).

slettelige billede af den velsignede jomfru på det grove tøj — overføre til katedralen, hvor det kunne beses af enhver. Derefter lod han bygge et lille foreløbigt kapel på Tepeyac-bakken, hvor Juan Diego resten af sine dage vogtede Vor Frues billede og tilbragte sit Liv i bøn og tilbedelse. Og en sådan indflydelse øvede beretningen om Jomfru Marias åbenbarelse og tegn, og hendes løfte om hjælp og beskyttelse og forbøn, at næsten hele Mexico i løbet af de næste ti år, fra 1531 til 1540, blev omvendt til den katolske lære. Mange mirakler skete ved tro på Jomfruen af Guadalupes budskab, og i tidernes løb blev også den nuværende basilika bygget lige nedenfor det oprindelige kapel; derefter blev hun først erklæret skytshelgen for Mexico, derpå for hele Sydamerika og til sidst for det samlede syd- og nordamerikanske kontinent.

For os i et næsten 100 % protestantisk land er det måske svært at sætte os ind i, at Jomfru Maria kan øve en så mægtig indflydelse i de katolske lande. Men når man egentlig tænker på det, er det så alligevel så mærkeligt, hvis hun — den eneste blandt alle jordens kvinder, der var udvalgt til at blive Kristi moder og som ved fuldstændig ydmyghed og uselvsk lydighed mod Guds vilje var med til at virkeliggøre Guds frelsesplan med alle de sorger, skuffelser og smerter, dette bragte hendes moderhjerte — hvis hun gennem alle tider skulle kunne udøve en særlig hjælp, beskyttelse, medlidenhed og forbøn for alle stakkels skrøbelige mennesker, der tror på hendes søn og bliver genfødt til et evigt liv?

Ugens samtale

— Jeg mener at have forstået på dig, at meningen med livet er, at vi skal lære Gud at kende, holde af Ham og tilsidst være sammen med Ham i Himlen. Er det ikke rigtigt?

— Fuldstændig rigtigt.

— Det vil med andre ord sige, at det gælder om at komme i så nær kontakt med Gud som muligt?

— Netop. Det glæder mig virkelig at høre, hvormeget du efterhånden har forstået af katolicismen.

— Glæd dig nu ikke for tidligt! For jeg har nemlig også fundet ud af, at den katolske kirke er skadelig, fordi den ustandselig skyder sig ind som et overflødig mellemlid mellem Gud og det enkelte menneske.

— Ak ja, så har du altså alligevel ikke forstået et klap! Sagen er den: Kirkens eneste formål er netop at bringe de enkelte mennesker i så nær forbindelse med Gud som overhovedet muligt.

— Såh, hvordan bærer den sig ad med det?

— Blandt andet ved hjælp af den hellige messe og sakramenterne. I dåben bliver vi forenet med Kristus som grenene med vinstokken, vi får troens, håbets og kærlighedens nådegaver, og vi bliver Guds børn. Ved firmelsen fyldes vi med Helligåndens kraft, og ...

— Stop lidt. Hvad med skriftemålet?

— Hvis vi har begået en alvorlig synd, mister vi Guds venskab. Et gyldigt skriftemål genopretter det gode forhold, og bringer os nærmere til Gud.

— Hm. Du nævnede messen?

— Ja, for messen er jo den daglige fornyelse af Kristi offer på korset, som netop havde til formål at bringe os nærmere til Gud. Dette offer kan kun Kirken give os del i, for kun i Kirken kan dette offer fornyes. Og tænk på den hellige kommunion, som også kun findes i Kirken, hvor man kommer i så nær forbindelse med Kristus som overhovedet tænkeligt.

Og så er der forresten lige en ting til, som du ikke må overse.

— Og det er?

— At den katolske kirke jo på en måde er Kristus selv — Kristi mystiske Legeme.

— Hvor i alverden har du dog det fra?

— Fra Kristus selv. Kan du ikke huske hvordan han spurgte katolikæderen Saulus på vejen til Damaskus: »Hvorfor forfølger du mig?«

— Jamen, så er Kirken ju guddommeligt?

— Ja, det er netop det den er!

Den Muntre Karet

I år fejrer Den Muntre Karet sit første 5-års jubilæum med en tur til Köln, Aachen, Maastricht, eller, hvis der er mere stemning for det, til Oslo og omegn eller Stockholm. Lad mig allerede nu vide, hvem der kunne tænke sig at komme med. Bliver det Skandinavien, kan det være, at vi får en dag mere til samme pris. Nogle har bedt mig om vi ikke kunne tage til f. eks. Italien, men min hensigt med Karet har fra begyndelsen været: en god og billig udenlandsrejse for unge katolikker. Først var prisen 160 kr., nu er vi på 250 kr., og det skulle helst ikke blive mere.

Pastor E. Boekenoogen, Randers.

Tyrol kalder

2—3 unge katolske mænd, 15—17 år, indbydes til at deltage i en international katolsk *teltrej*, som afholdes i Nord-Tyrol ved Blindsee i tiden 9/8—23/8 1955. Rejse + ophold ialt 175 kr. Nærmere oplysninger ved omgående skriftlig henvendelse til I. Gregersen, Lyrskovgade 32, Kbhvn. V.

Pennevenner

Korrespondance på tysk eller engelsk. Adresser haves på flere unge katolikker fra Westfalen og andre steder i Tyskland, det er fortrinsvis unge piger og mænd på 16—20 år, flere frimærkesamlere.

Kunne du tænke dig at få en penneven, da skriv hvad der interesserer dig, og jeg skal sende dig besked.

I. Gregersen, Lyrskovgade 32, København V.

Huskedlen

Esbjerg K.U.K.: to. d. 3. marts: Hobbyaften. (Vi laver bl. a. ting til basaren).

Frederiksberg: lø. d. 26. febr. kl. 20: Ordinær generalforsamling.

Lø. d. 5. marts: familieaften.

Ordrup K.U.K.: ons. d. 2. marts: »Den første profet«, pastor Højbo om Det gamle Testamente.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 26. ds. studiekreds. Kjeld Frobøse indleder om Pinsebevægelsen.

Lø. d. 5. marts. weekend-tur til Fredensborg.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 27. ds.: Ægte-skab.

DEN KATOLSKE BOGNEDSÆTTELSE 1955

	for	nu
Bjørke: I den himmelske konges navn. <i>Jeanne d'Arcs liv</i> , hft. ...	10.00	5.00
— I den himmelske konges navn. <i>Jeanne d'Arcs liv</i> , indb. ...	14.50	7.50
— I den himmelske konges navn. <i>Jeanne d'Arcs liv</i> , VB	17.50	10.00
Carrel: Rejsen til Lourdes. <i>En mirakuløs helbredelse</i>	5.85	2.00
Chesterton: Mørk Middelalder. <i>Frans af A. Thomas af Aquin</i>	8.75	4.50
Eliot: Cocktailparty	10.00	2.00
Frederic Ozanam. <i>Vincentforeningens Stifter</i>	2.00	1.00
Greene: Rejse uden Kort. <i>Gennem Liberias Jungle</i>	11.00	5.00
— Brighton Rock	9.75	5.00
Hansen: Vore Helgener. <i>Korte biografier af Nordens helgener</i> ...	3.00	1.00
Hyde: Jeg troede. <i>En kommunistisk redaktør konverterer</i>	10.75	3.75
Johs. Jørgensen: Fremmed Frugt	6.75	3.50
— Assisi Salzburg	5.50	2.00
— Goethebogen	7.50	4.50
— Fyen og andre Digte	5.50	2.00
Lekeux: Maggy. <i>En bog for unge pige om apostolatet</i>	5.75	2.00
Lewis: Den store Skilsmisse. <i>En digters roman om skærsilden</i> ...	7.50	2.50
Maritain: Kristendom og Demokrati	5.50	2.00
Marshall: Fryd og Herlighed	6.75	2.00
Martindale: Pier Giorgio Frassati. <i>En moderne helgen</i>	6.75	2.00
Meersch: Menneskefiskere. <i>Roman om den katolske arbejderbev.</i>	9.75	2.00
Papini: Breve til Menneskene. <i>Oversat af Johs. Jørgensen</i>	7.50	3.00
Plogvård: Det nye Rige. <i>Historisk romanrække om Grønlands bebyggelse</i>	5.75	1.75
Plogvård: Det nye Rige, indb.	14.25	4.50
— Riget bygges, hft.	5.75	1.75
— Riget bygges, indb.	14.25	4.50
— Riget og Magten, hft.	5.75	1.75
— Riget og Magten, indb.	14.25	4.50
— Et Rige går under, hft.	6.75	2.25
— Et Rige går under, indb.	13.75	4.50
Reiter: Sikre og tvivlsomme Mirakler	4.50	2.50
Ricciotti: Jesu Kristi Levned I-II. <i>Kommentar til Ny Testamente</i>	28.00	15.00
Schindler: De apostolske Fædre I-II. <i>De historiske skrifter</i>	45.00	20.00
— Sankt Lioba den Angelsaxer. <i>En biografi</i>	5.85	2.00
Steidl: Legenderoser fra Vor Frues Urtegård	3.25	1.00
Stolpe: Fjern Melodi. <i>Roman fra Paris</i>	9.75	2.50
Stenius: Bag Vatikanets Mure. <i>Vatikanstatens historie</i>	14.50	6.50
Waugh: Helena. <i>Romanen om kejserinde Helena</i>	11.75	2.00
Werfel: Sangen om Bernadette, hft.	15.50	7.75
— Sangen om Bernadette, VB	28.50	14.75

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Elizabethforeningens Bazar
Paluesøndag 3. April

Nu kommer vi igen og beder Dem støtte vort Arbejde for Børnenes Sag. Vi vil være meget taknemlige og glade, hvis i Fastetiden flittige og hjælpsomme Hænder vil forarbejde nogle brugbare Ting til Boderne og eventuelle Smaating til Tombolaen, og derved bidrage til et godt Resultat for Basarens Forløb.

Gaver modtages med Tak af Styrelsen:

Angela Osterhammel, Valby Langgade 117 B, 1.

Annie Scavenius, Stenballegaard, Horsens.

Elisabeth Vald. Hansen, Margrethevej 4, 2., Hellerup.

Harriet Zimmermann, Valby Langgade 117 B.

Elisabeth Millech, Amicisvej 11, V.
Henny Scavenius, Sortedamsdosseringen 23, 4.

Katolsk Aftenskole

Troslære. Tirsdag d. 1. marts kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin: Det moralske onde. Djæveln og fristelsen. Synden. (Lidt om samvittighedsransagelse).

St. Ansgars Kirke

Tirsdag d. 1. marts kl. 20,15: Reciteret messe med fasteprædiken ved pater T. Langsted: Sydens kors.

Fredag d. 4. marts kl. 14: Tilbedelse af det højhellige sakramente. Kl. 19,30: Sakramental velsignelse efter aftenmesse.

„Et Spil om en Vej -“

Som meddelt andetsteds i Bladet gentager »Katolsk Scene« Opførelsen af »Et Spil —«. Hosstaaende Billede er fra Førsteopførelsen — om hvilken »Berlingske Tidende« skrev: ... det var en udmærket Forestilling, bedst i de store Optrin og helt ovenud fin i Dansescenen med Kong Salomon.

Marit og Vor Herre

Horsens

Edvard Petersen
Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72
Leverandør til de katolske Institutioner

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN

Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Linollum - Tapet - Maling

Holmboe

NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udløres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct Joseph Søstre

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Filttenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen

Telefon 1068 . Graven 16
Specialitet: URE og BRILLER
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Vejle

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langellnie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Hjørnet
SENGBE-UDSTYR - METERVARER - TRICOTAGE

Paul Henriksen

Søndergade 1 . Telefon 684

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Vejle Optik

Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308

Leverandør til St. Maria Hospital

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg 24 Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- & Foderstofforretning

Mølleudsalg

J. Jensen . Søndergade 26
TELF. 1053

Leverandør til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen Nørregade 9
Telefon 725

59 Aars Erfaring

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

Arbejdernes Fællesbageri

Aktevælskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Hansen Pærhøj & Søn

Glarmester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Velle . Telefon 315

Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Feb.-Mts.

27. S. 1. SØNDAG I FASTEN (140 (violet) —28); 2. Bøn: St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([47]); Fastens Præf. (516).
28. M. *Feria* (145); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
1. Ti. *Feria* (149); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122); Præf. (516).
2. O. *Den salige Karl den Gode* (842—89); 2. Bøn: Tamperdagen (153); 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 16 Aars Dagen for Hs. Hellighed Pave PIUS XII's Valg; Præf. (516); sidste Evang.: (156). — Eller:
- (violet) *Tamperdag* (153); 2. Bøn: Den salige Karl den Gode (842), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (516).
3. T. *Feria* (158); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
4. F. *St. Casimir* (845); 2. Bøn: (hvid) Tamperdagen (162), 3. Bøn: St. Lucius I (846); Præf. (516); sidste Evang.: (164). — Eller:
- (violet) *Tamperdag* (162); 2. Bøn: St. Casimir (845), 3. Bøn: St. Lucius I (846); Præf. (516).
5. L. *Tamperdag* (166); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).
6. S. 2. SØNDAG I FASTEN. (violet)

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved
Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiohshjem

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777.

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Announceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomisen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Til den daglige betragtning

I FASTEN

foreslår vi

Leo Helbling O. S. B.

Fra Askeonsdag til Hvide Søndag

Brudstykke af et større værk af benediktinermunke fra Maria Einsiedeln
„Mit Christus durch Leben“.

Oversat til dansk af A.-E. Møldrup.

Hft. kr. 4,50

ib. i sort shirting kr. 7,50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Paa manges Opfordring gentager

Katolsk Scene

Succes'en

„Et Spil om en Vej
som til Himlen gaar“

af

Rune Lindstrøm

Lørdag den 5. Marts Kl. 20, Søndag den 6. Marts Kl. 16 og Kl. 20 i Sct. Knuds Skole, Stenosgade.

Billetter à 4, 3 og 2 Kr. til Lørdag og Søndag kan faas hos de katolske Boghandlere, hos Portneren i Stenosgade, i B. T. Centralen, hos Zimmermann samt ved Indgangen. Telf. Bestill.: Ry 3319 og Go 1445 v.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

undersekretariat under studenternes Pax Romana (M. I. E. C.) — i samarbejde med Academicum Catholicum og Katolsk Studentergruppe.

Emne: *Den katolske statslæres hovedprincipper.*

Indledninger: 1) Statslærens grund-

begreber (*Erich Tradt*, Münster). 2) Den katolske statslæres hovedprincipper (*dr. Klüber*, Münster). 3) Katolsk statslære og de skandinaviske samfund (cand. polit. *Børge Mannov*, København).

Pris: 7,50 kr. pr. dag. Adgang for

studerende og kandidater af de yngste årgange efter forudgående tilmelding inden 1. marts til stud. mag. Kirsten Johannsen, Sortedams Dosserring 29, 3., København N. Telefon LUna 2121 mellem kl. 18,30—19. Der er kun plads for et begrænset antal deltagere.

<p>Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 J. Klases Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 6666 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p> MEJERIEET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 15 57 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogeag. 4 . Tietgenepi. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel MALERVARER Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryesgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aabouleværdn 45. Tlf. 1317 og 11831</p>
<p>Næstved</p>	<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ng Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 14 20</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Paven læser atter Messe

I sidste Uge læste den Hellige Fader for første Gang atter Messe efter sin lange Sygdomsperiode. Efter hvad der forlyder i Vatikanet, regner man med, at Paven inden længe genoptager de regelmæssige Audienser for Kardinalerne. Paven foretager stadig sin daglige Spadseretur i Vatikanets Haver (KNA).

„Osservatore“ advarer imod kommunistiske Trick-Manøvrer

»Osservatore Romano« — Vatikanets officielle Organ — tager i et af sine seneste Numre til Orde i Anledning af en kommunistisk Trick-Manøvre, der tager Sigte paa at forvirre Almenheden ved at tale om Tilnærmelser mellem Kommuniste og Katolikker. I den katolske Lejr — skriver Bladet — tænker ikke et Menneske paa under nogenomhelst Omstændigheder at samarbejde med dem, der fornægter og bespøtter Religionen, bekæmper Kirken og forfølger dens Mænd (KNA).

Ingen Dobbeltvielse

Alexander af Jugoslavien og Maria Pia kun viet katolsk

Beretninger, ifølge hvilke Maria Pia af Savoyen og den græsk-ortodokse Prins Alexander af Jugoslavien først skulde være viet katolsk og derefter ortodox, stemmer ikke med Fakta. Der fandt kun een Vielse Sted og den foregik i den katolske Kirke i Cascais i Portugal og blev foretaget af den stedlige Sognepræst. Da det drejede sig om et blandet Ægteskab, læstes der ingen Brudemesse. Præsten modtog Brudefolkens Ja-Ord og meddelte derpaa sin Velsignelse. Inden Vielsen havde Bruden og hendes Forældre deltaget i en Messe, der blev læst af Kong Umbertos Skriftefader i Privatkapellet i Villa Italia (KNA).

Turisterne fordriver Karteuserne fra Chartreuse

Karteuserne i Klosteret »Grande Chartreuse« ved Grenoble paatænker at forlade deres berømte Kloster, idet den i deres Ordensregel foreskrevne Afsøndrethed ikke mere kan gennemføres som Følge af den tiltagende Turisme. En kanadisk Biskop skal have tilbudt Munkene Ophold i hans Diøcese.

Karteuserne — der som bekendt iagttager streng Faste og Tavshed — oprettede »Grande Chartreuse« i 1084 og blev fordrevet herfra i 1903. I 1940 vendte de imidlertid tilbage til Klosteret.

URBI ET ORBI

»Biskop maa ikke dø i Fængsel«

Den jugoslaviske Biskop af Mostar, Peter Cule, der i 1948 blev idømt elleve et halvt Aars Fængsel for paastaet »Samarbejde med Fascisterne«, er efter hvad det katolske amerikanske Nyhedsbureau erfarer, blevet overført fra Centrafængslet i Zenica til Sygehuset i Sarajevo. Biskop Cule har paadraget sig en alvorlig Tuberkulose under Fængselsopholdet. En kommunistisk Funktionær ved Navn Gjurio Pucar Stari skal i Anledning af Biskoppens Flytning til Sygehuset have udtalt: Vi maa tage Hensyn til den fjendtligt indstillede offentlige Mening i Indmen først og fremmest i Udlandet. Biskop Cule maa ikke dø i Fængslet. Vi har en human Regering. Generalvikaren i Serajevo, Marco Alsupovic, skal have besøgt Biskop Cule paa Hospitalet. Andre Besøg er ikke tilladt (KNA).

Peron afskediger Religionslærere

Peron har langet et nyt afgørende Slag ud mod den katolske Kirke i Argentina, idet han har afskediget 100 katolske Præster, der hidtil har virket som Religionslærere ved offentlige argentinske Skoler. I velunderrettede Kredse venter man flere »Overraskelser« i Løbet af den allernærmeste Fremtid.

Afskedigelsen blev meddelt af den argentinske Undervisningsminister. Dermed — understregede Ministeren — realiseres et Program, der har til Hensigt at udelukke Kirkens Indflydelse i de offentlige Skoler. Endvidere vil Tilskudene til de private Skoler blive inddraget. I Argentina findes der for Tiden ca. 900 katolske Privatskoler med sammenlagt henimod 300.000 Elever (KNA).

Livsvarigt Fængsel for jugoslavisk Franciskaner

Det ungarske Nyhedsbureau MTI meddeler, at Franciskanerpateren Othmar Faddy i Budapest er blevet idømt livsvarigt Fængsel.

P. Othmar blev arresteret i 1954 i Forbindelse med en Husundersøgelse i hans Kloster paa Margarethenring i Budapest. Man anklagede Pateren for i Forbindelse med hans Præstjubilæum at have fremsat statsfjendtlige Udtalelser. I en Prædiken skal han energisk have udtalt sig imod det folkedemokratiske Regime (KNA).

Nu kommer Moderniseringen af Radio Vaticana

Radio Vaticana fejrede i sidste Uge 25-Aarsdagen for Indførelsen af regelmæssige Udsendelser. Stationen sender idag paa 28 forskellige Sprog.

I Anledning af denne lille Jubilæumsdag meddeles det, at den fuldstændige tekniske Modernisering af Senderen vil være afsluttet i Løbet af det kommende Aar. Inden Udgangen af 1956 vil den ny 100-Kilowatt-Sender være klar til Brug (KNA).

Ny katolsk Kirke i Gävle

I nærmeste Fremtid vil der blive opført en ny katolsk Kirke i Gävle, Nordsveriges største By.

Katolikkernes Antal er her steget stærkt i Aarene efter Krigen, eftersom der er kommet et stort Antal udenlandske Arbejdere til Byen. Desuden besøges Havnen, der er Udførselshavn for de nordvenske Malmprovinser, af talrige Skibe, hvis Besætninger i udstrakt Grad er Katolikker (KNA).

Offer for Flyveulykken i Italien

Blandt Ofrene ved den Flyveulykke, der for nylig ramte en af »Sabena«s store Rutemaskiner i Nærheden af Rom, befandt sig ogsaa Generalpræsidenten og Grundlæggeren af de saakaldte Internationale Katolske Lægehjælpersker (Auxiliaires Feminines Internationales Catholiques), Yvonne Poncelet. Sammenslutningen har Medlemmer hos 15 forskellige Nationer og virker i Arbejdsgrupper i Kina, Formosa, Vietnam, Indien, Jirnaen, Syrien, Libanon, Ruanda og Belgisk-Kongo (KNA).

Hollands Episkopat sender Hyrdebrev til samtlige Europas Biskopper

De hollandske Biskopper har besluttet at forelægge samtlige europæiske Biskopper Ordlyden af det Hyrdebrev, som udsendtes 29. Maj sidste Aar, i Anledning af, at det af Socialisterne og de Liberale benyttes til stadig at foranledige Uro i det politiske og aandelige Liv i Nederlandene. Brochuren vil inden længe udkomme paa fransk og vil blive tilstillet samtlige europæiske Biskopper. Hyrdebrevet behandler Katolikkernes Stilling og Opgaver i det offentlige Liv og indeholder en skarp Afvisning af Liberalismen og Marxismen, samt et strengt Forbud for Katolikkernes mod at tilhøre og støtte de religionsfjendtlige Partier eller disses Lydorganisationer (KNA).

Katolsk

Ugeblad

6. Marts 1955
103. Aargang
Nr. 10

ASKOD

Et Brev fra Biskoppen om

Den liturgiske
Gudsdyrkelse

Biskop Brems' 60 Aars
Præstjubilæum

Pavens Julebudskab (III)

Ved Paul Claudels Død

Nu har den amerikanske Luther-Film faaet sin danske Premiere, og med en vis Spænding og nogen Ængstelse imødeser vi Resultatet af den. Hvor meget den lidt naive Propaganda fra Filmsudlejernes Side end fremhæver, at alt, hvad der vises i denne Film, er dokumenteret Historie, burde vi kunne enes med sagligt indstillede Venner i Folkekirken om, at det ikke er og ikke kan være et autentisk Luther-Billede. Hvad Filmen her søger at give er Luther-Myten. Folkekirkenes Mænd er ofte noget haanligt indstillede overfor katolske Helgenskildringer. Uægte Glansbilleder uden enhver historisk Værdi, kalder man dem. Af og til maa vi give disse Kritikere Ret. Megen katolsk Litteratur om Helgener skrives mere af opbyggelige

Luther-Filmens Skæbne

Grunde end af historiske og har i mange Detaljer Mytens Præg. Det mest iøjnefaldende Træk, Historikere falder over, er det, at en populær Historie, som gennem lange Tider er fortalt om en af disse fromme, og som den historiske Kritik maa afvise som usand, gerne viser sig sejglivet overfor Kritikken og uanfægtet lever videre alene paa sin Popularitet. Man trækker paa Skuldrene og siger, at Fortællingen er en god og opbyggelig Fortælling — og den gør jo ingen Fortræd!

Vi har en Mistanke om, at Luther-

filmens Fremstillere og venlige Anmeldere har lagt en lignende Betragtning til Grund. De er ikke saa naive, at de tror, Luther virkelig er afbildet historisk rigtigt. Faktisk har de slet ikke faaet den historiske Luther frem, der var meget mere Katolik end her røbes, og et meget mere sammensat Historiens Problembarn end denne Filmens atletiske Udgave. Tidbagsgrunden og især Tidens typiske Tankesæt kommer heller slet ikke frem. Nej, som Historiefremstilling er Filmen ingenlunde at foretrække for den banaleste Helgenbiografi. Derimod har det ganske øjensynligt været Hensigten at lade Luthermyten, den folkelige protestantiske Fremstilling af Luthers historiske Betydning, fremtræde i den filmiske Billedbogs Form. Til Opbyggelse for Verdensprotestantismen. Var Luther til syvende og sidst noget ganske andet og især noget særdeles mere kompliceret — saa gør det, trøster man sig, dog ikke noget. Filmen er ikke for Historikere, men for jævne Mennesker, hvem man ad denne Vej vil give den Luther, de kender.

Faar Filmens Folk deres Vilje, er der imidlertid sket noget meget trist. Sandheden er den, at Luthermyterne — vi taler om to — har gjort uhyre megen Fortræd. Den protestantiske Luthermyte har fremstillet den katolske Kirke i en Karrikatur, som sejglivet har overlevet alle saglige Retledninger gennem Aarhundreder. Den katolske Luthermyte, for en saadan har ogsaa været i Virksomhed, har for Slægtled af Katolikker været medvirkende til at give et forvrænget Billede af Protestantismen. Tilsammen har de forsinket alle ædle Bestræbelser hen mod en Genforening i Troen med Generationer. Nu var vi paa begynde Sider godt paa Vej til at erkende Myterne som Myter og rydde Misforstaaelserne af Vejen. Og saa kommer dette her — —

Vi indledede med at sige, at vi spændte og noget ængstelige afventer Resultaterne. Vil Filmen gøre Indtryk
(sluttes side 114)

En Menneskealder
ved Alterbordet

Biskop Brems
Præst i 60 Aar
(se Artikel inde i Bladet)

Klosterporten til Averbode

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellemlbygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbroen 125 Telefon Amager 4014

Knud Rasmussen Vesterbrog, 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører arbeidet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Sois Rutana . lev sundt

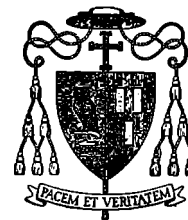

STØT
ANNONCÉ-
BERNE

Et Brev fra Biskoppen
til Præsterne og Menighederne
i Bispedømmet København

DEN LITURGISKE GUDSDYRKELSE PAASKENATTENS LITURGI

De ansvarlige Ledere i Kirken har altid omhyggeligt værnet om den ældgamle, skønne Liturgi, som vi har arvet fra Kirkefædrenes Guldalder. De har aldrig tilladt, at private og følelsesbetonede Andagtsformer fortrængte den liturgiske Gudsyndyrkelse. Den kostbare Arv blev bevaret uskadt, selv om den ikke altid faldt i Tidens Smag og derfor ofte blev undervurderet.

Der kom imidlertid en Fornylelse, først fra snævrere Kredse, fra Klostre, hvor Aanden var mindre udsat for Paavirkning fra Verdens skiftende Strømninger. Liturgien oplevede en Renaissance paa disse forskellige Steder. Men den maatte ogsaa ud til Folket, for den var jo fra Begyndelsen Folkets Eje.

Pionerernes Arbejde blev nøje overvaaget af Paverne paa Petri Bispestol. Vi har alle hørt om den Indsats, som den hellige Pius X har gjort paa Kirkemusikkens Omraade og fremfor alt ved at fremme Børnenes tidlige Altergang og de troendes hyppige Kommunion. De ivrige Forkæmpere for den liturgiske Bevægelse har af og til klaget over, at Udviklingen ikke gik stærkere. De glemte, at Kirken, fordi den er universel, altid maa tage Hensyn til Helheden. Først naar Tiden er inde, bliver Afgørelser truffet, og naar Paven har talt, bliver det, som før var begrænset til snævrere Kredse, hele det kristne Folks fælles Eje. Med vor nuværende Pave Pius XII har den liturgiske Bevægelse faaet sit officielle Stempel. Den er ikke mere et privat Anliggende, den er blevet en væsentlig Funktion af Kirkens pulserende Liv i vort Aarhundrede. Rundskrivelsen Mediator Dei (1947) om Liturgien vidner derom, og det paahviler nu baade Præster og Lægfolk at sørge for, at dette betydelige Dokument ikke bliver uden Virkning. Altfors ofte har Katolikkerne vendt det døve Øre til Roms Formaninger, f. Eks. paa det sociale Omraade, og senere maattet høste de bitre Frugter af deres Stædighed. Pavens Ord om vort Fællesskab i Liturgien og en Gudsyndyrkelse i Aand og Sandhed er blevet talt til os i Tide. Meget er blevet gjort i vort Bispedømme for denne Sag, og jeg er taknemmelig for den Indsats, som baade Præster og Lægfolk har ydet. Men meget mere kan og skal gøres og vil ogsaa blive gjort. Dog er det indlysende, at en dybere Forstaaelse af Kirkens Ønsker maa tage sin Tid.

I dette Brev vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa en meget betydningsfuld Landvinding, som vi kan takke den liturgiske Bevægelse for. Pave Pius XII har nemlig ikke blot sendt os en ualmindelig indholdsrig Rundskrivelse om Liturgien, han har ogsaa — og det bliver næppe det sidste Skridt i den Retning — truffet Bestemmelser, som gør det lettere for os at deltage i Kirkens ærværdige Liturgi: jeg tænker her paa Genindførelsen af Paaskenattens Gudstjeneste.

Vi kan vanskeligt sætte os ind i, hvad denne Nat betød for vore fjerne Fædre i Troen. Det var som om hele Kirkens Forkyndelse og sakramentale Liv var blevet sammenfattet i denne ene Gudstjeneste, den højtideligste i hele Aarets Løb. »Kristus er opstanden!« »Død, hvor er din Sejr, Død, hvor er din Brod?« Fjendens Magt er brudt, denne Verdens Fyrste er kastet udenfor. Selv vore Stamfædres Synd bliver ny i Paaskemysteriets Lys: »Dette er den Nat, i hvilken Kristus brød Dødens Baand og opsteg som Sejrherre fra Dødsriget. Thi intet vilde det gavne os at være født, var ikke Forløsningen blevet os til Del,« siger Liturgien og fortsætter: »Hvor vidunderlig en Kærligheds Fylde. For at løskøbe Trællen hengav du din Søn.

Visselig var Adams Synd nødvendig, den som er udslettet ved Kristi Død! O lykkelige Brøde, der fortjente at faa en saadan og saa stor Forløser.« Og eftersom Kristendommen ikke er en Moral, som bliver klistret udenpaa nogle abstrakte Trosartikler, men et harmonisk Hele, hvor Livet spirer ud af den aabenbarede Sandhed ligesom Frugten af Træet, mødte de Troende ogsaa i denne Nat den Forkyndelse, som blev en Rettesnor for deres daglige Liv. Der blev ikke holdt lange moralske Prædikener for dem ved denne Gudstjeneste, men alt blev nyt for dem alligevel, thi de forstod, at de var skabt af Faderen, forløst af Sønnen og helliggjort af Helligaanden for at kunne elske Gud af hele Hjertet og Næsten, enhver Næste, som sig selv; Thi »denne Nats Hellighed,« siger Liturgien, »bortjager Brøde, aftvætter Synder, gengiver de Faldne Uskyldigheden og de Sorgfulde Glæden. Den bortjager Had, bereder Endrægtighed og bøjer Voldsherredømmet.«

I denne Nat naaede Kirkens sakramentale Liv ogsaa sit Højdepunkt. Da blev de nye Konvertitter gradvis ført til det fuldt kristne Liv. Først blev de døbt, efter at Vandet var blevet højtidelig indviet, saa blev de ført til Biskoppen, som salvede dem med Krisma og lagde Haanden paa deres Hoved, og derefter blev de for første Gang ført til Herrens Bord for at modtage Hans Legeme og Blod, til Minde om Ham, og som Pant paa det evige Liv, som de ved Genfødselsens Bad var blevet Arvinger til. Men det var ikke blot de nye Konvertitter, som samlede sig om Herrens Bord; alle de troende deltog i dette Glædens Maaltid, og fordi de spiste det ene Brød, vidste de ogsaa, at de var et Legeme og Grene paa den samme Vinstok.

Samme Nat blev nogle udvalgte viet til Herrens Præster, og andre blev viet til at varetage særlige Opgaver i Kirken »for« som Apostelen siger »der er forskellige Naadegaver, men Aanden er den samme. Der er forskellige Tjenester, men Herren er den samme.« (1. Kor. 12, 4—5).

Naar de troende, som havde deltaget i denne Vaagenat og delt det himmelske Brød med de nydøbte, forlod Kirken ved Dag gry, vidste de, at »deres gamle Menneske var korsfæstet med Kristus ... fordi Kristus er opstanden og dør ikke mere. Døden er ikke mere Herre over ham. Thi den Død, han døde, døde han én gang for alle bort fra Synden, og det Liv han lever, lever han for Gud.« (Rom. 6, 6—10).

En uheldig historisk Udvikling førte til, at denne højtidelige Gudstjeneste mistede noget af sin Betydning. Den blev fejret tidligere og tidligere, til Slut Lørdag Morgen paa et Tidspunkt, hvor Nattens Symbolik havde mistet sin Mening, og kun faa Mennesker kunde komme til Stede.

Iaar er det femte Gang, vi faar Lejlighed til at fejre Paaskenatten i Overensstemmelse med Liturgiens skønneste Traditioner. I Løbet af de sidste Aar har vi høstet Erfaringer. Nu bør vi ikke slaa os til Ro med det, som allerede er opnaaet, men tværtimod stræbe efter at gøre Paaskenatten til den store kristne Højtid, som den er i Pavens Tanke.

Vi skal bestræbe os især for to Ting. For det første en Indførelse i al den Symbolik, som er uløselig knyttet til denne Liturgi, og for det andet en effektiv Samling af hele Menigheden om Fornylelsen af Daabspagten.

Den nye liturgiske Ordning for Paaskenatten forener nemlig Ærbødigheden for de gamle nedarvede Former

(som ikke altid er umiddelbart tilgængelige for det moderne Menneske), og Viljen til at samle alle Medlemmer af Menigheden, Gamle og Unge, Rige og Fattige i den fælles Bekendelse af den fælles Daabspagt.

Den nedarvede Paaskeliturgi er en uvurderlig Skat. Og den er ikke saa vanskelig at forstaa, den blev skabt for ganske almindelige Mennesker. Enhver, som gør sig Umage for at lade sig belære af den, vil blive beriget.

Hvorfor kan vi ikke gaa til den uden Forberedelse? Dels fordi Ceremonierne ikke altid er umiddelbart forstaaelige, men ogsaa fordi vi ikke er fortrolige nok med den hellige Skrift, især med det Gamle Testamente. Den store Gave, som Paven har skænket Kirken ved at opfordre os til at fejre den hellige Paaskenat som i gamle Dage, vil først bære Frugt, naar Præster, Søstre og aktive Lægfolk selv sætter sig ind i Liturgien og senere hjælper andre til at gøre det samme. Arbejdet skal fortsættes, hvor det allerede er i Gang, og indledes, hvor det ikke er begyndt endnu. Det bør ikke være saaledes, at Menigheden passivt og uvirksomt overværer Skikke og Ceremonier, som de maaske synes er smukke og stemningsfulde, men som for dem bliver en forseglede Bog. Seglene skal brydes og Bogen aabnes, og det forudsætter ikke blot, at Præsten holder Foredrag derom, men at Menigheden selv gaar ind for Op-gaven. Studiekredse om Emnet vil bidrage til Fordybelse baade i Liturgien og i den hellige Skrift. Og det er et Arbejde, som skal fortsættes Aar efter Aar.

Det ligger i Sagens Natur, at ikke alle Kirker kan fejre Paaskenatten med samme Højtidelighed. Men med god Vilje kan man opnaa meget. Og jeg vil i denne Sammenhæng rette en Appel til alle, der paa nogen Maade kan være Præsterne behjælpelige ved Gudstjenester ikke blot

i Paasken, men hele Aaret som Sangere eller Messetjenere. Til alle Tider var en godt forberedt og smukt gennemført Gudstjeneste den bedste Form for Apostolat, en Ære for dem, der faar Lov at bruge deres Talent i Koret og ved Alteret, en Opbyggelse for Menigheden.

Vi skal ogsaa lægge stor Vægt paa Fornyselsen af Daabspagten, som bør omhyggeligt forberedes af Præster og Lægfolk. Den er en stor Begivenhed i Menighedens Liv, og vi bør give den en fremtrædende Plads i vor Fejring af Paasken.

Hvis der i et Sogn findes voksne Konvertitter, som ikke er døbt, er denne Nat det rigtige Tidspunkt for deres Daab. Maaske vil det være muligt at foretage en Barsedaa. De indledende Ceremonier kan foretages i Forvejen, saaledes som det ogsaa var Skik og Brug i Oldkirken.

Lad os da i Tide forberede os til Paasken, den største af vore kristne Fester. Paasken bliver for en stor Del det, som Fastetiden har været. Fastetiden forbereder os til at forsage Synden og alt det, som fører til aandelig Død, samt til at bekende vor Tro paa den opstandne Frelser.

Gud give, at vi alle maatte leve og dø i denne Tro.

Sankt Ansgars Kirke, den 22. Februar 1955.

Biskop af København.

2. Søndag i Fasten

6. Marts 1955

FORKLARELSE

Hvorledes vil denne vor Verdens Skæbne forme sig? Vil den til syvende og sidst gaa under i et Hav af Ild og Røg, og vil der saa ikke være andet tilbage end Himlen, eller vil ogsaa Verden vedblive at bestaa under en eller anden Form? For Verden — eller rettere sagt denne Jord — vil ikke forgaa, men vil blive forvandlet og forklaret. Materien er i sig selv ikke noget Ondt, saaledes som visse Vranglærere har forkyndt, men derimod et Værktøj i Aandens Haand og dermed skikket til Forklarelse. Vor Herre pris-giver ikke denne Verden, han elsker den og har knyttet Menneskets Skæbne til den. Og Skabningen oppebier jo med Længsel Guds Børns Aabenbaring. Da bliver ogsaa den forløst — ligesom Menneskeheden blev forløst ved Kristus, saaledes vil ogsaa det forløste Menneske forløse Verden.

Til Slut vil der eksistere en ny Himmel og en ny Jord. Vi er ikke i Stand til at forestille os denne ny Jord i Enkeltheder. Alle Spændinger mellem Legeme og Sjæl vil forsvinde og der vil herske en fuldkommen Harmoni. Alle Skabninger vil komme til at leve i Fred og i Enhed med Gud. Materialismens Anliggender vil gaa op i en uhorst Fuldkommenhed. Materien vil naa det højeste, der tænkes kan: Den vil blive forklaret.

Alt dette forudsagde Kristus, da han blev forklaret for Apostlenes Øjne paa Tabor. Hans Legeme var jo ogsaa taget af denne Jord. I ham vil alt blive forklaret. Alt vil

komme til at skinne som Solen og miste sin Tynge. Vi vil ikke — saaledes som mange frygter — blive revet løs fra denne Verden, vi er for stedse knyttet sammen med dens Skæbne, thi vi er den Del af den og den er en Del af os. Gud vil slet ikke rive os fra hinanden. Han vil tværtimod skænke os en ny Enhed, en Forbundethed i Kærlighed, som han ogsaa selv har Andel i. Han vil være alt i alle. Han vil genoprette den store Enhed, og vi vil alle komme til at aande befriet op, saasnart alle Spændingsforhold og Spaltninger, alle Modsætninger er udlignet.

Gud tager nemlig ikke det, som han engang har udtænkt og skabt, tilbage. Hans Plan med Menneskeheden er end ikke blevet kuldkastet af Synden, den er kun blevet ud-skudt, forhalet.

Paa Tabor talte Kristus med Profeterne, her aabenbare-des Guds Herlighed, her vilde Petrus blive, fordi »der var godt at være«.

Vi Kristne har ikke Lov til at smæde denne Verden, den stammer fra Guds Haand, og hvad den har af Fejl og Lyder, det har vi os selv at takke for. Gud har fra Begyndelsen af elsket den og aldrig været til Sinds at ville svigte den. Den er forbundet med vor Skæbne, og den skal ligesom vi blive frelst.

Netop nu vandrer vi atter et nyt Foraar i Møde. Foraaret er Bebudelse af Guds Forklarelse og hans Rige. Se blot, hvor alt pibler og gror under Sneen, se de smaa gule Erantis-hoveder stikke frem — det er Løfterne! Vi maatte jo være blinde, dersom vi ikke vilde forstaa, hvad Jorden haaber og hvad Gud har tænkt sig med os. Hører vi ikke i Naturen Guds Kalden og hans Løfte til al Skabningen om, at Mennesket skal blive genfødt og atter blive til Guds Børn.

Sognepræsten.

THOMAS AF AQUIN

Navnet Thomas Aquin staar for mange i og udenfor Kirken som Synonym for Skolastikken, og alt efter ens Indstilling overfor denne særlige Lærdomsform betragtes han. Nogle ser ham som den mest blodløse Repræsentant for en logisk Forbenethed, andre betragter ham med en Ærefrygt som tilkom der ham en hartad guddommelig Ufejlbarehed — »Thomas har sagt«.

For at forstaa hans Værk, maa man begynde med at forstaa ham selv. Han træder ind i Historien som en Slags Oprører, men af en ganske egen Art. Han var Søn i en syditaliensk Adelsfamilie med nær Tilknytning til selve den kejserlige Slægt. Naar man ikke ligefrem var af kejserlig Familie, kunde man daarligt være fornemmere end Aquinerne, der hørte hjemme mellem Rom og Neapel og spillede en baade politisk og militær Rolle. Som Følge af en af de mange Krige, de var indblandet i, maatte Thomas som lille sendes til Neapel, hvor han allerede paabegyndte Skolegang fortsattes, og hvor han kom i Forbindelse med Dominikanerne, denne splinternye Orden af Tiggermunke, der da lige var kommet til Neapel og der, som andetsteds, især vakte Furor i akademiske Kredse. Det endte med, at Thomas søgte Optagelse, skønt han og Munkene meget vel vidste, hvordan man vilde se paa det i Aquin, at en Søn blev Tiggermunk. Man vilde ikke være glade end vor Kongefamilie, i Fald Prinsesse Benedikte vilde spille Guitar i Frelsens Hær.

Resultatet blev, at den ædle Grevinde, der netop var blevet Enke og dermed Aquinernes Overhoved, lod den vildfarne Søn, der allerede var paa Rejse nordpaa, opsnappe og anbringe i den grevelige Fæstningsborg for at komme paa bedre Tanker. Her viste den unge Oprører sin Oprørskheds Særart. Plaget af Bønner, Formaninger, Trusler og endogsaa iscenesatte kødelige Fristelser, reagerede han alene med Ro og ganske uforstyrrelig Urokkelighed. Han var klar over sit religiøse Kald og at dette var et Kald til at tjene Kirken gennem Studier. Da Studier udmærket lader sig forene med udefra paatvunget Afsondrethed, spildte han end ikke Tiden. Halvandet Aar eller saa efter Tilfange-tagelsen var Sejren derfor vundet. Man lod ham løbe, da der jo alligevel ikke var noget Udkomme med ham.

Saa fulgte da de videre Studieaar. De Fortællinger herom, der har Betydning for Forstaaelsen af hans Karakter, taler videre om en Studieiver og en Besindighed ud over alle almindelige Maal. Akademiske Ærgerrigheder skal nok vide at avertere sig selv, og Middelalderen var som alle andre Tider velkendt med saadanne Ærgerrigheder, hvis Metoder altid bestaar i at slutte sig til det nye og rive ned paa det gamle. Men Thomas viste saa

liden Interesse for at bygge en Karriere op, at selv hans nærmeste Kammerater ansaa ham for en noget tung Fyr, der aabenbart havde svært ved Studierne. Studenterlivet har næppe nogensinde været af livligere og voldsommere Art end ved Europas unge Universiteter paa Thomas Tid. Men for ham var det alene Studierne, der betød noget. Han var en Læsehest, for hvem alt udenom simpelthen ikke eksisterede.

Da han saa begyndte selv at docere, hvad han i sit korte Liv kom til paa en Række af Tidens berømteste Lærdomssæder, viste det sig, at han i sin Undervisning var ikke saa lidt af en Oprører. Det nye i Tidens filosofiske og teologiske Lærdom bestod i, at den antikke Aristoteles' Værker genopdagedes og gjorde det nye Slægtled til Oprørere mod en hidtil næsten eneraadene platonisk Opfattelse. Som det altid sker, gik de unge i deres Iver for det nye saa langt, at de ældre ikke

Thomas af Aquin
(Fresko af Fra Angelico i Vatikanet)

med Urette fandt, at de havnede i Meninger, der umuligt lod sig forene med Kirkelæren. Thomas slap ikke for Mistanke. Store Dele af hans Værker er simpelthen Forsvar for Aristotelismen, eller for den religiøse Livsform, Tiggermunkene havde valgt sig, og som ogsaa paa sine Steder i Kirken betragtedes som et Oprør mod ret Sæd og Skik i Kirken. Saa stærk var Modstanden, at det efter hans tidlige Død (i 1274, da han endnu ikke var 50 Aar gammel) lykkedes Tilhængerne af det gamle at faa fordømt Hovedpunkter i hans Lære.

Var hans saaledes i manges Øjne en Oprører, der maatte bekæmpes, gik han blandt Oprørerne sin enlige Gang. Den Aandens Kamp, han maatte føre, var paa to Fronter samtidig. Han saa lige saa klart som de gamle, at visse af de unge vovede sig ud, hvor Kirken maatte gribe ind overfor dem. For Kirkens Skyld, men ogsaa for de nye Tankers Skyld maatte han bekæmpe Aristotelismens Vildskud. Ingen af hans samtidige var derfor i samme Grad et Stridens Midtpunkt, angrebet fra højre saavel som fra venstre.

Men Særpræget viste sig her tydeligere end nogensinde. Ingen var ude i større Kampe — og ingen førte i mindre Grad Kampen som en Kamp. Havde der den Gang været en moderne Presse, vilde den bogstaveligt have haft en staaende Rubrik om »Forargelige Scener i Universitetsauditoriet«. Det gik i de akademiske Høresale saa livligt til som i visse moderne Parlamenter med Skrig og Skraal og regulære Slagsmaal. Men samstemmende Vidnesbyrd melder, at under de værste Spektakler var der et eneste uforstyrreligt roligt Punkt, Thomas, der fortsatte med sine saglige Argumenter, som om intet særligt skete omkring ham.

Læser man hans Skrifter med dette Portræt af ham for Øje, ser man ham for sig i Sætning efter Sætning. Og man gør samtidig en anden Opdagelse. Hans Hovedværk er opbygget efter et særligt Mønster. Inden for en nøje udtænkt arkitektonisk Ramme, deles det i »Artikler«, ganske smaa Kapitler, der hver opkaster sit Spørgsmaal og besvarer det. Hver Artikel begynder med i ganske kort Form at angive en Række Grunde, der taler for et bestemt Svar paa Spørgsmaalet, i Reglen det modsatte Svar af Thomas'. Derefter følger et Citat fra en af de gamle Autoriteter i modsat Retning. Saa kommer Thomas egen Mening og til sidst paa Grundlag heraf hans Svar paa de til Indledning anførte Grunde. Prøver man før Læsningen selv at formulere Modgrundene, opdager man bagefter, at Thomas har udtrykt dem skarpere, klarere og ikke mindst enklere og kortere, end man troede det muligt at gøre. Og standser man saa atter her og prøver først selv at formulere det thomas'ke Svar og Modbeviserne mod de fremførte Indvendinger, oplever man paa endnu mere slaaende Maade, at Thomas selv har evnet at forme sine Svar saa korte, saa nøjagtige, saa klare, som man ellers kun møder det hos geniale Mate-

matikere, der evner at lægge et Bevis frem i dets nøgne Enkelthed, der gør alt klart i et Blik.

Sammenholder man denne Detaljens matematiske Præcision og Enkelhed med hele Værkets arkitektoniske Mesterskab, der føjer Detaljerne til stadig større Helheder, har man Baggrunden for hans Berømmelse, der i Kirken i Dag staar mere uanfægtet end nogensinde før i de 7 Aarhundreder siden hans Død. Men samtidig har man ogsaa Baggrunden for, at han — fejlagtigt opfattet — kan blive en Hindring for videre Fremskridt. Dette synes i sin Helhed og i sin Enkeltheder saa fuldendt, at det let opfattes som det sidste Ord. Men det er forkert, om man ellers forstaar Thomas. Man tænke sig blot, at Thomas var født og havde levet før Genopdagelsen af Aristoteles. I saa Fald havde han ogsaa skabt et theologisk Størværk. Det var ogsaa blevet en fasttømret Helhed med alle Detaljer lysende af Klarhed. Men Helheden havde været mindre. Den Dag Aristoteles saa var genopdaget, havde mindre Aander maattet gøre, hvad han nu gjorde — bygge Helheden større ved at indoptage i Tankebygningen, hvad Aristoteles havde tænkt. Siden da har

nye Tanker været tænkt, nye Videnskaber har rejst nye Spørgsmaal. Vi er netop i den Situation, at vi er de mindre Aander, der maa gøre, hvad Thomas kom for tidligt til at gøre, føje nye Slægtleds Tankeresultater ind i den Ramme, han skabte — eller bedre, med samme Aandsoverlegenhed som Thomas tage mod det nye, gerne oprørske mod det gamle, naar blot det sker med aldrig svigtende Respekt for det eneste, der overlever Tider og Teorier og Tanker, Guds aabenbarede Ord.

Og her møder vi da til sidst Thomas dybeste Hemmelighed. Paa sit Dødsleje knælede han for Vandringsbrødet, Præsten kom med til ham, og den døende lærde hilste sin Frelser i Sakramentet med Ordene: »Vær hilset, du Løsepenge for min Sjæl! For dig har jeg arbejdet, for dig har jeg bedt, for dig har jeg studeret og undervist«. Det er Hemmeligheden, den egentlige Forklaring paa Størværket, som den besindigste af Historiens Oprørere fik skabt. Han var en Helgen. For ham var Troen alt.

*

Biskoppens Faste-Hyrdebrev

om den liturgiske Gudsdyrkelse, der blev læst op i Kirkerne i Søndags, findes i denne Uge gengivet in extenso andetsteds i Bladet.

Luther-Filmens Skæbne

(fortsat fra Forsiden)

og sætte Spor? Bliver det Tilfældet, er der fra protestantisk Side hermed gjort Genforeningsbestræbelserne en forfærdelig Bjørnetjeneste. Gaar den uanset hen over Hovederne paa det danske Publikum? I dette Tilfælde siger Resultatet noget om vor hele andelige Situation her i Landet, og tænksomme Folkekirkemænd vil da tyde Tidernes Tegn og forstaa, at Protestanternes Fremtid ikke længere kan bygges paa en Protest mod den gamle Kirke og alt dens Væsen. Skal Folkekirken leve videre, maa det blive af det, den har fælles med denne gamle Kirke, som Luther-Filmen forhaabentlig forgæves prøver paa at lave Opbyggelighed paa at sparke.

Ved Paul Claudels Død

Onsdag i sidste Uge døde den franske Digter og Diplomat Paul Claudel, 86 Aar gammel.

Efterretningen om Paul Claudels Bortgang vil blive modtaget med dyb Sorg ikke blot af Katolikker over hele

Poul Claudel

Verden, men ogsaa af alle og enhver, der staar den kristne Kunst nær. Med ham er en af Europas førende kristne Digtere forsvundet, og Kirken har mistet en tro Tjener og Talsmand.

Claudels mørke Røst er forstummet — Røsten fra en Digter, der var Kristen, fra en Kristen, der var Digter. Hans Hjem var egentlig ikke Frankrig, men den ganske Verden: kun de første tyve og de sidste tyve Aar af sit Liv tilbragte han i Frankrig; den øvrige Del af sit Liv, fra han var tyve til han blev femogtrede, førte hans diplomatiske Løbebane ham fra Paris til Washington, Shanghai, Prag, Frankfurt, Hamburg, København, Rio de Janeiro, Rom, Tokyo, Washington og Bruxelles. Men hans Hjerte tilhørte Frankrig — og Kirken. Han glemte aldrig, at han som Barn engang havde baaret en Fane, hvorpaa der stod skrevet: »For Frankrig og for Paven«. Og hans Verden var den urokkelige Katolicismes Verden, og den Ubøjelighed, man fristes næsten til at sige »Uforsonlighed«, hvormed han forfægtede sit Standpunkt, skabte ham baade Venner og Fjender. Men han kunde simpelthen ikke andet. Han var ingen Kompromis'ets Mand, men en Mand af det haarde Ja og Nej. Og ligesom han selv havde sagt ja, saaledes ventede han ogsaa, at andre skulde gøre det samme. Hans Levned var eet eneste Vidnesbyrd om den nære Forbindelse mellem Religion og Kultur.

*

Paul Claudel var født 6. August 1868 i Villeneuve-sur-Fere en Tardenois som Søn af en højtstaende Statsembedsmand. I en tidlig Alder gik han ind i diplomatisk Tjeneste, hvor hele hans Virke faldt indtil han i

1935 forlod Posten som Gesandt i Bruxelles for at trække sig tilbage. Allerede da havde han en overvældende Produktion bag sig. Under Opholdet i Japan skabte han Værket »Le Soulier de Satin«, som senere er oversat til en lang Række Sprog, og af hans lyriske og dramatiske Værker, der alle aander en vældig Sprogfyldte, en uanet Billedrigdom og kristen Symbolkraft, som har virket langt ud over Frankrigs Grænser, kan nævnes »L'Annonce faite a Marie« (som Radioen har udsendt Brudstykker af), »Connaissance del'Est« og »Jeanne d'Arc au bucher«, Oratoriet, der var hans Entre paa den danske Scene. I September 1951 fik Paul Claudel, som i 1946 var blevet Medlem af det franske Akademi, tildelt Æreslegionens Storkors; iøvrigt var han Storkorsridder af Dannebrog, en Hædersbevisning, der var blevet ham til Del for hans diplomatiske Virke her i Danmark i Aarene 1919—21.

Paul Claudels Død vil blive beklaget i hele den katolske Verden, skriver Vatikanets Organ »Osservatore Romano« i Anledning af den store franske Digters Bortgang. Efter en Skildring af hans Levned minder Bladet om de Ord, som Pave Pius XII udtalte i Anledning af Claudels Besøg i Vatikanet, hvor han læste op af sine Digte for den Hellige Fader: Vi føler Trang til at laane Øre til den Livsvej, som den gudbenaadede Sjæl har vandret, denne Sjæl, der med brændende Iver har bestræbt sig paa og aldrig er blevet træt af stadig at tage ny, ofte dristige Strengte i Brug for dermed at give Udtryk for den Kærlighed, der jubler overstrømmende i dens Indre. (KNA).

DEN HELLEGE FADERS JULEBUDSKAB (III)

Sameksistens i Sandhed

Freden kan kun bygges op paa Sandheden • Broen mellem Menneskene i Øst og Vest

Skønt det er trist at maatte konstatere, hvorledes den bestaaende Kløft indenfor Menneskeslægten tog sin Begyndelse mellem Mennesker, der kendte og tilbad den samme Frelser Jesus Kristus, saa forekommer Os trods alt den Tillid velbegrundet, at der maa kunne slaas en Fredens Bro fra Bred til Bred netop i Hans Navn, og at det saa smerteligt sonderrevne Baand imellem de to Parter vil kunne knyttes paany.

Man nærer faktisk Haab om, at den bestaaende Sameksistens vil kunne bringe Menneskeheden nærmere til Freden. Men for at kunne retfærdiggøre en saadan Forventning, maa det paa en eller anden Maade være en Sameksistens i Sandhed. Det vil imidlertid kun være muligt at slaas Bro paa Basis af Sandheden mellem disse to adskilte Verdener, dersom denne Bro støtter sig paa de Mennesker, der lever i den ene og den anden af den, og ikke paa deres Regeringsformer eller deres Systemer for Samfundslivet. Thi medens den ene af de to Parter endnu i vid Udstrækning — det være sig bevidst eller ubevidst — er bestræbt paa at værne om Naturretten, har det System, der er ved Magten paa den anden Side, helt og holdent brudt med dette Grundlag. Hvis en ensidig Supernaturalisme simpelt hen ikke vilde bryde sig om et saadant Standpunkt med den Motivering, at vi jo nu engang lever i Forløsningens Verden og derfor er undraget Naturrettens Orden, eller hvis man holder paa at ville anerkende som »historisk Sandhed« dette Systems kollektivistiske Karakter med den Begrundelse, at ogsaa det svarer til Guds Vilje, saa er dette simpelthen Vildfarelser, som ingen Katolik under nogen Omstændigheder maa bukke under for.

Den rigtige Vej er en ganske anden. I begge Lejre findes der Millioner, som mere eller mindre levende har holdt fast ved et Liv i Kristi Fodspor: alle disse skulde ligesaa vel som de trofaste og ivrige Troende opfordres til at medvirke til at forny Enhedsgrundlaget for det menneskelige Samfund. Det er rigtigt nok, at Røsten fra de Mennesker, der afgjort gaar ind for Sandhed, Kærlighed og Aand, paa den ene af Parternes Side er blevet kvalt under Presset fra den offentlige Magt, samt at man paa den anden Parts Side er for bange til højlydt at erklære sig for det Godes Sag; men det maa være en Pligt for Genforeningens Politik at indgyde den ene Part Mod og forskaffe den anden Genlyd. Især paa den ene Side, hvor det ikke anses for at være en Forbrydelse at gøre Front imod Vildfarelsen, skulde Statsmændene eje en større Selvtillid og vise de andre mere fast Mod ved at forpurre de mørke Magters Trusler, der stedse er bestræbt paa at oprette et Verdensherredømme. De bør vise større Klogskab og Aktivitet ved at holde de Menneskeskarer, der har den gode Vilje, sammen og styrke dem, først og fremmest dem, der tror paa Gud. Blandt dem tæller den sande Freds Sag overalt mange Tilhængere. Det vilde afgjort være en forfæjlet Genforeningspolitik — for ikke at sige direkte Forræderi — dersom man vilde ofre Mindretallene for nationalistiske Interesser, de Mindretal, der mangler Magt til at forsvare deres højeste Goder, deres Tro og deres kristne Kultur. De, der vilde gøre sligt, vilde være utroværdige og handlede ikke ærligt, dersom de i de Tilfælde, hvor deres Interesse krævede det, vilde beraabe sig paa Religionens Værdier og Agtelsen for Retten.

Der er mange, som tilbyder sig til at ville skabe Grundlaget for Menneskenes Enighed. Men da dette Grundlag eller denne Bro maa være af aandelig-moralsk Natur, er til denne Opgave sikkert hverken Skeptikere eller Kynikere egnede, dersom Disciple af en mere eller mindre tilsløret Materialisme søger at udlede endog de mest ophøjede Sandheder og de højeste aandelige Værdier af fysiske Reaktioner eller taler om rene og skære Ideologier. Ej heller er de egnede, som hverken anerkender absolut bindende Sandheder eller antager moralske Pligter paa Samfundslivets Omraade. Disse sidste, som allerede i Fortiden — tit og ofte ubevidst — ved deres Misbrug af Friheden og ved en altnedbrydende og ufornuftig Kritik har

bragt det saa vidt, at de banede Vej for en gunstig Atmosfære for Diktatur og Undertrykkelse, trænger sig paany frem for at bringe Forvirring i det Arbejde, der gøres for at berolige det sociale og politiske Liv, og som var blevet til paa kristent Initiativ. Hist og her hæver de ikke saa sjældent deres Røster mod dem, der bevidst som Kristne med fuld Ret tager sig af politiske Problemer og i det hele taget af det offentlige Liv. Nu og da sværter de ligesaadan den Sikkerhed og Kraft, som den Kristne øser af i den Omstændighed, at han besidder den absolutte Sandhed, og spreder til Gengæld den Opfattelse, at det tjener det moderne Menneske til Ære, og at det er et Fortrin i dettes Optragelse ikke at have faste Ideer og bestemte Maal og ej heller at være bundet til en bestemt aandelig-moralsk Verdensanskuelse. Imidlertid glemmer man, at vor Tids Forvirring og Uorden netop har sit Udspring i slige Grundsætninger; de husker ej heller paa, at det netop var de kristne Kræfter, som de idag bekæmper, der i mange Lande var Aarsagen til, at den af dem selv bortødslede Frihed blev genoprettet. Saadanne Mennesker vil sikkert ikke være i Stand til at etablere Sandhedens Bro og den fælles aandelige Basis, det kan langt snarere forventes, at de — alt efter Situationen — ikke finder det uanbragt at sympatisere med det falske System paa den anden Bred, hvorved de endog finder sig i at blive et Bytte for det, dersom det rent forbigaaende skulde triumfere.

Idet Vi derfor fuld af Tillid til den guddommelige Godhed forventer, at den aandelige og kristne Bro, der i nogen Grad allerede bestaar mellem de to Bredder, skal blive endnu bredere og mere bæredygtig, er det Os magtpaaliggende først og fremmest at formane de Kristne i de Lande, hvor man endnu kan glæde sig over Fredens Guds-gave, og at gøre alt, hvad der staar i Vor Magt for at fremskynde Timen for denne Freds almene Genoprettelse. Frem for alt skulde de blive sig bevidst, at det ikke vil tjene Fredens Sag, dersom Sandhedens Besiddelse ene maatte være forbeholdt dem, saa at sige som Genstand for deres Betragtninger for at kunne øse aandelige Nydelser deraf. Sandheden bør leves, den bør gives videre, den bør bringes til Anvendelse paa alle Livets Omraader. Ogsaa Sandheden, vel at mærke den kristne Sandhed, er et Talent, som Gud giver sine Tjenere i Haanden for at det ved deres Virke skal bære Frugt til alles Frelse. Vi kunde ønske at spørge alle dem, der ejer Sandheden — førend den evige Dommer retter dette Spørgsmaal til dem — om de nu ogsaa har gjort dette Talent frugtbart saaledes, at de fortjener at blive indbudt af Herren til at gaa ind i hans Freds Glæde. Hvor mange — maaske endda ogsaa katolske Præster og Lægfolk — maa vel ikke føle Samvittighedsnag over, at de tværtimod har nedgravet dette og andre aandelige Gaver i deres eget Hjerte som Følge af deres Træghed eller Mangel paa Følelse overfor menneskelig Nød! De vilde paadrage sig en ganske særlig Skyld, dersom de tolererede, at Folket saa at sige staar uden Hyrder, medens Guds Fjende benytter sig af sin mægtige Organisation og anretter ubodelig Skade paa de Menneskers Sjæle, der endnu ikke er tilstrækkeligt fast støbt i Sandheden. Paa selvsamme Maade vilde Præster og Lægfolk være ansvarlige, dersom Folket ikke modtog og erfarede den kristne Kærligheds virksomme Hjælp, som Guds Vilje foreskriver. Ligeledes vilde ej heller de Præster og Lægfolk gøre deres Pligt, der med Vilje lukkede Øjne og Mund overfor sociale Uretfærdigheder, som de maatte være Vidner til, og dermed gav Anledning til uberettigede Angreb paa Kristendommens Evne til Løsning af sociale Problemer og paa den kirkelige Sociallæres Virke, som takket være Guds Naade netop i de seneste Aartier har givet saa mange og aabenlyse Beviser paa sin Styrke. Hvor en Svigten af denne Art gør sig gældende, vilde Ansvaret uvægerligt ogsaa falde paa dem, dersom Grupper af Unge eller maaske endda Sjøalesørgere lejlighedsvis vilde lade sig lokke til Radikalismens og Progressismens Vildfarelser.

Men langt mere alvorlige Følger for den sociale og den politiske Orden vilde hine Kristnes Adfærd fremkalde, som — hvadenten de nu indtager en mere eller mindre fremtrædende Stilling i Samfundet eller om de nu er mere eller mindre velhavende — ikke vilde kunne faa sig til at anerkende og opfylde deres egne sociale Pligter i deres økonomiske Sager og Forhold. Den, der ikke er rede til at tilpasse Anvendelsen af sin Privatejendom til det fælles Vel i det rette Omfang — det være sig frivilligt i Overensstemmelse med den paagældendes egen Samvittigheds Stemme eller gennem organiserede Former af officiel Karakter — han medvirker saa vidt det kommer an paa ham til at forhindre, at den uundværlige Hovedvægt falder paa det personlige Initiativ og det personlige Ansvar i Samfundslivet.

Indenfor de demokratiske Systemer fristes man meget let til at henfalde til en saadan Fejltagelse, dersom Enkeltmandsinteresser staar under Beskyttelse af de kollektive eller partimæssige Organisationer, af hvilke man kræver

Bskyttelse for alle den enkeltes Særinteresser i Stedet for at fremme Almenvellet. Paa denne Maade bliver Samfundsøkonomien let til et Bytte for de anonyme Kræfter, som tyranniserer den ud fra et politisk Synspunkt.

Elskede Sønner og Døtre! Vi er den guddommelige Godhed taknemmelig for, at den endnu engang har givet Os Lejlighed til med faderlig Omsorg at vise Eder de rette Veje. Maatte hele Jorden, overstrømmet af den sande Freds svulmende Flod, lovprise Gud i Himlens Højesal! »Transseamus usque ad Bethlehem!« »Lad os dog gaa til Bethlehem« (Luk. 2,15). Lad os vende tilbage til Oprigtighedens, Sandhedens og Kærlighedens Krybbe, hvor Guds enbaarne Søn skænker sig selv som Menneske til Menneskene, saa at Menneskeheden i Ham atter kan finde sit Enheds Baand og sin Fred. Hodie nobis de caelo pax vera descendit. I Dag steg den sande Fred ned til os fra Himlen. (Off. in Nativ. Dom., Resp. ad II lect.). Og for at Jorden maa være værdig til at tage imod den, nedbøder Vi de guddommelige Velsignelsers Rigdom over alle. (Slut).

En Menneskealder ved Alterbordet

Den 9. Marts i Aar er der forløbet tresindstyve Aar — en hel Menneskealder — siden en ung Præmonstratenserklerk for første Gang traadte frem for Herrens Alter i Klosterkirken i Averbode for at frembære det hellige Messeoffer. Han var runden af flamsk Jord, af en Stamme, der i sin inderste Kerne er katolsk, af et Folk, gennemsyret af ægte Fromhed og Gemytlighed, af en Slægt, hvor Glæde og Livslyst blomstrer Side om Side med Religionens Alvor. Og disse kostelige Gaver bragte han med sig, da han saa Aar senere drog mod Nord for at optage en Gerning, der skulde blive et Livsværk og sætte sig saa dybe Spor. Han plantede rundhaandet disse Gaver ud paa det ny Sted — og dette hans katolske Livssyn takker vi idag Biskop Josef Brems for paa 60 Aarsdagen for hans Præstevieelse.

Præsten
og
Bispen

Fra et af Biskop von Euchs Besøg hos den unge Pater Brems (t. v.) i Vejle.

Når biskop Brems den 9. marts fejrer det store og sjældne jubilæum for

Der er mange slags præster. Biskop Brems har i al sin gerning været blandt dem, for hvem præstegerningen er en fest. Ikke blot den højtidelige gudstjeneste, men alt, hvad der hører præstegerningen til. Der har altid for ham været grund nok til at feste. Dagliglivet har sine værdier, men for den, der af Guds godhed fik lov til at blive katolik, er bekymringer og sorger ikke i stand til at kvæle den spontane glæde over, hvad Gud gav ham. De fleste af os kender bedst biskop Brems fra hans bispegerning her i Landet, og man husker tydeligt, at selv de besøg rundt om i landet, der hørte med til gerningens rutine, gerne skulle have karakter af en festlig dag — og fik det. Biskoppens konfirmationstaler var i så henseende velregnede. Man følte, at selv om han på denne måde konfirmerede søndag efter søndag, var han til stede som aktiv deltager i de unges fest. Biskoppens taler var i det hele taget bedst, når han følte anledningen til at være glad blandt feststemte mennesker. Og han har altid haft det således, at centrum for den og den begivenhed, der

Et af Højdepunkterne i Biskop Brems' Bispeaar: Den eukaristiske Kongres, en straalende Oplevelse for Danmarks Katolikker.

løftede en dag op over dagens række, måtte være gudstjenesten, som ikke blot fik sin liturgiske glans, men også sin menneskelige hjertelighed ved disse lejligheder.

En af de ting, der huskes bedst af de ældre blandt os, er hans iver for det katolske familieliv. Den opsløsningsproces indenfor det moderne familieliv, der i de seneste år har taget så uhyggelig fart, ængstede også biskoppen i de mellemkrigsår, hvor han bar den biskoppelige byrde. Det var typisk for ham, at han ikke nøjedes med ofte og gerne at tale og skrive om det katolske familielivs umistelige værdier, men han ville gøre en aktiv, personlig indsats. Derfor lod han meddele, at han meget gerne ville modtage indbydelse til at læse den hellige messe for sølv- og guldbrudepar. Et mangeårigt samliv i sorger og glæder med trofast udholdenhed om at virkeliggøre et kristent ægteskab var stort nok til at motivere noget særligt. Hvad enten det så var arbejdsmandens eller direktørens sølvbryllup, var det biskop Brems en personlig glæde at få lov til at være med og i glæden med sølvbrudeparret mindes sine egne rige erfaringer om et kristent hjemsbetydning for dem, der gik ud i livet fra et sådant.

Da biskop Brems imod alle sine forventninger og ønsker blev kaldt til bispestolen og kort efter blev opfordret til at afgive en slags »programerklæring«, sagde han, at det var hans ønske at være de unges biskop. Ikke fordi han selv var så ung den gang. Han havde både sit 25 års præstebilæum og sin 50 års fødselsdag bag sig, da han udtalte dette ønske. I dette lå den stadig samme trang til at være glad blandt de glade, og hans glæde ved kirken og ved katolikkenes samarbejde med sin kirke havde den friskhed, som han genfandt hos de unge. Han svigtede da heller ikke sit løfte.

Herom vidner ikke blot den interesse, han f. eks. meget ofte viste spejdnernes arbejde, men først og fremmest hans hyrdebrev »Fat mod« og den lange række store ungdomsfester fra hans bispeår.

Det store festlige midtpunkt i de næsten 20 års bispegering var den eukaristiske kongres i 1932. Om ideen var biskoppens, eller han blot greb den, vides ikke, men i hvert fald greb den ham, og han var sjælen i forarbejderne, lykkelig forventningsfuld før festen, sprudlende i feststemning under kongressen — og meget glad og taknemmelig bag efter. Man tillægger ham ordene: »Det var dyrt, men det var dejligt«. Har han ikke sagt dem, kunne han have gjort det. Og alligevel er det måske lige så meget eller mere bispærens ungdomsstævner, der står som karakteristiske for dette stykke dansk kirkehistorie.

Forud for alt dette gik over 25 præsteår, og efter hjemrejsen til Belgien er snart det mest af 20 år gået. Men over alle disse år hviler det samme præg. Andre kan i detaljer skildre resultatene af en flittig gerning — mange står rejst i sten. I disse linier har vi blot villet genoplive mindet om den glæde ved liv, ved fest og ved farver, udsprunget af glæden ved det katolske navn, som for erindringen står tydeligst som biskop Brems kirkehistoriske portræt.

I 1938 forlod biskoppen Danmark, trættet af de prøvelser, ingen slipper for på de høje stole, ej heller om det er kirkelige højsæder. Men siden har han vist, ikke blot evne og vilje til flittig virksomhed i sit otium, men også mange vidnesbyrd om usvækket kærlighed til det land, han gav sine fleste og bedste år.

Lad den 9. marts være en festdag. Det skylder vi vor gamle biskop, der så godt lærte os i festlig form at udtrykke vor tak til Gud og til mennesker.

J korte Træk -

Paaskensats-Liturgien udsendes i Aar fra Domkirken i Frankfurt. Udsendelsen overtages af alle de Fjernsynstationer, der er tilsluttet Eurovisionen. (KNA).

De hjemløse Apostel i Paris, Abbe Pierre, vil i nærmeste Fremtid efter Indbydelse af den franske Filosof Jacques Maritain, der for Tiden virker som Professor ved Princetown Universitetet, begive sig til de forenede Stater (KNA).

Der er indført religiøse Kurser for Officerer i den italienske Hær. Kurserne, der allerede har været godt besøgt, ledes af Dominikanere (KNA).

Biskopperne i England og Wales havde forordnet 1. Søndag i Fasten som Bededag for Katolikkerne i Vietnam (KNA).

Den Hellige Fader indviede i sidste Uge i Damasusgården otte »kørende Kirker«, der er beregnet paa de kirkefattige Omraader i Syditalien (KIPA).

I U.S.A. er der udkommet en slovakisk Oversættelse af den Hellige Skrift, beregnet paa de mange Slovakere, der i de seneste Aar har maattet forlade deres Hjem (KIPA).

To czekiske Præster er blevet idømt langvarige Fængselsstraffe, meddeler Bladet »Rovnost« i Brno. Anklagen lød paa, at de havde distribueret »illegale Blade« (KIPA).

Den 70-aarige Rektor for det katolske Universitet i Shanghai, P. Lefebvre S.J., er død paa Vejen til Friheden. Han var blevet udvist fra Kina og er — ifølge kinesiske Meddelelser — »død en naturlig Død« paa Vejen ud af Kina (KNA).

Det romerske Politi har arresteret en Svindler, der udgav sig for Pavens Nevø. Han havde franarret adskillige Personer større Pengebeløb under Forgivende af at kunne skaffe dem gode Arbejdspladser (KNA).

Kirkebyggeren

En af vort gamle Ugeblads trofaste Medarbejdere har skrevet disse Linier, som vi skylder ham Tak for Tildælsen til paany at maatte offentliggøre. Red.

Da Biskop Johs. v. Euch i 1922 døde, møt af Dage, 88 Aar gammel, talte det danske Vikariat 48 Kirker og Kapeller. Da Biskop Joseph Brems i 1939 nedlagde Bispestaven efter i godt 15 Aar at have ledet den katolske Kirke i Danmark, fandtes der 63 Kirker, idet Island blev et selvstændigt Vikariat i 1929. Tallene viser derefter en Forøgelse paa 16 Gudshuse. Men desuden opførtes 14 Nybygninger til Afsløning af gamle, smaa Kapeller, og dermed er der i alt i disse 15 Aar indviet 30 nye Kirker. Den første Indvielse fandt Sted i 1924, og siden har

Ved Jubilæet i Vejle, Maj 1954

der hvert eneste Aar været en eller flere Kirkeindvielser, saaledes som efterfølgende Oversigt udviser.

Naar disse Aars efter vore Forhold omfattende Kirkebyggeri skal mindes, er det ikke blot for at opstille en i øvrigt nok saa interessant Statistik, men ogsaa for at finde ind til det, der ligger bag de tørre Tal.

Paa Odense Domkirkes ene Side-mur findes oppe under Tagskægget en latinsk Indskrift, hugget med et enkelt Bogstav i hver Mursten. Den fortæller, at Kirken fuldførtes i Aaret 1301 af Biskop Gisico, »hvem Aanden, ikke et ørkesløst Indfald tilskyndede, at Bygningen kunde tages i Brug«.

Aanden, ikke et ørkesløst Indfald! Disse Ord kan med Føje sættes over det Kirkebyggeri, der fandt Sted under Biskop Joseph Brems' Krumstav. De 14 gamle Kapeller, der afløstes af nye Kirker, var, paa et Par Undtagelser nær, ganske uanselige, trange, lavloftede Rum, næsten alle indrettede i et Par Værelser af en almindelig Beboelsesligning. Det vil være nok som Eksempel at mindes Kapellet i Esbjerg, der nærmest var en Tristhedens Apoteose, eller det i Helsingør, som man naaede op til ad en i Regnskyl eller Vinterslud livsfarlig udvendig Trætrappe. Disse, og alle de øvrige, svarede i det ydre kun meget lidt til det stolte Begreb: Guds Hus. Hermed være hverken tænkt eller sagt det mindste ondt: uden disse fattige og ringe Begyndelser havde de senere Aars Udvikling overhovedet ikke været mulig. Tværtimod at blive Genstand for haanlig og medlidende Overlegenhed bør Fortiden og dens Armod aftvinge den dybeste Respekt.

I Præfekt Grüders og Biskop v. Euchs Dage maatte der bygges op fra bar Bund. Som for den hellige Familie i Julenatten gjaldt det først og fremmest om at faa Tag over Hovedet. Tid og Midler var ikke til Domkirke-hvælv og himmelstræbende klokkefyldte Taarne. Hvad disse to Mænd grundede i usvigelig Tro paa deres Kald, med lyst Haab til Mulighederne og en hjertevarm Kærlighed til Sag og Opgaver, alt dette tog Biskop Brems i Arv og røgtede denne saa vel, at Alter og Menighed, som de fleste Steder kun havde det allernødvendigste Husly, nu fik højere til Loftet og videre til Væggene. Nu er det jo ubestrideligt og skal heller ikke glemmes, at hvert enkelt Sted, hvor en ny Kirke rejstes, gjorde sin store Indsats, mange og forskellige Kræfter har virket til det store Hele. Men det skete dog alt under Biskop Brems' Ledelse, hans Sind og Sjæl hvilede over det altsammen.

Der er maaske ingen Side af det kirkelige Virke, der har glædet Biskop Brems saa dybt som de nye Kirkers Rejsning. »Herre, jeg elsker dit Hus's Skønhed og din Herligheds Bolig«. Disse Ord, som Præsten beder under Messen, var i Biskop Brems' Mund mere end en køn Tanke og Bøn; han gav den ogsaa, omsat i Handling, synlige Udtryk. Enhver, der har overværet en af Biskop Brems' højtidelige Gudstjenester, vil kunne mindes Biskoppens rigelige Anvendelse af Røgelse, ikke en svag Strime blaaling

Mellem Confratres i Vejle, Maj 1954

Ved Afskeden med Danmark i 1939 ved Mgr. Brems modtaget i Audiens af Kong Christian X. Ovenfor ses Biskop Brems ved Porten til Amalienborg efter Audiensen.

Røg, men lette Skyer damper op af Røgelseskarret. Et lille Træk, men et af de smaa karakteristiske Træk, som lader se dybt og aabner Blikket ogsaa for de store Ting; thi der afspejler sig hele hans Indstilling overfor Kirke og Altertjeneste.

Biskop Joseph Brems overtog Styret af Danmarks katolske Kirke i en Tid, der paa alle Omraader kendetegnes af de store Brydninger efter den første Verdenskrig. En Brydningstid, der ogsaa, paa saavel godt som ondt, sporedes inden for vore Telpæle. De nye Kirker blev det synlige Tegn paa det gode i Tiden. Kostede de end megen Møje og store Ofre, de blev dog Tegn paa, at Kirken havde gode Kaar i de femten Aar, Biskop Brems beklædte Bispestolen, og de gav den Kirke, der engang rejste vore Domkirker og trappegavlede Landsbykirker, et værdigere Udseende. Og naar vi nu mindes de ny Kirker, hans Dage gav os, og takker ham for hans Andel deri, saa er det i Erkendelse af, at det ikke var ørkesløse Indfald, men Aandens Forstaaelse af at gribe Lejlighed og Mulighed til i en Udvikling at fortsætte og befæste Fortidens Virke.

Johs. H.

Før Tæppet gaar -

Indledende bemærkninger til »Et spil om en vej som til Himlen går«.

Katolsk Scene har nu efter premieren i Lyngby opført Rune Lindstrøms Himmelspil tre gange på scenen i Stenosgade og i søndags atter to gange i Sankt Knud Lavards Hus i Lyngby. På lørdag og søndag vil stykket på indtrængende opfordring igen blive spillet i Stenosgade. Som introduktion til dette særprægede skuespil har pastor Gunnar Martin Nielsen skrevet følgende linier:

Når tæppet åbner sig, ser De ind i en verden, der vil forekomme Dem fremmedartet og kanske uvirkelig.

Kort og klart om Ægteskabet

I. van der Berg: »Den katolske lære om Ekteskapet« (St. Olavs Forlag, Oslo).

Den kendte Forfatter til mange nyttige Bøger med katolske Oplysninger, giver her paa et halv Hundrede Sider i Form af Svar paa lige saa mange Spørgsmaal kort og klar Besked om det katolske Ægteskab, om dets Væsen, om Forberedelsen til det, Betingelserne for dets Indgaaelse, Misbrugene af det m. v. Det er ikke blot den negative Side af Sagen, Synderne mod

der, som er almenneskelige og gyldige i enhver tidsalder. Hans enfoldige tro bliver sat på prøve, han søger Gud, men møder djævelen og bliver stillet overfor et enten-eller. Imens venter hans ungdoms elskede ham i Himlen — et motiv, der minder om de klassiske forbilleder: Dantes Beatrice eller Fausts Margrethe.

Man kunne sagtens i fornuftens navn indvende et og andet mod forfatterens sammenblanding af de bibelske scener og hans placering af de bibelske personer. Man kunne også pege på visse skævheder i hans religiøse opfattelse. Disse skævheder bliver endda mere synlige, når stykket ved denne lejlighed fortolkes af katolske skuespillere.

Man må gerne kalde disse seks malerier fra Dalarne naive, og man må gerne le, når man føler trang til det! Selv skrev Rune Lindstrøm, at han havde set det som sin opgave at male med landsbyens egne farver det livs-syn, der blev ham til styrke, glæde og hjælp.

Randers i hverdag og fest

I 1954 fortsattes bibelkredsen om Apostlenes Gøinger. I fire måneder havde vi besøg af pater Irenæus, der ved sit arbejde og venlighed vandt mange venner her i byen. Efter 14 års arbejde lykkedes det endelig Maria-kongregationerne at få anskaffet en meget smuk fane, fremstillet af frk. Birgitte West.

Den 8. december holdt pastor E. G. Boekenooen 25 års præstebilæum. I dagens løb kom der mange gratulationer med gaver. Om aftenen samledes menigheden til en smuk fest, hvor også biskoppen var tilstede. Jubilaren fik overrakt en gave på 1000 kr. fra menigheden til et nyt alter samt en fin skindmappe med givernes navne. Dagen efter jubilæet arrangerede sognepræsten fest for børnene.

Fra søstrene på Færøerne kom der en fin ny messehagel og fra menigheden en indlagt papirkniv.

Lige før jubilæet blev kirken kalket; en velgører i menigheden dækkede omkostningerne. Også kirkens tag er blevet repareret og præstegården er blevet malet udvendig.

Efter jul har vi påbegyndt en studiekreds med en praktisk gennemgang af tros læren, hvor vi søger at

Ægteskabets Væsen, som beskæftiger Forfatteren, men nok saa meget den positive Side — hvad der skal til, for at et Ægteskab bliver sandt Ægteskab til Lykke for Mand og Hustru og Velgignelse for deres Børn. T. T.

Polske Portrætter

Ingeborg Olrik: *Landet de kom fra* (De Unges Forlag).

Vi danske Katolikker, der har saa nær Berøring med polske Trosfæller og deres Efterkommere, har gode Betingelser for at værdsætte de Portrætter af Polakker, som Forfatterinden tegner i denne Bog og som er gjort med Nænsomhed og varm Forstaaelse, ogsaa for Polakernes Tro, som ikke er Forfatterindens egen. Polakkerne vil utvivlsomt genkende sig selv i disse Skildringer og takke Ingeborg Olrik for hendes Forstaaelse af et Folk, der har lidt mere end de fleste, og som netop nu lider større sjælelig Overlast end nogensinde før.

L. H.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift — hvis 14. Aargang 5. Hefte nu foreligger — søger at samle Oplysninger om alle ny Emner af varig, almen Interesse og er et værdifuldt Supplement til allerede eksisterende Leksika. Emnevalget er meget omfattende og det bør nævnes, at hvert Hefte som Regel indeholder en Række aktuelle Biografier. (Schultz).

Ex Oriente lux

Afstandene her på jorden bliver mindre og mindre. Pludseligt står vi ansigt til ansigt med mennesker, som vi mentalt er adskilt fra af umådelige afstande. Gennem den moderne historie er vi også kommen i kontakt med vore forfædre, tiden er skrumpet ind for os, men også her står vi overfor andre åndsverdener end vor egen.

Ex Oriente Lux er en kreds af mennesker, der søger at orientere sig i dette umådelige univers, som åbner sig for os og som vi som katolske kristne skal tage stilling til, såsandsomt som katolsk betyder: Det, der har bud til alle mennesker, det, som kan absorbere hele menneskeheden.

Vi har først kastet os over den byzantinske kristenhed, som er den første vi møder ved at rejse øst på. Vi kommer i kontakt med denne kristenheds rige skatte, bevaret fra oldtiden i næsten uændret form. Vi har også søgt at stifte nøjere bekendtskab med den oldkristne kristendomsopfattelse, den rod vi er runden af.

Kredsen mødes en gang om måneden. Næste gang: Onsdag den 16. Marts, Kl. 20 præcis, Frederikssundsvej 225. Alle er velkomne. Man bedes bringe brød med til eget forbrug, der serveres en kop te.

behandle alle problemer, som vi katolikker kan komme ud for, f. eks. udviklingslæren, nedstamning fra aberne o.s.v. Vi bruger som grundbog en amerikansk bog: Father Smith instructs Jackson. C.

Digteren har ønsket at føre Dem et par århundreder tilbage i tiden og ind i de svenske Dalar-bønders forestillinger om livet her såvel som om livet hinsides. Overfladisk set skildrer dette spil Dalar-bøndens oplevelse af de bibelske beretninger om det jordiske og det himmelske, men lytter man efter, vil man kunne høre, at spillet handler om os, og at dets klædning af enfold og poesi ikke skjuler men fremhæver dets aktuelle tale.

Rune Lindstrøm fik sin idé og sin inspiration fra de naive billeder, som bønderne i den svenske landsdel Dalarne lod male på deres hjemmets vægge. De holdt af at være omgivet af de bibelske historier, der stærkest gav udtryk for det livsnære og hverdagsagtige i deres tro. Med sit Himmelspil har digteren gjort disse folkelige malerier levende. Han har kædet nogle af dem sammen til en dramatisk helhed for igennem dem at give sin samtid et budskab, der lå ham på hjerte.

Skuespillet præsenteres i en festlig indramning og opsætning med et farvestrålende procennium, brogede dragter og en iørefaldende, vemodig musik. Rune Lindstrøm har ikke villet skrive et lystspil, han har digtet et drama efter de bedste klassiske mønstre, et drama, der ikke er blevet tungt og dystert af sine problemer, men dog rummer problemer, dog stiller spørgsmål. Hovedpersonen Mads Ersson, tjenestekarlen fra Dalarne, træder frem som *et menneske*, der ønsker at få svar, et menneske, der må erfare, at han skal betale en pris for at redde sin sjæl.

Stykkets udvikling spænder over et menneskes liv fra ungdom til manddom. Han føres gennem kvaler og glæ-

Den ideelle Sommerferie holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck) i Tyrols Hjerte

Pensionspris (incl. Service) 40 østr. Sh.

(c. 10 kr.) — Herlig Beliggenhed.

Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

SANKT THOMAS

Hvilken Thomas er det, der menes?
— Ikke apostlen som tvivlede. Men kirkelæreren der troede og lærte andre at tro: Thomas af Akvino, der levede i det 13. århundrede, da man byggede domkirker rundt om i Europa, og da Østens lærdom gennem korstogene var blevet bedre kendt i vesterledet, hvilket udvidede menneskenes videnskabelige horisont. Her var det, Sankt Thomas greb ind ved at gennemtænke hele vor gamle katolske tro påny ud fra alle de nye begreber, som hans tids videnskab havde stillet til rådighed. Også denne dominikanermunk var en domkirkearkitekt; han opførte troens knejsende domkirke. Det revolutionære i hans bedrift kunne dengang få adskillige til at ryste på hovedet, men deraf lod han sig ikke anfægte. Hans lære står på så fast grund og er i hovedlinierne gennemført så dristigt og elegant, at Kirken stadig kan bygge på den. Læs om Sct. Thomas i G. K. Chesterton: Mørk Middelalder, 1945.

Pater.

Ugens samtale

— Jeg har lige læst en knippelgod bog, den skulle du ta' og læse. Den hedder »Lev et Langt Liv Lykkeligt«.

— Nå, hvad handler den så om?

— Om hvordan man skal leve for at få noget ud af livet, for at blive lykkelig, for at blive afholdt, for at blive til noget og få succes, fremgang og velstand.

— Nå tak! Det lød som en hel forlagsannonce. Men hvad skal man så gøre for at opnå alt det?

— Det er ganske ligetil, man skal bare lære to ting: at smile og at slappe af.

— Ja, det lyder jo nemt.

— Ja, og så er det rigtigt.

— Nej, det er ikke! Systemet bygger på en kæmpeløgn. Det er jo slet ikke sandt, det som forfatteren siger.

— Ikke sandt? Hvad vil det sige?

— Det vil sige, at det ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Ser du, systemet bygger på den løgn, at formålet med vores liv blot er at få fremgang i forretningslivet og at blive populær i selskabslivet og at skrabe så mange penge sammen som muligt.

— Nå ja, men ...

— Forfatteren glemmer med andre ord det vigtigste i hele verden: Vorherre.

— Du har nu en vis evne til altid at tænke på Gud.

— Gid det var så vel! Men hør nu videre: Bogen er typisk for vores tid.

Alle mennesker higer efter lykken, og det er også udmærket, hvis man vel at mærke bare ved, hvad lykken består i. Men det ved de fleste mennesker herhjemme desværre ikke.

— Hvori består lykken da?

— Lykken består i at leve i fred med Gud. Kun ved at stræbe efter det, kan et menneske blive virkelig lykkeligt. Men det har din forfatter slet ikke opdaget. Han er som en blind, der leder blinde; de ender allesammen i grøften.

— Du er nu lovlig hård ved forfatteren, han må da have nogen livserfaring, siden han kan skrive sådan en bog.

— Ikke for 2 øre, så skrev han den nemlig ikke! Han har derimod god erfaring for, hvad folk gider læse og for, hvordan han selv skal tjene penge.

— Jamen verden måtte da blive bedre, hvis alle folk lærte at smile til hinanden?

— Det gælder da endelig ikke om at smile for enhver pris. Smilet har kun værdi, hvis vi smiler med hjertet, og ikke med læberne alene. Næ du, kun hvis folk lærte at være venlige mod hinanden, fordi de i hinanden så en bror, og hvis de var gode mod hinanden for Guds skyld, så blev verden bedre. Men disse utålelige mennesker, som går rundt med et evigt tandpastagrin over hele fjæset, de kan godt indvendig være kolde som isbjerge, de er kun venlige mod andre, når det kan gavne deres eget formål, nemlig deres egen fremgang og succes.

— Hvordan så med at slappe af?

— Hvordan kan man egentlig nogensinde slappe af, hvis man lader sig rive med i tidens tåbelige dans omkring guldkalven? Det hele har jo efterhånden udviklet sig til et hyggeligt kapløb om at få en større bil og en større radio end naboen, om at se bedre ud og om at få større succes end andre. Det hele er i bund og grund unaturligt; kvinderne tør ikke blive gamle, mændene tør ikke være sig selv — jo det er en køn måde at slappe af på!

— Jamen, hvordan skal man så slappe af?

— Ved at lære at vurdere alting ud fra Guds målestok. Så skal det såmænd nok komme af sig selv, både det venlige smil og afslapningen. Al anden snak er kun floskler og fraser.

Husk sedlen

Frederiksberg K.U.K.: lø d. 5. marts kl. 20: Familieaften.

Stenosgade K.U.K.: lø d. 5. marts week-end til Fredensborg.

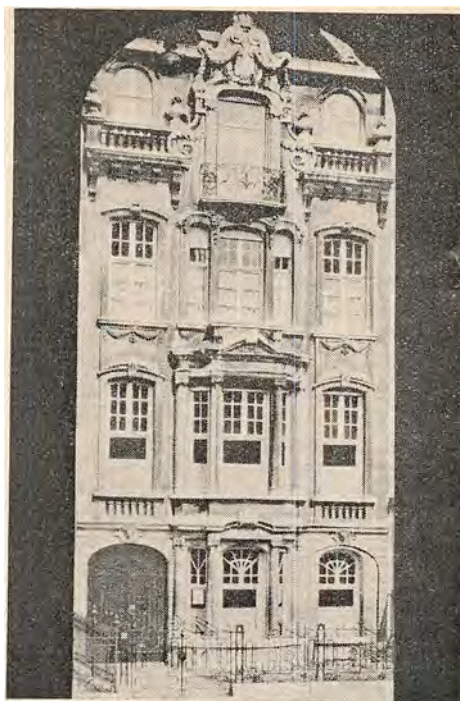
Lø d. 12. marts kl. 20: Studiekreds. Jørgen Fog indleder om Adventisterne. Hver aften kl. 20: Åbent hus.

D.U.K.'s Vinterskole: 13. marts: Ægteskab.

Odense K.U.K. Sø d. 6. marts Ungdomsretræte på Dalum Kloster.

Onsd. 9. marts: Observatoriet besøges.

HUSK
PASKERETRÆTEN PÅ
ØMBORGEN

På billedet ses det dejlige ungdomshjem i Bruxelles, hvor deltagerne i Den Muntre Karet boede i 1953. Der var gode senge, god mad og smukke lokaler, selv en lille sal med parketgulv og klaver, så at vi kunne tage os en svingom. Forstanderen er en ældre præst, som er meget glad for os danske.

Hvis du er interesseret i at rejse med Den Muntre Karet i år, skriv snarest til pastor E. Boekenooen, Thorsgade 22, Randers.

KØB
DERES
BØGER

i

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Et 25-års jubilæum - men

St. Josephs Børnehavn, Poppelgade 6, har nu bestået i 25 år til gavn for et stort antal hjem. En absolut nødvendig måde at fejre jubilæet på er at sætte en indsamling i gang til børnehavnens istandsættelse. Bestyrelsen har gjort sig ihærdige bestræbelser for at finde bedre lokaler, men det har vist sig umuligt. Der kan dog gøres meget for, at de nuværende lokaler bliver lysere og hyggeligere. At gennemføre en omfattende istandsættelse er ikke blot et ønske hos bestyrelsen, men et krav, som Overinspektionen for Børneforsorg stiller. Udgifterne bliver paa ca. 10.000 kr. Heraf skal børnehavn

ven udrede de 3000 kr. Alle børnesagens venner bedes derfor indtrængende sende en gave, lille eller stor til

St. Josephs Børnehavn,
Poppelgade 6, København N.
Giro nr. 24045.

St. Andreas Kirke.

Søndag 6. Marts Kl. 19,30: Fasteprædiken af P. H. Roos S.J.: Helligaanden er vort overnaturlige Livs Ophav og vedvarende Kilde.

Torsdag 10. Marts Kl. 20 (i Menighedssalen): Pater Drouzy taler om Paaskenattens Liturgi: Ildens Mysterium.

Sct. Annæ Kirke.

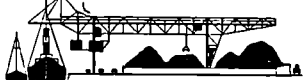
»Paa alle Søndage i Fastetiden er der Aftenmesse Kl. 17 og Fasteprædiken ved Pater K. Harmer i Sct. Annæ Kirke, København S.«

Katolsk aftenskole.

Trosølere: Tirsdag 8. marts kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin: Bødens sakramente. Anger, skriftemål og bod. (Lidt om de syges salvelse af aflad).

Sct. Ansgars kirke.

Tirsdag den 8. marts kl. 20.15: Reciteret messe med fasteprediken af pater Langsted: Dødens kors.

<h1>Roskilde</h1>		Gør Deres Indkøb I Sambo Sct. Olsegade 8 . Til. 3129 Alt i Chokolade Is og Konfektur
Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsag. 13, Til. 157. Leverandør	K. A. JØRGENSEN Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778	<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigarer
Roskilde Mejeri <i>Borgerdigtet Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Weiczmann aut. Elektroinstallatør Sct. Jørgensgade 21 . Tilf. 2044 Udtører arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvisitter Læsekreds - Skanlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131
P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital	Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner	Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner
Mønsterbageriet Olsgade 17 Tilf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditor Alt i Isanretninger og Desserter	Radlo - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tilf. 1178	 Hjørnet af Algade og Olsgade Bedste Indkøbssted i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber <i>Tømrermester.</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.	
<h1>Nakskov</h1>		<i>Reserveret</i> H. J.
Nye Tempus Ure - med Garanti mod Tyveri og Skade H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tilf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Til. 796 Leverandør
Spis Arbejdernes Pøllesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts.

6. S. 2. SØNDAG I FASTEN (173 (violet) —29); 2. Bøn: St. Perpetua og St. Felicitas (846); Fastens Præf. (516).
7. M. St. Thomas af Aquino (846); (hvid) 2. Bøn: Feria (177); Præf. (516); sidste Evang.: (179). — Eller: (violet) Feria (177); 2. Bøn: St. Thomas (846); Præf. (516).
8. Ti. St. Johannes af Gud (848); (hvid) 2. Bøn: Feria (181); Præf. (516); sidste Ev.: (183). — Eller: (violet) Feria (181); 2. Bøn: St. Johannes (848); Præf. (516).
9. O. St. Francisca af Rom (848); (hvid) 2. Bøn: Feria (185); Præf. (516); sidste Ev.: (187). — Eller: (violet) Feria (185); 2. Bøn: St. Francisca (848); Præf. (516).
10. T. 40 hellige Martyrer i Sebaste (rød) (849); 2. Bøn: Feria (189), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (516); sidste Ev.: (191). — Eller: (violet) Feria (189); 2. Bøn: 40 h. Martyrer (849), 3. Bøn: Om de h.s. Forbøn; Præf. (516).
11. F. Feria (194); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
12. L. St. Gregor den Store (850); (hvid) 2. Bøn: Feria (200), 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 16 Aars Dagen for Hs. Hellighed Pave PIUS XII's Krøning; Præf. (524); sidste Ev.: (201). — Eller: (violet) Feria (199); 2. Bøn: St. Gregor (850), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (516).
13. S. 3. SØNDAG I FASTEN.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Til den daglige betragtning

I FASTEN

foreslår vi

Leo Helbling O. S. B.

Fra Askeonsdag til Hvide Søndag

Brudstykke af et større værk af benediktinermunke fra Maria Einsiedeln „Mit Christus durch Leben“.

Oversat til dansk af A.-E. Møldrup.

Hft. kr. 4,50

ib. i sort shirting kr. 7,50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

»Husk Novene-Andagten til Ære for Moderen af den stedsevarende Hjælp i Skt. Annæ Kirke, København S., hvor Lørdag Kl. 19.30. Der vil ogsaa blive bedt for Deres Anliggender.«

Informationsmøde

Fredag 4. marts, Frederikssundsvej 225, kl. 20: Hvad foregår der i den katolske verden i øjeblikket og hvad taler man om? Alle er velkomne.

På Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, er der hver onsdag kl. 19—20 gratis juridisk vejledning for ubemidlede ved LRS. V. Høgsgaard.

Paa manges Opfordring gentager

Katolsk Scene

Succes'en

„Et Spil om en Vej som til Himlen gaar“

af

Rune Lindstrøm

Lørdag den 5. Marts Kl. 20, Søndag den 6. Marts Kl. 16 og Kl. 20 i Sct. Knuds Skole, Stenosgade.

Billetter à 4, 3 og 2 Kr. til Lørdag og Søndag kan faas hos de katolske Boghandlere, hos Portneren i Stenosgade, i B.T. Centralen, hos Zimmermann samt ved Indgangen. Telf. Bestill.: Ry 3319 og Go 1445 v.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Khhv. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Attaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2 7 1 8

Jubilæumsgaven til Katolsk Ugeblad

Academicum Catholicum

Søndag d. 6. marts kl. 9. Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D, med prædiken af pater A. Raulin, O.P. Derefter fælles morgenbord, hvor fru Pousard fra Stockholm vil fortælle om katolske fredsbevægelse PAX CHRISTI.

Alle interesserede er velkomne!

Onsdag d. 9. marts kl. 20. Ordinært møde i Stenosgade 4. Magister Emil Frederiksen: »H. C. Andersen i moderne forsknings lys«. Gæstekort à 1,00 kr.

Freitag d. 11. marts—søndag d. 13. marts: Skandinavisk Regionalmøde på Niels Steensens feriehus i Fredensborg. Tilmeldelse til stud. mag. Kirsten Johansen, Sortedams Dossing 29, 3., København N., — telefon LUna 2121 fra kl. 18.30—19. Se iøvrigt A. C.'s mødeliste i sidste nr. af »Katolsk Ugeblad«.

Katolsk arbejdergruppes

årlige retræte — hvortil alle er velkommen, finder i år sted den 19.—20. marts i Niels Steensens feriehus i Fredensborg. Retræten ledes af H. E. biskoppen. Prisen pr. deltager er kr. 10,—.

Tilmeldelse bør, i egen interesse, ske snarest, da pladsen er begrænset; men senest den 10. marts til: Formand, typograf Nielsen, Ravnsborggade 7 A, st., N., P. Benzon, tlf. NOra 3380 eller til Bent Noval, tlf DAMso 8902.

Kolding

Tricolage, Garn, Smaating, køber De med fordel i

MACO

TELEFON 3226
Hjørnet af Teglgårdsvej,
og Domhusgade

Berring & Larsen A/S

Kul, Cinders, Brændselsoller

Lev. til de katolske Institutioner

Det bedste Brød faar De hos
Rydberg

Domhusgade 27 . Telefon 588

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericlagade 14 . Telf. 3343

Udført arbejdet ved den nye skole

Bech & Kildehøj

H Kildehøj & J Jeppesen

MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER

Udført arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATESSE

Domhusgade 27 . Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M. P. T. Vistoft

Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester
Badeværelser . W.C.

Haderslevvej 57 - Telefon 442

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade. Telefon 93

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Altid det bedste

Kolding Andelsmejeri

Telefon 153

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin.

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7

Telefon 1923, 1924

M. Lauridsen

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALTER

Alt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker og Cigarer

Hj. af Hollændervej og
Kongebrogade . Telefon 698

Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.

Smedemester

Vestergade 16 . Telefon 1317

Udført Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen

Aut. Installatør

Søndergade 26 . Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves

Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Bogladen
med
de
mange
Bøger ...

Barkholts Boghandel

Brødrene Andersen

Tømrermestre
Munkedamsvej
Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/S

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Sv. Villemoes

KAFFE- OG THEHANDEL

Kongensgade 45

Leverandør til de katolske Institutioner

Vesterbyens Kødudsalg

Villy Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

Alt i Kød, Flæsk og Paalæg
Lev. til Sct. Josets Hospital

SKOTØJET REPARERES HOS

H. SCHOU

Nørregade 47

Udfører arbejdet for De katolske inst.

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAET 1898

Telf. 735, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Altid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf 144
Esbjerg

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Tlf. 576

Kolonial . Mel

Lev. til Sct. Josets Hospital

URBI ET ORBI

Pavens Helbredstilstand bedres stadig

Bedringen i den Hellige Faders Helbredstilstand skrider stadig fremad, udtales det i Vatikanerkredse. Sidste Søndag viste Paven sig paany ved Vinduet i sit Arbejdsværelse og velsignede en tusindtallig Menneskeskare paa Peterspladsen. Lørdag i den forløbne

Den Hellige Fader arbejder i Øjeblikket paa sin traditionelle Tale til Byen Roms Fasteprædikanter. I sædvanligvis velunderrettede Kredse i Vatikanet mener man imidlertid ikke at Paven vil holde Talen selv, men derimod at han vil lade Talens Ordlyd uddele. Det vides endnu ej heller om Paven muligvis vil tilstaa Fasteprædikanterne en kort Audiens. Man anser ikke en saadan Mulighed for ganske udelukket, idet Paven for første Gang efter sin Sygdom nu har ledet et

Nye Drøftelser i Frankrig om Arbejderpræsterne

Frankrigs Kardinaler og Ærkebiskopper vil nu i Marts paany beskæftige sig med Spørgsmaalet Arbejderpræsterne. I sit Fastehyrdebrev i Aar peger Paris' Ærkebiskop, Kardinal Feltin, paa Nødvendigheden af en Arbejdermission under ny Former. Efter Bruddet mellem Kirke og Folk maa Præsten gaa til Folket og ikke omvendt. »Han maa paany blive Missionær, dersom han ønsker, at Kristendommen atter skal blive et levende Led i Civilisationen«.

Kardinal Feltin kræver, at Arbejderpræsterne lever blandt den arbejdsende Del af Befolkningen og deltager i dens Arbejde i det Omfang, som det er en Præst muligt og Hierarkiets Bestemmelser tillader det. Arbejderpræsterne maa bevare en objektiv Vurdering af Omverdenen. Ligesaa lidt som den borgerlige Verdens Præst kan slutte Pagt med de Troendes Liv, der staar i Modstrid med Evangeliets Lære, ligesaa lidt kan Arbejderpræsterne identificere sig med alle Arbejderstandens Meninger og Problemer. De maa iagttage en vis Afstand og vare sig for skæve Opfattelser. Arbejderpræsterne maa give Afkald paa mange af Livets smaa tilladte Behageligheder, men han maa ikke glemme Præstedømmets inderste Væsen.

Til Slut kræver Kardinalen, at Arbejderpræsterne danner særskilte Arbejdersammenslutninger samt forbliver i en intim Kontakt med Sognejtligheden og den katolske Aktion.

Henimod Halvdelen af Arbejderpræsterne af den gamle Form har rette sig efter Hierarkiets Anvisninger, medens de andre endnu stadig søger en Udvej. Man har imidlertid indledt ny Missioneringsmetoder i Arbejderkvartererne i Paris, Lyon, Lille og Bordeaux (KNA).

Et af de seneste Billeder af Pave Pius XII - siddende i den Vogn, som han benytter paa sine daglige Ture i Vatikanets Haver.

Uge paabegyndte Paven en Række Lysbehandlinger til Bekæmpelse af reumatiske Smerter i den højre Skulder. Meddelelser om at Paven skulde være blevet underkastet en ny Røntgenundersøgelse af Maven, dementeres i Vatikanet.

Møde i Rituskongregationen samt givet Tilladelse til, at der blev fotograferet. Ved denne Lejlighed blev det første Nærbillede af Paven taget efter hans Sygdom.

Pave Pius XII fejrede 2. Marts sin 79. Aars Fødselsdag. Der forlyder intet om hvorvidt Paven vil deltage i Pontifikalmessen, der fejres 12. Marts i Anledning af Aarsdagen for hans Kroning i 1939 (KNA).

Katolsk Presse i England gør Front mod Attlee

Den katolske Presse i England har rette voldsomme Angreb paa Lederen af Labour-Partiet, Clement Attlee, i Anledning af at denne har udtalt, at man simpelthen burde overlade Formosa til Kommunisterne. Den katolske Presse stempler den Omstændighed, at man vil overlade 10 Millioner Mennesker til Kommunisterne som uforenelig med den kristne Samvittighed. »Catholic Times« skriver, at det er paa Tide, at Katolikkerne overvejer med deres Samvittighed om de i det hele taget har Lov at støtte Attlee. Tit og ofte er Menigmand ude af Stand til at danne sig en Mening om udenrigspolitiske Anliggender, men i dette Tilfælde, hvor man simpelthen vil overlade Kommunisterne 10 Millioner Mennesker, som hidindtil har strittet imod at komme under kommunistisk Herredømme, er Sagen klar. Attlee fremsætter dette Forslag, der efter vor Opfattelse er uforenelig med den kristne

Samvittighed, skriver Bladet, og ingen Katolik kan i denne Sag staa bag Attlee. »Catholic Herald« beklager »Attlees øjeblikkelig farlige Førerskab« og taler om en Uansvarlighed af hidtil uanet Omfang. (KIPA)

166 Gejstlige myrdet

Kirkens Lidelsesvej i Kina - 79 Biskopper udvist

Fire Biskopper, 162 andre Gejstlige, 14 Ordenssøstre og 37 Ordens- og Lægbrødre er siden Kirkefølgelsernes Begyndelse i det kommunistiske Kina blevet myrdet af Kommunisterne. 79 Biskopper — deriblandt den Apostoliske Internuntius — er blevet udvist. Dette fremgaar af officielle Meddelelser, der netop er blevet publiceret i Rom, om Kirkens Martyrium i Kina. Af de 5000 udenlandske Mis-

Hollands Biskopper advarer imod religiøs Indifference

De hollandske Biskopper retter i Aar i deres fælles Hyrdebrev en indtrængende Advarsel imod den stadig tiltagende religiøse Indifference. Især i Storbyerne — skriver Biskopperne — har Vantroen antaget et gruppvækkende Omfang, og det ikke mindst som Følge af, at Religionen ikke mere spiller nogen Rolle i Familierne. De hollandske Biskopper opfordrer derpaa de Troende til at give et ægte kristent Eksempel, der udadtil giver sig Udtryk i Hjælpsomhed og Næstekærlighed. (KNA).

sionærer, der opholdt sig i Kina i 1949, er der nu kun 58 tilbage. 18 af disse sidder for Øjeblikket fængslet i kinesiske Fængsler (KNA).

Katolsk

Ugeblad

13 Marts 1955
103. Aargang
Nr. 11

I St. Patricks Spor

Budapest under Kors
og Stjerne

Kristendom og
Udviklingslære

Sommermødet paa
Magleås

„Osservatore Romano“
kritiserer François Mauriac

Vi vil ikke tale om Luther-Filmen endnu en Gang. Men det gik, som vi for en Uge siden antydede, at det antagelig nok ville gaa. Publikum svigtede i ligefrem opsigtsvækkende Grad. Saa bemærkelsesværdig var Vanhel-det, at »Dagens Nyheder« i en bekymret Leder tog Spørgsmaalet om Aarsagerne op, uden egentlig at komme Sagen nærmere end til at være fornærmet paa Publikum.

Lad Filmen være. Spørgsmaalet, som Avisen stillede, er derimod nok lidt Eftertanke værd. I den omtalte Lederartikel fastslog Bladet, at det ikke lader sig hævde, at Folk svigtede, fordi det var en religiøs Film. Der er jo en glædelig, overvættets stor Tilstrømning til »Ordet«, der fra først til sidst ikke har andet Emne end Religion.

En Polemik i Trosiver

Vi vil ikke give os ud for at kunne give det rette Svar, men vi har dog en hel Del Erfaring, som synes at pege i en bestemt Retning. Naar vi Katolikker forsøgsvis fortæller Mennesker om Forskellen mellem protestantisk og katolsk Lære, gør vi næsten altid den Erfaring, at det ikke interesserer. Ganske enkelte Protestanter er virkelig interesserede i denne Polemik, de fleste ikke, og uden for kirkelig protestantiske Kredse findes denne Interesse bogstavelig ikke. Derfor haabede vi oprigtigt paa, at Lutherfilmen vilde virke (som det

skete) uvedkommende, da det ellers vilde betyde Genoplivelse af Problemstillinger, der bør høre Historielection til, eftersom de er inderligt uaktuelle i Dag.

Hvad der derimod interesserer betydelig store Dele af vort Folk — flere end man til daglig regner med — er selve Spørgsmaalet om Religion og Liv. Mennesker fornemmer deres egen Fattigdom uden Tro. I Selvforsvar kan de være tilbøjelige til haard Kritik af de troende. Men møder de Eks-empler paa, at Religion ikke blot er Særmeninger, men virkelig Livsindhold for nogen; ser de Mennesker realisere deres Tro uden at lægge sig den nemt til Rette, uden at vælge og vrage, men med ubetinget Tillid til Guds Aabenbaring — saa forstaar de, at Livet kan være anderledes, Tilværelsen rigere og først og fremmest mere betydningsfuld. Og saa er de til at faa i Tale, mange flere end man skulde tro.

Har man gjort disse Erfaringer, undrer man sig ikke over »Ordet«s Skæbne. Her i Kaj Munks Skuespil gælder det netop Spørgsmaalet om den helstøbte Tro. Mirakel eller ikke Mirakel, det ubetinget troende Menneske siger noget til moderne Mennesker, som ikke kan undgaa at blive grebne ved Synet.

Vil Protestanter, som holder af deres Kirke, i vore Dage kappes med os Katolikker om Sjælene, er der, saa vidt vi kan se, kun een Vej at gaa. De maa kappes med os om at være helstøbte Repræsentanter for deres Tro. De ved godt og siger det selv, at Katolikkernes Kirke stiller større Krav, end de selv, og at selve Kravenes Storhed og ubetingede Karakter faar mange til at vende Blikket mod Katolicismen. Deres Chance er den, at vi enkelte Katolikker, Gud bedre det, ofte er alt andet end Illustrationsmateriale til Troens Kraft. Men i hvert Fald har vi her et Felt, hvor det er værd at kappes — og til den Livsførelsens Polemik vil det øvrige Danmark ikke være et Publikum, der svigter.

Meddelelsen om at Paven for første Gang efter Sygdommen atter har deltage i et Møde i Rituskongregationen, er blevet modtaget med største Glæde og Tilfredshed i hele den katolske Verden. Ovenfor ses Paven ved denne Lejlighed i Samtale med den 90-aarige Kardinal Alessandro Verde.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 . KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købtvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang I Porten)

KRISTENDOM OG UDVIKLINGSLÆRE

Kan en katolik tro på udviklingslæren? Er udviklingslæren i strid med bibelen? Kan denne lære forenes med det kristne livssyn? Nedstammer vi fra aberne? Hvorfor har Gud skabt verden? Drager Gud stadig omsorg for sine skabninger? Kan Gud både være det ondes ophav og samtidig en kærlig og barmhjertig Gud?

Det må først slås fast, at kirken aldrig har fordømt udviklingslæren, og enhver katolik er derfor frit stillet, om han vil betragte denne lære som en rimelig videnskabelig teori. Udviklingslæren betragter ikke de nuværende arter af planter og dyr som former, der direkte er skabt af Gud, men som resultat af en udvikling fra andre eksisterende arter i tidligere perioder i jordens historie. Dette er ikke

i nødvendig modstrid med kirkenes lære.

Bibelen er ikke en lærebog i naturvidenskab, og derfor kan den hverken bruges for eller imod udviklingslæren. Bibelen vil blot fortælle os om Gud og mennesket og om forholdet dem imellem. Den hellige skriffs forfattere ville ikke lære menneskene naturvidenskab, der ikke var nødvendig til frelse, men give en skabelsesberetning i jævne ord og set med datidens øjne, så alle kunne fatte, i hvilket forhold vi står til vor skaber.

Hvis det kan bevises, at både planter og dyr har udviklet sig af uorganisk stof, fra atomer eller gastager, vil kirken ikke have noget at indvende herimod. Det første atom må dog være skabt af intet og af Gud.

Mennesket består af legeme og sjæl. Sjælen kan ikke udvikle sig fra en dyreform, men må skabes. Menneskets legeme kan derimod måske have udviklet sig fra en uddød abeart. (Se iøvrigt *Catolica* nr. 1 1954).

Katolikker tror på, at verden er skabt til Guds ære. Denne lære findes omtrent på hver side i biblen. Gud er ikke alene skaber, men også oprettholder af verden. Uden hans stadig støttende hånd ville verden falde tilbage i intetheden. Det guddommelige forsyn omfatter alt fra det største til det mindste. Ikke engang en spurv falder til jorden, uden faderen vil det. Med særlig kærlighed sørger Gud for os mennesker.

Den katolske kirke gør ikke krav på at kunne give et udtømmende svar på det ondes problem. Det er et stort mysterium, der først bliver løst i den anden verden. Gud er ikke det moralske ondes (syndens) ophavsmand. Gud har givet mennesket fri vilje, men misbruges denne frihed, så følger det onde. Gud vil ikke tage vor frihed fra os. Gud kan også overfor det onde åbenbare sin barmhjertighed og retfærdighed.

Barnets Klage -

Far og Mor de vil skilles, men jeg tilhører dog dem begge to.

Far og Mor de skændes med hinanden, hvorfor gør de det, jeg elsker jo dem begge to?

Far er vred paa Mor, men jeg kan godt lide Mor.

Mor er ked af Far, men er der nogen, der er saa god som min Far?

De snakker ikke mere med hinanden, men jeg siger alligevel »du« til dem begge to.

De undgaar hinanden — jeg vilde meget hellere have at vi fulgtes ad alle tre.

Det, som Mor vil, det vil Far ikke. Og hvad Far forlanger, det vil Mor ikke gøre.

Jeg vilde gerne gøre, hvad de begge to vilde have.

De ser saa vredt paa hinanden, at jeg somme Tider bliver helt bange for dem.

Far brokker sig over Mor til mig, men Mor — det ved jeg — hun er saa god.

Sommetider græder Mor, naar hun tror vi ikke ser det over Far — før lo de altid sammen.

Far og Mor de vil skilles, men jeg hører dog til dem begge to.

Far vil have mig, og Mor vil ogsaa have mig, og jeg vil være hos dem begge to.

Men Far vil have mig og han vil ikke have Mor med,

og Mor vil have mig, men hun vil ikke have Far,

og jeg vil være hos dem begge to.

Jeg vil være sammen med Mor hos Far,

og jeg vil blive hos Far sammen med Mor.

Vi skal bare have een Stue, men der skal vi være alle tre.

Far, hvorfor gør du mig ondt?
Hvorfor river du mig væk fra Mor, hun er jo saa sød?

Jeg vil blive hos hende, ellers har jeg jo ingen Mor mere.

Hvem skal saa holde af mig, nu hun ikke er her mere?

Mor, hvorfor er du ikke sød ved mig?

Hvorfor jager du Far væk? Han er da ogsaa min Far?

Hvad skal jeg gøre uden Far?

Hvem skal jeg saa vente paa om Aftenen?

Mor, har jeg gjort noget grimt, siden du er saa vred?

Mor, jeg kan saa godt lide Far.

Hvorfor skal jeg ikke have nogen Far mere, han er da min Far?

Hvorfor vil min Mor gaa sin Vej, hun er dog min Mor?

Vor Herre har jo givet mig baade Far og Mor,

er der maaske nogen, der har Lov at tage dem fra mig?

Hvis du gaar din Vej, Farmand, saa tænker du ikke mere paa mig.

(sluttes side 134)

3. Søndag i Fasten

13. Marts 1955

KORS OG FRELSE

Adskillige Gange søger Vor Herre at gøre sine Disciple fortrolige med Tanken om Korset. Han vilde forebygge en Panikstemning, ikke blot hos Apostlene, men slet og ret hos alle, der i Tidernes Løb vilde bekende sig til Kristus. Han vilde modvirke det almenmenneskelige Ubchag ved Lidelser — ingen maa gribe Flugten ved Synet af Korset. Og Apostlene skulde fra første Færd af være fortrolige med den Tanke, at Kristus og Korset var uadskillelige.

Vi Kristne af idag, der anvender Kors og Billeder af den korsfæstede, har maaske svært ved at forestille os Apostlenes Uforstaaelighed overfor denne Tanke. Disse jævne Fiskere vidste imidlertid ikke andet end at Kristus som den forudsagte Messias var kommet for at gøre Ende paa al jordisk Elendighed. Saadan havde de hørt det fra Barnsben af i Synagogen — Kristus og hans Rige skulde være idel Lys og Glæde, han skulde være Sejrherr, der lagde sine Fjender som en Skammel for sine Fødder. Og naar Petrus tillod sig at tyse paa Mesterens Tale om Lidelse og Død, saa gav han dermed Udtryk for hele Israels Tro og Følelser. Hans Bekendelse til Jesus som Messias og Guds Søn var i Grunden ikke baseret paa andet end paa lutter Velgerninger, saasom Helbredelser, Mangfoldiggørelse af Brød og Fisk, Saligprisninger af lidende og fattige, lutter Ting, der svarede til den gængse Messiasopfattelse. Vor Herres Tale om Lidelse og forsmædelige Død kom derfor som en ubehagelig Overraskelse for dem alle. Men senere blev Petrus til Klippen, der skulde bane Vejen for Kristi Lære, og som sluttelig selv satte Livet ind for den selvsamme Lære om Kors og Død — og Forløsning.

Sognepræsten.

Det er yderst sjældent, at Efterretninger om hvorledes Situationen former sig for Kirken i det »folke-demokratiske« Ungarn, faar Lov til uhindret at passere Jerntæppet i Retning mod Vest. Deres Korrespondent — en af KNA's Medarbejdere — var imidlertid blandt de otte vesteuropæiske Journalister, der i Slutningen af Januar opnaaede Visum fra Regeringen i Budapest til et Besøg i Ungarn. Under Opholdet i Ungarn orienterede Deres Korrespondent sig selvfølgelig om Situationen, saaledes som den former sig for Kirken idag, og bemærker til dette Emne: »Det hører saa ganske afgjort til de vanskeligste Opgaver, som man idag kan stille en vesteuropæisk Journalist paa Besøg i Ungarn at skulle søge Orientering om Kirkespørgsmaalet paa Stedet. Det tog mig alene seks Dage at finde en Mand, der var i Stand til at (og turde) give mig Oplysninger — udover de officielle Informationsmuligheder om Emnet.«

»De kan træffe den ønskede Herre inden Ni-Messen,« lød den Meddelelse, som jeg saa længe havde ventet paa. Ikke paa Hotellet — men paa den Café, som vi havde aftalt til Mødested. »Her i Hotelfoyeren bliver ethvert »indfødt« Besøg, som De maatte modtage i Deres Egenskab af Journalist fra Vesteuropa, nemlig øjeblikkelig registreret, advarede Beskedens Overbringer. Indtil nu havde jeg ikke lagt Mærke til, at jeg paa nogen Maade blev skygget. Og jeg er ej heller i Stand til at sige noget om, hvorvidt det overhovedet skete under Opholdet i Budapest. Jeg forefandt aldrig mine Papirer eller Breve i »rodet« Tilstand, endskønt jeg netop havde ordnet dem med Henblik paa at kunne konstatere saadanne »Indblik«.

Skiftende Fængsler

»Det er et saare farligt Emne,« undskyldte Kirkegængerens sig. Han er kommet ind til Byen fra en af Forstæderne. »Det er der mange, der gør om Søndagen. Folk fra Buda gaar i Kirke i Pest og omvendt ... fordi man ikke kender dem saa godt der, især mindre Embeds- og Tjenestemænd, ja, endog Haandværkere. De er jo klar over, at de færreste Haandværkere idag er selvstændige — de arbejder alle paa Fabrikker. Og da næsten alt er nationaliseret, saa findes der idag faktisk kun Stats-Lønmodtagere — og saa kan De maaske forestille Dem Kirkegængerens Forsigtighed. Min Ledsager er en af dem, der var med paa Gellerberg i 1948, da den stridbare Kirkefyrste, Kardinal Mindszenty, læste Messe her under aaben Himmel. »Hele Budapest var med ved denne Lejlighed,« siger Manden, og hans Øjne straalerede i Erindringen om »denne gevaltige Demonstration for vor Fyrstprimas«. »Og hvor er han idag?« Det vilde jeg gerne vide. »Er der no-

getsomhelst sandt i den Meddelelse, der taler om en allerede effektueret eller i hvert Fald forestaaende Løsladelse?« Min Ledsager undgaar at nævne Navnet Mindszenty, naar vi passerer andre Fodgængere. »Løsladt er han i hvert Fald ikke. Men vi ved, at det efter Omstændighederne gaar ham godt. De bringer ham af og til paa Grund af hans Strumalidelse — til et Bjerg-Kursted i Nord-Ungarn, i Egnen omkring Erlau, hvorfra den berømte Tokaier kommer. Fra Tid til anden bor han ogsaa i en Villa i Buda, men i Reglen opholder han sig i Statsfængslet i Budapest, hvor man har indrettet en særlig Afdeling til ham.

Hans Trone staar tom.

Vi staar nu i Stephanskatedralen. I det vældige Alterrum staar Mindszenty's Trone til højre. Ogsaa paa de store Festdage staar den tom. »De ved jo, at der fra gammel Tid af har eksisteret tre Ærkebispesæder i Ungarn: Esztergom, Kalocsa og Eger. Ærkebispesædet Esztergom — i Nærheden af Budapest — har altid været Sæde for Ungarns Fyrstprimas. Da Kreml i Begyndelsen af 1948 gav Kommunistchefen Rákosi Ordre til inden Aarets Udgang »at likvidere Problemet Mindszenty« og da dette saa skete ved Processen i Februar 1949, blev Ærkebiskoppen af Kalocsa hans Efterfølger. Da saa ogsaa »Problemet Ærkebiskop Grösz« likvideredes, blev Ærkebiskoppen af Eger, Julius Czapiak, den tredie og sidste »Fyrstprimas«.

Imidlertid gaar vi til Messe i en anden Kirke. »De vil senere indse hvorfor,« siger min Ledsager som Motivering og Undskyldning. Det lidt mørke Kirkerum er godt besøgt. Det er overvejende Kvinder, der knæler i Kirken, og det virker paafaldende paa mig, at de tilstedeværende Mænd saa godt som alle er over 30 Aar gamle. Det er umuligt at »sortere« disse Kirkegængere i noget bestemt Samfundslag. Det er dog noget lettere for Kvindernes Vedkommende. De nedstammer alle — saa vidt man da kan se af deres Ydre — fra den tidligere borgerlige Middelstand. Der er ogsaa mange Arbejderkvinder imellem. Men eet virker saare paafaldende: der er saa godt som ingen Børn, end ikke i denne Ni-Messe.

De ti Bud.

»De har haft Øjnene godt med Dem,« siger min Ledsager. »Thi den, der vil opnaa noget idag, han gaar ikke i Kirke, eller i hvert Fald ikke her ... Og Børnene! Ser De, jeg har selv en Dreng paa 12 Aar. Han belærer mig saamænd allerede om, at Religion er noget fra forgangne Tider og som har overlevet sig selv. Han kan den videnskabelige Socialismes Love, men de ti Bud, dem kender han ikke.« — Manden kæmper tilsyneladende med sig selv, inden han fortsætter: »Ser De, jeg er ogsaa saadan en Slags Em-

Skt. Knuds Gilderne

Resultatet af Skt. Knuds-Gildernes Lodtrækning om Opmuntringspræmier til et Par af de Medlemmer, der Aaret igennem har gjort en stadig og trofast Indsats for Sagen, foreligger nu. Vi henviser til Meddelelsen Side 133.

Sommermødet paa Magleas

Programmet for Sommerens store Møde paa Magleas er udsendt og gengives andetsteds i Bladet.

Biskop Suhr har skrevet disse Linier til Mødets Arrangører:

»Med Glæde har jeg hørt, at Katolsk Højskole organiserer et Sommermøde paa Magleas Højskole i August Maaned. Et saadant Sommermøde svarer sikkert til et Behov, og jeg haaber, at saa mange som muligt vil gribe denne Lejlighed til Uddybelse af Trøens Liv. S. Ansgar Kirke, d. 8. Febr. 1955.

† Theodor Suhr.«

bedsmand — hvis De vil tage dette som Undskyldning.«

En Mand paa omkring de fyrrer forlader Kirken sammen med os. Han er enkelt, men pænt paaklædt. Ved Udgangen tager han Vievand og korsrer sig meget andægtigt. »Kan De tænke Dem, hvem han er?« siger min Ledsager. »Jeg kender ham, han er tidligere Ordenspræst, idag er han Arbejder i Jernsammenslutningen.« — »Kan han ikke læse Messe?« spørger jeg. »Vi drejer lige om ad den anden Sidegade ...,« lyder min Ledsagers Svar. Og medens vi drejer om i et mindre trafikeret Kvarter, bort fra Hovedgaden, giver han mig en Slags »Overblik over den kirkelige Situation«.

Hjælp de Herrer Præster.

Efter at de fleste Ordener var blevet opløst, var der kun fire højere Skoler tilbage, der vedblev at eksistere, og disse lededes af Franciskannere og andre mandlige Ordenssamfund. Der var endvidere fire Pigeskoler, ledet af Ordenssøstre. Antallet af Præsteseminarier blev reduceret til seks. Min Informant anslaaer Antallet af Teologistuderende til henimod hundrede for hvert Seminarium. »Men det er naturligvis alt for lidt til at kunne dække Præstebehovet.« Ydermere bliver der stadig færre og færre Teologer i Seminarierne. Henimod ti Procent af Ordensgejstligheden er overgaaet til Sognetjenesten. De øvrige blev Arbejdere. Men han ved at berette, at disse Præstearbejdere overalt paa Fabrikkerne, hvor de er blevet bragt, er Genstand for al mulig Agtelse fra Arbejdernes Side. Man hjælper dem, hvor de ikke kan komme ordentlig i Gang med Arbejdet, for at de ikke skal ligge tilbage for de øvrige Arbejdere. Der er faktisk adskillige Steder opstaaet et Slogan, der siger: Lad os hjælpe Præsten, Kamme-

rat, saa at han kan naa, hvad han skal!»

Med eet standser min Ledsager op: »Lad os gaa ned ad den Gade derovre,« siger han. »Kan De se den Bygning derovre?« spørger han inden vi vender om. »Det er Andrassy-ucta 60, det hemmelige Politis Hovedkvarter. Det var her, at Mindszenty sad i Enecelle. Her var det, at han trodsede Forhørsprocessen, staaende i fireogfirsindstyve Timer — mellem Arrestionstenen og Dommen. Lægen, Professor Gerson, og Chefen for det hemmelige Polit, Péter, indrømmer selv, at Mindszenty var »bedst muligt præpareret« til selve Domshandlingen.

Lidt senere passerede vi Szervita-Kirken. Den ligger i Nærheden af Rakosi-ucta. Her er der et Rum, hvor de tidligere Ordenspræster kan læse Messe, men kun ganske privat, uden nogen Menighed. De maa heller ikke prædike eller give Religionsundervisning. De gamle Ordenspræster, som ikke mere er i Stand til at udføre legemligt Arbejde, har man anbragt i et Benediktinerkloster. Kirken maa helt og holdent sørge for disse gamle.

„Fredspræsterne“.

»De har sandsynligvis ikke bemærket, at Kollekten idag var beregnet paa disse trængende Præster — forhaabentlig faar de nu ogsaa de Forinter, der bliver samlet ind.« Han lægger Mærke til, at jeg studser ved hans Bemærkninger og fortsætter derfor: »Ja, De kan jo ikke vide, at Præsten, De hørte derhenne paa Prædikestolen, er en af de saakaldte Fredspræster. Og han er ikke den eneste. Hvor meget Regimet anser ham og hans Confratres for at være værd, det ser De bedst deraf, at de faar ti Gange saa meget om Maanedens som de andre Præster, der ikke er linietro (og som faar omkring 700 Forint og en Kapellan 600 Forint), og han smiler tankefuldt hen for sig. »Ham, som De lige hørte, han var for kort Tid siden en Tur i Wien. Kardinalen der vilde ikke modtage ham; han forbød ham endog at læse Messe indenfor Wiens Kirkeomraade.« Og mit forundrede Spørgsmaal: »Jamen, hvorfor kommer Folk der saa til hans Messe?« besvarer han med et andet Spørgsmaal: »Gaar vi i Kirke for Præstens eller Vor Herres Skyld?« og efter en lille Pause fortsætter han: »Fredspræsterne har de største Sogne. Det er Staten, der tildeler dem disse. Skal jeg sige Dem, hvad der skete med Biskoppen, der fejede den Plan, som Regeringen forelagde ham til Præsternes Placering, paa Gulvet?«

Religionsundervisningen.

Jeg kan mærke paa min Ledsager, at han mener, at det er paa Tide, at vi efterhaanden skilles. »Min Søn vil spørge mig om hvor jeg har været henne saa længe.« Og med et lille Smil af Sorg og Ironi fortsætter han: »Det er jo Søndag idag!« Og jeg fortsætter med at spørge ham: »Gaar Deres Søn da ikke til Religionsundervisning? I August sidste Aar gav Regeringen dog Lov til Religionsundervisning.« Han vender sig om mod mig: »Jeg fortalte Dem, at jeg er en Art Embedsmand

— min Søn er en af de »unge Pionerer!« Og da jeg nikkede bekræftende, hviskede han: »Ser De, jeg ved, at der er mange, som hemmeligt lader deres Børn komme til Religionsundervisning, endskønt det er strengt forbudt. Og jeg spørger Dem: hvorfor gør de det, naar Religionsundervisningen i Elementarskolerne officielt — fra Statens Side — er tilladt?«

Der blev en lang Tavshed mellem os. »Ser De,« fortsatte han, »en ung Mand, der agter at gaa Universitetsvejen, han maa udfærdige en nøjagtig Beskrivelse af sit hidtidige Levnedsløb, dersom han vil ind der. Deri skal der ogsaa staa om han har deltaget i Religionsundervisning. Kan De selv se Retningen!« Jeg nikker blot, og han fortsætter: »I Storbyerne deltager ca. 30 Procent af Skolebørnene i Religionsundervisningen, ude paa Landet op imod 75 Procent. Og jeg kan give Dem endnu flere Procenttal. Daabstallene gaar næppe tilbage. Tallene paa dem, der ikke lader deres Børn døbe, er endog mindre end Antallet af indrullerede Parti-Medlemmer — de ligger paa omkring 10 Procent. Noget lignende forholder det sig med Førstekommunionerne — men saa«

Opdragelseschizofreni.

Idet han vil til at tage Afsked, standser han endnu engang: »Ved De, hvad det værste er? Mange — jeg tror de fleste — Børn maa idag frem for alt lære, at man maa lyve her i Livet. Hjemme hører de det stik mod-

satte af, hvad man indprenter dem i Skolen, hos Pionererne og i de kommunistiske Ungdomsforeninger.« Her afbryder jeg ham: »Passer det, hvad man hører, at mange Forældre netop af denne Grund ikke mere vil have Børn?« Han griber mig i Armen og siger: »Har De nogensinde hørt om Begrebet Opdragelseschizofreni? De kan tro, at det grasserer ... ikke hjemme hos os, for min Dreng han tror kun paa, hvad hans Lærere og Førere fortæller ham, ikke hvad hans Fader siger. Han behøver altsaa ikke at lyve ... Er det en Forbrydelse, dersom jeg vilde ønske, at han ogsaa kunde lyve, min Dreng?«

— — —
Og saa skilles vi. Han gaar bort, som en Mand, der bærer paa en tung Byrde. Og jeg staar alene — et eller andet Sted i Budapests Hjerter. Der er stille i Byen. Taagen hænger tungt i Gaderne. Jeg fortsætter i samme Retning, som jeg lige er gaaet sammen med »den fremmede« — uden at vide, om det er Vejen til Hotellet. Solen bryder nu og da i et Glimt gennem Taagemasserne, der synes at lette — Silhuetten af en fabrikslignende Bygning viser sig for mig. Paa Taget af Bygningen er der en Flagstang — med Sovjetstjernen. Og medens jeg fortsætter min ensomme Vandring, letter Taagen mere og mere, og med eet ser jeg foran mig Kuplen fra Stephan-dom, Ungarns Skytshelgens stolte Domkirke. Og over den straalere i Solen — det gyldne Kors.

Max Karl Feiden.

APROPOS

„Hvorfor jeg forlod Katolicismen“

For godt og vel et Aarstid siden vakte den spanske Ex-Jesuit Luis Padrosa Opmærksomhed omkring sit Navn med Bogen »Hvorfor jeg forlod Katolicismen«. Bogen oversattes til flere Sprog, bl. a. ogsaa til svensk og norsk. Den fik dog ikke den forventede Succes og omtaltes næppe. Det franske (protestantiske) Forlag Cahiers »Le vent soufflé«, som udsendte Bogen, har imidlertid senere taget Afstand fra Publikationen og udsendte for nylig følgende Erklæring:

Som Svar paa forskellige Forespørgsler, der fra Tid til anden er indløbet til os og som vedrører en Ny-Udgave af Luis Padrosas Værk »Hvorfor jeg forlod Katolicismen«, er det os magtpaaliggende at meddele, at Bogen pr. 1. Juni 1954 er blevet taget tilbage fra Boghandelen og ikke vil blive udsendt paany. Da dette Vidnes Paalidelighed i Februar i Aar paa væsentlige Punkter blev draget i Tvivl af flere schweiziske og tyske Blade og Tidsskrifter (Neue Berner Nachrichten, Männerblatt m. f.), har vi omgaaende iværksat en grundig Undersøgelse, idet vi samtidig anmodede Forfatteren om med Henblik paa det Nyop-

lag af Bogen, som var under Arbejde, at forelægge alle de nødvendige Beviser paa sine Paastande. Resultatet af Undersøgelsen har bekræftet de af Pressen fremsatte Anklager, medens Forfatteren trods vore indtrængende og gentagne Henvendelser har hyllet sig i fuldstændig Tavshed.

Som Følge heraf anser vi det for vor Pligt at standse det under Arbejde værende Nyoplag af Bogen og trække denne definitivt tilbage fra Handelen.

De i Forbindelse med dette pinlige Anliggende staaende alvorlige Betæneligheder — vi overvejede paa et Tidspunkt at opsætte Publikationen eller ændre Titel — har medført en betydelig Forsinkelse af vore Hefter. Efter Raad fra nogle af vore mest trofaste og nøgterne Venner har vi imidlertid truffet den Beslutning at følge vor Pligt, idet vi til Stadighed har været i god Tro i denne Sag — efter at vi har bragt denne uundladelige Berigtigelse.

Vi har i Afsnittet »Liminaire« i vort første Hefte taget Afstand fra visse urigtige Opfattelser og overfladiske Paastande, der fandtes i Luis Padrosas Værk, og ud over de konfessionelle Skranker udtale vor broderlige Indstilling overfor »alle dem, der paa beundringsværdig Maade tjener Kristus vor Herre og Mester«.

Maatte Herren hjælpe os og gøre os alle til et Redskab i Fredens Tjeneste.

»Le vent soufflé«.

Belæring af Børn

»Fra Barn til Ung«. Redigeret af P. E. Bjørrild og Preben Frandsen. (»Familia«. Kr. 4,50).

Der er nok af Bøger, som tilstræber at sætte Forældre i Stand til paa rette Maade at give deres Børn Oplysning om Kønslivet, ogsaa adskillige, der gør det nydeligt og nænsomt. Men saa godt som alle savner den religiøse Baggrund, som vi ikke vil undvære i denne vigtige Sag — og som i sidste Instans er den afgørende, der giver det altsammen et ganske andet Præg end selv den mest velmente Verdslighed formaar.

Derfor hilser vi gerne det nyligt udkomne Hæfte velkomment. Lad Dem ikke genere af, at det fremtræder duplikeret i Stedet for bogtrykt, det er nydeligt udført Duplikeringsarbejde og læses lige saa nemt som en Bog. Indholdet er dels en Vejledning for Forældre med Svar bl. a. paa Spørgsmaalet om, hvornaar saadan Undervisning bør gives — dels er det Eksempler paa Samtaler mellem en Mor og hendes Barn, med særlige Eksempler, hvor Belæringen gælder Drenge, andre som gælder Piger.

Det religiøse Indhold skygger ikke for den praktisk konkrete Besvarelse af Børnenes Spørgsmaal. I enhver Henseende et vellykket Forsøg paa et vanskeligt Felt.

Direktør P. West-Hansen

in memoriam

Den 1. Marts døde Direktør Poul Westh-Hansen, søn af Ugebladets Redaktør i Aarene omkring 1. Verdenskrig, cand. theol. Niels Hansen. Direktør Westh-Hansen var en meget dygtig Forretningsmand, som gjorde sin Karriere i Forsikringsbranchen og i mange Aar sad som Direktør for Forsikrings Compagniet i Amaliegade. Uden at være kendt i videre Kredse gjorde han et uhyre stort og krævende Arbejde for de katolske Hospitalet. For en Del Aar siden knyttede St. Joseph-Søstrene ham til sig som deres økonomiske Raadgiver i Hospitalsanligger og dels gennem mange Aars stadige Forhandlinger med de offentlige Myndigheder skabte han væsentlig bedre økonomiske Vilkaar for disse Sygehuse og muliggjorde derved for dem at følge med i de senere Aars meget krævende Udvikling paa dette Omraade. Som Sjælen i »Vikariatets Hospitalsudvalg« udstrakte Direktør Westh-Hansen sin Hjælp til alle vore katolske Sygehuse, der er ham megen Tak skyldig. Ellers foretrak Direktør Westh-Hansen at holde sig i Baggrunden, men han var sine Venner en god Ven og bl. a. nært knyttet til Familien Ballin. Ved hans Begravelse fra St. Josephs Hospitalskirke i København var det da ogsaa Pastor Knud Ballin, der læste Sjælemessen og Pater Jan Ballin, som talte ved Baaren.

I
St. Patrick's
Spor -

Downpatrick-Katedralen er rejst over Rester af den oprindelige Kirke.

Paa St. Patrick's Dag, d. 17. Marts, vender Stenene den varme Side opad, siger man i det nordlige Irland, for nu er Vinteren for Alvor forbi. Og paa den Dag sender hver eneste Irlænder en Tanke til den fromme og ærværdige Mand, som levede i det femte Aarhundrede og er »den smaragdgrønne Ø's Værnehelgen«.

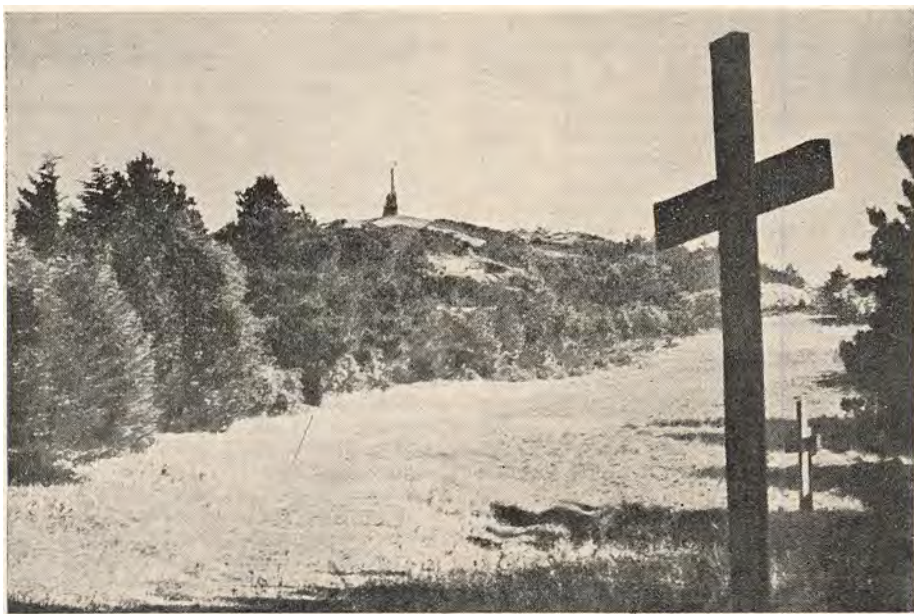
Man fejrer Helgenens Fest efter de gamle Traditioner, der overholdes baade i det britiske Nordirland og i den irske Republik. Der holdes Guds-tjenester om Morgenen i hver eneste By, og om Eftermiddagen Sportskampe alle Vegne. Alle bærer smaa Buketter af Trekløver, den lille Plante, hvis Blad Helgenen skal have brugt for at illustrere det Princip, hvorpaa Kristendommen er grundlagt — de tre Personer i een Gud.

Ingen anden i Irlands Historie æres som St. Patrick. Ikke blot bragte han Kristendommen til Landet, men i Kraft af sin egen store Lærdom førte

han Irland frem til en saa høj Kultur, at irske lærde overalt i Europa indtog Førstepladsene, og irsk Kunst og Litteratur prægede Vestens Lande. Og fra dette »Helgeners og Vismænds Land« drog Missionærer ud i hele den dengang kendte Verden for at erobre den for Kristus.

Meget af St. Patrick's Livshistorie fortæller sig i fjerne Tiders Taage, og Romantik og Legende er vævet ind i den. Men een Ting er aldrig blevet imødsagt — at han frivillig vendte tilbage til det Land, hvor han havde levet en Række uheldige Ungdoms-aar som Slave, — for at føre dets Folk til den sande Gud. De lærde er uenige om, hvor St. Patrick blev født; men Sandsynligheden taler for, at hans Hjem laa et Sted i Wales. Dengang, sidst i det fjerde Aarhundrede, stod Britannien endnu under Romernes Herredømme.

Patrick fortæller i sine Skrifter, at hans Fader var Diakon i den britiske

St. Patrick's Statue ved Saul, County Down. Her rejste han sin første Kirke.

Kirke; og det er tydeligt, at han fik en udmærket Opdragelse. Da han var 16 Aar, blev han fanget af en Skare Sørøvere under Niall, en irsk Konge, som ofte sejlede paa Ravertogter til England, og sammen med andre Fanger ført til Irland og solgt som Slave. Milchu, en Klanhøvding i Grevskabet Antrim, købte Patricius Succatus, som han blev kaldt, og satte ham til at vogte Faar paa Græsgangene paa Mount Slemish. Saadan gik 6 lange Aar for Patrick; men endelig lykkedes det ham ved en dramatisk Flugt at komme hjem til sit eget Land.

Slemish' grønne Ryg løfter sig i Dag over Floden Braids smukke, frugtbare Dal. Paa Skerryhøjen over for Slemish skal man ifølge Folketroen kunne se Fodspor efter den Engel, som viste sig for Patrick og sagde, at han skulde flygte. Der findes ogsaa Ruinerne af en Kirke, der efter Traditionen blev bygget, hvor Milchus' Hus havde ligget; han stak Ild paa det, og det brændte ned, og han selv omkom i Flammerne, da hans tidligere Slave vendte tilbage til Irland som Missionær. Naboomraadet Cross fik sit Navn, da Helgenen tegnede et Kors i Jorden foran sig for at vise Hedningerne Frelsens Tegn.

Efter flere Aars omhyggelig Forberedelse til Missionsgerningen var Patrick i 432 sejlet ud fra Wales med en Skare trofaste Følgesvende. Mange Steder langs Irlands Østkyst forsøgte de at komme i Land, men blev hver Gang drevet tilbage af Beboerne. De sejlede saa nordpaa, og omsider lykkedes det dem at styre deres lille Baad gennem det vanskelige Farvand i Kystindskæringen Strangford Lough, netop der var han og hans Medfanger blevet ført ind i Landet, dengang for adskillige Aar siden. De landede ikke langt fra Downpatrick og blev venligt modtaget af den lokale Høvding, Dichu, som overlod Missionæren sin Lade til at prædike i og selv var den første, der lod sig døbe af ham. Her blev den første Kirke bygget, ved Landsbyen Saul, hvis Navn er afledet af det irske Ord »sabhall«, der betyder Lade.

Her, højt oppe over den maleriske Sø ligger et lille Mindekapel og et rundt Taarn, bygget som de ældgamle Taarne, der findes spredt over hele Irland; begge er opført i 1932 af den fineste Granit, i Anledning af 1500-Aars Dagen for Grundlæggelsen af den første Kirke. I Kapellet opbevares en tre Fod lang Nøgle, som skal have været brugt i St. Patricks Kirke. Tæt ved staar en vældig Statue af Helgenen. Han ser ud over det bølgede Landskab, han elskede saa højt, og som han ofte vendte tilbage til efter sine Rejser; og da hans Arbejde var fuldført, blev det her, han tilbragte den sidste Tid af sit Liv.

St. Patrick døde den 17. Marts 493 og blev begravet ved det Kloster, han havde grundlagt ved Downpatrick. En Legende fortæller, at to utæmmede hvide Okser blev spændt for Vognen, hvorpaa hans Kiste stod, og fik Lov til at gaa, hvorhen de vilde; og der, hvor de standsede, blev St. Patrick begravet. Desværre blev der ikke rejst

nogen Sten paa Graven; men i det tolvte Aarhundrede, da Ligene af to af hans senere Disciple, Brigid og Columcille, blev ført fra det Sted, hvor de først blev jordet, og lagt ned i St. Patricks Grav, blev der sat en Sten over dem og ham med en latinsk Inskription, som betød: I Down ligger tre Helgener i een Grav — Grigid, Patrick og Columcille.

I Tidens Løb blev Stenen ødelagt og forsvandt omsider. Men for et halvt Aarhundrede siden blev den store Mindesten af utilhugget Granit, som man nu ser paa Kirkegaarden i Downpatrick, hentet fra Mournebjergene. Paa den er Helgenens Navn indhugget med keltiske Bogstaver og over Navnet et keltisk Kors. Tre Statuer, som forestiller de tre Helgener, staar i Nicher over Domkirken Østvindue. Ved Struell, en mile derfra, findes nogle hellige Kilder, som St. Patrick skal have givet helbredende Kraft; de bliver St. Hans Aften besøgt af Pilgrimme, som søger Helbredelse.

Hele Grevskabet Down er meget smukt og interessant. Men Kronen paa dets Skønhed er Mournebjergene, som St. Patricks Blik ofte maa have hvilet paa, og det mest interessante er alle Minderne om Irlands store Apostel.

Sommermødet paa Magleås

Det fuldstændige program for »Katolsk sommermøde på Magleås højskole« i dagene 8. til 14. august foreligger nu. Gennem Katolsk Ugeblad er der allerede blevet gjort opmærksom på, at formiddagens emner danner en linje, medens eftermiddagens emner nærmest er katolsk orientering i aktuelle spørgsmål. Man ankommer til højskolen i løbet af eftermiddagen, mandag den 8. august, således at alle kan deltage i måltidet kl. 18. Aftenen går med indretning og instruktion og

(Fortsættes Side 133)

BARNETS KLAGE

(forsat fra Side 127)

Og hvis du gaar fra os, Mor, saa glemmer du mig —

Aa, saa bliver jeg vel nok ene, og saa vil jeg græde og græde og vente.

Aa, Far, kære lille Mor, I maa ikke gaa!

Hvor skal jeg saa gaa hen? Jeg hører jo til jer begge to.

Mor, jeg tror ikke paa, at du vil gaa fra mig.

Far, bliv dog hos mig og hos Mor, kære lille Far.

Men de tænkte kun paa sig selv og ikke paa Barnet.

Faderen sagde, at han havde nok og Moderen klagede over, at nu kunde hun ikke mere.

Og saa gik de fra hinanden — og sønderrev Barnehjertet.

I korte Træk -

Den kendte franske Prædikant, Pere Riquet SJ, holder igen i Aar Fasteprædikener i Notre Dame. Emnet for Prædikenerne er »Kirken — Verdens Frihed« og udsendes af den franske Radio (KNA).

Den første katolske Universitet i Indonesien er oprettet i Bandung paa Øen Java. Det ledes af Franciskanerpatres. — Jesuitterne har en Lærestol ved Statsuniversitetet i Djakarta (KNA).

Katolicismen i Ægypten gør langsomme men stadige Fremskridt. Ifølge de seneste Statistiker er Katolikernes Antal i de seneste 25 Aar steget med 60 % (KNA).

Den berømte St. Apollinaris-Basilika i Ravenna har maattet lukkes paa Grund af Fare for Sammenstyrning. Kirken rejstes af Theoderik i 6. Aarhundrede og er verdenskendt paa Grund af sine Mosaikker (KIPA).

Interessen for den forestaaende Eukaristiske Kongres i Rio de Janeiro nu til Juli er langt større end forventet. Tilmeldelserne har allerede paa nærværende Tidspunkt foranlediget, at Mødepladsen har maattet udvides med yderligere 100.000 Kvadratmeter (KNA).

Salesianersøstrene fra Novara og Vercelli vil under den næste Rishøst i Po-Området tage sig af Risplukkerskerne. Der vil blive indrettet særskilte Opholdssteder og tillige Uddeleingssteder for Klæder, Levnedsmidler og Medikamenter. Paa Søn- og Heligdage under Høsten vil Kvinderne kunne opholde sig i Salesianersøstrenes Huse (KNA).

Under Udgravninger ved Valfartsstedet »Dominus plevit« i Jerusalem, hvor Herren græd over den hellige Stad, er man stødt paa Resterne af en Kirke, der menes at stamme fra 4. Aarhundrede (KIPA).

Aftengudstjenesterne i Münchens Banegaard Kl. 19,30 og 20,15 har i den seneste Tid været saa godt besøgt, at man har maattet henstille, at kun virkelig Rejsende og Turister benytter sig af disse Gudstjenester (KIPA).

Erkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, meddelte i sidste Uge Firmelsens Sakramente til den tidligere Filmstar Ben Lyon, som var blevet optaget i Kirken i August sidste Aar (KIPA).

Filmen om de hjemløses Apostel, Abbé Pierre, »Les chiffoniers d'Emmaus«, har haft Ur-Premiere i Paris. Abbé Pierre kunde paa Grund af svigtende Helbred ikke selv overvære Førstepførelsen (KIPA).

SANKT JOSEF

Var han ikke nærmest en elskelig olding, spørger du i dit stille sind? Han har vel næppe noget at sige os unge?

Hvorfra ved du, at han var en olding? Måske fordi kunsten fremstiller ham som ældre mand? Men ved du også hvorfor kunstnerne gør det? Fordi det er meget lettere at lægge »det faderlige« ind i et ældre gråskægget ansigt end i en ung, kraftig mand. Af den grund afbildes Gud Fader som den »gamle af dage«. Men i evangelierne står der intet om Josefs alder. Han var vel nok noget ældre end Maria, som næppe var fyldt 20 år, da hun fødte Jesus.

Der er altså intet i vejen for, at vi kan anse Sankt Josef at have været en ung mand i tyverne, netop i den alder, da de fleste unge forlover og gifter sig. Sankt Josefs liv var forbilledligt for unge kristne, fordi hvert af hans skridt skete med henblik på Jesus Kristus, hele hans liv blev levet i Jesu Kristi tjeneste. *pater.*

Ugens samtale

— Jeg ser i »Stafetten« at der skal afholdes en retræte i Øm nu i påsken.

— Ja, jeg skal med.

— Nå, så kunne du måske lige fortælle mig hvad en retræte egentlig er for noget. Det lyder så militært, som et tilbagetog?

— Ja, du har ret, det er det samme ord, og meningen er sådan set også den samme.

— Er det da en flugt fra hverdagen?

— Ikke en flugt, men en planmæssig tilbagetrækning.

— Haha! Et strategisk tilbagetog! Det minder mig om tyskernes berømte »elastiske forsvar«!

— Nu skal jeg forklare dig sammenhængen. Ser du, en katolik er på en måde altid i krig — med sig selv, med den onde og med den ydre, ikke-katolske omverden, som hele tiden forsøger at påvirke ham i den gale retning, d.v.s. bort fra Gud. Er du med?

— Ja, det forstår jeg godt.

— Denne ustandselige krigsførelse virker naturligvis trættende, og som en klog general beslutter katolikken derfor at trække sig ud af forreste kamplinie et stykke tid, han foretager et planmæssigt tilbagetog til en velforberedt stilling bag fronten, hvor fjenden ikke så let kan nå ham. Her hviler han ud og samler friske kræfter, så at han bagefter med fornyet energi kan kaste sig ud i kampen.

— Nu er jeg ikke helt med mere.

— Jo: katolikken trækker sig ud af hverdagen og tager ophold på et sted, hvor alt er indstillet på at hjælpe ham til i fred og ro at overveje de evige sandheder og til at komme Gud nærmere.

— Hvor foregår så det?

— Helst i et kloster, men også andre rolige steder kan bruges. Ømborgen er f. eks. et udmærket sted, fordi den ligger helt for sig selv i uforstyrrede omgivelser.

— Hvordan går dagen på sådan en retræte?

— Med andagter og foredrag, afvekslende med stille timer, hvor man uforstyrret kan tænke livets store problemer igennem. Hvis man er i tvivl om noget, kan man tale med den præst, som leder retræten. Hele dagen er kort sagt viet til Gud, alt er lagt an på at hjælpe deltagerne til at samle tankerne om »det ene fornødne«.

— Det lyder jo som et helt klosterliv!

— Ja, og det er netop det, der er det storartede ved det!

Husk sedlen

Odense K.U.K.: 16. marts fabriksbesøg.

Stenogade K.U.K.: lø. d. 12. studiekreds.
J. Fog indleder om adventisterne.

D.U.K.'s Vinterskole: 13. marts: Ægte-skabet.

ding. Kosten er beregnet fra skærtorsdag kl. 11½ til første påskedag kl. 17½. Ønsker man at blive til 2. påskedag om aftenen, koster det 6 kr. ekstra.

I kan godt komme til Øm onsdag aften, da der kommer et arbejds hold derud i løbet af onsdag eftermiddag, men så må I selv medbringe forplejning til onsdag aften; dog kan kaffe og the fås.

Indbydelse vil blive udsendt til alle foreningerne.

Alle unge er velkomne — selvom de ikke er medlemmer af D.U.K.

Appel fra DUK's landsformand

Jeg opfordrer herved alle, og ikke mindst præsterne og søstrene i hele landet til at begejstre vore unge, så de får lyst til at deltage i D.U.K.'s påskeretræte. Enhver ved, hvor meget det kan komme til at betyde for den enkelte.

Er vi vågne katolikker, eller er vi det ikke? Spørgsmålet er åbent! I hvert fald, retræten vil kunne hjælpe os til at blive det.

Altså, hjælp os med at få en god tilslutning og husk og i bønner.

Venlig hilsen

Børge Berg.

Vor bøn vil opnå meget, når vi beder af ganske hjerte, og når vi ikke blot tjener Gud med ord, men kan henvise til vor rene, samvittighedsfulde livsførelse. Mange mennesker mener, at det er gjort med bøn alene. Men Gud ser meget mere på gerningerne end på ordene.

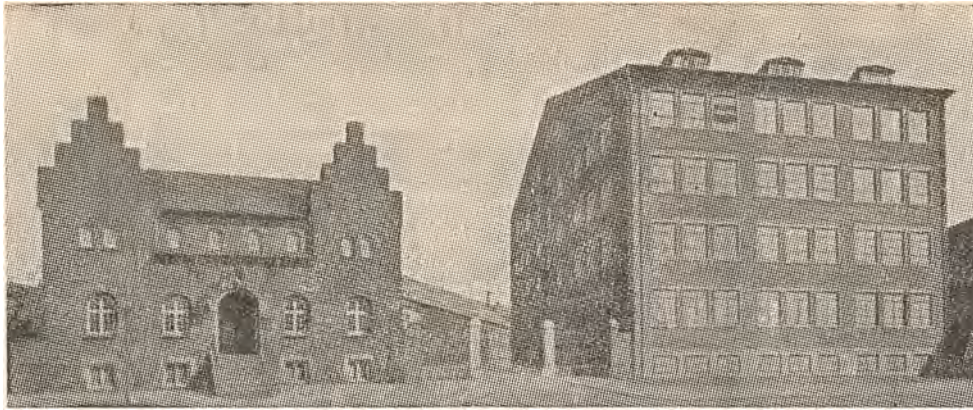
Hvis vi i denne fastetid trofast arbejder med os selv, og gør os umage for at rette hvad vi hidtil har fejlet, så kan vi bede med fortrøstning.

(Fra »Fra Askeonsdag til Hvidesøndag«).

Andelige bøger

til læsning i fasten

Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse	7.50
Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse, skind	11.00
Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse, luksusudgave	23.00
Frans af Sales: Philothea	7.50
Frans af Sales: Philothea, skind	11.00
Gräf: Guds Viljes Vej, ib.	5.00
Jarret: Intet blivende Sted	2.75
Katerina Emmerich: Jesu Lidelser	6.50
Katerina Emmerich: Jesu Lidelser, vb.	17.50
Helbing: Fra Askeonsdag til Hvidesøndag	4.50
Helbing: Fra Askeonsdag til Hvidesøndag, ib.	7.50
Guardini: Vor Herre og Frelser Korsvej	2.00
Jesu Korsvej	3.25
R. Hugh Benson: Kristus i Kirken	5.80
R. Hugh Benson: Kristi Ven-skap	4.50
Den hl. Teresa af Avilas Liv ...	13.75
Augustin: Jeg bekjenner	11.50
Ricciotti: Jesu Kristi Levned ...	15.00

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

$\frac{1}{5}$ C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trælast & Kulkompani

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Skt. Knuds Gilderne meddeler

Som Gildemedlemmerne vil vide, modtog Hovedkomiteen atter i 1954 2 Rejsepræmier at udsætte ved Lodtrækning som en Opmuntring til 2 Medlemmer, der gennem Aaret rettidigt indbetalte og fik afregnet deres Kontingent.

Denne Lodtrækning har nu fundet Sted, og Præmierne tilfaldt:

Medlem Nr. 10470 — en Rejse til Lourdes med den nationale Pilgrimsrejse 4.—16. Juli d. A. med alt betalt fra Gedser og retur.

Medlem Nr. 4516 — et Rejse-Gavekort til Værdi Kr. 300,—.

De paagældende Medlemmer bedes inden den 15. April d. A. sætte sig i Forbindelse med Hovedkomiteens Sekretær, Kontorchef H. Valeur Fausbøll, Jagtvej 183 A, København Ø., og samtidigt vedlægge deres Medlemskvittering Nr. 60 for 1954, hvorefter de vil modtage nærmere Underretning.

Retræte på Rygaard for damer.

Leder: Pater Dorn S. I.

Fra tirsdag den 5. april kl. 19.30 til påskelørdag om morgenen. Pris 25 kr. Medbring lagner og serviet. — Tlf. HE 3118, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Assumptionssøstrene.

Sommermødet paa Magleaa

(fortsat fra Side 27)

slutter med sungen, dansk komplet. Hver morgen samles alle til reciteret messe kl. 7,30 og kl. 9,30 tages det første emne op. Emnelisten ser således ud:

Tirsdag:

Morgen: *Katolikkens personlige samvittighed og skriftemålet* — ved pater J. Lanser og en lægmand. Eftermiddag: *Katolske strømninger i nyere dansk litteratur* — ved cand. mag. Clara Svendsen. *Moderne missionsmetoder* — ved pater P. Gregoire og cand. mag. Ellen Nielsen. Aften: *Synd og nåde belyst ved oplæsning*. Tilrettelæggelse: Ekspeditionssekretær E. Hjorth.

Onsdag:

Morgen: *Bøn i kirke og lønkammer* — ved pastor N. R. M. Oppermann og en lægmand. Eftermiddag: *Den moderne lægevidenskabs syn på mennesket* — ved læge Sven Christensen. *Katolicismen i den spanskaltalende verden i dag* — ved redaktør Hans Bølling og pater L. Dorn. Aften: *Mysterie-spil*. Tilrettelæggelse: Skuespiller Søren Weiss.

Torsdag:

Morgen: *Bibelen som helligskrift og oldskrift* — ved forfatteren, pastor Peter Schindler. Eftermiddag: *Den*

kristnes sociale ansvar — ved pastor Knud Ballin. *Gruppearbejdet i sogne* — ved reklamechef Filip Lange. Aften: Pastor Peter Schindler vil fortælle om sin *kommende oversættelse af Det gamle Testamente*.

Fredag:

Morgen: *Kristenliv i hverdagen* — ved pastor Bjørn Højbo, og *det kristne familieliv* — ved en lægmand. Eftermiddag: *Maria i den kristnes liv* — ved pater H. Roos. Aften: Fri — f. eks. til spadseretur omkring Sjælsø.

Lørdag:

Morgen: *Troen som kilde til den kristne kærlighed* — ved pastor H. Messerschmidt, og *Præste- og klosterkald* — ved pastor Georg Bertling. Eftermiddag: *Forholdet mellem den katolske kirke og vore dages protestantiske kirker* — ved pater J. M. Raulin. *Film, litteratur og børn* — ved mag. art. Bjørn Moe. Aften: *Klosterlivet belyst ved film og grammofonplader*. Tilrettelæggelse: Pastor Bjørn Højbo.

Ugebladets læsere kan nu studere denne emneliste. Næste uge bringes oplysninger af praktisk art, om indmeldelse f. eks. således at den interesse, som emnelisten må vække, sætter frugt i indmeldelse. Fuldstændigt program kan rekvireres hos undertegnede.

Kjeld Geertz-Hansen,
Bredgade 64, K.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts:

13. S. 3. SØNDAG I FASTEN (208 (violet) —30); 2. og 3. Bøn som Askeonsdag (122); Fastens Præf. (516).

14. M. Feria (213); 2. og 3. Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).

15. Ti. Feria (218); 2. og 3. Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).

16. O. Feria (222); 2. og 3. Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).

17. T. St. Patrick (852); 2. Bøn: Feria (227); Præf. (516); sidste Evang.: (229). —

Eller: (violet) Feria (227); 2. Bøn: St. Patrick (852); Præf. (516).

18. F. St. Cyrillus af Jerusalem (hvid) (852); 2. Bøn: Feria (231); Præf. (516); sidste Evang.: (233). — Eller:

(violet) Feria (231); 2. Bøn: St. Cyrillus (852); Præf. (516).

19. L. ST. JOSEF, Jomfru Mariæ (hvid) Brudgom (853—90); 2. Bøn: Feria (238); St. Josefs Præf. (523); sidste Ev.: (245).

20. S. 4. SØNDAG I FASTEN. — Lætare.

St. Andreas kirke:

Søndag 13. marts kl. 19,30: Fasteprædiken af P. H. Roos S.J.: Helligånden forener os med Kristus.

Torsdag 17. marts kl. 20,00 (i menighedssalen): Pater Drouzy taler om påskens liturgi: Vandets mysterium.

Katolsk aftenskole.

Troslære. Tirsdag d. 15. marts kl. 20 i Sakramentskirken, pater Raulin: Kirkens hierarkiske struktur. Dens kendetegn. Dens ufejlbarhed. Paven.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777. Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Announceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Sct. Ansgars kirke.

Tirsdag d. 15. marts kl. 20,15: Reciteret messe og fasteprediken af pater T. Langsted over „Lidelsens kors“.

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal iv.

Telefon Eva 1075 y

Til alle forældre -

med børn mellem 4 og 13 år

Har De givet Deres børn fornuftig besked om livets opståen, barnets undfangelse, fødsel og opvækst? Det hører med til både Deres ret og pligt som forældre og kristne, og det betyder uhyre meget for Deres børns fremtid, hvordan det gøres! Kirken har gang på gang understreget, at forældre selv bør søge at løse denne opgave. — Men måske har De indtil nu blot skudt spørgsmålene til side? Måske ville De gerne svare, men har svært ved at finde den rette tone eller det rette tidspunkt? Måske spørger Deres børn slet ikke af sig selv? I alle disse tilfælde vil De kunne finde råd og vejledning i den lille bog, som FAMILIA lige har udgivet under titlen FRA BARN TIL UNG og som netop er tænkt som en hjælp til katolske forældre. Bogen indledes med en vejledning for forældrene, hvori bl. a. følgende spørgsmål drøftes: Er det forældrenes pligt at give denne vejledning? - Hvem skal gøre det: far eller mor, præst eller lærer? - Hvornår bør man tale? - Hvis børnene nu slet ikke spørger? - Hvis børnenes spørgsmål kommer helt uventet? o.s.v. Derefter bringer bogen to serier kommenterede forslag til samtaler med henholdsvis drenge og piger. Køb eller bestil bogen endnu i dag!

FRA BARN TIL UNG

- et forsøg på en katolsk seksualvejledning

Under redaktion af Preben Frandsen og P. E. Bjørriild. 88 sider. Kr. 4,50. Fås fra boghylden i præstegården, i Skt. Ansgars Boghandel eller gennem FAMILIA ved indsendelse af beløbet til postkonto 878.74, Preben Frandsen, Løvgårdsvej 53, Virum.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310.

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Ex Oriente lux

Møde: Onsdag d. 16. marts kl. 20 præcis, Frederikssundsvej 225. Alle er velkomne. Man bedes bringe brød med til eget forbrug, der serveres en kop te. — Emner: Den oldkristne påskeopfattelse, Fasteopfattelsen i oldkristendommen og i den byzantinske kristenhed, Russisk påskeliturgi.

C. M. Hinnè og Hustru Friederikke f. Noltes Mindelegat

Der vil være at udele nogle Portioner af dette Legat. Efter Stifterens Bestemmelse skal Legatet tildeles ældre i København og tilgrænsende Kommuner bosiddende Mennesker, som hører til den katolske Kirke og sidder i smaa Forhold, navnlig saadanne som tidligere har været bedre stillede.

Skeiaer til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor, Bredgade 69, St. o. G., aabent alle Hverdage, Lørdag undtagen, Kl. 15—17, og afleveres samme Sted senest 28. Marts.

Academicum Catholicum

Torsdag d. 17. marts kl. 15. *Gymnasiastgruppen* mødes på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 A, under ledelse af pastor *Bjørn Højbo*, som iøvrigt hver torsdag. Velkommen er enhver katolsk gymnasieelev.

*

Lørdag d. 19. marts kl. 20. *Aabent hus* i Vartovs selskabslokaler, Farvergade 27, opgang 8, st. th. (Bemærk stedet!). Redaktør, dr. *Helmuth Holzappel* fra Würzburg vil på tysk fortælle om: Katolikker i den danske hær efter reformationen. Derefter selskabeligt samvær.

Holbæk

Kaffe saa

Rs. Petersen

Guldborghus . Tlf. 1081

Leverandør til de katolske institutioner

All i Bandager & Sygeplejeartikler
Holbæk Materialhandel

Telefon 32
Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe . Chocolate . Conserves
køber De bedst hos

Laur. Kristoffersen

Smedelundsgade 42, Telf. 550

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER
Smedelundsgade 1 . Telf. 136

Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

MADS JENSEN

URMAGER - GULD SMED

Ahlgade 17, Tlf. 102

Leverandør til De katolske institutioner

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

Kolonial - billigst med det bedste
Viktualie
Manufaktur
Isenkram
Holbæk Brugsforening
Telefon 10
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Lev. til den katolske Menighed

Odense

GØR DERES INDKØB AF:

Frugt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443

Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN Skomagermester
1. Kl.s Reparationer
Hjallesvej 12

Leverandør til De katolske institutioner

**Kør med TAXA
TELEFON 4700**

GØR DERES INDKØB I

Blomsterforretningen »SARA«

Hjallesvej 10, Telefon 5154

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa

Knud Rasmussen

Hjallesvej 6, Telf. 6184

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanegade 39 . Telefon 4895

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER

Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534

Udlærer Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Hele Verden hilste Pius XII

10.000 Mennesker paa Peterspladsen
paa Pavens Fødselsdag

Over 10.000 Romere og Pilgrimme fra den ganske Verden hyldede 2. Marts Pave Pius XII paa Peterspladsen paa hans 79-Aars Fødselsdag og samtidig 16. Aarsdagen for hans Pontifikat. Ved 12,30-Tiden viste Paven sig ved Vinduet i sit Arbejdsværelse paa tredje Sal i Vatikanet og velsignede Skarerne. Hans Ord blev pr. Højttaler gengivet for Menneskemasserne nede paa Peterspladsen.

Vatikanets Bygninger var flagsmykket, men ellers forløb Dagen som almindelig Arbejdsdag. 12. Marts, Pavens Kroningsdag, hviler Arbejdet imidlertid, og man haaber i Vatikanet, at den Hellige Fader i Aar vil være i Stand til at overvære den højtidelige Pontifikalmesse, der paa denne Dag celebreres i det Sixtinske Kapel.

Radio Vaticana henviste 2. Marts i en Kommentar til den Betydning, der maa tillægges det forløbne Aar af Pave Pius XII's Pontifikat. Med heroisk Hengivenhed og eksemplarisk Fromhed har Paven i Ord og Gerning deltaget i Højtideligholdelsen af Mariaaaret. Aarets Helgenkaaringer — deriblandt Pave Pius X's Kanonisation — vil staa som uforglemmelige Højdepunkter. »Hele Jordens Kreds jublede, da Paven proklamerede Festen for Marias Kongedømme«, erklærede Vatikansenderen.

I det forløbne Aar har Paven for første Gang talt foran Fjernsynskameraet til Seerne Verden over og dermed indviet denne Radioteknikkens seneste Opfindelse til Guds Ære. Vatikanet erindrer endvidere om de utallige betydningsfulde Taler, som Paven holdt i det forløbne Aar samt om de fire Encyklikaer, der saa Dagens Lys i hans Pontifikats sekstende Aar. Paven talte endvidere fra sit Sygeleje til de Troende Verden over, og de allersesteste Efterretninger om Pavens Helbredstilstand lyder meget beroligende. Pius XII holder stadig Verdenskirkens Ror fast i sin Haand (KNA).

Trækker Kardinal Segura sig tilbage?

Biskoppen af Granada, Mgr. Rafael Alvarez, har henstillet til Ærkebiskoppen af Sevilla, Kardinal Pietro Segura, at han trækker sig tilbage fra sit Embede og tager Ophold i et Kloster i sin Hjemstavnby Burgos. Det forlyder, at Kardinalen har indvilliget i at trække sig tilbage fra Ærkebispesædet, men at han ikke agter at forlade Sevilla.

Denne opsigtsvækkende Meddelelse publiceredes af forskellige Pressebu-

URBI ET ORBI

„La Quinzaine“

Et Tidsskrift lægger op

Det franske Tidsskrift »La Quinzaine« er for nylig blevet officielt fordømt af Rom og sat paa Index. Udgiverne har derefter besluttet at standse Udgivelsen af Bladet. I det sidste Hefte, der netop er udkommet, bekendtgøres det at man har bøjet sig for Kirkens Afgørelse.

Den kirkelige Fordømmelse af »La Quinzaine« kom ikke overraskende, i hvert Fald ikke for Frankrig. De franske Biskopper har ved flere Lejligheder — senest i Marts 1954 — udtrykkeligt advaret mod Tidsskriftets Tendenser. Tidsskriftet blev i Begyndelsen ledet af Katolikker, der var virksomme i det politiske Liv og som havde Dominikanerpatres til Raadgivere; Patrene trak sig imidlertid paa et tidligere Tidspunkt officielt tilbage efter Henstilling fra deres Foresatte. I den sidste Tid lededes Bladet af tre Akademikere, Jacques Chatagner, Max Stern og Jean Verlhac.

Bladet fulgte de saakaldte »fremskridtsvenlige Kristne«s Linie og tog i Praxis Standpunkt i Overensstemmelse med kommunistisk Partipolitik. Dette var især Tilfældet i Spørgsmaalet om Kirkeforfølgelsen bag Jerntæppet. Det gjorde Forsøg paa at etablere en vis Balance mellem den kirkelige Lydighed og en uafhængig Holdning i Tidens Spørgsmaal, men kændrede i Realiteten ved Umuligheden af f. Eks. at skille Marxismens økonomiske, sociale og politiske Maximer fra den materialistiske Ateisme.

»La Quinzaine« blev saa vidt vides oprindeligt finansieret af Grundlæggeren af det katolske illustrerede Blad »La Vie Catholique Illustrée«s Grundlægger, Madame Sauvageot, og talte nogle tusinde, hovedsageligt yngre Tilhængere af Forsøget paa at forson Kirken med Marxismen. Bladet havde til Slut et Oplag paa omkring 8000 Eksemplarer og talte ogsaa et Antal Gejstlige blandt sine Læsere. Da man imidlertid begyndte at diskutere ogsaa det kirkelige Dogma, maatte Kirken skride ind (KIPA).

reauer og det tillagdes, at Interventionen skulde være sket paa Foranledning af den Hellige Stol. Imidlertid udtaler man paa kompetent Hold i Vatikanet, at Meddelelserne om, at Vatikanet skulde have henstillet til Kardinal Segura at trække sig tilbage, savner ethvert Grundlag. Paa højeste kirkelige Sted i Paris erklærer man ligeledes, at der derfra ikke er foretaget noget som helst Skridt for at formaa Kardinalen til at trække sig tilbage (KNA).

„Osservatore Romano“ kritiserer François Mauriac

Den franske Forfatter François Mauriac har for nylig i det amerikanske Tidsskrift »Look« publiceret en Artikel, hvori han søger at redegøre for hvorfor det (efter hans Mening) vilde være inoportunt at vælge en Amerikaner til Pave. Det er ikke første Gang, at François Mauriac overskrider Grænsen for sin Kompetence: første Gang var i Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne og anden Gang i Forbindelse med den Apostoliske Nuntius' Stilling i Frankrig.

Med Anledning af Artiklen i »Look« skriver »Osservatore Romano« (27. Februar 1955): Forskellige Pressebuereauer har udsendt Meddelelse om, at den franske Forfatter François Mauriac, hvem det iøvrigt ikke skorter paa Ærgerrighed, har undersøgt Grundene til, hvorfor det vilde være forbundet med alvorlige Ulemper, dersom en amerikansk Kardinal skulde blive valgt til Pave. Tiderne har ændret sig. Før i Tiden var det Kejseren, der vilde bestemme det. Idag er det Forfatterne (der er Katolikker og har et vist litterært Navn), som gør det efter et Opportunitetssynspunkt og derved giver det Udseende af en aktiv Deltagelse i den kirkelige Doktrin. De giver det ud for paa en eller anden Maade at være inspireret af Helligaanden. Slige Tilfælde præsenteres man atter og atter for. (KNA).

Moskva udviser katolsk Præst

Den katolske Præst ved den amerikanske Ambassade i Moskva, P. Georges Bisonnette, som har opholdt sig i den russiske Hovedstad siden Januar 1953, fik i sidste Uge ganske uventet Ordre om at forlade den sovjetrussiske Hovedstad inden fire Dage. Der opgaves ingen Grund, og den amerikanske Ambassadør har nedlagt Protest imod Udvisningen af Pateren, hvis Opholdstilladelse først udløber i August i Aar. Sovjetregeringen har imidlertid ikke reageret overfor Ambassadørens Protest og P. Bisonnette har nu forladt Moskva med Fly via Helsinki. I en Erklæring fra det amerikanske Udenrigsdepartement henviser man udtrykkelig til, at P. Bisonnette opholdt sig i Moskva i Henhold til en Overenskomst med Litvinov af 1933 angaaende Optagelse af diplomatisk Forbindelse mellem USA og Rusland. Sovjet anerkendte dengang Præsident Roosevelts Krav om fri Religionsøvelse for de i Rusland stationerede Amerikanere.

Det formodes imidlertid — ifølge Meddelelser fra Washington — at Udvisningen af den katolske Ambassadepræst maa betragtes som en Slags Gengældelsesforholdsregel for Inddragelsen af Opholdstilladelsen til Exarken for Moskva Patriarkatet Boris i USA (KNA).

Katolsk

20 Marts 1955
103. Aargang
Nr. 12

Ugeblad

Forberedelse til Paaske:

Paaskemysteriet

Munkefaderen Benedikt

50 Aar i Roskilde

Den hellige Catharina
af Vadstena

Atter Audienser i
Vatikanet

Endnu en Gang et Par Ord i Forbindelse med de Selvransagelser, man har hørt om efter Luther-Filmens Nederlag. Det ene Spørgsmaal, som stilles, gaar ud paa, om det er rigtigt, at der er saa fortvivlende ringe religiøs Interesse, som man af og til synes at se Vidnesbyrd om. Det har vi for vort Vedkommende ment at maatte besvare benægtende. Tilsyneladende er Interessen minimal, men af og til faar man Indblik i Tilstande, der viser, at det kun er tilsyneladende, og at mange interesserer sig for religiøse Spørgsmaal.

Men saa kommer det næste. Hvad er Grunden til Misforholdet mellem det tilsyneladende og det virkelige? Svaret er ganske let, eftersom de religiøst interesserede selv giver det, naar man kommer dem paa nærmere Hold. I al Almindelighed siger de, at den officielle Kirke — hvorved de tænker paa Folkekirken — er alt for splidagtigt et Hus til at de kan tænke sig at søge den. Taler man mere indgaaende med dem, er det ikke nogen Ensretning, de leder efter. De færre-

ste har noget imod, at der er divergerende Meninger (de fleste er her mere »large« overfor Divergenser, end vi Katolikker synes om). I Samtalens Løb ser man i de fleste Tilfælde, at Utilfredsheden retter sig mod, at man *dyrker* Særstandpunkterne. En sagde f. Eks.: »Dette her er alt for meget Sekt for mig. De slaas om saa smaa og personlige Ting, saa snævre og egoistiske Ting, at det for os uden for ser ud, som om Religionen interesserede dem meget mindre end Særstandpunktet«.

Der er noget om det. Og for at vore protestantiske Venner nu ikke skal misforstaa os og tro, at vi evig og altid fryder os over deres menneskelige og kirkelige Unoder og farisæisk

Særinteresse og Religion

peger paa os selv som Eksemplet til Efterfølgelse, maa vi tilstaa, at vi retter vore Spørgsmaal til de udenfor staaende for selv at lære. Vi ved saa udmærket af egen Erfaring, at Skolen trykker. Danskerne kommer jo ikke i tætte Skarer for at søge Optagelse hos os, og mange af vore egne, ogsaa adskillige, vi ansaa for ivrige Katolikker, forlader os og »bliver borte«, ganske ligesom Folkekirken kender til det. I Selvransagelsens Dage har vi virkelig ogsaa noget at spørge os selv om.

Denne vor Selvransagelse synes at give de udenforstaaende — og dem, der forlod os og blev til udenforstaaende — en hel Del Ret. Med al Respekt for den frie Vilje og dens Muligheder, tror vi, at om vi levede og forkyndte vor Religion med Eneeftertryk paa de centrale Ting i den, dem der gør den til hvad den er, den udødelige Verdensreligion for alle Slags Mennesker til alle Slags Tider, ville Frafaldene være færre og Konversionerne væsentlig flere.

Vor Fejl er bl. a. den, som ogsaa Folkekirken kender til, og som maaske nok er synligst i Folkekirken, men ingenlunde ukendt hos os — de smaa Særinteresser, den aandelige Klike-dannelse. Hos os giver det sig ikke Udtryk som i Folkekirken med Fornægtelser af hinandens Kristendomsopfattelse. Hos os er vi jo heldigvis enige om den kristne Læremyndigheds Sæde. Men der er alligevel nok at gøre aandelige Modebevægelse af, nok at »for-klike« sig paa — og vist kender vi til det.

Selvransagelse og Faste hører sammen. Vi vil meget passende anvende Fastetiden til at gøre os fri af vore kæreste religiøse Snurrepiberier og enhver Form for Opdeling i Kliker. Gør vi os for Alvor fri af alt sligt, vil den katolske Forkyndelse blive den Surdejg, som mærkbart vil ændre det aandelige Klima i vort Land.

Fra Angelico

Mariæ Bebudelse

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KB&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre,
Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basmøvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kianse, Frugt og Grønsager

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

Manufaktur, Herrerliggeri
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Påskemysteriet

Den 9. februar 1951 offentliggjorde Rituskongregationen i Rom et dekret, ifølge hvilket det påskemat blev tilladt at celebrere den gudstjeneste, som indtil da havde fundet sted påskelørdags morgen. Dette dekret, der blev udsendt helt uventet, vakte på een gang overraskelse og glæde.

Overraskelse, fordi denne natlige gudstjeneste ville bryde en tradition, der var mindst fem hundrede år gammel. Som bekendt tages der meget hensyn til liturgiske traditioner, og de romerske kongregationer giver på dette punkt ikke gerne plads for nye ideer. Men denne afgørelse vakte desuden *glæde*, fordi man ved at vende tilbage til at fejre påskeliturgen på samme måde, som man gjorde det i Kirkens første århundreder, gengav denne liturgi, som allerede den hellige Augustin kaldte »alle hellige vigiliens moder«, hele dens oprindelige mening og højtidelige form.

Dekretet angiver selv de to grunde, der har ført til denne afgørelse:

1) Påskelørdagens ceremonier opstod oprindeligt som en natlig vigilie, som efter først at være rykket frem til aftenen og siden til eftermiddagen endelig i det 14. århundrede blev fastlagt til påskelørdags morgen. Ved denne fremrykning mistede mange af ceremonierne deres symbolske indhold og virkning. Således blev f. eks. ildens og påskelysets indvielse og alle hentydningerne til nattens hellighed berøvet deres mening. Det at fejre vigilien om natten er altså på ingen måde noget nyt, men en tilbagevenden til det oprindelige og til traditionen fra Kirkens ældste tid.

2) En anden grund af mere praktisk art, der også er taget med i betragtning, er den, at påskelørdag, der tidligere var en fridag, i løbet af de sidste tre hundrede år næsten overalt er blevet en arbejdsdag som alle andre, og at kirkeårets vigtigste gudstjeneste derfor celebreredes for næsten tomme kirker. Det var på grund af det ugunstige tidspunkt praktisk talt umuligt for de fleste kristne at være med til de langvarige ceremonier og således få del i de dermed forbundne åndelige rigdomme.

Vi må derfor være Kirken taknemmelig for, at den ved dette dekret endnu en gang har vist, at den forstår at tilpasse sig de troendes behov og de forskellige tidsaldres krav. Fra nu af kan vi altså til trods for vort hektiske liv hvert år samles påskemat for helt at leve med i Kristi opstandelsesmysterium. Efter fire års forsøg er det, især på de steder, hvor vigilien har været virkelig forberedt, allerede nu muligt at konstatere dens åndelige frugter.

»Især hvor vigilien har været forberedt!« Det er nemlig ikke tilstrækkeligt at komme til denne vigilie som tilskuere eller udelukkende drevet af menneskelig nysgerrighed eller af trangten til at opleve noget nyt. Litur-

gien er ikke et skuespil, vi overværer, — det er en handling, vi tager del i, den er et mysterium, der opsluger os. Over påskeliturgen hviler der på ingen måde et skær af arkæologisk rekonstruktion eller æstetisk leg. Den er det middel, Kirken giver os i hænde, for at Kristi mysterium, hans døds og opstandelsesmysterium, skal blive levende i os. Og eftersom dette mysterium er det centrale mysterium i hele kristendommen, er påskevigilien den vigtigste begivenhed i hvert kirkeår og som følge deraf den vigtigste begivenhed i vort liv. Den er ikke alene en fest, den er festen, der giver alt det øvrige mening. Den dag alle

kristne har forstået, hvad påsken er, har vi genfundet en af de vigtigste værdier i kristendommen, og samtidig en på een gang glad og levende religion.

Hvad er da påskefesten? En hvilken som helst kristen, der har lært sin katekismus, kan svare, at det er Kristi opstandelsesfest. Det er rigtigt, men det er et svar, der slet ikke slår til, og som derfor kræver yderligere forklaring. Kristi opstandelse fandt nemlig ikke sted på en tilfældig dag. Den fandt sted på tredjedagen efter hans død, som selv står i direkte forbindelse med påsken i det Gamle Testamente. »I ved, at om to dage fejres

4. Søndag i Fasten

20. Marts 1955

VOR HELLIGE MODER KIRKEN

(Galaterbrevet, 4)

Hvad er Kirken egentlig? En Magtorganisation af herskesyge, pengegridske Prælater? En ubehagelig Mellem-Instans mellem Gud og mig? En fremmed Magt, der har bemægtiget sig mit Hjertes Religion og vil regere den? — Kirken oplever de samme religiøse, etiske og politiske Misforstaaelser, som Vor Herre selv — den faar de selvsamme Skældsord hældt ud over sig som Vor Herre ogsaa fik. Vi kristne har vænnet os til at kalde Kirken »Vor Moder«. Det har vi ikke lært af en eller anden tilfældig Propagandamager; det er selve den hellige Paulus, som i Søndagens Epistel for første Gang giver Kirken dette Hjertenavn. Og hvorfor det? Da vi blev født for anden Gang ved den hellige Daab, har Kirken »genfødt« os. Ved Daabsvandet Indvielse beder Præsten: »Helligaanden frugtbargøre da ved sin Guddoms lønlige Bistand dette Vand, der er beredt til Menneskers Genfødsel, for at der, naar det har faaet Del i Helliggørelsen, af den guddommelige Kildes uplettede Skød maa fremgaa en himmelsk Slægt, genfødt som en ny Skabning«.

Kirken har skænket os dette vort inderste Liv, Naadelivet. Af vor jordiske Mor fik vi vort jordiske Liv — aldrig vil vi kunne glemme hende dette eller takke hende tilstrækkeligt derfor. Men ligesaa uløselig bør vor Taknemmelighed være overfor vor »hellige Moder« Kirken, hvem vi skylder vort evige Liv. Og naar vor jordiske Moders Værk stander ved Dødens Port, saa har vor himmelske Moder, Kirken, i Mellemtiden født det guddommelige Liv i os og udviklet det saa at det overlever Døden. Hvor ofte føler en Mor ikke Smerten over at have født Liv til Døden, at hun ikke formaar at rive det, som hun fødte med Smerte ud af Dødens Greb; men da trøster vor hellige Moder Kirken hende, den Moder, der formaar at redde Moderens Værk udover Døden Gærde.

Kirken er endvidere Sandhedens Moder. Sandheden er det ny Livselement, som Kirken har ført os ind i. Himmelsk Sandhed og Visdom giver den os — ikke vindtørre Doktriner, men »et nyt Liv i Aanden«. Men den er ogsaa Frihedens Moder. Det er rigtigt, at Børn sommetider naar de er ved at blive store, har en Fornemmelse af at deres Moder er alt for streng ved dem. Saadan har mange det ogsaa med Hensyn til Kirken. Men dens Ubønhørlighed er kun til vor Gavn. Vi er kun daarlig hjulplne med Halvheder. Kirkens moderlige Kærlighed ser i Evighed — ogsaa naar det gælder vor usle, forgængelige Tilværelse. Den, der beklager sig over Kirken — jeg siger udtrykkeligt Kirken, og ikke den ene eller anden Underinstans' mere eller mindre morsomme Hittepaasomhed — han bør tænke paa, hvad Kirken gaar igennem med sine Børn; ikke med den, der har sagt sig fri af den, der smæder det Liv, som Kirken har skænket ham, der spotter den, hader den eller forfølger den. Hvor megen Skam og Forsmædelse oplever Kirken ikke sammen med sine Børn? Hedningerne foragter Kirken som Følge af dens vanartede Børn — og hvor mange af Kirkens egne Børn har ikke ladet haant om deres Mor naar hun i Tidernes Løb har været »en fattig Kvinde uden Indflydelse«? Og hvor mange har ikke været for dumme og for dovne til at lære af hende — for kloge til at lytte til Roms evig-levedygtige Røst, idet de mente at Rom havde Hestehov og stod dem i Vejen for deres egen smaa Ideer og Paafund. Men Rom — Moderen — har set til og sørget over de af hendes Børn, der gik fejl af Vejen. Det nytter ikke at anerkende en Mor rent juridisk — man maa ogsaa elske hende, tage ved Lære af hende (og ikke være »klogere«). Man maa føle sig knyttet til hende — ellers mangler det naturligste Instinkt. Ligesaa selvfølgelig er det da ogsaa at vi Kristne holder os til Kirken, følger dens Lære og opfylder dens Ønsker.

Sognepræsten.

påske,« siger Kristus selv til sine discipule, »og Menneskesønnen skal overgives til at korsfæstes.« (Math. 26, 2). Kristi påske ligger ligesom de kristnes påske i direkte forlængelse af den hebraiske påske. Jesus er ikke kommet for at nedbryde, men for at fuldende. Derfor må vi, for at mysteriets rigdom ikke skal gå tabt for os, først forstå, hvori den symbolske påske, det Gamle Testaments påske, bestod.

Ordet *Pascha* forekommer i Biblen første gang i 2. Mosebogs 12. kapitel. Hebræerne er ægypternes fanger og må arbejde hårdt for at tilfredsstille deres herrers krav. Ni plager efter hinanden har endnu ikke formået at få Farao til at bøje sig. Jahve henvender sig da til Moses og forbereder ham på en tiende plage, endnu frygteligere end de foregående, som skal ramme ægypterne, og som skal få afgørende betydning: dødsenglen skal komme forbi om natten og dræbe de førstefødte i alle familier, undtagen hos de jøder, der er forsamlet for at fortære et lam, og som har mærket deres hus med blodets tegn. »Det er påske for Herren. Thi jeg vil gå igennem Ægyptens land den samme nat og slå alle førstefødte i Ægyptens land, både af mennesker og kvæg Og Herren skal gå igennem for at slå ægypterne, og han skal se blodet på det øverste dørræ og på begge dørstolperne, og Herren skal gå døren forbi og ikke tillade fordærveren at komme til eders huse for at slå. Derfor skal I varetage dette til en skik for dig og for dine børn evindeligt.« (2. Mos. 12, v. 11, 12, 23, 24). Vi forstår altså nu den oprindelige mening med ordet Påske. Påsken er bogstaveligt talt dødsenglens *forbigang*, da han går forbi de huse, der er mærket med blodets tegn.

Påsken er altså først og fremmest en beskyttende ceremoni. De jøder, der overholder påskeceremonien, bliver beskyttet mod døden. De andre, det vil sige ægypterne, rammes af Guds hævnende hånd. Også nu er påsken en ceremoni, der beskytter. Kun de mennesker, der i dåben er blevet mærket med Kristi blod, undgår normalt Guds hævn. Kun de kristne, der fejrer påsken og fortærer Kristi legeme, kan undslippe revselsen. Det er ikke noget tilfælde, at Kirken anbefaler os, fortrinsvis at meddele dåben i påskesnatten, thi det er i denne nat, at de kristne skal tegnes på panden med det tegn, der befrier dem. Det er heller ikke noget tilfælde, at Kirken forpligter os til mindst en gang om året at modtage den hellige kommunion, — og da netop i påsketiden. Det er ikke en vilkårlig forskrift eller et nyt påfund fra Kirkens side. Det er, som på Moses' tid, for at beskytte os mod Guds vrede. Når vi i påskesnatten — med alle døre lukket — befinder os forsamlede om Kristus for endnu en gang at leve hans mysterium og spise påskelammet, kan vi høre dødsenglen gå forbi. Vi vil ikke have noget at frygte. Kun de andre, de, der nægter at fejre påske, de, der nægter at modtage den hellige kommunion, rammes på mystisk måde.

Hele påskemysteriets åndelige betydning falder ganske vist ikke ind

under dette synspunkt. Vi vil betragte de andre sider af mysteriet i løbet af de følgende uger. Men Gud vil, at alle kristne skal forstå dette. Og når deres børn siger til dem »Hvad er det for en tjeneste, I har for?«, at de da i det mindste skal kunne svare ligesom jøderne: »Det er påskeoffer for Herren, som gik Israels huse forbi i Ægypten, da han slog ægypterne men lod vore huse urørte« (2. Mos. 12, 26—27). O.P.

Benedikt Munkenes Fader

Benedikt af Nurcia — en af Kirkens Hovedhjørnestene — skabte de Love, hvorefter det kristne Vesterleden rejstes. Hvor omskiftelig det benediktinske Munkevæsenes Historie end har været, har der dog ned gennem Tiderne stedse eksisteret et eller andet Kloster, hvor den hellige Benedikts oprindelige Ideal blev bevaret og efterlevet. I vor Tid er den monastiske Tanke atter i Vækst. I Midten af det 19. Aarhundrede begyndte 'den gamle Stamme atter at slaa ny og levedygtige Skud' og fremkaldte under Helligaandens Varetægt en uanet Blomstring af Benediktinervæsenet, som vi endnu staar midt i og til hvis Opfyldelse samtlige den hellige Benedikts Sønner er kaldet til at medvirke. Den store Munkefader har til alle Tider vaaget over alle søgende Menneskesjæle som den store Fredsforste — Fred, »Ordenens Ro«, er da ogsaa blevet hans Sønners Løsen. Baade hans Navn og hans Udvælgelse gjorde han til en »Benediktus«, en »Velsignet«. Han var en Forsynets Mand og der-

DEN HELLIGE BENEDIKT
(Fresko i Subiaco, Sacro-Speco-Klosteret).

Sommermødet paa Magleås

Det endelige Program samt Oplysninger om Dellagelse m. v. foreligger nu udarbejdet, og vi skal i næste Uge vende tilbage til Sommerens store Møde.

Retrætedag for Ægtepar

Under Ledelse af Pastor C. Benzon afholdes der Søndag 20. Marts en Retrætedag for Ægtepar, fortrinsvis beregnet paa Ægtefolk, hvoraf den ene ikke er Katolik. Det er det første Forsøg af denne Art, og det afholdes i Skolen, Østerbrogade 7 D. Tilmeldelse — og iøvrigt alle ønskelige Oplysninger — hos Frk. Ellen Møller, Kronprinsessegade 59, K. Tlf. PALæ 9393.

Søstrene paa Aasebakken

Efter nogle Aars Afbrydelse vil Søstrene paa Aasebakken atter i Aar aabne deres Porte for Sommergæster i Tiden fra Paaske og indtil Slutningen af September. Det tilraades evlt. interesserede at melde sig i god Tid.

for et fremragende Guds Vidne, en »anden Kristus«. Af den Grund har Kirken tilstedt ham en egen Præfation, som hans Sønner og Døtre over hele Verden beder eller synger paa hans Festsdage:

Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende, at vi altid og overalt takker Dig, hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud, Du, som fra Himlen har skikket Din helligste Bekender Benedikt til Fører og Mester for en tallos Skare af Sønner. Du har oplyst ham, der selv var opfyldt af al Retfærdigheds Aand, med dit Lysets Glans saaledes at hans Sjæl i dette den dybeste Beskuelses Skær indsaa og erkendte hvor snævert og smaat alt er hernede paa Jorden, ved Kristus vor Herre. Derfor jubler den hele Skare af Munke i overstrømmende Glæde over den ganske Verden. Men ogsaa Himlenes Kræfter og Englenes Hærskarer synger eenstemmigt din Herligheds Lovsang paa det at Gud maa blive forherliget i alt.

Messe af Bernhard Lewkovitch i Palæet

Københavns drengekor og Det kgl. Kapels årlige koncert, hvis protektor er H. M. Kongen, uropfører den 25. marts i Odd Fellow-Palæet et nyt værk af St. Ansgars kirkes kantor, Bernhard Lewkovitch: en messe for kammerorkester, blandet kor og harpe, op. 15. Værket er skrevet på opfordring af magister Mogens Wöldike, der har holdt flere af Lewkovitchs værker over dåben. Mogens Wöldike har iøvrigt fremført flere af værkerne i udlandet, bl. a. de »3 psalmi« ved verdensmusikfesten i Haifa i 1954. Den 23. marts fremfører B.B.C.'s 3. program disse »3 psalmi«. Desuden har Bernhard Lewkovitch på opfordring af kgl. kapelmester John Frandsen skrevet to motetter, der uropføres i Paris i forbindelse med den danske kirkes indvielse i april måned.

Et halvt Aarhundrede i Næstekærlighedens Tjeneste

I Mandags var der forløbet et halvt Aarhundrede siden St. Mariæ Hospital i Roskilde aabnede sine Porte. Roskilde har altid været Montfortanenes Hovedsæde og det var derfor ogsaa ganske naturligt at disse Patres — der kom til Danmark i 1901 — søgte at faa den hellige Grignon de Montforts aandelige Døtre til at bistaa dem i Missionsarbejdet. I 1903 kom da de første af 'Visdomsdøtrene' hertil fra Frankrig, og allerede et Par Aar senere kunde de aabne den første Afdeling af det St. Maria Hospital, der idag er et af vore største Sygehuse i Provinsen. Og Søstrene faldt hurtigt til. Inden længe vandt de sig et Ry blandt Roskildes Borgere for deres uselviske Virke, et Ry, hvorom det store Hospitalskompleks i Roskilde idag taler sit tydelig Sprog. Til den første Hospitalsbygning har de i Aarenes Løb føjet Led paa Led.

De graa Søstre med de ejendommelige franske Navne udgør idag et udskillet Led i Roskildes Fysiognomi. Atter og atter har man fra Myndighedernes Side givet Udtryk for det offentlige Taknemmelighed overfor og Tilfredshed med den Gerning, der øves paa St. Maria Hospital, og det maa sikkert ogsaa ses som en Anerkendelse af Hospitalets høje Standard, at man

Sankt Mariæ Hospital i Roskilde.

har bemyndiget Søstrene til Uddannelse af Sygeplejcelever.

I Mandags fejredes Jubilæet med en Festlighed, i hvilken Søstrenes mange Venner, baade de officielle Personligheder og de mange private takskyldige, deltog for at hylde de populære, altid venlige og glade og altid saa flittige »Visdommens Døtre«.

*

16. Davidssalme

BØN OM GUDS HJÆLP UNDER FORFØLGELSE

I. Alvidende Gud, du kender min uskuldighed.

1. En bøn af David. Herre, hør på min retfærdige sag, lyt til mit klageråb, lån øre til min bøn fra læber uden svig.

2. Fra dit åsyn skal min ret udgå, thi dine øjne ser, hvad ret er.

3. Hvis du ransager mit hjerte, gransker det ved natetid, prøver mig i ild, vil du ikke finde uret i mig.

4. Min mund har ikke syndet efter menneskers skik. Efter dine læbers ord har jeg fulgt lovens veje.

5. Mine skridt har trofast holdt sig til dine stier, mine fødder vaklede ikke.

II. Barmhjertige Gud, hjælp mig mod mine fjender!

6. Jeg råber til dig, thi du bønører mig, Gud; bøj dit øre til mig, hør på mit ord.

7. Vis din barmhjertighed ved en undergerning, du, som fra fjender frelser dem, der flygter til din højre.

8. Vogt mig som øjstenen, skjul mig under dine vingers skygge,

9. For udådsmænd, der øver vold mod mig.

III. Se, hvor fjenderne raser!

10. Fulde af raseri omringer mine fjender mig.

11. Følelseløse lukker de deres hjerte, deres mund taler hovmodige ord.

12. Nu omgiver de mig på alle deres veje, de holder udkik efter at kunne slå mig til jorden.

13. De er som den rovgriske løve, som den unge løve, der ligger i skjul.

IV. Døm mine fjender, jeg stoler på dig!

14. Rejs dig, Herre, stands ham, kast ham til jorden, fri med dit sværd min sjæl fra nidningen,

15. med din hånd fra menneskene, Herre, fra mennesker, hvis part er dette liv, og hvis bug du fylder med dine gaver, hvis sønner bliver mætte, og som efterlader, hvad de levner, til deres børn.

16. Men jeg skal som en retfærdig skue dit åsyn, jeg skal mættes ved synet af dig, når jeg vågner.

*

Måske har vi lov til at bringe denne salmes indhold i forbindelse med, hvad der fortælles om David i 1. Sam. 23. David befandt sig i den højeste livsfare, fordi han var fuldstændigt omringet af fjender, der ville slå ham ihjel. I denne store nød bedyrer han sin uskyldighed for Gud, beder om frelse og trøster sig med den beskuelse af Gud, som venter ham efter døden.

I vers 1—5 hævder David sin uskyldighed. Disse ord er blevet misforstået af dem, som har ment, at han ville erklære sig for helt syndefri. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Han påstår kun, at han ikke har gjort sig skyldig i det, som hans fjender anklager ham for. Det må være meningen, ellers ville David ikke bede den højeste dommer om en retslig afgørelse af stridsspørgsmålet. Altså ikke stolt selvretfærdighed er det, der får den forfulgte til at tale om sin uskyld, men den gode samvittighed, der kun vil benægte fjendernes bagvaskelser. Således gør jo menneskene i al almindelighed, når de i retten skal forsvare sig mod løgnagtige beskyldninger.

Vers 6—12. Fjenderne er så talrige og mægtige, at kun Gud kan hjælpe. Ja, der skal et mirakel til, hvis han skal slippe fra det med livet i behold. I sin tillidsfulde bøn til Gud om beskyttelse bruger han da så hjertegribende billeder, at Kirken hver dag i breviarets aftenbøn gentager hans ord: »Vogt mig som øjstenen, skjul mig under dine vingers skygge.« Også vor Frelser har benyttet sig af Davids ord i sin dom over Jerusalem: »Hvor ofte har jeg ikke villet samle dine Børn, som hønen samler sine kyllinger under sine vinger.« Mt. 23, 37.

Vers 13—15. Salmisten tænker her øjensynligt ikke blot på den timelige straf, som skal ramme hans fjender, men også på gengældelsen i evigheden, hvor han ikke vil bytte med sine Forfølgere. Han taler nemlig om en opvågning efter døden, hvor de gudfrygtige får lov til at se Gud ansigt til ansigt og mættes med den lykke, som Gud bereder dem. Her har vi et af de forholdsvis sjældne steder i det Gamle Testamente, der gør opmærksom på det hinsidige liv. Hos Isajas 26, 19 står for eksempel: »Dine døde skal blive levende, mine dødes legemer opstå. De, som hviler i støvet, skal vågne og juble.« Og Daniel siger 12, 2: »Mange af dem, der sover under mulde, skal vågne, nogle til evigt liv, andre til skam, til evig afsky.«

Hvad der er sagt med disse ord, er også for os den store trøst under livets prøvelser. At skue Guds åsyn, at blive møttet ved synet af hans uendelige skønhed, når vi er kommet hjem til ham, og ganske særligt når sjæl og legeme genforenes på Herrens store dag, det er en tanke, der har en vidunderlig kraft. Med glæde og mod i hjertet vandrer vi gennem livet, idet vi bliver på den smalle, møjsommelige sti, som Guds bud og forfølgelser engang imellem kan være. Guds løfte om en løn i himlen kaster et forklarelsens skær over vor jordiske pilgrimsfærd, som uden det håb, Guds løfter vækker i os, ville være meningsløs og uudholdelig.

Denne salme er også et spejlbillede af vor lidende Frelseres liv; af hans forfulgte Kirke, ja af enhver kristen, der vil og gør det gode, men møder af slags modgang, så længe han er i prøvetiden. Af den grund bruger Kirken tit denne salme i sin liturgi.

F. K.

En ikke navngiven, fransksproget (antagelig belgisk) Forfatter skrev for et Par Aar siden, at den største Gave, Birgitta af Vadstena havde skænket Verden, var hendes Datter Catharina. Hvorledes nu denne Paastand skal opfattes, vil vi ikke her nærmere undersøge: Vi vil antage, at den mentes som en Lovprisning af Catharinas usædvanlige Hellighed. Hvor kær denne Helgeninde er for det svenske Folk, kan man se bl. a. deraf, at svenske Emigranter, som i America er overgaaede til Catholicismen, nylig i Statens Massachusetts byggede en Kirke ikke til Sanct Eriks og ikke til Santa Birgittae, men til Sanctæ Catharinæ Ære. Ogsaa i Danmark havde man under den senere Middelalder stor Andagt til Cahtarina, naturligvis særligt i Egnene omkring de to Birgittinerklostre Maribo og Mariager, hvor i det mindste de lokale Eder endnu minder os om denne Dyrkelse!

Den hellige Catharinas Barndom og Ungdom er saa udmærket beskrevet i Johannes Jørgensens Biografi »Den hellige Birgitta af Vadstena«, og da dette Værk er tilstrækkeligt kendt, vil vi her blot gaa let hen over hendes unge Aar. Efter en Barndom, som tilbragtes dels i et Nonnekloster, dels under Moderens strenge, men ogsaa kærlige Opsyn blev hun — endnu ganske ung — gift med Ridderen Edgar von Kyren. Efter fælles Overenskomst levede det unge Par i absolut Kyskhed. De var meget lykkelige sammen, men da Birgitta i 1349 paa Christi Befaling rejste til Rom for at bringe Petri Efterfølger tilbage fra Avignon til Petri Stol, kunde Catharina ikke længere holde sig hjemme i Sverige. Edgar tilfod hende storsindet at rejse, og i den evige Stad modtog Sancta Birgitta sin elskede Datter med megen Glæde. Fra nu af blev det mere og mere klart for Catharina, at hendes Kald ikke var Ægteskabet, men at hun skulde gaa i Moderens Fodspor og fortsætte hendes Værk. Ogsaa Birgitta vidste dette og søgte hjælpe sin blot attenaarige Datter over den svære Konflikt som den vaagnende Erkendelse vakte i hende. Først da Catharina havde sagt sit »Fiat«, fortalte Moderen hende, at Edgar var død hjemme i Sverige. Efter den Tid gaar Catharina altid ved Birgittas Side. Dagligt læste hun med det lille nordiske Selskab de af Birgitta ønskede Bøger, sang bl. a. »Ave maris stella«, den dejlige Mariahymne, som hver Dag synges inden Vesperen i alle Verdens Birgittinerklostre og læses af alle deres Oblater. Med Birgitta for hun til det hellige Land, og hun var til Stede i Birgittas Hus i Rom (det nuværende Moderkloster), da hendes hellige Moder hvilende paa et haardt Træbord og med Øjnene fæstede paa den nykonsekreerede Hostie hviskede sine sidste Ord: In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.

Et Afsnit af Catharinas Liv, som derimod for de fleste er ganske ukendt, og hvorom vi da ogsaa kun ved meget lidt, er det, som følger efter Moderens Død. Et interessant lille Værk — »Gesammelte Nachrichten über die einst bestanden Klöster

Morgenstemning i den gamle Klosterkirke.

vom Orden der hl. Birgitta«, udgivet 1888 af Birgittinerklosteret i Altomünste — beretter herom bl. a. følgende:

»Efter den hellige Birgittas Hedenang, den 23. Juli 1373, forlod Catharina Rom og vendte med de kostbare Reliquier tilbage til sit Fædreland. Reliquierne udstilledes 8 Dage i Vadstena Klosterkirke, hvortil under denne Tid andægtige Pilgrimme strømmede fra alle Rigets Egne. Da den højtidelige Bisættelse efter disse 8 Dage havde fundet Sted, indtraadte Catharina med jublende Glæde i det Kloster, som hendes hl. Moder havde stiftet. Paa Linköping-Bispens Ønske gav hun efter for alles eenstemmige Bøn og blev Moder og Forstanderinde for Søstrene.

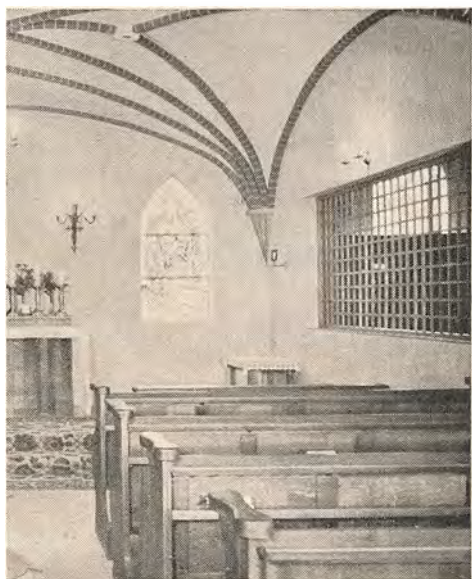
I Martyrologiet, den himmelske Konges Adelsbog, sammenfatter Kirken Motiverne for Catharinas Hellighed i Ordene: Filia Sanctæ Birgitta. Bestemt dertil af Gud indførte nu denne Birgittas værdige Datter i Vadstena Kloster den Regel, som Christus havde aabenbaret for hendes hl. Moder, og som hun selv allerede i flere Aar havde efterlevet, saa vidt som dette lod sig gøre under hendes ydre Forhold. I alt, hvad denne Regel foreskrev, var hun et straalende Forbillede. Hele Communitetet saa i Catharina som i et Spejlbillede Klosterlivets Fuldkommenhed, thi hun var, som en samtidig, Biskop Alphons af Jaën, skildrer hende. Nidkær i Guds Tjeneste, befæstet i Dyden, behagelig i sin Optælden, beundringsværdig i sine Udtalelser, elskelig i sin Ydmyghed, venlig i Samtale, taalmodig i Vanskeligheder og beskeden i al sin Vandel.

Imidlertid var det blot i 10 Maaneder det unge Communitet beskaaret at staa under Ledelse af denne saa elskelige hl. Moder, saa maatte Catharina for anden Gang tiltræde Rejsen til

Den hellige Cath

irina af Vadstena

▲ Interiør fra det ny Sancta Birgitta-Kapel i Birgittinerindernes ny Kloster i Vadstena. Glasmaleriet nærmest Korgitteret forestiller Sancta Catharina. — Hvælvingerne er de fra birgittinsk Arkitektur typiske: En Efterligning af Nonnernes Krone, Symbolet paa Frelserens Tornekroner.

◀ Vadstena Klosterets Helligdom: Skrinet, i hvilket Birgittas jordiske Rester førtes hjem til Sverige.

Rom. (Hun udsendtes af det svenske Hierarki, Rigets Raad og Vadstena Kloster for at fremskynde Birgittas Canonisation. Forf.).

Inden Catharina forlod Klosteret, ytrede hun overfor nogle fortrolige Venner, at det gjorde hende overordentligt ondt at maatte skilles fra Søstrene, skønt hun med inderlig Glæde fulgte det Kald, som bestemte hende til at arbejde paa sin salige Moders Canonisation. Den 22. April 1375 begyndte hun saa atter Rejsen til den evige Stad, fulgt af Biskoppens og sin kære Klosterfamilies Velsignelser og hele det svenske Folks Bønner.

Fem Aar tilbragte Catharina i Rom uden at naa noget endeligt Resultat med Hensyn til sin Moders Canonisation. Det usalige Skisma var just begyndt, og den sørgelige Spaltning, som

derved opstod i Kristenheden, udelukkede ethvert Haab om en snarlig Afgørelse af hendes Ærinde. Derfor besluttede hun da paa fromme Prælaters Raad at vende tilbage til sit Fædreland. Pave Urban VI, som havde modtaget hende med særlig Kærlighed og Gunst, gav hende, foruden sin apostoliske Velsignelse, ogsaa en anbefalende Rejsebulle og bød en fornem Romer fra det pavelige Hof at føre hende sikkert igennem Italien. Det var den samme Pave, som engang ved en offentlig Audiens i Nærværelse af en Forsamling Cardinaler paa Grund af hendes forunderlige Talegaver havde ytret: »Vere, Filia, tu suxisti ubera matris tuae!«

Det Rygte om Hellighed, som Catharina havde erhvervet sig i Rom, fulgte hende paa hele Hjemrejsen. I Slutningen af December 1380 naaede hun, lidende og udmattet, frem til Vadstena. Med overordentligt stor Glæde blev hun modtaget af begge Conventer, men Glæden forvandlede sig snart til den dybeste Bedrøvelse, da den fromme Ordensfamilie blev klar over sin elskede og ærede Moders Sundhedstilstand, som i høj Grad gav Anledning til Bekymring. Straks efter sin Ankomst overgav Catharina til Biskop Nicolaus af Linköping den Confirmationebulle til Ordensreglen, som hun havde udvirket ved den hellige Stol, hvorefter Bispen straks vilde indsætte hende som Abbedisse for Klosteret. Hun afslog dog at give efter for hans Ønske, da hun følte sit Livs Ende nærme sig. Og virkelig tog hendes Sygdom allerede efter nogle Ugers Forløb den værste Vending. Det var den 22. Marts. Hun var vant til — ligesom sin hellige Moder — at skrifte dagligt for at bevare sin Sjæl i absolut Renhed; den højærværdige Pater Petrus af Alvastra meddelte hende nu paa nævnte Dag den sidste Olie. At modtage Herrens Legeme vovede Catharina ikke under sin sidste Sygdom, da hun var ude af Stand til at holde nogen Føde i sig, men hun bønfaaldt Skriftefaderen, at man i det mindste vilde vise hende den hellige Hostie, og dette blev da ogsaa straks tilstaaet hende. Hun løftede saa Øjnene mod Himmelen, bad mere og mere inderligt og gav, omkringet af alle Søstrene, sin kostbare Sjæl tilbage i sin Skabers Hænder den 22. Marts 1381, 49 Aar gammel.

Over Klosteret, hvor hendes afsjælede Legeme laa, viste sig snart en straalende Stjerne, som stod der lige til hun var bisat i Klosterkirken. Paa Bisættelsesdagen kom til Vadstena mange Prælater, Biskopper og Ærkebiskopper. Erik, Kong Albrechts Søn, bar personligt sammen med nogle af Rigets mest fremstaaende Mænd Baaren til Graven. Trængslen af Folk var saa stor, at man kun med Vanskelighed formaaede at bringe den did, fordi alle endnu engang vilde se og berøre denne kostbare Perle. Exequierne holdt Biskop Nicolaus af Linköping under mange Taarer.

Ved Katharinas Grav vistes siden mange, som bad derom, store Velgeringer gennem Hans Kraft, som er vidunderlig i sine Hellige.◀

(Fortsættes Side 145)

I korte Træk -

Ifølge de nyeste Statistiker lever der i øjeblikket rundt regnet 92 Millioner Katolikker i de af Sovjetunionen annekterede Stater, 50 Millioner i Vasalstaterne og ca. 25 Millioner i den polske Republik. Resten lever i Østpolen (KNA).

Det italienske Nyhedsagentur Continentale meddeler, at Kampen mod den katolske Kirke i Polen nu atter skal skærpes. Sagkyndige fra Sovjetunionen skal intensivere den ateistiske Propaganda i Militærskolerne (KNA).

En katolsk Præst i Boston ved Navn John Powers har i Løbet af de seneste to Aar ad Fredens Vej og til begge Parters Tilfredshed bilagt ikke mindre end 35 Konflikter mellem Redere og Havnearbejdere i Boston. Pater Powers er Sjælesørger for Bostons Havnearbejdere (KNA).

Saligkaaringsprocessen for 'De spedalskes Apostel', Pater Damian de Vouster af det Hellige Hjertes Kongregation, er nu formelt indledet. Pater Damian de Vouster stammede fra Belgien og levede og virkede i tolv Aar blandt de Spedalske paa Molokai, indtil han selv døde i Helligheds Ry som Offer for den frygtelige Sygdom, kun 48 Aar gammel (KIPA).

Regeringen i Libanon agter at oprette et Statsuniversitet, det første i Landet, — efter Forbillede af det derværende katolske Universitet (KNA).

Den Hellige Fader har fastsat Saligkaaringen af de 56 Trosvidner, der blev myrdet under Boxeropstanden i Kina i Aaret 1900, til Hvide Søndag. Blandt Martyrerne er der fire Patres af Jesu Selskab og 52 kinesiske Kristne (KIPA).

En Munk fra Benediktinerabbedit Briquebec i Frankrig har for nylig tildebragt en russisk Oversættelse af den hellige Therese af Jesusbarnets Selvbiografi »En Sjæls Historie«. Oversættelsen er baade bestemt for russiske Emigranter samt for Rusland selv. I denne Forbindelse maa det nævnes, at det i 1930 i Rom oprettede russiske Kollegium er indviet til den hellige Therese, samt at Pave Pius XI i 1932 i et Motu proprio indviede Rusland til den hellige Therese (KIPA).

De tre første indfødte Eskimo-Søstre har for nylig aflagt deres Ordensløfter i Kapellet i »St. Mary's Missions-Station« ved Hudson Bay. De tilhører Oblaterne af »Vor Frue af Sne«s Kongregation. Hele Eskimobygder deltog i den højtidelige Løfteaflæggelse ved hvilken Lejlighed den Apostoliske Vikar for Alaska, Biskop Francis Gleeson SJ, celebrerede en højtidelig Pontifikalmesse. Eskimosøstrene aflagde Løfterne paa deres Modersmaal (KNA)

SKT. BENEDIKT

Det var i 5. århundrede. Øst og vest var fjender, men så kom den nye magt fra nord, barbarerne, der oversvømmede begge og gjorde — foreløbig for århundreder — ende på den gamle fejde. Riger brød sammen og med dem svandt den klassiske dannelse og kultur.

Ind i denne tid voksede den unge Benedikt af Nurcia. Denne tid gav ham hans livsfølelse og satte ham en opgave. Hvad gjorde han? Hvad alle ægte reformatorer har gjort: han begyndte med sig selv og gik ud i ensomheden for at lade sig forme af Gud alene. Han blev eneboer og så munk og så abbed, d.v.s. munkefader, og derigennem blev han lovgiver for en ny tid. Når tiden var af lave, var det vel, fordi menneskene var af lave, og de var af lave, fordi de manglede indre tugt og orden, fordi de redede og piskedes af begær efter besiddelse, magt og nydelse. Kun en ny indre orden kunne frelse denne slægt, og denne orden måtte opøves og fæstne sig gennem en ydre orden, en familie af mænd og kvinder, som ville virkeliggøre Kristi efterfølgelse gennem et liv i arbejde og bøn.

Sådan skred den hellige Benedikt ind i sin tid ved at trække sig tilbage fra den med een ting for øje: Kristus. Denne ene blev gennem Sankt Benedikt vesterledens frelse.

paler.

Ugens samtale

— Du må altså undskylde, men jeg synes det er en skrupskør idé dette her med at faste.

— Nå — synes du det.

— Ja, for hvorfor skal man dog gå og mishandle sig selv?

— Sig mig: har du aldrig hørt om sportsfolk, som i en træningsperiode lod være med at ryge og drikke og foræde sig?

— Jo, jo, men det forfølger da et fornuftigt formål. Jeres faste er derimod ikke andet end unyttigt selvplageri.

— Du tager ganske fejl. Fasten har i høj grad et formål — ovenikøbet et, der er langt, langt vigtigere end sportsmandens. Den skal nemlig føre os nærmere til Gud.

— Hvordan dog det?

— Jo, ser du, fordi fasten bl. a. øver os i selvtugt. Vi lærer at beherske os, og det kommer os til gode, når vi bliver udsat for fristelser. Så er vi nemlig bedre i stand til at holde styr på os selv.

— Nå ja, på en måde lyder det ganske fornuftigt, men jeg synes nu alligevel, at det er en livstjendisk indstilling. Man skal da udfolde sig!

— Ja, vist skal man det, men det er sandelig ikke al livsudfoldelse, der er af det gode. Og det er den forkerte livsudfoldelse, som Kirken opfordrer os til at bremse, for at vi kan få des flere kræfter tilovers til at udfolde os i den rigtige retning, nemlig den, der fører til Gud.

— Jamen, tænk alligevel, at Kirken kan finde på noget så mærkværdigt som det med at faste!

— Næ — nu er det dig, der må undskylde! Du kan bestemt ikke være kommet ret langt i din gennemlæsning af evangelierne, for så ville du have vidst, at Vor Frelser selv tilbragte 40 dage i ørkenen under streng faste.

— Hm, ja så! Men er det nu ikke så udvortes det med at gå omkring med en knurrende mave?

— Du kan være rolig — der er også tænkt på ånden! Fastetiden er frem for nogen anden tid en bønnens og bodens tid.

— Nå da, tager I det så alvorligt? Det troede jeg ellers kun var noget for strenge munke- og nonneordner.

— Slet ikke. Bøn, bod og almisse efter Kirkens forskrifter gælder for os allesammen.

— Nå tak — det er altså ikke altid så vidunderligt endda at være katolik, som du ellers gerne vil give det udseende af!

— Jo det er! Det er bare dig, der ser det hele fra den forkerte side!

Nordens Tre Hellige Konger

Af NYBO

Kap. 2

Der er mange historikere i vore dage og deriblandt også langt de fleste af dem, der skriver skolebøgerne i historie, som slet ikke forstår, hvordan de tre nordiske konger: Olaf af Norge, Knud af Danmark og Erik af Sverige, kan være sande helgener, og som endog prøver at forklare deres helgenkåring som halvvejs svindel fra Kirkens side. Og mange af os katolikker er overfladiske nok til halvvejs at give dem ret, fordi vi lader os narre af de grunde, de angiver. De siger nemlig: disse konger var jo nok flittige til at gå i kirke, men deres handlinger var sandelig langt fra præget af kristen næstekærlighed. Tværtimod var de så hårde, herskesyge og intolerante overfor deres undersåtter, at disse tilsidst fik nok, rejste oprør mod dem og slog dem ihjel. Efter oprøret kom der andre konger, som var bange for denne mangel på respekt for kronen i almindelighed, og heri havde de (for tiden) fælles interesse med Kirken. Dette interessefællesskab førte til, at man fandt på at erklære den dræbte konge for en helgen, så kunne folk nok lade for fremtiden at have større ærbødighed for autoriteterne.

— Og når vi katolikker læser en sådan fremstilling og ikke tænker os om, siger vi: ja, det er skrækkeligt, at Kirken var så dårlig i middelalderen, men nu er den jo heldigvis bedre.

Ved at tænke sådan viser vi, hvor overfladiske vi er, og hvor let vi lader os påvirke til at tro en forklaring, der helt igennem er opfyldt af vantrø og mistillid overfor Gud og Kirken. Og det viser, hvor meget vi netop derfor har at lære af vore nordiske helgenkonger. Deres særlige indsats, deres største egenskab var nemlig, at de troede på Gud og ville være lydige mod denne tro på Ham og Hans Kirke, uanset alt hvad andre mente eller gjorde.

På den tid, hvor de blev konger, var kristendommen nok blevet antaget af de fleste nordboer, men selve statsopfattelse var endnu hedensk præget. Det var folket selv, der var den øverste myndighed i staten. Man samledes på tinge for at vælge en konge, og hans opgave var det så at regere, men i overensstemmelse med de love, som folket anerkendte. Under sin regering havde kongen nok stor magt, men man glemte ikke, at han havde den fra folket og ikke i kraft af sig selv, og derfor var han også ansvarlig overfor folket for sin regering og måtte stå det til regnskab derfor.

(fortsættes i næste nummer).

Husk sedlen

Odense K.U.K.: ons. 23. marts spilleaften.

Stenosgade K.U.K.: Hver aften åbent hus kl. 20.

D.U.K.'s Vinterskole: 27. marts, apostolatet.

Påskertræte på Ømborgen.

Åndelige bøger

til læsning i fasten

Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse	7.50
Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse, skind	11.00
Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse, luksusudgave	23.00
Frans af Sales: Philothea	7.50
Frans af Sales: Philothea, skind	11.00
Gråf: Guds Viljes Vej, ib.	5.00
Jarret: Intet blivende Sted	2.75
Katerina Emmerich: Jesu Lidelser	6.50
Katerina Emmerich: Jesu Lidelser, vb.	17.50
Helbing: Fra Askeonsdag til Hvidesøndag	4.50
Helbing: Fra Askeonsdag til Hvidesøndag, ib.	7.50
Guardini: Vor Herre og Frelser Korsvej	2.00
Jesu Korsvej	3.25
R. Hugh Benson: Kristus i Kirken	5.80
R. Hugh Benson: Kristi Venskabet	4.50
Den hl. Teresa af Avilas Liv ...	13.75
Augustin: Jeg bekjenner	11.50
Ricciotti: Jesu Kristi Levned ...	15.00

Den hellige Catharina

(fortsat fra Side 27)

Catharinas Canonisationsproces paa begyndtes i det femtende Aarhundrede, men blev brat afbrudt af Reformationen. Man har bevaret en betydelig Samling af skriftlige Vidnesbyrd om hendes Mirakler. (Interesserede kan læse Tryggve Lundéns fortræffelige Oversættelse af disse Vidnesbyrd tilige med Vita Catharinae i det katolske, svenske Tidsskrift »Credo«, Nr. 2, 1950). Men skønt hendes Fest officielt blot fejres af Stockholms Stift, forhindres ingen i at anraabe om hendes mægtige Forbøn og søge at følge i hendes Fodspor, som hun fulgte i sin hl. Moders — og de begge i Frelserens. O.Ss.S.

Elisabethforeningens Basar.

Husk at aflægge et lille Besøg paa Basaren Palmesøndag 3. April. Aaben fra Kl. 9 til 18, og Mandag fra Kl. 10 til 15. Bredgade 67, 2. o. G. Der findes mange nyttige Ting i Boderne til rimelige Priser, gode Lotterigevinster og Tombola med mange Gevinster.

Gaver modtages med Tak i Basarlokalet, Fredag mellem Kl. 13 og 15, Lørdag mellem Kl. 10 og 17.

Endvidere kan Gaver afleveres hos Møller Nielsen, Bredgade 69, 4., o. G. Kager til Restauranten er ogsaa meget velkommen.

Styrelsen.

Academicum Catholicum.

Lørdag d. 19. marts kl. 20: Åbent hus i Vartovs selskabslokaler, Farvergade 27, opgang 8, st. th. (Bemærk stedet!) Redaktør, dr. Helmuth Holzappel fra Würzburg vil på tysk fortælle om: Katolikker i den danske hær efter reformationen. Derefter hyggeligt samvær.

Katolsk aften-skole.

Troslære. Tirsdag den 22. marts kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin: Det katolske præstedømme. Det almindelige præstedømme og ordinationens sakramente.

Sct. Ansgars kirke.

Tirsdag den 22. marts kl. 20.15: Reciteret messe med fastepredikenen af pater T. Langsted over emnet »Samfundets kors«.

Basaren i Jesu Hjerter Sogn.

Stor Lodseddel: 4758 - 2081 - 5025 3687 - 2600 - 191 - 5003 - 4403 - 2915 - 2185 - 6118 - 929 - 5478 - 3182 - 112 - 2974 - 1624 - 4638 - 5927 - 4431.

Amerikansk Lotteri: A. 99 - B. 96 - C. 79 - D. 80 - E. 42.

Rød 16 - Orange 41 - Lysegraa 71 - Lyseblaa 66.

Slangeskindstaske: Mørkegrøn 87.

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

NIELS STEENSENS GYMNASIUM

Sct. Kjeldsgade 3

indbyder forældre, der ønsker deres børn optaget i

1. eksamensmellem, Realklassen, Gymnasiet til et møde torsdag 24. marts kl. 20: Adjunkt H. Bang: Overgangen til 1. mellem og Gymnasiet.

Derefter forevisning af skolen.

Georg Heggum SJ.

Chefen for Observatoriet i Boston, P. Daniel Linchon S. J. har under en Ekspedition til Antarktis — hvori han deltager i sin Egenskab af Geofysiker — døbt en amerikansk Sømand, formentlig den første Daab, der har fundet Sted under disse Himmelstrøg. Den samme Matros modtog umiddelbart efter sin første hellige Kommunion. Forskellige Ekspeditionsmedlemmer havde anmodet P. Linchon om at foranstalte Kursus i Katolsk Religion — og Daabshandlingen var et af Resultaterne af disse Kurser (KNA).

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Verner sen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias
Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamilliansklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastelvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udlærer Arb. v. Kamilliansklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts

20. S. 4. SØNDAG I FASTEN — (violet) »Lætare« — (247—31); 2. og eller 3. Bøn som Askeonsdag; Præf. (516). — Altrene smykkes i Dag med Blomster, og der spilles Orgel.
21. M. St. Benedikt (854); 2. Bøn: (hvid) Feria (252); Præf. (516); sidste Ev.: (255). — Eller: (violet) Feria (252); 2. Bøn: St. Benedikt ([53]); Præf. (516).
22. Ti. Feria (257); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
23. O. Feria (262); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
24. T. St. Gabriel, Ærkeengel (855); (hvid) 2. Bøn: Feria (270); Præf. (516); sidste Ev.: (708). — Eller: (violet) Feria (270); 2. Bøn: St. Gabriel (855); Præf. (516); sidste Ev.: Festens ([84]).
25. F. JOMFRU MARIÆ BEBÜDELSE (hvid) (858—91); 2. Bøn: Feria (274); Præf. (522); sidste Ev.: (276).
26. L. Feria (281); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
27. S. PASSIONSSØNDAG. (violet)

Fjernsynsudsendelse fra Vatikanet

Onsdag efter Paaske overtager samtlige europæiske Fjernsynssendere i en 75-Minutters Udsendelse en Symfonikoncert fra Vatikanet. Koncerten overværes af den Hellige Fader og samtlige de i Rom boende Kardinaler tillige med de Diplomater, der er akkrediteret den Hellige Stol er blevet indbudt til Koncerten (KNA).

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777, Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x Post-Giro 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

C. M. Hinnè og Hustru Friedericke f. Noltes Mindelegat

Der vil være at uddele nogle Portioner af dette Legat. Efter Stifterens Bestemmelse skal Legatet tildeles ældre i København og tilgrænsende Kommuner bosiddende Mennesker, som hører til den katolske Kirke og sidder i smaa Forhold, navnlig saadanne som tidligere har været bedre stillede.

Skemaer til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor,

Bredgade 69, St. o. G., aabent alle Hverdage, Lørdag undtagen, Kl. 15—17, og afleveres samme Sted senest 28. Marts.

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiohshjem

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

4/5 KAALUNDS SÆBEFABRIKER · KOLDING.

Til alle sognepræster -

der har med børn og forældre at gøre

Tilskyndet af flere sognepræster og på grundlag af et rundspørge til FAMILIA's læsere har en gruppe unge forældre udarbejdet et forsøg på en katolsk seksualvejledning, som nu foreligger under titlen FRA BARN TIL UNG. Den bygger på den fransk-belgiske bog „L'Initiation à la Vie" af Pierre Dufoyer og bringer dels en instruktion til forældre om „hvorfor og hvornår“, de bør give børnene besked, og dels en række praktiske eksempler på „hvordan“ sådanne forældresamtaler med børnene kan formes. Første oplag af bogen er med vilje beskedent, for at en senere udgave kan bygge på i praksis indhøstede erfaringer. Man håber på sognepræsternes aktive støtte til, at forsøgsudgaven bliver kendt, brugt og kommenteret!

FRA BARN TIL UNG

- et forsøg på en katolsk seksualvejledning

Under redaktion af Preben Frandsen og P. E. Bjørrild. 88 sider. Kr. 4,50. Fås fra boghylden i præstegården, i Skt. Ansgars Boghandel eller gennem Deres egen boghandler — og direkte fra FAMILIA ved indsendelse af beløbet til postkonto 878.74, Preben Frandsen, Løvgårdsvej 53, Virum.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro
82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Brilller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Baneplassen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. pr.v. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrøne Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p><i>Riedels Blomster</i> TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK CHOKOLADE - KAFFE hos Georg Petersen</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 66A Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Støt Annoncørerne!</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Plækebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmaster, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Kardinal Griffins Budskab til Polens Katolikker

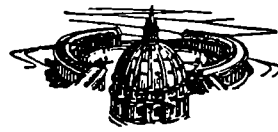
Paa den hellige Casimir's Fest rettede Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, et Budskab til de polske Katolikker. »For otte Aar siden — udtalte Kardinalen — havde jeg den Glæde at være Gæst hos Biskopperne i Polen. Idag er enhver Forbindelse afbrudt«. De eneste Præster, der kan lade deres Røst høre i Polen idag, er de, der er anerkendt af den polske Regering. Kardinal Griffin meddelte derpaa, at han for nylig havde modtaget en Skrivelse fra de saakaldte »patriotiske Præster«, hvori han blev opfordret til at gøre sin Indflydelse paa den britiske Regering gældende med Henblik paa Pariser-Aftalerne. Det er forbløffende, erklærede Kardinalen, at den kommunistiske Regering af den katolske Kirkes Biskopper kræver netop det, som den mest af alt bebrejder Kirken, nemlig Indblanding i Politik. Kardinalen havde — udtalte han — ikke svaret paa Brevet, idet det var underskrevet af en »Gejstlig«, der er underkastet kanonisk Straf. Kardinalen sluttede sit Budskab med en Bøn om Fred og med Velsignelse til Polens Katolikker (KNA).

APROPOS

En Præst forlader Moskva

Assumptionistpateren Georges Bisonnette — der var Sjælesørger ved USA-Ambassaden i Moskva og i denne Egenskab tog sig af samtlige Katolikker ved de diplomatiske Repræsentationer i den russiske Hovedstad — har forladt Moskva. Han blev — som det tidligere har været meddelt — udvist, fordi de Forenede Stater ikke havde forlænget Opholdstilladelsen for den ortodokse Mgr. Boris. Det Hvide Hus protesterede i Kreml og paabe-raabte sig Roosevelt—Litvinov-Pagten samt de i Sovjetunionen bosiddende Amerikaneres Samvittigheds- og Religionsfrihed — men forgæves. En Major fra den russiske Militærs meddelte P. Bisonnette Udvisningsordren med Ordene: »Gospodin (Hr.), jeg har faaet til Opgave at udstede Dem et Udrejsevisum pr. 5. Marts. Vær venlig at give mig Deres Pas og Deres Opholdstilladelse for at jeg kan paaføre Visum«.

Meddelelsen om P. Bisonnettes Udvisning bredte sig som en Løbeild i samtlige udenlandske Gesandtskaber i Moskva. Mange Katolikker ilede til Paterens Privatkapel i hans Bolig. Tidligere havde Præsterne ved den amerikanske Ambassade (der ligesom Sjælesørgerne ved den franske Ambassade var Assumptionister — de sidste har dog ikke faaet tildelt Indrejsetilladelse siden 1950) som Regel læst Messe i Kirken St. Louis des Français,

URBI ET ORBI

Frankrig førende ved Fremstilling af de religiøse Film

Frankrig, der er den førende Nation paa de religiøse Films Omraade, vil paa den forestaaende IV. Internationale Festuge for Religiøse Films (23.—30. April) være repræsenteret med to bemærkelsesværdige Værker, nemlig »Les Chiffonniers d'Emmaus/Kludesamleren fra Emmaus« og »Le Pain vivant/Levende Brød«.

Filmen om »Kludesamleren fra Emmaus« skildrer Abbé Pierre's Virke. Drejebogen er udarbejdet efter en Roman af samme Navn af Boris Simon. Rollen som Abbé Pierre spilles af Andre Reybaz. »Levende Brød« stammer fra Francois Mauriac og dens Grundtanke er Messeofferet: en Menneskeskabne, der finder sin Fuldendelse i det guddommelige Offer. Begge Filmene er først for ganske nylig blevet færdige og forevises paa Festugen i deres franske Originaludgave (KIPA).

men denne Kirke blev i 1950 overdraget til en litauisk Præst til Brug for de russiske Katolikker i Moskva. Det har imidlertid hidtil ikke været muligt at faa nogensomhelst Oplysninger om hvor denne Præst egentlig hører hjemme samt om hans øvrige Forhold, og derfor havde P. Bisonnette indrettet et Privatkapel i sin Embedsbolig. Der herskede en ejendommelig Stemning, da han læste sin sidste Messe. Messen var saa godt besøgt, at der var Trængsel i Kapellet. Forrest stod de forskellige Diplomaters Børn, som P. Bisonnette havde givet Religionsundervisning. Pateren sagde i sin Afskedstale til sin »Menighed«, at de fra nu af maatte henvende sig til den litauiske Præst ved den tidligere franske Kirke. Og dersom de ikke forstod russisk, men alligevel ønskede at skrifte, saa maatte de blot sige »ya vinovat« (jeg bekender mig skyldig). Messen sluttede med en Bøn for Rusland.

*

I vestlige Diplomatkredse beklager man meget P. Bisonnettes Udvisning. Han var nemlig ikke blot en afholdt Sjælesørger, men nød tillige almen Anseelse alle vegne. Idag er der altsaa ingen Gejstlig i nogen af de diplomatiske Repræsentationer i Moskva. P. Bisonnette havde virket stærkt fremmede paa Samhørighedsfølelsen mellem de forskellige vestlige Diplomater. Han var tillige en ivrig Ishockey- og Volley-Ball-Spiller og havde arrangeret adskillige Sportskampe mellem Diplomatene.

C. D.

Paven modtager Roms Fasteprædikanter

Første Audiens efter Sygdommen
Paaskevelsignelse fra Peterskirkens Loggia?

Den Hellige Fader viste sig i Torsdags for første Gang atter offentligt siden Sygdommens Indtræden. Paven modtog i Sala Clementina Byen Roms Sognepræster og Fasteprædikanter og holdt ved denne Lejlighed en af sine betydningsfulde Taler om Betydningen af en god Forberedelse for enhver Art Sjælesorg.

Umiddelbart efter denne Audiens modtog Paven Medlemmerne af den italienske Karakorum-Ekspedition, som i Juli sidste Aar besteg »KZ«. Den Hellige Fader underholdt sig med Ekspeditionsdeltagerne og Ekspeditionens Leder overrakte Paven det af ham udgivne Dokumentarværk om Ekspeditionen.

Da Pavens Helbredstilstand tilsyneladende bedres Dag for Dag, haaber man i velunderrettede Kredse i Rom at Paven vil være i Stand til til Paaske at meddele den traditionelle Paaskevelsignelse »Urbi et Orbi« fra Peterskirkens Loggia. Den Hellige Fader deltog iøvrigt i Lørdags i Pontifikalmessen i Det Sixtinske Kapel i Anledning af 16-Aarsdagen for hans Kroning samt vil 25. Marts modtage Republikken Libanons Præsident, der for Øjeblikket opholder sig paa et Statsbesøg i Rom (KNA).

Fasteprædikener i Biografen

Man maa tage Folk som de nu engang er — og hvor de er! Der er mange, som hellere gaar i Biografen end i Kirke — og man har i Paris draget Konsekvensen heraf og foranstalter i Aar Fasteprædikener i Cino Artistic paa Avenue de La République. Torsdag 3. Marts holdtes Fasteprædikenen i Forbindelse med Opførelsen af Filmen om Pius X. Faste»foredragene« holdes hver Uge i Forbindelse med en eller anden kunstnerisk Præstation. Den sidste af disse Biograf-Fasteprædikener holdes 24. Marts under Foresæde af Paris' Ærkebiskop, Kardinal Feltin. Ved denne Lejlighed opføres der Scener af Claudel's: »Bebudelsen« (KIPA).

I Dagene 9.—11. Marts har de franske Kardinaler og Ærkebiskopper været samlet til den aarlige Forsaarskonference, hvor man ogsaa beskæftigede sig Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne. Paa samme Tidspunkt afholdtes henimod 20 Bispekonferencer rundt omkring i Frankrig, deriblandt Biskopperne fra Mission de France.

De franske Biskopper har paa Møderne drøftet den endelige Fastlægelse af de ny Metoder for Missionen blandt Arbejderne (KNA).

Katolsk

27. Marts 1955
103. Aargang
Nr. 13

Ugeblad

ASKOV HØISKOLETS BIBLIOTEK

FINLAND

ophøjet til Bispedømme

Biskop Nord for Polar-
kredsen

Katolsk organiserede
Udenlandsrejser?

To religiøse Film

En „Cadillac“

10-Aarsdagen for
Jeanne d'Arc

Passionstiden er inde med Ihukommelse af Kristi Lidelseshistorie. Men det er ogsaa forstandigt af os at bruge denne Tid til i det hele taget at beskæftige os med Lidelsens Betydning. En af de moderne Forfattere, som har forstaaet Lidelsen bedst, var Dominikaneren Vincent Mc Nabb, om hvis Kanonisation der nu bedes ved Folkemøder i Hyde Park. Han sagde, at med de intellektuelle havde man Diskussioner om Lidelsens Plads i Verdensordenen, ikke med jævne Mennesker. De vidste godt nok, hvad Lidelsen er værd.

Der er saa mange Ting, man først kan se, naar Lidelser rammer en. Den helt rette Maalestok for, hvad der er Livets Mening og Maal, hvad der er

stort og smaat i Tilværelsen, synes det kun Mennesker forundt at kunne anlægge, naar de ligger udstrakt paa Lidelsernes Leje.

Og gælder det vore Handlingers Værdi, kommer det hverken an paa, hvor meget vi naar at udrette eller hvor megen Energi, der udkræves for at udrette dem. Den Handling er bedst, i hvilken der er mest af Kærlighed til Gud. Men rent faktisk er det vanskeligt for os at handle ud fra overnaturlige Motiver undtagen un-

Lidelse og Erfaring

der Lidelse. Menneskeviljen viser først sin fulde Kraft under Modstand. Fader Mc Nabb opsummerede sin Erfaring i Ordene: »Jeg tror aldrig jeg har set Fuldkommenhedens Blomster undtagen i Forbindelse med en eller anden Form for Lidelse. Det er min Erfaring, og jeg skræmmes ved Synet af Sjæle, der efteraber denne Fuldkommenhed uden Tanke for nogen Lidelse.«

Modstand er ikke en absolut Nødvendighed for Udøvelsen af vor fulde Kraft. Det vil ikke være nødvendigt i Himlen. Men her paa Jorden er det et Faktum. Og det er noget, vi for vort aandelige Livs Skyld aldrig maa glemme. Vi maa ikke drømme om, endsige prøve paa at opnaa en Tilstand, hvor vi er fri for alle Lidelser og Bekymringer.

Nogle tilføjer hertil, at det ogsaa kun er under Lidelser, at vi bliver klare over vor Kærlighed til Gud. Fader Mc Nabb tillagde ikke dette nogen Værdi. »Hvad det gælder om er at eje Troen, ikke om at vide, at vi ejer den.« Vi skal ikke tage vor aandelige Temperatur, sagde han. »En Samvittighedsransagelse, der fortalte os, at vi var naaet saa og saa langt i vort aandelige Liv, vilde være en ligefrem djævelsk Ting.«

De dybeste Ord, den fromme Præst sagde om Lidelsens Betydning for os, var disse:

»Hvis en Sjæl elskede Gud og gerne vilde vide ikke om den elsker, men om den bliver elsket, da er den store Prøve Fællesskabet med Jesus Kristus i Taarernes Dal eller paa Dødens Høj.

Maatte Gud i Lidelsens Stund forunde os den Trøst at tage imod den. Maatte vi elske ham ikke blot om Dagen, for at det ikke er Dagen vi elsker snarere end ham, ikke blot i Sandhed, snarere end ham, ikke blot i Sundhed, vi elsker, men naar Mørkets og Smerstens Nat kommer til vore Lemmer eller vor Aand, maatte vi da tænke paa hans saarede Lemmer og hans Lidelse, og da vil i vor Kærlighed vore egne Lidelser være smaa at tage imod ved Siden af hans.«

van der Weyden
MATER
DOLOROSA

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
All i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. 4/5
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KSBK

**Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni**
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMÄCHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen
 Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
 Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarmester*
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforelkr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørførr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENGIGED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
VEJLÆNGE

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damso 2043
 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

n. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6538
 Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

Påskemysteriet 2

I begyndelsen af påskenattens liturgi forkynder diakonen, klædt i hvidt, højtidelig den store nyhed, og vi hører ham synge: »Vi er her samlet til påskefesten: det sande lam, som er blevet ofret for os, frelser de kristne, der er mærket med dets blod.« Og han fortsætter: »I denne nat har du udfriet vore fædre af udlændigheden i Ægypten, og du har ført dem tørskoet gennem Det røde Hav.« Han minder os så om, at det at fejre påsken — for os som for jøderne — er en handling, der ikke bare beskytter, men også udskiller og befrier os.

For at forstå dette må vi vende tilbage til teksten i 2. Mosebogs 12. kapitel. Medens ægypterne sover, er jøderne stående forsamlet i deres hjem. De er ved at spise påskelammet. I stedet for at sove våger de. De våger med Gud, og Gud våger over dem. Allerede ved den hellige handling udskiller de sig på usynlig måde fra ægypterne, de afsondres fra dem. Men denne udskillelse bliver fuldstændig klar, efter at dødsenglen er gået gennem landet. Medens jøderne er blevet skånet, »er der intet hus i Ægypten, hvor der ikke findes en død.« (2. Mos. 12, 30). Det er på det tidspunkt, man virkelig ser »at Herren har set skel mellem ægypterne og Israel.« (2. Mos. 11, 7).

Men begivenhederne tager fart. »Faraos lod Moses og Aron kalde om natten og sagde: Drag bort fra mit folk, I selv og alle israeliter. ... Og ægypterne trængte på folket for at påskynde deres afrejse fra landet, thi de sagde: vi mister alle livet!« (2. Mos. 12, 31 og 33). Påsken betyder altså for jøderne enden på slaveriet. Påsken er for dem den nat, i hvilken de går fra trældommen til friheden. Påsken er befrielsens nat.

Men vi må lægge mærke til en ting: denne befrielse er ikke bare af materiel art. Ægypten var for israeliterne ikke et hvilket som helst land, — det var troldkarlenes og afgudernes land, (jfr. 2. Mos. kap. 7, v. 11, 22, kap. 8, v. 3 o.s.v.). Det var det land, hvor Satan herskede og, som man troede, havde sluttet en veritabel pagt med ægypterne. Derfor var Israels trældom i Ægypten for det jødiske folk ikke bare en ulykke. Det var meget mere, — det var en besmittelse. De havde affundet sig med trældommen, de havde ladet sig tvinge til at tage del i afgudsdyrkelsen og magien. Lidt efter lidt havde de fjernet sig fra Gud. Påskenatten er derfor for jøderne langt mere end en befrielse fra trældommen, den er befrielsen fra synden. I påskenatten vender folket sig fra afguderne og forlader troldkarlenes land for igen at blive Guds folk.

Kirkefædrene havde altså ikke uret, når de oversatte ordet *Pascha* ikke alene med forbigang, men også med *overgang*. Påsken er faktisk overgangens fest, overgangen fra trældommen til friheden, overgangen fra syndens land til forsoningens land.

Alt i påskenattens ceremonier minder os om denne overgang.

— Først indgangsprocessionen, hvor vi gående bagefter det tændte påskelys forlader den kolde nat for at træde ind i helligdommens lys. Denne nat er et billede på synden. Men i natten oplyser Gud sit folk og fører det til lyset, som han førte jøderne i ørkenen. Påskelyset minder os om ildstøtten. Det er for os det hellige tegn på, at den

opstandne Kristus er tilstede. I det øjeblik, præsten tænder påskelyset, udtrykker han hele påskens mysterium: »Kristi, den herligt opstandnes lys sprede mørket i hjerte og sjæl.« Efter Kristus træder vi ind i lysets mysterium. Vi bliver »lysets børn«.

— I alle de bibelske læsninger, vi derefter hører, genfinder vi den samme tanke om en overgang. Skabelsberetningen viser os universet, der lidt

Passionssøndag

27. Marts 1955

DE GENTE NON SANCTA-

(42. Salme)

Hver Dag Aaret rundt beder Præsten i Trinbønnen dette Vers, som paa Passionssøndag netop lægges Vor Herre i Munden: Døm mig, Gud, og før min Sag imod det vanhellige Folk!

Hvad er vi da, vi Mennesker af idag, er vi et helligt eller et vanhelligt Folk? Vi er et helligt Folk, fordi vi er døbt og kaldet til Troen, fordi vi er forløst og helliggjort ved Sakramenterne — men vi er et vanhelligt Folk paa Grund af vore Synder!

Og kaster vi vort Blik ud over Menneskeheden af idag — hvor mange virkelige kristne er der da? Et Faatal.

En af den nyere Tids største Filosofer har karakteriseret vor Tidsalder som en »trængende Tid« paa Grund af dens stadig aftagende Troskraft. Og det er — desværre — saa sandt, saa sandt, at Religionens Grundvand synker. Og vi føler det alle: det bliver nemlig Dag for Dag vanskeligere og vanskeligere at tro paa Gud og at føre et fromt Liv. Modstanden tager til i Styrke for hver Time, den religiøse Substans tager derimod af.

Nationerne og Kulturerne har haft deres Tidsaldre. Snart trængtes Menneskeheden i Kirkerne og søgte Gud, som f. Eks. i Middelalderen, derpaa tabte Kirken sin Tiltrækningskraft og man vendte sig imod ydre Ting, som f. Eks. Tilfældet har været med Vesterledet i det sidste Aarhundrede. Man indretter sig efter denne Verden, man ser ikke mere op mod Himlen. Hvad er det da, der interesserer vor Tids Mennesker, og da fremfor alt de unge, de unge Mænd? Politik, Teknik og Videnskab. Kultur er der ikke megen Efterspørgsel efter, og Religion, nej, det tales og spørges der ikke om. Det er et umiskendeligt Træk i Billedet af vor Tid.

Og hertil kommer saa — eller rettere sagt heraf følger saa — en ejendommelig Dæmonisering af Verden. Organisation og Teknik skal forvandle Verden til et Paradis, men se blot — Resultatet bliver det stik modsatte. De moderne Krige gør lidt efter lidt Verden til et sandt Helvede.

Og Mennesket forandrer sig i Takt med Tiden. Det bliver mere og mere overfladisk, det mister sin Sjæl. Ligeegyldighed overfor Livets sidste Ting skaber Forfladigelse — man vil glemme.

Enhver moderne Stat føler idag Religionens Konkurrence og søger at fordrive den. Der er intet Behov for Religion, for Guds Ord, intet Behov for hvad »den gamle Mand paa Petri Stol« har at sige. Verden, Religionen er med til at udbrede Tvivlen paa Fuldendelsen af det Babelstaarn, som den moderne Stat vil bygge. Og at religiøs Ligeegyldighed vil slaa om til Had — det er den sidste Konsekvens, som vi maa regne med. Man kan ikke i Længden bo i Ingenmandsland, ej heller i et religiøst Ingenmandsland — før eller senere maa man træffe en Afgørelse.

Det vilde være — aah saa — let for os, om vi traf en definitiv Beslutning og stillede os paa Guds Side. Dag for Dag kræves der en Standpunkttagning af hver og en af os. Vi maa svømme mod Strømmen — og Strømmen gaar tværs igennem vort Hjerte. Vi kan nemlig ikke hævde, at Verden er noget uden for vort Jeg, nej, den er ogsaa inden i os. Alt, hvad der sker i Verden, rører ved os — vi maa kæmpe mod det vanhellige i os.

I Lidelsens Time viste det sig, at Vor Herre stod alene. De Trofaste kunde man ikke stole paa — de blev bange og løb deres Vej.

Ingen af os ved noget om hvordan Udviklingen i Verden former sig fremover. Vi maa regne med, at det Onde tager til — det bliver Dag for Dag sværere og sværere at tro, at haabe og at elske. Luften om os bliver tyndere og tyndere, Kulden tager til.

Og Vor Herre, som lever videre i de Troendes Samfund, i »det hellige Folk«, han trænges mere og mere i Baggrunden. Hans Sag bliver mere og mere haabløs — ligesaa haabløs som den forekom i hine Dage op mod Paaske i Jerusalem, da han anvendte Skriftens Ord paa sig selv og sagde: Døm mig, Gud, og før min Sag mod det vanhellige Folk! Men saa kom Paasken og en ny Tidsalder begyndte.

Vi skal — og har Lov til at — tro, at Gud Herren, Vor Herre, ogsaa er Herre over vor forrykte Tid og at Verden aldrig nogensinde vil glide ham af Hænde!

Sognepræsten.

efter lidt stiger frem af kaos. Skabelsen er overgangen fra intethed til eksistens, fra forvirring til harmoni. Den er iøvrigt kun et billede på den anden skabelse, der indledes med Kristi opstandelse. Skabelsens underer overgår af forløsningens endnu større under. Kristus har ved sin død avlet et nyt folk: de forløste, og oprettet en ny orden: nådens orden.

Den anden læsning minder os om, at Israels folk ved underet i Det røde Hav blev befriet fra trældommens åg og afgudsdyrkelsen i ægypternes land. Gennem dåbens vand, ved hjælp af den kraft, der øses af Kristi død og opstandelse, er et nyt folk blevet frigjort: frigjort fra synden, vildfarelsen og afguderne. Det var et folk af slaver, — det blev et folk af sønner.

— Velsignelsen af vandet og dåbsceremonierne, der normalt skal finde sted i løbet af påskentiden, realiserer bogstaveligt denne overgang fra trældommen til friheden, fra døden til livet. Den nydøbte bliver delagtig i Kristi død, begravelse og opstandelse. Han dør med Kristus, han begravnes med ham, han opstår med ham. Han afleder fra synden, — han opstår som en ny skabning til nådens liv. — Vor fornyelse af dåbsløfterne er ikke bare en from formel. Den minder os om, at også vi ved dåben har fejret vor påske, vor »overgang«. Hver påskefest genopvækker dåbsnåden i os og kalder den til nyt liv. Ligesom saften hver ny vår fornyer træets liv og giver det ny kraft, skal påsken forny vort kristne liv. Hvert år skal den føre os fra lunkenhed til iver. Den skal kvæle det sanselige menneske i os og dets tilbøjelighed til synd, for at vi stadig mere kan leve som åndelige mennesker.

— Endelig får påskemåltidet, som vi indbydes til at deltage i, os til at overgå fra vor egoisme til et liv i fællesskab. Kirken er ikke et bageri, hvor man gratis uddeler små brød til kunder, der ikke kender hinanden og ikke har noget med hinanden at gøre. De, der kommunikerer, kommer sammen til eet og samme bord og spiser af eet og samme brød. Eukaristien er et festmåltid. Den på en gang udtrykker og styrker de kristnes indbyrdes kærlighed. »Eftersom der er eet brød, siger den hellige Paulus, er vi mange eet legeme; thi vi får alle del i det ene brød.« (I. Kor. 10, 17). Eukaristien er det sakramente, der forener alle de kristne og opbygger Kristi mystiske legeme.

*

Det er altså tydeligt, at påskefesten ikke på nogen måde er en statisk ceremoni. Tværtimod kalder alt i den på bevægelse, dynamik. Alle de kristne, der fejrer påsken, rives med og drages ind i denne bevægelse. Påsken er ikke alene forbigang, den er ikke alene overgang, den er også fremgang. Påsken er en ceremoniel handling, som lige fra Moses' tid har ført menneskehedens umådelige karavane af sted, for at den hele tiden — ligesom første gang — skal overgå fra trældommen til friheden, fra syndens verden til Guds rige. Derfor kan vi uden at ændret et eneste ord gentage den

smukke bøn, jøderne bad, når de fejrede »påskefesten, frihedens fest«:

»Det er vor skyldighed at takke, love, forherlige, velsigne, prise og tilbede Ham, der har gjort alle disse mirakler for vore fædre og for os. Han har ladet os overgå fra trældommen til friheden, fra bedrøvelsen til glæden, fra sorgen til festen, fra mørket til lyset, fra trældommen til friheden. Lad os til hans ære istemme nye lovsange: Alleluia!«

O. P.

To religiøse Film

En god Forberedelse til Paaske

Mens disse linier skrives, planlægges der nogle filmsforevisninger for Storkøbenhavns katolikker, hvor der skal fremføres to film, der hver især skal virke som en slags forberedelse til deltagelse i påskentids liturgi.

Dominikanerne i Ordrup fortæller herom: Det drejer sig blandt andet om en lille dukkefilm, hvor aktørerne er små marionetdukker, og som fremstiller et af påskens centrale mysterier, nemlig Moses og udgangen af Ægypten.

— Dukker? Tror De, den går i en religiøs film?

— Ja, hvorfor ikke! Dukker er dejlig anonyme skuespillere, og selve den fine kunstneriske udførelse og den dramatiske handling i filmen lader den rent naturalistiske beskuelse af dette påskemysterium glide i baggrunden, så alene en realistisk oplevelse af mysteriet bliver tilbage. Og vi tror, at netop denne film og dens særprægede »skuespillere« vil give sine tilskuere megen glæde og et store religiøst udbytte. Forøvrigt er denne film en del af en påtænkt filmisk gengivelse af hele bibelshistorien. Den er smuk, og den er ægte, så vi tror ikke, at nogen vil blive skuffet ved at se den.

— Jeg har forstået, at den anden film er en slags dokumentarfilm om påskeliturgen. Hvilken værdi har det at se en film om det, som man selv skal deltage i? Er det ikke det samme som en fjernsynsoptagelse af messen til opbyggelse for de passive tilskuere?

— For det første: Filmen er en dokumentarfilm i strengeste forstand. Både filmens tempo og dens fotografiering er meget instruktiv. Filmen tjener til at vise påskeliturgiens ceremonier, deres rigtige udførelser og deres sammenhæng. Den tjener til et mere fortroligt forhåndskendskab til liturgien, og dermed til et større udbytte, når vi påskentid skal deltage i den! For det andet: En gudstjeneste, som kun har været praktiseret i 2—3 år, og kun en gang om året, skal man helst forberede sig til. Som tilskuere til filmen overværer vi en fremførelse, men den hjælper os til at deltage aktivt i påskemysteriet påskentid i vore kirker. Deri ligger filmens betydning. Forøvrigt skylder vi at sige, at filmen jo ikke er optaget sådan uden videre en påskentid. Den menighed, der medvirker, har

NOTER

10-Aarsdagen for Jeanne d'Arc Katastrofen

Paa Tiaars-dagen d. 21. Marts for den store Katastrofe paa Jeanne d'Arc-Skolen mindedes Ulykkens Ofre dels i Sjølemesser i mange Kirke, dels ved det smukke Mindesmærke paa Skolens gamle Grund. Her nedlagde om Morgenen Frederiksbergs Viceborgmester en Krans og tidligere Lærerinder og Elever fra Skolen tog ogsaa dertil for i Stilhed at nedlægge en Blomst og bede en Bøn. Dagen igennem var der mange Mennesker, som her mindedes Krigens største Ulykke i vort Land og dens mange Ofre.

været flere prøver igennem. Det kan iøvrigt ses på filmens udførelse og tempo. Fra ildens indvielse udenfor kirken og til påskemessens festlige Alleluia er hver enkelthed klart og korrekt gengivet.

— Een vanskelighed vil der nu være: Sproget!

— Næppe. Der vil blive truffet arrangementer, så hver film vil få dansk tale, som nøje holder sig til de respektive bibelske og liturgiske tekster. Nogle københavnske præster og lægfolk arbejder netop med denne side af sagen.

— Og så til slut: Hvor og hvornår vil man få filmene at se —

Der vil finde nogle fremvisninger sted forskellige steder i København, der på den måde geografisk bliver »dækket«. I vort eget sogn i Ordrup fremvises de ved en familieaften den 31. marts. De øvrige opførelser finder antagelig sted således:

Lørdag d. 2. april kl. 20 i Stenogade, hvor filmene bliver vist i forbindelse med et foredrag af pastor Bj. Højbo om »Hvordan den kristne påske blev til og hvordan den fejredes i de ældste tider. (Adgang 50 øre). Desuden bliver filmene vist fredag d. 25. marts ved St. Therese Kirke efter fastepredikenen (kl. ca. 20,30), St. Knud Lavard i Lyngby onsdag d. 30. marts kl. 20 samt Sakramentskirken søndag d. 3. april kl. 15,45 (umiddelbart før eftermiddagsmessen). R.

Beramt katolsk Drengekor i København

Påskedag, under pontifikalmessen, synger et af Frankrigs kendteste drengekor i St. Ansgars kirke. Les petits chanteurs de Saint-François-de-Sales hedder koret, der består af 25 drenge i alderen fra 10 til 14 år, samt af 15 ganske unge mennesker. Koret har som ledere to præster, der har været i stand til at oparbejde et fint repertoire. Ved messen i St. Ansgar kirke synger de Orlando di Lasso's messe »Dulcis Memoria«; han er Palestrinas jævnbyrdige og samtidige. Det eneste (sluttes side 158)

En „Cadillac“

Klokken er henved ni.

Monsieur l'Abbé kommer hjem fra Husbesøg — og lidt efter er der samlet et halvt Hundrede Knægte i den tjærede Hytte, der tjener ham som Residens, og hvor de med Nød og næppe kan stuves sammen.

Det er en broget Forsamling, af 'alle Raecer og Tungemaal' og af ethvert Haandværk, der er Lærlinge, Avisdreng, Søner af Vinhandlere og Kludesamlere, Fyre, der driver deres lysske Tilværelse paa Markederne i Byens Udkanter, Gadedreng, alt muligt er repræsenteret her. De er i Alderen fra tolv og til tyve.

De kan i og for sig allesammen godt lide ham, i den slidte Soutane med Læderbæltet og den uopsidelige Baskerhue ... Disse Fyre ... Men det er faktisk umuligt at komme om ved dem inden Paaske! Det er nu paa anden Uge i Træk, at han forsøger at bibringe dem en Smule »Paaske«!

Til at begynde med forsøger han i klassiske Vendinger at forklare dem noget om Skriftemaalet, dets Oprindelse og Nødvendigheden af at gaa til Skrifte ... at det slet ikke er saa svært o.s.v., o.s.v. Men han kunde for den Sags Skyld ligesaa godt have talt til sit gamle Køkkenbord, de er overhovedet ikke med. Nogle sidder og ruder ned ad Bænken, andre træder hinanden over Tærerne, nogle ruller Cigaretter af Dagens Skod.

Men da Tekniken er vor Tids Gudinde, saa kalder Monsieur l'Abbé hende i sin Nød til Assistance. Pludselig slaar han med sin barkedede Næve i Bordet, saa den halvsøvnige Forsamling farer sammen med et Spjæt: »Hør nu efter! Nu skal jeg fortælle jer en tragisk Historie om en Cadillac ...«

Hvad var det han sagde? En Cadillac? Hvorfor sagde han dog ikke en Citroen eller en Peugeot eller en Renault. En Cadillac, det er lige noget, det sidste Skrig fra Amerika ... Der spidtes Øren.

»Denne Cadillac er netop paa Vej til Fontainebleau med hundrede Kilometer i Timen. Med eet gør den Strejke. Amerikanerne stiger ud, synlig ærgerlige, lukker Hætten op, undersøger den — men finder ikke noget. Saa dukker der en Citroen op. Et Tegnet og den standser. To Mænd stiger ud. Og saa de stirrer forbavset — en Cadillac, av, det er lige noget. Mon det ikke er noget med Tændingen? Er Benzintilførslen i Orden? Snart standser en Rolls-Royce ... Alle giver deres Mening til Kende, ryster paa Hovedet — og kører videre. Snart ligger en hel Del Værktøj og forskelligt Tilbehør spredt ud over Vejen: Klude, Skrue-nøgler, Benzindunke ...

Men lidt efter standser der en ganske lille Vogn ved »Uheldsstedet«. En gammel Landlæge stiger ud. Han ser paa Forvirringen og siger derpaa:

»Det forekommer mig, at De er noget ilde faren. De gør saamænd bedst i at hidkalde en kvalificeret Specialist. Saa vilde De da faa en Fagmands Udtalelse at høre.«

Og det gør Amerikaneren. Specialisten kommer. Og idet han baner sig Vej gennem det arabiske Kaos paa Vejen, smiler han en Smule ironisk: »Naa, det maa jeg sige, der er nok nogen, der har slidt i det! Se nu at faa samlet alt det Bras sammen og saa rasler vi ned til Garagen. Saa kan vi kigge lidt paa Fyren ... saa De kan komme op at køre igen. Den skal vi nok klare ...«

Monsieur l'Abbé holder lidt inde og ser ud over sine Tilhørere. Hele Banden stirrer i spændt Forventning paa ham.

Og da de er ved at tabe Taalmodigheden, raaber de med eet i Kor: »Og hva' saa?«

»Tja ... hvad saa ... Kan I ikke regne det ud? Cadillac'en det er jeres Sjæl. Men der er noget i Vejen med den. Og det, der er i Vejen, det er Synden. Og det maa vi se at faa i Orden — men en Sjæl er en ligesaa kompliceret Ting som en Cadillac — man maa have fat i en Specialist og saa

maa man have den hen i Garagen. Kun der kan man nemlig faa repareret Skaderne. Og hvem er saa den Specialist?«

»Det er Dem!«

»Og hvad er saa Garagen?«

Efter et Øjeblik Tavshed er der et Forsamlingens lyse Hoveder, der raaber: »Skriftestolen, sæ-fø-lig!«

»Bravo! ja, det er lige det, det er. Her er det nemlig, at Præsten renser og smører og pumper Cadillac'en. Og saa kan den igen, ikke sandt?«

»Ja,« skriger hele Banden.

»Altsaa, med andre Ord, hen i Garagen med jer! I Aften de store og i Morgen Aften de smaa! Er I med? Og paa Søndag Fælleskommunion. Men husk nu fremfor alt: ingen maa blive liggende med Vognen paa Vejen — og ikke komme videre!«

Og paa denne Maade var der et Kvarter af Byen, som jeg godt kender, der sidste Søndag inden Paaske fik deres Paaskepligt i Orden ...

(Efter »La Croix«).

Medens Ferieplanerne lægges

Katolsk organiserede Udenlandsrejser?

Tidspunktet er inde, hvor mange Mennesker saa smaal er begyndt at tumle med Sommerferieplanerne. Avisernes Søndagsudgaver bugner af Rejsebureau-Reklamer, hvor der lokkes med »Kvalitetsrejser«, »Hvileferier« og alt, hvad Hjertet ellers kan begære i de skønneste Egne af Europa. I vore sydligere katolske Broderlande eksisterer der ogsaa katolske Rejsebureauer, der tilbyder Trosfæller Sommerrejser under katolsk Ledelse, og herhjemme har man først og fremmest gennem Pater I. Mesters i Holbæk haft Lejlighed til at deltage i saadanne katolske Fællesrejser til flere europæiske Valfartssteder. Der er ogsaa Grupper af unge, som — f. Eks. under Ledelse af Pastor Boekenoogen i Randers — er rejst til Holland og Belgien og har tilbragt Ferien under katolske Himmelstrøg.

Det er dog ikke alle og enhver, der har Lyst til at rejse paa »Fællesrejse«, men som hellere tager af Sted alene. Og hver sin Lyst — for sine Penge. Men hvorom alting er, saa er det baade godt og gavnligt for os Katolikker at indaande katolsk Luft i Ferien, hvad enten det nu er i Fællesskab eller alene, og der er Mulighed nok overalt i Europa. Nedenfor fortæller Ugebladets trofaste Ven, P. Steph. Wevers S.M.M., lidt om katolske Fællesrejser, saaledes som de bl. a. organiseres i Holland.

*

Sporene skræmmer

Titlen rejser et stort Spørgsmaal, og undertegnede skulle være den sidste til at besvare det. For som sagt »Sporene skræmmer«, eller som Franskmanden udtrykker det: »Et Æsel støder sig ikke to Gange ved samme Sten.« Og det vil i denne Sammenhæng maaske — af de tilskadekomne ganske sikkert — crindres, hvordan jeg for nogen Aar siden paa dette Sted slog til Lyd for noget lignende, og hvor sørgelige Erfaringer, vi gjorde dengang, idet vi var saa uheldige at falde i Hænderne paa Røverne, endog inden vi kom af Sted. Naar jeg paa Trods af dette svidende Minde nu alligevel drister mig til at forelægge samme Emne til Diskussion for de interesserede, saa skal det til min Undskyldning bemærkes, at det denne Gang sker paa Foranledning, ja mere end det, paa Opfordring. Fornylig blev jeg nemlig her fra Stationen ringet op af en dansk Dame, der bad mig saa meget og saa pænt om at bringe dette Emne paa Tapetet, og jeg undlod at gøre Indvendinger, hvorfor jeg nu for en Anstændigheds Skyld maa indfri mit Løfte.

Vi rejser sydpaa

Ja, dette trænger næppe til at blive uddybet. Er der nogen, der som Nordboen har Trangen i sig til at rejse sydpaa? Jeg husker saaledes fra ifjor, hvorledes lige fra Dagen før Paasken Biler med et stort S kom svingende ud af Tunnellen og ind i Salzburgs Altstadt. Det var Svenskere, der kørte Foraaret imøde. I deres Hjulspor fulgte saa Sommeren igennem og indtil det sene Efteraar hele Karavaner af danske Biler og Rutebiler. Der er næppe det danske Bynavn, der ikke er blevet set i Salzburgs Gader paa en eller anden funklende Karosse. Og naar man tilfældigvis kom ud paa Landet, var det ofte hele Selskaber af Danskere, der lod til at have erobret idylliske Smaabyer. At Folk vil ud og rejse, er givet, og at Østrig baade i landskabelig og kulturel Henseende har noget at byde paa, er ogsaa hævet over enhver Tvivl. Spørgsmaalet kan kun være det, om man gør bedst i at rejse enkeltvis — alene eller med sine faa allernærmeste, eller fælles og paa katolsk Basis organiserede Rejser.

Pro et contra

Her som allevegne vil der være for og imod. Naar jeg nu som Indledning til Debatten skal opremse Fordelene

ved saadanne Fællesrejser, vil jeg derfor ikke gøre mig skyldig i Fanatisme. Jeg er da saa helt sikker paa, at adskillige Venner og Bekendte, der de senere Aar var hernede og besøgte mig, aldrig vil fortryde, at de var ene to eller tre—fire i deres Privatvogn. Det vil som oftest være et Spørgsmaal om Smag og Behag, om man vil være ene eller sammen med mange andre, naar man skal ud og samle Kræfter eller Indtryk.

Fordele

Fordelene ved vel organiserede Fællesrejser har jeg lært at kende paa nært Hold, da jeg for to Aar siden blev indbudt til at holde nogle orienterende Foredrag for et hollandsk Selskab, der tilbragte deres Ferie i Zillertal (Tirol). Det viste sig at være et Rejseforetagende, der stod under Ledelse af en Augustiner-Pater Verstraete, en Broder til den i hele Europa berømte »Speckpater«. Han havde det Aar i en afsides liggende Landsby lejet en Kro. Gæsterne blev befordret per Rutebil fra Holland til Zillertal, hvor saa Rutebilen og de to Chauffører stod til Disposition for Rejseelskabet. En af Augustiner-Patrene blev boende paa Stedet, hvor han sammen med sin lille Stab tilrettelagde Udflugter, Foredrag o.s.v. for de skiftende Selskaber.

Billigere og bedre

Det siger sig selv, at Forplejningen bliver en anden, naar Værten kan regne med, at han hele Tiden har Huset fuldt. Der kan blive taget Hensyn til baade nationale og individuelle Krav ved Madlavning; og der er intet at sige til, at ikke enhver er interesseret i at stifte Bekendtskab med de ellers uundgaelige østrigske »Knödel« eller bryder sig om at spise Surkaal hver anden Dag. Man undgaar ogsaa, at Regningen bliver skruet tilvejs, en Fare, der her som allevegne lurur enhver »Devisenausländer«.

Al Slags Berigelse

Men foruden de kulinariske og pekuniære Fordele, enhver Fællesrejse byder paa, havde dette Fællesskab saa mange heldige Sider, som de enkelte enkeltvis rejsende maa undvære. Jeg mindes saaledes en Bjergtur, der blev foretaget en af de varmeste Sommerdage i 1953; ved 8-Tiden forlod vi Bussen i Hinter Tux og ved 11-Tiden mødtes samtlige ca. 30 Deltagere i over 3000 Meters Højde ved Randen af Gletscheren. Det var, naar man tager i Betragtning, at disse Bjergstiger for de flestes Vedkommende aldrig havde set et Bjerg, en hel Præstation: uden det oplivende og opildnende Fællesskab havde en saadan Tur været umulig. I denne Sammenhæng fik jeg da ogsaa at vide, at Aldersgrænsen for Deltagere ved hele dette Østrigophold fra første Færd var blevet fastlagt ved 30. For det er nu engang saadan, at lige Børn leger bedst.

Løvrigt blev der for hvert Hold — Opholdet strakte sig hver Gang over 2—3 Uger — holdt flere Foredrag, og det baade af Folklorister og Digtere. Den sidste Aften tog de Unge sig selv af Underholdningen; det var en Række vittige Smaasketscher og Tableauer, hvori Feriens Oplevelser passerede Revue.

Takt og Tone

Jeg skal nok vogte mig for paa dette Sted at holde Moralprædikener, men det er nu engang en sørgelig Kendsgerning, at mange Mennesker, der ellers i deres sædvanlige Omgivelser er pæne og anstændige, mener at maatte skifte Ham, saasnart de passerer Grænsen til Udlandet. Da bliver de pludseligt udfordrende og anmassende, baade i deres Udhaling og hele deres Adfærd. Naar det drejer sig om unge Mennesker, der optræder i Flok, er det som oftest værre, idet de søger at overbyde hinanden, og de unge Mænd mener at maatte imponere den kvindelige Del af Selskabet. Jeg har saamænd selv oplevet en saadan Flok løsslupne Landsmænd, der steg ind i en Rutebil i Tirol; det var saadan, at jeg dukkede mig bag min Avis og skammede mig paa mine Landsmænds Vegne. Saa meget des mere Indtryk gjorde den Aand paa mig, der herskede blandt nogle Unge i Zillertal. De var — bevares vel — fulde af Liv og sprudlende af Humør, men det gik derfor ikke ud over Takt og Tone. Der herskede blandt dem en Atmosfære, som den findes i et dannet Hjem. Det

Det Apostoliske Vikariat Finland ophøjet til Bispedømme

Mgr. Wilhelm Cobben udnævnt til Biskop af Helsinki

Pave Pius XII har ophøjet det hidtidige Apostoliske Vikariat Finland til et selvstændigt Diocese med Biskops-Residens i Helsinki. Samtidig har Paven udnævnt den hidtidige Apostoliske Vikar for Finland, Mgr. Wilhelm Cobben, til Biskop af Helsinki. Det ny Diocese varetages fortsat af »Fædrene af Jesu Helligste Hjerte«.

Biskop Cobben stammer fra Holland, fra Diocesen Roermond. Han er 67 Aar og blev præsteviet i 1924. I December 1933 blev han udnævnt til Titularbiskop af Amatunte og umiddelbart efter bestemt til Apostolisk Vikar i Finland (KNA).

Med Ophøjelsen af det hidtidige Apostoliske Vikariat Finland til Bispedømme, har Rom afsluttet Genoprettelsen af Hierarkiet overalt i Skandinavien, med Undtagelse af Island. Denne Linie paabegyndtes med Danmark i 1953 umiddelbart før det store Pinsestævne og fortsattes derpaa med Norge og Sverige. Der er idag godt og vel et Par Tusind Katolikker i Finland, og af disse lever 1700 i Helsinki, 150 i Turku Sogn, medens Resten er spredt over hele det vidstrakte Land. Sjælesorgen varetages af Patres af »Fædrene af Jesu Helligste Hjerte«s Kongregation. Faktisk har den unge finske Mission kun eksisteret siden 1920, da Finland blev en uafhængig Stat, og i de forløbne 35 Aar har Arbejdet været uhyre vanskeligt, ikke mindst som Følge af de alvorlige Skader, der tilføjedes Landet i og under den sidste Krig.

Hs. Excellence Biskop W. Cobben af Helsinki

skyldtes vistnok for en stor Del den helt fortrinlige Leder; denne unge Augustiner-Pater var af det helt rigtige Tømmer, han forstod at være Kammerat med de Unge, uden derfor at sætte noget af Præstens Prestige til. Med visse Mellemrum holdt han religiøse Foredrag for at nære de Unges Sjæleliv. Iøvrigt deltog samtlige Deltagere hver Morgen i den hellige Messe. Ja, det var imponerende at se, med hvilken Alvor og Naturlighed, de i Fællig forrettede deres Aftenbøn under Frugttræerne i Haven. Landsbyens Præst lagde da heller ikke Skjul paa, at disse hollandske »Sommerfrischler« ved deres Eksempel var til Velsignelse for hans Menighed.

Den faste Form

Som den afgørende Faktor ved saadanne katolsk organiserede Rejser til Udlandet vil jeg til sidst nævne, at der foreligger en ganske bestemt Form. Rejseledelsen skal lige fra første Færd fremlægge Deltagerne foruden Rejseplan og Prisen en Slags Reglement, der selv er baseret paa de ideelle og religiøse Forudsætninger for katolske Fællesrejser. Deltagerne skal paa Forhaand være paa det rene med, hvad de forpligter sig til, naar

de slutter sig til dette Rejseelskab; uden dette vil den mest ideelle, d.v.s. baade energiske og elastiske Ledelse staa der afmægtig, naar en eller anden bliver muggen og truer med at bryde ud af Rækken. Paa den Maade vil uegnede Deltagere allerede inden Starten af sig selv skilles ud, og under Rejsen vil Ledelsen have Mulighed for at holde dem i Ave. Kun oprigtigt ligesindede har her, hvor det drejer sig om mere end blot materielle Fordele, Mulighed for at berige hinanden. Medløbere vil før eller senere ødelægge Legen.

Forening

For saa vidt jeg har forstået, betragtede Deltagere ved »Vinea Domini«, som det hollandske Selskab kalder sig, som Medlemmer af samme Forening. En Gang om Aaret mødes de med deres Rejsefæller for at genopfriske Minder og orientere sig om Foreningens nye Planer. Unge Katolikker, der lever isolerede i kalvinistiske Omgivelser (Foreningens Sæde befinder sig ved Augustinernes Kloster i Witmarsum, Friesland), har derved ogsaa uden for Rejseæsonen Lejlighed til at komme sammen med Trosfæller fra overvejende katolske Egne. Ogsaa det er en stor Fordel og en Berigelse.

I korte Træk -

Adskillige Tusinde Romere og Pilgrimme fra hele Verden havde i Søndags indfundet sig paa Peterspladsen. Lidt over Middag viste den Hellige Fader sig i Vinduet til sit Arbejdsværelse og meddelte Folkeskarerne nede paa Pladsen den Apostoliske Velsignelse (KNA).

Katolikkernes Antal i Australien er i Løbet af Aaret 1954 steget med 24.846 til 1.554.372. Dette fremgaar af den netop publicerede katolske Aar-bog for Australien. Den samlede Befolkning i Australien udgjorde ved Aarsskiftet 8,4 Millioner.

I Tyskland er man i Øjeblikket i Færd med at fremstille en Lysbilledserie om Niels Stensen. Arbejdet udføres af Pastor Erich Raudisch i Hamburg i Samarbejde med Kapellan, Dr. med. Ferdinand Schultz, der begge arbejder i Forbindelse med Stensensagens Initiator, P. G. Scherz, CSsR, København (KNA).

Verdensvincentsforeningen, der har sit Hovedsæde i Paris og som tæller ca. 18.000 Konferencer med ialt over 200.000 Medlemmer, har faaet en ny Præsident, Professor Pierre Chouard. Professor Chouard er Lærer ved Sorbonne og den franske Regerings Ekspert i Ernæringssspørgsmaal (KNA).

Den Hellige Fader har i en nu publiceret Skrivelse til det tyske Episkopat som Svar paa dettes Ønsker i Anledning af Jul og Nytaar, i en højtidelig Erklæring taget Stilling til den aktuelle Situation omkring Skolespørgsmaalet i Bayern og Niedersachsen (KNA).

I den Del af Zuydersøen, som hidindtil er blevet tørlagt, vil der i Løbet af indeværende Aar blive opført fem katolske Kirker. Antallet af Katolikker blandt »Nybyggerne« i disse Omraader anslaaes til ca. 30 Procent (KIPA).

Kommunekontorerne i samtlige vesttyske Udflugts- og Kursteder har udsendt en Plakat til offentlig Op-hængning med Teksten: »Turister, husk jeres Søndagspligt.« Plakaten er et Led i en fælles katolsk Plakataktion, som i de næste Maaneder har været gennemført paa de tyske Banegaarde (KIPA).

Kirken i Faverney (Haute-Saone) har faaet installeret infrarød Opvarmning (KIPA).

I Dagene 16. til 21. Juli finder der en international katolsk Spejder-Jamboree Sted i Heidelberg ved Neerpelt (Belgien). Katolske Spejdergrupper fra Tyskland, Holland, England, Luxembourg, Danmark og Schweiz deltager i Jamboreen. Det ventes, at forskellige ledende Personligheder inden for Europa-Bevægelsen vil overvære Jamboreen som Referenter (KNA).

Rom udnævner Biskop Nord for Polarkredsen

Det hidtidige Apostoliske Præfektur Nord-Norge omdannet til Apostolisk Vikariat

Pave Pius XII har i sidste Uge op-højet det hidtidige Apostoliske Præfektur i Nord-Norge til Apostolisk Vikariat, dog saaledes at dette ogsaa fremdeles henhører under Kongregationen for Troens Udbredelse. Paven har samtidig udnævnt den hidtidige Apostoliske Præfekt, Mgr. Johannes Wember til Apostolisk Vikar og Titular-Biskop af Vasada. Mgr. Wember, der tilhører »Missionærerne af den Hellige Familie«, som har deres Hjemsted i Düren ved Köln, er 55 Aar gammel og har virket i Tromsø siden 1939 (KNA).

*

Kirken i Norge er idag af geografi-ske Grunde inddelt i tre Omraader: Dioceseset Oslo, samt de Apostoliske

Vikariater Mellem-Norge og Nord-Norge. Af Landets samlede Antal Katolikker — ca. 5000 — omfatter Bispedømmet Oslo de 4500. Af dets 39 Præster er tolv Nordmænd. Det Apostoliske Vikariat Mellem-Norge tæller ca. 200 Katolikker og 5 Præster, og det Apostoliske Vikariat Nord-Norge ca. 250 Katolikker og 6 Præster. Det store arktiske Arkipelag Spitzbergen hører ind under det Apostoliske Vikariat Nord-Norge.

Aaret 1953 var et Vendepunkt for Kirken i Norge. Det var da netop 800 Aar siden, at Norge blev ophøjet til en selvstændig Kirkeprovinc, idet Kardinal Breakspear, den senere Pave Hadrian IV, under et Besøg i Norge i 1153 indsatte den første Ærkebiskop i Trondheim. Jubilæet blev — som det vil erindres — fejret over hele Norge saavel paa katolsk som paa ikke-katolsk Hold ikke mindst paa Grund af, at dette var det afgørende Skridt til Nationens fuldstændige Uafhængighed.

Under selve Jubilæet blev det hidtidige apostoliske Præfektur Mellem-Norge (med Centrum i Trondheim) ophøjet til Apostolisk Vikariat, og Trondheim blev atter — for første Gang siden Reformationen — Sæde for en katolsk Biskop. I Juli samme Aar blev det hidtidige Apostoliske Vikariat Syd-Norge ophøjet til Bispedømme under Navnet Oslo, og den afholdte Overhyrde, Mgr. J. Mangers, udnævnt til Chef for det nyoprettede Diocese. Og nu har Kirken nord for Polarkredsen altsaa ogsaa faaet sin Biskop.

Hs. Excellence Biskop Johs. Wember

TANKER OM LIDELSEN

Ingen har sværere ved at forstå lidelsens betydning end unge mennesker. Dels har de fleste af dem, gudskelov, aldrig oplevet lidelsen endnu, og hvad man ikke selv har erfaring for, det fatter man ikke så let; dels er lidelse noget, som ifølge sit væsen vækker afsky og udløser flugtreaktioner, og sådan noget må da nødvendigvis, ræsonnerer man, være et onde. Og dette er jo for så vidt rigtigt: lidelsen er et fysisk onde, der angriber vort legemlige eller sjælelige liv og — hvis det ikke standses i tide — kan tilintetgøre det. I Guds skaberplan har lidelsen altså denne vigtige opgave at varsko os om en truende fare, så vi kan undgå den eller afhjælpe den.

Men vi lever jo ikke blot på et rent naturligt plan. Kristus lever i os, og troen lærer os, at Kristus gennem sin lidelse og død har forløst os fra synd og evig død. Den kristne lidelse er og bør være Kristi lidelse i os: den virker frelsen i kraft af vor forening med Kristus. Ikke som om vi behøvede at søge lidelse! Nej, men vi kristne behøver så sandt ikke være bange for den eller forbande den.

Hold dig Jesu Kors for øje ...
du som søger livets vej.

pater.

Ugens samtale

— ... Nå, og hvad svarede du så?
— Svarede og svarede. Nå ja, jeg glattede jo lidt ud, ud så skete der egentlig ikke mere.

— Jamen, sig mig: du havde da klart ret, og han havde klart uret, ikke?

— Jo, så oplagt.

— Hvorfor slog du det så hen?

— Åh, jeg gad ikke stå der og diskutere med ham hele dagen. Og hva', han kan måske også have ret på sin måde.

— Næ, ved du nu hvad! Enten havde du ret, eller også havde han ret.

— Alt er vel relativt?

— Nej, sandheden er absolut, sandheden er kun eet. En ting kan ikke være trekantet og firkantet på een gang.

— Næ, det er vel rigtigt nok, men man skal nu ikke altid have så skarpe standpunkter. Man må sno sig, som ålen sagde.

— Synes du det, også i et så vigtigt spørgsmål?

— Å hva', han har vel også lov til at have sin mening?

— Ja, bevares, men havde du lov til at svigte *din* opfattelse?

— Jeg svigtede den i og for sig heller ikke.

— Du lod ham få sin vilje?

— Jae, jeg gad ærlig talt ikke ...

— Nej, der har vi det! Du gad ikke engang i denne vigtige sag. Du er meget hårdt angrebet.

— Angrebet? Af hvad?

— Af den Danske Syge. Den er livsfarlig.

— Den Danske Syge? Livsfarlig??

— Ja, den er livsfarlig for dit åndelige liv og for din samvittighed. Den er meget udbredt og den viser sig ved frygt og dovenskab.

— ??????

— Ja, og ved mangel på evne og vilje til at tage et fast og klart standpunkt i en sag og holde det. Det er forresten denne sygdom, som bærer en stor del af skylden for at der ikke er mange flere katolikker i Danmark, og for at så mange af vore katolikker er lunkne.

— Hvordan det?

— Katolicismen kræver klare standpunkter. Ja eller Nej. Enten — Eller. Og det kræver unægteligt energi og vilje at tage stilling til problemerne og handle efter det, man kan se er rigtigt. Og det kræver mod.

— Hvorfor hedder det Den Danske Syge?

— Fordi sygdommen er særlig udbredt i Danmark. Har du ikke opdaget det? Ved du ikke at Danmark er de halve stykker smørrebrøds, de halve snapses og de halve standpunkters land?

— Nå ja, noget er der vel om det, men sig mig, lærte Jesus ikke, at vi skal leve sammen i fred og fordragelighed?

— Jo, men bestemt ikke på bekostning af sandhed og ret!

Alle de love og institutioner i deres lande, som stred mod Kirken lære, gav de sig derfor til at ændre, og overalt begunstigede de Kirkens egen fremgang. De ville gøre Guds vilje, selvom folket strittede imod, de ville det selvom folket truede med oprør, ja, end ikke døden selv veg de tilbage for, hvis troskaben mod Gud krævede det. De ville være kristne konger i eet og alt, overfor gammel hedensk selvrådighed satte de med deres eget liv som prisen en højere lov ind i de nordiske folks liv: at man skal adlyde Gud mere end mennesker.

Husk sedlen

Århus K.U.K.: to. 24. marts kl. 20. Børge Berg viser lysbilleder fra Øm.

Lø. d. 26. marts kl. 17 beser vi Århus Domkirke.

Odense K.U.K.: ons. d. 30. marts: En Politimand fortæller.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 26. marts, Studiekreds. Tove Jørgensen indleder om Jehovas Vidner.
Hver aften åbent hus.

Første Fredag: d. 1. april.

Første Lørdag: d. 2. april.

HUSK PÅSKERETRÆTEN I ØM.

Bliver enhver salig i sin Tro?

Maria-kredsens foldere nr. 6
15 øre.

Hvor meget apologetisk litteratur vi end har udsendt, har vi altid manglet små korte skrifter skrevet for ganske jævne mennesker. Det er sådan en opgave Maria-kredsen har taget op. Folder nr. 6 behandler det bestandige spørgsmål, som titlen angiver, og viser ved korte, klare, lidt kølige argumenter, at når vi tror, er det ikke ligegyldigt hvad vi tror. Der henvises til den katolske kirke, som har fået *hele* åbenbaringen gennem Kristus betroet for ved hans autoritet at fortsætte med at belære folkeslagene.

Vi minder om de øvrige foldere:

1. TIL DEN BESØGENDE I KIRKEN.
2. FØDT AF JOMFRU MARIA.
3. CEREMONIER, PROCESSIONER, VALFARTER.
4. DET EVIGE »HVORFOR?«
5. CØLIBATET.

Alle til en pris af 15 øre pr. stk.

Sommermødet på Magleås højskole.

I sidste nummer af Katolsk Ugeblad aftryktes sommermødets emneliste, og det er nu på tide at oplyse, hvad deltagelse koster og hvordan man anmelder deltagelse. Deltagelsen koster kr. 84,00 for hver deltager, og denne pris omfatter alt, undtagen sengelinned, som må medbringes. Skulle det være svært at klare udgiften helt, så kan man henvende sig til arbejdsudvalget for der er mulighed for reduktion. Man indmelder sig lettest ved at skrive til undertegnede, der så sender fuldstændigt program og et særligt indmeldelseskort. Beløbet indbetales i to rater: Det første på 20 kr. inden 8 dage efter den endelige indmeldelse og resten, kr. 64,00, senest 1. juli, i begge tilfælde pr. deltager. Man må vist indrømme, at beløbet er beskedent, særligt når man erindrer, at det også koster noget at leve hjemme!

Men hvad nu med *vore små børn*? Også dette har arbejdsudvalget tænkt

på, da man meget gerne ser unge familiers deltagelse. I højskolens umiddelbare nærhed, på Vor Frue kloster, indrettes børneparkering, hvor små børn kan være under kyndig pasning hele ugen og til en rimelig pris. Der vil kun være mulighed for at placere et begrænset antal børn, så det er rimeligt at søge dem anbragt andre steder, hvis man har mulighed derfor. For deltagerne gælder den ufravigelige regel, at man bor på højskolen og deltager i hele arrangementet. Det vil virke alt for forstyrrende på mødet, om deltagerne kom og rejste ustandseligt. Er der ellers noget, De ønsker at

Elisabethforeningens Basar.

De maa endelig ikke glemme at aflægge et lille Besøg paa Basaren Palmesøndag 3. April, aaben fra Kl. 9 til 18 og Mandag fra Kl. 10 til 15. Bredgade 67, 2., o. G.

vide, så skriv til undertegnede, der bliver mødets daglige leder.

Kjeld Geertz-Hansen,
Bredgade 64, K.

Niels Steensens Bibliotek

er stadig åbent for indmeldelser tirsdag og fredag kl. 17—20 og lørdag kl. 13—15.

Pilgrimsrejse til Lourdes

Den 3. nationale pilgrimsrejse til Lourdes finder sted fra d. 4. til d. 16. juli. Den 13. montfortanske pilgrimsrejse finder sted fra d. 13. til d. 26. sept. Oplysninger fås ved henvendelse til Vor Frues Sekretariat, Bakken 9 og 11, Holbæk, tlf. 687.

Søndag d. 27. marts kl. 15 er der pilgrimsnøde hos Skt. Josefs søstre, Østerbrogade 7 D. Interesserede er hjertelig velkomne. Adgang 1 kr.

Horsens

<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj <i>reparere i</i> FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen <i>aut. Installatør</i> »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618</p>	<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 <i>Specialitet: URE og BRILLER</i> Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Leverandør til Sct Maria Hospital Poul HENRIKSEN <i>Raadhusortet</i></p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning <i>Mølleudsalg</i> J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 <i>59 Aars Erfaring</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i></p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Mts.-Apr.

27. S. PASSIONSSØNDAG (286—(violet) 32); 2. Bøn: St. Johannes af Damaskus (860); Hellig Korsens Præfation (517).

28. M. St. Johannes af Capistrano (hvid) (863); 2. Bøn: Feria (291); Præf. (517); sidste Evang.: (293). — Eller:

(violet) Feria (291); 2. Bøn: St. Johannes (863); Præf. (517).

29. Ti. Feria (295); 2. Bøn: For (violet) Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (517).

30. O. Feria (300); 2. Bøn som (violet) Tirsdag; Præf. (517).

31. T. Feria (305); 2. Bøn som Tirsdag; Præf. (517).

1. F. Jomfru Mariæ syv Smertes (hvid) (866); 2. Bøn: Feria (311); Præf. (522); sidste Ev.: (312). — Eller:

(violet) Feria (310); 2. Bøn: Festen (867); Præf. (517); sidste Ev.: ([89]).

2. L. St. Frans af Paula (871); 2. (hvid) Bøn: Feria (314); Præf. (517); sidste Ev.: (316). — Eller:

(violet) Feria (314); 2. Bøn: St. Frans (871); Præf. (517).

3. S. PALMESØNDAG. (violet)

DØDSFALD

R. I. P.

Fru

Maria Messerschmidt

døde den 16. Marts 1955 i sit 94.

Aar.

Familien.

Bed for hende.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777.

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.

Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.

Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.

Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital, Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Berømt Drengekor (slut fra Side 152)

koeret beder om som »honorar«, er at blive indkvarteret natten til påskedag og at blive bespist i det døgn, det er i København. Det måtte man jo sige ja til. Undertegnede håber derfor på, at tilstrækkelig mange vil tage en dreng eller ung student. Det er jo ikke så meget en udgift som en ulejlighed, for selv i et mindre hjem kan man huse en dreng.

Kjeld Geertz-Hansen,

Bredgade 64, K.

Kl. 11—12 og 17—18: PA 3762.

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiohshjem

Academicum Catholicum.

I stedet for akademikermesse holdes *palmesøndag d. 3. april: Retrætedag* hos Dominikanerne, Kollegievej 2, Ordrup.

Man møder til højmesse i Skt. Andreas Kirke kl. 10. Derefter frokost (medbringes). I løbet af eftermiddagen holdes to foredrag af *pater A. Raulin, O.P.*, og man slutter med fasteprediken af *pater H. Roos, S.J.*, og Komplet. Slut ca. kl. 20,45.

Til alle lærere og lærerinder -

med elever fra kristne hjem

Som modvægt mod mange skolers konfessionsløse eller kristendomsfjendske seksualoplysning og mod de mange rent materialistisk begrundede »oplysende« skrifter er den katolske forældrevejledning FRA BARN TIL UNG blevet til — foreløbig i en duplikeret forsøgsudgave, som man senere vil gennemarbejde pany og — om muligt — udbygge med de måske endnu vigtigere manglende selvstændige småbøger skrevet direkte for børn og unge. Uden skolefolks medvirken på samme linie vil dette initiativ imidlertid ikke kunne få sin fulde værdi, og vi beder Dem derfor sætte Dem ind i den foreliggende bog og lade udgiverne få del i Deres erfaringer!

FRA BARN TIL UNG

- et forsøg på en katolsk seksualvejledning

Under redaktion af Preben Frandsen og P. E. Bjørrild. 88 sider. Kr. 4,50. Fås fra boghylden i præstegården, i Skt. Ansgars Boghandel eller gennem Deres egen boghandler — og direkte fra FAMILIA ved indsendelse af beløbet til postkonto 878.74, Preben Frandsen, Løvgårdsvej 53, Virum.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbb. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Indtegning og yderligere oplysning hos sekretæren, FA 2718.

Onsdag d. 13. april kl. 20: Ordinært møde i Stenosgade 4. Pater Rieber-Mohn, O.P., fra Oslo taler om: Sigrind Undsets erkendelsesvej og vor tid. Gæstckort 1,00 kr.

Katolsk Aftenskole.

Troselære tirsdag 22. marts kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin: Ægteskabets standspligter, Klosterlivet.

De sidste aftener, der nu er tilbage, vil en bøsse blive opstillet i kirken, hvor frivillige bidrag kan nedlægges.

St. Frans 3. Orden

Møde Søndag den 27. Marts Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Sct. Andreas Kirke

Søndag 27. Marts Kl. 19,30: Fasteprædiken af P. H. Roos S.J.: Helligaanden styrke os i Kampen mod det onde.

<p>Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodløj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenapl Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22868 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel FRANLØSE TRUKON Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehælder, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Ashoulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>
<p>Næstved</p>	<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagenavej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Paven til Fasteprædiken

Lykønskninger fra hele Verden til
Kroningsdagen

Paa 16-Aarsdagen for sin Kroning overværede Paven for første Gang efter Begyndelsen af sin Sygdom atter en Pontifikalmesse i det Sixtinske Kapel.

Fredag i sidste Uge overværede den Hellige Fader i Taarnsalen Fasteprædiken, der holdtes af Kapucinerpateren Clemente di Santa Maria in Punta.

»Osservatore Romano« har offentliggjort en Oversigt over de utallige Hyldesttelegrammer, der er indløbet fra hele Verden i Anledning af Aarsdagen for Pavens Kroning. Blandt de kronede Hoveder og politiske Personligheder, der gav Udtryk for deres Lykønskninger i den Anledning, kan nævnes: den belgiske Konge, Storherzoginden og Prinsgemalen af Luxembourg, den italienske Statspræsident, den franske Republiks Præsident, den tyske Forbundspræsident Heuss og Forbundskansler Adenauer, Generalissimus Franco, Statsoverhovederne for Portugal, Irland, Brasilien, Peru, Bolivia, Paraguay, Haiti, Costa Rica, Panama, El Salvador, Nicaragua, Guatemala, Honduras, Philippinerne, Shahen af Persien, Egyptens Præsident, Indiens Præsident, Generalgouvernøren for Pakistan samt de Forenede Staters Præsident, General Eisenhower (KNA).

Engelsk Biskop advarer mod „progressiv Katolicisme“

I et Fastehydrdebrev fordømmer Biskoppen af Shrewsbury, Mgr. John A. Murphy, paa det skarpeste de saakaldte »progressive Katolikker«s Holdning. Tendensen til at vise en komplet Ringeagt for den kirkelige Autoritet, ikke mindst i moralske Spørgsmaal, gør sig — udtaler Mgr. Murphy — i betænkelig Grad gældende i Storbritannien. Som Bevis herpaa fremfører Biskoppen visse katolske Kredses Stilling overfor Spørgsmaalet om Fødselskontrollen. Et andet Bevis mener Biskop Murphy at kunne se i de »progressive Forældre«s Efterladenhed i Spørgsmaalet om deres Børns konfessionelle Opdragelse (KIPA).

Katolsk Ungdomsmøde i Lübeck i Pinsen

I Pinsedagene finder der et stort katolsk Ungdomsmøde Sted i Lübeck, hvortil der ikke blot ventes mange Deltagere fra de nordtyske Bispedømmer, men tillige ogsaa fra Danmark, Sverige og Holland. Et af Mødets Højdepunkter bliver Indvielsen af et Minde i Krypten til Jesu Hjerte Kirken over de tre Lübecker-Kapellaner, der blev myrdet af Nazisterne (KNA).

URBI ET ORBI

Berlins Biskopper hos Puschkin

Det vakte for nylig megen Opmærksomhed i Verdenspressen, at Berlins katolske Biskop, Wilhelm Wesskamm, samt den evangeliske Biskop, Dr. Otto Dibelius, i Fællesskab aflagde Besøg hos den sovjetrussiske Højkommissær i Berlin, Puschkin. Hverken Presse eller Radio i Sovjetzonen har imidlertid bragt Meddelelse herom. I politiske Kredse i Vest-Berlin betragter man Besøget med megen Opmærksomhed. Der forlyder imidlertid intet om Indholdet af Samtalen. (KNA).

Biskop Baraniak død?

Den 51-aarige Hjælpebiskop i Guesen, Mgr. Anton Baraniak, skal — efter hvad der forlyder i Vatikanet — for nylig være afgaaet ved Døden i et polsk Fængsel. Sidste Aar var han ved en kommunistisk Domstol blevet dømt til tyve Aars Fængsel efter i Oktober 1953 at være blevet arresteret (samtidig med sin Biskop, Kardinal Wyszinski). Allerede i Slutningen af sidste Aar skal Mgr. Baraniaks Helbredstilstand have været meget daarlig som Følge af de Mishandlinger, som han havde været udsat for under Fængselsopholdet.

Under Processen — der fandt Sted i al Hemmelighed — var Mgr. Baraniak bl. a. blevet anklaget for »Spionage til Skade for Folkedemokratiet«. Endvidere var han blevet draget til Ansvar for at have foranlediget det Memorandum, som de polske Biskopper affattede i Maj 1953 og som indeholdt en Række skarpe Bebrojdelser mod den polske Regering, sendt til Udlandet. Det var Mgr. Baraniak, der for tre Aar siden ledsagede den polske Primas, Kardinal Wyszinski, paa dennes sidste Ad-Limina-Besøg i Rom (KNA).

Forbedring af italienske Sognepræsters økonomiske Kaar

Det italienske Ministerraad har vedtaget en Forhøjelse af Lønningerne til de katolske Sognepræster, saaledes at disses Aflønning kommer nogenlunde paa Højde med Priseniveauet. Venstrebladet »Il Paese« larmer op om, at det er det eneste Erhverv, for hvilket man har foretaget en Lønregulering. I denne Forbindelse maa det bemærkes, at der kun udbetales Lønninger til Sognejustligheden — ikke til Ordensfolk — og at denne Løn er en Art Rente af Salgssummen for de Kirkegodser, som Staten inddrog i 1870 (KIPA).

„Gud er ikke død i Rusland“

P. Bissonette om Religionen i Sovjet

»Gud er saa ganske afgjort ikke død i Rusland,« erklærede den fra Moskva udviste P. George Bissonette ved sin Ankomst til New York. Saa meget kunde han i hvert Fald sige, omend det ikke var let for ham at svare paa Spørgsmaal om den religiøse Situation i Rusland, eftersom hans Kontakt med Russerne nødvendigvis havde været begrænset. Det er ualmindelig vanskeligt at udgrunde Folkets virkelige Mening, erklærede Pateren og betonedede, at Marxismen kræver »et gudløst Folk«. Ændringerne i den sovjetrussiske Taktik med Hensyn til Religionsfølgelsen er et Forsøg paa at følge Trit med Folkets religiøse Behov.

Iøvrigt regner P. Bissonettes Foresatte med, at det vil være muligt inden længe at sende en anden Præst til Moskva for at tage sig af de derværende katolske Medlemmer af det amerikanske Diplomati (KNA).

Gennemskuelig Sovjetmanøvre

„Osservatore“ om de litauiske Biskoppers
Fredsbudskab i Radio Moskva

Radio Moskva udsendte i sidste Uge — som Bevis paa at der eksisterer en »blomstrende katolsk Kirke i Litauen« — paa italiensk en »Appel fra de litauiske Biskopper«, hvori disse gik ind for en Udtalelse fra Verdensfredsraadet. Ifølge Moskva er denne Appel underskrevet af Biskop Casimir Paltaokas fra Panevezys samt af to andre Biskopper, som ifølge »Osservatore Romano« ikke er retmæssige Biskopper. Vatikanerbladet konstaterer, at det her drejer sig om en af de sædvanlige, med Mellemrum tilbagevendende sovjetrussiske Manøvrer til at spænde Kirken foran den kommunistiske Propagandas Vogn. Noget tilsvarende fandt iøvrigt Sted i Polen for kort Tid siden, idet man der offentliggjorde et »Manifest« fra samtlige Biskopper og Generalvikarer.

Kirken gaar — skriver »Osservatore Romano« — saavel i Friheds- som i Undertrykkelsestider — altid ind for den sande Fred, som publiceredes i Bethlehem for alle Mennesker med god Vilje. Kirken vil imidlertid aldrig gaa i Breschen for et menneskeligt Anliggende, der repræsenterer Interesser, som staar i aabenlys Modsætning til det kristne Budskab. Den vil ej heller nogensinde give sit Minde til, at Evangeliets Ord stilles til Raadighed og Tjeneste for en antireligiøs militær Bevægelse, der ledes ud fra Moskva.

Af Litauens to en halv Million Katolikker (pr. 1938) er Størstedelen enten ombragt eller deporteret. I 1950 var 75 % af Gejstligheden forsvundet, re religiøse Ordener og Kongregationer opløste. Katolske Skoler, Hjem- og Alderdomshjem gledet over paa kommunistiske Hænder. (KNA).

Katolsk

3. April 1955
103. Aargang
Nr. 14

Ugeblad

Paaskemysteriet

Omkring »Lærken«

Skolekampen i Belgien

Amerikanske Journalister
hos Paven

Præstjubilæum i Brønshøj

Den kraftige katolske Reaktion i Belgien overfor Regeringens Nedskaering af de offentlige Tilskud til de katolske Skoler, henleder endnu en Gang Opmærksomheden paa det Skolepørgsmaal, der er brændende aktuelt i en Række Lande. Er det Staten alene, der skal bestemme over, i hvilken Aand Skoleopdragelsen sker, eller har Forældrene et Ord med at skulle have sagt, saa de først og fremmest kan kræve, at Opdragelsen sker i Overensstemmelse med deres religiøse Overbevisning? I sidste Fald maa de offentlige Tilskud til de forskellige Skoleformer ikke favorisere den ene Skoletype frem for den anden, ellers er Forældrenes Ret illusorisk for alle

Glæde ved at være dansk

undtagen de egentlige Velhavere, saa sandt som de færreste er i Stand til først een Gang gennem Skatterne at betale deres Andel i de offentlige Skoleudgifter og derefter endnu en Gang at betale for deres Børns Skolegang i en privat Skole, som mangler den fornødne Støtte fra det offentlige og derfor maa kræve dyre Skolepenge.

I Holland har man en Ordning, hvorefter »Skolepengene følger Bar-

net«, d.v.s. at de offentlige Skoletilskud er ens for alle Børn, uanset hvilke Skoler, Forældrene lader Børnene optage i. Her i Danmark er vi meget nær ved at have en lige saa fri Ordning. Forældrenes Ret til at bestemme Skole for deres Børn antastes ikke, men man sætter en Grænse for de offentlige Tilskud til private Folkeskoler, idet Tilskuddet ikke maa overstige 80 pCt. af Skolens samlede Udgifter. Dette motiveres med, at der bag Ønsket om en Privatskole bør staa en saa stærk Interesse, at Forældrene er villige til at ofre noget for Sagen, ellers mener man at kunne risikere et Mylder af Særskoler for meget snævre Særstandpunkters Skyld. Vi forstaar godt denne Tankegang, selv om det jo ingenlunde er givet, at f. Eks. en fattig Katolik er i Stand til at udrede den Del af Skolepengene, som Statstilskuddet ikke dækker, og man følgelig ikke helt slipper for at reservere den Frihed, man vil godkende Forældrene, for de bedrestillede af dem.

Selv om vi saaledes af og til kan have Ønsker til de danske Myndigheder, er vi klare over, at Frihedsidealene er i saa høj Kurs og efterleves saa vel i Danmark som kun faa Steder i Verden. Til vor Redaktion kom forleden fra en Ven i Udlandet Brev, hvori vi blev anmodet om en Fremstilling af de grundtvigske Frihedsideal og deres Betydning for det herhjemme regerende danske Socialdemokrati. I det paagældende Udland mente man det af Betydning at kunne paavise, at Socialdemokrati og Frihed paa Skolens Omraade lader sig smukt forene.

Vor udenlandske Ven havde Ret. Og vi danske Katolikker er ved Synet af, hvad der foregaar paa Skolens Felter rundt om i mange Lande, oprigtigt taknemlige for den Frihed, der er i saa høj Kurs i Danmark, og hvis Værdi vi ikke blot værdsætter, fordi den er til Gavn for os, men for dens høje Værdi i sig selv.

NEDTAGELSEN FRA KORSET

Umbriske Skole, 14. Aarh.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Fillal: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4016

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465 - 6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERNE

Påskemysteriet 3

»Den nat skal tages i agt for Herren af alle Israels børn hos deres efterkommere« havde Jahve sagt til Moses (II. Mos. 12, 42). Og påskefesten var for jøderne virkelig i århundreder et minde om hin lykkelige nat, da Herren ved sin mægtige hånd havde ført sit folk ud af Ægypten. Men en dag måtte det Gamle Testaments påske vige pladsen for en ny påske. Symbolet måtte vige pladsen for virkeligheden. Denne nye påske er Jesu påske, den kristne påske.

Vi er nutildags så vant til, at man, når man taler om påsken, mener Kristi opstandelse, at vi ikke mere tænker på, at denne enestående begivenhed i menneskeheds historie netop fandt sted i forbindelse med den jødiske påske. Og dog er denne forbindelse af største vigtighed. Jesus gør selv tydeligt opmærksom på den: »I ved, at om to dage er det påske, og Menneskesønnen skal overgives for at korsfæstes.« (Math. 26, 2). Han sender sine disciple hen, for at de skal forberede alt det nødvendige til måltidet (Math. 26, 17—19), og det er i høj grad sandsynligt, — selv om det ikke er helt sikkert, eftersom Evangelierne ikke stemmer overens på dette punkt, — at Jesu sidste måltid, det måltid, under hvilket han indstiftede eukaristien, netop var påskemåltidet. I hvert fald står det fast, at Jesus døde på korsset nøjagtigt på det tidspunkt, da man i templet det år begyndte at ofre de første lam. Jesu offer står i nøje forbindelse med påskeofret. Jesus er lammet i den nye pagt, der er blevet ofret for os (I. Cor. 5, 7). Var han ikke lige fra begyndelsen af sit offentlige liv af Johannes Døberens blevet udpeget som »Guds lam, som bærer al verdens synd« (Joh. 1, 29)? Og evangelisten Johannes gør os opmærksom på, at Jesus blev ofret nøjagtigt som påskelammet i det Gamle Testamente blev det: »Intet ben blev brudt i ham« (Joh. 19, 36, II. Mos. 12, 46). Den jødiske fest var en profeti, påskelammet var et symbol. Kristus er ikke kommet for at nedbryde, men for at fuldende. Han er ikke kommet for at afskaffe, men for at tilføje. Han giver nu påskefesten hele dens betydning. Det, påskelammet var for jøderne, er Jesus blevet for os.

Og Jesu påske er ikke mere end den jødiske påske en statisk begivenhed. Tværtimod! Også den er en bevægelse, en overgang. »Men før påskefesten, da Jesus vidste, at hans time var kommet til at gå bort fra denne verden til Faderen, da, ligesom han havde elsket sine egne, som var i verden, så elskede han dem indtil enden« (Joh. 13, 1). Gennem sin død og sin opstandelse går Jesus fra det timelige til det evige liv, fra døden til livet, fra jorden til himmelen, fra det liv, som hører op, til det liv, som aldrig ophører. Som hebræerne i påskesnatten undslap fra fangenskab i Ægypten, undslipper Jesus i påskesnatten dødens greb

og Satans angreb, som han har været forfulgt af. Han indtræder definitivt og forherliget i Guds rige.

Kristi time, denne enestående time, for hvilken han er kommet, er netop denne overgangs time. Det er hans lidelses time, men det er samtidig hans forherligelses time: »Fader, timen er kommet, forherlig din søn!« siger Jesus ved den sidste nadver (Joh. 17, 1). Og videre: »Timen er kommet, til at Menneskesønnen skal forherliges. ... Hvis ikke hvedekornet falder i jorden og dør, bliver det ene ...« (Joh. 12, 23—24). Kristi time, Kristi påske er mysteriet om hans forherligelse ved korsset.

Det er vanskeligt for os i dag at forstå denne forbindelse mellem forherligelse og korsset. Århundreders altfor individualistiske fromhedsøvelser, der har ligget altfor fjernt fra troens kilder, d.v.s. Biblen og liturgien, har fået os til at miste den rigtige opfattelse af lidelsen. Vi betragter den i sig selv og ikke som en overgang. Men i virkeligheden er lidelsen og opstandelsen to begivenheder, der er så nært knyttet til hinanden, at man knapt kan betragte dem som to separate hændelser. I Kirkens første århundreder fejrede

man Kristi død og opstandelse på samme dag. Visse kirker fejrede denne fest om fredagen, — andre om søndagen. Men i begge tilfælde drejede det sig om eet og samme mysterium, Påskemysteriet. Den præfation, vi endnu synger på opstandelsessøndagen, har bevaret et træk af denne opfattelse: »Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende at prise dig, Herre, til hver en tid, men allermost på denne dag, da Kristus, vort påskelam, er blevet ofret.« Senere blev påskefesten fordelt over flere dage, således at begivenhederne fejres i historisk rækkefølge. Langfredag fejrer vi Kristi død, og om søndagen fejrer vi hans opstandelse. Men vi må ikke glemme, at disse to dage kun får deres betydning gennem hinanden og i forbindelse med hinanden. Jesu død og opstandelse er ikke to forskellige mysterier, de er to sider af samme mysterium. De byzantinske kunstnere havde ret, når de fremstillede Kristus på korsset, ikke som en smertens mand, men som en ypperstepræst og en forherliget konge.

Af alt dette kan vi drage nogle konklusioner:

— For det første, at man ikke sim-

Palmesøndag

3. April 1955

MODSÆTNINGERNE

Hvilke Modsætningsforhold er der dog ikke i Palmesøndags-Gudstjenesten! Først den glade Palmevielse — Børnevrimlen og Processionen — og derpaa Messen med Lidelseshistorien om Vor Herres Forsmædelse og Død! Hvilke Modsætninger: Hosannajubelen og den gribende Stilhed, naar Kristi Død forkyndes. Den samme Herre og Gud, der hyldes med Jubelraab og ærbødig Tavshed.

Kristendommen lader sig ikke definere med et enkelt Ord — alle de, der i Tidens Løb har forsøgt herpaa, er blevet til Vranglærere, enten i Teori eller Praksis. Man kan nemlig ikke bortforklare en Del af Sandheden — at forene og forbinde Modsætningerne er et stort kristent Trosproblem. Det er let at tro Halvdelen, men at antage og forene begge Halvdele, deri ligger Vanskeligheden. Søndagens Epistel fortæller os en Række saadanne Modsætninger, som imidlertid er uløseligt forbundne med hinanden. Vor Herre har selv paavist dette. Han tog Menneskeskikkelse — som i Sammenligning med Gud maa betragtes som en Slaveskikkelse — og han led Døden som Slave paa Korsset. Og hvad Vor Herre har fuldført, det skal vi fuldføre i Tro. Netop fordi Vor Herre ikke skaaede sig selv, men hengav sig for os alle, derfor har Gud ophøjet ham. Selve fornedrelse og Gud-Ophøjelse hører sammen. Gud har skænket Kristus Vor Herre et andet Navn som Udtryk for hans Stilling, det højeste Navn paa Jorden. Navnet »Kyrios«, Verdensherskeren. Og derfor bøjer alle Engle i Himlen og alle troende Mennesker paa Jorden og de arme Sjæle i Skærilden deres Knæ for ham, den fornedrede og den ophøjede, Kongen paa Korssets Trone. Og hele Kirken, den triumferende, den kæmpende og den lidende Kirke tiljubler han: »Du alene er hellig, du alene Herre, du alene den Højeste, Jesus Kristus!«

Og hver af os, som har Mod til Korsset, til Fornedrelse, til at hengive sig, Legeme og Sjæl, ham vil Vor Herre ophøje. Han vil blive delagtig i Guds Herlighed, Medregent i hans Rige. Men den, der vil være, hvad han er — eller maaske mere end han er — han vil uvægerligt gaa til Grunde. Uden Fornedrelse ingen Ophøjelse, enten fornedret sig selv eller blive fornedret af Gud! Det er kun Opkomlinge og selvforherligende Mennesker, som ikke vil høre sligt og agte derpaa, — en ægte Kristen kendes ved, at han har Mod og Styrke til at bringe Ofre.

Og Vor Herre har selv rakt os sin Haand: Vær ikke bange, siger han mere end en Gang til os. Se, jeg skænker dig Livets Krone. At dø er ikke ensbetydende med Undergang! At blive korsfæstet er det samme som at bestige Himlens Trone! Vor Herre har selv paataget sig en Slaves Skikkelse — for at Slaven Mennesket skulde faa Gudsskikkelse!

Sognepræsten.

pelthen kan sige, at påskefesten er opstandelsesfesten. Den er heller ikke lidelsens fest. Den er samtidig lidelsens og opstandelsens fest, overgangens fest. Den er vor forløsnings fest.

— Set i dette perspektiv kommer langfredag til at indtage sin rette plads. Den er ikke, som mange kristne tror, en ulykkes dag, en begravelse. Lad os lytte til, hvordan Kirken på denne dag hilser Kristi kors. Den hilser det ikke med tårer, jammer og bedrøvelse: den istemmer en triumfsang: »Pris, min tunge, laurbærkransen vundet i den største strid, og forkynd til korsets ære livets strålende triumf. Verdens frelser gik i døden, vandt i døden livets sejr.« Kirken overser på ingen måde Kristi lidelse. Tværtimod! Den giver den dens virkelige værd, dens fulde betydning. Den er for Kirken en anledning til triumf: »Os bør det at rose os af vor Herres Jesu Kristi kors«, og Kirken viger ikke tilbage for at kalde lidelsen den »salige« eller den »glorrig« lidelse.

— Opstandelsen er ikke, som vi måske forestiller os den, en måde, hvorpå Kristus tager revanche overfor døden, eller en slags belønning, Gud giver sin søn som godtgørelse for hans lidelser. Opstandelsen ligger allerede gemt i Kristi død. Liv og død er her eet og samme mysterium. Kristendommens mysterium er dette mysterium om livet gennem døden, om livet i døden. Det er i det øjeblik, Kristus dør på korset, at han besejrer døden, og at døden tilintetgøres. I dette øjeblik kunne Satan tro, at hans sejr var vundet. Men dette øjeblik er i virkeligheden det store vendepunkt i verdens historien. Det våben, Satan havde udtænkt til sin triumf, vender sig imod ham og fuldbyrder hans nederlag. Jesu kors knuser Satan. Døden tilintetgør døden. Det onde bliver årsag til det gode. Jesu lidelse vinder frelsen for os. Jesus er som hovedkorset, der dør i jorden. Det er i selve det øjeblik, han dør, at livet bryder frem påny.

— Det er meget vigtigt for vort kristne liv at forstå denne forbindelse mellem lidelsen og opstandelsen. Vi vil derigennem forstå, at korset ikke har nogen værdi i sig selv. Kristendommen er ikke en lidelsens apologi. Lidelsen er ikke et mål i sig selv, den er kun en vej, der fører os til livet. Hvis vi gør bod i fastetiden, er det ikke af kærlighed til boden, men af kærlighed til Kristus, for at lade hans mysterium — hele hans mysterium — leve i os. Vi tager del i hans lidelse for med ham at nå til opstandelsen. Vi anstrenger os for at afdø fra synden for at kunne leve et liv med Gud. Det kristne liv er en død, men en død, der fører til livet.

På den anden side er den et liv, men et liv, der må gå igennem døden. Kristendommen opretholder ikke hos de kristne en naiv humanisme, en letkøbt og ubekymret glæde. Den kristne glæde er en glæde, der har lært vanskelighederne at kende og har vidst at overvinde dem. Den er en glæde, der ikke foragter lidelsen, fordi den er gået igennem lidelsen. Den er ikke en uskyldighedens ubevidste glæde, den

er en glæde over forløsningen. Den er ikke en glæde, der ikke kender det onde, men en glæde, der har triumferet over det onde, og dette kun efter en hård kamp, der hver dag må tages op påny. I dærne fastetid må vi ikke glemme: det nye liv, som Kristus bringer os, er et liv, der følger efter en død. Vi kan kun spise det nye påskelam, hvis vi har udrenset den gamle surdej (I. Cor. 5, 7—8). Vi bliver kun delagtige i festen, hvis vi har taget del i fasten. Vi kan kun iføre os Kristus, hvis vi har overvundet det gamle menneske. Vi vil kun kunne genfødes til et liv i Gud i den udstrækning, vi har formået at afdø fra synden.

Dette er den kristne påskes betyning: »Mors et vita duello«, kampen mellem døden og livet. Påsken bringer os ikke bare nyheden om Kristi opstandelse, et apologetisk bevis på hans guddommelighed. Den bringer os også nyheden om vor forløsning, om det nye liv, der er vundet ved korset. Den lærer os, at det kristne liv er en sejr, fordi det først er en kamp.

O. P.

NOTER

25 Aars Præstjubilæum

Den 5. April for 25 Aar siden modtog Pastor Knud Ballin Præstevielsen i St. Ansgars Kirke. Den myreflittige Præst, der gennem sit Caritasarbejde er kendt vidt uden for Landets Grænser

og som gennem næsten alle sine Præsteaar har været Sjælen i »Pauluskredsens« Udgiøvearbejde, har i de sidste 15 Aar virket ved St. Antoni Kirke i Brønshøj, og denne stærkt voksende og meget levende Menighed vil med god Grund fejre den afholdte Sognepræst. Vi ønsker ham mange virksomme Aar og ikke mindst Opfyldelsen af hans to store Ønsker, en Skole og en ny, større Kirke.

Omkring

»LÆRKEN«

I Anledning af den senere Tids mange Teater-Forestillinger med Jeanne d'Arc-Skikkelsen som Centrum, Claudels og Honneggers »Jeanne d'Arc paa Baalet« og Jean Anouilhs »Lærken«, har Pater A. Raulin O.P. i »Berlingske Tidende« d. 21. Marts skrevet en Kronik »Fransk Heltinde eller katolsk Helgen?«, i hvilken han giver nedenstaaende Skildring af Jeanne d'Arcs Hellighed:

»Jeanne Tilfælde kan paa ingen Maade afgive Støtte for nationalistiske Teorier, som ligger saa fjernt som overhovedet muligt fra den Supranationalisme, den Katolicitet, som hendes Kirke er Ekspontet for. Men vi forstaaer, at Guds Handlemaade paa ingen Maade har været meningsløs, naar vi ser paa den Hellighed, der bar Frugt i Jeanne Liv. Det er det og kun det, som til syvende og sidst interesserer Gud: At Menneskene elsker ham, og hans Retfærdighed over alt og offerer sig for hans Skyld, og at de elsker deres Næste som sig selv. Det er i hans Øjne alt. Og set fra dette Synspunkt har Guds Veje med Jeanne været ualmindelig frugtbare. Der kunde muligvis være Tvivl om dette, hvis hun var gaaet fra Sejr til Sejr, uden nogen Sinde at maatte drikke den bitre Kalk. Men den, der har læst Akterne fra Retssagen imod hende, kan ikke længere være i Tvivl. Gennem disse officielle Akter kender vi Jeanne, som hun virkelig var, med en Sikkerhed, der er yderst sjælden, naar det drejer sig om en Helgens Biografi. Jeanne's Svar er af en saadan Løglighed, at de sikkert ofte endnu vil inspirere Dramatikerne. Man kan ikke

undgaa at lægge Mærke til en slaaende Lighed mellem Retssagen mod Jeanne og Retssagen mod Jesus selv. Fordi Guds Værk bestaar i at kalde Helligheden frem i Menneskene, d.v.s. forme dem i Jesu Billede, derfor og paa et helt andet Plan end det, hvorpaa Folkenes politiske Skæbne udspilles, bærer Jeanne's Liv Guds Stempel.

Enhver Helgen genspejler noget af Kristi Ansigt. Det er ikke, fordi hun førte den franske Hær til Sejr, at Jeanne minder os om Kristus. Det er heller ikke først og fremmest, fordi hun kæmpede for Retfærdigheden. Det er, fordi hun blev dømt — og dømt af en gejstlig Domstol. Ad meget forskellige Veje kommer Jeanne og Jesus til at lide samme Skæbne. De bliver begge dømt til Døden, fordi deres Gerning ikke stemmer overens med de lærdes Udlægninger. Foran sine Dommere vælger Jesus at tie, og naar han svarer, er det som et flammende Lyn. Jeanne svarer saa lidt som muligt, men ethvert af hendes Svar sætter hendes Dommere til Vægs.

Retssagen mod Jeanne antager først virkelige Dimensioner, naar vi forstaaer, i hvor høj Grad hun var en god Kristen, en trofast Katolik. Havde hun været en oprørs Natur, vilde hun lettere have kunnet følge sin egen Linie. Men Kristus og Kirken er et og det samme i hendes Øjne. Hun er Kirkens hengivne Barn, hun tørster efter Sakramenterne. Og se, Domstolen tvinger hende til at vælge: enten ma hun fornægte sit Livsværk eller nægte at adlyde Kristi Kirke paa Jorden. Det er let for os at være kloge bag efter: en gejstlig Domstol er ikke det samme som Kirken, selv om det er en Biskop, der staar i Spidsen for den, og den er det saa meget mindre, naar alle Domstolens Medlemmer tilhører det politiske Parti, som den anklagede har ydmyget. Men for Jeanne var Problemet slet ikke saa enkelt. Hun har dog vistnok haft en stærk Fornemmel-

17. Davidssalme (1)

EN TAK TIL GUD FOR VÆRN OG SEJR

1. Til sangmesteren, af Herrens tjener, David, som sang Herren denne sang, dengang Herren havde frelst ham af alle hans fjenders vold og af Sauls hånd.

I. Salmisten lovpriser sin hjælper.

2. Han sang altså: Dig elsker jeg, Herre, du, min Styrke.

3. Herre, min klippe, min borg, min befrier, min Gud, mit bjerg, hvortil jeg flygter, mit skjold, mit frelseshorn, mit værn.

4. Jeg skal påkalde Herren, den højlovede, og frelses fra mine fjender.

II. Salmisten beskriver den overståede fare.

5. Dødens vande omsluttede mig, ødelæggelsens brænding forfærdede mig.

6. Dødsrigets reb omgav mig, dødens snarer faldt over mig.

7. I min nød påkaldte jeg Herren og råbte til min Gud, han hørte min røst fra sin helligdom, og mit klageråb fandt ind til hans ører.

III. Poetisk skildring af befrielsen.

8. Da rystede jorden og skjælv, bjergenes grundvolde bævede og rystede for hans dirrende vredes skyld.

9. Røg for ud af hans næse, fortærende ild af hans mund, kulgløder spruttede ud af ham.

10. Han sænkede himlen, steg ned og en mørk sky var under hans fødder.

11. Han blev håret af keruber og fløj af sted, han svævede over vindens vinger.

12. Han omgav sig med mørke som et klædebon, dunkle vandmasser og tætte skyer var hans telt.

13. Ud af glansen omkring ham for der kulgløder.

14. Herren tordnede fra himlen, og den Højeste lod høre sin røst.

15. Han udslyngede sine pile og adspaltede dem, han sendte mange lyn og tilintetgjorde dem.

16. Havets hund kom til syne, jordens grundvolde blottedes ved Herrens trusel, for hans vredes pust.

17. Han udtrakte hånden fra det høje, greb mig og drog mig op af de bølgende vande.

18. Han frelste mig fra min mægtige fjende, fra mine avindsmænd, som var stærkere end jeg.

19. De faldt over mig på min ulykkes dag, men Herren blev mig til værn.

20. Han førte mig ud i åbent land, han frelste mig, fordi han havde mig kær.

IV. Gud beskytter relfærdighed, fornedrer hovmod.

21. Herren gengældte mig efter min retfærd, han lønnede mig efter mine hænders uskyld.

22. Fordi jeg holdt mig til Herrens veje og fjernede mig ikke ved synd fra min Gud.

23. Fordi alle hans bud stod mig for øje, hans forskrifter stødte jeg ikke fra mig.

24. Jeg var uden lyde for ham og vogtede mig for brøde.

25. Herren lønnede mig efter min retfærdighed, efter mine hænders uskyld, som står ham for øje.

26. Mod den kærlige viser du dig kærlig, mod den redelige handler du redeligt.

27. Mod den rene viser du dig ren, mod den snu viser du dig klog.

28. Det arme folk giver du frelse, hovmodige øjne ydmyger du.

29. Thi du lader min lampe lyse, Herre, min Gud, du opklarer mit mørke.

30. Thi ved din hjælp stormer jeg frem mod fjendernes skarer, og med min Gud springer jeg over mure.

31. Guds vej er fuldkommen, Herrens ord er lutret i ild, han er et skjold for alle, der bjerger sig hos ham.

*

På sit livs højdepunkt, efter sejrene over filisterne og de aramaiske folkeslag, men før den store uret mod Urias, digtede kong David denne meget poetiske salme. Han ser tilbage på sit liv, på de talrige med Guds hjælp overståede farer og de store resultater, som Gud har belønnet hans anstrengelser med. Jo længere han dvæler ved dette syn, des mere bliver han glad og grebet af forsynets styrelse og Guds godhed mod ham.

Det er, som om han ikke kunne finde ord og betegnelser nok for denne Guds godhed og for at udtrykke sin taknemlighed og kærlighed til den Allerhøjeste. Flere gange havde han været i den yderste livsfare, hver gang tryglede David om Guds hjælp, og hver gang blev han frelst af Herrens hånd. (fortsættes side 170)

se af, hvor Løsningen laa. Hun forlangte indtrængende at blive stillet for en Domstol, hvor de to modstridende Parter var ligeligt repræsenteret. Hun appellerede ogsaa til Paven i Rom. Det nyttede ikke. Hun stod over for det vanskeligste Samvittighedsspørgsmaal, et af Kirkens trofaste Børn kan blive stillet overfor: kan jeg nægte at adlyde Kirkens Autoritet for at adlyde Gud? Og det mest beundringsværdige i denne Retssag er, at Jeanne ikke paa noget Tidspunkt eller i noget af sine Svar fraviger en fuldkommen Troskab over for Kristi Kirke. Hun blev Offer for Uret, Troløshed og Forræderi af enhver Art. Selv blev hun dog aldrig utro. Hun maatte gennemgaa Angsten, Tvivlen, Rædslen for Døden ligesom Kristus, men ikke et Øjeblik svigtede hun sin Tro.

Det er først og fremmest, fordi Jeanne har gaaet denne Vej til Golgata, at hun er en Helgen. Kirken, som først har revideret hendes Retssag og derpaa har kaaret hende til Helgen, betragter hende ikke som Martyr, fordi hun ikke er død for sin kristne Tro. Skyld. Hun faldt som Offer for et politisk Rænkespil. Men ved at fastslaa hendes Hellighed, har Kirken anerkendt hendes Renhed, hendes Retfærdighed og hendes urokkelige Hengivenhed for Jesus Kristus.»

Paa 10-Aarsdagen for Jeanne d'Arc-Katastrofen var det smukke Mindesmærke i Frederiksberg Allé Dagen igennem Maalet for en Masse Mennesker. Om Formiddagen fandt der en officiel Højtidelighed Sted med Kransenedlægning (vort Billede).

Religionsfriheden - blot Taktik!

P. George Bissonnette — der for kort Tid siden uden Forklaring af nogen Art blev anmodet om inden tre Dage at forlade den sovjetrussiske Hovedstad, hvor han havde virket som Sjælesørger for de derværende Diplomater fra den vestlige Verden, har skrevet nedenstaaende til det amerikanske katolske Nyhedsbureau N.C.W.C.

*

Der er ingen Udsigt til at den seneste Kursændring i Sovjetunionen skulde bringe nogen større Religionsfrihed. Kommunismen, og da i Særdeleshed den leninistiske Kommunisme, saaledes som den praktiseres i Sovjetunionen, er ateistisk i sit inderste Væsen. Det er ganske ligegyldigt, hvem der bærer den røde Krone, om det er Malenkow, Bulganin eller Krushchev: han maa ganske simpelt hen udrydde hvad Kommunismen betegner som »religiøs Overtro«.

Paa nærværende Tidspunkt kan jeg ikke se nogen Mulighed for en Tilnærmelse mellem Kristendommen og Kommunismen. Maaske kan det senere hen komme til en Tilnærmelse mellem disse to, men naturligvis først paa et

Tidspunkt, naar Kommunisterne ikke længere betragter Marxismen som en Religionserstatning. Man kommer til at vente paa en Forstaaelse mellem Sovjet og Kristendommen indtil man er naaet saa vidt, at man blot betragter Kommunionen som et økonomisk og socialt System og dens »Overhøjhed« over Religionen opgives.

Krushchev's bekendte Dekret fra November ifjor er i adskillige Tilfælde blevet fortolket som en Anvisning paa Maadeholdenhed i den antireligiøse Propaganda. En indgaaende Undersøgelse heraf viser imidlertid det modsatte. Førstesekretæren for det kommunistiske Parti Nikita S. Krushchev - Nøglepositionen indenfor hele Sovjetunionen - gik i Virkeligheden ind for en Skærpelse af den antireligiøse Propaganda. Han repræsenterede ikke den Anskuelse, at den antireligiøse Propaganda er blevet stærk nok, men tværtimod at den ikke opnaar tilstrækkelig Virkning. Han krævede at Bespottelsen af Religionen skulle ophøre og forlangte i Stedet for, at den antireligiøse Propaganda intensiveredes og blev anlagt paa videnskabelig Basis. Krushchev advarede udtrykkeligt mod de skadelige Virkninger, som Chikane gennem Burokratiet kunde lave over for de Troende — og hertil gratulerede jeg ham da ogsaa, da jeg mødte ham ved en Reception i det jugoslaviske Gesandtskab. Disse Chikanerier

havde nemlig efterhaanden antaget de mest arge Former. Børn af troende Mennesker kunde f. Eks. ikke blive Medlemmer af den kommunistiske Parti-Ungdomsorganisation Komsomol, og derved var det umuligt for dem at komme videre frem. Krushchev erklærede, at denne Form for Religionsfølgelse var en Misforstaaelse, fordi man derved hindrede egnede Personer i at naa frem til ansvarlige Positioner indenfor Samfundslivet og Partiet. Han erklærede derimod, at troende Mennesker kun vilde kunne omvendes til Kommuniste, dersom man ikke diskriminerede dem. Han krævede en langsom Opdragelse, som kunde gøre de Troende »fri af den religiøse Vildfarelse«.

Jeg maa her minde om, at Kremlevaller et meget støft og meget mangartede Land. Det er ganske afgjort, at enhver Kommunist skal være overbevist Ateist, men dersom Sovjet forstærker det antireligiøse Pres saa meget, at Folket gør Oprør og Produktion sættes ned, saa gaar det ud over Staten selv.

Jeg er mange Gange blevet spurgt om, hvorvidt der i Sovjetunionen som Modtræk mod den antireligiøse Propaganda eksisterer en Art Genopvækelse af Religionen. Jeg har aldrig selv været i Stand til at konstatere saadan noget, men naar Propaganda-Kampagnen pludselig ændrer Taktik, saa har

APROPOS

Skolekampen i Belgien

Skolestriden i Belgien — der som bekendt er foranlediget ved den socialdemokratisk-liberale Regeringskoalitions Nedsikring af Bevillingerne til de katolske Skoler — har i Løbet af de seneste Uger udviklet sig til en regulær Skolekamp. Rundt omkring i Landet — i Særdeleshed i Provinserne Wallonien og Flandern — er det kommet til større eller mindre Demonstrationer imod Regeringen, og disse Demonstrationer, som man har søgt at sætte en Stopper for ved at udstede et Demonstrationsforbud, naaede deres hidtidige Kulmination i Lørdags med en Kæmpedemonstration — trods Forbudet — i Bruxelles, hvorved Bruxelles' Centrum omdannedes til et Kaos af raabende Demonstrationer, der blev spredt af store Politistyrker. — Neden for giver vor Korrespondent et Rids af Situationen.

*

Den stadig voksende Modstand blandt Katolikkerne mod Regeringens Skoleplaner er idag en Realitet, som Regeringen og Flertalspartierne ikke kan komme udenom. Den har saaledes ogsaa bevirket, at forskellige Liberale i den seneste Tid har opfordret Regeringen til at besinde sig. I denne Forbindelse er det værd at lægge Mærke til en Tale af den liberale Deputerede Vanderschuern. Han holdt for nylig paa sit Partis Vegne en Tale i Radio og udtalte her bl. a., at det var en fuldstændig Misforstaaelse, dersom

Regeringen, som støttede sig paa et saa lille parlamentarisk Flertal, vilde paatvinge Mindretallet en Løsning af paatænkte Art i Skolespørgsmaalet. Finansministeren erklærede paa et Plenarmøde indenfor det liberale Parti, at man maatte fjerne alt det fra Collards Forslag, som kunde kranke Oppositionen. Disse liberale Udtalelser er det bedste Bevis paa, at Katolikernes Modstand kun er alt for berettiget.

Denne maadeholdne Holdning hos den liberale Fløj indenfor Regeringsflertallet har iøvrigt foranlediget *Dannelsen af en socialistisk-liberal Kommission til Revision af Lex Collard*. Regeringen har — hvadenten den vilde eller ej — maattet anerkende denne Kommission, og Premierminister van Acker har ment at maatte betragte hele Sagen med saa stor Alvor, at han personligt har taget Stilling til den i en Radiotale. I sin øvrigt ikke særlig heldige Tale rettede han et heftigt Angreb paa det kristelig-socialt Parti, og Talen indeholdt forskellige stupide Spørgsmaal, som f. Eks. om man mente, at Regeringen vilde antaste Kulturfriheden. Kabinetraadet søgte senere at raade Bod paa van Ackers Tale og mildne denne ved at lade Undervisningsministeren sammenkalde Pressen og paa objektiv Maade overfor denne redegøre for Regeringens Ændringsforslag.

Disse Ændringsforslag forandrer imidlertid intet ved Lovforslagets Natur og Tendens. Man vil f. Eks. i mindre Omfang vise sig imødekommende med Hensyn til Penge til Skolebørn fra mindrebemidlede Familier,

dog kun indtil Børnenes fyldte 14. Aar. Med Hensyn til Lærrelønningerne og Skoleraadene gav man ligeledes lidt efter for Katolikernes Ønsker. Ifølge det ny Projekt vil Regeringen ej heller forbyde Provinserne og de enkelte Sogne at oprette og drive Skoler og at støtte disse med Tilskud. Tilskuddene maa imidlertid ikke overstige, hvad der blev anvendt i 1954, og det vil i Praksis betyde, at der ikke vil kunne oprettes ny Skoler uden at man derved kommer til at skade de allerede bestaaende katolske Skoler.

Men iøvrigt er det kun paa et Par enkelte Punkter, at Ændringsforslaget imødekommer Katolikkerne, og man spørger sig derfor om Ændringsforslagene maaske endda er en Finte fra Regeringen. At man tilsyneladende tager Hensyn til Lærerpersonalet kunde tyde paa, at man gør Forsøg paa at skille Lærerstand fra Ledelsen, idet man begunstiger Lærerne, men ikke tager Hensyn til Resten.

Den katolske Presse har taget meget køligt imod Ændringsforslagene. Den tidligere katolske Minister De Schrijver karakteriserede dem paa følgende Maade: »Ved første Øjekast ser det ud som om Ændringsforslagene kunde tyde paa Indrømmelser, men naar man nøjere betragter hele Sagen, saa støder man paa saa mange Indskrænkninger, at disse Indrømmelser mister enhver Værdi.«

Regeringen er tilsyneladende kun ude paa at kaste Befolkningen Blaar i Øjnene. Med »Koncessioner« af denne Art kan man ikke knække Katolikernes Modstand, ej heller dysse dem i Søvn. (KIPA).

der afgjort været noget galt ved den gamle Taktik. Og i sit Novemberdekret har Krushchev selv udtalt, at den gamle Taktik ikke var effektiv nok. Det er nemlig en Kendsgerning, at mange unge stadig lader sig vie i en Kirke, at de lader deres Børn døbe og opdrage i Troen. Man har ogsaa mange Gange spurgt mig, om jeg var den eneste katolske Præst, der kunde udøve sit Virke offentligt i Sovjetunionen. Saa vidt jeg ved, virker der for Tiden fem andre Præster offentligt i Rusland. Den ene af dem, Josef Butorovich Adamovich, virker ved den franske St. Louis-Kirke i Moskva. To Præster, en Sognepræst og en Kapellan, tager sig af Katolikkerne ved en Kirke i Leningrad, og to andre Præster virker offentligt andetsteds i Sovjetunionen. Nærmere Enkeltheder om disse er jeg ikke i Stand til at meddele. De staar under Ærkebiskoppen af Riga, Anton

»Eurovisionen« udsender Paaskeliturgien

Transmission fra Kaiserdomen i Frankfurt

Paaskenat udsender det tyske Fjernsyn Paaskeliturgien fra Kaiserdom i Frankfurt, Kirken, der er saa rig paa historiske Minder. Udsendelsen finder Sted i Tiden fra Kl. 23.45—0.45 og overtages af »Eurovisionen« til Landene Frankrig, Belgien, Holland, Italien og Schweiz. Den kirkelige Fjernsynskommission fra de deltagende Lande havde fremsat Ønske om, at den første intereuropæiske Udsendelse af Paaskeliturgien maatte ske fra Tyskland, hvis liturgiske Bevægelse har givet saa væsentlige Impulser til Fornylsen af den gammelkirkelige Form for Paaskenats Liturgi.

Udsendelsen er blevet meget nøje forberedt, idet en Udsendelse af denne Art ikke kan sammenlignes med en Udsendelse af en Rigsdagsaabning eller en Sportsforanstaltning, hvor det kan overlades til Kamerafolkene at lade Apparaterne placere, hvor det efter deres Mening giver det mest interessante Billede paa Skærmen. Forud for enhver intereuropæisk Gudstjenesteudsendelse finder der efter den Hellige Stols Ønske en Konference Sted med det Formaal at tage Hensyn til Mentaliteten hos samtlige de deltagende Nationer samt de liturgiske Forskrifter. Bispekonferencen i Fulda knyttede sidste Aar følgende Betingelser til enhver Udsendelse af Gudstjenesten i Fjernsyn: at de maa ske »diskret og i de pavelige Anvisningers Aand«. I Praksis vil man heraf bl. a. drage Omsorg for, at der under Messens Kanon ikke fremsættes katekiske Kommentarer samt at Kamerarnerne holder i en vis Afstand under Celebrantens og de Troendes Kommunikation.

Transmissionen begynder med den ny Ilds Indvielse i Domkirkenes Forhal og selve Messen bliver — saaledes som det ogsaa var Tilfældet med Udsendelsen af Julemessen fra Notre Dame, læst vendt imod Folket. Officianten Paaskenat bliver Biskop Walter Kampe, Limburg (H. S.).

Springovics Jurisdiktion, den eneste katolske Biskop, der kan udøve sit Embede officielt i Sovjetunionen.

Jeg aner ikke, hvor mange Katolikker der er i Rusland. Før Revolutionen i 1917 var der ca. otte Millioner. Jeg har heller ingen Anelse om, hvorvidt der virker Præster i al Hemmelighed rundt om i Rusland, men jeg ved, at Kirkerne i Moskva og Leningrad er overfyldt af troende Katolikker.

Den stærkeste Konfession i Sovjetunionen er den russisk-ortodokse. Endvidere lever der 30 Millioner Muhammedanere i Rusland. Ogsaa Baptisternes har en Kirke i Moskva og et Kapel i Kiew. Jøderne har en Synagoge baade i Moskva og i Leningrad, og hos Wolga-Tyskerne skal der, saa vidt jeg har erfaret, endvidere være nogle lutherske Kirker.

Jeg har selv været Vidne til, hvorledes de ortodokse Troende paa de store Festdage i Skarevis søger deres Kirker. Kirkegængerne er hovedsageligt ældre Mennesker, men jeg har ogsaa set unge Russere — endog kommunistiske Pionerer samt Soldater i Uniform — komme til Kirke.

Den ortodokse Kirke opretholder en Del Seminarier i Rusland. Et Par nye aabnedes endog i 1953, efter hvad Patriarken i Moskva meddeler i sit Blad. Jeg har imidlertid aldrig haft Lejlighed til at besøge et saadant Seminarium. Deres Læseplaner har megen Lighed med de katolske Seminariers, udover at de lægger meget stor Vægt paa sociologiske Spørgsmaal. Praktisk talt siger saadan en Studieplan ikke ret meget; det, som den bliver gjort til, er langt rigtigere. I Kiew traf jeg f. Eks. sammen med nogle ortodokse Munke, som forekom mig at være virkelig religiøse. Jeg har ogsaa truffet sammen med ortodokse Kirkefyrster, f. Eks. med Metropoliten Nikolaj, som har optraadt paa en Række Fredskongresser udenfor Sovjetunionen. Men jeg er ikke i Stand til at sige noget om deres Synspunkter, endstige afsige en Dom om deres Integritet. Man har ogsaa ved flere Lejligheder spurgt mig om Grunden til at Sovjet, som dog tilsigter Oprettelsen af et ateistisk Samfund, stadig tillader en vis Trosfrihed. Men dette ligger i Sagens Interesse. Religionsfriheden er nemlig garanteret i den sovjetrussiske Forfatning, og Sovjet maa drage Omsorg for at den ikke modsiger sig selv. Vestlige Publicister vil hellere end gerne kunne fortælle, at Sovjet har afskaffet Religionsfriheden. Og faktisk ser ogsaa alle retroende Kommunistler med Længsel hen til den Dag, hvor enhver er saa »oplyst«, og ikke længere har Behov for nogen Form for Religion. Men saa længe den »religiøse Overtro« eksisterer, vil Russerne give den akkurat saa meget Spillerum saa at de i deres Propaganda kan sige: »Se, hos os hersker der Religionsfrihed«.

Forberedelse til Paaske

De tidligere omtalte to Paaske-Film: *Moses og Paaskenattens Liturgi forevises — ledsaget af et Foredrag af Pastor Bj. Hojbo — i Stenosgade Lørtdag 2. April Kl. 20. Adgang: 50 Øre.*

J korte Træk -

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge den libanesiske Statspræsident, Dr. Camille Chamoun, i Privataudiens. Præsidenten, der er Gæst hos den italienske Regering, er Katolik, endskønt han er Statsoverhovede for en Stat af den arabiske Liga (KNA).

13 amerikanske Gejstlige har i Løbet af Fastetiden afholdt Fastemission for de i Europa stationerede Medlemmer af det amerikanske Luftvaaben. Præsterne har holdt ialt 60 Missioner, nemlig 28 i England, 24 i Tyskland og 8 i Frankrig (KNA).

Korrektoren til sit sidste Arbejde, »Jeg elsker Bibelen«, afleverede Paul Claudel — efter hvad der nu meddeles i Paris — umiddelbart inden sin pludselig Død til sin Forlægger. Værket er en personlig Udlægning af den Hellige Skrift, der er baseret paa Claudels daglige Studier og Betragtninger (KNA).

Det østrigske Episkopat traadte i sidste Uge under Forsæde af Ærkebiskoppen i Wien, Kardinal Innitzer, sammen til sit sædvanlige Foraarsmøde (KNA).

Det ældste Medlem af Kardinalkollegiet, Kardinal Allesandro Verde, fyldte i Søndags 90 Aar (KIPA).

1. Maj afholder de kristne Arbejdere i Italien en stor Demonstration i Rom i Anledning af 10 Aarsdagen for Oprettelsen af den kristne Socialbevægelse. Der ventes Særtog til den italienske Hovedstad fra alle Egne af Landet. Særtog med Arbejderne fra Bologna ledes af Kardinal Lercaro (KNA).

Der vil nu blive indrettet et Kapel i Lufthavnen Orly (Paris) i Lighed med hvad Tilfældet er i Rom, Athen, Shannon og New York (KIPA).

Den pavelige Internuntius i Japan, Mgr. de Fuerstenberg, har for nylig indviet en katolsk »Børneby« i Nærheden af Yokohama. »Byen« ledes af Franciskaner-Missionærer (KIPA).

To portugisiske Passagerdampere »Vera Cruz« og »Santa Maria« vil fremtidig faa hver sin Skibskapellan (KIPA).

Missionsinstituttet ved Universitetet i Ottawa har udsendt en Søndagsmessebog paa Eskimo-Sprog. Bogen er paa 267 Sider (KIPA).

Paaskens Gudstjenestetider

Ugebladets Paaskenummer agtes udsendt allerede Tirsdag i den stille Uge og vil indeholde de Gudstjenestetider, som er meddelt Redaktionen inden Palmesøndag. De Herrer Sognepræsters og Rektors Opmærksomhed henledes paa, at Meddelelser om Gudstjenestetider, som maatte ønskes publiceret i Paaskenummeret, maa være Redaktionen i Hænde senest med Søndagspost 3. April. Senere indkomne Meddelelser vil ikke kunne forventes optaget.

DE MANGE OG DE FÅ

Forfatteren af den gyldne bog om Kristi Efterfølgelse — lærde teologer strides om, hvem denne forfatter er, men er enige om, at han er en stor forfatter og en meget alvorlig kristen — har i II bogs 11. kapitel nogle linier, som kan danne en passende læsning og give stof til eftertanke på palmesøndag:

»Jesus har mange, som elsker Hans himmelske rige, men få, der bærer Hans kors ... alle ønsker at glædes med Ham; få vil tåle noget for Ham. Mange følger Jesus indtil brødet brydelse, men få indtil at drikke lidelsens kalk. Mange ærer Hans undergerninger, få deler korsets forsmædelse med Ham. Mange elsker Jesus, så længe ingen trængsler indtræffer. Mange priser og velsigner Ham, så længe de modtager nogen trøst fra Ham. Men når Jesus skjuler sig og forlader dem en liden stund, da henfalder de enten til klager eller til overdreven forsagt-hed.«

Hvor er det sandt! Og så kan vi spørge os selv: hvad med mig selv? Hører jeg til de mange eller til de få? Hører jeg til dem, som oprigtigt ønsker at tjene Gud uden vederlag?

Så kan vi fortsætte læsningen: »Må ikke alle de kaldes lejesvende, som altid søger husvalelser? Mon de, som idelig tænker på deres egen fordel, ikke herved beviser, at de elsker sig selv mere end Kristus?«

pater.

Bliver enhver salig i sin Tro?

Folder, udgivet af Maria-Kredsen, Bispegade 12, Nykøbing F. Pris 15 øre.

Den præsenterer sig nydeligt, den lille folder, indholdet er klart, roligt og dog indtrængende og alvorligt fremsat, med megen sans for logisk fremadskridende udvikling og med stadig henblik på de gængse fordomme. Sådant en folder skulle kunne spredes i titusinder af eksemplarer ud over Danmark; den skulle »glemmes« i togene og stå rede i alle våbenhusskabe; den skulle foræres til højre og venstre! Her er faktisk en apostolisk gerning at gøre for ivrige unge katolikker.

J. Wo.

Ugens samtale

— Du kan nu mene, hvad du vil, men *det gode* må man dog sige om Luther, at det var ham, som sørgede for, at den jævne mand fik kendskab til biblen.

— Såh?

— Ja, for før hans tid havde man jo kun meget få bibler, og de var endda på latin og låst inde i klostrene. Paverne var nemlig bange for at lægfolk skulle læse i biblen.

— Hvor i alverden har du dog den skrøne fra??

— Det siges da omtrent ligeud i en af Grundtvigs salmer — men den står måske ikke i den katolske salmebog?

— Næ, dog ikke. Men du har ret i, at biblen dengang ikke var hvermands eje. Bogtrykkerkunsten var jo nemlig ikke opfundet endnu, og hver eneste bibel — og det er jo en tyk bog — skulle skrives i hånden. Derfor var biblerne uundgåeligt så dyre, at ikke ret mange havde råd til at købe en.

— Nå, ja ja, men dem der var, blev altså låst inde?

— Hvis du var ejer af en meget kostbar bog, som du var glad for, ville du da vel heller ikke lade den ligge og flyde alle vegne, vel? Netop for at menigmand kunne få adgang til at læse i den tids dyre bibler fremlagde man dem af rent praktiske grunde lænket til en pult — så var der nemlig ikke nogen, der kunne stjæle dem.

— Hm. Jamen ingen kunne jo forstå dem, for de var jo skrevet på latin?

— Mange af den tids mennesker kunne udmærket godt læse latin, men hvem siger forresten, at biblerne kun fandtes på latin?

— Øh — det troede jeg altså.

— Ja, du har det jo med at løbe med en halv vind! Næ du, helt fra oldkirkens dage har den katolske kirke sørget for, at biblen blev oversat til de forskellige landes sprog. Det er munkene rundt omkring i klostrene, som vi kan takke for dette store arbejde. Selv en oversættelse til dansk forelå, før bogtrykkerkunstens opfindelse.

— Det er nu alligevel mit indtryk, at folk før Luthers tid manglede kendskab til biblen!

— Jamen, det er aldeles forkert. Tænk dig om — Luther havde aldrig kunnet få folk til at tro på »biblen alene«, hvis det havde forholdt sig sådan. Den katolske kirke har netop altid lagt vægt på at undervise folk i bibelkundskab og på at give dem ærefrygt for Guds ord.

— Men det var da i det mindste Luther, som lod den første bibel trykke! —

— Vist var det ej! Bogtrykkerkunsten blev opfundet af katolikken Gutenberg ca. 1450, og den allerførste bog, som blev trykt, var en bibel —

og dette skete altså ca. 30 år før Luther overhovedet var blevet født!

— Jamen de lutherske bibeludgaver kom da hurtigt til at oversvømme hele Tyskland.

— Ja, det gjorde de; det fulgte jo af princippet »biblen alene«. Men hvad var det så for bibler?! Jacobs brev manglede helt, og gang på gang var teksten lavet om, for at den kunne passe til den ny lære. Det havde sandelig været bedre, om disse bibeludgaver aldrig havde set dagens lys!

Husk sedlen

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 2. apr. kl. 20:
Forvalg til generalforsamlingen.

Derefter fejres H. C. Andersens fødselsdag.

Hver aften åbent hus kl. 20.

D.U.K.'s Påskeretræte: 7.—10. apr. i Øm.

Omgås Du

med rejseplaner? Den helt rigtige rejse for unge katolikker går i år til Maastricht, Luik, Spa, Aachen og Köln med *Den Muntre Karel*.

Rejsen koster kun 240 kr., heri endda indbefattet entréer. Vi rejser ud d. 26. juli og kommer hjem d. 31. juli.

Men vi må skynde os og sikre os pladser de forskellige steder, så hvis du vil med, må du hellere straks skrive til *pastor Boekenoogen, Thorsgade 22, Randers*, for det ville jo være ærgerligt, hvis du kom for sent med din tilmeldelse.

PETER SCHINDLER

Dødebogen

Forfatterens bog kunne passende kaldes et katolsk modstykke til Lindhardt's bog om det evige liv — uden at den protestantiske professor eller hans teorier dog nævnes med et ord. Pastor Schindler taler først om Kirkens lære om død og dom. Dernæst om skærsilden. Næste kapitel igen taler om: Kødets opstandelse, verdens undergang og dommedag. Sidste kapitel handler om Himmel og helvede.

50 s., kr. 5,85

Paaskefilms

Det var med skepsis, jeg forleden fik lejlighed til at se de to dokumentarfilm om påsken og påskeliturgen. Men nu, da jeg har set dem, ved jeg, hvad jeg gør:

Jeg sætter en tyk rød streg i min kalender under en af de dage, filmene opføres på, enten i København, Ordrup eller Lyngby, og så går jeg derhen igen med kone, børn og et par interesserede venner. Og endnu en gang oplever vi alle tiders mest char-

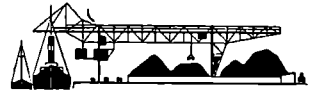
merende, men også gribende gengivelse af Moses og udfrielsen af Ægypten. Og børnene vil genkendende hoppe i stolene, — det hele er umådelig spændende og meget instruktivt. Og så ser vi påskeliturgen, udført i en dejlig gammel kvaderstenskirkke. Rolig, langsomt skridende, tydelig og med hele det storslåede formsprog, som gør påsken til årets store kristne højtid. Og hvor jeg glæder mig til at vise et par søgende sjæle den film. Jeg ved, at det vil gå dem, som jeg håber: Påskemat møder de forlegne op udenfor kirken — for så skal vi allesammen fejre påsken i dens ældgamle liturgi. — Det bliver dejligt, det bliver udbytte-

rigt — fordi vi er vel forberedte!
De katolske forældre, der tager deres børn med til filmsfremvisningen, gør sig selv en god tjeneste. En lang og ind mellem anstrengende gudstjeneste bliver til en fest for dem selv og børnene, og især, når de er blevet forberedt til at fejre påsken ved disse to udmærkede film.

Pater Familias.

HUSK

Elisabethforeningens Basar Palmesøndag 3. April fra Kl. 9—18 og Mandag 4. April fra Kl. 10—15 (Bredgade 67, 2., o. G.).

Roskilde		<i>Gør Deres Indkøb i</i> Sambo Sct. Olsegade 8 . Tlf. 3129 <i>Alt i Chokolade Is og Konfektur</i>
Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 157. Leverandør	K. A. JØRGENSEN Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778	<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigaretter
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Weiczmann aut. Elektroinstallatør Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044 Udtører arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvisitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131
P. J. KJELDSSEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital	Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerflrma Telf. 1694 - 228 Udtører arbejdet ved de katolske institutioner	Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner
Mønsterbageriet Olsgade 17 Tlf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditor Alt i Isanretninger og Desserter	Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	 Hjørnet af Algade og Olsgade Bedste indkøbsted i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber <i>Tomrermester.</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.	
Nakskov		<i>Reserveret</i> H. J.
Nye Tempus Ure : med Garanti mod Tyveri og Skade H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner	Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

3. S. **PALMESØNDAG** (319—33); (violet) Hellig Korsens Præf. (517).

4. M. **Feria** (354); 2. Bøn: St. Isidor ([42]); Præf. (517).

5. Ti. **Feria** (358); 2. Bøn: St. Vincens Ferrerius (873); Præf. (517).

6. O. **Feria** (373); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (517).

7. T. **SKÆRTORS DAG** (392—34); (hvid) Præf. (517).

8. F. *) **LANGFREDAG** (404—35). — (sort) Faste- og Abstinensdag. (violet) Paaskens Præf. (518). og hvid)

9. L. **) **PAASKELØRDAG** (433—36); 10. S. 1. **PAASKEDAG** (546—37). (hvid)

*) *Langfredag* afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Den hellige Grav og andre Steder i Det hellige Land.

**) Hvor Paaskelørdags Liturgi holdes om Natten, maa der benyttes et særligt Hæfte med den ændrede og forkortede Liturgi.

RETRÆTE PÅ RYGAARD for damer

Leder P. Leslie Dorn S.J. Fra Tirsdag 5. April Kl. 19,30 til Paaskelørdag Morgen. Pris 25 Kr. Medbring Lagner og Serviet. Tlf. Helrup 3118, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Assumptions-Søstrene.

Katolske Menighedsplejers Kontor, Bredgade 69 A, er hver Onsdag Kl. 19—20 aaben for juridisk Vejledning for ubemidlede ved Lrs. V. Høgsgaard.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
saaumensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7. Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

PETER SCHINDLER

Dødebogen

Kr. 5,85

Med denne bog bærer den kendte theolog og skribent *Peter Schindler*, nyt ved til den strandende diskussion om det evige liv. Teologisk, klart og medlevende, slaar han fast, hvad der er kristentro, og hvad der blot er anelse og haab eller kun ønskedrøm og overtro.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

17. Davidssalme

(forsat fra Side 165)

Jordrystelser, så voldsomme, at jorden slog revner, et heftigt tordenvejr med mørke skyemasser og skrækindjagende lyn benyttes som billede, der skal illustrere den hjælp, hvormed Guds godhed mod David slog fjenderne ned og frelste kongen.

Hvad Herren gjorde for ham, var også løn for retskaffenhed og lydighed mod hans bud. I hele verden gælder jo den lov: »For dem, der elsker Gud, skal alle ting samvirke til deres bedste.« Over dem derimod, som øver det onde, kommer Guds vrede og harme, trængsel og angst. (Slg. Ro. 8,28 og 2,8).

Så meget om første del af 17. Davidssalme denne gang. Der kommer mere i tilknytning til anden del.

F. K.

Palmesøndag

St. Ansgar: St. Messe: 7, 8, 11,30.
Højmesse og Palmevielse: 10.

Sakramentskirken. Palmevielse, Procession og Højmesse: 9,45.

Immaculata. St. Messe: 7. Palmevielse og Højmesse: 9,30.

Den h. Fam. Kapel: Terts, Palmevielse og Højmesse: 7,50.

Knud Lavard. St. Messe: 8, 9, 11,30.
Højmesse: 10.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Katolsk aften-skole.

Tros-lære. Tirsdag den 5. april kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin: Hæresi og skisma. Det økonomiske problem. Udenfor Kirken ingen frelse.

Tirsdag den 12. april bortfalder undervisningen.

Academicum Catholicum

Palmesøndag d. 3. april: Retrætedag hos Dominikanerne, Kollegievej 2, Ordrup.

Man møder i *Skt. Andreas Kirke* på Ordruphøjvej til højmesse kl. 10. Efter frokost holdes to foredrag af pater A. Raulin O.P., og man slutter med fasteprædiken af pater H. Roos, S.J. — og Kompletorium. Slut ca. kl. 20,45.

Man bedes medbringe frokostpakke samt kniv og gaffel. Pris 5,00 kr. for frokostkaffe, eftermiddagskaffe og et måltid varm mad.

Indtegning omgående til sekretæren på telefon FA 2718.

Onsdag d. 13. april kl. 20 i Stenosgade 4. Pater Rieber Mohn O.P. fra Oslo taler om: *Sigrid Undsets erkendelsesvej og vor tid*. Gæstekort 1,00 kr.

Hvidesøndag d. 17. april: A.C.-slævne i Aarhus. Foredrag bl. a. af kontorchef Enoch Hjorth. Deltagere fra København — afrejse lørdag aften, hjemkomst mandag morgen — bedes melde sig til sekretæren (FA 2718). Andre deltagere bedes melde sig til Aarhus-afdelingens formand, frk. Inge Unmack Larsen, Finsensgade 12, Aarhus. Tlf. Aarhus 35.768.

Nærmere program vil senere fremkomme her i »Katolsk Ugeblad«.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem!

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Frøderciagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 . Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 B. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebugade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre Munkedamøvej Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>SKOTØJET REPARERES HOS H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAQT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>Florian <i>Sørensen</i></p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Amerikanske Journalister hos Paven

Pave Pius XII modtog sidste Lørdag en Gruppe USA-Journalister, Redaktører og Korrespondenter, som sammenlagt repræsenterer halvtredie hundrede amerikanske Blade og som for Tiden er paa Studierejse gennem Europa.

Den Hellige Fader holdt paa Engelsk følgende Tale til Journalisterne: Da Præsidenten for Deres Gruppe anmodede om en Audiens, fremførte han en Grund, som Vi gerne bøjede Os for. Han udtalte, at han følte Velsignelse fra Os som en virkelig effektiv Hjælp til Opfyldelsen af Deres Opgaver. Og det er faktisk ogsaa en stor og meget vanskelig Opgave at tale Sandhedens Sag og i alt, hvad man siger og skriver, at staa ubrydelig fast paa Sandhedens Grund. Men det er tillige ogsaa en værdifuld Tjeneste samt en afgjort Pligt overfor de Tusinder og Millioner af Mennesker, som De øver Indflydelse paa med Deres Ord. Maatte den evige Sandhed saavel som den evige Retfærdighed stedse være Deres Holdpunkt og Udgangspunkt. Med de bedste Ønsker om det rette Udbytte af Deres Gerning er det os en Glæde at kunne nedkalde den Almægtige, Faders, Sønnens og Helligaandens Velsignelse over Dem og Deres Kære» (KNA).

»I er den ny Tids store Haab«

Ærkebiskop Montini taler til kristne Arbejdere i det norditalienske Industriomraade

»I er den ny Tids store Forhaabning«, udtalte Ærkebiskoppen af Milano, Giovanni Montini, for nylig til Arbejderne ved alle Virksomhederne i Industricentret Vimercate i Nærheden af Milano. Den kristne italienske Arbejderbevægelse, der blev stiftet 1. Maj for ti Aar siden, har holdt sit Løfte om at ville medvirke til Italiens Genrejsning.

Ødelæggelse og Elendighed, Ruiner og Død fulgte i Krigens Spor, fortsatte Montini, men ikke desto mindre havde de materielle Ødelægger lagt Udsæden til den aandelige Fornyelse i Nationens opløvede Jordbund. I Løbet af de sidste ti Aar er der opstaaet en ny Generation, en Generation, der har arbejdet og præsteret noget virkelig stort. Folkets Kærne er de kristne Arbejdere, der har bevaret Tradition, Tro, Agtelse, Endrægtighed og Kærlighed og aldrig fornægtet disse. Det er dem, at den ny Tid knytter sine Forhaabninger til.

De kristne Arbejdere er idag paa den bedste Vej til at opnaa en Førerstilling, forudsat at de kristne Principper stadig holdes i Hævd, udtalte Ærkebiskoppen og sluttede: »Husk paa, at I er kaldet til at virke i Tankens, Kulturens og Aandens Verden« (KNA).

URBI ET ORBI

Argentina »mørklægger« Hyrdebrev om Kirkens Situation

Et Hyrdebrev fra de argentinske Biskopper, i hvilket de protesterer imod Perons kirkefjendtlige Politik, er hidtil blevet fortiet af den argentinske Presse og Radio. Biskopperne, og i første Række Ærkebiskoppen af Buenos Aires, Kardinal Santiago Luis Copello, er her gaaet utvetydigt ind for Kravet om Frihed for Kirken i Argentina, og har bl. a. protesteret kraftigt imod Undertrykkelsen af de katolske Udsendelser i den argentinske Radio samt imod Afskedigelsen af Statstjenestemænd paa Grund af deres katolske Indstilling.

I Provinsen Cordoba er for nylig samtlige Statstjenestemænd, der i det seneste Aar har været Medlemmer af den katolske Aktion og baaret Organisationens Emblem, blevet suspenderet paa ubestemt Tid. To katolske Dommere har i denne Anledning indgivet Klage over Brud paa Forfatningen. Endvidere er fem store katolske Helligdage blevet afskaffet i Argentina ved et Dekret, undertegnet af Peron. Det drejer sig om Hellig Tre Konger, Kirsti Legems Fest, Kristi Himmelfart, Allehelgen samt Mariæ ubesmittede Undfangelse. En Række Statsfestdage bibeholdes imidlertid saasom 1. Maj (Arbejdsdag), 26. Juli (Eva Perons Dødsdag), 17. Oktober (Troskabsdagen overfor Præsident Peron) m. fl. Afskaffelsen af de katolske Helligdage begrundes med »Nødvendigheden« af at hæve Produktionen (KNA).

Skærpelse af Religionsforfølgelsen i Ungarn?

De ungarske Katolikker nærer Bymring for, at der i den nærmeste Fremtid vil vise sig en Intensivering af Religionsforfølgelsen i Skolerne som Resultat af en Rejse, som fem sovjetrussiske Ekspert i marxistisk Teori har foretaget gennem Landet. Lederen af denne Gruppe var Professor Konstantinow fra Engels-Marx-Lenin-Institutet i Moskva. Delegationen besøgte Universiteter, højere Skoler, Folkeskoler samt saavel katolske som protestantiske Seminarier. Ifølge en Beretning fra Debreczin var de sovjetrussiske Marxister »forfærdede over den Uvidenhed og Forvirring, som herskede angaaende Marxismen blandt de ungarske Studenter og øvrige intellektuelle Kredse« (KNA).

Kardinal Griffin atter i »The Council of Christians and Jews«?

Under Foresæde af den anglikanske Ærkebiskop af Canterbury, Dr. Fisher, har »The Council of Christians and Jews« i London valgt Kardinal Griffin til Præsident og Lord Peiter til Skatmester for Raadet — alt under Forudsetning af at de inden et Aar fornyer deres Medlemsskab. De katolske Medlemmer af Raadet var — som det vil erindres — udtraadt sidste Aar. Dr. Fisher konstaterede, at Raadets Opgave og Maal: Bekæmpelse af Antisemitismen og racemæssig Intolerance, anerkendtes helt og fuldt fra katolsk Side. Vatikanet har imidlertid ikke været helt indforstaaet med Arbejdsmetoderne, men — erklærede Dr. Fisher — der er indledt »Forhandlinger« med det Formaal at overvinde de eksisterende Misforstaaelser.

Kardinal Griffins Sekretær oplyser i denne Anledning, at Kardinalens Genvalg er sket uden dennes Viden og at der for Tiden ikke kan tages Stilling til Spørgsmaalet (KNA).

Lukket af Mangel paa Tilslutning

Kommunistisk Universitetskomite i Rom giver op

Den rent kommunistiske Organisation, den saakaldte »Demokratiske Universitetskomite« ved Universitetet i Rom, har — efter hvad det fremgaar af en officiel Erklæring — vedtaget sin egen Opløsning. Komiteen motiverer sin svigtende Evne til at løse sine Opgaver med Holdningen hos de katolske Studenter, der konsekvent afviste enhver Form for Samarbejde med den kommunistiske Organisation (KNA).

60.000 Katolikker protesterede i Bruxelles mod Regeringens Skolepolitik

Til Trods for det »Jerntæppe«, som det belgiske Politi havde lagt omkring Bruxelles samt Forbudet mod Forsamlinger med over fem Deltagere, demonstrerede over 60.000 Katolikker sidste Lørdag i Bruxelles mod den socialistiske Regeringens Skolepolitik. Det kom til en Del forholdsvis mindre Sammenstød, idet en stor Del af det udkommanderede Politi saa aabenlyst var paa Demonstranternes Side. Bebudede socialistiske Overfald paa de katolske Demonstranter udeblev. (KNA).

Katolsk

10. April 1955
103. Aargang
Nr. 15

Ugeblad

PAASKE

H. C. Andersens Tro

Afrika i Smeltediglen

Kirkevielse i Helsinki

St. Hieronymus

Pavetale Paaskedag

Hvor til er det ikke blevet sagt, at vor Tids Fremskridt har bevirket, at Afstandene er blevet mindre. Paa flere Punkter synes det imidlertid som om »Afstanden til Rom« er blevet større for mange Katolikker. Man kan træffe »fremskridtsvenlige« Trosfæller, der rynker paa Næsen af og me-

ner, at der »ikke er Behov« for »Røsten fra Petri Stol«, som trækker paa Skuldrene af »den gamle Mand i

Afstanden til Rom

Rom«, som mener, at Rom til Tider »har Hestebenhov«. Hvor er det dog tragisk, thi nelop i Rom har vi jo vor Styrke. Denne »Afstand« foranlediger »Catholica« til i sit nyeste Nummer (som iøvrigt indeholder mangt og meget godt) at fremsætte nogle Betragtninger over Encyklikaen »Sacra Virginitas«, der synes at være ganske ukendt og ikke at have gjort det ringeste Indtryk herhjemme. Hvor burde man iøvrigt ikke »lage og læse« nelop Pavens Rundskrivelser! Hvor burde de ikke danne Grundlag for Drøftelser i Studiekredse — hvor man ellers plejer at fortabe sig i allehaande intetsigende Ting. Efter en Omtale af nævnte Encyklika, der beskæftiger sig med Præste- og Ordenskaldene i vor Tid og i denne Forbindelse med Ægteskabets Krise ogsaa i vor Tid, skriver »Catholica«:

»Der er ingen tvivl om, at pavens ord ogsaa har adresse til danske katolikker. Det er tilstrækkeligt at henvise til den kendsgerning, at skønt Kirken nu har kunnet virke frit herhjemme i over 100 år, har vi stadig alt for få danskfødte præster og navnlig ordenssøstre (ikke engang 1/5 af vore ordenssøstre er danskfødte). Man tør slet ikke forestille sig, hvordan det ville gå, hvis vi måtte undvære alle de udenlandske præster og ordensfolk, som højmodigt har stillet sig til rådighed for Kirken i Danmark, skønt der sikkert ofte var hårdt brug for dem i deres hjemland. Da manglen på præster og (navnlig) på ordensfolk imidlertid er et internationalt fænomen, må vi sikkert regne med inden for en overskuelig fremtid at være henvist til i hvert fald i det væsentlige at klare os selv, hvilket heller ikke ville være mere end rimeligt. Hvis der derfor ikke sker en dybtgående mentalitetsændring, ser det ikke godt ud for Kirkens fremtid i Danmark.

I betragtning heraf virker det påfaldende, at »Sacra virginitas« ikke synes at have givet anledning til nogen som helst reaktion herhjemme.

(Fortsættes Side 175)

PAASKEKLOKKER

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KB K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursøvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM.OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 . KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

HEJRIET Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Afstanden til Rom (fortsat fra Forsiden)

Man fristes næsten til at tro, at der her foreligger et nyt eksempel på en desværre heller ikke hos os helt ukendt tilbøjelighed til at ignorere den kirkelige læremyndigheds udtalelser, selv når de fremsættes højtideligt og officielt, således som det er tilfældet her, hvor vi rører ved selve Kirkens livsnerve. Der kan derfor være grund til ved denne lejlighed at understrege en sandhed, der muligvis er ilde hørt i vor tid og i dette land, hvor autoritet, lydighed og (selv)-disciplin næsten er blevet uartige ord: at Kirken

nu som altid hviler på klippen: Petri og hans efterfølgeres primat. Vor forhåndsindstilling til det, som paven ønsker at belære os om, bør derfor ikke være kritisk eller reserveret, men højsindet og positiv, som det sømmer sig for frie mænd og kvinder, båret af forvisningen om, at han stedse har Kirkens og menneskehedens vel for øje. I Kina og andre af kommunismen hærgede lande er hierarkiet snart udryddet, og mange katolske kristne har valgt martyriet, fordi de ikke ville bøje sig for magthaverne og svigte på-

(stultes Side 185)

Så forstår man påskefestens betydning, ikke alene i sig selv, men også for os, for vort konkrete liv. Den skal hvert år for os være den centrale begivenhed, overgangens fest: overgangen fra synden til nåden, overgangen fra lunkenhed til iver, fra egoisme til kærlighed, overgangen fra troløshed til ædelmodighed. Hvert år angriber påsken vor middelmådighed. Den er fornyelsens fest, omvendelsens fest. Det er ikke noget tilfælde, at påsken hvert år fejres i marts eller april, og at den sædvanligvis falder sammen med forårets begyndelse. Der er heri et symbolsk sammentræf, som kirkesædrene ofte har betonet. Foråret er hvert år som en skabningens fødselsdag. Det er det øjeblik, hvor livet bryder frem påny efter vinterens dvale. Det minder om de første dage i ver-

Forberedelse til Påske

Påskemysteriet 4

Når vi kommer til messe på en festdag, er der noget, vi kan undres over, hvis vi er opmærksomme på, hvad der sker, og hvis vi læser teksterne i messebogen: det er, at Kirken aldrig fejrer en fest som noget, der hører fortiden til, men som en aktuell, nutidig begivenhed. Juledag siger Kirken f. eks. ikke: Det er 2000 år siden, Jesus blev født, men: »I dag skal lyset stråle over jer, thi Herren er født os.« På samme måde insisterer Kirken også påskedag på at anvende ordet *hodie*, i dag: »I dag har du, Herre, ved din enbårne Søn åbnet døren for os til evigheden ...«

Dette vil i virkeligheden sige, at liturgien ikke alene er en erindring om noget, højtideligholdelsen af en begivenhed, der har fundet sted for længe siden, og som nu forældet. Vi fejrer ikke Kristi fødsel, som vi fejrer H. C. Andersens. Liturgien har ikke alene til formål at minde os om en begivenhed; den gør mysteriet nærværende. Når vi fejrer Kristi fødsel, genfødes Kristus på en særlig måde i os og for os. Når vi fejrer påske, er det Kristi død og opstandelses mysterium, der gøres nærværende og aktuelt for os. Vi bliver da Kristi samtidige lige så reelt, som apostlene var det, der oplevede Passionens og Opstandelsens dramatiske timer. Ja, mere end det! Hvis vi virkelig tager del i liturgien, hvis vi prøver på at leve den, bliver Kristi mysterium *vores* mysterium. Hans påske bliver *vores* påske. Liturgien er ikke bare en symbolsk genoplevelse eller en fremstilling. Ligesom sakramenterne har den virkekraft; den bevirker det, den symboliserer. Og det er derfor, vi med fuld sandhed kan sige, at vi i påskesnatten i os genoplever Kristi påske. Som ham og med ham overgår vi i denne nat »fra denne verden til Faderen«, fra det forgængelige liv til det liv, der aldrig hører op. Derfor har diakonen ret, når han i Exultet synger i nutid: »Dette er den nat, i hvilken Kristus efter at have brudt syndens lænke stiger sejrrig op fra dødsriget ... Det er denne nat, der i dag over hele verden skiller dem, der tror på Kristus, fra verdens laster og fra syndens mørke, fører dem tilbage

til nåden og indfører dem i de helliges samfund.«

Kristus igaar og idag, Begyndelsen og Fulendelsen, Alfa og Omega

(Paaskelysets Indvielse)

PAASKEBUDSKABET

Da Sabbaten var ovre, købte Maria Magdalene, Jakobs Moder Maria og Salome vellugtende Salver for at gaa hen og salve Jesus. Paa den første Ugedag kom de til Graven ganske tidligt, lige som Solen var staaet op. »Hvem skal vælte os Stenen fra Indgangen?«, spurgte de hinanden. Men da de saa' derhen, opdagede de, at Stenen var væltet fra. Den var nemlig meget stor. De gik ind i Gravhulen og saa' der en ung Mand siddende til højre. Han havde en hvid Dragt paa. De blev forskrækkede. Men han sagde til dem: »Bliv ikke forfærdede! I søger den korsfæstede Jesus af Nazareth. Han er opstanden, han er ikke her. Se, her er Stedet, hvor de havde lagt ham. Gaa hen og sig til hans Disciple og Petrus, at han gaar forud for jer til Galilæa. Der skal I se ham, som han har sagt jer.«

Markus 16, 1—7.

dens historie. Det er derfor også billedet på denne anden skabelse, der er endnu mere beundringsværdig end den første, og som består i vor forløsning ved Kristi fortjeneste. »Til påske bidrager alt til at skabe skønhed og festglæde«, skriver f. eks. St. Gregor af Nazianz. Årstidernes dronning fejrer dagens dronning og bringer hende alt det skønneste og lifligste, hun har. Himmelen er mere gennemsigtig, solen er højere og mere lysende, månen er mere strålende, og stjernernes kor er renere. Kilderne er klarere, floderne er mere rivende, efter at de ikke hæmmes af isen ...« Denne genfødsel på det naturlige plan kalder på en genfødsel på det åndelige plan. Den er et billede af og en opfordring til en sådan genfødsel. »Hvis nogen er i Kristus, skriver Paulus, da er han en ny skabning; det gamle er forbigået, se, det er blevet nyt« (II. Kor. 5,17). Påsken skal for os virkelig være som en åndelig vår, som en begyndelse på ny. »Denne måned skal gælde Eder som månedernes begyndelse, den skal være Eder den første af årets måneder,« sagde allerede Moses i anledning af den første påske (II. Mos. 12,1). Det er derfor, vi ligesom jøderne skal udrense den gamle surdej (ibid. v. 18 o.s.v.). Efter påske kan vi ikke mere leve som før, vi kan ikke mere bevare noget, som er gammelt og surt, — vi skal være en ny dej. »Derfor, lad os holde højtid, ikke med gammel surdej, skriver Paulus også, ej heller med ondskabs og sletheds surdej, men med renheds og sandheds usyrede brød. (I. Cor. 5,8).

Men påskens nåde er ikke alene en individuel nåde. Den er også i endnu højere grad en kollektiv nåde. I den nat kommer jøderne sammen for at spise lammet, og denne samling familievise er kun forspillet til en langt større samling, da hele folket samler sig for at flygte fra trældommen i Ægypten. »Så drog israeliterne fra Raimeses til Sukkot, i et antal af 600.000 fodfolk, nemlig mændene uden iberegning af kvinder og børn« (II. Mos. 12,37). Indtil da var jøderne splittet, spredt over hele Ægypten, blandet med de afgudsdyrkende ægyptere. I løbet af påskenen bliver de et eneste folk på vej til det forjættede land. Påsken er en overgang fra et liv i ensomhed til et liv i fællesskab. Påsken danner, »opretter« Guds folk.

Og det ikke bare en gang, men hver gang. For jøderne er påsken hvert år den store forsamlings i Jerusalem, festen, der får folket til at fæste rod i dets religiøse tradition. Familiefaderen skulle i begyndelsen af påskemåltidet hos familiens medlemmer genopvække erindringen om begivenhederne i hin enestående nat, i løbet af hvilken Gud havde befriet deres forfædre. Påsken er hvert år Guds folks fødselsdag. Det er bemærkelsesværdigt, at man i det Gamle Testamente, hver gang det er nødvendigt at vende tilbage til en renere religion, at reagere mod afgudsdyrkelsen eller simpelthen mod lunkenheden, altid benytter det samme middel: man fejrer påsken på en højtideligere måde. Der-

om kan vi læse et stykke i 2. Krønikebogens bog, kap. 30: det er beskrivelsen af påsken på Ezekias tid. Folket var på det tidspunkt igen forfaldet til afgudsdyrkelse. »Achaz lukkede Jahves tempels porte og lod forfærdige altre (for de falske guder) ved hvert hjørne i Jerusalem; og i hver eneste by i Juda indrettede han offerhøje for at tænde offerild for fremmede guder« (II. Kr. 28,24). Hans efterfølger Ezekias beslutter at reagere. Han genindfører tempeltjenesten og bestemmer at samle folket til påskefesten. Hans udsendinge blev leet ud og hånet. »Dog var der nogle i Asher, Manasse og Zebulon, der ydmygede sig og drog til Jerusalem.« Andre igen kommer fra Juda. De kommer i så stort antal, at »der i Jerusalem forsamles en mængde mennesker for at fejre de usyrede brøds fest.« Og hvad gør man straks? Man begynder på rensningen: »De gav sig først til at borttage de altre, der fandtes i Jerusalem, og bortfjernede offerstederne og kastede dem i Kedrons dal.« Påsken varer syv dage, og man forlænger den yderligere syv dage, så stor er begejstringen. »Da nu alt dette var til ende, drog alle de israeliter, der var tilstede, ud til byerne i Juda og sønderbrød stenstøtterne, omhuggede afguderne og nedrev offerhøjene og altrene.« Påsken er ikke en fest, vi kan fejre i passiv ro; den fører nødvendigvis afgudernes ødelæggelse — kampen mod de falske guder — med sig.

Disse karakteristiske træk genfinder vi også i påsken i dag. Påsken er hvert år den store fest, der samler de kristne. Den er ikke bare til for præsterne og nogle fanatiske dyrkere af

Det er Paaskemorgen. Der ligger en Anelse af vaagnende, spirende Liv over alt — ret som en Fest staar for Døren: Sejrens og Lysets Fest.

Alleluja!

Kristus besejrede Død og Grav — skænkede os Livet!

Kristus styrtede Mørkets Fyrste — og bragte os Livet!

Kristus løste os fra Syndens Lænke — og bragte os Naadens Fylde!

Kristus overvandt Had og Fjendskab — og skænkede os Kærligheden og Freden!

Alleluja!

Og alle de, der hører hans Røst og agter vel derpaa, skal paa Evighedens Paaskemorgen skue ham Ansigt til Ansigt i Livets, Lysets, Naadens og Kærlighedens Rige!

M.

NOTER

Valfarten til Aasebakken

finder i Aar Sted Søndag efter Kristi Himmelfart, 22. Maj.

Verdenssammenslutningen »Katolsk Kvindeforbund«

afholder i Aar for første Gang Kongres i København i Dagene 27.—29. August. Der ventes Deltagere fra en Række forskellige Lande. Møderne afholdes i National-Scala.

*

Katolske Menighedsplejers Kollekt afholdes i alle Kirker Hvide Søndag.

liturgien. Den er til for alle. Den er sognenes fest fremfor nogen. Efter den lange forberedelse gennem fasten er den for hele menigheden den fest, hvori alle årets anstrengelser udmunder, og som giver dem deres eksistensberettigelse. Og det ikke alene fordi de nyomvendte bliver døbt i denne nat, fordi nye kristne optages i Kirken, men fordi alt i sognets liv kun har det ene mål at føre os til påskemysteriet, til det eukaristiske mysterium. Prædikenerne, apostolatet, vore anstrengelser for at helliggøre os og endog alle de andre sakramenter har kun eet og samme mål, en eneste eksistensberettigelse: at føre et samfund af mennesker frem til at fejre eukaristien. Derfor kan man uden at overdrive sige, at højtideligheden af påsken (både den, der fejres en gang om året, og den, der fejres hver søndag) er samlingspunktet for hele sognets liv.

Men påsken er ikke bare et samlingspunkt, den er også et udgangspunkt. Thi vi er aldrig blevet færdige med at forlade trældommen i Ægypten, som for os består i vor egoisme, vor magelighed, vor kærlighed til penge og nydelser. Vi er aldrig blevet færdige med at ødelægge vore afguder. Derfor er påskemysteriet ikke et mysterium, der er fuldendt en gang for alle. Det er et mysterium, der varer, et mysterium, for fornyes hvert år, hver dag. Men til trods for vore fejl, til trods for vor knurren, befinder vi os ligesom jøderne på den rigtige vej, den, der fører til det forjættede land. Fra år til år, fra påske til påske, fra messe til messe går vi fremad mod Riget. Allesammen går vi som en umådelig karavane efter Kristus. Han forbereder allerede i forvejen dette andet påskemåltid til os, hvorom han har talt til sine disciple, denne påske, som skal nå sin fuldendelse i Guds rige. Og den påske bliver så den sidste, den bliver den evige påske, der fejres af de genopstandne, der synger Alleluja rundt om Lammets trone.

O. P.

ST. HIERONYMUS

En vis Type Helgenskildringer kan give Læserne et Indtryk af Helgeners Enshed. Det hele er en Kæde af opbyggelige Smaatræk, og Helligheden synes at bestaa i en Art Frisering af det menneskelige. Alle haarde Kanter er afsløbne, Mildhed og Sagtmodighed synes ene tilbage.

Har man, naturligt nok, faaet Afsmag for en saadan Form for Helgenskildring, kan man næppe gøre noget bedre end at fordybe sig i de gamle Kirkefædre. De er saa autentiske Helgener i Guds Kirke som nogen, og er der noget, de ikke er, saa er det uniformerede efter et blodløst Idealbillede af Hellighed, der synes undfanget af en noget sippet Skolefrøken. Kirkefædrene er menneskelig Urkraft, de er store i mange Henseender, ogsaa i Fejl. De er ofte indbyrdes uenige og ikke ligefrem sarte i de deraf opstaaede Stridigheder. De repræsenterer Menneskeligheden i alle dens Register og viser i deres Kraft og deres Skrøbelighed og i al deres Forskellighed, hvad Hellighed virkelig er — paa den for hver enkelt egne Vis at være grebet af Guds Kærlighed, saa heroisk Kristendom er Følgen.

Vil man lære Hellighed at kende hos disse store gamle, er faa bedre egnet at betragte end St. Hieronymus,

den stridbare gamle lærde latinske Kirkefader.

Han var fra Dalmatien, det gamle Stridon (nu Grochovo polje). Han blev født engang i 340'erne, og Familien, der var gode Katolikker, var velhavende. En Broder Paulinian fulgte senere Hieronymus, en Søster voldte adskillige Bekymringer. Studierne begyndte hjemme og fortsattes i Rom. Det var især Litteratur og Retorik, som greb den unge Mand. Moralsk var disse Aar ikke dadelfri, og Hieronymus gjorde sig senere de sværeste Bebrejdelser i den Anledning. Hvad det nærmere beset har drejet sig om, vides ikke, og Veltalenhedens store Kunstnere, blandt hvilke Hieronymus blev af de allerstørste, maa jo tages med et Korn Salt, ogsaa naar de anklager sig selv.

Han blev døbt omkring Aar 367, en Snes Aar gammel, og kort efter — Anledningen kendes ikke — tog han med Vennen Bonosus paa Rejse til Gallien. Ved »Rhinens halvbarbariske Bredder« fik han Klarhed over sit Kald, han vilde være Munk, hvad dengang var det samme som at ville drage til Østen og leve Eneboerliv i Ørkenen. Det lod sig dog ikke realisere straks, og hjemvendt til Italien begyndte han i Aquileja sammen med ligesindede,

Bonosus og den Rufus, han senere skulde blive saa bedsk en Modstander af, samt flere andre et Fællesliv i streng asketisk Forsagelse. Men i 373 opløstes Kredsen af ikke nærmere bekendte Grunde. Hieronymus taler selv om en »Stormvind«, som splittede dem. Man har gættet paa, at en af Aarsagerne er at søge i hans Søsters Fejltrin. Nu skulde det være Alvor med Planerne fra Rhinbredden.

Det blev et ret stort Rejseselskab, dels bestaaende af Hieronymus Ledsagere, dels af en pavelig Udsending til St. Basilius i Cæsarea. Rejsen var lang og besværlig, flere Rejsefæller døde, et Par opgav de videre Planer og selv blev Hieronymus meget alvorligt syg. Men til sidst naaede han da til Munkene i Ørkenen Chalcis ved Syriens Østgrænse. Og her levede han nu i fire-fem Aar et yderst strengt Liv i Studier, Bodsøvelser af megen Haardhed og Haandværk. Grunden til hans paa den Tid enestaaende Sprogkundskaber blev lagt her i Ørkenen, hvor han studerede Græsk og Hebraisk for bedre at fordybe sig i den hellige Skrift.

Da han sidst i Halvfjerdserne forlod Ørkenen, var det maaske nok med en vis Skuffelse over det Liv, som mange af Ørkenens Munke levede, men Hovedgrunden var formentlig den, at Tidens store dogmatiske Stridigheder ogsaa paavirkede Eneboerne. De arianske Stridigheder havde ført til et Skisma, og Hieronymus vidste end ikke, hvem af de fire, der stredes om Syriens Patriarkværdighed, han retteligt hørte til. Derfor tog han til Antiochia, sluttede sig der til Paulinus og blev af ham præsteviet, idet han dog betingede sig ikke at skulle virke i Sjælesorgen. Hans Plan var stadig at vie sig til Munkelivet og lærde Studier.

I 380 kom han til Konstantinopel og begyndte videregaaende teologiske Studier under den hellige Gregor af Nazians. En Øjenlidelse, han paadrog sig, hindrede dog det fulde Udbytte, og snart efter kom der fra Pave Damasus Kaldelse til Rom til Deltagelse i en Synode i 382. Hieronymus havde fra Antiochia skrevet Breve til Rom om de kaotiske kirkelige Tilstande der, og Paven havde gennem disse Breve faaet Øje paa Hieronymus' rige Evner.

I Rom blev han pavelig Sekretær og fik adskillige vigtige Hverv betroet, til sidst det største og vanskeligste af dem alle: at erstatte de mange cirkulerende Udgaver af det Nye Testamente med en nøjagtigere og sprogligt bedre. En Del af dette Arbejde fik han fra Haanden, men saa døde Pave Damasus. Det havde en Tid lang været ventet, at Hieronymus vilde blive hans Efterfølger, men det gik anderledes. Da han mistede sin Ven og Beskytter, brød en bitter Modstand løs imod ham. Dels blev det bebrejdet ham, at han havde lavet om paa Ny Testamentes traditionelle Oversættelse, men især rettede Angrebene sig mod hans moralske Liv. Han var saa asketisk streng i sine Krav til andre, men omgikkes han ikke med visse fromme aristokratiske Kvinder? Slad-

Udsnit af Raffaels »Disputa«-gruppe til venstre for Sakramentsalteret med Gregor den Store og Hieronymus.

deren antydede alt, og mumlede endogsaa om et Ansvar for en af disse Kvinders Død paa Grund af overdreven Askese. Da den nye Pave Siricius maaske lyttede til denne Sladder og i hvert Fald ikke ønskede længere at benytte ham som Sekretær, besluttede han sig til at forlade dette »Babylon«, hvor han dog først i en Retssag maatte søge sit gode Navn renset.

I 385 forlod han saa atter Rom og naaede med sin Broder, en Præst og et Par Munke Jerusalem i Begyndelsen af det følgende Aar. Under Ledelse af den stedlige Biskop foretoges en Pilgrimsrejse gennem det hellige Land og ned til Ægypten og til den nitriske Ørken. Til sidst besluttede man, at Bethlehem skulde være Stedet, hvor man vilde blive. Tre Aar tog det at bygge et Munke- og tre Nonneklostre der samt et Herberg for Pil-

grimme. Og paa dette Sted tilbragte Hieronymus saa den sidste Halvdel af sit Liv, til han døde der d. 30. September 420.

Det var imidlertid ikke stiltfærdige Aar for Kirkefaderen. Næppe var han naaet til sit Bestemmelsessted og havde genoptaget sine bibelske Arbejder, før der blev kaldt paa ham til andre Ting. Først var det blot en Anmodning om at skrive en Fortegnelse over de kristne Forfattere. Men saa fik han forelagt et lille Skrift af Jovinian, som foruroligede Hieronymus' Venner i Rom. Jovinian hævdede bl. a., at Jomfrueligheden ikke var af højere Værd end Ægtestanden, samtidig med at han genoptog en tidligere Vranglærers Anskuelse om Jomfru Maria. Baade Pave Siricius og St. Ambrosius i Milano havde allerede fordømt Jovinians Lære, men den vakte i den Grad Hieronymus' Vrede, at han ogsaa selv maatte skrive imod den. I »Adversus Jovinianum« lod han sin Iver i den Grad tage Magten, at han selv blev udsat for Kritik, og kristne Ægtefolk foruroligede over, hvad han skrev om deres Stand. Det var ikke en ny Doktrin, han forfægtede; men Sproget, hvori han forsvarede den jomfruelige Stand, var af en saadan Voldsomhed, at Kritikken var forstaaelig. Han blev da ogsaa nødt til i et nyt Skrift at forsvare sig mod Paastand om, at han fordømte Ægteskabet.

Næppe var denne Strid endt i 393, før Hieronymus blev indviklet i en ny voldsom Kamp, som skulde vare mange Aar. Det var Striden om Origenes.

(Artiklen slutes næste Uge).

APROPOS

H. C. Andersens Tro

Der er Digtere, som i Praksis kun hører Litteraturhistorien til. Blandt H. C. Andersens samtidige er der mange, hvis Skæbne det er blevet. Naar dette mindst af alle gælder vor store Eventyrdigter, som vore Børn læser akkurat med samme Glæde, som vi selv, og vi som vore egne Forældre, er det kun naturligt, at hans Syn paa Tilværelsen og Menneskets Lod fortsat spiller en Rolle i dansk aandeligt Liv. Vi taler i Kirkehistorien om Grundtvigs og Kierkegaards Indsats, om deres Disciple og om det Spor, de har efterladt sig. Det lader sig hævde, at H. C. Andersens Betydning taaler Sammenligning med deres. Den »folkelige Religion« i Danmark, Menigmands ustuderede religiøse Synsmaader og Vurderinger er ganske naturligt langt mere paavirket af Digter, som enhver kender og holder af, end af Teologer og andre lærde Folk, som de færreste kender og endnu færre ret forstaar. I Mangel af en i katolsk Forstand lærende Kirke spiller en Digter som H. C. Andersen en endnu større Rolle i saa Henseende.

H. C. Andersens Tro var først og fremmest en Forsynstro. Vorherre holder alt i sin Haand og vil os smaa Mennesker det bedste ud af sit Faderhjerte, som er uendelig rigt paa Kærlighed. H. C. Andersens Tillidsfuldhed overfor Vorherre var saa ubetinget som noget Barns.

Nøje hænger hermed sammen, at H. C. Andersens religiøse Etik er Hjertets, Medfølelsens og Medlidenhedens. Gode Mennesker er dem, der har Hjertet paa rette Sted. Og uden Hensyn til luthersk Ortodoxi er det derfor ogsaa en Religion, som lægger Vægt paa gode Gerninger. Vi skal være gode Mennesker, d.v.s. være aabne og hjælpsomme. Naar vi saa ogsaa husker vor Børnelærdom, den tillidsfulde Bøn til Gud, saa er vi, hvor vi skal være, og saa vil alt føje sig som et dejligt Eventyr i det evige Liv efter dette, der kan være sørgeligt nok, men

aldrig haabløst for den, der tror paa den gode Gud.

Dette er samtidig, hvad enhver kan se, et ganske nøje Udtryk for, hvad Religionen er for de fleste Danske. At en national Eventyrskat, som har glædet os fra vore yngste Aar, har ejet denne Grundtone, kan ikke have været uden Betydning herfor. Saa materialistiske vi end er blevet her i Landet, har de fleste af os dog denne barnlige Tillid — det gaar dog nok altsammen, Vorherre er jo dog med os. De færreste tænker større om Troens Enkeltheder, for er det ikke Hjertet, det alene kommer an paa?

Spørger man os, hvor H. C. Andersen, mere dogmatisk set, stod i de store kirkelige Brydninger, som han oplevede, ved de færreste Svar. Han kom fra et rationalistisk Hjem og bevarede

vistnok hele Livet igennem et rationalistisk Syn. Der findes Steder, hvor man mener at kunne læse sig til en Tro hos ham paa Kristi Guddom, men det er vistnok kun, fordi hans Rationalisme, ifølge hvilken Kristus kun var det forbilligede Menneske og Miraklet en plat Umulighed for den, der beundrede Videnskabens smukke Resultater med at finde og udnytte Naturens Lovmæssighed, fordi dette Syn i sine Konsekvenser af og til maatte være for snævert for Digterfantasiens. Hvor han i Romaner og især i Breve tog Stilling til Tidens Spørgsmaal, og gerne gjorde det, var det imidlertid Rationalisten, der talte og som fandt sin væsentligste Inspiration i H. C. Ørstedes Tanker om en Religion, der var acceptabel ogsaa for Videnskaben.

Professor Hal Koch har i sin Kirkehistorie med Rette placeret H. C. Andersen. Han siger, at Digterens »Religiøsitet i forbavsende Grad svarer til, hvad man kunde kalde Folkereligionen, Kristendommen hos Folk, som de er flest, naar de ikke er blevet berørt af 19. Aarhundredes Vækkelser eller mere bevidste og reflekterede Religion.« Og »gennem Æventyrene har han igen virket tilbage paa Folketroen og været med til at styrke og udbygge den.«

Vi vil hertil tilføje, at det hører en i katolsk Forstand lærende Kirke til at gøre Teologien til Folkeeeje. Havde H. C. Andersen levet i et katolsk Milieu, havde den Folkereligion, hvis Repræsentant han var i en saadan Grad, at den i saa høj Grad nu taler med hans Tunge, været langt rigere paa et dogmatisk Indhold, der var blevet Folkeeeje. Vi Katolikker læser saa gerne H. C. Andersen og gør det med saa ubetinget en Glæde uden at vi egentlig lægger Mærke til, hvad hans Religion savner. Vi gør det, idet vi af vort eget lægger til, saa vi ingen Modsætning fornemmer. Det kan vi gøre, fordi der hos Digteren findes den sikre Forvisning om Guds Eksistens, den ubetingede Tillid til hans Forsyn og den enkle Klarhed over Livets Maal, ved at gøre den gode Guds Vilje at kunne være hos ham i en lykkelig Evighed. S. T.

H. C. Andersen

(Tegning af Ernst Meyer, Rom 1833)

AFRIKA

i Smeltediglen

Een eller to Gange om Aaret holder enhver god Manufakturforretning Udsalg; det gælder jo om ikke at have gamle umoderne Ting til at fylde op paa Hylderne. Det vilde være udmærket, hvis vi af og til gjorde det samme i vort Sind for at skaffe os af med forældede Tanker og Forestillinger og saaledes faa Plads til ny Viden om mange Ting.

Navnet Afrika fremkalder hos Hovedparten af os følgende Forestillinger eller Billeder: En Neger med Lænde-klæde og Lanse; en Trolldmand med fantastisk Hovedpynt; hvide Herrer, som opdrager deres sorte »Boy« med Ridepikken; endeløse Urskove med smalle Stier; vidtstrakte Stepper, hvor selv en blind kan gaa paa Jagt, saadan vrimler der med Vildt.

Naturligvis kan man godt finde noget af alt det i afsides Egne af Afrika, men det bliver efterhaanden mere og mere vanskeligt, — »Museet Afrika« mister flere og flere Museumsgenstande. Nu kan man i Stedet for at betragte dem, opleve en Masse nyt. Jeg vil her kun fortælle om de Lande, jeg selv kender godt, nemlig fra Rhodesia i Syd til Sudans Grænse mod Nord og fra Kongo i Vest til Det indiske Ocean. Dage igennem har jeg kørt med Jernbane og har paa moderne Dampere sejlet over de store Søer. Ikke ene eneste Løve har jeg mødt, men til Gen-gæld tog en Høvding mig op i sin Bil, da jeg stod ved Vejen og vinkede, og lod mig køre med en lang Strækning. Jeg kom til en ensom Landsby i det rhodesiske Buskland og blev inviteret ind i et Hus, hvor jeg fik serveret Te og Kiks, paa en nydelig Bakke. Jeg har set Kvinder arbejde med kortskaftede Hakker paa magre Marker, og Traktorer, som gjorde Arbejdet i en Haandevending, ligesom jeg har set Mænd, der med forhistoriske Knive tilspidsede Pælene til Hytternes Tage, og andre, som flinkt passede Høvl- og Fræsemaskiner. Et eller andet Sted traf jeg den kæmpestore Høvding, som efter god, gammel Skik halvdrukken holdt Raad med sine Mænd, og jeg har siddet med den store Høvding Barampanka i den veludstyrede Salon i hans Villa og drøftet moderne Statsøkonomi og ny Administrationsmetoder samt givet ham gode Raad med Hensyn til, hvilket Universitet hans Søn skulde studere ved.

I afsidesliggende Landsbyskoler sad halvnøgne, snavsede Børn paa Forhøjninger af stampet Ler, mens en korrekt paaklædt Lærer skrev Titler til engelske Stile op paa Tavlen. 130 km kørte jeg i en Omnibus uden at se eet Menneske, og derpaa gennem en By med 100.000 Indbyggere. Jeg saa en fattig Kone ofre en Høne til Aanderne — og en sort Biskop fejre Pontifikalmesse Paaskedag.

Alt dette — og naturligvis meget, meget mere — er vor Tids Afrika. De hvide er begyndt at udnytte det store

Raastofreservoir, og de sorte stiller nogle Hundrede Tusind Arbejdere til Raadighed. Men om kort Tid siger de ligesom Perserne om Olien: *Vor Jord, vort Kobber, vort Guld*. Inderne har tilrevet sig Afrikas Handel og over-saet By og Land, Urskov og Steppe med Magasiner til Opbevaring af Værerne. Dertil bringer de sorte deres Tobak og Kartoffler, Kaffe og Jordnødder og køber for Betalingen Cigaretter, Beklædningsstoffer, Cykler og Radioapparater. Intet Under, at de nu forlanger højere Løn og derved faar Priserne til at stige i Afrika og paa Verdensmarkedet. De strejker og vælger Tillidsmænd; de danser Forfædrenes Danse og drikker Tuborgøl og Coca-Cola. Jeg har holdt Foredrag paa Engelsk for sorte Folkeskolelærere og konsulteret en Negerlæge paa Fransk. Smagløse Reklamer vansirer Gaderne og narre Køberne. Postvæsenet ved ikke, hvordan det skal faa Brevene ud til Adressater i fjerne Egne, og maa have Hjælp af Missionærerne. Alt er i en rasende Udvikling, og det er ikke længere Regeringerne, der bestemmer Tempoet, men den urolige, opskræmte afrikanske Folkemasse.

Er alt dette nu kun noget rent udvendigt, eller er Afrikanernes Sjel ogsaa ved at forandre sig? Eet er i alt Fald sikkert: Hedenskaben, den primitive Religion, dør ud, til den er de allerede blevet for oplyste. Med en utrolig Tilpasningsevne betjener de sig nu af Nyerhvervelserne og venter at Medicin, Teknik og social Omvæltning skal bringe dem Lykken. Men noget andet er ogsaa sikkert og vist:

Overtroen dør ikke; den hemmelige Angst for den uafvendelige Skæbne, for Ulykker, Sygdom og Død faar dem til hemmeligt at søge Tilflugt til al Slags taabelig Trolddom. Men Overtro er jo ikke nogen Religion.

Hvad træder nu i Stedet for det døende Hedenskab?

Tre Magter kæmper om de raadvilde Afrikanere, som man pludselig har vækket og berøvet dens Smule Tro: den krasse Materialisme, Islam og Kristendommen.

Den krasse Materialisme, Tusinder og atter Tusinder har gennemgaaet Skoler af enhver Art og Grad og smiler nu ad Imana, den gamle Gud, og Aanderne. De skammer sig over deres Stammes gamle Skikke og afviser i Udviklingens Navn de grusomme Straffe og Bestemmelser, hvormed man tidligere holdt Orden i Afrika. Men de føler, at de mangler noget. Man har ikke fortalt dem, hvad de nu skal tro, og hvorfor de nu skal beherske deres vilde Naturanlæg. Saa kommer Agenter, hvide og sorte, og siger til dem: Tro paa Fremskridtet, paa et jordisk Paradis, paa den røde Verdensrevolution, paa den lykkebringende Civilisation! Moskva sender sine Sædemænd, og Vestens Skolemænd bereder Ageren for dem ved at luge Religionen op.

Derovre ser man klarere og tydeligere, hvad frisindede, religionsløse Mennesker anretter for Ulykker, naar de for at sprede Kultur kun benytter Kunst, Sport, Videnskab og saakaldt ædel »Menneskelighed« og afviser Re-

Beato Angelico:
Paaskemorgen
(San Marco, Firenze)

ligionen som »Samvittighedspres« og »mørk Middelalder«. Her i Europa har vi dog stadig en kristen Arv, som afværger de værste Følger, men den findes ikke i Afrika. Der synes man, at den humanitære Dannelses Virkninger er fremragende. Men Djævelen griner, og i Moskva gnider man sig i Hænderne.

Det var den første Magt, Islam er den anden. Den gaar støt fremad og

bemægtiger sig de Mennesker, som ikke vil lade sig nøje med den krasse Materialisme. Det er slet ikke svært, for dens Lære er ikke kompliceret, og dens Fordringer ikke store. Man lærer en kort Formular, tror paa Gud og Muhamed, hans Profet, paatager sig at bede nogle bestemte Bønner, og saa har man en Religion, som man kan være bekendt, — og det en Re-

(sluttes side 185)

spaltnings Tidspunkt. Grunden, hvorpaa Kirken er rejst, har Byen Helsingfors med venlig Imødekommedhed skænket Kirken.

Den ny Kirke, der ligger højt ved et Gadekryds i den ny Bydel af den finske Hovedstad, kan ses paa lang Afstand inde fra Centrum.

Den temmelig store Kirke, der er 33 Meter lang og 13 Meter bred, er næsten fyldt til Hovedgudstjenesten om Søndagen, og det til Trods for, at Katolikkerne i det nyoprettede Sogn kun tæller ca. 450. Derimod har Meningerne om Kirkens Klokker — der iøvrigt kommer fra Holland — været meget delte. Da de for første Gang sendte deres Malmtoner ud over Byen, kunde Sognepræsten med Tilfredshed konstatere, at selv Sporvognene standsede op for at høre Klokkernes, men næste Morgen var der dog en Stemme i Telefonen, som besværede sig over, at man ringede saa tidligt om Morgenen og vækkede fredelige Borgere i deres Morgensøvn.

Kirkeindvielse i Finland

Under vore Himmelstrøg hører en Kirkeindvielse til Sjældenhederne. Man kan derfor forestille sig, hvilken Begivenhed det har været for Katolikkerne i Helsingfors, da de for nogen Tid siden kunde indvie en ny Kirke i den finske Hovedstad. Hidindtil har Katolikkerne i Helsingfors kun haft en Kirke, der stammer fra Midten af forrige Aarhundrede og tillige tjener som »Domkirke«.

Da Sommeren i Finland er meget kort, maatte der arbejdes med Tempo for at faa den ny Bygning færdig i Løbet af de faa Maaneder, der var til Raadighed. I Maj 1954 lagdes Grund-

stenen og allerede 31. Juli vajede den finske Fane over Kirketaget som Tegn paa Rejsegilde. 6. December — Finlands Nationaldag — valgte man til Kirkevielsesfest for derved tillige at understrege den katolske Kirkes nære Tilknytning til den finske Nation, der i mangt og meget har bevaret de gamle katolske Traditioner ud over Tros-

← Den ny »Mariæ Himmelfarts Kirke« i Helsinki

➤ Biskop Cobben Helsinki, indvier Højalteret i den ny Kirke.

Den ny Kirke gør et meget nøgternt Indtryk udefra, tildels takket være Kontrastvirkningen mellem den store mørkerøde Teglstensflade og det lysende Betonislæt i Bygningens Midterparti med Vinduerne. Helhedsindtrykket er en lykkelig Forbindelse af moderne Saglighed og hensigtsmæssigt katolsk Kirkebyggeri. Det indre er holdt i strenge Linier med varme, dæmpede Farver.

*

Kirken er forbundet med en Præstebolig, der foruden at danne Bolig for Sogne gejstligheden, hollandske Jesu-Hjerte-Præster — tillige rummer en Mødesal for Menigheden samt Plads til senere at indrette en Børnehave. Der er ogsaa opført en Garage — omend Vognen endnu mangler. Og der er saadan set rigelig Brug for en Vogn, idet Sognet har en Udstrækning paa henimod 100 Kilometer mod Nord og et Par Hundrede Kilometer mod Vest. Det danner Halvdelen af det gamle Helsingfors-Sogn, hvis Deling længe har været højt paakrævet. Præsterne ved den ny Kirke maa hver Uge varetage en Række Filialer for at undervise, meddele Sakramenterne og samtidig læse Messe enten paa et Hotelværelse eller paa en Bondegaard. Byerne Riihimäki, Hämeenlinna (Tavastehus), Tampore (Tammerfors) — Industriværkerne i sidstnævnte lokker mange udenlandske Katolikker til sig — samt Kystbyerne Tammisaari og Hangö besøges regelmæssigt, og den ene af de to til Kirken knyttede Præster er saa at sige altid paa Farten.

Russisk Paaskefest -

i det gamle Rusland

I Rusland, saadan som det var i min Barndom, var Paasken ikke blot Aarets største Fest, men endnu meget mere: den var et Vidunder! Dostojewski har engang sagt: Russeren kan ikke leve uden Gud — og uden Vidunderet; og blandt Aarets religiøse Højtider var der intet Tidspunkt, hvor han i den Grad følte sig saa dybt grebet, som naar Mysteriet om Kristi Død og Opstandelse paany blev til Virkelighed. — Der gik en fyrretyve Dages Faste forud. Og jeg skal aldrig nogensinde glemme den Alvor og Iver, hvormed hele vor By gennemførte denne Faste. Alt var som forandret. Efter Karnevalsugen, hvor man udelukkende tænkte paa Baller og Maskerade, paa Kaneture og Skøjteløb og Pandekager, fyldte med sort eller rød Kaviar, efter at de første dumpe Klokkeslag havde forkyndt den ny Periode's Indtræden, da var Menneskene som forandret: Ansigterne blev alvorlige, Vittighederne døde hen, Kvinderne anlagde mørke Dragter og i Damerens Øjne uddøde enhver Form for Koketteri, uden hvilket man ikke havde kunnet forestille sig nogensomhelst Samtale i Salonerne. Ikke blot Kød forsvandt fra Spiseseddelen, men ogsaa alt andet, som stammede fra varmblodede Dyr saasom Mælk, Smør, Æg, Ost, Nydelsen af hvidt Brød gjaldt om ikke som Synd, saa dog som meget upassende, og der var endog mange, der ogsaa gav Afkald paa Fiske-spise. Det der blev tilbage, var: Grød, Grovbrød, Svampe, Agurker, Kaal, Kaal og atter Kaal, og det var en Selvfølge, selv med Indtagelse af disse Spiser, burde man ikke spise sig mæt. Ansigterne blev blegere og smallere, de fik et Udtryk af Renhed og Forklarethed, og det endog hos Mennesker, af hvem man paa andre Tider slet ikke havde ventet sig en saadan Sjælstilstand. Selv hos os paa Gymnasiet var al sædvanlig Skæmt og Spøg i Frikvartererne som døet hen, og Pigerne — vi var over et lille Tusinde Stykker — gik alvorligt frem og tilbage i Gangene, Haand i Haand, og selv om vi ikke tav, saa var vor Tale dog om aandelige Emner. Mange af disse Menneskebørns Samtale — de yngste var ni og de ældste atten Aar gamle — har sikkert været saa rørende ubehjælpelig og naiv, naar de beskæftigede sig med Ting, der laa hinsides hvad de kunde fatte, men deres rene, varme Hjerter var dog aabne og modtagelige for Paaskens Mysterium og det med en saadan Styrke og umiddelbar Troens Kraft, at de rent umiddelbart medoplevede Naturens Under, det Under, der bringer Menneskene Frelse! Og netop det, at Mennesket forbereder sit Hjerte til Mødet med dette Under og holder det aabent der-

for, det Under, der forekommer en som en ganske ufortjent Naade, netop det forekommer mig at være det væsentligste ved Russerens Paaskeoplevelse. Og naar vi Piger i Ugen før Paaske besøgte Kirken tre Gange om Dagen, og der knælende eller staaende bad en rum Tid hver Gang, naar vi gik grædende til Skrifte og med Omhu granskede vor Samvittighed, saa at vi ikke glemte selv den allermindste Synd, og naar vi saa bad hinden om Tilgivelse for alt, saa skete det med samme Alvor og Inderlighed, som den hvormed vore Forældre søgte at fjerne al Synd og Skyld fra deres Hjerter og bad deres Medmennesker om Tilgivelse, hvad enten de var simple Arbejdere eller stod paa Samfundets højeste Trin.

Og den logiske Følge af denne alt gennemsyrende Forberedelse til Paaskeunderet er da ogsaa den for vesteuropæiske Begreber uhorste Intensitet, hvormed selve Opstandelsen blev fejret. I Dagene op mod Paaske bagtes de høje, søjleformede »Kulitschi« med rigelig Anvendelse af Druer og kandiserede Frugter samt et Utal af Æg, indtil op mod en Snes til hver Kage. Af Creme, tilsat alle tænkelige Lækkerier saasom Piskefløde, Æg, Pistacie, Mandler, Chokolade m. m. fremstilledes der en ualmindelig velsmagende Masse, der blev presset i pyramideformede Forme, paa hvis Sider der var indsat en Slags Klicheer af Paaskelam, Kors eller Bogstaverne »Ch« og »W« (Christos wosskresse — Kristus er opstanden). Begge disse Spiser prydede det festlige Paaskebord, hvor der ogsaa fandtes mange andre Lækkerier, som det tunge, russiske Kækken da var rigt paa. Og der manglede heller aldrig Nelliker og Paaskekinker, stegte Ænder og Gæs, røgede og marinerede Fisk samt hjemmehryggede Snapse og Likører.

Og foruden Blomsterne — fremfor alt Hyacinter — bidrog Paaskeæggen til at fremhæve det brogede Billede. Disse kunstfærdige Paaskeæg fremstillede samtlige Familiens Medlemmer i Samling efter komplicerede Opskrifter, nedarvede fra Aners Aner. Ved Synet af saadant et Paaskebord maatte man uvilkaarlig faa det Indtryk, at det vilde bryde sammen under Vægten, dersom man blot stillede bare en lille Smule mere paa det. Og saadan stod det da i al sin Pragt og Herlighed, naar hele Familien, smaa og store samt de fattige, der var indbudt som Gæster, Paaskelørdag Nat begav sig til Midnatssmesse. Alle havde vi en rød Kærte i Haanden — rødt har fra gammel Tid af altid været Glædens Farve i Rusland — og naar Luften var fyldt af Duften fra de spi-

(sluttes næste Side)

I korte Træk -

I Ugen efter Paaske vælger Dominikanerordenens Generalkapitel i Rom Ordenens ny General, Efterfølgeren til Pater General Suarez, der sidste Sommer omkom ved en Automobilulykke (KIPA).

St. Johns Universitet og Columbia-Universitetet har tildelt henholdsvis den italienske Ministerpræsident Scelba og Udenrigsminister Martino akademiske Æresdoktorgrader. De to italienske Statsmænd er for Øjeblikket paa en Rejse gennem USA (KNA).

Omkring Halvdelen af Befolkningen paa Karolinerne og Marshallerne er Katolikker, meddeler den derværende Apostoliske Vikar, Mgr. Thomas Feeny S.J. 22 Jesuiterpatres varetager Sjælesorgen blandt de 22.559 Katolikker (blandt en samlet Befolkning paa 50.000 Indbyggere) (KNA).

Det ansete Jesuitertidsskrift »Civilta Cattolica« har faaet ny Redaktør: Sicilianeren Pater Calogero Gliozzo S.J. (KIPA).

Den Hellige Fader har umiddelbart efter Grubeulykken ved Spoleto, hvor 24 Grubearbejdere kom uheldigt af Dage, gennem den pavelige Hjælpekommision sendt Hjælp og Understøttelse til de omkomnes Efterladte (KIPA).

Det Hellige Officium har udstedt et Monitum, der paa given Foranledning indskærper Bestemmelserne i den Apostoliske Konstitution »Christus Dominus« med Hensyn til Aftenmesserne (KIPA).

De franske katolske Spejderes hidtidige Sjælesørg, P. Forestier O.P., er blevet udnævnt til Prior i det ansete Dominikaner-Studiecentrum Le Saulchoir i Etiolles (KIPA).

I Kloster Wernberg i Kärnten (Østrig) har man afsløret en Svindler, der udgav sig for Trappist-Abbed og »pavelig Generalinspektør« og opsoegte forskellige Ordenshuse. Svindleren havde allerede »bluffet« en Del Ordenshuse i Frankrig, Spanien, Italien og Tyskland (KIPA).

Pave Pius XII har i en Skrivelse, der er underskrevet af Statssekretariatets Substitut, Mgr. Dell'Acqua, oversendt de katolske Arbejderorganisationer i Italien sine Hilsener og Lykønskninger i Anledning af Ti-Aarsdagen for disses Oprettelse. I Skrivelsen understreges det, at vor Tid har Krav paa Solidaritet fra alle, dersom man vil forsvare den kristne Lære i Arbejdets Verden (KNA).

Stockholm By har som Led i en større Saneringsplan vedtaget en Række Ekspropriationer i den svenske Hovedstad. Ekspropriationerne vil bl. a. ramme den gamle katolske St. Eugenia-Kyrkan i Norra Smedjegatan (KIPA).

Russisk Paaskefest

(Stullet fra foregaaende Side)

rende Knopper, naar Smeltebækkene rislede lystigt hen over Vejen, saa forekom disse Tegn paa Naturens Genopvaagnen os som et Symbol paa Herrens Opstandelse. I tætte Skarer og med brændende Kærter i Hænderne stod vi da i Kirken, og naar Præsten udtalte sit »Christos voskræsse«, sit »Kristus er opstanden«, lød Svaret fra Tusinder af Læber som med een Røst: »Woistinnu voskræsse!« (Kristus er virkelig opstanden). Øjnene straaledede, Glædens Taarer flød, og det Udtryk af Lykke og Salighed, som bredte sig over alles Ansigter, viste tydeligt, hvorledes hver og en oplevede Her-

rens Opstandelse som Underet, der kom til ham som den højeste Lykke.

Og saa gik det atter hjemad. I Haanden holdt man de brændende Kærter og hjemme tændte man med dem Ollampen foran Kristusbilledet den Lampe, som skulde brænde fra nu af til næste Paaske. Allerede paa Hjemvejen fra Gudstjenesten og hele Paaskedag hilste man Venner og Bekendte efter den hævdvundne Skik og Brug, der bestod i, at man kyssede hinanden først tre Gange paa Kinden og dernæst paa Munden, idet man hilste hinanden gensidig med Ordene: »Kristus er opstanden! I Sandhed han er opstanden!«, og ligesom Kristus havde hengivet sit Liv lige for alle, saaledes var der her ingen Forskel paa høj og lav, paa fattig og rig.

Det er nu mange, mange Aar siden, at jeg sidste Gang hørte Ordene »Kristus er opstanden« i mit Hjemland.

Men hver Gang, jeg hører Paaskeklokkerne, gribes jeg af den selvsamme Forventning om Underet, som da jeg var Barn. Ganske vist er Opfyldelsen af dette Under idag blevet en anden end jeg dengang havde forestillet mig. Det var den almindelige Opfattelse, at det var en ganske særlig Naade, dersom Gud kaldte nogen til sig paa Paaskedag, og vi Skolepiger talte med sværmerisk Begejstring om hvor skønt det vilde være, i Fald Gud vilde kal-

de en af os hjem til sig paa denne Dag, og saa skete det, at min Dreng Jurka netop faldt Paaskedag. Og nu er det 10-Aarsdagen for hans Bortgang; og naar jeg — til Trods for den grænseløse store Sorg — af oprigtigt Sind formaar at sige: »Herre, din Vilje ske«, saa betragter jeg det dog som det største Under, som Gud kunde skænke mig — — —

Alja Rachmanowa.

17. Davidssalme (2)

DAVIDS TAK TIL GUD FOR FRELSE OG SEJR

I. Gud udstyrede David til kamp.

32. Hvem er Gud uden Herren, hvem er en klippe uden vor Gud?

33. Den Gud, som omgjorde mig med kraft, gjorde vejen ufarlig for mig;

34. han, som gjorde mine fødder hurtige som hindens og gav mig fodfæste på højene;

35. han, som oplærte mine hænder til kamp og mine arme til at spænde kobberbuen.

II Gud hjalp i kampen.

36. Og du gav mig dit frelsende skjold, din højre støttede mig, din omsorg gjorde mig stor.

37. Du gjorde vejen bred for mine skridt, mine fødder vaklede ikke.

38. Jeg satte efter mine fjender og greb fat i dem og vendte ikke om, før jeg havde gjort det af med dem.

39. Jeg slog dem ned, så de ikke kunne rejse sig, de faldt hen under mine fødder.

III. Gud slog fjenderne på flugt.

40. Du omgjordede mig med kraft til kamp, mine modstandere bøjede du under mig.

41. Mine fjender slog du på flugt, og mine avindsmænd udryddede du.

42. De råbte om hjælp, men der var ingen, der hjalp, de råbte til Herren, men han hørte dem ikke.

43. Jeg spredte dem som støv for vinden, jeg søndertrådte dem som gadeskarn.

IV. Gud gav ham kongemagt og herredømme.

44. Du udfriede mig af folkets oprør, du satte mig til folkeslagenes hersker; et folk, som jeg ikke kendte, blev min træl.

45. På den første lyd adlød det mig, fremmede landes sønner smigrede mig.

46. Fremmede landes sønner blev blege af angst for mig, bævende forlod de deres borge.

V. Tak til Herren.

47. Herren leve, velsignet være min klippe, højlovet være Gud, min frelser!

48. Den Gud, som gav mig hævn og undertvang folkeslag for mig.

49. Du Herre, friede mig fra mine

fjender, du har ophøjet mig over mine modstandere og har frelst mig fra en voldsmand.

50. Derfor vil jeg prise dig, Herre, blandt folkeslagene og lovsynge dit navn,

51. du, som har skænket din konge store sejre og har vist din salvede miskundhed, David og hans æt evindeligt.

*

Den 17. salme er en inderlig takkebøn, som David henimod slutningen af sit liv henvendte til Gud, sin store velgører. Man kan ikke overse, at den er et udslag af den kærlighed til den Allershøjeste, som han følte og udtrykte i andet vers: »Jeg elsker dig, Herre, du min styrke«. Ved at kaste et blik tilbage på de år, der var gået, og som skiftevis havde bragt sorg og glæde, kamp og sejr, så han i alle omskiftelser ganske tydeligt Guds mægtige hånd, der styrede alle ting således at de blev til hans frelse. Gud er jo kærlighed, godhed og troskab. Han er retfærdighed, der belønner tillid til ham og lydighed mod hans bud med velsignelse.

Den første del af salmen (vers 2—31) dvæler ved tiden, før David blev konge. Den anden jubler over de velgerninger fra Guds side, medens han som konge undertvang Filistrene, Aramæerne og Amonitterne m. fl. Også oprøret i sit eget land fik han bugt med. Ja, David havde al mulig grund til at synge en lov- og takkesalme til den Eviges pris. I dybeste ydmyghed gav han Gud æren for alt det store, der var sket i Israel under hans regering. Derved blev han for os det forbillede, der fortjener at efterlignes.

Det Gamle Testaments bøger opfordrer alle mennesker til at sige den Allershøjeste tak for skabelsens store værk og forsynets styrelse, for de prøvelser, som Gud sender, for at give os lejlighed til at vinde en sejr i livets kamp, for al trøst og bønnehørelse. I det Nye Testamente formaner Paulus os kristne til at sige Gud tak for Kristi frelsergerning, for vor kaldelse til troen og den evige salighed o.s.v.

I kirkefædrenes øjne er den triumferende David et forbillede på sin største efterkommer, Jesus Kristus, som ved sin lidelse og død og opstandelse, ved sit mystiske legemes, den hellige Kirkes, arbejde og kampe overvandt alle sine fjender og bliver ved at overvinde dem, nemlig synden og døden, djæveln og den gudforglemmende verden. Hvad der gælder om mesteren, gælder også om enhver af hans disciple. De kristnes livsvej for-

mer sig på en lignende måde. Bøn, arbejde og kamp mod vor tredobbelte fjende er vort jordiske livs lod. Men hele tiden ledsager Guds kærlighed os og styrer alle ting således, at Skrif- tens ord sandes: »For dem, der elsker Gud, skal alle ting samvirke til

deres bedste.« Derfor skulle vi alle efterligne Davids eksempel og med takopfyldt hjerte gentage hans ord: »Herren leve, velsignet være min klippe, højlovet være Gud, min frelser.«

F. K.

AFRIKA

i Smeltediglen

(fortsat fra Side 175)

ligion, som er udbredt Verden over, og som ikke kender til racemæssige, nationale eller sociale Fordomme, en Religion, som kan passe baade for de rige Inder og de arabiske Kræm- mere i Landet. Islam har ikke Brug for Missionærer. Enhver Muhamme- daner er Missionær i sin Kreds. Hav- nearbejderen taler til Arbejderne, Prokuristen til sine Kolleger, Melon- sælgeren til sine Kunder og Barberen til sine, Læreren til de andre Lærere. Paa den Maade gaar det godt og hurtig. Naar Sjælen en Gang er vundet for Muhammed, er den tilfreds og trænger ikke til yderligere Prædikener — den har en Religion, ikke for meget af den og heller ikke for lidt. Man kan, alt efter hvad man føler Trang til, i sin Religions Navn foragte de gudløse, sabotere de kristnes Arbejde og være sikker paa Himlens Velsig- nelse til at føre »Hellig Krig«.

Kristendommen er saa den tredje Magt. Der er nogle Millioner Kristne i Afrika, og at der dog er saa mange, er et Under af Guds Naade; thi den kristne Lære er vanskelig, og dens Fordringer er store. Naturligvis er ikke alle kristne Afrikanere Mønster- kristne, men de ved alle, hvordan de burde være, og gør sig ærlig Umage for at blive saadan. Kristendommen med sine Bud og sine Sakramenter vilde være i Stand til at forandre Afrikanerne helt fra Grunden, for- ædle og styrke dem, saa at de slap gennem den Udviklings Smeltediglen — ikke som sorte Europæere, men som vore kristne Brødre. De sorte Euro- pæere hader de hvide Europæere, fordi disse har vækket dem af deres Tornerosøvn. De kristne Brødre vil- de kunne leve sammen med os og sammen med os gaa ud i den nye Tids Verden.

Men for at dette skal kunne blive til Virkelighed, maa der tages fat paa Missionsarbejdet med langt større Al- vor og sættes meget mere ind paa at skaffe Midler og Personer dertil, end Tilfældet er nu. Jeg ved nok, at vi er bange for at afgive mere til Missio- nen. I Sjælesorgen for de 450 Millio- ner Katholikker virker rundt regnet 300.000 Præster foruden deres for- skellige Hjælpere, mens der blandt de halvanden Milliard Hedninger i alt arbejder 26.000 Præster. Jeg har be- søgt og sat mig grundigt ind i For- holdene i et Gebet paa Størrelse med Europa: Nordrhodesia, Nyassaland, Tanganyika, Uganda, Ruanda, Urundi — ca. 25 apostoliske Vikariater — og fastslaaet, at vi for at løse de aller- mest tiltrængte Opgaver maa sætte 10.000 nye Missionærer ind, — og saa er det aarlige Tilskud kun 80! Men hvad vi ikke kan udrette nu, bliver maaske helt umuligt i Morgen, naar vi stadig kommer bagud. Til UNESCO's pædagogiske og hygiejniske Opgaver blandt de primitive Folk har U.S.A. i Løbet af syv Aar stillet 32 Milliarder Dollars paa Benenc. Men den katho- (Sluttes Side 185)

Raphaels-Heim i Hamburg genopstaaet

Adskillige Danske har i Aarene før Krigen paa Vejen sydpaa benyttet det udmærkede *St. Raphaels-Heim* i Ham- burg, det anerkendte katolske Hotel, der laa i umiddelbar Nærhed af Ham- burgs Hovedbanegaard. Ved Krigens Begyndelse »overtog« Nazisterne In- stitutionen, og i Slutningen af Krigen lagde Bomber Bygningen øde.

I sidste Uge foretog Biskop von Rudloff fra Osnabrück imidlertid Ind- vielsen af den genopførte *St. Raphaels-Hospiz*, der foruden at tjene som Hotel er Tysklands største og mest moderne Udvandrers hjem. Det ny *St. Raphaels-Hospiz*, der er rejst paa samme Sted som dets Forgænger, (*Grosse Alle Nr. 41*), ejes af *St. Raphaelsverein*, der har til Opgave at varetage katolske Udvandreres Inter- esse og formidle deres Rejse. Institu- tionens Præsident er Ærkebiskop Ber- ning i Osnabrück. Det ny Hospiz er en helt moderne, fæmetages Bygning med omkring 125 Senge. Hotellet, der er aabent for alle, er udstyret med al tænkelig Komfort samt med Huskapel. *St. Raphaelsverein* har tillige sit Ho-

vedsæde her, og den nordtyske Afdel- ing af NCWC-War-Relief-Service (den amerikanske Biskekonferences Hjælpe- organisation) har ligeledes til Huse her.

UGEBLADETS BOGSIDE

Peter Schindler: »Dødebogen« (Arne Frost-Hansens Forlag).

Ifølge Forordet til denne lille Bog (50 Sider) er det et gammelt Løfte, Forfatteren indfrier ved Udsendelsen af den, men takket være Professor Lindhardt er det samtidig en højst ak- tuel lille Ting, saa sandt som mange af dem, den professorale Uklarhed har forvirret, kommer til den gamle Kirke for at faa Besked om, hvad Kirken har at melde om de sidste Ting.

Pastor Schindler polemiserer ikke i denne Bog, han forklarer blot. Ind- ledningskapitlet er særlig værdifuldt, fordi det fastslaar, at vi her er »paa Grænsen af det, der kan ... begribes og beskrives: et Fjed til, og Ord dæk- ker ikke mere!« Den saglige Forsig- tighed, han raader til, er af stor Vær- di. Dog maa man tilstaa, at Pastor S. i det følgende, som er en baade klar, dybtgaaende og smuk Fremstilling af Spørgsmaalene, ikke undgaar, hvad ingen heller ikke helt kan undgaa, at ombytte den ene Tids Billedtale med en andens. Her er Tale om baade Ato- mer, Æter og Kvanter, og det er givet, at Fysikerne vil smile lidt af disse Billeder, nok allerede i Dag, og gan- ske givet i Morgen. Stoffet er svært at behandle, vi føler Trang til at sup- plere Troens Ord med Fortolkninger, men saa er vi altsaa advarede paa Forhaand.

Det er som sagt en fortræffelig lille Bog, der siger, hvad der skal siges, og gør det nænsomt og kærligt. Den bør kunne gøre stor Nytte.

Den ideelle Sommerferie holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck)
i Tyrols Hjerte

Pensionspris (incl. Service) 40 østr. Sh.
(c. 10 kr.) — Herlig Beliggenhed.
Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

HAN LEVER

Forsagte og bedrøvede vandrede nogle kvinder ud af byen til et gravsted. Nogle timer efter kommer de tilbage med hjertefuldt af glæde og siger: Han er opstanden, han lever.

Det må undersøges nærmere. Peter og Johannes går samme vej ud til graven, og også de kommer tilbage og siger: Det passer, for graven er tom.

Maria af Magdala var der også og græd. Dog nøjedes hun ikke med at konstatere, at graven var tom, men gav sig til at søge Jesus. Kærlighedens instinkt siger hende: er han ikke i graven, må han være et andet sted, død eller levende; derfor søger og finder hun ham også lyslevende. Petrus så ham, de to vandrende disciple så ham i Emmaus, alle apostle så ham, mange af hans første tilhængere, over hundrede, så ham, Paulus så ham. Han lever. Han er opstanden. Det kan der ikke være mindste tvivl om. Det er vidnefast. En »sky« af vidner går i borgen for det.

Og alle de, der tror på den opstandne og følger hans lære, får magt til at blive Guds børn, de er født af Gud. »Nåden og sandheden er kommet ved Jesus Kristus«. Opstandelsen er »beviset« for hans guddom og for vor tros sandhed, for Kirkens guddommelige sendelse og myndighed. Hele vor kristne eksistens hviler på denne hjørnesteen.

Påskefesten stiller os atter på denne faste klippegrund for vor tro og vort håb og vor kærlighed til vor opstandne Herre Jesus Kristus.

Pater.

Ugens samtale

— Hvor er det egentlig mærkværdigt, at der nu går flere hundrede millioner kristne over hele jorden og fejrer påske, og så bygger det hele på en illusion ...

— Jamen, hvad er det dog du siger?

— Ja, Kristi opstandelse, hvad er den andet end en drøm? For du vil da vel ikke i ramme alvor påstå, at det er sandt?

— Jovist vil jeg da det! Lige så sandt, som at du og jeg står her og taler sammen.

— Næ, det kan ikke være rigtigt. Og jeg har også regnet ud, hvordan legenden er opstået.

— Nej, se da!

— Jo, rent psykologisk er det meget let at forklare. Apostlene og de fromme kvinder kunne simpelthen ikke forlige sig med den tanke, at det hele skulle være forbi ved deres elskede førers død, og så hidsede de

hinanden op til at tro, at de havde set Kristus igen. De troede det virkelig til sidst. Suggestion, min ven!

— Ak ja, der er åbenbart ingen grænser for, hvad du kan få dig selv til at tro — bare for at slippe for at tro! Men forresten er din teori hverken særlig ny eller særlig genial — og så er den tilmed aldeles forkert!

— Bevis det.

— Ja, gerne! Se, apostlene var slet ikke indstillet på at tro, at Jesus skulle komme igen. Ganske vist havde han selv forudsagt det, men de havde ikke forstået ham. Det kan du se deraf, at nogle af dem nægtede at tro på Maria Magdalena og de to disciple fra Emmaus, de de fortalte, at de havde set Vor Frelser. Først da Jesus viste sig for dem selv, troede de, ja endda kun efter nogen tøven. Og »den vantro Thomas« forlangte tilmed endnu kraftigere bevis. Det er meget vigtigt at lægge mærke til dette.

— Hvorfor det?

— Fordi man ikke kan skabe suggestion blandt mennesker, som er skeptiske. Det, som apostlene bøjede sig for, var derimod realiteten — det, som de så med deres egne øjne.

— Ja, det siger du jo. Men måske var det et synsbedrag?

— Næ, den går heller ikke! Læg mærke til, at Jesus også viste sig for apostlene og talte med dem i deres hjemlige omgivelser, en del af dem var jo begyndt at fiske igen. Og når man er midt i hverdagen og står i bogstaveligste forstand med fingrene i koldt vand, så er man nu absolut ikke tilbøjelig til at få hallucinationer!

— Næ, måske ikke.

— Husk så på en ting til: alle som een forlod apostlene deres vante levevis — noget, som er meget bemærkelsesværdigt, for jo længere vi kommer tilbage i historien, jo mere er jævne folk bundet til deres hjemstavn og erhverv. De drog ud i verden for at forkynde evangeliet, og de vidste, at denne nye levvis kun ville bringe dem afsavn og lidelser, og at de sandsynligvis ville dø martyrdøden. Tror du ikke, at tanken herom, eller i det mindste selve lidelserne kunne have vækket dem af deres drøm — hvis det altså kun havde været en drøm?

— Jo, jeg må indrømme, at det lyder temmelig overbevisende. Men hvis du har ret, så burde alle kristne jo juble og fylde kirkerne til trængsel i påsken.

— Ja, naturligvis, og du må også hellere komme med!

— O.K.!

Huskседlen

Frederiksberg K.U.K. har valgt ny bestyrelse, nemlig formand Erik Bender Mortensen, sekretær Bent Martensen og kasserer Erik Elnebo.
To. 14. apr. kl. 19 $\frac{1}{2}$: Jesuitterordenen.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 14. apr. besøg hos Viggo og Kjeld.
Lø. 23. apr. generalforsamling.
Hver aften kl. 20: åbent hus.

Sct. Jørgens Klub

arrangerer ønskerejse til

ROM . NAPOLI . VENEDIG

Under hensyntagen til de unges økonomiske rækkevidde, arrangerer vi en 3 ugers busrejse fra d. 4. til d. 23. september 1955. 3 dejlige uger i det solrige syden.

Rejsen foretages i moderne rejsebus langs Rhinen, gennem Schweiz over de storslåede Alper, og ned gennem det vidunderlige Italien langs Middelhavets kyst til Rom. Efter 4 dages ophold her køres til Napoli med besøg i Pompeji, derefter tilbage til Rom og herfra til Firenze, Venedig, Innsbruck og Rothenburg ob der Tauber og hjem over Göttingen og Hamburg til København.

På turcn deltager pastor H. Jorna som rejsepræst.

Udførlige oplysninger fås hos: formanden for Sct. Jørgens klub, Erik Brethvad, Porsevænget 4, Lyngby (tlf. Fulda 98 14 22 ml. kl. 18,00—19,00). Eventuelle henvendelser bedes rettet til os inden d. 15. maj 1955 af hensyn til rejsens tilrettelægning.

Tilmeldelsesforret for KUK'er over 18 år.

Oplysninger kan også indhentes hos: Pastor H. Jorna, Frederikssundsvej 225, Brh., tlf. Bella 1700 (mands-lørdag ml. kl. 18,00—19,00).

Pastor H. Jorna. Erik Brethvad.

Sct. Jørgens Klubs Rejsefond.

Stafettens Redaktion

På grund af bortrejse er jeg ikke i stand til at redigere Stafettens numre 18, 19, 20, 21 og 22, som er dateret søndagene d. 1/5, 8/5, 15/5, 22/5 og 29/5 1955.

D.U.K.'s landsformand, Børge Berg, Århus, har været så venlig at erklære sig villig til at forestå redaktionen af Stafetten under mit fravær, og jeg beder derfor om, at alle meddelelser, artikler o.s.v., som ønskes optaget i et eller flere af de ovennævnte numre af Stafetten, må blive sendt til: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Mødemeddelelser o.s.v., som er kommet mig i hænde inden d. 21. april, vil jeg naturligvis sende til Børge Berg, men fra og med den 21. april til og med den 18. maj bedes al korrespondance vedrørende Stafetten sendt til Børge Berg.

Min lejlighed står tom i dette tidrum, og post til mig kommer ikke længere end til min brevkasse!

Venlig hilsen

Zieler.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

1/5 C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visseløngsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompani

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Gaver

til

Førstekommunionen

- Messebogen, sort, rød, grønt
skind 28.00
- Salme- og Bønebog, rødt, grønt
skind 28.00
- Oremus, blå skind med guld-
motiv 10.50
- Trefløjede Mariaaltre 5.50, 11.00
- Større Maria-billeder 35.00
- Krucifixer i alle størrelser.
- Vievandskar kr. 4.50 og 6.00.
- Rosenkranse fra kr. 1.75 til 30.00.
- Maria-statuetter i træ og elfenben.
- Medaljer i metal, sølv og guld.
- Aflæg vor forretning et besøg.*

Afstanden til Rom (sluttet fra Side 175)

ven i Rom. Lad os være taknemmelige for, at »den gode Hyrde« har sørget for, at vi også i vor kaotiske tidsalder har en stemme, der kan kalde os tilbage fra afgrundens rand, og da særlig, når den tilhører en personlighed som Pius XII.«

AFRIKA

i Smeltediglen

(sluttet fra Side 183)

ske Kirke har i samme Tidsrum ikke kunnet skaffe en Hundrededel til Ud-bredelse af Troen.

Der vilde maaske have været en vis Undskyldning for os, hvis vi havde holdt os væk fra Afrika. Saa havde vi med nogen Ret kunnet sige: »I maa vente lidt endnu, til vi har faaet mere Orden paa Sagerne i vort eget Hus.« Men naar vi nu ikke har holdt os derfra, men sendt Forskere og Ingeniører og Embedsmænd og Købmænd — og alle Slags Industriprodukter og et Virvar af Paroler og Programmer derover ja, saa har vi ikke Lov til at forholde Befolkningen det allerbedste, vi har, Kristendommen, eller betjene dem utilstrækkeligt netop paa det Punkt.

Er De med i Kirkens sociale Gerning?

Naturligvis ønsker vi alle at være med til at gøre en social indsats. Som kristne kan vi ikke være ligegyldige overfor andre menneskers nød. Men de færreste har direkte anledning til at påtage sig et sådant arbejde. At give til dem, der tigger ved døren, betyder næsten altid, at man er med til at opretholde snyltere på samfundet. Det er altså ikke løsningen.

Kan De ikke på anden måde gøre en sådan indsats, så kan De i hvert fald gøre det ved at give Deres bidrag til *Katolske Menighedsplejers kollekt*, som afholdes i alle kirker på *Hvide Søndag* (søndagen efter påske).

Det er et meget stort antal mennesker, som ved henvendelse på Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69, st. o. g., har fået støtte og bistand, og ikke mindst er mange børnesager blevet ordnet igennem dette kontor. De penge, der indkommer ved denne kollekt, går til leje af lokalet, løn til personale og m. m. Kan vi ikke dække kontorets løbende udgifter, vil institutionen Katolske Menighedsplejer ikke kunne fungere. Og husk på, at kontoret fungerer ikke blot til gavn for København, men for hele landet.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

7. T. SKÆRTORS DAG (392—34); (hvid) Præf. (517).
8. F.*) LANGFREDAG (404—35). — (sort) Faste- og Abstinensdag. (violet) Paaskens Præf. (518).
og hvid)
9. L.**)) PAASKELØRDAG (433—36);
10. S. 1. PAASKEDAG (546—37); (hvid) Paaskens Præfation (518).
11. M. 2. PAASKEDAG (550—38); (hvid) Præf. (518).
12. Ti. 3. PAASKEDAG (55—39); (hvid) Præf. (518).
13. O. i Oktaven (559); Præf. (hvid) (518).
14. T. i Oktaven (563); Præf. (518). (hvid)
15. F. i Oktaven (568); Præf. (518). (hvid)
16. L. Hvide Lørdag (572); Præf. (hvid) (518).
17. S. HVIDE SØNDAG (575—40). (hvid)

Sommerens Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

Af Hensyn til Ferie-Tilrettelægnings meddeles Tidspunktet allerede nu:

Retræten finder Sted fra Mandag Aften den 15. August til Fredag Morgen den 19. August og ledes i Aar af Sognepræsten i Aarhus, Pater K. Pauli S.J.

Prisen for Deltagelse er 30 Kr., alt indbefattet.

Tilmeldelse bedes venligst sendt til Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdoms«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8530x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

PAASKENS GUDSTJENESTER

i Stor-København

St. Ansgars Kirke

Skærtorsdag: 10: Pontifikalmesse og Oliernes Indvielse. 15: Fodtvætning. 20: Fælles Vaagetime. Langfredag: 10: Langfredagsliturgi. 17: Korsvejsandagt. Paaskelørdag: 22,30: Paaskenatsliturgi. 1. Paaskedag: 7, 8 og 11,30: St. Messe, 10: Pontifikalmesse. 2. Paaskedag: 8: St. Messe, 10: Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

Skærtorsdag: 8: Levitmesse, 17: Andagt. Langfredag: 10: Liturgisk Gudstjeneste. 17: Fasteprædiken. Paaskelørdag: 22,30: Paaskevigilien. Levitmesse. 1. Paaskedag: 10: Levitmesse, 19,30: Andagt. Iøvrigt som om Søndagen. 2. Paaskedag: Som Søndag — dog ingen Messe Kl. 11,30.

Sct. Mariæ Kirke

Skærtorsdag: 10: Levitmesse og Procession, 17: Andagt. Langfredag: 10: Liturgi, 17: Fasteprædiken. Paaskenat: 22,30: Paaskeliturgen, 24: Første Paaskemesse. 1. Paaskedag: 8, 11,30: St. Messe, 10: Levitmesse. 2. Paaskedag: 7 og 8: St. Messe, 10: Sangmesse.

Sakramentskirken

Skærtorsdag: 8: Levitmesse, 17: Andagt. Langfredag: 10: Gudstjeneste, 17: Andagt. Paaskelørdag: 22,30: Paaskeliturgi. 1. Paaskedag: Som Søndag (8, 9, 10, 17). 2. Paaskedag: 8, 9: St. Messe, 10: Højmesse.

Immaculata-Kirken

Skærtorsdag: 7,30: Højmesse, 17: Andagt. Langfredag: 7,30: Liturgisk Gudstjeneste, 14,30: Andagt. Paaskelørdag: 23: Ceremonier og Højmesse. 1. Paaskedag: 10: Højmesse, 17: Festandagt. 2. Paaskedag: 9: Højmesse.

St. Josefs Kirke

Skærtorsdag: 5,30: Højmesse, 18,30: Aftenandagt. Langfredag: 9: Gudstjeneste, 15: Korsvejsandagt. Paaskelørdag: 23: Ceremonier og Højmesse.

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

dag: 23 begynder Ceremonierne, 24: Højmesse. 1. Paaskedag: 6,45: stille Messe, 9: Højmesse, 15: Festandagt. 2. Paaskedag: 5,45: stille Messe, 9: Højmesse, ingen andagt.

Sct. Therese Kirke

Skærtorsdag: 8: Højmesse. Langfredag: 8: Liturgi, 15: Korsvejsandagt og Fasteprædiken. Paaskelørdag: 22,30: Ceremonierne, 24: Højmesse. 1. Paaskedag: 9: Højmesse, 11,30: St. Messe. 2. Paaskedag: 8: Messe.

Den hellige Families Kapel

Skærtorsdag: 7,45: Terts, Højmesse, 15: Vesper, 20: Tenebræ. Langfredag: 7,45: Terts, Gudstjeneste, 14,30: Korsvej, 15: Vesper, 19,30: Komplet. Paaskelørdag: 6: Tenebræ, 17: Vesper, 22,30: Ceremonierne, 24: Vigilmesse. 1. Paaskedag: 8,15: St. Messe, 9,50: Terts, Højmesse, 15: Vesper, 20: Komplet. 2. Paaskedag: 7: St. Messe, 7,45: Terts, Højmesse, 15: Vesper, 20,30: Komplet.

Sct. Knud Lavard

Skærtorsdag: 9: Højmesse, 19: Andagt. Langfredag: 10: Gudstjeneste, 15: Korsvejsandagt. Paaskelørdag: 22,30: Gudstjeneste, 24: Messe. 1. Paaskedag: 8, 10, 11,30: Messer. 2. Paaskedag: 8: St. Messe, 10: Højmesse.

St. Andreas Kirke, Ordrup

Onsdag: 19½: Tenebræ. Skærtorsdag: 8: Højmesse, 14: Børnenes Tilbedelse, 16½: Sunget Vesper, 17: Jesu sidste Tale, 19½: Komplet og Tenebræ. Langfredag: 10: Liturgien, 15: Korsvej, 19½: Komplet. Paaskelørdag: 7: Tenebræ, 22½: Paaskevigilie og Højmesse. Paaskedag: 7 og 8: reciteret Messe, 10: Højmesse, 17: Festandagt og Komplet. 2. Paaskedag: 10: Højmesse.

Hvidovre

Skærtorsdag: 8: Messe. Langfredag og Paaskelørdag: Ingen Gudstjeneste. 1. Paaskedag: Som Søndag.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

St. Antoni

Skærtorsdag: 8: Messe. Langfredag: 10: Liturgisk Gudstjeneste. Paaskelørdag: Paaskevigilie og Midnatsmesse. 1. Paaskedag: 8 og 10: Messe.

Roskilde

Skærtorsdag: 8: Gudstjeneste, 17: Andagt. Langfredag: 8½: Gudstjeneste, 15: Korsvejsandagt. Paaskelørdag: 22,15: Gudstjeneste. Paaskedag: 6, 8 og 10: Messe, 17: Højmesse med Sang af »Les petits chanteurs de St. François de Sales«.

Paaskegave

Er der en Trosfælle, der er i Stand til som en meget velkommen Gave at forære Benediktinerinderne paa Aasebakken en brugt Træde-Symaskine? Henvendelse direkte til Søstrene.

Academicum Catholicum

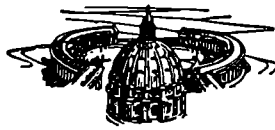
Onsdag d. 13. april kl. 20 i Stenogade 4. Dominikaneren pater Rieber Mohn fra Oslo taler om: »Sigrid Undsets erkendelsesvej og vor tid«. Gæstekort 1 kr.

Søndag d. 17. april (Hvidesøndag). A. C.-stævne i Aarhus. Messe kl. 8 efterfulgt af kaffebord hos Skt. Josefsøstrene, hvorefter aarhusianerne viser os byen. Ca. kl. 12 fælles middag på Ansgar (ca. 5,00 kr.). I løbet af eftermiddagen taler kantorchef Enoch Hjorth om: »Spændingsforholdet: Menneske—Samfund«. Derefter inviterer A. C.'s Aarhusafdeling på aftensmad rundt om i hjemmene. Om aften er der åbent hus hos borgmester Unmack Larsen; her vil programassistent, cand. mag. Knud Wissum tale om »Carl Th. Dreyers filmatisering af Kaj Munks: »Ordet«.

Københavnerne tager med Aarhus-båden lørdag aften kl. 23,30 og vender tilbage mandag morgen med Aarhus-båden kl. 7,45 (pris 38 kr. på II. kl. kahyt, tur-retur). Yderligere oplysninger og tilmeldelse hos sekretæren (FA 2718).

Andre deltagere bedes melde sig til Aarhus-afdelingens formand, frk. Inge Unmack Larsen, Finsensgade 12, Aarhus. Tlf. Aarhus 3 57 68.

<p style="text-align: center;">Holbæk</p>	<p style="text-align: center;"><i>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p style="text-align: center;">Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstøreling Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p style="text-align: center;">A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedate Brødsted Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
Odense		
<p>GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>	<p style="text-align: center;">Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner.</p>	<p style="text-align: center;">Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p style="text-align: center;">ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p><i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p style="text-align: center;">Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kad og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

Pavetale Paaskedag

fra Peterskirkens Loggia

Den Hellige Fader vil Paaskedag fra Peterskirkens Loggia rette en Tale til alle Troende over hele Verden samt meddele Velsignelsen Urbi et Orbi. — Talen og Velsignelsen transmitteres foruden af Radio Vaticana af en lang Række europæiske og oversøiske Stationer (KNA).

»Kirken vil overleve alle Smerter«

»Osservatore Romano« offentliggjorde i sidste Uge den fulde Ordlyd af det argentinske Episkopats Hyrdebrev, som hidindtil er blevet fortiet af den argentinske Presse og Radio, idet Hyrdebrevet er en skarp Kritik af Perons kirkefjendtlige Politik. Kirken i Argentina, staar idag overfor et Regime, der klart giver Udtryk for sin Vilje til at ville ødelægge Kirken, skriver Bladet. Laicistiske, frimureriske og kommunistiske Kræfter virker her sammen indenfor totalitære Rammer. »Men Kirken var igaar, den er i Dag og vil være i Morgen igen,« hedder det i Hyrdebrevet. »De Mennesker, som den opdrager, vil dø, men de vil vedblive at bestaa fra Generation til Generation med Fredens, Forfølgelsens og Martyriets Glorie. Kirken vil overleve alle Smerter og videre fremefter paavise, at den gengældte det Had, hvormed der blev kæmpet imod den, med Kærlighedens store Kraft.« Kirken er Vogter af de moralske og aandelige Principper, der er nødvendige for at opnaa den evige Frelse. Dens Opgave og Pligter er klart formuleret gennem Kristi Lærepaabud. Kirken er derfor uafhængig af enhver jordisk Magt (KNA).

USA's næste Præsident Katolik?

En Gallup-Undersøgelse i USA har givet til Resultat, at 69 % af samtlige forespurgte ved næste Præsidentvalg vil være rede til at stemme paa en Katolik, saafremt det drejer sig om en anerkendt Personlighed, og denne nomineres af sit Parti.

Gallupspørgsmaalet lød saaledes: Saafremt Deres Parti til Præsidentvalget i 1956 vilde opstille en kvalificeret Mand, der var Katolik, vilde De da stemme paa ham? 69 % svarede med Ja, 23 % med Nej, 8 % vidste ikke, hvad de skulde svare. Et lignende Rundspørge foretoges i 1940, fordi man saa en mulig Præsidentskabskandidat i den tidligere (katolske) Generalpostminister James A. Farley. Den Gang fordelte de afgivne Svar sig saaledes: 62 % Ja, 31 % Nej og 7 % ubestemt (KNA).

URBI ET ORBI

»Imod Katolikkerne er alle enige«

Osservatore Romano om Skolekampen i Belgien

Naar det drejer sig om at slaa Kirken, er alle enige, erklærer Vatikanets officielle Organ, »Osservatore Romano«, i en officiel Artikel under Overskriften »Tumult i Bruxelles«. Saaledes er f. Eks. Kommunerne og Peron enige om at dadle de belgiske Katolikker. Ligeledes danner Kommunisterne en Enhedsfront med de laicistiske Demokrater i Belgien imod Katolikkerne. Man maa understrege, erklærer »Osservatore Romano«, at den liberale Retning atter og atter paastaar, at den er indstillet imod hvilkensomhelst Form for statsstyrede Afgørelser — men Undtagelserne paa demokratiske, pædagogiske og skolemæssige Omraader betragtes som selvfølgelig. Paa disse Punkter er ogsaa de liberale Repræsentanter for Statsalmagten.

»De belgiske Katolikker protesterer ikke alene mod Nedskæringerne af Statstilskudene til de private Skoler,« fortsætter Bladet. »De protesterer mod en langt mere omfattende Plan, af hvilken Nedskæringen af Statstilskudene kun udgør en ganske ringe Del.« Den allerede for Parlamentet foreliggende Collard-Plan samt yderligere Lovudkast, som kan ventes inden længe, vil nemlig fastlægge Statskolternes moralske og materielle Forrangstilling overfor de fri Skoler paa længere Sigt. De fri Skoler vil simpelthen ved disse Love blive klempt op i en Krog (KNA).

Sovjet returnerer Kunstskatte

Sovjetunionens Ministerraad har »for at styrke de venskabelige Forbindelser mellem Sovjetunionen og Østtyskland« besluttet at returnere et større Antal af de berømte Kunstværker — deriblandt Raffaels »Den sixtinske Madonna«, Tizians »Farisæerne« — som ved Slutningen af sidste Verdenskrig »blev reddet af den røde Armé og ført i Sikkerhed i Sovjetunionen« (KIPA).

Halvdelen af New York's Indbyggere er Katolikker

Ifølge Oplysninger, som bygger paa Undersøgelser for en Helbredsforsikringsplan for Stor-New-York, fremgaar det, at næsten Halvdelen af Millionbyens Indbyggere er Katolikker, nær-

Polens Overhyrder paa fri Fod?

Verserende Rygter om Løsladelse synes at tale Sandhed

De i den seneste Tid i Polen verserende Rygter om en Løsladelse af Biskoppen af Kielce, Ceslaus Kaczmarek, synes nu — ifølge de nyeste Informationer — at være sandfærdige. Bladet »Tygodnik Powszechny«, der udkommer i Krakow, beretter at Biskoppen er blevet løsladt af »Helbredshensyn«. I velunderrettede Kredse mener man, at det drejer sig om en Slags »Orlov«, indtil hans Helbredstilstand har bedret sig. Biskop Kaczmarek blev som det vil erindres idét otte Aars Fængsel under Paaskud af »Spionage for Vatikanet« og »landsforræderisk Adfærd« og har nu afsonet en Tiediedel af Straffen.

Ifølge ubekræftede Meddelelser skal ej heller Kardinal Wyszinski være bag Fængselsmure længere, men er blevet overført til en Klinik i Warszawa. Det hævdes, at Kardinalen lider af Tuberkulose og er blevet opereret i Warszawa. Det paastaas ligeledes, at der skulde være meddelt ham Tilladelse til under Bevogtning at tage Ophold i det ærkebiskoppelige Palæ i Warszawa (KNA).

20 Procent af Englænderne Hedninger?

Henimod 20 Procent af den engelske Befolkning maa betragtes som Hedninger. Dette fremgaar af et Rundspørge, som det uafhængige Ugeblad »The Observer« nylig har foranstaltet. Af de resterende 80 Procent er ifølge dette Rundspørge ca. Halvdelen Kristne af Navn, medens kun henimod 16 Procent af de forespurgte betegner sig som regelmæssige Kirkegængere.

Over Halvdelen af Mændene og en Trediedel af Kvinderne besøger ikke Kirken af Trosarsager, konstaterer »Observer«. 40 Procent af det samlede Indbyggerantal beder sandsynligvis overhovedet ikke, hos 40 Procent finder Bønnen en Plads i Dagliglivet, og 20 Procent beder, naar der forestaar særlige Sorger eller Farer.

Forskellige Former for magiske eller okkulte Foreteelser nyder stor Udbredelse. En Trediedel af Kvinderne besøger regelmæssigt Spaakoner eller Stjernetydere og 22 Procent af alle Indbyggerne beskæftiger sig regelmæssigt med de Horoskopansigninger, der offentliggøres i Massevis (KIPA).

mere betegnet 47,6 Procent. Indbyggerantallet blev ved samme Lejlighed opgivet til 7.891.957. Undersøgelserne gav endvidere til Resultat, at 26,4 Procent af Indbyggerne er Jøder og 22,8 Procent Protestanter (KIPA).

Katolsk

17. April 1955
103. Aargang
Nr. 16

Ugeblad

HVIDE SØNDAG

Alvorlig Pavetale Paaskedag

Den hellige Hieronymus

Bøn ved en Pavegrav

Kirken syd for vor Grænse

Atter større Audienser
i Vatikanet

Idag holder Foraaret sit Indtog i vore Kirker. Det er Børnene, der er dets Budbringere, og Glædens Sol forklarer unge og gamle Hjerter med sin Lykke og Varme. Synet af de Børn, der idag for første Gang gaar til Herrens Bord, griber ganske uvægerligt alle os voksne — i mange Øjne, som ellers ikke kender til Taarer, sniger der sig idag gedulgt en Taare frem, en Glædens Taare — maaske ogsaa en Vemodens Taare. En Taare, der trænger sig frem i Erindringen om en Hvide Søndag for saa og saa mange Aar siden, om forgangen, fortabt eller maaske endda forskertset Livslykke. Glæd jer over jeres Lykke, saa længe I kan, I lykkelige Børn, se til, at I ikke mister den, at I ikke lader den lokke fra jer, at I ikke glemmer, hvad det er, der dog gør jer saa lykkelige — det er der mange, der tænker ved Synet af Børnene idag.

Hvorfor saa tidligt?

Man kan imidlertid ogsaa i Tiden op mod Hvide Søndag støde paa en Del Trosfæller, der giver Udtryk for deres Beklagelser over, ja, maaske endda for Fordømmelse af, at man idag lader Børn gaa langt tidligere til deres første hellige Kommunion end man gjorde det blot for faa Aartier siden. Der er mange, som mener — og det endda maaske i den bedste Hensigt — at det vilde være meget bedre, om man her under vore Himmelstrøg vendte tilbage til den Praksis, som man fulgte tidligere, hvor man ventede med at lade Børnene

modtage deres første hellige Kommunion i en mere fremskreden Alder. Og man begrunder denne Mening med Paastanden om, at Børnene, naar de idag modtager deres Førstekommunion, ikke er *modne* nok til at kunde modtage Vor Herre i Alterets Sakramente. De mangler den rette Forstaaelse for denne uendelig hellige Handling. Og naar de mangler denne Forstaaelse, saa vil de heller aldrig kunne opnaa den Ærefrygt og Ærbødighed, som nu engang tilkommer Alterets helligste Sakramente. Jeg skal være den sidste til at bestride, at Forstaaelsen for den hellige Kommunion maaske ikke er alt for stor hos en Del Børn — men jeg ved til Gengæld ogsaa, at den hos slet ikke saa faa Børn er *betydelig større* end hos mange Voksne. I hvert Fald har Børn i vore Dages Første-Kommunion-Alder — med ganske forsvindende faa Undtagelser — alle de Forudsætninger, som den hellige Fader Pius X og dermed Kirken kræver af dem. Og det er simpelthen at Børnene ved, hvormed det er, som de modtager og at de kan skelne Herrens Brød fra almindeligt Brød. Men — siger man saa — hvor kan det dog være, at Kirken er saa beskednen og maadholden i sine Krav? Det plejer den da ellers ikke at være. Det er fordi den ved, at Forstaaelsen af Eukaristiens store Vidunder overhovedet kun er lille og kun kan være ganske lille, at selv de største og mest lærde Teologer har svært ved at fatte dette Vidunder. Thi dette det største af alle Undere, denne mest ufattelige af alle Naadegaver, kan en Menneskeforstand slet ikke forstaa og fatte. Selv den viseste Teolog maa simpelthen tro som det mindste Barn — endog den lærdeste Mand maa bøje sin Forstand som det jævreste Menneske. Den hellige Paulus formaner os i sit første Korintherbrev saa indtrængende til,

Hvide Søndag i St. Peter.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

MARCUSSEN & SØNS Orgelbyggeri

GRUNDLACT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kianse, Frugt og Grønsager

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske instutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister

H. C. RIDDESBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

ST. HIERONYMUS

2. Artikel

at man bør *forberede, prøve sig før* Modtagelsen af den hellige Eukaristi. Før i Tiden prøvede Kirken da ogsaa Børnenes Forstand og Viden før Hvide Søndag, akkurat som det er Tilfældet hos Protestanterne idag, hvor man »gaar til Præsten« inden Konfirmation og Altergang. Men den hellige Paulus mener ikke, at man skal prøve sin Forstand, men derimod, at man skal drage Omsorg for at være *værdig* til at modtage Vor Herre. Og at Børn netop i de Aar, hvor Synden endnu ikke har fordærvet eller plettet deres Sjæl, er betydelig værdigere end lidt ældre, som desværre ofte ret tidligt falder for den Ondes Rænker, det er der dog næppe nogen, der vil bestride. Det kommer ikke an paa en bedre *Forstaaelse*, men simpelthen paa en *større Hjertets Kærlighed* — den alene gør en værdig til Modtagelsen af Alterets Sakramente. Og lægger man Mærke til vore Børn i Tiden op mod Hvide Søndag, saa opdager man ogsaa hurtigt, hvor langt de fleste glæder sig og længes mod Hvide Søndag, hvordan de gør sig Umage for at være artige og flinke, hvor de elsker Frelseren, den store Børneven. Og hvorfor skulde man dog holde denne Kærlighed horte fra den elskede Frelser? Hvorfor skulde man lade denne Kærlighed kølnes? Hvorfor skulde man dog først overlade disse rene Barnehjerner til den Onde, inden Vor Herre tog dem i Besiddelse? Lad dog de smaa komme til mig og formen dem det ikke! Med disse Ord har Vor Herre selv i sin Tid tilrettetvist Apostlene, da de vilde holde Børnene borte fra ham. Og Vor Herre hverken tænker eller taler anderledes idag; hans Røst lyder gennem Kirkens Mund. Lad derfor jeres Børn komme tidligt til Herrens Bord! Tro ikke, at Kirken er paa Vildspor, naar den kalder Børnene til Herrens Bord i saa tidlig en Alder! Den gør blot, hvad dens Herre og Mester ønsker. Sørg blot for, at Kærligheden til Vor Herre er levende i Børnenes Hjertes, at den ikke dør hen. Kærligheden er nemlig det eneste fornødne. Forstaaelsen kommer af sig selv med Aarene. Men der maa værnes om Kærligheden, at den ikke kølnes i Ligegyldighedens kolde Luft, at den ikke slukkes af Forførelsens Vindpust. Og det er jeres, I Voksnes, Opgave at sørge for dette. Skab Festlighed og Glæde omkring Hvide Søndag, det være sig med en hvid Kjole eller et Sæt Sømmandstøj (mindre kan dog ogsaa gøre det!). Giv Børnet Bevidstheden af det store, der sker paa denne Dag ved at fejre Dagen som en Festdag, blot under beskedne Former, men først og fremmest: Gaa selv med til Kommunionstbænken, tag selv direkte Del med i Glæden og Festen, da vil Første-Kommunionensdag blive efterfulgt af mange, mange andre, et langt Livs lykkelige Vandringer til Herrens Bord.

Sognepræsten.

Ingen kirkelig Forfatter i det 3. Aarhundrede havde haft en tilsvarende Indflydelse som Origenes. Vel var der nogle, som blev urolige over hans forskellige yderliggaaende Standpunkter, men saa længe han levede, blev hans Lærdomme ikke Genstand for nogen officiel Fordømmelse. Den arianske Fare gav yderligere mange andet at tænke paa, og i det 4. Aarhundrede var der adskillige af de mest ortodokse Forfattere, saasom Kirkefædrene Basilius og Athanasius og de to Gregor'er, som i høj Grad benyttede Origenes Værker, ligesom ogsaa Vesterledens kristne Forfattere gjorde det. Hieronymus selv var ingen Undtagelse. Baade laante han mangt og meget fra Origenes, og han omtalte ham med megen Varme.

Men blandt dem, der saa de Farer, Origenes' Lære rummede, var St. Epiphanius, hvis Lærdom og Fromhed var vidt bekendt. Han var meget ivrig i Forsvaret for den rene katolske Lære og forfulgte ethvert Kætteri ubønhørligt. I et Skrift fra 377 havde han opregnet alle Tidens Kætterier og blandt Kætterne medregnet han Origenes. Han satte fra nu af sin Kraft ind paa en Fordømmelse af denne.

I Jerusalem fulgtes i 386 St. Cyrillus paa Bispestolen af en Biskop Johannes, der var venlig stemt overfor Origenes og samtidig satte stor Pris paa Munken Rufin, den samme som var med i Kredsen af Hieronymus ligeindede, som omkring 370 havde levet et Fællesliv i Aquileia, og som efter et Ophold i Egypten havde slaaet sig ned i et Kloster ved Oliebjerget.

Dette er Hovedpersonerne i den Strid, der fulgte. I 393 kom en Præst, Atarbius, som Udsending fra St. Epiphanius til Palæstina for at søge Spor af Origenes Kætteri. I Bethlechem lod Hieronymus, antagelig af Venskab for Epiphanius, sig overtale til en Fordømmelse af Origenes. Rufin derimod afslog en lignende Opfordring. Samme Aar kom saa Epiphanius til Jerusalem, men Biskop Johannes nægtede at gaa med til en Fordømmelse. Epiphanius gik da et Skridt videre og talte i en Prædiken i Johannes Nærvarrelse mod Origenes og dennes Tilhængere og Venner. Men først det følgende Aar brød Striden rigtigt ud. Epiphanius begyndte gennem Breve en formelig Kampagne mod Johannes og præsteviiede Hieronymus' Broder Paulinius, for at Klosteret kunde have

DET GLADE BUDSKAB

PAA HVIDE SØNDAG

Paa hin Tid om Aftenen paa denne Dag, den første i Ugen, da Dørene, hvor Disciplene var samlede, var lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus, stod midt iblandt dem og sagde til dem: Fred være med eder! Og da han havde sagt dette, viste han dem Hænderne og Siden. Da blev Disciplene glade, da de saa Herren. Jesus sagde atter til dem: Fred være med eder! Som Faderen har sendt mig, saaledes sender ogsaa jeg eder. Da han havde sagt dette, aandede han paa dem og sagde til dem: Annam den Helligaand. Hvem I forlader Synderne, dem er de forladte, og hvem I beholder dem, er de beholdte. Men en af de tolv, Thomas (hvilket betyder Tvilling), var ikke med dem, da Jesus kom. Derfor sagde de andre Disciple til ham: Vi har set Herren. Men han sagde til dem: Hvis jeg ikke ser Naglemærket i hans Hænder og lægger min Finger i Naglegabet og lægger min Haand i hans Side, vil jeg ikke tro. Og otte Dage efter var hans Disciple atter derinde og Thomas med dem. Jesus kom, da Dørene var lukkede, stod midt iblandt dem og sagde: Fred være med eder! Derefter siger han til Thomas: Ræk din Finger hid og se mine Hænder, og ræk din Haand hid og læg den i min Side, og vær ikke vantro, men troende. Thomas svarede og sagde til ham: Min Herre og min Gud. Jesus sagde til ham: Du har troet, Thomas, fordi du har set mig. Salige er de, som ikke har set og dog troet. Jesus gjorde vel endnu mange andre Tegn for sine Disciples Øjne, som ikke er skrevet i denne Bog; men disse er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I ved at tro skal have Livets i hans Navn.

(Johannes 20, 19—31).

Konfirmation

Med Konfirmationen i St. Annæ Kirke (paa Amager) Hvide Søndag indleder Hs. Excellence Biskoppen Aarets Konfirmationsbesøg i Menighederne Landet over.

Filmen om Fader Brown

Det er takket være Alec Guinness, som ikke blot er en ypperlig Skuespiller, men tillige en gammel Ven af det chestertonske Forfatterskab, lykkedes at fremstille en Film, som i Hovedsagen virker autentisk. Guinness er ikke af Statur og Udseende den Fader Brown, der kan kappes med Sherlock Holmes om at have forladt Litteraturen og være blevet en historisk Person. Men paa sin Vis dækker Guinness alligevel og er lige saa upraktisk, lige saa menneskeklog og lige saa sjæleivrig. Det meste af det Brown-ske Detektivarbejde foregaar i Eftertanken, og da han tilmed er mere interesseret i Forbryderes Omvendelse end i deres Tilfangetagelse, kan nogle Tilskuere savne et Spændingsmoment, de ellers er vant til. Men kan man nyde et engelsk Lystspil, en fremragende Skuespillerpræstation og intelligent Dialog, gaar man ikke forkert ved at se »Detektiven Father Brown«. Saa er der tilmed en Lære i Lystspillet, som netop vor Tid trænger særdeles til at bemærke. Ingen kan kende Menneskehjertet bedre end den pudsig lille Detektiv-Præst og ingen kan med større Forstaaelse sætte sig i en hvilken som helst Forbryders Sted. Og dog — her er Pointen — netop denne milde Menneskekenner lægger Vægt paa at skelne mellem godt og ondt, og for ham er det Liv og Evighed om at gøre at redde Sjæle ind paa den rette Vej.

Litteratur, han mente at have ofret, da han blev Munk, men alligevel forfulgte den ham med sin Ynde og gennemtrængte hans Stil med en næsten klassisk, formfuldendt Skønhed, med noget straalende og levende og tillige stormfuldt, som kom fra hans eget Temperament. For Hieronymus var lidenskabelig i sin Sandhedssøgen som i sin Askese, han kendte ikke til halve Forholdsregler. Fra sin humanistiske Fortid bevarede han ikke blot Kunsten at skrive, men ogsaa den stærke Følsomhed. Diskussioner med ham blev ofte frygtelige Dyster, hvori hans polemiske Evne tilføjede Modstanderen Saar, som ikke altid var nødvendige for Sandhedens Forsvar. Og det var den samme Mand, som sammen med sine Venner udfoldede sin Sjæl i Ømhed og glemte egne Lidelser for bedre at tage Del i andres. Et dobbelt Udtryk for samme stærke Følsomhed, som Alderen ikke naaede at dæmpe og som ogsaa gennemtrængte hans Værk. Den har gjort Hieronymus til en helt enestaaende Skikkelse med stærke, klare Træk.◀

en Præst i Tilfælde af aaben Strid med Biskoppen. Johannes svarede med at forbyde enhver, som anerkendte Paulinius Ordination, Adgang til Fødselskirken, den eneste Kirke, Munkene kunde bruge. Han overvejede yderligere Skridt, men overdrog først Alexandria-Biskoppen Theophilos (som vi her omtalte nærmere i Skildringen af Johannes Chrysostomos) Rollen som Mægler.

Theophilos sendte Biskop Johannes' Sagsfremstilling til Rom, hvor man ønskede at høre Hieronymus Stilling. Denne svarede og tog fuldtud Stilling for Epiphanius mod Johannes og Rufin, men gav Udtryk for Ønsket om en fredelig Ordning, og i 397 saa det ud til, at en Forsoning var opnaaet. I samme Aar flyttede Rufin af Aarsager, der ikke længere kendes, til Rom, hvor han paa Opfordring i et Skrift oversatte en Apologi for Origenes og et af dennes egne Skrifter. Selv om Rufin tog Afstand fra Origenes Fejl, undskyldte han dem med, at det maatte dreje sig om senere Forfatteres kætterske Indskud i Origenes Skrifter. Hieronymus romerske Venner forargedes og sendte ham Bud om det skete. Det var en pinlig Forlegenhed. Hieronymus vilde helst bevare Venskabet med Rufin. Han skrev et forsonligt Brev til denne, samtidig med at han paa Opfordring gav sin egen Oversættelse af Origenes for at vise, at Rufins Oversættelse omgik Vanskelighederne.

Paven Siricius havde ikke været tilbøjelig til en Fordømmelse af Origenes, men hans Efterfølger Anastasius (399—402) viste sig mere lydør i saa Henseende. Omkring Midten af Aar 400 opnaaede Hieronymus romerske Venner den ønskede Fordømmelse. Aaret efter kom Rufins Forsvarsskrift, der vakte Hieronymus bitreste Harmen. Skønt Rufin ikke tog til Gemæle og levede sine sidste Aar udenfor den teologiske Strid, forfulgtes han til det sidste af Hieronymus, hvis voldsomme Ord var uden rimeligt Forhold til Ungdomsvennens Forsyndelser.

Den næste store Strid, som Hieronymus blev indblandet i, angik Pelagius. Denne Munk havde skrevet bl. a. en Kommentar til Pauli Breve, hvori han benægtede Arvesynden og hævdede, at Mennesket ved egen Kraft kunde beherske sine daarlige Tilbøjeligheder. Da Alarik i 410 erobrede Rom, tog Pelagius til Afrika, hvor Augustin sad som Biskop i Hippo. En Synode i Kartago fordømte Pelagianismen, men Pelagius Discipel Celestius indankede Dommen for Rom, og forøvrigt forlagde begge deres Residens til Østen. Tilhængere efterlod de sig imidlertid, baade i Afrika og paa Sicilien. Og nu begyndte Augustin i Skrifter at bekæmpe Pelagius' Lære, til en Begyndelse dog uden at nævne Ophavsmanden ved Navn. Det hjalp imidlertid ikke. Pelagius fortsatte.

Nu var det (Aar 414), at Augustin skrev til Hieronymus og bad ham underrette sig om, hvad Pelagius foretog sig i Palæstina. De to store Kirkefædre havde tidligere været i Forbindelse med hinanden og været gode Venner, om end Hieronymus hæftige

Temperament havde voldt flere Vanskeligheder — saaledes havde han svært ved at tage et Raad fra Augustin om Mildhed i Striden med Rufin, og han fandt ogsaa Augustin for ung og uerfaren til at drøfte Bibelvidenskab med. De var da blevet enige om, ikke at drøfte Bibelspørgsmaal mere, men Korrespondancen var siden hørt op.

Hieronymus var allerede før Augustins Brev opmærksom paa den pelagianske Fare. Han svarede med at tilraade Augustin til forsat Kamp mod det ny Kætteri. I Jerusalem havde imidlertid Biskop Johannes hidtil stillet sig venligt til Pelagius. Denne blev nu uds purgt om sin Lære og pyntede paa den, saa den tog sig acceptabel ud. Da ny Anklager naaede Østen, blev der af Biskoppen af Cæsarea indkaldt til et Koncil i Diospolis. Atter erklærede Pelagius, at han ikke havde lært, hvad han blev beskyldt for, og udtalte sin Fordømmelse af de Kætteri, der var knyttet til hans Navn. Resultatet blev en Frikendelse. Nu blev det imidlertid Hieronymus for meget. Han tordnede mod den »elendige Synode« og mod Pelagius' hykleriske Fornægtelse af sin egen Lære. Da imidlertid Pelagius i Tillid til Biskop Johannes' Beskyttelse fortsatte som før, skrev Hieronymus igen til Augustin, der fik de afrikanske Bisper til at forny Fordømmelsen fra 411. Og endelig i 417 udstødte Pave Innocens Pelagius af Kirken. Da var der allerede i Palæstina sket de voldsomme Overgreb. Pelagius' Tilhængere havde plyndret Hieronymus Kloster og stukket Ild paa det. Paven skrev til den gamle Kirkefader og bad ham udpege de skyldige for at de kunne blive straffet. Imidlertid døde Pave Innocens og hans Efterfølger Zozimus var en Tid lang ved at lade sig narre af Pelagius, men forstod til sidst, hvilken Fare dennes Lære var. Hieronymus oplevede den endelige Sejr og takkede Augustin i et Brev, fordi denne havde været den katolske Sandheds vaagne og stærke Værn mod den alvorlige Fare.

Vi slutter denne korte Oversigt over de vigtigste Begivenheder i Hieronymus' Liv med en Karakteristik, som den franske Historiker, Pater A. M. Jacquin O.P. har givet af ham: »I ham mistede Kirken en af sine berømteste og mest hengivne Sønner. Som den enestaaende Lærde, der forenede en umaadelig Viden med en altid vaagen katolsk Sans, var han for sin Tid og alle senere Slægtled den Hellige Skrift store Fortolker. Ingen har gjort mere end ham for at revidere Skriftteksten, fremskaffe paalidelige Versioner og Kommentarer, der var baade videnskabelige og i Overensstemmelse med Traditionen. Hans Devise var i Praksis »at tænke med Kirken«; hans stadige Ønske var at være forenet med den romerske Bispestol. Til Forskel fra Mænd som Basilius, Gregor af Nyssa og Augustin var han ingen Filosofof, hans Aandsform var mere praktisk end spekulativ. Men mere end nogen anden kirkelig Forfatter bevarede han fra sin Ungdomsuddannelse Smagen for Humanisme. Vel forsvarede han sig mod Fristelserne fra den

HJERTESUKKE TIL DAGLIG BRUG

I. Bønner.

1. En salme af David. Herre, jeg løfter min sjæl til dig.
2. Min Gud, på dig stoler jeg, lad mig ikke blive til skamme, for at mine fjender ikke må juble over mig.
3. Thi ingen af dem, der håber på dig, vil blive skuffet, til skamme bliver kun de, som tankeløst bryder deres troskabsløfte.
4. Herre, vis mig dine veje og lær mig dine stier.
5. Led mig på din sandheds vej og lær mig, fordi du er min hjælpende Gud; bestandig bier jeg på dig.
6. Kom din barmhjertighed ihu, Herre, og din miskundhed, som jo er fra evighed af.
7. Glem min ungdoms synder og overtrædelser, og kom mig ihu efter din barmhjertighed, for din godheds skyld.

II. Overvejelser.

8. God og retfærdig er Herren, der for lærer han synderne vejen.
9. Han vejleder de ydmyge i retfærdigheden og lærer de nedbøjede sin vej.
10. Alle Herrens stier er nåde og troskab for dem, som overholder hans pagt og hans lov.
11. For dit navns skyld, Herre, vil du tilgive min synd, thi den er stor.
12. Hvor er den mand, som frygter Herren? Gud viser ham den vej, han skal gå.
13. Selv skal han leve i lykke, og hans efterkommere skal eje landet.
14. Fortrolig ven er Herren med dem, som frygter ham, og han kundgør dem sin pagt.
15. Mine øjne er stadig vendt mod Herren, thi han vil trække mine fødder ud af snaren.

III. Bønner.

16. Se på mig og forbarm dig over mig, thi jeg er ensom og elendig.
17. Let mit hjertes trængsler og befri mig fra mine ængstelser.
18. Se hen til min nød og min møje, og tilgiv alle mine synder.
19. Se hen til mine fjender, thi de er mange, og de hader mig med et voldsomt had.
20. Vogt min sjæl og frels mig, for at jeg ikke skal blive skuffet, fordi jeg har taget min tilflugt til dig.
21. Lad uskyld og retskaffenhed være mit værn, fordi jeg håber på dig, Herre.
22. Frels, o Gud, Israel fra alle dets trængsler.

*

Denne salme er i originalsproget alfabetisk. Hvert vers begynder med et nyt bogstav i alfabetet. Derfor er

tankerne sat sammen med stor frihed, og et logisk system i dem er ikke tilsigtet. Versene er hjertesukke, der snart er et udtryk for tillid til Gud, snart en bøn om syndernes forladelse eller førelse på de gode sæders vej, snart et råb om befrielse fra ydre fjender eller sjælelige bekymringer.

1—3. Hvad der er sagt, er så almenmenneskeligt og almengyldigt, at vor hellige Kirke benytter næsten alle versene i sin liturgi, navnlig da i advents- og fastetiden. Derfor kan man nok have det ønske, at hver især af os måtte kunne sige om sig selv: mit livs løsen er: »Jeg løfter min sjæl til dig, Herre, på dig stoler jeg, jeg bliver ikke til skamme.« Disse ord er et herligt udtryk for det kristne håb, som ingen af os kan være foruden, hvis vi vil have en plads i Guds evige rige. Og selv om også den, der under alle forhold tager sin tilflugt til sin Fader i himlen, skal prøves i lidelsens skole, medens han er på sin jordiske vandring, så bliver slutresultatet for ham altid dette: »Ingen af dem, som håber på Gud, bliver til skamme.«

4—7. Skønt Gud har vist os vejen gennem sine bud, er vi dog til stadighed nødt til at bede om belæring for at forstå, hvorledes Herrens lov skal gennemføres i vort personlige og daglige liv. På grund af sin evige barm-

hertighed har Gud jo hjulpet på denne måde i de henrundne tider.

8—15. Nu afløses bønnerne af en betragtning, der dvæler ved Guds godhed mod svage syndere og ydmyge sjæle og ganske særlig mod de gudfrygtige, der, som Abraham og andre patriarker, behandles af den Allers højeste som fortrolige venner. Synet af denne godhed giver salmisten visshed om, at også han får tilgivelse for sine synder.

16—22. Betragtningen af Guds godhed har bestyrket salmisten i tilliden til Herren, og hans iver til bøn har fået en mægtig opdrift. Derfor beder han på ny om beskyttelse og hjælp. Gud er jo den eneste, der kan føre til livets mål, når vi tænker på de farer, der til stadighed truer, på de hindringer, vi hele tiden møder, og den ensomhedsfølelse, der så tit kommer over os. Værst er dog den skyldfølelse, som piner os i vort indre, når vi enten af svaghed eller af ondskab er faldet i svær synd. »Vogt min sjæl og frels mig. Befri mig, o Gud, fra alle mine trængsler,« råber vi da fra det dybe. For alle vanskeligheders løsning er til syvende og sidst det, der er sagt i salmens første vers: »Jeg løfter til dig min sjæl, Herre. På dig stoler jeg. Lad mig ikke blive til skamme.«

F. K.

Bøn ved Alexander VI's Grav

Mangen dansk Læser vil sikkert studse over denne Overskrift. Jeg har selv gjort det, og det var denne Studsen, der foranledigede mig til at oversætte samme Bøn og sende den til Katolsk Ugeblad. Mærkværdigvis gaar mine Tanker, naar jeg læser Alexander VI's Navn, ikke til Rom — da jeg fornylig var dernede, er jeg end ikke kommet i Tanker om at opsøge hans Grav — men til Danmark. Det var dér, den uhyre Rolle, den for os ubetydeligste, fordi han var den uværdigste — blandt Petri 262 Efterfølgere paa Petri Stol, har spillet, gik op for mig. Mit første Indlæg i et af Roskilde-Bladene i sin Tid bar Overskriften: »Da Fader Noah var drukken ...«, idet jeg i min Harme over en Korrespondance fra Rom i samme Blad mente at maatte tage til Genmæle. Siden har jeg jo faaet at vide, at Op-havsmanden til samme Artikel, Forfatteren Børge Janse(n?), var en højst hæderlig og agtværdig Mand, og han kun serverede Dagbladslæserne, hvad de helst ville have. Han er vistnok død for mange Aar siden, og jeg vil nødig forstyrre hans evige Hvile.

Med Aarene har jeg imidlertid i min Omgang med Danskere erfaret, at denne uheldige Alexander VI betød et af de neuralgiske Punkter i Kirkehistorien. Derved fik jeg bekræftet, hvad Joseph Lortz i sin Bog om Reformationen i Tyskland — trods hele sin ironiske Indstilling over for Reformatorerne — maa konstatere, nemlig, at der fra første Færd og bevidst fra deres Side er blevet skabt en Le-

gende om Katolicismen. Det er i denne anti-katolske Legende, at den arme Alexander har faaet tildelt Helterrollen. Det kan heller ikke nægtes, at det for enhver protestantisk Pædagog — det være sig Præst eller Lærer — maa være fristende at jævnføre Pavens Ufejlbarhed, ja, hans Hellighed, med Pikanterier fra Renæssance-Fyrstens sansefrodige Tilværelse, navnlig naar Ufejlbarheden paa misforstaaet Vis bliver, opfattet i subjektiv Forstand som moralsk Ulastelighed, og »Hans Hellighed« bliver presset til at være mere end en Titel, der er knyttet til Embedet; i saa Fald burde alle Excellencer være ovenud gode og alle Eminencer fremragende Personligheder.

Det maa vist antages, at der de senere Aartier, bl. a. som Følge af de økumeniske Bestræbelser, er blevet lagt en Dæmper paa disse ellers gennem Aarhundreder indgroede Affekter. I saa Fald vil mangan en folkekirkelig Protestant — navnlig nu, da vi paa begge Sider beder for Enheden blandt alle kristne Konfessioner, være rede til at slutte sig til denne Bøn, som en Østriger fornylig bad ved Alexander VI's Grav. Her er den:

»Herre, jeg knæler her ved Pave Alexander VI's Grav. Du ved, det skærer os Kristne i Hjertet, naar vi hører dette Navn. Vi er bedrøvede som Børn er det, naar deres Far gør noget ondt. Vi er bedrøvede, fordi vi konstaterer, at saa mange Mennesker tager Forargelse ved ham, og tror, de kan undslaa sig for at adlyde en Pave

og at være Medlem af en Kirke, der ikke selv er bedre.

Giv, at vi ikke forarges over saadan noget. Oplys os, saa at vi kan se Helheden, og at vi i Ydmyghed maa anerkende din vise Plan, der ogsaa tillader saadanne Forargelser.

Giv, at dette daarlige Eksempel ikke maa være os en Anledning til at undskylde vore egne Synder; at de ikke maa være os en Anledning til formastelige Domme over for andre, men snarere til gavnlige Advarsler, til Vaagenhed, til Sone og Bod og som et

Bevis paa, at det er din guddommelige Haand, der leder og styrer vor Kirke.

Vi ved jo, at din Sandhed derved ikke fordunkles, at dine Sakramenter derved ikke bliver uden Virkning, og at din Ære og Herlighed derved ikke formørkes.

Ja, maaske kommer engang den Tid, da vi siger dig, Herre, tak for den Slags Prøvelser, naar du kommer for at hjemføre din Brud, Kirken, der da vil være uden Lyde eller Rynker, men lysende og straalende.

Saa giv os da sand Ydmyghed, Klogskab og Visdom og en urokkelig Troskab til din Kirke og til Paven, hvem han saa end er.

Men skænk os samtidigt Kraften til ikke at forøge Forargelsen, for vi kender dit Ord: »Ve dem, ved hvem Forargelsen kommer ...«

Men den hedengangne her skænk Naade og Tilgivelse. For du er naadig.

(Hermann Kronsteiner).

S. W.

1944

1954

Kirken syd for vor Grænse

Hundrede Aars Udvikling

I Aarene efter Krigen er den katolske Kirke syd for vor Grænse vokset saa enormt, at Omraadet Slesvig-Holsten fra at være en Landsdel med saa og spredboende Katolikker, med eet er blevet en »katolsk« Landsdel, der endog har rejst Problemer, saasom den saakaldte »Re-Katolicering« m. v. Det samme gælder Omraadet Mecklenburg. De to nævnte Landsdele udgør idag Bispedømmet Osnabrücks langt største Diasporaomraader og skaber store Problemer, der dog med ægte tysk Grundighed løses Punkt for Punkt.

»Osnabrücker-Kirchenzeitung« bringer i et af sine seneste Numre et Par interessante Kort, som vi her tillader os at gengive med samt et Par Bemærkninger om den kolossale Udvikling, som disse nævnte Landomraader har undergaaet.

*

Allerede et ganske overfladisk Blik paa Kortskitserne viser, hvad der er sket i Løbet af de seneste godt og vel hundrede Aar: fra at være et Omraade, hvor der kun var en enkelt Kirke, spænder der sig idag et tæt Net af Sogne, Kirker, Kapeller og »Sjælesorgsstationer« over hele Landsdelen.

Paa officielt Sted i Bispedømmet Osnabrück kommenterer man de forskellige Punkter, Streger og Ringe, der forefindes paa Skitserne, saaledes:

Hvert sort Punkt med et Kors ovenover viser, at her staar der enten en katolsk Kirke eller et katolsk Kapel, der er rejst under Ofre og ved Indsats fra de Katolikker, der er blevet fordrevet fra Øst, og har slaet sig ned her, med Støtte af deres Trosfæller i det øvrige Tyskland. De Beløb, store som smaa, som de i det forløbne Aar har lagt i Kollekten til Diasporaen, hvad de skænkede som Bidrag til Bonifatius-Verein, hvad de rundhaandet gav til de Præster, som i de forløbne Aar tiggede sammen til en eller anden Kirke — det taler idag sit tydelige Sprog paa disse Kort: alle de smaa Ofre er blevet til et stort og vidunderligt Værk.

Hvert sort Punkt betyder: her findes ganske vist endnu ikke nogen Kirke, men her bor en Præst og en Sognefamilie er under Dannelse, hvadenten Gudstjenesten, saa holdes i den stedlige protestantiske Kirke, i en Sal eller i et Privathus. Og denne Menighed haaber paa en egen Kirke. Og hvad en saadan nok saa beskedne Kir-

ke betyder for disse Mennesker, det fremgaar af de Breve, som vi gengiver i Forbindelse med denne Artikel. I Dioceset Osnabrück har man i Øjeblikket Behov for endnu ca. 60 Kirker.

Enhver Ring betyder: her lever der Katolikker, men der er hverken Sjælesørg eller Kirke. Hver Uge — eller hver anden Uge — faar de Besøg af en Præst fra den nærmeste »Sjælesørgsstation«; han læser Messe og meddeler Sakramenterne. Og dersom De gør Dem Umage at tælle alle de smaa Ringe, vil De komme op paa et Tal paa flere Hundrede. Og hver eneste af disse Ringe indebærer Haab om en Kirke, som den var der, hvor disse Mennesker før havde deres Hjem — bærer Bud om sjælelig Nød og Forladthed, men ogsaa om megen Troskab mod Kirken.

Osnabrücks Episkopat — og da i første Række Ærkebiskoppen af Osnabrück — har i det sidste Tiaar, da Flygtningestromen bragte Tusinder og atter Tusinder af katolske østfra til disse Egne, arbejdet utrætteligt paa at etablere en organiseret Sjælesørg. Et Utal af Præster har — uden at skele til de pauvre Kaar, der kunde bydes dem, ydet et møjsommeligt og vanskeligt Arbejde. Ordenssøstre har ligeledes utrætteligt virket i Sjælesørg, i Katekese, ved Sygeseng og i Børneopsamlingssteder. Lægfolk har stillet Kræfter og Kapital til Disposition — alle i den ene Hensigt at yde deres til, at de mange Flygtninge (familier) kunde komme til at leve under ordnede kirkelige Forhold.

*

Katolsk Ungdom i Nord-Tyskland indbyder til Møde nu til Pinse

Et Bevis paa Kirkens Levedygtighed netop her i den nordtyske Diaspora er det Pinsestævne, som de unge Katolikker her har taget Initiativet til. Stævnet afholdes i Lübeck og arrangeres af Repræsentanter for Dioceset Osnabrücks Uge. Efter et Møde mellem Repræsentanter for den katolske Ungdom i de nordiske Lande, Hol-

Alle hjælper med!

land og Bispedømmet Osnabrück i Hamburg, samles de unge Pinselørdag Aften til et Mysteryspil i Lübeck. Selve Pinsedag mødes alle med Nordens Biskopper til en Friluftsmesse ved Lübecks Dom. Om Eftermiddagen arrangeres forskellige Festligheder og om Aftenen en Mindehøjtid for de tre Lübecker-Kapellener, der blev myrdet i November 1943. Pinsemandag vil de forskellige Ungdomsgrupper drage ud omkring til de enkelte Stationer, hvor der bor Katolikker, og fejre Messeofferet sammen med disse. — Alle Oplysninger om Stævnet, Deltagelse m. v. meddeles beredbilligt af: Diözesanjugendamt, Osnabrück, Karlstr. 15.

*

„Vi har faaet en Kirke“

»I kan ikke forestille jer, hvor lykkelige vi er over at have faaet vort eget, saa længe savnede Gudshus! Ogsaa den lille Pige, der om Morgenen paa Vej til Kirke smutter indenfor i sin Kirke og beder en lille Bøn — eller den gamle Flygtninge-Morlil, hvis Ben næppe mere kan bære hende, hun slutter i Taknemmelighed alle ind i sin Bøn, der har bidraget til at rejse vor egen kære lille Kirke ...«

En Flygtningefader.

»Vor Kirke er Dagen igennem Maalet for mange Bønner og Tanker. Den er ensbetydende med vor Sjæls Hjem. Naar vi tænker paa vor Hjemstavn, saa dukker Mindet om vor Kirke steds op i vor Erindring. Nu er vi saa at sige kommet vort Hjem nærmere, — vi har faaet vor Kirke.«

En ung Pige.

»Vi kan slet ikke fatte, at denne lille Kirke virkelig er vor egen — efter disse mange Aars Savn. ... Vi vil alle sørge for, at det evige Lys ikke mere slukkes. Det er nu atter tændt efter Reformationen. Vore Forfædre har i sin Tid stillet den herværende, nu protestantiske Kirke under Gudsmoders Beskyttelse. Nu har vi Flygtninge atter hentet Gudsmoder hjem i vor Kirke.«

En Kvinde.

»Sognefamilien er en levende Organisme. En Familie kan kun leve og udvikle sig, dersom den disponerer over eget Hjem, egen Bolig. Sognefamilien er Guds Børns udvidede Familie og maa have Plads til at udfolde sig. Sognefamilien er en Kirke i det smaa, Corpus Christi mysticum. Sjælesorgen skal tjene det overnaturlige Livs Udfoldelse, aabne Livskilderne. Disse Livets Kilder: Messeofferet, Sakramenterne og det glade Budskabs Forkyndelse har sit naturlige Hjemsted i Kirken — en ordnet Sognesjælesørg kan derfor først tage sin virkelige Begyndelse, naar der forefindes et Gudshus. — Vi takker Gud for, at han nu har skænket os en Kirke, vort Sogns Familiehjem.«

En Præst.

I korte Træk -

Tusinder af Pilgrimme fra alle Egne af Kloden deltog i Aar i den stille Uges Højtideligheder i Jerusalem. Højtidelighederne indledtes Palmesøndag med en Pontifikalmesse, celebreret af Patriarken af Jerusalem, Mgr. Gori, i den hellige Gravs Kirke. Paaskemorgen celebrerede Patriarken Paaskemessen ligeledes i Gravkirken og Pilgrimme deltog i den store Opstandelsesprocession (KNA).

Ofrene for Biografteaterbranden i Sclessin bisattes sidste Torsdag i Nærværelse af Biskoppen af Liege, Mgr. Kerckhofs. Ofrenes Antal var steget til 40 (KNA).

Kort før Paaske viede Biskop Weskamm fra Berlin 28 Diakoner og Subdiakoner fra Bispedømmerne Berlin og Meissen i Neuzelle i Sovjetunionen (KNA).

Det kanadiske Senat har med 37 mod 20 Stemmer afvist et forslaget Lovforslag om Lettelse i Adgang til Skilsmisse (KIPA).

Saneringen af Madrids Forstæder er det sidste Afsnit af Kampen om Madrid, erklærer Sognepræsten i Vallecac med Anledning af, at man nu har paabegyndt et socialt Saneringsarbejde for Beboerne i Madrids elendige Forstæder (KNA).

I den tredie Kongres for de polske »Fredskæmpere« deltog — efter hvad Radio Warszawa meddeler — ogsaa »Generalvikaren« fra Ærkebispedømmet Breslau, Waslaw Jablinski.

Jablinski er af Regeringen blevet indsat som Forvalter af det vakante Ærkebispedømmet. Den pavelige Aarbog kender imidlertid ikke den nævnte Gejstlige (KNA).

Kardinal Gilroy fra Sidney opholder sig i Øjeblikket blandt de katolske Flygtninge fra Nord-Vietnam for at undersøge Mulighederne for at øge det australske Hjelpearbejde blandt Flygtningene (KNA).

Den engelske katolske Armébiskop, Ærkebiskop Mathew, opholdt sig i Ugen før Paaske i Berlin, hvor han meddelte Konfirmationens Sakramente til en Række Voksne og Børn i den derværende engelske og amerikanske Koloni (KNA).

Blandt de nyvalgte Medlemmer af det franske Akademi »Udødelige« er ogsaa Cocteau, Daniel-Rops og Albert Buisson (KNA).

I Lighed med hvad Tilfældet er i forskellige Byer i Tyskland har Tyrols Hovedstad, Innsbruck, nu ogsaa faaet sine »Telefonpræster«, der især tager sig af unge Mennesker, der ikke har nogen Forbindelse med Kirken (KIPA).

(fortsættes Side 197)

SION, SMYK DIT BRUDEKAMMER

Kristus og Kirken er som to elskende, som brud og brudgom. — Når jeg siger dette, ønsker jeg på ingen måde at være dybsindig eller »opbyggelig«. Jeg ønsker kun at fastslå fakta, noget som Gud selv taler til os om. Det Nye Testamente opfatter Kirken som Kristi brud. Det er faktum. Men hvorfra har det Nye Testamente denne opfattelse? Fra Kristus selv. Han må vide det. Han må kende sin brud. Han elsker hende.

Kirken er altså virkelig Kristi brud; den organiserede helhed af alle forløste sjæle elskes af Kristus, som en brud elskes af sin brudgom. Som bevis på sin kærlighed gav Kristus sit liv for sin brud.

Hvide Søndag føres børn til Kristus, i hvide klæder, med brudekrans om lokkerne. Kristus drager dem til sig og ønsker at forene dem med sig i inderlig kærlighed. Her møder Kristus sin brud; den unge Kirke går Kristus i møde i tro, håb og kærlighed; de unge barnehjerner er ikke kølnet endnu af nogen svigten; de er ikke stivnet i vane og menneskehensyn. Måtte Kristus bevare deres kærlighed frisk livet igennem. Kun han kan gøre det.
pater.

Ugens samtale

— Næ, du, det er noget, der taler til ens gode forstand, når man ser hvordan folk i de katolske lande er fattige og usselt stillet, mens man i de protestantiske lande er veloplyste og lever på en meget bedre fod.

— Du udleder altså heraf, at Gud ikke kan have ret meget tilovers for den katolske kirke?

— Ja, det er da nærliggende.

— Men galt! Hvornår har Kristus nogensinde gjort mange penge til kendetegnet for sin Kirke? Bestemt aldrig! Snarere tværtimod! Gang på gang fremhævede Han, at rigdom kunne være en uoverstigelig hindring for dem, som søger Ham.

— Jamen, man skulle da tro, at Gud ville overøse dem, som holder sig til Ham, også med materielle gaver?

— Det gør Han sandelig også, men ikke med rigdom og overflod, fordi Gud naturligvis ikke vil give sine venner noget, som Han ved kan være til fare for deres sjæle. Næ, en høj levestof er ingen garanti for Guds bævgenhed. Tror du, at Gud vedkendte sig den katolske kirke i Spanien, da dette land var stort og rigt, mens Han misbilliger den nu, da landet er fattigt og har mistet alle sine kolonier?

— Næ, men

— Nej, det er ikke pengene, som giver det sande udtryk for, hvad en befolkning er værd. Rigdom afhænger af så mange ydre ting, af landets klima og beliggenhed, af dets befolkningsflid, af dets beholdninger af mineraler og kul o.s.v. Men hvad er det forresten for katolske lande, du tænker på?

— Frankrig og Italien f. eks.

— Åh, du er langt tilbage! Det er længe siden, at de var katolske. Igenem flere slægtled har kirken været udsat for forfølgelser i disse lande, dens gods røvet, dens skoler lukket, dens ordner forbudt o.s.v.

— Jamen, de har da en vis katolsk fortid.

— Det forandrer slet ikke sagen. For det gale er, at du sammenligner noget åndeligt: religionen, med noget materielt: velstanden. Hvis vi prøver at sammenligne det åndelige med det åndelige, f. eks. religionen med kulturen, så ser vi, at de gamle katolske lande aldeles ikke behøver at skamme sig over deres katolske fortid.

— Hvordan nærmere?

— Tænk på de franske domkirker, de store italienske renaissancekunstnere, den østrigske musik o.s.v. Alt sammen ting, som den protestantiske verden aldrig nogensinde er kommet op på siden af. Protestantismen har aldrig formået at skabe den store kultur, simpelthen fordi den ikke har den rigtige åndelige baggrund: sandheden.

— Jamen, de protestantiske lande har da orden i samfundsforholdene?

— Somme tider, ja. Men jeg er nu ikke så voldsomt imponeret. Husk på det ikke-katolske hitlerstyre! Men bortset fra det, så er ordnede samfundsforhold ikke nødvendigvis kulturskabende. Se på verdens mest velordnede stat, det lille Schweiz, hvis største kulturelle indsats har været opfindelsen af kuk-uret! Næ, sammenlign det åndelige med det åndelige, så er du ikke i tvivl om, hvor sandheden ligger!

ØMBORGEN

kræver stadig pasning og vedligeholdelse — og hvis vi ikke tager derop og maler, tømmer, sætter nye ruder i o.s.v., ja, så forfalder bygningerne, og det hele vil i løbet af kort tid ligge hen som en ny ruin ved Øm.

Øm mangler mandskab!

Meld dig til arbejdet; der er *arbejdsweek-end* d. 23.—24. april.

Tilmelding og nærmere oplysninger hos Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Husk sedlen

Frederiksberg K.U.K.: to. d. 14. april diskussion om Jesuiterordenen.

To. d. 21. apr.: bordtennis.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 16. apr. kl. 20 besøg hos Viggo og Keld.

Lø. d. 23. apr.: generalforsamling.

Retræte på DALUM KLOSTER

Søndag d. 6. marts holdt 22 unge katolikker en retrætedag på Dalum Kloster. Dagen blev ledet af pater P. Keller S.J., der skal have en tak for det arbejde, han havde lagt i tilrettelæggelsen.

Det er en smuk oplevelse at møde Gud i ordet, og selvom der kun kan blive tid til en enkelt dag, går man dog hjem med et let sind, klar til at møde hverdagen igen.

Vore kære Sct. Hedvigsøstre havde travlt med at opvarte os, og der blev vel nok kræset op for os. Havde vi ikke mødt så megen velvilje hos dem, var det hele ikke gået. Derfor skal der fra os unge også lyde en tak.
En deltager.

Hvad gør DU for at Danmark kan blive et katolsk land igen?

Er det ikke mærkværdigt at se, hvordan folk gerne gør sig alle mulige anstrengelser, når blot de kan komme til at tjene penge ved det?

Men når denne verdens børn kan udfolde en utrolig flid og iver, når det gælder om at tjene penge, hvor meget mere burde så ikke vi katolikker være energiske og ivrige efter at vinde det, der er mere værd end al verdens guld, nemlig sjæle til Gud.

(Sankt Vincent af Paul).

Husk at

det ikke er nok, at du bare lægger en folder inden i brevet til tante Frederikke — du skal også bede for hende, at hun må blive katolik. Uden bøn går det ikke, for uden Gud kan vi intet gøre!

KØB DERES

BØGER i

J korte Træk -

I alle Fabriker i Østrig, hvor der arbejder saakaldte katolske »Ungarbejdere«, afholdtes der Langfredag Kl. 15 et Minuts Tavshed til Minde om Kristi Dødstime. En lignende Aktion fandt Sted i ca. 75 andre Lande Verden over, hvor der arbejder katolske Ungarbejdere (KIPA).

Paa den katolske italienske Arbejderunions Jubilæumsdag, 1. Maj, vil sicilianske Arbejdere overrække den Hellige Fader tre Appelsintræer. Der har hidtil ikke været Appelsintræer i Vatikanets Haver, og Sicilianerne er meget stolte over at kunne forære Paven en saa typisk Gave fra deres Ø (KIPA).

Den polske Regering har udgivet en Lærebog i Ateisme, specielt beregnet paa Medlemmer af den polske Armé (KIPA).

Det østrigske Episkopat har paa sin Foraarskonference beskæftiget sig med Spørgsmaalet om de Krigsfangers og Civilinterneredes Tilbagevenden. Episkopatet har tilstillet saavel den østrigske Regering som det Allierede Raad i Østrig en Skrivelse, hvori man paa alle østrigske Katolikkers Vegne anmoder om Hjemsendelse af de Østrigere, der endnu — ti Aar efter Krigens Afslutning — holdes i Fangenskab (KIPA).

Den Hellige Fader vil 20. April foretage Aabningen af den store Fra Angelico-Udstilling, der er arrangeret i Vatikanet (i en af Raffaels Loggiaer og de to saakaldte Chiaroscuro-Sale) i Anledning af 500-Aarsdagen for Kunstnerens Død (KNA).

Elisabethforeningens Basar

Palmesøndag 3. April indbragte 3540 Kr. 40 Øre.

Vi bringer Elisabethforeningens mange og trofaste Venner, som med Gaver, Besøg og virksom Hjælp har støttet Basaren og dermed bidraget til det gode Resultat, vor allerhøjesteligste Tak.

Angela Osterhammel.

Annie Scavenius.

Elisabeth Vald. Hansen.

Harriet Zimmermann.

Elisabeth Millech.

Henny Scavenius.

Følgende Numre blev udtrukket:
Dug 55, Dukke Elisabeth 13, Kuffert 95, Maleri 17, Skindkrave 44, Thebord 50, Rødvin 250, Slumretæppe, amerikansk Lotteri, 6.

Gevinsterne kan afhentes hos Møller Nielsen, Bredgade 69, 5. o. G., helst efter Kl. 16.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Academicum Catholicum

Søndag d. 17. april (Hvide Søndag) A.C.-stævne i Aarhus.

Kl. 7,30 messe på Skt. Knuds Hospital i Bülowsgade 68 — efterfulgt af fælles morgenbord hos Skt. Josefssøstre. Derefter ser man på byen.

Kl. 12 middag på Ansgar (à 6,50 kr.).

Kl. 14 møde i præstegården, Ryesgade 26. Kontorchef Enoch Hjorth taler om »Spændingsforholdet: Menne-ske—samfund«; — hvorefter A.C.'s Aarhusafdeling giver eftermiddagskaffe.

Kl. 18 aftensmad rundt om i hjemmene.

Kl. 20 møde hos borgmester Unmack Larsen, Finsensgade 12. Programassistent, cand. mag. Knud Wissum taler om »Carl Th. Dreyers fil-matisering af Kaj Munks: Ordet.«

Deltagere fra København tager med Aarhus-båden lørdag d. 16. kl. 23,30 og er tilbage igen mandag d. 18. kl. 7,45. (Pris 38 kr. på II kl.s kahyt, returbillet). Tilmeldelse og yderligere oplysninger hos sekretæren (FA 2718).

Andre deltagere bedes melde sig til A.C.'s Aarhus-afdelings formand, frk. Inge Unmack Larsen, Finsensgade 12, Aarhus. Tlf. Aarhus 3 57 68.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner.

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af 1.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfirr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- April
17. S. HVIDE SØNDAG (575—40); (hvid) 2. Bøn: St. Anicetus ([9]); Paaskens Præf. (518).
18. M. † *Feria* (575—40); med Gloria (hvid) (p. Gr. af Paasketiden), men uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).
19. Ti. † *Feria* (575—40); som Mandag. (hvid)
20. O. † *Feria* (575—40); som Mandag. (hvid)
21. To. St. Anselm (879); Præf. (hvid) (518).
22. F. † St. Soter og St. Cajus (879); (rød) 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (524).
23. L. † St. Georg, Riddernes og Spejdernes Værnehelgen (880); (rød) 2. og 3. Bøn som Fredag; Præf. (518).
24. S. 2. Søndag e. Paaske. (hvid)

Sommerens Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

Af Hensyn til Ferie-Tilrettelægningen meddeles Tidspunktet allerede nu:

Retræten finder Sted fra Mandag Aften den 15. August til Fredag Morgen den 19. August og ledes i Aar af Sognepræsten i Aarhus, Pater K. Pauli S.J.

Prisen for Deltagelse er 30 Kr., alt indbefattet.

Tilmeldelse bedes venligst sendt til Henry Schultz, Tøndervej 15, Kolding.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777; Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære Søster

Anna Cassel

døde stille den 4. April 1955.

Paa Familiens og egne Vegne:

Adelheid Mundeling.

Bed for hende.

Vore Feriebørn

Forhaabentlig er der mange Læsere, som nikker genkendende og venligt til denne Overskrift. Det er jo paa de Tider, vi selv lægger Planer for vor egen Ferie, og hvor adskillige gode Katolikker synes, at de først kan tage paa Ferie, naar de har bidraget deres Skærv til, at ogsaa de Børn, som ellers er nødt til at blive paa Stenbroen til Sommer, faar Lov til at nyde Feriens Glæder i en katolsk Lejr. Atter i Aar er Priserne paa netop »Lejrmaden«, først og fremmest Mælken, stegt mærkbart, saa vi haaber inderligt, at Hjælpsomheden vil være stor i Aar. Alle Bidrag bedes sendt til Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, København K. Paa Forhaand hjertelig Tak.

Gudstjenester paa

HVIDE SØNDAG

St. Ansgar: 8 Børnenes Første-Kommunion. 17 Andagt med Børneprædiken. Ellers som Søndag.

Jesu Hjerte: 9 Børnenes Første-Kommunion. Ellers som Søndag.

St. Annæ: 8,30 Konfirmation. 10 St. Messe. 16 Andagt for Konfirmander.

St. Mariæ: 9 Børnenes Første-Kommunion. 8 og 11,30 St. Messer. 17 Andagt for Børnene.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreativshjem

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Matermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse

Telefon Redovre 1848

Udført Arbejde

ved katolske Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Sakraments: 9 Børnenes Første-Kommunion. 8 og 10: St. Messe.

St. Therese: 9 Børnenes Første-Kommunion. 7,30 og 11 St. Messer.

St. Knud Lavard: 8, 9, 11,30 St. Messer. 10 Højmesse.

St. Josef: 5,45 og 6,45 St. Messer. 9 Højmesse. 15 Andagt.

Katolsk Radioklub

Torsdag den 21. April Kl. 19,30 præ. afholdes Generalforsamling i Sct. Mariæ Kirkes Menighedssal, Jens Jessensvej 7, F.

Bestyrelsen.

Katolske Menighedsplejers kollekt

holdes i alle kirker på Hvide søndag (søndagen efter påske). Vær med til at støtte kirkens sociale gerning: når børn skal sættes i pleje eller adopteres, når der skal gives råd og vejledning i vanskelige tilfælde, da sker det gennem Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69, st. o. g. Kollekten bidrager til at opretholde dette kontor.

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAFPE . VIN . KONSERVEN Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun .priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telt. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Engaard Hansen Begravelse- og ligbrændingsmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, ligbrænding og lig- transport overalt i Danmark. Attest til ligbrænding udestdes.</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« Stansiseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fløkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmaster, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Alvorlig Pavetale Paaskedag

En halv Million Mennesker, deriblandt Pilgrimme fra hele Verden, var samlet paa Peterspladsen, da den Hellige Fader Pave Pius XII Paaskedag fra Peterskirkens Loggia rettede sit traditionelle Paaskebudskab til Verden. Pavens Paaskebudskab udsendes af Radio- og Fjernsynssendere til alle Verdenshjørner og formede sig som en indtrængende Formaning til Fred og Fordragelighed, til Agtelse for Menneskeværdigheden, til Frihed og fredelig Udnyttelse af Atomenergien. Paven formandede Alverdens Statsmænd i Øst og Vest til at gøre en alvorlig Anstrengelse for at naa sand Forstaaelse og slutte Forlig, som kan sikre Freden i hele Verden.

Religionen er den ufravigelige Betingelse for det virkelige Liv, udtalte Paven, og kun et ærligt Samarbejde mellem Religion og Liv vil kunne bringe Løsningen paa de smaa og store Spørgsmaal, der idag knuger Menneskeheden. »Med et Hjerter, der er fyldt af Angst og Bekymring for den Skæbne, der truer Nationerne, og som en dyster Fremtids mørke Skyer hviler over, velsigner Vi alle dem, hvis Handlinger har en afgørende Indflydelse paa Menneskehedens Ve og Vel og paa Sjælens Frelse.« De ansvarlige paa Klodens Halvdele maa med ærlig Beredvillighed slutte Overenskomster til Fremme af varig Forstaaelse, som kan sikre Freden, indlede en Afrustning og skaane Menneskeheden for en ny Krigs Ødelæggelsværk. Dersom Atomenergien sættes ind til fredelige Formaal, vil den være i Stand til at bringe den højeste menneskelige og moralske Gavn. Maatte Videnskaben uforfærdet fortsætte sine Forsøg paa at gøre Atomkraften stadig mere og mere anvendelig til fredelige Formaal. Vi beder den Almægtige oplyse og lede dette Arbejde, som kan være af uvurderlig Værdi set fra menneskeligt, moralsk og videnskabeligt Synspunkt, og samtidigt »trygler vi Ham om for enhver Pris at forhindre, at disse store og ædle Anstrengelser vendes til en infernalsk Kraft, som kan lægge alt i Ruiner«. Pave Pius XII advarede højtideligt imod de Farer, der ligger i at »antaste Livets Hemmelighed, hvori alt Liv har sit Udspring, ved uforsigtige Indgreb og ved en voldelig Forandring af dets Livsbetingelser«. Den Hellige Fader sendte derpaa en særlig Velsignelse til alle dem, der lider Forfølgelse paa Grund af deres Troskab imod Kristus og hans Kirke, til de Fattige overalt paa Jorden, til Syge, til Ulykkelige i Fængsler og Interneringslejre, samt til alle, der er tyngede af Sorger, »at de gennem Guds Barmhertighed og gode Menneskers Kærlighed maa faa rigelig Trøst og Hjælp.«

Sluttelig meddelte den Hellige Fader den højtidelige Paaskevelsignelse »Urbi et Orbi« (KNA).

URBI ET ORBI

Moralens Bud mere end Lægens Æreskodex

Pius XII modtager Deltagerne i international Lægekongres.

Skærtorsdag modtog den Hellige Fader i Konsistoriesalen Deltagerne i den Internationale Kongres, som Sammenslutningen af Læger fra de romanske Lande netop har afholdt i den evige Stad. Blandt de ca. 200 Delegerede befandt der sig kendte Læger fra Italien, Frankrig, Spanien, Portugal, Columbien, Costa Rica og Uruguay. Endvidere saas blandt Deltagerne Pavens Livlæge, Professor Galeazzi Lisi samt den schweiziske Læge Dr. Paul Niehans, der behandlede Paven under dennes seneste Sygdomsperiode.

I sin Tale til Deltagerne pegede Paven bl. a. paa Betydningen af Lægens personlige Indflydelse paa Patientens. »Den Syge kræver Forstaaelse af Lægen. Han maa kunne have Tillid til Lægen for at kunne drage virkelig legemlig og sjælelig Nytte af hans Behandling.« Dersom Lægen realiserer virkelige Idealer, skænker den syge ham gerne sin Tillid og finder derpaa hvad han bevidst eller ubevidst søger hos Lægen: Forstaaelse og Sikkerhedsfølelse. Det er gammel kristen Tradition — fortsatte Paven — at den syge har Krav paa al mulig Hensyntagen, eftersom han genspejler Guds Billede, Billedet paa den menneskevordne og lidende Gud. »Den simpleste Tjeneste, som man yder den Syge, er i Virkeligheden ikke møntet paa syge eller hjælpeløse Mennesker, men paa alle Tings Skaber, som med evig Belønning gengælder det Gode, som man yder den ringeste af Hans Børn i hans Navn. Af den Grund rækker Moralens Bud, som Lægen er underkastet, langt ud over de Forskrifter, der indeholdes i Lægens Æreskodex.« Heri bunder Lægegerningens ophøjede Værdighed og Adel, men endnu mere: deraf rinder ogsaa den i Sandhed sakrale Karakter, der omgiver Lægen og Lægens Gerning (KNA).

„Osservatore Romano“:

»Stat med egen Moral«

I en Kommentar til Emnet »Kirke og Stat i Argentina« skriver „Osservatore Romano«, at man ifølge Agenturmeddelelser, der beretter om Indstillingen hos det argentinske Fagforbunds officielle Organ, er i Stand til at fastslaa, at de argentinske Magtha-

Kampen mod Kirken i Argentina ruller videre

Perons Regering har besluttet at standse al økonomisk Hjælp til de romersk-katolske Privatskoler i Argentina, antyder Bladet »Democracia«, der almindeligvis betragtes som Talefører for Perons Regering.

For tre Maaneder siden fik Undervisningsministeriet overdraget at foretage en nøje Gennemgang af, hvad de 87.000.000 Pesos (42.000.000 Kr.), der aarlig gives i Støtte til Skoler, bruges til.

Katolske Ledere i Argentina siger, at hvis hele Understøttelsen til de romersk-katolske Privatskoler bortfalder, vil hele deres Skolesystem, der omfatter 1000 Kirkeskoler med 240.000 Elever, bryde sammen (A.P. til KNA).

Med Anledning af den seneste Udvikling i Kirkestriden i Argentina har den katolske Central-Skoleledelse i Buenos Aires udsendt en Erklæring, hvori det paa det kralligste dementes, at de katolske Skoler i svigagtig Henseende skulde have tilegnet sig Skolepenge af offentlige Midler. Skoleledelsen meddelte endvidere, at man er rede til at fremlægge Beviser paa Erklæringens Rigtighed.

Anklagen for bedrageriske Penge-manipulationer var blevet fremsat af Undervisningsministeriet. Det var bl. a. blevet hævdet, at 89 katolske Skoler skulde have bedraget Regeringen for over 4 Millioner Pesos, at det var blevet krævet Statsstøtte til ikke-eksisterende Lærere samt til Lærerpersonele for flere Skoletimer, end der var blevet givet. Disse Anklager er blevet publiceret af Dagbladet »Democracia« og det samme Blad fremfører i Tilslutning hertil en Række skarpe Angreb paa den højere Gejstlighed, som beskyldes for at sabotere Perons Hjælpeprogram for Arbejderklassen.

Skoleledelsen har tilstillet Undervisningsministeriet en Skrivelse, hvori man kræver Begrundelse for disse Angreb. Saafremt der virkelig skulde vise sig at have været Rigtighed i nogle af Paastandene, vilde de kirkelige Autoriteter have været de første til at undersøge Sagen og drage de ansvarlige til Ansvar (KIPA).

vere er fast besluttet paa at gennemføre Adskillelsen mellem Kirke og Stat, og at de vil ændre Forfatningen, en Forfatning, hvis Indhold i den sidste Tid er blevet til døde Bogstaver. Kirken forfølges idag i Argentina fordi den forfægter en Morallov, der varetager alle kristnes Eksistens. Dersom de argentinske Magthavere vilde være konsekvente, saa maatte de ogsaa erklære, at den peronistiske Stat har sin egen Etik, der ikke taaler nogen anden Moral ved sin Side, ej heller den kristne (KIPA).

Katolsk

24. April 1955

103. Aargang

Nr. 17

Ugeblad

Pavens Paaskebudskab:

Luk ikke Døren for
Guds Værk - -

Boxer-Opstandens
Martyrer saligkaaret

St. Markus

Belgien censurerer
Hyrdebrev

Paa jeres Trosbekræftelsesdag har I hørt adskillige Taler. Den vigtigste var den, der blev holdt i Kirken, og der er adskillige Mennesker højt oppe i Aarene, som den Dag i Dag kan genfortælle, hvad der i Kirken blev sagt til dem, da de var Unge og for første Gang blev kaldt voksne af den Kirke, de havde tilhørt fra de var ganske smaa. Saa vigtigt er det at lægge sig paa Sinde, hvad Kirken venter af sine voksne.

Selv om det kun er mindre Ting, vi har paa Hjerte, vil Ugebladet gerne slutte sig til Gratulanterne og byde jer velkommen ogsaa til det Stykke voksent katolsk Liv at læse dette Blad. Hidtil har I ikke haft ret meget tilovers for Ugebladet. Vi vilde meget, meget gerne have ogsaa nogle Sider, som Børn var glade for at læse. Men

Til Aarets »Trosbekræftere«

vi har ikke ret mange Sider, og der er saa mange andre Ting, vi skal huske at have med, at vi ikke kan naa alting, og det er altsaa gaet ud over Børnene.

Men nu skulde I meget gerne saa smaa begynde at følge med i, hvad der sker i den store katolske Verden, og som vedkommer hver eneste af os, blot vi vil lære af det. Det er Ugebladets vigtigste Opgave, og efterhaanden vil I se, at hvis I følger med i dette Blad, vil I komme til at opleve Verdens Gang paa den rigtige Maade, nemlig den, at I kommer til at »tænke med Kirken«, føle med den og for-

nemme dens Glæder og Sorger som jeres egne.

Der er ikke saa forfærdelig mange opløftede Pegefingre i Bladet her. Det meste er Fortælling om, hvad der virkelig sker i vor egen lille katolske Verden og i den store katolske Verden, som vi her i Danmark bor lidt afsides fra, men netop derfor trænger saadan til at følge med i. Forhaabentlig vil I ogsaa her i Bladet finde meget, der vil gøre jeres Viden om den Tro, I lige har bekræftet, mere levende for jer, mere »voksen«. Og eftersom ingen af os undgaar at komme ud for Angreb paa vor Tro, og vi allesammen har gjort den Erfaring, at vi let nok kan se Uretfærdigheden i Angrebet, men ikke altid har let ved at finde de rigtige Ord at imødegaa det med, saa haaber vi, at I vil kunne lære ogsaa at svare i den Slags Tilfælde, naar I læser jeres Ugeblad, for det er jo Bladets næsten daglige Opgave at maatte svare paa slikt. Forhaabentlig gør vi det saadan, at I kan have Udbytte af det.

I bor maaske i en lille Menighed. Og I bliver maaske Medlemmer af en ganske lille katolsk Forening. Saa har I særlig Brug for Ugebladet, men i det hele taget har vi alle Brug for det, fordi det ikke er et Blad for en lille Kreds og for specielle Interesser, men for os alle, saa mange Katolikker vi er i Danmark. Det er det eneste Sted, hvor hele det katolske Danmark samles hver eneste Uge. Det er Bladet for det, der er fælles for os alle. Og I er gamle nok til at vide, at Fællesskabet er det, der gør stærk. Ugebladet er Organet for alt det, der skal samle Katolikker fra Landarbejderen til Professorene, fra Skagen til Gedser, og det er de vigtigste Ting.

I skal vænne jer til Ugebladet. Man bliver ikke voksen paa een Dag, og meget af Bladet vil til en Begyndelse nok være lidt tungt. Men ikke ret længe, hvis I virkelig sætter noget ind paa at følge med, og slet ikke, hvis I lægger jer den gode Vane til at snakke med jeres katolske Kammerater om det, I læser.

Velkomne til Ugebladet!

Pave Pius XII
modtog i sidste
Uge Republikken
Libanons Præsident
med Fru
i Audiens.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larbjørnsstræde 14
Til. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforelr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENGIGED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VELS KØBENHAVN

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damsø 2043
Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6638
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

DE ANDRE FAAR

(Johannes 10, 11-16)

Ovenstaaende Titel skal ikke opfattes som en Fornærmelse — men den skal blot give os Anledning til at tænke paa, at Vor Herre — saaledes som han udtrykker sig i Søndagens Evangelium — ogsaa har andre Faar end os, andre, der ikke er af samme Sti. Kristi Ord om de andre Faar er ej heller noget Argument imod den ensaliggørende Kirke. Vor Herre taler jo ikke om Sandheden, men om Menneskene, der skal finde frem til den fulde Sandhed. Han siger jo ganske utvetydigt, at »ogsaa dem (nemlig »de andre Faar«) bør det mig at føre hid«, for at der kan blive een Hjord. De kære Kristne skal da endelig ikke gaa rundt og mene, at dette er sket, bare fordi de er der. Saa overvurderer de sig selv.

Hvad er det da for »andre Faar«? Det er alle Ikke-Kristne, de frafaldne, alle Ikke-Katolikker, alle »Daabsattest-Katolikkerne«, alle de »pæne Kristne«, de »understøttende, betalende Medlemmer«, dem, der lever ude i Kirkens Periferi, bl. a. dem, der ikke vil gøre noget for at berede deres Børn en festlig Første-Kommunionsdag. Trods deres forskyldte eller uforskyldte Vildfarelser, deres Opposition eller Slaphed, saa tilhører de dog alligevel Vor Herre. Han »ejer« dem med den uudgrundelige Kærlighed, der ikke opgiver et eneste Menneske, saalænge Verden bestaar. Paa denne Maade er vor hellige Kirke stadig i Vækst. Og vi behøver ikke at være nervøs for, at Vor Herre af denne Grund ikke skulle have Kærlighed nok til alle. Vi maa ikke slaa os til Taals med og lade som om den yderste Dag allerede var kommet. Meget taler tværtimod for, at vi sandsynligvis endnu er langt fra »Tidens Fylde«.

Derimod skal vi gøre Vor Herres Indstilling til vor og tænke paa »de andre«, paa de røde og de brune, de sorte og de gule. Vi skal endelig ikke slaa os til Ro med Tal (eller Statistiker, der ofte er det diametralt modsatte af de »rigtige« Tal!), med fyldte Kirker eller begejstrede Pinsestævnedeltagere. »De andre« eksisterer nemlig stadigvæk! Vi maa erkende dem, elske dem, bede for dem. Og hvorfor Vor Herre har gjort Tingene saa komplicerede, at der eksisterer »denne Hjord« og »en anden Hjord«, denne Vej og en anden Vej — ja, det tilkommer ikke os at dømme om. Menneskehedens Frelse har fra Begyndelsen af været forudset efter een Plan, men ikke efter eet Skema. Vor Herre siger et Sted selv: »Den, som ikke er imod os, er for os« (Markus 9,40), og har dermed anskuelliggjort det vide Syn, der bør kendetegne de Kristne. Men naturligvis lider ogsaa de Kristne ligesom Vor Herre selv under, at der ogsaa findes »andre Faar«. Man maa nemlig ikke rydde dette Problem af Vejen ved blot at afskrive eller fordømme »de andre«. »Dem er der nu engang

ikke noget at stille op med?« Jo, vist! Vor Herre ser ganske anderledes paa den Sag.

Han siger: »Ogsaa dem (»de andre«) bør det mig at føre hid«. Vor Herre erklærer det altsaa for selvfølgeligt og nødvendigt, at bekymre sig om »de andre«. Man maa ikke bare lade dem løbe. Det er Faderen, der har paalagt ham denne Pligt. Det hører til hans Opgave som den gode Hyrde. Hvad han »har«, det er ham nu engang overdraget og blevet ham en Hjertesag. Han kan simpelthen ikke andet, han maa »føre dem hid«! Men de Kristne skal hjælpe Vor Herre. En »Privat-Kristen« er nemlig ikke en ægte Kristen! Han har ogsaa Ansvar for sine Medkristne. Man kommer nemlig ikke i Himlen uden at være ledet af dem, hvem man har hjulpet

»hid«. Og det er ikke en Sag, der bare tilkommer Præster eller Søstre eller »den katolske Aktion«. Vi skal alle gennem Ord og Eksempel tage Del i Vor Herres Ledergerning. »De andre« maa fornemme de mangfoldige Træk, der udgaar fra os, den uophørlige, ærbødige og taktfulde (og ikke paatrængende) Hvervning for Kristi Sag, for hans Hjord.

Dagens Evangelium slutter med en straalende Vision: »Der skal blive een Hjord og een Hyrde«. Midt i vor Tids moralske og politiske Splittedhed lyder dette Enhedens og Fredens Evangelium! Men kun den ene Hyrde, Jesus Kristus, vil kunne gøre Menneskeheden til een Hjord, paa den yderste Dag. Foreløbig vil Modsætningsforholdet mellem »denne Hjord« og »de andre Faar« vedblivende bestaa som et Spændingsmoment foruden alle de Spændingsmomenter, som Menneskene selv har skabt sig. Men Kristi Kærlighed og de Kristne vil fortsat og uophørligt søge og gaa Vej, der vil overvinde dette.

Sognepræsten.

Den gode Hyrde

Galla Placidias Mausolæum Ravenna

SØNDAGENS EVANGELIUM

Paa hin Tid sagde Jesus til Farisæerne: Jeg er den gode Hyrde. Den gode Hyrde giver sit Liv for sine Faar. Men Lejesvenden og den, som ikke er Hyrde, og hvem Faarene ikke tilhører, ser Ulven komme, forlader Faarene og flyr, og Ulven røver og adsplitter Faarene. Men Lejesvenden flygter, fordi han er Lejesvend og ikke bekymrer sig om Faarene. Jeg er den gode Hyrde, og jeg kender mine, og mine kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg hengiver mit Liv for mine Faar. Men jeg har andre Faar, som ikke er af denne Sti; ogsaa dem bør det mig at føre hid; og de skal høre min Røst, og der skal blive een Hjord og een Hyrde.

(Johannes 10, 11—16).

FORLØSNINGEN

Spørgsmål: Har Kristus ved sin prædiken og sit eksempel befriet menneskene fra synden? Betyder forløsningen, at al synd i verden straks bliver udsløttet? Kunne Adam ikke have forløst sig selv ved blot at angre sin synd? Kunne Kristus have forløst os uden at lide døden? Kan det moderne menneske selv klare lidelsens problem og trænger det ikke til forløsning?

Svar: Selv om Kristus har talt mange smukke ord og levet et fuldstændigt syndefrit liv, har han dog kun fortjent vor frelse ved døden på korset. Kristus ofrede sig frivilligt og i lydighed mod sin himmelske fader og af kærlighed til os. Derfor siger Paulus også om Kristi død: I henhold til skrifterne er Kristus død for vore synders skyld.

Kristus er død for alle mennesker og ikke blot for dem, der bliver salige. Ingen er forudbestemt til helvede, men alle kan blive frelst. Kristi død udsløtter dog ikke automatisk alle synder, men enhver skal efter bedste evne søge at tilegne sig Kristi fortjenester.

Man skulle tro, at når Adam havde syndet, så kunne han selv gøre det godt igen ved fuldkommen anger, men forholdet er det, at mennesket vel kan gøre oprør mod Gud, men kun en person med samme værdighed

som Gud kan yde Gud fuld oprejsning. Ingen handling er større end den person, som udfører den. Derfor kan mennesket som et begrænset væsen kun yde en begrænset oprejsning. Mennesket har altså en ubegrænset gæld at betale Gud, men kun begrænsede betalingsmidler til sin rådighed. Derfor måtte Gud træde til og lade sin søn blive menneske og søne vor uendelige store gæld. Den anden person i Guddommen måtte yde en stedfortrædende fyldestgørelse. Når Gud krævede så blodigt et sonoffer for vore synder, skyldes det dels, at Guds kærlighed skulle åbenbares for os i den mest gribende form, dels at vi skulle erkende syndens strafværdighed. Den dybeste årsag til forløsningen er og bliver dog Guds uendelige kærlighed til os: Så højt har Gud nemlig elsket verden, at han gav sin søn til pris, for at hver og en, der tror på ham, i stedet for at gå fortabt, skal have det evige liv. (Joh. 3,16).

Når Gud viste større barmhjertighed overfor menneskene end overfor de oprørske engle, var grunden den, at Adams ulydighedssynd skyldtes en fristelse udefra, og at straffen ville gå ud over billioner af mennesker, selv om de ikke havde begået nogen personlig synd.

Verden søger på alle måder at komme uden om lidelsen, men det mislykkes altid. Den vil finde trøst i de jordiske ting, men bliver ikke lykkelig, fordi den begår en fundamental fejl ved at undervurdere menneskets lidelser og længsler. Mennesket er for stort til den jordiske tilværelse, fordi

NOTER

Konfirmation

Bispedømmets Kancelli meddeler:
Hs. Excellence Biskoppen meddeler
Konfirmationens Sakramente som følger:

St. Antoni Kirke: Søndag 24. April.
Jesu Hjerter Kirke: Søndag 1. Maj.
Sakramentskirken: Søndag 8. Maj.
St. Ansgars Kirke samt St. Laurentii Kirke i Roskilde: Søndag 15. Maj.
St. Albani Kirke, Odense: Kristi Himmelfartsdag.

Biskop Brems' 60 Aars Præstjubilæum

fejres ved en større Festlighed i Averbode Kloster Onsdag 4. Maj. Der ventes en Del danske Gæster til Festligheden, deriblandt Biskop Th. Suhr samt Generalvikaren, Mgr. C. Flanstrup.

verden hverken kan trøste det eller fylde dets længsler. St. Augustins bekendte ord gælder stadig: »Du har skabt os for dig, o Herre, og vort hjerte er uroligt, til det hviler i dig.« Det moderne menneske med dets stedse dybere ensomhed, dets flugt fra ansvaret for sig selv, trænger visselet til en forløser. Kun Kristus kan sprænge denne onde cirkel ved at vise hen til korset, symbolet på den uendelige Guds Godhed og Barmhjertighed.

ORIENTERING

Foredrag for ung elite

»Danmarks unge Katolikker« har i duplikeret form udsendt nogle referater fra deres »Vinterskole«, d.v.s. nogle afholdte foredrag med et resume af de drøftelser, som foredragene har givet anledning til. Foredragsholderne har været Elsebet og Flemming Kieler, Hanne Gregersen og Jørgen Nybo Rasmussen. Sidstnævnte har talt om »Den lille Thereses vej til Kærligheden«, Hanne Gregersen dels om Guds Moder, dels om »Synd-Anger-Bod«, Elsebet Kieler om Natur og Overnatur, og endelig Flemming Kieler om Ægteskabet i religiøs belysning.

Alle foredragene er håret af megen religiøs inderlighed og bevæger sig på et højt plan, der stiller ret store krav til tilhørere og diskussionsdeltagere. Formålet er ikke så meget katolsk »oplysning« som vækkelse til et sandt overnaturligt liv med Guds nåde, og det er et meget glædeligt tegn at se unge lægfolk optagne af så alvorlige og dybe problemer. I forhold hertil gør det ikke noget, at en faglig teologisk præcision hist og her savnes.

Det er forøvrigt en iagttagelse, man gør ret tit, og som man med glæde af og til ser bemærket også af vore folkekirkelige medbrødre: Her har vi

overfor hinanden Moderkirke og Folkekirke, den ene en typisk »præstekirke«, om hvilken anderledes troende mener, at den har umyndiggjort sine lægfolk, mens præsterne ene fører ordet og bestemmer alt; på den anden side den lutherske kirke med det almindelige præstedømme, så enhver lægmand på sin vis også er præst. Det virker da overraskende og heldigvis tillige tankevækkende, at i konfessionelle drøftelser parterne imellem, er det yderst sjældent, at folkekirken er repræsenteret af andre end præster, mens den katolske part lige så ofte er en lægmand som en præst. Og foredrag af en art som de foreliggende afgiver det samme billede. Her taler katolske lægfolk om højst »præstelige« emner og går ingenlunde overfladisk til værks. Noget tilsvarende ser man ikke i folkekirken, i hvert fald kun i langt mere beskedent omfang. Der er således al god grund til at revidere traditionelle danske begreber om lægfolks stilling i de to kirkesamfund.

Foredragene er tænkt til skoling af »lederemner«, og vil heller ikke kunne blive hverdagskost for flertallet. Vi er spændt på, hvornår vore unge katolikker er i stand til at gøre det næste skridt og tage ordet for dette flertal, således at det forstås, hvad der siges, uden at det gøres fladt og klichéagtigt. Det er til alle tider det

springende punkt — eliter lader sig nok uddanne, det sværeste er broen fra eliten til flertallet. T. T.

*

Et hæfte til konfirmationen

»Kom Helligånd. En forberedelse til konfirmationen af en søster af Notre Dame«. Oversat fra engelsk. Omslagstegning af Aksel Theilmann (St. Ansgars forlag).

Dette lille hæfte er blevet til i erkendelse af vanskelighederne ved at tale forståeligt til småbørn om Helligånden i hans uåndgribelighed. Ska-beren og frelseren er så langt lettere at tale til børn om. For at hjælpe de søstre og præster, der forbereder de små til modtagelse af konfirmationens sakramente, er hæftet skrevet og nu også udgivet på dansk.

Udformningen er den moderne »arbejdsbog«. Der er mange tegninger i, som børn kan kolorere, og der er stillet spørgsmål til læserne og afsat plads til at nedskrive svarene.

Det lille hæfte vil sikkert blive benyttet i vid udstrækning ved forberedelsen, men kan for saa vidt også anvendes som gave til minde om konfirmationsdagen. Det er trykt med forståelse for, hvordan en bog skal se ud for at takkes moderne 8—9-årige.

„Luk ikke Døren for Guds Værk--“

Den Hellige Faders Paaskebudskab 1955

Resurrexit — Han er opstanden! Dette var det glade Budskab, som Englen Opstandelsesmorgenen bragte de fromme Kvinder ved Frelserens tomme Grav. Det samme Sejrsraab samt Jesu Løfte om til alle Tider at ville staa sin Kirke bi — et Løfte, der har vist sig at være en Realitet ned gennem Aarhundrederne — vil Vi i hans Navn gentage som en Paaskehilsen til alle jer, elskede Sønner og Døtre, som fra Bispestaden Rom, fra Italien, fra alle mulige Egne af Verden idag er samlet her, dermed at den lykksaliggørende Trøst og den himmelske Fred, som udstraaler fra den guddommelige Forløser, inaa trænge dybt ind i jeres Hjerter og fylde jeres Tanker, Ord og Gerninger. Han er opstanden og lever midt iblandt os. Findes der maaske en mere haandgrikelig Sandhed, en mere træsterig Virkelighed midt i vor jordiske Elendighed end denne dobbelte Kendsgerning, hvorpaa Troens Vished og ethvert Haab om Frelse er bygget? Kristus er opstanden. Denne historiske Realitet er en Lysstraale uden nogensomhelst Skygge af Tvivl, og Kendsgerningen bekræftes gennem Kirkens levende Vidnesbyrd, som ikke vilde have kunnet holde Stand imod Pres gennem Aarhundrederne, dersom Kristus ikke var opstanden. Kristus er i vor Midte, i uimodstaaeligt Lys straaler Jesu Livs Virkelighed i Kirken. I er selv Vidner dertil. Denne Kirke, der ikke er et Resultat af Menneskers Værk — den er jo de lavere Tilskyndelsers Modstander og derfor forshyndt af Verden — denne Kirke vedbliver at bestaa, fordi Han er i den, Han, som fornyer Livets og Ungdommens Friskhed for jer. Han er den menneskevordne og opstandne Gud, som skjuler sig i den for til Stadighed at indgyde Menneskeheden nyt Indhold i dens Kerne, idet han skænker dem, der tror paa ham, sin Sandhed, sin Naade og sin Fred. Maatte Troen derfor være levende i jer. En brændende og levende Tro, saa at Religionen er i Stand til at give Livet Form og Tilværelsen stadig forløber i Samklang med Religionen. Jo mere rodfæstet den Kristne i Virkeligheden er i Troen, des modigere vil han kunne opfylde de Pligter, som Livet paa lægger ham, desto mere effektiv er hans Handlen, naar han skal magte de store Hverv og Forpligtelser, hvortil han er skikket og kaldet og hvis Formaal og Maal er Nationernes sociale Vel, deres samfundsmæssige Orden og fredelige Samliv. Maatte da, Side om Side med Paaskeglæden ogsaa den faste Overbevisning blive fornyet hos jer alle, elskede Sønner og Døtre, at Religionen er den uomgængelige Betingelse for det sande Liv, og at Løsningen af de smaa og store Spørgsmaal, som idag tynger paa Menneskeheden, kun kan ske Fyldest, naar disse to Parter virker sammen.

Maatte da Vor Velsignelse naa ud til alle Mennesker, som har god Vilje, saa at de i stadig større og større Antal bliver til Sandhedens og det godes Surdej. Maatte den naa til dem, der lever i den sande Tro, for at de kan forblive i den, næres ved den og naa frem til stadig større Fuldkommenhed. Maatte den dog især naa til dem, der lider Forfølgelse paa Grund af deres Troskab mod Kristus og hans Kirke, som er fordømt til uretfærdig Elendighed, er revet bort fra deres Kære, fordrevet, berøvet Friheden og spærret inde. Vi velsigner dem ganske særligt, for at de ved at se hen til Vor Herre og Frelser maa blive i Stand til at udholde al Nød og ikke sjæleligt gaa til Grunde. Maatte de tværtimod opføre deres Lidelse netop for deres Forfølgere og paa denne Maade vinde dem for Gud. Maatte de være i Stand til at forholde sig saaledes, at deres Ofre kan blive til Udsæd for en overvættets rig Høst af ægte kristen Lykke. Af et Hjerter, der er fyldt af Bekymring over den Skæbne, der hviler over alle Nationer, hvem en usikker Fremtids mørke Skyer stadig ruger over, velsigner Vi ogsaa alle dem, hvis Indsats har en afgørende Indflydelse paa Menneskeheden og Vel og Sjælens Frelse og i hvis Hænder den frygtelige Magt til enten at hjælpe begge eller at slaa begge med alvorlige Vunder, ligger. Vi velsigner dem, saa at de ikke lukker Døren for Guds Værk, men tværtimod aabner den paa vid Gab, saa at de paa begge Sider af Kloden med ærlig Beredvillighed slutter Forlig til en varig Forstaaelse, som kan sikre Freden, danne Indledningen til en tiltagende Afrustning og derved skaae Menneskeheden for en ny Krigs Ødelæggelsesværk, at de til Gavn for Nationerne giver Love og Forordninger, der stedse tager Sigte paa det almene Vel, som respekterer Menneskeværdigheden og Friheden til det Gode, der fremmer den sociale Retfærdighed og Broderkærligheden, saa at de kristne Dyder, der er Forudsætningen for, at alt kan forme sig vel, maa blomstre frem i rigt Maal i deres respektive Lande.

Vi er udmærket klar over, at den videnskabelige Forskning indtager en mere og mere omfattende og betydningsfuld ledende Position indenfor Nationernes Liv og endog i deres Politik. Vi takker Herren, fordi han har vendt Menneskenes Opfindsomhed mod fredeligere Formaal. Uden Angst og Bæven har Vi fulgt de nyeste Fremskridt, som har bragt de første Forsøg paa at sætte et Skib i Bevægelse gennem Atomenergi, til et lykkeligt Resultat, og paa denne Maade endelig frugtbargjort disse Kræfter i Menneskehedens Tjeneste og ikke til dens Ødelæggelse. Vi kunde blot ønske og Vi bønfalder Himlen om, at disse Kræfter i stadig stigende Maal maa

staa til Menneskets Disposition og at man maa forstaa at beherske disse Kræfter stadig bedre og bedre. Vi er klar over, hvor lang og vanskelig og møjsommelig og farlig denne Forskning er. Ikke desto mindre opfordrer Vi de Videnskabsmænd, der har den gode Vilje, til uforfærdet og tillidsfuldt at fortsætte med det teoretiske og praktiske Studium af disse Kræfter og Stoffe, saaledes at man kan naa frem til at skabe en anselig Energi, der bliver let tilgængelig og som kan sættes ind for at hindre Nød og Elendigheds Tryk der, hvor der er Behov derfor. Vi beder den Almægtige Gud om at oplyse og lede dette Arbejde, der vil være af uoverskuelig Værdi ud fra menneskelige, moralske og videnskabelige Synspunkter, og samtidig bønfalder Vi ham om ikke at tilstede, at saa store og ædle Bestræbelser vendes til en dæmonisk Magt, som vil kunne lægge alt i Ruiner.

Med samme Tillid og Forventning følger Vi de mange Undersøgelser, der tager Sigte paa at studere de Virkninger, som de idag til Raadighed staaende forskellige Former for Straalinger udøver paa Plantestofferne, paa deres Udvikling, deres Frugter og paa at gøre dem mere holdbare, og dermed bidrage til at løse Ernæringsproblemerne, der er saa afgørende for Nationernes Trivsel. Ogsaa for dem beder Vi til Gud om den omsorgsfulde Bistand, uden hvilken menneskelige Bestræbelser ikke har nogensomhelst Chancer.

Med Henblik paa, hvad Videnskaben formaar at udrette paa selve det levende Livs Omraade, maa Vi atter engang henvise til de Farer, som Genetikken har at opvise, dersom den Hemmelighed, der er Roden til alt Liv, bliver angrebet ved uforsigtige Indgreb eller ved voldelige Forandringer i dets Eksistensbetingelser, som for Eksempel paa Grund af Kræfter, som en forhøjet Radioaktivitet overfor den biologiske Sikkerheds endnu uudforskede Tærskel. Rædslen for Misfødsler, og endnu værre, for skjulte Beskadigelser af de nedarvede Anlæg, vilde blive et Tegn til, at Naturen vil rejse sig i Protest imod saadanne Voldshandlinger.

Sluttelig gaar da Vor Velsignelse til den trøstesløse Skare af Fattige, der lever spredt over den ganske Verden og dog staaer Vor Herre ganske nær, samt til de Familier, der mangler alt, til de syge, der ligger paa Hospitaler, paa Sanatorier og Kliniker, til de ulykkelige i Fængslerne, og til alle andre, der er hjemløst og Smerte, for at Guds Barmhjertighed maa komme til dem i rigeste Fylde med Trøst og Hjælp. Al Naades Gud, der gennem Jesus Kristus har kaldet jer til den evige Herlighed, fuldkommengøre, støtte og styrke jer. Hans er Helligheden og Magten i al Evighed. Amen.

(Forkortet Oversættelse).

Time i Pergé. Var det til at undre sig over, at den store Apostel afviste ham som Ledsager, da han senere i Antiochia bad ham om Lov til at maatte følge med? Hvor gjorde det ham dog ondt at høre dette ubønhørlige Nej!

Han traf ham igen i Rom mange Aar senere. Den løvende Yngling var da i den mellemliggende Tid blevet til en stærk, moden Mand. Og ingen vidste dette bedre end Paulus, som nu hjertensgerne benyttede sig af hans Medarbejderskab. Og medens han laa bastet og bundet i det Marmentinske Fængsel, bad han Timotheus om at sende Bud efter Johannes Markus.

Og Markus kom til ham i dette underjordiske Fængsel, som kun var oplyst af en ganske svag Lysstraale. Pau-

lus løftede sine lækede Hænder og omfavnede Markus, hvem han i sin Tid havde stødt fra sig. Der laa en Slags Afbigt i denne Hilsen, og han tilføjede sagte:

»Markus, Herren har forvandlet dit Vand til glødende Vin. Drag nu hen og bring hans Ild ud i Verden!«

Og ifølge Overleveringen begav Markus sig senere til Ægypten, hvor han grundlagde Kirken i Alexandria. Her døde han for sin Herre og Mester, en grusom Død. Men Markus havde ved sit Liv og sin Død vist, at den forsagte Yngling var blevet til en modig Apostel, hvem Eftertiden ikke for ingenting har givet Løven som Symbol.

(Efter det tyske)

25. Davidssalme

EN USKYLDIGS BØN

I. Bøn om retfærdighed.

1. En salme af David.
Skaft mig ret, Herre, thi jeg har levet i uskyld, jeg stolede på Herren og vaklede ikke.

2. Ransag mig, Herre, og prøv mig, gransk mine nyrer og mit hjerte.

II. Salmisten bedyrer sin uskyld og glæde ved Gud.

3. Thi din godhed står stadig for mine øjne og i din sandhed vandrer jeg.

4. Jeg tager ikke sæde blandt falske mænd og kommer ikke sammen med rænkefulde.

5. Jeg hader de ondes forsamling, gudløse omgås jeg ikke.

6. Jeg tvætter mine hænder i uskyld og går omkring dit alter, Herre,

7. for højlydt at forkynde din pris og fortælle om alle dine undergerninger.

8. Herre, jeg elsker det hus, hvor du bor, det sted, hvor din herlighed har sit telt.

III. Bøn om bevarelse for de gudløses skæbne.

9. Bortriv ikke min sjæl med synderne og mit liv med blodbetænkte mænd,

10. i hvis hænder der er skændselsdåd og hvis højre er fuld af bestikkelse.

11. Men jeg vandrer i min uskyld, frels mig og vær mig nådig.

12. Min fod står på en jævn sti, i forsamlingen vil jeg prise Herren.

*

Muligvis stammer denne salme fra den tid, da David af Saul blev forfulgt, som var han den værste forbryder, skønt han vidste sig selv fri for al skyld. Derfor kan den unge mand med rolig samvittighed indanke sin sag for den Højestes domstol og bede om ret og retfærdighed og beskyttelse mod den skæbne, der før eller senere må ramme de ugudelige fjender.

Når David åbner hele sit hjerte for Gud, er det ikke forfængelig selvros, men den gode samvittigheds vidnesbyrd, som Gud selv ønsker og anerkender. Det er tre ting, som den unge

helt gør gældende overfor den Allerhøjeste: sin glæde ved Moselov og den deri åbenbarede sandhed; sit had til synden, der holder ham borte fra ugudelige mennesker, og endelig sin kærlighed til Herrens hus og den liturgiske gudsdyrkelse på det hellige sted.

Som den lovlige Israelit, han er, vasker han sine hænder ved indgangen til det hellige telt. Han tager del i processionen omkring brændofferaltret, og han elsker det sted, hvor Guds herlighed i skystøtten kommer til syne. Det er klart, at en sjæl, der i al sandhed kan tale om et sådant sindelag, har lov til at regne med Guds velbehag og hjælp og beskyttelse. Derfor er David også ganske sikker på, at han bliver bønhørt. Salmens sidste vers udtaler, at han har fast grund under fødderne, og at nu lover han offentlig taksigelse for Guds bistand i de fromme Israellitters forsamling.

Vers 6 til 12 i denne salme har fået en fast plads i den nye pagts gudsdyrkelse. I hver hellig messe bruges de efter ofringen for at forklare symbolikken i den ceremoni, der kaldes håndtvætningen. Når præsten tvætter sine hænder, skal dette være et udtryk for hans ønske om at kunne frembære det hellige offer med fuldkommen sjælelig renhed. Således har Kirken forstået denne symbolske handling lige fra de ældste tider.

Dog ikke blot præsten, men også alle andre tilstedeværende bliver mindet om, hvad der er det vigtigste for os i Guds øjne. Er man i Herrens hus og står man foran alteret, bør ens hjerte og sjæl være fuldkommen ren. Dertil er den rette anger nødvendig. Vort indre bør være opfyldt af glæde, beundring og ærefrygt, når vi skal til at tilbede, lovprise og takke den Allerhøjeste. Kærlighedens ånd bør knytte os til det sted, som Gud har valgt til sin bolig, og få os til jævnlige at besøge ham her. Vi skal beherskes af inderlig længsel efter, at Gud må jævne vort livs vej, så vi ikke snubler og går til grunde sammen med hans fjender, men når livets sande mål og kan lovprise Gud og takke ham med de store skarer, som er hjemme hos ham og omgiver hans trone.

På denne måde er 25. Davidssalme en god hjælp til at løse vort korte jordelivs opgave med ære. F. K.

{ J korte Træk - }

I Paaskedagene var Gudstjenesterne i Berlin og i hele den sovjetrussiske Zone saa stærkt besøgt, at Kirker og Kapeller mange Steder var overfyldt. Særlig paafaldende var den store Deltagelse fra Ungdommens Side. Dette opfattes som en stiltfærdig og aabenlyst Protest mod de utrættelige Forsøg fra kommunistisk Side paa at tvinge de unge til Deltagelse i de saakaldte Ungdomsindvielser samt paa at profanere Paaskehelligdagene. (KNA).

Den Hellige Fader har indviet den første Sten til den ny mexikanske Nationalkirke i Rom. Kirken skal ligge ved Via Aurelia og den første Sten er fra Tepeyac-Højen ved Mexico-City (KIPA).

Konnersreuth var Langfredag Maallet for over 5000 Personer, deriblandt talrige Amerikanere, Schweizere, Øst-rigere og ungarske Flygtninge. En Del af de besøgende fik Lejlighed til at besøge den stigmatiserede Therese Neumann, som igen i Aar medoplevede Herrens Lidelse (KNA).

I mange Kirker i Ungarn afholdtes der i Aar Midnatsmesser Paaskenat (KNA).

Natten til Langfredag døde den betydelige østrigske katolske Forfatterinde Enrica von Handel-Mazzetti i sit Hjem i Linz, 85 Aar gammel. Hun traadte frem for Offentligheden for snart et halvt Aarhundrede siden med det bemærkelsesværdige Værk »Meinrad Helmpergers denkwürdigen Jahr«, som var det første Forsøg paa at skabe en moderne katolsk Litteratur (KNA).

Den katolske Arbejderungdom i Portugal afholder i næste Uge sin første Nationalkongres i Lissabon. I Kongressen deltager Grundlæggeren af CAJ, Mgr. Cardijn (KNA).

Det pavelige Statssekretariats Substitut, Mgr. Dell'Acqua, overrakte sidste Uge den Hellige Fader det første Eksemplar af Beretningen om den Hellige Stols Virke i 1954. Bogen er i Aar paa 432 Sider og giver et Overblik over den Hellige Faders Virke, Audienser, Taler samt pavelige Dokumenter (KNA).

Direktøren for Institutet for kinesiske Bibelstudier i Hongkong, Père Gabriel Allegra, er sammen med fire kinesiske Docenter i gammeltestamentlig Litteratur ankommet til Palæstina for at forberede en Oversættelse af og en Kommentar til det Ny Testamente paa Kinesisk (KNA).

Notre Dames kendte Prædikant gennemt i Aar, P. Riquet S.J., har nedlagt sit Hverv ved Pariser Katedralen (KNA).

I arkæologiske og kirkelige Kredse nærer man alvorlig Ængstelse for den gamle St. Nikolaus-Basilika i Bari. Grunden er undermineret af Vand og der kræves alle til Raadighed staaende Midler for at bevare den berømte gamle Basilika (KNA).

KIRKENS VÆRNEHELGEN SANKT JOSEF

Siger Kristus ikke, at »helvedes porte« skal aldrig overvælde Kirken? Hvis dette er sandt, hvortil så en værnehelgen? Er Sankt Josefs hjælp så ikke ganske overflødig? Eller er han måske mægtigere end selve Kristus?

Kære ven, det er en ganske naiv og barnlig opfattelse af Kristi magt, der kommer til udtryk i de anførte ord. Vel er Kristus almægtig, men hans magt benytter sig nu engang af jordiske kræfter, af menneskelig hjælp. Kirken består af mennesker, der både kan hjælpe og skade den, jordiske magter, der kan modvirke den og samvirke med den. Alle de naturlige og menneskelige hjælpemidler tager Kristus i brug for at hjælpe Kirken igennem farlige tider. Således benytter han sig også af den faderlige omhu, den trofaste og uselviske omsorg, som Kristus selv har erfaret under sit jordiske liv fra sin plejefaders side. Kristus stoledede på ham. Det er derfor, Kristi Kirke ser op til ham og anbefaler sig til ham. Hans hjælp er selve Kristi hjælp til sin Kirke.

pater.

Husk sedlen

Frederiksberg K.U.K.: to. 21. apr.: Bordtennis.

Torsd. d. 28. apr. får vi besøg af de nye konfirmander.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 23. apr. kl. 20: Generalforsamling.

Lø. d. 30. apr. farvefilmsforevisning m. m.

... og glem ikke at uddele foldere!

Bed og arbejde

bliver mottoet for arbejdslejren på Øm i år; men derfor skal der alligevel være tid til fornøjeligt og kammeratligt samvær omkring lejrblået efter dagens slid.

Arbejdslejren er i år lagt i dagene fra d. 25/6 til d. 3/7. Indret allerede nu din ferie herefter!

Tilmelding og nærmere oplysninger hos Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Skt. Jørgen Klubs

Italiensrejse

Interview med pastor H. Jorna, der deltager som rejsepræst.

Hvad synes pastor Jorna om Skt. Jørgens Klubs planlagte italiensrejse? Jo! Planen byder på strålende og spændende ting. Planen er lagt således, at hver dag af rejsens 3 uger bringer uforglemmelige oplevelser af noget af det skønneste, der findes i Europas natur og kultur.

Har pastoren før kørt lange strækninger i bus?

Ja, det har jeg, og således kan jeg sige, at rejsens flotte bus og godt fordelte køretimer skåner de rejsende for træthed. Der køres slet ikke om natten. Om natten soves der efter frit valg, enten på udmærkede og billige hoteller eller på gode vandrehjem. På denne måde er også rejsens kost- og logiomkostninger lave.

Hvilke er rejsens højdepunkter?

Et valg er svært her, men som planens højdepunkt og i dennes rækkefølge vover jeg at nævne: Rhinen, Alperne, Lugano, Rom, audiensen hos Paven, messe i katakomberne, Venedigs kanaler og Rothenburg.

Ugens samtale

— Sikken en masse plads, Stafetten ofrer på omtale af udenlandsrejser; man skulle næsten tro, I fik procenter!

— Det får vi nu ikke, men vi ved, at det er af meget stor betydning, at danske katolikker kommer en tur til mere katolske egne.

— Hvorfor da det?

— Det styrker altid troen at se andre udøve den og leve efter den, og det giver friskt mod til selv at prøve på at leve et katolsk liv.

— Jamen, man kommer da ikke særlig meget i forbindelse med katolikkerne i de forskellige lande.

— Desværre ikke ret meget, men man kan da se, hvor hjemmehavende de færdes i deres kirker på alle dagens tider, og man kan se de spor, som deres tro har afsat overalt, landevejskrucifikser, små kapeller, Gudsmoderfigurer i husnicher o.s.v. Man kan simpelthen ikke undgå at blive påvirket af disse ting — hvis man altså tænker over, hvad de betyder, og ikke bare betragter dem som »seværdigheder«.

— Jamen, hvorfor kan man ikke ligeså godt rejse med et almindeligt rejseskureau?

— Fordi det som regel ikke er tilfredsstillende for en katolik. Disse rejseselskaber lægger f. eks. ikke deres tro har afsat overalt, landevejskrucifikser, små kapeller, Gudsmoderfigurer i husnicher o.s.v. Man kan simpelthen ikke undgå at blive påvirket af disse ting — hvis man altså tænker over, hvad de betyder, og ikke bare betragter dem som »seværdigheder«.

— Ånden??

— Ja, ånden eller tonen, om du vil, i rejseselskabet. Det er nu engang ikke særlig morsomt for en katolik at rejse sammen med en flok almindelige danskere, som bander ustandseligt, og hvis tankegang tit afslører en total sjoflen af Guds bud.

— Jamen, der er da også mange pæne mennesker med på sådan en rejse.

— Ja, bevares, pæne og hæderlige mennesker, som dog gerne håner alt katolsk, bare fordi det ikke hører med til deres lilleverden hjemme i Pærgekøbing! De får nøjagtigt det samme ud af en rejse i katolske omgivelser som en blind af et besøg på en maleriudstilling! Og uden hæmninger fremsætter de deres uforgribelige mening om de stakkels uvidende sydlændinge, som brænder vokslys til ære for Madonna, om de arme nonner, som holdes indespærret og som aldrig må gifte sig, om »baren« i Peterskirken, o.s.v.

— Du vil med andre ord anbefale alle katolikker, som vil ud at rejse, at tage med på een af de katolske rejser?

— Ja, absolut!

Det afhænger også af DIG-

Gang på gang hører man ikke-katolikker, der går til undervisning, sige: »Men hvorfor er der dog aldrig nogen, som har fortalt mig alt dette før?«

Ja, hvorfor? Spørg dig selv. Hvad gør DU for at hjælpe de mennesker, som du omgås, ind i Kirken? Har du f. eks. nogensinde prøvet på at få onkel Arthur til at gå med dig til messe eller aftenandagt?

»Jamen — han siger sikkert nej; det interesserer ham vist ikke«, svarer du måske.

Hvorfra ved du, at det ikke interesserer ham? Han er måske bare — som næsten alle ikke-katolikker i Danmark — opdraget til omhyggeligt at holde Gud ude fra sin daglige tilværelse. Først og fremmest: bed for ham — og gør så hvad du kan på en høflig og taktfuld måde. Og giv ikke straks op, fordi dine planer måske ikke lykkes i første omgang!

Kom, Helligaand

47 s., kr. 2,00. 15 illustrationer.

Til brug for de unges forberedelse til konfirmationen er ovenstående lille undervisningshefte udsendt i disse dage. Det er en kombineret katekese og arbejdsbog, idet teksten ledsages af et antal tegninger, som skal koloreres af børnene. Endvidere er der spørgsmål, som skal besvares, således at konfirmanden efter modtagelsen af sakramentet beholder den lille bog som minde.

Bogen er skrevet af en søster i Notre Dame-ordenen og oversat fra engelsk. De mange billeder gør den tiltrækkende for barnet.

Øm-billederne i Esbjerg

Lørdag den 19. marts var D.U.K.s formand, Børge Berg, Århus, i Esbjerg for at vise lysbilleder fra Øm-borgens historie og dens liv.

Menigheden var mødt talrigt op og fik gennem billeder og foredrag et godt indtryk af livet der. Billederne var samlet sammen fra alle de mange, der under store og små besøg havde villet tage et minde med hjem: enten det drejede sig om indvielsen af grundstenen, af brøndgravningen, af selve rejsningen af barakkerne eller af valfarter, børneleje og skoler.

Foredrag og lysbilleder skulle forny interessen for Øm-borgen og det gjorde de, det viste sig klart ved det efterfølgende kaffebord, hvor der oven i købet kom gang i det noget hensygnende salg af Øm-obligationer.

Esbjerg blev det første sogn, som fik denne nye serie Øm-billeder at se, men det er D.U.K.'s ønske, at billederne kan komme rundt i alle sogne. Man skal blot henvende sig til landsfor-

manden, Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Oluf Bohn.

I Juli 1853 forsvandt Sjælesørgeren for de polske Flygtninge i England, P. Henry Borynski, sporløst. Det engelske Politi iværksatte omgaaende et omfattende Eftersøgningsarrangement som Følge af Sagens mystiske Karakter, men Arbejdet har hidindtil været uden Resultat. I en netop udkommet Bog »Soviet Spy Net« erklærer Forfatteren E. H. Cookridge, at det maa betragtes som hævet over enhver Tvivl, at Borynski er blevet likvideret af en Henrettelseskommando. Baade i Warszawa og Moskva ved man udmærket Besked herom, skriver han. Netop i Nordengland er Sovjets Agenter yderst virksomme, og netop her var det, at den uforfærdede Pastor Borynski arbejdede mellem sine Landsmænd. Han blev ringet op en

Aften sent og kaldt ud til et Sygeleje — og han vendte aldrig mere tilbage. I Løbet af de sidste Aar har syv Øst-europæere mistet Livet i Storbritanien paa denne Made. Alle Politiets Efterforskninger har været resultatløse (KIPA).

Palmesøndag modtog den Hellige Fader Deltagerne i den Verdenskongres for Forebyggelse af Erhvervsulykker, som har været afholdt i Rom. I en kort Tale til Kongresdeltagerne understregede Paven Nødvendigheden af en effektiv Forebyggelse af Ulykker ud fra rent menneskelige Motiver. En fuldstændig Løsning, erklærede Paven, vil man dog først kunne naa frem til i det Øjeblik, hvor disse Problemer bliver ført op i et højere Plan, der tager Hensyn til alle Arbejdernes berettigede Behov. Blandt de 800 Delegerede var der Repræsentanter for henimod 30 Nationer (KNA).

Horsens

<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj <i>reparere i</i> FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen <i>aut. Installatør</i> »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618</p>	<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 <i>Specialitet: URE og BRILLER</i> Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Vejle

<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langeliaie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Leverandør til Sct. Maria Hospital Poul HENRIKSEN <i>Raadhusorvet</i></p>
<p>Mel- & Foderstofforretning <i>Møllendaalg</i> J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 <i>59 Aars Erfaring</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 14 38 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Vejle Træløst & Kulkompani Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen. Apr.-Maj.

24. S. 2. Søndag e. Paaske (580—(hvid) 41); 2. Bøn: St. Fidelis af Sigmaringen (881); Paaskens Præf. (518).
25. M. St. Markus, Evangelist (882—(rød) 92); 2. Bøn: Bededagen (595); Præf. (524).
Hvor der i Dag — den større Bededag — holdes Procession, synges efter denne: (violet) *Bededagens Messe* (594—44); 2. Bøn: St. Markus (882); Præf. (518).
26. Ti.† St. Cletus og St. Marcellinus (rød) (885); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Apostlenes Præf. (524).
27. O. ST. JOSEF, hele Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Petrus Canisius ([158]); Præf. (523).
28. T. St. Paulus af Korset (885); (hvid) 2. Bøn: St. Josefs Oktav (891), 3. Bøn: St. Vitalis ([12]); Præf. (523).
29. F. St. Petrus Martyr (889); 2. (rød) Bøn: Oktaven (891); Præf. (523).
30. L. St. Katharina af Siena (890); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (891); Præf. (523).
1. S. St. Filip og St. Jakob, Apostle. — I Dag højtideligholdes Festen for (hvid) St. Josef, hele Kirkens Værnehelgen.

Bazar paa Frederiksberg

Søndag den 1. Maj afholder Sankt Mariæ Kirke Basar paa Jens Jessensvej 7. Vil nogen give os en Haandsrækning ved at støtte vor Basar, enten ved et Besøg eller en Gave, vil vi være meget taknemmelige. Ogsaa vore Lødsedler beder vi Dem omfatte med Velvilje. Paa Forhaand Tak.

Komiteen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Sct. Annæ Kirke

Kl. 8,30: Sangmesse med Trosbe-kræftelse. — Kl. 10: Stille Messe. — Kl. 17: Andagt.

Sct. Frans' 3. Orden

har Møde Søndag den 24. April Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Academicum Catholicum

Torsdag d. 28. april kl. 15 mødes *gymnasiastgruppen* med pastor Bjørn Højbo på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 A.

Søndag d. 1. maj kl. 9: Messe i kapellet, Østebrogade 7 D — med prædiken af pater A. Raulin O.P. Derefter fælles morgenmad.

Torsdag d. 3. maj kl. 20 holder den *øumenisk-sociale gruppe* møde hos cand. polit. Børge Mannov, Monrads Allé 15.

Det nyeste Nummer af »Acta Apostolicæ Sedis« publicerer den Pavelege Bulle om Pave Pius X's Helgenkaaring. Det Pavelege Dokument begynder med Ordene »Cum Christus Jesus« og fylder 15 Sider. Det indeholder en Skildring af de forskellige Afsnit af den kanoniske Helgenkaaringsproces og Enkeltheder i Helgenkaaringshøjtideligheden. Bullen er undertegnet af den Hellige Fader samt af de 15 Kardinaler, der deltog i Helgenkaaringen (KNA).

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiionshjem

Eftermiddagshjælp

ca. 4 Dage ugentlig, hvor Husmoderen er ude, søges.

Tlf. Eva 4325 y efter 18.

500 katolske Delegerede fra ca. 40 Nationer ventes til Pax Romanas Verdenskongres, som finder Sted i Dagen fra 17.—25. August ved Universitetet i Nottingham under Foresæde af Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin og den apostoliske Delegat i Storbritannien, Ærkebiskop O'Hara. Festlighederne tilrettelægges af Newman-Selskabet og »Catholic University Federation of Great Britain« (KIPA).

I Paasken fejrede de kristne Skolebrødre — hvis Kongregation blev stiftet af La Salle i 1685 — 100-Aarsdagen for deres Virke i England. De underviser idag ca. 5500 Elever i 11 Skoler og driver endvidere et Lærerseminarium samt et Seminarium til Uddannelse af deres egne Medlemmer (KIPA).

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

»Katolske Rejser«

Italien: Firenze—Assisi—Rom etc. 27/9—8/10 etc. Gejstlig Leder: Pastor N. R. M. Oppermann.

Ved tilstrækkelig Tilslutning ogsaa Afrejse den 21/6 og 26/7 etc.
12 Dage — Pris 600 Kr.

Lourdes: Med moderne Langtursbus helt fra København gennem 4 Lande.

Gode Hoteller, Udflugter, Entréer etc.

Afrejse: 15/5 — 3/6 — 11/9. — 15 Dage — Pris 985 Kr.

Skriv eller ring efter udførligt Program.

VIKING NORDTURIST,

Vesterbrogade 6 D, København K. — Telf. Minerva 4201.

Arrangør, Rejseleder: E. B. Rasmussen.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Ved en beklagelig fejltagelse er i forrige nummer i en annonce fra Engaard Hansens begravelsesmagasin i Nykøbing F. et forkert manuskript blevet benyttet.

Katolsk Ugeblads annonceanfdeling.

Støt Ugebladets Annoncører

<h3>Aarhus</h3>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSE Telefon 2085 HANS BROGEGADE 15 Lev. til Sct. Joseps Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensgade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>	 <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct Joseps Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogeg. 4 . Tietgenapl. Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>Katolske Begravelsesor - Ring til 22888 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jærgaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>
<h3>Næstved</h3>	<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys --Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansøns Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagenavej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

URBI ET ORBI

Irlænder blev Dominikanernes ny Generalmagister

Dominikanerordenen er Kirkens syvendestørste Ordenssamfund

Dominikanerordenens Generalkapitel i Rom valgte Paaskemandag P. Michael Browne O.P. fra Ordenens irske Provins, til Ordenens ny Generalmagister og dermed til Efterfølger af den sidste Aar ved en Trafikulykke omkomne Dominikanergeneral P. Suarez.

Dominikanerordenen tæller idag over 30 Provinser med 8500 Medlemmer. Det er Kirkens syvendestørste Orden. Fra 1945 og til 1954 har den kunnet opregne en Vækst paa 6,8 Procent. — Efter Medlemsantal er Jesuitterne de første med 32.000 Medlemmer, derefter følger Franciskanerne med 25.000, Salesianerne med 17.000, de Kristelige Skolebrødre med 14.800, Kapucinerne med 14.000 og Benediktinerne med 11.000 Medlemmer (KNA)

»De forfulgte blev ikke vankelmødige«

»De forfulgte bliver ikke vankelmødige; de er forblevet deres Kald tro, thi de ved, at de gennem Lidelse og Kors forbereder deres Opstandelses Triumf«. Saaledes erklærede Radio Vaticana paa Fem-Aarsdagen for de tjekoslovakiske Klosters Ophævelse. 13. og 14. April 1950 blev — som det vil erindres — de tjekoslovakiske Ordensfolk fordrevet fra deres Klostre af den kommunistiske Regering og anbragt i Koncentrationslejre. Siden da har de været afskaaret fra enhver Kontakt med Omverdenen. I det mellemtiliggende Tidsrum har de interne rede været Genstand for gentagne Forsøg paa at faa dem til at forlade deres Ordensliv eller afsvære deres Tro. »Omskolingsgrupper« har arbejdet energisk paa at omdanne deres aandelige Orientering, men Forsøgene er blevet indstillet, eftersom de ikke gav de forventede Resultater (KNA).

Striden om Quemoy

Striden om Øerne udfør det kinesiske Fastland er af afgørende Betydning, erklærer Biskoppen af Amoy, Mgr. Velasco O.P. Saa længe Nationalisterne formaar at holde disse Øer, udtaler han, vil Befolkningen bevare Forhaabningerne. Giver man først op her, da vil Modstandsviljen udslukkes hos mange paa Fastlandet. — Sjælesorgen blandt Katolikkerne paa Quemoy varetages af franske Franciskanere (KIPA).

Boxer-Opstandens Martyrer beatificeret Hvide Søndag

I Begyndelsen af indeværende Aarhundrede blev adskillige Tusinde Kristne i Kina myrdet paa den grusomme Maade under den saakaldte Boxer-Opstand. Paa Hvide Søndag i Aar blev 52 Kinesere og fire europæiske Missionærer, der led Martyrdøden under denne Opstand, saligkaaret i St. Peter. De nye salige stammer fra det Apostoliske Vikariat Sydøst-Tsheli, der svarer nogenlunde til Provinzen Hopenh idag og hvor Sjælesorgen dengang varetoges af franske Jesuiter.

Saligkaaringen fandt Sted i St. Peter Kl. 10. Om Eftermiddagen afholdtes en Festandag til Ære for de nykaarede Salige. Den Hellige Fader deltog i Andagten (KNA).

Af de fire Missionærer, der nu er blevet saligkaaret, hengav Patrene Ignatius Mangin S.J. og Paul Dennis S.J. deres Liv for Kirken ved Foden af Alteret 29. Juli 1900. Sammen med dem myrdedes 2000 Kristne, som havde taget deres Tilflugt til Kirken, enten ved Revolverskud eller omkom i Flammerne, da Kirken var blevet stukket i Brand. Blandt de ny Salige er endvidere en Kvinde, Fru Maria Tchou-U-Che-U, hvis Mand ledede Forsvaret af Landsbyen og derved kom af Dage. Hun havde stillet sig beskyttende op ved Indgangen til Kirken og blev som en af de første ramt af Oprørernes Kugler.

En Maanedstid tidligere var to andre Jesuiterpatres blevet myrdet af Boxerne i Ou-Y; de blev gennemboret af Oprørernes Lanser og Sværd, medens de knælede paa Trinene op til Alteret i Missionens Kirke.

De 52 indfødte Martyrer repræsenterer alle Klasser og sociale Lag i Kina. Blandt dem er der 17 Mænd, 8 Børn og unge under 20 Aar, 16 gifte Kvinder og 11 ugifte Kvinder. Af disse fremhæver Saligkaaringsakterne — der har omfattet over 2000 Personer — især to, nemlig den 20-aarige Peter Tchou-Jeu-U-Sinn og den knapt 14-aarige Anna Wang. Peter Tchou var Elev i Missionsskolen i Sydøst-Tsheli og blev taget til Fange af Boxerne. Den modige unge Mand afslog gentagne Forsøg paa at overtale ham til at falde fra Troen, hvorefter han blev halshugget. Anna Wang trodsede ligeledes alle Forsøg paa at faa hende til at falde fra. Hun blev ligeledes halshugget, og hendes Lig, som var blevet jordet ganske nødtørftigt uden Kiste, blev 15 Maaneder senere fundet ganske uskadt og overført til hendes Fødeby (KIPA).

Den Hellige Fader vil indtil videre vise sig i Vinduet til sit Arbejdsværrelse tre Gange om Ugen — Onsdag, Fredag og Søndag — ved Middagstid og meddele den Apostoliske Velsignelse (KNA).

Videnskabsmænd hos Paven

Søndag 24. April modtager den Hellige Fader de Medlemmer af det pavelege Videnskabernes Akademi, som 25. April deltager i en Studieuge i Rom. Det ventes, at Paven ved Audiensens Begyndelse, som finder Sted i Konsistorialesalen, vil holde en Tale. Foruden Videnskabsmændene er ogsaa de i Rom bosiddende Kardinaler samt Medlemmerne af det diplomatiske Korps ved den Hellige Stol indbudt til Audienzen. Samtidig med Studieugen afholder det Pavelege Videnskabernes Akademi sin Generalforsamling (KNA).

Peron udsteder Forbud mod Religionsundervisning

Argentinas Biskopper drøfter Situationen

Under Foresæde af Ærkebiskoppen af Buenos Aires, Kardinal Santiago L. Copello, har det argentinske Episkopat været samlet for at drøfte den argentinske Regerings seneste kirkefjendtlige Forholdsregler. Torsdag i sidste Uge havde Præsident Peron efter forudgaaende behørig publicistisk Forberedelse i de regimetro Blade udstedt en Forordning om »forbigaaende« Forbud mod Religionsundervisning i alle Statsskoler. Denne Perons seneste Skærpelse af Kirkemampen er fremfor alt en Følge af Krav fra de peronistiske Fagforbund. Højerestaaende Embedsmænd har til Gengæld i de senere Dage i flere Tilfælde protesteret imod de kirkefjendtlige Forholdsregler.

Kampagnen imod Kirken er ligeledes tiltaget ganske betydeligt i den peronistiske Presse i Løbet af de sidste Par Uger. Fagforbundenes officielle Organ, »La Prensa«, har saaledes aabenlyst gjort sig til Talsmand for en Adskillelse mellem Stat og Kirke og kræver, at Gejstligheden indskrænker sig til at udfolde deres Virke indenfor Sjælesorgen (KNA).

Belgien censurerer Hyrdebrev

Den liberale belgiske Justitsminister Albert Lilar har i en Skrivelse til samtlige Direktører for de belgiske Straffeanstalter bekendtgjort, at de belgiske Biskoppers Hyrdebrev maa underkastes en Censur forinden de gøres tilgængelige for Fangerne. Ministeren paahæber sig Artikel 293 i det belgiske Straffereglement, hvorefter »politiske Publikationer« maa fjernes fra alt Læsestof, som bliver givet til Fangerne. Dette gælder altsaa ogsaa for alt, hvad Kirkens Tjenere har at sige Fangerne og at give dem at læse.

I katolske Kredse i Holland har denne Forordning vakt stærk Uro efter at Trafikminister Anseele havde forordnet Censur over den belgiske Radio ved Reportagerne om Katolikernes Demonstrationer 26. Marts (KNA).

Katolsk

1. maj 1955
103. Aargang
Nr. 18

Ugeblad

Bøn paa Danmarks
Befrielsesdag

Mødet i Bandung

Situationen i Argentina

Josef, Kirkens
Værenhelgen

Den, der skriver disse Linier, var forleden i folkekirkeligt Præsteselskab og Samtalen kom ind paa Konversioner. Selv behøvede jeg ikke at sige ret meget, da der blandt Præsterne var baade Anklager og Forsvarer i Konvertiternes Sag. Nogle fandt det ganske givet, at Katolikkerne øvede deres lumske Kunster, som fik ubefæstede Sjæle til at gaa ind til noget, de i Virkeligheden ikke anede, hvad var. Men de fik Svar af deres egne, som havde gjort den Erfaring, at Konversioner først fandt Sted efter grundig Forberedelse og samvittighedsfuld Overvejelse. »Jeg tager ikke i Betænkning,« sagde en, »oprigtigt at lykønske en Konvertit. Han har foretaget sit Skridt,

drevet dertil af sin Samvittighed og efter vedholdende Bøn. Jeg vilde være en daarlig Kristen, hvis jeg ikke følte Glæde over, at et Menneske følger, hvad han mener er Kristi Vilje.«

En anden sagde, at man ikke behøvede at ængstes over Konversionernes Antal. Han mente, at der var et mindst lige saa stor Antal Katolikker, som blev Protestanter. Han kendte mange

Referat af en Samtale

Tilfælde, hvor en Katolik var viet folkekirkeligt og behørigt havde skrevet under paa sine Børns folkekirkelige Opdragelse. Selv havde han døbt adskillige Børn, der havde en Far eller Mor, som havde været Katolik.

Det er rigtigt nok, sagde en, men er det noget at være glad over? Jeg har ogsaa truffet forhenværende Katolikker af den Type. Men jeg har endnu ikke mødt nogen, der bare paastod, at de var kommet til den Overbevisning, at vor Tro var rigtigere eller bedre. Naar jeg har spurgt mig for, har de bare svaret, at de foretrak at være ligesom Folk plejer at være her til Lands.

Saa var der en, der fortalte en Oplevelse, han havde haft. En Katolik og en Protestant kom til ham for at blive viet. Han spurgte Katolikken, om han vidste, at han som Katolik burde vies i en katolsk Kirke. Jo, det vidste Katolikken nok. Om han da var blevet Protestant? Næh, det var han ikke. Ja, men jeg vil ikke være med til, sagde Præsten, at De handler imod Deres Samvittighed. Det var noget andet, hvis han var kommet til anden Overbevisning, men det var aabenbart ikke Tilfældet. Der kom en hel Diskussion ud af det. Det var tydeligt, at han var overrasket over Situationen. Han troede, at i Folkekirken tog man det ikke saa nøje med den Slags. Han blev ikke viet af mig, sagde Præsten. Jeg skal med Glæde tage mod Katolikker, som af ny Overbevisning søger til Folkekirken. Men vor Folkekirke er for god til, at vi skal tage mod sløje Katolikker, der søger til os, fordi det er nemmere og en ligesom ikke rigtig alvorlig ment Form for Kristendom.

Disse Replikker skal her kun refereres. De rejser interessante Spørgsmaal, ligesom de viser en fornem Tankegang med Sans for baade Folkekirken og Moderkirkens Værdier. Læsere vil selv kunne drage Konklusionerne.

Overalt i den katolske Verden blafrer Tusinder af Kærter foran Vor Frues Billede i Maj.

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

Nøbenhavn F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til St. Elizabeths Hospita

Malermester Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved St. Michaels Gaard

Schulstad's malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Sole Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCER
BERNE

DEN JÆVNE MANDS HELGEN

Roligt og uden at have skabt Opmærksomhed vandrede han gennem Frelseshistorien, og ligesaa stilfærdig er hans Vej gennem Kirkehistorien. Det er nu engang hans Maade at være paa. Han hører til de Mennesker, der udfører deres Dont, saadan som den nu melder sig. De fatter ikke, hvorfor man skal gøre saa megen Blæst deraf. De tager Tildragelserne i den Rækkefølge, som de kommer, og bærer dem i Vor Herres Navn. Det vilde aldrig falde dem ind at stønne eller jamre eller beklage sig, og det ligger ej heller til dem, at ville gøre sig interessante. De bærer deres Skæbne, saa længe som den skal bæres, fortsætter støt og roligt Skridt for Skridt og adventer roligt indtil den, der har lagt Byrden paa deres Skuldre, paany tager den fra dem. Men derfor er de dog langt fra at være Pakæselnaturer, tværtimod ... deres Indre er saa langt rigere.

Det var slet ikke lagt saa let til Rette for ham. Da hans Trolovede kom og aabnede sit Hjerte for ham, vilde man udmærket have kunnet forstaa, at han kunde være »eksploderet«! Han var en ung Tømmermand, der var vant til at Tingene stod i Lod. Og her stod han med eet over for en Hemmelighed, en Tildragelse fra en helt anden Verden, en Kendsgerning, der kunde have virket smerteligt paa ham. Hvorfor skal man dog ikke være ærlig og indrømme dette! Det vilde være helt forkert, om man — bare fordi det vilde »se pænere ud« — vilde omskabe ham til et æterisk Væsen. Og det er ganske sikkert ogsaa helt forkert, dersom vi bare for en Nemheds Skyld vil gøre ham til en gammel Mand. Man fratager ham derved ikke blot en Del af hans Kamp, men ogsaa af hans Fortjenester, af hans Indsats. Vi elsker denne jævne Tømmermand, fordi han var den han var, fordi han er Helgenen for den jævne Mand, der holder sammen paa Verden.

Det har sikkert ingenlunde været let for ham; men han har baaret det. Han har besejret sin Trods og paa denne Maade bevaret den bedste Del af sin Faderværdighed. At være Far betyder nemlig langt mere end hvad Biologerne forestiller sig. Etsteds i Skriften siges der: »Og han drog med dem ned til Nazareth og var dem underdanige.« »Han tog til i Alder og Visdom og Naade for Gud og Mennesker.« Han tog til i Alder og Visdom: her gør Faderen sig bemærket. Derved menes Samtalerne mellem Fader og Søn, Tømmermandens Forklaringer, Henvisninger, Omsorg og Faderstolthed, fremfor alt den ædle mandige Ærbødighed for det, der er Resultatet af ens egne Hænders Gerning. Enhver

Fader ved saa udmærket, at hans Søn er noget for sig selv, og dog en fremmed i mangt og meget, som man maa respektere. Og hvor meget stærkere maa ikke netop Josef have følt dette.

Hvor mange Gange maa han ikke i disse Aar have tænkt paa sit andet store Eventyr, der netop har lært ham hvor nært hans Liv har været knyttet til Underet. »Staa op, Josef,« havde Englen sagt til ham ved Nattetide, »tag Barnet og dets Moder og flygt til Ægypten.« Den Gang samlede han i Huj og Hast deres faa Ejendele sammen og begav sig paa Vej. Og paa hele Turen, under alle Farer og Vanskeligheder og Usikkerheder, har han lagt sin faderlige Omsorg som en beskyttende Kappe omkring Jomfruen og hendes Barn. En Bølge af Kærlighed har gennemstrømmet ham, naar han har mindedes dette, og han har været stolt derved: de behøvede ikke at frygte, Jomfruen og Barnet, thi han var hos dem, han, Faderen. Hvor ofte mon han ikke har tænkt herpaa, naar han stod højet over Høvl og Hammer. Og der har spillet et Smil i hans Øjne, et Smil parret med Tak.

Og saa har ogsaa han en Dag maattet lægge Høvl og Maal fra sig. Hans Tid var omme, han var forberedt derpaa. Det var i sin Orden. De havde ikke mere Brug for ham. Moderen havde sin Søn, og denne var vokset ind i sin Mission. Han kunde godt gaa bort. Men førend han drog bort, strejfede hans Blik endnu engang den Kvinde, der sørgede for ham, hans Øjne hvilede endnu engang paa Sønnen, og han fornam den Fred, som han havde skænket dem. Det var i sin Orden — han kunde drage bort.

Ja, saadan maa han have været. Helgenen med det blide Navn, en retfærdig Mand, der gjorde, hvad der skulde gøres, som sluttelig ogsaa mestrede

det usædvanlige og ikke bøjede af for det — den jævne Mands Helgen.

Og netop af den Grund har ogsaa den jævne Mand en saa stor Tillid til ham. Han elsker ham. Og jo mere forvirret Verden bliver og jo mere uforstandigt Menneskene gebærder sig, jo mindre Ærbødighed man har for den jævne Mand, der ærligt og redeligt gør sin Pligt, desto større bliver Kærligheden til ham. Til denne jævne Tømmermand har Hærskarernes Herre sagt »Far«. Af ham har han ladet sig føre frem gennem Livet. Og naar man sagde »Tømmermandens Søn« om ham eller til ham, saa har han sikkert hver Gang haft et fjernt Lys i Øjnene.

Og man kan gaa hen til den hellige Josef og tale med ham med ganske jævne Ord. Han ved, hvad det vil sige, naar det ikke slaar til derhjemme, naar der er Fare paa Færde, naar et Barn gør een Sorger. Han ved det, fordi han har oplevet det. Ganske vist har han i Nazareth levet i Himlens Forgaard, om man vil. Men det var dog kun det hemmelighedsfulde Skær, som hviler over alle Hjem, som lever i Fred med sig selv. Han har kendt — som vi — Bekymringerne for det daglige Brød, det daglige Smaakævlere, der maa overvindes, den mørke Trusel, der kan hænge over ens Hovede. Han kan forstaa os. Vi kan sige du til ham og tale til ham som til en Broder. Vi behøver saamænd ikke engang at tale til ham, han forstaa os ogsaa uden det. Hvor tit har han ikke ogsaa klaret det uden Ord. Og han kunde give Afkald derpaa, fordi hans Væsen var nok.

Det er den jævne Mand, der holder sammen paa Verden. Den vilde forlængst være faldet hen i Stumper og Stykker, dersom det var lykkedes at gøre alle Mennesker til Direktører, Managere og Beregnere. De store Revner og de smaa Sprækker i Verden bliver stadig repareret og kittet af dygtige, faamælte og beskedne Folk. Og St. Josef holder sammen paa disse »jævne Mennesker«, gengiver dem den Tillid, der skal til. Det er deres Virkemaal og om fornødent ogsaa deres Økse.

Og naar vi tænker os godt om, saa er netop Dagliglivets Mennesker — ligesom deres Helgen — faktisk de virkelig store. *Sognepræsten.*

FESTDAGENS EVANGELIUM

Paa hin Tid skete det, da alt Folket lod sig døbe, og da ogsaa Jesus havde ladet sig døbe og bad, at Himlen aabnede sig, og den Helligaand steg i legemlig Skikkelse som en Due ned over ham, og en Stemme lød fra Himmelen: Du er min elskede Søn; i dig har jeg mit Velbehag. Og Jesus var, da han begyndte, vel tredive Aar gammel og, som man mente, en Søn af Josef.

(Lucas 3, 21—22).

BØN

paa dagen for

DANMARKS BEFRIELSE

1945 4. maj 1955

HERRE, VOR GUD — FADER, SØN OG HELLIGÅND! I ydmyg tilbedelse træder vi på denne dag frem for Dig, den ene og evige Gud, for at takke Dig for Danmarks befrielse.

Du ville, at Dit væsens enhed også skulle genspejle sig i menneskeheden ved at alle, som Du skabte i Dit billede, skulle have deres oprindelse fra et eneste menneskepar og i fælles tro skulle dyrke og forherlige Dig i den FRIHED, der er hellighedens og sandhedens frugt.

Men i skabningens morgen misbrugte menneskene denne gave og gjorde i hovmod oprør imod Dig. Spredt over jorden i mange folkeslag og tungemål, racer og nationer, har siden hen folk rejst sig mod folk, og de svage har ofte måttet bære trældommens tunge og ydmygende åg. Også vore forfædre har i svundne tider misbrugt deres magt og berøvet broderfolk det gode at herske i eget hus efter egen indsigt og frie vilje. Men Du har i fem tunge år også ladet os selv føle fremmed herredømmes bitre kår, og vort folk har i mørke sukket efter at kaste åget af sig. Med livet som indsats har gode danske mænd kæmpet for Danmarks frihed, idet de hellere ville vove livet, end at deres fædreland for stedse skulle miste sin frihed og uafhængighed. Efter at også uskyldige børn og værgeløse kvinder i krigens sidste time i følge Din uransagelige rådslutning måtte ofre deres liv, oprandt omsider den dag, vi så frem til, og vi kunne atter kalde os et frit folk.

Vi takker Dig af ganske hjerte for den genvundne frihed og bønfaller Dig om, at Du i nåde og barmhjertighed vil se til dem, hvis blod måtte flyde og hvis livsflamme slukkes, for at frihedens fakkelt atter kunne løftes iblandt os. Måtte dens glans altid lyse i vor midte og lade os forstå, at ydre frihed kun kan vare ved, når den er grundfæstet i SJÆLENS INDRE FRIHED, som er skænket os i JESU KRISTI blod: syndernes forladelse.

Ligesom verdens ånd daglig forvirrer os og søger at slå os i sine lænker, således truer også vor egen tilbøjelighed til det onde vor sjæls frihed. Derfor bønfaller vi Dig, hellige Gud, at skænke os attrå efter »dybt at spejle os i den fuldkomne lov, som er frihedens«, den, der gør os til »Guds børn i herlighed«. Måtte — efter apostlens formaning — denne frihed »ikke blive os et skalkeskjul for vor syndige natur«, men besjæle os til den kærlighed, der kan rumines i det ene bud: Du skal elske din næste som dig selv.

Himmelske Fader! Fra Din trone iblandt os, som er kærlighedens, skænke Du os hertil ved Din Søn, Vor Herre Jesus Kristus, fornøden nåde og hjælp, så kraften ikke fattes os i timelighedens trængsler. Han styrke os også i det levende håb, at vi på hin dag, da alle lænker falder, »frigjorte fra forkrænkelighedens trældom« må tilkendes »adgang til Dig i Hans inderste bolig«. »Friet ud af mørkets magt og overført til Din elskede Søns rige« vil vi der uden ophør prise Dig, vor Fader, for den frihed, ingen mere skal tage fra os, og i evig kærlighed vil vi takke Dig for den arvelod, Du har skænket os ved Din Søn, Vor Herre Jesus Kristus, som med Dig og Helligaanden lever og råder, Gud i al evighed! Amen.

NOTER

Det meddeles, at den nyudnævnte Apostoliske Vikar for Nord-Norge, Hs. Excellence Mgr. Johs. Wember, der bliver bispeviet i Tromsø 15. Maj, har lovet at komme til Valfarten i Øm 5. Juni.

AASEBAKKE-VALFART

Søndag 22. maj

Nu er atter den smukke maj måned kommet, den måned, der er indviet helt til Guds moder, og naturligtvis spørger da allerede alle om, hvornår valfarten til Åsebakken finder sted i år. Det er jo en tradition, at ikke alene alle Stor-Københavns katolikker skal deltage, men også at mange kommer fra sognene på Sjælland og Lolland-Falster.

Det er 7. gang i år, vi skal deltage i hyldesten til Jomfru Maria af Åsebakken, og vi venter i år især, at deltagertallet fra provinssognene bliver meget stort. De, der har været med tidligere år, behøver sikkert ikke nogen større opfordring, for efter hvad vi har hørt, er man glad for at have deltaget og vil gerne deltage igen. Men vi håber altså, at man atter i år vil gøre en indsats fra provinssognesside for så stor deltagelse som mulig.

Valfarten starter fra Holte st. — som tidligere år — præcis kl. 8,30. Det sidste tog, der passer hertil, afgår fra Kbh. H. kl. 7,50 (Linie B). Kl. ca. 10,30 ankommer vi til Vor Frue Kloster i Høsterkøb, hvor der umiddelbart efter ankomsten vil blive læst en højmesse (missa de angelis). Alteret vil i år atter være opstillet op ad muren i klosteret som tidligere år, idet erfaringen fra sidste år viste, at det var svært at høre og følge med på den plads, vi havde opstillet alteret på sidste år. Desuden vil der være sørget for et bedre højtaleranlæg, så man i år skulle have alle betingelser for at kunne følge godt med i alt.

Andagten, der bliver holdt af Hans Excellence Biskop Th. Suhr, finder sted kl. 14,00 og vil blive afsluttet med en procession, hvor vi henstiller, at alle deltager for at følge Vor Frue tilbage til klosterkapellet.

Kl. 16,00 afgår der busser direkte fra Åsebakken til Holte st.

Husk at læse meddelelser i de kommende numre af ugebladet!

Mariakongregationernes arbejdsudvalg.

Breviarbønnen og Messen simplificeres

Rituskongregationen har under 23. Marts publiceret et Dekret, hvori der forordnes en Forkortelse af den daglige Breviarbøn samt en Simplificering af Messen, begge Dele fra 1. Januar 1956 at regne. Breviarbønnen skal i Henhold hertil fremtidig kun kræve ca. en halv Time daglig. Der er ikke Tale om Ændringer i Messens centrale Afsnit (KNA).

Ugebladet bringer i næste Uge nærmere Meddelelse om disse betydningsfulde Ændringer.

EN BØN OG EN TAKSIGELSE

Til dig håber jeg, Herre, min klippe; vær ikke døv imod mig, for at jeg, når du ikke hører, ikke skal blive som de, der synker i graven.

2. Hør min tryglende røst, medens jeg råber til dig og løfter mine hænder op mod dit hellige tempel.

3. Bortriv mig ikke med synderen og med udådsmænd, som taler om fred til deres næste, men har ondt i sindet.

4. Løn dem efter deres adfærd og efter deres gerningers ondskab. Betal dem efter deres hænder værk og gengæld dem deres handlinger.

5. Fordi de ikke ænser Herrens gerninger, ej heller hans hænder værk, skal han rive dem ned og aldrig bygge dem op igen.

II. *Tak for sikker bønnehørelse.*

6. Lovet være Herren, fordi han hørte min tryglende røst!

7. Herren, min styrke og mit skjold! Mit hjerte har sat sin lid til ham, og jeg fik hjælp. Derfor jubler mit hjerte, jeg lovpriser ham med min sang.

III. *En bøn for kongen og folket.*

8. Herren er sit folks styrke, tilflugt og frelse for sin salvede.

9. Frels dit folk og velsign din arv, røgt dem og bær dem til evig tid.

Overskriften siger ikke, ved hvilken lejlighed David har sendt denne tryglende bøn op til Gud, der bor i sin helligdom. Men man tager vist ikke fejl, hvis man tænker på den tid, da Absalom rejste sig mod sin egen fader. Hvad der piner denne ganske særligt, er fjendernes lumskhed. Derfor dette nødskrig, der både vidner om salmistens urokkelige tro og tillid til Gud og om den livsfare, hvori han befinder sig.

Hvis Gud ikke bønner ham, bliver hans skæbne den samme som de gudløse synderes. Ikke af hævnlyst, beder salmisten om straf over sine fjender, men fordi de også er Guds fjender, der ikke bryder sig om forsynets styrelse, om den Allershøjestes velgerninger og straffedømme.

Næppe har David fremført sin bøn, før han ligesom ved en indre stemme får at vide, at han er bønnet. Men det kan også være, at det gik ham, som det gik apostlen Paulus, der havde bedt sig fri for den Satans Engel, der slog ham i ansigtet. Efter at han tre gange havde tryglet Herren om, at denne fjende måtte vige fra ham, fik han det svar: »Min nåde er dig nok; thi i svaghed udfolder min kraft sig helt.« (II. Kor. 12,9). En god bøn bli-

ver altid bønnet (det har Gud lovet), men ikke altid således, som den bedende venter det. Tit fyldes jo et menneskes indre med stor trøst trods lidelser, når man bare udøser sit forpinte hjerte for Gud. Den tillid, man således viser den Allershøjeste, er en vidunderlig sejrkraft, der bliver herre over øjeblikkets pine og sorg.

Ved salmens tredje del bliver Davids personlige bøn udvidet til en liturgisk bøn, der fremføres af hele den israelitiske menighed. Gud er jo kilde til kraft, hjælp og velsignelse ikke blot for den enkelte, men også for hele Guds folk, og han er den gode hyrde, der bærer det syge og trætte får på sine skuldre hjem til sig selv i evighedens hus.

Salmens lære for os kristne kan udtrykkes således: når lumsk fjender ikke blot vil skade os på vort jordiske gods, men også vil berøve os vor evige frelse, er der fare for, at både de gudløse og de gudhengivne styrter i fortabelsens afgrund. I denne nød bør den fromme tage sin tilflugt til Herren. Den svære synd er jo den største ulykke, som kan ramme os, større end den timelige død. Hver eneste dag viser, hvor let man kan falde i en svær synd, siden vi hele tiden er omringet af mægtige fjender. Her hjælper kun det, som vor Frelser sagde til sine disciple i natten før lidelsen: »Våg og bed, for at I ikke må falde i fristelsen.« F. K.

APROPOS

Mødet i Bandung

»Den Omstændighed, at 30 af Asiens og Afrikas Nationer kommer sammen for at drøfte deres Interesser, yder den øvrige Verden Bevis paa, at disse Lande ikke længere er villige til at være Kastehold for Verdenspolitikken.« Denne Erklæring, som den indonesiske Premierminister Ali Sastroa Idjojo fremsatte efter Konferencen i Bogor, viser klart og tydeligt den Betydning, der maa tillægges den asiatisk-afrikanske Konference i Bandung.

30 Lande er blevet indbudt til Bandung, nemlig — udover de Stater, der var repræsenteret i Bogor — Burma, Ceylon, Indien, Indonesien og Pakistan, Afghanistan, Kambodscha, den centralafrikanske Union, den kinesiske Folkerepublik, Ægypten, Ætiopien, Guldkysten, Iran, Irak, Japan, Jordanien, Laos, Libanon, Liberia, Libyen, Nepal, Philippinerne, Saudi-Arabien, Sudan og Syrien. Enkelte af disse har imidlertid ikke taget imod Indbydelsen.

De Statsmænd, der er forsamlet i Bandung, repræsenterer — eller hævder i hvert Fald, at de repræsenterer — en samlet Folkemasse, der udgør henimod Halvdelen af Jordens samlede Befolkning. Og selv om det fra forskellig Side er blevet understreget, at man ikke tilsigter Dannelsen af en ny Blok, saa drejer det sig dog i Ban-

dung om intet mindre end at indsætte *Asiens og Afrikas Nationer aktivt i Verdenspolitikken.*

Bandung maa simpelthen betragtes som *Indledningen til en ny Epoke*; der kan nemlig ikke herske nogensomhelst Tvivl om, at de asiatiske og afrikanske Nationer, der nu er vaagnet op til Selvstændighed, vil præge Verden af imorgen. De allerflESTE af disse Lande kæmper ganske vist med uhyre indre Problemer, men Udviklingen i de senere Aar viser ganske tydeligt, at Asien og Afrika er rykket midt ind i Verdenspolitikken.

Bandung har derfor for den samlede Kristenhed en Betydning, som under ingen Omstændigheder maa overses, endsiige undervurderes. Thi dersom Kristendommen ikke vil miste sin Indflydelse paa Morgendagens Verden, saa er det paa højeste Tid, at man søger at vinde Indpas i disse Lande. Det er rigtigt, at der i de senere Aar er blevet udfoldet uhyre Anstrengelser i saa Henseende. Flere af Afrikas Nationer bekender sig allerede for Hovedpartens Vedkommende til Kristendommen, men i de førende Lande i Asien udgør de Kristne et forsvindende Mindretal. Og adskillige Steder — ikke blot i de kommunistiske Lande — gør der sig idag stærke Bestræbelser gældende for at hindre Kristendommens videre Udbredelse eller i hvert Fald indskrænke den.

Man maa med andre Ord søge at finde frem til Midler og Veje til samtidlig med, at man søger at indgive

Kristendommen nyt Liv i den gamle Verden, at udbygge den i Afrika og Asien med alle til Raadighed staaende Midler. Verdensmissionen burde derfor nu idag mere end nogensinde før være enhver Kristens Hjerteanliggende. *Der er ingen Tid at spille, dersom man ikke vil miste Grebet paa den ny Tid.* Situationen er saa alvorlig, at Halvheder kun vil formørke Udsigterne for Kristendommen. Kristendommen maa mobilisere sine sidste Reserver og sende de fornødne Missionærer.

Kommunismen helliger nemlig Bandung sin fulde Opmærksomhed. Der er udsendt den Parole, at den kommunistiske Presse skal skrive udføreligt om Konferencen. Og Hensigten er tydelig nok! Kommunismen ved udmærket Besked med Asiens og Afrikas stedse stigende Betydning og sparer intet Mittel i Agitationen. Spørgsmaalet er nu blot, om Kristendommen har indset Timens Betydning.

Naar Burmas Premierminister for nylig erklærede, at man i væsentlig Grad kunde takke de kristne Missionærer for, at der i hans Land var dæmnet op imod Kommunismen, saa er Kristendommens Betydning for Asien og Afrika dermed tegnet ganske tydeligt. Efter Begivenhederne i Kina er mange Kristne faldet hen i en lammende Resignation, der ene og alene er til Gavn for Kommunismen. Nu er Timen inde til at rejse sig af Sønnen: Den ny Tid hører Kristus til!

C. D.

Hvad ved Du om »imorgen«?

Han var Videnskabsmand, uden Gran af Religion, men altsaa en stor Videnskabsmand.

Hvor ofte havde han ikke lovsunget den moderne Videnskabs grænseløse Udsigter ..., de svimlende Hastigheder, som den regner med ..., Fremtidens Bomber, hvis Ødelæggelsesmuligheder overtræffer enhver Forestilling.

»Om tyve Aar — sagde han til mig — vil vi allesammen have hver vores

lille Flyvemaskine, og i Stedet for at komme spankulerende henad Gaden, vil man lande paa Taget af ens Hus. Videnskaben ...! Naar jeg ser, hvor den støder frem imod det Ubekendtes Uendelighed, saa retter jeg mig op ... Jeg er ikke stolt ... Jeg er den personificerede Stolthed ...!

*

Og naar jeg saa spurgte ham: »Vil vi saa blive lykkeligere?«, svarede han: »Tja ... tja, det er jo en helt anden Sag!«

»Jamen, det er netop den Sag, der interesserer et sølle Væsen som mig!«

»Videnskaben gaar frem, stadig fremad ... Intet formaar at standse den ... Og saa meget des værre for de Fødgængere, som insisterer paa at ville gaa til Fods ...«

Saa sagde jeg til ham: »Pas bare paa ... Mennesket dør ikke ... det ombringer sig selv!«

Og saa lo han.

*

En skønne Aften skete der imidlertid noget foruroligende. Da han henimod Midnat var paa Vej hjem fra en Atomkonference, faldt han pludselig om paa Forlovet og kom først til sig selv, da han var paa Hospitalet.

»Hvad er der i Vejen med mig, Doktor?«

»Aa, ikke noget foruroligende ...«
Og han aandede lettet op og gentog: »Virkelig ikke noget foruroligende ...!«

Men fra dette Øjeblik af var der indtraadt en Forandring med min Ven ... han var blevet rokket i sin Sikkerhed, blevet urolig, forpint, fremfor alt i religiøs Henseende.

Min Ro forvirrede ham. »Det kommer af, at jeg knapt nok tror ... jeg ser.«

»De ser? Hvad vil det sige?«

»Jeg ser Vor Herre overalt. Dersom De fandt en Stump Blyant midt ude i Ørkenen, saa vidste De, at her havde der været et Menneske ...! De lever midt i Naturens Vidunderverden, men drager ingen Slutninger ... Deres Stolthed frygter Gud!«

»Jeg maa have matematiske Beviser.«

»Sikke nogle Krav ...! Det forstaar sig, at Matematikken har matematiske Beviser. Men kan De ad Matematikkens Vej bevise, at Raffael var en stor Maler ...?«

*

Og hans sundhedsmæssige Tilstand forværredes mere og mere ... og vore Samtaler blev mere og mere alvorlige.

»Jeg vilde ønske, at De kunde ofre mig en Time,« sagde han en Dag, »men en Time i Ro og Mag, hvor vi kunde drage vore Slutninger.«

Og denne rolige Time gav jeg ham en Aften. Og saa meget des bedre; jeg havde da det Indtryk, omend ubevidst, at den store Dødens Engel alle-

Fru Utke Ramsing 80 Aar

Den 7. Maj fylder Fru Utke Ramsing 80 Aar. De yngste Aargange vil spørge, hvem Fru Ramsing er, fordi hun i de sidste ca. 15 Aar har levet tilbages trukket og overladt yngre Kræfter at fortsætte den Gerning, der var hendes. Den Gerning var først og fremmest Ledelsen af Danmarks katolske Kvindeforbund, hvis energiske, iderige og inspirerende Leder Fru Ramsing var i en lang Aarrække. Forbundet fik under hendes Ledelse en virkelig Betydning baade indadtil i vore egne Kredse og udadtil som Talefører for Landets katolske Kvinder. I det internationale katolske Kvindearbejde tog Fru Ramsing ogsaa virksomt del.
(sluttes side 223)

ORIENTERING

Forfølgelse i Argentina

De seneste Begivenheder i Argentina — Forbudet imod Religionsundervisningen i Statsskolerne og tilsyneladende hermed i Forbindelse staaende Vanskeligheder indenfor Kabinettet Peron — afslører en farlig Tilspidsning af Situationen mellem Stat og Kirke. Vi publicerer i denne Anledning en Artikel, som har været offentliggjort i »Osservatore della Domenica« (17. April) og som stammer fra en af »Osservatore Romano«s Chefredaktører, Professor Federico Alessandrini.

*

Argentina, eller — for at være helt nøjagtige — de nuværende politiske Førere i Argentina — befinder sig tilsyneladende paa Tærskelen til alvorlige Forholdsregler mod Katolicismen. I Løbet af de sidste Dage har alle Blade startet en »spontan« Kampagne til Reformering af Forfatningen i laicistisk Aand. Den nuværende Forfatning udtaler i sin Artikel 2 udtrykkeligt, at »Forbundsregeringen understøtter den katolske, apostoliske og romerske Religion«. I den seneste Tid er denne Bestemmelse blevet krænkede af en Række (tilsyneladende bevidste) Forholdsregler. Disse Forholdsregler rækker lige fra Indførelse af Skilsmisse, — et overvejende katolsk Land og til Indskrænkning i

Gudstjenestefriheden — for slet ikke at tale om Indskrænkningerne i de religiøse Friheder — og sluttelig til den fulde Spærring af Statsstøtten til de tusind katolske Skoler. Dette er imidlertid kun de mest iøjnefaldende Aspekter i en Forfølgelse, der klart og tydeligt sigter imod at slaa den katolske Kirke, medens man samtidig viser sig mere og mere large overfor de ikke-katolske og protestantiske Trossamfund.

Denne Antagelse understreges ydermere af de Tendenser, der er ret iøjnefaldende. Sagen drejer sig nemlig ikke mere om — saaledes som det hævdes i en tendentiøs Polemik — at »straffe« paastaende Overgreb fra Gejstlighedens Side. Man forøver tværtimod en Slags Attentat paa hele Nationens Samvittighed og det til og med ganske aabenlyst og uden nogensomhelst plausibel Grund. Det er saa aldeles aabenbart, at General Perons argentinske Regime i de seneste Maaneder er undergaaet en dybtgaaende indre Forandring. Det er slet ikke saa forfærdelig længe siden, at man afgav offentlige Beviser paa sin Enhørighed til Katolicismen: en officiel Erklæring fra Regeringen i Buenos Aires mindede f. Eks. endnu i Slutningen af November om, at Nationens Præsident var den eneste Statschef, der havde anmodet Paven om Proklamering af Dogmet om Marias Opklæring i Himlen. Idag er den fremherskende Atuosfære en ganske anden. Man indtager en laicistisk Ind-

stilling, som enten er inspireret af en kirkefjendtlig Holdning inden for Regimet, en Holdning, som gør sig mere og mere mærkbar, eller af nye Ideologier, der endnu ikke har fundet deres helt klare og nøjagtige Udtryk. Det er imidlertid sikkert og vist: det er Spor af en enten kapriciøs eller systematisk Totalitarisme, der kommer til Udtryk i disse Dages Polemik, sammen med de velkendte Toner fra den gamle frimureriske Antiklerikalisme. Man viger end ikke tilbage for den kommunistiske Politiks Bevisførelser.

Det er ikke let at sige, hvad det er, der stikker bag denne Regeringens Perons nye Holdning. Det er imidlertid ganske afgjort, at man staar overfor et totalitært Forsøg, som forgæves søger at skjule sig bag en vag demokratisk Terminologi. Der eksisterer — og det er hævet over enhver Tvivl — hos enkelte en afgjort fjendtlig Indstilling. Den Bebrejdelse, som benyttedes for en tre, fire Maaneder siden (»ubetydelig Infiltration fra nogle faa Gejstlige Side«) er passé og den nævnte fjendtlige Indstilling er blevet til aabenlys Modstand. Efter Hyrdebrevet, som Episkopatet udsendte i Slutningen af Marts, rettes Angrebene ikke blot imod de faa Præster og Lægfolk, hvem man uden virkelig Beviser anklagede for Forsøg paa »Infiltration« indenfor Fagforeningerne og Ungdomsorganisationerne; fra da af rettes Angrebene mod samtlige Biskopper og imod Kirken som Helhed. Og saadan som det altid gaar i saadanne Tilfælde, be-

rede kredsedde omkring sit Bytte. Min Ven maa ogsaa have haft visse Anelser, thi han begyndte mere og mere at forstaa mig.

»Hvis jeg blot vidste, hvor Vejen til Damaskus er, saa vilde jeg ogsaa gaa den.«

»Man finder ikke Troen ved at gaa, men gennem at bede.«

Den Aften gik han meget bevæget bort, idet han sagde: »Paa snarligt Gensyn!«

Og hvor kunde det være, at disse Ord blev ved at give Genlyd i mine Ører? Et Par Dage senere var min Ven paa Vej til en Kongres i Provinzen. Han steg ud af sin Vogn og udbrød glædestraalende: »Jeg har kørt 150 Kilometer og føler ikke den allerringeste Træthed!« Og han faldt om paa Stedet, død ... ramt af en Hjerneblødning.

Uden at være sikker paa, saa vil jeg dog haabe, at Gud har taget ham hans gode Vilje til Indtægt: »Jeg sætter ikke min Fod paa Tandem, saa længe den endnu ryger ...«

Han var Flammen, der tændtes ved Morgengry: »Du vilde ikke have søgt mig, dersom Jeg ikke havde fundet dig ...«

*

Denne lille personlige Erindring tilegner jeg alle dem, der tilbringer Paa-skettiden med at sige: »I Morgen skal det være Alvor ...«

Har du maaske nogen Anelse om, hvordan det ser ud i Morgen ...?

tragtes Katolikernes Forsvar som en direkte Fornærmelse.

Vi skal her se helt bort fra alle de Anstrengelser, som man har gjort sig for at smæde Gejstligheden og kaste Smuds paa den. Det er — for blot at nævne et enkelt Eksempel — blevet bevist, at tvivlsomme Mænd og Kvinder er blevet iført Ordensdragter og sendt rundt i Byer og Landsbyer for at vække Forargelse. Adskillige af disse Individuer, hvem man har grebet paa forsk Gerning og forhørt, har aabent indrømmet, at de udelukkende handlede efter Ordre. Og vi skal slet ikke beskæftige os med de systematiske Provokationer, som er blevet organiseret af det peronistiske Parti og da i Særdeleshed af dettes kvindelige Organisationer. »Osservatore Romano« har publiceret meget omfattende og oplysende Dokumenter i denne Forbindelse. Alt dette forraader den Hensigt at forfølge, men derudover tillige en fordærvet moralsk Indstilling, som ganske uvægerligt falder tilbage paa den, der betjener sig af den.

Vi staar idag efter alt at dømmes overfor endnu langt mere alvorlige Slag. Agter man at proklamere Adskillelsen mellem Stat og Kirke? Det er muligt. En »Forfatningsreform« af denne Art vilde kun afsløre den Hensigt at ville gøre den katolske Kirke til et Redskab i den totalitære Stats Haand paa en legal Maade. Naar Diktatorerne er bundet af en Lov, ændrer de Loven, og giver Vilkaarligheden

Vore Feriebørn

Det er nu anden Gang, vi minder om de Børn, der kun bliver rigtige Feriebørn, hvis Ugebladets Læsere, som de plejer, ved en Gave gør det muligt at faa dem paa Landet. Maa vi gentage, hvad vi plejer at sige — jo før man sender sin Gave, des kortere bliver Børnenes Ventetid, der altid er lang nok, saa længe de ikke ved, om det bliver til Ferie eller ej. Desværre er forskellige af de mest anvendte Naturalier til en Feriekoloni blevet dyrere i Aar end i Fjor, og desuden er flere af Feriebørnenes trofaste Venner døde siden sidste Sommer, saa vi haaber inderligt, at nye Venner vil træde i deres Sted og betænke vor Indsamling med en Gave.

Alle Gaver modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, 1., København K. Paa Forhaand hjertelig Tak!

Stephan Lochner:

Madonna

Hil dig, Himmeldronning skære,

Frue over Englehære,

Jomfru fuld af Naade funden,

hvoraf Verdens Lys er runden.

Glæd dig, Moder, prud og skøn,

Perlepyrd for Evas Ken!

Ved din Bøn, o milde Frue,

lad os engang Jesum skue.

Johs. Jørgensen.

Legalitetens Præg. Men det er dog ikke ensbetydende med, at Vilkaarlighed ikke er og forbliver Vilkaarlighed, og at de fri Mennesker ikke helt og fuldt gør sig deres Mening derom — i Argentina saavel som i den øvrige Verden.

I korte Træk -

Paris' Ærkebiskop har udnævnt Rektoren for det Katolske Institut i Paris, Mgr. Emile Blanchet, til den kendte Notre-Dame-Prædikant, P. Riquet's Efterfølger paa Prædikestolen i Pariser Katedralen (KNA).

Der er i Øjeblikket 2552 Alumner ved det Pavelige Gregorianske Universitet i Rom. Studenterne kommer fra 43 forskellige romerske Kollegier, 28 Ordener og 56 forskellige religiøse Kongregationer (KNA).

Biskoppen af La Rioja i Argentina har ekskommuniceret hele Personalet ved det peronistiske Dagblad »Gazetta Riojana«. Ekskommunikationen skete efter at Biskoppen gentagne Gange havde advaret Bladets Direktion og Administration som Følge af fortsatte Angreb paa den katolske Kirke (KNA).

Jesuitterne har indviet en ny Kirke i Madrid. Denne Kirke, der rummer den hellige Franz Borgias Relikvier, er opført i Stedet for den gamle Kirke, der blev stukket i Brand under Urolighederne i 1931 (KNA).

10 Radiostationer i Rio de Janeiro bringer ugentlig 61 Udsendelser til Forberedelse af den forestaaende eukaristiske Kongres (KNA).

Der ventes ca. 7000 unge Katolikker til det nordtyske katolske Ungdomsmøde i Lübeck nu til Pinse (KNA).

Under Vejarbejder i Freisingergasse og ved Enden af Petersplatz i Wien er man stødt paa Skeletrester fra den gamle Peterskirkegaard, der i Middelalderen skal have ligget her. Dybere nede har man fundet Rester af romerske Teglsten (KNA).

Den 71-aarige, ikke-katolske Indehaver af det kendte Cirkus Hagenbeck har for nylig ladet hele Cirkus og samtlige Artister indvie til den hellige Don Bosco (KNA).

Til Minde om 1200-Aarsdagen for den hellige Bonifatius' Martyrium har Poste Vaticane udsendt ny Frimærker med Helgenens Billede (KNA).

Den 80-aarige Don Luigi Sida fra Giffoni Vallepiiana er blevet myrdet ved Pistolskud udenfor sin Kirke. Tre Personer er blevet anholdt for det uforklarlige Drab paa den iøvrigt afholdte Præst (KNA).

Hjælpebiskoppen af Luxembourg, Mgr. Leo Lommel, døde i sidste Uge den nyfødte Tronfølger til Storhertugdømmet Luxembourg. Prinsen fik i Daaben Navnene Henri Albert Gabriel Felix Marie Guillaume (KNA).

Organisationen af katolske Sygeplejersker i Holland fejrer i denne Maaned 50-Aarsdagen for deres Bestaaen. I denne Anledning er der arrangeret et Festprogram med en Nodestilling for Sygeplejersker. Constance Wibaut har til dette Formaal givet Udkast til ny Modeller for Hospitals- og Ordenssøstre. Alle Udkast ser bort fra det hidtil obligate Slør. Hospitalssøstrenes Dragt skal samtidig tjene som-Civilpaaklædning (KNA).

MAJANDAGT

Det begyndte allerede i middelalderen, men blev ikke til noget stort og verdensomspændende før i 18. og 19. århundrede. Det var lægfolk, der begyndte, lægfolk, som ud af en dyb tro og ud af deres tids nød gjorde majmåned til Marias måned. For de følte, at naturen i sin fejreste pragt i maj er et billede på nådelivets højeste udfoldelse hos Guds Moder. Derfor var det, man begyndte at holde særlige andagter til Maria netop i majmåned.

Kirken godkendte denne skik uden dog at lænkebinde den ved særlige regler og liturgiske forskrifter. Kirken godkendte, at liturgi og folkelig andagt begge har deres plads i vor Kirke. Vi må altså heller ikke være mere pavelige end Paven og fordømme alt, hvad der ikke er liturgisk ordnet.

Majandagterne er da også ret forskellige i forskellige kirker og lande. Som regel afveksler og blandes bøn, salmesang, læsning, kort prædiken på mange forskellige måder. Andagten plejer, men behøver ikke at slutte med sakramental velsignelse: Maria fører sine børn til Jesus, sin Søn.

Fordelen ved at tage del i disse majandagter er især udvidelse og uddybelse af vort trosliv, for så vidt dette er knyttet til Guds Moder Maria. Fælles bøn og sang opflammer vor tro, forøger vor tillid og gør os barnligt hengivne til Maria, Kristi Moder og vor moder i Kristus. *Pater.*

Ugens samtale

— Selvom vi to har talt så meget sammen om katolicismen, tror jeg nu alligevel aldrig, at jeg bliver katolik.

— Det ville være meget synd for dig, hvis du ikke blev det! Men hvorfor så negativ?

— Jo, jeg føler, at det ikke er noget for mig — det griber mig ikke nok.

— Det må jeg høre nærmere om!
— o, ser du, det hele er altfor enkelt og ligetil. Du har jo svar parat på snart sagt alle spørgsmål.

— Det passer nu ikke.

— Nåja, så på de fleste da. Og enhver kan da sige sig selv, at religionen ikke kan være så enkel, som du fremstiller den. Ethvert barn kan jo forstå den, og så ligetil kan Gud umuligt have lavet den.

— Nåh, hvorfor da ikke?

— Sandheden må være noget ubegribeligt, noget mystisk og uforklarligt, som måske endda ikke engang de klogeste mennesker kan forstå. Gud er jo uendelig og Gud er ånd!

— Sandt nok, men du glemmer vist, at »Ordet er blevet kød og har boet iblandt os«.

— Hvad har det med sandheden at gøre?

— Meget — blandt andet dette, at »kød« og »ånd« ikke skal stilles op som modstridende, men som samarbejdende. Den eneste grund til, at »kødet« er til, er for at »ånden« kan udtrykke sig i dets sprog.

— Det lød svært dybsindigt!

— Jamen, er det da ikke det, du er ude efter?? Dette her var ovenikøbet en sandfærdig dybsindighed. Man skal nemlig vel vogte sig for ikke at forveksle det dybsinde med det sande.

— Tilbage til sagen!

— Som vi ikke har forladt! Gud er sandheden, og sandheden er lige nødvendig for alle mennesker — for kloge som for mindre kloge, for børn som for voksne, og derfor må den fremstilles for os på sådan en måde, at vi alle kan se den og fatte den. Hermed er ikke sagt, at vi nu kan forstå hele sandheden, men vi kan forstå så meget, som er nødvendigt for os.

— Jamen, det er da slet ikke nødvendigt, at alle mennesker skal kunne fatte sandheden.

— Jo, det er! For Gud er også kærligheden og retfærdigheden, og derfor ønsker Han, at vi alle skal kunne nå til Ham — til sandheden. Ingen skal holdes udenfor, fordi han ikke er »dybsindig« eller »klog« nok. Derfor er Ordet blevet kød og har talt til os i vort eget sprog. Gud blev menneske, for at vi skulle høre og forstå.

— Og det er altså i den katolske kirke, at Gud stadig taler? Det er i den, at sandheden er?

— Ja! Og hvis du var lidt mere inde i sagerne, ville du opdage, at sandheden er meget, meget større og smukkere og vidunderligere, end du overhovedet kan forestille dig. Den er så dybsindig, at verdens klogeste hoveder aldrig vil kunne nå at udforske den tilbunds, og den er tillige så enkel, at ethvert barn kan fatte den og glæde sig over den. an man tænke sig noget større og noget, der er mere værd at stræbe efter?

han voksede op i: Hans stedfader bad ham en dag, hvor ingen af kongsgårdens karle var i nærheden, om at sadle op for sig, da han ville ud at ride. Olav sagde ikke noget, men gik ud i stalden, fandt den største gedebuk, han kunne finde, og lagde kongens sadel på den. Da Sigurd så det, forstod han straks, hvad meningen var, og lovede, at Olav ikke mere skulle blive sat til at lave staldkarlearbejde. Han føjede dog til, at det var let at se, at Olav ikke var hans søn, for så stortagtigt havde han aldrig i sine dage været. Olav har tydeligt nok været en viljestærk og ikke særlig ydmyg dreng. Vi ser også, at forholdene på de norske småkongers gårde nærmest har været at sammenligne med de store bondegårde.

Sådan en knægt som Olav var der ikke andet at gøre ved, at han, som alle unge mennesker af god familie dengang, da han kom i konfirmationsalderen blev sendt ud på vikingetog. Hans fader gav ham et skib tilbørligt udrustet med en flok krigere, og så drog han ud og begyndte for sig selv. *(Fortsættes).*

Husk sedlen

Aarhus K.U.K.: torsd. d. 28. apr. kl. 20: Pejseaften i smilchullet.

Frederiksberg K.U.K.: to. d. 28. apr. kl. 19½ får vi besøg af de nye konfirmander.

To. d. 21. apr. kl. 19½: Bordtennis.

Stenosgade K.U.K.: lø. d. 30. apr. kl. 20: Farvefilmsforevisning.

Bøger til børn på 12 - 15 år

Asch: Moses kr. 19.75
Beretningen om israeliternes udgang fra Ægypten og erobring af det forjættede land.

Hünemann: De bandlystes præst 6.75
Roman om præsten, der tog til de spædalskes ø og ofrede sig for de syge.
Hünemann: Tiggeren fra Granada 9.75
Roman om Den hellige Johannes af Gud's liv i Spanien under inkvisitionen.

Kossak: Abraham 12.00
Patriarkens liv fortalt i romanform.

Kossak: Den spædalske Konge, ib. 8.00
Roman om kongen af Jerusalem efter korsfarernes erobring af det hellige land.

Lekeux: Maggy 2.00
En levnedsskildring af en kvindelig apostel.

Martindale: Pier Giorgio Frassati 2.00
En moderne ung mand, der levede et liv i hellighed.

Spillmann: Et Offer for Skriftemålet 3.50

Roman om skriftsmålshemmeligheden.

SANKT ANSGARS BOGHANDL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

Nordens Tre Hellige Konger

AF NYBO
Kap. 3

Olav den Helliges barndom og ungdom

Olav Haraldsøn var søn af en norsk småkonge, Harald Granske, men da han var blevet dræbt på et krigstog til Sverige, giftede hans moder sig med en anden småkonge: Sigurd Syv af Ringerike (egnen N.Ø. for Oslo). Det fortælles, at Olav blev døbt under et besøg af Norges første kristne konge Olav Trygvesen. Det var ca. 995.

Følgende historie giver et godt indblik i Olavs karakter og det milieu,

Katolske Skoler i England

Over en halv Million Børn og unge faar i Øjeblikket deres Opdragelse i katolske Skoler i England og i Wales. Dette fremgaar af en Beretning, som Biskoppen af Brentwood, Mgr. G. A. Beck, der er Formand for det katolske Opdragelsesudvalg i England, netop har udsendt. Langt den største Del af disse skolepligtige besøger de offentlige katolske Skoler.

I England og Wales er der for Øjeblikket i alt 28.555 offentlige Skoler. Rundt regnet 17.500 af disse er Stats-

skoler, som besøges af omkring 4,6 Millioner Elever. Den katolske Kirke opretholder 1875 Skoler med omkring 428.000 skolepligtige Børn. »Church of England«s ca. 8500 Skoler søges af knapt en Million Elever. De løbende Udgifter til alle disse Skoler, ogsaa de katolske, udredes af offentlige Midler, lige fra Lærerlønninger til Belys-

ning, Opvarmning og Lærebøger.

Den katolske Kirke opretholder ogsaa et Antal Privatskoler saavel i England som i Wales, hvor Forældrene maa betale Skolepenge for Undervisningen, samt enkelte Specialskoler for

vanføre Børn. Det samlede Elevantal i de katolske, offentlige, private og Special-Skolerne i England og Wales udgør 538.168.

For blot nogenlunde at kunne klare den voksende Tilgang til de katolske Skoler, har Kirken allerede i 1944 fremsat et særligt Byggeprogram. Siden da er der i England og Wales oprettet ikke mindre end 150 ny katolske Skoler. Byggeprogrammet for 1955 og 1956 forudser Oprettelsen af yderligere 46 katolske Skoler. Kirkens Andel i Byggeomkostningerne er kalkuleret til 3.570.000 Pund (KNA).

<h1>Roskilde</h1>		Gør Deres Indkøb i Sambo Sct. Olsøgade 8 . Tlf. 3128 Alt i Chokolade Is og Konfektur
Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsø . 13, Tlf. 157. Leverandør	K. A. JØRGENSEN Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778	<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigaretter
Roskilde Mejeri <i>Borgerdigtet Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Weiczmann aut. Elektroinstallatør Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044 Udfører arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvitter Læsekredse - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olsøgade 24 . Telf. 3131
P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital	Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner	Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner
Mønsterbageriet Olsøgade 17 Tlf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Hageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	 Hjørnet af Algade og Olsøgade Bedste Indkøbssted i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber <i>Tømrermester.</i> Maskinvedkeri Lev. til de katolske læst.	
<h1>Nakskov</h1>		Reserveret H. J.
Nye Tempus Ure - med Garanti mod Tyveri og Skade H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske Institutioner	Chr. Stoffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj

1. S.*) *St. Josef, hele Kirkens Værnehelgen* (890—93); 2. Bøn: *St. Filip og St. Jakob, Apostle* (894); 3. Bøn: 3. Søndag e. Paaske (583); *St. Josefs Præf.* (523); sidste Ev.: *Søndagens* (585).
2. M. *St. Athanasius* (897); 2. Bøn: *St. Josefs Oktav* (891); *Oktavens Præf.* (523).
3. Ti. *Det hellige Korsens Genfindelse* (900—95); 2. Bøn (kun i st. Messer): *St. Alexander I, St. Eventius, St. Theodulus og St. Juvenal; Hellig Korsens Præf.* (517).
4. O. *Oktav af St. Josefs Fest* (890—93); 2. Bøn: *St. Monica* (904); *Præf.* (523).
5. T. *St. Pius V* (905); *Apostlenes Præf.* (524).
6. F. *St. Johannes foran den latinske Port* (905); *Præf.* (524).
7. L. *St. Stanislaus Martyr* (907); *Præf.* (518).
8. S. *4. Søndag e. Paaske.*

*) Søndag den 1. Maj: Kollekt for *St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen*, den danske katolske Kirkesag.

De indbydes Søndag den 1. Maj til Basar

Sankt Mariæ Kirke,
Jens Jessensvej 7 (Sporvogn: Linie 1 og 14 til Sønderjyllandsallé. S-Tog: Peter Bangsvej Station).

Optiker og Urmager

VICTOR KREDS

Østergade 20 · Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Sognearbejde

Har vi ret, når vi tror, at der rundt omkring i de forskellige sogne går en del unge kvinder — gifte og ugifte — i alderen fra 17—25 år, der gerne vil gøre et arbejde for sognet, men ikke er rigtig klar over, hvori arbejdet skal bestå?

Det kan sommetider se ud, som om man mener, at blot børnene går i katolsk skole, så er der gjort, hvad der er nødvendigt for katolske børn. Men hvad med deres fritid? Mange af vore børn trænger til fritidsinteresser, fordi hjemmene på grund af forskellige forhold måske ikke er i stand til at tage sig så meget af dem som ønskeligt, men også af den grund, at deres kammerater er medlemmer af forskellige organisationer og foreninger. Hvis kammeraterne har fritidsinteresser, må de også have dem, og er der ikke katolske foreninger eller organisationer, går de i protestantiske.

Hvis De ser Dem om i Danmark, vil De se masser af grønne pigespejdere. Den protestantiske kirke i Danmark har forstået, at her var et godt redskab til at bevare ungdommen for kirken. Hvorfor kan vi ikke gøre det samme? Hvorfor skal vi ikke gøre det muligt for vore børn at have en sund fritidsbeskæftigelse, der samtidig stræber efter at være en god støtte for kirken?

Der eksisterer katolske pigespejdertruppe i Danmark, men vi mangler unge kvinder, der vil være villige til at gøre en indsats. For at skabe interesse og forståelse for katolsk pigespejderarbejde opfordrer vi unge katolske kvinder i alderen fra 17—25 år til at deltage i *Sankt Birgitta Trops* sommerlejr, der finder sted i tiden fra 2.—12. juli. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til tropsføreren fru Ellen Wiedbrecht, Rådhusvænget 19, Kastrup, telf. 50 20 71 — bedst om morgen inden kl. 7.30. Af hensyn til tilrettelægning af lejren, bedes henvendelse ske inden 1. maj.

p. v. De katolske pigespejdertruppe:
Jeanne d'Arc, St. Bernadette,
St. Birgitta.

E. Wiedbrecht.

Pensionist eller rentenyder

(evt. ægtepar) søges som tilsynsførende til Niels Stensens Feriehjem, Fredensborg. Tiltrædelse straks, fribolig i huset. Interesserede bedes henvende sig til sognepræst J. Coenen, Stenosgade 4 A, København V, tlf. VE 2628.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIE TATHENE A

SCT. HANSGADE 3-5 · KØBENHAVN N

Central 11.313

St. Ansgars kirke

Søndag 1. maj kl. 19.30: Festandagt med prædiken, procession og sakramental velsignelse.

På alle hverdage i maj måned holdes majandagt kl. 19.30.

Torsdag 5. maj 10-årsdagen for Danmarks befrielse mindes i forbindelse med majandagten kl. 19.30.

Freitag 6. maj udstilles det Højhelige Sakramente til tilbedelse fra kl. 14 indtil aftenmessen kl. 19.30.

Academicum Catholicum

Søndag d. 1. maj kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D — med prædiken af pater A. Raulin O.P. Derefter fælles morgenmad.

Torsdag d. 3. maj kl. 20 holder den økonomisk-sociale gruppe møde hos cand. polit. Børge Mannov, Monrads Allé 15.

Aftenunderholdning

med bal til kl. 1 afholdes i »Karnappen«, Niels Hemmingsensgade 8—10,

lørdag 30. april kl. 19½

til fordel for kloakeringsarbejde m. v. på feriekolonien »Friheden« i Asserbo.

Skuespiller *Basse Bertram*, Orkestret *Blue Star* samt *Centralskolens sangkor* og *folkedansere* medvirker.

Billetter (voksne kr. 2,50, børn kr. 1,50) fås hos de katolske boghandlere og hos organist Lundorf, Centralskolen, Nørrebrogade 27.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Fru Ramsing

(slut fra Side 218)

Men nærmest Fru Ramsings Hjerte stod Forbundets Barn, Feriekolonien i Trørød for katolske Piger. Her var Fru Ramsing i nær Kontakt med de mange Børn og skabte en særlig Aand og Tone, som ingen af hine

Aars »rødternede Piger« har glemt. I Aarene siden har Fru Ramsing fra sit velfortjente Otium med Interesse fulgt ikke mindst Trørød-Kolonien fortsatte Arbejde. Hun vil paa sin Fødselsdag blive husket af mange, der staar i Gæld til hende for hendes virksomme Liv i Kirkens Tjeneste.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Kolding

<p>Tricolage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Ryddberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93 Telefon 2402</i></p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 - Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 183</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Søndervang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Røndebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogede . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . <i>Telefon 1317</i> Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 Tlf. 1951 1952</i> 1 Kl Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p><i>Tømrermester Munkedamsvej Telf. 891</i> Brødrene Andersen <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldamød</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Strandbygade 25 . Telf. 1667 Tlf. 1667 <i>Alt i Kød, Flæsk og Paaleg</i> <i>Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>	<p>S. P. TOBISEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAQT 1898 <i>Telf. 738, Torvet, Esbjerg</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>RESERVERET</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Den Hellige Fader aabner Fra Angelico-Udstilling i Vatikanet

Pave Pius XII aabnede sidste Onsdag i Constantinsalen i Vatikanet en Fra Angelico-Udstilling i Anledning af den store Dominikaner-Malers 500 Aars Dødsdag. Udstillingen giver et Tværnsnit af den store Kunstners Gerning gennem et righoldigt Udvalg af hans Værker, udlaant fra en Række europæiske Lande.

Aabningshøjtideligheden overværes af et stort Antal Kardinaler og Diplomater. Den Hellige Fader kom i en længere Tale ind paa Fra Angelicos Kunst og gav Udtryk for Ønsket om, at det »Pust af kristen Godhed, Klarhed og Harmoni, der strømmer ud af alle Fra Angelicos Værker, maa gennemtrænge alles Hjerter.« Paven betegnede Bestræbelserne for at indprente Troens Sandheder og formaas de troende til at øve de kristne Dyder, som et af de væsentligste Træk, hvilke Fra Angelico gennem sine Billeder har søgt at bibringe sit eget og efterfølgende Aarhundreder. Hans Værk er et stedsevarende Budskab om den levende Kristendom og en dyb, menneskelig Tro, der hviler paa Religionens Grund, og i Kraft af hvilken Mennesket vil komme i Kontakt med Gud og hans Hemmeligheder. Fra Angelico's Pensel har kaldt et Menneskeideal til Live, som kun sjældent findes her paa Jorden, men som dog er efterlignelsesværdigt i alle Henseender (KNA).

Atomenergien rejser Problemer

Den internationale Sammenslutning af katolske Akademikere, »Pax Romana«, har afsluttet en Studiekongres om Spørgsmaalet Anvendelse af Atomenergien. Møderne fandt Sted paa Slottet Arenbergh ved Louvain og overværedes af den Apostoliske Nuntius i Belgien, Mgr. Efram Fornì. I Beslutningerne rettede man Opfordring til Videnskaben om at tage alvorligt paa de moralske, politiske Problemer, der er opstaaet i Forbindelse med Anvendelse af Atomenergi. Menneskeheden — hedder det — staar idag overfor den dobbelte Opgave, at udbrede den fredelige Anvendelse af Atomenergien og at afvende Faren for en Atomkrigs Katastrofe.

Frygten for Faren ved en Atomkrig maa imidlertid ikke foranledige, at man glemmer den Elendighed, der hersker blandt en stor Del af Menneskeheden, som lider Sult og Nød, hedder det videre i Erklæringen. Katolikkerne bør mobilisere alle Kræfter for ud fra Troen at vurdere alle disse Problemer og tage Initiativet til de nødvendige Forholdsregler (KNA).

URBI ET ORBI

Kardinal Feltin i Rom

Drøftelser om Arbejderpræsterne ikke Hovedformaalet med Rejsen

Kardinal Feltin, der er ankommet til Rom paa et Besøg, erklærer ved sin Ankomst til den evige Stad, at Besøget ikke i første Række tjener Formaalet at forelægge den Hellige Stol den ny Statut for Arbejderpræsterne i Frankrig. Det vil imidlertid være naturligt, om han benytter Lejligheden til at ventilere Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne med respektive kirkelige Myndigheder. Det var endvidere hans Hensigt at forelægge det franske Episkopats Ønsker med Hensigt paa Behandlingen af de ca. 40 Arbejderpræster, der ikke har underkastet sig de kirkelige Instanser.

Efter Kardinalens Mening har Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne nu ogsaa i Frankrig mistet meget af dets Aktualitet. Dette fremgaar ikke mindst deraf, at langt det overvejende Antal af den saakaldte »Gul-Bog«, som er udsendt af de Arbejderpræster, der ikke har underkastet sig, endnu ligger i Boghandelen. Der er kun blevet afsat smaa 3000 Eksemplarer.

Kardinalen udtalte videre, at han havde en Række andre Spørgsmaal at drøfte med den Hellige Stol, bl. a. i sin Egenskab af Biskop for den franske Armé og som Formand for den Internationale Pax Christi-Bevægelse (KNA).

Skærpede Indrejsebestemmelser for Missionærer i Indien

Det indiske Indenrigsministerium har udstedt Retningslinier for Tildeling af Indrejsetilladelser til udenlandske Missionærer til Indien. Gentagne Afslag paa Ansøgninger om Indrejsetilladelse har i den seneste Tid givet Anledning til Meningsforskelligheder mellem Kirken og de respektive offentlige Myndigheder. Ifølge et af Indenrigsministeriet udstedt Fempunkts-Program vil Indrejsetilladelse fremtidig kun blive meddelt særlig kvalificerede og erfarne udenlandske Missionærer, saafremt de paagældende Missionsstationer ikke kan besættes med indfødte Gejstlige. De Missionærer, der allerede befinder sig i Landet, skal kunne fortsætte deres Arbejde, saafremt der ikke hersker Betænkeligheder derimod fra Statens Side. Endvidere bestemmes det i Direktiverne, at Missionsgejstlige, der allerede har virket i fem Aar i Indien, frit vil kunne vende tilbage til Indien (KNA).

Peron modsiger sig selv

»Osservatore Romano« om Situationen i Argentina

De argentinske Katolikker maa idag betragte den »midlertidige« Ophævelse af Religionsundervisningen i de offentlige Skoler i Argentina som en Nægtelse af en Realitet, der indtil i Gaar var anerkendt og højtideligt bekræftet. Med denne Udtalelse slutter en Kommentar i Vatikanets officiose Blad, »Osservatore Romano«, forleden i Anledning af den seneste Udvikling i Kirkekampen i Argentina.

»Osservatore« henleder Opmærksomheden paa, at det var Peron selv, der 4. Maj 1950 paa 3-Aarsdagen for Gennemførelse af Loven om Indførelse af Religionsundervisning i alle offentlige Skoler var gaaet ind for den obligatoriske Religionsundervisning paa en Kongres for Religionslærere i Buenos Aires. Samfundet maa bevare Ungdommen for Laicismens Fare, erklærede Peron dengang. I et Dekret blev det fastslaaet, at den katolske Religionsundervisning omfattede de fundamentale Principper, der danner Grundlaget for Nationens moralske og legemlige Uddannelse (KNA).

Arbejdere hylder Paven

Store Særtog til Rom i Anledning af 1. Maj

Der ventes Arbejdere fra alle Egne af Italien til den katolske italienske Arbejderbevægelses store Festligheder i Rom i Anledning af 10-Aarsdagen for Oprettelsen af den katolske Arbejderbevægelse i Italien 1. Maj. Ærkebiskoppen af Bologna, Kardinal Lercaro vil selv lede Særtoget med Arbejderne fra hans Bispedømme. Toget medfører en Vogn, der er indrettet til Kapel, hvor det Allerhelligste vil være udstillet paa hele Turen. Ogsaa Ærkebiskoppen af Firenze, Kardinal Elia Dalla Costa, leder Toget med Arbejderne fra hans Diocese. I dette Særtog deltager bl. a. ogsaa Firences Overborgmester, Giorgio La Pira.

De katolske Arbejdere fra Pescara forærer ved denne Lejlighed den Hellige Fader et fuldt udstyret Fiskerifartøj. Arbejderne fra Lombardiet medbringer som Gave til Paven en Traktor, bestemt for Syditalien. De piemontesiske Arbejdere vil forære Paven en moderne Lastauto til Brug for Arbejdermissionen.

Festlighederne i Rom indledes med Messe, som Kardinal Piazza læser under aaben Himmel paa Piazza del Popolo. I Tilslutning hertil afholder den katolske italienske Arbejderbevægelse et Festmøde, hvor bl. a. Ministerpræsident Scelba vil tale. Om Eftermiddagen samles alle Arbejderne paa Peterspladsen, hvor Paven vil holde en Tale fra Loggiaen over Indgangen til St. Peter og sluttelig meddele den Apostoliske Velsignelse (KNA).

Katolsk

8. maj 1955
103. Aargang
Nr. 19

Ugeblad

Kongregationsidealet
i vor Tid

Vor Herre i „Quartier
Latin“

Valfarterne til Aasebakken
og Øm

Maria-Aaret i Frimærker

Rom ændrer Missale
og Breviar

Forleden havde Statsradiofonien i sit »Kirkelige Magasin« en Samtale med en baptistisk Præst og med den katolske Direktør Poul Hjorth. Man ønskede Svar paa, hvad man fra frikirkelig og katolsk Side mente om Gennemførelsen herhjemme af Grundlovens Bestemmelse om Religionsfrihed.

Direktør Hjorth sagde, hvad alle danske Katolikker vil bifalde, at vi i denne Henseende ikke har nogen Grund til at klage. Det er hævet over enhver Tvivl, at man fra danske Myndigheders Side bestræber sig for at behandle de religiøse Mindretal godt. Man er ogsaa altid beredvillige til at hjælpe os, naar vi søger Myndighederne.

Religionsfriheden blev indført ved Grundlovens Underskrift i 1849. Men naturligvis varede det længe, før Men-

taliteten ændrede sig i den af Loven angivne Retning. Først lidt efter lidt svandt Fordommene. Direktør Hjorth mindedes baade Skældsord og Overlast, som tidligere kunde blive Katolikker til Del, men som nu stort set er et overstaaet Stadium. Der lever mange ældre Konvertitter, som i Konversionstiden fik at høre, at de ved at blive Katolikker lukkede sig ude fra dansk Fællesskab, og nogle fik at mærke, at de ved dette Skridt udelukkede sig fra den Karriere i Samfundet, de ellers kunde have gjort. Lidt er der maaske nok endnu tilbage af

Religionsfrihed

dens Slags Vanskeligheder. Det sker, at Katolikker fortæller een, at de maa gaa lidt stille med Dørene og ikke alt for aabenlyst give deres Tro til Kende, hvis de ikke vil risikere at miste en Stilling eller i hvert Fald at blive narret for en Forfremmelse. Vi vil mene, at der i Nutidens Danmark kun sjældent er reel Grund til at nære en saadan Frygt. Det sker i hvert Fald ogsaa, at det bliver betragtet som en Anfælgning, at man er Katolik.

Direkte spurgt, om ikke der var Punkter, hvor man fra katolsk Side maatte klage over utilstrækkelig Gennemførelse af Religionsfriheden, nævnte Direktør Hjorth et enkelt Punkt, han blot lige ville berøre, og som han nøjedes med at kalde en lille Skønhedsfejl paa Religionsfriheden. Ved et Par Lejligheder, i 1932 og 1940, har undervisningsministerielle Skrivelser fastslaaet, at en Katolik, der ellers opfylder Betingelsen for at undervise i den offentlige Skole, ikke maa sættes til at undervise i Fagene Religion og Historie. Lad det være hvad det vil, med Faget Religion. Det forekommer i hvert Fald urimeligt, at Katolikker, ene af alle danske Lærere, anses for inkompetente til at lære Børn Historie.

Da Direktør Hjorth med blot et Par Ord havde nævnt dette Forhold, lod Bladet »Information« Undervisningsminister Bomholt forespørge, hvad han mente om det. Ministeren fandt umiddelbart Forbudet lidet forekommeligt og lovede at se nærmere paa det. Det vilde jo være let at ændre blot med en ny ministeriel Skrivelse. Der er næppe nogen Tvivl om, at Forbudet er imod den Aand, Undervisningsministeren ofte har gjort sig til Talsmand for i Skolens Sager.

Vi nævner gerne dette, fordi det maaske er det allerbedste Bevis for Hovedtanken i Direktør Hjorths Udtalelser — den, at det ganske øjensynligt og ubetinget er Myndighedernes Ønske

Hosstaaende skønne Gudsmoder-Skulptur stammer fra en indfødt Kunstners Haand i fransk Afrika.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 . KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Aarhus

MEJERIET Vesterbro

Byens førende
Tlf 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

(VELKLÆDT)

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købtvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

at Religionsfriheden i Danmark ikke skal nøjes med at være til Pynt, men skal være en selvfølgelig Virkelighed. Ogsaa paa andre Punkter, hvor der endnu kan være en Mindelse tilbage om en Forskelsbehandling, vil vi kunne være rolige for, at man vil møde os med Forstaaelse og Vilje til at behandle det katolske Mindretal i Danmark lige saa godt som det folkekirkelige Flertal.

29. Davidssalme

TAK TIL GUD FOR FRELSE I LIVSFARE

Tak til Gud for frelse i livsfare.

1. En salme. En sang ved templet sine indvielse. Af David.

2. Jeg vil prise dig Herre, fordi du befriede mig og lod ikke mine fjender fryde sig over mig.

A. *En taksigelse for frelse i livsfare.*

3. Herre, min Gud, jeg råbte til dig og du helbredte mig.

4. Ja, Herre, op af dødsriget førte du min sjæl; du frelse mig fra at synke ned i graven.

5. Lovsyng Herren, I hans fromme, sig hans hellige navn tak.

6. Thi kun et øjeblik varer hans vrede, men livet ud hans nåde; gæster os gråd om aftenen, er der ingen frydesang om morgenen.

B. *Selvforkyldt livsfare og bøn.*

I. *Synd i dumdristig selvtilid.*

7. Gud prælede i min selvtilid: »Aldrig i evighed skal jeg rokkes.«

8. Herre, så længe du var mig nådig, gav du mig ære og magt, men da du skjulte dit åsyn, blev jeg forfærdet.

II. *Ydmyg bøn om tilgivelse.*

9. »Tilgiv, Herre«, råber jeg og påkalder din barmhjertighed.

10. Hvad vinding har du af mit blod, når jeg synker ned i graven?

II. Vil mon støvet lovprise dig eller kundgøre din troskab?

III. *Tak for nådig frelse.*

12. Du vendte min sorg til dans, du løste min bodsdragt og hyllede mig i glæde,

13. for at min sjæl skulle prise dig og aldrig tie. Herre, min Gud, i al evighed vil jeg lovsynge dig.

*

Hvad der er sagt i overskriften om templet, kan kun forstås om et alter, som David rejste på det sted, hvor senere templet kom til at stå. Kongen indviende dette alter til taknemlig minde om en stor velgerning fra Guds side. Sandsynligvis drejer det sig om den standsnings af en pest, som David

ved sin bøn havde opnået, efter at han selv i sit overmod og magtbrynde havde påbudt en folketælling, der af Gud blev straffet med en epidemi, der kostede 70.000 menneskers liv. (II. Sam. 24. I. Krøn. 21.).

Også en kristen kan bede denne bøn, nemlig når han vil takke Gud for tilgivelse for formastelig selvtilid og stolthed og for eftergivelse af en

velfortjent straf. Desuden er salmen en indirekte formaning til at bevare ydmygheden i lykken, også når denne er en gave fra Gud.

3—6. Fjender havde håbet på, at også kongen ville blive et bytte for soten. Men Gud så nådigt til hans anger og bøn og sparede ham for døden og graven. Af den grund opfordres (Stattes Side 229)

4. Søndag efter Paaske

8. Maj 1955

»SNAR TIL AT HØRE, SEN TIL AT TALE«

(1. Jakobs Brev)

En stor kristen Filosof har for et lille Hundrede Aar siden sagt saadan noget som, at vi er gaaet ind i Snakkensalighedens Aarhundrede. Ordene flyder lettere, og man kender ikke til at veje dem. Alt bliver talt sønder og sammen. Radio og Presse er Udtryk for denne kollektive Snakkelyst — jo flere Ord, des mindre Indtryk. Der tales i og diskuteres, i Grupper og Studiekredse. Demokrati er Diskussion, har Masaryk engang sagt. Tænk engang paa Tiden umiddelbart forud for et Valg!

Op Børnene bliver opdraget efter samme Metode. Læreren skal blot lede »Diskussionen« — jo mindre han griber ind, desto bedre. Enhver Skoleklasse er idag en Rigsdag — hvor der snakkes. *Men tale kan dog kun den, der først har hørt noget.* Den demokratiske Metode mener, at man kan naa til Sandheden gennem at tale, men Sandheden findes dog nemmere ved at høre end ved at tale.

Vor Kirke er i Grunden slet ikke demokratisk i den Forstand. Den er dogmatisk, den lærer, at Sandheden forefindes og at Mennesket maa tilægne sig den ved at høre og ved at tro.

Man kommer ikke til Troen ved at tale. Hvor tit hører man ikke, at Religionstimer idag forløber med Diskussion og Drøftelser. Det giver ikke de fornødne Resultater. Hvor gavnligt vilde det dog ikke være, om man i Stedet indprentede den opvoksende Generation Religionens Grundsætninger i Form af Katekismus! Børnene (og de unge) driver det som en Slags Sport, men de mangler Beredskabet til at kunne acceptere Sandheden. I gamle Dage sagde man, at Ungdommen skulde lytte til de gamles Visdom, og ingen maatte tale i de ældres Nærværelse uden først at være spurgt. Naar unge Mennesker hører dette nu til Dags, saa er de ved at omkomme af Grin. Ganske vist er »de gamle«s Visdom idag ogsaa i adskillige Tilfælde blevet noget tvivlsom, efter at man har kastet Vrag paa en sikker Verdensanskuelses faste Form. Men eet har enhver Gennemsnits-Voksen dog forud for Ungdommen, nemlig Erfaringen. Og af Erfaring kan man dog ogsaa lære mangt og meget.

De fleste Mennesker har idag helt glemt, hvad det vil sige at høre. Det at høre vil nemlig sige at koncentrere sig om en anden og tage dennes Ord alvorligt. Vi venter idag kun paa, at den, der taler, skal trække Vejret bare et Øjeblik, for at vi kan gribe Ordet og fortsætte. Paa denne Maade bliver der i en Hast lirket en Masse af — og til syvende og sidst kommer der ikke noget ud af det hele.

Enhver vil tale — ingen vil høre paa. Prøv engang at høre efter den, der taler (selv om han maaske ikke ejer Talens Gave og du kunde ønske ham ad Hækkenfeldt til). Vi er nemlig alt for nervøse til at høre rigtig efter, og Nervøsiteten er tit og ofte ikke nogen Sygdom, hvad de fleste mener, men blot ren og skær Uskik, Mangel paa Opdragelse. Selv den mest nervøse kan tvinge sig selv til Ro og Stilhed, og gør han det, saa beroliger han sine Nerver.

At lade en anden tale ud, det er en vigtig Grundsætning. — I sin sidste Dagbog skriver André Gide: »Hvor ofte er jeg dog blevet afbrudt!« Det vil sige: man har ikke ladet ham tale ud. Altsaa, lad den anden tale ud. Det er en Form for Næstekærlighed, og paa den Maade skaffer man sig ogsaa Venner (siger Carnegie).

Hvor mange Misforstaaelser opstaar der ikke mellem Mennesker — bare fordi man ikke giver sig Tid til at tale ud, fordi man ikke søger at forstå den anden.

Men Gud være lovet eksisterer Begrebet de stille i Landet dog stadigvæk — som var det vores allesammens Haab, hvorfra al Frelse udgaar. Der eksisterer stadig Mennesker, som bare er der — og fra disse udgaar der en ubeskrivelig Magt. Alt, hvad der er stort og godt, sker i Stilhed. Og Vor Herre er den mest stille. Han elsker de stille, fordi de er ham mest lig. *Sognepræsten.*

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

Kongregationsidealet i vor Tid

I Anledning af Mariakongregationernes »Verdensdag«, 8. Maj

Paa Mariakongregationernes Verdenskongres i Rom sidste September blev det vedtaget, at der hvert Aar paa anden Søndag i Maj skulde holdes en Verdenskongregationssøndag, hvis Maal det var at forene Mariakongregationer fra hele Verden i fælles Bøn og bevidst Sammenlutning om Kongregationsidealet.

Det som paa Kongressen i Rom gjorde et stærkt Indtryk paa Deltagerne var Fællesskabstanken. Fra fem Kontinenter var Repræsentanter for 60 Nationer samlet i den evige Stad for at hylde Kristi Statholder paa Jorden og drøfte Mariakongregationens fælles Ideal. Een Tanke kom ved Forhandlingerne og Møderne særlig stærkt til Orde, at Kongregationerne burde søge tilbage til de Idealer, der prægede Mariakongregationens Oprindelse og lagde Grunden til deres storslaaede Apostolat i mange Lande.

Vi maa i Dag ikke være bange for at stille høje Krav til de Mennesker, som vil slutte sig til Mariakongregationen. Kun saaledes vil de være i Stand til at gøre en virkelig frugtbringende Indsats i Kirkens Tjeneste.

Meningen med den 8. Maj i Aar er da at minde Kongregationerne Verden over om at være sig bevidste, hvad Kongregationsidealet kræver af dem netop i vor Tid.

Sch.

*

Mariakongregationernes »Verdensdag« skal være et Udtryk for Samhørigheden mellem de 70.000 Kongregationer Jorden over med deres ca. 7 Millioner Medlemmer. Et Medlem af Mariakongregationen staar ikke ensom paa en udsat Post og tjener ikke en Sag, der ikke længere har nogen Betydning. Det Broderskab, han eller hun staar i, kalder Pave Pius XII i sin Apostoliske Konstitution angaaende Mariakongregationerne (27. September 1948) for »en mægtig aandelig Hærskar«, til hvis »Forsvar, Udbredelse og Fremme af den katolske Sag« han som Kristi Statholder netop i vor Tid sætter sin Lid. I den samme Skrivelse viser Paven med følgende Ord, at Tiden ikke er løbet fra Mariakongregationerne: »Ud af den omhyggelige Pleje af det indre Liv (som Kongregationens Vedtægter forlanger) vokser ligesom af sig selv en apostolisk Udformning af Medlemmernes Sind, der tilpasser sig de stadig vekslende Samfundsforhold, saa vi ikke betænker os paa at erklære: Det i Sandhed katolske Menneske, som Mariakongregationerne lige fra sin første Tid har bestræbt sig paa at udforme, hører ikke mindre til nutildags end i forgangne Tider; ja, vor Tid trænger maaske mere end nogen anden til Mennesker, som er helt gennemsyret af kristeligt Liv«.

Den offentlige Mening staar for Øjeblikket i en mærkelig Modsætning til disse Pavens Ord. En stor Del af Katolikkerne, navnlig den yngre Ge-

neration, ser i Mariakongregationerne ikke andet en den forlængst distance-ret Indretning, der har mistet al Saft og Kraft og derfor ikke er til nogen Nytte i de Vanskeligheder, Kirken og Verden nu er stedt i. Vor Tid trænger til Mennesker, der kan gøre en modig Indsats i Kampen for Guds Rige, men Mariakongregationen er ikke længere i Stand til at skabe Mennesker med Mod og Virkelyst, og derfor hører den hjemme paa Kirkehistoriens Pulterkammer, mener de.

Til Dels bygger denne sønderlemmende Kritik paa virkelig forekommende Kendsgerninger. Men disse er kun Resultater af den Maade, Idealet nogle Steder søges virkeliggjort paa, og kan forklares ved den almindelige menneskelige Begrænsning. I deres Skrøbelighed kan Mennesker ikke altid formaa at gribe de store Kongregationstanker. Men har der nogen Sinde eksisteret noget, oprettet af Mennesker, som har kunnet sige sig fri for at være blevet truet af den menneskelige Utilstrækkelighed eller for at blive forvrænget eller ringeagtet paa Grund af den? For Øjeblikket kan man høre unge sige, at Mariakongregationens store moralske og religiøse Krav ikke mere passer til Tiden: Mennesker af i Dag har hverken Tid eller Kræfter til at opfylde dem. Heraf mærker man tydeligt, at den egentligste — omend maaske ubevidste — Grund til Afvisningen af Mariakongregationen er Mangel paa uselvisk Redebonhed til at fage fat paa de egentlige Opgaver i Arbejdet for Guds Rige. Derfor flygter man hellere over i en Aktivitet, der ingen bestemte Krav stiller, for paa en diplomatisk Maade at luske sig fra Kravene. Det mener ogsaa den Hellige Fader, naar han siger: »I vor Tid forsøger et løgnagtigt og pralende Gøglerbillede, som hedder Naturalisme, at fordærve alt og gør sig endda Bestræbelser for, ved en Aktivisme, som ligefrem er en Vranglære, at snige sig ind paa det aandelige Livs og den apostoliske Virksomheds Omraader«.

Vor Tid, hvori, som Paven siger, »saa mange skranter paa Grund af sjælelig Tomhed og aandelig Blodmangel«, længes efter Mennesker, som har en indre Rigdom og Styrke, Mennesker, som ikke ligger under for Tidens Sygdom, men vil være med til at læge den. Saadanne virkelig moderne Mennesker venter Pius XII netop at finde i Mariakongregationisternes Rækker. Derfor sagde han engang i en Tale: »Nutiden kræver frygtløse Katolikker, for hvem det er den naturlige Sag af Verden, at bekende dens Tro aabenlyst i Ord og Gerning, naar den guddommelige Lov og den kristne Æresfølelse forlanger det. Helstøbte, stærke, uforfærdede Katolikker, ikke den Slags, som skubbes ud eller trædes ned af Verdens Foreteelser i Dag. At daune saadanne Mennesker var altid Hovedformalet for

NOTER

Tiden for

Paaskekommunionen

Opmærksomheden henledes paa, at Tiden for den pligtmæssige Modtagelse af Paaskekommunionen udløber Kristi Himmelfartsdag; for Katolikker, der bor særlig langt fra Kirke, forlænges Fristen til 2. Pinsedag.

godt organiserede og aktive Mariakongregationer«.

I Mariakongregationerne formes den Slags Mennesker. Indvielsen til Maria forpligter Kongregationisterne til ved maaltidsbevidst Selvopdragelse først at ordne deres eget Liv efter Guds Lov for saa bagefter at kunne virke ordnende udadtil. Mariakongregationens 400-aarige Historie vidner tydeligt herom. Tusinder af Mænd og Kvinder af alle Samfundslag har i Aarhundredernes Løb været med til at forme Menneskehedens Historie ud fra Aanden i dens Indvielse til Maria.

Det er altsaa ikke Mariakongregationens Idé, der er blevet saft- og kraftløs, men de Mennesker, som skulle bære den frem. Kongregationernes store Fest burde mane hver enkelt til Overvejelser i denne Retning og bringe Katolikkerne til Forstaelse af, at kun den uselviske og glade Indsats for Kristi Sag i »Herrens Tjenerinde«s Aand vil kunne redde Verden endnu engang; den Vej maa hver Kristen gaa, som er sig sit Ansvar for Verdens Tilstand bevidst.

Katolsk Ungdomsstævne

i Lübeck, Pinsen 1955.

Den tyske katolske ungdomsbevægelse har i de senere år udfoldet en prisværdig aktivitet. Allerede ved det store pinsestævne i København i 1953 fik man et levende indtryk af, at aktiviteten ogsaa gav sig udtryk i et ønske om kontakt og samarbejde med Nordens unge katolikker. Atter i denne pinsen vil vore trosfæller syd for grænsen give et storslået udtryk for fællesskabet og viljen til samarbejde ved et ungdomsstævne i Lübeck, hvor tysk og skandinavisk ungdom skal mødes. Alle unge katolikker i Norge, Sverige og Danmark er indbudt til at tage del i stævnet, ligesom ogsaa de nævnte landes biskopper vil være til stede derude.

Stævnet åbnes pinselørdag kl. 15.30 i det historiske rådhus, og om aftenen opføres et friluftsskuespil, »Das Spiel vom St. Christophorus«.

Højdepunktet vil sikkert blive pinsemessen, som celebreres af hs. excell. ærkebiskoppen af Osnabrück. Derefter følger i en broget mangfoldighed møder og underholdning, hvor sang og musik vil indtage hæderspladsen, og ganske naturligt afrundes dagen med aftenmesse.

Anden-pinsedag indledes med en ungdomsgudstjeneste i den middelalderlige St. Katharinenkirche, hvorefter

der i resten af dagen indtil hjemfarten vil blive rig lejlighed til at bese byens mange seværdigheder, ligesom der også vil være mulighed for ture i omegnen, som ligesom Lübeck er rig på minder fra den katolske fortid.

Der er ingen tvivl om, at den gamle hansestad vil danne en værdig ramme om dette arrangement, der fortjener stor tilslutning. Især i dette tidshverv mellem gudløsheden og kristendommen har vi brug for at opleve kirkenes store fællesskab, som det ytrer sig tværs over grænser og på trods af sproglige og kulturelle forskel.

Der er fra D.U.K.s side truffet forberedelser til arrangement af fællesrejser, der vil bringe rejseudgifterne ned på et minimum, ligesom også ind-

kvarteringsspørgsmålet vil blive løst ad denne vej. (Overnatning og forplejning: 6D-mark). Oplysninger herom fås ved henvendelse til foreningsformanden, sognepræsterne eller Paul Tecza, Hans Bogbinders Allé 2, København S. Telefon AMager 3202.

Det bør understreges, at det vil lette arrangementet yderligere, dersom tilmeldninger til fællesrejser kunne indløbe så hurtigt som muligt.

På den danske komité's vegne
Paul Tecza og Ole Meyer.

23. Davidssalme

(fortsat fra side 227)

drede David alle dem, der sammen med ham havde deres liv i behold, til i fællesskab med ham at takke Gud. Det havde jo igen vist sig, hvad der står i Mosebøgerne: Misgerninger straffer Herren indtil det fjerde slægtled, hans barnhøjtidighed derimod viser sig indtil det 1000. led. (II. Mos. 20,5).

7—10. På sin lykkes højdepunkt følte David sig så sikker, at han mente, i al evighed kunne han ikke mere rokkes. Denne selvsikkerhed benyttede den onde fjende til at narre ham og forlede ham til at befale en folketælling mod Guds vilje. Da pestens frygtelige straf ramte folket, blev David forfærdet og bad om Guds skånsel for sig og folket. På ægte gammeltestamentlig vis begrundede han sin henvendelse med den tanke: Kun de levende kan synge lovsange til Guds pris og få andre til at gøre det samme.

11—13. Bønnen var ikke forgæves. Gud, som kender menneskets skrøbelighed og ubestandighed, tilgav den angerfulde konge hans hovmod og anmasselse så fuldkomment, at taknemligheden fik ham til at udtale det løfte: »Herre, min Gud, i al evighed vil jeg lovsynge dig«.

Når det går os godt og vi kan se på store resultater af vort arbejde, lister fristelsen til stolthed og selvovervurdering sig ind i vore hjerter. Denne salme minder os om, at vi i et og alt er afhængige af Gud, (uden ham kan vi jo ingen ting gøre), og at vi derfor skylder ham tak for alt det gode, som vi møder i livet, og skal give ham æren for det. Men lader vi os i vor skrøbelighed alligevel forlede til ubegrundet og syndigt hovmod, så skal vi efterligne Davids eksempel og angerfuldt vende tilbage til Gud og ydmygt bede om tilgivelse og nåde. F. K.

Den tidligere Cafés Kælderlokale, som forhen tjente som Bar og Danselokale, er idag omdannet til et Kapel, hvor der hver Morgen læses Messe for Studenterne, og i Etagen ovenover, hvor der forhen var Billardlokaler, er der i Dag Foredragssal, Kontorlokaler for Studenterhjælpen samt Værelser for Studentersjælesørgerne. Alle Rumene ligger nu langs med en klosteragtig Korridor, hvor der hersker en alt andet end klosteragtig Stilhed.

»Centre Richelieu« er de katolske Sorbonne-Studenter Central. Den oprettedes efter Krigen af en vidtskuende, lille, smilende, men beslutsom Mand ved Navn Abbé Charles. Han havde store Planer og stillede store Krav. Ser man idag paa Opslagstavlen i den tidligere Café d'Harcourt de annoncerede Foredrag, de mange teologiske Kurser og de mange forskellige Møder, saa fristes man til at tænke: det er da vist ren og skær Indbildning, det er dog vist alt for stort slaet op —

Men det er det aldeles ikke. Hvert eneste Aar har man været nødsaget til

TIL AASEBAKKEN

Søndag 22. Maj

Som meddelt i sidste nummer af ugebladet holder vi i år vor 7. valfart til Vor Frue af Asebakken, og vi venter endnu større deltagelse end sidste år, der var foreløbig rekord.

Vi minder om, at valfarten afgår kl. 8,30 præcis fra Holte st., og at det sidste S-tog, der passer hertil, afgår kl. 7,50 fra Kbh. H. (linie B). Der vil atter i år være busser direkte fra Asebakken til Holte st. kl. 16,00, og der vil senere i bladet her fremkomme nærmere meddelelse om bus- og togtider for dem, der ikke kan gå med i valfarten fra Holte st.

På given foranledning skal vi meddele, at man ikke kan tillade, at valfarten bliver benyttet til storstilet salg af lodsedler, blade o. l., for at undgå, at Asebakken bliver til et stort marked. Komiteen skal derfor udbede sig forespørgsler, hvis man ønsker at sælge et eller andet. Forespørgsler rettes til: H. Guldager, Ejgårdsvej 26, Charlottelund., Tlf. OR 3331.

Iøvrigt kan der allerede nu gives følgende oplysninger:

Valfarten afholdes uanset vejret!

Man bør sikre sig valfartssangbogen (kan købes på Holte stationsplads valfartsdagen) eller medbringe salmebogen.

Faner bedes medbragt i størst mulig udstrækning (husk: ikke bannere, de er for tunge).

Kommunikanter skal række hånden i vejret ved passagen gennem klosterporten, så man kan tælle, hvor mange hostier, der skal bruges.

Rosenkrans bør medbringes.

Der vil være en vogn til bagage på Holte stationsplads. Bagagen bliver bragt til Asebakken for kr. 0,25 pr. stk.

Man vil kunne få kaffe og brød, sodavand og andre alkoholfrie drikke samt chokolade, tobak og is på Asebakken. Husk at medtage madpakken til frokosten!

— og så lad os alle bede for, at valfarten får godt vejr og fører til gode, store resultater for vor hjemlige katolicisme og for verdensfreden.

Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.

ØM KALDER

5. Juni

Årets største jyske begivenhed står snart for døren, derfor opfordrer vi alle til at reservere denne dag. Endnu kan der ikke gives nærmere oplysninger for dagen, men inden længe vil der blive sendt indbydelser ud til alle menighederne. Desuden vil der hver uge komme til at stå noget om valfarten her i ugebladet.

Altså! Søndag den 5. juni er vi alle i Øm for at hylde Guds moder!

Venlig hilsen

Valfartskomiteen.

NB. Alle forespørgsler rettes til: Karlo Hammann, Mejlgade 58, 4., Aarhus. Tlf. (om dagen) 27011, lokal 4.

Vore Feriebørn

Der er nu kun en fem-seks Uger til, at Feriebørnene skal rejse. Vi haaber i næste Uge at kunne bringe vor første Indsamlingsliste. Lad den blive saa lang, at vi er i Stand til at give de første af de utaalmodige Børn den Besked, der haaber paa, at Ferien er sikret. Send Deres Gave til Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, 1., København K.

Vor Herre

i „Quartier Latin“

10 Aar Centre Richelieu

For blot en Snes Aar siden bestod det saakaldte Quartier Latin i Paris af de forskellige Universitetsfakulteter og — af Knejper. Her færdedes Digterne og gjorde Forsøg paa at lade sig inspirere af Pernod. Her fødtes Surrealismen og her oplevede den sit Op-sving. Her begyndte og sluttede alle store politiske Demonstrationer.

I Aarene lige før Krigen gik det tilbage for de store Lokaler. Et af dem, Café d'Harcourt, maatte vige for en stor Boghandel. Umiddelbart efter Krigen blev denne Boghandel en kort Overgang Centrum for det kommunistiske Arbejde i Quartier Latin. Derpaa omdannedes den til »Centre Richelieu«, som nu altsaa kan fejre sit 10-Aars Bestaan.

at fordoble eller tredoble Antallet af Møder og Katekismustimer, der tjener til den religiøse Uddannelse. Og Studenterne — baade de mandlige og de kvindelige — fra »Centre Richelieu« er saa langt fra at være »Enere«: man finder dem overalt, ved alle Forlæsninger, ved alle Fakulteter. Men man skal først og fremmest se dem ved de store Processioner, ved den aarlige Procession til Sacré-Coeur-Kirken (for slet ikke at tale om den aarlige Valfart til Chartres, hvor deres Deltagelse var og stadig er saa afgørende); den kæmpemæssige Studenterprocession drager gennem Paris' Gader, uden at nogle af Studenterne skammer sig derved. De valfarter til Sacré-Coeur. Intetsteds har man bedre end her et Bevis paa Fejlagtigheden af den gamle Paastand om, at Katolikkerne slutter sig sammen i en Slags Ghetto.

Tværtimod, det er helt omvendt: de Kristne er kommet de andre saa meget i Møde, at de andre nu ogsaa kommer til dem. Man indbyder baade Protestanter, Muhammedanere, Ateister og Marxister til at deltage i denne Valfart til Sacré-Coeur — og de kommer. De behøver de kristne Sandheder, de tager Del i det kristne Fællesskabs Liv, i de liturgiske Handlinger, i Messens store andagtsfulde Stilhed, og derpaa i Opbrudet af de mange hundrede unge Mennesker, der — som Duer over det nattemørke Paris, over Natlokalerne, Neonlyset og Millionbyens tvivlsomme Forstæder — haster af Sted for at naa den sidste Metro.

Men man skal ogsaa se disse unge Mennesker under Arbejdet i Foredragssalene eller ved deres »Koncilium« (som de selv kalder det) ved

Semesterets Afslutning, som de afholder i Omegnen af Paris, og hvor de vidstrakte Græsplæner med deres duftende Græs erstatter Sorbonnes Træbænke.

Og det er ikke udelukkende from Snak (eller Honning, man fordeler for at tiltrække Fluerne), som man bedriver her i dette vidtomspændende Net, der strækker sig over hele Universitetsverdenen. Husets Devise er »Teologi, Teologi«. En Devise, somfattes af alle de interesserede. Man har indset og forstaaet, at 20. Aarhundrede er et Teologiens Aarhundrede og at de unge Aander af 1955 tørster efter det Absolutte.

Paa denne Maade har »Centre Richelieu« virket nu gennem ti Aar — og fortsætter dermed. Institutionens Blads Festudgave »Ta la-Sorbonne« — i Universitetsjargon hedder de Studenter, som gaar i Kirke, »Talas« (d.v.s. vont-à-la-messe = at gaa til Messe) — er karakteristisk for den Aand, der hersker her. »Centre Richelieu« — hedder det i en ledende Artikel — betragter Sorbonne ud fra Kirkens Standpunkt samt fra det

Standpunkt, der indtages af Tusinder af unge Mennesker, som er uden religiøs Uddannelse, uden intellektuelt Kendskab til Katolicismen. Man søger at forstaa dem og bringe dem Vor Herre paa nærmere Hold. »Centre Richelieu« forsikrer, at man kun beskaeftiger sig med Jesus Kristus.

Og man tager næppe fejl, naar man konstaterer, at det netop derfor har været muligt at gøre saa meget godt.

I samme Udgave af »Tala-Sorbonne« findes der mange andre interessante Ting. Der er bl. a. Program for Institutionens aarlige Valfart til det Hellige Land. Der er Sjaelesørgerens »Ord« til Filosofistuderterne. Han blev deporteret og gav sit Liv for den netop oprettede Institution. Men det allervigtigste i Bladet er maaske følgende: »Her bedes hver Dag Text og Komplet. Paa Missionsdagene er det allerhelligste Sakramente udstillet hele Dagen. Gud bor i Quartier Latin. He i mere eller mindre overfladiske Menneskers Tanker. Men han er der, Place de la Sorbonne, Nr. 8, mellem en Gade og en Boghandel.«

Det er »Centre Richelieu«!

Lyset fra Altenberg

Det er i Aar 700 Aar siden, at Grundstenen blev lagt til *Domkirken i Altenberg* i Rhinlandet, nord-øst for Köln. Munke af den hellige Bernhards Orden opsøgte sig dette ensomme, afsides Sted til Bøn og Betragtning, for i Bøn og ved deres Hænders Værk at prise Guds Herlighed og Storhed. Og paa denne Maade blev Grundstenen til Domkirken samtidig en betydningsfuld Sten til Guds Forherligelse!

Gloria Dei, alt til Guds større Ære! Paa denne Grundpille rejstes Domkirken — og samme Indstilling er det, der idag samler Tysklands katolske Ungdom her i Altenberg. Det samme Anliggende og det samme Maal forbinder idag Ungdommen og Domkirken. Stilhed og Betragtning drager aarlig Tusinder af unge til Altenberg, og med nyt Mod og ny Kraft vender de hjem herfra for at bære Kristus ud i Hverdagen. Altenberger Dom er blevet til den tyske Ungdoms Hjerte, til »Ungdommens Kirke«.

Efter den anden Verdenskrig samledes de ansvarlige katolske Ungdomsledere her for at bygge op, hvad forudgaaende Aar havde lagt øde — og Altenberg er stadig Ungdommens Samlingssted.

1. Maj i Aar fejrede Tysklands katolske Ungdom 750-Aars Mindet for Domkirkens Opførelse. Og ligesom i de foregaaende Aar tændtes ved Altenberger-Madonnaens Billede den Flamme, som unge tyske Katolikker under Mottoet »Hil dig, vor Dronning, Jomfru Maria«, bringer rundt i Tyskland. Efter den højtidelige Levitmesse tændtes de første af Stafetternes Fakler, og i de efterfølgende Dage tændtes flere og flere ved »Altenberger-Lyset«, saaledes at dette i Løbet af kort Tid kommer til at brænde i alle Tysklands katolske Sogne. Sidste Aar blev denne Flamme — »Lyset fra Altenberg« — baaret tværs igennem Europa, som et Bevis paa den katolske Ungdoms omfattende Enhed i Troen og udelte Beredskab til at bane Vej for et enigt Europa. I Aar bringer et Ungdomspilgrimstog Flammen fra Altenberg til den evige Stad, og paa Festen for Maria Kongeværdighed tændes Lyset der til Guds Moders Ære i den ærværdige gamle romerske Basilika, Santa Maria Maggiore.

Dr. S.

Katolsk Ungdom i Altenberg

En Side i mit Frimærkealbum

Mit Frimærkealbum har faaet en »Maria-Side«! Det netop afsluttede Maria-Aar gav mig Ideen, idet jeg har samlet hvad jeg kunde faa Fingre i af

Mærker, der er udsendt i denne Anledning.

Øverst har jeg anbragt — selvfølgelig — *Poste Vaticane*, der i denne Anledning bl. a. udsendte Mærker: et med Billede af Pave Pius IX, der i 1854 forkyndte Dogmet om Marias uplettede Undfangelse, hvilket Teksten paa Mærkets højre Halvdel forkynder, et andet med Billedet af vor Hellige Fader, »Pave Pius XII forkyndte Maria-Aaret 8. December 1953«.

Men det smukkeste Bidrag til min Maria-Side har afgjort *Spanien* leveret: en hel Række Mærker med Madonnastuer fra berømte spanske Valfartssteder. Ogsaa det *italienske* Postvæsen er repræsenteret, med to Mærker, et med et Madonnabillede af Botticelli og et andet med Gudsmoders Hoved fra Michel-Angelos berømte *Pieta* i St. Peter. Et gammelt Mesterværk har ligeledes tjent som Forbillede til *Irlands* Mærker i Anledning af Maria-Aaret: en Madonna af Della Robbia. Og det lille *Liechtenstein* møder op med en Gengivelse af en gammel Træskulptur af Gudsmoder fra 14. Aarhundrede. *Tyskland* har holdt sig smukt tilbage — er det maaske af konfessionelle Grunde — medens *Saar* har udsendt Mærker ogsaa med Gengivelse af kendte gamle Mestre: Hans Holbein, Raffael (*Sixtinske Madonna*), og Dürer. Et bemærkelsesværdigt Eksempel — til Efterligning (venlig Hilsen til andre Landes Poststyrelser!) — giver det engelske *England*: med ægte Tolerance og diplomatiske Evne lod man Postvæsenet paa det katolske *Malta* mindes Hundredeaaret for *Immaculata* ved at udsende Mærket med et Alterbillede af Marias Kroning og Optagelse i Himlen. Det samme Motiv har *Philippinerne* benyttet: Maria svævende over Jordkuglen, formentlig inspireret af Rubeus berømte Billede. Og her maa jeg tillige nævne *Brasilien*. Denne Sydamerikas største Stat mindedes Gudsmoders-Aaret med Gengivelse af egne Madonnabilleder paa Baggrund af et Landkort.

Og jeg glædede mig atter og atter over disse Mærker — og ikke mindst over, at der stadig i vor Tid er Lande og Nationer, som offentligt tør vedkende sig Guds Moder og hendes Søn!

C. D.

J korte Træk -

De rød-kinesiske Myndigheder har — efter hvad der nu meddeles fra Hongkong — arresteret den kinesiske Jesuit Pater Wang Jen Chen og overført ham til en Koncentrationslejr. Han vilde være blevet frikendt, dersom han havde stillet sig til Raadighed for den kinesiske Nationalkirke (KNA).

Ærkebiskoppen af Milano, Mgr. Montini, har aflagt Besøg paa Milano-Messen og meddelte alle de tilstedeværende sin Velsignelse. I den tyrkiske Afdeling dvælede Ærkebiskoppen i »Panaya Kapula-Huset«, der er en Gengivelse af den saakaldte Gudsmoders Bolig i Efesus og rummer en lille Gudsmoderstatue. I Forbindelse med Besøget paa Industrimessen fik Mgr. Montini overrakt en ny Fane til »Maddonnina del Duomo«, Gudsmoder fra Milano-Domen (KNA).

Radio Vaticana udsender hele Maj Maaned igennem et særlig Majprogram. Udsendelserne kommer om Morgenen Kl. 7 paa Kortbølgerne i 25, 31, 41 og 48-Meter Baandet samt paa Mellembølgerne 196 og 384 Meter og Programmet omfatter en Hilsen til Maria, en kort Betragtning samt Transmission af den hellige Messe (KNA).

22. Maj afholdes der over hele Jorden en Bededag for Freden. Den Internationale Pax-Christi-Bevægelse foranstalter paa denne Dag en Pilgrimsfærd til Lourdes (KNA).

Det indonesiske Arkipelag tæller i dag ca. 1.088.000 Katolikker blandt en Befolkning paa 81 Milioner (KNA).

I Anledning af 10-Aarsdagen for Befrielsen er der i Milano aabnet en Udstilling, som viser det katolske Bidrag i Modstandskampen. Udstillingens Aabning overværedes af en Række Repræsentanter for Stat og Kirke og viser en hel Del Dokumenter fra denne Periode (KNA).

Under Udgravninger i en privat Have i Evesham, Worchestershire i Vest-England, har man fundet Seglet til en Bulle fra Pave Bonifatius IX. Historikere er dermed stillet overfor en Gaade, thi selvom Evesham i sin Tid havde et berømt Abbedi, foreligger der intet om Modtagelsen af Pave-Bulle fra Bonifatius IX (1389—1404)

(KNA)

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

GUD HELLIGÅND

Intet under, at mange har svært ved at »forstå« Treenigheden og Helligånden. Mon det ikke kommer af, at de kun sjældent skænker dem en flygtig tanke?

Gud Fader og Gud Søn, lad gå! Men Helligånden? Hvor skal vi anbringe Ham? Lad os se.

Gud Fader udtrykker sit eget væsen i eet eneste ord, der er lige så fuldkomment som Han selv; dette evige Guds ord ligner Gud Fader i alt: Han er lige så uendelig, evig, levende, personlig og guddommelig. Sønnen har intet, som han ikke har fået meddelt af Faderen, og Faderen har intet, som Han ikke har givet Sønnen. Begge ejer således samme guddommelige natur, der er ikke skygge af ulighed mellem dem, de har del i hverandres livshemmeligheder.

To så fuldkomne og så ens personer forenes i den mest fuldkomne kærlighed. De udøser i denne kærlighed alt, hvad de er og har. Således bliver da denne kærlighed mellem Fader og Søn lige så stor som hver af dem for sig. Denne kærlighed er også uendelig, evig, levende, personlig, guddommelig. Og alt dette går stadig for sig indenfor Guds natur, for det er Gud, der meddeler sig selv, sin natur, helt igennem denne kærlighed. Således har Gud da kun een natur, eet væsen, men det er tre særskilte (og dog forenede) personer, som ejer denne natur: Faderen ejer den som selvejende, Sønnen som modtaget af Faderen og Helligånden som modtaget af både Fader og Søn.

pater.

ØMBORGEN KALDER

Vi fortsætter arbejdet 7.—8. maj og indbyder alle til at deltage (også lidt ældre arbejdsivrige er velkommen). Lørdag aften hyggeligt pejsebål! Søndag kl. 10,00 messe! Af hensyn til servering af kaffe og lign. drikke, bedes du tilmelde dig hos: Knud A. Christoffersen, Kr. Koldsvej 104, Abyhøj. Tlf. mellem kl. 7—17 — 26289.

Pinsestævnet i Lübeck

Unge katolikker på Amager arrangerer pinserejser til Lübeck i anledning af stævnet der. Den ene rejse er pr. tog, den anden er pr. »Knallert«. Vi starter fra København pinselørdag ved middagstid og er hjemme igen pinsemandag ved midnat.

Turen koster med tog ca. 80,00 kr. Turen pr. knallert koster pr. person på båden 30,00 kr. retur, og for knallerten 6,20 kr. hver vej.

Tilmelding, som er bindende, kan ske hos portneren i præstegården, Hans Bogbinders Allé 2, København S. Med venlig hilsen *Poul Tecza.*

Klubnyt

Århus K.U.K. havde generalforsamling 21/4 og valgte følgende ny bestyrelse:

Form.: Knud A. Christoffersen, Kr. Koldsvej 104, Abyhøj.
Næstfm.: Poul Dudzinski.
Sekretær: Bent Lund.
Kasserer: Jørgen Schiller.
Assistent: Jørgen Frølund.

Horsens K.U.F. skiftede bestyrelse 18/4:

Form.: Jørgen Schmidt, Jyllands-gade 1, Horsens.
Hans Wolff.
Finn Dalhoff Knudsen.
Alex Petersen.
Bengt Pinkowsky.

Ordrup K.U.K. har væltet regeringen, og den nye ser således ud:

Form.: Ole Bendt Rasmussen, Tår-bæk Strandvej 144, Chl.
Kasserer: Torben Bang.
Praktisk leder: Britta Teilmann.
Sekretær: Ady v. Holck.

Vigtigt!!!

Den muntre karet: Rejsen varer ikke 6, men 8 dage. Vi kører den 24. juli og kommer hjem 31. juli om aftenen. Fristen for indmeldelsen udløber snart.

E. Boekenooen.

Ugens samtale

— Og så mener I katolikker, at hensigten helliger midlet?

— Ja, i visse tilfælde mener vi det virkelig.

— Ja, jeg tænkte det jo nok! Det vil altså sige, at der praktisk talt ikke er den slyngelstreg, som I ikke kan begå, bare det sker i en god hensigt?

— Næ, stop nu lidt. Det har jeg aldrig sagt, og det har vi katolikker aldrig ment!

— Hvad mener I så?

— Hvis du har tålmodighed nok til at høre på et lille filosofisk foredrag, så skal jeg forsøge ganske kort at forklare dig, hvad vi mener.

— Ja, lad mig så høre.

— Hold så ørerne stive! Se, man kan inddele alle handlinger i 3 grupper: de gode, de dårlige og dem, som hverken er gode eller dårlige, lad os kalde dem neutrale. Er du med?

— Ja, gå bare videre.

— Vi kan vel nok blive enige om, at man gerne må foretage en god handling (et godt middel) for at opnå en god hensigt; f. eks. at man gerne må bede til Gud (en god handling) for at opnå, at man selv bliver en bedre katolik (et godt formål).

— Ja, det er da klart.

— Godt. Vi kan måske også blive enige om, at man ikke må anvende et godt middel, en god handling, for at opnå et dårligt formål; f. eks. at man ikke må bede til Gud om, at det må gå en anden dårligt.

— Naturligvis må man ikke det.

— Man må heller ikke anvende et dårligt middel for at opnå en dårlig hensigt; f. eks. må man ikke lyve for at skade en anden.

— Nej, det er vi enige om.

— Pas nu på: må man så anvende

et dårligt middel for at opnå en god hensigt? Må man f. eks. stjæle fra de rige for at give til de fattige?

— Her er det vist, at vi er uenige. Jeg mener, at det må man ikke.

— Mener du nu virkelig også det? Så er vi nemlig enige. Katolikkerne mener nemlig, at man *aldrig* må anvende et dårligt middel for at opnå en god hensigt.

— Men du sagde jo ...

— Ja, i visse tilfælde helliger hensigten midlet, nemlig ved de neutrale og ved de gode midler. Hvis f. eks. midlet er neutralt, lad os f. eks. sige at køre på cykel, og hvis hensigten er god, lad os f. eks. sige at besøge en syg kammerat, så smitter den gode hensigt af på det neutrale middel og gør dette godt, således at selve det: at køre på cykel, som i sig selv hverken er en god eller en dårlig handling, bliver til en god handling. I den forstand, men også kun i den forstand, er det rigtigt, at hensigten helliger midlet.

— Jamen, jeg troede eller, at I mente noget andet.

— Så var det da godt, at du kom frem med det og fik bedre besked!

D. U. K. meddeler:

Skolerne på Ømborgen falder således: Dansk sommerskole — 24. til 30. juli. Nordisk lederskole — 1. til 7. august.

HUSK at købe en Øm-obligation — 5 og 10 kr.

Grammofonplader

SANKT HEDVIG KATEDRALENS
KOR I BERLIN

Dir.: Karl Forster.

121 *Mozart: Ave verum. Laudate Dominum.* Med strengeorkester, 78, kr. 8.50

122 *Grosser Gott, wir loben Dich. Lobe den Herren, den mächtigsten König.* Drengekor og orgel, 78, kr. 6.85

123 *Stille Nacht, heilige Nacht. O du fröhliche, o du selige* (O sanctissima). Bielefelder kirkekor og orgel, 78, kr. 6.85

124 *Stille Nacht, heilige Nacht. Wiegenlied der Hirten,* 78, ... kr. 6.85

125 *Schubert: Heilig, heilig ist der Herr. So nimm denn meine Hände,* 78, kr. 6.85

126 *Mozart: Messe nr 14 i C-dur* (Kroningsmesse). Dir. Ferenc Fricsay, 33, kr. 46.00

127 *Julesalmer: Vom Himmel hoch. Es ist ein Ros entsprungen. Ihr Kinderlein kommet. Stille Nacht, heilige Nacht. Süßer die Glocken nie klingen. O Tannenbaum. O du fröhliche.* Drengekor, orgel og strengeorkester, 78, kr. 8.50

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALA 4777

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205]
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompani

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Torsdag den 21. April afholdt *Katolsk Radioklub* sin aarlige Generalforsamling. Hvad der kom frem ved denne viste, at der er stor Interesse for Klubben og dens Arbejde, men — der burde være flere Medlemmer. Efter flere Aars nidkært Arbejde som Foreningens Formand maatte Hr. Disponent Carl Petersen trække sig tilbage grundet paa manglende Tid. Klubben takker ogsaa her den tidligere Formand for alt, hvad han har været i Aarene, der gik. Hr. Helmer Nielsen fra Charlottenlund blev valgt som den nye Formand, som vi ønsker alt godt paa denne Post. Endnu et Medlem af Bestyrelsen maatte trække sig tilbage ogsaa grundet paa manglende Tid, nemlig Hr. Klinker Caspersen, og i hans Sted valgtes Hr. Henrik Palis. Fru Ingeborg Soelberg fortsætter i Aar som Næstformand, Kassereren fortsætter ligeledes og Sekretæren genvælges.

Da det blev enstemmig vedtaget paa Generalforsamlingen at forhøje Kontingentet paa Grund af de dyre Tider, vil det i Fremtiden være paa 2 Kr. om Aaret. Der bliver gjort, hvad der kan gøres for at faa saa meget som muligt katolsk i Radioen, men det er sværere end de fleste tror; dog kommer der mere og mere, og jo flere Medlemmer, desto større Rettigheder. P. B. V. *Elisabeth Hansen*, Sekretær.

Katolsk Filmgruppe

For fire år siden blev den katolske filmgruppe, som er tilsluttet O.C.I.C. startet herhjemme. Den mødte forståelse og venlig modtagelse, og mange sluttede op om den i forståelse af filmens uoverskuelige betydning på godt og ondt. Manglende helbred, forflyttelse og bortrejse forringede i så høj grad bestyrelsens arbejdssevne, at dens indsats det sidste år har været minimal, og vi forstår godt de vrede røster som har hævet sig i protest. I bevidsthed om, at her ligger et arbejde, som kan og skal føres videre, er filmgruppens bestyrelse nu blevet reorganiseret, idet pater Drouzy O. P. har lovet at blive dens formand, så meget mere som pater Drouzy's orden har tilknytning til filmsorganisationer i Frankrig. Lærer Ole Meyer, Sct. Knud Lavard Skole, har lovet at blive næstformand, fru Ågot Bohn og fru E. Friis-Hansen fortsætter som henholdsvis kasserer og sekretær, og Bjørn Rasmussen har lovet at fortsætte som den kunstneriske konsulent.

I forståelse af hvor vigtigt det er, at filmsbedømmelserne kommer frem, så hurtigt som muligt, har ugebladets redaktion indvilliget i, at der så vidt muligt hver uge i bladet kommer en kort bedømmelse af de vigtigste film. Filmsbulletinen vil derfor i nogen

grad skifte karakter. Den vil for fremtiden komme til at indeholde aktuelt katolsk filmstof. Desuden kommer i næste måned som særtryk en oversættelse af Pave Pius XI's encyklika »*Vigilanti cura*« 1936, da den må være grundlæggende for ethvert arbejde med filmen.

Vi takker pastor Leif Kayser for de råd og den vejledning han har givet os i disse år, og vi benytter samtidig lejligheden til at takke de medlemmer, som stadig trofast har holdt fast ved filmgruppen.

Nye medlemmer kan indmelde sig til: Fru Ågot Bohn, Eskilstunavej 18, Esbjerg. Girokonto nr. 90.654, og fru Ebba Friis-Hansen, Emiliekildevej 52, Klampenborg.

Kontingentet er kr. 2,00 årlig.

Skt. Mariæ Sogns Bazar 1. Maj.

1. *Lødsedler*, udtrukne Numre:

4779 — 1645 — 71 — 917 — 4606
— 4265 — 234 — 1948 — 4615 — 403
— 3192 — 3559 — 1300 — 3803 —
3054 — 441 — 1290 — 3617 — 564 —
884.

2. *Amerikanske Lotterier.*

Brun Seddel Nr. 136. — Serie 584 Nr. 89. — Serie 582 Nr. 66. — Serie 570 Nr. 80. — Serie 587 Nr. 4. — Serie 573 Nr. 35. — Serie 588 Nr. 53. — Serie 572 Nr. 61. — Serie 581 Nr. 56. — Julekrybben Nr. 45.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj

8. s. 4. Søndag e. Paaske (587—42); 2. Bøn: Ærkeengelen St. Michaels Aabenbarelse (1089) Paaskens Præf. (518); sidste Evang.: Festens (1094).
9. M. St. Gregor af Nazianz (908); (hvid) Præf. (518).
10. Ti. St. Antonius (908); 2. Bøn: (hvid) St. Gordian og St. Epimachus; Præf. (518).
11. O. † Feria (587—42); med Gloria, (hvid) men uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (518).
12. T. † St. Nereus, St. Achilleus, St. (rød) Domitilla og St. Pancratius (909); 2. og 3. Bøn som Onsdag; Præf. (518).
13. F. St. Robert Bellarmino, Bis- (hvid) kop, Bekender og Kirkelærer ([41]); Præf. (518).
14. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([89]); med Gloria; 2. Bøn: Bonifacius (911), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522).
15. S. 5. Søndag e. Paaske (hvid)

Academicum Catholicum

Onsdag den 18. maj kl. 20 i Stenogade 4. *Ekstraordinær generalforsamling* — umiddelbart efter sammesteds *ordinær generalforsamling*. Vedrørende dagsorden henvises til den direkte tilsendte indkaldelse.

Gymnasiastgruppen har sluttet for år.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvarlalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen, Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 59965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tage 573 . 574

PETER SCHINDLER

Dødebogen

Kr. 5,85

Med denne bog bærer den kendte teolog og skribent *Peter Schindler*, nyt ved til den standende diskussion om det evige liv. Teologisk, klart og medlevende, slår han fast, hvad der er kristentro, og hvad der blot er anelse og håb eller kun ønskedrøm og overtro.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Büløwvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Lodtrækningen

ved Festen i »Karnappen« den 30. April gav Gevinst til følgende Lodsedler: 6509 — 2867 — 819 — 475 — 2121 — 3992 — 7134 — 7j75 — 4286 — 7294 — 6220 — 3274 — 4338 — 4178 — 1387 — 6155 — 3823 — 5918.

ST. JOSEPHS BØRNEHAVE

I anledning af dens 25 års jubilæum. Afdøde murermester A. V. Günther gik med liv og sjæl op i planen om at få oprettet en katolsk børnehavn på Nørrebro, og han har gennem langt de fleste af de 25 år været dens meget omsorgsfulde kasserer.

Børnehaven startede i Nivågade i september 1930 med frk. Mygind som energisk leder. Imidlertid måtte frk. Mygind på grund af sygdom give op allerede i foråret 1931.

19. marts 1931 overtog frk. Karen Elisabeth Bonne ledelsen og har siden

KATOLSK REJSE

ITALIEN LOURDES

Atrejse: 21-6, 26-7, 27-9, Pris: 600 kr.

- en berigende valfart til kunstkattens Firenze, munkenes Assisi og Pævens Roma. Veltillægt 12 dages togrejse, arrangeret og ledet af E. B. Rasmussen. Pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder d. 27-9.

- gennem Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig til Lourdes og Den hellige Grotte ved Pyrenærenes fod. 15 dage med moderne langtursbus. Fire dage i Lourdes, på hjemrejsen ophold i Paris. Arrangør og leder E. B. Rasmussen. 3-7 og 11-9. All incl. 985,00 kroner.

Vesterbrogade 6 D VIKING NORDTURIST Minerva 4201

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

da været »mor« for børnene i St. Josephs Børnehøve. Hendes interesse for arbejdet har aldrig svigtet.

I maj 1935 flyttede børnehøven over i Poppelgade 6 i en af murermester Günthers ejendomme, og der er den endnu.

Grunden til flytningen var, at den måtte komme så nær til vor skole som muligt. Det viste sig også, at antallet af katolske børn ret snart steg betydeligt.

Takket være frk. *Ellen og Rimor Ilk*, som havde fattet kærlighed til vor børnehøve, har børnene siden 1942 hvert år kunnet komme på landet i 5 uger i »Reden«, ved Svebølle. Disse landophold har haft den største betydning for børnene både fysisk og psykisk, og der er ingen tvivl om, at forældrene

har været meget taknemmelige for alt, hvad der blev gjort for deres børn i »Reden«. Iøvrigt har disse perioder sikkert været en velgørende »ferie« for forældrene.

Det skal også nævnes her, at frøknerne Ilk har vist sig som de elskeligste »tanter« overfor disse børn, ikke mindst har de overøst børnene med gaver til den årlige julefest.

Men det er frk. Bonne, der først og fremmest har æren af det støtte og omsorgsfulde arbejde, som er blevet iværksat i alle disse år.

Stærkt tilskyndet af overinspektionen for børneforsorgen (vi burde snarere sige: På grund af et krav fra overinspektionen har bestyrelsen besluttet at fejre 25 året ved at foretage en gennemgribende restaurering af lo-

kalerne. Det kommer til at koste 10.000 kr. Selv om stat og kommune bidrager med 70 pct., bliver der altså tilbage de 30 pct., som bestyrelsen selv skal skaffe til veje. Derfor håber man stærkt på, at venner af børnesagen vil »spytte i bøssen«, så at vor børnehøve snart kan få det præg af friskhed over sig, som restaureringen vil skaffe til veje.

Fabrikant Frans Schütten er fulgt efter murermester Günther som kasserer. Formand er læge Svend Isberg. Medlem af bestyrelsen er iøvrigt hjemmestyrelsesleder, frk. Ellen Møller.

Bidrag bedes indbetalt på postkonto nr. 24.045, Sankt Josefs Børnehøve, Poppelgade 6, København N. Eller til kassereren, fabrikant F. Schütten, Købmagergade 11, København K.

<p>Holbæk</p>	<p><i>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Axel Smith <i>EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER</i> Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>MADS JENSEN <i>URMAGER - GULDSEDMED</i> Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
<p>Odense</p>		
<p>GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær <i>Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443</i> Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN <i>Skomagermester</i> 1. Kl.s Reparationer <i>Hjallesvej 12</i> Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p><i>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN</i> Vagn Jørgensen <i>Hjallesvej 6, Telf. 15571</i> Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p><i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber</i> <i>Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen <i>Hjallesvej 6, Telf. 6184</i></p>	<p>Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> Albanlgade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen <i>TØMRERMESTER</i> <i>Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534</i> Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p><i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> I LYON <i>v. E. Christensen</i> Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

URBI ET ORBI

150 000 katolske Arbejdere

hyldede Paven 1. Maj

Over 150.000 katolske Arbejdere fra alle Egne af Italien mødtes 1. Maj i Rom i Anledning af 10-Aarsdagen for Oprettelsen af den Kristne Arbejderbevægelse i Italien og hyldede Paven paa Peterspladsen. Den Hellige Fader holdt en Tale til Skarerne. Samtidig overrakte de enkelte Grupper Paven forskellige Gaver, saaledes havde italienske Grubearbejdere, som arbejder i Belgien, medført en stor Kulblok paa en Grubevogn. Ærkebiskoppen af Milano, Mgr. Montini, samt Kardinal Lercaro fra Bologna, der begge ledsagede deres Arbejderdelegationer til Rom, læste om Formiddagen Messer for Arbejderne (KNA).

*

Der har i Verdenspressen cirkuleret en Meddelelse om, at Paven skulde være angrebet af en Svækkelse i sin højre Arm, saaledes at han sandsynligvis aldrig mere vilde kunne bruge Armen normalt. Den Hellige Fader lider af reumatiske Smærter i højre Skulder, hvilket til Tider er ret generende for ham, men ved Saligkaaringshøjtideligheden i St. Peter for ganske nylig var det imidlertid aabenlyst, at Pius XII var i Stand til at benytte sin højre Arm ganske udmærket. Det maa i denne Forbindelse erindres, at Paven tidligere har lidt under saadanne reumatiske Smærter, senest under Sommeropholdet i Castel Gandolfo. Det er derfor stærkt overdrevet at tale om Muligheden af, at Paven skulde miste Førligheden i denne Arm (KIPA).

I korte Træk -

Augustinerinderne i Bologna har ophevet deres 300 Aar gamle strenge Klausur. De har i Overensstemmelse med den Apostoliske Konstitution »Sponsa Christi« besluttet at optage en aktiv social Virksomhed. Ordenssøstrene vil fremtidig tage sig af Børnehaver, sociale Institutioner, Sygepleje og Sogne-Caritas i Bologna (KNA).

En katolsk Præst overrakte for nylig Federal Investigation Office i Denver i Colorado et Beløb paa 6850 Dollar, hvilket var Byttet af et i Februar forøvet Bankrøveri. Indbrudstyven havde — plaget af Samvittighedsnag — henvendt sig til præsten, aflagt Tilståelse i et Skriftemaal og overgivet Præsten Beløbet med Anmodning om at tilbagesende det (KNA).

Den Hellige Fader har modtaget Chefen for NATO, General Gruenther, i Privataudiens under dennes tre-Dages Ophold i Rom i sidste Uge (KNA).

Spændt Situation i Argentina

Katolsk Aktion driver ikke Politik

En Korrespondent til »Svenska Dagbladet« meddeler fra Buenos Aires at Politiet der har afsløret en Sammensværgelse mod den argentinske Regering. En regeringsfjendtlig Organisation skal efter sigende have planlagt et Komplot, som skulde være kulmineret i Forbindelse med 1. Maj-Festlighederne. I Meddelelsen tilføjes det, at en katolsk Præst ved Navn Borlandelli skulde have medvirket ved Udarbejdelse af et Flyveblad med Titlen »Kristus og ingen anden«. Endvidere skal yderligere to Præster være arresteret i Provinsen Santa Fé under Paaskud af fra Prædikestolen at have fremsat nedsættende Udtalelser om Præsident Peron.

Striden mellem Kirken og Staten har — udtaler Bladets Korrespondent — staaet paa siden ifjor, da Peron angreb en Del Præster og advarede dem imod at beskæftige sig med Politik. Han truede paa det Tidspunkt med at standse den Virksomhed, der udfoldes af den argentinske Gren af den verdensomspændende Lægmandsinstitution »Katolsk Aktion«, der — efter hvad Peron udtalte — »ikke udelukkende holdt sig til sine specielle Opgaver«. Siden da har der foregaaet en heftig Pressekampagne imod Kirken.

*

Ærkebiskoppen af Buenos Aires, Kardinal Giacomo Luigi Copello, har tilstillet Lederne af den katolske Aktion i Argentina, som har været samlet til et ekstraordinært Møde i Buenos Aires, et Budskab, hvori han beskæftiger sig med Organisationens Virke. Efter en Henvisning til, at den katolske Aktion lit og ofte opfattes som et Redskab, som Kirken benytter sig af for at forskaffe sig Indpas i det politiske Liv, udtaler Kardinal Copello: »Kirken afviser ikke blot at deltage i den politiske Kamp, men har tillige truffet allehaande Foranstaltninger for ogsaa at forhindre den allerringeste Antydning heraf i den katolske Aktions Virke«, Budskabet understreger Nødvendigheden og Berettigelsen af den katolske Aktion, »som ingen nogensinde vil kunne skille fra deres Biskopper og Kristi Stedfortræder her paa Jorden« (KNA).

Paven lykønsker Præsident Gronchi

Den Hellige Fader har i et hjerteligt Telegram gratuleret den italienske Republiks ny Præsident, Dr. Giovanni Gronchi, til Udnævnelsen. — Det er første Gang i den italienske Republiks Historie, at en udtalt Katolik rykker ind i Quirinalet (KNA).

Rom ændrer Missale og Breviar

Dekret om Afkortning af Breviaret og Simplificering af Messen

Rituskongregationen har under 23. Marts i Aar udsendt et Dekret, der nu er offentliggjort i »Acta Apostolicae Sedis« og som forordner en Afkortning af den daglige Breviarbøn, som paahviler enhver katolsk Gejstlig, samt en Forenkling af Messen, begge Dele fra 1. Januar 1956 at regne. Breviarbønnen skal fremtidig kræve langt mindre Tid daglig og der tages dermed Hensyn til de store Krav, som i Dag stilles til Gejstlighedens Arbejdsindsats i det moderne Apostolat. De væsentlige Bestanddele af Breviarbønnen saasom Matutin, Laudes, Horae, Vesper og Komplet forbliver imidlertid uændrede.

Forenklingen af den hellige Messe vil ikke komme til at berøre Messens centrale Dele fra Offertorium til Kommunion, men rammer bl. a. Commemorationerne. Der vil fremtidig kun blive læst Credo paa Søndage, paa Fester primæ classis samt de andre Festsdage for Herren, den allersaligste Jomfru, Apostlene, Evangelisterne og Kirkelærerne. Slutningsevangeliet forbliver Johannesevangeliet med Undtagelse af tredje Julemesse og Palmesøndag.

Der foretages omfattende Forandringer i Klassificeringen af de kirkelige Fester. Saaledes vil alle Semiduplex-Fester fra 1. Januar 1956 faa Rang af Simplex-Fester. En Undtagelse udgør dog Pinsevigilien. Samtlige Søndage i Advents- og Fastetiden faar Rang primæ classis. Privilligerede Vigiliedage bliver i Fremtiden kun Vigilien til Jul og Pinse, almindelige Vigiliedage, Vigilierne til Kristi Himmelfart, Mariæ Optagelse, Johannes Døber, Peter og Paul samt St. Laurentius. Alle andre almindelige Vigiliedage bortfalder. Endvidere finder der en stærk Indskrænkning Sted af Oktaverne til Kirkefester. Fremtidig vil kun Jul, Paaske og Pinse have Oktav. Ifølge Rituskongregationens Dekret skal 13. Januar fremtidig fejres som Jesu Kristi Daabsdag. De liturgiske Tekster i Missale Romanum og i Breviaret vil imidlertid først blive ændret, naar den nedsatte pavelige Kommission har truffet de definitive Bestemmelser om Messen og Breviarbønnen (KNA).

Bispevielse i Tromsø

Søndag 15. Maj bispevies i Tromsø den tredje katolske Biskop i Norge, Mgr. Johannes Wember, der for nylig blev udnævnt til Apostolisk Vikar for Nord-Norge. Vielsen foretages af Biskop Mangers, Oslo, og Biskop Rùth, Trondhjem, samt Biskop Cobben, Finland, assisterer som Medkonsekratorer (KNA).

Katolsk

Ugeblad

15. Maj 1955
103. Aargang
Nr. 20

Omkring Breviarreformen

»Ti Aar derefter«

»Stella Maris« genaabnet

Valfarterne til
Aasebakken og Øm

Pavens Tale til Arbejderne

»Det er slet ikke saa svært endda,« sagde den gamle Sognepræst. »Naar jeg møder den gamle Snak om, hvad der kaldes den overdrevne Dyrkelse, vi Katolikker viser Guds Moder, har jeg gennem mange Aar baaret mig ad paa samme Maade. Jeg siger pænt og høfligt, at det vil jeg da gerne tale om, hvis blot det maa vente lidt. Jeg synes, at vi først skal bruge en Aften paa at tale sammen om vor Herre Jesus Kristus. 'Han interesserer mig nemlig ogsaa', føjer jeg gerne til med et stilsfærdigt Smil.

Det er nu ikke altid, man kan nøjes med en Aften. Men i hvert Fald sker der altid en af to Ting. Enten viser det sig, at min ikke-katolske Ven stort set mener det samme om Kristus som

vi Katolikker. Det er desværre ikke det almindeligste. Eller ogsaa viser det sig, at hans Kristus-Begreb er mildest talt taaget, og at han finder den katolske Kristus-Tro »massiv«, hvilket betyder, at han finder Uklarheden smukkeste og klare Begreber nærmest stødende.

I dette sidste Tilfælde, som altsaa desværre er meget almindeligt, siger jeg til min Gæst: 'Nu er vi klar over, at vi ser meget forskelligt paa, hvem

Kristus er. Saa kan vi spare os at gaa videre foreløbig. For hvad vi Katolikker mener om Jomfru Maria, staar og falder med, hvem Kristus er. Har De Ret, hvad De forøvrigt ikke har, saa er vor Kærlighed til Maria ubegrundet. Længere kan vi næppe komme denne Gang'.

Hvis derimod jeg har den Glæde, at min Gæst ser paa Kristus i Hovedsagen som vi Katolikker gør, saa tager vi »Spørgsmaalet Maria« op i vor næste Samtale. Og nu maa De tro en gammel Mand, som virkelig har en ret omfattende Erfaring i de Dele. Det er kun hændt mig to Gange i hele mit Liv, at den anden Samtale ikke endte med Forstaaelse. Det viser sig ellers uvægerligt, at naar vi drøfter Maria i Lyset af en for os begge fælles Kærlighed til den menneskevordne Guds Søn, er der slet intet Maria-Problem.

Jeg gør altid ganske klart, at vor Maria-Fromhed simpelthen er Konklusionen af vor Kristus-Tro. Den er vild Overdrivelse, hvis vor Kristus-Tro er usand, hvad den lykkeligvis dog ikke er. Den er derimod snarest alt for bleg og farveløs, hvis Kristus er den, vi tror, at han er, og hvis hun er det menneskelige Redskab for Guds Søns Menneskevordelse.

Jeg bekendtgjorde en Gang, at jeg ved nogle Andagter ville prædike om »Er den katolske Mariadyrkelse overdreven?« Der kom temmelig mange Ikke-Katolikker i Kirken. Den første Aften sagde jeg ikke et eneste Ord om Jomfru Maria, med Vilje ikke et eneste. Jeg talte alene om Kristus. Bagefter kom en Mand til mig. Jeg kendte ham i Forvejen kun af Omtale. Han var en dygtig og anset Mand i Byen. Han sagde: 'Tak for Prædikenen. Jeg behøver ikke at komme næste Gang, for nu ved jeg, hvad De vil sige paa Søndag. Og De har Ret'.

Nej, det er slet ikke saa svært endda.«

Vor katolske Maria-Fromhed

Fra Angelico:
Madonna med det
velsiggende Barn
(Firenze)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

MARCUSSEN & SØNS Orgelbyggeri

GRUNDLACT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kianse, Frugt og Grønsager

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installer

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske instutioner

H. C. RIDDERSBORG

1. Kls. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Manufaktur, Herrerlinger!
Det bedste Sangeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Om Breviarreformen

Man har her i Ugebladet kunnet læse om, at Præsternes Breviarbøn vil blive ændret fra og med Nytaar, og et Par Ord om denne Bøn vil derfor være paa sin Plads. I Chesterton-Filmen »Detektiven« sidder Fader Brown med en lille Bog og en Ikke-Katolik spørger ham, om det er Biblen, han læser i. Det er mit Breviar, svarer Præsten, som saa mange andre Præster i lignende Situationer har maattet svare.

Denne Bog, Breviaret, er nemlig Præsternes daglige Læsning. Efter nu-gældende katolsk Lov er alle Gejstlige forpligtet til at læse den, lige fra de har modtaget Vielse til Subdiakon, og Ordensfolk, saavel Munke som Nonner, er det ogsaa, naar de tilhører Ordenssamfund med Profes og Korbøn, medens andre Ordensfolk beder lignende, men kortere daglige Bønner, det saakaldte lille Officium.

Breviaret gaar under en Række andre Navne, det kaldes ogsaa den kirkelige Tidebøn, Officium divinum, Opus Dei m. m. Oprindelsen gaar tilbage til de ældste kristne Tider, og Deltagelsen i Tidebønnen var da ikke begrænset til de gejstlige Stænder.

De ældste Kristne holdt af at samles ved Nattetid til Bøn. Da var der Fred og Ro til at samle sig. Først og fremmest gjorde de det i Vigilien, Vaagenatten, før Paaske, men snart ogsaa i andre Nætter forud for større Festsdage. Og det varede ikke længe, før der opstod en vis fast liturgisk Form for disse Vaagenætters Bønner. Hovedbestanddelene var gammeltestamentlige Salmer, Læsninger fra den hellige Skrift eller fra Kirkens Lærere, Bønner og efterhaanden ogsaa Hymner.

Nattegudstjenesten varede fra Midnat til Solopgang, men blev senere delt i tre Nattetider (Nocturner). Den første kaldtes Vigilia Vespertina, opkaldt efter Aftenstjernen, Vesperus. Det er blevet til senere Tidens *Vesper*, der i Tidens Løs allerede blev bedt om Aftenen. Anden Nocturne kaldtes Nocturna Ians, d.v.s. natlig Lovsang, og er blevet vore Dages *Matutin*, medens den tredje Del af de natlige Bønner, den saakaldte tredje Nattevagt, er vor *Laudes*.

Efter Forfølgelsestiden blev Deltagelsen i disse Bønner endnu mere udbredt. Ørknernes Munke bad dem i Fællesskab, og i Kirkerne samledes Lægfolket til dem. Og snart udvikledes denne liturgiske Form til ogsaa at omfatte Døgnets lyse Del. Jøderne havde kendt til Bønner ved Dagens 3., 6. og 9. Time. I Apostlenes Gerninger ser man, at de Kristne overtog denne Skik, og fra Oldkirkens Dage er der talrige Vidnesbyrd om disse Dagens Tidebønner. Oprindeligt var det tre, kaldet *Terts*, *Sext* og *Non* efter Tiden paa Dagen, og fra omkring Aar 400 hører man om endnu to, der er føjet til, *Prim* og *Komplet*. Den første af disse stammede fra Munkene i Bethlehem og blev til en Begyndelse kaldt den

anden *Matutin*, medens *Komplet*, der dannede som en Afslutning paa Dagens Bønner, havde sin Oprindelse i Ægypten.

Omkring Aar 500 blev den Form, som disse Dagens og Nattens Bønner havde faaet i Byen Rom, almindelig overalt i Kirken, idet dog Milano og

Toledo bevarede egne liturgiske Former. I Højmiddelalderen saa Kirken sig foranlediget til at afkorte Bønnerne en Del (herfra stammer Navnet Breviarium, der hentyder til Afkortningen). Et Aarhundrede senere fulgte en Breviarreform og paa Reformationstiden lod St. Pius V atter Tidebønnerne væsentligt ændre. I vort Aarhundrede har der allerede een Gang været en Breviar-Reform, da Pave Pius X genoptog den ældgamle Skik, at Breviaret's vigtigste Bestanddel, de 150 Davidssalmer, skulde bedes

5. Søndag efter Paaske

15. Maj 1955

DEN VIRKELIGE FROMHED

(1. Jakobs Brev)

Apostlen Jakob taler i sit første Brev ikke slet og ret om Fromhed, han taler om den *ægte* Fromhed — for han ved nemlig udmærket, hvor problematisk Begrebet Fromhed er. Dengang som i vore Dage. Og strengt taget: Fromhed bliver mere og mere sjælden, og der, hvor man mener at finde Fromhed, der er det meget ofte en yderst tvivlsom Form for Fromhed, man støder paa.

Hvad er da egentlig Fromhed? Fromhed er Bevidstheden om og det at være gennemtrængt af Guds Nærhed. Fromhed er det troende Menneskes ærbødige Holdning. Det er først og fremmest »noget indvortes« — først naar det er det, kan det give sig Udtryk i en bestemt, konkret Form, f. Eks. i Bøn og i gode Gerninger.

Hvad siger da Vor Herre om Fromhed?

I hele Evangeliet forekommer Ordet Fromhed slet ikke. Vor Herre har maaske endda aldrig benyttet det, i hvert Fald er det ikke blevet overleveret os. Men han har atter og atter talt om Begrebet Fromhed: hele Bjergprædikenen er intet andet end en Omskrivning af den nytestamentlige Fromhed i Modsætning til Jødernes »udvortes« Fromhed.

Men hvad er saa den kristne Fromheds Væsen? Roden til Fromhed er Troen, dens Realisering Kærligheden! Den, der tror og elsker, han er from.

At tro, det vil sige at være sig Guds Nærhed bevidst, at hellige sig det overjordiske. Kærligheden har to Maal: Gud og Menneskene. Den Fromme ved, at Gud elsker ham og han elsker til Gengæld ogsaa Gud. Og han elsker ogsaa sine Medmennesker som varende Guds Børn og hans Brødre. Den, der ikke ejer Kærlighed, han kan overhovedet ikke være from.

Kærligheden er og bliver nemlig Prøvestenen for al Fromhed. Den, der ikke kender til Kærlighed, han kan knæle lige saa meget det skal være i Kirken, han kan bede Tusinder af Rosenkranse — det hjælper ham ikke et Klap. For Kærligheden er nemlig den højeste Værdi i Kristendommen, det eneste, der er noget værd. Men Kærlighed er ikke slet og ret noget man føler, det er Holdning og Gerning. Derfor siger Jakob ganske udtrykkeligt: »En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse — og dermed mener han Fromhed — for Gud og Faderen er den at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel.«

Og hvor meget har den falske Fromhed ikke skadet — og gør det den Dag i Dag! »Han (eller hun) render til Kommunion hver Dag (eller hver Søndag), og saa er han (eller hun) alligevel en ren Satan.« Hvor ofte præsenteres man ikke for sligt. Og hvor ofte slaar det ikke til?

Hovedmotivet for den falske Fromhed er Trangen til at gøre sig bemærket. Det kender vi saa godt fra Farisæerne. Man vil gøre sig bemærket, og kan det vel gøres lettere end under Fromheds Maske. Man folder Hænderne, holder Hovedet paa Skakke — og afventer saa Effekt!

Vor Herre har henvist Fromheden til Lønkammeret. Der er det kun den gode Gud, som ser dig, der kan du gøre, hvad dit Hjerte kræver af dig. Men overfor dine Medmennesker maa din Fromhed være nøgtern og ligefrem.

Uden Selvkritik gaar det ej heller. Lad det være Rettesnoren for vor Fromhed. Undgaa alt, hvad der er falsk og uægte. Vor Fader i Himlen ser ind i dit Hjerte — og dine Medmennesker ler ad dine Taabeligheder.

Men den ægte, den virkelige Fromhed, den er i høj Kurs, baade hos Gud og Mennesker. Det lønner sig at bestræbe sig derpaa. Og Recepten er ganske simpel: Tro og Kærlighed! Thi det er Alfa og Omega for al Fromhed.

Sognepræsten.

hver Uge, fordelt paa Ugedagenes Dagstider.

Naar der nu igen kommer en Reform, er det et Resultat af en Aar-rækkes Drøftelser. De Synspunkter, som har været fremme, og som nu har ført til et Resultat, fandt et kort og klart Udtryk i 1953 i Nyudgaven af Herders Leksikon, som skrev: »Reformforsøgene angaar for Tiden en Reform af selve Teksterne. Man stræber f. Eks. efter en stærkere Betonning af Herrens Aar (i Modsætning til Helgenkalenderen). Tekster, som er mere fremmedartede for vor Tid, skal erstattes med andre. Og der ønskes en Afkortning, for det første for derved at vinde Tid til Sjælesorgen, der i ganske anden Grad end tidligere lægger Beslag paa Præsternes Tid. Desuden vil man ved Forkortelse af Teksten undgaa den Fare for et »Hastværksbreviar«, som ligger i den knappe Tid, d.v.s. Faren for en rent udvendig Ud-førelse af Breviarpligten, og man vil i Betragtning af Bønnens Nødvendighed skabe Plads for en mere intensiv Beden.«

Det er iøvrigt ogsaa værd at notere sig, at Nutidens liturgiske Bevægelse ikke uden Held har søgt ogsaa at drage Lægfolket med ind i Kredsen af dem, der ved Breviarets Hjælp helliger Døgnets Tider. Men er det vanskeligt for travle Præster at opfylde Breviarpligten paa rette Vis, gælder det ikke mindre for Nutidens Læfolk, og det vil derfor ogsaa for dem vise sig, at den kommende Reform bedre vil

muliggøre en Deltagelse, ligesom i den ældste Kirkes Dage, i den regelbundne Tidebøns stadige Lovsang.

Breviarer og Messebøger bevarer deres Værdi

Rituskongregationen har i en Erklæring taget Stilling til de Spørgsmaal, der er opstaaet i Forbindelse med de Forandringer, der skal træde i Kraft til Januar 1956 for Breviarets og Messebogens Vedkommende og som i flere Tilfælde har givet Anledning til Ængstelse for, at disse Bøger nu skulde blive værdiløse. Det hedder i Erklæringen, at de Breviarer og Missaler, der er i Brug for Tiden, fortsat vil bibeholde deres Værdi ogsaa efter Indførelsen af de meddelte Forkortelser af Breviarbønnen og Messen. En Reform af Teksterne vil kræve adskillige Aar, hedder det i Erklæringen (KNA).

75 Aar

16. Maj fylder P. Matthias Back S.J. 75 Aar.

Adskillige danske Katolikker af den ældre Generation vil mindes P. Back saavel fra de Aar (1904—20), hvor han virkede ved St. Andreas-Kollegiet i Ordrup som fra de efterfølgende Aar i Stenosgade, hvor han i Kraft af sine

NOTER

Radiogudstjeneste

Den næste katolske Radiogudstjeneste kommer nu paa Søndag d. 15. ds. fra St. Ansgars Kirke i København Kl. 16. Prædikenen holdes af Pastor Ib Andersen.

Skoleindvielse i Aarhus

Søndag 15. ds. Kl. 11 finder den højtidelige Indvielse af den nye St. Knuds Skole i Aarhus Sted. Højtideligheden overværes foruden af Hs. Excellence Biskop Suhr og mange jyske Gejstlige ogsaa af Byen Aarhus officielle Myndigheder med Borgmester Sv. Unmack Larsen i Spidsen. Alle Interesserede er velkomne til at overvære Højtideligheden i Skolens Festsal.

*

Konfirmationen, der skulle have fundet Sted i Sct. Ansgars Kirke Søndag den 15. ds., er blevet udsat til Efteraaret.

ypperlige Evner som Prædikant samlede et stort Antal Tilhørere under Prædikestolen. P. Back forlod Danmark sidst i Tyverne af helbredsmæssige Grunde og har siden da hovedsageligt været knyttet til Jesuitternes Residens i Bonn, hvor han stadig opholder sig.

APROPOS

»Ti Aar derefter«

Ogsaa et Befrielsesminde

Under denne Overskrift beskæftiger »Würzburger Katholisches Sonntagsblatt« for 8. Maj sig med Ti-Aarsdagen for Hilers »tusindaarige Rige«s Sammenbrud og skriver bl. a.:

Vi Tyskere har ingen Grund til højlydt at fejre »Befrielsesdagen« saaledes som vore Nabofolk, Franskmandene og Belgierne, Hollænderne og Danskerne, gør det i disse Majdage. Men i stille Taknemmelighed burde vi dog tænke paa, at det trods alt ogsaa for os var en Befrielsesdag, der befriede os fra Hitlers umenneskelige og anti-religiøse Regime. Og vi burde ransage vor Samvittighed og spørge os, hvorfor netop vi i Tyskland blev Offer for denne Dæmon.

Den katolske Kirke har stedse vist sig som det bedste Bolværk mod Nationalsocialismen. Dette er et gyldent Blad i Historien, der idag bliver sprunget over, men ikke desto mindre staar ubestrideligt fast. Den katolske Kirke advarede rettidigt mod Hitler, medens hans Bevægelse endnu var ganske ung. Den (Kirken) gik ikke af Vejen for at brændemærke denne Vildfarelse, den har endog nægtet Nationalsocialister kirkelig Begravelse

allerede før Hitlers Magtovertagelse. Det katolske Folk forblev i alt væsentligt immun overfor den brune Bacille ... Og da Pressen fik Mundkurv paa og Radioen blev ensrettet, da hævdede vore Bisper atter og atter modigt deres Røst mod Uret og Vold. Og mangen en Præst har bødet herfor med Sundhed og Liv i Konzentrationslejrene. Selv den nylig afdøde store Fysiker Einstein, der dengang maatte fly fra Tyskland, fordi han var Jøde, konstaterer: »Det var ene og alene den katolske Kirke, der protesterede imod Hitlers Kamp mod Friheden. Indtil da havde jeg ikke interesseret mig for Kirken, men idag kan jeg ikke komme uden om at tilkendegive min store Beundring og Ærbødighed overfor en Kirke, der ene havde Mod til at føre en fortsat Kamp for Opretholdelsen af den aandelige Sandhed og den moralske Frihed.« Det er nødvendigt paany at minde om disse Kendsgeneringer. Thi ti Aar er — tilsyneladende — en lang Tid, og mangt og meget vil man ikke mere hverken se og høre om.

Og efter at have mindet om, at Konzentrationslejrenes Ofres Dagbøger idag har maattet vige Pladsen for flere af »Hitlers Stigbøjleholder«s Memoirer, at fanatiske Hitlerpropagandister paany stikker Hovedet frem og bl. a. Mathilde Ludendorff atter er paa Spil, fortsætter Bladet:

Vi ønsker rigtignok ikke nogen In-kvisitionsdomstol. Nürnberger Krigsforbryderprocessen og alle de smaa

og store Afnazificeringsprocesser rundt om har ikke bragt idel Retfærdighed. Vor Herre har selv forbeholdt sig Verdensdommen og vil her ogsaa »indkalkulere« al menneskelig Svag-hed og Anger. Men vi maa være paa Vagt, at ikke de samme Folk, som engang bragte Tysklands Folk og Ungdom til Vanvid og Undergang paany — og denne Gang under Demokratiets Maske — faar Lov til at gentage deres farlige Spil uden Gud. Vi oplever, at Kirken — naar den forsvarer Frihed, Forældreret og gode Sæder — idag bliver angrebet i Tale og Skrift i samme Tone, som i sin Tid »Der Stürmer« ekcellerede i, at de selvsamme Bebrejdelser og Slagord om Konfessionalisme og den tyske Enhed cirkulerer som i det tredje Rige. Det burde give os noget at tænke paa. Vi oplever idag, hvorledes gammel Nazi-Uret bliver foreviget. Med hvilket Løvemod forsvarede vort katolske Folk ikke sine Skoler under det tredje Rige, og hvordan gaar det idag i Slesvig-Holsten, i Nedre-Sachsen, i Berlin? ... Og medens man i 1945 var lykkelig over, at Paven ene af alle ikke afbrød Forbindelsen med det tyske Folk og Rige, tvivler man idag, hvor der ikke mere er saa trængende Behov for hans diplomatiske Hjælp og hans Gavepakker, paa Gyldigheden af Konkordatet.

Og »Würzburger Katholisches Sonntagsblatt« slutter sin Artikel saaledes: »Mangt og meget har formet sig anderledes end vi havde tænkt os. Hvem havde for ti Aar siden troet, at der ef-

Paven kræver Anerkendelse af Arbejdets Værdighed

400.000 paa Peterspladsen - Pavetale til Arbejderne over hele Verden
10 Aar Katolsk Arbejderbevægelse i Italien

»Det er ikke tilstrækkeligt at give Arbejderne en Stemmeseddel i Haanden«

Katolske Arbejdere fra alle Egne af Italien deltog Søndag d. 1. Maj i Festlighederne i Vatikanstaden i Anledning af 10-Aarsdagen for Italiens katolske Arbejderbevægelses Bestaaen. Om Formiddagen celebrerede Kardinal Piazza en Pontifikalmesse paa en kæmpemæssig amboltformet Tribune paa Piazza del Popolo. Efter Messen afholdtes der sammesteds et Møde, hvor Ministerpræsident Scelba — en af den kristne italienske Arbejderbevægelses Grundlæggere — overbragte den italienske Regerings Hilsener. Scelba omtalte hjerteligt den italienske Republiks ny Præsident, Dr. Giovanni Gronchi, der er udgaet fra den katolske Arbejderbevægelse. Om Eftermiddagen fandt der en højtidelig Kransnedlæggelse Sted ved den ukendte Soldats Grav, og herfra drog Arbejderne i sluttet Trop til Peterspladsen, hvor Pave Pius XII tilstod Arbejderne en Audiens, hvori deltog henimod 400.000 Mennesker.

Kirken er ikke Kapitalismens Forbundsfælle.

Fra Loggiaen over Indgangen til Vatikanerbasilikaen rettede den Hellige Fader en Tale til de kristne Arbejdere over hele Jorden. Han understregede Nødvendigheden af en solid, religiøs Dannelse for alle, der ikke vilde løbe Risikoen for gennem Vildfarelser at blive bragt paa Afveje fra Sandheden. Paven vendte sig eftertrykkelig imod den »uhørte Bagvaskelse«, der hævder, at Kirken er en Forbundsfælle til Kapitalismen imod Arbejderne, og henviste i denne Sammenhæng til sit Jubelbudskab 1942, hvori han rejste Spørgsmaalet: hvilken Præst eller hvilken Kristen i det hele taget, der vilde kunne forblive døv »overfor det Raab, der trænger frem fra det dybe, og i en retfærdig Guds Verden raaber paa Retfærdighed og Broderkærlighed.«

Jesus Kristus venter ikke paa, at man skal bane Vejen for ham til den sociale Virkelighed med Systemer, der ikke er udsprunget fra ham, fortsatte Paven, »ligegyldigt om de saa kalder sig »Læghumanisme« eller »Socialisme«, der er rensset for Materialismen«. Hans guddommelige Sandheds og Retfærdigheds Rige er ogsaa til Stede i de Regioner, hvor Klassemodsætningen stadig truer med at tage Overhaand. »Derfor indskrænker Kirken sig ikke til at kræve en mere retfærdig social Orden,« udtalte Paven, »men giver selv de fornødne Retningslinier og ansører Regeringerne, Lovgiverne, Arbejdsgiverne og Arbejderne til at realisere disse.«

Den Hellige Fader henviste derpaa til, at hverken ny Love eller ny Institutioner var tilstrækkelige til at yde den enkelte Sikkerhed imod Misbrug og Tvang samt Mulighed for fri Udfoldelse i det sociale Liv. »Det vil alt sammen være helt forgæves, hvis Arbejderne maa konstatere, «at i det

daglige Liv afhænger alt af Forbindelser, som han maaske ikke har, naar han bag Facaden af det, der hedder Staten, maa nære Mistro til og ræddes for verdslige Organisationers Rænker og Spil.« Man maa skabe en offentlig Mening, som »uden at være skandalesøgende, modigt og med Hjertet paa rette Sted peger paa Personer og Forhold, som ikke svarer til de gode Bestemmelser og Institutioner, eller som hyklerisk søger at tilsløre det, som de virkelig vil.« »For at skaffe den jævne Mand Indflydelse er det ikke tilstrækkeligt, blot at stikke ham en Stemmeseddel eller noget lignende i Haanden.« Han maa langt snarere eje den nødvendige, indre Styrke og den faste Vilje til at medvirke til, at der strømmer en sund Moral ind i hele det offentlige Liv.

»Og Paven fortsatte: »1. Maj, som Verden selv har valgt til Arbejdets egen Fest, maa bidrage til, at alle Mennesker naar hen til at anerkende Arbejdets Værdighed. Maatte denne Værdighed blive i Stand til at præge de Samfundssystemer, der hviler paa den rette Fordeling af Rettigheder og Pligter og de rette Lov. Naar Dagen 1. Maj opfattes paa denne Maade af de kristne Arbejdere og dermed saa at sige modtager en Slags »kirkelig Salvelse«, saa vil den aldrig give negative Resultater, men tværtimod være en »stadig tilbagevendende Opfordring til det moderne Samfund om at fuldende det, der endnu mangler i den sociale Fred.« 1. Maj vil dermed blive til en »kristen Fest, det vil sige en Glædens Dag over den haandgribelige og fremadskridende Triumf for den store Arbejderfamilies kristne Idealer.«

»Og for at denne Betydning steds maa være jer for Øje,« forkyndte Pius XII derpaa under begejstret Jubel fra den hundredtusindtallige Skare paa Peterspladsen, »meddeler Vi Vor Beslutning om at indstifte en liturgisk Fest for Haandværkeren den hellige Josef, og at lægge denne Fest paa 1. Maj.« Den beskedne Haandværker fra Nazareth personificerer ikke blot Haandens Arbejders Værdighed, »men er tillige ogsaa en stadig og omsorgsfuld Vogter for jer og jeres Familier.«

Og fra en Trone, der var rejst foran Hovedindgangen til Peterskirken modtog Paven derpaa de forskellige Arbejderforbunds symbolske Gaver samt de kristne Arbejders højtidelige Troskabsløfte (KNA).

ter alt det, der var kommet over vort Folk, atter skulde dukke Lovtaler á la Barras og stolte Ridderkorsbærere op? Eller at der i en Del af Tyskland skulde marchere en Statsungdom, blot i blaa i Stedet for brune Skjorter? Og at der — i en anden Del af Tyskland — atter skulde lyde Angreb paa Kirke og Bisper i »Menneskets Frihed«s og »vort Lands Enhed«s Navn — disse to Ting, der aldrig vilde være gaaet til Grunde, dersom man havde lyttet til Kirke og Bisper? Vi fejrer for mange Fester og Jubilæer. Men mellem alle disse er det godt og gavnligt, om man virkelig tænker paa, hvad som var for 10 Aar siden. Og man saa takker Gud for den Frihed og den Velstand, der atter er blevet os skænket. Og saa i vort Indre lover os selv aldrig mere at løbe efter Rottefængere, men kun lyde Kirken og vor Samvittighed.«

VORE FERIEBØRN

Nu læser De for fjerde Gang denne Overskrift. Den vil komme igen nogle Uger endnu, men De ved, at Sagen angaar ogsaa Dem, for Deres Bidrag til Børnenes Sommerferie maa med, ellers er der Børn, som ingen Ferie faar, mens vi selv har travlt med at planlægge Sommerens glade Oplevelser. Giv Deres Gave snarest muligt, saa gavner den allermost. Alle Bidrag modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, 1., København K.

DET GLADE BUDSKAB PAA KRISTI HIMMELFART

Paa hin Tid, da de elleve Disciple laa til Bords, aabenbaredes Jesus for dem; og han bebrejdede dem deres Vantro og deres Hjerters Haardhed, at de ikke havde troet dem, som havde set ham, efter at han var opstanden. Og han sagde til dem: Gaa ud i hele Verden og prædik Evangeliet for al Skabningen. Hvo som tror og lader sig døbe, skal blive saglig; men hvo som ikke tror, skal blive fordømt. Men disse Tegn skal følge dem, som tror: i mit Navn skal de uddrive Djævle; de skal tale med nye Tunger; de skal tage paa Slang; og dersom de drikker nogen Gift, skal det ikke skade dem; de skal lægge Hænderne paa syge, og de skal helbredes. Og den Herre Jesus blev, efter at han havde talt til dem, optagen til Himmelen og sidder ved Guds højre Haand. Men de gik ud og prædikede overalt, og Herren virkede med dem og bekræfter Ordet ved medfølgende Tegn.

Markus 16, 14—20.

De aabne Kirker -

Da jeg på mine rejser daglig har rig lejlighed til at se de gamle kirker i Himmerland og Vendsyssel, var det med stor interesse, jeg hørte radioforedraget »Åbne eller lukkede kirker« torsdag den 14. april. Under foredraget hørte man den sørgelige udtalelse: Heldigvis har vi ikke noget at tilbyde i vore kirker.

Når man har den dristighed at kaste det centrale i al gudsdyrkelse bort (altrets sakramente), forstår man godt, at der intet er at tilbyde.

Så er der statuerne af de forskellige helgener. De tilbydes ikke i katolske kirker, men helgenerne æres for deres fromhed og gode gerninger. Der findes ikke i hele kirkens liturgi en direkte henvendelse, men en bøn til Gud om tilladelse til at efterligne deres eksempler. Også i vore landskykirker findes helgenbilleder, for da man skulle til at reformere dem, var oprørsånden stilnet af. Der findes således billeder af den hellige Katarina af Sverige — ganske vist bag på det trefløjede alter — i Gøl kirke, ligesom der er helgenbilleder i Dronninglund og Oksbøl kirker.

Det er mig en usigelig glæde at kunne gå ind i vore gamle katolske kirker og se de rigdomme, vi der har. Hvorfor skal disse store rigdomme i vore landskykirker lukkes for turister? Der findes ikke i hele Danmark een katolsk kirke, der ikke er åben — også uden opsyn.

Det er fordi altrets sakramente opbevares på altret.

Mange mennesker beundrer den ro, der findes i katolske kirker, og som i høj grad savnes i folkekirken. Det er sørgeligt, at danske turister er så uopdragte og ukultiverede overfor religiøse ting.

En historisk turist.
(Efter »Ny Tid«, Aalborg).

Øm Billederne i Vordingborg

Søndag den 24. April havde vi et velbesøgt Menighedsmøde i Vordingborg. Velbesøgt er jo et relativt Begreb, men i Betragtning af Menighedens Størrelse og de lange Afstande, vi maa tage Hensyn til i en Provins- og Landmenighed, var vi glade for de 50, der var mødt.

Mens vi saa de prægtige Lyshilleder fra Øm, fortalte Erling Tiedemann fra D.U.K. os om den naturskønne Egn med de mange Klosterruiner og om den storslaaede Offervilje og Arbejdsindsats, der har skabt Ømborgen. Billederne fra Livet paa Øm, som det ytrer sig ved Gudstjenesterne, Undervisningen og det muntre Samvær, greb os alle. Her var noget værdifuldt, der ikke som Maal havde en afgrænset Blevælgelse eller uadvendt Aktivitet, men først og fremmest en dybere Tilegnelse af den Sandhed og Tro, vor Kirke ejer. Flere unge lovede sig selv, at der vilde de over. Og vi ældre glædede os over det Resultat, der var naaet ved Samvirke mellem saa mange.

Dette var Aftenens egentlige Indhold. Pater Marischza takkede Erling Tiedemann og Ebbe Sørensen for Billeder og Foredrag og udtalte Ønsket om, at mange unge vilde søge til Øm ogsaa fra vor Menighed.

F. J.

MARIA-VALFARTEN TIL ØM

Søndag 5. Juni

Mariaklokkerne ringer for os hele maj måned igennem. Millioner af katolikker verden over, unge og gamle, mænd og kvinder og børn, flokkes om Vor Frue's billeder for at ære og lovsynge Vorherres vidunderlige moder, som fra sin himmelske trone sender rige gaver ned til sine børn på jorden.

Nu er også for os i Jylland og på Fyn tiden inde, hvor vi bereder os til at indfri vort løfte fra ifjor om at støvne til:

VOR FRUE AF ØM.

Ca. 1200 oplevede i Maria-jubelåret en Maria-valfart i Øm, som de sent vil glemme og som de nødigt vil gå glip af også i år. Mange har følt et troens og bønnens fællesskab, der har befrugtet deres daglige liv i lang tid efter. Atter andre har hørt og læst om denne årlige begivenhed og lovet sig selv, at næste gang vil de også være med. Selv mange ikke-katolikker har måttet bøje sig for det stærke indtryk af ægte fromhed og frejdig tro, som udløstes af denne fredelige demonstraition.

Måtte dette års Maria-valfart i Øm samle endnu flere trosfæller — med vor egen biskop i vor midte — så mødet mellem hymden og hjorden under den saligste Jomfru Marias banner må blive til alsidig glæde og gavn.

Per Mariam ad Jesum!

Programmet for dagen vil komme i næste nummer af ugebladet, desuden vil alle menighederne modtage indbydelser i løbet af ugen.

Venligste hilsener.

Valfartskomiteen.

Alle henvendelser bedes rettet til: Karlo Hammann, Mejlgade 58, 4., Aarhus, Tlf. (om dagen) 2 70 11.

MARIA-VALFARTEN TIL ASEBAKKEN

Søndag 22. Maj

Idet vi henviser til tidligere meddelelser her i bladet af 1. og 8. maj, skal vi blot endnu engang gentage, at valfarten i år afholdes den 22. maj og starter fra Holte st. præcis kl. 8,30, at det sidste S-tog, der passer hertil, afgår fra Kbh. H. kl. 7,50 (linie B), og at der fra statsbanernes side vil være indsat ekstra vogne. Kl. ca. 10,30 ankommer valfarten til Åsebakken, hvorefter der umiddelbart er højmesse (missa de angelis).

„Stella Maria“ i Nyborg

genopstaaet i ny Skikkelse

Søndag 1. maj var der fest på *Stella Maris* i Nyborg. Efter et års ombygning og restaurering blev Mariasøstrenes reknavalescenthjem atter indviet.

Hele dette år har der været lukket for gæster. Kun de ældre fastboende har søstrene kunnet beholde. Det har været et stort savn for mange, der trængte til rekreation efter sygdom; det viste de talrige forespørgsler året igennem.

Men nu er *Stella Maris* også genopstanden som en anden fugl Fønix. Det er ikke for meget sagt, at huset ikke er til at genkende. En hel etage er sat på. Udvendigt er det blevet en monumental og smuk bygning. Det tidligere noget urolige, brogede ydre er blevet festligt og enkelt, helt holdt i hvidt. Den største forbedring er, at der i stedet for store fællesværelser nu er 13 *enestuer* og 6 *tosengsstuer*, alle med rindende koldt og varmt vand og faste vægskabe. Der er badeværelser på alle tre etager. Af andre forbedringer kan nævnes: en væsentlig udvidelse af spisesalen, madelevator fra køkkenet i kælderens til spisesalen, elektrisk komfur, oliefyr o.s.v.

Overalt i bygningen har de dygtige arkitekter *Andreas Jensen* og *M. N. Nielsen* (*Svendborg*) sørget for *stærke, iøjnefaldende farver*: gult, blåt, rødt, grønt, gråt med mellemfarver.

Der kan købes kaffe og brød, sodavand og alkoholfrie drikke, chokolade, is og tobak på Åsebakken.

Selve valfarten slutter kl. 14,00 med en andagt, holdt af Hans Excellence Biskop Th. Suhr.

Kl. 16,00 vil der fra Åsebakken afgå vogne direkte til Holte st., så længe der er passagerer til dem.

For dem, der ikke kan deltage i valfarten hele vejen, kan det tilrådes at tage den gule bus (linie 184) fra København og køre med til »Bethlehem«. Bussen fra Kbh. kl. 8,40 passer bedst.

Den samme bus kan benyttes til at køre med helt til Høsterkøvej, hvorfra der kun er ca. 15 min.'s gang til Åsebakken.

Bus- og togtider:

S-tog fra Kbh. H. (linie B) senest kl. 7,50.

Bus (linie 184) fra Hans Knudsens Plads, Lyngbyvej (linie 6's endestation):

Afg. Lyngbyvej:	7,40	8,20	8,40	9,20	9,40	10,20
Afg. Lyngby st.:	7,54	8,34	8,54	9,34	9,54	10,34
Afg. Holte st.:	8,06	8,46	9,06	9,46	10,06	10,46
Ank. Høsterkøvej:	8,18	8,58	9,18	9,58	10,18	10,58

Med bussen 7,40 fra Kbh. kan man altså også nå valfartens start fra Holte st.

*Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.*

Det virker ved første kontakt måske lidt overvældende, men vakte netop særlig begejstring ved indvielsen. Det er en kulørernes chokvirkning, som man håber skal virke oplivende på trætte rekonvalescenter. Biskoppen sagde ved højtideligheden, at *Stella Maris* også på det punkt bør være et forbillede for vore nybygninger og restaureringer. Det er kort sagt dejlige, festlige omgivelser for trætte og deprimerede mennesker. Og forbedringerne vil i høj grad lette søstrenes arbejde.

Stella Maris modtager kun kvindelige patienter og kan rumme op til 35 på een gang. Enhver kvindelig rekonvalescent fra hele landet kan efter sygehusophold og (i byerne) sygeleje hjemme komme her på deres sygekassebog i 4—6 uger (eventuelt + endnu 2 uger med sygekassens billigelse). De, som er i fortsættelsessygekasse, får af denne godtgjort ca. halvdelen af, hvad et ophold på egen regning koster. Når der ikke er fuldt belagt af rekonvalescenter, kan nemlig også andre damer holde ferie på hjemmet.

Til indvielsen glædede biskoppen søstrene med at være til stede. Hans barndoms skolekammerat, Nyborgs borgmester, blev desværre forhindret i sidste øjeblik af sygdom. Ellers sås de fleste af byens læger, præster, sygekassefolk og husets håndværksmestre, der sammen med deres svende og hjælpere har ydet et så godt og smukt arbejde. Alle vegne i huset så man blomstergaver. Håndværkerne

forærede en radio til dagligstuen og Nyborgs store varehus *Wilde* 12 liggestole til have og altaner. Ved kaffebordet med søstrenes fine bagværk holdtes en række gode taler. Biskoppen mindedes børnebal og bridgeaftener i den gamle herskabsvilla, der i 1911 blev søstrenes og i 1913 *Stella Maris rekonvalescenthjem for sygekassepatienter*. Biskoppen takkede søstrene for deres opofrende gerning til syge menneskers gavn. Ellers var der taler af læger, sygekasseledere og håndværksmestre. Gennem alle talerne lød en glæde over det storartede hjem, en glæde på patienternes og byens vegne og så en dyb beundring for søstrenes flid, nøjsomhed og milde glade væremåde.

Særlig for en katolsk dame er det en stor lykke at kunne komme på *Stella Maris*. Hjemmet er nu fortræffelig indrettet. Der hersker den smukkeste åndelige atmosfære præget af søstrene. Nyborgs natur er meget afvekslende med strand og skov. Og hvor kan den trætte katolske rekonvalescent på rekreation være kirken nærmere end her ved siden af den lille, smukke *Stella Maris kirke*? Ugebladets julenummer bragte, som det vil erindres, en side billeder og tekst herfra.

Nu må man håbe, at vore katolikker og mange andre vil benytte den gave, dette rekonvalescenthjem er, i videste udstrækning til at komme sig i og til feriehvile. De første patienter er allerede rykket ind i de farveglade omgivelser.

O. J. B.

I korte Træk -

Rituskongregationen har ved et Dekret fastlagt Messe og Officium for den hellige Pave Pius X til 30. September. Festen gælder for hele Kirken (KNA).

Saligkaaringen af Marist-Skolebrødrenes Grundlægger, Marcelli Benois Joseph Champagnat, finder Sted i St. Peter 29. Maj (KNA).

Efter engelsk og amerikansk Forbillede har man nu ogsaa i Holland gennemført Aktionen »Pas paa! Den katolske Kirke!« Det drejer sig om en Kampagne, hvis Formaal er at henlede Ikke-Katolikkens Opmærksomhed paa Kirken. Initiativet hertil er udgaaet fra Una-Sancta-Bevægelsen i Haag, og ca. 600 Ikke-Katolikker har allerede anmeldt sig til denne Aktion, der foranstaltet i Form af Korrespondancekurser (KNA).

Præsident Eisenhower modtog i sidste Uge de hjemløses Apostel, Père Abbé Pierrc. Den amerikanske Præsident havde en længere Samtale med den franske Præst, der var ledsaget af Frankrigs Ambassadør i USA (KNA).

Den hellige Ignatius af Loyolas Helligdom har været hærget af en Brand, der skyldtes en Kortslutning. Det lykkedes at redde Jesuitterordenens Stifters Fødehus, medens Biblioteket blev Offer for Flammerne (KNA).

De indiske Kommuniste planlægger en Revolution i Travancore-Cochin, den indiske Stat, der tæller de fleste Kristne, erklærer den indiske Boligminister A. J. John overfor den indiske Nationalforsamling. John er den eneste katolske Minister i Indien. Han erklærer, at Kommunisterne forsøger paa at demoralisere Politiet, saaledes at en væbnet Revolution vil være mulig (KNA).

Den Hellige Fader har udnævnt to ny Hjælpebiskopper i Sao Paulo, der er Verdens største katolske Diøcese og tæller over tre Millioner Troende (KNA).

14. og 15. Maj afholder Pariser-Studerne den traditionelle Valfart til »Vor Frue af Chartres« (KNA).

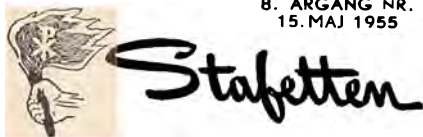
Jesuitternes Universitet i Tokyo er blevet officielt anerkendt af det japanske Undervisningsministerium og vil fremtidig være i Stand til at udstede Doktordiplomer (KIPA).

I Innsbruck er Europas mest moderne Præstescminarium for nylig blevet indviet. Det har Plads til 105 Teologer og rummer foruden moderne Auditorier tillige Biograf- og Teatersal, Musikværelser, Gymnastiksale, Hobbyrum og en Badstue (KIPA).

Det ny »Stella Maris« (Facaden mod Vindingevej)

HUSK VALFARTEN TIL AASEBAKKEN NÆSTE SØNDAG

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

BØN I JESU NAVN

Hvad er meningen med at bede i »Jesu navn«? Er det nok at tilføje disse ord til ens bønner som en slags trylleformular? Hvor mange har gjort det og er så blevet smækfornærmet, når de alligevel ikke blev bønhørt, skønt Jesus har lovet at bønne os, når vi beder i Hans navn.

At bede i Jesu navn betyder at bede som Jesus i denne situation ville bede, Jesus, som både som Gud og menneske stod på realiteternes grund, uden behagelige illusioner, uden selvhævdelse på andres bekostning. For Jesus var den store realitet hans Fader, som er i himlens herlighed. Derfor gik al hans bøn og gerning ud på, at Guds vilje måtte ske. Hans Faders interesser lå ham mest på hjerte. Hvis vi i en given situation tilegner os først Jesu sindelag og så fremfører vor bøn, er det Jesus, der beder med os, og vi beder med Jesus, i hans navn.

Er dette muligt? Kan det ikke ofte være meget svært? — Indrømmet, at det kræver stadig selvkontrol og virkelig og stadig god vilje. Men det lønner sig, for så bliver vi virkelig bønhørt.
pater.

Ugens samtale

— Næ, du, vi skal se at komme væk fra alle disse dogmer og al den teologi, vi må søge tilbage til den oprindelige kristendom, så skal de tomme kirker nok blive fyldt.

— Nåh, tror du det?

— Ja, for det, som I katolikker nu lærer, det er jo bare noget, der er kommet til senere, og som egentlig slet ikke kommer kristendommen ved.

— Ja ja, jeg skal ikke håne dig for den tanke! Der er større ånder end dig, som har gjort sig skyldig i den samme misforståelse.

— Jamen, hvad galt er der da ved den tanke?

— Der er det aldeles forkerte ved den, at der ikke er nogen væsensforskel mellem urkristendommen og det, som den katolske kirke lærer idag.

— Næ, ved du nu hvad! Urkristendommen havde da ingen dogmer.

— Jo, det skal jeg garantere dig for, at den havde! For eks. at Gud er til, og at Gud har skabt himlen og jorden, for bare at nævne et par af de mest grundlæggende.

— Nå, ja-ja, måske nok, men da ikke noget med pavens ufejlbarlighed og den slags?

— Jo, den havde; men der var en hel del læresætninger, som man endnu ikke havde fået tænkt rigtigt igennem, eller som man endnu ikke havde fået skarpt og klart stillet op.

— Det forstår jeg ikke rigtigt. Var det ikke snarere sådan, at man endnu ikke havde fundet på disse ting?

— Nej, der har aldrig været tale om at »finde på«. Ved den sidste apostels, Johannes', død er åbenbaringen ophørt, og hverken Kirken eller nogen anden kan komme med noget nyt.

— Jamen, det er jo det, I gør med jeres dogmer?

— Nej, nej, når paven »proklamerer et dogme«, er der intetsomhelst nyt i dette. Paven fastlår blot, hvad der altid og overalt har været troet indenfor Kirken, eller hvad der med fuld sikkerhed kan udledes heraf.

— Nå, sådan. Men det vil altså alligevel sige, at tros læren vokser?

— Ja, det kan man på en måde godt sige. Vækst er netop et tegn på liv; hvis troen stod stille, var den død. Men væksten kan aldrig gå ud over det, som lå i det oprindelige. Tros læren kan sammenlignes med et træ, som er vokset op fra et lille frø. Hvis dette frø var et agern, kan træet kun blive et egetræ.

— Du talte noget om, at man kan udlede noget af det, man tror?

— Ja, ved at sammenholde »gamle« læresætninger, kan man undertiden udlede »nye«, som der altså i og for sig intet nyt er i. Du kender noget tilsvarende fra aritmetikken. Hvis vi ved, at $A = B$, og at $B = C$, kan vi med sikkerhed vide, at $A = C$, og der er ikke et øjeblik tale om en ny opfindelse.

— Næ, det må jeg indrømme.

— Udmærket!

SOMMERENS RIGTIGE ITALIENREJSE

for unge katolikker.

Vi er ikke et rejsebureau, der sælger noget, — det er katolsk ungdom, der selv arrangerer, og derfor bliver det for det første, som vi nu vil have det, og dernæst efter vor økonomiske kunnen.

Hele 3 uger (4.9.55—25.9.55) vil beløbe sig til ca. 900 kr. Man bestiller hotel eller vandrerhjem efter ønske.

Selve befordringen i moderne rejsebus beløber sig til 435 kr., som indbetales således: 300 kr. inden d. 15. maj, og resten inden d. 1. august. I mellemtiden afgør vi med hver enkelt spørgsmålet om overnatning, og indbetaling for dette finder sted 14 dage før afrejsen. Det bliver gode og billige hoteller, vi kommer til at benytte.

Udførlige oplysninger kan indhentes hos: Erik Brethvad, Porsevænget 4, Lyngby, tlf. Fulda 98 14 22, ml. kl. 18—19, eller hos vor rejsepræst: Pastor H. Jorna, Fr.sundsvej 225, Brh., tlf. Bella 1700, ml. kl. 18—19 mandag-onsdag-fredag.

Man vil få tilsendt hele programmet, ligesom man senere vil blive indbudt til et møde, der bliver afholdt medio juni måned. Vi henviser til tidligere artikler i »stafetten«.

Sct. Jørgens Klubs Rejsefond.

Husk sedlen

Århus K.U.K.: Onsdag 18. maj, Kr. Himelfartsdag. Efter majandagten cykler vi til hygge-weekend i Øm.

Søndag 22. maj arbejds-weekend og messe i Øm.

Onsdag 25. maj. Efter majandagten tager vi et spil minigolf ved 6. Frederiks kro. Medbring 75 øre.

Stenosgade K.U.K.: Lørdag 14. kl. 20 besøger vi Frederiksberg K.U.K. Pastor Messerschmidt taler.

Lørdag 21. kl. 20: Hyggeaften.

Søndag 22.: Valfart til Åsebakken. Se togtider i Stafetten.

TØVER DU ?? med din tilmelding til arbejdslejren 25. juni til 3. juli. Lad være med det, for det er **DIG**, vi venter på. Tilmelding sker til: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Ungdomsstævnet i Lübeck

Pinsen 1955

Der vil gennem D.U.K. blive arrangeret to bus-rejser, såfremt der er tilstrækkelig tilslutning, udgående fra København over Gedser-Grossenbrode (evt. også over Roskilde, Ringsted og Næstved) med afgang fra Stenosgade 4, Kbhvn., henholdsvis kl. 7,30 og kl. 13,30 lørdag d. 28. maj med hjemkomst 2. pinsedags aften (nat!).

Prisen bliver 82 kr. pr. deltager. Heri er medregnet færgeoverfarten Gedser-Grossenbrode, kost og logi i Lübeck og stævnetegn. Tilmeldelse senest d. 20. maj til Paul Tecza, Hans Bogbinders Allé 2, Kbhvn. S, Telf. Am 3202.

Endvidere arrangerer pastor d'Auchamp i Nykøbing F. en togrejse udgående fra Gedser pinselørdag kl. 11,55 med ankomst til Lübeck kl. 16,56. Hjemrejsens tidspunkt — mandag eftermiddag — vil senere blive bekendtgjort. Billetprisen incl. stævnetegn bliver 35,— kr. pr. deltager. Man bedes selv medbringe tørkost til lørdag. Overnatning og kost fås i ungdomsherberget i Lübeck for 6 DM for begge dage. Henvendelse til pastor d'Auchamp, Bispegade 12, Nyk. F.

På D.U.K. (Sjælland's) vegne
Paul Tecza og Ole Meyer.

Grammofonplader

- San Francesco-Kirkens Kor i Assisi**
95 Il cantico delle creature kr. 10.— in 2 parti
96 Jam noctis kr. 10.— in 2 parti
97 Tu scendi dalle stelle ... kr. 10.— Venite adoriamo (F. Veniero)
98 Gloria - Inno Francescano kr. 10.—
L'umile saluto - Canto della Vergine Maria.
99 Tota pulchra kr. 10.— in 2 parti
100 Alla luce d'una stella ... kr. 10.— Lætentur coeli
101 Ninna nanna marina ... kr. 10.— Campana di Natale
102 O pane del ciel kr. 10.— Dominabitur (Graduale fra Kristi Konges fest)
103 Christus factus est (Graduale fra Skærtorsdag) kr. 10.— Tenebræ facta sunt (responsorium fra Langfredag) (A. Borroni Min. Conv.)

SANKT ANSGARS BOGHANDL.
BREDOADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

80 Aar

En i katolske kredse kendt dame, frk. *Amy Ancker*, fylder den 14. maj 80 år. Hun var kendt af mange i Jesu Hjerte kirke i København, og hun bor nu hos Sct. Vincent søstrene i Helsingør, hvortil sikkert mange gode hilsener og ønsker vil blive sendt.

St. Ansgars kirke

Kristi Himmelfartsdag kl. 10: Levitmesse, ellers som om søndagen.

St. Franz 3. Orden

Møde Sønd. 15. ds. Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Aasebakken hjælper Øm

Det er ingen sag for københavnerner at deltage i valfarten til Åsebakken; det er i alt fald en minimal udgift selv til en hel familie; hvis man da ikke bare cykler derud. Tænk så på Øm, der ligger i en afsides egn og tænk på Jyllands store afstande. Hvad maa transporten ikke beløbe sig til. Og dog kommer man i et imponerende antal! Alt må man også bringe derud, da »Ømborgen« jo ikke er et stort, velmonteret kloster. Også det klarer man. Men nu er der sket noget: en katolsk dame (en jøde tilmed) har skænket til det jyske foretagende en stor dug i hedeboosning. På en udstilling i De forenede Stater fik den 1. præmie, så den er meget værdifuld. Undtagelsesvis har Åsebakkens valfartskomite der-

for givet sin tilladelse til, at dugen kommer på lodsedler, der sælges på selve valfartsdagen inden for klostrets område. Man ønsker, at katolikkerne på Sjælland giver deres trosfæller i Jylland en håndsækning og her er en lejlighed til at gøre det. En lodseddel kommer til at koste 25 øre. Da jeg i 1937 var den første, der med en gruppe unge fra Horsens sang højmesse i klosterruinen og fik gjort dette til en årlig begivenhed, forstår man sikkert, at jeg inderligt håber på sjællandske katolikkers velvilje overfor salget af lodsedlen.

Kjeld Geertz-Hansen.

Caritas Danmark

Atter i Aar beder »Caritas« i de andre europæiske Lande, om der er en Mulighed for at anbringe nogle af de stakkels Flygtningebørn, der nu efter saa mange Aar endnu sendes fra den ene Flygtningelejr til den anden og lever under ubeskrivelig daarlige Forhold, flere Familier i et Rum. Tænk lidt over, om vi, som dog har vort eget Hjem, ikke som Tak vil give Husly enten til en lille Pige eller Dreng mellem 6—12 Aar eller til en stor Pige, som gerne vil lære, hvad det

vil sige at føre et Hjem, og som gerne vil gaa Husmoderen til Haande som Datter i Huset; det drejer sig om unge Piger mellem 14—18 Aar.

Plejeforældre søges.

En lille flygtningdreng søges anbragt i katolsk hjem fra 1. juni til begyndelsen af juli.

Alle nærmere Oplysninger faas hos Fru Else Nerad, Grønnevej 280, Virum, Tlf. 84 53 85.

*Caritas Danmark,
Frederikssundsvej 225.*

Ogsaa Aalborg svigtede Luther-Filmen

(Efter »Aalborg Stiftstidende«).

Alborgenserne vil ikke se filmen om Martin Luther, som i mandags havde premiere i Palads-Teatret i Alborg. Allerede i dag får en ny film premiere, efter at teatret har opnået sin største publikumsfiasko til dato. Til de 6 forestillinger, der har været spillet, har der været ialt 732 tilskuere. Det er ikke engang tilstrækkeligt til at fylde teatret een gang. Der kan være 823 tilskuere i teatret på een gang.

I mandags var der henholdsvis 80, 213 og 98 tilskuere til de tre forestillinger og i tirsdags henholdsvis 70, 188 og 83.

k a a.

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

*Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954*

Kluhs Efft.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner

Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutionerj

N. Nielsen & A. Brostrøm

*Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.*

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester

Sanitet - Centralvarme

Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

*Mathias
Christensen*
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josefs Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Maj
15. S. 5. Søndag e. Paaske (590—(hvid) 43); 2. Bøn: St. Johannes Baptist de la Salle (911); Paaskestens Præf. (518).
16. M. Bededag (594—44); 2. Bøn: (violet) St. Ubaldus (912), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (518). — Eller: (hvid) St. Ubaldus (912); 2. Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (518); sidste Evang.: (596). I Forbindelse med Bønprocessionen synges Bededagens Messe, som ovenfor.
17. Ti. St. Erik, Konge af Sverige (rød) (912—96); 2. Bøn: St. Paschalis (913), 3. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518). Hvor der holdes Bønprocession, synges efter denne: (violet) Bededagens Messe (594—44); 2. Bøn: St. Erik (912), 3. Bøn: St. Paschalis (913); Præf. (518).
18. O. Vigilie (598); 2. Bøn: St. Venantius (914), 3. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518). — (rød) Eller: St. Venantius (914); 2. Bøn: Vigilien (591), 3. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518); sidste Ev.: (598). Hvor der holdes Bønprocession, synges efter denne: (violet) Bededagens messe (594—44); 2. Bøn: St. Venantius (914), 3. Bøn: Vigilien (591); Præf. (518); sidste Ev.: (598).
19. T.* KRISTI HIMMELFARTS DAG (hvid) (600—45); Præf. (519). — Paabudt Helligdag.
20. F. St. Bernardino af Siena (hvid) (916); 2. Bøn: Oktav (600), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Werner Bergengruen

DEN SPANSKE ROSE - DE TRE FALKE

Disse mesternoveller introducerer et af Centraleuropas største forfatternavne, hvis bøger i Svejs og Tyskland udkommer i kæmpeoplage. Men oplagens størrelse skyldes ikke bestseller egenskaber, men hans store fortællerevne, der gør det berettiget at nævne ham i samme åndedræt som baade Thomas Mann og Stefan Zweig. Det er en bog for de gode læsere, som kræver mere end blot og bar underholdning. Oversat af Kaspar Kallan.

Kr. 8 50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

21. L. i Oktaven (600—45); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (519).
22. S. Søndag i Kristi Himmelfarts (hvid) Oktav (604—46).
*) Torsdag den 19. Maj, Kristi Himmelfarts Dag, er sidste Dag for Modtagelsen af Paaskekommunionen. — For Katolikker, der har særlig lang tid til Kirke, er Fristen dog forlænget til 2. Pinsedag.

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreationshjem

Ingen Ordre er for lille

til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse

Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde

ved katolske Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tage 573 . 574

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekad

Konserves

Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Academicum Catholicum

Onsdag den 18. maj kl. 20 i Stenogade 4. Ekstraordinær generalforsamling — umiddelbart efter sammesteds ordinær generalforsamling. Vedrørende dagsorden henvises til den direkte tilsendte indkaldelse.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Liders Thonisen, Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

Pilgrimsrejser til Lourdes

Den nationale rejse til Lourdes fra den 4. til den 16. juli. Ophold i Paris på ud- og hjemtur, 7 dage i Lourdes.

Den montfortanske rejse fra den 13. til den 26. september over Brüssel, Lisieux, St. Laurent og Paris.

Oplysninger om begge rejser fås hos:

Vor Frues sekretariat, Bakken 9—11, Holbæk, telf. 687.

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

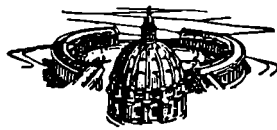
Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svøndborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svøndborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun. pr.v. Tl. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORATORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smødegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødmealk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fløkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmeester, Specialtlfet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F. Tlf. 511</p>

URBI ET ORBI

Ny Rekrutter til Schweizergarden

Paa Aarsdagen for »Sacco di Roma« aflagde 22 Rekrutter fra Schweizergarden i deres farvestraalende, middelalderlige Uniformer deres Troskabsed overfor Kristi Stedfortræder. 19 af de 22 ny Gardister stammer fra de tysktalende Kantoner i Schweiz (KNA).

Schweizergarden blev som det vil erindres oprettet af Pave Julius II i 1506. Den bestaar af 150 Mand og tjener til Beskyttelse af Paven samt udfører Vagt-, Ordens- og Ærestjeneste i Vatikanet.

DET KATOLISKE UNGDOMSSTÆVNE I LÜBECK Pinsen 1955

staar for Døren. Unge Katolikker fra Nordtyskland og fra alle Egne af Skandinaviens samles i Pinsedagene i den gamle Hansestad, der ogsaa rummer saa mange Minder fra Danmarks Historie.

Programmet er fastlagt saaledes:

Stævnet aabnes Pinselørdag om Eftermiddagen ved en Festakt i det historiske Raadhus, og om Aftenen opføres »Lübecker Laienspieler« et Fritluftsskuespil, »Das Christophoruspiel« af Theodor Seidenfaden.

Pinsedag om Formiddagen celebrerer Hs. Excellence Ærkebiskoppen af Osnabrück en højtidelig Pontifikalmesse i Nærværelse af Biskopperne fra de nordiske Lande. Derefter er der Omvisning i Lübeck. Om Eftermiddagen er der broget Underholdning af Ungdommen og om Aftenen et stort Ungdomsmøde under Mottoet: »Gud lever i sine Vidner« — et Minde om de tre Lübecker Kapellaner, som 10. November 1943 (sammen med en evangelisk Præst) maatte lade Livet for Kristi Skyld.

Pinsemandag afholdes der en Ungdomsgudstjeneste i den gamle St. Katharinenkirche.

Angaaende Deltagelse i Fællesrejse til Lübeck henvises til Side 244.

*

Ugebladet bringer i næste Nummer bl. a. en illustreret Artikel om Lübeck samt om de tre Martyrpræster.

Cowboy bliver Biskop

Pave Pius XII har udnævnt den hidtidige Direktør for det ærkebiskopelige Kollegium i Fortaleza, Vincenzo Araujo Matos, til Titularbiskop af Antiochia og Hjælpebiskop i Crato i Brasilien. Mgr. Matos var i sin Ungdom en af Sydcearas bedste Cowboys. Han blev præsteviet i 1944 (KNA).

Løsladt efter 10 Aars Tvangsarbejde i Sovjet

Sovjet frigiver italiensk Jesuit

Ifølge en Meddelelse fra det italienske Gesandtskab i Moskva vil den italienske Jesuit, Pater Pietro Leoni samt en italiensk Arbejder ankomme til Wien i nærmeste Fremtid.

Bag denne Meddelelse ligger følgende: Pater Leoni, som tilhører den romerske Jesuitterprovins, var indtil 1943 Feltkapellan ved de italienske Tropper i Rusland. Efter sin Udtræden af Hæren blev han efter eget Ønske sendt til Odessa, hvor han overtog Ledelsen af det derværende katolske Sogn. Efter deres Indmarch idømte Russerne ham ti Aars Tvangsarbejde for »antisovjetrussisk Propagandavirk-somhed«. P. Leoni virkede videre blandt sine Medfanger, og paa Grund heraf ændredes Straffen til livsvarigt Tvangsarbejde, som senere imidlertid reduceredes til 25 Aar. Det italienske Gesandtskab i Moskva har arbejdet uafbrudt for Pater Leonis Frigivelse (KNA).

Douglas Hyde om

Kommunismen i Syd-Amerika

Den 44-aarige tidligere Chefredaktør for »Daily Worker«, Douglas Hyde, som i 1948 gik over til Katolicismen, har i et Interview med et af de førende Blade i Panama City, for nylig som Svar paa Spørgsmaalet om hvorvidt Kommunismen i Sydamerika betyder en reel Fare, udtalt følgende: Latin-Amerika bliver saavel som Asien og Afrika af Kommunisterne betragtet som en Slags »Koloniomraade«, hvor de har store Muligheder for Udbredelse. Kommunisterne mener, at de ved Hjælp af en antiimperialistisk Strømning hos de smaa Mindretal paa Landet vil kunne bane Vej for Kommunismen. Hyde henviser til, at Fattigdommen i store Dele af Sydamerika er Kommunismens bedste Forbundsfælle, og han betegner Underminering af Organisationer, offentlige Institutioner og Foreninger som den Taktik, med hvilken Kommunisterne søger for at skaffe sig Indpas blandt saavel Intellektuelle som Arbejderstanden. En praktisk Kristendom vil være den mest hensigtsmæssige Modstand imod Verdenskommunismen, udtaler Hyde. Det er nødvendigt at praktisere den kristne Sociallære og at øve en effektiv Næstekærlighed. Kommunismen vil altid vinde frem der, hvor de Kristne svigter (KNA).

Foran definitivt Brud mellem Stat og Kirke i Argentina

Det argentinske Senat fik sidste Tirsdag forelagt et Lovforslag om Afskaffelse af den katolske Religionsundervisning i de offentlige Skoler i Argentina. Peronisterne har samtidig forebragt Parlamentet Forslag til en Forfatningsændring, som skal indføre en absolut Adskillelse mellem Stat og Kirke. Samtidig kræves Afskaffelse af samtlige Privilegier, som Kirken hidindtil har haft i Argentina. Det anses for afgjort, at disse Forslag vil blive vedtaget i begge Kamre i Løbet af ganske kort Tid.

Allerede 14. April havde Peron forordnet en »forbigaaende« Afskaffelse af Religionsundervisningen i alle Statsskoler, og den absolutte Adskillelse mellem Stat og Kirke har i den seneste Tid været et dagligt fremsat Krav i Regeringspressen og de peronistiske Fagforbunds Organer. Talerne paa 1. Maj-Dagen stod ligeledes i denne Propagandas Tegn.

Med Anledning af de seneste Begivenheder i Argentina skriver »Osservatore Romano«, at den peronistiske Regering nu har klart tilkendegivet sin antikirkelige Holdning. Osservatore henviser til, at Peron saa sent som 4. Maj 1950 — paa Tre-Aarsdagen for Vedtagelse af Loven om Indførelse af Religionsundervisning i alle offentlige Skoler — var gaaet ind for den obligatoriske Religionsundervisning. Man havde dengang ved et Dekret slaet fast, at den katolske Religionsundervisning rummer de fundamentale Principper, der udgør Rygraden i Folkets aandelige og legemlige Uddannelse (KNA).

Engelsk Hyrdebrev op mod Valget?

Christopher Hollis ud af aktiv Politik?

De engelske Katolikker venter et Hyrdebrev med Henblik paa Valgene 26. Maj. Efter al Sandsynlighed vil Episkopatet heri beskæftige sig med Skoleproblemet i England.

Skole og Uddannelse er teoretisk set fri i England. Men ogsaa kun teoretisk. Katolikkerne maa nemlig være med til at betale de offentlige Skoler foruden at de selv opretholder deres egne Skoler, og dette koster ca. 60.000.000 Pund. En Retssag har for nylig henledt Offentlighedens Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal. Katolikkerne vil i den forestaaende Legislaturperiode forsøge endnu et Fremstød for deres Skoler. »Catholic Parent's and Elector's Association« har med Henblik herpaa interviewet samtlige Kandidater og vil offentliggøre deres Svar.

Det forlyder endvidere, at det katolske Parlamentsmedlem Christopher Hollis ikke vil lade sig genopstille ved det forestaaende Valg (KIPA).

Katolsk

22. Maj 1955
103. Aargang
Nr. 21

Ugeblad

VALFARTERNE

staar for Døren!

Hvor staar vor Fjende?

Hansestaden Lübeck og
Martyrpræsterne

Da Averbode fejrede
Biskop Brems

Mgr. Flandrup pavelig
Husprælat

Hvad er det, der gør Forskellen paa en Valfart og en almindelig Rejse eller Skovtur? Strønge Gemytter vil sige, at paa Valfart maa man lukke Øjnene for Naturens Skønhed og heller ikke glædes ved Færdens menneskelige Fællesskab. Men det har ikke været katolsk Skik. Valfarten er bestemt af sit egentlige Formaal. Det maa være religiøst, ellers bliver det en Skovtur med religiøse Bihensigter. Men ligger det højeste Formaal ganske klart, kan man sindsroligt tage alt det andet med i Købet. Det er jo til syvende og sidst Vorherres Foraarskov, gennem hvilken vi drager, og det Fællesskab, der ogsaa menneskeligt glæder os ved, er ogsaa Guds Mening og Hensigt med os. Skulde det ske, at to unge, der synes om hinanden, er med paa Valfarten og under det hele, Vandringen og Gudstjenesten, er sig deres Forelskelse

Valfartstanker

lykkeligt bevidst — det vilde være svært, om ikke der var adskillige i den Situation — saa er det ikke Katolikker, som forarges derover. Dertil har Kirkens Børn valfartet for længe under alle Himmelstrøg.

Hvorfor vi siger dette? Blandt andet fordi Mennesker udenfor Kirken saa tit er vrede paa de troende, blot fordi vi gaar i Kirke. De har den Forestilling, at naar vi gør det, er det for at lukke os inde og vende Ryggen til det levende Liv og den blomstrende Na-

tur. De vil selv, siger de, dyrke deres Gud i Naturen og det menneskelige Fællesskab. Og de gaar ud i Naturen og ud blandt Mennesker. De plejer blot at glemme, at de vilde dyrke Gud de Steder. Os bekendt er det noget af et katolsk Speciale at gøre Alvor af, hvad andre blot siger, at de vil. Paa vore Valfarter dyrker vi Gud, og tag ikke fejl af, at det er det vi gør, for det er Meningen med Valfarten og forøvrigt med alt det andet ogsaa i hele vor Tilværelse. Der er mange gode Grunde til at dyrke Gud i vore Kirker, men ogsaa Grunde til at dyrke ham udenfor Kirkerummet, i hans egen Natur og i menneskeligt Fællesskab. Gjorde vi det ikke, kunde vi henfalde til det dystre Kætteri, at Naturen var hedensk og farlig, og at Mennesker maatte skys for Guds Skyld. Nej, paa Valfarter er Gud selv Kirkebygger, og vi lovsynger i den Herlighed, han har skabt for os, og paa Valfarter bliver Vennen og Kammeraten ved vor Side Medvandrer mod Gudsriget bag alle de blaa Bjerge og ikke mindre, men mere Ven og Kammerat deraf.

Det er Valfarternes Tid i Danmarks skønneste Aarstid. Og lad ingen tro, at Valfarter kræver fremmede Steder og Katolikkernes Hundretdusinder. Valfarter kræver Kærlighed til Gud, en Kærlighed, som udfolder og breder sig over Egne og Steder og Mennesker. Troede vi, hvad vi ikke gør, at Valfarter kun kan ske til Jerusalem, til Rom, til Lourdes eller andet Sted i det fremmede, var vi atter Kættere, der mente, at vor danske Natur var hedensk eller, latterlige Tanke, luthersk. Nej, den er saa katolsk som alt, hvad Gud har skabt til at løfte vort Sind mod ham. Og danske Veje genlyder derfor i Hovedlandet som paa danske Øer af katolske Stemmers Lovsang i det lyse Foraars til ham, der er Lys over Lys.

Den Hellige Fader aabnede for nylig Fra Angelico-Udstillingen i Vatikanet - og har iøvrigt personligt vist stor interesse for denne interessante Udstilling.

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefy**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

**Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni**
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
 Amagerbrogade 72, Telefon Amager 355
 Pital: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnstræde 14
 Til. Byen 8009

Edmund Sønchsen *Glarimester*
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforakr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
 PLUM LAGERBØRST

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damse 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsøen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6538
 Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

Stedet for

Kommunions Forberedelsen

I »Catholic Herald« har en Artikel af Pater Patrick Rorke S.J. sat en større Korrespondance i Gang. Hovedindholdet kan resumeres i disse Sætninger:

»Jo mere Religionen har sin Rod i Skolen i Stedet for i Hjemmet, des mere saarbar er den.

Er der noget, som en Mor kan gøre bedre end ligegyldigt hvor mange Lærere, Nonner, Lægfolk eller Præster, saa er det at forberede sine smaa til deres første Møde med Vorherre.

Det, der betyder noget i denne Forberedelse, er Hjertets Oplæring.

Opløs Kommunions-Forberedelses-Klassen og giv Børnene tilbage til deres Mødre.«

*

Dette er ogsaa her hos os Problemer, som beskæftiger Sindene. Der er næppe Tvivl om, at vore Skoler er udmærkede Skoler. Børnene lærer deres Skrivning og Læsning og Regning saavel som deres fremmede Sprog og Matematik paa en Maade, vi har Lov at være tilfredse med. Smertensbarnet paa Skoleplanen er Religionsundervisningen. Iagttagelse af Børnene allerede i Skoletiden og ganske særligt efter denne, viser tydeligt, at i denne Undervisning naar man sjældent, hvad man synes, der burde kunne naas i en katolsk Skole.

Saa drøfter man Aarsagerne. Der er almindelig Enighed om, at »Hjemmene svigter«, ogsaa om, at Skolen alene, uden Hjemmets Støtte, ikke vil kunne løse den stillede Opgave. Alligevel drøfter man, hvad man kan gøre for Skolens Religionsundervisning — flere Timer? nye Bøger? andre Metoder?

Ingen vil behøjde Skolerne, at de søger at gøre deres Part bedre endnu. Men naar der faktisk raader fuld Enighed om, at denne Part vil forblive haabløst utilstrækkelig, naar den mangler sit Fundament i Opdragelsen hjemme, er der Opgaver, som er endnu vigtigere end at forbedre Skolens Arbejde.

Man maa gøre, hvad man kan, vil nogen svare. Og det er rigtigt, at man ikke viger tilbage for sin Del af en Opgave, selv om man ved, at man kæmper mod overmægtige Odds. Hele Kirkehistorien er Beretningen om Mennesker, der kæmpede en Kamp, som paa Forhaand syntes tabt.

Men man maa passe paa, at man ikke, naar man gør sin Part, uden at ville det kommer til at spænde Ben for Løsningen af den endnu mere vigtige Del af Opgaven. Det risikerer man, hvis man først konstaterer »Hjemmets Svigten« og derpaa, ud fra Tankegangen, at nogen maa jo gøre det, lægger Ting over i Skolen, der burde være Hjemmets Sag. Resultatet bliver

alt for let, at nu først svigter Hjemmene helt. Nu først faar de lidt sløje Hjem Fornemmelsen af, at Skolen klarer det hele og ønsker at klare det alene.

Hvad der bør gøres er et systematisk Arbejde for at hjælpe Hjemmene til at gøre deres Part. Vi har udmærket arbejdende Mødreforeninger, Mødregrupper og Mødrekurser. Det vil være

utaknemligt ikke at rose dem. Men maaske man har Lov til at sige, at de nogle Steder i for høj Grad nøjes med at sigte efter en Elite, det vil sige dem, for hvem Bestræbelserne nok ikke er saa nødvendige; de kunne, uden det allsammen, sikkert fortræffeligt klare deres religiøse Opdragergerning.

Derfor er det godt, at Spørgsmaalene stilles stærkt op, som Pater Rorke har gjort det i England. Vore Bestræbelser bør have til Maal, at vi kan overlade saa fundamental en Del af den religiøse Oplæring som Kommunionsforberedelsen til Forældrene. Og skulle det være uforsvarligt at gøre det nu, saa maa det være Maalet for vore nærmeste Bestræbelser at gøre det forsvarligt gennem et Arbejde for Hjemmene.

6. Søndag efter Paaske

22. Maj 1955

KÆRLIGHEDEN SKJULER SYNDERNES MANGFOLDIGHED

(1. Petr. 4,3-11)

Der er Sætninger i den Hellige Skrift, som man faktisk burde kunne udenad, for altid at have dem paa rede Haand i en snæver Vending, som Trøst og Opmuntring, som Vejledning eller Advarsel. En saadan Sætning finder vi i Søndagens Epistel: »Kærligheden skjuler en Mangfoldighed af Synder.« Disse Ord stammer ikke fra den hellige Petrus, fra hvem Søndagens Epistel er taget, men de hører hjemme i det gamle Testamente (i Ordsprogenes Bog). Men den hellige Petrus citerer dem — og de burde være en Leveregel blandt alle kristne Mennesker.

»Kærligheden skjuler en Mangfoldighed af Synder.« I første Øjeblik giver disse Ord os noget at tænke paa, som alle virkelige Guds Ord nu engang gør det. Der tales om en »Mangfoldighed af Synder« — og vi gaar dog i Reglen og mener, at det hele ikke er saa slemt. Den hellige Petrus tvinger os til at indse (og indrømme), at vi har »syndet meget i Tanker, Ord og Gerninger«. Det er ikke asketiske Overdrivelser, men simpelthen Kendsgerninger, som burde beskæmme os, som skiller os fra Gud.

Men vi maa ikke blive staaende ved dette. Den hellige Petrus giver os nemlig ogsaa et Raad til at afhjælpe denne Ulempe. Han siger: »Hav fremfor alt en vedholdende Kærlighed til hverandre indbyrdes; thi Kærlighed skjuler en Mangfoldighed af Synder.« Kærligheden er nemlig ikke som en Klædning, der blot skjuler Saarene — Syndernes Saar — paa vort Legeme, den er en helbredende Magt, der helbreder os fra Synden, — den skjuler ikke blot Synden, den udsletter Synden. Kirken har altid lært, at en Almisser, givet af et glad Hjerte, sletter timelig Synder ud. Den Kærlighed, som man skænker, virker paa ens eget Hjerte — det virker langt ud over Verdens Rand og ind i Himlen, den aabner Adgangen til den guddommelige Tilgivelse. Vor Herre har ogsaa selv sagt: »Hvis I tilgiver jeres Medmennesker deres Fejl, saa vil den himmelske Fader tilgive jer jeres egne.«

Kærligheden gør det slet og ret af med Synden — den danner Kontakt med Guds almægtige Barmhjertighed, den formaar alt, den kan endog gøre det skete usket, idet den virker indefra og skaber nyt igen. Og den, der elsker meget, ham vil der ogsaa blive megen Forladelse til Del. Og den, der engang har indladt sig med den ægte Kærlighed, han kommer uvægerligt mere og mere paa Afstand af Synden. Det kristne Menneske kender Syndernes Mangfoldighed hos sig selv og hos andre, men han ynder ikke at afsløre dem, han dækker over dem med sin Kærlighed. Han kender den Skade og Ulykke, som det onde kan anrette, og han søger at dæmme op imod Ondskab og Fordærv. Ganske vist er denne Metode ikke altid paa sin Plads, thi i mange Tilfælde maa man netop gribe om det ondes Rod, afsløre det, for at skaffe Klarhed og rene Linier.

Med Kærligheden begynder Guds Rige at virke her paa Jorden. Den dækker »Syndernes Mangfoldighed«, ikke for at skabe en Illusion om et godt Menneske, men fordi den derved vil lære Menneskene og frelse dem fra Synden.

Sognepræsten.

PAA SØNDAG TIL ÅSEBAKKEN!

Maria-valfarten søndag 22. maj

Nu skulle vi i dag så gerne alle mand af hus! Vi trænger alle til forbøn i disse tider, og vi har vel også alle et og andet særligt at bede for. Lad os da udnytte denne glimrende lejlighed til i form af en valfart til Guds Moder af Åsebakken at henvende os til Hende, der står Gud nærmest og som har størst mulighed for at skaffe os den bøn/hørelse, vi ønsker.

Det vil da gå alle, som det er gået os alle i årene forud, at valfarten i sig selv allerede vil vise sig at være en bøn/hørelse, for vi kommer hjem med større glæde, større fred i sindet og også med større kærlighed til Gud. Denne kærlighed vil løfte os op over dagliglivet, også over dets besværligheder og i de kommende måneder vil vi mærke velsignelsen fra denne valfart.

Men ikke derfor alene skal vi gå allesammen. Vi skal også være os vort ansvar som katolikker bevidst. I en tid, hvor andre trosretninger ikke længere har noget at give til en menneskehed, der ønsker konkrete svar, er det godt at vise, at vi har konkrete svar, og at vi er der.

Lad os derfor håbe, at valfarten i år atter bliver rekord og lad os alle bede for, at vejret bliver godt, for at val-

farten kan få sit sædvanlige storslåede præg.

Til slut et par praktiske bemærkninger:

Valfarten starter fra Holte st. præcis kl. 8.30. Det sidste S-tog, der passer hertil afgår kl. 7.50 (Linie B) fra Københavns hovedbanegård. Kl. ca. 10.30 ankommer valfarten til Åsebakken, hvorefter der er højmesse (missa de angelis). Valfarten slutter kl. 14.00 med en andagt holdt af Hans Excellence Biskop Th. Sulr. Kl. 16.00 vil der afgå busser direkte fra Åsebakken til Holte st. Husk, at lade ældre og svagelige få fortrin til de første busser! — Bustider stod anført i ugebladet af 15. ds.

Vi minder om Søstrenes bod på Åsebakken med de skønne keramikting!

Endvidere skal vi meddele, at der i år undtagelsesvis vil blive solgt lod-sedler på Åsebakken. Da formålet imidlertid er at give valfarten til Øm (i Jylland) en håndsrækning, vil man forstå, at vi med glæde opfordrer folk til at benytte denne lejlighed til at knytte trådene mellem de to store Maria-valfarten i landet.

Iøvrigt henviser vi til tidligere meddelelser i ugebladet af 1. maj, af 8. og 15. maj. Alle øvrige oplysninger gives iøvrigt ved opringning til OR 3331.

Vi beder også om atter i år at få hjælp fra de unge især som ordensmarskaller under valfarten, til salg af valfartssangbøger, til optælling af kommunikanter og til oprydning efter

NOTER

Generalvikaren Pavelig Husprælat

Den Hellige Fader har udnævnt Generalvikar, Mgr. C. Flandrup, til Pavelig Husprælat. — Den fornemme Udmærkelse meddeltes Generalvikaren af Hs. Excellence Biskoppen i sidste Uge ved en lille Højtidelighed hos St. Josepssøstrene paa Strandvejen, hvor Mgr. Flandrup har sin Bopæl i sin Egenskab af Rektor ved Søstrenes Seminarium og Immaculatakirken, og ved hvilken Lejlighed et større Antal Præster var mødt op. — Ugebladet og Danmarks Katolikker slutter op i Rækken af Gratulanter, der alle føler Glæde over den Æresbevisning, som her ved er blevet vor afholdte Generalvikar til Del.

valfarten. Tilsagn bedes givet på ovennævnte telefon.

Samtidig skal vi henstille, at ungdommen deltager i valfarten, så det virkelige kun er ældre og svagelige, der ikke så godt kan gå med i valfarten, der er til stede på Åsebakken inden valfarten kommer derop. Sidste år så man desværre adskillig ungdom på Åsebakken allerede fra tidlig morgen.

Og så vel mødt allesammen til den 7. valfart til Guds Moders Ære!

Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.

ORIENTERING

Hvor er vor Fjende?

I alle civiliserede Stater er den fri Religionsudøvelse optaget i Menneskerettighedernes Magna Charta. Ikke desto mindre er det en deprimerende Kendsgerning, at den moderne Kristen føler sig hensat til en meget vanskelig Trossituation, hvor langt de fleste lider Skibbrud.

I tidligere Tider vidste man hvor Fjenden var at finde. Det var den falske, strengt forpligtende Statsreligion. Der var Statens Love, der forpligtede en til Afgudsdyrkelse. Idag er vi fri. Ingen af os bliver stillet for Retten paa Grund af vor Tro. Afgudstempellerne er forlængst sunket hen i Støv og Aske.

Og saa er Spørgsmaalet: hvor staar vor Fjende idag og hvor er han at finde? Den unge Kirke har overvundet selv de mægtigste Stater med sin fremadstormende Trosiver! Troen og den kristne Bevidsthed viste sig at være stærkere end alle politiske og nationale Overbevisninger. Troen har fejret sine allerstørste Triumfer i den dybeste og mest nedværdigende Dekadence, den har frembragt en ny Menneskeslægt, der var i Stand til at modstaa alle Splittelsesforsøg og som skabte en ny kristen Verden, omend den hendødende Hedenskab mobiliserede alle sine sidste Kræfter for at

standse Kristendommen paa dens Vej fremad.

Er det da Naaden, der har svigtet? Er den blevet lammet og afmægtig! Har Troen idag mistet sin altovervindende Kraft? Hvad er Aarsagen til den almene Svigten? Hvorfra stammer den store »Kristne Træthed«, som den Hellige Fader for nylig talte om? Er det en Træthed hos dem, der skaber og som allerede har nok at tumle med, eller det Træthed hos syge Mennesker, der altid er trætte omend de hviler sig og iøvrigt bærer alle Tegn paa en indre, uheldberegig Opløsning?

Ved første Øjekast maa vi indrømme: Sammenlignet med Oldkirkens Kristne henlever vi en misundelsesværdig Tilværelse. Det at blive — og at være Kristen er idag den letteste Sag af Verden. Det ligger indenfor Mulighedernes (og Rimelighedens) Grænse at komme i Forbindelse med en Præst. I enhver Skole doceres der Kristendomsundervisning, i alle Kirker lyder hver Søndag det glade Budskab fra Prædikestolen. Og end ikke Kristendommens mest aggressive Modstandere vover sig frem med deres antikristne Paastande uden at der i hvert Fald rejser sig Protestrøster.

Men hvor er da den Fjende, som lammer den moderne kristne Verden med sin dødbringende Indflydelse? Han er ikke til at faa Øje paa, men allevegne sporer man hans ødelæggende Indflydelse. Hvordan har han kamoufleret sig og hvorledes har han

organiseret sin femte Kolonne for at ødelægge alle Kristendommens Sejre og komme dem til Livs?

Hvis Vor Herre kom igen i vore Dage, vilde han i saa Fald give sin Kirke ny Instruktioner? Vilde han maaske anvise Præsterne ny Metoder at prædike paa? Vilde han indstifte ny Sakramenter, der — akkurat som den moderne Brintbombe — vilde rydde alle Vanskeligheder ad Vejen med en uimodstaelig Naadekraft? Eller vilde han maaske skænke os et sakramentalt Penicillin, som automatisk udskilte samtlige antikirkelige Sygdomsstofer af det moderne Samfunds Organisme?

Nej — han vilde ikke gøre noget som helst af alt dette. Men han vilde simpelthen sige til den moderne Hedning, til den religiøse Løsgænger, til den slappe Katolik omtrent følgende: Min Sandhed, min Naade, mine Sakramenter maa være jer nok. Men skaf I Livsbetingelserne, hvorunder disse Midler kan virke. Min Naade er ikke noget Tryllemiddel — den forudsætter Menneskets Medvirken. —

Thi vi Kristne er nemlig selv en af Kristendommens Hovedfjender! Vi er stagneret, blevet saft- og kraftløse, vi er i mange Tilfælde kun kristne af Navn, vi er fattige paa Kærlighed, selvtilfredse Mennesker, der kun kender Hovedbudet om Kærlighed til Gud og Menneskene rent periferisk.

Maatte vi dog indse og fatte dette!

GUDSMODER- VALFARTEN TIL ØM

Søndag 5. Juni

I år står vi endnu mere rustet til at modtage den store skare, der vil komme. Det kan jo være vanskeligt at samle en større skare, men lad os trods alle vanskeligheder og mødes i et rigtigt katolsk fællesskab søndag den 5. juni. — Sidste år var vi over 1200, men vi drømmer om at blive mange flere i år trods de besværligheder, der måske kan være ved at komme afsted.

Agitér mand og mand imellem, så vi bliver så mange som muligt til at hylde Guds Moder — først ved messen — derefter når vi med hendes billede som midtpunktet i processionen drager fra klosterruinerne gennem mar-
(stlutes Side 258)

30. Davidssalme GUD DE NØDSTEDTES TILFLUGT

I. Tillidsfuld bøn i nøden.

1. Til sangmesteren. En salme af David.

2. Til dig, Herre, flygter jeg, lad mig i evighed ikke blive til skamme. Frels mig i din retfærdighed.

3. Bøj dit øre til mig, udfri mig skyndsomt; vær mig en tilflugtsklippe, en befæstet borg, hvori du kan frelse mig.

4. Ja, du er min klippe og min borg, for dit navns skyld vil du lede og føre mig.

5. Du vil fri mig fra garnet, de satte for mig i skjul; thi du er min tilflugt.

6. I dine hænder befaler jeg min ånd. Du vil forløse mig Herre, du trofaste Gud.

7. Du hader dem, som dyrker tomme afguder, men jeg stoler på Herren.

8. Jeg vil juble og glæde mig over din barmhjertighed, thi du har set hen til min nød og hjulpet min sjæl i dens kvide.

9. Du gav mig ikke i fjendens hånd, men satte mine fødder på et rummeligt sted.

II. Beskrivelse af nøden.

10. Forbarm dig over mig, Herre, thi jeg er i angst. Af kummer hentæres mit øje, min sjæl og mit legeme.

11. Thi mit liv svinder hen i lidelser, og min år i suk; min kraft er brudt i elendighed og mine ben har mistet deres kraft.

12. For alle mine fjender er jeg bleve til spot, for mine naboer til afsky, til rædsel for mine kendinge. De, der ser mig på gaden, flygter for mig.

13. Som en død er jeg glemt, jeg er blevet som et sønder slået kar.

14. Thi jeg har hørt de manges hvi-

gorsmesse, »Dødedansen«, det astronomiske Ur og det berømte Orgel).

Men ikke desto mindre har Lübeck, paa Trods af Krig og Ufred, formaaet at bibeholde sit middelalderlige Særpræg. Den er saa nært knyttet til vort Lands Historie, at ethvert dansk Skolebarn kender dens Navn.

Her i disse Omgivelser samles Katolsk Ungdom fra Nordtyskland og Skandinavien med deres Biskopper i Pinsen. Et af Mødets Højdepunkter er Mindet om de tre Martyrpræster (jvnfr. Ugebladets Kronik i denne Uge), der ofrede Livet under Nazismen og har fundet deres Mindested i den katolske Jesu-Hjerte Kirke.

← Mariakirken (med sine midlertidige Taarnhjelme)

γ Det historiske Raadhus

Lübecks traditionsrige Historie gaar godt og vel 800 Aar tilbage i Tiden. Efter allerede i 1226 at være blevet en fri Rigsstad, stod Byen i 14. Aarhundrede paa sin Magts Tinde. Men Velstand og kulturel Blomstring vekslede med Krise- og Katastrofetider — derfor er Lübecks Ansigt netop saa mangesidigt og interessant. Gennem skiftende Tider forblev Lübeck et Klenodie indenfor tysk Bygningskunst: højtstræbende gotiske Kirker og rigt udsmykkede Patricierhuse fra Hansetiden sætter den Dag i Dag deres Præg paa det gamle Lübeck omend den anden Verdenskrig ikke er gaet sporeløst hen over Byen og vidner om dens stolte Fortid. Selve den gamle Bydel med dens Hav af gotiske Gavltage rammes haardt under Krigen; Byens Vartegn, den tvetaarnede Marienkirche, mistede sine store gotiske Hjelme, og dens Indre blev saa godt som rascret. (Bernt Notkers Alterbillede med Gre-

Hansestaden Lübeck

sken og tischen. Allevegne er der rædsel. De kommer sammen mod mig og pønsede på at berøve mig livet.

15. Men jeg, Herre, stoler på dig. Jeg siger: Du er min Gud.

16. I din hånd er min skæbne, udfri mig fra mine fjenders hånd og fra dem, der forfølger mig.

17. Lad dit ansigt lyse over din tjener, frels mig i din miskundhed.

18. Herre, lad mig ikke blive til skamme, fordi jeg har påkaldt dig; lad de gudløse blive til skamme og stumme, medens de farer ned i afgrunden.

19. Lad de løgnfulde læber forstumme, som taler frækt mod den retfærdige med hovmod og foragt.

III. Lov og tak for bønnehørelse.

20. Herre, hvor stor er dog din godhed, som du har gemt til dem, der frygter dig, og som du for alles øjne øver mod dem, der flygter til dig.

21. Du skærmer dem med dit åsyns beskyttelse, når mænd sammensværges sig mod dem. Du skjuler dem som i en hytte for tungers kiv og strid.

22. Lovet være Herren, thi underfuld har han gjort sin miskundhed mod mig i en befæstet by.

23. I min angst sagde jeg allerede: jeg er bortstødt fra dine øjne, men du hørte min bønfulde røst, så snart jeg råbte til dig.

24. Elsk Herren, I hans fromme alle tilsammen, thi Herren skærmer de trofaste, men gengælder mangefold dem, der handler i hovmod.

25. Ja, fat mod og jeres hjerte bli-

ver stærkt, alle I, som håber på Herren.

Der er to ting, der kendetegner denne salme. For det første den dybe sorg over de yderst tunge lidelser på sjæl og legeme, som David måtte gennemgå i den tid, da kong Saul, opfyldt af et afsindigt had, forfulgte ham til døden, så den unge mand måtte flakke om i ørkenen og hvert øjeblik regne med at blive slået ihjel. For det andet den lige så store og mønsterværdige tillid til Guds magt, godhed og troskab, som samtidigt beherskede Davids sjæl og derved gjorde ham til et forbillede på vor Frelser Jesus Kristus, der led så ubeskrivelig meget på korset og alligevel var opfyldt af en så urokkelig tillid til sin himmelske Faders beskyttelse og hjælp, at selv hans fjender blev opmærksomme på det og hånede ham for det.

Det bedste bevis på, at vi i denne salme kan se den korsfæstede egen bøn, har vi i den kendsgerning, at han benyttede 6. vers i denne salme som sit sidste ord i dødens øjeblik: »Fader, i dine hænder befaler jeg min ånd.« Hvad der foregik i Kristi sjæl, hvor meget han led, og hvad der gav ham kraft til at holde ud, til sejren var vundet, kan man bedst forstå, når man anvender på vor Frelser både den lidende salmists klageråb over den dybe nød, hvori legeme og sjæl befinder sig, og hans barnlige, tillidsfulde bøn til Gud om beskyttelse og hjælp, og lige sådan det hellige håb og den vished om at ville blive bønhørt, som salmen også er et

udtryk for. Denne fortrøstning trods de dybe sjælekvaler virker som morgenrøden, der bebuder en solopgang og lidelsesnattens forsvinden.

Davids bøn kan også være den rette hjælp for alle dem af os, der er hjemløst af kummer og modgang, eller som føler sig ensomme og forladt af alle mennesker. De finder i den de rette ord, når de vil bede Gud om trøst og befrielse.

Af ganske særlig betydning for os alle er, at vi alt nu begynder at befale vor sjæl i Guds hænder for livets sidste øjeblik, fordi vi ikke kan vide, om vi har bevidsthed nok til at gøre det, når vi lukker vore øjne for denne verden. Sådan gør i hvert fald vor hellige Kirke i sin aftenbøn, i komplet, hver eneste dag.

F. K.

Da Averbode fejrede Bispejubilæet

Onsdag 4. Maj fejrede Averbode 60-Aars Mindet for Biskop Brems' Præstevie ved en Pontifikalmesse og en efterfølgende Festlighed. Foruden et betydeligt Antal af Biskop Brems' Confratres var ogsaa en Række af Biskoppens danske Venner — med Hs. Excellence Biskop Suhr og Generalvikaren, Mgr. C. Flandrup i Spidsen — mødt op for at hylde Jubilæren paa den sjældne Festdag. — Ved Festlig-

Ugebladets Kronik

Martyrpræsterne fra Lübeck

Krypten under Højalteret i Jesu Hjerte Kirken i Lübeck er viet Mindet om tre unge katolske Lübecker-Kapellaner, som 10. November 1943 sammen med en ung protestantisk Kollega besejlede deres kristne Tro med deres Liv.

Paa Prædikestol, blandt unge, i Religionstimer, i al Offentlighed havde disse tre unge Mænd vidnet om deres katolske Tro. Ingen af de paa hin Tid nok saa »farlige« Sandheder var de gaaet af Vejen for, det være sig ved at paatale Mordene paa de saakaldte uproductive Individer, paa de syge i Alderdomshjem eller Stiftelser eller naar det gjaldt om at forsvare Kirkens Ret. Det havde ej heller skortet paa Advarsler til dem fra Venner og Bekendte — det gjaldt især *Kapellan Johannes Prassek*, en ung, temperamentsfuld Hamburger, der med hele sin ungdommelig Begejstring og Kompromisløshed gik ind for Kristi Sag. Hans Motto var: »Man maa sætte sit Liv ind for Sandheden«. Stadig løb han den største Fare ved at opsøge polske Søfolk og tage sig af deres aandelige Vel — disse Polakker, som han i Modsætning til Naziregimet betragtede som Medmennesker og Krist-

ne. Men akkurat lige saa modige var Vikar *Hermann Lange* og Adjunkt *Eduard Müller*. Alle tre arbejdede energisk for at sprede Biskoppen af Münsters Prædikener, som modige unge Mænd mangfoldiggjorde og uddelte, ofte med stor Fare for deres eget Liv.

Den energiske Virksomhed, som disse tre unge Gejstlige udfoldede, havde længe været Gestapo en ond Torn i Øjet, og i Slutningen af Maj 1942 blev de da ogsaa arresteret tillige med en Del unge Katolikker. Til at begynde med var det en alvorlig Prøvelse for Johannes Prassek. Ikke saadan at forstaa, at han var bange for sit eget Skind — han havde længe regnet med dette — men han havde Ansvaret for sine to Medbrødre og frem for alt for de unge Mænd, der paa Grund af ham — han var en af Anførerne i Kampen mod den nationalsocialistiske Verdensanskuelse — var kommet i den største Fare. Hertil kom at han som Følge af Krigssituationen havde paa-draget sig en smertefuld Mavelidelse, der bevirkede, at Sulten og Kulden i Fængselscellen gjorde sig dobbelt følelig. Sjæleligt led han meget under alle de Paaastande, som Gestapo satte i Omløb om ham og som endda fandt Ørenlyd indenfor hans egen Kreds. Men han holdt dog trods alle Pinsler standhaftigt ud og skrev endog til dem, der levede udenfor Fængslets Mure og stadig var udsat for den gudløse Verdensanskuelses Indflydelse, at man, »ogsaa maa sige Nej til en over-

mægtig Nutid, selv om den ene eller anden maaske maatte bukke under herfor.« Vikar Lange havde helt andre Prøvelser at staa igennem. Han hængte med en ganske særlig Kærlighed ved sine Forældre og sine Søskende. Han vidste, hvor bekymrede de var for ham og led næsten mere derunder end under sin egen Skæbne. Han havde endda kunnet mildne sin Tilværelse bag Fængselsmuren en hel Del dersom han vilde have ombyttest Præstekjolen med Fangedragten, men han vilde ikke aflægge sin præstelige Dragt, end ikke da han saa kunde opnaa Fordele derved. Han ønskede ogsaa i Fængslet at gaa for at være Præst og gennem sin Dragt bekende Kulør.

Eet var imidlertid til stor Sorg for dem alle tre: Gestapo havde med vanlig Opfindsomhed sat Rygter igang om, at deres Biskop havde droppet dem — først paa et langt senere Tidspunkt fik de at vide, at hele denne Kampagne var Løgn fra Ende til anden. Allerede i Fængslet aflagde de alle tre Bevis paa deres Troshed: de havde nemlig kunnet opnaa Friheden dersom de vilde have aflagt den sorte Kjole og være traadt i den ny Verdensanskuelses Tjeneste — men de vilde hellere lide alle de Trængsler end svigte deres Tro. Det samme Bekennermod lagde ogsaa alle de arresterede Lægfolk for Dagen, og deres religiøse Opførsel gjorde et dybt Indtryk ikke blot paa deres Medfanger,

heden efter Pontifikalmessen tolkede Biskop Suhr Danmarks Taknemmelighed overfor Biskop Brems og hans Virke, hvorpaa vi bygger videre idag. Biskop Brems talte derpaa selv og takkede — synligt bevæget — de mange danske Gæster. En stor Del af mit

Hjerte er stadig hos Dem i Danmark, udtalte Biskop Brems. Og der gaar ikke en eneste Aften, uden at jeg i Tankerne dvæler ved de Menigheder i Danmark, som jeg i saa mange Aar har været knyttet til med saa stærke Baand.

I korte Træk -

FRA FESTLIGHEDERNE I AVERBODE: BISKOP BREMS LEDSAGES TIL KLOSTERKIRKEN

men ogsaa paa Fængselspersonalet. Ogsaa disse Mænds Troskab mod Kirken blev stillet paa en haard Prøve. De gifte Mænd vidste nemlig god Besked om de Vanskeligheder, som deres Kone og Børn blev stillet overfor eftersom de var i Familie med »politiske Forbrydere«. De unge Mænd fik Breve fra bekymrede Mødre og Fædre. Og hvor let vilde det ikke have været for dem at slippe fri: de skulde blot sige sig løs fra Kirken og fremsætte uforudlagte Udtalelser om Gejstligheden, men ogsaa de holdt Stand, ligesom Størsteparten af deres Paarørende hjemme.

Inden Aarets Udløb kom imidlertid den saakaldte Folkedomstol til Lübeck for at dømme de anklagede, og netop ved denne Lejlighed aflagde de tre Præster Vidnesbyrd om deres Standhaftighed ved gennem Taalmodighed at udholde alle Dommernes Uretfærdigheder og Forsmædelser. De saakaldte Dommere lagde nemlig ikke Fingrene imellem, naar det gjaldt om at chikanere og sjofle de Anklagede; de overøste dem med de simpleste Beskyldninger, og gav derigennem Udtryk for det Præstehad, paa Basis af hvilket de paa Forhaand havde truffet deres Afgørelse af Sagen. Resultatet var da ogsaa en Dødsdom til de tre Kapellaner; andre af de anklagede fik lange Tugthus- og Fængselsstraffe. En Repræsentant for Biskoppen, som var til Stede ved Domsforhandlingen,

skrev bagefter: »Processen viste klart, at alt det, der blev lagt de tre Anklagede til Last, kun kunde betragtes som en hellig Iver for den Kirke, som netop paa dette Tidspunkt stod midt i saa haard en Kamp. Domsmotiveringen saa dog helt bort herfra og beskyldte de Anklagede for gennem deres Handlinger bevidst at have begunstiget den ydre Fjende og at have modarbejdet den tyske Værnemagt i dens retmæssige Kamp.« Og hvor fjernt laa det dem netop ikke! Deres Maal var blot — akkurat lige som Tilfældet var med Biskoppen af Münster, Grev von Galen, hvem de saa op til med Beundring, fordi han kæmpede for at redde den tyske Nation for at gaa til Grunde. De vidste ogsaa fra Historien, at et Folk, som træder de guddommelige og menneskelige Rettigheder under Fode, uværdigt vil-gaa til Grunde.

Og i Retssalen i Lübeck stod de to Partier skarpt overfor hinanden: Mørkets Magter stod klart overfor Lysets Magt. Paa Domssæderne sad de virkelige Forbrydere, medlens de Mænd, der var opfyldt af den rene og klare Aand sad paa Anklagebænken. De var dybt krænket af den Uret, der blev tilføjet dem; men de brød ikke uværdigt sammen, da Dødsdommen forkyndtes; Erindringen om Guds Søn, der havde lidt samme Skæbne, satte dem i Stand til at bede og skrive disse Ord ned: »Herrens Navn være pris, idag har man dømt mig til Døden.«

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge Hertugen af Gloucester, som for Tiden besøgte engelske Krigergrave i Italien. Hertugen var ledsaget af Marskal af Storbritannien, Sir Alexander samt Storbritanniens Gesandt ved den hellige Stol. Efter Audiensen besøgte Hertugen og hans Følge Fra-Angelico-Udstillingen og det Sixtinske Kapel (KNA).

50 Katolikker er opført paa Kandidatlisterne til det forestaaende Parlamentsvalg i England. De Konservatives Liste opfører 12 Katolikker, Labour-Partiet 13, medens Resten tilhører de Irske Nationalisters Lister (KNA).

Politipræfekten i Paris har udstedt en Forordning om, at der paa samtlige Pariser-Banegaarde skal forefindes Opslag om den nærmeste katolske Kirke samt dennes Messetider (KNA).

Eurovisionen udsendte 15. Maj det franske Fjernsyns Optagelse af den internationale Studenter-Valfart til Chartres (KNA).

Der har gennem den seneste Tid været forøvet et ikke ringe Antal Indbrud i katolske Præstegaarde i Nedre-Sachsen. Det er hidtil ikke lykkedes Politiet at komme paa Spor af Gerningsmændene (KNA).

Den litauiske By Marijampole (Maria By), der var opkaldt efter Gudsmoder, har efter Ordre fra Kommunerne faaet Navneforandring til »Mickevicius Kapsukas« i Anledning af en litauisk kommunistisk Agents 75-Aars Fødselsdag (KIPA).

Det katolske Irland ejer en særskilt Organisation, der støtter præstestuderende. Foreningen tæller for Tiden ca. 72.000 Medlemmer og har i det forløbne Aar understøttet 450 Alumner (KIPA).

Filmsfestivalkomiteen i Cannes har afvist den engelske Mindszenty-Film, »The Prisoner«, der har haft saa stor Succes i England, idet ungarske Medlemmer af Filmsfestivalen har nedlagt Protest imod Filmen. En Talsmand for »Columbia Pictures«, der har fremstillet Filmen, erklærer imidlertid, at Filmen vil blive vist paa Aarets Biennale i Venezia (KIPA).

En af de skønneste Tulipaner i Tulipanernes Hjemland Holland er blevet opkaldt efter en berømt hollandsk Jesuitergeneral: Jan Filip Roothaan (KIPA).

Domkapitlet i Prag maa nu betragtes som helt »ensrettet«, idet Flertallet af Medlemmerne ved det seneste Nyvalg er blevet taget fra den regeringslydhøre patriotiske Præsteforening (KIPA).

Det Hellige Officium har placeret et i 1950 i Paris udkommet Værk af Marcelle de Jouvenel »Au diapason du ciel« med en Indledning af Gabriel Marcel paa Index (KIPA).

VALFART

At tage hjemmefra og i fællesskab under bøn og sang og bod at besøge hellige steder er ikke nogen egentlig kristen skik, men bunker i den almen-neskelige ærbødighed for det hellige og ønsket om at komme det nærmere. Dette behøver heller ikke vi kristne at skamme os ved eller bede om forladelse for. Vore helligdomme er jo større end nogen andre, og vi skylder dem derfor også større ærbødighed.

Allerede første kristne valfartede til de steder, vor Herres fod havde trådt: Betlehem, Nazaret, Golgata. Ikke som om de troede, at deres frelse var sikret, bare de gik på valfart; men da Gud selv har boet iblandt os og ved sin nærværelse helliget visse steder, fulgte de kristne menneskehjertets dybe trang til religiøs oplevelse ved at besøge disse steder.

Også valfarten til vor Frues helligdomme er ældgammel og har sikker hævd i Kirken. Vore hjemlige valfarter i maj måned er vel nok et ungt og frisk skud på en ældgammel stamme, der sænker sine rødder dybt ned i vor kristne fortid, ja endnu dybere, lige til selve menneskenaturens grundfjæld.

pater.

Ugens samtale

— Der er forresten en ting, jeg gerne ville snakke med dig om. Det drejer sig om katolikkernes herlige ansvarsfrie tilværelse.

— Det troede jeg at vi havde talt om.

— Det har vi også, men nu er jeg kommet til at se på sagen fra en anden synsvinkel.

— Bare spyt ud.

— Jo, ser du, det er nu da rigtigt at I ikke har noget personligt ansvar. Jeres Kirke fortæller jer jo alt hvad I skal gøre ...

— og tro og tænke og mene og føle, ikke?

— Jo, næsten da. Kirken omgiver jer jo med et helt plankeværk af regler. Passer det måske ikke?

— Du har ganske ret i, at Kirken i visse anliggender giver regler, som vi bør rette os efter. Men det er vi nu da kun glade og taknemmelige for.

— I lader jer altså behandle fuldstændigt som pattebørn?

— Hvad er vi vel andet end pattebørn i forhold til Gud?

— Nåh, Vorherre ønsker vel at vi skal være voksne mennesker og selv tage ansvaret for vores handlinger.

— Ja, det har du fuldstændigt ret i.

— Jamen, så har jeg jo ret!

— Nej, for du begår en fejl, som er så umådelig udbredt blandt ikke-katolikker: Du blander ansvaret for selve

reglen sammen med ansvaret for dens overholdelse.

— Det lyder uforståeligt.

— Så skal jeg forklare dig det så tydeligt, at du ovenikøbet kan blive klar over, hvad du selv mener, men ikke klart har sagt. Hør nu her: Vi kan vel nok blive enige om, at vi skal leve efter Guds vilje?

— Naturligvis.

— Godt. Så er det altså bare spørgsmålet, hvad Guds vilje er. Med andre ord: hvilke regler skal vi leve efter?

— Ja.

— Guds vilje kunne vi ikke altid kende, hvis ikke der var een, der havde fortalt os, hvad den går ud på. Det var det Kristus gjorde, og det er det, som Kirken gør idag. Og det har vi personlig ikke noget som helst ansvar for. Vi har naturligvis intet ansvar for Guds vilje.

— Næ, selvfølgelig ikke.

— Nej, men vi har derimod ansvar for, at vi så vidt muligt lærer Guds vilje at kende, og at vi lever efter den. Der er vores ansvar, og det er såmænd rigeligt stort!

Ømskolerne

Praktiske oplysninger: Skolerne ligger i tidsrummene — 24.—30. juli, dansk sommerskole. 1.—7. august, nordisk lederskole.

Aldersgrænse for begge skoler: 18—35 år.

Nordisk lederskole, det vil sige: En skole for elever, der på forhånd møder med en vis aktiv interesse for ungdomsapostolat, og som derfor må formodes at være indstillet på gennem skolens undervisning at lade sig inspirere og uddanne til et aktivt arbejde for Kirkens sag. Det er altså ikke en skole kun for foreningsledere! Der er forskel på skolerne, på deres program og undervisning, derfor skal man også vælge den skole, man vil få mest ud af. —

Pris for deltagelse er for den danske sommerskoles vedkommende 45,— kroner. Deltagelse på den nordiske lederskole betales med 55,— kroner. Der skal ikke i år som de foregående forud indbetales noget på D.U.K.s girokonto.

Tilmelding sker til: D.U.K.s skoleledelse, Vennemindevej 51, København Ø. Telefon RYvang 3319, kl. 17—18. — Nærmere om skolerens fag og lærere vil fremkomme i STAFETTENS spalter. — Indbydelse og tilmeldingsblanketter er allerede sendt til alle sognepræster og de til D.U.K. tilsluttede ungdomsforeninger.

D.U.K.s skoleledelse.

DET ER EN ÆRESSAG

— for alle unge katolikker og ganske særligt for alle D.U.K.'ere, at deltage i valfarterne henholdsvis på Åsebakken og i Øm. Husk på: D.U.K. er indviet til Guds Moders rene hjerte. Fortjener Guds Moder da ikke vor hyldelse?

Husk sedlen

Aarhus K.U.K.: Søndag den 22. Arbejdsweek-end og messe i Øm.

Onsdag den 25. kl. 19.30 majandagt. Derefter minigolf ved 6. Frederiks kro. Medbring 75 øre.

Horsens K.U.F.: Lørdag den 21. kl. 20. Stort lotteri i salen. Menigheden er indbudt.

Onsdag den 25. kl. 19.30, komplet, derefter møde.

Ørdrup K.U.K.: Lørdag den 21. kl. 18 til søndag den 22. — VALFART. Særligt program udsendt til medlemmerne.

Tirsdag den 24. — teateraften. Vi ser »Det lille Thehus« på Det ny Teater. Tilmelding til formanden.

Tirsdag den 31. — klubaften.

Stenosgade K.U.K.: Lørdag den 21. kl. 20 — Erling viser lysbilleder fra Øm.

Storstilet hjælp til Ømborgen

Igen i år har hr. og fru godsejer von Folsach, Storskoven, Dronninglund, betænkt Danmarks unge katolikker med en stor mængde tømmer og brædder til en værdi af godt 3000 kr. til færdiggørelse af Ømborgen. — Biskoppen har til mig udtalt sin store glæde derover og vil gerne sammen med os her i Stafettens spalter takke hr. og fru von Folsach for deres store forståelse af det katolske ungdomsarbejdes betydning og ikke mindst for Deres store tillid til os.

Lad os nu ikke skuffe denne tillid, men vis DIN taknemmelighed i gerning ved at tilmelde dig til ARBEJDSLEJREN fra den ... til den ... juni. — Nu er materialerne jo sikret, og er det ikke godt at kunne give Gud noget af din ferie til arbejde for Hans sag. Jeg garanterer dig for, at noget af din ferie på denne måde vil blive både velsignelsesrig og til stor glæde for dig selv personligt.

Tilmelding til: *Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus*, men gerne snarest, så vil du få nærmere oplysninger.
Landsformanden.

Grammofonplader

- San Francesco-Kirkens Kor i Assisi**
95 Il cantico delle creature kr. 10.— in 2 parti
96 Jam noctis kr. 10.— in 2 parti
97 Tu scendi dalle stelle ... kr. 10.— Venite adoriamo (F. Veniero)
98 Gloria - Inno Francescano kr. 10.—
L'umile saluto - Canto della Vergine Maria.
99 Tota pulchra kr. 10.— in 2 parti
100 Alla luce d'una stella ... kr. 10.— Lætentur coeli
101 Ninna nanna marina ... kr. 10.— Campana di Natale
102 O pane del ciel kr. 10.— Dominabitur (Graduale fra Kristi Konges fest)

Martyrpræsterne *(Stattes fra S. 255)*

Først fem Maaneder senere skete Dødsdommen Fyldest, efter at samtlige Forsøg paa Benaadning var blevet afvist. Og da de 10. November 1943 ved Middagstid fik at vide, at de samme Eftermiddag skulde halshugges, ja, da bævede velsagtens deres Hjerter i første Moment, men derpaa overvandt deres Sjæls Styrke enhver Svagheit. Efter endnu engang at have modtaget den hellige Kommunion, den sidste, bad de i Fællig for deres Fjender, for alle dem, der havde tilføjet dem saa megen Uret og Forsmædelse, idet de sagde: »Herre, tilgiv dem, thi de ved ikke hvilken Uret de tilføjede os.«

Det var Heltemod! I Løbet af den Tid, i hvilken de sad fængslet, havde de vokset sig stærke i denne Kærlighed til deres Fjender. Man har bevaret nogle Linier, som Johannes Prassek skrev 8. Januar 1943 og hvori der

staar: »Dersom vi kun vilde elske dem, der elsker os, var det saa noget særligt, gjorde Hedningerne maaske ikke ogsaa det?«

Men det var tydeligt for enhver, at dette Heltemod ikke skyldtes deres egen naturlige Kraft. Helligaanden virkede i dem og forklarede deres Ansigter i en saadan Grad, at de, der var sammen med dem i deres sidste Timer, følte sig som hensat til en helt anden Verden. Omstralet af et Lys, der ikke var af denne Verden, gik de som tre Konger i Døden. Og da de havde bragt deres sidste Offer, udtalte en ikke-katolsk Fængselsbetjent: »Saa-dan maa det vel være, naar Helgener gaar i Døden.«

Det er disse tre Martyrskikkelser, som Ungdommen vil mindes ved Pinsemødet i Lübeck — maatte deres Eksempel virke fremefter for den kommende Generation. Da har det Offer, de bragte, ikke været forgæves.
C. D.

VORE FERIEBØRN

Med hjertelig Tak har vi modtaget: MP 10; Overlærer Ertners Mindelegat 75; Otto Barfred 100; Anon. 5; P.B. 500; E.F. 10; H.F.A. 100; M.O.V. 50; EC 25; H.H. 25; Til ferie børnene 25, ialt 925 Kr. Dette er et godt første Skridt frem mod Maalet, men vi skulle meget gerne naa det tredobbelte mindst. Hvert Barn koster ca. 150 Kr., og vort Maal maa være mindst 20 Børn, helst endda flere. Alle Gaver modtages taknemligt af Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amalie-gade 31 A, 1., Kbhvn. K. Og der er kun 4 Uger til Feriens Begyndelse.

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

Horsens		
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Linollum - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen aut. Installatør »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p style="text-align: center;">Vejle</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellaie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Poul</i> HENRIKSEN Raadhustorvet Leverandør til Sct Maria Hospital</p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Marla Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Møllensalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Kai Jensen & Poul C. Thim Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelættel i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Maj
22. S. Søndag i Kristi Himmelfarts (hvid) Oktav (604—46); 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).
23. M. i Oktaven (600—45); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (519).
24. Ti. i Oktaven (600—45); som (hvid) Mandag.
25. O. St. Gregor VII (916); 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: St. Urban I (917); Apostlenes Præf. (524).
26. T. Oktav af Kristi Himmelfart (hvid) (600—45); 2. Bøn: St. Filip Neri (918), 3. Bøn: St. Eleutherius; Præf. (519).
27. F. St. Beda den Ærværdige (hvid) (919); 2. Bøn: Feria (604), 3. Bøn: St. Johannes I ([9]); Præf. (519).
28. L. VIGILIE (607—47); Helligaandens Præf. (520).
29. S. 1. PINSEDAG (616—48). (rød)

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære Mama og Mormor

Gertrud Frederiksen

sov stille ind Fredag den 13. Maj 1955, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Gerda Frederiksen.

*Grace og Johs. Kaalhaug
Nielsen.*

Ernie og Agnes Arnulf.

Jørgen og Jens.

Bed for hende.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6186

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.

Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.

Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.

Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kl. hvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 60 . Tlf. 4 n. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreationshjem

PETER SCHINDLER

Dødebogen

Kr. 5,85

Med denne bog bærer den kendte teolog og skribent *Peter Schindler*, nyt ved til den standende diskussion om det evige liv. Teologisk, klart og medlevende, slår han fast, hvad der er kristentro, og hvad der blot er anelse og håb eller kun ønskedrøm og overtro.

Kr. 8.50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Valfarten til Øm

(Fortsat fra Side 253)

kerne til Ømborgen. — Så håber vi på stor tilslutning. Lad os benytte den frihed vi har, til at samles og begejstres for vor hellige tro. Og lad os tage turen som en rigtig valfart, hvor vi beder Guds Moder om forbøn for alle de store anliggender, især også vore betrængte brødre og søstre i hele verden.

Programmet for dagen:

Kl. 7,00: Stille messe på Ømborgen.

Kl. 10,30: Pontifikalmesse i Øm klosteruin.

Celebrant: Biskop Th. Suhr.

Derefter procession med Gudsmo-
derstatuen til Ømborgen.

Kl. 12,45: Middag og hvil.

Kl. 14,45: Møde ved Ømborgen.

Kl. 15,30: Andagt med sakramental
velsignelse. Derefter samvær efter
behag.

Forskelligt: På grund af de store
forberedelser til valfarten vil Ømbor-
gen ikke være åben for unge lørdag
aften. Er der nogen, som af en eller
anden grund ikke kan nå at komme

inden messen i ruinen, er de velkom-
men lørdag aften, såfremt dette for-
inden meddeles til: Karlo Hammann.

Forplejning: Tørkost til hele dagen
medbringes. Ved Ømborgen kan der
købes: kaffe, kager, øl, sodavand m. m.

Kommunion: De, der ønsker at kom-
municere under messen, opgiver dette
ved indgangen til ruinen. — Skrifte-
mål i begrænset omfang i portnerhu-
set ved ruinen (»sakristiet«).

Kollekter: Der vil som sædvanlig
blive afholdt kollekter. Om formid-
dagen til fordel for valfarten og om
eftermiddagen til fordel for Ømbor-
gen.

Støvnemærket: 50 øre (til dækning
af udgifterne) bæres synligt af alle,
da det i år gælder som adgangstegn
til ruinen. Kan bl. a. købes ved ind-
gangen til ruinen.

Transport: Det anbefales at leje ru-
tebiler i de enkelte menigheder. Ind-
bydelse og program er sendt til alle
menighederne i Jylland og på Fyn.

Venlig hilsen og på gensyn i Øm.

Valfartskomiteen.

ST Ø T valfartens formål: køb et
STÆVNEMÆRKE.

Alle forespørgsler bedes rettet til:
Karlo Hammann, Mejlgade 58, 4., Aar-
hus. Tlf. (om dagen) 2 70 11 - lokal 4.

Retræte i Trørød

Grundet paa Kongressen vil der i
Aar kun blive holdt en Retræte, fra
13.—20. August, og Lederen bliver
Pater Poppe S.J. Prisen er 40 Kr.,
men for Eneværelse 45 Kr.

Sengelinned, Haandklæde og Serviet
bedes medbragt. Tilmeldelse bedes ret-
tet til Fru Kerckhoff, St. Ibsvej 7, Ros-
kilde.

D.K.K.F.

Niels Steensens Gymnasium

Sct. Kjeldsgade 3, Ø

Ryvang 9340 mellem kl. 13—14, lør
dag undtagen.

Nye elever optages i mellemskolen,
reaklassen og nysprogligt gymna-
sium.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

D. K. K. F.

Der afholdes Exerцитier for Damer paa Dalum Kloster fra Søndag Aften den 21. August til Fredag Morgen den 26. August.

Exerцитieren ledes af Pater J. Coenen S.J.

Prisen for Deltagelse er 35 Kr. For Encværelser (kun enkelte) 40 Kr. Haandklæder og Sengelinned bedes medbragt.

Tilmeldelse, der er bindende, modtages af Fru Anna C. Rasmussen, J. L. Heibergsgade 59, Odense, Telf. 6915.

*

Aarhus	STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner	I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSESS Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital
Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)
AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88		Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilblowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 21557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tætgenapl. Lev. til Sct. Josefs Hospital	Katolske Begravelser - Ring til 22868 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus
JUHLS Farvehandel Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner	Fajance-Varehuset A/S Ryesgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner	Linoleum, Bonevoks, Gummibædehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 21577
Næstved	BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet	C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital
Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme	Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)
Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner	A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Ewald Nielsen Malermester Ng Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

URBI ET ORBI

Store Audienser i Vatikanet

Rygter om, at den Hellige Fader skulde have faaet et Tilbagefald, modsiges af den Kendsgerning, at Pius XII sidste Torsdag modtog 120 Medlemmer af en international Kongres og ved denne Lejlighed holdt en Tale til Kongresdeltagerne paa Fransk. Iøvrigt foretager den Hellige Fader daglig den vante Spadseretur i Vatikanets Haver (KNA).

Kompromis i den belgiske Skolestrid?

I velinformerede politiske Kredse i Bruxelles er man af den Mening, at Regeringen Van Acker er kommet ind i en Blindgyde med sin Skolelov og i Øjeblikket søger efter en Kompromisløsning. Ved sine programmistiske Taler er Regeringen imidlertid stillet saaledes, at den ikke faar let ved at finde en Vej tilbage. Skolespørgsmaalet er simpelthen blevet et Prestigespørgsmaal for Regeringen. Den vil næppe kunne opgive sin hittidige Holdning, uden at Masserne taber Tilliden til Partiet. De liberale Medlemmer af den belgiske Regering har hidtil vist sig mere tolerante under Debatterne, men det liberale Parti er for svagt til at kunne sætte sig igennem.

I katolske Kredse udtaler man, at Katolikernes Protest ikke blot er rettet mod Loven, der rammer baade de katolske Skoler og de katolske Lærerkrafter, men ogsaa imod den Aand, der for Tiden hersker i Belgien og er meget paavirket af frimureriske Ideer. Belgiens Katolikker vender sig imod den Aand, der præger Statens Bestræbelser paa at skabe et Monopol overalt i Opdragelsen, selv i Børnehaven, og forme denne efter socialistiske Principper (KNA).

Forbud mod Kirkeblade i Østzonen

Myndighederne i Østzonen i Tyskland har forbudt Udsendelsen af det seneste Nummer af det evangeliske Søndagsblad »Die Kirche« samt af »Sonntagsblatt für evangelische Gemeinden in der Mark Brandenburg«. I begge disse fandtes der en Gengivelse (in extenso) af en Erklæring fra den evangeliske Kirkes Synode vedrørende Tysklands Genforening.

I Erklæringen henvistes til, at »den gensidige Spionage og Sabotage er en Fare for Liv og Sikkerhed, især for den unge Generation« samt ordret: »Med Ansvaret for vore Børn for Øje maa vi især være paa Vagt overfor, at Skolerne i vort Fædreland ikke bliver til Arnesteder for Materialisme og Ateisme« (KNA).

Religionsundervisningen afskaffet i Argentina

Det argentinske Senat har vedtaget Lovforslaget om Afskaffelse af den obligatoriske Religionsundervisning ved alle Statsskoler i Argentina. Peron havde allerede 14. April i Aar udstedt en Ordre om »foreløbig« Ophævelse af Religionsundervisningen. Overalt i Landet bliver der bedt for Kirkens Frihed. Efter Opfordring fra Kardinal Santiago Luis Copello har Katolikkerne overalt i Landet anmodet de respektive Politimyndigheder om Frigivelse af de arresterede Katolikker. I Buenos Aires har en Delegation af Katolikker rettet Henvendelse til Regeringen (KNA).

*

Vatikanets Radio har udsendt en Meddelelse om, at man i Buenos Aires regner med yderligere Skærpelse af Kirkekampen. Det hævdes bl. a. at være Regeringen Perons Hensigt at afbryde den diplomatiske Forbindelse med den Hellige Stol, at fjerne alle offentlige Tegn paa religiøse Symboler, at forbyde Sjølesorg paa Sygehuse samt indenfor Hæren (KNA).

Vor Frue Kloster →
paa Aasebakken ·
Maalet for Valfarten
nu paa Søndag.

VALFARTERNE

Fra Valfarten til Øm
1954: Processionen
med Gudsmo-
statuen. γ

Rosen - Symbolet paa den kristne Glæde

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge Deltagerne i den Rosendyrkerkongres, der netop har været afholdt i Rom. I Audiensen deltog Delegationer fra Belgien, Danmark, Italien, Tyskland, Kanada, Frankrig, England, Holland, Portugal, Spanien og USA. I sin Tale til Kongresdeltagerne henviste Paven til den symbolske Betydning, som den katolske Kirke tillægger Rosen, og som fremfor alt kommer til Udtryk i Rosenkransen og Betegnelsen »Mystiske Rose« for Maria. Rosen har altid været et Symbol paa den kristne Glæde (KNA).

Katolsk

Ugeblad

29. Maj 1955
103. Aargang
Nr. 22

PINSEFESTEN

Einstein om Tro og Viden
Ny Taktik – samme Maal
Kristendommen i Finland
gennem 800 Aar
Skoleindvielsen i Aarhus
Atom-Piloter i Kloster
Biskop Suhr celebrerer
Pontifikalmessen i Lübeck

Den kendte Pastor Harald Sandbæk holdt forleden i Radio et Foredrag om Pavedømmet. Det var saa fyldt med Urimeligheder, at det faldt adskilligt flere for Brystet end os Katolikker, der stille undredes over den Frejdighed, hvormed Mennesker giver sig til at docere Ting, de øjensynligt savner ethvert Begreb om. Man tænkte ved sig selv: hvad var der sket, hvis en Katolik, der var lige saa uvidende og lige saa frejdig i sin Uvidenhed, havde belært Radiolytterne om Protestantismen?

Men det sker ikke. Dels tør man haabe, at vor Kirke har lært os saa megen intellektuel Selvdisciplin, at vi ikke giver os til at docere uden at have sat os ordentligt ind i vort Emne. Dels er

Rom set fra Vigerslev - og omvendt

der jo den Forskel, at Katolikker i Danmark behandles som de Smaafolk, vi talmæssigt vitterligt er i dette Land. Vi har ikke den Adgang til Radioen, der svarer til Kirkens Betydning verdenshistorisk og verdenskulturelt. Vor Radio-Adgang staar i Forhold til Landets katolske Befolkningstal. Derfor er det muligt at drive Smuds-Propaganda med Kirken saa temmelig ustraffet.

Hvilket ikke maa opfattes som et Angreb paa Radioen, i hvis Ledelse der sidder adskillige Folk med kulturel Horisont, og de har lidt tilsvarende Kvaler som os andre, i Fald de lukkede op for Pastor Sandbæk, hvad de formentlig var for erfarne til at gøre.

I Dagspressen gaar det paa lignende Vis. Vi vil heller ikke klage over Aviserne. Vi møder meget tit god Vilje til Objektivitet hos Pressens Folk. Men som Radioen har Pressen visse Talforhold at tage Hensyn til, og de reducerer vore Muligheder for i Dagspresse og Radio at udøve en oplysende Virksomhed, som i nogen Grad svarer til Omfanget af de antikatolske Uhyrligheder paa Tryk og i Højttaler.

Dette er en af Grundene til, at vi har og maa have et Blad som »Katolsk Ugeblad«. Der er lykkeligvis Mennesker, som ønsker at høre katolske Udtalelser, før de fælder deres Dom over Katolicismen. De søger til den katolske Presse, og heldigvis er Tallet paa ikke-katolske Læsere af vore Blade i glædelig Vækst. Her har vi Lejlighed til at sige, hvad vi sjældent kan komme frem med andet Steds, og her mødes vi med alle dem, der vil vide ordentlig Besked om den Kirke, hvis centrale Position i Verdenshistorien og Verdenskulturen gør en skamfuld over at bo saa forholdsvis nær ved Vigerslev, hvorfra Verdenskirken tager sig saa mærkelig ud.

Pinsedag er der i vore Kirker Kollekt til Fordel for den katolske Presse. Hvis der i Aar kommer mere ind ved Kollekten end ellers, skyldes det antagelig Pastor Sandbæks Virksomhed i Radioen. Det rummede en praktisk Belæring til alle Katolikker om at støtte Udbredelsen af Katolsk Presse, hvis Betydning i en vis Henseende staar i Forhold til Graden af Uvidenhed i Vigerslev og lignende Steder.

Nu jubler hele Jordens Kreds i overstrømmende Glæde

Pinsepræfationen

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofævej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frøderiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERNE

Einstein om Tro og Viden

Uddrag af en Tale holdt i Princeton Theological Seminary

I forrige Aarhundrede, delvis allerede ogsaa i det næstforrige, var den Opfattelse vidt udbredt, at Viden og Tro staar i uforsonlig Modsætning til hinanden. Blandt fremskredne Aander raadede den Overbevisning, at det var paa Tide i stigende Grad at erstatte Troen med Viden. En Tro, som ikke selv byggede paa Viden, blev betragtet som Overtro og maatte bekæmpes som saadan. I Overensstemmelse hermed bestod Opdragelsens eneste Funktion i at frigøre Vejen til Tænkning og Viden, og Skolen, Statens vigtigste Midde til Folkeopdragelse, skulde udelukkende tjene dette Formaal.

Det er rigtigt, at Overbevisninger bedst bygges op paa Erfaring og klar Tænkning. Heri maa man ubetinget give de yderliggaaende Rationalister Ret. Det svage Punkt i deres Opfattelse ligger blot deri, at de Overbevisninger, der er retningsgivende og nødvendige for vore Handlinger og Vurderinger, ikke lader sig opnaa alene ad denne solide, videnskabelige Vej.

Den videnskabelige Metode kan nemlig ikke lære os andet end begrebs-

mæssigt at forstaa Kendsgerningerne i deres indbyrdes Afhængighed. Vor Stræben efter en saadan objektiv Erkendelse hører til det højeste, et Menneske kan naa, og jeg vil næppe kunne mistænkes for at ville formidske Betydningen af Menneskeaaendens Resultater og heroiske Bestræbelser paa dette Felt. Men lige saa klart er det, at der ikke fører nogen Vej fra det, der er, og til det, der skal være. Ud fra en selv nok saa klar og fuldkommen Erkendelse af det værende kan der ikke udledes noget Maal for vor menneskelige Stræben. Den objektive Erkendelse yder os fremragende Redskaber til at naa bestemte Maal. Men det sidste Maal og Længslen efter dets Virkeliggørelse maa stamme fra andre Regioner. At vor Tilværelse og vor Handling kun faar Mening ved Opstilling af et saadant Maal og dertil svarende Værdier, behøver ikke nærmere Behandling. Sandhedserkendelsen er vidunderlig, men som Ledestjerne er den saa afmægtig, at den ikke engang formaar at begrunde Berettigelsen af vor Stræben og dennes Værdi. Her staar vi simpelthen overfor Grænserne for den

rationale Forstaaelse af vor Tilværelse.

I den jødisk-kristelige religiøse Tradition overleveres der os de højeste Grundsætninger for vor Stræben og vore Domme. De legemliggør et højt Maal, som vi vel med vore svage Kræfter kun yderst ufuldkomment kan naa op til, men som er et sikkert Udgangspunkt for vore Værdimaalestokke og vor Stræben. Vil man løse dette Maal fra dets religiøse Form og kun give Agt paa dets rent menneskelige Side, kan man formulere det saaledes: Individets frie og selv-ansvarlige Udførelse, for at det med Glæde og frivilligt stiller sine Kræfter i det menneskelige Fællesskabs Tjeneste.

Denne Formulering levner ikke Plads til en Forgudelse af Menneskeheden, da en abstrakt Helhed ikke svarer til Aanden i dette Ideal. Det er kun den enkelte, som fik en Sjæl. Og det er Menneskets høje Bestemmelse at tjene mere end at herske eller at ophøje sig selv paa anden Vis.

Hvori bestaar da Opdragelsens og Skolens Funktion? Begge skal hjælpe det unge Menneske til at vokse op i en saadan Aand, at de fundamentale Grundsætninger er lige saa selvfølgelig for ham, som den Luft han indaander. Men dette kan kun ske gennem Opdragelse.

Maaler man med disse høje Idealer

To Aartusinder er henrundet

siden den første Pinsefest, og dog er Aandens Komme endnu ikke forbi, endnu er den ikke hørt op med at udgydes over os. Stadig bruser Gud Herrens Vejr over vore Hoveder, stadig sænker Guds Ild sig ned over os, men det er ikke alle, der er beredt til at modtage den. Paa hin første Pinsefest var det ogsaa kun en lille Skare, der tog imod Guds Aand, Hovedstadens og Folkets store Masse forblev lukket derfor. Aanden er imidlertid kommet for alle, men ikke alle har forstaaet den. Solen straalere slet paa de øde Klipper, men de forvitres blot af dens Glød. Guds Aand svæver ogsaa over haarde Hjerter, men de bliver blot endnu haardere, naar de ikke giver den Indpas.

Derfor er Pinsehommeligheden ogsaa en alvorlig Formaning, alvorlig som et vældigt fremfarende Vejr: idag, naar I fornemmer den guddommelige Aands Røst, da luk ikke jeres Hjerter til! Naar I fornemmer Stormens Røst, som kræver ny Hjerter, en ny Vilje, et nyt Liv, ny Daad, ny Ofre, da luk ikke jeres Hjerter til! Naar I fornemmer Glædens, Fredens, Naadens, Enighedens, Forstaaelsens og Samdrægtighedens Røst, da luk ikke jeres Hjerter till! Og naar I skuer hans Lys, hans Sandheder, hans Klarhed, da lad ikke jeres Øjne forblændes! Og naar I i jeres Hjerters Dyb fornemmer Berøringen med ham, hans Pust af Formaning og Advarsler, da luk jer ikke i for ham! Og for at give Udtryk for vor Beredvillighed, ja vor Vilje til at gøre endnu mere, vil vi idag — som Kirken gør det — hver og en bøje vore Knæ og bede:

**Kom, Skaber, Aand drag hos os ind,
fyld med din Naade Sjæl og Sind,
at hvad du skabte her og hist,
maa fyldes af dig, Herre Krist!
Kom du, hvis Navn er Trøster mild,
gyd i vor Sjæl din Naades Ild,**

Pinsefesten

(etter en gammel Kodes)

**dit Liv, dit Lys, din Kærlighed,
skænk Salvelse og Aandens Fred!
Du, Himlens Faders Gave god,
som stumme Tunger tale lod:
oplys vort Hjerte og vort Sind,
gyd Kærlighed i Sjælen ind.**

vor Tids Tilværelse og vor Tids Aand, bliver det forfærdende klart, at den civiliserede Verden er i den alvorligste Fare. I de totalitære Stater forsøger Lederne personligt at ødelægge denne Aand, mens disse dyrebare Overleveringer næsten kvæles af Nationalisme og Intolerance samt af økonomiske Forhold ogsaa i de mindre truede Lande. Tænkende Mennesker forstaa efterhaanden den voksende Fare. Man søger overalt efter egnede Midler at møde. Faren med — Midler paa den internationale og den nationale Politiks Omraade, paa Lovgivningens og Organisationens Omraade. Alle disse Bestræbelser er sikkert paatrængende nødvendige. Men de gamle vidste noget, vi tilsyneladende har glemt. Alle Midler er og bliver kun stumpe Instrumenter, hvis ikke en levende Aand forstaa at bruge dem.

Pinse

Angstens Overvindelse

Læger og Psykologer har konstateret, at der er et ganske væsentligt Træk, som vinder mere og mere Indpas hos det moderne Menneske, og det er *Angsten*. Den trænger sig paa overalt og uophørligt og den griber dybere og dybere ind paa alle Omraader af det menneskelige Sjæleliv. Angsten i Kampen om den legemlige og sjælelige Eksistens er efterhaanden blevet noget saa ganske dagligdags, at man næppe skænker den nogensomhelst Opmærksomhed. Hele Nationer i den vestlige Verden lever i en latent Frygt for Bolchevismens Trusel; Rædselen for en forestaaende Atomkrig spøger i utallige Menneskehjerner og bringer sensible Naturer til Afsindighedens Rand.

ORIENTERING

Ny Taktik

- samme Maal

Den pludselige og ganske uventede Ændring i Sovjetruslands Forhold til Østrig danner utvivlsomt Indledningen til en helt ny sovjetrussisk Neutraliseringspolitik. Den relativ venlige (og godmodige) Behandling, som blev Wiener-Regeringen til Del, er uden Tvivl beregnet paa at skulle gøre Indtryk først og fremmest paa Tyskland og styrke Strømningerne mod Adenauers Politik i den tyske Forbundsrepublik. Den bebudede »Belgrad-Rejse« danner næste Epoke. Og Dannelsen af et østligt Forsvarssystem — der er uden praktisk Værdi, idet det kun bekræfter en allerede længe eksisterende Tingenes Tilstand — skal kun understøtte Moskvas diplomatisk-propagandistiske Anstrængelser.

Man maa afvente hvilken Udgang disse Aktioner vil tage, og frem for

Overalt lurer Anledninger til Angst, og Mennesket af idag noterer sig saa at sige med Begærlighed enhver tænkelig Anledning til at uddybe denne Angstfølelse og lede den videre over paa alle mulige Omaader, og til syvende og sidst ender man i Fortvivlelse, der ikke finder anden Udvej end Psykose eller simpelthen Selvmord.

De Mennesker, der var samlet i Naderveralen for den første Pinsefest, oplevede Angstens Fænomen paa samme Maade som Mennesket af 1955. De havde af Frygt for Jødernes uforsonlige Had forskanset sig i deres Hus. De vidste, at Skam og Pinsler og Forfølgelse og Død truede dem, og deres Angst var særdeles velbegrundet; de vilde faktisk senere komme til at lide en voldsom Død, de vilde komme til at ligge under for Jødernes Had og Forfølgelse.

Men paa Pinsefesten skete der saa det ganske ufattelige og ubegribelige: med eet var al Angst og Frygt som blæst væk fra Apostlene og Disciple. Uden Spor af Frygt aabnede de Husets Døre, ubekymret ilede de op paa Husets flade Tag og forkyndte deroppe fra med glødende Begejstring Kristi, den Opstandnes glade Budskab.

Og hvad var Forklaringen paa denne pludselig Forvandling? Alt omkring disse Mennesker var dog ganske uforandret. Hvad var Aarsagen til, at de med eet fik et helt andet Syn paa deres Medmennesker og deres Omgivelser? De havde med eet — med Helligaandens naadefulde Indgriben — fundet Vejen ud af det Fængsel, som deres krampagtige Bekymring for deres eget Jeg og dets Ve og Vel havde holdt dem indespærret i. De var blevet fri af deres snærende Jeg, fra denne den eneste Rod til al menneskelig Angst. De var ad helt ny Veje fundet frem til

(sluttes Side 270)

alt maa man ogsaa konstatere deres praktiske Værdi. Da de vestlige Demokratier ikke har nogen Angrebshensigter — havde de det, da maatte de for længst have haft deres respektive offentlige Meninger at slaas med — vil Dannelsen af et Omraade af neutrale Stater fra Baltikum til Ægæerhavet næppe skabe nogensomhelst større Bekymring. Helt anderledes vilde Spørgsmaalet imidlertid være, dersom de kommunistiske Bestræbelser for at erobre »de Neutrale« indefra skulde intensiveres under Paaskud af Neutralitet. Dette Spil vil ikke være let; thi selv om der ogsaa i Jugoslavien ubestridt hersker megen Sympati for Rusland og et fælles Verdensanskuelsesgrundlag, nemlig Marxisme, tegner Situationen sig ganske anderledes i Tyskland, Østrig og de skandinaviske Lande. I dette Tilfælde drejer det sig nemlig om Nationer, der er lidet modtagelige for den kommunistiske Propaganda.

Man maa følge Situationens Udvikling med den allerstørste Opmærksomhed. Men selv om det sovjetrussiske Diplomati ændrer Taktik nok saa mange Gange, saa forbliver deres Hensigter dog de samme.

C. D.

NOTER

Valfarten til Aasebakken

i Søndags havde trods det noget upaalidelige Vejr alligevel formaaet at samle henimod 1300 Deltagere. Godt og vel 1600 Mennesker overværede Messen og Biskoppens Prædiken, og der uddeltes lidt over 500 Kommunioner. Der kom stadig en Del Mennesker til, og ved Andagten Kl. 14 var der en ret anelig Skare forsamlet paa Plænen foran Klosteret. — Vi bringer i næste Uge Referat fra Valfarten.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Det er os en stor glæde at kunne meddele følgende — foruden vor egen biskop vil ogsaa Nordens øvrige biskopper komme og være med i vor hyldet til: VOR FRUE AF ØM, nemlig — deres excellencer biskop Mangers, Oslo, biskop Johs. Wember, Tromsø, og såfremt der intet uforudset sker, vil ogsaa biskop Nelson, Stockholm, komme.

Trosfæller, lad os påskønne denne glæde og vise disse fremmede biskopper vor taknemmelighed ved at møde endnu flere end vi var sidste år. Vi er dog godt 20.000 katolikker i Danmark, så med lidt god vilje kan mange flere godt komme. Tænk på, at vi fornylig har holdt de store befrielsesfester herhjemme, og har vor Gud og Frelser ikke ladet vort fædreland og folk slippe forholdsvis let gennem de bitre år, de kunne have været endnu værre. Lad os ikke glemme det, men lad det være en grund mere til at komme og deltage, så Guds Moder kan bære vor tak videre til sin søn, vor Gud og Herre. Desuden må vi tænke på, at vore trosfæller i Norge og Sverige ønsker sikkert inderligt gerne, at ogsaa de snart må kunne få deres Guds Moder valfarter igen. Lad os bede om, at dette ønske må gå i opfyldelse.

Altså! Vi mødes allesammen i Øm søndag den 5. juni, selvom der kan være mange hindringer og besværligheder at overvinde, men valfarten bliver herved til et udmærket billede på vor jordiske tilværelse. Den maner os til eftertanke, idet den minder os om, at vi alle kun er pilgrimme her på jorden, at himlen er vort mål, og at vejen dertil som oftest går ad tornefulde stier og rummer mange prøvelser.

(sluttes Side 269)

I 800-Aaret for Kristendommens Komme til Finland

Paa den hellige Eriks Fest, 18. Maj, fejredes i Finland 800-Aars Mindet om Kristendommens Indførelse ved en Række officielle Festligheder. Den lille katolske Menighed havde allerede fejret Mindefesten paa den hellige Biskop Henriks Fest i Januar Maaned; i Pinsen samles katolske Overhyrder fra Skandinavien paany i Helsinki for at fejre Hierarkiets Genoprettelse i »de tusind Søers Land«.

I Vikingetiden laa Finnerne i idelige Trætter med Beboerne hinsides den botniske Bugt, og hvadenten det nu var for at gøre Ende paa Finnernes stadige Røvertogter eller af Nidkærlighed for Troens Udbredelse, foretog Kong Erik den Hellige, Sveriges Skytshelgen, i Aaret 1155 et Korstog mod de hedenske Finner. Han erobrede Egnen omkring Åbo, der fremefter forblev paa svenske Hænder. Paa denne Færd var han ledsaget af Uppsala-bispen Henrik. Efter at have knust de finske Skarer, forlod Kong Erik atter Landet og efterlod Henrik som Finnernes Biskop, for at han skulde befæste den unge Tro og den ret usikre Besiddelse. Det blev dog ikke forundt

Henrik at virke ret længe, idet han kort Tid efter blev dræbt af en finsk Bonde. Finlands Apostel og første Biskop blev saaledes Martyr, og den finske Nation regner den Dag i Dag Henrik for Landets Nationalhelgen.

Allerede paa et meget tidligt Tidspunkt har Paverne rettet Blikket mod det fjerne finske Land, som truedes af det skismatiske Rusland. Pave Alexander opfordrede i 1172 i en særskilt Bulle Sverige til at sende Hjælp til Finland, og i 1229 tog Pave Gregor IX denne »Kristenhedens Forpost« (promontorium christianitatis) under sin særlige Beskyttelse og forbød Købmændene fra Riga, Visby og Lübeck at drive Samhandel med Russerne. Un-

der to senere Korstog — 1249 og 1293 — blev Finlands Grænse skudt frem til Karelien, og Grunden lagt til Fæstningen Wiborg. Finlands Historie i Middelalderen falder nøje sammen med Kirkens Historie. Biskoppen i Åbo var Landets mægtigste Mand, og selv om den svenske Konge var Landets Overhovede, var det dog som oftest Åbo Bispestol, der styrede Landet, indadtil som udadtil. Den første Åbo Bisp, Henrik, var af engelsk Herkomst, men senere kom Landets egne Sønner til, og Kirken blev her som overalt i Middelalderen Arnestedet for al aandelig Kultur. En Række dygtige Åbo Bisper befæstede Kristendommen i Landet. Den salige Hemming (1338—1366), der gennemførte den strenge Kirketugt og Cølibatet, rejste paa den hellige Birgittas Foranledning til Pavehoffet i Avignon for at stifte Fred mellem Frankrig og England. Den største af de finske Kirkefyrster, Magnus II Tavast (1412—1452), døde efter et overmaade velsignelsesrigt Virke, 95 Aar gammel. Hans Nevø og Efterfølger Olav var to Gange Rektor for Universitetet i Paris, og de fleste Biskopper af Åbo lod sig ligesom Ærkebiskopperne i Trondhjem vie ved den romerske Kurie — Roms fjerneste Sønner var ogsaa de mest trofaste. Kirken i Middelalderen har sin ikke ringe Andel i, at Finland lidt efter lidt smeltede sammen til en national og politisk Enhed. Den rettede Blikket langt ud over Landets Grænser, og talrige finske Studenter drog i Middelalderen ud til Datidens største europæiske Universiteter, ligesom Domskolene i Åbo trak et stort Antal udenlandske studerende til Finland. Der oprettedes Klostre overalt i Landet, saaledes var der Dominikanere i Åbo og Wiborg, Franciskanere i Raumo, Wiborg og paa Øen Kökar i Ålandsgruppen, samt sidst men ikke mindst Birgittinerklostret i Näändel, hvis Grundlæggelse skyldes Magnus Tavast. Den sidste i Rækken af Finlands katolske Bisper var Arvid Kurck, der blev myrdet i 1522. Med ham afbrødes den næsten 400-aarige apostoliske Succession, og kort efter brød Reformationens Uvejr løs over Finland. Gustav Vasa indsatte en af ham afhængig Mand, den aldrende og svage Dominikanerprior Martin Skytte til Biskop i Åbo, men først under dennes Efterfølger, Mikael Agricola, der besteg Åbo Bispestol i 1554 efter afsluttende Studier i Wittenberg, gennemførtes Reformationen definitiv. I det skjulte levede Katolicismen imidlertid mange Steder videre, og endnu flere Hundrede Aar efter Reformationens Indførelse kunde man rundt om i Finland støde paa tydelige Spor fra Katolicismens Tid, f. Eks. Helgendyrkelsen. I de første Aarhundreder efter Reformationens Indførelse søgte en Række finske Studenter fortsat til de tyske Jesuitterskoler og til Germanikum i Rom, deriblandt Johannes Jussoila, der i 1604 døde som Martyr i et svensk Fængsel. *

Det indre af Domkirken i Åbo - et af de herligste Minder fra den katolske Tid i Finland

I 1781 fik indvandrede Katolikker — hovedsageligt Polakker, der efter Sveriges Afstaaelse af Wiborg Len i (sluttes paa Bagsiden)

Sct. Knuds skole i Aarhus foran sin fuldførelse

Den store nye katolske skole indviet
forrige søndag

Den højtidelige indvielse af den nye Sct. Knuds skole i Aarhus fandt sted søndag den 15. maj 1955.

I Rymsgade var flagene hejst som på byens festdage, og for såvel menighed som by blev det da også en festlig begivenhed.

Efter at *Hans excellence biskoppen* havde foretaget den kirkelige indvielse af de nye bygninger, samledes de indbudte gæster med menigheden i skolens festsal.

Skolebestyrelsens formand, sognepræst, pater K. Pauli, S.J., bød alle velkommen og rettede en varm tak til alle, der ved Interesse og offervillighed havde gjort det muligt at få de længe ønskede planer realiseret. Sognepræsten fremhævede især arkitekterne *Salling-Mortensens* og *C. J. Hansens* indsats, idet det var lykkedes arkitekterne at nå et resultat, der — forholdene taget i betragtning — var så nær det fuldkomne som muligt. Sognepræsten kom også ind på skolebestyrelsens planer med hensyn til eksamensmuligheder. Såfremt det af undervisningsministeren fremsatte forslag til ny skolelov bliver vedtaget, er det meningen, at Sct. Knuds skole opretter en 2-årig realafdeling i tilknytning til hovedskolen. Den nye overlærerinde, *Mère Margrethes* og de øvrige lærerkræfters uddannelse og erfaring giver det bedste håb om, at det vil kunne lade sig gøre.

Hans excellence biskoppen skildrede

de, hvordan han ved ankomsten til Aarhus havde set byen for sig: »Jeg så rådhusets tårn og tårnet af vor kirke, som fremsynede jesuitter byggede, så den nu ligger midt i byen. Mellem disse to bygninger er Sct. Knuds skole blevet rejst. Da jeg for 3 år siden talte i den gamle sal, der lå på samme sted, udtalte jeg ønske om, at det måtte blive sidste gang, jeg talte i det ikke særligt tiltrækkende lokale. Det blev noget af en profeti. Kort efter blev de gamle bygninger revet ned for at give plads til den nye skole, der med sin rolige facade står godt til kirkens lidt udviklede gotik.

Jeg er glad for, at myndighederne også i dette tilfælde har vist sig forstående. Det er et særkende for det danske demokrati, at det giver plads for friskoler. Netop i denne tid er der i syv lande store stridigheder om det-

te skolespørgsmål. Hvorfor har vi vore katolske skoler? Det burde være en selvfølge, at børnene kunne opdrages efter forældrenes overbevisning. Og dette glædelige gode har vi i Danmark.

Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for vore børn, og for at give videre til dem de idealer og den tro, som vi selv har levet på. Derfor er dette bygningsværk blevet til. Derfor har så store ofre gjort dets tilblivelse mulig.

Borgmester *Sv. Unmack Larsen* udtrykte byens tak for den bestræbelse, den nye skole viser, for at give børn en god start i livet. De ydre rammer er ikke nok, sagde borgmesteren. — Det er vigtigt at give de unge idealer at leve på i en vanskelig tid. At lære dem, at livet ikke er alles kamp mod alle, men at vi er sat til at hjælpe hverandre. Måtte denne skole på det høje

Fra indvielsehøjtideligheden i Sct. Knuds Skoles festsal: Borgmester Svend Unmack Larsen, Hans Excellence biskoppen, skoledirektør Svend Aage Rasmussen, overlærerinde Mère Margrethe, viceskoldirektør Ant. Nielsen, ekspeditionssekretær frk. E. Zeuner, pater Franz Poppe, S. J. og amtslæge Øllgaard. (Til højre): Sognepræsten, pater K. Pauli S. J. byder velkommen. To af skolens elever danner fanevagt.

Atompioter i Kloster

De seneste Forsøg med Atom- og Brintbomber baade i Øst og Vest, bringer en Tildragelse, der for kort Tid siden fandt Sted i Spanien, i et Benediktinerkloster ikke langt fra Bilbao, i Erindring. Der finder hvert Aar Præstevielse Sted i Klosteret, men i Aar var det sivet ud, at der var en »berømt« Person blandt Aarets Præstekandidater — med det Resultat, at Journalister og Pressefotografer fra alle Verdenshjørner strømmede sammen. I første Række blandt de nyviede Præster gik denne »berømte Person«, en noget ældre Mand med et militært præget Ydre. Og der var faktisk ogsaa en Gruppe Udlændinge, der hilste ham med militære Hilsener, da han passerede dem og nikkede venligt til dem. De tolv Udlændinge var Besætningsmedlemmer fra en amerikansk Bombemaskine af Typen B 25, og Manden, der netop havde modtaget Præstvielsen, var deres tidligere Kommandant. Under hans Ledelse havde

de 16. Juli 1945 kastet den første Forsøgs-Atombombe over Los Alamos-Ørkenen.

En af de tolv Udlændinge traadte hen til den tidligere Kommandant og sagde: »Captajn, Pater Robert tænker i dette Øjeblik paa dig i sine Bønner.«

»Osservatore Romano« skriver følgende om Henry Bernals Præstevielser: »Flyveren fra det amerikanske Luftvaaben, Henry Bernal, som kastede den første Forsøgs-Atombombe paa vor Jord, forlod de amerikanske Luftstridskræfter og blev Præst. Han søgte Ro og Fred for de Forestillinger, der steds pinte og plagede ham og som skyldtes Frygten for et Atombombardements grufulde Virkninger. Kort Tid i Forvejen havde en Kammerat til ham, den berømte Hiroshima-Pilot, Robert Lewis, oplevet et sjæleligt Sammenbrud, som han først kom sig helt efter, da Porten til et Trappistkloster for steds lukkede ham ude fra denne Verden.«

Henry Bernal kalder sit nuværende Liv i Klosteret for sin anden Tilværelse. Efter at han havde set, at hans Kammerat Robert havde kastet den første virkelige Atombombe — som han altsaa havde prøvet med sit Forsøg over Los Alamos-Ørkenen — over

Hiroshima og at Resultatet havde været hundrede tusinde uskyldige Menneskers Død, lod hans Samvittighed ham hverken Rist eller Ro. Oprindeligt stammede han fra Spanien, og dette bevirkede, at han vendte tilbage til sine Fædres Land. Her gik han i Kloster og blev Præst i Benediktiner-Klosteret i Bilbao.

Det sjælelige Chok, som hans Kammerat Robert Lewis har været Genstand for, var lige saa stort. Da han landede efter at have kastet Bomben over Hiroshima og hans Kammerater kom løbende og tiljublede ham, var han helt slaaet ud. Kun sine allernærmeste Venner har han senere fortalt følgende: »Da jeg saa Røgskyen skyde op og gennem Radioen erfarede, at min Indsats var helt og fuldt lykkedes, saa var jeg klar over, at jeg aldrig vilde glemme dette Billede af Røgsøjlen og langt mindre, hvad min Samvittighed lod mig se dernede under Røgsøjlen: Hundrede Tusinder af uskyldige Menneskers døende, forgiftede og sønderrevne Legemer — som jeg, jeg havde været Aarsagen til. Da var jeg klar over, at Atombomben ogsaa havde sønderrevet min Sjæl!« Han indtraadte kort efter i et Trappistkloster. S.

plan, den arbejder, være med til at skabe en fri, frisk, frejdig, dansk ungdom.

Byens skoledirektør, *Svend Aage Rasmussen*, udtalte som sin overbevisning, at den lærerstab, der er knyttet til skolen, ville vide at udfylde de smukke rammer, der nu var skabt, ville kunne lære børnene at skelne mellem godt og ondt, ret og uret.

Den tidligere sognepræst i Århus, pater *Franz Poppe, S.J.*, udtalte sin glæde over at se denne skole, der symbolisk nok stod mellem kirketårnet, der stræber mod himlen, og rådhusårnet, der var det klassiske ideal. Stod midt i livet, var afgrænset til sig selv og dog åbent. Pateren fortalte, hvordan han havde bedt til den hl. Antonius ved helgenens grav i Padua. Nu er skolen

(sluttes Side 269)

I korte Træk -

Efter hvad der forlyder i Vatikanet vil Festen for Marias Dronningeværdighed, som Pave Pius XII indførte i det forløbne Maria-Aar og fastlagde paa 31. Maj, ikke blive fejret i Aar. Bl. a. foreligger Messeteksterne endnu ikke (KNA).

Biskop Mangers, Oslo, samt yderligere tre Biskopper deltog i den apostoliske Vikar for Nord-Norge, Pater Johannes Wembers Bispevielse (KNA)

En tysk Politimand, August Kunst (Steele), har specialiseret sig i at male Billeder af kendte Personligheder, deriblandt Pave Pius XII, Wilhelm Furtwängler, Benjamins Gigli m. fl. Alle Billederne er forsynet med de paagældendes Autograf (KNA).

De australske Biskopper advarer i et fælles Hyrdebrev imod Faren for kommunistisk Infiltration indenfor Industrien og Arbejderorganisationerne. Biskopperne udtaler, at Kommunisterne arbejder paa at besætte førende Poster og overalt at foretage Undergravningsforsøg (KNA).

For første Gang i Jesuitterordenens Historie vil en Pater blive viet efter koptisk Ritus. Den paagældende, P. Jean Faure, vil blive viet i Kairo 17. Juni af Patriarken for den koptisk-unerede Kirke, Marcos II (KNA).

En af Mexikos rigeste Mænd, Francisco Rule, vil bortskænke sin Millionformue og indtræde i Franciskanerordenen. Hans Formue bliver i nærmeste Fremtid overdraget forskellige velgørende Institutioner. Umiddelbart efter at Boet er afhændet vil han som Don Panchito aflægge Fattigdomsløftet og trække i Franciskanerkutten (KNA).

Den kendte Forfatter Graham Greene er blevet angrebet heftigt fra forskellig Side i Anledning af Opførelsen af sit nyeste Værk: »The Living Rome«. Man bebrejder ham, at han i sit nyeste Værk har ofret den katolske Sandhed og betegner det som farligt; endvidere er man forbavset over den »fordærvede Filosofi«, der ligger til Grund for Stykket. Under alle Omstændigheder er Meningen meget delt om det ny Drama (KIPA).

Paa Initiativ af Biskoppen af Bangalore aabnes i nær Fremtid det første kontemplative Kloster i Indien. Grundlæggelsen foretages af Benediktinermunke (KIPA).

Sammenslutningen af katolske Biblioteker i Vesttyskland tæller i Øjeblikket 5.385 Biblioteker med 327.000 Laanere (KIPA).

Den østrigske Banegaards-Mission har udvidet sit Virke til ogsaa at være »Flyveplads-Mission«: det vil sige, at Søstre med de gul-hvide Armbind ogsaa i Fremtiden vil være at finde paa Flyvepladserne, hvor de vil tage sig af enlige Kvinder, unge Piger og Børn (KIPA).

Pilgrimme ved „Divin' amore“

Pinsemandag i den evige Stad

Der er een Ting, der plejer at gøre Indtryk paa den fremmede, som kommer til Rom — og som endda tit og ofte bliver hængende i Erindringen Side om Side med Minderne om de stolte Oldtidsmindesmærker og de monumentale Basilikaer og Paladser — og det er de mange Helgenbilleder, Statuer og Mosaikker, der pryder Hjørner, Nicher og Vægge saavel paa de rige Patricierpaladser som paa jævne Borgerhuse overalt i den gamle By og i de traditionsrige »Quartier«. Disse »edicole«, disse Billeder, er tit og ofte gamle Kunstværker, som skriver sig fra Renæssancetiden. De mest livagtige og mest beundrede »edicole« stammer dog formentlig fra Baroktiden; Engle og buttede Smaabørn svæver rundt omkring Billedet af Guds-

moder eller den Helgen, hvem det paagældende Billede er viet. Og der mangler aldrig en »evig Lampe« foran disse Billeder; i gamle Dage var det altid en Olielampe, idag er den mange Steder afløst af en mere prosaisk elektrisk Pære. Alle disse smaa urolige, flakkende Olielamper gav i sin Tid om Natten de romerske Gader og Gyder et romantisk Præg.

Siden sidste Krig er der imidlertid eet Billede, som nyder Romernes ganske særlige Kærlighed og Bevaagenhed: det er Mosaikgenivelser af »den guddommelige Kærligheds Moder«s Naadebillede, som man støder paa atter og atter, ofte omgivet af en Skare Votivtavler. »Den guddommelige Kærligheds Moder« er imidlertid ikke nogen »ny Helgeninde«, hun har været æret i Aarhundreder, men Pius XII op-højede hende under Krigen til Beskyt-terinde for den evige Stad, der ved hendes Forbøn blev skaanet for den anden Verdenskrigs hærgende Ødelæggelse. Ved Via Ardeatina syd for Byen ligger der paa en Høj en Helligdom, der ogsaa er indviet til »den guddommelige Kærligheds Moder«. Det lille Kapel, hvor Billedet oprindeligt blev æret, maa vige Pladsen for en stor Basilika til Ære for Gudsmoder.

I forrige Aarhundrede var dette Valfartssted 15 Kilometer syd for Rom hver Pinsemandag Maalet for utallige, rigt udsmykkede Drosker og Køretøjer, som bragte Bønderne — Mænd, Kvinder og Børn — i deres farverige, gamle Dragter og gyldne Smykker til den »guddommelige Kærligheds Moder«. Romerne betragtede — og misundte — til Tider Pilgrimmenes Pragt og Pynt — uden dog at vide, at Bønderne ved denne Lejlighed satte alt ind paa at overtrumfe hinanden, endda i en saadan Grad, at det ofte sved til dem bagefter.

Pilgrimmenes traditionelle Pragt og ydre Festivitas er imidlertid forbi, men nu som før er Helligdommen Maalet for det troende romerske Folk. Ved Nattetide drager Pilgrimme ofte til Fods, og endda flere Gange om Aaret, til »Divin'amore«, for at lægge deres Sorger og Bekymringer for Vor Frues Fod. Og naar Pilgrimsgudstjenesten saa er forbi, som Regel hen under Morgen, saa slipper Romerne deres Livsglæde løs, og Valfarten slutter som en Slags Skovtur ind i Campagna'en eller til de nærliggende Castelli Romani. Det romerske Køkken og den gyldne Frascati kommer da til Ære og Værdighed. Og ægte Religiositet og ægte Livsglæde finder da sammen — som ret og rimeligt er — idet disse to Ting dog er Grundelementerne i det romerske Temperament. M.

PINSE

De var alle forsamlede, de tolv apostle og kvinderne, Jesu Mor Maria og slægtninge, ca. 120 personer, den første kristne menighed. Over dem alle kom Helligånden, men ikke på helt samme måde. For Gud har skabt menneskene forskellige og givet hver især sine anlæg og karakteregenskaber. Gud Helligånd retter sig efter det enkelte menneskes evner og opgaver og tildeler det noget eller meget af sin guddommelige kærlighed alt efter det enkelte menneskes fatteevne. Gud Helligånd vil aldrig mekanisk ensrette menneskene, men indefra, mildt og stærkt, omdanne dem efter Gudmenneskets billede, så de hver især kan løse den opgave, der er betroet ham eller hende. Således gav Helligånden da Petrus styreevner og talegaver, og hver enkelt apostel fik de åndsgaver, han havde brug for. Og Jesu Mor Maria fik sin moderlige ømhed for sin Søns apostle og Jesu unge Kirke uddybet og inderliggjort af Gud Helligånd. Siden Maria var bedst forberedt, fik hun også disse gaver i rigeste mål. Kirken fik sin åndsåb sammen med Maria og på hendes forbøn: For i ni dage havde hun bedt for Kirken, apostlene og hver og en af os. Og endnu stadig kommer Guds Ånds gaver, nåden, til os gennem Marias forbøn for Jesu Kirke.

pater.

Ugens samtale

— Det må være vidunderligt at have en virkelig klippefast tro på Gud.
— De mennesker, som har det, er også meget taknemmelige for det.
— Jeg ville ønske, at det var mig.
— Det forstår jeg godt. Men jeg kan heller ikke se nogen grund til, at du ikke skulle kunne få en stærk tro på Gud.
— Jeg troede ellers, at troen var en gave, som Gud frit gav til hvem Han vil?
— Det er også rigtigt. Men du kunne jo passende begynde med at bede om at få den.
— »Beder og I skal få«?
— Netop. Det er en gave, som man aldrig beder forgæves om, det er helt sikkert. Men man skal til gengæld også virkelig alvorligt ønske at få den.
— Hvad mener du med det?
— Jeg mener, at man ikke bare skal ønske målet: at komme til at tro. Man må også ville midlerne for at opnå gaven.
— Midlerne?
— Ja, ligesom hvis du f. eks. vil være læge; så er det ikke nok, at du bare drømmer om at se dig selv gå omkring i hvid kittel og blive beundret af skønne sygeplejersker. Du må

også ville midlet: at studere flittigt i mange år.

— Overført på troen?
— Ja, der betyder det også, at du må arbejde; her gælder som på alle andre af livets områder Sct. Benedikts regel: bed og arbejd.
— Jamen hvordan kan man overhovedet bede til Gud, når man ikke er sikker på, at Han er til?
— Du skal bede Gud ganske ligetil om at få klarhed til at indse, at Han er til, hvis Han er til.
— Det er altså sådan en slags betinget bøn?
— Det kan man godt kalde det, men vær ikke ked af det. Gud kan se, at du leder efter Ham, og så vil Han også hjælpe dig — for Han er jo nemlig godt nok til!
— Og arbejdet — hvad består det så i?
— I at sætte sig ind i den katolske lære, f. eks. ved flittigt at læse om katolicismen eller at tale med en katolsk præst eller allerbedst: begge dele.
— Er det så med statsgaranti sikkert, at man får troen?
— Ja, men man må være tålmodig og udholdende i bøn og arbejde og oprigtig i sit ønske. Hvis man virkelig er det, vil Gud aldrig nægte et menneskes troens gave. For een ting er sikkert: Gud ønsker intet hellere, end at alle mennesker i hele verden bliver katolikker!

JUNIORLEJREN PAA ØMBORGEN

I tiden 16.—23. juli.

Har jeg set rigtigt? Ja, det har du!
— Jeg sidder her i aften overfor D.U.K.'s Landsformand Børge Berg for at få nærmere oplysning om, at dette er rigtigt. Og Børge siger følgende: Landsstyrelsen har længe været klar over, at det er meget uheldigt vi gang på gang ser, når der bliver opfordret til deltagelse på Ømskolerne, at der altid står i indbydelsen: fra 16 år og opefter. Dette er uheldigt, hvad med dem på 14—16 år? Skal de ikke have mulighed for at komme til Øm i deres sommerferie og opleve et rigtigt katolsk fællesskab og milieu, ligesom deres lidt ældre kammerater!
K. — Ja, undskyld jeg afbryder dig, men hvorfor har I ikke gjort det for længe siden?
Børge — Kære ven! Hvis du vidste, hvor det har pint os, men det har været umuligt at finde ældre kammerater, som kunne påtage sig opgaven.
K. — Ja, men I har da skoleledelsen, kunne den ikke have taget sig af det?
Børge — Nej! Hvor vil du hen! Tænk på, hvor meget skoleledelsen har at gøre med tilrettelæggelsen af: Øm I, Nordisk lederskole, efterårsskole og vinterskole. Dette kræver jo et uhyre arbejde af hvert eneste medlem fra skoleledelsen.
K. — Det har jeg ærlig talt aldrig tænkt over, at der kunne være så meget arbejde ved forarbejdet til skolerne. Tilbage til juniorlejren. Hvem skal være lejrpræst? Hvem skal stå for køkkenet?
Børge — Lejrpræst bliver en som

er godt kendt på Øm, nemlig: sognepræst W. Vick, Nykøbing F. Lejrchef bliver mig selv. For køkkenet står: Stence og Dagny, der efterhånden er blevet godt kendt med vore unge.

K. — Det lyder vældigt godt, men hvordan vil dagene så gå?

Børge — Forhåbentlig godt. Jeg håber inderligt det må blive en udbytterig uge, hvor de unge må komme hjem styrket i deres tro og med mange og glade minder.

K. — Kan du lige sige mig: Hvordan har du tilrettelagt programmet for en enkelt dag?

Børge — Ja, det kan jeg. — Op kl. 7, messe, morgenmad. Derefter ud i den skønne og naturrige egn, som vi jo er omgivet af til alle sider. Vi besøge egnens seværdigheder og industri. En af dagene bliver der også tur til Himmelbjerget. Efter middagen: hvil, sport, planlægelse til lejrhal. Vi leger lidt efter aftensmaden og ender med lejrhal eller hyggeaften ved pejsen, hvor vi efter et nærmere indledt emne får lejlighed til at stille spørgsmål, som vi så sammen kan drøfte. Som slut på hver dag har vi selvfølgelig komplet. Ellers er det meningen, at de unge skal være med og udpege hjælpere til næste dags praktiske ting, såsom rengøring, hjælp i køkkenet, proviantering m. m., desuden også være med til at tilrettelægge programmet for næste dag. På den måde deltager de unge virkelig aktivt i en sådan lejr. De ikke blot nyder, men også yder en personlig hjælp og det styrker kammeratskabet endnu mere.

K. — Tror du nu også det vil gå?
Børge — Ja, absolut. Nu prøver vi og så får vi se.

K. — Ja, men har du alligevel ikke et program i baghånden for alle dagene?

Børge — Jo, selvfølgelig, men det er min hemmelighed, og den røber jeg ikke.

K. — Ja, Børge, nu siger jeg tak for samtalen, men et sidste spørgsmål! Hvad vil lejren komme til at koste?

Børge — Foruden at den unge selv må klare rejsen til Øm, enten pr. tog, cykel, båd eller gåben vil selve lejren koste 40 kr. pr. deltager. — Indbydelsen vil efter pinse blive udsendt til alle foreningerne og sognepræsterne i hele landet. Iøvrigt kommer der indbydelse her i Stafetten.

K.B.

Grammofonplader

San Francesco-Kirkens Kor i Assisi

- 95 Il cantico delle creature kr. 10.— in 2 parti
- 96 Jam noctis kr. 10.— in 2 parti
- 97 Tu scendi dalle stelle ... kr. 10.— Venite adoriamo (F. Veniero)
- 98 Gloria - Inno Francescano kr. 10.— L'umile saluto - Canto della Vergine Maria.
- 99 Tota pulchra kr. 10.— in 2 parti

Valfarten til Øm (sluttet fra Side 264)

Vi skal lige nævne programmet for dagen igen:

Kl. 10,30: Pontifikalmesse. Celebrant: Biskop Th. Suhr.

Derefter procession.

Kl. 12,45: Middag og hvil.

Kl. 14,45: Møde ved Ømborgen.

Kl. 15,30: Andagt med sakramental velsignelse.

Derefter samvær efter behag.

Alle henvendelser bedes rettet til: Karlo Hammann, Mejlgade 58, 4., Århus. Tlf. (om dagen) 2 70 11.

Valfartskomiteen.

**VORE
FERIEBØRN**

Om tre Uger har vi Ferien. Længere Tid er der ikke til at sikre Ugeblads-Læsernes Feriebørn den Sommerferie, vi har kunnet give dem nu i mere end ti Somre. Den sørgelige Sandhed er, at det ligger lidt tungt i Aar, og at vi muligvis i Aar maa sende færre Børn end ellers af Sted. Hjælp med til at tage det sidste Nap, saa dette ikke sker. Alle Bidrag modtages med Taknemmelighed af Katolsk Centralskoles Regnskabsafdeling, Amaliegade 31 A, 1., København K.

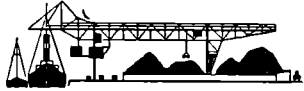
Sct. Knuds skole

(sluttet fra Side 267)

der, og vi har også i kirken fået et minde om den hl. Antonius: en skulptur, udført af billedhuggeren Anders Andersen, Århus.

Efter den stilfulde højtidelighed blev skolen forevist, og der blev afholdt reception i skolens fysiklokale, der snart fyldtes med blomsterhilsener og gaver, bl. a. fra Århus byråd, håndværksmestrene og leverandørerne, Niels Steensens gymnasium, København, m. m. fl.

G. F.

Roskilde		<i>Gør Deres Indkøb i</i> Sambo Sct. Ols-gade 8 . Tlf. 3129 <i>Alt i Chokolade Is og Konfektur</i>
Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Ols-g. 13, Tlf. 157. Leverandør	K. A. JØRGENSEN <i>Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778</i>	<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigaretter
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Weiczmann aul. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvisitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Ols-gade 24 . Telf. 3131</i>
P. J. KJELDSEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske Institutioner	Algades Farvehandel <i>ROGER G. PETERSEN</i> <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner
Mønsterbageriet Ols-gade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter	Radlo - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	 Hjørnet af Algade og Ols-gade Bedste indkøbssted i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber <i>Tømrermester.</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.	
Nakskov		<i>Reserveret</i> H. J.
Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner	Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
<i>Spis Arbejdernes Pøllebageri's Produkter</i> Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj-Juni

29. S.* 1. PINSEDAG (616—48); Hel- (rød) ligaandens Præf. (520).

30. M. 2. PINSEDAG (621—49); (rød) Præf. (520).

31. Ti. 3. PINSEDAG (624—50); (rød) Præf. (520).

1. O. *Tamperdag* (627); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (520).

2. T.** *i Oktaven* (632); 2. Bøn: St. Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927); Præf. (520).

3. F. *Tamperdag* (633); 2. Bøn som (rød) Onsdag; Præf. (520).

4. L. *Tamperdag* (637); 2. Bøn: St. Frans Caracciolo (929); Præf. (520).

5. S. HELLIG TREFOLDIGHEDS (hvid) FEST.

*) 1. Pinsedag afholdes Kollekt til Fordel for den katolske Presse i Danmark.

**) Torsdag den 2. Juni, St. Eugenius' s Dag, er vor Hellige Fader Pave PIUS XII's Navnedag. — St. Eugenius I var Pave fra 10. August 654 til 2. Juni 657.

Sct. Ansgars Kirke

Pinsedag Kl. 10 Levitmesse. Iøvrigt som alm. Søndag. Fred. 3. juni Kl. 14 udstilles det højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Aftenmessen Kl. 19,30.

Sakramentskirken

I Juni, Juli og August flyttes Søndagens Aftenmesse til Kl. 19,30.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom»

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalel. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thonisen. Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Peter Schindler

KATHOLICISMEN, som katolikkerne selv ser den

2,50

Dette særtryk af CATHOLICA fortjener at finde vid udbredelse. Levende, klart og autoritativt redegør Peter Schindler for sin opfattelse. Den lille Pjece er god at faa forstand af for saavel katolikker som anderledes troende.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE 4

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

S. MORTENSEN

Svends vinduespolering

Bangertsgade 14
Eva 6000

Angstens Overvindelse

(sluttet fra Side 264)

Sikkerheden i Gud, han, som er Kilden og Fundamentet til al menneskelig Sikkerhed.

Under Helligaandens mægtige Pust var Gudskærligheden brudt sejrrikt frem i dem. I Skæret af denne Kærlighed havde de faaet Øjnene op for, hvor meget Gud elskede dem. Derfor var det, at det med eet var blevet dem magtpaaliggende at give Udtryk for denne Kærlighed til Gud og at lade denne strømme ud over hans Kærligheds Skabninger, deres Næste. Og denne Næste er hele Menneskeheden.

Og paa denne Maade gik det til, at de fra nu af ikke længere skelne mellem Ven og Fjende. Alle Mennesker var deres Brødre og Søstre. De var blevet sig deres Opgave bevidst: at skulle hente disse deres Brødre og Søstre ud af den Angst og Sjælekval, hvori de befandt sig, og gøre dem del-

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære Mama og Mormor

Gertrud Arnulf

sov stille ind Fredag den 13. Maj 1955, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Gerdi Frederiksen.
Grace og Johs. Kaalhaug
Nielsen.

Ernie og Agnes Arnulf.

Jørgen og Jens.

Bed for hende.

agtige i den lykkelige og sikre Kærlighed, der har sit Udspring hos Gud, og som overstiger ethvert Begreb.
Sognepræsten.

NIELS STEENSENS GYMNASIUM

Skt. Kjeldsgade 3, Ø.

R.Y. 9340, 13-14, lørd. undt.

Nye elever optages i mellemskolen, realklassen og nysprogligt gymnasium

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Sankt Ansgars Forlag har fremstillet et ganske enkelt, nydeligt lille »Messe-Present-Kort«, der er meget anvendeligt ved forskellige Lejligheder. Prisen (= Fremstillingsprisen) er 35 øre incl. en nobel Kuvert.

Academicum Catholicum

Ved AC's ekstraordinære generalforsamling den 18. maj vedtoges nye love, der med mindre ændringer svarer til det udsendte lovforslag. Ved den påfølgende ordinære generalforsamling valgtes følgende administratores:

Formand: overlæge *Karl Søndergaard*,

Næstformand og tillige formand for studentergruppen: stud. mag. *Sven-Aage Jørgensen*.

Næstformand: cand. mag. *Kaspar Kallan*.

Kasserer: *Irs. Poul Høyer*.

Sekretær: stud. mag. *Kirsten Johansen*.

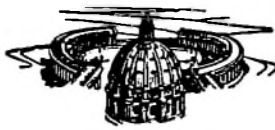
Uden portefuille: civilingeniør *Erhard Aae*.

Som tredje medlem af studentergruppens bestyrelse valgtes stud. mag. *Walter Dalland*.

Sommerlejr på Klithborg 25. juni til 4. juli. Meddelelse om emne og om praktiske detaljer vedrørende lejren fremkommer på denne plads i næste uge. Iøvrigt vil alle medlemmer sammen med de nye love få tilsendt alle oplysninger om Klithborglejren.

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselssolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93 Telefon 2402</i></p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 . Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Allid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedenester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Strandbygade 25 . Telf. 1667 Tlf. 1667 Alt i Kød, Plæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>S. P. TOBIESEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAQT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Allid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg</p>	<p>RESERVERET</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Mange Audienser i Vatikanet i de senere Uger

Der har i de seneste Uger fundet adskillige større Audienser Sted i Vatikanet. — I sidste Uge modtog den Hellige Fader bl. a. Deltagerne i en International Luftfartssammenslutning, der netop har afholdt Generalforsamling i Rom. »Naar Kirken vel-signer en Flyvemaskine, saa beder den Herren om at Maskinen maa fremme Samkvemmet mellem Menneskene og ydermere bidrage til, at den guddommelige Skabers Lov og Pris udbredes yderligere«, udtalte Paven (KNA).

Pinsemandag saligkaares Grundlæggeren af Maristkolebrødrenes Kongregation, P. Josef Champagnat. Den Hellige Fader overværer Eftermiddagsandagten i St. Peter til Ære for den ny Salige (KNA).

Biskop Suhr celebrerer Pontifikalmessen ved Pinsestævnet i Lübeck

Store Skarer af unge Katolikker fra Nord-Tyskland og Skandinavien vil i Pinsedagene samles til det nordiske katolske Ungdomsstævne i Lübeck. To Biskopper ventes ligeledes til Stævnet: Biskoppen af Osnabrück, Ærkebiskop Dr. Wilhelm Berning, samt Biskoppen af København, Mgr. Th. Suhr. Stævnets højtidelige Pontifikalmesse Pinsedag celebreres af Biskop Suhr, medens Ærkebiskop Berning holder Festprædiken. De øvrige skandinaviske Biskopper sender Repræsentanter til Stævnet, idet de selv paa denne Dag opholder sig i Helsinki i Anledning af den finske Hovedstads Ophøjelse til Bispeæde. (KNA).

*

Nedenfor gengiver vi Portrætter af de tre unge tyske Præster, som led Martyrdøden i 1943, og hvis Minde fejres under Ungdoms-Pinsestævnet i Lübeck.

Kapellan Prassek

Vikar Lange

Adjunkt Müller

URBI ET ORBI

Adskillelsen mellem Kirke og Stat i Argentina

Den Forfatningsændring, som det argentinske Parlament har indledt og som forudser en Adskillelse af Kirke og Stat, er et nyt Skridt fra Regeringen Peron i Kirkekampen i Argentina, skriver »Osservatore Romano«. Man er imidlertid endnu ikke i Stand til at bedømme Situationen helt og fuldt, men det er betegnende, at Kirkefølgelsen end ikke gør Holdt ved Kirkens Tærskel, saaledes som det er kommet for Dagen ved Forbudet imod til kirkelige Højtideligheder i Cordoba i den forløbne Uge. Det argentinske Parlament vedtog i sidste Uge Lovforslaget mod Oppositionens tolv Stemmer og Udkastet er gaaet videre til Senatet. Under Debatten rettede Perons Tilhængere voldsomme Angreb paa

15.000 Studenter paa Valfart til Chartres

15.000 Studenter deltog forrige Søndag i den traditionelle Pilgrimsfærd til Chartres. Ad forskellige Veje tilbagelagde de i tre Afsnit Vejen Paris-Chartres til Fods. Paa alle Veje fra Béauce til Chartres kunde man møde Studenterpilgrimme, baade syngende og bedende i Kor eller vandrende tavse i Bøn. Hver Gruppe ledsagedes af en Vogn, der kunde tage dem op, som ikke var i Stand til at fortsætte til Fods. Talrige Udlændinge deltog i Aar i Valfarten, deriblandt ogsaa en Del Ikke-Kristne, Jøder og Muhammedanere. Umiddelbart før Chartres samlede de enkelte Pilgrimsgrupper og i Tavshed holdt man Indtog i Byen. Først umiddelbart foran Katedralen begyndte Studenterne atter at synges, med Klang fra alle Katedralens herlige Klokker drog Pilgrimmene ind i den skønne gotiske Domkirke (KNA).

Zuidersee-Fisker bliver Biskop

Den Hellige Fader har udnævnt Lazaristpateren Cornelius Veerman til Apostolisk Administrator i Cameta i Brasilien. Pater Veerman, der nu er Biskop, var i sin Ungdom Fisker i Voolendam ved Zuiderzøen (KNA).

Kirken. Paa Kristi Himmelfartsdag, som i Aar for første Gang ikke var officiel Helligdag, var Kirkerne overalt i Landet meget stærkt besøgt, og det kom senere paa Dagen til Demonstrationer foran Parlamentsbygningen. Politiet splittede Demonstranterne med Gummiknipler (KNA).

Finland

(sluttet fra Side 265)

1726 var flyttet til den dengang blomstrende Handelsby Wiborg — Ret til fri Religionsudøvelse, og snart efter rejstes her den første katolske Kirke efter Reformationen. Noget senere fik Helsinki sin Kirke, hovedsageligt beregnet for polske Soldater i den daværende Garnison. Under den første Verdenskrig opnaede Finland sin Selvstændighed, og i 1920 oprettede den Hellige Stol det Apostoliske Vikariat Finland og betroede Sjølesorgen til hollandske Jesu-Hjerte-Fædre. Der oprettedes flere ny Sogne, men disse gik atter tabt ved den finsk-russiske Vinterkrigs ulyksalige Udgang. I Slutningen af sidste Aar indviedes en ny Kirke i Helsinki ved Siden af den gamle Bispekirke, hvor den finske katolske Kirkes Overhovede residerer.

Den katolske Kirke i Finland tæller idag knapt et Par Tusinde Katolikker blandt en samlet Befolkning paa 4 Milioner. Der virker i hele Landet 15 Præster, af hvilke en er Finnc. Den aandelige Indflydelse og den moralske Agtelse, som Kirken i Finland trods sin Lidenhed nyder, er imidlertid ulige større, hvilket bl. a. vil kunne ses af det ikke ubetydelige Antal prominente Konvertiter, som Aarene siden 1930 kan opvise. Ligeledes oprettede den finske Regering under sidste Verdenskrig — som det eneste af de skandinaviske Lande — et eget Gesandtskab ved den hellige Stol, der iøvrigt var den første udenlandske Magt, som i 1918 anerkendte Finlands Uafhængighed. Omvendt ophøjede Pave Pius XII ogsaa i Traad med Genoprettelsen af Hierarkiet i de skandinaviske Lande i Marts i Aar Finland til et selvstændigt Bispedømme med den hidtidige apostoliske Vikar, Biskop G. Cobben, som Overhovede og første Biskop af Helsinki. Paa denne Maade har Vatikanet netop i Finlands Jubilæumsaar sat en Mærkepæl i den religiøse Udvikling i de »tusind Søers Land«, der nu som før er det kristne Vesterledens Forpost mod den russiske Fare. C. D.

Katolsk

Ugeblad

5. Juni 1955
103. Aargang
Nr. 23

Ungdomsstævnet i Lübeck
»Kristus og ingen anden«
Valfarten til Aasebakken
Til Øm paa Søndag!
Sjælefredelse og Propaganda

Os bekendt er der ikke ført nogen Statistik over Bevæggrunde, der har ført til Konversion. Men det er paa Forhaand sikkert, at om man optog en saadan Statistik, ville det vise sig, at den katolske Tro paa Jesu virkelige Nærværelse i Altrets Sakramente i talrige Konversionstilfælde havde haft afgørende Betydning. Gang paa Gang træffer man Konvertiter, som bevidner dette.

Et Menneske møder denne katolske Tro i en af dens talrige Manifestationer. Han møder Katolikernes dybe Ærbødighed i Kirken. Han ser dem bøje sig for den løftede Monstrans. Han spørger en Katolik, hvorfor han

gør Besøg i Kirken uden for Gudstjenestetiden. Han søger Forklaring paa Evighedslampen ...

Og saa faar han Forklaringen. I et Land som vort sker der da det, at Protestanten siger: »Det er jo den samme Tro som vor.« (De Ændringer i Nadveropfattelsen, som Reformatorerne kom med, er ikke blevet folkelig

Kristi Legems Fest

Tro. Enten opfatter man Nadveren paa katolsk Vis, eller man tillægger den kun symbolsk Betydning.

Men er det den samme Tro, som Protestanten altid har haft, slaar det ham med eet, at her har han truffet Mennesker, som drager Konsekvenserne af denne Tro. Saadan maa man jo bære sig ad, naar dette ikke længere er Brød og Vin, men er blevet selve Guds sønnes Legeme og Blod.

Og dermed er der sat en Proces i Gang, som enten fører til Catholicismen eller til Brud med enhver Form for Kristendom. Det bliver ham klart, at den Kristne Tros Dogmer udtrykker Realiteter, der maa omforme ens ganske Tilværelse. Katolikker er ikke Mennesker, som har føjet uvedkommende Ting til den oprindelige Kristendom. Det er Mennesker, som tager denne oprindelige Kristendom i fuldeste Alvor og vejledet af Kirken, som i Aartusinder har gennemtænkt den i dens Konsekvenser, praktiserer den i Hverdagen. Er f. Eks. Nadver-Aabenbaringen guddommelig Sandhed, kan der ikke være Tale om at gøre mindre ud af den, end Katolikkerne gør. Man kan spørge, om de gør nok ud af dette ufatteligt store, aldrig om at de gør for meget. Derfor enten dette — eller forkaste det altsammen.

For os Katolikker er det en gavnlige Lære af og til at træffe disse Mennesker, som sluttede sig til vor Kirke, fordi de lærte vor Tro paa Alterets Sakramente at kende. Vi kan blive saa regelmæssigt »praktiserende« Katolikker, at vi trænger til at mindes om Storheden i vor Tro. Den, der ser os knæle, faar Øjnene op for, hvorfor Kirken lærte os at knæle, og synker selv ned i Tilbedelse. For os kan det blive en tankeløs Rutine, og derfor er det godt til Stadighed at spørge os selv: Hvorfor gør vi dette? Vi ved Svaret, og bliver af det mindet om, hvor totalt vor hele Tilværelse maa have det til Centrum.

Beato Angelico: Den sidste Nadver

(San Marco, Firenze)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 . KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

HEJERIE
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Sjælefrelse og Propaganda

Det ringer paa Døren.

Jeg gaar ud og lukker op. Udenfor staar der en fremmed Dame. Hun har en Stak hvide Kort i Haanden.

»Maa jeg have Lov til at invitere Dem til et interessant Foredrag?« Og inden jeg faar svaret, har hun stukket mig et af sine Kort i Haanden. Jeg kaster et flygtigt Blik paa Kortet. »Sandhed vil frigøre jer!« — »Jehovas Vidner!«

Jeg siger høfligt, men bestemt Nej Tak.

Men Damen lader sig tilsyneladende ikke afvise. »Dette Foredrag er lige netop noget for Dem, det drejer sig om Deres Sjælefrelse!«

»Det skal jeg nok klare selv, jeg er nemlig *Katolik!*«

»Jamen, saa er vort Foredrag netop lige noget for Dem! Dommedag er nær. Og De vil være blandt de fordomte, dersom De ikke hører til den sande Kirke.«

Nu bliver det mig imidlertid for broget. »Ved De nu hvad, hvis Dommedag er saa nært forestaaende, som De paastaar, saa vil vi jo snart faa at vide, hvem af os der hører til de »fordømte.«

Og dermed lukker jeg Døren — overbevist om at Damen saa ganske afgjort finder en Sprække i Dørkarmen, hvorigennem hun kan putte sin Indbydelse ind, og lige saa sikker paa, at det ikke er sidste Gang, at hun har været ved min Dør.

Aldrig indlade sig i Diskussion.

De, der kender lidt til Sekter, ved, at det i Reglen *ikke* har noget som helst Formaal, *at indlade sig i Diskussion* med deres Tilhængere. Hvorfor ikke det? Jo, det kan følgende lille Historie bedst illustrere.

Jeg var for et Aarstid siden paa et Besøg paa et af vore gamle Slotte, der er kendt for at rumme en af vore mest værdifulde Kunstsamlinger. En af Opsynsmændene fungerede som Omviser, og han havde til dette Formaal lært udenad alt, hvad der var at sige om Samlingernes Indhold, og han fremsagde sin Remse ved hver Føring i nøjagtig samme Rækkefølge.

Men saa skete der noget. Vi kom forbi en gammel, middelalderlig Figur, om hvilken han gav en helt gal Forklaring. Min Ven, der var Kunsthistoriker, mente at maatte gøre ham opmærksom paa Misforstaaelsen. Det bragte den stakkels Kustode helt ud af Fatning, og han var helt ude af Stand til at fortsætte Føringen efter denne lille Episode, hvor han var blevet afbrudt. Han førte os tilbage til Indgangen og begyndte *forfra igen*, idet han nøje gentog alt, ogsaa den forkerte Oplysning.

De forskellige Sekters Agitatorer har det omtrent paa samme Maade. De har ogsaa lært deres Lektie godt udenad, men de er indstillet paa Forespørgsler og Indvendinger og ved, hvordan de skal gribe saadanne Spørgsmaal an — som Regel blot fordi de er bedre

kendt med Bibelen end de Personer, som de opsøger.

Og man kommer ingen Vegne med dem med Argumenter. De giver sig blot igen og igen lil at gentage, hvad de mener er rigtigt og de tillader *ikke nogen anden Mening at komme til Orde*. Og skal man inllade sig i Diskussion med nogen, som paa Forhaand afviser at lade sig overbevise?

Ti meget sigende Bud.

Hvordan arbejder saa disse Sekters Agitatorer? Det faar man allerbedst et Begreb om gennem en Anvisning,

som »Syvende-Dags-Adventisterne« har fremsat i deres Skrift »Hvorledes holder jeg Bibellæsning?«. Det hedder heri:

1. Søg at vinde Tillid og Sympati.
2. Søg at naa jeres Maal forsigtigt og uden Overillelse.
3. Oprethold Skriftens Autoritet!
4. Benyt en katolsk Bibeloversættelse!
5. Fremhæv Kristi og hans hellige Apostles Navne! Tal om Kristus ved hver given Lejlighed!
6. Tal med Kendskab til Sagen. Gør jer godt bekendt med den katolske Lære og derfor ogsaa med de Bibelsteder, der modsiger deres Fejltagelser! Hav især Opmærksomheden henvendt paa følgende Punkter: Petri Primat, den Apo-

1. Søndag efter Pinse

5. Juni 1955

»JEG ER MED EDER«

Paa hvilken Maade er Vor Herre »med os«? Hvorledes skal det forstaaes, at han er med os alle Dage indtil Verdens Ende?

Saadan som han var med Apostlene er det jo i hvert Fald ikke, eftersom han er opfaren til Himlen. Men netop i sine sidste Taler til Apostlene taler han atter om Trøsteren, som han vil sende, og han antyder, at dennes Nærværelse er langt vigtigere og mere gavnlig for os end hans egen Nærværelse. Hvem er denne Trøster? Simpelthen ingen anden end Kristi Aand, Helligaanden, der tillige er Faderens Aand, med andre Ord: Kristus er aandelig hos os og denne Form for Nærværelse er alt nok. Vi har Alterets Sakramente. Enten har vi Kristi Aand eller vi har den ikke, har vi ham ikke, da nytter hans materielle Tilstedeværelse os aldeles ikke.

Hvordan er Vor Herre nærværende? Hvorledes har vi hans Aand? Aand betyder Erkendelse. Vi ved fra Evangelierne og fra Kirkens Lære, hvem Kristus var og hvad Betydning hans Komme havde for os.

Og ogsaa i Kristendommen har vi Brug for Erkendelse. Troserkendelsen leder os dybere og dybere ind i Hemmeligheden. De Hellige Skrifter er fulde heraf. Først langt senere hed det sig at det kom mere an paa Livet end paa Erkendelsen. Men Vor Herre er ogsaa Sandheden og ikke blot Livet. Han er Meningen med Verden, og vi Mennesker forlanger i Kraft af aandelige Væsener at erkende denne Mening. Og jo større vor Forstaaelse af Meningen og af Guds Hemmelighed er, desto dybere bliver ogsaa vort Liv. Kristendommen er ikke nogen primitiv Religion, og den er ej heller en Religion for primitive. Ellers havde Vor Herre sagt til Apostlene: Men jer er det givet, at forstaa Guds Riges Hemmeligheder!«

Vi maa stræbe efter Erkendelsen og ikke afvise den, enten fordi vi er for dovne dertil, eller fordi vi overhovedet nærer Mistro dertil.

Vor Herre er nærværende i Kærligheden. Kærligheden er Aabenbarelsen af hans Nærhed. Hvor Kærligheden er, der er han ogsaa. Jo mere Kærligheden er forbundet med ham og henter sin Inspiration hos ham, desto større og mere ægte og værdifuld er den. Naar vi med andre Ord elsker ud fra vor Forbindelse med Vor Herre, saa staar vi midt i Guds Virkelighed. Vi har da naaet den evige Mening med vor Tilværelse, da lever vi i ham, i hans Væsen, der omfatter alt. Ingen skal komme og fortælle, at Vor Herre er mere nærværende i Vatikanet end andetsteds og mere end hos den enkelte Troende. Naar et lille Barn virkelig tror og haaber og elsker, saa er Kristi Aand langt stærkere nærværende i det end i nogensohelst Johannes XXIII. Kun den dogmatiske Ufejlbarehed er tilstaaet Paverne, men dette er jo ikke Kristendommens Substans, men kun dens formelle Side. Naar mangen en Prædikant bryster sig med, at ethvert Ord, der udgaar af hans Mund, er Guds Ord, saa overdriver han en Kende — hvad man som Regel kan overbevise sig om ved at høre hans Prædikener og Taler.

Og hvad skal vi saa gøre, for at Vor Herre kan være »med os«? Vi skal bestræbe os paa hans Aand — den aabenbarer sig for os i Evangeliet, i Kærligheden, i det kristne Liv. Og Naar Vor Herre og hans Aand til Tider kommer os paa Afstand, saa er det ikke hans Skyld, men vor egen Skyld. Den, der søger den, vil finde den, den, der følger den, vil naa den.

Sognepræsten.

stoliske Succession, Kendetegnene for Kristi Menighed, Skriftemaal og Bod, Bibel og Overlevering, Jomfru Maria og Helgenerne, Helvede og Skærtsilden.

7. Omtal Kirkefædrene.

8. Byg op i Stedet for at rive ned. Træk de herlige evangeliske Sandheder frem i Lyset, saa vil Vildfarelserne forsvinde. Undgaa enhver Form for Strid, især i Begyndelsen! Bring — af taktiske Grunde — ikke Katolicismen i Miskredit!

9. Brug passende Talemaader. Vælg katolske Udtryk som: Vor Herre Jesus Kristus, Gud Herren, den Hellige Skrift. Tal ikke vor Tids Sandheder, Budskaber e. lign.

10. Laan Bøger ud!

Siger disse »10 Bud« maaske ikke alt om Sekterne og deres Metoder? Forstaar vi maaske nu ikke meget bedre, hvorfor mangt og meget af det, som disse »Apostle« hviker os i Øret, forekommer os saa velkendt?

Og — Haanden paa Hjertet: *Hvor mange af vore* er der egentlig, som gider gøre sig saa megen Umage for at udbrede *vor*, den *virkelige* sande og rette Tro?

Og en hel Del af de Resultater, som disse Sekter faktisk opnaar, skyldes i Virkeligheden den Omstændighed, at de publiceres af Mennesker, der virkelig lever i Troen paa deres Sag! Menneskene af idag er paa mange Maader modtagelige for det religiøse — og da især naar det fortolkes dem af Folk, paa hvem man kan se og mærke, at *de selv* tror paa og tager det, som de prædiker, alvorligt.

Og disse Sekter mener det virkelig alvorligt! De bringer store Ofre i Tid og Penge for deres Sag. Tænk blot paa den Idealisme der skal til for i Timevis at paradere Gade op og Gade ned med »Vagtaarnet«! Men naar en forkert Sandhed virkelig kan skabe en saadan Idealisme — hvor meget maatte den virkelige Sandhed saa ikke kunne præstere, dersom *vi alle vilde være virkelige Troende!*

Men der gives imidlertid ogsaa en Tro, som grænser til Dumhed og som er farlig, fordi den ikke viger tilbage for noget. Og det er den Tro, der prædikes af »*Jehovas Vidner*«, som storstilet understøttes af *Frimurerbevægelsen* med det Formaal at undergrave Kristendommen.

Og her er et Par Eksempler fra deres Skrifter, som viser den Dumhed, men tillige ogsaa den Fare, som disse Folk udgør. Det hedder f. Eks.: »Sattans Hovedrepræsentant her paa Jorden er *Paven*«.

Eller: »Saavel Kommunismen som Nationalsocialismen blev *organiseret* af den romersk-katolske Kirke, som spillede begge disse ud imod hinanden for at villede Menneskeheden«.

Eller: »Historien om den store Skøge [den katolske Kirke]«.

Tro imod Tro.

Men hvad skal man saa faktisk stille op med disse Sekter? Man skal først og fremmest sætte *Tro mod Tro*. Det ægte, det sande, det virkelige vil til sidst altid vinde Sejr. Thi kun der,

hvor vi er svage i Troen, kan disse Sekter sætte ind.

Og tit og ofte hjælper slet og ret *almindelig sund Fornuft*.

En Dame, en Husmoder, faar en Lørdag Eftermiddag Besøg af et af Jehovas kvindelige Vidner. Husmoderen er endnu ikke færdig med Lørdagens Arbejde — der er altid noget at gøre, hvor der er Børn. Jehovas Vidne begynder at argumentere med Week-end — de holder jo Lørdag og ikke Søndag som Hvileens Dag.

Husmoderen fortæller hende, at vi holder Søndagen hellig, fordi Kristus stod op fra de Døde paa denne Dag.

Men det lader Jehovas Vidne sig ikke slaa til Taals med. Men inden hun tager fat igen, siger Husmoderen: De holder jo heller ikke selv Lørdagen hellig? Gaar De maaske ikke rundt og falbyder Deres Brochurer — er det maaske ikke ogsaa en Form for Arbejde?»

Vi lever stadig i en Slags »*Missionsland*« (selv om mange ikke kan lide denne Betegnelse, saa er den ikke desto mindre meget rigtig!). Det ved disse Sekter ogsaa. Deres Vækst bekræfter det. Gaa en Søndag til Messe i St. Mariæ Kirke naar »*Jehovas Vidner*« har Møde i K.B.-Hallens: Peter Bangsvej er som een eneste stor Myreture af Mennesker, der søger til K.B.-Hallens!

Og hvad nu med *os selv*? Hvis vor Tro var *ligesaa* glødende som Sekternes Vrangiro, saa fandtes der langt færre Mennesker, der ikke kunde fin-

NOTER

Fornem Udmærkelse til Mére M. Berchmanns

Den franske republiks præsident, M. René Coty, har benyttet sit besøg i Danmark til at bevidne den franske stats anerkendelse af St. Josefsøstrenes snart 100-årige virksomhed i Danmark ved at udnævne provincialpriorinde Mére M. Berchmanns til ridder af æreslegionen.

Sommerens Gudstjenesteliste

I Lighed med foregaaende Aar vil Ugebladet alter i Aar i det sidste Nummer i Maanederne Juni og Juli offentliggøre en Fortegnelse over Messetiderne om Søndagen i Kapeller og Kirker Landet over i Sommermaanederne. De Herrer Sognepræster og Rektorer anmodes derfor indtrængende om snarest belejligen — og senest 14. Juni — at meddele Redaktionen Søndagsmessetiderne i Juli og August.

de den rette Vej i vor Tids Mulm og Mørke.

Men desværre passer det ikke mere, hvad en af vore gamle Præster engang sagde: Disse Sekter er beskæmmende for os i mange Henseende. De er som en Slags »*Insekter*«, der atter og atter stikker Kirkens Legeme, saa at vi ikke falder i Søvn!«

Nu.

ORIENTERING

„Kristus og ingen anden“

Meddelelser fra Argentina beretter, at en Præst, Pater José Borlandelli, er blevet arresteret, fordi han sammen med nogle andre Personer har uddelt Løbesedler med Titlen: »*Kristus og ingen andre*«. Der har fundet en Række andre Arrestationer Sted, og det argentinske Politi hævder, at man er kommet paa Sporet af en vidtforenet Sammensværgelse, der kan føres tilbage til en lille Skare Personer, der er Politiet bekendt som Modstandere af Regeringen og som Katolikker.«

Det er uden større Interesse hvilke Kendsgerninger, der her findes frem og forfalskes som Paaskud for Angreb paa Katolicismen. Men desværre viser de seneste Angreb, at den Kampagne mod Katolicismen, som Præsident Peron indledte for nogle Maaneder siden, fortsætter med uformindsket Strykke. Og netop den seneste Tids Overgreb viser, hvad det hele egentlig gaar ud paa: i en totalitær Stat — Argentina er ganske vist ikke officielt og formelt en totalitær Stat, men Regeringsmagtens Haandhævelse er det dog — er et Flyveblad med Titlen: »*Kristus og ingen andre*« paa Forhaand en Forbrydelse. Det maa nu engang hedde: Peron og ingen andre, eller som vi bedre kender det: Hitler

og ingen andre, eller Stalin og ingen andre. Religion er paa Forhaand bragt i Miskredit og at betragte som »statsfjendtlig«, fordi den lærer om en Magt, som man maa adlyde mere end Menneskene.

Og saa gentager Udviklingen sig, saaledes som vi godt kender den fra Østeuropa: dersom Kirken ikke vil gaa i Statens Sold — som den ortodoxe Kirke i Sovjetunionen — bekæmper man den og undertrykker den. Ganske vist gør man det — i hvert Fald ikke idag — paa den lidt plumpe Maade, at man forfølger Præster og Troende paa Grund af deres religiøse Praksis. Men man kræver af dem, at de betingelsesløst skal bøje Knæ for Statsmagten og støtte denne politisk. Gør de ikke det, saa er de »Statsfjender« — en fuldgyltig Parallel til Kristenforfølgelserne i det gamle Rom. Under slige Paaskud har man dømt og indespærret Kardinal Beran i Prag, Wyszynski i Warszawa, Stepinac i Zagreb og Mindszenty i Budapest, ikke fordi de var katolske Kardinaler, men fordi de ikke vilde bøje sig for den ateistiske Statsmagt.

Peron, som til at begynde med viste Imødekommenhed overfor Katolicismen, mener idag aabenbart at hans Regime er saa grundfæstet, at han kan praktisere sin Totalitetspolitik overfor Kirken. Men maaske kommer han engang til at gøre helt andre Erfaringer.

pr.

DE STILLE I LANDET EN BØN OM HJÆLP MOD URETFÆRDIGE OG UTAKNEMMELIGE FJENDER

I. Fjendernes uretfærdighed.

1. Af David. Herre, træt med dem, der trætter mod mig, strid mod dem, der strider mod mig.

2. Grib skjold og væрге, rejs dig til min beskyttelse.

3. Sling dit spyd, og stands dem, der forfølger mig. Sig til min sjæl: »Jeg er din frelse«.

4. Lad dem beskæmmes og blucs, som efterstræber mit liv, lad dem, der ønsker mig ondt, vige tilbage og rødmes.

5. Lad dem være avner for vinden, når Herrens engel jager dem.

6. Lad deres vej blive mørk og glat, når Herrens engel kaster sig over dem.

II. Billeder illustrerer uretfærdigheden.

7. Thi uden grund har de sat deres garn imod mig, uden grund gravet en fælde for mit liv.

8. Lad uforvarende undergang ramme dem; lad det garn, de har sat, hilde dem selv; lad dem selv falde i den fælde, som de har gravet.

9. Men min sjæl skal juble i Herren, glædes ved hans hjælp.

10. Alt, hvad der kan i mig, skal sige: »Herre, hvem er du, du, som frelser den svage fra den stærke, den arme og fattige fra røveren.«

11. Ryggesløse vidner optrådte, de spurgte mig om, hvad jeg ikke kendte noget til.

12. De gengældte mig godt med ondt, min sjæl gjorde de ensom og forladt.

III. Fjendernes utaknemlighed.

13. Da de var syge, tog jeg bodsdragt på, jeg spægede mig med faste, dybt bøjet udøste jeg min bøn.

14. Som var det en ven af mig eller min broder, gik jeg sørgende frem og tilbage, som en, der sørger over sin moder, gik jeg bøjet under min smerte.

15. Men da jeg snublede, da glædede de sig og stimlede sammen, de stimlede sammen mod mig for at ramme mig uforvarende, og uden ophør gennehlegede de mig.

16. De satte mig på prøve, hånede mig og skar tænder mod mig.

IV. Fornyet bøn.

17. Herre, hvor længe vil du se til? Frels min sjæl fra de brølende dyr, mit liv fra løverne.

18. Jeg vil da takke dig i den store forsamling, lovprise dig i et talrigt folks påhør.

19. Lad mine uretfærdige fjender ikke glæde sig over mig, lad ikke dem, som uden grund hader mig, blinke med øjnene til hinanden.

20. De taler ikke om, hvad der gavner freden, mod de stille i landet pønser de på svig.

21. De spærrer munden op imod mig, de siger: »Ret så, ret så, vi så det med egne øjne.«

22. Du så det, Herre, vær ikke tavs, Herre, hold dig ikke langt borte fra mig.

23. Vågn op og rejs dig, for mit forsvaret for min sag, min Gud og min Herre.

24. Døm mig efter din retfærdighed, Herre; min Gud lad dem ikke juble over mig.

25. Lad dem ikke tænke i deres hjerte: »Ha, sådan ønskede vi det«. Lad dem ikke sige: »Vi har slugt ham«.

26. Til skam og skændsel blive alle til hobe, der glæder sig over min ulykke. Lad dem, der hovmoder sig mod mig, blive til spot og spe.

27. Men de, der fremmer min sag, skal juble og glæde sig og hele tiden sige: »Højlovet være Herren, som tager sig af sin tjeners frelse.«

28. Min tunge skal forkynde din retfærdighed, din pris uden ophør.

Denne salme er ikke så velbevaret, som man kunne ønske sig, og teksten er derfor på sine steder ret usikker og dunkel. Men det er klart nok, at der er tre ting, der piner salmisten, nemlig hans fjenders uretfærdighed, utaknemlighed og skadefryd. Disse moti-

ver lægger det nær, at det må være Sauls forfølgelse, der har lagt denne bøn på Davids læber. I sin sjælekval henvender han sig til Gud og beder om, at hans strenge retfærdighed må tage affære og hidføre det godes sejr over det onde. At denne bøn ikke bare er et udslag af hævnlyst, fremgår tydeligt nok af vers 13—14, hvor salmisten viser sit barmhjertige og medfølelsende sindelag overfor sine fjender. Men mod uforbederlige og hårdnakkede mennesker, der ikke vil gå i sig selv og stadig bliver værre, er der til syvende og sidst intet andet våben og ingen anden hjælp end retfærdig gengældelse, som den retfærdige Gud selv bedes om at udføre.

Skønt denne salme i ordret forstand ikke er messiansk, kan den dog let tydes på Kristus, som jo også blev hadet og forfulgt af uretfærdige fjender. Det er muligt, at vor Herre selv har tænkt på denne salmes 19. vers, da han sagde til sine disciple: »Det ord skal gå i opfyldelse, som står skrevet i deres lov: De hadede mig uden grund.« Jo. 15, 25.

De stille i landet, d.v.s. de, der uden at kendes af den store offentlighed med iver og troskab tjener Gud, har også tit grund til at henvende de ord til Herren: Sig til min Sjæl: »Jeg er din frelse«.

Hele Kirken benytter flere steder af denne salme i passionstidens liturgi. Kirken er jo hele tiden omringet af uforsonlige og lumske fjender. Når derfor dens bøn om omvendelse ikke opnår sin hensigt hos dem, er der ingen anden udvej, end at straf genopretter den søndertrådte retsorden.

F. K.

Brød og Vin er kun et Dække, og der skjuler sig bag begge Skikkelser en Skat saa stor. Kød er Spise, Blod er Drikke, og dog splittes Kristus ikke, helt bag hver en Form han bor. Ej han deles, naar han nydes, ej han mindskes, ej han brydes, helt og udelt rækkes han. Een og tusinde annamme, een og tusind faa det samme; aldrig han fortæres kan.

Lauda Siom
(Thomas Aquin, † 1274)

APROPOS

»Religion i det officielle Liv«

Dag for Dag bringer Aviserne Spalte op og Spalte ned af »officielle« Begivenheder. Mange af disse Begivenheder skildres som om Religion overhovedet ikke spiller nogen som helst Rolle. Dagspressen har f. Eks. bragt alenlange Referater af den franske Præsident Cotys Rejse til København om Bord paa Krydseren »Jean Bart« - - men ikke med en eneste Linie nævnt, at Præsident Coty om Søndagen overværede Messen om Bord paa Skibet. Store Overskrifter har forkyndt den glædelige Begivenhed, at Østrig endelig langt om længe har faaet sin Selvstændighed tilbage, men det var ikke allevegne, at man samtidig kunde læse om, hvorledes Tusinder trængtes i den ærværdige gamle Stephansdom, hvor Kardinal Innitzer sang et højtideligt Te Deum ved en religiøs Højtidelighed, som overværedes af Statspræsident Koerner, Forbunds-kansler Raab, den franske Udenrigsminister Pinay, den britiske Udenrigsminister MacMillan og adskillige andre Personligheder. Mindre Opmærksomhed har det vakt, at Kong Baudouin af Belgien er paa en officiel Visit i Kongo. Ogsaa han overværede et Te Deum i St. Annæ-Kirken i Leopoldville.

Saa er dagen altsaa inde til valfarten i Øm! Lad os derfor samles, alle fra nær og fjern, at valfarten i år atter bliver en rekord og vil kunne faa sit vanlige storslåede præg. Vi minder endnu engang om programmet for dagen:

Kl. 10.30: Pontifikalmesse i Øm klosteruin.

Celebrant: Biskop Th. Suhr.

Kl. 12.45: Middag og hvil.

Kl. 14.45: Møde i Ømborgen.

Kl. 15.30: Andagt med sakramental velsignelse. Derefter samvær efter behag.

Forskelligt: På grund af de store forberedelser til valfarten vil Ømborgen ikke være åben for unge lørdag aften. Er der nogen som af en eller anden grund ikke kan nå at komme inden messen i ruinen, er de velkomne lørdag aften, såfremt dette forinden meddeles til: Karlo Hammann.

Forplejning: Tørkost til hele dagen medbringes. Ved Ømborgen kan der købes: kaffe, kager, øl, sodavand m. m.

Kommunion: De, der ønsker at kommunikere under messen, opgiver dette ved indgangen til ruinen. — Skriftemål i begrænset omfang i portnerhuset ved ruinen («sakristiet»).

Kollekter: Der vil som sædvanlig blive afholdt to kollekter. Om formiddagen til fordel for valfarten og om eftermiddagen til fordel for Ømborgen.

Stævnemærket: 50 øre (til dækning af udgifterne) bæres synligt af alle, da det i år gælder som adgangstegn til ruinen. Kan bl. a. købes ved indgangen til ruinen.

Transport: Det anbefales at leje rutebiler i de enkelte menigheder. Indbydelse og program er sendt til alle menighedsledere i Jylland og på Fyn.

Venlig hilsen og på gensyn i Øm
Valfartskomiteen.

Officiumskongregationen adværer imod

»Moralisk Oprustning«

Paa givne Foranledning har det Hellige Officiums Kongregation udstedt en Bekendtgørelse vedrørende »Moralisk Oprustning«. Officiumskongregationen giver heri Udtryk for Forundring over at Katolikker — Gejstlige saavel som Lægfolk — tilslutter sig denne Bevægelse, som uanset de prisværdige moralske og sociale Maal er saa langt fra de Principper, der er den katolske Kirkes. Det Hellige Officium føler sig derfor foranlediget til at gentage følgende Direktiver: Det er ikke tilladt Verdens og Ordenspræster, endstige Ordenssøstre, at deltage i »Moralisk Oprustning«s Møde. Saafremt en saadan Deltagelse af en eller anden tvingende Grund skulde være paakrævet, maa det Hellige Officiums Tilladelse forud indhentes. Det er ikke passende, at katolske Lægfolk overtager ledende Poster indenfor »Moralisk Oprustning« (KIPA).

Valfarten til Aasebakken en fast Tradition

*En stor Pilgrimskare trodsede
det uberegnelige Vejr og
gjorde Valfarten til en stor
religiøs Oplevelse*

Valfarten til Aasebakken blev igen i Aar den store religiøse Foraarsoplevelse for Københavns Katolikker. Trods det upaalidelige Vejr — der havde givet Valfartsledelsen saa mange bange Anelser — var det dog en Skare paa henved 1300 Mennesker, som forrige Søndag samledes paa Pladsen foran Holte Station, og under Sang og Bøn drog gennem den vidunderlige foraarsgrønne danske Skov.

Til Messen paa Aasebakken var der samlet godt og vel 1600 Mennesker, der ikke lod sig skræmme af de Byger, som nu og da jog hen over Himlen. I sin Prædiken ved Messen fremhævede *Pastor Geertz-Hansen* Formaalet med Valfarten til Gudsmoders Ære: at forøge vor Kærlighed og Tillid til Gudsmoder, ikke blot tage vor Tilflugt til hende ved festselige Lejligheder, men altid og overalt, i det daglige. Vi skal ikke blot nøjes med at »indvie os til hende, saadan som det er »blevet Møde« — udtalte Pastor Geertz-

Pinsens Beatifikation

Den salige Marcellin Champagnat

Den franske revolutions orkan havde næppe lagt sig, før der i Frankrig opstod en række personligheder og helgener, der genoplivede det religiøse liv og med klogskab og fremsyn grundlagde nye institutioner, som til lige kunne lære den opvoksende generation at gøre god brug af den nyhvervede borgerlige frihed. En af disse skikkelser er *Marcellin Champagnat*, der saligkåredes pinsedag.

Marcellin Champagnat var født 1789 i den bjergrige egn sydvest for Lyon. I femtenårsalderen kom han engang i samtale med en forbiirejsende Præst med det resultat, at kaldet til præst vågnede i ham, og fra dette øjeblik stræbte han med ukuelig energi og tillid til Gud mod sit ophøjede mål.

Under opholdet i Lyons præstese-minarium sluttede han venskab med en anden seminarist, Johannes Vianney, den senere hellige »Sognepræst af Ars«. Champagnat blev også et af

de ivrigste medlemmer af den sammenslutning af unge seminarister, der som »Mariæ Selskab« fik kirkelig anerkendelse i 1836 og ved siden af virksomhed ved højere skoler i hjemlandet fik tildelt missionen på Stillehavsoerne.

I 1816 blev Marcellin Champagnat viet til præst og ansat som kapellan i Lavalla, en fattig bjerglandsby i nærheden af St. Chamond et godt halv hundrede kilometer fra Lyon. Kort tid forinden havde han i Fourvière-kapellet (i Lyon) foran Guds Moders nådebillede fået den tanke at stifte et samfund af undervisende brødre, og den religiøse uvidenhed blandt landbo-ungdommen, som han bemærkede under sit første præstelige virken, fik ham til allerede i 1817 at realisere denne plan. Skønt startet under de største vanskeligheder og i en fuldstændig fattigdom voksede det lille samfund støt og roligt, takket være Guds Moders hjælp: at ære hende og at udbrede andagten til hende i Kirkens ånd skulle være brødrenes fornemste opgave. Brødrene fik navnet Maristbrødre eller »Marias små Brødre« (Les-petits-Frères-de-Marie), der stadig er det officielle navn. Deres valgsprog kom til at lyde: Alt til Je-

sus ved Maria, alt til Maria for Jesus. Maria-andagten kom til at præge ikke blot ordenslivet men hele den opdragelsesmetode, som pater Champagnat lærer sine disciple, og denne andagt kom til at virke igen på hele skolens atmosfære, der blev lys og venlig som i en god familie. Dette udelukker ikke en god disciplin, som pater Champagnat lagde stor vægt på, vel at mærke en faderlig, forstående disciplin, håret af religiøse motiver. Pater Champagnat brød helt med alle former for brutale straffemetoder, og han opfordrede sine brødre til at søge at erhverve en sand moralsk autoritet, der kan fortsætte sin virkning, når eleven ikke mere er under lærerens øjne.

Et middel til at skabe fællesskab og glæde er sangen. Pater Champagnat indførte sangundervisning i alle sine skoler. Det var noget helt nyt, da dette fag ikke eksisterede før i folkeskolen på landet.

Det maa også nævnes, at pater Champagnat udarbejdede en ny læsemetode, der minder en del om den såkaldte »lydmetode«, og som har dannet grundlaget for næsten alle senere læsereformer.

Det, der har ført pater Champagnat til beatifikationens ære, er dog ikke

Hansen — det vilde være alt for let-købt. Vi skal leve som hendes Børn i det konkrete Hverdagsliv. Ellers er vor Valfart og Hyldest blot »tom«. kun kønt Sceneri og ikke Udtryk for, hvad vort Hjerter bør være fyldt med. Maatte Resultatet af vor Valfart være at vi fandt den sande Glæde: Kærligheden til Guds Moder. Da vil vor Frues Smil lyse over vor Hverdag.

Efter Andagten om Eftermiddagen gav *Hs. Excellence Biskoppen* Udtryk for sin Glæde over, at Valfarten havde kunnet gennemføres til trods for det upaalidelige Vejr. Det er mig en stor Glæde, udtalte Biskoppen, Aar for Aar at se saa mange, ikke mindst unge, herude paa Aasebakken. Andagten til Gudsmoder er en Selvfølge for os Katolikker. Vi er overbeviste om den Hjælp, der ligger i Marias Forbøn. Derfor gaar vi med saa stor Tillid til Vor Frue, i gode som i onde Tider. Og vi burde ikke blot nøjes med at op-søge Vor Frue her paa Aasebakken den Dag, hvor den aarlige Valfart finder

Sted; vi burde ogsaa finde Vej til hende, naar et eller andet ligger os særligt paa Sinde. Biskoppen bragte derpaa en Hilsen fra Øm-Komiteen og nævnte derpaa, at det laa indenfor Mulighedernes Grænse at der kunne rejses et nyt Kapel som en værdigere Ramme om Vor Frue af Aasebakken. Sluttelig meddelte Biskoppen den biskoppelige Velsignelse.

Valfarten afsluttedes derpaa med en lang Procession af Ordenssøstre, Præster og de øvrige Valfartsdeltagere, som under fælles Sang ledsagede Vor Frues Statue tilbage til Klosterkapellet.

Noter

Efter det pæne resultat, vi så søndag den 22. ds., hvor 1600 mennesker — trods det ikke alt for gode vejr — var kommet til valfart til Aasebakken, og hvor det forekom os, at alt forløb vel og var lettere at ordne end tidligere år, kan vi ikke undlade at bringe hver, der har bidraget hertil, vor hjerteligste tak. En speciel tak vil vi gerne rette til Skt. Knud Lavard sogn for al den bistand der er ydet os med kørsel, fremstilling af podium, opretelse af toiletterne, oprydning o. lign. Ligeledes en hjertelig tak for det store arbejde, der udførtes af pigespejderne fra Amager. Desværre vil det blive uoverkommeligt her at takke alle, der har hjulpet os med at gøre valfarten til det, man venter sig af den, men vi beder alle, der har hjulpet os på den ene eller anden måde modtage vor hjertelige tak og være forvisset om, at

(sluttes Side 283)

disse nyindførelser, skønt de sikkert har gjort ham fortjent til en hædersplads i pædagogikkens historie; men det er hans personlige hellighed og de mirakler, som Gud har virket på hans forbøn efter hans død.

En stor ydmyghed og en urokkelig tillid til forsynet prægede hele hans tænke måde ved enhver lejlighed. Et eksempel blandt mange: Julirevolutionen i 1830 truede alvorligt med at tilintetgøre det nye samfund. Pater Champagnats eneste modforholdsregel var at indføre sangen Salve Regina som dagens første fællesbøn. Faren drev over, men den smukke skik holdt sig. Der foretages dog en husundersøgelse i klostret — brødrene holdt hemmelige våbenøvelser, påstodes der — deres uskyld bevises imidlertid, og hele affæren tjente kun til at henlede myndighedernes velvillige opmærksomhed på det nye samfund.

Den 6. juni 1840 afgik pater Champagnat ved døden. Man nærrede stor bekymring for brødrenes fremtid, men den ydmyge stifter har allerede forudsagt, at alt ville gå endnu bedre, når han først var borte. På dette tidspunkt var der 280 brødre fordelt i 47 skoler, tyve år senere 1956 brødre og 350 skoler, og idag tæller kongregationen

8000 medlemmer foruden de 5000 kandidater, der i højere skoler og noviciater forbereder deres fremtidige lærergerning og ordensliv. Brødrene har i øjeblikket ca. 200.000 elever i 52 forskellige lande over hele kloden.

Pater Champagnat holdt især af de fattige og små i samfundet, og brødrenes første virkeområde var da også de små landsbyskoler. Pater Champagnat ville dog ikke forpligte sig til kun at begrænse sig til dette område, og idag underviser hans sønner i alle skoleformer lige fra folkeskolen til universitetet, uden at de dog glemmer at tage sig af de fattige, hvor de så end møder dem.

Pater Champagnat hviler i klostret »Notre-Dame de l'Hermitage« (i nærheden af St. Chamond). Dette kloster havde han selv grundlagt, og her virkede han fra 1824 til sin død. Talrige pilgrimme har her i stille bøn fundet trøst og bistand i alle anliggender, men også udover sit hjemlands grænser er han en mægtig hjælper, og de to mirakler, der tjente til beatifikation — det drejer sig om pludselige helbredelser af kræft og meningitis — fandt sted henholdsvis i Chicago og på Madagaskar.

B. O.

J korte Træk -

Paa den store Udstilling »E. 55«, der finder Sted nu i Sommer som Kulmination paa den hollandske Befrielsesfest, som viser Genopbygningen til Aar efter Krigen, vil der blive indrettet en religiøs Afdeling (KNA).

De større italienske Dioceses har for at bibringe den vordende Gejstlighed en bedre fagmæssig Uddannelse indført et yderligere Studieaar for nyviede Præster. Disse skal efter den teologiske Uddannelse gennemgaa et saakaldt »praktisk Aar« inden de drager ud i Sjælesorgen (KNA).

Pater Pietro Leoni SJ, der for nylig vendte hjem til Italien efter ti Aars Fangenskab i Sovjetunionen, er blevet modtaget i Privataudien af den Hellege Fader (KNA).

Den engelske Mindszenty-Film, der som Følge af den ungarske Protest ikke blev forevist ved Filmsfestspille- ne i Cannes, vil nu blive vist ved Filmsbiennalen i Venezia. De i Cannes forsamlede Filmskritikere betegnede Filmen, der er drejet af Bridget Roland, som en af de bedste indenfor engelsk Filmsproduktion (KNA).

Kardinal Stepinac skal efter Sigende nu befinde sig i et Kloster i Zagreb. Aarsagen til at han er blevet fjernet fra sin Fødeby Krasic menes at være den, at han der var blevet alt for populær og Kirken efterhaanden blevet til en Valfartskirke for kroatisk Katolikker (KNA).

To tidligere Medlemmer af de skismatiske Jakobiter er blevet udnævnt til Overhyrder for katolske Dioceses i Indien (KNA).

Verdens ældste Redemptorist, P. Peter M. Bache, er afgaaet ved Døden, 93 Aar gammel, i Saratoga Springs (New York) (KIPA).

VORE FERIEBØRN

Vi har i de sidste 14 Dage yderligere modtaget: Fra Jan Ulrich 10; B. og C. Homaa 50; T. Dybdal 60; G. H. 10; Egghjemmet »Vedbæk« 100; St. E. 100; P. og E. 150; G. S. 5; Nyborg 20; P. A. 50; T og MS 10; G. og H. Melskens 20; Uden Mærke 200; C. L. 10; 4 B 20; S. A. G. 10, ialt 815 Kr. Med det tidligere indkomne tilsammen 1740 Kr. Hjertelig Tak! Om to Uger begynder Ferien, og vi mangler endnu et stort Stykke for at kunne klare Ferien for lige saa mange Børn som ellers. Hvem vil være med til at tage det sidste Nap! Alle Gaver modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, 1., København K.

TREFOLDIGHED

Trekløveret — tre blade på fælles stilk — er blevet benyttet som symbol på den treenige Gud. Billeder vil aldrig helt kunne dække Guds inderste væsen, men de kan dog alligevel oplyse en side af det som i et glimt.

For unge ligger det nær at tænke på kammeratskabet: tre uadskillelige kammerater med fælles interesser og vilje til at dele alt imellem sig, alle tres ens i karakter, viden og dannelse, alle tre kun betænkte på hverandres vel — forstår dette forhold, denne given og tagen imod, denne udveksling af goder, dette intime fællesskab op til uendelige dimensioner og føj til, at de tre ikke blot udveksler ydre ting, men selve deres natur, så denne i alle tre er een og den samme: så får du en anelse om, hvad treenigheden betyder. Gud er ikke ensom, skønt han kun er een. I selve Guds ene natur er der tre personligheder, der ejer, modtager og skænker den ene natur til hverandre i aldrig afbrudt intimt kammeratskab. Gud er kærlighed, der skænkes og gengældes mellem tre uendelige personer af samme natur, samme væsen. — Hvor langt overgår dog denne treenige intimitet selv det bedste menneskelige kammeratskab!

paler.

Huskersedlen

Første fredag: d. 3. juni.

Første lørdag: d. 4. juni.

Arbejdslejren i ØM: 25. juni—3. juli.

Juniorlejr i ØM: 16.—23. juli.

Køb, læs og giv videre: folderen

Ceremonier, processioner og valfarter.

Et ord er et ord, og en mand er en mand!

»Hvis man har givet et løfte til nogen — det være til en levende eller til en død — da bør man uden udflugter opfylde det, for Gud kræver ubetinget ærlighed og redelighed af os.«

Fra: »De divinis moribus« af Sct. Thomas.

Arbejdslejren i ØM

finder sted i tiden fra den 25. juni til den 3. juli, hvilket vi ved en beklagelig fejl ikke fik meddelt i sidste nummer.

Lejrpræst bliver pastor Halatyn, Horsens.

Nærmere oplysninger og tilmelding hos Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Ugens samtale

— Vil du med til ØM på søndag?
— ØM? Nåh, deroppe ved Mossø?
— Ja, netop. Vi skal på valfart.
— Hvad skal det nu gøre godt for?
— Først og fremmest vil vi hyldede Gudsmoder. Valfarten er til hendes ære. Men desuden er der mange anliggender, som vi vil bede hende hjælpe os med.

— Nå — ja, det lyder egentlig fornuftigt. Men sig mig: kommer der overhovedet nogen mennesker til sådan en valfart?

— Hvis man i de enkelte menigheder er begejstret for kirkens sag og mærker indbyrdes sammenhold og levende fællesskab — ja, så kommer man! Sidste år var vi godt 1500 katolikker foruden ca. 1000 ikke-katolske »tilskuere«.

— 1600 altså! Det var alligevel ret mange! Men hvorfor tager I netop til ØM?

— Fordi der deroppe lå et stort Cistercienserkloster i gamle dage, og fordi den hellige Bernhard, som stiftede Cistercienserordenen, havde en ganske særlig stor andagt til Gudsmoder — han var hendes svorne ridder, kan man roligt sige.

— Er der da stadig Cisterciensere i ØM?

— Når ingen lyslevende desværre, men der ligger mange af de gamle munke begravet deroppe. Deres ånd hviler over stedet, som man siger. Vi tror jo på »de helliges samfund«, ved du, og når vi læser messen i ruinerne, står vi fælles med disse gamle munke. Vi støtter os til deres forbøn og store andagt til Gudsmoder. Vi nyder med andre ord godt af deres fortjenester — selv har vi jo ærlig talt ikke gjort ret meget!

— Nå, det er altså derfor, at I sætter så stor pris på disse gamle mursten?

— Ikke så meget på stenene som sådan, men på de åndelige værdier, som de og stedet rummer!

Vi har modtaget:

Valfart til Åsebakken på en ny måde

Det var en lørdag aften — før Åsebakkevalfarten. 16 unge katolikker fra Ordrup mødtes i deres sognekirke. Forberedelserne var gået stille af, som rimeligt er, når et nyt forsøg skal løbe af stablen. Og nu var vi her. En andagt i kirken, tilrettelagt af pater Drouzy, bygget over bibelske tekster og pilgrimssange og en kort prædiken — og så på med rygsækken og afsted. Vejret så ud til hvadsomhelst.

Opdelt i små grupper gennemgik vi en forberedt disposition over valfarten, dens oprindelse, begyndende med Abrahams kaldelse, den lovfæstede valfartspraksis til Jerusalem i den gamle pagt, Kristi egne vandringer til Helligdommen i det Nye Testamente, over traditionen i Kirken og helt op

til vore dages pilgrimsvandring til Rom, Lourdes, Chartres, Santiago de Compostella — alle de mange kendte og ukendte valfarter. Hele menneskeheden klassiske vandring til helligdommen, til Gud, udtrykt i årtusinders evige pilgrimsfærd. Der blev spurgt, svaret, diskuteret — og som vejen lagdes bag os voksede også forståelsen for vor vandring, for vor valfart: Ikke et fælles møde, men en vandring mod helligdommen på Åsebakken. Kl. var halv ti, og det var koldt, mørkt og regnfuldt, da vi smed os i halmen i en bondegård. Efter en kop aftenthe opsummeredes vor samtale på vejen. Og så gik vi til ro.

Da vi næsten morgen tidligt brød op og stødte til sognet ved Holte station, syntes vi, at vi var kommet til en dybere og mere meningsfyldt forståelse af, hvad det vil sige at være på valfart. Og så gik turen til Åsebakken, valfartens mål. — Nu intoneredes messen, nu lyttede vi opladte, forberedte og modtagelige til prædikenen, og nu brød præsten brødet og delte det ud. Ganske som Kristus gjorde det for disciplene, der vandrede ad vejen til Emmaus og talte, diskuterede og lyttede.

Det blev en valfart, og vi gør den om næste år. I år var vi 16 plus pater Drouzy, som ledede turen. Næste år er vi mange flere. Ikke en landevejens romantik, ikke strabadsernes charme, men en valfartens teologi, Guds åbenbaring om menneskets pilgrimsfærd mod et helligt mål. —

X.

Ny katolsk roman

Edzard Schaper: Mægtig i de svage. 238 s. Kr. 12,50.

»Atter en præsteroman, denne gang oversat fra tysk, og den står ikke tilbage for hverken Greenes, Bernanos eller Cocciolis. Emnet er kirkens modsætning til den gudløse stat — præsten overfor politikommissæren. Men skuepladsen er forlagt til Napoleons tid ... Vi befinder os i en lille by i Nordfrankrig ikke langt fra kanalen, hvorover forbindelsen går til de flygtede Bourboner i England. I den lille by tager dramaet fat, som udspilles mellem sognepræsten og lokale leder af det hemmelige politi. Men den egentlige hovedperson er kapellanen.

»Mægtig i de svage« svarer præcis til sin titel. Temaet er menneskets, præstens afmagt over for det onde, men netop en afmagt, der kalder på Guds krafts åbenbaring.

For sin spændings skyld læses bogen i eet stræk. Men der er meget at tænke over bagefter. Man får lyst til at læse Schapers andre bøger.

(Ellen Nielsen i *Den katolske Bog-anmelder*).

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

$\frac{1}{5}$ C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Hanneq. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Blomsterfesten i Gensano

B. S. Ingemann har under sin Udlandsfærd 1818—19 oplevet en Kristi-Legems-Fest i Italien og giver i sin Digtl »Blomsterfesten i Gensano« Udtryk for denne Oplevelse, som en katolsk Fest, har været for den nordiske Protestant.

Til Gensano Blomsterfesten,
Vidtlberømt, hver Fremmed kalder,
Glad med Strømmen jeg henvandrer,
Ser paa Festen som de Andre,
Glæder mig ved Folkestimlen,
Ved de skønne Landsbydragter,
Ved de maleriske Grupper,
Ved det Folkelivets Billed,
Festens Blomsterramme samler,
Ved catholske Andagts Farve
Og hvad Protestantens Øje
Fængsler i hesperisk Land.
Ved min Side staar alvorlig
From ærværdig Klosterbroder,
Folder stille magre Hænder
Over Capuziner-Bæltet,
Ser paa Gadens Blomsterdynger
Med en sølsom Ild i Øjet;
Og i Oldingskægget ruller
—Lønlige Andagtstaare ned.

»Hør mig, fremmed Ven!« — han siger —
»Og hvor skønne Skal du seer kun,
Skal du Livets Kerne see.

Her du seer kun verdslig Glimmer,

Her du seer kun Skuespillet,
Som du i din Sjæl foragter,
Medens dog nyfigtent Øje
Vil forlystes ved dels Glands.
Ahner du ej dyb Betydning
I vor Leeg med Blomst og Billed?
Troer du, intel Hjerte røres,
Troer du, ingen Sjæl opløstes,
Hvor saa mange Øjne blinke,
Hvor saa mange Tanker flyve
Mellem Herrens Blomsterskammel
Og hans Stjernethrone hist?
Veed du, hine tusind Hænder
Virke Tæppet uden Lige,
Hvorpaa Salighedens Herre
Bæres skal i Sejrstog?
Under helligt Skjærm han hviler,
Af Monstransens Glans omstraalt:
Skjult i Hostien han venter
Sit forklarte Legems Fest.
Herlig skal hans Vej beredes:
Alle Blomster smaa hengive
Deres Kroner til hans Ære,
Vil med deres Blade skjule,
Mindste Sten paa hellig Vej.
See! med barnlig Konst afbildes
Paa det store Blomstertæppe
Tusind Sole, tusind Stjerner,
Himlens Pragt og Jordens Glans,
Mangent helligt Bibelbilled
Seer du selv paa Gaden malet
Fromt med Blomstermosaik.
Last ej Værket, men forstaa det!
Spot ej over Konsterfolket,
Som med Blomsterløv henkaster

Kækt i flygligt Efterbilled
Raphaelers Værk i Støv!
Vinden snart det Værk henvejrer,
Leger snart med flygligt Omrids:
End den skaaner det ærbødig:
See! vor Himmelgæst er nær.
Paa hans Vej skal til et Tæppe
Konsten sine Værker sprede,
Bøje fromt sig med Naturen,
Salig ved for ham — at dø.
Stille, stille! See, han kommer:
I Monstransens gyldne Straaler,
I Symbolets Glans han kommer —
Knæl, fornem ham og tilbed!
See ved Altret hist modtager
Engle ham med Hymnetoner,
Vifte glad med Seraphsvinger
Paa de Barneskuldre smaa.
Fromme Gubbe mig forlader
Slutter sig med stille Andagt
Til den lange Broderskare,
For at knæle og tilbede
Hist, hvor glad ved Blomsterallret
Fattigt Barn i Engledragten
Sjunger om forklaret Legem
Og tilvifter Oldingsbarnet
Himmelfred med Seraphvinger
Paa de Barneskuldre smaa.
Hellig Leeg mig ej forarger
Her, hvor Barn og Olding mødes
Fromt i Phantasiens Land.
Kan vi see med barnligt Øje
Barnehimlen i dens Billed,
Skal dens Blomsterduft os følge
Saligt, til vi see den hist.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Juni
5. S. HELLIG TREFOLDIGHEDS (hvid) FEST (644-51); 2. Bøn: 1. Søndag e. Pinse (645); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (648).
6. M. St. Norbert (933); alm. Præf. (525).
7. Ti. Ferie (649); uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
8. O. † FERIA (649); uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
9. T. KRISTI LEGEMS FEST (652-52); Jesu Fødsels Præf. (514). — Paabudt Helligdag.
10. F. i Oktaven (652-52); 2. Bøn: (hvid) St. Margrethe, Dronning af Skotland (936), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (514).
11. L. i Oktaven (652-52); 2. Bøn: (hvid) St. Barnabas, Apostel (936); Præf. (514).
12. S. Søndag i Kristi Legems Oktav (hvid) (658-53).

Kristi Legems Fest (9. Juni)

Immaculatakirken.

Kl. 7.00: stille Messe.

Kl. 9.00: Højmesse.

Kl. 16.00: Procession i Klosterets Have.

St. Ansgars Kirke.

Kl. 7 og 8: stille messe.

Kl. 20: Pontifikalmesse med procession.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

«Nordisk Ugeblad for katolske Kristne» sammensluttet med «Katolsk Ungdom»

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementpris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annoncestiftelse: Fru F. Lüdgers Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Besøg SOMMERMARKEDET

ved Sct. Antoni Kirke i Brønshøj
Søndag 5. Juni

PETER SCHINDLER

Dødebogen

Kr. 5,85

Med denne bog bærer den kendte teolog og skribent *Peter Schindler*, nyt ved til den standende diskussion om det evige liv. Teologisk, klart og medlevende, slår han fast, hvad der er kristentro, og hvad der blot er anelse og håb eller kun ønskedrøm og overtro.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Katolsk Filmgruppes

Film-Oversigt

Som en fransk forfatter fornyligt skrev, er den »syvende kunst« i dag blevet den mest »katolske« udtryksform, der står til menneskenes disposition, når man benytter ordet »katolsk« i dets oprindelige betydning. En film drager som bekendt jorden rundt i løbet af nogle måneder og bringer mennesker af alle nationer et budskab, godt eller dårligt, der rent umiddelbart bliver modtaget af millioner af tilskuere. I bevidsthed om filmens vigtigste mission startedes her i Danmark for fire år siden den Katolske Film-Gruppe i tilslutning til den internationale O.C.I.C. (Office Internationale du Cinema) med det formål at bidrage til fremme af filmkunsten som kulturspredende faktor, og blandt katolikker skabe forståelse og ansvarsbevidsthed overfor film.

Som meddelt i »Katolsk Ugeblad« af 8. maj 1955 vil der her i bladet, så vidt muligt hver uge komme en kort oversigt over de vigtigste film. Samtidig fortsætter Film-Gruppen udsendelsen af Bulletinen, der for fremtiden også vil komme til at indeholde aktuelt katolsk filmstof.

*

KATOLSK REJSE

ITALIEN LOURDES

Atrejse: 21-6, 26-7, 27-9, Pris: 600 kr.

- en berigende veltillægsrejse til kunstsøkkernes Firenze, munkenes Assisi og Pavens Roma. Veltillægsrejse 12 dages togrejse, arrangeret og ledet af E. B. Rasmussen. Pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder d. 27-9.

- gennem Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig til Lourdes og Den hellige Grotte ved Pyrenæernes fod. 15 dage med moderne langlursbus. Fire dage i Lourdes, På hjemrejsen ophold i Paris. Arrangør og leder E. B. Rasmussen. 3-7 og 11-9. All incl. 985,00 kroner.

Vesterbrogade 6 D VIKING NORDTURIST Minerva 4201

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert
Katolsk Hjem

Academicum Catholicum.

Sommerlejren finder sted på Klitborg ved Nykøbing Sj. fra lørdag eftermiddag den 25. juni til mandag formiddag den 4. juli.

Emnet bliver *Opløsningen af de absolutte etiske normer i den moderne verden*. Meningen er ikke, at man skal høre på foredrag, men at vi i fællesskab, i en slags team-work, forsøger en analyse af en situation, vi alle møder, gør os den bevidst og finder det katolske svar på den. De daglige prædikener former sig som en serie omkring emnet *Kristus-Kirke-mysteriet i ægtestanden og i den gudviede stand*. Lejren ledes af Erhard og Ebba Aac. Lejrpræst bliver P. Roos SJ. Prisen for deltagelse er 6 kr. pr. dag. Tilmeldelse må ske snarest og senest

15. juni til sekretæren, stud. mag. Kirsten Johannsen, Sortedam Dossring 29, 3., N., eventuel telefonisk til LUNA 2121 kl. 18.30—19.00.

Maria-Valfarten til

Aasebakken. (slut fra side 279)

det kun er al den bistand, der gør det muligt for os at gennemføre arrangementet.

Mariakongregationernes arbejdsudvalg.

Fremlysning.

Følgende effekter er fundet på Aasebakken og kan fås ved henvendelse til Guldager, Ejgårdsvej 26, Charlottenlund. Telefon OR 3331:

Brun dametaske af plastik med 2 yderrum og 1 inderrum (indhold: eng. børnehæfter og madpakker).

Sort bandoler til fane.

Beige, vævet uld-halstørklæde.

Blå, gennembrudt stofhandske.

Brun jockeyhue.

Grønt, stribet silketørklæde.

Blå rosenkrans i blå læderpung.

Brun rosenkrans med svært trækors.

Brun rosenkrans med særpræget M.

Sort rosenkrans i Adetamin-dåse.

Hvid rosenkrans i rund, blå æske med medalje på.

Grønne, plastik-solbriller.

Grå hue med stor skygge (grønforel).

Stribet plastikpose med sæbe i.

Sort hovedklæde.

Skrueblyant med lille garder.

Holbæk	Alt i <i>Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner
Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske institutioner	E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner
A. P. Pedersen Murermester Markedplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039	Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital
Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospital	A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 363 Lev. til den katolske Menighed

Odense

GØR DERES INDKØB AF:

Frugt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . **Telefon 4330 og 12443**

Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN Skomagermester

1. Kl.s Reparationer

Hjallevej 12

Leverandør til De katolske institutioner

Kør med TAXA
TELEFON 4700

ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN

Vagn Jørgensen

Hjallevej 6, **Telf. 15571**

Leverandør til De katolske institutioner

Knud V. Mørk

Frisørermester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa

Knud Rasmussen

Hjallevej 6, **Telf. 6184**

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - **Tlf. 955**

Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanlgade 39 . **Telefon 4895**

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER

Tyge Rothesvej 21, **Telf. 12534**

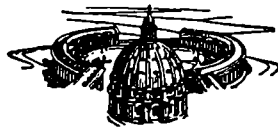
Udfører Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Symfonikoncert for Paven

Staten Israels filharmoniske Orkester
i Konsistoriesalen

Pave Pius II modtog umiddelbart inden Pinse Medlemmerne af Staten Israels Filharmoniske Orkester, Musikerne, der stammer fra 14 forskellige Nationer, havde fremsat Anmodning til Paven om at maatte fremføre et klassisk Musikværk for ham som Tak for den Hjælp, som han under den anden Verdenskrig havde ydet et stort Antal Jøder og derved reddet dem fra den sikre Død. Symfoni-Orkesteret opførte (i Konsistoriesalen) under Ledelse af Paul Kletzki den anden Sats af Beethovens femte Symfoni (KNA).

»Gud lever i sine Vidner«

Nordisk Ungdom bekender sig til Kristus

Pinseldag gav Senatet i Lübeck en Modtagelse for de to Bisper, Ærkebiskoppen af Osnabrück, Dr. Wilh. Berning, og Biskoppen af København Th. Suhr, samt for de ledende Repræsentanter for den katolske Ungdom i Ind- og Udland i Anledning af det katolske Ungdoms-Pinsestævne i Hantestaden.

Pinsedag om Formiddagen celebredede Biskop Th. Suhr Pontifikalmessen paa »Stadtwall«. I sin Prædiken til de ca. 6.000 Unge, som overværede Messen, fremhævede Ærkebiskop Berning de tre Kapellaner, Prassek, Lange og Müller, der var blevet henrettet under Naziregimet, som lysende Eksempler paa Kristi offerberedte Efterfølgelse. Pontifikalmessen sluttede med, at Ærkebiskoppen meddelte den pavelige Velsignelse.

Stævnets Højdepunkt var den storstilede Afslutningshøjtidelighed Pinse-dags Aften paa Pladsen foran Jesu Hjerte Kirken, hvor over 10.000 Mennesker var forsamlet. Pladsen var festligt smykket med pavelige, tyske og nordiske Flag og efter Indvielsen af Mindekrypten for de tre Lübecker-Martyrer rettede Ærkebiskop Berning en kraftig Appel til Ungdommen om efter Hjemkomsten til deres respektive Hjem at aflægge Vidnesbyrd om Kristus. Højtideligheden sluttede med, at begge Biskopperne meddelte Velsignelsen og den tusindtallige Forsamling sang Te Deum.

Forud for Afslutningshøjtideligheden foran Kirken havde der under Mottoet »Gud lever i sine Vidner« været afholdt et stort Ungdomsmøde, hvor den tyske katolske Ungdomsfører og Præsident for Verdenssamslutningen af katolsk Ungdom, Heinrich Köppler, havde overbragt de i Lübeck forsamlede unge Katolikker den katolske Verdensungdoms Hilsener. I en Tale opfordrede han de unge Mænd og Kvinder til kompromisløst at realisere Løsenet fra Berliner-Katolikkongressen: »I skal være mine Vidner«. Katolsk Ungdom udtalte Köppler, lever ikke paa en Erstatningsreligion og

URBI ET ORBI

Aabningen af Ungdomsstævnet i Lübeck
Dr. Helmut Holzapfel om Reformationen
i Skandinavien

70 Ungdomssjælesørgere og Ungdomsledere fra Diocæserne Osnabrück, Danmark og Sverige indledte Fredag før Pinse det store katolske Ungdomsstævne i Pinsen for den nordiske katolske Ungdom i Lübeck med et Møde i Hamburg. I Nærværelse af Biskoppen af København, Theodor Suhr, beskæftigede Deltagerne sig med Situationen for den katolske Kirke i de nordiske Lande. Om Eftermiddagen fandt der en Rundfart Sted til Hamburgs forskellige katolske Institutioner.

Redaktøren for »Würzburger Sonntagsblatt«, Dr. Helmut Holzapfel, der er en freinragende Kender af nordisk Kirkehistorie, gav en Oversigt over den katolske Kirkes Udvikling i de skandinaviske Lande og tilbageviste ved Hjælp af de nyeste Kildestudier den af visse Historikere fremsatte Paastand om, at det katolske Liv i det før-reformatoriske Skandinavien kun havde været »et tyndt Lag Fernis«. Reformationen i Skandinavien var blevet gennemført af rent politiske Grunde, udtalte Dr. Holzapfel, og uden nogensomhelst indre Aarsag. Dr. Holzapfel sluttede med en indtrængende Opfordring til de tyske Katolikker om at hjælpe den katolske Kirke i Skandinavien efter bedste Evne; der burde etableres en snæver Kontakt mellem den katolske Ungdom i Tyskland og i Skandinavien. Mødet i Lübeck burde danne Optakten til en Uddybelse af Forbindelsen mellem Katolikkerne i Tyskland og i Skandinavien (KNA).

er ikke en selskabelig Forening. Korset paa Ungdommens Bryst forpligter til modigt Vidnesbyrd. Det er den katolske Ungdoms Pligt at gaa i Spidsen for det katolske Folk. Ungdommen i Diasporaen maa ikke give modløst op mellem de mange anderledes-troende; de bør huske paa den første Pinsefest. Köppler mindede derpaa om, at der blandt Lübecker-Trosvidner ogsaa havde været en evangelisk Præst, Pastor Stellbrink, der havde givet sit Liv for Troen paa Kristus. Efter Mødets Afslutning begav alle de unge sig i sluttet Trop gennem de aftenmørke Gader til Jesu Hjerte Kirken. Gaderne langs Processionens Rute var fyldt med talrige Tilskuere. Og hele Vejen til Martyrernes Mindested bad de unge den smertefulde og den glædesfulde Rosenkrans. Processionen afsluttedes af fire unge Præster, som havde været arresteret sammen med de Henrettede og som ved disses Eksempel havde valgt Præstegæringen (KNA).

Roms Højhuse en Trusel mod Katakomberne

De underjordiske Gravpladser ved Via Ardeatina, som stammer fra Tiden omkring 1. Aarhundrede, er alvorligt truet af den ny Bebyggelse af Højhuse, udtale Professor Josi. Den kendte Arkæolog har rettet en Henstilling til Byen Roms Myndigheder og peget paa den Betydning, som de kristne Katakomber har for den kristne Arkæologi. Ogsaa andre af Roms Katakomber er truet. Højhusene kræver meget stærke Betonfundamenter og disses uhyre Vægt vil meget let kunne faa skæbnesvangre Følger for de tidligere kristne Gravsteder (KNA).

Jugoslaviens Katolikker mistroiske

Den katolske Befolkning i Kroatien nærer megen Mistro overfor den officielle russiske Regeringsdelegations Besøg — med Marskal Bulganin i Spidsen. Man nærer Frygt for nye Forholdsregler mod den katolske Kirke samt for Forholdet mellem Belgrad og den Hellige Stol. Til Trods for at Tito gentagne Gange har udtalt Forsikringer om, at der ikke vil ske Ændringer i den jugoslaviske Udenrigspolitik, anser man i antikommunistiske Kredse det for givet, at der vil blive etableret mere intime Forbindelser med Moskva. Besøget har været længe planlagt og forberedt.

Den katolske Aktions Organ i Italien, »Il Quotidiano«, tager i en Kommentar Stilling til Sovjets diplomatiske Offensiv og skriver, at Rusland tilstræber at skabe en Zone af neutrale Stater som Spærrezone, men Neutralitet er for Sovjet ensbetydende med intet mindre end Løsrivelse fra det vesteuropæiske System. Iøvrigt vil Neutralitet »kun være et Resultat af fri Valg og Afgørelser, aldrig af en Studehandel« (KNA).

Tyske Jernbaner indsætter »Kapel-vogn« i Pilgrimstog

De tyske Forbundsjernbaners Münster-Distrikt har ladet indrette en Kapel-Vogn, som ledsager Pilgrimstogene gennem Tyskland. Den er udstyret med et Maria-Alter, en Statue af den hellige Bernadette samt et Harmonium. Billeder, friske Blomster og Planter samt Lys og Tæpper giver Vognen et værdigt Udseende. Der er foretaget Installationer saaledes at Prædikener, Andagter og Salmesang kan transmitteres til de øvrige Vogne, som maatte ledsage Pilgrimstøget. Kapelvognen har allerede været indsat i Pilgrimstog til Rom og Lourdes (KNA).

Katolsk

Ugeblad

12. Juni 1955
103. Aargang
Nr. 24

De liturgiske Reformers

Jesu Hjerter Festen

Femten Aar -

Kanoniseres Savonarola?

Pater R. v. Poquet 70 Aar

En rar protestantisk Dame fortalte forleden en katolsk Bekendt, at hun ved et Besøg i Notre Dame Kirken i Paris havde »tændt et Lys« for et Anliggende, der laa begge paa Sinde. Nænsomt blev hun gjort opmærksom paa, at hun med formentlig samme Udbytte kunne have gjort det hjemme i sin danske Fødeby. Hun indrømmede det, som man indrømmer en teoretisk Sandheds Rigtighed, men i Praksis holdt hun vistnok fast paa, at det maatte være noget andet, naar det skete i selve Notre Dame.

Det var rent tilfældigt, at den rare Dame var Protestant. Ganske lignende

Historier kan fortælles om os Katolikker, og rejseglade som vi næsten allesammen er blevet i disse Aar, kommer der flere og flere Eksempler.

*

Det er dejligt at rejse, og det kan være en meget rig Oplevelse at komme til Egne, hvor Katolicismen præger Menneskene i al deres Færden. Det kan være en uhyre værdifuld Stimulans for os, der i vort eget Land saa haardt trænger til et katolsk Milieu at

God Ferie!

være Katolikker i. Det er for mange af os næsten for meget forlangt, at vi skal være helstøbte Katolikker med saa ringe Støtte fra vore Omgivelsers Side.

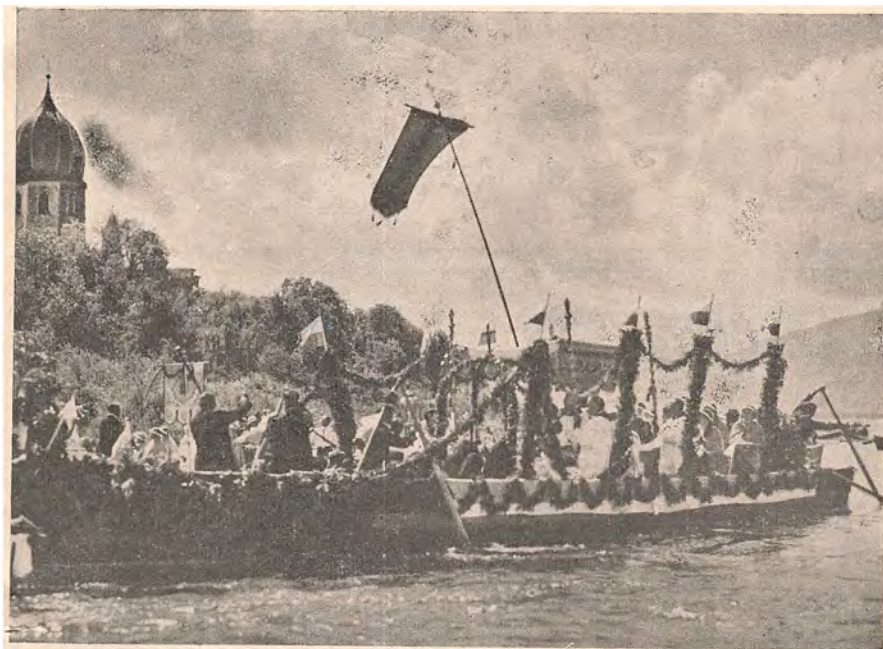
*

Det er altsaa godt at rejse ud og varmes op i sin Tro. Men Troen selv er ikke geografisk betinget. Gud er allevegne Gud, hans Sakramenter opfylder overalt paa ganske samme Vis hans Løfter, og Bønnen i Jesu Navn har samme Guds Forjættelser i Ringsted som i Rom. Der er noget galt ved vor Tro, hvis vi siger: »Paasken er nu kun rigtig Paaske i en af Roms Kirker.« Det er endnu mere galt, hvis de store Oplevelser under andre Himmelstrøg gør os lidt fremmede for vort eget. Sæt at nogen af os kommer hjem og finder vor Sognekirke fattig eller føler sig ude af Kontakt med den hjemlige Menighed! Og den Slags kan ske — den Slags sker.

En af de bedste Ting, man kan ønske et Medmenneske, er den, at han maa være rodfæstet et Sted. Det giver Tilværelsen en Harmoni, som de rodløse altid vil savne. Lad det i de rodløse Øjne være nok saa smaat og provincielt, men kan en Katolik deltage i en stor international eukaristisk Kongres, som det engang skete med en af dette Blads gode Venner, og midt i Betagelsen sende en længselsfuld Tanke hjem: »Jeg er maaske en sær Snegl, men jeg beder alligevel bedre hjemme i Kapellet i Køge« — saa er han ikke at ynke.

*

Rigtig glædelig Ferierejse, kære Læser. Kom berigede hjem, saa det selv samme, I ogsaa kan opleve i Køge eller Assens, fra nu af er endnu større og herligere.

Overalt i den katolske Verden fejres i denne Uge Kristi Legemsfest. I katolske Egne drager Processionerne ud over Landet, og i Bayern afholdes den traditionsrige Kristi Legemsprocession med Skibe paa Traunsee.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

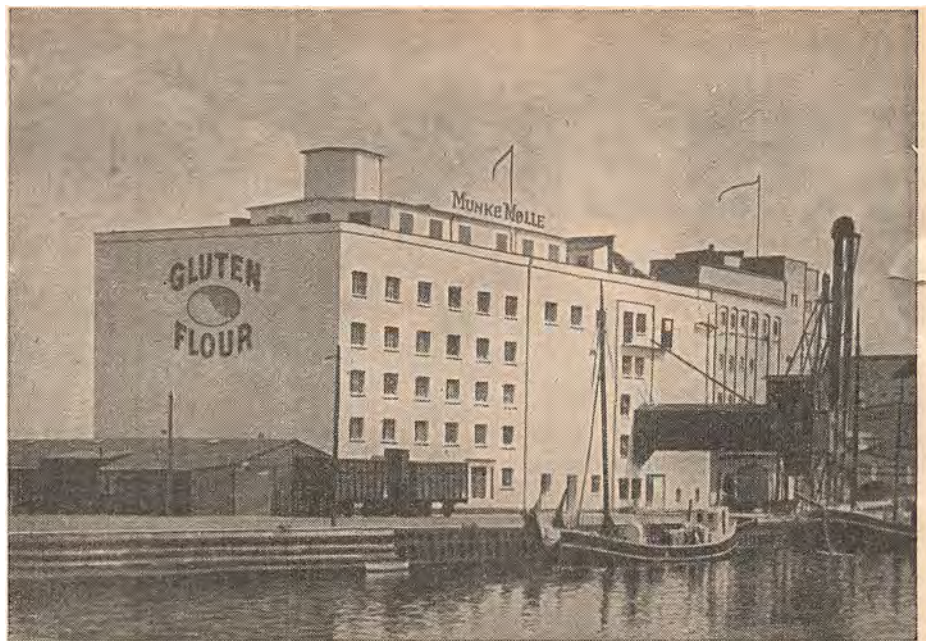
K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Marlae Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Grønsager

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kls. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

De liturgiske Reformers

Rituskongregationens Forordning, som i nogen Grad forenkler Forskrifterne for Breviarbønnen og for den hellige Messe, har nogle Steder vakt en Opmærksomhed, som om det var en Revolution, der fandt Sted. Lad det straks være sagt, at det slet ikke drejer sig om en Forkortelse af Teksterne, men om en Ændring af Forskrifterne for deres Benyttelse. Enhver, der i sin latinsk-danske Messebog har søgt at følge med i, hvad Præsten siger og gør oppe ved Alteret, ved af egen Erfaring, hvor mange Forskrifter der skal følges, hvis man vil slaa rigtigt op i Bogen. Spørgsmaalet er nu, hvorledes Lægfolket nede i Kirken, vil mærke det nye.

Den læge Messedeltager vil opdage, at Ihukommelsen af Helgenerne ikke længer faar samme Indflydelse paa Messébønnen som før. De Helgenfester, der hidtid har haft den enkleste Ritus (simplex), bliver nu kun nævnt i Messen. Fester af næsthøjere Grad (semi-duplex) fejres fremtidig ligesom de hidtidige Simpler-Fester. Det bliver paa den Maade muligt mange Hverdage at bruge den forudgaaende Søndags eller en af Herrens Festers Messeformularer. Herved gives der Lejlighed til stedse grundigere at fordybe sig i disse Tekster, der er Messebogens ældste og indholdsrigeste.

Ogsaa Oktavernes Antal formindskes. Nu faar kun Jul, Paaske og Pinse en Oktav. Af store Vigildage bliver der kun Vigildagene før Jul og Pinse. Enklere Vigildage bevares før Kristi Himmelfart, Marias Optagelse samt Festerne for Johannes Døberen, Peter og Paulus og Laurentius.

Nogle Søndage, der giver Kirkeaarets to Festkredse et særligt Præg — Adventssøndagene, Fastens Søndage, Paaskedag, Hvide Søndag og Pinsesøndag — har faaet en saadan Rang, at de ikke kan fortrænges af nogen anden Fest. (Falder Marias Uplettede Undfangelsesfest paa 2. eller 3. Adventssøndag, tages dog Messébønnen med nogle Indskrænkninger fra Festdagens Messe).

Ligesom hidtil kan Fastemessen læses enhver af Fastetidens Dage med Undtagelse af de to-tre Festdage, der tilhører 1. og 2. Klasse. Og da Præsterne nu ogsaa kan bruge Fastehverdagens Breviarbøn, vil disse Messetekster antagelig blive brugt mere end før.

De enkelte Festers og Dages Særpræg bevares stærkere end hidtil. Indtil nu har det været saaledes, at en Fest, som kun lige nævntes, var bestemmende for Valget af Præfation og for, om »Credo« skulde bedes eller ej. Dette bortfalder. Nu vælges der altsaa altid den Præfation, der hører Messen eller Kirkeaarstiden til.

Brugen af Credo i Messen er ogsaa blevet indskrænket. Denne store Trosbekendelse blev indført i Messen for at fremhæve de vigtigste Dage, hvor man mindedes Jesu Kristi Forløsergerning. Efterhaanden blev Credo dog bedt tiere og tiere. Nu indskrænkes Brugen

atter til Søndagene som Mindedage for Kristi Opstandelse, visse mere betydende af Herrens og Gudsmoders Fester samt til Mindedagene for Apostlenes, Evangelisterne og Kirkelærernes Død.

Antallet af Orationer fastlægges saaledes, at Dagens Hovedanliggende bliver tænkt med en Ophobning af Bønner fordunklede ofte den klare Hovedlænke med en Ophobning af Bønner, som kun i ringe Grad havde nogen Sammenhæng med den. Dette ændres især derved, at de Bønner, der var foreskrevet for et bestemt Tidsafsnit for at opnaa, at der var tre Orationer, nu bortfalder.

For Præsterne har de ny Forskrifter ikke saa meget bragt en Afkortning af

Breviarbønnen som en strammere Opbygning. En vis mindre Tidsbesparelse opnaas derved. En følelig Ændring vil der være de mange Dage, som nu har en kortere Matutin.

Kirken har betænksomt grebet ind i disse Sager. Den har ikke indført radikale Reformers, men en Forenkling. Den Beskæring af efterhaanden fremvoksede Ranker, der er foretaget, har ikke rørt Stamme og Rod. Yderligere Fornyelse af Teksterne vil ske med Ro og Besindighed. Bestræbelserne paa en Nybearbejdelse af Breviaret og Messen vil blive fortsat, men hertil skal der bruges en Aarrække. I Mellemtiden skal de forsigtige Reformers hjælpe Præster og Lægfolk til bedre at forstaa den liturgiske Opbygning og mere grundigt at trænge ind i de hellige Tekster.

Nyordningen træder først i Kraft den 1. Januar 1956.

2. Søndag efter Pinse

12. Juni 1955

KÆRLIGHEDENS BRØD

I Søndagens Epistel siger den hellige Johannes til os: »Derpaa har vi kendt Guds Kærlighed, at han har hengivet sit Liv for os.« Og for at vi skal erkende denne hengivende Kærlighed mere og mere, bliver vi netop nu i Tiden omkring Kristi Legemsfest mindet derom gennem vor Tilbedelse og Æresbevisninger for vor eukaristiske Frelser. Og hvem kan med vaagent Øje medopleve denne Hyldelse til vor Herre og Frelser uden at føle Johannes Ord møntet paa en selv: »Ogsaa vi bør hengive Livet for Brødrene.« Med andre Ord: Lad os give Kærlighed for Kærlighed. Men hvor henter vi Kraften til en saa uhørt stor Kærlighed! Med den lille Smule Kærlighed, som vi af Naturen er udstyret med, kommer vi saa sandelig ikke langt. Men netop derfor har Vor Herre givet sit Liv hen for os. Det evige Livs hellige Brød, som han uselvvisk har skænket os Mennesker, er ikke en Skueret, men givet os til Næring. Det er Kærlighedens Spise, givet af Kærlighed og givende os Kærlighed. Den, som med Tro og Længsel spiser dette Brød, han faar Kristi Kærlighed i sig. Og den, som er forbundet med den guddommelige Kærlighed, han kan ogsaa øse deraf, selv om hans egen Kærlighed er sluppet op. Her er en Kilde, som rinder uden Ophør. Vor Herre siger selv: »Den, der spiser dette Brød, han har det evige Liv.« Derved mener han den guddommelige Kærlighed, der som en endeløs Strøm vælder ud til os og besejrer alle Livets karge Timer. Man kan paadutte en Kristen mangt og meget: han er tilbage med Hensyn til mangt og meget af Nymodens Skik og Brug, han er bundet af Dogmatik og snerpet i sin moralske Opfattelse — nuvel, lad andre kun sige sligt. Verdens Løb vil give den kristne Ret! Men derimod maa han tage til Genmæle, dersom man vil frakende ham Kærligheden. Uden Kærlighed er en Kristen intet, og den maa han i hvert Fald drage Omsorg for. Ingen maa kunde sige om os, at vi ikke ejer Kærlighed!

Monstrans af Perlemor og Skildpaddeskjold
(Ny Guinea)

Sognepræsten.

1. Jesu Hjerter fest er et supplement til *Kristi Legems* fest, der fejrer mindet om eukaristiens indstiftelse, denne umådelige store helt igennem guddommelige gave, hvori Kristus under brøds og vins skikkelser er personlig til stede for at kunne være den nye og evige pagts offer og største sakramente. Eukaristiens mysterium er kirkens rigdom og ære, dens lys og kraft, dens trost og inderligste glæde. Fra denne skjulte kilde udgår der liv og værdighed og frølse til hele verden.

2. På Jesu Hjerter fest bliver vi gjort opmærksomme på årsagen til disse uvurderlige store gaver. Spørger man nemlig: Hvorfor har Herren givet os så meget ved den sidste nadver, så kan man kun svare: ikke af tvang, heller ikke fordi han skyldte os noget; nej, det var ene og alene af *kærlighed*. Ved sine gaver ville han åbenbare for os sin godheds rigdom og sine egne fuldkommenheder for derved at gøre os lykkelige.

Det er denne trossandhed, som Jesu Hjerter fest skal minde os om og frem-

stille for os på *en anskuelig måde*. Det menneskelige hjerte blev til alle tider og paa alle steder betragtet som kærlighedens sæde eller i hvert fald som dens symbol. Således er det i hele verden. Således står det i vore hellige bøger, både i det Gamle og det Nye Testamente. Således synger og fortæller alle nationers og århundreders digtere. Hvad der gælder om alle andre hjerter, gælder også om Jesu hjerte.

Om dette hjerte ved vi gennem vor tro, at det er på det inderligste forenet med den anden person i guddommen. Det fortjener altså tilbedelse som alt andet, der hører til Kristi person, og det er den underfulde helligdom, hvori der brænder en hellig ild, nemlig Jesu gudmenneskelige kærlighed til den himmelske fader og til os.

Kærligheden til Faderen har bevirket, at Guds søn var rede til at blive menneske for gennem vor natur at kunne yde sin himmelske fader en fuldgyldig søn for alle vore synder og give den guddommelige retfærdighed en over al måde stor oprejsning. Til Guds ære alene ville han leve og arbejde, lide og dø. Guds navns ære og herredømme og opfyldelsen af hans vilje skulle være hans livs højeste mål. »Fader, ikke som jeg vil, men som du vil,« det er ord, der udtrykker hans eneste ønske i livet og i døden.

Også os mennesker har han elsket. Derfor blev han som en af os. Han ville lette vor gudserkendelse og vor gudsdyrkelse ved at gøre det guddommelige synligt for os. Med sit ord og sit eksempel ville han lære os frelsens vej. Ved sin lidelse og død ville han befri os fra syndens trældom, kalde og føre os tilbage til Guds nåde og genåbne porten til den evige herlighed i himlens paradis. Skønt han ved hvilkensomhelst gerning i sit jordiske liv kunne have forløst os, valgte han dog den så bitre lidelse og død på et kors, for tydeligere at vise os, hvor stor hans kærlighed til os var. Han gjorde det for at fremkalde i os et større had til synden og give os kraft til med tålmodighed og tillid at bære livets besværligheder og modgang.

3. Alle disse beviser på kærlighed har deres udspring i Jesu højhellige hjerte. For at anskueliggøre både denne kærlighed og dens kilde og hjemsted benytter vi *billige fremstillinger af Jesu legemlige hjerte*. Vi bruger malerier, statuer og medailler. Vi har bøger og tidsskrifter. De skal alle være en hjælp til at blive opmærksomme på denne kærlighed, til ikke at glemme den, med taknemlighed at anerkende den, med glæde at beundre den og at lovprise den således, som den fortjener det. Det er jo en guddommelig persons kærlighed, som har krav på hele skabningens tilbedelse.

Frem for alt skulle vi gengælde Kristi kærlighed til os *med kærlighed fra vor side*, idet vi ordner al vor gøren og laden, vore tanker og ønsker efter

R. P. René von Poquet CSsR 70 Aar

Det vilde ganske utvivlsomt have passet R. P. René von Poquet CSsR bedst om 12. Juni maatte forløbe i al Stilhed. 70 Aar er imidlertid en Mærkedag — selv om

man hører til de afgjort stille i Landet. Nøjagtig Halvdelen af disse halvfjerds Aar har P. Poquet tilbragt her blandt os, og 35 Aars uselvisk Præstegerning kan ikke undgaa at sætte sine Spor. Der er saa mange Lighedspunkter mellem Menneskesindet i hans Fædreland Østrig og i hans »andel« Fædreland Danmark, at man saa udmærket forstaar Grunden til at han altid har følt sig hjemme her, og heri ligger da følgende ogsaa Forklaringen paa, at han i disse mange Aar saa rundhaandet har givet af sin præstelige Sjel til de Sjæle, der har været betroet hans Varelægt. En stilfærdig Natur, en fintfølende, retlinet Karakter, forenet i et fromt præsteligt Sind, det er de Gaver, der præger hans Præstegerning.

Maatte det katolske Danmark endnu i mange Aar kunne drage Nytte af hans Virke.

hans ønsker og velbehag, og idet vi forsøger at efterligne hans dyder. Dette skylder vi ham, både når vi tænker på os selv og de utallige andre mennesker, der sammen med os bebøer denne jord. Der bør jo ydes *son* og *erstatning* for den himmelråbende uret, som vi syndere har tilføjet Guds evige kærlighed og bliver ved at begå. Vi ved godt, hvad der sker lige for vore øjne. Atter og atter bliver vi vidner til, hvorledes Kristi person, hans lære, hans kirke, hans sakramenter, hans løfter har været genstand for den dybeste foragt. Det er nok at se på forholdene hos os selv. Gang på gang læser vi i vore blade om mord og selvmord og hører om tragedier, der udspilles i familielivet, der efter Guds hensigt skulle være en lille rest af paradiset. Gang på gang gentages det, at Danmark er afkristnet og moralen mange steder erstattet ved umoral, fordi man overhovedet ikke mere kender visse moralbud. Gud selv har i mellemtiden talt. Han har løftet sin hånd til et vældigt slag og udgydt sin vrede over sine fjender for at tilintetgøre dem. Jeg tænker på Hitler og hans fæller. Som en skammel ligger de nu for Herrens fødder. Snart kommer vel turen til de andre. Vi ser tilovers og ser tingenes sammenhæng, har den hellige pligt at formilde Guds vrede og bede om nåde og barmhjertighed for vor syndige slægt.

UGEBLADETS BOGSIDE

»Der Grosse Herder«. 6. Band. Luksor bis Paderborn.

(Herder, Freiburg Brsg.)

Udgivelsen af dette Storværk nærmer sig Afslutningen. Ogsaa i dette 6. Bind glædes man Side efter Side over den Stofrigdom, dette Forlag, der ikke for intet gennem mange Aar har haft Leksika som Speciale, formaar at bringe, for de større Artiklers Vedkommende med en mønstergyldig Overskuelighed. Til de forskellige større Artikler er den velgennemtænkte Bibliografi af megen Værdi. At der er lagt en Hovedvægt paa det katolske Stof er en Selvfølge. Iøvrigt er det i høj Grad Naturvidenskaberne, der har haft kyndige med Leksikaformen fortrolige Forfattere til Raadighed. De store Billedartikler, som er et Særtræk hos Store Herder, beskæftiger sig her med Emnerne Musik, Mutter og Opfer og er en Nydelse.

*

Jørgen B. Hartmann: *Italien*. En Rejsefører. 2. Udgave. (Høst og Søn).

Efterhaanden findes der ogsaa paa dansk et Utal af »Rejseførere« til alle de Steder, hvor danske Turister søger hen, ogsaa til Italien — men der findes kun een »Hartmann«. Lad være, at en Del maaske vil finde Hartmanns »Italien« tør; men man er i godt Selvskab med ham. Han har i denne Bog nedlagt en saa objektivt og all round Viden om Italien, at ingen vil gaa for-gæves ved hans Haand. Et mere udførligt Kortmateriale vilde dog yderligere forøge Bogens Værdi (men formentlig ogsaa dens Pris).

Hartmann afslører et aldeles fanta- (sluttes Side 293)

Så lad os da gå til Jesu højhellige Hjerte. Det er *det rette tilflugtssted i denne store nød*. Lad os være overbeviste om, at hvem der nu ikke søger en plads på dette sted, går til grunde, ligesom de mennesker, der på Noas tid befandt sig udenfor arken. Jesu hjerte er frelsens, forsoningens og fredens store tegn. Vor tro lærer os, at det blod, som vældede frem af Jesu side, er vore synders forladelse. Det vand, der rinder ud derfra, er som et rensende bad. Den, som søger ly i dette hjerte, har lov til at anvende disse ord på sig selv: »Glæd jer, jeres navne er indskrevet i himlen«. Her er det rette asyl for syndere. Her findes kraft til fremskridt for de gode. Her er trøst for bedrøvede. Her er sejr for de kæmpende. Men de, som vender Jesu hjerte ryggen, bliver skrevet i sandet. Deres navne udviskes af vindene.

Jesu hjerte er vort tilflugtssted. Ja, sådan er det. Men der mangler et ord endnu. Det er et yderst *elskeligt* tilflugtssted. Vi mennesker søger kærlighed og kan ikke leve uden den. Her har vi det elskeligste hjerte, der overhovedet eksisterer. Det elsker mere, end vi kan fatte. Udsigelig stor er dets godhed og miskundhed. Det gløder af en kærlighed, som blev forfulgt lige til efter døden. Da Frelseren sov dødens søvn på korset, skete der det, som den sovende Adam var forbilgede på. Som Gud dannede Eva af Adams side, således blev af Jesu sidevunde og hjerte hans brud, den hellige kirke dannet, da en soldat tog sin lanse og gennemborede Herrens bryst. Der er også overraskende gaver til os på dette hellige sted. Bare vi altid ville huske det og glæde os over at have et sådant tilflugtssted. I hver en nød kan vi søge derhen og kaste vore bekymringer på Herren og hans hjerte. Hvis alle gjorde det, ville Guds vrødt snart lægge sig, og han ville fylde vore hjerter med trøst og glæde.

Dog er Herrens hjerte ikke blot et tilflugtssted for os, men også *en helighed, et tempel*, hvori Gud æres og

forherliges. Her modtager den helligste treenighed de største æresbevisninger i himlen og på jorden. Stor er den hyldest, som englens omkring Guds trone bringer den allerhøjeste. Større er, hvad Jesu velsignede moder, den saligste Jomfru Maria, kan gøre i så henseende. Men størst er den tilbedelse og lovprisning og taksigelse og den bedebøn, der ligesom liflig dufte røgelse stiger op af Jesu hjerte og finder Guds velbehag.

Vi stakler, vi evneløse mennesker, har lov og bliver opfordret til at lægge *vor hyldest og vore sukke til Jesu hjertes bøn*. Det er vor konges, vor broders, vor vens hjerte. Gør vi det og beder vi vor Frelser om at forhedre, fuldkommengøre og velsigne vore forsøg på at ære og forherlige Gud, kommer der noget af den skønhed, den hellighed, og den værdighed over vore lovprisninger og taksigelser, som findes i Jesu hjertes gudsyndelse. Denne forening med Kristus er samtidig et udmærket middel til at forøge vore bønners værdi i Guds øjne og gøre os rigere på fortjenester for himlen.

4. Når man overvejer alt dette, kom-

mer man til det resultat, at Jesu hjerte festen giver anledning til forskellige betragtninger og vækker en hel del følelser og affekter til live i os. Blandt de sidste bør imidlertid *taknemmeligheden* indtage en særlig fremskudt plads.

Vi skylder i første række *Gud* Fader en inderlig tak for hans nådige beslutning om at lade sin søns hjerte blive gennemboret af et spyd på korset, for at det således åbnede hjerte, den guddommelige rundhåndetheds skatkammer, kunne overøse os med sin nådes rigdomme.

Herefter skal vi sige *Guds søn*, det evige ord, tak for, at hans hjerte til trods for al vor kulde og ligegyldighed bliver ved at lue af kærlighed til os, og for, at det vil være et hvilested for de gode og den frelsende havn for alle angerfulde syndere.

Endnu en anden ting er af stor vigtighed på Jesu hjerte fest. Med hele den katolske kirke i alle verdensdele og lande skal vi af vore sjæles dybeste grund bede *den sonebøn*, som Pius XI i 1929 har foreskrevet for Guds rige på jorden.

F. K.

Femten Aar -

Midt i denne Maaned er der gaaet 15 Aar siden Sovjetunionen — sikret gennem sin Pagt med Hitler — undertvang de tre baltiske Fristater Estland, Letland og Litauen. Disse Stater, som opnaaede deres Selvstændighed efter Revolutionen i 1917, havde gennem 200 Aar været Provinser i det gamle Czarrige. I 1920 undertegnede Sovjetunionen Traktaten med de tre Stater og erklærede, at »Rusland anerkender de baltiske Staters Uafhængighed, Selvstændighed og Souverænitet for evigt«. Omtrent samtidigt med Besættelsen af Polen i 1939 rejste Sovjetunionen pludseligt Krav om Mi-

litær- og Flaadestøttepunkter i de baltiske Stater og stillede slutteligt en Slags Ultimatum, saa de tre unge Stater nødtvunget maatte bøje sig for. 28. September samme Aar undertegnede der mellem USSR og de baltiske Stater en Slags saakaldt »Hjælpepagt«. Letland spillede paa dette Tidspunkt den naturlige Førerrolle, saavel rent omfangsmæssigt som paa Grund af sine mange Havne. Letland havde paa det Tidspunkt omtrent 1.900.000 Indbyggere (Latter, Tyskere og Russere) og opretholdt en Hær paa henvend 30.000 Mand i Fredsstyrke, medens de estniske og litauiske Hære var meget mindre. Ingen af Staterne besad nogen Form for motoriserede Tropper og havde ikke Sø- eller Luftstridskræfter af Betydning. Letlands Flaade bestod af et Krigsskib (et tidligere Kystbevogtningsfartøj) samt 2 eller 3 Undervandsbaade. Ikke desto mindre erklærede Molotov i Juni 1940, at »Sovjetunionen følte sig truet af en Pagt mellem de tre Stater«. De tre baltiske Staters Udenrigsministre afholdt hovedkuls nogle Møder og begav sig flere Gange til Forhandlinger med Kreml. Befolkningen stod netop i Begreb med at skulle fejre den aarlige Sangerfest i Dünaburg og anede ikke Uraad. Søndagsbladene for 16. Juni indeholdt overvejende Skildringer og Billeder fra disse Festligheder. Men allerede inden Søndagsbladene kom ud, havde den lettiske Gesandt i London allarmeret Udenrigsministeriet med et ejendommeligt Telegram. Gesandten ønskede Oplysning om, hvorvidt det var rigtigt, at sovjetrussiske Tropper havde overskredet Grænsen,

Tallin: Katedralen, et synligt Minde om Fortiden

samt om hvorfor Lat'en ikke blev handlet paa Børsen. Det lettiske Grænseværns Chef, General Bolstein, begav sig straks til Grænsen, hvor han ved Byen Malenki fandt Grænsebrigaden tilintetgjort af Sovjetstyrker. Samme Dag tog han sit eget Liv.

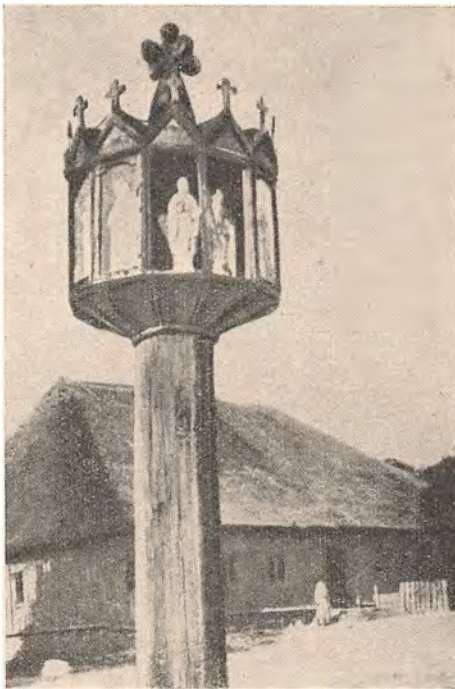
Natten til Mandag 17. Juni summede Rygterne i Riga, og næste Eftermiddag kørte Sovjetpansertropper ind i Byen. Med Undtagelse af nogle isolerede Sammenstød imellem Politiet og de lettiske Kommuniste, der pludselig var dukket frem af deres Illegalitet, kom det ikke til Modstand mod Sovjet i den lettiske Hovedstad. Dagen efter blev Præsidenten og Hærens Øverstbefalende, General Balodis, sat i Husarrest. Kort efter blev de begge transporteret til Sovjetunionen. Man har overhovedet intet hørt fra dem siden da.

I Løbet af de første Dage under Besættelsen blev der i Riga og over hele Landet arresteret et betydeligt Antal Personer, Regeringsmedlemmer, Officere, højere Embedsmænd, Industriefolk, Gejstlige af alle Konfessioner, Forvaltningschefer, Intellektuelle Personer o.s.v. Og da man havde sikret sig alle prominente Personligheder, gik man i Gang med at tage den jævne Mand, og dette fortsatte gennem Besættelsens første Aar.

Hele Livet i Letland ændrede Struktur fra Grunden, af i hvert Fald i Byerne. Paa Landet gjorde Kollektivorganisationerne imidlertid kun langsomme Fremskridt som Følge af Bøndernes passive, men sejle Modstand. I Juli begyndte Forberedelserne til Valg af en ny Regering, der skulle give Udtryk for »Folkets Vilje« — og dette var naturligvis Republikken Letlands »Tilbagevenden« til »Sovjetunionens Familie«. Resultatet af Afstemningen var 113 Procent for Letlands Indlemmelse i Sovjetunionen. Under Besættelsen holdt Russerne sig som Regel paa Afstand af Befolkningen. Soldaterne holdtes inden Døre i Kaserne og Befolkningen selv holdt sig paa Afstand. Ogsaa Sovjetmyndighederne bestræbte sig paa at undgaa enhver Form for Uro — indtil man i Løbet af et Aar havde likvideret alle prominente lettiske Politikere. 14. Juni Aaret efter slog man til: overalt i Landet fandt der en Kæmperazzia Sted: over 100.000 Mennesker blev arresteret og rundt regnet 600.000 myrdet. Det samme var Tilfældet i Estland og Litauen. Da saa de tyske Tropper besatte Baltikum, blev de modtaget med Begejstring af Befolkningen. Litavere, Letter og Estlændere, der, skjulte i Skove og Sumpe, kæmpede som Partisaner mod Russerne, stillede sig til Raadighed for den tyske Hær, og det er ufatteligt, at de daværende Seirherrer ikke benyttede sig bedre af Balternes Tillid, Taknemmelighed og Villie til at hjælpe. Det var derfor intet Under, at den Velvilje, der først mødte »Befrierne«, snart blev til Mistro og Had.

I 1944 brød den hidtil sejrrie tyske Fremmarch mod Øst sammen, og nu var det klart, at Østersøstaterne var prisgivne. I dødelig Angst for Bolschevikernes Hævn flygtede enhver, der paa nogen Maade kunde; men

Hovedparten af Befolkningen gik, fuldstændig overladt til sig selv, en grusom Skæbne i Møde. Masschenrettelser, Brandskatning, Vold og Deportationer fuldendte det i 1941 paabegyndte Ødelæggelsens Værk. I November 1944 blev, som Moskvas Radio meddelte, 94.000 »frivillige Arbejdere« ført til Rusland for at arbejde paa Genopbygningen. 37.000 Litavere blev henrettet eller deporteret; næsten Halvdelen af Gejstligheden blev dømt til Tvangsarbejde i Sibirien, og Kirkerne blev lukket. Trods Kremls Erklæring om, at Regeringen »ikke tænkte paa at berøve Bønderne deres Ejendom«, og at »Folkets Vilje altid skal være den højeste Lov«, proklamerede Regeringen Kol-

Et af de synligste Beviser fra Litauens katolske Fortid var de mange Helgenstatuer — i Lighed med Sydens Vejkrucifikser — som fandtes over hele Landet.

chosystemet i Randstaterne og gennemførte det med den største Hensynsløshed trods Bøndernes fortvilede Modstand. Ofte stak Bønderne deres egne Gaarde i Brand og flygtede til Skovene, hvor de levede som jagede Dyr. I 1945 og 46 blev ca. 20.000 Medlemmer af denne Modstandsbevægelse mod Bolschevikerne dræbt eller deporteret, eller de døde i en af de talrige Koncentrationslejre.

For at skjule den systematiske Udryddelse af de baltiske Folk foretoges der en vidtgaende Overførelse af Mennesker til Baltikum fra Øst. Efter Beretninger fra Sverige bestaar Befolkningen i Byerne Pernau, Hapsal, Reval og Libau nu for Størstedelen af Russere.

Da den russiske General Rudenko under Krawshenko-Processen i Paris forsikrede, at Kreml kun tragtede efter ved »fredeligt Arbejde« at hjælpe sine paa Grund Krigen ødelagte Lande til en høj Levestandard, virkede det som en Forhaanelse. Baltikum er blevet til

strategiske Støttepunkter, og der arbejdes med feberagtig Hast paa Anlæg som Flyvepladser, Flaadebaser og Baraklejre for Tropperne. Hundreder af Krigsfanger, der rekrutteres fra Landets egen Befolkning, bygger uafbrudt paa de nye underjordiske Anlæg og Skydebaner til Afyring af Raketvaaben, og nyanlagte Veje og Jernbanelinier gennemkrydser Landet. For at hindre enhver Flugt fra dette »frie Land i Verden« er Kystbevogtningen saa gennemført, at man kan sige, at der ligesom er spændt et finmasket Net langs hele den baltiske Kyst. Og fra Sverige meddeles, at Sovjets Sømilgrænse er blevet udvidet fra 4 til 12 Sømil, samt at der regnes med en Evakuering af Civilbefolkningen langs Kysten til 3—5 km, ind i Landet. Som Grund til denne Militarisering af Østersøområdet angiver Moskva Nødvendigheden af at sikre Leningrad; det var det samme, der blev angivet som Grund til Overfald paa Finland i 1939. Imidlertid er Leningrad absolut ikke nogen Grænseby mere, men ligger langt inde i Landet.

Den lille litauiske Nation — som er ca. 85 % katolsk — er sandsynligvis den af de katolske Nationer hinsides Jerntæppet, som døjer hardest under den røde Gudløsheds despotiske Herrevælde.

Det litauiske Folks stærkeste Rygrad i Kampen for sin Eksistens er den katolske Tro, som har været dets dyrebareste Eje i 600 Aar — Litauen antog Kristendommen samlet, da Storfyrst Jago lod sig døbe i Aaret 1386 og samtidig ægtede Arvingen til den polske Kongekrone, Hedvig. Ved Polens Deling i Slutningen af 18. Aarhundrede kom Litauen til Rusland. Den første Verdenskrig bragte det Befrielsen, og 16. Februar 1918 skabtes den uafhængige Republik Litauen. Det katolske Liv skulde opleve en vældig Opblomstring i den ny Stat. Forholdet mellem Stat og Kirke var fortrinligt, og i 1921 afsluttedes et Konkordat med den Hellige Stol, hvorved Relationerne fæstnedes til Gavn for begge Parter. Der oprettedes 6 Diocener med 1600 Præster, 800 Sogne, et teologisk Fakultet i Kaunas og fire Præsteseminarier med 850 Seminarister. En Række blomstrende Ordenssamfund talte henimod 1000 Medlemmer.

Det litauiske Folks Lidelsesvej indledtes, da Russerne i Juni 140 rykkede ind i Landet. Forfølgelsen af Kirken satte ind omgaaende, og har i Virkeligheden været ved siden da. Oplysninger gaar ud paa, at der endnu lever henimod 400 Præster rundt om i Litauen. Kirkerne er for Størstedelen lukket eller tjener andre Formaal.

Idag tager Forfølgelsen frem for alt Sigte paa Kirken, som overalt undertrykkes. Nowo-Gertrudinskaja-Katedralen i Riga blev lavet om til en Komsomolklub, en Kirke i Düna til Silo. Nikolajweskij-Katedralen i Tallinn til Fiskekonservesfabrik og Opstandelseskirken til Biograf. Juleaften 1952 forkyndte Radio Riga: »Gud har aldrig eksisteret. Gud er en af Kapitalisternes Opfindelser«. Listen over Dødsopre blandt Gejstlige af alle Kon-

(Sluttes paa Bagsiden)

Kirkens Historie er skrevet med Blod. Efter alt at dømme vil den ogsaa i Fremtiden blive skrevet med dette røde Blæk. Forfølgerne vil i stadig nye Angrebsbølger fortsat løbe Storm mod Kirken for om muligt at faa den til at gaa under i Glemselens dybe Hav. Der vil stadig opstaa nye Individuer, som vil stræbe efter at erhverve sig det tvivlsomme Ry for at have ødelagt Kirken definitivt. Men de gør alle Regning uden Vært. De vil forgaa akkurat ligesom Nero og Stalin og Hitler — og Peron. Thi Kirken drager evigt Aande. Der er Malm i deres Mure, den er som et Bjerg, der rækker dybt, dybt ned i Jorden, som en Ø, der er fast forankret i det evige Hav. Hvem formaar vel at rokke denne Bjergmasse uden samtidig at ødelægge selve Kloden? Og hvem er i Stand til at vriste en saadan Ø ud af Havets Favntag?

Jugoslavien

Jugoslavien kalder atter paa hele Verdens Interessé. Det bør i denne Sammenhæng erindres, at Kirken stadig forfølges heftigt i Jugoslavien. Herom vidner følgende Beretning:

De stedlige Komiteer for det titokommunistiske Parti i Jugoslavien har faaet Ordre til at anvende alle tænkelige Midler og Metoder for at borteliminere Kirkens Indflydelse i denne overvejende katolske Del af Jugoslavien. Et fortroligt Memorandum fra den ledende jugoslaviske Kommunist og Præsident for Provinsparlamentet i Zagreb, Dr. Wladimir Bakaric, med Anvisninger er naaet til Østrig. Det giver imidlertid samtidig et Bevis paa hvor standhaftigt Katolikkerne i Jugoslavien afviser den kommunistiske Kurs.

Ifølge dette Memorandum er det kommunistiske Partis fremtidige Opgave at hindre og fjerne enhver klerikal Indflydelse paa Familie- og Samfundslivet i Kroatien. Dr. Bakaric maa imidlertid indrømme aabent, at »den moderne socialistiske Tænkemaade, der selvfølgelig er uforenelig med middelalderlig Metafysik«, ikke har vundet Indpas blandt Flertallet af katolske Familier i Zagreb og de øvrige større Byer i Kroatien. Kommunisterne er stedse i forsvindende Mindretal i »de katolske Omraader« i Jugoslavien. Og — hedder det i det nævnte Memorandum — dette skyldes Biskoppernes og Præsternes »usunde og reaktionære Indflydelse«. Som Eksempel paa den kirkelige Indflydelse nævnes Begravelsen, der — bortset fra ganske faa Undtagelser — overalt i Kroatien stadig finder Sted efter kirkelig Ritus. Der kunde endda nævnes mange Eksempler paa, hvorledes selv Partimedlemmer og tidligere Partisaner i deres Testamenter anmoder om kirkelig Begravelse. Det bør derfor — skriver Dr. Bakaric — være Partiledernes Opgaver naar et af Medlemmerne dør, ikke at afvente den kirkelige Begravelse, da en saadan er uforenelig med den officielle Partidoktrin.

Den ledende kommunistiske Funktionær besværer sig heftigt over, at »reaktionære Præster« rundt om paa Landet og i de mindre Byer stadig bevarer deres Prestige og deres ansete Stilling. Naar to Naboer i afsides Landsbyer geraader i Strid, søger de

Raad hos Præsten, og hvad endnu værre er, de henter ham endda som Dommer i Afgørelsen paa deres Stridsspørgsmaal.

Memorandum'et beskæftiger sig endvidere udførligt med Biskoppernes og Præsternes »Indblanding« i Landets politiske og økonomiske Liv. Det hedder sluttelig: »Efter indgaaende Undersøgelse af denne Situation er jeg naaet til det Resultat, at Kirken stadig er den største Hindring for Kommunismen og at vi ikke vil være i Stand til at gøre nogensomhelst Fremskridt, saalænge denne Indflydelse bestaar.« Kommunisterne maa vinde Slaget om Verdensanskuelsen ved Universitetet i Zagreb; mange Studenter har stadig bevaret deres katolske Tro og Indstilling, selv om de maaske uadtil søger at skjule den. Den væsentligste Del af Dokumentet er derfor helligt »Udryddelsen af den religiøse Indstilling hos Ungdommen i det kommende Aarti. Tiden er knap, Slaget maa føres med forøget Anstrengelse imod Stepinae's Skygger, imod hans aandelige og verdslige Elever.« Saalænge Flertallet af Kroatiens Katolikker tror paa Himlen og Helvedes og en anden Verdens Eksistens, kan man ikke vinde Kampen mod Kirken.

Argentina

I Argentina har der i de seneste Uger paany fundet et større Antal Arrestationer Sted af Præster og Medlemmer af den katolske Aktion. Antallet af arresterede Gejstlige — som beskyldes for at have forsvaret Kirken imod Perons Forfølgelse — er nu oppe paa et halvt hundrede. Antallet af arresterede Medlemmer af den katolske Aktion menes at være over hundrede.

De fire Biskopper i Provinsen Buenos Aires udtaler i en fælles Henvendelse til Provinsgovernøren samt i et fælles Hyrdebrev til de Troende, at Undertrykkelsen af Religionsundervisningen i Skolerne bevirker, at Laicisme og Marxisme vil komme til at beherske Skolevæsenet.

I samtlige syd- og mellemamerikanske Lande giver Pressen Udtryk for skarpe Anklager imod Perons Adfærd. Tidsskriftet »Sic«, der udkommer i Caracos (Venezuela) erklærer: »Man gad vide, hvor det efter al Sandsynlighed af Frimureriet og Kommunis-

Til Oktober lukker Jesuitterne deres Kollegium i Poitiers. Mangel paa Lærerkrefter samt Aabningen af et Bispedømmekollegium har forårsaget denne Beslutning. St. Josephs-Kollegium har fostret en Række berømte franske Generaler, deriblandt Leclerc de Hauteclouque og de Lattre de Tassigny (KIPA).

Den sovjetrussiske Minister Molotow trak beredvilligt sin Fyldepen, da han efter Undertegnelsen af den østrigske Fredstraktat ved en Banket blev anmodet om en Autograf til Fordel for en velgørende katolsk Institution (KIPA).

Den første eukaristiske Kongres i Burma finder Sted i Februar 1956 i Rangoon (KIPA).

Paa den Hellige Faders Navnedag — 2. Juni — strømmede Lykønskninger ind til Vatikanet fra nær og fjern. Ved Middagstid viste Paven sig i Vinduet til sit Arbejdsværelse og velsignede de store Skarer, som havde forsamlet sig paa Peterspladsen for at hylde Fødselaren (KNA).

»Beslutningen om at proklamere Jernbanestrejken er efter min Mening ikke berettiget«, erklærer Father P. Crane SJ, der er Sekretær for »Catholic Social Guild« i en Artikel i »Catholic Herald«. De publicerede Grunde til Strejken er ikke plausible. De virkelige Grunde maa søges i Rivalitet mellem de to Jernbaneforbund (KNA).

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge Thailands Ministerpræsident Feldmarschal Pibulsonggram, i Privataudiens (KNA).

Saa godt som samtligt tyske Biskopper har i den senere Tid overfor den danske Niels Stensen-Komité givet Udtryk for deres uforbeholdne Ønske om den store Naturforsker og Konvertits Saligkaaring (KNA).

men inspirerede argentinske Karneval vil ende.«

Bladet »Tribuna da Imprensa«, som udkommer i Rio de Janeiro (Brasilien) kommenterer Begivenhederne i Argentina med at konstatere: Alle de Personer, der idag stadig har Mod til at bekende sig som Katolikker, er truet paa Liv og Frihed. Der bliver ikke andet tilbage for de argentinske Katolikker end at haabe paa den udenlandske Presses Solidaritet og Samarbejde.«

Sammenslutningen af katolske Universitetsstudenter i Panama har tilsluttet sig de øvrige amerikanske Akademikersammenslutningers Protest mod den argentinske Statspræsidents Adfærd mod Kirken.

I Argentina vil der i nærmeste Fremtid blive afholdt Valg til forfatninggivende Forsamling, som skal foretage Adskillelsen mellem Kirke og Stat gennem en Ændring af Forfatningen.

KRISTI LEGEME

De tre guddommelige personer er ikke blot kammerater af enestående lødighed, men den ene af dem vil også være kammerat med os mennesker for således at drage os med sig ind i det trefoldige kammeratskab, som udgør hans egen salighed. Det er derfor, han er blevet menneske. Og vi, som lever så længe efter, at han er taget bort fra os, skal alligevel ikke være udelukket fra at møde ham, besøge ham, tale med ham, dele interesser med ham, som gode kammerater plejer at gøre. Han gav os sit legeme og blod til næring. Han kommer altså personligt til os og styrker os, nærer os til inderligt samliv med ham, så vi i kraft af denne næring ikke mere lever vort eget lille, selviske menneskeliv, men indoptages i hans livinteresser, i hans tænke- og følelser. »Jeg i dem, og du i mig« (Jo. 17, 23) — kammeratskab med Jesus fører til intimt venskab, til fortrolighed med Gud Fader.

Dette mysterium er stort, det er det dybeste og mest centrale i vor religion. Først når dette bliver et påtrængende anliggende for dig, bliver du virkelig kristen.

pater.

Huskседlen

Fællesarrangement for alle KUK i København: Sct. Hansfest i Farum. Nærmere følger.

Arbejdslejren i ØM: 25. juni—3. juli.

Juniorlejr i ØM: 16.—23. juli.

Sommerskole i ØM: 24.—30. juli.

DUK's ord. generalfors. i ØM: 31. juli.

Nordisk Lederskole i ØM: 1.—7. august.

Køb, læs og giv videre: folderen

FØDT AF JOMFRU MARIA

Foreningsnyt

Den nye bestyrelse i Østerbro KUK ser således ud:

Per Meyer, formand. José Novella, næstformand. Ole Meyer, kasserer. Therese Tiedemann, sekretær. Uffe Tolderlund, suppleant.

10 ÅR

Omend et par uger for sent sender vi Finlands katolske ungdomsorganisation »Juventus Catholica« vore hjerteligste lykønskninger i anledning af 10-års jubilæet.

Juventus Catholica blev stiftet i maj

1945 og har siden da vist sig i besiddelse af en stor livskraft.

Vi ønsker vore finske trosfæller Guds velsignelse i de kommende år.

Ugens samtale

— Her skal du bare se, hvad jeg fik stukket ind ad brevkassen igår. Det er en lille tryksag fra en eller anden sekt, som påstår at TREENIGHEDSLÆREN er falsk. Hvad siger du til det?

— Tja, der er jo overhovedet ingen grænser for hvad man i den »hellige« trykkefriheds navn kan tillade sig at skrive for at udrydde kristendommen her i landet.

— Det var ikke noget svar. Forklar mig hellere hvad I katolikker tror om den sag!

— Vi ved at Faderen, Sønnen og Helligånden er een Gud i tre personer. Og det ved vi med sikkerhed, fordi Vor Frelser har fortalt os det. Det er ikke noget, vi selv har fundet på. Det er en tanke som mennesker slet ikke kunne finde på af sig selv — dertil er den faktisk altfor indviklet.

— Har Kristus selv fortalt det, siger du?

— Ja, utallige steder i Det Nye Testamente kan du læse om den treenige Gud, og Kirkens tradition lader ingen tvivl tilbage om det spørgsmål.

— Jamen hvordan kan da tre personer være een?

— Der er ganske vist 3 personer, men de har kun een natur, hvis du bliver så forfærdelig meget klogere af den forklaring. Og ret meget nærmere kan vi vist ikke komme sagens opklaring.

— Det vil altså sige, at du ikke kan forklare mig det?

— Ja! Vi står her overfor vor tros største mysterium, og vi må »nøjes med« at stole på, hvad Vor Frelser har sagt.

— Ha — det slap du nemt udenom! Når der er noget, I ikke kan forstå, så hopper I bare op i troens himmelseng og dækker hovedet til med en dyne af dogmer!

— Meget vittigt sagt! Men ser du, fordi vi ikke kan forstå en ting, kan den jo godt være rigtig alligevel.

— Mon?

— Jaja — tag nu f. eks. Einsteins mest dristige teorier. Når alt kommer til alt, var der vist kun et eneste menneske, som forstod dem helt til bunds, og det var Einstein selv!

— Og nu er han død!

— Jaja, men derfor kan hans teorier jo godt være rigtige, ikke?

— Joh ...

— Når du og jeg ikke forstår hans teorier, så er det fordi vi mangler forudsætningerne for at kunne forstå dem. Men hvis vi fik hans enorme viden og matematiske geni, så kunne vi også forstå teorierne.

— Ja, naturligvis.

— På samme måde med troens mysterier. Hvis vi engang kommer ind i himlen, vil Gud sikkert give os tilstrækkelige kundskaber og evner til at kunne forstå det altsammen, også Treenighedslæren. Men ser du, det er

ulogisk at påstå, at et troens mysterium er falsk, bare fordi vi ikke kan forstå det. Og tænk så videre på, at hvis Gud ikke var for stor for vores forstand, ville Han være for lille for vores hjerter!

Tavshed er ikke altid guld ...

Den som lyver i stedet for at tale sandhed forråder dermed sandheden. Men også den, som ikke åbent siger den sandhed, som han burde sige, og den, som ikke modigt forsvare den sandhed, som han burde forsvare, er en forræder mod sandheden.

Sct. Johannes Krysstomus.

15-1600 mennesker til ØM-VALFART

I det fine sommervejr i søndags fik ØM-valfarten omtrent ligeså stor tilslutning som sidste år.

Pontificalmessen celebreredes af den norske biskop Johs. Wember, Tromsø, mens biskop Th. Suhr holdt dagens prædiken.

Desværre var det ikke lykkedes at sikre os adgang til at læse messen i klosterruinerne, hvorfor den læstes på Ømborgen. Forhåbentlig kan vi vende tilbage til klosterruinerne næste år.

Om eftermiddagen talte biskopperne, og dagen afsluttedes med sakramental velsignelse ved biskop J. Mangers, Oslo.

Grammofonplader

Domkirken i Sevilla's kor og drengekör.

147/50 Miserere (Eslava) 4 78-pl. à kr. 13,00 = kr. 52,00.

151 Baile a la Purísima Conception (Torres) 78 (drengekör med kastagnetter) kr. 13,00.

152 Baile a Corazon de Jesus (Torres) 78 (drengekör med kastagnetter) kr. 13,00.

Nuestra Senora del Pilar's børnekör.

153 Benedita y alabada sea (Agüero) Himno a la Santísima Virgen del Pilar (Jardiel og Lambert) 78 kr. 11,00.

Orfeo de Sans

154 Salve Regina a la mare de Déu Núria. Goigs a la mare de Déu (Moya) 78 kr. 11,00.

Orfeo Català

155 La Balanguera (A. Vives). Pregaria a la Verge del Remei (Millet) 78 kr. 13,00.

156 La mort de l'Escolá (Nicolau). I og II del. 78 kr. 13,00.

157 Misa del Papa Marcello (Palestrina) I og II del. 78 kr. 13,00.

UGEBLADETS BOGSIDE

(fortsat fra Side 288)

stisk Kendskab til det Emne, som han behandler, og i sin sammentrængte Korthed er Bogen mere end en Rejsefører, det er et Opslagsværk en miniature. Den ny Udgave er ajourført med hartmannsk Akkuratesse og forsynet med Illustrationer. J. B.

*

Gyldendals Kunstbøger.

Gyldendal fortsætter Udgivelsen af Serien »Malerkunstens Mestres« med Kunstbøgerne om Rubens, Utrillo, Manet, Gauguin og Degas. Det kan ikke nægtes, at de smaa Kunstbøger præsenterer sig pænt til Prisen, og man kan kun glæde sig til Turen kommer til de store »klassiske« Kunstnere. M.

Academicum Catholicum

Sommerlejren finder sted på Klitborg ved Nykøbing Sj. den 25. juni til 4. juli. Dens emne, *Opløsningen af de absolutte etiske normer i den moderne verden*, behandles i fem indledninger og samtaler: 1. *Den moderne kulturkrise og de etiske normer: en situationsanalyse* (indleder: sagførerfuldmægtig Knud Aage Nielsen). 2. *Den krisens idehistoriske forudsætninger* (indleder: stud. mag. Finn Lyngø). 3. *Et forsøg på at løse denne krise: den naturlige moral, dens begrundelse og dens problematik* (indleder: pater H. Roos). 4. *En begrundelse for og nogle hovedtræk af den kristne naturretslære* (indleder: cand. mag. Kaspar Kallan), og 5. *Åbenbaring og naturlig moral: den naturlige morals begrænsning og fuldstændiggørelse* (indleder: pater H. Roos).

De daglige prædikener af pater Roos får som hovedemne: *Kristus-Kirkemysteriet i øgtestanden og i den gudviede stand.*

Prisen for deltagelse er 6 kr. pr. dag.

Enkelte vil kunne få opholdet helt eller delvis frit. Tilmeldelse må ske snarest og senest 15. juni til sekretæren, stud. mag. Kirsten Johansen, Sortedam Dossering 29, 3., København N., evt. telefonisk til LUna 2121, kl. 18.30—19.00.

70 Aar

Den 10. Juni fylder Frk. Ulla Andersen 70 Aar. Mange kender hende ikke af Navn, faa derimod ikke af Gavn. Det har aldrig været Frk. Ulla Andersen magtpaaliggende at faa sit Navn frem. I det stille har hun derimod med uhyre Flid og fremragende Orden i sine Sager været med i katolsk Arbejde af meget forskellig Art. I det katolske Kvindeforbunds Glansperiode var hun den energiske Sekretær. Senere har Frk. Ulla Andersen gennem 17 Aar udarbejdet den katolske Lommekalender og gjort den til en omfattende og fuldt paalidelig katolsk Haandbog. Siden St. Knudsgildernes Start har hun været med i Ledelsen af disse og været en inspirerende, altid initiativrig Forkæmper for dem. I sit Otium fra Lærerindegerningen har hun bl. a. paataget sig en Sekretærs samlende Opgave i det katolske Religionslærerudvalg. Og alt dette er kun Eksempler paa Steder,

hvor Frk. Ulla Andersen har gjort en værdifuld Indsats. Maatte hendes Ildhu og smittende katolske Virkelyst i endnu mange Aar komme Kirken til Nytte. Tak og til Lykke!

Katolsk Filmgruppes

Film-Oversigt

Ballettens stjerner *** 1. fængslende russisk balletfilm, med Galina Ulanova som den hvide svane i »Svanesøen« som den helt store oplevelse.

Mod og mandshjerte 0. 1. bundrekord blandt danske komedier.

Flugten fra Fort Bravo **(*) 2 indianerkrig under borgerkrigen svejser nord- og sydstatsfolk sammen. Ikke for de yngste, men fuld af spænding og originale påhit, samt fotograferet i de skønneste landskaber, man kan tænke sig.

Nogle no. 36 **(*) § 2 redelig kriminalfilm om en betjents fristelse til at hugge nogle penge, og hvordan han straffes. Milieu og persontegning ægtene end værdigt i USA-film.

Ad diplomatisk vej *** 2 spændende og intelligent amerikansk propagandafilm om russerkidnapning af amerikansk soldat og arbejdet med at faa drengen fri. Ironi og satire plus forherligelse af militærets ufejlbarlighed.

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snekermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Klühs Eftf.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372
Leverandør til de katolske Institutionerj

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægercept
Reparationer udl. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias
Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastetvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstrøde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Brilller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Baneplassen</p>	
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVBS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>	
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshørrød 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør i. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa Brugforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smødegade 27. Tlf. 100</p>
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F.</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>	
	<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestrøde, Tlf. 684</p>	
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Osmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>	

URBI ET ORBI

30.000 fra alle Verdenshjørner hyldede densalige Champagnat

Over 30.000 Troende fra alle Egne af Verden overværede Pinsedag i St. Peter Saligkaaringen af Marist-Skolebrødrenes Grundlægger, P. Marcellin Champagnat. Klokken halv elleve oplæste den Apostoliske Protonotar Carlo Emmanuel Toraldo den Apostoliske Breve, medens det store røde Gobelin med den ny Saliges Billede, der var anbragt over Indgangen til St. Peter, samtidig blev afsløret. Den efterfølgende Pontifikalmesse celebreredes af St. Peters Ærkepræst, Kardinal Tedeschini.

Blandt de tilstedeværende ved Saligkaaringen var der adskillige Medlemmer af Kardinalkollegiet, deriblandt Ærkebiskoppen af Lyon, Kardinal Gerlier, en Række Ærkebiskopper og Biskopper, Generalsuperioren for Maristbrødrene, Br. Leonidas, samt et stort Antal Marist-Skolebrødre, der var kommet til Rom med Pilgrimstog fra 54 forskellige Lande. Den franske Regering var repræsenteret af en officiel Delegation med Udenrigsminister Pinay i Spidsen, ligesom en spansk Delegation var under Ledelse af den spanske Gesandt ved den Hellige Stol, Castiella y Maiz.

Den Hellige Fader overværede Eftermiddagsandagten i St. Peter til Ære for den ny Salige. Kardinal Gerlier meddelte den afsluttende Velsignelse i sin Egenskab af Overhyrde for det Diocese, hvor P. Champagnat hørte hjemme (KNA).

Femten Aar-

(sluttet fra Side 290)

fessioner beløber sig til over Tusinde, deriblandt mindst ni Biskopper.

Fra de baltiske Randstater, Estland, Letland og Litauen, naar der sjældent nogen Efterretning ud til den fri Verden. Imidlertid naaede i 1950 et rystende Raab om Hjælp fra Katolikkerne i disse Lande til Rom i Form af et Nødskrig, rettet til den Hellige Fader. Det kom fra Litauens Skove hvor Tusinder af Mænd i Aarevis har levet som Partisaner og ydet Modstand, og efter en eventyrlig Rejse gennem det tidligere Østprøjsen, Polen og den tyske Østzone naaet frem til Rom. I de lange Vinternætter paabegyndte seks Mand denne farlige Rejse vestpaa. Fire af dem maatte lade Livet. Budskabet, et rystende Tidens Tegn, taler sit eget Sprog og behøver ingen Kommentarer. Det hed i dette Brev bl. a.:

Endnu fem Aar og vi eksisterer ikke længere som Nation! 85 % af det litauiske Folk er Katolikker, og Religionens Indflydelse paa vort Folk var og er endnu idag meget stor. Bolschevismen ved udmærket, at saa længe Religionens Indflydelse er ubrudt, saa at yde Modstand ...

80 % af vore Præster er enten slæbt til Sibirien eller holder sig

Biskop Suhr læste den første Messe i Mindekrypten i Lübeck

Biskoppen af København, Th. Suhr, celebrerede Pinsemandag det første Messeoffer i Mindekrypten for de tre Lübecker-Martyrpræster, der var blevet henrettet under Nazisterne. Mindekrypten under Jesu Hjerter Kirken var blevet indviet Pinsedag af Ærkebiskop Berning fra Osnabrück i Forbindelse med det store tyske Ungdomsstævne i Hansestaden. I en kort Tale udtalte Biskop Suhr, at man næsten kunde misunde den tyske katolske Ungdom dette Mindested. Jeg tror afgjort, sluttede Biskop Suhr, at Mindekrypten her under Jesu Hjerter Kirke i Fremtiden vil blive et Maal for katolsk Ungdom fra hele Norden (KNA).

Den internationale Lægekomite anerkender Lourdes- Helbredelse

Den internationale Lægekomité — der tæller saavel katolske som ikke katolske Medlemmer — i Paris, som kontrollerer Helbredelserne i Lourdes, har erklæret Helbredelsen af Wienerinden Edeltraud Fulda for »medicinsk uforklarlig«. Den paagældende genopnaaede sin fulde Sundhed i Lourdes i Sommeren 1950. Den Internationale Lægekomité fælder først sin Afgørelse nu efter indgaaende Prøvelse af samtlige Diagnoser og Fakta (KIPA).

skjult og tilhører Undergrundsbevægelsen i vore Skove. Hellige Fader! Vi spørger os daglig: Hvor er den civiliserede Verdens Nationer, hvor er de hundrede Millioner Kristne? Gives der endnu Mennesker, som forfægter Sandhed og Ret, findes der ingen store Mennesker mere? Er Verdens kristne Nationer slumret ind i en bedragerisk Sikkerhedsfølelsens Søvn, eller mener de, at Horderne fra Øst er standset op ved vor Udslættelse? Bolschevismen forbereder sig paa at ødelægge Civilisationen, Kulturen og Kristendommen i hele Verden. Ingen maa lade sig føre bag Lyset: Bolschevismen afventer kun det belejlige Øjeblik ... Naar den Skrivelse naar Deres Hellighed, saa lever vi maaske ikke mere, inden den naar ud, er mange af dem, der har baaret den paa deres Legeme, faldet for Bolschevikkernes Kugler. Hellige Fader, vis os, som dør for vor Tros og vort Lands Frihed, Eders Velsignelse! Lovet være Jesus Kristus, Herren over Liv og Død! De romersk-katolske Kristne i Republikken Litauen.

Kanoniseres Savonarola?

Firences Borgmester, Professor Giorgio la Pira, har anmodet Dominikanerordenens Ledelse om at tage Skridt til Indledning af en Saligkaaringsproces for saavel Girolamo Savonarola som Fra Giovanni da Fiesole, ogsaa kaldet Beato Angelico. De var begge Medlemmer af Dominikanerordenen (KNA).

Pinay besøger Vatikanet

Den Hellige Fader modtog Pinsemandag den franske Udenrigsminister Antoine Pinay i Privataudiens. Den franske Statsmand var ved Besøget i Vatikanet ledsaget af den franske Ambassadør ved den Hellige Stol, Grev Wladimir d'Ormesson. Efter Audienzen forestillede Udenrigsminister Pinay sin Datter og sine Ledsagere for Paven.

Efter en kort Drøftelse med Prostatssekretær Tardini i det pavelige Statssekretariat, aflagde Pinay Besøg i Vatikanmuseerne (KNA).

Argentinas Hær gaar ikke med Peron

Den argentinske Hær er tilsyncladende ikke indstillet paa at anerkende og vedvirke ved Perons Kamp imod Kirken. Ifølge samstemmende Meddelelser fra Argentina fremgaar det, at den aarlige argentinske Nationaldag blev fejret af Hæren overalt med de traditionelle Feltgudstjenester. Krigsminister Franklin Luceros, der tillige er Øverstbefalende for Armeen, havde udstedt en Dagsbefaling, hvoraf det klart fremgik, at den argentinske Hær holder fast ved den traditionelle katolske Tro. I de Provinsbyer, hvor det for nylig kom til Demonstrationer imod Kirken, har hverken Tropper eller Soldater paa Orlov deltaget i Urolighederne. I den seneste Tid har man ydermere kunnet konstatere, at højere Officerer har bevidnet Kirker og Gejstlige deres Reverens med paafaldende Tydelighed (KNA).

Vore Feriebørn

Om en Uge begynder de første Feriebørn at køre. Nu er det derfor den elvte Time for dem, der gerne vil hjælpe et katolsk Feriebarn paa Landet i Sommerferien, men endnu ikke har gjort Alvor af deres Forsæt. Der mangler *mange Penge* endnu, hvis vi skal sende lige saa mange ud, som vi plejer. Send Deres Gave til katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, 1., København K. Paa Forhaand hjertelig Tak!

Katolsk

Ugeblad

19. Juni 1956
103. Aargang
Nr. 25

Dobbeltmoral

Gudsmoder-Valfarten
til Øm

Harriman om Katolicismen

24 Katolikker i det ny
Underhus

»Enden paa Legen«
som Film

En katolsk og en protestantisk Præst havde begge en Uges Tid igennem været Deltagere i en Kongres, hvis Formaal ikke var af religiøs Art. Kort før Opbruddet talte de sammen og betroede hinanden, hvor mange af de andre Kongresdeltagere der havde henvendt sig til dem for at drøfte et eller andet religiøst Problem paa Tomandshaand. Det foregik her i vort eget Land, og Folkekirkepræsten undrede sig ikke over, at langt de fleste havde stillet deres Spørgsmaal til den katolske Præst.

»Jeg forstaar det godt«, sagde han. »Naar Mennesker vil have Svar paa et religiøst Spørgsmaal, er det Dem og ikke os, de kommer til. Vi maa jo tilstaa, at vi ikke har et virkeligt Svar. Siger f. Eks. jeg, hvad jeg mener om det, der interesserer Spørgeren, ved

Om at fiske i den samme Dam

baade han og jeg, at jeg kun taler paa egne Vegne. Personligt er jeg glad for, at det er saadan. Jeg er saa meget Protestant, at jeg ikke forstaar jeres almengyldige religiøse Sandheder. Men jeg tilstaa gerne, at de mange, der hverken hører den katolske eller vor Kirke til, har lettere ved at forstaa jer. Hvis de overhovedet skænker Religionen en Tanke, er det almengyldige Svar, de søger, og ikke det, jeg kan byde dem paa.

Det gælder især de unge. Jeg har

saa tit været ude for, at de er utaalmodige overfor det, jeg kan sige dem. De spørger altid: »Ja, men hvordan er det?« De vil have Ja eller Nej og Sikkerhed for, at Svaret passer. Jeg synes, det er ungdommelig Umodenhed, men jeg indrømmer, at de unge hellere hører paa Dem end paa mig.

Jeg talte en Dag med nogle af mine Kaldsfæller. Vi var enige om, at vi er ude af Kontakt med et overvælses Fler-tal i vort Folk. Enten gider de ikke vide noget om Religion, eller de vil have en Slags autoritativ Besked, som vi i Kraft af hele vort Grundsyn ikke er i Stand til at give dem.

Ved De, hvad vi blev enige om? Saamænd om at ønske Dem og Deres Kirke god Fremgang. Jeg er ganske vist ked af det, naar jeg hører, at en af vore er gaaet over til Dem. Jeg tror nemlig, at der kan leves et rigt religiøst Liv hos os, og jeg er bange for, at en »Overløber« — jeg mener ikke noget ondt med dette Ord — løber Fare for at blive rodløs og derfor mister noget ved at gaa over. Men jeg er glad, naar jeg hører, at en af de utal-lige, som jeg og mine ikke har nogen menneskelig Chance for at raabe op, har lyttet til Dem og er blevet Katolik. Det er jo dog Kristendom, De udbreder, og jeg har set mange Eksempler paa den Kristendoms høje Værdi.

Personligt tror jeg, at vi i de Aar, der kommer, vil naa til noget, der godt kan kaldes Samarbejde. Jeg tror, at danske Katolikker mere og mere vil lære at anerkende de kristne Værdier i vor Tid og derfor lægge mest Vægt paa at henvende sig til de mange, der endnu slet ikke ved, hvad Kristendom er. Og jeg tror, at vi fra vor Side mere og mere beredvilligt vil sige »Lykke til«, naar vi ser Dem arbejde paa denne Maade.

Den katolske Præst var en venlig, men ogsaa en forsigtig Mand. Han svarede: »Jeg forstaar Dem godt, og jeg giver Dem Ret i meget af det, De siger«.

Efter endt Forelæsning strømmer Teologer af alle Tungemaal og Racer ud fra det Pavelige Gregorianske Universitet - Pontificia Universitas Gregoriana - i Rom - den romerske Kirkes vordende Sønner

absolut
 ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
All i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

**Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni**
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
 Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarimester*
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforelkr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørforr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
ALTA SIDA LINDHOLM

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damse 2043

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6538
 Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

„Dobbeltmoral“

Det er sjældent, at Dagspressen her i Norden taler saa aabenlyst om vor Tids moralske Kræftskade som »Svenska Dagbladet« gjorde det den 3. Maj i en Artikel med ovenstaaende Overskrift, skrevet af Erik Wellander.

Wellander begyndte sin Artikel med at nævne de radikale Kredses Foragt for den viktorianske Tids »Dobbeltmoral« — Modsætningen mellem den offentlige Morals glatte Anstændighed og den private Morals mindre strikse Virkelighed.

»Men hvordan sker det i vore Dage? De Farer, der truer vort moderne Folkehjem ligger jo især paa etisk Omraade. En ikke talstærk, men des mere højroret Flok intellektuelle har haft Held med for store Dele af vort Folk at nedrive det System af Normer, som før regulerede deres Tilværelse. Selve Fundamentet er raseret, uden at der er efterladt Sten paa Sten. Men disse destruktive Kræfter har ikke formaat at bygge noget andet op i Stedet. —

»Savnet af noget fælles, hele Folket kan enes om, konservative og radikale, Patrioter og Pacifister, Kristne og Ateister, føles stærkt. Det er ikke let at finde et udvandet Begreb, der kan akcepteres af alle. Man har troet at kunne finde en samlende Formel i Albert Schweitzers Ord »Ærbødighed for Livet«, og det kunde se ud, som var der almindelig Enighed om denne Tankes høje Værdi«.

Som Modsætning til denne Ærbødighed nævner Wellander Nationalsocialismens Brutalitet og fortsætter saa:

»Hvor anderledes er det ikke her hos os! Her opretholdes Ærbødigheden for Livet. Her gives alt for at forhænge Tilværelsen for haabløst sindsyge og Lidelserne for de uhelbredeligt syge. Et gammel Menneske med en langt fremskreden Kræft faar en alvorlig Lungebetændelse, men reddes ved stærke Indgreb fra en barmhertigere Død end den, der endelig efter nye Kvaler befrier ham. Alt dette sker af Ærbødighed for Livet. Ingen vil tage Ansvar for at sige — alt Haab er ude.

En Kategori synes dog at være unddraget denne Samfundets Omsorg. Det er de ufødte Børn, til hvis Liv Ærbødigheden ikke udstrækker sig. Tværtimod finder vort Samfund det rigtigt og naturligt i stor Udstrækning at lade dem aflive. Er dette ikke et uhyggeligt Udslag af Dobbeltmoral? Paa den ene Side fordømmes med haarde Ord om Lovgivning, som muliggør at berøve en uhelbredeligt syg tre Maaneders eller maaske tre Aars Lidelser, mens man paa den anden Side godkender og støtter en Lovgivning, der berøver et Individ, der trives sundt, maaske halvfjerds Aars virksom Tilværelse. Naar man udtaler sin ubetingede Ærbødighed for det ene Liv og sin lige saa ubetingede Ligegyldighed for det andet, rummer dette en Dobbeltmoral, som er langt mere kynisk end den viktorianske«.

Of senere fortsætter Wellander:

»En Læge har betegnet den nugældende Ordning med legale Aborter som en Dødsfaktor, der hænger stærkere blandt de unge, end Tuberkulose og Kræft gør det blandt de voksne. En anden Læge karakteriserer den som en Folkesygdom, der i Dødsstatistikken ligger nærmest efter Hjertesygdommene. Da de legale Aborter i 1938 og 1946 blev gjort lettere opnaelige, blev det fra reformvenlig Side udtalt, at Antallet af illegale Aborter dermed vilde mindskes. I Virkeligheden ser det ud til, at Legaliseringen af Aborttilfælde, som før var forbudt, kun har ført til et krassere Syn paa Sagen og dermed til forøgede Krav paa »Hjælp« af denne Slags ...«

»Kan der intet gøres for at bremse denne nye Dødsfaktor? Hvis en moralsk Oprustning paa dette Omraade menes at overstige vort Folks aandelige Ressourcer, maa der da ikke søges andre Udveje? ... Den store Folkekræbber, Lungesoten har forlængst fremkaldt en Nationalforening mod

Tuberkulosen, den voksende Kræftdødelighed har sat Fart i den netop nu stedfindende Folkeindsamling. Var det ikke tænkeligt, at der kunde tages lige saa kraftigt fat for at redde de mange ufødtes Liv? Svensk Røde Kors har gjort en beundringsværdig Indsats, naar det gjaldt om at redde sultende og nødstedte Mennesker i flere Verdensdele — kunde man ikke tænke sig en Røde Kors Aktion for at redde disse smaa svenske Menneskers Liv? Foreningen Red Barnet er oprettet for at redde netop Børnene fra de Farer og Ulykker, som i vor Tid hjem søger det ene Folk efter det andet — var det ikke en Opgave for den Forening at redde de mange tusinder svenske Børn, som aarligt rammes af en skaanselsløs Død, en af Folkehjemmets Myndigheder nøje overvaaget Aflivning.

Mod saadane Hjælpeaktioner er gjort den Indvending: man kan ikke »købe Børn«. Det er endog kaldt umoralsk og uværdigt for et Kulturfolk at ville begrænse Antallet af Aborter ved Hjælpeforanstaltninger. Maaske der ligger noget i saadanne Indvendinger, men de kan ikke veje tungt til. Moralsk set maa det være rigtigere at købe Børn end at dræbe Børn.

Jesu Hjerter Oktav

17. Juni 1955

UDEN SORGER

(1. Petr. 5, 6-11)

»Kast alle jeres Sorger over paa Herren!«, raaber Apostlen Petrus til os i Søndagens Epistel. — Kan det virkelig være hans Alvor? Skal vi simpelthen kaste alle vore Sorger og Bekymringer over paa Vor Herre — hvem vilde faktisk vove blot at tænke sli en Tanke? Og nu opfordres vi direkte dertil. Tænk, at han elsker os saa højt, at han vil tage al vor Sorg og Bekymring paa sig. Han, der leder Sol og Maane, han vil granske vore Hjerters Krinkelkroge. Men det er nu engang saadan, at ens Sorger ikke saadan lige med eet er til at ryste af sig, som man tager et Aag af sin Nakke. Man maa vide, hvor man overdrager dem til, thi en *maa* jo bære Bekymringerne. Og saa er det, at Vor Herre tilbyder sig at overtage Bekymringerne for Mad og Klæder, Bolig og Arbejde, Sorgerne for Hverdagen og for de kommende Aar »indtil Børnene er vokset op«. Og han vil nok kunne klare det. Den Almægtige har Kraften, og saa bliver det vor Sag, at overlade de Ting, som vi ikke selv kan mestre, til den, der er i Stand dertil. Thi hvor vilde det dog være forkert at leve, som om man ikke kunde forlade sig paa Vor Herre.

»Kast alle jeres Sorger over paa Herren«. — »Thi han har Omsorg for jer!«, tilføjer Petrus. I er ikke Gud ligegyldige. Han bærer jer i sit Hjerter. Han sørger for jer, og derfor behøver I ikke at bekymres, ja, I har slet ikke Lov til det. Det er skadeligt at være bekymret, ikke fordi det sætter en graa Haar i Hovedet eller resulterer i angina pectoris, ej heller fordi det at sørge forkorter ens Levetid — men fordi vi dermed nagler vort Hjerter til denne Jord og spærre vort Udsyn til Evigheden. Det at sørge er praktisk talt Vantrø. Den, der sørger, regner ikke med Gud!

Vi lever ikke i Slaffenland. Gud sender ikke de stegte Duer lige ind i Munden paa os naar vi bare sætter os hen med Hænderne i Skødet. Han vil, at vi skal yde vort til hvad han ønsker, at vi arbejder flittigt med, men uden Bekymringer, saa vil han skænke os en rolig Søvn uden Sorger. Gud vil, at hans Børn skal være glade uden Sorger. Tro bare ikke, at det kun er de rige, som ingen Sorger har. Netop dem, der har mange Penge, har ogsaa mange Bekymringer. Tro ikke den, der har et »Sorgenfri«, er sorgløs. For at være sorgløs maa man nemlig eje en selvfølgelig Tro paa »Fader Vor« — det er Hemmeligheden.

Sognepræsten.

Paany har en engelsk Kommunist fundet Vej til Moderkirken

En af de mest kendte Personligheder inden for det engelske Kommunistparti, Tom Keep, er gaaet over til Katolicismen. Tom Keep har været en af de mest glødende Forkæmpere for de kommunistiske Ideer og var for otte Aar siden primus motor i den store Dockstrejke i London.

Keep har været Medlem af Partiet i 22 Aar, adskillige Gange Kandidat ved lokale Partivalg og i fem Aar Formand for »Stevedores and Dockers Union«, en af de mest betydende faglige kommunistiske Sammenslutninger. I 1941 fik han »Tom-Man-Prisen« for sit energiske Hvervearbejde. Keep erklærer at han kom i Forbindelse med Katolicismen gennem Bevægelsen for Moralsk Oprustning. Efter Ordre fra Partiledelsen skulde han udarbejde et Flyveskrift imod denne Bevægelse og blev derved tvunget til at sætte sig ind i forskellige religiøse Retninger; ved Læsning af en Række religiøse Skrifter fandt han Svaret paa sin hidtil utilfredsstillende Søgen efter Sandheden, og efter at være blevet døbt, udtalte han: »Det eneste virkelige Svar paa Menneskehedens Problemer er Kristendommen; hos den alene finder man et helt og fuldt Svar, medens Marxismen og alle de andre »ismer« kun giver delvise Svar paa Problemerne.

„Enden paa Legen“

Graham Greenes berømte Roman filmatiseret

Edward Dmytryk's amerikansk-engelske »Enden paa Legen« (The end of the affair), er bygget over Graham Greenes kendte roman. Det er en meget vanskelig film, både at forstå og at fortolke, og filmfolkene har ikke gjort det sagerne lettere for os; da filmen blev vist i Cannes i år, var mit umiddelbare indtryk koncentreret ubehag; da jeg så den anden gang, kunde jeg klarere se de enkelte elementer fri af hinanden, uden at filmen derfor er blevet den stor oplevelse for mig. Det er ikke fordi filmen svigter Graham Greenes ideologiske tankegang; i så henseende bør man snarere prise den, for den er den første af de mange Graham Greene film, der ikke laver om på bøgerne for at tækkes kunderne. Hovedlinien ligger fast. Men Dmytryk og især Lenore Coffee, der skrev filmmanuskriptet, har villet have så meget med, og været så ærbødige over for detalier i romanen, at filmresultatet er blevet meget bastant, tyngt af dialog, tyngt af nærbilleder, ... Greene er som forfatter udpræget virtuos, det spores ikke i filmen. Kærnescenen i filmen, den hvori legen får ende, er under en bombenat under krigen i London, hvor den letsindige gifte fru

Ascaris paa Motorbanen ved Monza under lignende Omstændigheder.

Dette var bare nogle af Ofrene for den moderne Hastighedsrekord-Syge, som lever og aander — og dør for Tempoforøgelse! Foden paa Speederen er idag Symbol paa den almindelige »Hastighedsneurose«. Hastigheden en Trumf, jo mere djævelsk Hastigheden er, desto bedre er Stemningen — og Gevinsten. Og om et Menneskes Hjerne splintres mod et Træ under dette Raseri, det betyder mindre. Til syvende og sidst har ethvert Foretagende jo sine »Driftsulykker«!

Det synes imidlertid kun at være gaaet op for de færreste aktive og passive Væddeløbsvenner, at der er en indre Sammenhæng mellem det voksende Antal Trafikulykker og den ene Side synes Myndighederne (med mere eller mindre effektive Midler) at komme Trafiksynderne til Livs, medens man paa den anden Side lægger alt an paa at bibringe den opvoksende Generation Hastighedspsykosen — og dermed ligefrem uddanne de rigtige Dødssejlere.

Hvad skjuler der sig dog bag denne forfærdende, sygelige Higen efter Fart? Er den faktisk ikke i Ordets mest sandfærdige Forstand et Tegn paa saa mange af vor Tids Menneskers Taneløshed, et Udtryk for sjælelig Bankerot og et Fingerpeg om, at Mennesket af idag søger at glemme sin egen indre Tomhed i Larm og Forgøvelse af legemlige og tekniske Præstationer?

NOTER

Pastor Knud Ballin til Amerika

Pastor Knud Ballin, Brønshøj, har faaet tilstaaet en Orlov paa tre Maanedre og rejser i Slutningen af Juli i sin Egenskab af Chef for Caritas Danmark til U.S.A. og Canada. Formaalet med Amerikarejsen er at studere Indvandringsforhold for derved bedre at kunne varetage Arbejdet indenfor den internationale Flygtningorganisation.

Sarah skal overnatte hos sin elsker, forfatteren Bendrix; en V-bombe rammer omegnen, og hun finder Bendrix under en svær dør nede i hallen, da hun kommer til sig selv efter choket. Hun er viss på, at han er død. I sin kvide går hun ovenpå igen, samler hans spredte papirer op fra gulvet, knæler så pludselig ned og beder til en Gud, hun ikke tror på, beder at Bendrix må få lov at leve, til gengæld vil hun lægge sit liv om, og aldrig se ham mere. Netop som hun har aflagt det løfte, vakler Bendrix ind i stuen; hun opfatter det, som bønnen er hørt, og bestyrkes i sin tanke, da han, mens hun forbinder ham, forgæves prøver at genkalde sig den mærkelige tilstand, han var i, inden han kravlede frem under døren. Hun fortolker det, som Bendrix var i dødsriget, men blev kaldt til live igen på hendes bøn. Og ihukommende sit løfte forlader hun ham fortvivlet og elendig til mode. Omkring denne kærnescene bygger Greene så sit menneskelige drama.

Når filmen forlader den psykologiske virkelighed for at stige over i troens og nådens mystiske plan, så svigter filmen praktisk talt totalt. En af grundne er nok, at filmbilledet afslører, at Greens figurer er konstruktioner uden selvstændigt liv, blot livagtige i kraft af hans blændende fortællegeni, men en anden grund er nok, at de ting, der drøftes — og det er en film, hvor man snakker uafbrudt — næppe lader sig vise i billeder, uden enten at blive forvrængede eller føles ublufærdige. Og dertil kommer det for denne film katastrofale, at Dmytryk har ladet Van Johnson spille forfatteren Bendrix, en rolle, han savner enhver forudsætning for at kunne spille; denne hårde selvkarikatur, Graham Greene tegner gennem Bendrix figur bli'r i Johnsons version til en amerikansk meleret spjederdreng med charme og enkel tankegang; når den figur foretager sig de taktløse ting, som Bendrix gør, bliver indtrykket pinligt, hvor det i den rette fremstilling ville være blevet psykologisk tragisk.

Kunstnerisk er det kun Deborah Kerr, der når i bund. Hendes Sarah må kunne gribe og røre også dem, der siger, at Graham Greenes katolske budskab om synd og nåde og om at ofre alt for at opnå det evige liv, kun er mørkemandstale og døds længsel.

Enden på legen, javist, men begyndelsen til livet!

Bjørn Rasmussen.

Sommerens „Hvorfor“

Sommeren staar — forhaabentlig da — for Døren. Søndag Morgen drager endeløse Karavaner af Cykler, Knalter og Biler af Sted mod Skov og Strand. Jo hurtigere, jo bedre. Tempo, Tempo, Tempo. Alle skal af Sted, snarest muligt og hurtigst muligt. Det gælder dog først og fremmest Motorkøretøjerne. Alle disse »Kørere« raser gennem Naturen, uden at ænse dens Skønhed. De fornemmer ikke Fuglens Sang eller Skovens Skønhed. De hører kun Motorens Rasen. De mærker ikke Duften fra Haver, fra Skov og Mark — de aander kun Benzin og Olie. De kan faktisk heller ikke hengive sig til at tænke — gør de det, saa bringer de sig selv og deres Medmennesker i Fare. Maskinen er blevet en Slags Besættelse, en Art Djævel for dem. De er blevet besat af den.

De raser Døden i Møde.

Hver Uge kræver sine Ofre, Hastighedens Djævel kræver sin Tribut. Fransk Væddeløbskørsel koster 80 Mennesker Livet. For ikke saa længe siden døde den tyske Verdenskører Gustaw Baumen under Prøvekørsel med den af ham konstruerede »flyvende Liggestol«, med hvilken han netop havde opnaaet 22 ny Hastighedsrekorder. I rasende Fart mistede han Herredømmet over Vognen, den splintredes mod et Træ, trods Styrtehjelm fik han Kraniebrud — tilbage er kun Enke med fire Børn. Næsten samtidig omkom den tidligere Auto-Europamester

52. Davidssalme

GUDLØSHEDEN OG DENS STRAF

I. *De gudløses vanart.*

1. Til sangmesteren. Efter machalat. En visdomssang af David.

2. Dåren siger i sit hjerte: »Der er ingen Gud«. Fordærvet er de, slet og afskyeligt har de handlet. Der er ingen, der gør godt.

3. Fra himlen skuer Gud ned over menneskenes børn, for at se, om der endnu findes nogen forstandig, nogen, der søger Gud.

4. Men alle tilsammen er afvejet og fordærvet. Ingen gør godt, end ikke een.

II. *Straffen kommer.*

5. Vil de ikke komme til fornuft, disse udådsmænd, der æder mit folk som en bid brød og ikke påkalder Gud?

6. De blev grebet af rædsel der, hvor der ingen rædsel var. Thi Gud adskilte dine belejrs ben, de blev til skamme, fordi Gud forkastede dem.

III. *Bøn om Israels frelse.*

7. Gid Israels frelse måtte komme fra Sion. Når Gud har vendt sit folks skæbne, skal Jakob juble og Israel glædes.

Det lille digt synes at være en ny og noget ændret udgave af 13. Davidssalme. Forandringerne er foretaget med vilje, for at teksten kunne svare

til en bestemt ny situation i Israels historie. Medens nemlig den 13. salme formodes oprindeligt at være digtet mod Farao og Ægypterne, da Israellitteren var sluppet ud af deres fjenders land, men senere under Sauls forfølgelse tilrettelagt af David til eget brug, mener man, at 52. salme gengiver det jødiske folks stemning efter Sennacheribs mislykkede angreb på byen Jerusalem i året 701 f. Kr. Grunden til denne antagelse er vers 6, der taler om den overflødige rædsel, som den gudforglemmende del af byens befolkning var opfyldt af, da Assyryerne og deres konger rykkede frem og indsluttede den hellige stad. 4. Kong. 19, 35 beretter: »Samme nat gik Herrens engel ud og ihjelslog i Assyriens lejr 185.000 mand, og se, næste morgen lå de døde. Kongen brød op og vendte hjem og blev siden i Ninive.« Der havde ikke været grund til frygt, fordi Herren ved profeten Isajas' mund havde lovet: »I byen her skal han (den assyriske konge) ikke komme ind, ej sende en pil herind.« Den underfulde hjælp gennem en engel skulle åbne øjnene på de vantro i Jerusalem og samtidig vække folks forventning om den frelse, som den lovede Messias skulle bringe.

Gudløshedens problem er stadig endnu aktuelt. Vi behøver bare at lukke vore øjne op og se os omkring i verden. Derfor er det nødvendigt at være klar over, hvad 13. Davidssalme og Skriften i det hele taget siger derom.

Når vi hører dåren sige: »Der er ingen Gud«, må vi vogte os for at mene, at folk i den gamle pagt benægtede Guds eksistens. Så tåbelige var menneskene dengang ikke. Salmisten vil betegne dem, der benægter, — enten i ord eller i gerning, at Gud ser noget, at han gør noget, at han er en helig vogter af moralloven. Man kan udtrykke det samme også på den måde: Guds fornægtelse lever deres liv og handler, som om der ikke var nogen Gud til, som om han ikke straffede dem for deres uretfærdigheder, bedragerier og løgne, for undertrykkelse af de små i samfundet for deres hovmod og gerrighed, for deres drukkenskab og ukyskhed, for ikke at tale om den troløshed mod Gud selv, hvem de har lovet den skyldige ærefrygt og lydighed. Ved således at glemme den Allers højeste, foragte ham og udæske hans vrede er de gudløse tåber eller dårer og den stærkeste modsætning til den klasse af mennesker, som Skriften berømmer, nemlig dem, der kender Gud og viser ham ærefrygt og derfor kaldes »vise«.

Men vore hellige bøger ikke med at karakterisere de ugudeliges væremåde og adfærd, tværtimod de taler også gang på gang om deres sørgelige skæbne. Det Gamle Testamente kender en dobbelt straf, een, som synden og ondskaben bærer i sig selv: »Synderen sår vind og høster storm«. Os. 8, 7. »I graven, han graver, falder han selv; af stenen, han vælter, rammes« (sluttes side 305)

Gudsmoder-Valfarten i Øm samlede 1600 Deltagere

Straalende Oplevelse for Jyllands Katolikker

Hs.
Excellence
Biskoppen
prædiker
under Pontifi-
kalmessen.
Til venstre ses
Hs.
Excellence
Biskop
Mangers,
Oslo, samt
General-
vikaren,
Monsignore
C. Flandrup.

Et Kig ud over
Øm.

Gudsmoder valfarten havde samlet 1600 mennesker fra Jylland og Fyn og havde andre rammer end de sædvanlige. Mens selve messen de foregående år er holdt i klosterruinen med efterfølgende procession til Ømborgen, holdtes pontifikalmessen denne gang på Ømborgen foran verandaen. — Begrundelsen derfor var dels den, at Nationalmuseets repræsentanter under en inspektion fornylig ved klosterruinen havde sagt, at ruinen led meget under det store besøg, og dels, at Historisk Samfund havde ønsket en entre på 50 øre for hver, der kom til messe.

I det skønne sommervej var der meget stor tilstrømning til Ømborgen, både af katolikker fra alle egne af Jylland og Fyn og af andre, som gerne ville se det smukke syn med processionen og de mange kirkefaner. Ca. 175 motorkøretøjer holdt på den mark, der blev brugt som parkeringsplads. I valfarten deltog tre biskopper, nemlig den nyindviede norske biskop Wember fra Tromsø, biskop Mangers fra Oslo og vor egen biskop Suhr, mens den svenske biskop Nelson fra

Stockholm var blevet forhindret. Også generalvikaren *monsignore C. Flandrup*, København, var med.

De mange deltagere samledes på Ømborgens plæne ned mod Mossø, og her blev messen holdt. Før messen, bød formanden for Danmarks Unge Katolikker, *Børge Berg*, Aarhus,, velkommen til alle og gav oplysning om, hvorfor messen ikke som ellers holdtes i klosterruinen. Han syntes ikke, der var nogen grund til at beklage det. Her ved Ømborgen er det nye Øm, sagde han, og vi skal se fremad og ikke tilbage. Derefter begyndte messen celebreret af biskop Wember, Tromsø. Der var højttaleranlæg på pladsen, så alle kunne høre. I sin prædiken sagde biskop Suhr følgende: Han mindede om, at det var den hellige Treenhedsfest, der blev fejret. Vor Frelser ville, at dette skulle være grundlaget i vor tro: At vi skal bekende Faderen, Sønnen og Helligånden. Når vi i dag fejrer Treenhedsfest, er det naturligt, at vi samles om Messeofret, der er indstiftet af Jesus. Vi samles om altrets sakramente, hvor vi modtager Jesus selv. Vi er vant til at gå til messe og til kommunion, derfor er det måske blevet os lidt fjernt, hvor stort det egentlig er. Jesus gav sine Disciple fuldmagt til at gå ud i alverden for at forkynde det, han havde lært dem. Vi er lykkelige over, at vi har vor hellige Kirke. I dag er vi så heldige at have to nordiske biskopper hos os. Hvor vi end kommer fra, er vi eet i tanke og tro. Vi glæder os over vor Kirke og står sammen om vore biskopper og præster. Og vi glæder os over Guds moder, som har født Jesus. Vi elsker og ærer hende, og vi er visse på, at vi kan komme gennem Maria til Jesus. Vi er kommet i dag for at rette en hyldest til Guds moder, og vi håber, disse valfarter, som vi har begyndt ved Aasebakken og her i Øm, vil bidrage til, at vi kommer til at elske hende endnu højere. — Biskop Suhr fortalte, at der for 14 dage siden havde været en strålende valfart i Aasebakken, og der havde man bestemt, at man ville bidrage med en pengegave til valfarten i Øm. En bortlodning af broderier gav 700 kr., som biskoppen bragte med, som en hilsen fra Aasebakken til »det skønne Øm, som vi alle er kommet til at holde så meget af«. Biskop Suhr sluttede: Når vi står sammen om den hellige Treenhed, får vi adgang til Himlens port efter pilgrimsgangen her på jorden. Den kan godt være trang. Det er ikke kristendommens opgave at gøre det let for hinanden, det er først og fremmest at ære Gud, men gør vi det, er vi også med til at skabe et bedre menneskeliv.

Efter at pastor *Oppermann*, Horsens, havde sluttet, var der kommunion, og så gik processionen med 13—1500 deltagere ud fra Ømborgen, igennem plantagen overfor og tilbage igen. Deltagere gik gruppevis med kirkefaner og under bøn og sang, og Guds moder statuen blev båret på fire stærke skuldre midt i processionen. Under klokkeringning vendte processionen tilbage til borgen. Så var der frokostpause, og om eftermiddagen var

Niels Stensen

En Visitationsrejse med Forhindringer

I Statsarkivet i Lembeck findes der et Manuskript, som i gemytlige latinske Hexametre beretter om en Visitationsrejse, som Niels Stensen foretog til Herligheden Lembeck, hvis daværende Ejer, Johann von Westerholt efter bedste Evne og efter sine ikke-katolske Landsherrers Eksempel søgte at udvide sin Magt til ogsaa at omfatte Kirkens indre Liv og at gøre Gejstligheden til en Art Politiorgan. For at faa Haand i Hanke med denne Udvikling og samtidig at kontrollere de moralske-religiøse Tilstande paa Stedet, anordnede Biskoppen af Münster, Ferdinand von Fürstenberg (1678—83) i Foraaret 1683 en Visita-

*) Eine bischöfriche Visitationsreise in der Herrlichkeit Lembeck.

Pilgrimsrejsen til Lourdes

Pilgrimmene på den 3. nationale pilgrimsrejse, som starter mandag d. 4. juli med deltagere fra Danmark og Norge, ledsages i år af hr. generalvikar *Mgr. C. Flandrup*. Rejsen foregår direkte over Paris, hvor der overnattes

både på ud- og hjemtur. Opholdet i Lourdes varer fra d. 6. til d. 14. juli, og på hjemturen bliver messe i Rue du Bac i den undergørende medaljer kapel. Da Parisertoget i år bliver ført over Gedser, vil deltagerne fra Vest for Store Bælt kunne rejse over Padborg til Hamburg, hvor de slutter sig til deltagerne fra Sjælland.

der møde på plænen med foredrag af de to norske biskopper, hvorefter der sluttedes med sakramental velsignelse. En tid endnu fortsattes samværet på pladsen, og en regnbyge hen på eftermiddagen gjorde intet skår i glæden over dagen. kh.

tion, som blev betragtet med megen Mistro af den daværende Lembecker-Ejer og hvis tragikomiske Afslutning gav Anledning til megen Muntherhed. Det er imidlertid værd at lægge Mærke til med hvilken ærbødig Tilbageholdenhed den helgenagtige Hjelpebiskops Skikkelse bliver behandlet selv paa denne humoristiske Baggrund. Bortset fra selve den gemytlige Tildragelse viser den digterisk meget frit formede lille Historie imidlertid under hvilke Omstændigheder og paa hvilke Betingelser Niels Stensen maatte tiltræde mangan en Visitation- og Konfirmationsrejse.

Biskop Niels Stensen

For kort Tid siden — berettede Ver-senes Forfatter — sendte vor Fyrste sin Hjelpebiskop Niels Stensen, »hvem Herren har kær«, til den ugæstfri Herlighed Lembeck a. d. Lippe. I Stensens Følge befandt sig begge de lovkyndige Herrer, Dr. Bordewich, Assessor i den gejstlige Domstol samt Notar Krechter. En Trop bevæbnede Ryttere havde faaet til Opgave at sørge for det lille Rejseselskabs Sikkerhed. Kommissionen besøgte Kirker, gennemrejste Landsbyer, Skove og Sumpe og led Sult og Tørst. Deres Næring bestod af Æbler, Nødder og Vand.

En Aftenstund tager de ind, trætte og forkomne, i en elendig Hytte, der er »fyldt med Røg, som fik Taarerne til at løbe dem ud af Øjnene«. Paa Gulvet i Loen, »foran Køernes Muler«, redtes der op et Straaleje til Rytterne. Begge Dommerne gaar sent til Ro. Hjelpebiskoppen tilbringer som sædvanlig Natten med at blunde i en Stol. Anderledes med Krigerne. De gør sig det saa bekvemt som muligt. De smider Kappe, Panser, Frakke, Ridebukser — og inden længe ligger de snorkende i dyb Søvn paa deres bløde Leje. Men Fjenden sover ikke. Tyve, aabenbart ledt af Herren fra Westerholt, sniger sig hen til de sovende og tager alt, hvad de ejer fra dem, Oppakning og Klæder. Først ved Morgengry opdager Rytterne, at deres Klæder har foretaget »Faneflugt« og er kommet paa Fjendehænder. Og rasende udstøder

de en Hærskare af Eder og Forbandelser.

Niels Stensen, der er udstyret med en lykkelig Sans for Humor, tager imidlertid Sagen langt mindre tragisk. Med et skurkagtigt Smil holder han en lille Tale til sin Livgarde, iblandt fin Humor og Alvor:

»Hvorfor sover i dog ikke som de, der paa Kristi Bud har omvendt Verden, iklædt Kappe og Benklæder? I har søgt jer et blødt Leje, ubesværet af Klædningsstykker; og nu pisker Kulden paa jeres frysende og nøgne Ryg. Op med jer! Vis jer som Helte! Frisk Mod! Her kan man faktisk se de fyrretve Riddere, der afklædt tilbragte Natten i den isnende Flod ...«

Tre Gange gør de gæve Riddere Forsøg paa at krybe ud af det lune Hø, men hver Gang tvinger den uhumske Kulde med ned i Lunen igen. Og saa raaber de om Kap efter Tøj. Langt om længe bringer man dem fra Landsbyen Dragter fra den gammel-frankiske Tid: »Herlige store Bukser i de mest sælsomme og pudsige Façon, Panser, helt ustyrlige, saa gruopvækkende som om Gendøberne atter var steget ned fra deres høje Stader«. Enhver, der ser disse lystiske Skikkelser, maa le. Drengene og Piger løber i Hobevis efter dem og rækker Tunge ad dem.

Men Frosten sejrer over Spot og

APROPOS

Den katolske Kirke forrest i Kampen mod Kommunismen

Guvernør Harriman om Katolicismen

Ved en Banket, som den katolske Journalistsammenslutning i U.S.A. for nylig afholdt i Buffalo, udtalte New Yorks Guvernør, den tidligere amerikanske Gesandt i Rusland, Averelle Harriman, bl. a. følgende: »Den katolske Kirke var den første, der blev klar over og erkendte den Fare, som et kommunistisk Angreb betyder for vor Civilisation, og dens Modstand overfor Kommunismen er den mest konsekvente og mest kompromisløse i hele Vesteuropa. I de haabløse Aar, som fulgte efter Verdenskrigen og hvor alt i Europa — med Undtagelse af Troen — befandt sig paa et Nulpunkt, var der — efter min Mening — kun en eneste Magt, der skuede ud i Fremtiden, og det var Kirken.« Han udtalte sig derpaa meget anerkendende om den Hellige Fader og gav Udtryk for den Højagtelse over for Pius XII, en Ærbødhed som stammede fra en Audiens hos den Hellige Fader. Harriman henviste derpaa til Pavens Bestræbelser paa at dæmme op mod Kommunismen, især ved at han har karakteriseret Kommunismens Grundsaetninger som »i Modstrid med Kristendommens og uforenelige med disse«.

Spe. Beslutsom fortsætter man Hjemreisen. Men, ak og ve, inden længe er der ny »Fjender«, som gør sig bemærket. »Opvarmet af Marschen hopper og klør snart efter smaa Dyr i alle Folder i Tøjet, og saaledes lider Staklerne af Sullas afskyelige Sygdom efter at de netop var sluppet vel fra Zeus' Vrede. En ryster sig, en klør sig paa Ryggen, paa Lænderne, paa Flanken«.

Paa denne Maade naar det ærværdige Korps atter hjem, hvor de bliver modtaget og budt velkommen af Fyrstbiskoppen med gemytlige, opmuntrende Ord.

*

Foranstaaende (»Eine gestörte Visitationsreise«) er laget fra det ny Hefte af Tidsskriftet »Stenoniana Catholica«, der (paa Arne Frost-Hansens Forlag) udsendes af Niels-Stensens-Komiteen under P. G. Scherz's Redaktion. — Tanken med »Stenoniana Catholica« er — som allerede meddelt ved Udsendelsen af det første Hefte — at fremme Kendskabet i Niels Stensens Liv og Betydning og derigennem forberede vor store Landsmands Beatifikation. Andet Hefte, som lige er udkommet, indeholder en Række interessante Bidrag samt Udtalelser fra flere tyske Biskopper, der alle nærer stor Interesse for Stensens-Sagen.

Guvernøren gik derpaa i sin Tale ind paa den øjeblikkelige politiske Situation. Han udtalte, at Sovjets Maal var de samme nu som før, nemlig at bemægtige sig Europa og derpaa hele Verden. Saalænge som Polen og de andre Vasalstater ikke har opnaaet deres Frihed, eksisterer der ingen Sikkerhed for den vestlige Verden. Endvidere — udtalte han — skal der en velovervejede og subtil Politik til for at kunne træde bevidst op mod den russiske Propaganda for fredelig Sameksistens. Man vilde ikke under nogen som helst Omstændigheder tolerere at Rusland faar Overtaget over U.S.A. i Produktionen af Atomvaaben, saalænge Spørgsmaalet om Afrustning ikke har naaet en endelig Regulering. Og en Regulering af dette Spørgsmaal vil kunne være mulig saafremt Rusland vil ophøre med at isolere sig hermetisk og derved tillade en Kontrol med Rustningerne. Ruslands Forslag om at neutralisere Tyskland, betegnede den amerikanske Politiker som farligt og som en halv Løsning af de eksisterende Problemer. Neutralitet er kun mulig for smaa Lande, som ikke har afgørende Indflydelse paa Verdenspolitiken.

Harriman kom derpaa ind paa Faren for en Atomkrig og udtalte, at dersom Jordens Befolkning — som er rystet af Atomangst — havde kunnet tvinge Rusland til at trænge dets krigerske Hensigter i Baggrunden, saa vilde de ogsaa kunne tvinge Rusland til at blive fredeligere end det virkeligt er. De Forenede Staters Regering skyldte imidlertid hele Menneskeheten at finde frem til en Forstaelse paa hvilket Grundlag det saa end

I korte Træk -

Det forventes i velunderrettede Kredse i Vatikanet, at den Hellige Fader 20. Juni vil holde en Tale om Filmens Problem. Paa denne Dag modtager Pavens Deltagerne i den Internationale Films-Kongres i Rom i Audiens (KNA).

Radio Praha har i sine italienske Propagandaudsendelser iværksat en heftig Ophidselskampagne mod den fra sovjetrussisk Fangenskab nyligt løsladte Jesuit P. Leoni. Vatikanet betegnes som »alle Krigsophidseres Tilflugtssted«, og — hedder det videre i Radio Praha — enhver katolsk Præst er Spion for Vatikanet og de amerikanske Kapitalister (KNA).

Efter Opfordring fra 'Selskabet for europæiske Kultur' holdt François Mauriac for nylig paa en Konference i Venezia et Foredrag over Emnet »Den katolske Forfatters Pligter«. Ved samme Lejlighed talte Borgmester La Pira, Firenze, om den katolske Forfatters politiske Pligter (KNA).

Ambassadør Harold Tittmann, der er Direktør for Udvalget for europæisk Integration, ventes til Rom i nærmeste Fremtid til Drøftelser med ansvarlige Kredse indenfor den italienske Regering vedrørende italiensk Udvandring. Tittmann var gennem en Aarrække Raadgiver for den amerikanske Præsidents personlige Udsending hos Pave Pius XII (KNA).

Den franske Regissør Maurice Cloche, der har vundet Verdensrym med Filmen »Monsieur Vincent«, er netop vendt tilbage fra Guinea, hvor han har drejet en ny Film »Missionærerne«. I en Udtalelse til Pressen erklærer Maurice Cloche, at hans Bestræbelser har været at fremstille det sorte Afrikas aandelige Evolution, der er Resultatet af de Gerninger, som Aandens egentlige Pionerer, Missionærerne, har præsteret (KNA).

Først Stepinac-derefter Kunstudstilling

I Anledning af den Udstilling af kristne Kunstværker, der for Tiden vises rundt om i Europa af den jugoslaviske Kommission for kulturel Forbindelse med Udlandet, udtaler man i katolske Kredse i Berlin — hvor Udstillingen netop har været vist — at den paa Forhaand har mistet en Del Interesse, idet man ved Synet af disse Kunstværker ganske uvægerligt bliver mindet om Kardinal Stepinacs Skæbne. Udstillingen omfatter bl. a. 117 Kopier af middelalderlige Fresker fra Mariakirken i Levisa (i Prizen) (KNA).

maatte være. Til Slut betegnede han imidlertid de amerikanske og de russiske Maal som uformelige og understregede den Kendsgerning, at russisk Politik efter Lenins Doktriner var bygget op paa Svig og Uærlighed (KIPA).

SOLHVERV

Nu står solen på sin årlige banes højde. Nu er den et billede på ham, der om sig selv har sagt: »Jeg er verdens lys; den som følger mig, skal ikke vandre i mørke, men have livets lys« (Jo. 8, 12). Ligesom solens stråler ikke blot sender os synligt lys, men også varme, energi, således sender verdens lys, Jesus Kristus os al åndelig varme og energi til alt godt. Uden ham ville verden for længe siden være størknet og stivnet i kulde. Uden ham ville verdens fremtid komme til at ligne det, fysikerne kalder »varmedøden«, en tilstand, hvor alle naturprocesser går i stå, fordi der mangler den drivende energi til at holde dem i gang. Jesus bevarer med sit hjertes varme, med sin kærligheds lys og glød vor verden og hver af os for helt at gå i stå, åndeligt set, overnaturligt set.

Ganske vist vil mennesket også fremdeles erobre jorden og gøre sig den underdanig, udnytte atomenergien og drive det vidt i den retning. Intet vil kunne standse videnskabens fremdrift. Og alligevel kan vi ikke fri os for en vis uhygge: Det kunne meget vel hælde, at videnskaben en skønne dag kunne benyttes til som en grovkornet spøg at lade hele jordkloden gå op i en eneste kæmpeeksplosion. Det er kun Jesus, verdens lys, der kan bevare os for en sådan mørkets gerning. Jo højere teknikken stiger på vor moderne verdens himmel, desto højere må også »verdens lys«, Jesus Kristus stå og desto stærkere må hans oplysende og varmende indflydelse blive.

pater.

»Paven«

Udgivet af Maria-Kredsen.
Pris 15 øre.

I vore dage, da det borgerlige samfund er rystet og verden føler sig truet i sin eksistens, er pavedømmet nået op til en uanet højde, hvad anseelse og moralsk indflydelse angår. For samtidens bevidsthed står det som den første og mest urokkede religiøse magtfaktor i vore åndelige og sociale kampe. Det er derfor et foretagende af aktual interesse at påvise, hvorledes vor Herre og Frelser Jesus Kristus sammen med sin Kirke også har stiftet pavedømmet i denne verden og for denne verden. Folderen »Paven« har løst denne opgave ved på bred basis at samle det Nye Testaments materiale om Peters stilling og plads i Kristi Kirke. At hans embede går videre i den romerske biskop, er ikke blot en logisk nødvendighed, men er også garanteret ved Herrens ord til alle apost-

le, Peter iberegnet: »Jeg er hos jer alle dage indtil verdens ende«. På denne måde gør den lille piece et værdifuldt oplysningsarbejde om en indretning i den katolske Kirke, der sætter skel mellem den og de andre kristne kirkesamfund.

Fr. K.

Ugens samtale

— Ser du, en religion må følge med tiden, og det gør jeres ikke. Det er en meget stor fejl!

— Tja, hvad mener du med det?

— Jo, sandheden marcherer, videnskaben gør fremskridt, alt er i udvikling; ja, udvikling, det er tidens løsen!

— Hm.

— Ja, ikke! I er for gammeldags, I må lade en del af det gamle glide ud og I må tilpasse resten efter videnskabens nyeste resultater. Ellers er der ingen, som vil tro på jer mere.

— Nå ikke. Vi er dog ellers 4—500 millioner! Men lad os nu se på det. Hvordan er det forresten egentlig med den lille tabel?

— Den lille tabel!??

— Ja, kender du ikke den? 1×1 er 1, 2×1 er 2, 3×1 er ...

— Hold op!

— Nå, du har hørt om den før? Glimrende! Ser du, den forandrer sig heller ikke. Men det er måske også galt?

— Næh ...

— Du kunne faktisk med lige så stor ret bebrejde matematikprofessorerne, at de ikke forandrer den lille tabel, som du kan bebrejde Kirken, at den holder fast ved sin lære.

— Nåh, det er da ikke helt det samme.

— På sin vis, jo! Både katolicismen og den lille tabel er udtryk for sandheden — på hver sin måde. Al sandhed kommen fra Gud, og må derfor være uforanderlig ligesom Gud selv. Og det med at lave om på Guds ord, så at det kan »følge med tiden«, det er en hel misforståelse. Det er tiden, som skal følge med Guds ord, og ikke omvendt!

Hvem vil hjælpe?

ØMborgen mangler en hel masse ting, som vi ikke har råd til at købe og som vi dårligt kan undvære. Det drejer sig bl. a. om:

1 kaffekande (til ca. 10 kopper).

Viskestykker (rustfrit stål).

Knive (rustfrit stål).

Gaffler (rustfrit stål).

Skær (rustfrit stål).

Små gryder (3—8 liter).

Vi vil være meget taknemmelige for at få tilsendt en eller flere af disse ting. Send dem venligst til Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus, eller indbetalt et beløb på en postanvisning, ligeledes til Børge Berg, med angivelse af, hvad beløbet skal bruges til.

TAK.

Husk sedlen

Sommerens skoler og lejre i ØM:

Arbejdslejren: 25. juni—3. juli. En fantastisk billig lejr, kun 3 kr. pr. dag. Mulighed for halve fripladser.

Juniorlejren: 16. juli—23. juli.

Dansk Sommerskole: 24. juli—30. juli.

Nordisk Lederskole: 1. august—7. august.

DUK's ord. generalforsamling: 31. juli.

Århus KUK: 23. juni kl. 19 Sct. Hans aften hos Poul Dudzinski.

Søndag den 26.: Cykletur til Pindstrup.

Ordrup KUK: lø. d. 18. Sommerfest.

Øm ømmere ømmest!

Naturligvis bliver man øm i ØM på arbejdslejren, hvis man ikke til daglig giver sig af med legemligt arbejde. Men tror du alligevel ikke, at det er en virkelig god måde at tilbringe en del af din ferie på? Herligt kammeratskab, herlige omgivelser, og — herligt billigt! 3 kr. om dagen, hvor ialverden kan du ellers holde ferie for den pris?

Tilmelding og nærmere oplysninger hos Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

»Gå ud og forkynd...«

Som du ser, er der nu igen udgivet en folder, dennegang om PAVEN. Det er meningen med disse foldere, at de skal hjælpe dig til at gøre det, som simpelthen er din PLIGT: at vinde andre for vor hellige katolske tro.

Brug disse foldere, spred dem i massevis overalt, giv dem til dine venner og bekendte — og glem så ikke at bede en lille bøn hver gang du har givet en folder fra dig, for uden bøn kommer ingen til Gud.

NY FOLDER!

Maria-kredsen har udsendt den syvende folder, og emnet er dennegang »Paven«. Det vises først, at ethvert samfund på jorden naturnødvendigt må have et overhoved. Dernæst at Kirkens overhoved er Kristus. Paven er Kristi redskab, hvorigennem han styrer og bevarer Kirken for forkerte lærdomme. Tilsidst nævnes de bibelske steder, der bekræfter den katolske tro på Petri primat — samt nogle historiske kendsgerninger, der viser, at den første Kirke opfattede disse tekster, som katolikkerne gør det idag.

Der er nu 7 foldere à 15 øre stk.
Til den besøgende i Kirken.

Cølibatel.

Ceremonier, Processioner og Valfarter.

Født af Jomfru Maria ...

Det evige »hvorfor?«

Bliver enhver salig i sin tro?

Paven.

Film-Oversigt

MADAMES JUVELER (+) 3 Max Ophuls komedie omhandler boudoirerotik mellem tre elegante aristokrater af lagret årgang og er usigeligt tom. HENDES RYGTE ER I FARE ++(+) 1 ganske vittig komediepjalforestilling om millionærpige, der har batailler med journalist. Sommerfilm.

ZIGEUNERBARONEN 0 1 kedelig tysk, næsten musikløs udgave af Strauss' operette.

*

KFG anbefaler følgende film siden sæsonen 54-55's begyndelse.

(Kronologisk rækkefølge).

Den sidste bro §.— Halløj i Operaen. — En lille dreng eftersøges. — Den levende ørken. — Bank under bordet. — Hvor solen skinner. — Det store eventyr. — Vi er alle mordere §. — Brød, kærlighed og fantasi. — I stor-

byens havn §. — Sandhedens time §. — Lille doktor, hvad nu §. — Den lille flygtning. — Ordet §. — Før syndfloden §. — Der kom en dag. — Romeo og Julie. — Don Juan i London §. — Simba §. — Umberto D. §. — Ingen kan tvinge et hjerte § — Skjulte øjne §. — Sikke tider. — Skotten og skuden. — Tre mand på en tømmerflåde.

52. Davidssalme

(fortsat fra side 301)

mes han selv«. Ordsp. 26, 27. Men desuden truer profeterne uafsladeligt med Herrens gengældelse, og den indtræffer allerede her i det jordiske liv: »Herrens forbandelse er i den gudløses hus, og overfor spotteren bruger han spot«. Ordsp. 3, 33.

Hvad det Nye Testamente angår, så ved vi alle godt, at det stadfæster profeternes trusler og udvider dem, ved at lægge hovedvægten på den straf, der kommer efter døden i evigheden. Læs bare Judas Taddæus' brev 15 og I. Kor. 6, 9.

F. K.

*

Vore Feriebørn

Vi har yderligere modtaget: Eva 20; T. og M. S. 10; M. P. 10; Æ. L. 100; Arnold Byvort 50; Pilgrim 10; I. P. M. 10; K. 25; J. Laursen 25; Albert Nielsen 10; A. H. Nyborg 10; K. J. og G. H. 5; Red. John C. Madsen 103,50; Odense 10; C. og H. 10; Angela og Alice 15; Damgaard 10; Kjerstine Jensen 300; Henry Schultz 10; E. H. 5; K. S. 10; Anonym 100; Bea 10; Agnes Petersen 100; Nyborg 25; Rudolf 100; Konvertit 10; Anna Kvinta 10; P. R. L. og B. F. 100; E. Erichsen 5. Hjertelig tak.

Naar disse Linier læses, begynder Ferietogene at køre. Maaske endnu nogle sidste Bidrag naar vor Indsamling, men allerede nu kan vi sige, at Læserne igen i Aar har vist deres Forstaaelse for Feriebørnenes Sag og har muliggjort Fortsættelsen af den Indsats, de i over ti Aar har skabt den økonomiske Baggrund for.

Katolsk Centralskoles Regnskabskontor, Amaliegade 31 A, 1., København K., modtager ogsaa de sidste Bidrag. Paa Forhaand hjertelig Tak!

Horsens

Edvard Petersen

Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72
Leverandør til de katolske Institutioner

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN

Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Linolium - Tapet - Maling

Holmboe

NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Laur. Pedersen aut. Installatør

»LYSET«

Torvet 10 . Telefon 618

Leverandør til de katolske institutioner

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen

Telefon 1068 . Graven 16

Specialitet: URE og BRILLER

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Vejle

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Poul

Leverandør til
Sct. Maria Hospital

HENRIKSEN Raadhustorvet

Vejle Optik

Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308

Leverandør til St. Maria Hospital

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205

Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- & Foderstofforretning

Mølleudsalg

J. Jensen . Søndergade 26

TELF. 1053

Leverandør til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen

Nørregade 9

Telefon 725

59 Aars Erfaring

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438

Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Kai Jensen & Poul C. Thin

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597

Leverandør til St. Maria Hospital

Hansen Pærhøi & Søn

Glarmester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni

19. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav (3. e. Pinse) (662—55); 2. Bøn: St. Juliane (947), 3. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk), 4. Bøn: St. Ger-vasius og St. Protasius ([31]); Jesu Hjertes Præf. (Særtryk).
20. M. i Jesu Hjertes Oktav (Sær-tryk; Søndagsmessebog Nr. 54); 2. Bøn: St. Silverius ([5]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Jesu Hjertes Præfa-tion.
21. Ti. St. Aloysius af Gonzaga (hvid) (948); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav; Jesu Hjertes Præf.
22. O. St. Paulinus (951); 2. Bøn og Præf. som Tirsdag.
23. T. Vigilie til St. Johannes Dø-bers Fødsel (953); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav, 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Jesu Hjertes Præf. — Eller: (hvid) 7. Dag i Jesu Hjertes Oktav (Særtryk; Søndagsmessebog Nr. 54); 2. Bøn: Vigilien (954), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Jesu Hjertes Præf.; sidste Ev.: Vigiliens (955).
24. F. ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL (957—97); 2. Bøn: Oktav af Jesu Hjertes Fest (Særtryk); Jesu Hjertes Præf.
25. L. St. Vilhelm (960); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957)
26. S. 4. Søndag e. Pinse. — — I Dag højtideligholdes Fester for Apostlene St. Petrus og St. Paulus (971—98).

St. Andreas Kirke, Ordrup: Lørdag d. 18. juni kl. 20.00: Sommerfest i præstegårdshaven. Voksne: Kr. 1,00, børn: Kr. 0,50. Alle velkomne.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annoncefødeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital, Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiohshjem

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Kommer De til Frankrig til Sommer?

De skulde da tage nogle Dage — eller Uger — til L'EAU VIVE, et internationalt Mødested for Katolikker og katolsk Interessee-rede, beliggende ca. 30 km fra Paris (Tog eller Bus flere Gange i Timen). Der afholdes Ferie-kurser fra 18. Juli til 23. August. Alle Oplysninger hos Kruse, OR 7015.

KATOLSK REJSER

ITALIEN LOURDES

Afrejse: 21-6, 26-7, 27-9. Pris: 600*kr.

- en berigende valfart til kunstkattenes Firenze, mun-kenes Assisi og Pavens Roma. Veltitrettelagt 12 dages togrejse, arrangeret og ledet af E. B. Rasmussen. Pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder d. 27-9.

- gennem Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig til Lourdes og Den hellige Grotte ved Pyrenærenes fod. 15 dage med moderne langturbus. Fire dage i Lourdes, På hjemrejsen ophold i Paris. Arrangør og leder E. B. Ras-mussen. 3-7 og 11-9. Alt incl. 985,00 kroner.

Vesterbrogade 6 D VIKING NORDTURIST Minerva 4201

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

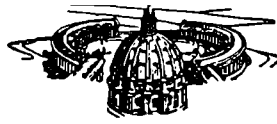
Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Søger De en billig ferie i katolske omgivelser, så er der måske plads i Niels Steensens Feriehjem (Jesu Hjerter Sogns feriehjem) i Fredensborg. Henvendelse til Jesu Hjerter Sogns kontor, EV 6580, eller til feriehjemmet, Fredensborg 70.

Rolig Sommerlejlighed (2 Værelser og Køkken) og 2 enkelte Værelser til Leje for kortere og længere Tid i godt møbleret Bondehus. Dejlig Beliggen-

hed, Have, Udsigt over Skov og Vand. 1. Juni—1. Oktober. Pris 3—4 Kr. pr. Seng. »Andersens Hus«, Kettingeskov, Als pr. Over-Tandslet.

<p>Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Joseps Hospital</p>
	<p>Og Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct Joseps Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 21557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tletgenspl. Lev. til Sct. Joseps Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jærgaardsgade 17-19 . Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel FR. ALLE 99 TELEFON 2117 Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILJND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 21577</p>
<p>Næstved</p>	<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 14 20</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Den Hellige Fader om Raastoffernes Fordeling

I en Tale til 2000 Deltagere i den Olie-Verdenskongres, som netop har været afholdt i Rom, kom den Hellige Fader ind paa de Pligter, der paa-hviler de Nationer, som er begunstige-de med Raastoffer overfor de mindre begunstigede Nationer, som et princi-pielt Spørgsmaal. Det er et Spørgs-maal, som staar i meget nøje Forbin-delse med den retfærdige Fordeling af Verdensproduktionen.

»Et Lands naturlige Rigdom, fortsat-te Paven, maa ikke udelukkende tjene til en ganske lille Skare Menneskers økonomiske Fordel. Den maa ogsaa komme de Menneskegrupper til gode, som tjener til Livets Underhold ved at frembringe disse Raastoffer, samt til at forbedre disse Menneskers materiel-le, moralske og aandelige Levevilkaar

Katolske Tal fra USA

Katolikernes Antal i U.S.A. er i 1954 steget med 927.278 og er nu oppe paa i alt 32.575.702. Af disse lever 32.403.332 i de 48 amerikanske For-bundsstater og 172.370 i Alaska og paa Hawai-Øerne. I Løbet af de sidste ti Aar er Katolikernes Antal steget med 8.612.031. Disse Tal fremgaar af den netop udkomne Katolske Aarbog for U.S.A. 1955.

I de Forenede Staters 26 Ærkedioe-cser lever der 15.280.263 Katolikker, med de 106 Diocesser samt Vikariatet Alaska tæller 17.295.439. Ærkedioe-cserne Chicago, Boston, New York, Phi-ladelphia, Newark og Detroit tæller hver over en Million Katolikker. Ogsaa Brooklyn har som det største Diocese oversteget Milliongrænsen.

Antallet af Daabshandlinger blandt Voksne steg i 1954 med 10.733 til 137.310 saaledes at Konversionerne i det sidste Aarti er steget til 1.160.054.

Den Katolske Aarbog opfører Navne paa fire amerikanske Kardinaler, 34 Ærkebiskopper og 170 Biskopper. Med 46.970 Præster har U.S.A. naaet en ny Rekord. Der var i 1954 8.752 Ordens-brødre og 158.069 Ordenssøstre i U.S.A.

Lærerpersonalet ved Opdragelsesin-stitutioner, som er paa katolske Hæn-der, steg med 6,7 Procent og udgør nu 131.264 Medlemmer, af hvilke de 8.513 er Præster.

32.394 teologiske Kandidater for-beredte sig i 1954 til Præstegerningen. Antallet af Studerende ved katolske Colleges og Universiteter steg med 8.786. Antallet af Elever ved katolske Elementarskoler udgjorde 3.253.608, hvortil kommer andre 95.685 ved de private Grundskoler.

I 1954 blev 1.161.304 Børn døbt ka-tolsk, det er 45.469 mere end Aaret i Forvejen. Der blev indgaaet 313.652 katolske Ægteskaber. I samme Tids-rum døde der 288.281 Katolikker i U.S.A., deriblandt 673 Præster og to Biskopper (KNA).

URBI ET ORBI

24 Katolikker i Underhuset

Valgene til Underhuset i England er overstaact: der blev indvalgt 24 Katolikker. To af de Katolikker, der blev valgt, vil imidlertid faa vanske-ligt ved at udøve deres Mandat, nem-lig den 22-aarige Plice Clarke og den 24-aarige Tom Mitchell, der begge sid-der fængslet. (Det drejer sig om to irske Republikanere fra Sinn Feiners, som havde deltaget i et væbnet Over-fald paa Militærbarakker i Omagh, County Tyrone). 65 katolske Kandida-ter havde deltaget i Valgkampagnen, og sammen med 1344 andre Kandida-ter havde de kæmpet om 630 Pladser. 18 af dem havde tidligere haft Sæde i Underhuset. Blandt disse er der ogsaa en Kvinde, Mrs. Alice Cullen (tilhøren-de Labour) fra Glasgou. Af de 24 Ka-tolikker tilhører elleve det konservati-ve Parti medens 13 staar paa La-hour-Oppositionens Side. I det oplø-ste Underhus var der ialt 22 katolske Medlemmer. Antallet af katolske Un-derhusmedlemmer svarer imidlertid langt fra til den procentuelle Befolk-ningsdel.

Skilsmisserne i Tilbagegang - i Frankrig

Antallet af Skilsmisser i Frankrig, der steg ganske overordentligt stærkt umiddelbart efter Krigen, er gaaet be-tydeligt tilbage i de seneste Aar. Kul-minationen naaedes i 1946 med 89.000 Skilsmisser, medens Gennemsnittet for Aarene 1936—1938 var ca. 36.000. Si-den 1947 er Antallet af Skilsmisser gaaet jævnt tilbage omend Gennem-snittet for Aaret 1953 stadig ligger paa ca. 42.000, altsaa stadig 6.000 højere end før Krigen.

Antallet af Giftermaal i Frankrig ligger i Øjeblikket noget over Før-krigsstatet, men er siden 1946 faldet fra 517.000 til 308.000. Man maa fore-løbig regne med en yderligere Tilbage-gang, og man regner med at naa det laveste Antal — ca. 280.000 — i 1962. Disse Beregninger er gjort paa Bag-grund af de lave Fødselstal i Krigs-aarene (KNA).

Tito lukker katolsk Fakultet

En kommunistisk Domstol har idømt flere Professorer og Studerende ved det teologiske Fakultet i Rijeka (i Kroatien) langvarige Fængselsstraffe. Endvidere blev Fakultetet lukket »fo-reløbig« for en Periode af fem Aar. Desuden er Gymnasiet, som var knyt-tet til Seminariet blevet lukket for tre Aar. De kommunistiske Myndigheders Hensigt med disse Skridt er først og

»Orden, Sikkerhed, Arbejdsro«

Kirken i Østrig anmelder sine Krav

»Et klart, alment anerkendt Rets-forhold mellem Stat og Kirke betyder Orden, Sikkerhed og Arbejdsro til beg-ge Sider, baade for dem, der tilhører Religionssamfundet saavel som for dem, der staar udenfor«, udtaler Wiens Ærkebiskop-Coadjutor, Dr. Ja-chym. Det Samarbejde mellem alle uden Undtagelse, som er nødvendigt for Arbejdet i Østrig i den nærmeste Fremtid, vil kun være muligt, dersom der ogsaa skaffes rene Linier og en klar og sober Løsning i de Forhold, der er en stor Del af Befolkningen hellige. Det skal i saa Henseende ikke mangle paa god Vilje fra Kirkens Side.

Dr. Jachym kom derefter ind paa den Liste af hidtil uløste Spørgsmaal og Anliggende, som rummes i den af den østrigske Bispekonference udsend-te Hvidbog, og gav Udtryk til sit Haab om, at disse Fakta maatte foranledige saavel Regering som Rigsdag til med Alvor og god Vilje at tage Forholdet mellem Kirke og Stat op til Behand-ling.

Dr. Jachym understregede frem for alt, at Konkordatet af 1933 fortsat maatte anses for gyldigt. »Østrig gik ikke under i 1938 og der opstod ikke noget nyt i 1945, men det gamle Østrig er vaagnet op paany, med alle dets Rettigheder og Pligter fra tidligere — ogsaa Forpligtelsen til at overholde Konkordatet« (KNA).

»Osservatore« om

»Ubegrundede Kombinationer«

Under Titlen »Ubegrundede Kombi-nationer« har »Osservatore Romano« offentliggjort en Note. Det hedder heri, at Bladet allerede ved flere Lej-ligheder har ment det paa sin Plads, at betegnede Meddelelser om at et lille Kommunitet af Jesuitter skulle have deres Tilhold i Pavens private Omgivelser, som grebet helt ud af Luften. Der eksisterer i Pavens private Omgivelser aldeles intet end ikke nok saa lille Jesuiterkommunitet.

Det er almindelig kendt, skriver »Os-servatore Romano« videre, at Jesuiter-trene Robert Leiber og Wilhelm Hen-trich i deres Fritid varetager visse ganske strengt afgrænsede Opgaver i Vatikanet, saasom Varetagelsen af Pa-vens omfangsrige Privatbibliotek. Pa-ter Augustin Bea SJ besøger Vatikanet en Gang om Ugen i sin Egenskab af Skriftefader for den Hellige Fader og enkelte andre Personer i dennes nær-meste Omgangskreds. Der er derfor ikke andet at gøre, slutter »Osservato-re«, end at bekræfte de nævnte Fanta-stieris fuldkomne Meningsløshed«.

(KNA).

fremmest at hindre Uddannelsen af ny Præster og at skræmme de Præster, der endnu ikke har tilsluttet sig de statsanerkendte Præsteorganisationer (KNA).

Katolsk

Ugeblad

26. Juni 1955
103. Aargang
Nr. 26

Brasilien forbereder
36. eukaristiske
Verdenskongres

Tre Biskopper til
Skoleindvielse i Randers

Ekskommunikation af
Perons Tilhængere

Efter Vedtagelsen af
Skoleloven i Belgien

Spellman: Pas paa
Fascismen

Naar vore katolske Skoler for faa Dage siden har afsluttet endnu et Skoleaar, er der god Grund til at gentage den Tak, vi saa ofte har udtrykt i Anledning af de Vilkaar, der her i Landet bydes den konfessionelle Privatskole. Vi skal ikke tage imod disse Vilkaar som en Selvfølge og sige, at det kun er, hvad vi ifølge Landets Grundlov har Krav paa. Grundlove kan oprettholdes, alt mens der iøvrigt lovgives og administreres, saa Grundlovsbe-

Ved et Skoleaars Afslutning

stemmelser ikke betyder stort i den daglige Praksis. Det behøver man ikke at se sig saa langt om i Verden for at finde nok af Eksempler paa. Og

i det ene Land efter det andet maa den konfessionelle Skole, specielt den katolske, se sig udsat for Chikanerier, økonomiske Nedskæringer eller endnu farligere Overgreb. Det skal siges, at danske Katolikker, som ser, hvorledes det gaar saa mange andre Steder i Verden, forstaar at skønne paa den virkelige ægte Sans for Frihedens Goder, som ligger bag det danske Samfunds Holdning overfor os og vore Ønsker om at samle katolske Børn i katolske Skoler.

Om de aktuelle Skole-Struktur Drøftelser bør der ogsaa ved denne Lejlighed falde et Ord fra vor Side. To sammenhørende Bevæggrunde til Ønskerne om en Strukturændring er Ønsket om at bremse for den alt for store Tilgang til Eksamensskolens boglige Uddannelsesform og det andet Ønske at skabe en bedre Skole for de mere praktisk anlagte end den saakaldte »frie Mellemskole«, der med og uden egen Skyld er kommet i en Slags Vanry. Fra katolsk Side hilser vi begge Bestræbelser med Glæde. Vor Kirke er i udenforstaaendes Øjne bl. a. karakteriseret ved, at vi paa den ene Side har mange lærde og kloge Kulturpersonligheder i vore Rækker og paa den anden Side beskyldes for at ville holde den brede Masse nede i Analfabetisme og Uvidenhed. Det er naturligvis som al den Slags noget Vaas. Men der er den lille Fjer til Grund for Historien, at vi Katolikker ikke ser den boglige Uddannelse som den eneste rette for enhver. Vi ved, at der er andre Veje at naa til Livsduelighed og Samfundsnyttighed paa, og at Storm Petersen var en klog Mand, da han lod to af sine sjove Vagabonder sige om Akademikeren, at det er en Mand, som har læst sig til, hvad »vi andre« vidste i Forvejen. Vi Katolikker ønsker meget gerne, at Overtroen paa den boglige Uddannelses Overlegenhed over al anden Uddannelse maa overvindes og de ikke bogligt egnede faa deres Chance for en Skoletid, der svarer til deres Be-

St. Peter-Statuen
i Peterskirken i Rom

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

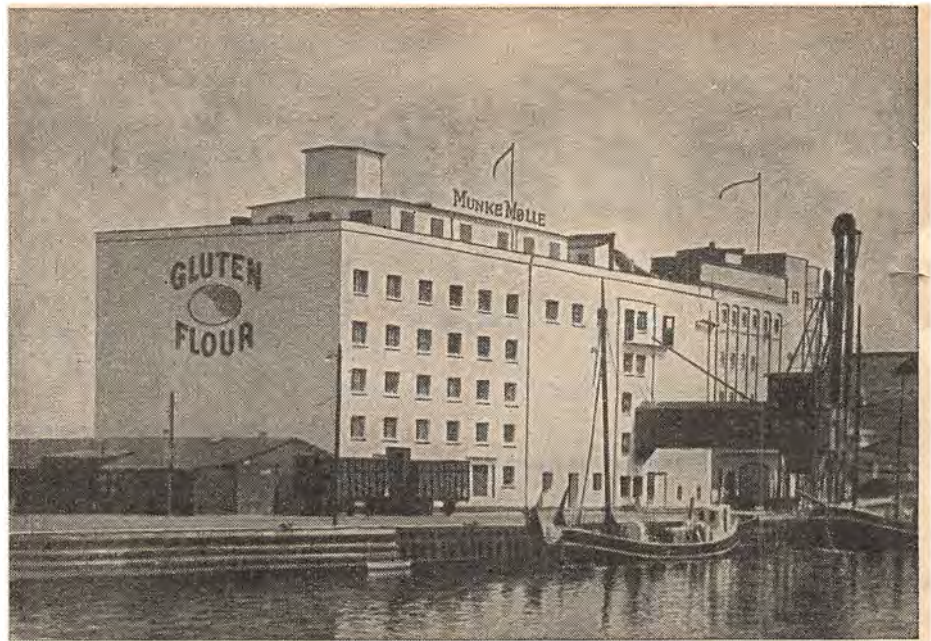
Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F

Telefon Fasan 4262

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KJBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCE-
RENE

hov. Gennem Lejrskoler og lignende Undervisningsformer paa Afstand af Skolebænk og Kateder har vi set, at naar disse Børn anbringes under Forhold, hvor de ikke hæmmes i deres praktiske Udfoldelse, meget let naar Resultater, der taaler Sammenligning med, hvad Bogbørnene læser sig til.

Paa den anden Side er vi lige saa interesserede i, at Eksamensskolen ikke forringes ved Optagelsen af for mange og dermed ogsaa for mange uegnede Børn. I Forvejen er der et uheldigt Pres paa vor Tids unge i Retning af for tidlig Specialisering for siden at kunne klare sig i en haard Konkurrence. Det er en af Skolens vigtigste Opgaver at modarbejde dette ved at sørge for en bred kulturel Orientering. Men betror man den for mange uegnede Børn, som den gerne skal slæbe med til en Eksamen, bliver Følgen, at der slækkes paa Bredden i Orienteringen til Fordel for en gold og unyttig Indlæring af Eksamensstof. Kan vi derimod opnaa, at vor Eksamensskole stort set kun kommer til at tælle de Elever, der virkelig er »skabt« til den, vil Eksamensskolens Værdi for disse kunne blive langt større, og Elevernes Mulighed for en senere Indsats paa intellektuelt Omraade tilsvarende rigere.

*

En Følge af de Planer, der er fremme, er ogsaa Skolepligtens Udstrækning til det fyldte 15. Aar. Fra vor Side betragter vi dette som et stort Gode, omend vi -- igen ud fra det Synspunkt, at Menneskenes Børn nu engang er saare forskellige -- ikke vil anse det for heldigt, om der ikke aabnes Mulighed for Dispensation i Tilfælde, hvor hverken Eleven selv eller Læreren for ikke at tale om Kammeraterne og iøvrigt ogsaa det fælles Samfund kan have nogen Interesse i at slippe en Elev tidligere. Naar vi iøvrigt er meget glade for den længere Skolegang, er det bl. a. ud fra den Erfaring, at hvad Karakteropdragelsen, den moralske og religiøse Side af Skolegerningen angaar, er de 14 Aar et særdeles uheldigt Tidspunkt at give Børnene fra sig. Det er kun et Faatal, som før de 14 Aar har naaet en saadan Modenhed, at man paa Skolen kan

give dem en mere voksen Bekæring paa disse Felter, mens mange netop kort efter det 14. Aar kommer ind i en Udvikling, som netop muliggør, at der tales til dem paa mere voksen Vis og saa at Skolens Vejledning af dem der- ved faar virkelig Betydning for det Liv, de nu skal leve.

*

Der er mange andre Problemer, som dukker op ved en Skoleafslutning. Lad det her være nok at pege paa, at det overordentlig dygtige Arbejde, der gøres for at højne den hele danske Skole, stiller meget store Krav til os i vor katolske Afdeling af denne. Det er næppe for stærkt sagt, hvis vi mener, at om der var Skoler blandt vore, som paa Grund af uegnede Lærere, udan-

ske Traditioner eller manglende Iver for at følge med i Skolevæsnets nutidige Udvikling ikke stod Maal med, hvad Forældre har Ret til at kræve for deres Børn, vilde det være bedre om vi opgav saadanne Skoler. Man kan ikke sige: »Skolen er ringe, men Børnene lærer jo dog katolsk Religion i den.« Børnene vilde tværtimod siden komme til at stille denne Religion paa Niveau med den Utilstrækkelighed, der iøvrigt prægede Skolen og komme til at tvivle paa, om den kunde være sand. Det gælder for os om paa intet Punkt at hyde en ringere Skole end andre. Helst skulde den være bedre i Kraft af, at vi for høje Idealers Skyld har aabnet disse Skoler og med Ofre holder dem i Drift.

4. Søndag efter Pinse

26. Juni 1955

MENNESKEFISKERE

»At fiske Mennesker«, kaldte man det i gamle Dage, nu hedder det Propaganda. Tidligere gjorde man kun Propaganda for Varer. Man vilde bare have vore Penge. Men saa kom de politiske Verdensanskuelser -- og de vilde have Mennesket. Der bliver anstillet en regulær Jagt paa Menneskene. De bliver fanget ind med Løfternes store Net -- og ikke sluppet løs igen. Man lover dem et Himmerige paa Jorden og Menneskene fæster virkelig Lid til det helt usandsynlige. Og i Grunden er det Surrogater for religiøse Værdier, som man tilbyder. De ny Riger er Erstatninger for Guds Rige, det jordiske Paradis, som man vil etablere, skal erstatte det himmelske.

Hvordan er det egentlig med vor Propaganda? Skal vi da ikke konkurrere med andre i Forsøget paa at fange Mennesker?

Mange føler det maaske en Smule beskæmmende, at vi vil konkurrere med de store Magter, men vi har simpelthen ikke nogen anden Mulighed. Der maa kæmpes om enhver Mennesjæl. Vi maa drive Propaganda -- ingen maa komme og sige: der er ikke nogen, som har spurgt mig. Ganske vist har vi ikke de samme Fordele som vore Konkurrenter: vi kan ikke varte op med alle de samme gyldne Løfter -- de andre imødekommer Menneskenes Ønsker langt mere end vi. Vi kan kun give Løfte om Himlen, ikke engang sikkert, men kun som en Mulighed og Sandsynlighed. Enhver maa selv medvirke dertil. Den Vej, som vi anviser Menneskene, er smal og stejl -- den Vej, som de andre anviser, er bred og let at gaa ad.

Vi kan ej heller appellere til Masseinstinkter som vore Modstandere. Vi er med andre Ord »langt tilbage« med vor Propaganda. Men der er dog ingen Grund til at fortvivle. Her gælder helt andre Love, her drejer det sig om den højere Matematik.

Vor Herre har heller ikke regnet med, at alle Mennesker kom styrtende hen til ham. Han døde ensom paa Korset, kun et Par Kvinder og en Yngling stod ved Korsets Fod. Da han sendte sine Disciple ud sagde han: Hvis de ikke vil lade jer komme ind i en By, saa ryst Støvet af jeres Fødder -- men forkynd alligevel at Guds Rige er nær.

Det vil sige, at Guds Rige kommer under alle Omstændigheder, hvad enten der er mange eller kun faa, som tror derpaa. Det kommer ovenfra, og den, der tager imod, han bliver frelst, den, der afviser, han bliver fordømt.

Den kristne Forkyndelse har altsaa en helt anden Betydning end den verdslige Propaganda. Den stiller Mennesket overfor Alternativet: Frelse eller Dø. Anden Udvej er der ikke. Vor Tids Slægt har ikke nogensomhelst anden Opgave end Vor Herre selv havde: at stille Verden, denne Generation, overfor Afgørelsen. Og det maa vi gøre i al Ydmyghed, men tillige ogsaa helt bevidst. Men det er kun faa, der frivilligt lader sig fange ind i Vor Herres Net -- man smutter stadig udenom. Man maa faktisk haabe, at der er endnu andre Muligheder for at redde denne vor Verden, ellers maa man simpelthen fortvivle. Men til syvende og sidst afhænger det dog af Vor Herre. Vi skal blot forkynde og bevidne, at hans Rige er kommet, og at vi tilhører ham.

Sognepræsten.

„Du er Petrus, og paa denne Klippe vil jeg bygge min Kirke, og Helvedes Porte skal ikke overvælde den. Og jeg vil give dig Himmeriges Nøgler. Og alt, hvad du binder paa Jorden, skal ogsaa være bundet i Himlene. Og alt, hvad du løser paa Jorden, skal ogsaa være løst i Himlene“.

Evangelium paa Apostilene
Peter og Pauls Fest

De generer sig ikke!

For nylig bragte et af de førende Dagblade i Anledning af den italienske Ministerpræsident Scelbas Besøg i Amerika en lille Notits, der faktisk virkede forfriskende mellem de utallige politiske Betragtninger om Statsmændenes Drøftelser og Konferencer. Det fortaltes i denne lille Meddelelse, at den italienske Ministerpræsident overfor Turiner-Bladet »Stampa« havde givet Udtryk for sin Forbløffelse over Amerikanernes religiøse Adfærd. Ved en Banket, hvori der havde deltaget op imod 2000 Personer, var der ikke en Sjæl, som havde taget noget til sig inden først at have gjort Korssets Tegn. Ligesaa overrasket var Scelba, da han ved en Frokost i det Hvide Hus saa alle uden Undtagelse — med Præsident Eisenhower i Spidsen (Præsidenten er som bekendt Medlem af den Presbyterianske Kirke) — bede om Guds Velsignelse, idet han samtidig gjorde Korssets Tegn og alle de tilstedeværende Ministre, begyndende med John Foster Dulles, fulgte hans Eksempel.

Scelba udtalte derpaa, at hvis man i Italien vilde indlede en Regeringsfrokost med at gøre Korssets Tegn, saa vilde der »rejse sig et Rama-Skrig fra Alperne til Sicilien«. Det engelske Blad slutter sin Notits med at konstatere, at de forskellige Former for Religiøsitet ofte undergaar en Kovenning, og at slige Ting idag er mere naturlige for Menneskene hinsides Dammen end for dem, der ikke er saa langt borte.

Men vi her i Europa har i hvert Fald Lov at glæde os over dette umiddelbare og enkle Udtryk for Religiøsitet »paa højeste Sted« hos Mænd, der idag er mere ansvarlige for Menneskehedens Ve og Vel end nogensinde før.

ORIENTERING

Hvad er Ekskommunikation?

I den nugældende Kirkelovbog handler Can. 2257 og 2267 om Ekskommunikation. Denne Straf udelukker fra det kirkelige Fællesskab og paafører Tab af en Del aandelige Goder og Rettigheder.

Er man gyldigt døbt, hører man for Livstid paa en eller anden Maade til Kristi Kirke. Alligevel kan man sætte sig udenfor det kirkelige Tros- og Livsfællesskab. Dette sker ved Frafald fra Kristendommen, ved haardnakket Benægtelse af eller frivillig yttret Tvivl om en eller anden Trossandhed eller ved Opsætsighed mod Paven og Brud med Kirkens Børn. Dette sker ganske automatisk, uden »Dom« af nogen Art. Der er ogsaa den Mulighed, at den kirkelige Myndighed er nødt til at udelukke en Katolik fra de Troendes aandelige Goder og Rettigheder, fordi den, der bliver straffet, har gjort sig skyldig i en meget stor

Aarets Pilgrimsfærd til Lourdes

Den oprindeligt forudsatte Messe paa Hjemvejen i Naadekapellet i Rue du Bac har maaltet udgaa af Rejseprogrammet, eftersom det store Kapel netop er optaget af Søstrene paa det Tidspunkt, hvor de danske Pilgrimme ankommer. I Stedet bliver der læst Messe i selve Sacre-Coeurkirken paa Montmartre (som ivojrigt ligger i Nærheden af Gare du Nord).

Den første Dag i Lourdes bliver der Messe ved Grotten. Messen læses af Mgr. C. Flandrup. Velkomsteeremonien ved Grotten finder Sted Kl. 10.30. Hver Eftermiddag er der Prædiken i en af Kirkerne umiddelbart efter Sakramentsprocessionen.

Det lille Pilgrimshefte, som alle Pilgrimme faar udleveret, er i Aar blevet udvidet bl. a. med et udmærket lille Kort over Lourdes samt Aabenbaringernes Messe paa Latin og Dansk med Noder. Dette er dog ikke ensbetydende med at man kan undvære Messebog og Salmehog.

Tre Biskopper til Skoleindvielse i Randers

For anden Gang i løbet af ganske kort Tid er der blevet indviet en ny katolsk Skole i Jylland. Umiddelbart efter Valfarten til Øm foretog Biskop Th. Suhr Indvielsen af den ny Skolebygning i Randers. Biskoppen var ved denne Lejlighed ledsaget af de norske Gæster, Biskopperne Mangers, Oslo, og Wember, Tromsø, som begge havde været med i Øm, samt af Generalvikaren, Mgr. C. Flandrup.

St. Knuds Skole i Randers er en af vore ældste Skoler, og man har gennem mange Aar med Længsel set hen til denne Udvidelse. Skolen oprette-

Synd. Er man saaledes faktisk sat udenfor Kristi Kirke, saa er man dog alligevel stadig forpligtet til at vende tilbage og søge Genoptagelse i Kirken og opgive Genstridigheden. Det er nemlig her som med en Desertør, der er rømmet fra Hæren: han er stadig forpligtet til at vende tilbage.

Kirkelovboken opregner henimod en halv Snes Goder og Rettigheder, der mistes som Følge af Ekskommunikationens Virkninger. De vigtigste er: Man maa ikke overvære Kirkens Guds-tjeneste (med Undtagelse af Prædiken), man maa ikke modtage de hellige Sakramenter, man kan ikke faa en kirkelig Begravelse, man er afskaaret fra Kirkens Aflad, Forbøn og offentlige Bønner m. m. Men med Hensyn til disse Ting findes der en skærpet og en mildere Form. De bandlyste inddeles endvidere i to Kategorier: »tolerati«, som de Troende ikke behøver sky eller undgaa, og »vitandi«, som er blevet ramt af en individuel Bandstraale og derfor maa skyes af de rettroende. Kirkelovboken opregner henimod 40 Tilfælde af Forseelser, der uden videre eller automatisk straffes med Ekskommunikation.

NOTER

Katolske Kvinder fra alle Lande i København

»Verdensunionen af katolske Kvinder« afholder — som allerede tidligere meddelte — Kongres i København i Dagene 27.—29. August. Det er Unionens Hovedbestyrelse, som har bestemt, at Kongressen i Aar skal henlægges til København og det er »Danmarks katolske Kvindeforbund«, som er Værter. Der ventes Deltagere fra Frankrig, Portugal, Spanien, Luxembourg, Tyskland, Italien, Holland, Norge, Sverige og Finland, og desuden er indbudt de tre nordiske Biskopper. Hver af Kongresdagene læses der Messe om Morgenen i Jesu Hjerte Kirke, og der afholdes derpaa om Formiddagen og Eftermiddagen Foredrag med forskellige Emner til Belysning af den katolske Kvindes særlige Opgaver i Kirke, Hjem og Samfund i vore Dage.

des allerede i 1868 og har siden da været den af vore Provinskoler, der har samlet langt det største Antal katolske Børn. Skiftende Sognepræster har tumlet med Planer om en ny Skolebygning, og nu er det altsaa lykkedes Randers' ihærdige Sognepræst, Pastor E. Boekenooen, at føre Projektet til Fuldstændelse.

Den ny Skolebygning ligger ved Udlyhøjvej og rummer fine ny Skolelokaler samt Bolig for Søstrene. Skolen menes at kunne tages i Brug efter Sommerferien, paa hvilket Tidspunkt den officielle Indvielse ogsaa ventes at ville finde Sted.

»Randers Dagblad« benyttede ivojrigt Bispebesøget i Randers til at interviewe Biskoppen, og under Overskriften »Vejen mod Kristnes Enhed — at leve sin Tro oprigtigt«, bragte Bladet 11. Juni Interviewet, hvoraf vi her bringer et Uddrag.

Biskoppen udtalte — ifølge »Randers Dagblad« — bl. a. følgende:

Miljøet savnes.

— Det er jo i almindelighed ikke let at tale om religion her i landet. Jeg har dog det indtryk, at interessen for religionen er stigende, siger Biskoppen og tilføjer med et smil: — Men man siger jo, at det er lettere at tale med jyder end ø-boer om den slags ting.

Den katolske kirke i Danmark kan notere fremgang, nærmest i de store byer. Det maa netop blive i de store byer, hvor man kan skabe noget i retning af et katolsk miljø. Det er ikke nemt for de enkelte katolske familier at leve så isoleret.

Der sker i dag næsten intet byggeri af kirker, min forgænger gennemførte så omfattende byggeri, at det indtil videre er tilstrækkeligt. Men mange af vore skoler bliver moderniseret og udbygget, det sker for tiden i Randers, Aarhus, Kolding og København.

I omegnen af København sker en udbygning. Der kommer en kirke i Lyngby, og flere kan ventes i Københavns omegn. Tre skoler bliver moderniseret, og der opføres en ny.

Et skred de seneste år.

— Og verdenskirken?

— Den katolske kirke står stærkt. Man ser mere og mere, hvad reformationen var for en ulykke for Europa, man ser, hvor ulykkeligt det er, at de kristne er splittede.

— Der er talt om vilje til at nærme sig hinanden.

— Der er sket mere i dette forhold de seneste 20—30 år end i de 400 år siden reformationen. Længslen efter en enhed er stærk i verden, og denne længsel er ikke ukendt i Danmark. Vi har lov at håbe, at noget er ved at forberede sig.

Hvad fremtiden vil bringe, kan man ikke sige. Som det ofte er fremhævet i kredse, som beskæftiger sig med disse tanker, er det bedste, der kan gøres, at katolikker såvel som andre kristne prøver at leve deres kristentro så oprigtigt som muligt. Vi må så sætte vor lid til, at vor fælles kærlighed til Kristus må blive vejen, som fører

os hen til den enhed, som Kristus selv har bedt om.

Teologer prøver kontakt.

— Det »praktiske« samarbejde?

— Det er ingen hemmelighed, at den katolske kirke ikke tager del i de store økumeniske møder, fordi den katolske kirke tror, at den selv er den egentlige kirke. Men det forhindrer ikke, at den katolske kirke følger hele den økumeniske bevægelse med den største interesse.

Der er megen kontakt i dag — så megen, at man ikke havde drømt om det for 20—30 år siden. Der sker samtaler på teologisk plan, og på den måde ryddes mange urigtige forestillinger af vejen.

— Folkekirken og frie kirker samles i angreb på det katolske dogme, at pavekirken er ufejlbarlig.

— Angrebene skyldes som regel, at man misforstår læren om kirkens ufejlbarlighed. I virkeligheden er den blot et udtryk for troen på, at Gud ikke vil tillade sin kirke at føre menneskene på vildspor, hvor det drejer sig om vejen til salighed, men drager omsorg for, at frelsesbudskabet til enhver tid forkyndes uforvansket og uafkortet.

lien faaet Lov til at gøre Brug af Tilbedelsen til at læse to — og eventuelt ogsaa tre — hellige Messer. Og da Kirker og Kapeller næppe kan rumme alle Troende har Kongresssekretariatet anbefalet at man benytter Foredragssale, Sportspladser, offentlige Pladser o.s.v. til Formaalet. Hele Vinteren igennem har der været afholdt et Utal af Studiekredse om eukaristiske Emner, i Særdeleshed Spørgsmaalene om det eukaristiske Livs Pleje inden for Familiens fire Vægge i Samfundslivet. 20. Januar i Aar læstes den første hellige Messe paa den ny Kongresplads — i Nærværelse af henimod 600.000 Troende. Med Mellemrum har der været samlet indtil 200.000 Personer til Messe paa »Maracana«-Stadion, en Gang lutter Unge, en anden Gang Mænd, og saadan har det været gentaget med bestemte Mellemrum. Og noget tilsvarende har der været arrangeret i alle større Byer i Brasilien, blot i mindre Format.

Hele det organisatoriske Arrangement, Samarbejdet mellem de mange forskellige Kommissioner, har været ledet af Kongresssekretariatet og Centralkomiteen. En »teologisk« Kommission har udarbejdet Emnerne for de enkelte Kongresdeltagergrupper, saaledes at Spørgsmaalene kan blive behandlet for Akademikere, Seminariester, for Arbejdere og Bønder, Familiefædre og -Mødre, alt efter de enkeltes Form. »Kommissionen for kirkelig Kunst« foranstaltede en Konkurrence om Alteret paa Kongrespladsen, og fra alle Egne af Brasilien er der strømnet Gaver — i Form af Kostbarheder — ind til Fremstillingen af den store Monstrans, der skal benyttes ved Kongressen: værdifulde brasilianske Ædelstene, deriblandt en Topas paa 500 Gram. Til Fremstillingen af denne Monstrans, som i øvrigt bliver 2,50 m høj, vil der blive brugt 150 kg Guld

36. Eukaristiske Verdenskongres.

Et Land forbereder sig til „Kristi Legems Fest“

I disse Maaned er forbereder hele Brasilien sig — fra Nord til Syd — til Aarets store Begivenhed: den 36. eukaristiske Verdenskongres, der finder Sted 18.—25. Juli i Rio de Janeiro. Et »forberedende eukaristisk Aar« indledtes 18. Juli 1954. Paa daværende Tidspunkt blev der overalt i Landet, i alle Katedraler, Sognekirker og Kapeller, i Storbyerne saa vel som i de mest afsidesliggende Flækker, endog der, hvor der hverken var Præst eller Tabernakel, ja endog paa »Costeiros'erne, der opretholder Forbindelsen mellem de store Havnebyer, allevegne blev der paa samme Tidspunkt afholdt en »Hellig Time« med Bønner, som Kardinal-Ærkebiskoppen af Rio de Janeiro personlig havde affattet. Samme Eftermiddag afholdtes der paa »Maracana« Stadion i Rio en eukaristisk Højtidelighed, hvor 250.000 Mennesker bad om Velsignelse for den forestaaende Verdenskongres. Om Aftenen celebrerede Kardinal-Ærkebiskoppen en Aftenmesse samme Sted og i samme Intention.

Samtlige brasilianske Biskopper har i det forløbne Aar proklameret den aandelige Forberedelse til den eukaristiske Verdenskongres som Aarets vigtigste Sjælesorgsaneliggende, og udsendt konkrete Direktiver for den religiøse Fornyelse. I flere Diocæser har der endda været afholdt »forberedende eukaristiske Kongresser«. Man mener paa denne Maade at have skabt den bredest mulige Basis for den store Begivenhed. I Kongresbyen afholdtes der i det forløbne Aarstid adskillige Missionsuger, i Løbet af hvilke Sog-

nejeftligheder eller Missionspræsterne opsogte saa godt som alle Familier i deres Hjem, de gamle og syge paa Hospitaler og Alderdomshjem, Fabrikker, Kaserner, Skoler, Fængsler, kort sagt alle Vegne. For at gøre det muligt for alle Troende at komme til Søndagsmesse, har alle Præster i Brasi-

Udsigt over Buenos Aires

og Sølv, 4 Rubiner à 28 mm, 48 store og 180 mellemstore brasilianske Ædelstene, 200 smaa, 400 større og 80 meget store Brillanter samt en Akvamarin paa 500 g. Den »liturgiske Kommission« træffer Forberedelse til alle de Messer, som mindst 20 Kardinaler, 600 Biskopper og 10.000 Præster vil læse under Kongressen. Det brasilianske Bønnens Apostolat har stillet 300 Ciborier til Raadighed og Børnenes eukaristiske Korstog det tilsvarende Antal Patener. En Biskop i Syd-Brasilien har skænket Hvide og Vin til de mange Messer, og en Række Foreninger, der fremstiller Paramenter, kappes med Ordenssøstre af alle mulige Klostersamfund om at fremstille de liturgiske Dragter. Dioceses Ilheos — hvortil Porto Seguro hører, Opdagernes første Landingsplads — stifter Korset til Højalteret paa Kongrespladsen; det bliver af »pau brasil«, af »brasiliansk« Træ. En Kristusfigur i Legemsstørrelse vil blive skænket af et andet Diocese. Dette Kors, Tegnet paa Forløsningen, skal rejse sig over Alteret, hvor den mystiske Gentagelse af Korsofferet finder Sted, som det egentlige Symbol paa dette »Terra de Santa Cruz«. En Musik-Kommission har udvalgt Kongreshymnen mellem 175 indsendte Forslag — Valget faldt paa en Tekst af Don Marcos Barbosa OSB; den er baade enkel og pompøs, og et Kollegium af Dommere — deriblandt saavel inden- som udenlandske Musikpersonligheder — valgte blandt 227 Forslag en Melodi af Maestro Maximiliano Hellmann. To Radiostationer bringer fire Gange ugentlig Sanctus og Agnus Dei af IX Gregorianske Messe, der skal synges saavel ved Aabnings- som ved Afslutningspontifikalmessen. Et Kor paa 100.000 Sangere indøver flittigt Korsangene. En »Kommission for Udstillinger m. v.« forbereder en Missionsudstilling, en Udstilling af kristen Kunst, et Overblik over Kirkens pædagogiske Virke i Brasilien samt over kirkeligt Caritasarbejde og en Kateketisk Udstilling. I forskellige offentlige og private Bygninger er der blevet stillet Lokaler til Disposition for Udstillinger, og »Kommissionen for Pilgrimage« sørger for Logis i Hoteller, Pensioner, Ordenshuse og i Familier, endvidere opsættes der Hjælpe- og Samariterstationer. Allerede i Februar i Aar var man oppe paa 800.000 reserverede Pladser, et nyt og slaaende Bevis paa Nationens Mentalitet og de brasilianske Familiers velkendte Gæstfrihed.

Kommissionen har endvidere udsendt Bykort og Førere og i Samarbejde med særlige Komiteer for de udenlandske Kolonier i Brasilien vil der endvidere blive etableret en Slags Tolktjeneste paa alle mulige Sprog. I November 1954 traadte »Kommissionen for Propaganda« sammen for at vælge de Plakater, der var fremstillet med Henblik paa Reklame for Kongressen. Man har ligeledes optaget Kontakt med Landets Radiofoni, med det Resultat at alle Rio's 22 Sendere holder bestemte Sendetider aaben for Kongresledelsen.

Den vanskeligste Nød at knække for

Organisationen var Spørgsmaalet om en egnet Kongresplads. Rio de Janeiro, der ligger gemt mellem Havet og Bjærgene — som Byen iøvrigt har at takke for sin verdensberømte Skønhed — havde nemlig ikke nogen Plads til en Foranstaltning af disse Dimensioner. Man tænkte først paa Lufthavnen »Santos Dumont« i Byens Centrum, men det var forbundet med alt for store Vanskeligheder at lede den store Trafik over til den anden internationale Lufthavn »Galeas«. Derpaa tog man en tidligere Plan op: Højdedraget »Santo Antônio« i selve Byen blev rømmet og »flyttet« og bogstavelig talt sænket i Havet, saaledes at der skabtes en Plads paa 300.000 Kvadratmeter, hvor man uden Vanskelighed kan modtage de 2.000.000 Kongresdeltagere, som man kalkulerer med. Borttransporten af de enorme Jordmasser skred hastigt frem og allerede 20. Januar var man saa vidt, at der kunne læses en Midnatsmesse, under hvilken ikke blot Korene kunne vise, hvad de kunne præstere, men ogsaa Belysningsanlæg og Højttaleranlæg kunne prøves.

Den brasilianske Forbundsregering har ved imødekommende Støtte bidraget sit til Løsningen af Pladsproblemet, og selv om Kirke og Stat officielt er adskilt i Brasilien, saa har man steds fundet stor Forstaaelse og Støtte hos de offentlige Myndigheder. Paa Foranledning af den afdøde Præsident, Getulio Vargas, har Republikens nuværende Præsident, Dr. Joao Café Filho, for nogle Maaneder siden stiftet en Kommission af Ministre, som skal tage sig af alle i Forbindelse med Kongressen værende Problemer. Han selv har tilstaaet Kongresledelsen alle tænkelige Lettelser. Paa Foranledning af Regeringen udsender det brasilianske Postvæsen endvidere Frimærker med

et Motiv fra den eukaristiske Verdenskongres.

Man kan kort sagt ikke tænke sig noget bedre Medarbejderskab blandt Landets Befolkning. Saavel Undervisningsinstitutter som Handels- og Industriforetagender har givet konkrete Beviser paa deres begejstrede Deltaelse; et Byggefirma har saaledes — for blot at nævne eet Eksempel — stillet alt det Træmateriale gratis til Raadighed, som var nødvendig til de fornødne Bygninger paa Kongresområdet. Hundredevis af Dampere og Baade agter at deltage i Afslutningsprocessionen langs Guanabara-Bugten, forrest Enheder fra Krigsmarinen, fra Handelsflaaden samt de for de forskellige Egne af Brasilien saa karakteristiske Baadtyper, de særpregede »jangadas« fra Ceara.

I denne Sammenhæng maa man nævne en Skrivelse fra Foreningen af »Cronistas Carnavalescos«. Kardinalen i Rio de Janeiro havde udsendt en Appel, hvori han bad hele Landet, men især selve Kongresbyen, om at begynde Aaret 1955 med Bøn. Dette Ønske imødekom samtlige Forlystelsesorganer og meddelte i nævnte Skrivelse Kongressekretariatet, at man — for at give Plads for den katolske Kirkes religiøse Højtideligheder — vilde undlade alle de til Nytaarsnat berammede Festligheder og Foranstaltninger og at man agtede at offentliggøre denne Beslutning og give den videre til Turistsammenslutningerne og Politiet.

Et uvurderlig Bidrag til Forberedelsen af den eukaristiske Verdenskongres yder alle Landets Syge: de beder alle og ofrer alle for at de eukaristiske Festsdage maa bære den Frugt, som saavel Brasilien som hele den katolske Verden saa brændende nærer Ønske om.

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København:

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10; 11,30.

Jesu Hjerter (Stenosgade 4): 6; 7; 8; 10; 11,30.

Sakraments (Nørrebrogade 27): 8; 9; 10; 19,30.

St. Mariæ (Jens Jessens Vej 7): 8; 10.

St. Andreas (Ordtrup): 7; 8; 10.

St. Therese (Bernstorffsvej 54): 7,30; 9; 11.

Immaculata (Strandvej 94): 7; 10.

St. Joseph (Griffenfeldtsvej 44): 6; 9.

St. Augustin (Jagtvej 183): 8.

St. Annæ (Sundby): 8,30; 10.

St. Antoni (Brønshøj): 8; 10.

Hvidovre (Strøbyvej 2—4): 8; 9,30.

*

Nordsjælland:

Dragør (Øresundsallé 48): 10.

Lyngby (Lyngbygaardsvej 1): 8; 9; 10; 11,30.

Farum (Gl. Farumgaard)

Hørholm (Marievej): 8,30.

Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.

Aasebakken (Vor Frue Kloster): 8,15.

Fredensborg (Bournonvillesvej 2):

IIenv. Tlf. Fredensborg 70.

Helsingør (Nygade 8): 8; 10.

Asserbo (Skovbovej)

Trørød (Vor Frue Kapel)

*

Øvrige Sjælland:

Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6; 8; 10.

Taastrup (Køgevej 162): 7,30; 10.

2. + 4. Søndag dog kun: 8,45.

Glostrup (Mellemvej 4): 2. + 4. Søndag: 10.

Køge (Bjerggade 22)

Ringsted (St. Knudsgade 19): 8; 10.

Holbæk (Kastanievej 17): 7,30; 9,45.

Kalundborg (Lundemarken 15).

Nykøbing Sj. (»Klitborg«, Klitborgvej)

Slagelse (Frederiksgade 7): 8; 10.

Næstved (Præstøvej 29): 8; 10.

Vordingborg (Chr. Winthersvej):

1. + 3. Søndag i Md.: 8; 10.

Ledreborg (Slotskirken)

Allerslev Kloster (pr. Lejre)

Kirken ekskommunicerer Peronisterne

Konsistorialkongregationen udstedte i Torsdags en Erklæring om Ekskommunikation af samtlige de Personer, som er meddelagtige i de voldelige Overgreb mod den katolske Kirke i Argentina. Erklæringen er underskrevet af Kardinal Piazza og publiceredes i »Osservatore Romano«. Erklæringen henviser til de Paragraffer i den kanoniske Ret, som i første Række omhandler Krænkelser af Kirkens Frihed (KNA).

Den nu offentliggjorte Ekskommunikation er Kirkens længe ventede Reaktion i den Strid, som har udviklet sig mellem den katolske Kirke og Staten i Argentina siden September ifjor, og som kulminerede med Udvisningen af de to Gejstlige, Hjelpebiskoppen af Buenos Aires, Mgr. Emanuele Tato, der er Generalassistent for den Katolske Aktion i Argentina, samt Provikaren for Ærkebispedømmet Buenos Aires, Mgr. Ramon Novao. — De to Kirkefyrster ankom umiddelbart efter Udvisningen til Rom, hvor de blev modtaget af den Hellige Fader (KNA).

(Iøvrigt henvises til Meddelelser paa Bagsiden).

*

De seneste Begivenheder i Argentina forud for Ekskommunikationen af Præsident Peron og Urolighederne var følgende:

Sekretæren for det ærkebiskoppelige Ordinariat i Buenos Aires, Domkapitular Antonio Aguirre, havde ved Ugens Begyndelse i et meget skarpt Dementi tilbagevist de peronistiske Regeringskredses Paastand om, at Katolikker i den forudgaaende Week-end skulde have brændt det argentinske Nationalflag. »Enhver, der beskylder Kirken eller Katolikkerne for en saadan Skændselsgerning, gør sig skyldig i en offentlig Løgn«, erklærede Domkapitular Aguirre paa en Pressekonference. Han gav endvidere Meddelelse om, at Politiet var trængt ind i det ærkebiskoppelige Palæ og havde foretaget en indgaaende Husundersøgelse efter Arrestationer af de 430 Katolikker, som efter et Angreb af Peronisthorderne paa Katedralen i Buenos Aires havde forskanset sig i Kirken med Henblik paa Muligheden af et nyt Angreb. Politiet var ved denne Husundersøgelse trængt helt ind i Kardi-

nal Luis Copellos Privatgemakker. Kardinalen opholder sig midlertidigt i sin Sommerbolig som Rekonvalescent. Forværringen i Kardinalens Helbredstilstand maatte iøvrigt føres tilbage til den spændte Situation mellem Stat og Kirke i Argentina, udtalte Domkapitularen.

Vatikanets officielle Organ »Osservatore Romano«, henviste sidste Mandag til, at Regeringen Peron faktisk udøver et totalt og effektivt Monopol paa Efterretningstjenesten i Argentina.

Iøvrigt fortsattes Forfølgelsen af Katolikkerne i den forløbne Uges første Dage. Peron havde sidste Mandag indkaldt det argentinske Kabinet til et ekstraordinært Møde, hvor Perons Tilhængere rettede meget skarpe Angreb paa Kirken. Samtidig kom det til flere og alvorlige Sammenstød mellem Perontilhængere og Katolikker rundt om i Byen. Henimod 650 Katolikker blev arresteret. Under Mødet i Parlamentet talte Repræsentanter for det oppositionelle radikale Parti Kirkens Sag og henviste til, at det var Perons Tilhængere, der havde paabegyndt Kirkekampen. Perons Tilhængere fremsatte Forslag til Lov om, at den argentinske Nationalhelt San Martius jordiske Rester, som for Tiden opbevaredes i Katedralen i Buenos Aires, skulde fjernes fra Katedralen og bisættes i et nyt »nationalt Pantheon«, med den Motivering, at Kirken ikke var et egnet Hvilested for Nationens Helte.

I en Radiotale sidste Mandag Aften truede Peron med yderligere Overgreb fra Peronisterne, »som kunde stille ti mod een«, dersom »de Klerikale ikke tager mod Fornuft«. De pe-

ronistiske argentinske Fagforbund, som frem for alt i deres Presse-gangne Gange har opfordret til Kamp imod Kirken, proklamerede Generalstrejke i Tirsdags. Der har siden Tirsdag hersket en Art Gadekampstemning i den argentinske Hovedstad.

Arrestationsbølgen, som i Øjeblikket hærger Landet, sker paa Foranledning af Indenrigs- og Justitsminister Angel R. Borlenghi, som i Folkemunde gaar under Navnet »Argentinas Berija«.

J korte Træk -

Pave Pius XII har overfor Biskoppen af Le Mans givet Udtryk for sin Deltagelse med Anledning af den store Væddeløbsulykke (KIPA).

I Fremtiden vil alle amerikanske Mønter og Pengesedler komme til at bære Paaskriften »In God We Trust«. Der foreligger Udkast til en Lov om at alle Pengesorter vil blive mærket saaledes. Enkelte Frimærker og Mønter bærer allerede den Paaskrift (KIPA).

Kardinal Wendel, München, meddelte for ganske nylig de lavere Vieser til 44 Jesuitterskolastikere i Berchmannkolleg udenfor München. Det er det største Antal paa en Gang efter Krigen. I Øjeblikket studerer der 146 Skolastikere ved Kollegiet. Blandt disse er der Tyskere, Østrigere, Schweizere, Englændere, Irlændere, Amerikanere, Indere og en Japaner (KNA).

Ved en Restaurering i 1877—89 mistede Thomas-Kirken i Leipzig det Udseende, som den havde paa Johann Sebastian Bachs Tid. Nu overvejer man Muligheden af at føre den tilbage til det oprindelige Udseende (KIPA).

Den hellige Thomas af Aquina Institut i Kypota (Japan) har tilendebragt Oversættelsen til japansk af »Summa Theologica« og afgivet de første 90 Spørgsmaal om Gudsbeviset til Trykning (KIPA).

Møn:
Steege (Katedralvej 40): 10. Juli: 10.
Nordfeld: 14. August: 10.

*

Lolland-Falster:
Nykøbing F. (Bispegade 12)
Stubbekøbing (Vestergade 5)
Maribo (Ny Østergade 4): 9; 10,30.
Nakskov (Bredgade 47)

*

Fyn:
Nyborg (Vindingevej): 7,30; 10.
Odense (Albanitorv): 8; 10.
Odense (Hospitalet, Hjallesøvej): 6.
Dalum (Kloster)
Assens (Nørregade 3)
Svendborg (Havnegade 1)

Langland:
Rudkøbing (Brogade)

*

Jylland:
Aarhus (Ryescgade 26): 7; 8; 10.
Aarhus (Hospitalet, Bülowsgade): 6.
Odder (Holsteinsgade 25): 3/7-17/7-7/8: 10.
Pindstrup (Ringsø): 10/7: 9,30; 24/7: 16,00; 14/8: 9,30.
Grenaa (Aholdshotellet): 17/7.
Ulstrup Mark (pr. Stenvad): 31/7.
Fredericia (Sjællandsgade 50)
Randers (Thorsgade 22): 7; 10. 10/7 og 14/8 dog: 7; 11.

Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10.
Silkeborg (Hostrupsgade 16)
Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10
Viborg (St. Leonisgade 12)
Horsens (Nørregade 19): 7,30; 10.
Veile (Blegbanken)
Kolding (Kralundsgade): 7,30; 9,30.
Haderslev (Mariegade 8)
Sønderborg (Ringriddervej 35)

Øm (»Ømborgen«, Emborg pr. Alken)

Bornholm:
Rønne (Østergade 59): 8; 9,30.
Aakirkeby (Gregersgade 20)

Sydsverige:
Malmö (Kanalgatan 2): 8; 10.
Lund (Råbygatan 9 A): 8; 10.
Landskrona (Stora Strandgatan 12)
Helsingborg (Munkavangen): 9; 11.

Da der for en Del af ovennævnte Steders vedkommende ikke foreligger Oplysninger om Tidspunkter for Søndagsmesserne, bedes man søge Oplysning ved Henvendelse paa Stedet.

Husk:
Du har ogsaa Pligt til — hvis det da overhovedet er muligt — at gaa til Messe i Ferietiden om Søndagen!

MENNESKEFISKERE

Bogen af samme navn kender du selvfølgelig. Hvis ikke, kan jeg kun anbefale at læse den. For den opridser et dramatisk billede af moderne menneskefiskere, som er både oplysende og opildnende.

Det var Petrus, som først af alle af vor Herre blev kaldt menneskefisker og kaldet til at arbejde som sådan. Men lige fra Kirkens første tider var det alle kristne, der hjalp med i apostolens menneskefiskeri. Det får man en levende fornemmelse af, når man læser Pauli breve og lægger mærke til de mange navne på kvinder og mænd, yngre og ældre, velhavende og fattige, som havde hjulpet Sankt Paulus i hans medarbejdere, sine kære venner; han sender dem hilsener og opmuntringer og takker dem for forbøn, hjælp, personlige tjenester og uselviske ofre for Guds sag.

Alle kristne, især de unge med deres idealisme og varme kærlighed til Kristus, kan være og burde være menneskefiskere. Lad dem da som Petrus kaste garnet ud på Jesu bud, og lad dem, der har øren at høre med, forlade alt og følge Ham.

paler.

Husk sedlen

DUK's arrangementer i ØM:

Arbejdslejren: 25. juni—3. juli.

Juniorlejren: 16.—23. juli.

Sommerskole: 24.—30. juli.

Nordisk Lederskole: 1.—7. august.

DUK's ordinære generalforsamling: 31. juli.

Århus KUK: sø. d. 26. cykletur til Pindstrup, hvor der er Kristi Legemsprocession.

To. d. 30. cykletur ud i det blå.

Ordrup KUK: week-end sejltur til Hveen, lø. d. 25.

Ugens samtale

— Ja, du må altså undskylde, at jeg vender tilbage til spørgsmålet om troen.

— Gør ikke spor. Bare kom med det.

— Jo, ser du, jeg kan altså ikke forstå, hvorfor der ikke er mange flere danskere, der bliver katolikker.

— Hm.

— Det er jo da sådan, at folkekirken er stærkt på retur, og der er et stort religiøst behov i Danmark, som folkekirken ikke kan dække.

— Du har ganske ret.

— Jamen, hvorfor søger danskerne så ikke i store skarer til den katolske kirke?

— Åh, der er såmænd mange års-

ger. Men fejlen er vel først og fremmest vores, katolikernes.

— Hva' beha'r?

— Ja, det er desværre sandt. Vores store fejl er, at de fleste af os slet ikke er katolikker.

— Hva' siger du?

— Jeg mener: ikke *rigtige* katolikker, ikke 100 % og ikke alle døgnet 24 timer. Vi er for sløve, vore hjerter er for kolde, vi er for dovne og slappe og magelige, vi tænker for meget på os selv.

— Nåh, de katolikker, jeg kender, er da meget rare mennesker.

— Ja, der har vi det. »Rare«! Jo, go'morgen mine blanke støvler! Men katolicisme har ikke noget med rarhed at gøre. Katolicisme er først og fremmest kærlighed, kærlighed til Gud og til *alle* vores medmennesker, uden undtagelse.

— Jamen, man kan da ikke elske alle, man er jo da ikke sådan herre over sine følelser.

— Næ, det er rigtigt nok. Men kærlighed i denne forbindelse bygger heller ikke på følelser, den er først og fremmest et spørgsmål om god vilje. Man skal *ville* gøre alt for Gud og sin Næste, på en taktfuld og ikke påtrængende måde, vel at mærke. ALT. Og hvad gør vi? Kun meget lidt, hvis vi da overhovedet gør noget omhelst. Vi skulle virke ved vores strålende eksempel, ak ja, vi ved udmærket hvordan det skulle være. Og vi ved også, at vi kunne få styrken til at give det gode eksempel, hvis blot vi bad om den. Men vi er for kolde og slappe.

— Du er hård!

— Jeg er bedrøvet og skamfuld. Og så — og mest — på mine egne vegne. Og så er der forresten en ting til, og det er dette: hvor skulle danskerne egentlig komme til at kende katolicismen fra?

— Fra jer, naturligvis.

— Ja, netop. Men se til, om vi virkelig gør en indsats! Vi virker ikke ved vort gode eksempel, mange af os tør såmænd ikke engang vedkende sig vores hellige tro, bare vi udsætter os for de mindste ubehageligheder af den grund. Kun sjældent gider vi svare, når katolicismen bliver angrebet i aviserne, i radioen høres praktisk talt aldrig et katolsk ord, vore bedste bøger er forlængst udsolgt og de fleste er ikke genoptrykt, og så videre. Hvordan ville du egentlig have, at Danmark nogensinde skal blive katolsk igen, når vi bærer os ad på den måde!

Ikke for penge

En kendt amerikansk filmsstjerne besøgte engang en lejr for spedalske. Her traf hun en nonne, som var i færd med at vaske de spedalskes tøj.

Full af væmmelse udbrød hun: »Det arbejde ville jeg ikke påtage mig for 100.000 dollars!«

»Jeg heller ikke!« svarede nonnen.

Kører du aldrig med toget?

Så skulle du huske at »glemme« en folder, når du stiger ud!

Send Os Sager

I sidste nummer bragte vi en liste over ting, som vi i høj grad mangler på ØMBØRGEN. Men vi har mange flere punkter på ønskesedlen, så mange, og så forskellige, at det skulle gå meget mærkeligt til, om ikke De skulle have lyst til at forære os en eller flere af dem. Der er store ting og der er små ting, der er billige ting og der er mindre billige ting, så mon ikke ...?

Her er lidt mere at vælge imellem:

Kasseroller.

Kander, af rustfrit stål med træhåndtag.

Madrasser.

Uldtæpper (men ikke vattæpper! For de kan ikke vaskes!).

Håndklæder.

Sengelinned til præsteværelset.

Vi vil ikke love at rejse Dem en mindesten til tak for Deres gave, men De kan være forvisset om vor forbøn og vor taknemmelighed.

Tingene — eller penge til indkøb af sådanne (skriv selv, hvad De ønsker pengene brugt til!) — bedes sendt til Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

GRAMMOFONPLADER

Benediktiner-Klostret Montserrat i Spanien

- 131 Salve solemne. Med orgel (Moya) ... kr. 13,00
- 132 Salme Montserratina. Med orgel (Nicolau). - Virolai. (Verdaguer-Rodoreda) kr. 13,00
- 133 O Sanctissima. Med ork. og org. (Mitterer). - Ave Maria (Victoria) ... kr. 11,00
- 134 O vos omnes. (Liturgisk motette. (Victoria). - Ave virgo (Guerrero) ... kr. 13,00
- 135 Nigra sum. Liturgisk motette. (Victoria). - O Domine Jesu. (Victoria) kr. 13,00
- 136 Stabat mater. I og II del (Palestrina) kr. 13,00
- 137 Stabat mater III del. (Palestrina). - Sanctus og benedictus. Fra messen »Ascendo« (P) kr. 13,00
- 138 Animam meam dilectam. Motette. (Victoria). - Kyrie og sanctus. Fra »Missa quarti Tini« (V) ... kr. 13,00
- 139 Miserere. I og II del (Goicoedhea) ... kr. 13,00
- 140 Ego sum. Motette. (Palestrina). - Amicus meus. Motette. (Casnovas) kr. 13,00
- 141 O vos omnes. Motette. (Casals). - Exultate. Motette. (Palestrina) ... kr. 11,00
- 142 Ave Christie. I og II del (de Pres) ... kr. 11,00
- 143 Cancó de la Moroneta (Nicolau) - Puig floriu (Verdaguer y Roma) ... kr. 13,00
- 144 Morenita es la Nina (Lopez - Ay, que dolor! (Cererols) ... kr. 13,00
- 145 Virolai de Montserrat. (Verdaguer-Rodoreda) - Salve Montserratina (Nicolau) kr. 13,00
- 146 Cancó de Maig (Verdaguer og Re-damilans) - Cancó de l'albada (Navarro og Muset) kr. 13,00

Sommermødet i Magleås

For snart længe siden stod her i bladet to artikler, der fortalte om et katolsk sommermøde på Magleås højskole i dagene 8.—14. august. For den opmærksomme læser tydede artiklerne på, at man snart ville høre mere og det var også arbejdsudvalgets mening. Men man blev nødt til at stoppe, for i løbet af få uger strømmede tilmeldelserne til. For nogle uger siden placerede man så mange som muligt indenfor de givne rammer, og de sidst ankomne forespørgsler måtte desværre besvares negativt. Arbejdsudvalget har derfor besluttet at indbyde alle

interesserede til »Åbent hus«, torsdag den 11. august. Det ville være udmærket at komme fra kl. 19.30, således at alt er rede til kl. 20. Pastor Peter Schindler har nemlig lovet på dette tidspunkt at fortælle om sin oversættelse af det Gamle Testamente, som han er i fuld gang med, og det er kun naturligt, at man benytter hans ophold i Danmark til at orientere større kredse om dette arbejde, der rummer endnu større problemer end hans fordanskning af Ny Testamente. Arbejdsudvalget håber på at kunne byde på en kop the, hvorefter pastor Schindler skulle have lejlighed til at svare på spørgsmål og til at give aftenen en

passende afslutning. Men foreløbig: sæt kryds i lommebogen.

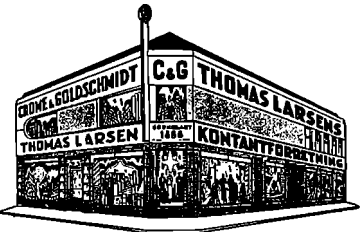
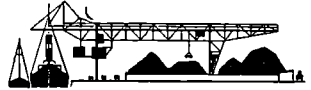
Kjeld Geertz-Hansen.

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

finder Sted fra Mandag Aften den 15. August til Fredag Morgen den 19. August og ledes af Sognepræsten i Aarhus, Pater K. Pauli S. J.

Prisen for Deltagelse er 30 Kroner, alt indbefattet.

Tilmeldelse bedes venligst sendt til Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej 15, Kolding.

<h1>Roskilde</h1>		<i>Gør Deres Indkøb i</i> Sambo Sct. Olsgade 8 . Tlf. 3129 <i>Alt i Chokolade Is og Konfektur</i>
Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Ols. 13, Tlf. 157. Leverandør	K. A. JØRGENSEN Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778	<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigarer
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Weiczmann aul. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udlærer arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvisitter Læsekredse - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131</i>
P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner	Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN <i>R. Guhl's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner
Mønsterbageriet Olsgade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter	Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 9 . Tlf. 1178	 Hjørnet af Algade og Olsgade Bedste indkøbested i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber <i>Tømrermester.</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.	
<h1>Nakskov</h1>		<i>Reserveret</i> H. J.
Nye Tempus Ur. - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner	Chr. Steffensen <i>Herrekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni-Juli

26. S. *) *Apostlene St. Petrus og St. Paulus* (971—98); 2. Bøn: 4. Søndag e. P. (666); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: Søndagens (668).
27. M.†) *4. Dag i St. Johannes Døbers Oktav* (957—97); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
28. Ti. *Vigilie til St. Petrus og St. Paulus* (968); 2. Bøn: St. Irenæus (964), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); alm. Præf. (525). — Eller: *St. Irenæus* (964); 2. Bøn: Oktaven (957), 3. Bøn: Vigilien (968); alm. Præf. (525); sidste Ev.: (970).
29. O. **APOSTLENE ST. PETRUS OG ST. PAULUS** (971—98); Præf. (524).
30. T. *St. Pauli Ihukommelse* (976); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (524).
1. F. **VOR HERRERES JESU KRISTI DYREBARE BLOD** (978—99); 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktav af St. Johannes Døbers Fødsel (957); Præf. (517).
2. L. *Jomfru Mariæ Besøgelse* (980—100); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Processus og St. Martinian (982); Præf. (522).
3. S. *5. Søndag e. Pinse.*

*) Søndag den 26. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt af Peterspenge.*

Redaktionelt

I Juli Maaned er Redaktionen lukket paa Grund af Ferie. Post kan dog uændret sendes til Redaktionsadressen. Torsdag 28. Juli er Kontoret alletaaent som sædvanlig.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdoms

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 **Post-Giro Nr. 57042**

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. *Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.*

Announceafdeling: Fru F. Lùders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) **Post-Giro Nr. 58965**

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

STENONIANA

Nr. 2 i denne skriftrække, hvor en lang række internationale teologer og videnskabsmænd begrundet vor berømte landsmands helgenkåring, er lige udkommet.

Kr. 6.- pr. årgang

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

KØB OG SALG

faste ejendomme - pantebreve

Arne Kaae
administrator
cand. jur.

Henrik Trebbien
vekslerer

Vester Voldgade 94
Minerva 3294 - Minerva 3207

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Vore Feriebørn

Vi har yderligere modtaget: F. H. J. 10; E. S. 25; C. S. 10; J. Nielsen 10; A. A. 10; B. L. Scavenius 25; S. N. 20; Inger Høyer 25; E. W. 25; J. G. 5; Familien J. Lange 10; K. K. 25; Søren Lund 5; K. Simonsen 10; F. I. P. A. 4, tilsammen 219 Kr. Hjertelig Tak paa Feriebørnernes Vegne.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE 4

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Svends Vinduespolering

EVA 6000

Svend pudser alt - over all
Vinduespolering
er en Tillidssag - Tilbud gives

Katolsk børnehavelærerinde,

søger værelse 1/7, helst Vesterbro, Valby eller Sydhavnen. Henv. Palæ 2323 mellem 9,30—16.

DØDSFALD

Hofjægermesterinde

Lili Garth-Grüner

f. Arntzen,

døde stille den 17. juni 1955.

Børn, Børnebørn og
Oldebarn.

Bed for hendes sjæl.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Katolsk
Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

Film-Oversigt

GULD PÅ GADEN +++ § 2 c
to rivaliserende bander kæmper om rovet fra et heldigt juvelkup, hvis forløb vi følger gennem 25 fabelagtige minutter. Som dokumentarisk redegørelse for et fint indbrud er den excellent, dog vil det være såre svært at

eftergøre, da der faktisk kræves meget specialværktøj.

NYE STJERNER (+) 2 b C-S
filmatiseret Broadway-revy af den hårdkogte og kolde slags. Mentaliteten synes mere amerikansk end europæisk. Bedst var en skrap parodi på »En sælgers død«, hvor forbryderens eneste søn er blevet hæderlig!!

TOSSET EFTER MÆND +++ 2 a
lystlig fortsættelse af havfruefilmen »Miranda på krogen«. Om en havfrue, der 14 dage over sin jordiske — for overpartens vedkommende tvillingelignende — slægtnings plads og laver utrolig ballade. Very british!

C-S: Cinemascope.

*

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93 Telefon 2402</i></p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 . Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 93</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sot. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Snedemester</i> <i>Vestergade 16 . Telefon 1317</i> Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre</i> <i>Munkedamovej Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Strandbygade 25 . Telf. 1667</i> Tlf. 1667 <i>Alt i Kød, Flæsk og Paalæg</i> <i>Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>	<p>S. P. TOBISEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAQT 1898 <i>Telf. 735, Torvet, Esbjerg</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 22 47 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> <i>Skolegade 39, Tlf. 144</i> Esbjerg</p>	<p>RESERVERET</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Kirken opfordrer ikke til Voldshandlinger

Rom: Peron burde have forhindret Blodsudgydelser

»Det smertes alle Katolikker Verden over dybt i deres Hjertes at erfare, hvor megen Blodsudgydelse, der har fundet Sted i Argentina,« erklærede Radio Vaticana i en Udsendelse i Forbindelse med Urolighederne i Argentina. Det vilde være forhastet, fortsætter Vatikanerradioen, om man allerede paa nærværende Tidspunkt vil udtale sig om hvorvidt Urolighederne staar i Forbindelse med Konflikten mellem Stat og Kirke eller ej. Kirken hverken provokerer eller ophidser nogensinde til Voldshandlinger. Tværtimod fordømmer den alle slige Ting og søger at afholde enhver fra uoverlagte Handlinger. Kirkens Triumf er at være fri for enhver Form for Smuds og Blodsudgydelse. »Ogsaa i Tilfældet Argentina kunde og burde al Blodsudgydelse klogeligt være forhindret af den Person, som indtil i gaar vidt og bredt publicerede, at han holdt Nationens Tøjler fast i sin Haand,« udtaler Radio Vaticana. Begivenhederne i Buenos Aires er ganske givet ikke egnet til at styrke disse Statsmænds Prestige i den offentlige Mening hos andre Nationer. Peron har ikke gjort noget-somhelst andet end simpelthen at begive sig ud paa den samme Bane, som Kirkens Forfølgere betræder til alle Tider. Maaske har han imidlertid kun vovet sig hurtigere fremad paa den Vej end andre af hans Lige. Men Kirken er ikke til Sinds at ville sælge sin Frihed og sine Rettigheder til enhver som helst »tilløbende«. Til at begynde med sætter den sig taalmodigt til Modværge ved legitim Modstand, men derpaa griber den til Ekskommunikationens Bandstraale, og da især naar Forfølgerne kalder sig Katolikker. I Tilfældet Argentina er imidlertid de hurtige og brutale Slag mod Kirken blevet besvaret ligesaa prompte med den højeste Form for Kirkestraf, Ekskommunikation.

Ifølge den seneste Meddelelse fra Argentina synes den Opstand, som er blevet iværksat mod Peron af en Del af den argentinske Marine og Luftvaaben, at være slaaet ned af Hærens Modstand. Det er kommet til blodige Gadekampe i Hovedstaden og til Luftangreb med Tab for Befolkningen. Flere Kirker samt det ærkebiskoppelige Palads i Buenos Aires er blevet stukket i Brand, og der blev proklameret Belejringstilstand i hele Landet. Endnu saa sent som ved denne Uges Begyndelse synes den næststørste By i Argentina, Rosario, at være paa Perons Modstanderes Hænder, og talrige Flygtninge, saasom høje Officerer, oppositionelle Politikere samt et ikke ubetydeligt Antal Flyvemaskiner med et lille Hundrede Officerer og Soldater fra Luftvaabnet og Marinen, har taget deres Tilflugt til Nabostaten Uruguay (KNA).

URBI ET ORBI

Østrig skifter Sol og Vind lige

Forhandlingerne mellem Forbundsministeriet for Undervisning og den evangeliske Kirke i Østrig til Etablering af en ny »Lov vedrørende den evangeliske Kirkes ydre Retsforhold i Østrig« (»Protestantloven«) er blevet genoptaget efter længere Tids Afbrydelse. Drøftelserne ligger helt paa Linie med den østrigske Politik, som er bestræbt paa at etablere gode Relationer mellem Stat og Kirke (KIPA).

Kardinal Spellman:

Fascismen ved at stikke Hovedet frem igen

I en Tale ved Fordham-Universitetet opfordrede New Yorks Ærkebiskop, Kardinal Spellman de Troende til at mindes den forfulgte Kirke i Argentina. Tildragelserne i Argentina tyder paa, at Fascismen atter er ved at stikke Hovedet frem, erklærede Kardinalen. For blot et Aarstid siden havde Statspræsident Peron udtalt offentlig, at han var Katolik og en Kristi Læres Tjener. Idag synes Peron systematisk at følge en Plan, der tager Sigte paa Kirken og dens Tjenere. Kardinal Spellman udtalte at han havde tilsluttet sig den Protestskrivelse, som Chiles, Bolivias og Columbias Biskopper havde tilstillet General Peron og i hvilken der tages Stilling til den argentinske Regerings Forholdsregler.

Over hele Amerika fejres 3. Juli som Bededag for den forfulgte Kirke bag Jern- og Bambustæppet (KNA).

»Fremskridtsvenlige« Katolikker udset til at spille vigtig Rolle

De Katolikker, som gaar ind for et Kompromis mellem Katolicismen og de kommunistiske Ideer, er udset til at spille en vigtig Rolle i Sovjetunionens ny Propagandaplan for fredelig Sameksistens. Denne Plan tager i Særdeleshed Sigte paa de polske »regimetro« Katolikker, og i Øjeblikket sendes skolede Propagandister fra Polen til Vesteuropa, hvor de skal hverve for en progressivistisk Katolicisme, især med Henblik paa at vinde de polske Emigranter. Disse den polske Regerings Udsendinge gør sig samtidig til ivrige Talsmænd for den fredelige Sameksistens Idé og søger derved at forvirre og splitte de polske Emigranter. Føreren for de progressive Katolikker, Boleslav Biasecki, har saaledes for nylig gæstet Emigranterne i Rom, medens hans Sekretær Janina Kolendo har opholdt sig i Schweiz i samme Ærinde (KIPA).

Skoleloven i Belgien vedtaget

Demonstrationer i Flandern

Efter Afstemningen om Skoleloven bebrejdede Lederen af det kristelig-socialt Parti i Belgien, Theo Lefevre, den belgiske Ministerpræsident van Acker ham hans »Skinhellighed«. Loven var blevet vedtaget med 111 Stemmer — Socialisterne, de Liberale og Kommunisterne — imod een Stemme efter at de kristelig-socialt har forladt Salen. Lefevre udtalte umiddelbart efter Afstemningen over Pressen, at Ministerpræsident van Acker kort før Afstemningen havde erklæret, at Skoleloven hverken vilde belaste den fri Undervisning finansielt eller moralsk. Regeringen havde bl. a. afgivet Løfte om at ville forelægge de kirkelige Myndigheder Ordlyden til Lovforslaget inden det blev behandlet i Parlamentet; det kirkelige Hierarki havde imidlertid først faaet Underretning om Sagen samme Dag som Forslaget var kommet til Afstemning i Parlamentet.

Lefevre — som iøvrigt i Øjeblikket nyder stor Popularitet i Belgien — udtalte endvidere, at saavel de belgiske Katolikker som hele den frihedsskende belgiske Befolkning efter Lovens Vedtagelse befandt sig i en Tilstand af legalt Selvforsvar. Katolikkerne var til Sinds at ville videreføre Kampen mod denne Lov og ikke lade sig standse i denne Kamp.

Iøvrigt gav Lefevre Udtryk for Haabet om, at de kristelig-socialt Senatorer vilde bekæmpe Collard-Loven med ligesaa sammenbidt Energi som Parlamentsmedlemmerne havde gjort det (KNA).

*

I det vestlige Flandern er det adskillige Steder kommet til Demonstrationer imod den af Parlamentet vedtagne Skolelov. I Kortrik drog flere Hundrede Demonstranter gennem Gaderne med sorte Faner. Politiet hindrede Demonstranterne i at storme det socialistiske Partis Hovedsæde.

I Antwerpen drog Grupper af Studenter gennem Gaderne under Raabet: »Bort med Collard«. Trafiken gennem Byens Hovedgader var blevet blokeret i over en Times Tid (KNA).

Haandvaaben til Skriftfader

Et Medlem af det kommunistiske Parti kom i sidste Uge — medbringende en stor Pakke — ind i Kirken St. Gregorio i Milano og bad Don Piero Pina om at maatte skrifte. Efter Absolutionen lod Skriftebarnet Pakken blive liggende, men den blev noget efter afhentet af en af Politiet tilkaldt Sprængningskommando. Pakken vejede over 50 kg og viste sig at indeholde Haandgranater. Nogen Tid senere kom en anden Kommunist til Don Pina i samme Ærinde — og efterlod en Pakke med Haandvaaben (KNA).

Katolsk

3. Juli 1955
103. Aargang
Nr. 27

Ugeblad

En lille Sommerbetragtning over vore Søstre

»Hilsen fra Peterskirkens Kuppel«

Thomas More - Kansler og Martyr

Sakramentskirken paa Nørrebro

Der er et Spørgsmaal, vi ikke helt kan siges fri for at gaa uden om, som Katten om den varme Grød. Det er Ungdommens seksuelle Problemer.

Det har sine Grunde. Dels skrives og tales der i en saadan Grad om alt seksuelt, at det hænger alle anstændige Mennesker langt ud af Halsen. Den økonomiske Spekulation i Seksualitet har formentlig i faa historiske Perioder været saa aabenlys og saa indbringende, at selv Mennesker med Ængstelse for Udviklingen vægrer sig ved at tage Emnet op, af Modvilje mod at blande sig i det hujende Kor. Man kan jo nemlig ogsaa tjene gode Penge ved at dyrke Seksualstof i Anstændighedens Navn, blot man gør det grun-

Hvor nødtigt vi end vil

dig og detaljeret nok — hvad f. Eks. mangan Filmsproducent har vist en kedelig Forstaaelse for.

Men dertil kommer endnu en anden Grund. Den moderne Liberalitet paa Omraadet har sin Baggrund i tidligere Generationers overdrevne Snerperi og Fortielsessystem. Denne Puritanisme, som iøvrigt udmærkede især de »protestantiske Folkeslag«, maatte nødven-

digvis ved sine Overdrivelser afstedkomme en Reaktion, og det er den, vi oplever.

Nu er Vanskeligheden jo altid den, naar man oplever en Reaktion, ikke at blive ført med ud i den modsatte Yderlighed, hvor Reaktionen altid havner. Og da dette er Vanskeligheden, er der nogle, som klammer sig til de gamle Yderpunkter, mens andre tager Del i Penduludsvinget og først bagefter bliver rigtig klar over, hvad det førte til.

Naar man taler med katolske Forældre er dette i det ene Tilfælde efter det andet deres smertelige Problem. Hvilke Grænser skal de trække for deres Børns Deltagelse i det Samvær, jævnaldrende unge dyrker i disse Aar, og hvor det seksuelle spiller sin ofte meget fremtrædende Rolle og dukker op i Interessesfæren flere Aar tidligere end Tilfældet var for Forældrene, som i saa Henseende levede i en Verden, der beskyttede sine unge længere Tid. Spørgsmaalet hænger sammen med alle Forældres Kamp for at forblive paa Talefod med Børnene. Der skal ikke saa meget til, før de unge, der altid let følger de jævnaldrendes Eksempel, betragter Forældrenes afvigende Meninger som haabløst antikverede og ikke engang er en Drøftelse værd. Man diskuterer ikke med dem, der saa aabenbart er uden Føling med Tiden. Dette føler Forældrene stærkt, og for ikke at miste enhver Indflydelse paa Børnene (udover den nøgne Tvangs) slapper de Tøjlerne langt mere, end de selv anser for forsvarligt, blot for ikke at skulle miste dem helt.

Man har i disse Aar rundt om i katolske Kredse ogsaa kunnet møde en vis Ængstelse for »Nonneopdragelse« paa dette Felt, idet man frygter, at den Belæring, vore Søstre giver Børnene om, hvad man »kan og ikke kan«, savner Kontakt med det virkelige Liv og derfor vil føre til Frafald senere,
(sluttet side 331)

JESU DYREBARE BLOD
(Kirkerude i Sct. Raphaels
Kapel, Rønne).

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 92 70

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKEP

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 . KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

VEJRIET Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Det er jo kun Søstre -

Man kan Gang paa Gang støde paa Folk — ogsaa Katolikker — der ikke er rigtig paa Hat med Begrebet Ordenssøstre. Børnene, ja, de elsker nu engang Søster Anastasia eller Søster Emerentia, eller hvad de nu ellers maatte hedde. Ogsaa de syge, de forældreløse Børn holder af Søstrene, alle de mange, der er hjælpeløse under en eller anden Form, ogsaa de er glade for Søstrene — alle disse er Søstrene gode ved, det har vi tusindvis af Beviser paa.

Men netop derfor er det maaske ikke helt af Vejen for engangs Skyld at snakke lidt ud om Søstre. Thi det er netop mangt og meget af det, som vore Søstre udretter, som vi finder ganske selvfølgeligt — bare fordi det drejer sig om Ordenssøstre! De kan krybe rundt paa deres Knæ den hele udslagne Dag og agere Skurekone eller de kan et helt langt Liv igennem staa over en sydende Madgryde — det finder man i den skønneste Orden. Og er der nogen, der har brækket et Ben eller har en daarlig Blindtarm, ja, saa lader man sig uden Skrupler betjene af Søstrene, vanskelige Børn, forældreløse, mindre begavede, ensomme Gamle — alle disse Stakler (som en hjerteløs Verden helst vil se bort fra), ja, dem tager Søstre sig ogsaa af. Og enhver Husmor kan gøre sig et Begreb om, hvad det vil sige at skulde holde Hus for 20, 40 eller 80 skrøbelige Skabninger. Det drejer sig jo nemlig ikke bare om at sørge for Mad og Klæder, men de skal tillige sørge for, at Næsen ikke løber, at Snørbaandene ikke er gaaet op — alt hører med hertil. Og mellem Næse og Snørbaand banker der selv hos den aller-mest hjælpeløse Stakkel et Hjerte, som har en Smule Kærlighed Behov — og bag Hjertet en Sjæl. Og i Virkeligheden er det jo saadan, at den, som Vor Herre tager i sin Tjeneste, den jager han rundt med, som naar man jager Harer eller bare spærrer dem inde. Der findes Søstre, som tilbringer hele deres Liv med at sidde i et lille Hummer og bøde Strømper og lappe Tøj til Børn og Gamle. I vore Dage er Søstrene ikke saa talrige, som de var bare for faa Aartier siden, og man maa rationalisere og inddele; men en Søster, der har ganske særlige Anlæg for enten at gøre Husgerning eller passe Børn, hun risikerer nemt, at hun bliver »Specialist«, d.v.s. at hun Resten af sit Liv kommer til at haandtere Støveklud eller rede Børnesenge.

For et almindeligt Menneske vilde en saadan Tilværelse simpelthen være uudholdelig — men »det er jo bare Søstre«, tænker man, det er deres »Kald«. Som om Vor Herre havde tænkt sig at lukke det varme Blod ud af Aarene paa dem, hvem han har kaldet og udstoppe dem med Vat i Stedet for! Det er et sørgeligt Tegn paa den Egoisme, der behersker vor Tid,

at man ikke er i Stand til at forstaa og forklare uselvsk Hengivenhed i Guds Tjeneste paa anden Maade end som et Mindremaal af Intelligens eller en Form for overnaturlig Mekanisme. Og det er en saadan uansvarlig Tankeløshed, der skaber de ukærlige Ord om vore Søstre, som man af og til præsenteres for — lige fra smaa Mor-somheder og til grove Anklager.

Det skal være sagt med det samme: ogsaa Søstre er Mennesker, Mennesker, som et helt Liv igennem har menneskelige Svagheder og Ufuldkommenhed at slaas med. Men derfor har vi dog ingen Grund til — allermindst naar det gælder vore Ordenssøstre — at være smaalig paa Grund af Smaating og at glemme dette ene: at det den Dag i Dag — og idag maaske mere end nogensinde — er et »Skuespil for Gud og Mennesker«, at ofre sin egen

haardnakkede og følsomme Bekvemmelighed og uden Forbehold et helt Liv igennem at vie sig til en Gerning for sin Næste. De, der rynker paa Næsen af vore Søstre, de skulde bare en Uge prøve at bytte. Det gælder maaske især vore unge. De vilde i hvert Fald opnaa at faa Respekt for de rent menneskelige Præstationer, som vore Søstre yder, og skulde en eller anden saa maaske endda »blive hængende«, ja, saa var det næppe nogen Skade til, thi vore Søstre slider sig idag op uden Hensyntagen til sig selv, netop fordi Tilgangen ikke mere er saa stor. Det er nemlig en ganske alvorlig Kendsgerning, som ikke blot angaar Søstrene selv, men os alle, at langt den allerstørste Part af vore karitative Institutioner staa og falder med vore Søstres offervillige Indsats. Hvorledes det vilde gaa med vore forskellige katolske Institutioner, dersom vi ikke havde vore Søstre, ja, det vil vi helst ikke tænke paa. Og maaske burde man netop tænke paa det — for saa var der maaske en hel Del der vilde »glemme« deres mindre fordelagtige Smaainvænning om Ordenssøstres Mangel — — — S.

5. Søndag efter Pinse

3. Juli 1955

GIV DIN GAVE

Jeg har en Ven, der en Dag sagde omtrent følgende til mig: »Naar N. N. kommer og vifter mig under Næsen med Klingepungen, saa er al min Andagt fløjten.«

Det evindelige Tiggeri i Kirken gaar ham paa Nerverne — man skal dog ikke være saa smaalig, evig og altid at samle Penge ind. Kommer der virkelig ikke Penge nok ind ad Frivillighedens Vej, saa at man ikke behøver at »samle ind« hver eneste Søndag? o.s.v.

Hvad vilde denne sensible Mand mon sige, dersom han blev placeret i en hollandsk Kirke, hvor der tit og ofte bliver samlet ind en fire-fem Gange under hver Messe? Og hvad vilde han stille op i Amerika, hvor man allerede ved Indgangsdøren bliver præsteret for en Slags »Entré« og hvor Sognepræsten hvert Aar ved Nytaarstid sender to Giro'er ud — en til Kirkeskat og en anden til frivillige Bidrag?

Kirken herhjemme er nu engang henvist til at leve af din Gave, og forstyrrer Klingepungen dig virkelig saa meget? Er den i Stand til at »ødelægge« din Andagt?

Er den det, saa er der noget galt med din Fromhed! Saa er det Sentimentalitet, der er det væsentligste hos dig!

Saa længe der har eksisteret Religion, har der ogsaa eksisteret Ofre, og i Religionens Storhedstider gav man gerne og rigeligt. Ingen kom tomhændet, selv den fattigste Enke bragte sin Skærv, og glæder du dig maaske ikke den Dag i Dag, naar du paa din Færden stedes overfor Kulturens Storværker i Form af prægtige Katedraler, som dog er Resultatet af tidligere Tidens Give-Glæde!

Og hvor vældige Ofre bragte ikke Hedningerne? Hekatomber af Okser blev drevet til Templerne. Ogsaa Jøderne ofrede, ogsaa Vor Herre, Maria og Josef bragte deres Ofre, var de end fattige.

Den Gave, som jeg bringer til Templet, er et Stykke af mig selv, noget personligt. Den *beder* for mig, den skal nedbøde Himlens Velsignelse over mig — vel at mærke, naar jeg giver den af et glad Hjerte. Hvor er det skønt, at kunne skænke Gud noget — som Tak for alt, hvad han har givet os.

Kirkeskat vil jeg her slet ikke komme ind paa. Det er din Pligt. Men der er stadig mange, der mener: enten Klingepung eller Kirkeskat, det maa nu være nok. Men tænk dig nu godt om: hvad giver Kirken dig, og hvad koster Livet og dets Fornødenheder idag! Og jeg tør vædde paa: det kommer igen, hvad man giver Vor Herre, hvad enten det er til Kirken eller til de Fattige. Men gør det ikke smaaligt, eller halværgeligt, gør det med samme Glæde, som det lille Barn lægger en Skærv i Bøssen. Thi det er næppe helt galt, hvad der staaer i den Hellige Skrift: Gud elsker en glad Giver!

Sognepræsten.

„Venlig Hilsen fra Peterskirkens Kuppel“

»Venlig Hilsen fra Peterskirkens Kuppel«. Hvor mange af os har ikke i Tidens Løb faaet et Postkort med en saadan Hilsen? Afsenderen skrev det og lagde det i Postkassen oppe paa Peterskirkens Tag, den »højeste« Postkasse i den Evige Stad. Vatikanets Post smækkede sit Stempel paa de nydelige Frimærker, som Afsenderen havde klæbet paa Kortet og gjorde det dermed til et pænt Souvenir — samt en Lækkerbidsken for Frimærkesamlere.

Vatikanets Postvæsen fejrer i Aar 25. Aaret for sin Oprettelse. Dets Vugge stod i Lateranforliget. Det fik til Huse i et nydeligt, lille og elegant Palæ, som ligger skjult bag skyggefule Træer i Vatikanstaden.

I Vatikanets Postkontor færdes der Dagen igennem Præster og Lægfolk, Pilgrimme og Rejsende, Missionssøstre fra alle Verdenshjørner, pavelige Gendarmer, kort sagt Mennesker af alle Tungemaal og Nationer. Det lille Posthus er faktisk for lille til de Bjerger af Post, der daglig lander her.

Thi selv om Vatikanstatens Højhedsomraade kun er ganske lille, saa er Vatikanerpostens Omraade hele Verden.

Over en Tons Post ekspederes daglig. I denne Post er der hemmelige Breve til Statssekretariatet, Kode-Korrespondancer mellem de Apostoliske Nuntier rundt om i Verden, Breve fra Biskopper i alle Dele af Verden til de højeste Forvaltningsgrene i Vatikanet samt de mange Breve eller Postkort, som Pilgrimme og andre Romafarere sender hjem fra den evige Stad. Thi enhver, der besøger Rom, sender jo uvægerligt Hilsener hjem,

det være sig til Slægtninge og Bekendte, Venner og Kolleger. Disse Hilsener paabegynder Rejsen enten i Postkassen paa Peterskirkens Tag nedenfor Kuplen, i Vatikaner-Museerne eller en af Vatikanstatens andre ti blaa Postkasser.

Og saa maa man ikke undlade at erindre om den Post, der er adresseret til den Hellige Fader selv. Alle disse Breve, der daglig passerer Vatikanets Postkontor og som bærer Adressen: »Hs. Hellighed Pave Pius XII«, eller »Til den Hellige Fader«, eller slet og ret »Til Paven«, de indeholder meget sjældent diplomatiske Hemmeligheder eller statspolitiske Problemer. De fleste indeholder kun private eller personlige Ting. Kun meget faa ved, hvem der skriver til Paven og hvem Paven svarer. Og trods alt er henimod en Tiendedel af al den

Et af Vatikanstatens fine Frimærker

NOTER

Redaktionell. I Juli Maaned er Redaktionen lukket paa Grund af Ferie. Post kan dog uændret sendes til Redaktionsadressen. Torsdag den 28. Juli er Kontoret atter aabent.

Post, som daglig indgaar til Vatikanet, rettet til den Hellige Faders Adresse.

Før Ratificeringen af Lateranpagten i Aaret 1930 gik Posten til Vatikanet ind til en lille Filial af den italienske Post ved Peterspladsen, og herfra blev den to Gange daglig bragt videre til Statssekretariatet. Postbudene behøvede ingen særlig Tilladelse til at overskride Vatikanets Grænse — alle kendte dem. Og dersom det en Dag var en ny Postembedsmand, der bragte Posten til Vatikanet, saa behøvede han ingen særlig Legitimation; den vanlige Postsæk, lukket med røde Segl, var Legitimation nok.

Men en skønne Junidag i 1930 skete der noget usædvanligt, Schweizer-Gardister lod som sædvanlig det velkendte Postbud passere, han gik som sædvanlig op til Statssekretariatet, afleverede sin Post, vekslede nogle Ord med sine Bekendte deroppe — og gik saa hjem igen med sin tomme Sæk. Men førend han gik ud gennem Porten ved St. Anna-Kirken, saa saa han sig endnu engang tilbage: det var nemlig sidste Gang, at han bragte Posten til Paven. Den næste Dag begyndte den pavelige Postforvaltning sit Virke med egne Funktionærer, egne Poststempler, Frimærker — og sit eget Posthus.

M.

38. Davidssalme

EN KLAGESANG OVER LIVETS FORGÆNGELIGHED

I. Forgæves forsøg på at lide i tavs-hed.

1. Til sangmesteren. Til Idutun. En salme af David.

2. Jeg sagde: »Mine veje vil vogte på, så jeg ikke synder med min tunge; jeg vil lægge hånd på min mund, så længe den gudløse er mig nær.«

3. Jeg var stum og tavs som en, der er forladt af lykken, men min smerte blussede op på ny.

4. Mit hjerte brændte i mit indre; medens jeg grundede, luede ilden op; da talte jeg med min tunge:

II. Klage over livets forgængelighed.

5. Lær mig, Herre, at kende mit endeligt, og hvor mange dage der er til-målt mig endnu, for at jeg kan vide, hvor forgængelig jeg er.

6. Se, i få håndsbreder målte du mine dage ud, og mit liv er som ingen ting for dit åsyn, hvert menneske er kun som et åndepust.

7. Som en skygge drager mennesket forbi. Kun tomhed er hans travlhed, han samler og ved ikke, hvem der får det.

III. Syndsbekendelse og ydmygt håb.

8. Men nu, hvad venter jeg på, Herre? Mit håb står ene til dig.

9. Fri mig fra mine synder, overgiv mig ikke til dårens spot.

IV. Bøn om skånsel og livets bevarelse.

10. Jeg tier, jeg åbner ikke min mund; du har jo gjort det.

11. Borttag din plage fra mig, for din hånds vælde bukker jeg under.

12. Ved straf for skyld tugter du en mand, som møl fortærer du hans herlighed; kun et åndepust er hvert menneske.

13. Herre, hør min bøn, lyt til mit høje skrig; vær ikke døv, medens jeg græder; jeg er jo kun en gæst hos dig, en fremmed som alle mine fædre.

14. Vend dine vrede øjne bort fra

mig, så jeg kan komme mig, før jeg går bort herfra og ikke mere er til.

*

Denne salme, som David overrakte Idutun, en af helligdommens tre sangmestre, til brug ved gudstjenesten, vidner øjensynligt om et digterhjerter, der er opfyldt af dyb sorg. Salmisten ligner her Job i denne lidelsesperiode og pines af den kendsgerning, der beredte menneskene i den gamle pagt store kvaler, nemlig at de ugudelige tit har det godt her på jorden, medens de gudfrygtige kommer ud for modgang og lidelser. For ikke at gå i rette med Gud og knurre mod hans forsyns styrelse, havde David besluttet at ville tie og skjule sin bedrøvelse i sit hjerte. Dermed ville han også undgå den fare, at de ugudelige skulle håne hans barnlige fromhed, der jo tilsyneladende ikke nyttede ham noget, siden han til trods for den måtte lide så meget. Men den indre nød og kamp var så stor, at det ikke lykkedes at bevare tavsheden. Han måtte lette sit hjerte og gør det i den 38. salme. Så hører vi da, hvordan han forsøger at dulme sin sorg og trøste sig selv.

Fordi David mener at være forladt af lykken og ikke venter nogen forandring heri, holder han udgik efter lidt trøst. Han finder en smule lindring i den tanke, at det menneskelige liv her på jorden er så *unådeligt kort* i sammenligning med den lange, lange evighed. Hans egen sorg holder altså

op igen, ligesom den er begyndt engang. Og der er heller ikke nogen virkelig grund til at misunde de ugudelige deres kortvarige velfærd. Den er jo også kun som et åndepust, en skygge, der hastigt drager forbi, som hos alle mennesker. Desuden er de ugudeliges liv kun lidt støj for ingenting. De forskaffer sig en formue, men ved ikke, hvem der får den efter deres snarlige død.

En anden og bedre trøst finder David i sin *tillid til Gud*. Hans håb er hans faste ståsted. Selv om han godt kan se, at han ved sine synder har udæsket Guds straffende retfærdighed og fortjent sine lidelser, så tror og stoler han dog også på Guds barmhjertighed og beder om lettelse og lindring, før han skal dø.

Guds åbenbaring i den gamle pagt talte ikke så klart og bestemt om det liv, der kommer efter døden og bringer den fuldkomne løsning af det jordiske livs mangfoldige gåder, som det sker i det Nye Testamente. Skønt Israellitterne troede på sjælens uadødelighed, kunne de dog ikke rigtigt forestille sig, at døden var porten til delagtiggørelse i Guds egen lykke og salighed. Derfor den store sørgmodighed hos David i denne salme, og derfor den lidenskabelighed, hvormed han opstiller lidelsesproblemet. Men det er meget rosværdigt, at han underkaster sig Guds forsyn og er tilfreds med at kunne komme sig lidt endnu, før han skal tage herfra.

Vi Guds børn i den nye pagt har ganske anderledes lyse perspektiver. Vi ved, at efter den korte jordiske pilgrimsfærd, denne overgangs- og forberedelsestid, kommer vort egentlige liv med en lykke og salighed, der over al måde holder os skadesløse for alt, hvad vi har gennemgået på jorden. Vi kender også den lov, der behersker hele vor tilværelse. »For dem, der elsker Gud, skal alle ting samvirke til deres bedste.« (Ro. 8, 28). Medens de ondt, der rammer de hårdnakkede syndere, er *straf*, benytter forsynet de timelige lidelser hos andre til enten at *omvende* ikke forhærdede syndere eller at *sætte de gudfrygtige på prøve* og gøre dem værdige til den evige løn for troskab. I mange tilfælde har Gud også en eller anden *stor plan*, som han vil realisere ad lidelsens vej. En illusion til det sidste er den ægyptiske Josef og vor Frelser selv. Hele verdens frelse er baseret på Kristi uskyldige lidelse og død.

Men til trods for den noget magre trøst, som den 38. salme giver, kan vi dog lære en hel del af David: Vi bør vogte vor tunge og ikke knurre mod Gud under lidelserne. Vi skal, som han, lette vort hjerte for Gud eller hans stedfortrædere, hvis det er tungt. Vi skal altid være klare over, hvor kortvarigt og forgængeligt det jordiske liv er, og hvor tomme alle vore anstrengelser bliver, hvis vi ikke lever og arbejder for Gud og derved forbereder os til det evige liv. F. K.

Thomas More (efter Tegning af Holbein)

Thomas More - Kansler og Martyr

6. Juli fejrer Kirken Mindet om St. Thomas More. — Forfatteren Wilh. Hünermann skildrer her hans sidste Timer.

»Jeg har Ret til Fangernes yderste Klædningsstykke,« sagde Portneren og betragtede begærligt Kanslerens Embedsdragt.

»Javist, det er en udmærket Skik,« svarede More og rakte ham sin Fløjlsbaret.

»Nej, ikke den,« stammede Manden, »det er jeres Kappe, jeg skal have.«

»Naa, saa tag den da.« Kansleren tog sin Kappe af og gav ham den.

»Jeg faar næppe Brug for den mere.« Et Øjeblik efter blev Fængselscellens Dør laaset bag ham. Rolig, ja, næsten munter, udholdt Thomas More sit lange Fængselsopholds Plager. Ikke et Øjeblik angrede han, at han havde nægtet at give sit Samtykke til Opløsningen af Henrik VIII's retmæssige Ægteskab og afslaaet at aflægge Suprematseden, hvorved Kongen blev anerkendt som den engelske Kirkes Overhoved. De fjorten Maaneder, han tilbragte i Fængselet, blev for ham en Naadens Tid: aldrig havde han følt

sig saa nær sin Gud og Frelser som nu. Tit og ofte havde han, naar Stats-sager optog al hans Tid, ønsket sig stille Stunder til Bøn og Betragtning; nu fik han dem, og hver eneste var for ham en Gave fra Gud.

I sit Fangenskab fordybede han sig helt i Betragtning af Kristi Lidelse og øste deraf Styrke til ogsaa selv at bære sit Kors. Han vilde nedskrive sine Betragtninger, men naaede kun til Ordene: »Og de lagde Haand paa Jesus«, saa tog Slutteren Papir, Skrivetøj og Bøger fra ham.

Den snævre Celle, Sult og Kulde, Ensomheden — intet kunde faa Thomas More til at vakle i sin Overbevisning. Han havde mange Gange ønsket at bytte Kanslerens prægtige Embedsdragt med en Eneboers fattige Kutte, og nu var han blevet en fattig Eneboer.

Men værre end at bære sine egne Lidelser er det at bære sine Kæres. Hans Datter Margaret, som havde Tildelelse til at besøge ham een Gang om Maaneden, fortalte om Moderens Sorg og om den Nød, der herskede i Hjemmet, efter at alt, hvad Familien ejede, var blevet beslaglagt; hun bøn-faldt sin Fader om dog at aflægge Eden, saa vilde Kongen sikkert be-naaede ham, og alt vilde blive som før. Og Alice, hans Hustru, kom ogsaa til ham, bleg og forgrædt, og bad ham om at give efter — for sine Børns Skyld. »Hvordan kan jeg for Børnens Skyld gøre noget, som min Samvit-tighed forbyder mig?« svarede hendes

»I Dag er det en god Dag for dig, min Ven,« sagde Thomas More smilende til Portneren ved Tower, da han traadte ind i det berygtede engelske Statsfængsel. »Først har du indespærret Biskoppen af Rochester, og nu kommer Lordkansleren. Din Forretning gaar godt.«

Mand. »Saa maatte jeg jo skamme mig baade for Gud og for mine Børn. Sig mig, hvor lang Tid tror du jeg vilde have at leve i, hvis Kongen nu be-naadede mig?«

»Mindst tyve Aar,« forsikrede hans Hustru ivrigt.

»Kan du virkelig forlange af mig, at jeg for at vinde tyve Aar her paa Jorden skal være evig fortabt?« var Svaret.

Den 1. Juli 1535 blev Thomas More endelig stillet for den kongelige Domstol. Hans Forsvar var straalende; men Dommen var afgjort, før Retshandlingen begyndte, og den kunde kun lyde paa Døden:

»Sir Thomas More skal af Sheriften William Kingston føres herfra til Tower, derfra trækkes paa en Sluffe gennem Byen, hænges, men nedtages, mens han endnu er levende. Underlivet skal skæres op og Indvoldene brændes, Legemets fire Dele udstilles paa Byens Porte og Hovedet paa London Bridge.«

Fuldkommen ubevægelig hørte Thomas More Oplæsningen af den frygtelige Dom. Men da han paa Vejen tilbage til Tower saa sine Børn for sidste Gang, omfavnede han dem grædende og var ude af Stand til at sige et Ord. I Fængselet skrev han med Kul paa en Lap Papir et Afskedsbrev til sine Kære.

Udsendinge fra Hoffet gjorde alt

for at faa ham til at give efter, og atter og atter fik han at vide, at naar han skiftede Mening, skulde han øjeblikkelig sende Bud efter Towers Kommandant. Og en Dag lod More virkelig Kommandanten hente.

»Jeg har ladet Eder komme, fordi jeg har skiftet Mening,« sagde han. Naturligvis gik der Ibud til Hoffet, og kort efter mødte et Par Udsendinge fra Kongen for at forvise sig om, at Fangen havde ment, hvad han sagde.

»Ja, jeg har virkelig ændret Mening, mine Herrer,« sagde Thomas More. »Først havde jeg nemlig tænkt at lade Skægget rage af inden Henrettelsen, men nu har jeg besluttet at lade det dele mit Hoveds Skæbne.«

Hovedrystende forsvandt de to Hofmænd.

Ved Daggry den 6. Juli 1535 kom en Deling Soldater til Tower for at afhente den dødsdømte. For ham, ligesom for Biskop John Fisher, havde Kongen ændret Hængning til Hals-hugning.

Paa Vejen til Retterstedet trængte en Kvinde sig frem gennem Mængden og rakte Fangen paa Sluffen et Bæger Vin. Men Thomas More afviste det med Ordene: »Jeg takker eder, gode Kvinde; men tænk paa, at man gav Vor Herre Jesus Kristus Galde og Eddike. Hvordan kan jeg saa drikke Vin paa min Korsvej?«

En anden Kvinde skreg ind i An-

sigtet paa ham, at han engang som Lordkansler havde tilføjet hendes Mand stor Uret.

»Jeg kan godt huske Sagen,« svarede han, »men i Dag, Ansigt til Ansigt med Døden, vilde jeg fælde den samme Dom.«

Da man var naaet til Retterstedet, bad More, som var stærkt svækket af Fængselslivet, Sheriffens Tjener om at hjælpe ham op ad Trinene. »Jeg skal nok komme ned uden Hjælp,« sagde han smilende. Ved Blokken knælede han ned og bad højt Salmen Miserere. Da han igen rejste sig, med et roligt og muntret Ansigt, kastede Skarprelteren sig ned for ham og bad, som det var Skik, om hans Tilgivelse. Thomas More løftede ham op, gav ham Fredskysset og sagde: »Hvad har jeg at tilgive dig? Du viser mig jo i Dag den største Tjeneste.«

Rolig lagde han Hovedet paa Blokken og strøg Skægget til Side, idet han sagde: »Det har i alt Fald ikke begaaet Højforræderi!«

Og saa faldt Økehugget.

Knap et Aar efter maatte Anne Boleyn, for hvis Skyld Henrik VIII havde forskudt sin rette Hustru, og som lævngerrig havde ægget ham til Dommen over Thomas More og Biskop John Fisher, lægge Hovedet paa Blokken. Samme Skæbne ramte en anden af de to Martyrers Fjender, Thomas Cromwell.

Ud mod Færdels-aaren Nørrebrogade

Sakramentskirken -viet den hellige Willehads Minde

»Det gyldne Alter«
med den hellige
Willehads Billede

Hvert fjerde Barn i USA døbes som Katolik

Amerikas Katolikker og deres Skoler

En af det katolske Amerikas førende Lægmand, Professor, Dr. Dumout F. Kenny, befinder sig i Øjeblikket — sammen med et Par andre kendte Navne indenfor amerikansk Katolicisme — paa en Studie- og Orienteringsrejse gennem Europa med det Formaal at sætte sig ind i religiøse Forhold i Europa og samtidig berette om Religionens Stilling i det amerikanske Samfund.

Under Opholdet i Tyskland har Professor Kenny fremsat forskellige interessante Udtalelser om katolske Skoleforhold i U.S.A. I næsten alle amerikanske Sogne staar der et beskedent Præstehus, men en imponerende Skolebygning eller maaske endda flere, ved Siden af Kirken, udtalte Professor Kenny. Ikke saa sjældent har man en rent interimistisk Kirke medens der forlængst knejser en stor Skolebygning. Amerikas Katolikker betragter i mange Tilfælde Opførelsen af en Skole for langt mere paa-krævet end en Kirke. Amerikas 32

Millioner Katolikker disponerer for Tiden over 16.000 Kirker.

Alle Amerikanere, altsaa ogsaa Katolikkerne, svarer Skat til de ikke-kirkelige offentlige Skoler, ved hvilke der er ansat 60.000 katolske Lærere. I de offentlige Skolers Læseplan findes der imidlertid ingen Religionsundervisning, og derfor har Katolikkerne opbygget et særskilt katolsk Opdragelsessystem, der rækker lige fra Folkeskolen til Universitetet. Understøttelsen af disse katolske Sogneskoler stiller store Krav til den enkelte Katolik, medens Præster og Ordensfolk trækker det store Læs med Undervisningen.

Ifølge Professor Kenny eksisterer der idag 8493 Sogne-Elementærskoler med 3 Millioner Elever og 125.000 Lærere samt 1536 højere Sogneskoler med 375.000 Elever. Endvidere opretholder og understøtter man 1371 private Under- og højere Skoler. Opretholdelsen af disse Skoler er ikke noget ringe økonomisk Problem for Amerikas Katolikker, og der har derfor været gjort Forsøg paa at opnaa Statstilskud og Støtte til Børnene i Folkeskolen, saasom til Transport til og fra Skole, Skolebespisning, Boglaan af ikke-religiøse Bøger. Denne Støtte har imidlertid foraarsaget Frygt for, at den traditionelle og konstitutionelt forankrede Adskillelse mellem Stat og Kirke derved skulde blive brudt, og enkelte

Tilfælde af denne Art har allerede været til Behandling ved Domstolene og i visse Fald været ført helt frem til U.S.A.'s Højesteret.

Sogneskolernes Antal vokser stadig, fortæller Professor Kenny. De maa imidlertid kæmpe alvorligt med de høje Fødselstal samt Manglen paa uddannede Lærekræfter ved en typisk Sogneskole bestaar hovedsageligt af Ordenssøstre. Forholdet mellem gejstlige Lærekræfter og læge Lærekræfter er i Øjeblikket som ti til en, d.v.s. at hver tiende Lærer idag er en Lægmand. Saa vidt man kan dømme vil dette Forhold i Løbet af de kommende ti Aar ændre sig til fem til en. I Løbet af 1954 var hvert fjerde Barn, der blev født i U.S.A., blevet døbt katolsk. For Tiden er der i de første Skoleklasser dobbelt saa mange Elever som i ottende Skoleaar.

I korte Træk -

Matthæuskirken i Cardross, Skotland, som i sin Tid blev opført af en af den hellige Patricks Elever og hvor Kong Robert Bruce har overværet Gudstjeneste, blev restaureret for godt og vel 300 Aar siden og kom derpaa paa protestantiske Hænder. Nu har de skotske Katolikker generhvervet Kirken, og Ærkebiskop Campbell af Glasgow tændte for kort Tid siden den evige Lampe og læste den første Messe i det gamle Kirkerum (KIPA).

En Gruppe Ikke-Katolikker vil i nærmeste Fremtid foretage en Valfart til Rom under Ledelse af katolske Præster. Denne Pilgrimsfærd, der er organiseret af en Anglikanerinde i New York, skal tjene en Tilbagevenden til den kristne Enhed, som Deltagerne i Færden vil opleve ved Besøg paa Kristendommens hellige Steder. Under Opholdet i Rom vil Pilgrimmene blive orienteret om Historien og Kirkens Udvikling for derved at faa en bedre Erkendelse af den eneste Kilde til alle de kristne Trossamfund (KIPA).

Pilgrimsfærd til Lourdes

Paa Hjemrejsen fra Paris faar de af Pilgrimmene, som skal Vest for Storebælt, smaa tre Timers Ophold i Hamburg. Denne Ventetid vil kunne udnyttes til at overvære Messen i »Skt. Raphaelshelm«, som ligger lige i Nærheden af Banegaarden.

Da Pilgrimme, der rejser over Grosenbrode, overværer Messen paa Færgen. Det bliver uden Tvivl en smuk Afslutning paa Pilgrimsfærden.

Hvert Aar afholdes der i Lourdes en Missionsudstilling, som Pilgrimmene fra alle Verdenshjørner plejer at være meget interesseret i. I Aar viser Udstillingen Kirkens Apostolatsarbejde i de amerikanske og canadiske Missioner i det høje Nord. Endvidere er der Afdelinger af Udstillinger, som fortæller om Kirkeforfølgelsen bag Jerntæppet.

Ved et af de mest trafikerede Gadekryds i Hovedstadens tættest befolkede Bydel — paa et Sted, hvor Titusinder af Københavnerne dagligt haster forbi og Sporvogne larmer af Sted — ligger Sakramentskirken. Det er i Aar — 9. Juli — 40 Aar siden at Grundstenen lagdes til den statelige Kirke med de to ens Taarne. Kirken rejstes under forrige Verdenskrig, af den utrættelige Pastor Anton Neuvel

for Midler, der var samlet ind dels i dennes Fædreland, og dels herhjemme. Arkitekten var ligeledes en Hollænder. Kirken konsekredes 9. Juli to Aar senere paa den danske Franciskanermartyr fra Gorkum, den hellige Willehads Mindedag. Hans Billede findes paa Antependiet, der er en Gengivelse af de berømte gamle Gyldealtre og som Mogens Ballin og hans Hustru skænkede den ny Kirke.

NEJ

Det var dette ord, sagt i en ganske bestemt betoning og fastholdt lige til døden, den unge Maria Goretti blev helgen på. Da fristeren i mands skikkelse nærmede sig den unge pige, afviste hun ham, atter og atter, fast og værdigt, frit og stolt med sit eneste nej — et nej, der ikke kendte til vaklen og ikke indlod sig på kompromiser eller forhandlinger — et nej, der ikke var dikteret af snerpethed eller frygt for mennesker, men blev fastholdt med mund og hjerte, ud af dybeste overbevisning og hengivenhed til Kristus. Dette var hemmeligheden ved dette nej, at det i grunden var et ja til Kristus, et ja til trofast kærlighed til vor Herre. Ham ville hun tilhøre for enhver pris. Ham havde hun afgivet sit unge hjerte og derfor kunne hun ikke andet end afvise alt, hvad han ikke ville synes om. Dette hjertets ja og dette mundens nej var så stærkt hos hende, fordi Gud selv stod ved sin bruds side; så stærkt var det, at hun med glæde kunne ofre sit unge liv for at bevare sin kærlighed. Dette var heroisk. Dette gjorde hende til helgen, til forbillede for alle unge kæmpende kristne.

pater.

Ugens samtale

— Jeg synes nu, at det var lige skrap nok, at Paven lyste præsident Peron i band.

— Nå, det ved jeg da ikke; du må jo huske, at Peron havde indledt en kamp direkte rettet mod den katolske kirke i Argentina, og så var han jo iøvrigt blevet advaret i forvejen.

— Javel, men sådan ligefrem at dømme ham til evig straf i helvede ...

— Næ, stop nu! Det har Paven sandelig heller ikke gjort! Det er Gud, og Gud alene som afgør, om en sjæl skal gå fortabt. Det er ikke Kirkens opgave at genne sjæle i helvede, tværtimod. Det er dens opgave at prøve på at frelse sjælene.

— Er bandlysningen også et led i bestræbelserne på at frelse Perons sjæl?

— Ja. Bandlysningen kan nemlig også ses som en meget alvorlig advarsel, og som en opfordring til at vende om, inden det er for sent.

— Hvad er egentlig virkningerne af en bandlysning?

— Bandlysningen er en udelukkelse fra Kirken, og så længe bandlysningen består, kan den bandlyste ikke modtage sakramenterne.

— Betyder det, at hans sjæl går fortabt?

— Ikke nødvendigvis, men alene det ikke at kunne modtage sakramenterne gør jo, at den bandlyste ikke

kan modtage den store hjælp, som ligger i disse særlige gaver.

— Hvordan nærmere?

— Den bandlyste kan f. eks. ikke få syndsforladelse, medmindre han kan opvække den såkaldte »fuldkomne anger«, d.v.s. at han skal angre sine synder af kærlighed til Gud; og det vil sikkert blive vanskeligt for ham at opvække en positiv kærlighed i sin sjæl — man må ju huske, hvor langt han har voyet sig ud.

— Kan han aldrig blive løst fra bandlysningen?

— Jo, hvis han oprigtigt angre sine synder, skrifter, og iøvrigt opfylder de sædvanlige betingelser for at få syndsforladelsen, som vi tidligere har talt om.

— Men hvis den bandlyste nu har tabt troen på Gud, kan han så ikke tage sig sådan en bandlysning meget let?

— Jo, i første omgang. Men i sidste omgang, nemlig når han dør, så bliver han sandelig nødt til at tage det alvorligt. Sagen er jo den ganske simple, at Gud jo er til, livadenten den bandlyste tror det eller ej!

Ak, den nisse . . .

I Stafetten nr. 25 udbad vi os tilsendt forskellige ting til ØMBORGEN, deriblandt viskestykker af rustfrit stål. En husmoder blandt læserne har venligst gjort redaktionen opmærksom på, at den slags viskestykker — om de da overhovedet kan fås — næppe ville egne sig til at tørre af i. Vi bøjer os for sagskundsken og afbestiller derfor disse viskestykker af rustfrit stål!

I stedet turde vi måske bede vore læsere sende os nogle andre af et mere anvendeligt materiale!?

Husk sedlen

DUK's arrangementer på ØMBORGEN:

Juniorlejr: 16.—23. juli.

Sommerskole: 24.—30. juli.

Ord. generalfors.: 31. juli.

Nordisk Lederskole: 1.—7. aug.

Århus KUK: to. d. 30. juni: Cykletur ud i det blå.

Stenosgade KUK: sommerferie.

Jordens overbefolkning

er et af tidens store spøgelse. Gang på gang hører man ikke-katolske videnskabsmænd udtale deres frygt for at menneskeheden i en ikke altfor fjern fremtid vil uddø, hvis ikke antallet af fødsler nedsættes betydeligt. De tror nemlig, at der om nogle år ikke vil være mad nok, og at menneskene derfor vil dø af sult.

Prof. Burgdörfer i Wien er imidlertid af en anden mening. Idag er der ca. 2,5 milliarder mennesker på jorden, siger han, men *alene i Afrika* kan der dyrkes mad nok til 3,4 milliarder mennesker, og på hele jorden i det mindste til 13 milliarder. Hvis man imidlertid gik over til at dyrke næringsmidler i drivhuse, ville der kunne blive mad nok til 200 milliarder!

Indkaldelse

Kære venner!

Herved indkaldes til D.U.K.'s ordinære generalforsamling i 1955. Generalforsamlingen holdes på ØMBORGEN søndag d. 31. juli d. å. og påbegyndes med messe i kapellet kl. 9. Efter morgenrokosten fortsættes med dagsorden i henhold til vedtægterne.

Det er ikke lykkedes os at få opstillinger til valg og eventuelle forslag til forelæggelse for generalforsamlingen færdige, men så snart de foreligger, vil der tilgå foreningerne meddelelse herom. Foreningerne bedes indsende forslag til valgene m. m. sammen med den bemyndigelsesblanket, som de har fået tilsendt. Blanketten bedes sendt til Karlo Hammann, Århus, senest den 10. juli.

Med venlig hilsen.

Børge Berg, fmd.

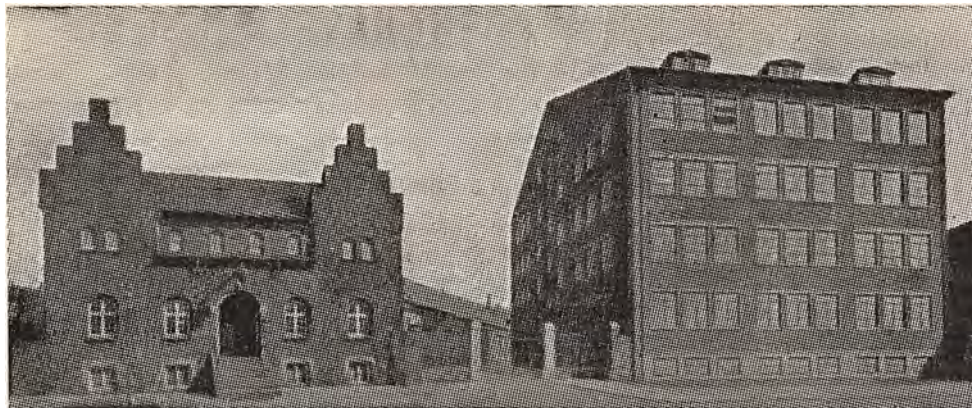
Tænk, han troede virkelig ...

Jamen, så gav du ham vel en FOLDER? — Fås hos din præst. Pris 15 øre pr. stk.

GRAMMOFONPLADER

Benediktiner-Klostret Montserrat i Spanien

- 131 Salve solemne. Med orgel (Moya) ... kr. 13,00
- 132 Salve Montserratina. Med orgel (Nicolau). - Virolai. (Verdaguer-Rodoreda) kr. 13,00
- 133 O Sanctissima. Med ork. og org. (Mitterer). - Ave Maria (Victoria) ... kr. 11,00
- 134 O vos omnes. (Liturgisk motette. (Victoria). - Ave virgo (Guerrero) ... kr. 13,00
- 135 Nigra sum. Liturgisk motette. (Victoria). - O Domine Jesu. (Victoria) kr. 13,00
- 136 Stabat mater. I og II del (Palestrina) kr. 13,00
- 137 Stabat mater III del. (Palestrina). - Sanctus og benedictus. Fra messen »Ascendo« (P) kr. 13,00
- 138 Animam meam dilectam. Motette. (Victoria). - Kyrie og sanctus. Fra »Missa quarti Tini« (V) ... kr. 13,00
- 139 Miserere. I og II del (Goicoechea) ... kr. 13,00
- 140 Ego sum. Motette. (Palestrina). - Amicus meus. Motette. (Casanova) kr. 13,00
- 141 O vos omnes. Motette. (Casals). - Exultate. Motette. (Palestrina) ... kr. 11,00
- 142 Ave Christie. I og II del (de Pres) ... kr. 11,00
- 143 Cancó de la Moroneta (Nicolau) - Puig floriu (Verdaguer y Roma) ... kr. 13,00
- 144 Morenita es la Nina (Lopez - Ay, que dolor! (Cererols) ... kr. 13,00
- 145 Virolai de Montserrat. (Verdaguer-Rodoreda) - Salve Montserratina (Nicolau) kr. 13,00
- 146 Cancó de Maig (Verdaguer y Rodamilans) - Cancó de l'albada (Navarro og Muset) kr. 13,00

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{3}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visslingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

LÆSERNE skriver til REDAKTIONEN

Taalmodighed

Men hvorfor har vi vore forestillinger om den katolske kirke, denne blanding af misforståelser, halve sandheder og hele løgne? Jeg tror, det vil være på sin plads at give et par eksempler på, hvor uforskyldt vi kan komme til dem.

For nogle måneder siden hørte jeg en af radioens børneudsendelser. Den hed »I Thorvaldsens Fodspor«, og det var en spændende og vel tilrettelagt reportage fra Thorvaldsens og H. C. Andersens Rom. Man hørte springvandede plaske, og speakeren fortalte, at netop her gik billedhuggeren aftentur. »Lidt længere fremme ser vi en smuk bygning, Castella Sant' Angelo, oprindelig kejser Hadrians gravmæle, senere ombygget og taget i brug som et ubyggeligt fængsel, hvor pavernes fanger tortureredes til døde eller vanmægtede i mange år. Vi går videre og kommer til ...«

Sådan faldt ordene. Børnene, for hvem udsendelsen var bestemt, hørte det sagt som en ganske selvfølgelig ting, at paverne havde — og måske har — et fængsel, hvor deres fanger

blev pint. Der var ikke tale om bevidst angreb på eller blot kritik af den katolske kirke, hvad der for så vidt ville have været bedre, som angreb og kritik i reglen ægger til selvstændig tænkning. Nej, ordene fik lov at glide ind i bevidstheden, ubemærkede, som småstene synker gennem vand uden at efterlade varige spor på overfladen. Skolen forfølger succes'en, blandt andet ved at give følgende definition på aflad: ved aflad forstås det, at man kan købe sig fri fra timelige straffe, det vil sige dels fra skærsilden, dels fra straffe, der er pålagt én her på jorden, for eksempel at brænde vokslys!

Efterhånden vil hundreder af sådanne sandskorn danne en fast bund af sære ideer og små private dogmer, som vi egentlig aldrig har tænkt over, men som bare er der. En bund, der er særdeles vel beredt til at modtage, hvad aviser, radio og folkesnak måtte bringe det voksne menneske, og som gør det vanskeligt for os at nærme os den katolske kirke den dag, da vi føler os draget af katolicismens inderste væsen, men skræmt af det, vi anser for dens ydre form.

Derfor, kære katolikker, le ikke ad os.
Esther B. Nielsen.

Redaktionelt Svar:

Tror De nu alligevel ikke, at De tager lidt for tungt paa det? Det er dog vel — forhaabentlig da — de allerfærreste Katolikker, der vilde le ad Dem, naar De i Deres ærlige Søgen stiller Spørgsmaal af nævnte Art. Skam faa han! Det er dumme Mennesker, der ler i slige Tilfælde. Desværre er det jo saa sandt, saa sandt, at Aviser, Radio o.s.v. tager sig Religion meget let i vore Dage, ikke mindst her under vore Himmelstrøg. Og man møder desværre ogsaa til Stadighed — Gud bedre det — Personer, som er sat til at opdrage den opvoksende Generation, og som er hildede i de selvsamme Misforstaaelser, som vi mente var ryddet af Vejen for en Menneskealder siden. Men — har De eller deres Ligestillede ikke Mod til at søge de ønskede Svar paa Deres Problemer ved at henvende Dem direkte til en katolsk Præst, saa har vi dog idag en saa fuldgod dansk katolsk Litteratur, der uden Tvivl vil kunne klare Begreberne for Dem — Pastor Schindlers »Katholicisme« kunde utvivlsomt have været Dem en god Hjælper. Og den finder De ogsaa paa et offentligt Bibliotek.

Red.

*

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messabog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli

3. S. 5. Søndag e. Pinse (670—57); (grøn) 2. Bøn: St. Leo II (983), 3. Bøn: Oktaven (972); Præf. (521); sidste Evang.: Oktavens ([54]).
4. M. † 6. Dag i St. Petri og St. Pauli (rød) Oktav (983); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (524).
5. Ti. St. Antonius Maria Zaccaria (hvid) (984); 2. Bøn: Oktaven (972); Præf. (524).
6. O. Oktav af St. Petrus og St. Paulus (rød) (988); Præf. (524).
7. T. St. Cyrillus og St. Methodius (hvid) (990); alm. Præf. (525).
8. F. † St. Elisabeth, Dronning af Portugal (hvid) (992); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
9. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522), i hvilken der siges: *Et te in Veneratione ... forherliger dig, idet vi ærer den salige, altid rene Jomfru Maria.*
10. S. 6. Søndag e. Pinse. (grøn)

Feriearbejde tilbydes

Skoleelever og studerende ved bærplukning (akkord) i Hørsholms omegn. Kost og logi kan fås på fælles basis (nær Åsebakken).

Henvendelse skriftlig til Box 20, Hørsholm, eller på Hø. 1217.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristnes sammenslutning med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Søner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

STENONIANA

Nr. 2 i denne skrifttrække, hvor en lang række internationale teologer og videnskabsmænd begrundet vor berømte landsmands helgenkåring, er lige udkommet.

Kr. 6.- pr. årgang

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Messe i Klitborg

Efter Trykningen af »Sommerens Søndagsmesselider« meddeles det, at i Tiden 19/6—5/8 er daglig Messe paa »Klitborg« pr. Nykøbing Sj.

Bøger i Kufferten

En Læser skriver: .

Naar man skal paa Ferie i Danmark — og for den Sags Skyld ogsaa mange andre Steder — er det klogt at være forberedt paa, at Solen ikke skinner hele Tiden. Derfor sørger de fleste ferierende for at have en Bog eller to med i Kufferten. Det er imidlertid en udbredt Opfattelse, at man bør medbringe Bøger saasom »Hvem myrdede Millionæren?« eller »Kontordamen, der blev gift med Direktøren«, for det er den Slags, menes der, ved hvilke man kan »slappe af«.

Nu er jeg ingen Bogsluger. Jeg faar i Virkeligheden ikke læst meget Aaret igennem. Derfor synes jeg, det er en Skam, hvis den eneste Tid, hvor jeg kan faa læst et Par Bøger, misbruges til at læse de rene Ligegyldigheder. Jeg har prøvet at tage katolske Bøger med i Kufferten, f. Eks. de udmærkede Romaner af Hühnermann, og jeg har opdaget, at de er glimrende Ferie-læsning. Prøv det, ogsaa andre! De vil ikke fortryde det. Og saa faar De ogsaa noget fornuftigt ud af Regnvejrslæserne. Jens.

KATOLSK REJSER

27. SEPT 12 DAGE **ITALIENS PERLER** 600,00 KRONER

Med pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder og E. B. Rasmussen som rejseleder arrangeres denne katolske pilgrimsrejse med tog til Italien — netop på den årstid, hvor klimaet er behageligst. Tilmelding bør ske snarest, da rejsen ikke kan doubleres. Program fås hos:

**ROMA
FIRENZE
ASSISI**

Fem dage i Den evige Stad med bl. a. besøg i Peterskirken og Vatikanet. Mulighed for Capri-udflugt.

To dage i Niels Steensens by. Besøg ved Stenos grav, messe i San Lorenzo kirken og besøg i Uffizi Gallerierne.

To dage i Den hellige Frants' verdensfjerne by. Besøg i San Francesco kirken og San Damiano klostret.

VESTERBRO- **VIKING NORDTURIST** MINERVA 4201
GADE 6 D

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Hvor nødtigt vi end vil

(fortsat fra Forsiden)

naar Søstrenes Belæring sammenholdes med dette. Naturligvis er der *noget* rigtigt heri. Det skyldes blot ikke, at Klosterfolk ikke eger sig til at opdrage Børn med Livet i Verden for Øje. Det skyldes i højere Grad, at en Del af Søstrene forlod den verdslige Tilværelse den Gang Sæd og Skik var meget forskellig fra, hvad den er nu, og derfor nemt kommer til at give den katolske Opdragelse et »viktoriansk« Anstrøg, der meget vanskeligt akcepteres af disse Aars unge.

Alle disse Forhold og flere dermed beslægtede har faktisk ført til, at man ofte gaar uden om de overordentlig alvorlige Spørgsmaal, som her bræn-

der paa. Men det er farligt. Nogle har ment, at man ikke behøver at sige meget om de seksuelle Ting; blot man opdrager de unge til at elske Gud og hans Kirke, saa vil de af sig selv finde den rette Vej gennem Ungdomsaarene. Naturligvis har dette naive Haab kun ført til Skuffelser. Man møder desværre tit nok unge Katolikker, som gør hvad »alle andre« gør og er aldeles uvidende om, at Kirken »blander sig i det«.

Naar vi netop nu tager til Orde for, at vi fra katolsk Side — ikke blot overfor vore egne unge, men som en Hjælp

til alle unge danske, vi kan naa frem til — med større Flid tager fat paa en seksuel Belæring, der baade bygger paa den aabenbarede kristne Moral-lære og paa Kirkens tusindaarige Erfaring og paa Mennesker (en ganske usnærpet og forstaaende Erfaring), er det, fordi Tidspunktet er ved at blive det belejlige Nu. Netop i de allersidste Aar er der, ikke saa meget hos de ældre som hos de unge selv, ved at sætte en ny Reaktion ind. Ingen er mere trætte af de forløjede Frihedsfraser, der nu i en Aarrække har gjort Ungdommen Fortrængt, end netop den gode Del af de unge.

Dem maa vi alliere os med for at faa Tingene sat paa Plads og megen Usikkerhed og Vaklen i Opdragelsen bragt til Ophør.

Kapellan.

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem!

<p>Holbæk</p>	<p>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
<h2>Odense</h2>		
<p>GØR DERES INDKØB AF: Frugt - Grønt - Blomster i Kultur A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk Frisørermester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

Alverdens Præster og deres Hjord

Det udmærkede Tidsskrift »Herder Korrespondenz« har bragt en Oversigt over, hvor mange katolske Præster, der arbejder i de forskellige Lande, og hvordan Præsternes Antal forholder sig til Befolkningstallet. Man maa ikke tage for tungt paa de angivne Talstørrelser, eftersom Statistikken over Katolikernes Antal foretages paa meget forskellige Grundlag i de forskellige Lande, saa Sammenligninger kun kan anstilles i meget grove Træk.

Tidsskriftet anslaaer Antallet af Præster til ca. 360.000 og faar det til, at der er en Præst for hver 1270 Katolikker, hvilket vil sige, at der hele Verden over menes at være omkring 450 Millioner Katolikker.

Blandt de enkelte Lande anføres Island med en Præst for hver 65 Katolikker (nemlig 8 Præster til 500 katolske Islændinge). Derefter følger Norge med 105, Finland med 125, Japan 175, Israel, Jordan og Cypern under eet 210, Danmark 270, Sverige 340, Schweiz 440, Holland 490, Belgien 530, Storbritannien 530, Island 560, Canada 560, Frankrig 620, Italien 690, U.S.A. 690, Østrig 940, Spanien 970, Tyskland 10000, Portugal 1630.

Særlig faa Præster findes i Syd- og Mellemamerika. Bedst stillet er i den Del af Verden Chile med en Præst for hver 3120 Katolikker, ringest Guatemala, hvor hver Præst gennemsnitlig har 18.400 Katolikker at tage sig af.

I Antallet af Præster er dem bag Jerntæppet talt med, hvorimod man af gode Grunde ikke har kunnet tælle, hvor mange Katolikker der lever under de tunge Forhold der.

Til Belysning af Fremtiden tjener, at der i de forskellige Bispedømmers Præsteseminarier ialt undervises ca. 60.000 Studenter med Præstevielser som Maal.

Østrig og den kulørte Litteratur

Den østrigske Undervisningsminister Dr. Drimme har ved et Møde hos de østrigske Ungdomsforfattere bebudet drastiske Forholdsregler mod den stadig mere omfattende Import af kulørte Hefter og tvivlsomme Billedblade i Østrig. Han henviste til, at der maatte gøres alt, hvad der var muligt for at fremme den gode og lødige Ungdomslitteratur. Dette var imidlertid ikke ensbetydende med et »laissez faire« for Smudspresen. Desværre er det endnu ikke lykkedes at bremse op for denne Flod af den allertarveligste Lektüre paa Ungdomslitteraturens Omraade. Produktion og Import af tarvelige og slette Produkter maatte forhindres gennem lovmæssige Foranstaltninger (KNA).

URBI ET ORBI

Nok Præst, men ikke Nonne

I Forbindelse med den femte store »Kalds-Udstilling« i Leeds har Biskop Heenan udtrykt Bekymring for den manglende Forstaelse af Klosterlivets Betydning, der viser sig mere og mere udbredt i moderne Familier. Biskoppen sagde bl. a.:

»Hos os i Leeds er der ikke Mangel paa Præstekandidater. Men her ligesom alle andre Steder i England trænges der til mange flere Søstre.

Grunden til Manglen paa Kald blandt Kvinderne kan ikke være den, at Kvinder er mindre højsindede eller mindre fromme end Mænd. Jeg tænker sommetider om ikke Grunden ligger i Forældrenes Holdning.

Det er kendt nok, at der er stor Glæde i en katolsk Familie, naar en Søn beslutter sig til at studere til Præst. En Søns Ordinationsdag bringer langt større Glæde end en Bryllupsdag i Familien. Men — og det er virkelig sært — i mange katolske Familier er der ikke en saadan Glæde, naar en Datter bliver Nonne.

Tværtimod. Jeg har kendt ellers fortræffelige katolske Familier, der har gjort alt, hvad de kunde, for at bringe en Datter, som vilde indtræde i Ordenslivet, paa andre Tanker. De taler, som om hun forspildte sit Liv. De kan ikke udholde den frygtelige Adskillelse, som Indtrædelsen i et Kloster medfører.«

Efter Skoleloven

Efter Vedtagelsen i den belgiske Rigsdag af Skoleloven, der vil betyde en Nedskæring paa 70 Millioner Kroner i danske Penge af Statstilskuddet til Landets katolske Skoler, ventes det, at den passive Modstand, som de belgiske Katolikker har talt om at iværksætte, vil faa et betydeligt Omfang. Blandt de Metoder, der har været nævnt, er bl. a. Skattevægning, Tilbagebetaling af Bankindskud samt Vægning ved at købe Statsobligationer.

Benediktinernes Fortjenester

»Ingen vil kunne bestride, at Menneskeheden staar i en meget stor Gæld til Benediktinermunkenes hellige Taalmodighed; de har gennem Aarhundreder indlagt sig uvurderlige Fortjenester for Bevarelsen og Udbedringen af Menneskehedens kulturelle Arv«, erklærede Canadas Generalguvernør,

Vincent Massey. Massey, der selv er Anglikaner, havde netop for første Gang aflagt et officielt Besøg i et Benediktinerabbedi, St. Benoît-du-Lac. »Her leves faktisk et Fredens Liv. Denne Fred er saa stor, at den ogsaa indbyder Lægfolk til at deltage i denne store aandelige Glædes Friskhed. Paa denne Maade er dette Kloster blevet til et Tilflugtssted for Sjælene, hvor de — naar de vil hvile ud fra denne Verdens Storme — kan faa Fornemmelsen af at blive modtaget af Vor Herre« (KNA).

Afskedigelse i Jugoslavien

I Jugoslavien har Regerings-Departementerne og Ledelserne for de nationaliserede Industrier faaet Ordre til at afskedige Embedsmænd og Arbejdere, som 1) selv er praktiserende Katolikker, eller 2) hvis Kone eller Børn er det, 3) eller har en Præst eller Ordensperson i Familien, 4) eller Slægtninge, som bor i Vestens Lande, 5) eller tilhører »kapitalistiske« Familier, som tidligere var med til at regere Landet, 6) eller ikke aktivt interesserer sig for kommunistisk Propaganda eller 7) er »intellektuelt uegnede« til at forstaa den kommunistiske Lære.

Der er allerede afskediget 750 Embedsmænd, der aabenlyst har bekendt deres katolske Tro.

Fremtiden i Afrika

Den apostoliske Vikar for Dakar, Mgr. Lefebvre, der tillige er Apostolisk Delegat for Missioneringen i Fransk-Afrika, har udsendt et Hyrdebrev, hvori han beskæftiger sig med den sociale Udvikling i Afrika. Han opfordrer de troende Negre til en konstruktiv Anstrengelse, idet han forsikrer, at Kærligheden er den væsentligste Betingelse for en fælles borgerlig og social Bestræbelse. Han tilføjer: »Hvilken Forskel er der mellem Racer, Stammer og Partier? Alle, der lever i samme Land, er der for at yde hinanden gensidig Hjælp og Støtte og for at leve et Liv i Fred. Ikke i en Fred af Uretfærdighed, men i en Fred, der bunder i Retfærdighed og Kærlighed.«

St. Pius X's Sarkofag

Man mener i Rom, at det antagelig ikke lader sig gøre at føre St. Pius X's Sarkofag paa den paatænkte Rejse til hans gamle Ærkebispestad Venedig, ved hvilken hans Hjerter hang med saa megen Kærlighed.

Katolsk

10. Juli 1955
103. Aargang
Nr. 28

Ugeblad

Skilsmisessvøben

»Brødet«

Asser — »alle Daners

første Ærkebiskop

For at søge konkret Orientering angaaende den aktuelle Betydning her i Landet af en »social Kristendom«, har vi benyttet flere Lejligheder til at tale med katolske Arbejdere om herhenhørende Problemer og har faaet nedstaaende Resume af de faldne Udtalelser godkendt af dem, vi har talt med:

Ser vi bort fra Kommunisterne, der alligevel er isolerede og ligesom ikke tæller med, er der ikke megen positiv Modstand mod Kirke og Kristendom blandt danske Arbejdere. Vi kan godt komme ud for at blive generet i Anledning af vor Tro, men det er gerne, fordi man anser religiøs Tro for en Slags Dumhed. Og hvad der siges specielt mod os Katolikker er ikke forskelligt fra hvad andre protestantiske Landsmænd siger ud fra deres gamle Fordomme.

Og omvendt interesserer det danske Arbejdere meget lidt, naar de hører om den eller den kristelig-sociale

Arbejderne og Kirken

Præsts Udtalelser. Det virker mest saadan, at Arbejderne siger: Naa, han er ude for at gøre sine Hoser grønne hos os. Nogle af dem, der fra gammel Tid er oplært til at mene, at Præster altid er paa de riges Parti, smiler ad de sociale Præster og siger, at de kommer en Postgang for sent.

Nej, det der betyder noget i danske Arbejderkredse, ligger et andet Sted. Man kan sige det saadan, at det, de lægger Mærke til, er, om Præsten befinder sig vel hos dem, kan lide dem. Præster, der »tager et Arbejde« blandt Arbejderne, kommer ikke i Kontakt med dem. Det vil ikke sige, at Præsten nødvendigvis skal være

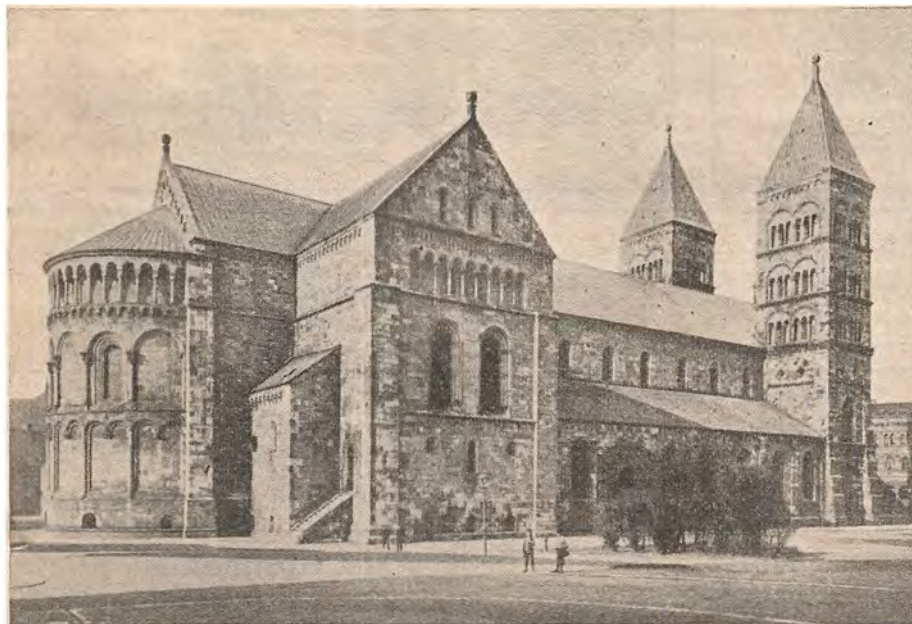
en Arbejderpræst paa den franske Manér og leve i Arbejdermilieuet. Men han maa heller ikke være en, som kommer paa Visit i dette Milieu. Han skal holde af det og befinde sig vel i det.

Danske Arbejdere sidder gennemgaaende pænt i det økonomisk, lige saa godt som flere andre Samfundsklasser, der før i Tiden hørte til de bedrestillede Lag. Men Mennesker har en ulykkelig Trang til at lagde sig og oprette Kaster. Naar Skillelinien ikke længere er økonomisk, søger de »smaaborgerlige« at markere en anden Afstand mellem sig og Arbejderne. De føler sig kulturelt højerestaaende, og meget af Eksamenssnobberiet skyldes netop denne Trang til at hævede sit sociale Lag.

Men er det rigtigt, at Menneskenes Lighed er deres guddommelige Træk, mens deres Forskelligheder er af uendelig ringe Betydning i Forhold hertil, saa skal kristne Mennesker vogte sig vel for at lægge større Vægt paa den sociale eller kulturelle Lagdeling for ikke at tale om den, hvis hele Grund ligger i den usalige Hang til at have noget at snobbe for.

Derfor er der mange Arbejdere, som ser hen til Kirkens Præster, ikke for at høre deres eventuelle sociale og økonomiske Teorier, men for at se, om de »smaaborgerligt« er hildede i Klassefordomme, eller om de gør Alvor af deres kristne Tro paa den fundamentale menneskelige Lighed, saa de — uanset hvilket Milieu deres Fødsel har anbragt dem i — føler sig hjemme og vel tilpas ogsaa blandt Arbejderne.

Arbejderne er maaske nok lidt saarebare som Følge af de mange Lejligheder, hvor Snobberiet i andre Samfundsklasser mærkes som en Trang til at skille sig ud fra Arbejderne. Den bedste Maade Katolikker kan vinde Arbejderne paa, er ved en klar og stærk Modstand mod det sociale Snobberi. De økonomiske Teorier interesserer i Forhold hertil yderst lidt.

»LUNDADOMEN«, Mindet over Ærkebisp Asser (se inde i Bladet)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KBk

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillor

II. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister

H. C. RIDDESBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-TH. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

SKILSMISSESVØBEN

Vor moderne Verden byder paa mange Forhold, der kan aengste og vække alvorlige Tvivl om, hvorvidt en Fremtid overhovedet er mulig for Menneskeslægten. Til daglig inddrages Skilsmissspørgsmaalet ikke blandt de skæbnsvangre moderne Misforhold, men maaske det dog alligevel er et af de Problemer, som fortjener at behandles med den dybeste Alvor.

Ganske vist vil det utvivlsomt være forkert, om man fra Antallet af Skilsmisser og den Hurtighed, hvormed mange Ægtefæller griber til Skilsmisse, naar Vanskeligheder viser sig, drager vidtgaaende Slutninger om Værdien af de bestaaende Ægteskaber. Man tør ikke gøre Skilsmisserne til eneste Maalestok for et Samfunds Familieliv. Dertil er der for mange Momenter, som spiller ind. Ikke blot moralske og religiøse Anskuelser er i saa Henseende afgørende, men ogsaa Lovgivningens Regler, den almindelige Mentalitet m. m. Men saa meget staar i hvert Fald fast, at naar Skilsmisserne — som det er Tilfældet i vore Dage — optræder som Massefænomen, er dette i sig selv saa alvorligt, at Sagen fortjener de grundigste og mest samvittighedsfulde Overvejelser.

Det drejer sig her paa den ene Side om et uhyre Antal enkelte Menneskeskæbner, der rammes paa det smerteligste, paa den anden Side om hele Befolkningsskæbne. Familien og Ægteskabet er Fælleslivets Kraftceller, paa hvis Trivsel eller Ødelæggelse Folkets Sundhed i højeste Grad beror.

Da man i sin Tid rejste Krav om Adgang til Skilsmisse, benyttede man i Agitationen i særlig Grad Billedet af ulykkelige Ægteskaber, f. Eks. af Hjem, hvor Ægtemandens Drikfældighed og Brutaltitet gjorde Tilværelsen til et Slags Helvede for Hustru og Børn. Hvad man i vore Dage kunne fortælle om tragiske Skæbner, som Skilsmisserne har forvoldt, overgaar med sorgelig Lethed de ægteskabelige Tragедier. For blot at nævne de saare haandgribelige økonomiske Sager, er Forholdet det, at vore Dages Danmark kan siges kun at have et egentligt Proletariat: de fraskilte Kvinders. En københavnsk Skoleinspektør med grundligt Kendskab til de økonomiske Forhold i et tætbefolket Kvarter, har oplyst, at naar Østrup og Børnenes Kontor begge maa sætte temmelig snævre skattemæssige Grænser for, hvilke Familiens Børn, de vil kunne hjælpe, saa ligger det i Øjeblikket saaledes, at de fleste Lønarbejdere tjener for meget — ofte alt for meget — til at komme ned under de fastsatte Grænser. Men der er dog stadig Tusinder og aller Tusinder af Børn, der kan hjælpes, fordi Hjemmets Skattebillet langt fra naar op til de lave Grænser. Hovedparten af disse yderligt fattige er de forladte og fraskilte Mødre, ofte med flere Børn. Paa Samfundets økonomiske Rangstige er der et meget, meget

store Spring fra dem op til den tariffønnede Arbejder, end der er fra denne Arbejder og til det almindelige Borgerskab. De fraskilte Kvinder er Nutidens Proletariat, og et Proletariat i uhyggelig Vækst.

Hvor stærk en Bevægelse, der er i Skilsmissegigtningen, viser en Række Tal, som man gør vel i at overveje nærmere. Fra 1920 til 1948 steg Folketallet i Danmark med ca. 36 pCt. Samtidig steg Antallet af aarligt indgaaede Ægteskaber med ca. 46 pCt. — og det aarlige Skilsmissetal med ca. 495 pCt. I 1920 blev der indgaaet næsten 27 Tusinde Ægteskaber og samme Aar blev 12 Hundrede Ægteskaber opløst ved Skilsmisse. Altsaa en Skilsmisse for hver 22-23 nye Ægteskaber.

I 1948 var Tallene 39,3 Tusind Ægteskaber og 71 Hundrede Skilsmisser — eller en Skilsmisse for hver 5-6 nye Ægteskaber.

Nu er disse Forholdstal af ret problematisk Værdi, efter som det jo ikke er de i samme Aar indgaaede Ægteskaber, der er blevet opløst. Det bedste er, om man sammenligner Skilsmissetallet med det samlede Antal Ægteskaber. Her foreligger der en international Statistik, som anfører, hvor mange Skilsmisser der et Aar har været for hver 10 Tusind Ægteskaber. Ved Aarhundredets Begyndelse laa Tallene ret lavt, bortset fra U.S.A., hvor Væksten i Skilsmisserne allerede begyndte i 70'erne. Aar 1900 var Tallet i U.S.A. 40,6 (eller 4 pro mille), medens det i Europa var højest i Svejt med 19,7, hvorefter Frankrig kom med 10,2 og Danmark med 9,6 o.s.v., helt ned til England med 0,9 og Østrig med 0,4.

6. Søndag efter Pinse

10. Juli 1955

ULØSELIGE OPGAVER

(Markus 8, 1-9)

Der dukker i Livets Løb en Masse Problemer op af samme Art, som Søndagens Evangelium beretter et af. En uhyre Menneskemængde, henimod fire tusinde Sjæle, havde blindt fulgt Vor Herre ud i Ørkenen og nu — paa Trediedagen — meldte Sulten sig. Vor Herre konstaterer: Jeg kan ikke sende dem sultne hjem, saa vil de onkomme undervejs. Og Disciplene supplerer: Hvor i al Verden skal vi faa Mad fra til alle disse Mennesker her i disse afsides Egne? Ingen Penge, ingen Bager i Nærheden! Et tilsyneladende uløseligt finansielt og organisatorisk Problem!

Og hvor mange Mennesker giver simpelthen ikke op i slige Situationer? Her er ikke noget at gøre. Her hjælper ingen kære Mor — kun et Mirakel kan klare Sagen. Vor Herre virker det nødvendige Under — men ikke saadan lige paa en Stud. Han henviser først Disciplene til deres egne, forhaandenværende Muligheder: »Hvor mange Brød har I?»

Det er den kristne Indstilling i en saadan tilsyneladende haabløs Situation. En Kristen kan (og maa) ikke lægge Hænderne i Skødet og stille sig afventende. Han maa vise sin Vilje til at hjælpe, ogsaa naar det ser tilsyneladende haabløst ud. Det betyder nemlig noget, naar man viser, at man ikke staar udelagende overfor overmægtig Nød.

Med sit Spørgsmaal: »Hvor mange Brød har I?» vil Vor Herre opnaa, at Disciplene indser og indrømmer deres Afmægtighed. De skal derpaa henvende sig med Tillid til ham, fra hvem al Hjælp kommer — men de skal ikke komme med tomme Hænder. De skal ikke have den Indstilling: den klarer han nok alene. De skal først og fremmest prøve deres egne Muligheder — førend de løber til Vor Herre om Hjælp — thi de døvne og Egoisterne bliver Undere ikke til Del! Lad os vogte os vel for den mærkværdige Fariaisme, der er tilfreds med at kunne klare egen Nød med egen Kraft og ikke er henvist til Guds usikre Hjælp — men derimod gerne anbefaler andres Nød til Guds Barmhertighed, uden selv at røre en Finger.

Du kan ikke paa egen Haand løse vor Tids store sociale Problemer. Nuvel, da vær forstaaende overfor andre, vær menneskelig og hjælpsom overfor din Næste, kræve ikke blot din (egen!) Ret, men anerkend ogsaa dine (egne!) Pligter! Misund ikke din Næste — ogsaa han, der kører i sin egen Vogn, er et »stakkels« Menneske. Du er langt rigere end han. Langt rigere end du selv tror. Dermed er det sociale Problem ikke løst — men vilde alle Mennesker blot yde deres Bidrag, saa vilde Vor Herre ogsaa virke et Under, og saa var det løst.

Du kan ikke hindre en Krig — hvad formaar et enkelt Menneske imod de mægtiges Rasen og det enorme Krigsmaskineri. All right, men tilgiv du i hvert Fald din Fjende, glem Fornærmelser og hold din Nabo ud! Træd paa Krigens, Hadets, Hævnens og Magtbegærets Gløder overallt, hvor du kan komme til det. Anerkend alle Menneskers lige Ret til Livet — hvis Millioner tænkte og levede saadan, saa vilde Vor Herre afgjort skænke os Fredens Naade.

De Opgaver, som vi Mennesker ikke kan løse paa egen Haand, dem maa vi i hvert Fald gaa til med ærligt og oprigtigt Sind. Da vil Vor Herre ej heller være smaalig med sine Undere.

Sognepræsten.

Tyve Aar senere, efter 1. Verdenskrig, havde U.S.A. næsten fordoblet sit Skilsmisetal til 72,8. I Europa var Østrig fra den nederste Plads rykket op til den højeste med 46,1 og endnu en Række Lande var sprunget forbi Danmark, saaledes Ungarn og Tyskland. Og dog var Skilsmisserne hos os mere end fordoblede, idet Tallet var steget fra 9,6 til 21,7. Atter tyve Aar senere i 1940 var U.S.A. naaet op til 85, men Danmark stod i Spidsen paa Europas sørgelige Rekordliste med en ny Fordobling til 43. Siden er der gaaet 10 yderligere Aar, og mens Befolkningstallet og Ægteskabstallet i dette Tiaar er vokset med mindre end 10 pCt., er Skilsmisernes aarlige Tal mere end fordoblet, saa at der i 1950 hvert Aar ved Skilsmisse opløstes ca. 80 Ægteskaber af hvert 10.000 bestaaende eller 8 pro mille.

Hvis nogen skulde have svært ved at omsætte et Procenttal til levende Virkelighed for Bevidstheden og maa-ske derfor finder, at 8 pro mille er et beskedent Tal, kan man prøve paa i Stedet for Skilsmisser at tænke paa andre Ulykker og gøre sig klart, hvad 8 pro mille vil sige. Hvis 8 pro mille af Befolkningen aarligt blev dræbt eller lemlæstede ved Trafikulykker, vilde det sige op mod 35.000 Ofre for disse Ulykker. Skilsmisserne er naaet op over 7000. Tages der Hensyn ogsaa til Børnene, som ikke er dem, der rammes mindst haardt ved en Skilsmisse, og er der gennemsnitligt 2 Børn i de opløste Ægteskaber, bliver det henimod 30 Tusind Menneskeskæbner, der rammes af Skilsmisserne, 30 Tusind om Aaret — og i langt de fleste Tilfælde med langvarig Skade til Følge. Indenfor Byernes Omraader er Ten-

densen mod flere Skilsmisser endnu meget tydeligere end den, man ser ved Betragtning af hele Landet under eet. Meget rundt regnet kan man anslaa, at de 8 pro mille for hele Landet bliver til ca. 20 pro mille for København. Man kan ogsaa paa anden Maade faa et Indtryk af Forskellen mellem By og Land, naar man betragter Forholdet mellem samtlige Ægteskabsopløsninger og dem, der skyldes Skilsmisse. I 1940 opløstes i Danmark 19.400 Ægteskaber, enten ved den ene Ægtefælles Død eller ved Skilsmisse. For hele Landet under eet var det knapt 18 pCt. af de opløste Ægteskaber, hvor Skilsmisse var Opløsningsgrund. Men medens Procenten i Landdistrikterne kun var lidt under 11, var der i Hovedstaden 32. 10 Aar før var Hovedstadens Procent 28,2, og den Gang laa København blandt europæiske Storbyer kun under Zürich (30,1) og Hamburg (28,4). I Øjeblikket bliver rundt regnet lige saa mange københavnske Ægteskaber opløst ved Skilsmisse som ved Død.

Vi har allerede bevist, hvad dette altsammen betyder som Forøgelse af Summen af de menneskelige Lidelser. Det betyder ogsaa sociale og pædagogiske Problemer af uhyre Rækkevidde. Den Hjælp, som Samfundet vil kunne yde sine elendigst stillede — og her indtager som sagt Titusinder af fraskilte Kvinder en ganske særlig Plads som Fællesskabets Stedbørn — vil ikke være i Stand til at lindre Nøden tilstrækkeligt. Det er simpelthen alt for kolossale Byrder at lægge paa Samfundet. Af uhyre Betydning vil det være, om der gøres noget for, at de fraskilte Kvinder ikke staar ganske uden Erhvervs muligheder. Ingen ansvarlige Forældre kan i vore Dage undlade ved Betragtningen af deres Børns Fremtid at tage den Mulighed med i Regnestykket, at Børnenes kommende Ægteskaber meget let kan lide

Brødet

Fra ældgammel Tid har man lovprist Brødets Værd, Brødets Skønhed. Patriarkerne besang »den rige Agers Duft«, Profeten, som var ved at synke sammen af Træthed, fik Kraft til at fuldføre det tunge Hverv, Gud havde lagt paa ham, da han havde spist det Brød, som var blevet bagt i den hede Aske ...

Brød ... det har Kristus lært os at bede om som det nødvendigste for vort Legeme: »Giv os i Dag vort daglige Brød«. Brødet er et Mirakel. Mennesket saar nogle Korn ... og snart løfter Straaet de gyldne Aks mod Himlen som en Lovsang fra Jorden ...

Man kan sige nej til et Menneske, der beder om Penge, men den, som siger: »Jeg er saa sulten,« vil man ikke nægte et Stykke Brød.

Brødet er helligt. Vore Forfædre ridsede med Kniven et Kors i Brødskorpen, før de skar Skiverne af. Og Bonden gjorde med sin Skovl Kors-tegnet over Sædekornet.

Kristus lod omhyggeligt det til-

oversblevne Brød samle sammen efter den vidunderlige Bispisning; Brød maatte ikke gaa til Spilde ...

Og vi kan ikke lide at se et Stykke Brød ligge paa Jorden, se ligegyldige Mennesker kassere det livgivende Brød. Ja, Brødet er helligt, thi af det bereder man andet Brød, guddommeligt Brød: Eukaristien, Underet over alle Under.

Disciplene, som dog havde set Mangfoldiggørelsen af Brødet, tog Forargelse af deres Mesters Ord, da han talte til dem om Eukaristiens Mysterium; fulde af Forfærdelse saa de paa hinanden og sagde: »Dette er haardt Tale! Hvem kan høre paa den!«

Grund havde de jo til deres Forfærdelse; dette maatte enten være en Nars Tale ... eller en Guds!

Og det var Gud, som utvetydigt bekræftede, hvad han havde sagt: »Hvis I ikke spiser mit Kød og drikker mit Blod, har I ikke Livet i jer.«

I det Øjeblik blev den Sandhed til hele det kristne Livs Midtpunkt, og

den er det endnu, trods alle de Storme, som Aarhundrederne igennem har søgt at vælte dem omkuld.

Tænk paa Disciplene i Emmaus — paa Forfølgelserne — Katakomberne — den unge Tarcisius' Blod — paa Middelalderen — paa Jeanne d'Arc, der forlangte at faa Kommunionen, før hun besteg Baalet.

Selv i Materialismens og Menneskefrygtens syge Aarhundrede, da Embedsmændene og de Lærde regnede de Troende for »underudviklede«, bad de franske Soldater om Kommunionen, naar de stod Ansigt til Ansigt med Døden.

Ogsaa nutildags siger man kun om den, der gaar til Kommunion, at han »praktiserer«, som om alt det øvrige kommer i anden Række.

Kommunionens Magt kommer af, at Sjælene trænger til Kærlighed. Og Gud er den sande Kærlighed, den eneste Kærlighed, som er helt igennem uselvvisk, Gud, som ikke kan give mere, give noget større end Kommunionen. Thi i den giver han hele sit Selv og virkeliggør derved Foreningen af det menneskelige og det guddommelige Væsen — Gud bliver Menneskets Føde.

Pierre l' Ermitte

Skilsmisens Forlis. Man maa i alle Samfundslag gøre sit yderste for at sikre sine Døtre en Uddannelse, som de kan falde tilbage paa, hvis den ikke usandsynlige Skilsmisse-Ulykke skulde ske. Atter og atter staar man jo overfor stakkels Kvinder, der ikke fik lært noget ordentligt, før de giftede sig, og nu efter en Skilsmisse gaar forgæves Tiggengang fra Arbejdsplads til Arbejdsplads. Desværre er Uddannelse i mange Tilfælde heller ingen Garanti. Saa mange Ægteskaber forliser paa et Tidspunkt, hvor Hustruen er kommet op i Aarene og selv med god faglig Uddannelse vil have meget svært ved at klare sig.

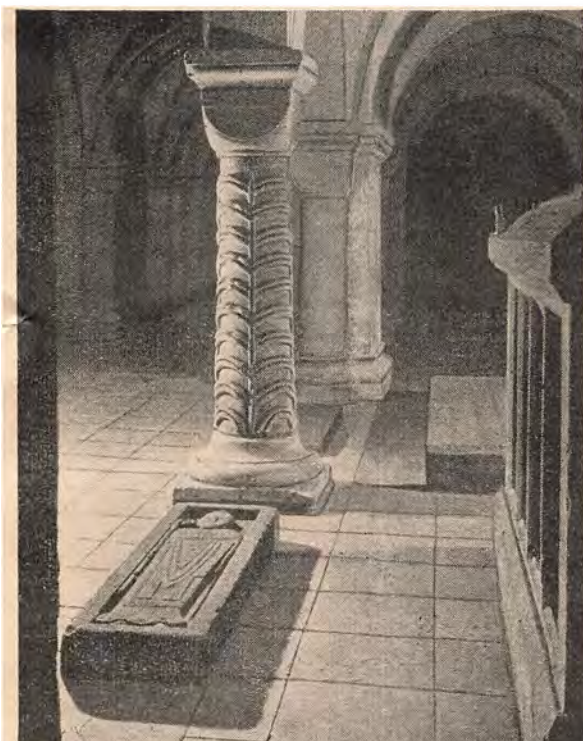
Der var meget mere at tilføje til disse Betragtninger. Men maaske det, paa den korte Plads, som her er til Raadighed, vil være bedst, inden vi slutter, at faa to Ting med, der interesserer os særligt som Katolikker. For det første maa det med stærkt Eftertryk og aabent og ærligt siges, at Problemerne ogsaa angaar os. Vel ser Kirken helt anderledes paa Skilsmisser end den borgerlige Lovgivning, og Kirkens absolutte Forbud mod Ægteskabsindgaelse, saa længe den tidligere

Ægtefælle lever, burde sammen med hele det kristne Syn paa Ægteskabets Hellighed gøre Skilsmisser blandt Katolikker til en stor Sjældenhed. Sandheden er, at det desværre ikke er Tilfældet. En tilfældig Stikprøve blandt katolske Feriebørn forrige Sommer viste, at Halvdelen af dem var fra Hjem med kun en Mor eller kun en Far — og i mange af Tilfældene var Grunden Skilsmisse. Vi betaler vor Tribut til hele Mentaliteten, hvor vi lever. Ogsaa Katolikker lader sig skille i Tilfælde, hvor de burde have holdt ud. Og saa er de værre stillet end andre. Enten lever de som Katolikker i det Tilfælde skal. De gifter sig ikke igen, mens andre maaske ved et nyt Ægteskab skaffer sig bedre økonomiske Kaar. Eller de gør som de andre, de gifter sig paany — og er de ulykkeligste af alle, i Strid med deres Samvittighed.

Det betyder ogsaa uhyre meget for vore unge, at et stadigt voksende Antal af de Mennesker, de møder, og til hvem det kan hænde, at de taber deres Hjerter, er fraskilte Personer, med hvem de ikke kan gifte sig uden at bryde med Kirken.

Endelig er det stadig større Antal Mennesker, der lever i nyt Ægteskab, medens den gamle Ægtefælle ogsaa lever, en Hindring for Konversioner. Der er rundt om i Landet Hundreder — maaske Tusinder — som inderligt ønsker at blive Katolikker. De er helt overbeviste om Kirkens Sandhed og dens Krav paa dem. Men det allerførste Krav, at de skal bryde med den Ægtefælle, som har indtaget den første, endnu levende Ægtefælles Plads, er mere, end de kan magte. Det er dybt tragiske Skæbner. Men som Forholdene er, kan de ikke hjælpes. Kirken kan ikke ændre sin Lære, for det er ikke dens egen, men Jesu Kristi Lære. Saa længe Kirken maa anerkende det første Ægteskab, de har indgaaet, som gyldigt, kan der intet gøres for dem. Om det engang vil ske, at hele den ikke-katolske Ægteskabsopfattelse bliver en saadan, at Kirken ikke længere kan anerkende disse Ægteskaber, som gyldige — det lader sig ikke besvare i Dag. Og det vil være en sørgelig, dødsmerket Verden, om det bliver nødvendigt.

*

Asser, „alle Daners første Ærkebiskop“

Laurentiuskatedralen
i Lund

Mindet over Assers
Bispegerning

I Hvælvingen under den mægtige Domkirke hviler en Række af Danmarks store Sønner

Asser, »alle Daners første Ærkebiskop«, som Lunde-Dødebogen kalder ham, levede i en Tid, der var rig paa voldssomme Brydninger og rystende Begivenheder. I Tyskland rasede Investiturstriden, i hvilken Gregor VII († 1085) og hans Efterfølgere førte en gigantisk, næsten 50-aarig Kamp for Kirkens politiske Uafhængighed og Frihed mod den tyske Kejser og de kejserlige Modpaver. Under den clunyacensiske Reformbevægelses Paavirkning kæmpede Kirkens Mænd mod Simoni og for Gennemførelsen af

Præsternes Cølibat. Omtrent samtidig gik en mægtig Bevægelse gennem hele Europa, da Pave Urban II i November 1095 opfordrede Kristenheden til med Sværd og Bøn at befri det Hellige Land fra Tyrkernes Herredømme.

Efterdønningerne af de store Begivenheder naaede hurtigt til de nordiske Lande. I Kampen mellem Pave og Modpave stod den danske Kirke som Helhed afgjort paa den retmæssige Paves Side. Mens Spørgsmaalet om Simoni og Investitur ikke voldte nogen Vanskelighed herhjemme, gav Re-

formkravet om Præsternes Cølibat stærkere Genlyd. Korstogsbejstringen vandt hurtig Indpas i Norden, saa at en engelsk Krønikeskriver, Benediktinermunken William af Malmesbury (ca. 1120), spydigt kan meddele, at selv de Danske forlod deres Drik for at tage Korset. I Virkeligheden maatte netop Korstogstanken øve en stærk Tiltrækningskraft paa Nordboernes Kamp- og Vandrelyst. Vi finder da ogsaa i udenlandske Kilder omtalt en dansk Kongesøn, Prins Svend, der sammen med to danske Biskopper og en Hær paa 1500 Mand(?) skal have deltaget i det første Korstog. I alt Fald besluttede Aar 1102 selve Kongen, Erik Ejegod, sammen med sin Hustru Botild at drage paa Pilgrimsfærd til det Hellige Land. Forinden han tiltraadte sin æventyrlige Rejse, udnævnte han Biskop Asser af Lund og sin Søn Harald til Landets Rigsforstandere.

Asser tilhørte den berømte jydsk Stormandsslægt »Thorgunnasonnerne«, som var den sjællandske Hvide-slægts Jævnbyrdige. Da Botild, Kong Eriks Hustru, var en Søster eller Halvsøster til hans Fader Throckil eller Svend, var han ogsaa i Slægt med Kongefamilien. Hans Brodersøn var den berømte Eskil, som senere blev hans Efterfølger som Ærkebiskop af Lund, og hans Broders Sønnensøn den navnkundige Historieskriver Svend Aggesøn, Kong Valdemar den Stores Hirdmand.

Sin gejstlige Uddannelse har Asser sandsynligvis faaet i Rom. I et Brev til Kong Harald Hen havde Gre-

gor VII (ca. 1077) udtalt det Ønske, at unge danske Stormandssønner skulde sendes til Rom for der at forberede sig til Kirkens Tjeneste i deres Fædreland. At Asser saa tidligt blev fremmet til høje kirkelige Stillinger og saa afgjort stod paa Pavens Side i Investiturstriden, bestyrker Formodningen om, at han i sin Ungdom har været i Rom.

Den 18. November 1089 blev Asser konsekkreret til Biskop i Lund. Om hans Bispegerning i de Aar ved vi kun meget lidt. Den 19. April 1100 (?) deltog han i Odense sammen med Landets øvrige Biskopper ved Kong Knud den Helliges Skrinlæggelse. For Asser var Dagen rig paa Minder, Minder om hans egen Fader og Farbroder, der havde været i Kongens Følge i Nørrejylland, da Oprøret udbrød, og havde kæmpet for Knud i St. Albani Kirke i Odense. Da Pave Paschalis II Aar 1103, som politisk Modtræk mod Hamburg-Bremen, der stod paa Kejsers og Modpavens Side, og som Anerkendelse af den danske Kirkes loyale Holdning i den store europæiske Kirkestrid, indvilligede i Oprettelsen af en selvstændig nordisk Kirkeprovins, var Asser den selvskrevne Mand til den høje Stilling som Ærkebiskop for alle nordiske Lande. I det følgende Aar overbragte en pavelig Legat Palliet, det ærkebiskoppelige Æreslegn.

Det var et vidtstrakt Omraade, der var underlagt hans Myndighed: Danmark, Sverige, Norge, Island, Færøerne og Grønland. Som Metropolit havde han bl. a. Ret til at stadfæste Bispevalg og konsekkrere nye Biskopper i sin Kirkeprovins. Saaledes meddelte han i Foraaret 1106 Jon Øgmundsson fra Island Bispevielse. Jon Øgmundssons Saga bringer i Forbindelse dermed følgende interessante Skildring:

Da Jon Øgmundsson kom til Lund, var Ærkebiskoppen netop med Dømkirkens Gejstlighed gaet til Vespersang. Jon Øgmundsson gik da med sine Ledsagere ind i Kirken og stillede sig oppe foran Koret. Ifølge Assers Anordning maatte Kannikerne under Gudstjenesten aldrig se ud i Kirkens Langhus. Da nu Korbønnen næsten var til Ende, begyndte Jon Øgmundsson fra sin Plads at synge med, og hans Stemme var saa skøn og fyldig, at Ærkebiskoppen selv saa ud af Koret for at opdage, hvis Stemme det var.

Da hans Kanniker senere bebrejdede ham, at han havde overtraadt sin egen Anordning, undskyldte han sig ved at sige, at det ikke var sket af Nysgerrighed, men fordi den fremmede Stemme havde haft saa ren og skøn en Klang, at han snarere troede, det var en Engel end et Menneske, der sang.

Jon Øgmundsson blev venligt modtaget af Asser, men da det viste sig, at han havde været gift to Gange, sendte Ærkebiskoppen ham først til Rom for at faa Pavens udtrykkelige Dispensation. I alt har 5 islandske Biskopper i hans Tid modtaget deres Konsekration i Lund.

At Asser var kendt og højagtet ogsaa udenfor Nordens Grænser, fremgaar af

et Brev, som den engelske Kirkes Primas, den hellige Anselm, Canterburys lærde Ærkebiskop, Aar 1106 sendte til ham. Anselm førte i England en heltemodig Kamp mod Simoni og Investitur og stod i den europæiske Kirkestrid trofast paa Pavens Side. Antagelig var nogle engelske Klerikere, der stod paa Modpavens Side, flygtet til Danmark, fordi de mente, at de her lettere kunde opnaa kirkelige Vielser og Stillinger. Anselm rettede nemlig i sit Brev en indtrængende Bøn til Asser om at rense sin Kirkeprovins for Apostater, »da de, der tilbagevises af deres egne Biskopper, drager derhen (til Danmark) og paa en fordømmelig Maade opnaar forskellige Vielser«.

Sine Forpligtelser overfor Rom opfyldte Asser med Iver og Trofasthed. Pave Paschalis kunde endogsaa i et Formaningsbrev (ca. 1100) til Ærkebiskop Martin af Gnesen i Polen henvisse til Assers gode Eksempel og fremhæve, at de Danskes Ærkebiskop modtog Pavens Legater paa en upaaklagelig Maade og ikke alene hvert tredje, men hvert Aar ved Sendebud besøgte Rom. Ved Gennemførelsen af de kirkelige Krav synes Asser ikke at have fundet den fornødne Støtte hos den daværende svage Kong Niels. 1117 skrev Paven til den danske Konge: »Til din Magt anbefaler vi vore Brødre, Lunds Ærkebiskop og Danmarks øvrige Biskopper, saa at du med Ærefrygt viser dem Lydighed og med Eftertryk yder dem Hjælp«. I samme Brev berørte Paven Spørgsmaalet om de danske Præsters Cølibat, et Reformkrav, hvis nøjagtige Gennemførelse han krævede med ubønhørlig Strengthed. Paa Sjælland forsøgte den ansatte Stormand Peder Botilsøn Aar 1123 ved Hjælp af Bonderejsning mod de gifte Præster at gennemtvinge Cølibatskravet, som Laterankonciliet Aaret før havde skærpet.

En stor Fare truede den nordiske Kirkes Selvstændighed, da Hamburg-Bremen efter Wormserkonkordatet 1122, støttet af den tyske Kejser Lothar, fornyede det gamle Krav paa den nordiske Kirkeprovins. Af politiske Hensyn til Kejseren anerkendte Pave Kalixtus II 1123 Ærkebiskop Adalbart af Hamburg-Bremens Fordringer. Asser gjorde intet Skridt for at gøre sine Rettigheder gældende, men besluttede foreløbig at holde sig passiv. Maa ske har han ment, at Hamburg-Bremens uberettigede Fordringer alligevel ville blive uden Betydning. Hans Stilling blev imidlertid mere og mere vanskelig. 1130 sendte Pave Innocens II ham en skriftlig Opfordring til at adlyde den tyske Metropolit. Asser holdt med tægte jydsk Sejghed fast paa sine Rettigheder og nægtede endda at sende Bud til Forhandlingerne i Rom. Han kunde i denne Sag heller ikke regne med den svage danske Konges Støtte, da Kong Niels efter Mordet paa Hertug Knud 1131 var ved at træde i Afhængighedsforhold til den tyske Kejser, der havde støttet Hamburg-Bremens Krav i Rom, og Kongesønnen Magnus hyldede Kejseren som Lensherre i Paasken 1134. I Mellemtiden havde Hamburg-Bremen ved den tyske Kejsers energiske Støtte opnaa-

et en Række Buller, der bestemte, at den nordiske Kirkeprovins paa ny lagdes ind under Hamburg-Bremen.

Assers Sag syntes at være tabt. For i sidste Øjeblik at redde Ærkebispeddømmet vovede han nu det yderste, idet han i Kampen mellem Kong Niels og Tronkræveren Erik Emune, Knud Lavards Broder, stillede sig paa Eriks Side. Magnus faldt i Slaget ved Fodvig 2. Pinsedag 1134 og Kong Niels dræbtes i Slesvig samme Aar. Erik blev nu Konge, og derved var Faren for et politisk Afhængighedsforhold til den tyske Kejser og dermed til Hamburg-Bremen drevet over. Omtrent samtidig synes Asser under Indflydelse af sin Brødersøn Eskil, dengang Biskop af Roskilde, at have sendt en tyskfødt

Ved Gudsmoderens Alter i
Lundadomens Krypt

Lundekannik ved Navn Hermann til Rom for at bevise, hvor uberettigede Hamburg-Bremens Fordringer var. En til Lund udsendt pavelig Legat, Kardinal Martin, skal Aar 1134 have afgjort Sagen til Assers Fordel, hvorved den nordiske Kirkes Selvstændighed var sikret.

Assers politiske Omslag Aar 1134 til Gunst for Tronkræveren Erik Emune har senere indbragt ham den bilske Roskildekronikes uberettigede Dadel: »Asser var en heftig og pirrelig Mand, ubehersket og uden Fasthed. I Rigets store Forvirring stod han ikke som en Mur for Israels Hus, men vendte sig, hvorhen Vinden blæste, ligesom et Siv, der svajer for Vinden.« Men naar den gamle Ærkebiskop 1131 stillede sig paa Kong Niels Side, har han gjort det, fordi han mente, at han derved kunde bevare Landets Fred. Og naar han 1134 støttede Tronkræveren Erik, gjorde han det, fordi en Borgerkrig alligevel ikke kunde undgaas, og den nordiske Kirkes Selvstændighed nu stod paa Spil. Den senere Udvikling har i hvert Fald godtgjort, at

hans politiske Omslag under de forvirrede Forhold reddede Lunds Ærkebispedømme. En anden Sag er, om hans tunge, stædige Forhalingspolitik overfor Rom var rigtig.

En interessant Skildring af Asser og hans Omgivelser er bevaret i Biskop Otto af Bambergs Helgenbiografi. Otto af Bamberg, Pommerns berømte Apostel, havde tænkt paa at oprette en Missionsvirksomhed blandt Venderne paa Øen Rügen. Men da Rügen hørte til Danmark, vilde han først indhente Ærkebiskop Assers Tilladelse til at paabegynde denne Mission. Derfor besluttede han at sende sin Præst Ivan og nogle andre af sit Følge med Breve og Gaver (Balsam og en pragtfuld Stola) til Asser. Ivan og hans Mænd blev modtaget med største Venlighed i Lund. Asser udspurgte dem nøje om Biskop Ottos Missionsvirksomhed og viste de Fremmede stor Gæstfrihed i nogle Uger. Om deres Indtryk af Asser og hans Omgivelser har den tyske Børter givet følgende Skildring:

»Asser var en god og jævn Mand, ivrig efter at høre, hvad der var godt, af ualmindelig Lærdom og Fromhed, men i sit Ydre bondeagtig som en Vender. I hans Land er Folk nemlig saadan, at de midt i den største Frugtbarhed og Velstand ifølge en vis almindelig Haardhed alle synes udannede og som Bønder. Byerne og Borge er uden Mure og Taarne, men er blot befestede ved Bolværker af Træ og ved Grave. Kirkerne og de fornemmes Huse er uanselige og bygget uden Smag. Indbyggernes Erhvervsvirksomhed er Jagt, Fiskeri og Kvægavl. Heri bestaar hele deres Rigdom. Af Agerbrug findes der kun lidt. I deres Mad og Klædedragt viser de kun lidt Sans for Renlighed og Skønhed. Selv de ringeste af vor Sendefærd var stædige i Sammenligning med dem. Præsten Ivan syntes fornemmere end selve Ærkebispem.
Atter er det betegnende for Assers Forhalingspolitik, at han gav et uindvigende Svar. Han trak Sagen i Langdrag, idet han foregav ikke at kunne træffe nogen Afgørelse, førend han havde raadført sig med Landets Høvdinge. Med denne Besked og en Skude lastet med dansk Smør som Gave vendte Ivan og hans Ledsagere tilbage. Kort efter blev Biskop Otto hjemkaldt fra Pommern, saa at Planen om Missionen paa Rügen blev opgivet.

Som et uforgængeligt Minde om Assers Bispegerning staa endnu den Dag i Dag Lunds Domkirke. Krypt, Kor og Tværskib stammer fra Assers Tid. Den 30. Juni 1123 indviede han Krypten og dens Hovedalter, 1126 og 1131 Kryptens to andre Altre. Hvelvingen af den mægtige Krypt, der strækker sig under hele Domkirkens Tværskib og Kor, bæres af 24 Piller. Paa en af Pillerne findes udhugget Jætten Fin, der omspænder Stenen i afmægtig Harme, paa en anden hans Hustru og Barn. Som Domkirken viser, har sikkert de store Katedraler i Rhinegnene været Forbilleder, mens Udsmykningen er lombardisk. Asser naaede ikke at se sit Værk fuldført. 1145 indviede hans Brodersøn og Ef-

terfølger, Eskil, Laurentiuskatedralen.

Efter Ærkesædets Oprettelse 1104 maatte Asser ogsaa tænke paa at udvide Domkapitlet, hvis Grundlæggelse frem for alt skyldtes Knud den Hellices store Gave. Med rund Haand skænkede Asser 30 Bols Jordegods til Kirken af sit eget Gods, saa at Domkirkens 10 Præbender kunde øges med to nye. Kannikerne skulde paa hans Befaling leve et religiøst Fællessliv efter Augustiner-Korherrernes Regel, som den var blevet udformet i Marbach (ved Colmar i Elsass) under Paa-virkning af Cluny-Reformen. Denne strenge Reform af Kapitlet i Lund er det smukkeste Vidnesbyrd om Assers fromme og kirkelige Sindelag.

Asser døde den 5. Maj 1137, omtrent 80 Aar gammel. Hans Styre havde strakt sig over næsten 50 Aar. Selv om Eftertiden ikke har hædret hans Navn med samme Ry som Eskils og Absalons, har han dog udfoldet en stor og mangecartet Virksomhed i Kirkens Tjeneste. Midt i en bevæget Tid blev han den første Indehaver af det nyoprettede Ærkesæde i Lund, lige stor som Kirkebygger, Organisator og Reformator. Hans Styre betegner et Vendepunkt af største Betydning i den danske middelalderlige Kirkes Historie. Han har skabt det faste Grundlag for Kirkens blomstrende Udvikling under de følgende Ærkebisper i Lund. Derfor fejrede Lunde-Nekrologiet i Middelalderen med Rette hans Minde som »den hellige Lundekirkes og alle Daners første Ærkebiskop«.

Alfred Otto S. J.

I korte Træk -

Den pavelige Legat til den 36. eukaristiske Kongres i Buenos Aires, Kardinal Masella, vil foretage Rejsen til Brasilien om Bord paa den italienske Oceanampner Augustus. Kardinalen ledsages paa Rejsen af en meget stor italiensk Pilgrimsskare (KNA).

I Nærværelse af Tusinder af Pilgrimme saligkaaredes sidste Søndag i Peterskirken 19 Martyrer fra den franske Revolution. Den franske Finansminister Plimlin deltog i Højtideligheden som den franske Regerings officielle Repræsentant (KNA).

34 Nationer fra alle Verdenshjørner deltog i sidste Uge i »4. Internationale Kongres for Fred og kristen Kultur«, som afholdtes i Firenze under Borgmester La Piras Protektorat. Blandt Deltagerne i Kongressen var Francois Mauriac og Peter Jean Danielou (Frankrig), Bruce Marshall (England), Mgr. Alberto Castelli (Vatikanet), Josef Pieper (Tyskland) m.f. (KNA).

Der er i den senere Tid konstateret store Termiteskader i det berømte Laurentius-Kloster Escorial. Termitterne truer især Manuskriptsamlingen og de første Patres af Hieronymusordenens Grave (KNA).

New Yorks Hjelpebiskop, »Fjernsynsbiskoppen« Fulton Sheen, er taget paa en Europarejse og er ankommet til Rom (KNA).

„Det kunne have været meget værre!“

Fortælling fra Irland

En Efteraarsaften lukkede Fader Patricks Husholderske en ung Mand ind i Præstens Dagligstue. Det var en kejtet, lidt faaret udseende ung Fyr, der famlede genert ved sin Hue, som han omsider fik af Hovedet, da han saa Præsten.

»Naa,« sagde Fader Patrick.

»God Dag, Deres Højærværdighed,« mumlede Gæsten.

»Sid ned,« sagde Fader Patrick.

Den unge Mand bevægede sig kejtet henimod en Stol, væltede en anden paa Vejen, blev aldeles forfjamsket og endte med at sætte sig i Sofaen.

»Naa, hvad har De saa paa Hjerte?« spurgte Præsten, da der lod til at være kommet lidt Ro over den unge Fyr; men dette direkte Spørgsmaal virkede saadan paa ham, at han blev højroed i Hovedet og ikke kunde faa et Ord frem.

»Vær bare ganske rolig,« sagde Præsten venligt. »Fortæl mig, hvad det er, der plager Dem.«

»Det er — det er — altsaa Deres Højærværdighed — jeg har tænkt — jeg vil — jeg har tænkt paa at gifte mig.«

»Storartet!« sagde Fader Patrick. »En rask og flink ung Mand bør gifte

sig. Gud velsigne Dem! Og hvem er saa Pigen?«

»En Datter af Dan Cushley i Glenwhirr.«

»Den Familie kender jeg udmærket godt. Det er flinke Døtre, Dan har. Hvem af dem er det?«

»Nancy.«

»Nancy er en god Pige i alle Maader, og Dan sender hende sikkert ikke tomhændet hjemmefra. Han har altid været en arbejdsom og dygtig Mand og er ret velhavende. Det er en vældig pæn Mand, Dan Cushley.«

»Ja, det er han,« istemte den fremtidige Svigersøn.

»Og hvor er De saa fra?«

»Fra Lishaveen, Hr. Pastor. Vi havde tænkt os at holde Bryllup paa Tirsdag otte Dage, og saa fik jeg Besked paa at gaa derhen og ordne det; men — jeg ved slet ikke, hvad jeg skal gøre.«

»Det skal jeg nok tage mig af.«

»Tusind Tak, Hr. Pastor.«

»Først og fremmest maa jeg have at vide, hvad De hedder,« sagde Præsten og tog et Stykke Papir.

»Brennan.«

»Og Fornavnet?«

(fortsættes Side 341)

KONG KNUDS DØD

Den 10. juli melder kalenderen kong Knuds død. Der var dem, der ville frakende denne martyrkonge hellighedens krone. Det var politiske forhold, der foranledigede hans helgenkåring, siger de. Det er ikke udelukket, at anledningen var den europæiske storpolitik, men det er klart, at ingen pave kunne have gjort Knud til helgen, hvis han ikke virkelig var død som helgen. Og netop i døden viste kong Knud sin egentlige storhed: han efterlignede vor korsfæstede konge Kristus ved sit tålmod og sin sagtmodighed. Dette var ikke lykkedes ham hele livet igennem, men det magtede han nu i døden. Gud gav ham nåde til overvinde sit iltre sind og lide døden uden at sætte sig til modværge ligesom vor Herre Kristus. Det er dette, alle kristne er kaldede til, siger S. Peter i sit første brev (2, 20 f.). Kong Knud hørte dette kald og vendte ikke det døve øre til som så mange af dem gør, der kalder sig kristne, men hele livet igennem anvender alle mulige kneb for endelig ikke at komme til at ligne den korsfæstede Kristus på nogen måde. — Kong Knud, bed for os, så at vi allerede som unge må begynde på det, du gennemførte med held i døden: sejren over os selv.

pater.

Huskседlen

DUK's arrangementer på Ømborgen:

Juniorlejren: 16.—23. juli.

Sommerskole: 24.—30. juli.

DUK's ord. generalforsamling: 31. juli.

Nordisk Lederskole: 1.—7. august.

Hver søndag også i ferietiden: går vi til messe!

Så kom den tid...

Ja, så er sommeren kommet til Danmark — måske lidt fugtigere end vi kunne ønske os, men sommer er det nu alligevel, græsset er grønt, fuglene kvirder og kornet bølgler på marken.

Et af de herligste steder i Danmark finder du i egnen omkring ØM. Hvis du ikke har været der før, skulle du benytte lejligheden til at tage dertil nu i sommer. Var det ikke en idé at melde sig til

JUNIOR - LEJREN ?

Den afholdes midt i den dejligste sommertid, fra den 16. til den 23. juli, og den er særlig tilrettelagt for unge piger og mænd mellem 14 og 18 år.

Ugens samtale

— Jeg havde forresten besøg af to unge amerikanere i aftes.

— Nejda, hvor kender du dem fra? De ringede såmænd bare på min dør og præsenterede sig, og så spurgte de høfligt om jeg var interesseret i at høre noget om den trosretning, som de tilhørte.

— Var du så det?

— Næ, men jeg var interesseret i at tale med dem alligevel, det kunne være, at jeg kunne lokke lidt katolicisme i dem. De var forresten glade for at høre, at jeg var katolik, for sådan en havde de aldrig talt med før.

— Hvordan spændte det så af?

— Jeg lod dem tale deres sag -- og jeg må indrømme at de var dygtige.

— Sagde du dem ikke imod?

— Jo, naturligvis! Jeg prøvede på at forklare dem, at deres lære umuligt kunne være rigtig.

— Hvordan det?

— Ser du, de mener jo at Kristus ganskevist oprindeligt havde stiftet en kirke, men at denne kirke ret hurtigt svigtede sin opgave og tabte store dele af den sande lære. Men heldigvis lod Gud påny sandheden forkynde, den gang for deres samfunds stifter, og det skete for ca. 100 år siden gennem en engel.

— Jamen er det da ikke også rigtig til at kirken har svigtet?

— Nej! Kristus nøjedes ikke med at stifte sin kirke. Han lovede den at være med den alle dage indtil verdens ende og Han lovede at sende den sin sandheds ånd. Da det naturligvis overhovedet slet ikke kan tænkes, at Kristus skulle lave noget dårligt, en dårlig kirke, og heller ikke at Han skulle svigte sine løfter til den, ja så har Hans kirke — den katolske — fulgelig heller aldrig kunnet svigte bare eet sekund, og den kunne heller

Hun vidste intel om PAVEN

Jamen, så gav du hende vel en FOLDER? —

Se efter dem på boghylden i kirken.

ikke tabe den mindste del af den sande kristne lære. Er du med?

— Ja, ja, det er logisk.

— Følgen heraf er så, at de unge menneskers lære må være gal. Og englen — ja, hvor den så er kommet fra, det vil jeg overlade til dig selv at regne ud!

— Sig mig, hvad sagde de unge mænd til den besked?

— Tja, hvad skulle de svare? De begyndte at tale om noget andet. De slog løs på paverne og sagde for eks., at den første pave var kejser Konstantin!

— Du glade verden!

— Ja, deres uvidenhed var fantastisk. Så fortalte jeg dem jo eet og andet, som de ikke havde hørt før, og så gik de. Jeg tror nok de havde fået noget at tænke på. Og jeg forresten også!

— Nå, hvad så?

— Særlig 2 ting. For det første at disse pæne og dygtige unge mennesker gik rundt og spredte de mest utrolige usandheder om katolicismen; og hvad næsten værre er: de vidste ikke bedre.

— Hvad særligt er der da ved det?

— Jo, når de ikke ved bedre besked, så er det jo *vores skyld*, for det er jo *vores pligt* at gå ud i alverden og forkynde evangeliet — og der har vi altså svigtet.

— Du sagde, at der var 2 ting?

— Ja, den anden er den, at de, som bekender sig til den mest fantastiske vranglære, det rene vås, er så aktive, mens vi, som ene af alle trossamfund besidder den hele og fulde åbenbarede sandhed, at vi bare sidder og kukker. Kan du da ikke se, hvor forfærdeligt det i grunden er?

NYE FRANSKE BØGER

Beguin: Bloy, mystique de la douleur	kr. 8.65
Rinser: La vérité sur Thérèse Neumann	kr. 8.65
Lubac: Amida	kr. 21.60
Newman: 12 sermons sur le Christ	kr. 9.40
Michelet: Rue de la Liberté	kr. 13.50
Beguin: L'ève de Péguy	kr. 13.50
Stern: La troisième Révolution	kr. 13.50
Dieu vivant no 27	kr. 10.20
Chenu: Pour une Théologie du Travail	kr. 7.95
Carré: Baptises dans le Christ	kr. 5.05
Petitot: Les Apparitions de Notre Dame a Bernadette	kr. 7.20
Guardini: Lettres du Lac de Côme	kr. 11.55
Lecuyer: Abraham notre Pere	kr. 7.20
Hitz: L'Annonce missionnaire de l'Evangelie	kr. 13.00
Barsotti: La Parole de Dieu	kr. 19.95

»Det kunne have

været meget værre!«

(fortsat fra Side 339)

»Det ved jeg ikke.«

»Hvad for noget? Ved De ikke, hvad De selv hedder?«

»Næ.«

»Men hvad kalder andre Folk Dem da for?«

»De fleste kalder mig Paddy; men min gamle Bedste og Gamle Katie og Johnnie siger altid, at jeg er Mickie, og det kalder de mig for.«

»Men hvad er Meningen med alt det Vrovl?«

»Ih, John kan forklare noget saa storartet, at jeg er Mickie, og at det var Paddy, der døde.«

Fader Patrick begyndte at tro, at Manden var sindssyg; men det maatte han jo se at faa opklaret. Derfor sagde han i en venlig og taalmodig Tone: »Prøv nu paa at forklare mig, hvad De mener.«

»Jo, det er altsaa det, at jeg var en Tvilling.«

»Naa,« sagde Præsten.

»Vi var altsaa to, og vi blev bragt til Kapellet i Lisnaveen for at blive døbt. Og det blev vi ogsaa godt nok — af gamle Fader Mac Keever, — Gud give ham den evige Hvile! — og den ene kom til at hedde Mickie og den anden Paddy.«

»Men saa ved De vel, hvem De er?« sagde Fader Patrick utaalmodig.

»Nej, det gør jeg ikke, for den ene af os døde paa Vejen hjem, og Faderne kunde ikke sige, om det var Mickie eller Paddy; men jeg er altsaa en af dem, Hr. Pastor, og hvis jeg ikke er mig selv, maa jeg altsaa være min Bror.«

Det var jo et indviklet Spørgsmaal, dette her; men Fader Patrick kunde hjælpe alle Mennesker i alle deres Vanskeligheder, og smaa fjorten Dage

efter viede han Nancy Cushley til Mickie eller Paddy Brennan og gav dem al den Velsignelse og al den Opmuntring, han kunde, med paa Vejen. —

En engelsk Romanforfatter har engang sagt, at det mest kritiske Aar i et Ægteskab er det ottende, saa er alle Ungdommens Drømme forsvundne, og Ægtefolkene har endnu ikke lært at sige det fornuftige: »Jeg kunne have gjort noget meget værre,« som er Tegnet paa, at det ægteskabelige Fartøj er kommet ind i smult Vande.

Det var omkring otte Aar efter, at Nancy Cushley var blevet til Nancy Brennan, at Fader Patrick traf hende ventende ved Præstegaardens Dør, da han kom hjem efter at have hørt Skriftemaal. Det var lige før Jul, og Nancy havde været paa Besøg hos sine Forældre et Par Dage og skulde nu hjem til Lisnaveen. Hun saa træt og nervøs ud.

»Jeg vil saa gerne tale lidt med Præsten,« sagde hun.

»Hvad er der paa Færde, Nancy?« spurgte Fader Patrick, da han havde faaet hende anbragt i en Stol i Dagligstuen.

»Det var en forfærdelig Fejltagelse — — og jeg ved ikke, hvordan det kan gøres godt igen!«

»Fortæl mig nu rigtig, hvad der er i Vejen, mit Barn. Der er meget faa Fejltagelser, der ikke kan bringes i Or-

den, naar man tager fornuftigt paa dem.«

»Aah, Fader Patrick,« hulkede hun, »De viede mig til den forkerte Mand — gjorde De!«

»Hvad gjorde jeg?«

»Jeg troede jo, det var Mickie, jeg fik — og saa var det bestemt Paddy.« Hun kunde ikke sige mere for Graad, og Fader Patrick, som vidste, hvor meget Taarer betyder, naar en Kvinde trænger til at lette sit Hjerte, lod hende græde ud.

Omsider spurgte han, hvad der fik hende til at mene saadant noget, og fik en lang Liste over hendes Mands Fejl. Han var sær og gnaven, bed hende ofte af, var kedelig, naar der kom fremmede, eller de selv var bedt ud, bar sig altid kejtet ad overfor andre.

»Aah, man skulde sommetider tro, at jeg var en fremmed overfor ham, og at han var bange for at sige mig et venligt Ord! Hvis jeg havde faaet Mickie, som jeg troede, vilde det hele have været ganske, ganske anderledes!« Her begyndte hun igen at græde, og Præsten lod hende atter græde ud.

»Ja, hvis du havde faaet Mickie, vilde du have haft en Mand, som alle Naboerne beundrede,« sagde han endelig.

»Det vilde jeg, Fader.«

(fortsættes side 342)

**Katolsk
Ugeblad**
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Bøgravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis St. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Klühs Eftf.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af I.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

I. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømremester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørløst.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

I. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastelvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli

10. S. 6. Søndag e. Pinse (673—58); (grøn) 2. Bøn: Syv hellige Brødre samt St. Rufina og St. Secunda (993), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
11. M. † St. Pius I (994); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostolens Præf. (524).
12. Ti. St. Johannes Guarbertus (hvid) (994); 2. Bøn: St. Nabor og St. Felix (995); alm. Præf. (525).
13. O. † St. Anacletus (996); 2. og 3. (rød) Bøn som Mandag; Præf. (524).
14. T. St. Bonaventura (996); alm. (hvid) Præf. (525).
15. F. † St. Henrik, tysk-romersk Kæiser (996); 2. og 3. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
16. L. Vor Frue af Bjerget Karmel (hvid) (997); Præf. (522).
17. S. 7. Søndag e. Pinse. (grøn)

Redaktionelt

Redaktionen har lukket torsdag 14. og 21. juli, men åbner igen efter ferien torsdag 28. juli. Post sendes som sædvanligt til Nørrebrogade 27 C, København N.

Optiker og Urmager

VICTOR KREDS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 27
København K, Telf. Palke 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Farve & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig K'linik

Kirkedag i Odense

Søndag d. 21. august indbyder Odense alle interesserede til »Kirkedag« ved pastor Peter Schindler, som taler om »Menneskets kår i en falden verden«. Dagen indledes med højmesse i Sct. Albani kirke kl. 8. Sct. Hedvigs-søstrenes børnehjem har venligst stillet sig til disposition med hensyn til pasning af børn mod nærmere aftale et par dage forinden på Odense 2711. Kaffe, øl og sodavand serveres på skolen, men brød bedes medbragt. Afslutning med sakramental velsignelse kl. ca. 16,30. — Reserver denne dag.

Basar i København

Sct. Vincents Søstre afholder deres årlige basar d. 17. og 18. juli til fordel for deres sociale arbejde.

Gaver modtages med tak. Sct. Vincent Søstre, Nygade 8, Helsingør.

»Det kunne have været . . .«

»Mickie vilde have været en stor Person i en Skænkestue; men hvordan mon han vilde have været hjemme, Nancy? Hvor tit tror du, du havde ham hjemme, naar Arbejdet var overstaaet? Jeg ved, hvad Mickie var blevet til, hvis han havde levet, og du var blevet gift med ham. Han vilde føjte rundt hver eneste Søndag til Møder og Fodboldkampe og Gilder. En god Kammerat — hjælpsom til alle

Svends Vinduespolering

EVA 6000

Svend pudser alt - over alt
Vinduespolering
er en Tillidssag - Tilbud gives

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

KØB OG SALG

faste ejendomme - pantebreve

Arne Kaas
administrator
cand. jur.

Henrik Trebbien
vekselerer

Vester Voldgade 94
Minerva 3293 - Minerva 3297

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Sider — parat til at tage sig af alt muligt, undtagen sit eget. »Mickie Brennan er en storartet Fyr«, vilde alle Mennesker sige, og de vilde alle sammen holde af at komme ind og slaa en Sludder af med Mickie. Men Gaarden, Nancy? Hvordan mon hans Gaard vilde se ud?

»Ikke særlig godt,« hviskede Nancy.
»Ja, mere tør du ikke sige, Nancy, fordi du vil tage Parti for Mickie; (sluttes sidste side)

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>	
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>	
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>	
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F.</p>		<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gødserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>		<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p> <p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværktøjed, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Opstanden i Argentina

Under Overskriften »For at skaffe Klarhed« beskæftigede »Osservatore Romano« sig forleden paany med Begivenhederne i Argentina. Vatikanets Organ vender sig først og fremmest imod den Paastand, at der skulde bestaa en indre Forbindelse med Offentliggørelsen af Ekskommunikationen af Kirkeforfølgerne i Argentina og den militære Opstand. Ansvarlig for Urolighederne i Argentina er — skriver Bladet — udelukkende de Personer, som gennem længere Tid har provokeret til Voldshandlinger og Uro. »Og det er hverken Kirken eller Katolikkerne«.

Erklæringen om at de i den seneste Tid foranstaltede Plyndringer af Kirker og kirkelige Institutioner skulde være foretaget af kommunistiske Elementer, er ikke usandsynlig. »Men — skriver »Osservatore« — vi maa ikke glemme, at det her drejer sig om Elementer, som aabenlyst har erklæret deres Had mod Kirken allerede ved de offentlige Demonstrationer 25. November sidste Aar samt 1. Maj og 12. Juni i Aar. Og dette Had var de blevet opfordret til. Bladet henviser til, at det allerede for flere Maaneder siden havde udtalt, at man maatte spørge sig, om ikke de katolskfjendtlige Strømninger, som truede den moralske og nationale Orden, var ved at faa for stor Indflydelse og dermed Overhaand i den argentinske Stat. Med Henblik paa Perons Erklæring om at man vilde lade Spørgsmaalet om Forholdet mellem Stat og Kirke løse ved en Folkeafstemning, konstaterer Bladet, at det er paa sin Plads at spørge, hvilke Garantier der er givet det argentinske Folk for, at det vil kunne lade sin Stemme høre frit og uforfalsket ved en saadan Folkeafstemning. I en ledende Artikel i samme Nummer af Osservatore henviser Bladets Chefredaktør, Professor Alessandrini til det aandelige Slægtskab mellem Peronisme og Kommunisme (KNA).

Hjælpeaktion i Mau-Mau-Land

De katolske Biskopper i Kenya har besluttet at iværksætte en større Hjælpeaktion til Fordel for Kikuju'erne, fra hvis Række Mau-Mau-Bevægelsen i de senere Aar har taget sit Udgangspunkt. De meget drastiske Modforholdsregler imod Mau-Mau-Bevægelsen har ødelagt Kikuju-Stammens sociale og økonomiske Grundlag og de indfødte har maattet samles i faa meget store Landsbyer. Desuden er henimod 45.000 mandlige Medlemmer af Stammer i Koncentrationslejr. En af Hjælpeaktionens vigtigste Opgaver er at sørge for Klæder og Levnedsmidler. Biskopperne haaber gennem denne Indsats at kunne redde en Stamme fra Undergang.

URBI ET ORBI

Dødsdom i Bratislava

Militærdomstolen i Bratislava afsagde i sidste Uge en Dødsdom i Processen, Bernhard Nemcek, blev dømt til Døden, Dr. Krasicky, der betegnedes som tidligere Sekretær hos den forhenværende slovakiske Statspræsident Mgr. Tiso, blev idømt livsvarigt Fængsel og alle de øvrige Anklagede blev idømt lange Frihedsstraffe. Anklagen imod alle lød paa Højforræderi, Spionage og Forbrydelser imod »Loven om Fredens Bevarelse« samt paa, at de havde opretholdt Forbindelse med Emigranter og Radiostationen »Det fri Europa« for derigennem at kunne opbygge en katolsk Sabotageorganisation (KNA).

»Det kunne have været...«

(fortsat fra side 342)

men jeg ved, at det vilde være en ren Skandale, som hans Gaard saa ud. Ukrudt alle Vegne, Gærderne væltede, Udhusene faldefærdige. Mickie vilde være den sidste, der fik pløjet, og den sidste, der fik høstet. Jeg kender Mickie, og du kan ikke narre mig, saadan som du narrer dig selv.«

Stakkels Nancy saa ganske forskrækket ud, og Præsten vedblev:

»Hvordan er Paddys Gaard, hvad Nancy?«

»Det er en fin Gaard, Fader. Han er en dygtig Landmand, er Paddy.«

Fader Patrick saa, at han var ved at sejre, og fortsatte:

»Naturligvis er det en fin Gaard. Er det ikke en af de bedste Gaarde i Egnen? Paddy Brennan er den første, som har sin Høst i Lade. Hans Hække er klippede som Hækkene i en fin Park. Hans Bygninger er velholdte. Man kan ikke se Paddy Brennan køre hen ad Landevejen i en ramponeret Vogn, forspændt med en Hest, hvis Seletøj er i Stykket og bundet sammen med Sejl garn, saadan som Mickie Brennans vilde have været. Hvordan tror du, den meget talende, populære Mickies, Landsbyens Førers, Køretøj og Seletøj vilde se ud, hvad Nancy?«

»Ikke videre pænt, Fader«, stammede Nancy.

»Holde Tale vilde Mickie kunne, raabe højt paa Vælgermøder; men hvordan tror du han vilde være, hvis et af Børnene blev sygt?«

»Ja, Fader, der er Paddy god nok«, udrød Nancy, og der var en ny Klang af Kærlighed i hendes Stemme.

»Dengang lille Mike og Kate havde Kighoste i seks lange Uger, og vi nsten ikke fik Søvn i Øjnene al den Tid, da var Paddy saa flink, at ingen vil kunne have været flinkere, det maa jeg sige.«

»Der kan du bare se, Nancy! Ingen kunde være venligere og rarere mod dig og Børnene end Paddy.«

»Det kan godt være, De har Ret, Fader«.

»Naturligvis har jeg Ret. Jeg kender Mickie. Mægtig flink Fyr mod alle fremmede og utaaelig hjemme. Han kunde aldrig finde paa at sidde ved Kaminen Aften efter Aften og gøre Løjer med de store Børn og passe paa de smaa, mens du har travlt«.

»Alle Ungerne er saa glade for Paddy, Fader«, indrømmede Nancy.

»Selvfølgelig er de glade for ham; der er ingen bedre Far i hele Sognet — og heller ingen bedre Ægte mand, og det ved du godt selv, Nancy. Læg du dig paa Knæ hver eneste Aften og tak Gud for, at det var Paddy, du fik, den venlige, taalmodige, flittige Paddy, som holder af at være i sit Hjem og hos sine Børn, i Stedet for den skvadrende, dovne, egenkærlige, ligeglade Mickie.« Fader Patrick hævede Stemmen: »Det var godt for ham, at han døde paa Vejen hjem fra Kapellet i Lisnaveen, for hvis han var vokset til og havde giftet sig med Nancy Cushley, en af de bedste Piger i mit Sogn, og ødelagt hendes Liv, saa ved jeg ikke, hvad jeg kunde have gjort ved ham. En Pige som du fortjente en god Mand, og det fik du i Paddy Brennan. Derfor skal du gøre, som jeg har sagt, og hver eneste Aften, ja og hver eneste Morgen, takke Gud for saadan en Mand. Lad Mickie raabe og holde Taler i Krostuerne om Irlands Frihed; men han har ingen Ret til at gøre dig ulykkelig, fordi han øder sine Penge ud og lader dig bede Købmanden om Kredit. Paddy skylder ingen noget, og han og hans Kone og Børn ser altid saa pæne og ordentlige ud, at de er en Pryd for Sognet. Skynd dig hjem og vær glad for din Mand og taknemmelig mod Gud.«

»Tusind Tak, Fader Patrick,« sagde Nancy med tyk Stemme, mens hun knugede Præstens Haand. »Jeg vidste ikke før, hvor god Paddy var; men det er rigtigt nok — man kan ikke let finde Mage til Mand. Gud være lovet, Fader, at det var ham og ikke Mickie, De giftede mig med.« — — —

Da Nancy kom hjem, blev Paddy ganske overvældet af den Maade, hvorpaa hun sagde Goddag til ham; og da Familien om Aftenen samedes omkring Kaminen efter et godt Maaltid, og hun saa paa Paddys rare Ansigt over hele Klumpen af Smaaroller, som sloges for at komme op paa hans Skød, var hendes Hjerte fuldt af Glæde og Taknemmelighed og Tilfredshed. Fader Patrick havde for stedse gjort det af med Mickie.

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

Katolsk

Ugeblad

17. Juli 1955
103. Aargang
Nr. 29

Østens og Vestens
Kirke

Hvad om De rejste til
Spanien?

En Drengs Skæbne

Den kendte engelske Forfatter Arnold Lunn, som gæstede os for nogle Aar siden, er en af de habileste Apologeter, de engelske Katolikker ejer. I en lille Artikel i »The Universe« om »Ateismens Vanskeligheder«, gav han forleden et godt Raad, som man bør lægge sig paa Sinde.

»Apologetikkens Hemmelighed«, skrev han, »ligger i ikke at være alt for apologetisk. For hvert Spørgsmaal, der stilles Dem, og som De besvarer, bør De selv stille mindst eet Spørgsmaal. Lad ikke hele Diskussionen dreje sig om de Vanskeligheder, der kan være ved Deres Opfattelse, men forlang ogsaa at drøfte Vanskelighederne ved Deres Modstanders Opfattelse.«

Diskussioner mellem os og vore ikke-katolske Venner tager meget ofte deres Udgangspunkt i en eller anden næsten haabløs Misforstaaelse af katolsk Lære eller katolsk Praksis. En lille Bemærkning i maaske en enkelt Sætning er saa spækket med Fejltagelser, at man fristes til helt at overhøre den, fordi man fortvivlet føler, at man burde holde en hel Serie Forredrag for at stille Tingene paa Plads.

Ikke alt for apologetiske

Og svarer man, fordi man synes, det er ens Pligt, dukker der i Samtalen stadig nye Skævheder op, saa man hele Tiden befinder sig i Defensiven.

Fejlen ved denne Situation er naturligtvis ikke, at den defensive Holdning generer vor Selvfølelse. Blæse være med den. Fejlen er den, at en Diskussion af en saadan Art giver vore Modstandere et helt galt Indtryk af, at det er vor Opfattelse, som er fuld af Problematik. I Virkeligheden skyldes Diskussionens Skævhed, at vi har at gøre med Modstandere med hvem vi ikke kan diskutere vor Religion, fordi de ikke kender den. Problematikken ligger ikke i vore Standpunkter, men deri, at andre har saa forvrængede Opfattelser af disse.

Derfor er det et særdeles godt Raad, Mr. Lunn giver os, naar han siger, at vi ikke bør være »alt for apologetiske« og begrænse Debatten til taalmodige Udredninger, som let bliver endeløse. Naar han ønsker, at ogsaa vi bør stille Spørgsmaal, er det ikke for at føre »Krigen« ind i Modstanderens Lejr, men først og fremmest for at gøre vor egen Apologetik mere virksom.

Skal vi nemlig give de spørgende den Oplysning om Katolicismen, som de trænger til, er det absolut nødvendigt, at vi véd helt nøjagtigt, hvor vi har dem, hvilke Grundsætninger de gaar ud fra. Og derfor er det særdeles praktisk, naar vi mødes af et Spørgsmaal til os, da at sige: »Jeg skal meget gerne besvare dette, hvis De lige vil vente et Øjeblik og først give mig en Oplysning.« Er det til os stillede Spørgsmaal ganske øjensynligt af rent polemisk Karakter, er det ofte særdeles nyttigt at sige: »Jeg skal gerne svare, men sig mig først lige, hvorfra De har det, som De siger om os Katolikker.« Mennesker bliver gerne baade forbavsede og beskedne, naar det paa den Maade gaar op for dem, hvor daarligt underbygget meget af det, de gaar rundt og tror, i Virkeligheden er.

Bag Escorials
Stenmasser hæver
Guadarramas
Højder sig.
(Se artiklen inde
i Bladet)

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larabjærnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sanchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørfirr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILLA HANDBLANK

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damss 2043
Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Bøglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

DET STORE SKISMA

Træk af Østens Liturgi

Til Afslutning paa den Serie Artikler, vi for et halvt Aar siden bragte om Skismaet mellem den vesterlandske og østerlandske Kirke, bringes her nogle Træk af den østerlandske Kirkes Liturgi samt en Betragtning over en Unions Muligheder.

Selv ved en ret overfladisk betragtning af kirkeåret i den byzantinske kirke vil man straks blive klar over, hvilken uhyre rolle påsken spiller i det religiøse liv, ganske særlig hos russerne. Opstandelsesglæden gennemtrænger kirkens liv i en sådan grad, at man ofte kalder den østerlandske kirke for opstandelseskirken. Ikke alene fejrer man påsken med stor højtid, men hver søndag er en påskedag, ja, i liturgien oplever orientaleren på ny opstandelsen. Selv i fastetiden og i den stille uge formår al alvor og mindet om Kristi lidelse og død ikke at fortrænge opstandelsesglæden. Dette betyder ingenlunde, at Jesu lidelser bliver trængt i baggrunden — tværtimod — i den stille uge holdes nogle meget gripende gudstjenester (en af dem hedder ligefrem »vor Herres hellige lidelser«), under hvilke kirken fordyber sig i betragtning af Kristi død — men alt bevæger sig hen mod opstandelsen. »Vis os din opstandelse, o Kriste, således som du har forudsagt det.« Atter og atter henvender liturgien sig med bøn til Kristus om at stå op af graven.

»Græd ikke over mig, Moder! når du ser mig, din søn, som du på vidunderlig vis har undfanget, lagt i graven, thi jeg skal opstå og herliggøres, og da jeg er Gud, vil jeg uendeligt ophøje dem, som priser dig med tro og kærlighed!«

Således lader kirken Kristus tale til sin smertefulde Moder på langfredag aften.

Højdepunktet i den byzantinske kirkes liv når man i påskenatten. Alle begiver sig til kirken lidt før midnat. Kl. 12 træder gejstligheden frem i den mørke kirke. Nu tænder gejstlige og menighed deres lys, hvorefter alle begiver sig i procession ud af kirken med kirkebannere og ikoner. Rundt om kirken drager de troendes skarer i den hellige nat i skæret af de utallige skælvende kærter. Foran de lukkede kirkedøre gøres holdt, nu er det store øjeblik inde, da præsten for første gang istemmer det triumferende påskegraduale, der i det uendelige skal lyde som omkvæd i kirken:

Kristus er opstanden fra de døde og har overvundet døden ved døden, og til dem, der var i graven, har han givet liv.

Med jublende stemmer gentager menigheden den. Kirkens port går op, og mens alle klokker ringer, drager man ind i den strålende kirke, hvor påskens festlige matutin straks tager sin begyndelse. Den vigtigste del af denne udgøres af Johannes af Damaskus' påskehymne, i hvilken det omtalte påskegraduale indgår som om-

kvæd. I en atmosfære, som var Himlen for nogle få timer flyttet ned til jorden, lyder det frydefuldt og jublende gennem kirken:

»Opstandelsens dag! — I folkeslag, fryd jer! — Herrens påske! thi det er fra døden til livet, fra jord til Himmel, at Kristus har ført os ... Igår var jeg gravfæstet med dig, o Kriste! Idag vågner jeg med dig, du opstandne! En hellig påske er idag blevet åbenbaret for os, en ny og hellig påske, en mystisk påske, en ærværdig påske, Kristi vor Frelses påske, en ren og ophøjet påske, de troendes påske, en påske, som har åbnet os paradisetts porte, en påske, som helliggør alle troende.«

Flere gange under denne hymne tilrøges kirken, og præsten siger ud mod menigheden: Kristus er opstanden! og alle svarer med et gjaldende: Sandelig er han opstanden! Mod slutningen synges der i denne vidunderlige påskehymne:

»Lad os glæde os og omfavne hinanden, og lad os kalde for bror selv den, der hader os, lad os tilgive alt for opstandelsens skyld og udbrøde: Kristus er opstanden ...«

Og atter følger påskehymnen. Nu udveksler alle, både gejstlighed og folk påskekysseset og hilser hinanden med den gamle påskehilsen: Kristus er opstanden! — Sandelig er han opstanden!

Når påskekysseset er blevet udvekslet, læses Johannes Chrysostomos' påskeprædiken:

Enhver from og gudfrygtig mand glæder sig over denne skønne og strålende højtid. Måtte hver tro tjener træde glad ind til sin Herres glæde. Den sam har fastet, han modtager nu den belønning, der tilkommer ham. Den som har arbejdet fra den første time, modtager nu sin rette løn. ... Om nogen end skulle have tøvet selv til den elvte time, han frygte ikke sin ligegyldighed, thi Herren er ædelmodig, og han modtager såvel den sidste som den første. Han forbarmer sig over den sidste og drager omsorg for den første.

Død, hvor er din brod? Helvede, hvor er din sejr? Kristus er opstanden og du er blevet overvundet! Kristus er opstanden, og de onde magter er faldne! Kristus er opstanden, og englene glæder sig! Kristus er opstanden, og livet hersker! Kristus er opstanden, og der er ikke længere døde i graven! Thi Kristus, som er opstanden fra de døde, er blevet de helliges førstegrøde! Hans er æren og magten i evigheds evighed!«

Efter matutin følger messen, først mod daggry er gudstjenesten forbi, men man finder det ikke for langtrukket, det er jo opstandelsen, man fejrer — opstandelsen, der er pant på, ja allerede er vor opstandelse og vor sejr over døden.

Det jublende påskegraduale lyder i liturgien lige til Kristi himmelfartsdag, der ikke blot er Kristi triumf,

7. Søndag efter Pinse

17. Juli 1955

MENER I, HVAD I BEDER?

I Trosbekendelsen siger vi: Jeg tror »paa Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, Vor Herre!« Men mener vi det ogsaa? Eller er det kun noget, som vi siger ganske mekanisk? Giver vi ærligt og redeligt Vor Herre Lov til at behandle os som »Vor Herre«, eller jamrer og beklager vi os, naar han tager os paa Ordet? Man maa overveje, hvad det er, man siger til Vor Herre — for naar man siger »Herre«, saa betyder det nu engang »Herre«. Naar vi beder, bør vi ikke betjene os af høflige Fraser og uforbindtligge Taalemaader. Den, der siger »Herre« eller »Vor Herre« til Gud, han maa ogsaa være indforstaaet med, at Gud virkelig aabenbarer sig som Herre for ham.

Vor Herre siger: »Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal indgaa i Himmerige, men derimod den, der gør min Faders Vilje skal indgaa i Himmerige«. Altså, det at proklamere Vor Herres Vælde med Læberne er ikke alt — ej heller det patetiske »Herre, Herre« batter noget. Den kristne, som har lært at sige ja, ja, og nej, nej og Herre, Herre, han aner Uraad ved slige Fordoblinger. Har man maaske anset det, kun at sige »Herre« een Gang, som for lidet? Hvorom alting er: Gentagelsen af noget der er halvt, giver ikke nogen Helhed. Nej, vi maa af hele vort Hjerte, hele vort Sind og alle vore Kræfter anerkende vor Herre — dermed nærmer vi os det store, det »største« Bud, som netop siger, at »Du skal elske Herren, din Gud, af hele dit Hjerte, hele din Sjæl og af alle dine Kræfter«. Det vilde være Kulminationen af Guds Herredømme. Vort evige Ve og Vel afhænger af, om vi nu ogsaa mener og gør det, som vi beder — Ordet »Herre« indebærer nemlig Afgørelsen for os: Frelse eller evig Fortabelse.

Sognepræsten.

men på sin vis også vor; de troende træder forenede med Kristus ind i Himlen — menneskets guddommelige ørelse når her sit højdepunkt.

Først med pinsen slutter påsketiden; i den orientalske kirke betragter man pinsen ikke alene som festen til minde om Helligåndens komme til apostlene, men Helligåndens komme bliver betragtet som fuldendelsen af åbenbaringen af den hellige Treenhed. Begge sider af festen bliver betragtet i gudstjenesterne; uden op- hør opfordrer kirken sine børn til tro på og tilbedelse af den treenige Gud:

»I folkeslag, kom lad os tilbede guddommen i tre personer, Faderen og Sønnen med Helligånden.«

Ved en lang række bønner, der bedes knælende, beder man om Helligåndens nådegaver og anbefaler Gud den stridende kirkes tarv.

Måske vil man nu indvende: Hvorfor begynde med påsken, når man skal behandle kirkeåret, hvorfor ikke begynde med begyndelsen? Det kunne man naturligvis. Er det imidlertid ikke rimeligt, at begynde med det, der er kærnen i den byzantinske kirkes liv?

Jul, Epifani og Gudsmoder fester.

Påsken, festernes fest, er den ene af polerne i det liturgiske år, Jul-Epifani er den anden.

Julefesten er fra den vesterlandske

kirke trængt ind i østen, hvor den samtidig har fået eller vel rettere har bevaret en noget anden karakter end julen har i dag i vesten. Mens man i den latinske kirke især tænker på det lille barn i krybben og hyrdernes tilbedelse, på den menneskelige og rørende side af menneskevordelsens mysterium, lægger den byzantinske kirke især vægten på det store under, at Guds søn har påtaget sig kød, at evighedsens konger har åbenbaret sig på vidunderlig vis.

»Jomfruen sætter i dag i verden den, som overgår alt skabt, og jorden byder den utilnærmelige en grotte, englene synger hans pris med hyrderne, og de vise mænd drager med stjernen — thi Gud, som var før tiderne, er født for os som et lille barn.«

Juletidens største fest er da også Epifani — Herrens åbenbarelse, der fylder alt med lys. På denne fest drager man med lygter og kærter ned til nærliggende vandløb for at indvie og velsigne vandet, hvorfor man også kalder festen for jordandag — thi man mindes Jesu dåb i Jordan og Faderens bevidnelse af Sønnens guddom — altså Guds søns anden åbenbarelse eller rettere sagt den treenige Guds åbenbarelse — Sønnens i sin menneskelige skikkelse, Faderens ved sin stemme og Helligåndens i skikkelse af en due.

Ved floden synger diakonen et litani for folkets oplysning og helliggø-

NOTER

Søndags-Gudstjeneste-Tidspunkter i August

De Herrer Præstere og Rektorer Opmærksomhed henledes paa, at »Sommerens Gudstjenesteliste« gentages i Ugebladet for 31. ds. i den Form, hvori den var gengivet i Nr. 26 (26. Juni). Eventuelle Ændringer bedes indsendt snarest belejlige.

relse, og præsten fejrer i en gribende indvielsesbøn Guds tilsynekomst og omtaler hele skabningen, der sammen med englens priser Gud; derpå sænker han det hellige kors ned i vandet, som derved indvies, og bestænkter bagefter de troende med det indviede vand under følgende hymne:

»Ved din dåb i Jordan, o Kriste, åbenbares den tilbedelse, vi skylder Treenheden, thi Faderens stemme vidnede for dig, idet den gav dig navnet min elskede Søn, og Ånden i skikkelse af en due bekræftede disse ords uomstødelige sandhed. Kristus vor Gud, du, som har åbenbaret dig og som har oplyst verden, dig være pris!«

I den vesterlandske kirke betragter man i juletiden Jesus Jomfru Marias søn, mens man i den østerlandske kirke (sluttes side 353)

Escorial, det mægtige Bygningsanlæg, som Filip II lod rejse.

Hoed om De rejste til Spanien!

Rejsesfeberer hærger Europa. Ikke mindst blandt Katolikker er denne »Syge« meget udbredt. Startsignalet var Jubelaaret 1950, men siden da er det velsagtens Lourdes, der har trukket de fleste til sig.

Enkelt rejsende har ogsaa »vovet« sig til Spanien — og er vendt begejstrede hjem. Kommer man hjem fra en Spantiensrejse, bliver man fra alle Sider spurgt ud om ens Indtryk fra Turen — og jeg vil da een Gang for alle svare: Spanien er ikke et Rejseland for geskæftige Turistbureau'er, som jager deres Klienter gennem det nogle Nordspantien i Løbet af to Dage, præsenterer dem for en Tyrekamp som Rejsens Sensation — men iøvrigt ikke byder nogensomhelst Adgang til at stifte Bekendtskab med den spanske Nations høje Kultur. Men saa meget desto større Udbytte har den ud af det, som forbereder sig grundigt til en saadan Rejse og derpaa giver sig Tid til at møde dette ældgamle, ædle Kulturfolk med den fornødne Ærefrygt. Det vilde sikkert være paa sin Plads, om man fra katolsk Side arran-

gerede Pilgrimsrejser til Spanien, men Rejser uden nogensomhelst Bismag af Geschæft!

*

Den, der kommer til Spanien via Pyrenæerne — fra Farnkrig, »Guds Have« — og derpaa passerer Kataloniens og Navarras afsvedne Land, hvor der allerede i Maj næppe kan opdrives eet eneste friskt, grønt Straa, han bliver hurtigt overbevist om dette Lands forfærdende Armod. Der findes kun spredte Landsbyer, Huscene er hovedsageligt i en pauver Tilstand, og i Ebro-Dalen kan man endog finde Huleholiger — der er saa langt fra vore hjemlige Boligforhold som tænkes kan. Klimaet er tillige strengt, men Spanierne ved, at Jorden ikke er noget Paradis, og at det jordiske Liv ej heller er det sidste og det eneste. Saa meget des rigere er da ogsaa det indre Liv — det har heller aldrig manglet paa fremragende Teologer og Mystikere her paa den iberiske Halvø.

Men det er gammelt Kulturland, som man sætter Foden paa. Det er vanskeligt — for ikke at sige helt umuligt, at samle alle Indtryk paa en kort Plads, og jeg vil derfor blot fortælle om eet eneste af de stolte Kulturminde, som kalder de fremmede til Spaniens Land.

Dets Navn er *Escorial*, dets fulde Navn Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial — den hellige Laurentius af Escorials kongelige Kloster. Det er forstenet Verdenshistorie; dets Skabelse skyldes Begivenheder, der kom til at forandre Europas Ansigt.

Filip II af Spanien, der sendte den »uovervindelige Armada« mod England og dermed blev Skyld i Verdenshistoriens indtil da største Katastrophe, var i Krig med Frankrig; den 10. August 1557, i Slaget ved Saint Quentin, blev de spansk-nederlandske Tropper

under Anførsel af Emmanuel af Savoyen og Egmont nødt til at sønder-skyde et Kapel, der var indviet til den hellige Laurentius, da franske Tropper havde søgt Dækning bag dette. Af Anger over Ødelæggelsen af denne sakrale Bygning, lovede Filip at rejse et Kapel, der skulde indvies til samme Helgen. Det blev til et stort Kloster, der paabegyndte i 1563. Filip ledede selv Opførelsen og lod det samtidig indrette til en kongelig Residens. Den gigantiske Bygning, der blev Spaniens mægtigste, stod færdig i 1584.

Det blev imidlertid først hans Efterkommere, der skabte det egentlige Palads og udsmykkede det, især med de overdaadige Gobeliner, saant fuldendte det ottekantede »Pantheon de los Reyes«, Kongernes Pantheon, der efter Filips Planer skulde ligge umiddelbart under Kapellet, for at der daglig kunde læses Messer over de helligfarne. Her staar endnu Karl V's og

Filip II's Sarkofager; deres mindre magtfulde Efterfølgere Filip III og Filip IV, under hvis Styre Spaniens Stjerne for Alvor begyndte at dale, hviler ogsaa her.

Escorial, hvis firkantede Anlægsform minder om en Rist — som bekendt led den hellige Laurentius Martyrdøden paa en Rist — er selvsagt Maalet for alle de Turister, der besøge den spanske Hovedstad, i hvis Nærhed dette imponerende Bygningsværk ligger. Men inden længe er de Besøgende dog draget ind i den Fortryllelse, der hviler over hele Bygningsværket, et Størværk, der er Udtryk for en Fyrstes Fromhed og Magt. Midt i dette øde, stenede Landskab, med Guadarrama-Kædens Stenmassiv som Baggrund, ligger denne kolossale Bygning, trods sin Massiv harmonisk føjet ind i Omgivelserne, trods alt et Udtryk for en dyb, overbevist Religiositet. C. D.

Drengen i Jernlungen

Den Historie, som jeg her skal fortælle, har jeg hverken selv oplevet eller selv »diglet«. Jeg har bragt den med hjem fra Amerika. Men den er heller ikke engang »typisk amerikansk«, som man plejer at kalde det. Men den er maaske typisk katolsk, og derfor helt og holdent fyldt af varm og ægte Menneskelighed. Søstrene paa det Hospital, hvor den udspilledes, har fortalt mig den.

Historien begynder med, at der blev bragt et Barn ind paa et Hospital, som blev ledet af katolske Ordenssøstre, i en lille By mellem Missouri og Mississippi i Nærheden af Saint Louis. Det var en Dreng paa 15 Aar. Børnelammelse, meget medtaget. Richard havde været en stor og kraftig Fyr — nu var han ynkelig, hjælpeløs og næsten stum. Stum var han først og fremmest, fordi han var blevet bragt til disse mærkværdige, lydløse Damer med de sorte og hvide Indretninger paa Hovedet, han var blevet bragt hertil, fordi der i deres Hus forefandtes en Jernlunge, som muligvis vilde være i Stand til at redde ham.

Richard havde aldrig før i Livet hørt noget videre om Religion — maaske dog lige med Undtagelse af, at alt, hvad der smagte af katolsk, var noget fordægtigt, og at Præster og Ordenssøstre var meget farlige Personer. Saaden noget er nemlig slet ikke utænkeligt i de ubegrænsede Muligheders Land.

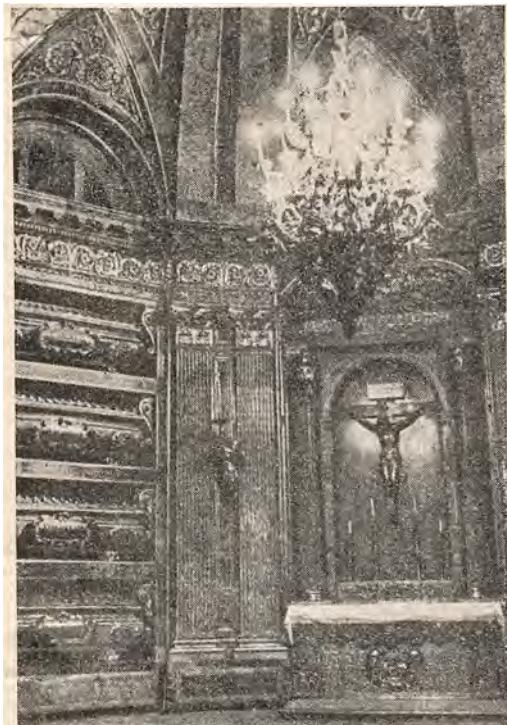
Richards Mor, en stillfærdig, ubetydelig Kvinde af Folket, var hvad Viden om religiøse Ting angaar, saa godt som Analfabet. Richards Far sad inde. Han havde flere Gange mishandlet Moderen saa grusomt, at Politiet havde set sig nødsaget til at gribe beskyttende og straffende ind. Moderen led utroligt paa Grund af hans Drikfældighed — og Børnene led med.

Og nu var Richards hele Tilværelse skrumpet sammen til Opholdet i den saakaldte Jernlunge paa Hospitalet. Han kunde faktisk blot lige bevæge Fingrene, og senere maatte der endda holdes Liv i ham med kunstig Ernæring.

Til at begynde med værdigede han ikke Søstrene eet eneste Ord. Naar han blev spurgt om noget, svarede han blot med »Mm!« eller »Nm!«. Lidt efter lidt samlede han sig dog sammen til et »Ja!« eller et »Nej!«, men efter nogen Tids Forløb blev det til »Ja, Søster!« eller »Nej, Søster!« efterhaanden som Tiden gik, begyndte han imidlertid at tale af sig selv, uden at være spurgt. Og han sagde mærkelige Ting. Pludselig kunde han sige: »De er helt anderledes, Søster, De og Kapellanen!« Helt anderledes, derved mente han fra en anden Verden. Og Søstrene, der havde hørt lidt om Richards Familieforhold, var straks klare over, hvad han mente. Og saa smilede de til ham.

Drengen havde især bidt Mærke i een Ting hos Kapellanen. Han var som Regel klædt i en Slags Sportsdress med Livrem, og denne Livrem trak han sammen, akkurat lige som Drengene plejer at gøre. Det havde Drengen bemærket.

»Hvor kan det være, at alting er anderledes her?« spurgte Richard en skønne Dag Kapellanen. Og denne begyndte saa at fortælle Drengen hvad det vil sige, naar man er gennemtrængt af Kristi Kærlighed. Han behøvede ikke at tilrettelægge et langt teoretisk Foredrag — han kunde bare henvise Drengen — som iøvrigt brugte sine Øjne godt — til at

„Pantheon de los Reyes“, hvor Spaniens Kongehus er stedet til Hvile

TANKER OG STEMNINGER PAA SYGELEJET

I. Den barmhjertige kan stole på Gud.

1. Til sangmesteren. En salme af David.

2. Salig den mand, der tager sig af den svage og fattige, på ulykkens dag vil Herren frelse ham.

3. Herren vil vogte ham og holde

ham i live og gøre ham lykkelig på jorden; han vil ikke overlade ham til fjendernes had.

4. Herren vil styrke ham på sygesengen og tage hele sygdomssvagheden fra ham.

II. Mennesker kan man ikke stole på.

5. Så siger jeg da: »Herre, forbarm dig over mig, helbred mig, fordi jeg har syndet imod dig.«

6. Mine fjender taler ondt om mig og siger: »Hvornår mon han skal dø og hans navn udslettes?«

7. Kommer en på besøg, taler han intetsigende ord. Hans hjerte samler på ondt. Er han gået, taler han ud om det.

8. Alle mine avindsmænd hvisker sammen imod mig. De pønser på ulykker imod mig.

9. »En dødelig sygdom har grebet ham, og således som han ligger der, kommer han aldrig op igen.«

10. Endog min ven, som jeg stolede på og som spiste mit brød med mig, har løftet sin hæl imod mig.

III. Bøn til Gud om helbredelse og sejr over fjenderne.

11. Men du, Herre, forbarm dig over mig og rejs mig igen, så jeg kan gengælde Ham.

12. Derpå vil jeg kende, at du har mig kær, at min fjende ikke får lov til at juble over mig;

lægge Mærke til, hvad Søstrene lavede Dagen lang, Dag for Dag, og hvorfor de gjorde det. Paa denne Maade fik Richard sin første Religionsundervisning — i Anskuelsesform ... De er her helt anderledes!

En Dag fandt Søstrene ham liggende med helt forgrædte Øjne. Taarene løb ham ned i Ørerne. »Men, hvad er der dog i Vejen, Richard?«

»Aa, Søster, jeg kom blot til at tænke paa noget.« »Jamen, var det da saa slemt?«

»Jeg kom til at tænke paa, hvor skrækkeligt det bliver derhjemme naar Far kommer hjem igen og jeg ikke er der og kan hjælpe Mor. Min lille Bror han har nemlig ikke Kræfter nok!«

Lidt efter kom Søsteren tilbage. Hun havde nemlig godt forstaaet Drengen — og nu havde hun hentet Raad inde hos Vor Herre i Kapellet.

»Ved du, hvordan det kan være, at vi er »anderledes«, Richard?«

»Ja, Søster, jeg ved det godt — nu. De beder.«

»Ja, min Dreng, det er rigtigt. Men det er ikke tilstrækkeligt.«

Søsteren tøvede et Øjeblik. Maaske rødmede hun endda, idet hun saa ned paa den unge Hednings smalle, kloge Ansigt. »Det er kun muligt, fordi Mennesker som du, Syge, Mennesker, som lider, beder og ofrer for os.«

Drengen saa ud i Luften, uden Maal og Mod. Man ved jo, hvordan en femtenaars Dreng kan blive flov over sin egen Fromhed.

»Hvor ved De fra, at jeg ...?«

»Aa, min Ven, du er forlængst blevet en af vore, forlængst blevet helt »anderledes.«

»Bede, det kan jeg vel nok, men — ofre, hvad vil det sige?«

Og saa forklarede Søsteren den hjælpeløse Stakkel, hvorledes Lidelsen som et Offer for Gud kan blive til en vældig Kraft.

Da Kapellanen kom næste Gang, havde Richard en lang Samtale med ham. Præsten var rent ud sagt forbløffet over, hvad der foregik i dette unge Hjerte. Denne Fyr, der før var sprunget rundt paa Baadene i Mississippifloden for at fiske, denne trodsige lille Hedning, der hidindtil havde levet sit Liv vildt og ubekymret som et Raadyr i de vilde Skovstrækninger langs Floden — han var nu selv blevet fanget paa Krogen, nu var der en større, mægtigere Jæger, som gjorde Jagt paa ham. Og en Dag bad Richard om at blive døbt. Fra denne Dag fik hans Liv nyt Indhold. Han havde med eet faaet Pligter og Opgaver, saa at han maatte inddele sin Tid meget nøje. Han maatte følge med i, hvad der foregik overalt paa Hospitalet, og hvad der laa Søstrene paa Hjerte. Og naar Søstrene stod overfor en alvorlig Operation, naar en Moder stod foran en svær Fødsel, naar Forstanderinden havde økonomiske Sorger, naar Kapellanen skulde bringe en Patient den sidste Salvelse — alt deltog han i med sine Bønner. Han bad om et stort Stykke Karton. Og herpaa maatte Søstrene skrive alle hans Anliggender op, øverst Mor og Far. »Jeg kunde jo nemt glemme noget.« Og hver Morgen læste han saa i Spejlet, som var anbragt paa Jernlungen, sin »Intentionstavle« igennem.

Og saa en skønne Dag bad han om at maatte skrive og modtage den hellige Kommunion. Det gjorde et ganske mærkværdigt Indtryk paa ham — i flere Dage kunde han være fuldstændig tavs og indadvendt — kun Gud ved, hvad han egentlig har tænkt.

Medens Kapellanen gennemgik Kirkens Lære med ham, kom han ogsaa til at fortælle ham om Biskoppen, som meddelte Konfirmationens Sakramente. Pludselig sagde Richard saa, at han saa gerne vilde se Biskoppen. Og det var jo nu ikke saa ligetil. »Søster, har De sagt det til Biskoppen?«. Maaske blev Søsteren helt svimmel af det Tempo, hvori denne unge Sjæl nærmede sig til Vor Herre. Hvad skulde man gøre. Man satte Biskoppen ind i Situationen. En Biskop i et saa stort Diocese som Springfield er jo imidlertid ikke lige netop arbejdsløs — allermindst i Amerika, hvor det religiøse Liv former sig noget anderledes end paa vore Breddegrader. Men Biskoppen sagde: »Jeg kommer«. Man gør sig hos os næppe Begreb om, hvor nær en Biskops Øre er de troendes Mund

derovre i den saakaldte ny Verld Garagen og kørte ud til Richard.

Søstrene havde forberedt Richard kørt ind foran Alteret i Huskappellet var iført sit Skrud, holdt den gyldne tilstedeværende — alt sammen for end se og bede. Forøvrigt var hele denne Lejlighed. Faderen havde faaet paastaar, at han græd. Og saa mødte liggende i sin Jernlunge.

Nu maa man ikke tro, at Richard Det troede Biskoppen heller ikke. Det vilde komme og besøge ham i hans ven. Og han satte sig ved »Lungen« se ham i Spejlet og uden Besvær se

De fik Lov at være alene sammen sammen om. Og de gav sig Tid til h Richard i hvert Fald siden den Dag, som ingen fik noget at vide om. Og at en Biskop har faaet Hjælp gennem

Biskoppen kom fra nu af fra Tid havde altid et eller andet med til i Huset for Richard,, men sandsynligvis Gang snakkede de længe sammen, s

Da Richard ikke kunde skrive, sa fra sin »Lunge«. Amerikanske Bør deres Sygeseng. Det er en Slags Stole saa at man kan skrive sit Navn paa Ører staar der ogsaa Biskoppens O'Conner, Springfield.

Endelig var Richard i Stand til havde ganske vist ikke bedret sig til at klare sig derhjemme med en Men der var ingen Kirke i Byen, og katolske Kirke en Gang hver Uge og (Barnet var den eneste Katolik i hele Tid til anden op og talte med sin E

Richards Tilværelse var fra nu af klar over, hvor det bar hen. En i og ham paany i Livsfare, og man førte Hospital. Biskoppen fik det at vide, en Visit, fandt han ham død. Forhøpen at være til Stede ved hans Besamtlige Præster fra de omkringliggende Ogsaa Søstrene fulgte hans Kiste — fra hele Landsbyen ved denne Beg

Som det plejer at gaa i Amerika, fælde« som en Sensation. Beretning ladet mig fortælle — verseret i Blad klar over, hvilket Indtryk disse Beretnelser havde paa mig, at der ikke maaske sationelle Tildragelser i Forbindelse Tilværelse havde nemlig ikke noget formede sig ganske enkel, fuldkommet var saadan set dog noget »overnaturligt« netop ganske naturligt i Guds Kirke Beretningen om disse virkelige Til mange Mennesker, for syge og sur og Mødre, for — Ordenssøstre og P — Richard var nemlig i Grunden l

13. men at du holder mig oppe uskadt og lader mig stå for dit åsyn til evig tid.

14. Lovet være Herren, Israels Gud, fra evighed til evighed, amen, amen.

Det er meget vanskeligt at bestemme, hvornår denne salge blev til. Der er to muligheder. Man har tænkt på forræderen Achitofel. (2. Sam. 15, 31). eller også på Davids egen Adonias, der i slutningen af Davids liv faldt fra. (3. Kong. 1, 5). I hvert fald er det en syg og forladt og forrådt mand, der på en hjertegribende måde udtaler, hvad han føler i sin hjælpeløshed.

2—4. David begynder med at prise

den mand salig, der står ved hans side og tager sig af ham og viser ham sin medlidenhed ved effektivt at hjælpe ham. Denne saligprisning minder om vor Herres ord i Bjergprædikenen: »Salige de barmhjertige, thi dem skal der vises barmhjertighed.« Mat. 5, 7.

5—10. Da samvittigheden giver salmisten vidnesbyrd om, at han også i sit liv har øvet barmhjertighed, beder han Gud — trods syndsbevidsthed — om at få sit helbred igen. Gud er den eneste, han kan henvende sig til. Menneskene, hans fjender og en enkelt af hans fortrolige venner, som er blevet forræder, forøger kun hans lidelser ved deres hjerteløshed og deres hadefulde ønske om, at han dog endelig måtte dø.

II—13. Når David her beder om, at han måtte komme sig også for at kunne straffe sine fjender, må man ikke opfatte dette som et udslag af personlig hævnlyst. Han er jo konge af Guds nåde og ifølge Guds valg og bestemmelse. Fjendernes had mod denne konge er da også et angreb på Gud selv. Retfærdighed og Guds ære kræver altså, at fjendernes uret bliver straffet efter fortjeneste. Også i kristendommen, som jo er barmhjertighedens religion, gælder, at når livet rinder ud, hvad enten det nu er den enkeltes eller hele slægtens liv, får Guds retfærdighed ordet og gengælder enhver efter fortjeneste.

Vers 14 hører ikke til denne salme, men er afslutningen af hele den første bog af Davidssalmerne.

En ting må vi ikke glemme, når vi læser denne salme. Den lidende og forladte kong David er her *forbilledet på vor Frelser* Jesus Kristus. Han har jo taget vore sygdomme og synde-straffe på sig og blev forrådt af sin egen bordfælle Judas. I nadversalen henviste vor Herre selv til det sted i salmen, hvor der står: »Den, som spiser mit brød, har løftet sin hæl imod mig.« Jo. 13, 18 (17, 12 og Apg. 1, 16). Også den bøn, vi læser i vers 13 blev opfyldt på Herrens opstandelsesdag, da denne bragte ham den evige triumf.

Men vi kan endvidere også tænke på os selv, når vi fordyber os i denne salme. Når vor mester og lærer Jesus Kristus har lidt så meget, til trods for den barmhjertighed, han har øvet i sit liv, så kan det ikke være noget aldeles uhørt, at hans disciple, til trods for den godhed, de viser andre, engang imellem kommer ud for svære prøvelser og bliver forladt af deres nærmeste. »En discipel står ikke over sin mester, ej heller en tjener over sin Herre. Discipelen må være tilfreds, når det går ham som hans mester, og tjeneren som hans herre.« (Mt. 10, 24). Prøvetiden er som bekendt kun ganske kortvarig, men sejrsfesten varer evigt for dem, der har bestået prøven ved at tage den efter mesterens eksempel.

Således har denne salme stor praktisk betydning for vor livsførelse.

F. K.

I korte Træk -

Sakraments- og Ordenskongregationen har i et særligt Dekret givet Tilslutning til, at de Præster, som ad Søvejen rejser til den Eukaristiske Kongres i Buenos Aires, kan læse Messe om Bord paa Skibene ved Rejsaltre.

Kardinal Mindszentys Helbredstilstand har bedret sig kendetligt i Løbet af den senere Tid, hedder det paa sædvanligvis velunderrettet Hold i Budapest. Ungarns Primas, som blev arresteret i 1948 og idømt livsvarigt Tugthus, er idag 63 Aar gammel. Hans gamle Moder har paany faaet Lov til at besøge Sønnen (KNA).

Den italienske Justitsminister De Pietro har anmodet det romerske Parlament om at ophæve Immuniteten for det kommunistiske Medlem Longo. Justitsministrene meddeler, at en foretaget Forundersøgelse har givet til Resultat, at Longo i en Avisartikel har krænkert den Hellige Faders Ære og Værdighed og den katolske Religion (KNA).

Korsene paa den italienske Krigerkirkegaard ved Dnjopetrovsk er blevet fjernet, Grave sløffet og Stedet indrettet til Danselokale. Denne Meddelelse stammer fra den italienske Pater Leoni SJ, som for nylig vendte hjem fra russisk Krigsfangenskab (KNA).

Indenfor Franciskanerordenen gør der sig — især i Italien — en meget stor Mangel paa Tilvækst gældende. Ifølge den nyeste Statistik er der idag 783 Franciskanere færre i Italien end i 1939, hvor Ordenen talte 7141 Medlemmer. Antallet af Seminarister er dalet fra 1541 i 1936 til 504 (KNA).

En Redemptoristbroder, Marcellus Van, er den første Ordensmand, som er blevet arresteret af Vietnamh-Republikkens Myndigheder i Hanoi. I kirkelige Kredse er man tilbøjelig til at betragte denne Arrestation som Optakten til et Angreb paa Redemptoristerne i Hanoi, som i den forløbne Tid har taget sig af Flygtningene (KNA).

Biskoppen af Speyer, Dr. Isidor Emanuel, advarer imod sølledne Helgenbilleder, som forfalsker det Hellige og nedværdiger Religionen. Biskoppen havde paa en Konfirmationsrejse bemærket, at man ved Kirkerne tilbød »Helgenbilleder« af meget lav Standard, og advarede i sin Prædiken imod Forsøg paa at benytte Bispebesøg til at gøre Forretning og udbrede uldige Kunstværker. Biskoppen erindrede om, at Kirken var forpligtet til at vogte Troens Gode og dermed ogsaa til at vaage over en værdig Fremstilling af de hellige Personer og hellige Tildragelser. Han beklagede meget, at man endnu i vore Dage maatte konstatere, at der blev gjort Forretning med Billeder og Devotionalier, der var til Skade for den sunde religiøse Følelse og ikke tjente Kristendommen til Ære (KNA).

1. Biskoppen trak sin Vogn ud af

Liggende i sin Jernlunge blev han Og der mødte han Biskoppen. Han Hyrdestav i Haanden og talte til de engens Skyld, som ikke kunde andet Richards Familie ogsaa til Stede ved et Orlov fra Fængselet — og man tog Richard det fjerde Sakramente,

var tilfreds med en Prædiken til alle. g da Drengen spurgte, om han ikke Sygeværrelse, saa kom han, uden Tørene Ende, saadan at Richard kunde ikke med ham.

1. Og ingen ved, hvad de snakkede anden. Hvorom alting er, saa havde visse »ganske særlige Intentioner«, det er velsagtens ikke første Gang, m et hjælpeløst Barns Bønner.

l til anden og besøgte Richard, og engen. Naar han kom, var der Fest igvis ogsaa for Biskoppen. Og hver m om de var gamle Venner.

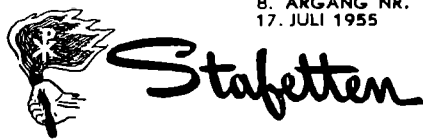
ringede han nu og da til Biskoppen har tit en Slags »Besøgsliste« ved ung, stramt betrukket med Bomuld, en. Under et af denne Hunds Lappeegenhændige Navnetræk: William

at forlade Hospitalet. Hans Tilstand æsentligt, men han var dog i Stand vindre, transportabel kunstlig Lunge. erfor kom Præsten fra den nærmeste bragte ham den hellige Kommunion e Byen). Og saa ringede Richard fra skop.

1 som et blafrende Lys. Enhver var sig selv ubetydelig Forkølelse bragte ham hurtigst muligt til det nærmeste men da han kom for at aflægge ham dene gjorde det umuligt for Biskopgravelse, men han foranledigede, at ende Byer ledsagede ham til Graven. og der manglede næppe een eneste avelse.

saa greb Presse og Radio dette »Tilrne herom har — efter hvad jeg har ene rundt om i Staterne. Jeg er ikke etninger har gjort, men det var saa ldtes om »Undere« eller andre senmed Richards Liv og Død. Richards som helst af den Art over sig. Den ren naturlig og dagligdags. Men der dligt« over det, men ogsaa det er jo

Og netop af den Grund kan maaske dragelser være gavnlige at læse for le, for Børn og Voksne, for Fædre ester, ja maaske ogsaa for Biskopper. ot et Barn af sin Moder Kirken.

ET VARSKO

Hvem skal vi vogte os for? Ulve i fåreskind, rovdyr, der let kunne forveksles med harmløse får eller søde lam, der ikke kan gøre fortræd. Overført: vi advares mod falske profeter, mennesker, der taler venligt og indsmiigrende til os, folk, venner, lærde, der viser interesse for os og vore problemer og ligefrem tilbyder at løse dem på en forbausende simpel måde: fødselskontrol, befolkningsoverskud og lignende problemer, som bliver mere og mere påtrængende i vor tid. Vogt jer, siger Jesus Kristus, for de lærde eksperter i hvide kittler, der foreslår at løse jeres problemer i modstrid med Guds anordninger, på uanstændig og derfor også ugudeligt måde. Ikke alt, hvad der lyder tiltalende, er derfor også rigtigt! — Vi trænger alle til dette varsko. Kirken giver os det fra tid til anden. Vor pligt er det at lytte til dens moderlige og livskloge tale og rette os efter den.

pater.

Ugens samtale

— Kunne du ikke fortælle mig lidt om, hvad lægmandsapostolatet er for noget? Jeg har læst noget om, at Paven er meget interesseret i det.

— Jo, gerne! Lægmandsapostolatet er — for at sige det kort — en pligt for alle katolikker til at forkynde den rette kristendom for dem, som ikke kender den — i ord og ved at være et godt eksempel, gennem forbøn og offer.

— Det troede jeg ellers var præsterens opgave?

— Det er det naturligvis også. Men Kristi bud om at gå ud over hele verden og forkynde evangeliet, var ikke blot rettet til apostlene. Da antallet af biskopper og præster i Kirkens første tid ikke var ret stort, er det indlysende, at hovedparten af konvertitterne fandt vejen til Kirken takket være nidkære lægfolk. Den tids katolikker var nemlig ikke bange for at fortælle deres hedenske naboer om Kristus.

— Jamen, det var jo dengang! Det skulle vel ikke være nødvendigt mere? Der er da nu om dage omtrent 470 millioner katolikker i verden.

— Du glemmer, at Gud ønsker, at alle mennesker skal blive katolikker, så der mangler altså ca. 2000 millioner mennesker endnu! Se bare forholdene her i landet. Der er ca. 100 katolske præster til ca. 4 millioner mennesker, hver præst skal altså tage sig af 40.000 mennesker. Det er naturligvis fuldkommen uoverkommeligt, selv for den mest ivrige præst!

— Ja, det er klart.

— Men hvis hver eneste af vore ca. 20.000 katolikker ville hjælpe til, så ville forholdet se helt anderledes ud. Hver enkelt katolik skulle så kun behøve at påvirke 200 af sine landsmænd.

— Det kunne vel også komme til at knibe?

— Ja, ganske vist, men hvis han eller hun så i det mindste bare ville påvirke 10 mennesker gennem hele sit liv, så ville Danmark kunne blive katolsk igen i løbet af et par generationer.

— Sig mig: er lægmandsapostolatet ligefrem en pligt?

— Ja! Det er dåbens og firmelsens sakramenter, som blandt andre forpligtelser pålægger os at yde åndelig hjælp til vore medmennesker. Det er en pligt, som ingen menneskelig magt kan løse os fra.

— Det lyder voldsomt!

— Det er kun, fordi du ikke er katolik, at du ser sådan på det. For en katolik er det en selvfølge.

— Hvorfor egentlig det?

— Kærlighed, min ven, kærlighed! Det er topmålet egoisme at have modtaget troens gave og at glæde sig over den, uden samtidig at gøre sig anstrengelser for at delagtiggøre andre i den. Troen er en gave, og den skal man anvende i giverens ånd, og Guds mening i så henseende er klar nok. Når selv det at give et glas vand til en tørstig glæder Gud, og vil blive belønnet af Ham, hvor meget mere så ikke det: at hjælpe med til at give en anden troens gave — det er da en næstekærlighedens gerning af højeste karat!

— Jamen, hvorfor gør I så næsten ingenting?

— Ja, hvorfor??

Operation »Om-ting«

forløber heldigvis godt. Mange venlige mennesker over hele landet har sendt os en mængde gode ting, som vi er meget taknemmelige og glade for. Vi mangler imidlertid meget endnu, og hvis også De vil vise os en håndgribelig venlighed, så

SEND OS SØM

for det har vi hårdt brug for, *mindst:*

10 pakker 2½ tommers,

3 pakker 4 tommers,

3 pakker 3 tommers.

— Og mens vi er ved det rent håndværksmæssige, så ville vi også blive glade for:

40 kg gulvlak og

40 kg fernis.

Tingene bedes venligst sendt til Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

REJSE-RIM

Hvadenten du drager mod syd eller nord, til det varmere eller det koldere; mod øst eller vest, det er ligefedt hvor, husk: ALTID AT UDSPREDE FOLDERE!

15 øre 15 øre 15 øre 15 øre 15 øre

Husk sedlen

DUK's arrangementer på ØMBORGEN:

Sommerskole: 24.—30. juli.

Ord. generalfors.: 31. juli.

Nordisk Lederskole: 1.—7. aug.

Hver søndag går vi til messe — også i ferietiden!

Om Tid

Tid er en Guds gave, som vi hverken må slå ihjel eller spille.

Et menneske har kun en stakket tid til sin rådighed, derefter evigheden.

Intet opfindergeni eller menneskeligt snilde kan nogensinde håbe på at gengive os den spildte tid.

Vi kan ikke vinde et eneste ekstra minut, men vi kan vinde evig lykke, hvis vi bruger vor tid på rette vis.

Et verdensmenneske udnytter tiden og får tid til alt — undtagen til Gud.

Tid og lediggang er to ting, som mange attrår. Det er de to ting, som djævelen så gerne vil skaffe dem.

Der er kun een tid, men to evigheder: himlens evighed og helvedets evighed. Hvilken af disse to, der skal blive vor, beror på hvorledes vi bruger tiden.

Folk siger: »Tiden går!« men ingen spørger: »Hvor går den hen?« Den katolske kirke siger: »Tiden går mod evigheden.«

(Fra »Vor Verden — en katolik ser på livet«, af Thomas O'Kane).

DUK's generalforsamling

afholdes, som tidligere meddelt, på Ømborgen søndag den 31. ds.

DUK's anliggender er også dine! Vær derfor med til at sørge for, at også din klub sender en repræsentant!

MOZARTS KIRKEMUSIK

- 389 Ave verum corpus (+ andre) 45-pl kr. 12.65
- 416 Messe nr. 14 i c-dur (Kroningsmessen) 2 33-pl kr. 92.00
- 417 Exsultate, jubilate (Motette) 78-pl kr. 13.90
- 165 Alleluja i f-dur fra motetten »Exsultate« Laudate Dominum (Salme 116) Sub tuum præsidium (Motette) (Wiener Sängerknaben) 33-pl kr. 27.75
- 121 Ave verum corpus. Laudate Dominum. (Sankt Hedvig Katedralen) 78-pl kr. 8.50
- 418 Ave verum (+ andre) (Strasbourg-domkirken) 78-pl kr. 10.25

PERGOLESI

- 165 Quae morebat. Inflammatus. Fra »Stabat Mater« (+ andre) (Wiener Sängerknaben) 33-pl kr. 27.75

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN · PALÆ 4777

DET STORE SKISMA

(fortsat fra side 348)

ke nok så meget tænker på Kristus, Guds enbårne søn — altså stærkere eftertryk på det guddommelige. — Imidlertid må man ikke glemme, at dette blot er betragtningsmåder af samme mysterium — to synspunkter, der gerne skulle forenes.

Som slutning på disse flygtige indtryk af kirkeåret i den orientalske kirke vil vi kaste et blik på Gudsmoders fester og den plads, den hellige Jomfru indtager i den østerlandske kirkes fromhedsliv. Den 26. december fejrer den bysantinske kirke en fest for Gudsmoder — måske den ældste af alle Mariafester. — Hvor smuk en tanke at fejre sådan en fest netop i jule-tiden, i løbet af hvilken man i østen taler særlig meget om Marias moder-værdighed. I det hele taget fejrer man

ikke nogen stor fest, uden at give Jesu moder en særlig hyldest.

Mange af Gudsmoders fester har de samme navne, som vi giver dem her i vesten, mens selve festernes indhold ofte fremdrager andre tanker, et eksempel herpå har vi i Marias fødselsfest, hvor man i den bysantinske kirke betragter Marias fødsel som vor frelses begyndelse, en tanke, som ikke træder særlig tydelig frem i den tilsvarende latinske fest.

En af kirkeårets største fester er Marias bebudelse. — For østerlændingen er den så betydningsfuld, at den ikke kan henlægges til nogen anden dag. Skulle selv langfredag falde sammen med bebudelsen, skal denne fejres med højtidelig liturgi om morgenen, og langfredag fejres med sørgedstjeneste om aftenen. Liturgien beskæftiger sig på denne fest, foruden med Guds søns menneskevordelse, med Marias Ja, der var nødvendig for frelsesplanernes fuldbyrdelse, det ja, der gør hende til den første medhjælperke i hele frelsesværket, derfor omfatter den orientalske kristne også

Gudsmoder med en særlig stor kærlighed; både i kirken og i hjemmet holdes hendes ikon højt i ære. I enhver liturgi æres Jomfru Maria efter konsekrationen med følgende hymne:

»Det er såre billigt at prise dig salig du Gudfødende, den evigt salige og fuldkommen rene, vor Guds moder, du som er mere ærværdig end keruber og uendelig herligere end serafer, du som uden krænkelse har født Guds ord, dig lover vi som i sandhed Gudfødende.«

»En tro på Kristus, der ikke indbefatter troen på jomfrufødslen og dyrkelsen af Jesu moder, er en anden tro, er en anden kristendom end den ortodokse kirkes«. — Denne udtalelse af en ortodoks teolog kunne lige så godt være en katolsk teologs. Vore ortodokse medkristnes kærlighed til og hengivenhed overfor Gudsmoder må sikkert være et af de punkter, hvor det skulle være lettest for katolikker og ortodokse at mødes i forståelse, idet denne hengivenhed vil findes hos alle, både hos lærde og uvidende, hos rige og fattige. (afsluttes næste uge)

Horsens

Edvard Petersen

Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72
Leverandør til de katolske Institutioner

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN

Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Linolium - Tapet - Maling

Holmboe

NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Laur. Pedersen aut. Installatør

»LYSET«

Torvet 10 . Telefon 618
Leverandør til de katolske institutioner

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen

Telefon 1068 . Graven 16
Specialitet: URE og BRILLER
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Vejle

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Poul

Leverandør til
Sct. Maria Hospital

HENRIKSEN Raadhustorvet

Vejle Optik

Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308

Leverandør til St. Mariæ Hospital

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- & Foderstofforretning

Mølleudsalg

J. Jensen . Søndergade 26

TELF. 1053

Leverandør til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen Nørregade 9
Telefon 725

59 Aars Erfaring

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Kai Jensen & Poul C. Thin

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

Arbejdernes Fællesbageri

Aktienselskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Hansen Pærhøj & Søn

Glarimester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli

17. S. 7. Søndag e. Pinse (677—59); (grøn) 2. Bøn: St. Alexius (1000), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
18. M. St. Kamillus af Lellis (1001); (hvid) 2. Bøn: St. Symforosa og hendes syv Sønner ([28]); alm. Præf. (525).
19. Ti. St. Vincens af Paul (1002); (hvid) alm. Præf. (525).
20. O. St. Hieronymus Æmiliani (1003); 2. Bøn: St. Margrethe ([61]); alm. Præf. (525).
21. T. † St. Praxedes (1007); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
22. F. St. Maria Magdalene (1008); (hvid) alm. Præf. (525).
23. L. Vigilie til St. Jakob ([1]); 2. Bøn: St. Apollinaris (1011), 3. Bøn: St. Liborius (Kirkebøn [38], Stillebøn [37], Slutningsbøn [38]); alm. Præf. (525). — Eller:
- (rød) St. Apollinaris (1011); 2. Bøn: Vigilien ([2], 3. Bøn: St. Liborius (som ovenfor); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens ([3]).
24. S. 8. Søndag e. Pinse. (grøn)

Farum

Guldstjenesterne i kapellet på Farumgård er hele året disse: Hverdage, stille messe kl. 7, søndage, stille messe kl. 7 og højmesse kl. 9,30.

Redaktionelt

Redaktionen er lukket torsdag 21. juli, men åben igen efter ferien torsdag 28. juli. Også i ferien sendes alt post til redaktionen som sædvanligt til Nørrebrogade 27 C, København N.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen, Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Feriearbejde tilbydes

Skoleelever og studerende ved bærplukning (akkord) i Hørsholms omegn. Kost og logi kan fås på fælles basis (nær Åsebakken).

Henvendelse skriftlig til Box 20, Hørsholm, eller på Hø. 1217 ml. 17-19.

Basar i Helsingør

Set. Vincents Søstre afholder deres årlige basar d. 17. og 18. juli til fordel for deres sociale arbejde.

Gaver modtages med tak. Set. Vincent Søstre, Nygade 8, Helsingør.

Lærer eller lærerinde

Skt. Josefs skole, mellem- og real-skole, Roskilde, søger pr. 1. aug. en lærer eller lærerinde, som kan undervise i sprog. Andre fag efter aftale. Løn efter købstadsskala.

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved Sct. Joseph Søstrenes Rekreationshjem

Rolig Sommerlejlighed

(2 værelser og køkken) og 2 enkelte værelser endnu til leje fra 18. juli til 6. august i godt møbleret bondehus på østkyst, Als. Dejlig beliggenhed, have, udsigt over skov og vand.

Andersens Hus, Kettingeskov, Als pr. Over Tandslæt.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

KATOLSK REJSER

ITALIEN LOURDES

Alrejse: 21-6, 26-7, 27-9, Pris: 600 kr.

- en berigende valfart til kunstkattenes Firenze, munkenes Assisi og Paven's Roma. Veltitretetlagt 12 dages togrejse, arrangeret og ledet af E. B. Rasmussen.

Pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder d. 27-9.

- gennem Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig til Lourdes og Den hellige Grotte ved Pyrenærenes fod. 15 dage med moderne langtursbus. Fire dage i Lourdes. På hjenvejsen ophold i Paris. Arrangør og leder E. B. Rasmussen. 3-7 og 11-9. Alt incl. 985,00 kroner.

Vesterbrogade 6 D VIKING NORDTURIST Minerva 4201

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Catholica

Det nye Nummer af det fortræffelige Tidsskrift indledes med en Mindeartikel om Paul Clandel, skrevet af Pater H. Roos S.J. Pastor Schindler

har en tankevækkende lille Artikel om »Fornspræg og Sprogform i Religionen«. Forfatteren Max Lobedanz har oversat en af Racines »Cantiques Spirituels« om »Den himmelske Kærlighed«. Den norske Dominikaner Rie-

ber-Mohn skriver om »Georges Rouault og kirkekunstens fornyelse«, Overlæge Karl Søndergaard om »Sygehusets kulturelle Baggrund« og Ebba Friis Hansen har oversat et Par Sider af Thomas Merton om »Messen«.

<h2>Aarhus</h2>		<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSE Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Joseps Hospital</p>
<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke <i>vi fører kun det bedste</i> TELEFON 24357 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>	 <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct. Joseps Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 21557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 21577</p>
<h2>Næstved</h2>		<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagenavej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

URBI ET ORBI

Den hellige Fader om Filmens Problemer

I en Generalaudiens, der fornylig fandt Sted i Peterskirken og hvori deltog en Række kendte Filmsnavne samt Repræsentanter for italiensk Filmindustri, tog den Hellige Fader til Orde for en Art Forbud mod Film, der er forkastelige ud fra et moralsk Synspunkt. Paven henviste til Filmens voksende Indflydelse paa den brede Masse. Han udtalte bl. a.: »Det vilde være ønskeligt, om gode Mennesker kunde enes om et Forbud imod Film, der er moralsk forkastelige, samt vilde bekæmpe slige Film med alle til Raadighed staaende lovlige og moralske Vaaben.« Paven afviste derefter endvidere alt, hvad der paa Film skadede det almene Vel, Menneskets Værdighed og fremfor alt Ungdommen. Den ideale Films væsentligste Egenskab maatte være Agtelse for Menneskene, erklærede den Hellige Fader. Filmen har — udtalte Paven endvidere — ganske vist Ret til at give Menneskene Illusioner, men Illusionerne maa ikke antage saadanne Former, at de faar Udseende af Virkelighed for svage og uerfarne Mennesker (KNA).

Nonner som Textilarbejdere i Czekoslovakiet

I den kendte, store Tekstilfabrik »Textiliana« i Liberec (det tidligere Reichenberg) har der gennem længere Tid arbejdet et anseligt Antal Ordenssøstre som Tvangsarbejdere. Efter hvad der meddeles paa velunderrettet Sted i Wien, er der i de seneste Maaned er blevet sendt endnu flere Ordenssøstre til »Textiliana«. Antallet af Søstre, der i Øjeblikket udfører Tvangsarbejde i Fabrikken, anslaaes til over 300 (KNA).

Ophæver Schweiz Kloster- og Jesuitforbudet?

Det schweiziske »Ständerrat« (der repræsenterer de enkelte Kantoner Repræsentanter) indledte i sidste Uge en Debat om det i den schweiziske Forbundsforfatning indeholdte Kloster- og Jesuitforbud. Raadets katolsk-konservative Fraktion har stillet Forslag om Afskaffelse af begge Forbud. Klosterforbudet omfatter Nyoprettelse eller Genoprettelse af tidligere ophævede Klostre overalt i Schweiz, medens Jesuitforbudet forbyder Jesuitterne at slaa sig ned i Schweiz og forbyder de enkelte Ordensmedlemmer enhver Gerning i Kirke og i Skole. Kloster- og Jesuitforbudet gaar tilbage til 1847 (KNA).

Børn samler en Milliard til Missionerene

Jesu Barndoms-Foreningen, der tæller Børn fra 37 forskellige Lande, har i det forløbne Aar indsamlet 1,11 Milliarder franske Francs til Missionsformaal. De største Bidrag er samlet af Børn i USA, Tyskland, Kanada og Frankrig (KNA).

Situationen i Argentina efter Oprøret

Meddelelserne fra Argentina er meget forskellige og vanskeligt kontrollable. Ifølge de første Efterretninger har en Militærregering under General Lucero til Hensigt at begrænse Perons og de radikale peronistiske Fagforeningers Indflydelse. Det ventes bl. a., at den ny Regering — i hvilken Peron kun vil faa tildelt en rent nominal Rolle som Statsoverhoved — vil afblæse det hidtidige Regimes kirkefjendtlige Kurs. Peron skal endvidere ifølge ubekræftede Meddelelser af Militærregeringen være blevet tvunget til paany at ophæve Loven om Adskillelse af Stat og Kirke, at genindsføre Religionsundervisningen i Skolerne samt genoprette Presse- og Forsamlingsfriheden. Endvidere skal det være muliggjort de to udviste Kirkesyrster, Biskop Emanuele Tato, som er Leder af den katolske Aktion i Argentina, samt Biskop Ramon Novoa, at vende tilbage til Argentina. Der foreligger imidlertid endnu ingen Bekræftelse paa disse Meddelelser.

De senere Meddelelser gaar ud paa, at nogle af de ledende Personer i den peronistiske Kamp mod Kirken er forsvundet fra det offentlige Liv, f. Eks. Indenrigsminister Borlenghi og Fagforeningslederen Vuletich. Man mener, at dette skyldes General Luceros voksende Indflydelse.

Den pavelige Nuntius, Ærkebiskop Zanin har haft en Samtale med Argentinas Udenrigsminister, og det menes, at dette skyldes Regeringens Ønske om at afslutte et Konkordat med Kirken til Afløsning af hidtil gældende Regler. En Talsmand for Vatikanet udtaler, at Ærkebiskop Zanin vil fastholde Kravene om Genindførelse af Religionsundervisning i Skolerne, om Frihed for Statsindblanding i de religiøse Ordens Status og om Garantier for absolut Frihed for Vælgerne ved den paatænkte Folkeafstemning om Adskillelsen mellem Stat og Kirke.

Talsmanden sagde, at der ikke vil kunne blive Tale om et Konkordat,

før der raader religiøs Fred i Landet og ikke er nogen Fare for en Kovenning efter Konkordatets Afsluttelse. Spørgsmaalet om Perons Skilsmisselove vil ogsaa veje tungt til i Forhandlingerne.

Pavestolen har stadig udtrykt Haab om at naa en eller anden Form for Aftale med den argentinske Regering. Uanset Ekskommunikationerne, der kun angaar Enkeltpersoner, fortsætter det diplomatiske Forhold, som er et Forhold mellem Stater.

Det er usandsynligt, at Præsident Peron vil opgave sine Bestræbelser for at skille Stat og Kirke fra hinanden, men selve denne Adskillelse behøver ikke at være nogen Katastrofe. Alleerede i April udtalte de argentinske Biskopper, hvad der nu gentages, at en økonomisk Adskillelse vil være akceptabel, hvis den sker »med Retfærdighed og Goodwill, idet tidligere nationaliseret Kirkegods gives tilbage, og man anerkender Kirkens Ret til at besidde og administrere, hvad den ejer«. En moralsk Adskillelse vil derimod ikke kunne godkendes. Den vil betyde, at der proklameres Strid og Kamp mellem den aandelige og den verdslige Myndighed.

Skolespørgsmaalet stadig aktuelt i Belgien

51 % af den belgiske Befolkning betragter stadig Skolespørgsmaalet i Belgien som Landets mest aktuelle Problem. Dette fremgaar af en Gallupundersøgelse, foretaget af et neutralt Institut, i Forbindelse med Lex Collards Vedtagelse. Kun 13 % nævnte Arbejdsløsheden og kun 9 % 40-Timers Ugen som det mest aktuelle Problem. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de gik ind for Collards Skolelov, svarede 57 % Nej og kun 14 % Ja. Paa Spørgsmaalet om hvem, der burde have den største Indflydelse i Opdragsansættelser: Kirke, Forældre eller Stat, svarede 74 % Forældre, 10 % Stat og 6 % Kirke (KNA).

Dominikanerordenen i Dag

Dominikanerordenen tæller idag over 30 Provinser og 8500 Medlemmer. Det er den katolske Kirkes syvendestørste Orden. I Aarene fra 1945 til 1954 har Ordenen kunnet notere en Tilvækst paa 6,8 Procent. — Jesuiterordenen kommer i første Række med 32.000 Medlemmer. Derefter følger Franciskanerordenen med 25.000, Salesianerne med 17.000, de Kristelige Skolebrødre med 14.800, Kapucinerne med 14.000 og Benediktinerne med 11.000 Medlemmer.

Katolsk

24. Juli 1955
103. Aargang
Nr. 30

Ugeblad

Kirken og
Videnskabens
Frihed

Kirken Velsigner -

Missionsgerning til Guds
store Ære

Kirken nord for
Polarkredsen

*Afslutningen på vor artikelserie
om den orientalske kirke:*

Når man af de foregående artikler har dannet sig et svagt indtryk af forskellen mellem den østlige og den vestlige kristne verden, spørger man, om der ikke er nogen mulighed for at forene de to verdners synspunkter.

For den østlige kirke er problemstillingen den: Kun hvis Rom i fæl-

Er en union mulig?

lesskab med den østlige kirke tager de siden skismaet definerede sætninger (dogmer), specielt dem, der angår biskoppen af Roms stilling, op til revision, er der en mulighed for enighed.

Fra pessimistisk vestlig side ses også pavens stilling som den væsentlige hindring — og den er ifølge sin definition fra 1870 ikke mulig at ændre.

Romerkirken som helhed synes ikke at dele det pessimistiske standpunkt. Tridentinerkonciliet (1500-tallet) og Vaticanerkonciliet (1869-70, hvor forøvrigt dogmet om pavens ufejlbarhed, når han taler ex cathedra, blev defineret), tog et meget stærkt syn til de østlige kirker.

På adskillige af de områder, hvor modsætningerne før har været store (f. eks. dogmerne om Maria uplettede undfangelse, Helligåndens udgån fra Faderen og Sønnen, epiklesen), ser det dog ud til, at man kan mødes. Kun på et område står man fra de østlige kirkers side fast: man kan ikke anerkende biskoppen af Rom, paven, som kristenhedens øverste myndighed.

Den, der betragter den østlige kirke nærmere, vil begå en stor fejl ved at hævde tvivl om oprigtig tro der. En ting, man derimod vil finde, er en stor

ukendskab til Romerkirkens lære og virksomhed.

Den vej, vi derfor må gå til den ønskede forening, er at vesten må forsøge at gøre klart for den østlige kirke, hvorledes den katolske kirke virkelig er.

Under 2. verdenskrig forsøgte man en undersøgelse blandt ortodokse og katolikker i Rumænien om deres syn på mulighederne for en genforening af de to kirker. Fra ortodox side kom der et svar, der lød, at en genforening var en nødvendighed, som kun kunne gennemføres, hvis de ortodokse opgav deres frygt for Rom og Rom sin overlegne tone.

Forklaringen på en sådan bemærkning må man sikkert søge på det psykologiske område. I adskillige århundreder har de orientalske kirker levet under fremmedherredømme, først under tyrkerne og nu under kommunisterne. Under indtrykket af dette åg står situationen inden for disse kirker i dag dårligt. En lærer fra det ortodokse russiske seminarium i Paris bemærker således, at den opvoksende ortodokse ungdom i dag lever under et antireligiøst åg, og uden for dette område er den stagneret. Fornylelsen af det kristne liv, som man i dag oplever i Vesteuropa, er man langt fra. Den ortodokse kirke er altid i mindretal og danner desårsag altid en reaktion mod omgivelserne. Det betyder kamp, og ofte er det tilfældet, at ungdommen viger uden om denne kamp og forlader kirken.

St Christophorus
(Kalkmaleri fra Fanefjord Kirke. c. 1350)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F

Telefon Fasan 4262

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Set. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Set. Michaels Gaard

Schulstad's malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spie Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERNE

Kirken og Videnskabens Frihed

Videnskab og Religion er i de kommunistiske Lande i samme Baad. Videnskaben, ikke mindst den naturvidenskabelige, synes at nyde megen Anseelse, men det betones ganske utilsløret, at den maa staa i de kommunistiske Ideers Tjeneste. Disse Ideer trækker nødvendige Grænser for det videnskabelige Forskningsarbejde. Resultater, som er i Modstrid med dem, kan ikke tolereres. Tværtimod maa det betragtes som Videnskabens fornemste Opgave at give de kommunistiske Ideer sin Støtte. Derfor er Videnskaben i kommunistiske Lande forpligtet til f. Eks. at støtte en materialistisk Opfattelse af Livet, og den maa i Biologien lære, at Kaarenes Ændring har Mulighed for at øve Indflydelse paa den biologiske Arv. Men bøjer Videnskaben sig for disse sin statslige Arbejdsgivers Krav, kan den som sagt nyde gode Dage.

Religionen vil stort set kunne opnaa de samme Betingelser. Det er ikke givet, at det er Usandhed, naar man ofte fra kommunistisk Side vil hævde, at der fra de kommunistiske Staters Side tillades fri Religionsudøvelse. Betingelsen er blot den, at Kirkerne ikke giver Udtryk for Opfattelser, der er i Modstrid med de kommunistiske Doktriner. Rettere sagt, der kræves en positiv Tilkendegivelse om, at man vil støtte disse, og i Religionens Navn lægge Folket paa Sinde, at det i dem har sin højeste Rettesnor. Den saaledes kommunistisk lydige Kirke vil endog kunne regne med ligefrem Bevaagened.

For Videnskaben som for Religionen er disse Vilkaar imidlertid utaaelige. Begge Parter maa som en Livsbetingelse kræve Frihed. Derfor stiller Videnskabsmænd i Vestens Lande sig saa skarpt overfor det kommunistiske Krav om statsdirigeret Videnskabelighed. Og derfor nægter Kirken at gaa ind paa de stillede Vilkaar.

Frihed er dog maaske ikke det bedste Ord at bruge i denne Forbindelse. Hvad Videnskaben kræver er i Virkeligheden Ret til ikke at bøje sig for andet end Sandheden, saaledes som Forskningen erkender den. (D.v.s. at være fri for alle andre Hensyn end Hensynet til Sandheden). Kirkens Krav er det samme. Ogsaa den er forpligtet overfor Sandheden og maa forlange, at alle andre Hensyn — blandt hvilke der meget vel kan være nogle, der har megen Berettigelse — maa vige, naar de kommer i Modstrid med Sandheden.

Denne Parallelisme i Videnskabens og Religionens Vilkaar i den halve Nutidsverden forhindrer imidlertid ikke, at det gamle Problem om Forholdet mellem Tro og Viden, mellem Religionens Krav og Videnskabens Frihed, ogsaa i vore Dage har aktuel Interesse. Det er temmelig umuligt at finde f. Eks. en populærvidenskabelig Bog med historisk Overblik over en Naturvidenskab Historie, hvori man ikke præsenteres for Beretningen om,

hvorledes Videnskaben gennem haard Kamp med Kirken maatte tiltvinge sig sin Frihed. Galileis Historie repeteres i det uendelige. Og siden Skoleradioens Fremkomst er Lytterne i en uoverskuelig Række Foredrag blevet præsenteret for den samme Tankegang. Religionen har med sine Dogmer Gang paa Gang ønsket at dirigere Videnskabens Resultater og har søgt at hindre ny Synspunkter i at trænge frem. Selve Ordet Dogme er for mange Mennesker blevet ensbetydende med utaaelige Hindringer for en fri videnskabelig Forskning.

Det er derfor nyttigt af og til at repeterere, hvorledes den saglige Stilling faktisk er i dette Forhold.

Videnskab og Religion er begge forpligtede overfor Sandheden og den alene. Og selv om man kan møde forskellige Definitioner af, hvad Sandhed består i, vil der i Almindelighed næppe blive større Strid, hvis man bestemmer Sandhed som Overensstemmelse mellem vore Tanker og Virke-

ligheden. Videnskaben er Virkelighedserkendelse, og det samme er Religionen. Er der Mennesker, som mener, at Religionen ikke gør Krav paa at være Virkelighedserkendelse, men kun paa at formulere Opfattelser, som tilfredsstiller et religiøst Behov, og ikke bekymrer sig om deres Overensstemmelse med Virkeligheden, er disse i hvert Fald ikke Katolikker. For os er Religion ligesom Videnskab Adgang til Sandheden om Tilværelsens Fakta.

Men Vejen til Sandhedserkendelsen er forskellig for Videnskaben og Religionen. Videnskaben naar til Sandheden gennem menneskelig Tænkning og Forskningsarbejde. Religionen er stillet paa en ganske anden Maade. Den har modtaget sin Viden (som i Hovedsagen angaar Ting, der ikke er tilgængelige for Videnskaben, fordi de ligger udenfor, hvad menneskelig Tænkning paa egen Haand kan naa frem til) ved en Aabenbaring fra Gud. Selve denne Aabenbaring er hævet over menneskelig Kritik, saa sandt den er Guds. Overfor den tilkommer der kun den menneskelige Tænkning to Opgaver — at sikre sig, at det er en guddommelig Aabenbaring (ogsaa

B. Søndag efter Pinse

24. Juli 1955

GUDS BØRN

(Rom. 8, 10)

Skal vi tage Udtrykket »Guds Børn« om os Mennesker alvorligt, eller er det bare en mild Overdrivelse? Er Afstanden mellem os og Ham nu engang ikke saa stor, at vi aldrig nogensinde vil kunne naa til ham?

Vi kan umuligt naa til Ham med vore egne Kræfter, det er baade sikkert og vist. Vi kan ikke gøre os til hans Børn — det vilde være formasteligt.

Helt anderledes er det, naar Han kalder os til at være hans Børn. Hans Magt og Kærlighed kender nemlig ingen Grænser — han kan bøje sig ned til os og drage os ind til sit Hjerter!

Gud har store Planer med os Mennesker. Vi er ikke Nul og Nix for ham, tværtimod. Han glæder sig formeligt, naar vi elsker ham. Tænk bare paa Historien om den fortabte Søn. End ikke naar vi har fejlet siger han: Væk med dig — han venter tværtimod paa, at vi vender om, vender tilbage til ham.

Selv ikke efter at vi har syndet, træder han os i Støvet, men giver os stadig ny, fair Chancer. Vi fatter slet ikke denne Naade, simpelthen fordi det overstiger vor Fatteevne. Men hvor lykkelige burde vi ikke være? Men hvorfra ved vi da saa, at vi har det guddommelige Liv? Hvilke Beviser har vi derpaa? Vi Mennesker vil jo nu engang have Beviser paa al Ting.

Tegnet paa den guddommelige Naade, paa Forbundetheden med Gud, paa Guds Venskab, vor Barneret hos Gud — det er de hellige Sakramenter. Gennem dem har vi faaet det guddommelige Liv, og det er ikke et Resultat af vore egne Kræfter. Ved Daaben ved vi slet ikke, hvad der egentlig sker med os, og dog bliver vi i den Guds Børn og Arvinger til det guddommelige Liv. Ved de andre Sakramenter spiller Menneskets fri Vilje ganske vist en større Rolle — det vilde ogsaa være uværdigt for os, om vi ligefrem blev tvunget til Frelse. Men rækker vi Gud Haanden, saa giver han os sin Naade, og Naaden er Porten til Saligheden. Men er tlet da ensbetydende med, at vi saa hører op med at være »svage Mennesker?«, spørger man saa uvilkaarligt. Sandelig nej. Vi maa ærligt og redeligt bestræbe os paa at »gøre hans Vilje som er i Himlene« — ellers gaar det ikke. Vi kan ikke af egen Kraft »storme« Himlen, vi maa bæres af Guds Naade.

Og vi ved ikke, hvorledes Naade og Frihed virker sammen — men det behøver vi ej heller at spekulere paa. Det ordner Vor Herre, naar vi blot medvirker. Vi er af guddommelig Slægt — men selv om vi nu og da ogsaa har gjort et Fejltrin, saa har vi ikke mistet vor Bestemmelse. Vi kan sige os løs fra ham, fordi han har givet os en fri Vilje — men vor Skæbnens Endemaal ligger dog i hans Haand og kun der.

Sognepræsten.

*Ugebladets Redaktion er fra og med
Torsdag den 28. ds. atter aaben som
normalt (Torsdag Kl. 16—17).*

fordi mange indbyrdes modstridende Lærdomme har været kaldt Aabenbaringer fra Gud) og at granske Aabenbaringens Indhold (Teologernes Op-gave).

Fra Kirkens Side hævdes det principielt, at der ikke kan være Modstrid mellem Videnskab og Aabenbaring, »thi den samme Gud, der aabenbarer Mysterierne og skænker Troen, har ogsaa givet Menneskesjælen Fornuftens Lys« (Vatikanerkonciliet's Udtalelse). Det vil sige, at Kirken akcepterer Videnskaben og dens Ret til med sine egne Midler at søge Sandheden. Det omvendte burde ogsaa være Tilfældet. Sand Videnskab kender sine Grænser og maa stille sig paa det Standpunkt, at foreligger der en Aabenbaring fra Gud, er dens Indhold ubetvivlelig Sandhed, som ikke først skal underkastes videnskabelig Vurdering. Videnskaben kan kun frakende Aabenbaringen dens Ret, hvis Videnskaben mener sig berettiget til enten at benægte Guds Eksistens eller til at hævde, at en Guds Aabenbaring ikke lader sig erkende som saadan — eller til at benægte, at den kristne Aabenbaring faktisk er af guddommelig Oprindelse.

Det sker som bekendt, at Videnskabsmænd af en saadan Grund forkaster Aabenbaringen. Det kan give Anledning til at gaa ind paa de herunder fremførte Grunde, men intet saaledes fremført Argument er et »videnskabeligt Resultat« og akcepteret af Videnskaben som saadan. I bred Almindelighed drejer det sig om Grunde, fremført af Videnskabsmænd paa Strejftog udenfor deres egentlige Felt. Iøvrigt har disse Synspunkter ingen Interesse i Forhold til det foreliggende Problem, der drejer sig om, hvorvidt Religion og Videnskab samtidig kan udfolde sig i Frihed. En Videnskab, der pure forkaster Aabenbaringens Sandhedsværdi ligger udenfor Drøftelsen, paa samme Maade som en Religion, der mente sig i Stand til at overflødigøre Videnskab.

Men naar vi vender tilbage til Vatikanerkonciliet's principielle Erklæring, maa det indrømmes, at selv om Videnskabs og Aabenbaringens Sandheden har den samme Gud til Ophav og derfor ikke kan være i indbyrdes Modstrid, er det dog ofte sket, at Videnskab og Kirke har været ganske uenige om et eller andet. Her er det, Galilei plejer at dukke op. Nu er det imidlertid ikke vanskeligt at se, hvorledes dette sker. Videnskaben er principielt Erkendelse i Udvikling. De videnskabelige »Resultater« er ifølge den menneskelige Erkendelses Art altid foreløbige — de udtrykker, hvad man ud fra det hidtil foreliggende Materiale og med de hidtil anvendte Metoder maa anse for den bedst mulige Beskrivelse af Virkeligheden. Ikke saadan at forstaa, at Videnskaben altid i Morgen forkaster, hvad den mener i Dag. Heldigvis bestaar Udviklingen tiest i, at man kan beholde det hidtil opnaaede, blot bygget ind i en større Sammenhæng. Men overfor en uomtvistelig Bestanddel af en Aabenbaring staar det principielt foreløbige videnskabelige Resultat i samme Stilling

som overfor ethvert andet uomgængeligt Faktum. Det motiverer en ny Gen-nemgang af det videnskabelige Arbejde. Ganske vist kan det Faktum, Aabenbaringen forelægger, ikke tages med ind i selve det videnskabelige Arbejde, saaledes som de Fakta, der indgaar i selve Forskningen, eftersom disse er videnskabeligt tilgængelige, medens det aabenbarede Faktum ikke er det. Men den Videnskabsmand, der akcepterer Aabenbaringen, vil søge Modstridens Aarsag i Fejl i sit eget Arbejde, og kan han ikke finde Fejlen, vil han søge nyt videnskabeligt Materiale, der kan bringe en saadan udvidet videnskabelig Forstaelse, for hvilken Modstriden forsvinder.

Der er imidlertid ogsaa en anden Mulighed. Det er tænkeligt, at Fejlen er paa Kirkens Side. Og her maa det understreges, at Aabenbaringens Sandheder (de egentlige »Dogmer«) ikke dækker hele det Sæt af Opfattelser, som til enhver Tid er gængs i de troendes Verden. Der kan være mangt og meget i »fromme Meninger«, som gaar ud over Dogmerne, d. v. s. ud over Aabenbaringen, og derfor ikke har større Sandhedsværdi end saa meget andet menneskeligt. Det var f. Eks. Tilfældet paa Galilæis Tid. Den gamle Kosmologi var vævet med ind i Troens Mønster, saa det for de fleste af et Slægtled eller to blev betragtet som et Angreb paa selve Troen at drage det gamle Verdensbillede i Tvivl. Ud af hine Stridigheder kom derfor ikke blot

det kopernikanske Verdensbillede, men ogsaa en bedre Forstaelse af, hvad Aabenbaringen gik ud paa og hvad ikke. Og derfor er det godt, at Videnskaben den Gang ikke uden videre føjede sig, men fastholdt sine Resultater. Med større Smidighed fra begge Sider var det hele forløbet hurtigere og mere smertefrit.

Naar Forholdene betragtes paa denne Maade, behøver det ikke nærmere Paavisning, at enhver Tale om en latent Strid mellem Tro og Viden er urigtig. Den troende Videnskab nyder sin fulde videnskabelige Frihed, idet Trossandhederne ikke kan og ikke skal indgaa i den videnskabelige Forskning og heller ikke skal diktere dens Resultater. Opstaar der en Mod-sætning, kan den principielt ikke være to Sandheders Modstrid, men motiverer kun, at man fra *begge* Sider tager Sagen op til fornyet Undersøgelse for at finde Stedet — enten hvor Aabenbaringen er blevet mistydet eller forurennet med uvedkommende Stof, eller hvor Videnskaben har drager forkerte eller forhastede Slutninger.

Hvorfor velsigner Kirken Biler og Cykler?

Ved den hellige Messes Slutning (undtagen hvis det har været en Sjælemesse) vender Præsten sig mod Menigheden og siger: »Den almægtige Gud, Fader, Søn og Helligaand, velsigne jer«. Og vi gør Korstegnet med og ved, at nu staar vi under Guds Beskyttelse, og det gør os trygge og glade.

Men der er andre kirkelige Velsignelser.

Da Elisabeths Bedstemoder laa syg, besøgte Sognepræsten hende og sad lidt ved Sengen og snakkede. Da han saa skulde til at gaa, sagde han: »Nu vil jeg give Dem de syges Velsignelse.« Og saa gjorde han Korstegnet over hende og bad Gud hjælpe hende i hendes Sygdom.

For nylig flyttede Hr. og Fru Nielsen og deres Børn ind i deres nye Hus, og noget af det første, de sørgede for, var at faa det indviet for derved at bede Gud beskytte det mod enhver Ulykke, Ild, Lynnedslag og Krigsskade og hjælpe alle dets Beboere til at holde af hinanden og leve fredeligt sammen.

Nielsens ældste Datter var allerede gift, og da hun havde faaet sit første Barn og for første Gang derefter kom i Kirken, gav Præsten hende en særlig Velsignelse. Det er en smuk Skik, og en Mor trænger jo ogsaa saa meget til Guds Hjælp, for hun skal føre sine Børn til Himlen. Det er Synd, at saa mange Modre nutildags slet ikke tænker paa at hente den Velsignelse.

Kirken velsigner Pilgrimme, Husdyr, Markernes Afgrøde, Madvarer og Broer og meget andet; der findes en Bog, hvori der staar, hvad Præsten skal sige ved de forskellige Velsignelser.

Og nu kommer vi til Befordringsmidlerne. Kan de ogsaa blive velsignet? Ja, og det er da ikke Spor af mærkeligt. Kirken ønsker, at alt skal tjene Menneskene, ogsaa Teknikkens Vidundere: Jernbaner, Skibe, Biler, Cykler, Motorcykler og Flyvemaskiner. Derfor nedbeder Præsten Guds Velsignelse over dem, »for at disse Ting, der er skabt af Menneskers Aand og Menneskers Hænder, maa bringe de Rejsende velbeholdne til deres Maal«, som der staar i Velsignelsesformularen. Det er en god Bøn. Gud vil jo, at Menneskene skal gøre sig Jorden underdanig, og derfor er det hans Vilje, at de anstrenger sig for at finde frem til bedre og bedre Samfærdselsmidler.

Men Gud vil naturligvis ikke have, at de som bruger de moderne Køretøjer, bringer sig selv eller andre i Fare. Derfor vil det være helt hen i Vejret, hvis en eller anden Dumrian lod sin Bil velsigne og saa tænkte: »Nu er det hele i Orden. Nu kan jeg rase, saa galt jeg vil, hen ad Landevejen — med 120 km's Fart. Vor Herre er jo ligefrem forpligtet til at tage sig af mig.« Hvis du, min Dreng, faar din Cykel velsignet, og derefter styrter dig ud i Myldretidens Virvar uden at bru-

(sluttes side 363)

Missionsgerning til Guds større Ære

Et af de mest storslaaede Blade i Jesu Selskabs Historie — ja, for den Sags Skyld i hele Kirkens Historie — er Beretningen om Ordenens Missionsvirksomhed blandt de hedenske Folkslag. Ignatius af Loyola har selv lagt sine Sønner denne Idé paa Hjerte i sin storartede Betragtning over Kristi Rige. At bryde op til Korstog »under Korsets Banner« og ofre Liv og Blod er det Løsen, der atter og atter dukker op i Ordenens Konstitutioner. Frelserens Ord: »Gaa ud i al Verden og lær alle Folkslag«, var vel i første Omgang rettet til Apostlene og disses Efterfølgere, men Ordene indeholder tillige — saavel for de apostoliske Ordener som for Jesu Selskab — en Opfordring og en Berettigelse til at medvirke ved det store Missionsarbejde.

Jesuiterordenen har altid — saavel hvad angaar selve Missionsidéen som den heroiske Opoffrelse for denne — staaet i første Række. Allerede den hellige Ignatius' første Elev, Frans Xaver, blev et lysende Eksempel for sine Medbrødre. Hans Kald var at være »Kristendommens Banebryder. Alle Porte til de østasiatiske Lande har han aabnet«. Goa, Fiskerkysten, Travancore, Malakka, Sundaøerne, Molukkerne, alle disse Steder har været Stationer paa hans med Held gennemførte apostoliske Løbebane. Men Kærligheden til Kristus og hans Iver for Sjælens Frelse førte ham endnu videre. Han vilde frem til Japan og derfra trænge ind i »Riget i Midten«, Kina. Paa den ensomme og forladte Ø Sanzian indhentede Døden ham imidlertid.

Den ene Skare af Missionærer efter den anden har med Dødsforagt traadt i deres store Forløbers Fodspor. Ordensgeneralen i Rom blev bestormet med de indstændigste Bønner fra Patres, der netop meldte sig til de vanskeligste Poster. Efterhaanden omspændtes de østasiatiske Lande af et helt Net af Missioner: Malabar, Forindien, Bagindien, Stormogulens Rige, Kina, Filippinerne, Sundaøerne, Karolinerne og Marianerne. I Japan blev det blomstrende Missionsværk ganske vist afbrudt af en blodig Forfølgelse; den unge japanske Kirkes Martyrium minder i mangt og meget om de første kristne Aarhundreder. Alt i alt besegledte 200.000 Ny-Kristne deres Tro med Døden for Evangeliets Skyld.

Det ny Jesu Selskab er i Indien repræsenteret i Bombay, Kalkutta og Madras ved blomstrende Kollegier og flere Bispedømmer; paa Sundaøerne og Molukkerne virker hollandske, paa Filippinerne spanske, og i Japan (Tokio) tyske Jesuiter.

Syrien, Ægypten, Tyrkiet og det græske Arkipelag blev tidligt Skuepladsen for jesuitisk Missionsvirksomhed. I den nyere Tid er Ordenens Universitet i Beirut blevet verdensberømt. Ogsaa de højere ægyptiske Lærestalter i Cairo og Alexandria har — under franske Jesuitters Ledelse —

opnaaet et anseligt Ry. Det øvrige Afrika blev et af Selskabets Smertensbørn: i Abessinien, Angola, Kongo, Moçambique, Monomotapa maatte man kæmpe mod uhyre Vanskeligheder; ogsaa Missionen ved Sambesi, der tilhører den nyere Tid, maatte bringe overmenneskelige Ofre. Den belgiske Mission i Kongostaten og den franske paa Madagaskar har kunnet fremvise gunstigere Resultater.

I Brasilien dukkede nye Arbejdsomraader frem for de virkelystne Ordensfolk. I Paraguay oprettede de under Navnet »Reduktionerne« den bekendte »Jesuiterstat«, en ejendommelig Grundlæggelse, der mindede om patriarkalske Tilstande, og om hvilken der er sat mange ondsindede Fabler i Omløb. I Chile og i Staterne Peru, Bolivia og Quito rejstes Stationer, ligeledes i Omraadet omkring Orihoko, hvor Provinsen Nygranada blev grundlagt. I Mexico rejstes de tre store Indianermissioner. I Kanada, hvor franske Jesuitter tog fat i 1608, maatte Missionsmarken ganske vist vædes af Martyrmissionærernes Blod, forinden Evangeliets Frugter spirede frem. Derfra gik Vejen til de nuværende forenede Stater, hvor Udvæklingsmulighederne var ganske uanede.

Det er her ikke Stedet til at omtale den Katastrophe, der brød ind over disse udstrakte Missionsomraader, da Ordenen pludselig blev ophævet. Overalt, hvor de nyomvendte Hedninger berøvedes deres Missionærer, indtraf der ganske naturligt et beklageligt Tilbagefald i Tros- og Sædelivet, for slet ikke at sige en Tilbagevenden til Hedenskabet. Den genopstaaede Orden kastede sig imidlertid med den gamle Iver over Missionsvirksomheden.

Ignatius af Loyola
(Portræt i Generalresidensen i Rom)

Den heroiske Hengivenhed, med hvilken Jesuiterne helligede sig de vildes Omvendelse, har altid vakt Beundring hos Ven som hos Fjende. Hvad der var medbestemmende til de Resultater, som Jesuiterne kunde opvise allerede fra første Færd, var den gode Organisation og Planmæssighed, med hvilken de arbejdede. Det overlodes til den enkelte Jesuits Iver at medvirke til Realiseringen af det Maal, der var ham anvist fra oven. Enhver ny Mission blev straks knyttet til en allerede eksisterende eller omdannet til en selvstændig Provins. Derfor møder man i det fjerne Asien og Amerika saa mange Ordensprovinser, der til Trods for at disse Missionsprovinser ofte rekrutteres fra Europa, alligevel har deres egen Ledelse.

Efter den paulinske Grundsætning, at blive alt for alle, for at vinde alle for Kristus, søgte Fædrene overalt at komme den nationale Egenart, de raa Sæder og Skikke, ja endog de vildes Levevis, saa nær ind paa Livet som vel muligt. Af de samme Næstekærlighedens Motiver gik de i deres Akkommodation med de kinesiske og malabariske Skikke saa vidt som overhovedet muligt, Og naar de herved kom til at overtræde den haarfine Grænselinie, saa underkastede de sig de kirkelige Anvisninger og Forbud, der uldig fra Rom; deres Modforestillinger var altid begrundet i Omsorgen for de nyomvendte. I alle andre Henseender, hvor der intet var at betænke sig paa, kastede de sig med uselvsk Hengivenhed over Landets Sprog, Sædvaner og Studier. De traadte i livlig Forbindelse med Folket og vandt Fyrsternes Gunst. Skoler og Kirker, Lære- og Undervisningsbøger, videnskabelige Apparater, Land- og Himmelskort, ja Teater og Festligheder traadte alt efter den paagældende Nations Danneelsestrin i Jesuitermissionens Tjeneste.

Jesuiterne har bidraget ganske væsentligt til deres Missionsomraaders kulturelle Højnelse: sammen med Evangeliets Lys bragte de ogsaa Civilisationens Goder. Paa Filippinerne indførte de saaledes i Missionens Interesse Bomulds- og Silkeavl. De arbejdssky Indianere underviste de i Landbrug og Haandværk.

Der kunde her nævnes en hel Række af Lærde og Opdagelsesrejsende, der har aflagt de mest uforbeholdne og anerkendende Udsagn om Jesuitermissionærernes kulturelle Fortjenester. Den berømte tyske Geograf Wap-pius skriver bl. a. om de spanske Missioner: »Ordenens Fjender triumferede (over Patrenes Fordrivelse), men Flertallet af det spanske Amerikas Indbyggere blev — som en nyere argentinsk Forfatter udtrykker sig — opfyldt med Skræk over de haarde Forholdsregler, der blev truffet overfor Jesuiterpatrene, som de havde været vant til at betragte som Spaniens mest trofaste Undersaatter, som Katoicismens ivrige og utrættelige Støtter, som Civilisationens Budbringere blandt Indianerne og som Foregangs-mænd for den folkelige Undervisning hos Kreolerne ... Endnu i vore Dage

(fortsættes side 365)

Nord for Polarkredsen

Blade af Kirkens Historie i Norge

Midt i Maj i Aar fandt der en enestaaende Begivenhed Sted i Tromsø i det nordligste Norge: paa denne Dag modtog den nyudnævnte Biskop af Nord-Norge, Mgr. J. Wember, Bispeveilsen i sin »Katedral«, Mariakirken i Tromsø. Samtidig kunde det Apostoliske Vikariat Nord-Norge fejre en Slags Jubilæum, idet der er forløbet et Aarhundrede, siden at Grunden lagdes til denne Mission. Det var en russisk Adelsmand, Dr. Stefan Djunkowski, der gav Stødet hertil. Paa Grund af sin Konversion var han blevet stødt bort af sin Familie og forvist fra sit Hjem, hvorefter han drog til Frankrig og blev Præst. Men hans Trang var at virke for den katolske Kirkes Udbredelse i det høje Norden. Der eksisterede dengang kun en eneste Missionsstation i hele Norge, nemlig i Oslo, og Djunkowski formaaede den Hellige Stol til at oprette et særskilt Apostolisk Præfektur »Nordpolsmissionen«. Oprettelsen fandt Sted ved et Dekret af 3. December 1855 og Djunkowski blev dets første Præfekt. Det nyoprettede Missionsomraade omfattede et enormt Landsomraade: det nordlige Norge og Sverige, den russiske Halvø Kola og Spitsbergen, Island, Grønland, Færøerne og Sjetlandsøerne samt Nordkysten af Canada — med andre Ord hele Omraadet rundt om Nordpolen.

I hele dette mægtige Missionsom-

raade fandtes der hverken Præster, Troende eller Kirker. Overalt skulde Arbejdet paabegyndes. Djunkowski valgte Allen i Finnmarken som Sæde for Præfekturet. Allen ligger paa den 70. Breddegrad, nogle Timers Sejlads fra Hammerfest. Og nu maatte der skaffes Missionærer til det ny Præfektur. Foruden Franskmanden P. Bernard, som i 1861 blev Djunkowskis Efterfølger, meldte der sig tre tyske Præster som gav sig i Kast med det brydefulde og utaknemmelige Arbejde.

Mariakirken i Tromsø

Hs. Excellence Biskop Johs. Wember

I 1859 lagdes Grunden til en Station i Tromsø, Nordnorges største By og endnu samme Aar kunde man der optage den første Konvertit i Kirken. Allerede det følgende Aar rejstes der en lille Kirke, som nu altsaa er blevet »Bispekirke« — og som indviedes til Gudsmoders Ære Kyndelmisse 1861. I 70'erne oprettedes den anden Missionsstation i Nordnorge, i Hammerfest, Verdens nordligste By. Den første Præst, der tog fast Ophold her, var en Nordmand ved Navn Peter Edvard Kjelsberg. Han var i 1860 — som 11-aarig Dreng — blevet optaget i Kirken sammen med sin Moder; senere studerede han Teologi i Belgien og vendte derefter tilbage til sin Hjemstavn, hvor han i 1876 gik i Gang med at bygge en katolsk Menighed op i Hammerfest. Til at begynde med var

Poul Keller

Jeg ville bare se Mor —

Jeg kendte hende saa godt, kendte ogsaa hendes Mand, som var Professor og havde mange Æres- og Tillidshverv. Men naar jeg tænkte paa hende, tænkte jeg kun paa hende under Navnet »Mor«, og saadan er det ogsaa nu, da jeg skriver disse Linier om hende.

Længe havde hun maattet vente paa Moderlykken, men omsider blev hendes brændende Ønske opfyldt, og hun fik en Søn, der blev døbt Josef.

Engang jeg besøgte hende, bøjede hun sig, som jeg saa tit havde set det, over den lille og søgte i hans Øjne et Tegn paa, at han kendte hende. Og denne Gang fortalte hun mig glædestraalende, at han havde set paa hende og smilet, at nu kunde han kende hende.

Jeg ved ikke, hvorfor jeg ikke kunde føle en underlig Ængstelse, jeg maa have haft en Anelse om det, som jeg kort efter fik at vide af vor dygtigste Øjenlæge: Lille Josef var født blind.

Hvordan Moderen tog det, straks hun fik det at vide, hørte jeg ikke noget om. Men kort efter gik hun hver

Dag forbi mit Hus; hun tog Undervisning hos Lederen af Blindelinstitutet, og hun købte mange Bøger om Blindes Undervisning. Meget har hun vel læst deraf; men det meste lærte hendes eget Hjerter hende.

Sønnen skulde faa alt det Lys, som Religion, Videnskab og Kunst kan skænke; og alle hendes Bestræbelser gik ud paa at tænde det Lys for ham.

Helt og holdent helligede hun sig Drengen. Jeg kan ikke huske, at jeg har set hende beskæftige sig med noget, der ikke paa en eller anden Maade stod i Forbindelse med hans Vel; og da han voksede til, saa jeg hende aldrig uden for Huset uden ham.

Meget tidligt kunde lille Josef tale; men hans Mor gjorde sig ingen Ulejlighed for at lære ham at gaa.

»Naar han kan gaa, vil han det ene og det andet Sted hen«, sagde hun, »og saa kommer Længsler og Ønsker. Den, der længes efter noget, ønsker noget, kan føle sig ulykkelig. Nej, han kan tidsnok lære at gaa.«

Til Professorens Hus hørte en dejlig Have. En vidunderlig Foraarsdag kom jeg derind og blev betaget af dens Skønhed. Moderen sad paa en Bænk med Josef, som dengang var fem Aar, og fortalte ham et Eventyr.

Hun havde lukket Øjnene, mens hun

fortalte, men da hun hørte mine Skridt, for hun sammen og saa paa mig, mens hun blinkede mod det stærke Lys. Jeg forstod, at Moderen ikke vilde se paa Træerne og Blomsterne, hvis Skønhed ikke var til for Barnet. Af samme Grund vilde hun heller aldrig rejse.

»Men naar han bliver større, skal han ud til Havet og høre Brændingens Brusen,« sagde hun.

I Sommermaanederne boede hun paa Landet med Drengen. Hun lod ham klappe Hestene, førte ham ud til Køerne og Faarene og sad med ham ved Gadekærret og fortalte ham om Gæssene og Ænderne og om Svalerne, som kunde flyve saa hurtigt. Hun førte hans Haand hen over Markredskaberne, lod ham plukke Frugt af de laveste Grene og samle nyopgravede Kartofler op. Hun gik med ham paa Høloftet og i Kælderen og steg med ham op til Klokkerne i Kirketaarnet.

Paa den Maade lærte hun sin blinde Søn om Verden; og naar Drengen fortalte mig, hvad han vidste, forstod jeg, at intet sende Barn opfattede og kendte sine Omgivelser saa godt og forstod saa meget som han.

Engang spurgte han Moderen, hvordan der var i Himlen. Og mens hun udmaalede Guds og Paradisets Herlig-

der kun een Katolik i Byen — og det var hans Moder, som førte Hus for ham. Man kan heraf slutte, hvilke Vanskeligheder dette Missionsarbejde i Nordnorge havde at kæmpe med.

*

Imidlertid ophævedes »Nordpolsmissionen« i 1869, idet man var blevet klar over, at dens umaadelige Udstrækning ikke muliggjorde hverken Sjælesorg eller Forvaltning, og hele Norge blev derfor omdannet til et Apostolisk Præfektur. Og fra nu af begyndte der en støt og rolig Vækst for den katolske Kirke. Der rejstes — først og fremmest i Sydnorge — blomstrende Menigheder, med det Resultat, at den hellige Stol i 1931 besluttede, at opdele det langstrakte Landomraade i tre kirkelige Omraader: det Apostoliske Vikariat Oslo samt Omraaderne Mellem- og Nordnorge, der i 1935 blev Apostoliske Præfekturer. Samtidig overtoges Sjælesorgen i Nordnorge af »Missionærerne af den Hellige Familie«, en Kongregation, der var stiftet i 1895 og som idag tæller 700 Præster, af hvilke Halvdelen virker i Missionerne.

Men »Nordpolsmissionen« havde ikke været helt uden Betydning. Det Apostoliske Vikariat Nordnorge — der idag trods sin afsides Beliggenhed tæller flere Katolikker end Mellemnorge med det gamle Bispesæde, Trondhjem — skylder faktisk »Nordpolsmissionen« sin Oprindelse. De faa hundreder Katolikker fylder ganske vist ikke meget i dette Landomraade paa henimod 175.000 Kvadratkilometer og med 375.000 Indbyggere, men den aandelige Betydning og det religiøse Eksempel er langt mere betydnings-

fuldt i disse rent protestantiske Omgivelser. Og selv om der nu og da dukker Angreb paa Kirken frem i Ord og paa Tryk, saa bevidner dette blot, at den romerske Kirke ogsaa oppe ved Nordkap er Klippen, hvor Aanderne skilles.

De tre gamle Missionsstationer Tromsø, Hammerfest og Harstad har udviklet sig stille og roligt. Alle tre Steder er der idag smaa moderne katolske Sygehuse, under Ledelse af Elisabethsøstre. I Tromsø er der ydermere en katolsk Skole med omkring 70 Børn, af hvilke knapt Halvdelen er Katolikker. Den lille Skole kan glæde sig over at være godt anskrevet i ikke-katolske Kredse. I 1935 oprettedes yderligere en Station i Storfjord paa Lofoten og i 1952 kom Bodö til.

*

Med Nordnorges Ophøjelse til Apostolisk Vikariat staar vi ved Afslutningen paa en Udvikling, der tog sin Begyndelse for et Par Aar siden med Genoprettelsen af Hierarkiet i Skandinavien og Oprettelsen af Bispedømmerne København, Stockholm, Oslo og Helsinki, og som engang med Tiden vil naa sin endelige Afslutning med de forskellige nordiske Bispedømmers og Vikariaters Sammenslutning til en eller flere Kirkeprovinser. Dette ligger imidlertid langt ude i Fremtiden — disse unge Skud paa Kirkens Stamme staar stadig under Propagandakongregationens Omsorg og Varetægt og er i deres Økonomi stedse henvist til hvad Trosfæller i de store katolske Lande hidrager til disse nordlige Kirkeomraaders Liv og Virke.

W.

Hvorfor velsigner -

(fortsat fra side 360)

ge din Fornuft og se dig for, har du grundigt misforstaaet det hele. Mon Guds Velsignelse er en Slags Trylleformular, der bevarer de letsindige og ligeglade? Hvorfor tror du, at Kirken overhovedet velsigner Befordringsmidler? Fordi den vil gøre alle, der kører eller fører dem, opmærksomme paa, at de har et helligt Ansvar, en hellig Pligt. Gud har givet dem Liv og Sundhed som en kostelig Gave, og den Gave skal de vogte og bevare. Men ogsaa andre Menneskers Liv er lagt i deres Haand. »Du maa ikke slaa ihjel!« siger det femte Bud. Det betyder ogsaa: »Du maa ikke letsindigt sætte andre Menneskers Liv og Førlighed paa Spil.«

Det er altsaa ikke bare Færdselspolitiet, som forlanger, at du skal tage dig i Agt, det er først og fremmest Gud. Hvis du bærer dig taabeligt og tankeløst ad paa Gaden for Morskabs Skyld eller for at vise dig, eller fordi du har alt for travlt, synder du imod Guds Bud. Har du nogen Sinde tænkt over det?

Den 25. Juli er det St. Christoffers Fest. Maaske har du Helgenens Billede anbragt et eller andet Sted paa din Cykel eller Knallert. Legenden fortæller, at han bar det lille Jesusbarn forsigtigt og kærligt over den brusende Flod; derfor paakalder vi ham, naar vi skal køre eller sejle eller flyve.

Du kan godt komme til at ligne St. Christoffer. Naar du hjælper en gammel, en blind, et Barn over Gaden, naar du kører hensynsfuldt og ikke jager Skræk i andre, saa ligner du ham, de vejfarendes Beskytter.

Kærter faldt paa det smukke, rolige Barneansigt.

Moderen vendte sig imod mig, og der laa som et lille Smil over hendes Ansigt. Saa rejste hun sig, gik hen til mig og tog min Haand, mens hun pegede paa Barneet og lykkelig sagde: »Nu kan han se.«

hed, løb Taarerne ned over hans Kinder. »Men Mor, alt det kan jeg jo slet ikke se!« hulkede han.

»Du kan se det alt, alt sammen, min egen Dreng, for i Himlen kommer du til at se langt klarere, end jeg ser nu.«

»Er det rigtig sandt? Er det, Mor?«

»Ja, i Himlen kan du se, og saa vil Gud vise dig alt det, som du ikke har kunnet se paa Jorden.«

»Ogsaa Blomsterne og Fuglene?«

»Ja, ogsaa dem. Alting faar du at se.«

»Aah Mor, hvornaar kan jeg se Blomsterne og Fuglene?«

Aldrig havde hun talt til ham om, hvor dejligt det er at have sit Syn. Naar hun læste for ham om Jesu Undergerninger, læste hun aldrig om de blindes Helbredelse, for hun vilde ikke vække Længselen efter Synet i ham. Men den levede i ham, Længselen efter at se Lys og Farve. Hans kæreste Beskæftigelse var at forme i Ler; men under Legen kom atter og atter Spørgsmaalet: »Lys — hvad er det? Farve — hvad er det?«

Musikken blev den store Hjælp. Drengen begyndte tidligt at faa Undervisning i Violinspil, ofte spillede Mor og Søn sammen, og da følte de sig begge lykkelige.

Engang sagde Moderen til mig: »Hvis blot jeg kunde give ham mine Øjnes Lys, vilde jeg gerne dø. Men nu maa jeg leve, for at han kan se.« Tanken om at maatte lade Sønnen alene tilbage i denne Verden tyngede paa hendes Sind.

Og Drengen blev stor. Faderen underviste ham selv, og Moderen var med i hver eneste Undervisningstime. Hun regnede med ham; han læste Blindskrift og latinske Bøjninger og Regler. Naar nogen spurgte ham, hvad han vilde være, sagde han: »Læge.« Jeg talte ofte med ham, og engang sagde han: »Hvis jeg fik eet Sekund at se noget i, saa vilde jeg se Mor.«

Ved Hjemkomsten fra en længere Rejse fandt jeg et sortrandet Brev. Det indeholdt Meddelelsen om, at Josef var død efter en kort Tids alvorlig Sygdom.

Begravelsen skulde foregaa to Dage efter, saa jeg kunde naa at se Drengen endnu engang; men jeg maa tilstaa, at jeg var bange for at møde den fortvivlede Mor.

Imidlertid gik det helt anderledes, end jeg havde tænkt. Hun sad ved Kisten, ganske stille, uden at græde. Drengens Hænder var foldede om et lille Kors, og Skæret af de brændende

HERREN ROSER KLOGSKAB

Den 8. søndag efter pinse har i sit evangelium et meget klart og enkelt budskab til os alle, blot må vi give os stunder til roligt at læse det. Bare vi kunne høre Jesus selv fremsætte det, bare vi kunne se hans glimt i øjet og hans fine humoristiske smil, mens han talte om denne svindler, hvis snedighed han anerkender, samtidig med at han klart fordømmer hans manøvrer. Hvad er det, svindleren, »forvalteren«, roses for? For hans klogskab. Men hvordan kan Jesus rose ham som en klog mand, når han dog ene og alene viser sin klogskab i svindel, i uretfærdigt overgreb mod betroet gods? — Jesus gør det ganske klart, at han må fordømme alt dette, men selv en syndig handling, en åbenbar forbrydelse, kan vi drage en lære af. Her skal vi lære, at svindleren har handlet klogt, rent verdsligt set. »Verdens børn« er jo ofte mere vakse på deres vis end »lysets børn«. Vi skal som lysets børn tilegne os deres kloge handlemåde uden dog at lade os smitte af deres uretfærdighed, hensynsløshed og verdslighed.

pater.

Ugens samtale

— Davs, gamle dreng, hvordan er det dog du ser ud?

— Hvad mener du?

— Du er jo kridhvid i ansigtet og ryster over hele kroppen.

— Nåja, jeg har også lige set en mand bliver mast!

— Dræbt?

— Ja, det tror jeg; han kom kørende på cykle henad Nørregade, og da han var lige udfør biografen, drejede han pludselig til venstre tværs over gaden uden først at have set sig tilbage.

— Og så kom der en bil?

— Ja, en af de store 15 tons kølevogne fra fiske-eksporten — du kender dem godt. Han kom ind under det højre forhjul og blev sikkert dræbt på stedet. Ambulancen kørte ham væk i flyvende fart.

— Ja, så kan jeg godt forstå, at du ser lidt underlig ud. Huskede du at bede et »Hil dig, Maria« for ham?

— Næ, det tænkte jeg da slet ikke på.

— Det var en skam. Det er sandelig noget af det vigtigste at tænke på i den slags situationer.

— Jamen kan det da virkelig nytte nogetshelst?

— Jaja, i høj grad! Det kan måske endda være en meget stor hjælp og

af ganske afgørende betydning for et menneske i hans sidste øjeblikke.

— Jeg må indrømme, at I katolikker har en meget tiltalende tankegang på mange punkter. Jeg stod netop der midt i opløbet og ønskede, at jeg kunne gøre noget for den arme mand.

— Jaja, så ved du jo det til en anden gang.

— Jeg skal nok huske det. Bare der forresten ikke snart bliver en »anden gang«. Jeg synes virkelig at den nye færdselslov er meget indviklet. Der er så meget nyt, som man skal til at tænke på.

— Åh, der er såmænd ikke så meget nyt i den endda. I virkeligheden kan alle bestemmelserne sammentrænges i een eneste, og det gør jo sagen meget lettere.

— Nå — hvad er det så for en?

— Budet om næstekærlighed! Sådan som du ønsker, at de andre skal være overfor dig, sådan skal du også være imod dem!

— Det var meget? Kan du nu også få indlagt katolicisme i den nye færdselslov?

— Du må huske på, at kristendommen er en meget praktisk religion.

— Ja, det lader det til! Jeg troede ellers, at religionen kun var noget, man gav sig af med om søndagen — salmer og prædikener og den slags.

— Det er fordi du ikke kender den sande kristendom — den er nemlig rig nok til at kunne gennemtrænge alle vort livs forhold. Man skal netop leve sin religion, om jeg så må sige. Nu har du jo foreløbig lige fået 2 praktiske eksempler.

— Ja — og så har jeg vist også fået nok for idag!

Det går stadig fint

med »Operation ØMting«, og vi takker for alle de dejlige gaver, vi allerede har modtaget.

Må vi have lov til at trække endnu flere veksler på vore læsers gavmildhed?

Fra en læserinde har vi med stor taknemmelighed modtaget et sæt sengetøj til præsteværelset, men vi mangler mere endnu, for der skulle jo gerne være noget at skifte med.

SEND OS SENGETØJ

til præsteværelset: 2 lagner, 2 dynebe-træk og 2 pudevår.

Desuden:

frottéhåndklæder,

servietter,

1 læselampe,

1 lille, god lænestol,

6 m gardinstof,

1 sengetæppe.

Altsammen til brug for præsten.

Hvad De sender os af linned, må gerne mærkes med »ØM«, hvis De har lyst.

Bør man lære børnehavebørn latin??

»I vore dages forhastede stræben efter at nå videre i det åndelige liv synes der at være en tilbøjelighed til at foragte eller i det mindste til at glemme betydningen af de fundamentale grundpiller på sjælelivets område. Men for at man senere skal kunne komme videre, er det en absolut nødvendighed, at man begynder med begyndelsen.

Man oplever i vor tid, at begyndere i det åndelige liv bliver ledet ind på veje, der er for viderekommende, uden at man først har sikret sig, at deres religiøse grundlag er i orden. Hvor meget blændværk og hvor mange fald er denne fejltagelse eller forglemmelse dog ikke skyld i?»

(Fra »La Vie Interieure« af L. Colin, C.s.s.R.).

Husk sedlen

DUK's arrangementer på ØMBORGEN:

DUK's ord. generalfors.: sø. d. 31. juli.

Lederskole: 1.—8. august.

Første Fredag: d. 5. august.

Første Lørdag: d. 6. august.

Naturligvis går vi til messe hver søndag — også i ferietiden!

REJSE-RIM II

I alle de riger og lande han drog med bus og med bil, med skib og med tog, blandt busmænd og skippere, togfolk og toldere, han glemte aldrig at uddele
FOLDERE!

Kan købes fra boghylden i din Kirke.

GRAMMOFONPLADER

Palestrina

- 427 *Missa del Papa Marcello*
(The Nederlands Chamberchoir)
33-pl. kr. 34,65
- 157 *Missa del Papa Marcello* (uddrag)
(Orfeo Català) 78-pl. ... kr. 13,00
- 106 *Sicut Cervus* (Sixtinske Kapel)
78-pl. kr. 10,00
- 346 *Sicut Cervus* (Petits Chanteurs)
78-pl. kr. 8,00
- 107 *Super flumina. Improperia.*
(Sixtinske Kapel) 78-pl. kr. 10,00
- 136 *Stabat mater. Sanctus og benedic-tus fra messen »Ascendo«* (Montserratt) 2 78-pl. kr. 26,00
- 140 *Ego sum* (Monserratt)
78-pl. kr. 13,00
- 141 *Exultate* (Montserratt)
78-pl. kr. 13,00
- 166 *Salvator mundi. Super flumina.*
(Wiener-Sängerknaben)
3-pl. kr. 27,75
- 371 *Adoramus te. O bone Jesu*
(Leopold Stokowski's kor og ork.)
33-pl. kr. 46,00

Missionsgerning

(fortsat fra side 361)

lever Erindringen om dem videre som en Velsignelse hos Indianerne, der taler om Patrenes Regeringstid som om en virkelig gylden Tidsalder ... Deres Missionsvirksomhed blandt Indianerne er af alle europæiske Rejsende, der har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Forholdene i Sydamerika, uden Undtagelse blevet anerkendt som beundringsværdig ...

Adskillige betydelige Personligheder har i Tidens Løb udtalt deres mest

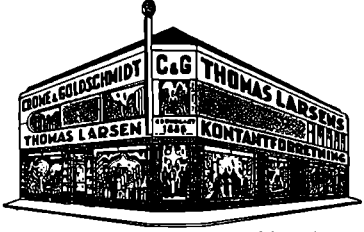
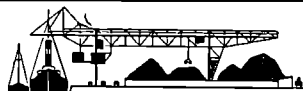
uforbeholdne Anerkendelse af Jesuiternes Arbejde, efter at have stiftet nøjere Bekendtskab med de opnaaede Resultater. Washington Irvin berømmer Jesuiterne som Civilisationens Pionerer. »Den katolske Præst kom selv Købmanden og Soldaten i Forkøbet. Fra Sø til Sø og fra Strøm til Strøm ilede Jesuiterne rastløs fremad, og udviklede en Kraft og en Styrke, som ingen andre Kristne har udvist ...«

Naar man betragter alle disse Mænds uselviske Gerninger og ser, hvorledes de har givet Afkald paa alle deres egne Interesser, vægrer man sig virkelig ved at tro paa den Paastand, der erklærer, at Ordenens egentlige Drivkraft

var den rene og skære Egennytte og Herskesyge!

Og hvilke Resultater kronede nu dette heroiske Værk? Blandt de mange forskellige ugunstige Domme, der er fældet over dette Emne, vil vi trække en enkelt frem, fordi den er karakteristisk i sin skarpe Formulering.

I sit Skrift om »Masseomvendelse« skriver H. Böhmer, at Ordenens storslaaede Missionsarbejder i Indien, Japan og Kina brød saa hurtigt sammen, fordi man »mente straks at kunne byrde den indre Religionstilegnelse med den paafølgende kirkelige Organisation«. Dette var netop ikke muligt paa disse Steder. I det spanske og por-

Roskilde		Gør Deres Indkøb i Sambo Sct. Olsgade 8 . Tlf. 3129 Alt i Chokolade Is og Konfekturer
Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olag. 13, Tlf. 157. Leverandør	K. A. JØRGENSEN Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778	<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigarer
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Weiczmann aut. Elektroinstallatør Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044 Udfører arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvitterer Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olsgade 24 . Tlf. 3131
P. J. KJELDSEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital	Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner	Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner
Mønsterbageriet Olsgade 17 Tlf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Radlo - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	 Hjørnet af Algade og Olsgade Bedste Indkøbssted i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eftf. Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber Tomrermester. Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.	
Nakskov		Reserveret H. J.
Nye Tempus Ure - med Garanti mod Tyveri og Skade H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Spis Arbejdernes Pøllebageri's Produkter Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Juli
24. S. 8. Søndag e. Pinse (680-60); (grøn) 2. Bøn: St. Christine ([61]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
25. M. St. Jakob den Ældre, Apostel (rød) (1014—101); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Christoffer ([12]); Præf. (524).
26. Ti. St. Anna, Jomfru Mariæ Moder (hvid) (1017—102); alm. Præf. (525).
27. O. † St. Pantaleon (1018); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
28. T. † St. Nazarius, St. Celsus, St. Victor I og St. Innocens I (rød) (1018); 2. og 3. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
29. F. St. Olav, Konge af Norge (rød) (1021—103); 2. Bøn: St. Martha ([67]), 3. Bøn: St. Felix II og Lidelsesfæller (1020); alm. Præf. (525); sidste Evang.: St. Marthas (1046).
30. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Abdon og St. Sennen (1021), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522), i hvilken der siges: *Et te in Veneratione ... forherlig dig, idet vi ærer den salige, altid rene Jomfru Maria.*
31. S. 9. Søndag e. Pinse. (grøn)

NB. Paa de med † mærkede Dage kan der i St. for Dagens Messe læses Votiv- og Requiem-Messer.

En husbestyrerinde

søges til katolsk præstebolig i København. Billet mærket »Husbestyrerinde« bedes indsendt til Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 - Nakskov

Svends Vinduespolering

EVA 6000

Svend pudser alt - over alt
Vinduespolering
er en Tillidssag - Tilbud gives

40 års præstejubilæum

Pastor Franz Schnabel, C.s.s.R., dr. theol., der for tiden virker som præst ved Sct. Albani Kirke i Odense, kan den 25. juli d. å. fejre sit 40-års præstejubilæum. Pastor Schnabel har virket her i landet siden 1938 og har dansk indfødsret. Både som præst på Amager og som sognepræst i Næstved og i Odense har pastor Schnabel ved sine fremragende administrative evner, sin retlinede karakter og fine menneskelige egenskaber vundet sig en trofast, hengiven venneklok og almindelig respekt for sit virke både i kirken og blandt menighedens medlemmer, der på grund af ferien har ønsket at fejre begivenheden på hans 65 års fødselsdag den 28. august.

Også Ugebladet har meget at takke pastor Schnabel for og sender sine hjerteligste ønsker om mange virksomme arbejdsår endnu.

gisiske Kolonirige vendte de nyomvendte Kristne ved Ordenens Ophævelse ret hurtigt tilbage til deres Urtilstand (Barbari) eller degenererede fuldstændigt, fordi Fædrene havde for-

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE 5

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

sømt at opdrage dem til den rette Brug af Friheden. Hvor megen Taabelighed ligger der ikke i disse Ord!

Fra Indien blev Jesuitermissionærerne af den portugisiske Regering (under Pomba) bragt hjem til Europa i Lænker. I Japan gik Missionen under i Strømme af Martyrblod, i Kina var Folkets Fremmedhad den væsentligste Aarsag til Tilbagegangen. Men at de unge kristne Menigheder maatte forfalde efter at alle Patrene hensynsløst var blevet fordrevet fra de spanske og portugisiske Missionsomraader og de paagældende Omraader fuldstændig blottedes for Sjælsorgs-Arbejdere, at Indianerne vendte tilbage til deres Skove, og at der kun blev faa og sørgelige Rester tilbage af Kristendom og Kultur, det harde man vel i og for sig kunne forstaa, uden at tilskrive Jesuiternes »Omvendelsesmetode« en saa stor Andel i Skylden!

Patrene nøjedes aldeles ikke med en rent overfladisk Forkyndelse af Troen. »Raffineret Sjælefangst« — som man har talt om i denne Forbindelse — passede i hvert Fald daarligt til deres ideelle Opfattelse af Guds Rige. Det var — og er den Dag i Dag — tværtimod deres Taktik at grundlægge Akademier, Seminarier og Gymnasier saa snart de har vundet Fodfæste et Sted, hvorved de sikrer sig varige Resultater. Saaledes gjorde de i Indien, i Japan og fremfor alt i Syd-

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom»

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lùders Thonisen, Stenogsgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

amerika. Man kunde i og for sig snarere undre sig over, at saa mange Kristne (f. Eks. i Japan — trods Henskabets Mørke) — alligevel holdt fast ved Troen, endskønt de ingen Præster havde og var berøvet de sakramentale Hjælpemidler og gennem Forfølgelser var modne til Frafald; hvem vilde iøvrigt tilltro ens egen svage Natur en Udholdenhed af den Art

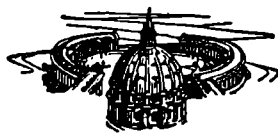
under saadanne Omstændigheder? Hvad angaar den Bebrejdelse — der ligeledes er rejst imod Jesuiternes Missionsvirksomhed — at de med Forsæt undertrykte den menneskelige Frihed hos de Folkeslag, blandt hvilke de arbejdede, saa er den lige saa taabelig som alle andre Paastande af samme Art. Jesuitterne har selv haft Besindighed nok til at samle en lang

Række af disse »Fabler« — og udgive dem.

Det ny Jesu Selskab følger i det hele og store de samme Grundsætninger og Metoder som det gamle Selskab. Fædrene er forblevet deres Idealer tro — og Beviset herpaa finder vi i de talrige Kollegier og Institutioner, der blomstrer i alle de oversøiske Lande. M.

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaa ting, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/S <i>Kul, Cinders, Brændselsoiler</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedviga Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udlært arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93 Telefon 2402</i></p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 . Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 688</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedenmester</i> Vestergade 16 . <i>Telefon 1317</i> Udlært Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre Munkedamavej Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p style="text-align: center;">Esbjerg</p>	<p>Vestjyds Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Strandbygade 25 . <i>Telf. 1667</i> Tlf. 1667 <i>Alt i Kød, Flæsk og Paalæg</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>S. P. TOBIENSEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAGT 1898 <i>Telf. 735, Torvet, Esbjerg</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p style="text-align: center;">RESERVERET</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

URBI ET ORBI

En Bog om gifte Præster

Pastor Rudolf Goethe den, protestantiske Præst, der konverterede og i 1951 blev katolsk Præst, skønt han var gift og hans Hustru i Live, har skrevet en Bog om sin og tre andre protestantiske Præsters Konversion.

En af de første, der bad om, at Paven vilde give Dispens til Ordination af gifte protestantiske Præster, var en katolsk Pallotinerpræst, der var idømt 17 Aars Fængsel i et Gestapofængsel i Frankfurt. Den nu afdøde berømte Etnolog, Pater Wilhelm Schmidt S.V.D. var ogsaa blandt Fortalerne.

Tre protestantiske Præster, som den ansøgte Dispens blev givet, fritoges for ethvert Løfte om Cølibat. Det eneste, der blev krævet af dem var, at de ikke maatte gifte sig igen, hvis deres Hustru døde.

Pastor Goethe fortæller, at disse gifte Præster ikke paa nogen Maade nyder begrænsede Fuldmagter. Det er dog Hensigten, at de beskæftiger sig med Specialopgaver.

Hans egen Hustru, født Bülow von Dennewilz, er ogsaa Konvertit og har en »kanonisk Sendelse«, saa hun kan undervise i Religion og hjælpe sin Mand i Arbejdet blandt mulige Konvertitter.

De sydafrikanske Katolske Skoler

Da den saakaldte »Banhe Education Act«, der sigter til at opdrage de sydafrikanske Indfødte til »deres rette Plads i Samfundet«, ikke har kunnet akcepteres af de katolske Skoler, som i et Antal af 790 underviser »farvede« Elever, vil de miste deres Statstilskud. De kirkelige Myndigheder fik Valget mellem at overdrage Skolerne til Staten eller at miste de hidtidige Tilskud, som har dækket 75 pCt. af Skolernes Udgifter. Nogle af de anglikanske Skoler blev overdraget, ingen af de katolske.

Regeringen er dog gaaet med til, at Tilskuddet først inddrages efterhaanden. Til 1. April næste Aar betales fuldt Tilskud, derefter halveres det, og fra 1. Januar 1958 maa Skolerne helt klare sig selv. De katolske Lærere ved Skolerne har akcepteret Nedsættelse af deres Løn for at muliggøre Skolernes fortsatte Bestaaen. Der vises iøvrigt betydelig Offervilje fra Landets beskedne Antal Katolikker, men Vanskelighederne bliver meget store i de rent indfødte Egne, da de indfødte er fattige.

Verdens »rigeste« Ordenssøster død

For nylig døde i U.S.A. Sakraments-søstrenes Generalforstanderinde for Indianer- og Negermissionen, Moder Katharina Drexel, 97 Aar gammel. Hun var kendt over hele Amerika som »Verdens rigeste Ordenssøster«, eftersom hun havde en Indtægt paa henimod 1000 Dollar pr. Dag — men hun gav dog det samme Beløb ud hver Dag til Skoler, Plejehjem og andre Missionsformaal.

Selv boede hun i et tarveligt Værelse i Kongregationens Moderhus i Nærheden af Philadelphia. Herfra ledede hun indtil det sidste den storstilede Virksomhed, som hendes Søstre og deres Missionscentre opretholdt for tallose Studenter og Børnehjemsbørn i alle Dele af Landet.

Katharine Drexel stammede fra en af Philadelphias mest velhavende Familier. Hendes Far havde været en af Amerikas mest indflydelsesrige Financiers, som ved sin Død i 1885 efterlod hende en Industriformue paa 7,5 Millioner Dollars, der gav hende en daglig Indtægt paa henved 1000 Dollars. Katharina Drexel indtraadte i 1889 i de Barmhjertige Søstres Kongregation, hvor Millionærdatteren — paa lige Fod med enhver anden Søster to Aar igennem tilbragte Tiden med de sædvanlige Arbejder saasom at feje Sygestuer, skure Trapper og vaske Sygehustøj. Den 12. Februar 1891 aflagde Søster Katharina Klosterløfterne og grundlagde sammen med 13 Medsøstre en egen Kongregation, »Sakraments-søstrenes Kongregation for Missionen blandt Indianere og Negere«. Et af Familien Drexels gamle Landsæder, »St. Michel«, nord for Philadelphia indrettede hun midlertidigt til Moderhus, men flyttede dog kort efter til »Cornwells Heights«. Her opstod den første Skole (med Kostskole) for Negerbørn. Og det blev ikke den eneste. Over hele Landet rejste Sakramentssøstrene nu hurtigt ny Stationer. Det bedst kendte af Kongregationens 63 Institutioner er Xavier-Universitetet for Negere i U.S.A. Moder Katharina gav alt ud til disse Formaal. De gældende Indkomstskatteregler blev ændret for hendes Vedkommende, idet Parlamentet i Aarene efter første Verdenskrig udstedte et Tillæg til Indkomstskattelovgivningen, hvorefter Indkomster bliver skattefri, naar 90 pCt. af Indtægterne igennem mindst 10 Aar stilles til Raadighed for karitative Formaal. Moder Katharina Drexel afsluttede ved sin Død et Liv, der baade havde været rigt og dog fattigt og tillige fattigt men meget rigt.

Canterburys Ærkebiskop smæder Kirken

Den anglikanske Ærkebiskop Fisher har i usædvanlig voldsomme og lidet velbetænkte Ord angrebet den katolske Kirke i en Tale ved et anglikansk Stævne. Det var Kirkens Stilling til »communicatio in sacris«, som inspirerede ham til saa hæftige Ord som »kirkelig Apartheid«. Den katolske Kirke er, ifølge Ærkebiskoppen, »maaske den største Hindring for Guds Riges Fremgang blandt Mennesker«, og han gav sin Tilslutning til en anden Anglikaners Ord om »disse Romere, der er Fjender af al Frihed«.

Fra katolsk Side tager man med megen Sindsro paa Udtalelserne. »The Tablet« finder, at de minder om »gamle, meget gamle Dage« og at Sammenligningen med den sydafrikanske Apartheids Politik er »mærkeligt uheldig«.

Kommunist og Jesuit

Pater Pietro Leoni, der er vandt hjem til Italien efter 12 Aars Fængselsophold i Rusland, har afstedkommet et større Postyr i sin Fødeby Premilcuore i Romagna, som Kommunisterne anser for en af deres faste Borge.

Hans Samtaler med gamle Venner og Naboer om Livet i Rusland fik de lokale Partiledere til at sende Bud til Hovedkvarteret efter Hjælp for at genoprette Partiets Prestige.

Pietro Reali, et kommunistisk Parlamentsmedlem kom og henvendte sig til et Messemøde i den lille By for at »fjerne det Bjerg af anti-sovjetiske Bagvaskelser, der er udsprødt af den beskægedede Præst med Løgne og ubegrundede Anklager«.

Skønt Signor Reali talte meget om »reaktionære og kapitalistiske Udnyttelser« kom han ikke med en eneste virkelig Imødegaaelse af Pater Leonis Skildringer. Men da han var ved at slutte, banede Pateren sig Vej gennem Mængden og bad Politikeren om Lov til at besvare nogle af dennes Udtalelser. Signor Reali blev bange. I Hast forlod han Tribunen og sprang ind i sin Vogn — han havde travlt, sagde han.

Men han lovede at vende tilbage til en offentlig Debat med Præsten. Dagen blev fastsat og alt arrangeret. Landsbyen ventede spændt.

Dagen før Debatten skulde finde Sted kom der Bud fra Signor Reali. Hans Pligter forhindrede ham i at møde. Han vilde komme en anden Gang, men angav dog ikke hvornaar.

Landsbyboerne har heraf draget deres egne Konklusioner. Og Besøget er meget stort til Pater Leonis Morgenmessen i Premilcuores lille Kapel.

(»Universe«).

Katolsk

Ugeblad

31. Juli 1955
103. Aargang
Nr. 31

Har Kristendommen
svigtet?

»Løsladelsen« af Mindszenty
kun Propaganda?

Hvor Jesu Selskab styres

Pavens Svar til Peron

Stort er det at kunne fatte filosofien på kejsertronen, stoikeren Marcus Aurelius, i hans livsvandel, større er det at være hans ligemand i handling og i tankedybde, størst er det at kunne overgå ham.

Dette sidste lykkedes for Billy Graham for nylig ved mødet i Århus. Fremgangsmåden var den klassiske — man fremstiller sin modstander i karrikatur, og har derefter let spil.

Billy Grahams tekst var den aften Apostlenes Gerninger, kapitel 17, v. 16—34: Paulus' besøg i Athen. Meget tydede på, at evangelisten Lukas, der er forfatter til dette stykke, og Billy Graham har to vidtforskellige opfattelser af situationen. Efter Lukas forkynder den store hedningeapostel evangeliet om Kristi opstandelse. Det er heroldens proklamation af Kristi verdensherredømme, den suveræne magt, der bl. a. giver sig udslag i, at Kristus vil oprejse de døde af graven.

Billy Graham contra Paulus og Marcus Aurelius.

Efter Billy Graham bliver Paulus' budskab reduceret til en anvisning på, hvad man bør gøre for at frelse sin sjæl.

For Paulus, for oldkirken og derfor også for nutidens katolske kirke er frelsen en forherligelse af Gud (på mosaikkerne i Ravenna illustreret ved at martyrerne nedlægger deres sejrskranse for Kristi fødder).

For Billy Graham bliver Gud et instrument for frelsen.

Hvem talte Paulus til? Han stod over for den hellenistiske kulturverdens

bærere. Og hvem var de? Stoikerne og epikuræerne, som Billy Graham meget rigtigt sagde. Og hvordan var de? Var det da primitive tænkere, således som Billy Graham fremstillede dem? Var epikuræerne vulgære, nydelses-syge levemennesker, der havde stillet denne livsnyden op til at være en livsanskuelse, således som man ofte finder det i vor moderne vestlige verden? Var stoikerne hovmodige og selvtilstrækkelige personnager?

Var den verden, hvis ånd levede af genier som filosofferne Sokrates, Platon og Aristoteles, af dramatikere Aischylos, Sofokles og Euripides, og som i den latinske kulturkres fostrede Cicero, Seneca, Epiktet og Marcus Aurelius, var denne verden den lille, banale indsnævrede, afgudsdyrkende verden, som Billy Graham fik den gjort til?

Var dette tilfældet, måtte man stå uforstående over for den kendsgerning, at græsk kultur sammen med kristendommen står som inspirationskilder til det ædleste, den vesterlandske kulturverden har skabt.

Epikuræerne lærte, at det største gode er harmoni i menneskets indre. Det gælder for ham om at undgå stærke vulgære nydelser, det være sig af legemlig som åndelig art. Begge dele bringer sjælen ud af ligevægt — Billy Grahams form for epikuræisme hører også til de ting, der bør undgås. Det er den stille besiddelse af de fundamentale livsgoder nydt med stærkt mådehold, som er målet ifølge Epikurs lære.

Den anden part, stoikerne, som Billy Graham gjorde til hovmodige og selvtilstrækkelige, søgte tværtimod at være i overensstemmelse med verdensviljen, den bag alle ting værende lovmæssighed. Denne opfattelse førte direkte til den slutning, at andre mennesker også var udtryk for verdensviljen, og

(stettes side 379)

Paa Skrænten af Monte Gianicolo i Rom ligger Jesuiterordenens Hovedsæde.
(Se Artiklen om „Jesu Selskab“ inde i Bladet)

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursevej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKEP
København

Katolske Menighedsplejer

Ferielukning i August Maaned

Aarhus

MEJERIET Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Har Kristendommen svigtet?

Set paa Baggrund af al den Nød, Elendighed og Ulykke, som vi har været Vidne til i vor Generation, maa Svaret paa dette Spørgsmaal — efter mange Menneskers Mening — være et Ja.

Men lad os se lidt nærmere paa det. For det første har alle de Tildragelser, som vi har oplevet netop i de senere Aar, vist os, at Verden ikke er kristen. Alle de Uhyrligheder, som er blevet begaaet og stadig bliver begaaet, udføres af Doktriner og Magter, der vil Kristendommen til Livs og som til Stadighed bekæmper dem, der beken-der sig til den kristne Lære. For det andet har utallige i Fængsler og Koncentrationslejre lidt utroligt for deres kristne Tro. Kristendommen har altså ikke svigtet helt og holdent. Tværtimod. Mange har den givet Mod og Styrke til ikke at bøje Knæ for Afguder og til ikke blot at udholde Nød og Mishandling, men endog overvinde den i Kærlighed. Den, der har mødt Mennesker, som har gennemgaaet Koncentrationslejrenes Helvede og som alligevel kan tale derom uden Had og uden Ønske om Hævn, vil aldrig glemme den Oplevelse. Dersom vi alle var Kristne, helstøbte Kristne — i Lighed med dem, der i Prøvelsens Stund viste sig som saadanne eller maaske blev til saadanne — ja, da vilde Følgerne af alt det uhyggelige, der har ramt os, snart være lægt, ja, det vilde overhovedet aldrig være kommet saa vidt.

Men, siger man saa, hvis Kristendommen virkelig var en saadan aandelig Magt, som den selv paastaar, burde den kristne Arv jo efter nitten Hundrede Aars Forløb have været stærk nok til at umuliggøre Krig, Forfølgelser og Koncentrationslejre? At Kristendommen ikke har formaaget dette, synes dog netop at bevise, at den har svigtet.

Denne Beskyldning forudsætter, at Kristendommen har hævdet at ville skaffe disse Ting af Vejen og lidt efter lidt forvandle Jorden til et Paradis. Kristendommen har imidlertid altid forudset, at saadanne Ulykker skulde forekomme indtil Verdens Ende. Tænk blot paa det ny Testaments Udtalelser om Guds Rige gennem Tiderne. Der tales ikke om nogen Tilstand, hvor de onde Magter skal bringes til Tavshed, tværtimod altid om Krig, Forfølgelse og Mord paa dem, der forkynder Guds Ord. Paa denne Baggrund kan man altsaa ikke sige, at Kristendommen har svigtet, thi den har aldrig lovet en Verden uden Krig og Ulykke. Og dersom vi vil være ærlige, maa vi ogsaa indrømme, at det aldrig har været og aldrig kan blive Kristendommens egentlige Formaal at skabe en saadan Verden.

Men gør da ikke dette Svar det hele meget værre, i Stedet for at forsvare Kristendommens Sag? Hvad Brug har vi dog, hvad skal vi dog i det hele taget med Kristendommen, naar den ikke er i Stand til at skaffe Krig og Umenneskelighed ud af Verden? Nu

maa man ikke tro, at Kristendommen ikke havde det største Ønske om, at Menneskene ophørte med at gøre hverandre ondt paa enhver tænkelig Maade. Tværtimod opfordrer den altid til den mest intensive Kamp mod alt ondt og slet, og det meste af det, der i Historiens Løb er opnaaet i saa Henseende, er udsprunget af kristne Tanker og paa kristent Initiativ. Men Kristendommen hænger sig ikke i det forfængelige Haab, at denne Menneskeheds Ursynd skulde lade sig udrydde med Rod.

I Aarhundredernes Løb har Menneskeslægten indenfor Kunst, Kultur og Teknik oparbejdet en Arv, der er Resultatet af de enkelte Slægters Virke og Kunnen, og vi er uden Tvivl blevet rigere derved.

Men det, der er samlet, er Produkterne, Værkerne. I Kunst og Filosofi er denne Rigdom en Gave, som ingen kan tage selv, men som man nu engang har eller ikke har, og som man ikke kan give videre til følgende Slægter. Derimod kan vi overlevere Resultaterne af vort Arbejde, af vore Evner, men ikke Evnerne selv. Evnerne kan ikke overføres fra det ene Menneske til det andet, men kun Resultaterne af den enkelte Evne til at bygge videre paa. Og saaledes er det da ogsaa paa det religiøse Omraade, og fremfor alt ved den mest personlige af alle Religioner, Kristendommen. Ganske vist stiller Kristendommen til vor Disposition en Arv, en Skat af Læresætninger og Naademidler, som har til Formaal at lede os frem til den mest fuldkomne Hellighed og Godhed. Men den gør det ikke mekanisk. Vi maa alle, hver især, gennem personlig Stræben tilegne os denne Arv, denne

9. Søndag efter Pinse

31. Juli 1955

STAA OG FALDE

(1. Kor., 10)

Digtere og Helgenlegender har ned gennem Tiderne vidst at lovprise den Mand, der staar som en Klippe i Brændingen, urokelig som en Søjle og tilforladelig som en trofast Vagtpost. Men desværre er dette jo ikke Gennemsnitsmennesket — Digterne priser jo netop Undtagelsen. Det er saare vanskeligt for os Mennesker, at »staa« oprejst — hvor meget lettere er det dog ikke at »ligge«. Mennesket med den gode Vilje staar paa ak saa svage Fødder, og hvor mange Mennesker har vi ikke set falde netop under de seneste ti-femten Aars Omvæltninger, og hvor mange »Fald« vilde ikke den tavs Skriftestol kunde berette om.

Der skal i Virkeligheden kun saa saare lidt til, førend et Menneske falder. Mennesket er af Naturen ude af Ligevægt, det er »tilbøjeligt til det Onde«, hævder Teologerne, eftersom vi alle er faldet sammen med Adam. Det er derfor ikke saa løjerligt, at Mennesket har let ved at falde. Der hører et Opbud af Energi til for at holde sig oprejst, til gøre det Gode — det Onde glider ligesom af sig selv — man behøver blot at give efter for sin egen faldne Natur. Og derfor er det, at Skriften priser den Mand »der kunde sinde, men ikke gjorde det«.

Og netop de, der mener sig stærke (og som bryster sig med deres Standhaftighed!), bør tage sig i Vare, netop de, der »ikke er som de andre, som Tyvene, Ægteskabsbryderne eller Tolderne«, de skal tage sig i Vare. Den hellige Paulus advarer og siger: den som »mener, at han staar, se til, at han ikke falder«. Vi skal virkelig tage os i Vare, at ikke Jordens Tyngdekraft skal faa Held med at drage os til sig, at den ulyksalige Trang nedefter skal faa Magt over vort Hjerte.

Men endnu eet er at læse i Pauli Ord. Mennesket falder ikke blot af sig selv, der stødes ogsaa »udefra«. Djævelen og hans Folk er paa Færde tidlig og silde. De søger atter og atter at bringe Mennesket til Fald. Den faldne Engel vil nemlig at Mennesket skal falde, han vil ikke være ene. Den Ondes Trang til at skabe sig Selskab er uhyggelig, ja tragisk. Han søger Forbundsfæller.

Og hvorledes kan da Fristelsen tage en god Vending? Simpelthen ved at man griber efter Guds Naade, naar man holder sig til Guds Ord, akkurat som Vor Herre gjorde i sin Fristelsesstund. Thi Herrens Ord forbliver evindeligt. Den der ved at orientere sig paa rette Vis, ham kan ingen nok saa uigennemtrængelig Taage forhindre i at naa frem til Maalet. Det mest sikre, det bedste, ja det eneste sikre er Guds Vilje. At kæmpe sig igennem til Guds Vilje, der er at overvinde Fristelsen. Og udfra egen Erfaring giver Vor Herre os det Raad: »Vaag og bed, at I ikke skal falde i Fristelse!« Det gælder altsaa om at have Øjnene med sig og alle de fem Sanser, at holde Forbindelsen med den levende Gud for at forhindre Fristelser. Vor Herre har lært os at bede ydmygt: »Fader — led os ikke i Fristelse«. Led os ud af Fristelsen. Og naar det paa Grund af vor Svaghed er os umuligt at undgaa at falde, ja, saa lær os i hvert Fald at rejse os igen efter Faldet.

Sognepræsten.

Skat, paa anden Vis gaar det. Som i alle andre af Livets Former maa enhver her begynde forfra og søge at mestre de Krav, som den menneskelige Tilværelse, det at være Menneske, stiller til enhver. Her maa enhver med Guds Hjælp gøre sin Indsats; han faar ikke noget forærende, ingen kan arbejde »i Stedet for« en anden, og han kan da ej heller laste nogen, dersom det ikke lykkes. Alle ydre Betingelser og Forhold og Tilskikkelser har for ham den Mening, som han selv giver dem. Og det at være en Person, betyder at være sig selv, ikke at lade sig »stedfortræde« af nogen anden, og dersom den evige Frelse er den enkeltes Fuldendelse og Saliggørelse, da kan det ikke være anderledes.

Og for at naa til Frelse — og til vor Tids Frelse — er vi henvist til Guds Naade og til Nødvendigheden af paa egen Haand at tilegne os de kristne Værdier, men ikke et Kapitel af længst forgangne Tider, som skulde kunne gøre vore Anstrengelser overflødige

og ganske mekanisk forenkle vor Stræben efter Frelse. Det kommer an paa dig og mig, paa enhver af os.

Kristendommen svigter derfor altid, naar de Kristne svigter, naar de Kristne ikke er kristne helt i Bund og Grund. Og den vil svigte mere og mere, jo mere efterladne og jo mere sky vi er for at bringe Ofre, jo mere vi forlader os paa vor kristne Arv i Stedet for selv at arbejde paa vor Fuldkommengørelse med de Midler, der staar til vor Raadighed. Og dersom der nogensinde skulde komme en Slægt, som havde naaet den kristne Fuldkommenhed, og der saa alligevel herskede Krig og Had og Undertrykkelse i Verden, da vilde man med Rette kunne hævde, at Kristendommen havde svigtet. Men indtil da maa vi hellere sige, at det er de Kristne, der svigter, at vi svigter, og saa bestræbe os paa at vidne bedre om Kristendommens Kraft gennem vor Handel og Vandel!

25-Aars Præstebubilæum i Helsingør

Onsdag 27. Juli kunde Sognepræsten i Helsingør, P. J. o. h. v. a. n. d. e. r. V. e. e. r. C. M., se tilbage paa 25 Aars Præstegering. I Løbet af det forholdsvis korte Tidsrum, som Pateren har virket her i Danmark, har han som faa formaalet at gøre sig afholdt i sit Virkeomraade. Det var sikkert et »haardt Job« at skulle afløse P. Flynn — men P. van der Veer har takket være en Initiativrigdom og sit hele Væsen i den korte Tid vundet alles Hjerter. Jubilæet fejredes sidste Søndag, ved en Festsellighed, hvor Generalvikaren, Mgr. Flanndrup, var til Stede som Repræsentant for Hs. Excellence Biskoppen, der for Tiden opholder sig i Spanien.

Ugebladet ønsker post festum Jubilæaren hjertelig til Lykke samt mange Virkeaar i Sundbyen.

ORIENTERING

Kardinal Mindszenty's »Løsladelse« kun Bluff?

Lørdag 16. Juli i Aar — umiddelbart inden Genève-mødet aabnedes — meddelte Radio Budapest at *Kardinal Mindszenty* vilde blive løsladt. Det hed i Radiomeddelelsen, at det ungarske Justitsministerium havde truffet denne Beslutning paa Grund af Arrestantens *højre Alder* og *svage Helbreds-tilstand*. Mindszenty vilde kunne tage Ophold paa et Sted, som det vilde blive overladt til den ungarske Bispekonference at træffe Afgørelse om.

*

Mindszenty-Sagen er tilstrækkelig kendt over den ganske Verden til at den behøver at rulleres op igen. Det er Historien om den uforknytte Kirkens Mand, der trodsede det kommunistiske Regime i Ungarn og som efter at være blevet arresteret 27. December 1948 af en saakaldt »Folkedomstol« i Budapest under Paaskud af »Spionage, Højforræderi og illegale økonomiske Dispositioner« i Begyndelsen af Februar 1949 blev idømt livsvarigt Fængsel, Beslaglæggelse af Ejendom og Frakendelse af civile og politiske Rettigheder — efter en Proces, der gav Genlyd over hele den civiliserede Verden og under hvilken denne Kirkens Mand gennem uafbrudte Forhør, kemiske Hjernebehandlinger og alle tænkelige Pinsler var blevet gjort til et viljeløst og totalt Menneskevrag. Under en Slags satanisk Fordrejelse af Sandheden blev Kardinalen af Domstolen kendt skyldig i Krænkelser af Loven om den ungarske Republiks Sikkerhed, i Højforræderi samt i Sortbørshandel med udenlandsk Valuta. Alle hans Medarbejdere blev ligeledes idømt store Fængselsstraffe.

Men med Demmen over Mindszenty sluttedes Kirkefølgelsen i Ungarn

imidlertid ikke, tværtimod. Den gik stadig videre, og endnu idag sidder der 1500 Præster og Ordenssøstre i de ungarske Fængsler og Tvangsarbejdslejre.

*

Hvorledes skal man da se paa Meddelelsen om Kardinal Mindszenty's Løsladelse? Det er fristende at se den som et Led i alle de Bluff-Forsøg, som Sovjetunionen har foretaget umiddelbart inden Genèvekonferencen for at gøre Indtryk paa Vesteuropa — alene Tidspunktet for Meddelelsens Udsendelse turde jo være tilstrækkeligt Bevis herpaa. Endvidere var det jo umiddelbart førend den 36. eukaristiske Verdenskongres i Rio de Janeiro, hvortil der ventedes Millioner af troende Mennesker.

Desuden maa Løsladelsen betragtes med megen Skepsis paa Grund af Meddelelsens Form — det hedder deri, at Mindszenty vil kunne tage Ophold paa et Sted, som den ungarske Bispekonference kan træffe Afgørelse om. Denne meget forsigtige Formulering betyder i Praksis intet andet end at man ganske vist agter at slippe Mindszenty ud af Fængselet, men at han stadig vil være en Slags Fange i et Kloster, som anvises ham til Tvangsopholdssted. Det er Historien om den jugoslaviske Kardinal Stepinac om igen, ej heller han har nogensomhelst Handelfrihed. En virkelig Løsladelse vilde der først være Tale om i det Tilfælde, at Mindszenty fik Mulighed for helt og fuldt at genoptage sine Funktioner som *Ungarns Primas* og *Ærkebiskop af Esztergom*.

*

»Løsladelsen« ændrer intet i Kommunisternes Holdning og Taktik. Den er et Intermezzo i Forbindelse med Genève — paa Linie med alle de øvrige Forsøg, som Sovjetunionen foretager for at opnaa et Pusterum i Konflikten mellem Vest og Øst og demonstrerer sin Vilje til »fredelig Sameksistens«.

Engelske Foredrag om Religionsundervisning

Omkring Midten af August ventes to belgiske Præster, »Eksperter« fra Centre International d'Etudes de la Formation Religieuse (»Lumen Vitae«) i Bruxelles til København, hvor der vil blive afholdt et Foredrag — paa engelsk — over Emnet: Bilan de 50 années de catéchèse — deux points: Renouveau méthodologique et vers un approfondissement du message du salut. — Der vil senere blive udsendt nærmere Meddelelse om Tidspunkt og Sted for Foredragets Afholdelse.

Pastor Schindler i St. Antoni Kirke

Pastor Peter Schindler, der for Øjeblikket opholder sig herhjemme i Danmark, vil prædike under Højmessens i St. Antoni Kirke i Brønshøj Søndag 7. August.

*

Biskop Brems fylder 85 Aar

Søndag 7. August vil mange varme Tanker herhjemme tage Retning af Belgien, hvor vor gamle Biskop Brems runder de femogfirs. Ved adskillige Lejligheder — senest ved Jubilæet nu i Foraaret — har Biskop Brems tilkendegivet, at en stor Del af hans Hjerter stadig er i Danmark — og 85-Aarsdagen vil sikkert overbevise ham om, at danske Katolikker er sig deres Gæld til ham bevidst.

Det vil være godt og gavnligt paany at repetere den saa betydningsfulde Tale, som vor Hellige Fader Pave Pius XII holdt til Jul om Sameksistensen*) — og saa iøvrigt være forberedt paa alt muligt.

C. D.

*) Den Hellige Faders Julebudskab om Sameksistensen fandtes gengivet in extenso i Ugebladets Nr. 8, 9 og 10 i Aar.

SKYGGEN

Kriminalfortælling af

Fulton Oursler

For godt og vel fyrretyve Aar siden blev en Mand, der holdt til paa de mest obskure Værtshuse i Vest-Staterne arresteret og anklaget for et Sprængstofattentat med en af sine Fjender. Sagen tog imidlertid en aldeles forbløffende Vending — netop som Forsvareren havde opgivet ethvert Haab.

Mandag 23. Maj 1910 sad en amerikansk Sagfører John Yeiser og læste sin Morgenavis. Hans Blik faldt paa en Artikel om et Sprængstofattentat, der var blevet forøvet af en Mand, som vi vil kalde Jack Plenister. Plenister havde tidligere ejet et stort Antal Spilleautomater og man hævdede, at han havde Kontrollen over samtlige tvivlsomme Værtshuse i en Omkreds af 1000 Kilometer omkring Omaha. Dagen før — nøjagtigt Klokken ti Minutter i tre om Eftermiddagen — var Plenister vendt hjem fra en lille Spadseretur, og han fandt da en Kuffert staaende foran sin Gadedør. Da han vilde fjerne Kufferten opdagede han, at der gik en hvid Snor fra Kufferten og op til Entredøren. Plenister under-

rettede omgaaende Politiet, der kom og aabnede Kufferten. Midt i en Sprængstofladning var der anbragt en Revolver, hvis Aftrækker var forbundet med den nævnte Snor.

John Yeiser studsede, da han læste dette. Hvorfor i Alverden havde man benyttet noget saa paafaldende som en hvid Snor? Og hans Mistænksomhed blev endnu større da han læste i Aftenavisen, at den mistænkte allerede sad bag Laas og Slaa. Hvem i Alverden havde dog forsøgt dette og hvorfor? Den Anklagede var en vis Frank Erdmann. Denne havde i sin Tid været i Kævleri med Plenister og var blevet smidt ud fra en af hans »Spilleautomathaller«. »En utilfreds, som vil hævne sig«, det var Politiets Formodning. Endnu samme Aften begav John Yeiser sig til Fængslet og tilbød den Anklagede sin gratis Assistance som Forsvarer. »Det er forgæves«, sagde Erdmann, og rystede paa Hovedet. »Alt har sammensvoret sig imod mig. Jeg hader Jack Plenister, det er sandt. Men det værste er, at jeg ikke har noget Alibi. Jeg har igaar Eftermiddags siddet meget længe hjemme, men der er ingen, som har lagt Mærke til det. Jeg har ingen Venner, ingen Vidner, ingen Penge. De skal ikke spille Deres Tid paa mig — der er ikke noget at stille op.«

John Yeiser overtog imidlertid Erd-

manns Forsvar, og da Sagen kom for Retten, erklærede han overfor sin Mandant, at han i hvert Fald var sikker paa at kunne føre Vidnerne ind i en Blindgade. »Vidnerne har ikke Beviser nok til at man kan kende Dem skyldig. Det er hævet over enhver Tvivl.«

Syv Vidner aflagde en efter en Ed paa at de havde set Erdmann ved Plenisters Hus og til og med umiddelbart førend Kufferten blev opdaget. Men Yeiser lod sig ikke anfægte. Ved behændig Sagførertaktik fik han Vidnet til at indrømme at de stod i Ledtog med Spilleselskabet og dermed ikke var upartiske.

Anklageren lod derefter sine Hovedvidner føre frem: to ganske unge Piger, to Søskende. Hele Retssalen var vældig interesseret i, hvad de vel kunde sige, idet de syv Vidner faktisk havde erklæret, at de havde set to hvidklædte Piger gaa forbi Plenisters Hus. Deres Vidneudsagn var ganske ligetil, uden Omsvøb og afgjort belastende for Anklagende. »Vi blev konfirmeret 22. Maj. Efter Højtideligheden i Kirken gik vi hjem til Fods og passerede da Plenisters Hus. Klokken var da et Kvarter over to, det er ganske afgjort. Vi saa Erdmann i den lille Passage bag Plenisters Hus og vi husker ganske tydeligt at han holdede

(sluttes side 377)

53. Davidssalme

TILLIDSFULD BØN I LIVSFARE

I. Bøn under forfølgelser.

1. Til sangmesteren. Med strengespil En visdomssang af David,

2. efter at Zifiterne var kommet til Saul og havde meldt ham: David holder sig skjult hos os. (I. Sam. 23, 19-28 og 26, 1.).

3. Frels mig, o Gud, ved dit navn, og før min sag ved din væld.

4. O Gud, hør min bøn, lån øre til min munds ord.

5. Thi hovmodige har rejst sig imod mig og voldsmænd har efterstræbt mit liv. Gud har de ikke for øje.

II. Vished om bønørelse og løfte om tak.

6. Men se, Gud er min hjælper, Herren bevarer mit liv.

7. Vend det onde mod mine fjender, tilintetgør dem i din trofasthed.

8. Med glæde vil jeg ofre til dig, prise dit navn, o Herre, thi det er godt.

9. Thi af al min nød har det udfriet mig, og mit øje har skuet mine fjenders beskæmmelse.

*

Salmens titel henviser til en begivenhed, der fortælles i I. Sam. 23, 19 ff. I den tid David opholdt sig i Zifs ørken lidt syd for Hebron, efterstræbte Saul hans liv hele tiden. Men Gud gav ham ikke i hans hånd. Sauls søn Jonatan derimod styrkede ved sit venskab Davids mod og kraft og ind-

gik en forbundspagt med ham. Men nogle Zifiter begav sig til Saul, røbede Davids opholdssted i deres ørken og lovede at ville udlevere ham til kongen. Denne brød så op og var allerede ved at omringe og gribe David med sin hær, da der pludselig kom sendebud, der meldte til Saul: »Skynd dig og kom, Filisterne har gjort indfald i landet«. Så blev Saul nødt til at opgive forfølgelsen og drage mod fjenderne. Dette blev Davids redning. Beretningen herom gør den ellers i almindelige vendinger holdte salme konkret og anskuelig og forklarer den uventede overgang fra angstfyldt bøn til tryghed og taksigelse (vers 6-9).

Omgivet af forrædere og fjender påkalder David Gud og beder ham om at frelse ham ved sit navn, d.v.s. ved det, Gud har åbenbart om sit eget væsen, nemlig ved sin almagt, sin visdom og retfærdighed. Med stor tillid fremfører han sin bøn, fordi hans samvittighed giver ham det vidnesbyrd, at han gør, hvad han kan for at være Guds ven, medens hans fjender ikke bryder sig om Gud. De lever og handler, som om der ikke var nogen Gud, der kræver sin lov om retfærdighed og kærlighed mod medmenneskene, navnlig da de uskyldige, respekterer.

At Sauls oprud måtte bestyrke David i hans tillid til Gud og hans taknemlighed mod ham, forstår vi så godt. Men når han samtidigt ønsker ondt over sine fjender, har vi den fornemmelse, at denne bøn ikke er i overensstemmelse med vore kristne idealer. Vor Frelser har jo lært os at tilgive vore fjender og bede for dem. Her viser det sig, at der er en vis forskel mellem det Gamle Testaments moral og den kristne. Men man bør

ikke overdrive modsætningerne. For i grunden drejer det sig i Davidssalmerne mere om en protest mod synden og ondskaben som sådan, mod Satan og hans følgeskab. Der er næppe tale om personlige hævnfølelser, men om stærke udtryk for smerte og harme over gudløse mennesker, der foragter den israelitiske religion og Herrens lov og anordninger. I vort tilfælde ville Saul jo slå den unge mand ihjel, som Gud selv havde udpeget og bestemt til at være konge i hans sted. Når altså Saul forfulgte sin efterfølger, så var det ikke blot skinsyge, der drev ham, men han var også direkte opsætsig mod Guds viljebeslutning og begik en meget stor synd mod Gud selv. Ser man nærmere til, viser det sig også, at salmernes bønner om straf er egentlig kun et ekko af de trusler om straf for ugudelige, som Moseloven selv udtalte. For en synder, der går i sig selv, angret og omvender sig, gælder Guds frygtelige trusler ikke.

Når vi kristne benytter os af Davidssalmerne med deres ønske om straf for fjender, skal de aldrig være udtryk for personlig hævnlyst, men bare en bøn i Jesu, den tilkommende strenge dommers, navn. Så snart retfærdighedens store dag er kommet, skal han jo dømme himmel og jord, de levende og de døde, og alle gode vil bifalde den strenge retfærdigheds domme. Men så længe barmhjertighedens tid er inde endnu, vil vi bede Gud om at bruge sine straffe som middel til at omvende synderne, og vi bønfalder ham om at tilgive vore og hans fjender i lighed med vor Frelser, der på korset sagde de ord: »Fader, tilgiv dem; de ved ikke, hvad de gør.«
F. K.

Fra Tiberbroen Ponte Vittorio Emanuele fører den brede Via della Conciliazione direkte frem til Peterspladsen. Her paa denne Pragtgade — hvis »Skønhed« dog kan diskuteres — mødes den ganske Verden med det evige

Jesu Selskab

i den evige Stad

*Fra Borgo S. Spirito - i Peterskirkens Skygge -
ledes Kirkens største Ordenssamfund*

TEKST: JØBE
FOTOS: ARKIV (1)
ARGUS (4)

I Borgo S. Spirito - en Parallelgade til Via della Conciliazione - ligger Jesuiterordenens Generalskurie.

Den Hellige Fader i Samtale med R. P. General Joh. Bøpt. Janssens S. J. - den hellige Ignatius af Loyola's 26. Efterfølger

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København:

- St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10; 11,30.
- Jesu Hjerte (Stenosgade 4): 6; 7; 8; 10; 11,30.
- Sakraments (Nørrebrogade 27): 8; 9; 10; 19,30.
- St. Mariæ (Jens Jessens Vej 7): 8; 10.
- St. Andreas (Ordrup): 7; 8; 10.
- St. Therese (Bernstorffsvej 54): 7,30; 9; 11.
- Immaculata (Strandvej 94): 7; 10.
- St. Joseph (Griffenfeldtsgade 44): 6; 9.
- St. Augustin (Jagtvej 183): 8.
- St. Annæ (Sundby): 8,30; 10.
- St. Antoni (Brønshøj): 8; 10.
- Hvidovre (Strøbyvej 2-4): 8; 9,30.

*

Nordsjælland:

- Dragør (Øresundsallé 48): 10.
- Lyngby (Lyngbygaardsvvej 1): 8; 9; 10; 11,30.
- Farum (Gl. Farumgaard): 7; 9,30.
- Hørsholm (Marievej): 8,30.

- Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.
- Aasebakken (Vor Frue Kloster): 8,15.
- Fredensborg (Bournonvillesvej 2): Henv. Tlf. Fredensborg 70.
- Helsingør (Nygade 8): 8; 10.
- Asserbo (Skovbovej).
- Trørød (Vor Frue Kapel).

*

Øvrige Sjælland:

- Roskilde (Frederiksborgvej 11): 6; 8; 10.
- Taastrup (Køgevej 162): 7,30; 10.
- 2. + 4. Søndag dog kun: 8,45.
- Glostrup (Mellemvej 4): 2. + 4. Søndag: 10.
- Køge (Bjerggade 22)
- Ringsted (St. Knudsgade 19): 8; 10.
- Holbæk (Kastanievej 17): 7,30; 9,45.
- Kalundborg (Lundemarken 15).
- Nykøbing Sj. (»Klitborg«, Klitborgvej)
- Slagelse (Frederiksgade 7): 8; 10.
- Næstved (Præstøvej 29): 8; 10.
- Vordingborg (Chr. Winthersvej): 1. + 3. Søndag i Md.: 8; 10.
- Ledreborg (Slotskirken)
- Allerslev Kloster (pr. Løjre)

*

Møn:

- Nordfeld: 14. August: 10.

Lolland-Falster:

- Nykøbing F. (Bispegade 12) 7; 9,45; 11,15.
- Stubbekøbing (Vestergade 5): 16. hver sidste Søndag i Maanednen.
- Maribo (Ny Østergade 4): 9; 10,30.
- Nakskov (Bredgade 47)

*

Fyn:

- Nyborg (Vindingevej) 7,30; 10.
- Odense (Albanitorv): 8; 10.
- Odense (Hospitalet, Hjallesvej): 6.
- Dalum (Kloster)
- Assens (Nørregade 3)
- Svendborg (Havnegade 1)

Langeland:

- Rudkøbing (Brogade)

*

Jylland:

- Aarhus (Ryesgade 26): 7; 8; 10.
- Aarhus (Hospitalet, Bülowsgade): 6.
- Odder (Holsteinsgade 25): 7/8; 10.
- Pindstrup (Rings): 14/8; 9,30.
- Ulstrup Mark (pr. Stenvad): 31/7.
- Fredericia (Sjællandsgade 50): 7; 9,30.
- Randers (Thorsgade 22): 7; 10.
- 14/8 dog: 7; 11.
- Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10.

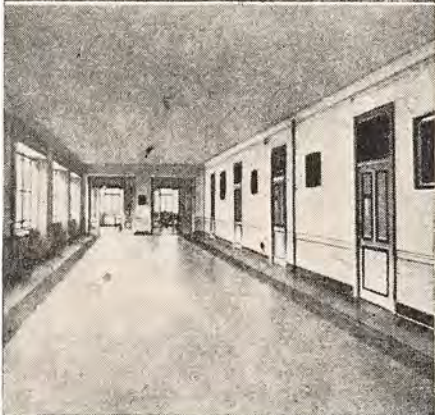
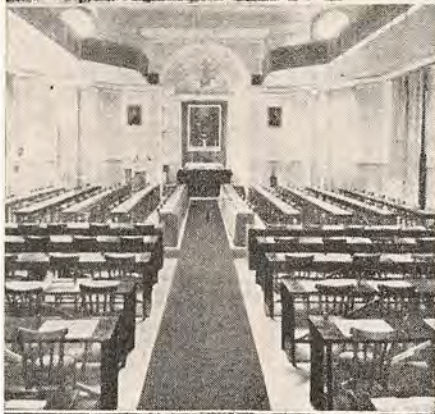
Rom, her summer Alverdens Tunge-
maal, her samles Folk af alle Slægter
paa deres Vej mod St. Peter. Men bøjer
man af til venstre inden man naar
frem til Kristenhedens Centrum, kom-
mer man ind i den stille, smalle Borgo
S. Spirito og staar her overfor et an-
det »Centrum« i en imponerende, om-
end ikke særlig skøn fem-etages Byg-
ning: Jesuiternes Generalsæde. Her
residerer Pater General, Manden, der
leder og styrer den katolske Kirkes
største og stærkeste Ordenssamfund:
Jesu Selskab.

*

Ignatius af Loyola var ikke blot en
stor Helgen, han var ogsaa en genial
Organisator, som gav sit »Compañia
de Jesus« en meget klog Forfatning,
»Jesu Selskabs Konstitutioner«. I Ge-
neralen, som er valgt paa Livstid og
som udnævner eller i hvert Fald ak-
cepterer Udnævnelsen af samtlige
Overordnede indenfor Ordenen, gav
han sit Selskab en fast Leder, men sør-
gede tillige for i Ordensforfatningen at
give Plads for de fornødne Sikker-
hedsforanstaltninger imod enhver
Form for Magtmisbrug fra Ledelsens
Side. Den højeste Autoritet indenfor
Ordenen tilkommer Generalkongrega-
tionen, der endog kan indkaldes uden
Generalens Initiativ. Jesu Selskabs Re-
geringsform er afgjort ikke demokra-
tisk, men den er heller ikke hverken
diktatorisk eller absolut monarkistisk
— alene ikke af den Grund, at Orde-
nens Overordnede udfolder en faderlig
Autoritet og kun udøver denne i Over-
ensstemmelse med Kirkens og Selska-
bets Love.

*

Jesuitergeneralen faar som Følge af
sin Stilling et omfattende Kendskab

Et Par Interiør fra Generalskurien. I Mid-
ten Salen, hvor Generalkongregationen i
September 1946 valgte P. J. B. Janssens til
Jesu Selskabs General.

til sin Ordens aandelige Standard og
en indgaaende Forstaaelse for sine
Medbrødres Arbejder og Behov. Her i
hans Bolig i Borgo S. Spirito samles
alle Traadene for denne verdensom-
spændende Organisation. Her fra den
evige Stad leder *een* Mand — bistaet
af sine »Assistent« og Provinzialer
— hele sin Ordens Trivsel; hans Blik
skuer ud over Europa, til Landene
hinsides Havene, til alle de Stillinger,
hvor hans Tropper kæmper til »Guds

I korte Træk -

En af Tysklands mest fremragende
katolske Ungdomssjælesørgere, Præ-
lat Ludvig Wolker, er afgaaet ved
Døden, 68 Aar gammel. — Prælat Wol-
ker beklædte Posten som Generalpræs-
es for Tysklands katolske Forbund
for unge Mænd fra 1926 til Opløsning-
en i 1939. Hans specielle Virkeom-
raade var Ungdomssjælesorg, Ung-
domspædagogik og sidst, men ikke
mindst, Ungdomssport (KNA).

Det brasilianske Postvæsen har ud-
sendt særlige Frimærker i Anledning
af den 36. internationale eukaristiske
Kongres i Rio de Janeiro (KNA).

Den hollandske Dronning har tildelt
den 73-aarige Broder Jérôme Kemp af
Missonærerne af det Helligste Hjertes
Kongregation Orania-Nassau-Ordenens
Guldmedaille. Han er den ældste hol-
landske Missionær og har virket i Bel-
gisk-Kongo (KNA).

Den franske Republiks Præsident
René Coty blev i sidste Uge under en
Højtidelighed i Kapellet i Palais de
L'Élysée optaget som Medlem af den
Suveræne Malteserridder-Orden

(KNA).

Audry Hepburn — »Prinsessen«,
Amerikas fejrede Filmstjerne — har
afslaaet at spille Hovedrollen i Film-
atiseringen af Sæsonens Moderoman,
der er skrevet af en 18-aarig Pariser-
de. Motiveringen for Afslaget: Bogens
Hovedperson forekommer hende for
umoralisk!

Kardinal Lercaro har paa sit Pro-
gram i Løbet af de kommende ti Aar
at opføre 17 ny Kirker for de 150.000
Mennesker, som bor i Bolognas For-
steder (KNA).

Kablylere spiller Hovedrollen i en
Film, som det katolske Filmsselskab
MIVA for Øjeblikket er ved at optage
i Nordafrika. Filmen drejes i Oasen
El Qued, en af de »Hvide Fædre«s Mis-
sionsstationer i Algier (KNA).

Det Hellige Officium har i et Dekret
af 22. Juli placeret det tsekoslovakiske
pseudokatolske Tidsskrift »Kato-
licke Noviny« paa Index. Bladet glem-
mer tilsyneladende — udtaler man i
Rom — at tolv Biskopper og samtlige
betydelige Gejstlige i Tsekoslovakiet
enten sidder i Fængsel eller Koncen-
trationslejr eller paa anden Maade er
forhindret i at udøve deres Embeds-
pligter (KNA).

større Ære«, lige fra de blomstrende
Institutioner i Vesterleden og Amerika
til Japans og Alaska's ensomme Mis-
sionsposter.

*

Jesu Selskabs Kurie ligger omgivet
af en Række Helligdomme, hvor Orde-
nens store Grundlægger og en Ræk-
ke af dens stolte Sønner har fundet
deres sidste Hvilested. Disse Kirker
genspejler saa at sige Jesu Selskabs
Historie, hvor Solskin har vekslet med
Uvejrlig — men som er kendetegnet af
en Strøm af Velsignelser i Form af
Kulturheder og Dannelse til Gavn for
Menneskeheden.

Silkeborg (Hostrupsgade 16)

Aalborg (Kastetvej): 6; 8; 10.

Viborg (St. Leonisgade 12)

Horsens (Nørregade 19): 7,30; 10.

Vejle (Blegbanken)

Kolding (Kralundsgade): 7,30; 9,30.

Haderslev (Mariegade 8)

Sønderborg (Ringriddervej 35)

Øm (»Ømborgen«, Emborg pr. Al-
ken)

*

Bornholm:

Rønne (Østergade 59): 8; 9,30.

Aakirkeby (Gregersgade 20)

*

Sydsverige:

Malmö (Kanalgatan 2): 8; 10.

Lund (Råbygatan 9 A): 8; 10.

Landskrona (Stora Strandgatan 12)

Helsingborg (Munkavangen): 9; 11.

Da der for en Del af ovennævnte
Steders vedkommende ikke foreligger
Oplysninger om Tidspunkter for Søn-
dagsmesserne, bedes man søge Oplys-
ning ved Henvendelse paa Stedet.

Husk:

Du har ogsaa Pligt til — hvis det
da overhovedet er muligt — at gaa til
Messe i Ferietiden om Søndagen!

ST. IGNATIUS

Denne helgen bliver ofte misforstået, navnlig af ikke-katolikker. Man anerkender almindeligvis hans storhed og berømmer ham for hans menneskekundskab. Han satte sig et højt mål (modreformationen er der nogle, der mener) og anvendte med logisk følgerigtighed alle tjenlige midler til at opnå det. Alt dette er mere eller mindre rigtigt, men dog har ikke dette alene gjort denne unge kaptajn til en helgen i Guds Kirke. Helgen, d.v.s. et af Kirken anerkendt forbillede for os alle i Kristi efterfølgelse, blev han derimod ved sin heltemæssige kærlighed til Gud og Kristi Kirke. De åndelige erfaringer, han har samlet, kan vi læse os til i hans eksercitiiebog, i en kort dagbog og i Jesu Selskabs konstitutioner. Deres hovedsum udtrykker S. Ignatius selv således: Vi bør så vidt muligt af føre os kærligheden til alle skabninger og overføre hele vor kærlighed til deres Skaber, så vi elsker Ham i alle skabninger og alle skabninger kun i ham ... Dette er fuldtud hellighed, en tilstand, som Ignatius havde opnået, og som vi af Kirken opfordres til at stræbe efter, hjulpet af S. Ignatius' forbøn, oplyst af hans forbillede.

pater.

Ugens samtale

— Sig mig: er det dit alvor, at alle katolikker skal være lægapostle?

— Ja, naturligvis — og så er det nu endelig ikke min idé, men Guds!

— Jamen, du kan da ikke mene, at selv gamle skrøbelige damer eller mødre med mange små børn skal virke som apostle?

— Jo, vist så! Det kan du lige tro! Men noget andet er, at ikke al lægapostolat skal udøves på samme måde af de enkelte katolikker.

— Hvordan da nærmere?

— Ingen forventer naturligvis af en skrøbelig dame på 80, at hun skal løbe op og ned ad trapperne og f. eks. agitere for Katolsk Ugeblad, men derimod nok at hun gør sit bedste for at lede sine jævnaldrende venners og veninders tanker hen på Gud, når hun alligevel sidder og taler med dem.

— Nå, sådan!

— Og alle er selvfølgelig enige om, at en moders fornemste opgave er at passe sine børn, men derfor kan hun jo godt overkomme tillige at lede sin katolske tængegang skinne igennem overfor sine naboer og sine handlende, som hun jo uundgåeligt kommer i kontakt med.

— Javist! Derimod skal man vel ikke altid sådan lige fare i hovedet på

sine medmennesker med propaganda og den slags?

— Næh, nej — det kan være meget forskelligt, hvordan sagen skal gribes an i de forskellige tilfælde. Man skal gå frem med både takt og klogskab, og man skal sørge for i forvejen at have grundlaget i orden.

— Hvad for et grundlag?

— Kontakten med Gud, om du vil. Det er jo Gud, som skænker et menneske troens gave, omend Han altså bruger os som sine redskaber. Bønnen er derfor af afgørende vigtighed, og et apostolat, som ikke hviler på bøn, er på forhånd dømt til at mislykkes. For at sige det kort: man skal tale med Gud om sin nabo, før man taler med sin nabo om Gud!

— Ja, forresten — jeg har godt nok et sted set udtrykket »Bønnens Apostolat«.

— Udmærket! Det kan ovenikøbet udøves af alle: gamle damer, travle mødre, avismænd, kronisk syge, skolebørn og D.U.K.'er! Dertil kommer så, at vi har pligt til at prøve på at blive så gode og anvendelige redskaber for Gud som muligt!

— Hvordan skal man da være?

— En god katolik!

— Hvorfor dog det? Man kan da vel nok gå omkring og propagandere uden selv at være nogen særlig strålende katolik?

— Ja, det kan man selvfølgelig godt, og det kan også godt være, at resultaterne bliver pæne — men så er det, fordi en eller flere gode katolikker står bagved, om jeg så må sige, og det vil så være af den grund, at dette apostolat bærer frugt. Gode katolikker er en *absolut* nødvendighed i apostolats tjeneste! Helgener er de allerbedste apostle.

— Er der så mere, man skal tænke på som lægapostel?

— Ja, det er der faktisk, og Gudsmoder har mindet os om det snart mange gange: bod.

— Uha!

— Og så bør man have et godt og grundigt kendskab til sin katolske tro.

— Jamen, det har da alle katolikker!

— Nå, har de det?! Gid det var så vel!!

Hun troede, at enhver blev salig i sin tro!

Jamen, så gav du hende vel en folder ...?

Kan købes fra boghylden i din kirke: »Bliver enhver salig i sin tro« samt 6 andre.

Husk sedlen

DUK's ord. generalfors. på Ømborgen
søndag d. 31. juli.

Nordisk Lederskole: 1.—8. august.

Første Fredag: d. 5. august.

Første Lørdag: d. 6. august.

Noter

for generalforsamlingen

Efter ønske af Hs. Excellence biskop Th. Suhr er D.U.K.'s skoleledelse blevet underlagt biskoppen og tilsluttet D.U.K. på lige fod med og efter samme regler som de lokale ungdomsforeninger. Et forslag er endvidere blevet forelagt, hvorefter skoleledelsen for fremtiden skal være selvstyrende i alle saglige og interne spørgsmål vedrørende skolearbejdet.

Forslaget om, at skoleledelsen skal være selvstyrende m. v., er på forhånd godkendt af Hs. Excellence biskoppen, foreløbig for eet år.

Ligeledes efter ønske af biskoppen er der som emne til posten som D.U.K.'s nye landsformand opstillet Walter Dallan, Frb. Kbh. F.. Ingen andre kandidater er opstillet.

Trods sommervarmen

tænker vore læsere stadig venligt på »Operation ØM-ting«, og vi har igen modtaget en del gaver fra fjern og nær, som vi er giverne meget taknemmelige for. Vi vil i en ikke altfor fjern fremtid nærmere gøre rede for, hvad vi har modtaget.

Imidlertid, vores ønskeseddel er stadig lang, og her kommer vi med nogle flere gave-idéer:

SEND OS SKAKSPIL

Tennisbolde.

Fodbolde.

Håndbolde.

Bold-træer, samt

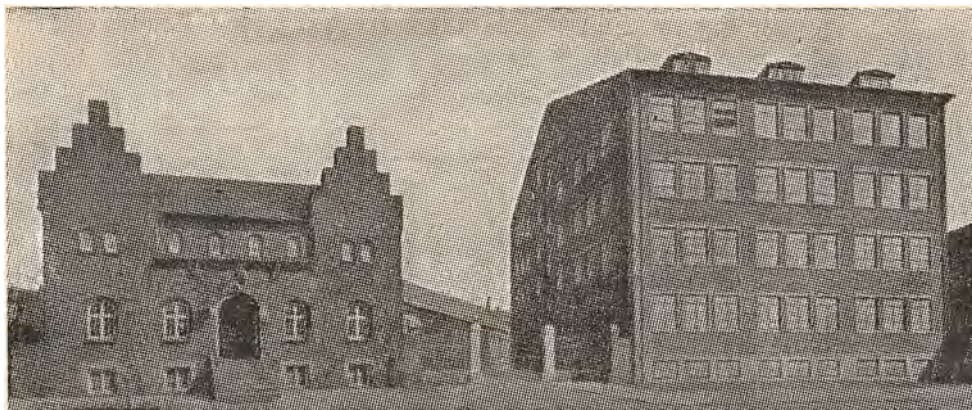
Katolske bøger af alle slags.

Tingene behøver slet ikke at være nye, bare de er i brugbar stand.

Gaver sendes venligst til Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

KØB
DERES
BØGER

i

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visløngsgade 8. Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle. Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutfløner

SKYGGEN (fortsat fra Side 373)

og havde et ternet Sæt Tøj og en tilsvarende Sixpence paa.»

Anklagede havde et stribet Sæt Tøj paa. Og da han blev hentet ind i Anklageskranken, haltede han. Han blev beordret til at tage en ternet Sixpence paa — og han indrømmede, at det var hans. Yeiser henvende sig kendelig irriteret til den ældste af Pigerne — naar man staar overfor saa troværdige Vidner, har en Sagfører sædvanligvis ingen anden Udvej end at søge at indvikle dem i Modsigelser og derved svække Troværdigheden af deres Udsagn. Yeiser had hende endnu engang beskrive Vejen fra Kirken og hjem — ganske nøje. »Hvad gjorde De og Deres Søster, da De forlod Kirken?« — »Vi blev fotograferet.« — »Hvor stod De, da De blev fotograferet?« — »Paa Trappen op til Kirken. Præstens Frue tog Billedet.« — »Har De det Billede?« — »Ja, Hr. Yeiser. Jeg har det her i min Taske.« — Herpaa udsatte Dommeren Sagen til næste Dag.

Med dette Fotografi i Lommen begav Yeiser sig til den nærmeste Restaurant, satte sig ved et afsides Bord og begyndte at spekulere. De unge Pigers Vidneudsagn gjorde Anklagen ubestridelig. Her havde han Fotografiet, hvorpaa man kunde se de to unge Piger, Vidnerne, i deres hvide Kjoler,

paa Kirketrappen. Yeiser vidste faktisk ikke, hvad han skulde stille op. Men pludselig var der noget paa Billedet, der fangede hans Opmærksomhed. Hvad var det? Han fik Øje paa en Skygge paa Billedet mod højre, som en uregelmæssig Plet. Pludselig fik han en Idé. Han lod Mad og Drikke staa og fo'r af Sted hen til Kirken. Ovenover Kirken rejste der sig et Kirketaarn mod Himlen. En Klokke slog. Yeiser fik hurtigt fat i en Taxa. Et Kvarter senere naede han Creighton-Universitetets Observatorium. »Jeg vil gerne tale med Astronomen.«

Den næste Dag var Retssalen fyldt til sidste Plads. Rygtet om, at Yeiser forberedte noget ganske sensationelt, havde bredt sig over hele Byen. Det første af Forsvarets Vidner var en lille Mand i Præstetøj, Pater William Rigg. »De er Astronomiprofessor ved Creighton?« »Ja, Hr. Dommer.« — »Her er et Fotografi. Kan De udtale Dem om paa hvilket Tidspunkt det Billede er taget?« — »Ja«, svarede Præsten. »Jeg kan endda sige Dem det ganske nøjagtigt.« — »Hvor er det muligt? Hvorledes er De i Stand til det?« — »Det kan jeg gøre ud fra den Vinkel, som Kirketaarnets Skygge kaster paa Billedet.« — »Hvad Tid mener De at Billedet er taget?« — 20 Minutter over tre, Søndag Eftermiddag 22. Maj.

Denne Erklæring kom som en Bombe for Dommeren, Vidnerne og Sagføreren. Dette Vidneudsagn væltede saavel de syv Vidners som de to hvidklædte Pigers Udsagn. Dersom de virkelig havde set Erdmann, saa kunde det kun have været en halv Time efter Kuffertens Opdagelse.

Anklagen mod Frank Erdmann maatte hæves. Ingen var i Stand til at modbevise Astronomens Beregninger. Han havde arbejdet derpaa hele Natten, og om Morgen havde han da — for om muligt at redde en uskyldig — nøje efterprøvet alt med Geometer paa selve Stedet.

Men selv om Erdmann blev løsladt, var der dog mange, som nærrede Tvivl. Man mente ikke at det var muligt at angive et Tidspunkt ud fra en Skygge paa et Fotografi. Og de to efterfølgende Aar stillede saavel Dommeren som Astronomen og en Del andre Mennesker, som havde været indblandet i Erdmann-Sagen — paa den nævnte Dag og det nævnte Tidspunkt — paa Kirketrappen for at lade sig fotograferre. Og da de saa Billederne, maatte de indrømme, at Skyggen fra Kirketaarnet faldt nøjagtigt i den samme Vinkel, som paa Originalbilledet.

Men hvem der virkelig havde anbragt Kufferten med Sprængladningen foran Plenisters Hus — det fik man aldrig at vide ...

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli-August.

31. S. 9. Søndag e. Pinse (648—61); (grøn) 2. Bøn: St. Ignatius af Loyola (1022); Præf. (521).
1. M. St. Petri Lænker (1024); 2. (hvid) Bøn: St. Paulus (976), 3. Bøn: De h. machabæiske Brødre (1024); Præf. (524).
2. Ti. St. Alfons Maria Liguori (hvid) (1026); 2. Bøn: St. Stefan I ([9]); Apostlenes Præf. (524)
3. O. † Genfindelsen af St. Stefans Relikvier (1029); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
4. T. St. Dominicus (1029); alm. (hvid) Præf. (525).
5. F. Jomfru Maria i Sne (1030); (hvid) Præf. (522).
6. L. Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse (1030—104); 2. Bøn: (kun i st. Messen): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus ([28]); Præf. (514).
7. S. 10. Søndag e. Pinse. (grøn)

Feriearbejde tilbydes

Skolelever og studerende ved bærplukning (akkord) i Hørsholms omegn. Kost og logi kan fås på fælles basis (nær Åsebakken).

Henvendelse skriftlig til Box 20, Hørsholm, eller på Hø. 1217.

D. K. K. F.

Til Retræten i Trørd 14. August—22. August er der endnu nogle Pladser paa Fællesstue, Pris 40 Kr. Retræten ledes af Pater Poppe S. J. Sengelinned, Haandklæde og Serviet bedes medbragt. Tilmeldelse pr. Telefon: Trørød 71. Bus fra Holte Kl. 15.26 (ikke 15.46).

Styrelsen.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.

Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.

Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lùders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 59965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tag 573 . 574

Ny udkommen:

St. Alfonsus af Liguoris

Daglige Besøg

ved Alterets helligste Sakramente samt daglig Hilsen til den saligste Jomfru Maria.

Indbunden Kr. 3,00. 3. Udgave.

ST. ANNÆ KIRKES FORLAG

København S.

UGEBLADETS BOGSIDE

St. Alfonsus »Besøg«

Redemptoristerne har (paa eget Forlag) udsendt en ny Udgave af deres store Ordensskrifters meget udbrede »Besøg ved Alterets Sakramente«.

Denne lille Bog har siden den udkom i Aaret 1744 opnaaet over 2000 Oplag paa over 40 forskellige Sprog. Alene ved den eukaristiske Kongres i Chicago i Aaret 1934 blev der trykt og solgt over 250.000 Eksemplarer af Bogen, og den irske Statsmand Daniel O'Connell satte stor Pris paa den og ligeledes den store Biskop Ketteler af Mainz, som skriver:

»En Tanke af den hellige Alfonsus byder Stof nok til en hel Times Tilbedelse, og netop det rører mig saa meget i denne Bog, at den hellige Alfonsus saa ofte gentager: Jeg elsker dig, min Jesus, jeg elsker dig. — Han kan ikke faa det sagt ofte nok. Han bliver ikke træt af at gentage det, fordi dette er Kærlighedens Sprog. — »Besøgene« er ganske jævne, men gennemtrængende af den Inderlighed og gløddende Kærlighed, som kun ejes af en Helgen. Derfor er jeg saa glad for at benytte denne Bog«.

KATOLSK REJSE

27. SEPT 12 DAGE **ITALIENS PERLER** 600,00 KRONER

Med pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder og E. B. Rasmussen som rejseleder arrangeres denne katolske pilgrimsrejse med tog til Italien — netop paa den årstid, hvor klimaet er behageligst. Tilmelding bør ske snarest, da rejsen ikke kan doubleres. Program fås hos:

ROMA

FIRENZE

ASSISI

Fem dage i Den evige Stad med bl. a. besøg i Peterskirken og Vatikanet. Mulighed for Capri-udflugt.

To dage i Niels Steensens by. Besøg ved Stenos grav, messe i San Lorenzo kirken og besøg i Uffizi Gallerierne.

To dage i Den hellige Frants' verdensfjerne by. Besøg i San Francesco kirken og San Damiano klostret.

VESTERBRO- **VIKING NORDTURIST** MINERVA 4201 GADE 6 D

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Billy Graham

(fortsat fra Forsiden)

derfor skulle behandles med velvilje — de tre store latinske eksempler på stoikere, Seneca, Epiktet og Marcus Aurelius kan kun aftvinge vor dybeste respekt.

Deres livsholdning er ikke religiøs, men metafysisk, og derfor kan man ikke beskyldte dem for afgudsdyrkeri af den form, Billy Graham faktisk tilføjede dem: at de valgte Guder, der tilfredsstillede lyster.

Oldtidens vismænd blev af Billy Graham reduceret til vulgære personer, og desuden havde man det overraskende indtryk, at han identificerede sit budskab med Paulus' — vismændene var imidlertid højtbegavede personligheder, hvis livssyn er betydelig dybere, end det mange moderne »budskaber« giver udtryk for.

Og hvad Paulus angår, viser for blot

at tage et eksempel hans indledning til efeserbrevet et kristendomssyn af en dybde og en væld, der ligner Billy Grahams, som en fransk gothisk katedral ligner et lille sektempel. Det sidste giver udtryk for en opfattelse, ifølge hvilken det blot gælder om at frelse sin egen sjæl ud af verden, hvis værdier betragtes som noget, der fjerner fra Gud, medens den gothiske katedral med sine tusinder af statuer og billeder, hvori al profan og religiøs viden finder plads, viser et livssyn, hvori Kristus er verdensforløseren, d.v.s. den, der ved sin menneskeverdelse og sin opstandelse i sit rige har genindlemmet alt, for at Guds frelses plan måtte ske fyldest: »i historiens midtpunkt at genoprette altets harmoni ved at samle det ganske univers i Kristus som dets centrum«. (E. F. S. 1, 10).

*

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Har De nogensinde tænkt paa om De ikke kunde være med til at realisere ovenstaaende Slogan — ved f. Eks. at lade et venligt Ord om Ugebladet falde til en Trosfælle, der ikke holder Bladet, men som maaske blot skal have netop Deres lille Puf for at blive Abonnent!

<p>Holbæk</p>	<p>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 138 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
<p>Odense</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

URBI ET ORBI

Paven til Castelgandolfo

Den Hellige Fader vil formentlig tage paa Sommerophold til Castelgandolfo som oprindeligt forudset i Slutningen af Juli Maaned. Rygter om at Paven agter at udskyde Afrejsen som Følge af den politiske Udvikling efter Genève, betegnes i Vatikanerkredse som højest usandsynlige. Den Hellige Fader har — hævdes der — nøjagtigt de samme Muligheder for at holde sig orienteret om den verdens- og kirkepolitiske Situation under Opholdet i Castelgandolfo som i Vatikanet. Sidste Aar rejste Paven til Castelgandolfo 29. Juli (KNA).

Lex Collard vedtaget

Under et natligt Møde vedtog det belgiske Senat Torsdag 21. Juli Collards Skolelov med Socialisternes, de Liberales og Kommunisternes Stemmer. Det kristelige Folkepartis Parlementsgruppe forlod Senatssalen som Protest og deltog ikke i Afstemningen. Loven venter nu kun paa Kong Baudouins Underskrift.

Den ny Skolelov vil sprede Uenigheden indenfor det belgiske Folk, erklærer Formanden for det kristelige Folkeparti. Den Nationale Uafhængigheds-Mindedag (21. Juli) er dermed blevet til en Sørgedag for titusinder af belgiske Familier. Skolefriheden er blevet alvorligt angrebet gennem denne Lov, men den Dag er ikke fjern, da det kristelige Folkeparti vil genoprette Skolefriheden (KNA).

Politisk Borgfred - ingen Afspænding i Kirkespørgsmaalet

»Borgfred i den politiske Kamp« er en passende Betegnelse, erklærer politiske Observatører i Argentina om den øjeblikkelige Tilstand i Landet. I katolske Kredse i Argentina følger man Udviklingen med Opmærksomhed og voksende Bekymning. Man anser det aldeles ikke for sikkert, at Militæret er Situationen tilstrækkelig voksen til at kunne gennemføre sit »Afperonisering-program« ad legal Vej.

Ganske vist er der — udtaler man — indtraadt en vis Afspænding i Kirkespørgsmaalet, omend det ikke kan betegnes som en afgørende Ændring. Ingen af de Love, som Peronisterne har udsendt og som strider imod Kirkens Principper, er sat ud af Kraft eller tilbagekaldt, og ingen af de Personer, som paa Grund af deres Religion er blevet afsat fra offentlig Tjeneste, er blevet rehabiliteret eller gendansat.

Der er den almindelige Mening i katolske Kredse, at den »Sameksistens og Samarbejde«, som Peron har givet Udtryk for, kun kan realiseres paa Basis af fuldstændig Ligeberettigelse og kun ved Ophævelse af den siden September 1951 bestaaende Undtagelsestilstand, ved Tilstaaelse af fuldstæn-

Ingen Forudsætninger for Forhandlinger med Peron

Vatikanets Svar paa den argentinske Statschef's Telegram

Den Hellige Stols Svar paa det Telegram, som den argentinske Statschef Peron tilsendte Pave Pius XII i Anledning af Apostelfyrsternes Fest, har vakt den allerstørste Opmærksomhed i den katolske Verden. Det hedder i Vatikanets Svar: »Ved Modtagelsen af Deres Budskab i Anledning af Festdagen beder Vi Herren, at han vil oplyse Dem og røre Deres Hjerter saaledes, at Deres elskede Folk atter maa kunne leve frit i Overensstemmelse med dets katolske Traditioner.«

I Vatikanerkredse henviser man til, at den Ekskommunikation, som er udfærdiget mod Ophavsmændene og Deltagerne i den argentinske Kirkefølgelse, stadig staar ved Magt. Ifølge Kirkeretten kan kun Paven personlig hæve Ekskommunikationen.

Meddelelser om at Mgr. Samoré fra Kongregationen for ekstraordinære kirkelige Anliggender efter Afslutningen af den eukaristiske Verdenskongres i Rio de Janeiro vil begive sig til Buenos Aires, savner ethvert Grundlag hævdes det i Vatikanet. Der eksisterer ingen Forudsætninger for slige Forhandlinger (KNA).

Ikke Vaabenstilstand men Afspænding

I en Kommentar til Genève-Konferencen skriver »Osservatore Romano« at det, der er Brug for, er virkelig Afspænding og sand Fred, og erindrings derpaa om Pave Pius XII's utallige Fredsappeller lige siden 1939. De mange Aars Spænding og gensidige Mistro kan nu engang ikke bortelimineres paa faa Dage, skriver Bladet. Men det er vigtigt, at man overhovedet har følt Nødvendigheden af en saadan Konference — og deri ligger Betydning af denne Konference. »Materiel Sameksistens er kold Krig«, skriver »Osservatore«. »Samliv mellem Nationerne uden Afspænding er kold Fred«. Hverken det ene eller det andet resulterer i en virkelig Fred. (KNA).

dig Tros-, Organisations- og Forsamlingsfrihed, Pressefrihed samt ved Udskrivelse af Nyvalg. Saalænge der ikke eksisterer nogen som helst Garanti for de forfatningsmæssigt garanterede Rettigheder, kan der ikke være Tale om hverken »Sameksistens eller Samarbejde«, idet dette kun er muligt i en demokratisk Retsstat og ikke under et Diktatur (KNA).

»Bedragerisk Spilfægteri«

»Osservatore Romano« om de ny Metoder i Kirkekampen i Ungern

De to ungarske Bøger »A Kerestz« og »Bulletin Catholique Hongrois«, som er blevet sat paa Index, tilsigter hos uforudindtagne Læsere at vække det Indtryk, at der bestaar et godt Forhold mellem Kommunisterne og de ungarske Katolikker, erklærer Vatikanets officielle Organ »Osservatore Romano«. Men Virkeligheden ser helt anderledes ud. Landets Primas, Biskopper, Abbeder, Præster og Lægfolk sidder bag Laas og Slaa. De tidligere eksisterende Tusinder af katolske Skoler er skrumpet ind til faa Dusin. »Og disse Kendsgerninger mæler disse pseudo-katolske Publikationer intet om.«

»Idag — fortsætter »Osservatore Romano« — staar vi i Ungarn saavel som i de øvrige kommunistisk styrede Lande overfor fornyede Forsøg paa at bryde ind i kirkelige Kompetencer. Det, der imidlertid smerter mest, er Kommunisternes aabenlyse Hensigt at ville tvinge selv Biskopperne til at være Propagandister for Undertrykkelsessystemet. Og derfor maa man være paa Vagt.«

Dersom den nuværende ungarske Regering vilde kunne give et alvorligt Bevis paa sin gode Vilje — erklærer »Osservatore« — saa burde den høre op med at betjene sig af Aviser og Tidsskrifters bedrageriske Forsøg paa at forfalske Sandheden. Den ungarske Regering burde gengive den virkelige katolske Presse sin Frihed og fremfor alt løslade alle de Bisper og Præster, som endnu sidder i Koncentrationslejrene. Alt andet er tom Snak, bedrageriske Løfter og rent Vrøvl (KNA).

Sakramentskongressen i Rio

Den 36. eukaristiske Verdenskongres i Rio de Janeiro aabnedes forrige Søndag med en storstilet Procession hvorved Naadebilledet »Madonna Aparecida« — Brasiliens Patron — bragtes fra Valfartsstedet Aparecida i Staten Sao Paolo til Hovedstaden Rio. Hundredetusinder af Katolikker fra alle Egne af Kloden deltog i den højtidelige Aabnings-Pontifikalmesse, som celebreredes af Ærkebiskoppen af Rio de Janeiro, Kardinal de Barros. Dagen forinden var den pavelige Legat Kardinal Masella blevet modtaget af Statspræsident J. Cafe Filho og under Klokketklang fra alle Hovedstadens Kirkeklokker blevet ledsaget gennem Byen. Begge de fra Argentina udviste Prælater hilstes ligeledes med stormende Jubel. Kongresforanstaltningerne indledtes Tirsdag og samme Dag fandt den højtidelige Modtagelse af den pavelige Legat Sted. Om Aftenen afholdtes en stor Lysprocession paa Havet udfor Rio (KP).

Katolsk

7. August 1955
103. Aargang
Nr. 32

Ugeblad

De belgiske Katolikkers
Kamp for deres Skoler

Pilgrimsfærden til Lourdes

Skt. Knuds Gilderne i 1954

Dominikanernes
„Angelicum“

Rom om Genève

ORIENTERING

De »Fire Store« har været samlet i Genève for at gøre Forsøg paa at finde Løsningen paa Labyrinten, der fører til den sande Fred. De skilles med mere eller mindre uforrettet Sag, idet de gav deres Udenrigsministre til Op-gave at søge videre paa efterfølgende Konferencer. De senere Aars Erfaringer giver imidlertid Anledning til Bekymring for at denne vor Klodes »Store« aldrig vil finde frem til Freden, saalænge de ikke bekender sig til den sande Freds principielle Betingelser i Frihed og Retfærdighed — de Grundbetingelser, som Pave Pius XII Gang paa Gang saa indtrængende har mindet denne Verdens »Store« om.

Fire Maanedre efter at den anden Verdenskrig var brudt ud, manede den Hellige Fader i sin Juletale 1938 Verden til Fred og Fordragelighed med et Program af blivende Gyldighed, et

Program, der stedse er aktuelt. Hovedpunkterne for en retfærdig og varig Fred formulerede Paven klart og tydeligt i sine »fem væsentligste Forudsætninger for en international Ordning, der sikrer alle Folkeslag en retfærdig og varig Fred, til Gavn for det almene Vel og den almene Fremgang« — og maaske er det netop idag paa sin Plads at genopfriske disse berømte »fem Punkter«.

*

Vi gengiver nedenfor det centrale Afsnit af den hellige Faders Tale Juleaften 1941, hvor Punkterne behandles udførligt.

De fem Punkter - og Genève

En saadan Nyordning, som hele Menneskeheden ønsker at se virkeliggjort efter denne Krigs Prøvelser og Ødelæggelser, maa bygges op paa den moralske Lovs uforanderlige og urokkelige Klippe, saaledes som Skaberen selv har aabenbaret den i Naturlovene og selv har mejslet den i Menneskehjernerne med uudslettelig Skrift. Den offentlige Mening hos alle Nationer og i alle Stater maa sørge for, at denne Morallov overholdes med en saadan Enstemmighed i Ord og Gerning, at ingen tør vove at drage den i Tvivl eller afsvække dens bindende Kraft.

Som et straalende Fyrtaarn maa den ved sine Principper styre Menneskenes og Staternes Handlinger, saaledes at de er nødt til at følge dens sunde og reddende Direktiver, hvis de da ikke vil se ethvert ærligt Forsøg paa at stabilisere en Nyordning strande. Idet Vi derfor gentager og uddyber det, som Vi ved allerede tidligere Lejligheder har fremsat, skal Vi nu fastholde de væsentligste Forudsætninger for en international Ordning, der sikrer alle Folkeslag en retfærdig og varig Fred, til Gavn for det almene Vel og den almene Fremgang.

1. Indenfor Rammerne af en Nyordning, der hviler paa moralske Principper, er der ikke Plads for Krænkelser af andre Nationers Frihed, Integritet og Sikkerhed, uanset deres territoriale Udstrækning eller Forsvarsevne. Der- som det er uundgaeligt, at Stormagterne paa Grund af større Muligheder og Magt maa oprette økonomiske Grupper imellem sig og de mindre og svagere Nationer, maa disse smaa Nationers Ret til Frihed paa det politiske Omraade staa urokkelig fast og endvidere i Tilfælde af Konflikter Staterne imellem deres ubestridelige Ret til effektiv Bevarelse af den Neutralitet, der tilkommer dem ifølge Naturretten og Folkeretten, og deres Ret til at beskytte deres økonomiske Udvikling, da de kun paa denne Maade kan sikre deres Folks materielle og aandelige Vel.

(fortsættes Side 384)

3. Nationale Pilgrimsfærd til Lourdes

Mgr. Flandrup velsigner de syge i Lourdes. (Se Referat af Pilgrimsfærden inde i Bladet)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillor

II. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDESBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
jaar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Belgiens Katolikker kæmper for deres Skoler

Baggrunden for Kampen

Over 250.000 belgiske Katolikker fra alle Egne af Landet demonstrerede 10. Juli paany i Bruxelles imod den venstreliberale Regerings Skolepolitik. Al Trafiken i Byens Centrum var lammet om Eftermiddagen; een stor kompakt Menneskemasse blokerede Strækningen mellem Nord- og Sydbanegaarden i den belgiske Hovedstad paa det Tidspunkt, da Protestdemonstrationen begyndte.

Under stormende Bifald fra Menneskemasserne bekendtgjorde Formanden for det kristelig-socialt Parti, Theo Lefevre, Retningslinierne for Videreførelsen af Kampen imod Regeringens Skolepolitik. Kampen vil først og fremmest blive udkæmpet paa det økonomiske Omraade. Som Protest imod Skolelovgivningen agter man at hæve Spareindskud fra Banker og Sparekasser, ligesom man ikke længet vil tegne de nationale Laan. Paa denne Maade vil Regeringen komme i betænkelige økonomiske Vanskeligheder. Under langvarigt stormende Bifald meddelte Theo Lefevre endvidere, at 2,2 Millioner Belgiere havde undertegnet den store nationale Henvendelse til Kong Baudouin imod Regeringens Skolelovgivning.

*

Skolekamp lige siden 1830

Da Belgien i 1830 skilte sig ud fra Nederlandene og blev en selvstændig Stat, spillede de belgiske Katolikkers Modstand mod de Skoleplaner, som Wilhelm I af Oranien ventilerede, en ganske afgørende Rolle for Opstanden. Men ogsaa videre fremefter spillede Skolespørgsmaalet en vigtig Rolle i de indre Magtkampe mellem Katolikker og Liberale. Fra 1879 til 1884 førte Katolikkerne en forbitret Kamp for deres Skoler imod Regeringens antiklerikale Fanatisme, som inspireredes af Frimurerne. Kampen imod »Skolen uden Gud« endte med en Sejr for Katolikkerne, som fra nu af havde den politiske Magt i Hænde indtil 1914. Efter Aarhundredeskiftet vandt det socialistiske Parti mere og mere Terræn i Forbindelse med den fremadskridende Industrialisering med det Resultat, at der efter første Verdenskrig faktisk kun stod to store Partier overfor hinanden i Belgien, nemlig det »Kristelig-socialt Parti« (PSC) og det »Belgiske Socialistparti« (PSB). Gennem Terror

og en Slags Folkeophidselse tvang Socialisterne paa Trods af Resultatet af Folkeafstemning i 1951 Kong Leopold III til at abdicere til Fordel for Sønnen Baudouin.

Medens de kristelig-socialt opnaede absolut Flertal i begge Kamre ved Valgene i Sommeren 1950, kom Socialisterne ved Forbund med de Liberale imidlertid til Magten i 1954 gennem Løfter om Nedsættelse af Militærtjenestetiden samt Forhøjelse af Pensio-

nerne. De kristelig-socialt opnaede 42 pCt. af Stemmerne, Socialisterne 38 pCt. og de Liberale 13 pCt., medens de resterende 7 pCt. gik til Kommunisterne og de øvrige Smaapartier. Og straks begyndte Regeringen sin maaltbevidste antikirkelige Politik.

Modsætningerne

Det belgiske Socialistparti ledes af den haarde og uelastiske Partileder Max Buset, der ogsaa er frygtet inden for sine egne Rækker. Det hævdes endvidere at han tillige har en meget stor Indflydelse paa den folkelige Ministerpræsident Achilles van Acker. Ophavsmanden til de antikirkelige Skolereformplaner er imidlertid Undervisningsminister M. Collard.

Det kristelig-socialt Parti ledes for Øjeblikket af en konsekvent og maaltbevidst Politiker Theo Lefevre. Han er Sjælen i Modstanden, medens den

10. Søndag efter Pinse

7. August 1955

VOR TIDS NAADEGAVER

(1. Kor., 12, 2-4)

Til Tider er man nær ved at misunde de Mennesker, der levede paa Apostlernes Tid — ikke mindst naar man læser Søndagens Epistel og der hører om de mange Naadegaver, som gaves hin Tids Menigheder: Helbredelser og Undere, andre Tungemaal eller profetisk Evne. Det er faktisk, som om vor Tid er blevet fattigere paa den Slags Tegn paa Guds Bevaagenhed. Vor Herre har dog lovet os, at vi skulde opleve de samme Gerninger i Troen — men alligevel synes det, som om Helligaandens Kraft er taget synligt af i vor Tid, som om vi andre maa nøjes med Krummerne fra Fortidens Bord. Hvor kunde man til Tider ønske at have slige Tegn.

Men lad os nu ikke være utaknemmelige. Lad os ikke glemme alt det der udspilles lige for vore Øjne. Gud virker stadig sine Undere. Se blot i hvor mange Lande der idag skænkes Kristne den største Naadegave: Martyriet. Med deres Blod bevidner de »ofte i Stilhed« — den kristne Tros Sandhed og Virkelighed. Ingeninde før i de seneste 1200 Aar har Forstaelsen for og den aktive Deltagelse i Gudstjenesten været saa stærk som netop idag. Gudbenaadede Præster og Lægfolk har aabnet vore Øjne for Liturgiens Skatte og fra højeste Sted i Kirken kundgøres Viljen til Nyudformning af Gudstjenesten. Helligaanden har virkelig mindet Kristenheden af idag stærkere end nogensinde før om Kristi Ord: Tag og spis: dette er mit Legeme. Hyppigere end nogensinde stedes vi — om vi da vil — Ansigt til Ansigt med Gud Herren i Alterens Sakramente! Brænder der maaske ikke i vor Generation en stærkere Kærlighed til Gudsmoder end før — jo, kom ikke og sig at Vor Herre er langt borte!

Kirkens Ord fornemmes idag videre omkring end tilforn — vort eget Ugeblads Røst høres af mange udover vor egen lille Kreds — den Hellige Faders Person agtes og respekteres langt ud over den katolske Kirkes Grænser. I Missionslandene trænger den indfødte Gejstlighed mere og mere frem. Kirken er faktisk blevet en Verdens-Kirke under Aandens Vingesus — som slaar Bro over alle nationale Modsætninger og maner til Enhed.

Men lad os nu ikke være utaknemmelige. Lad os ikke glemme alt det, Vor Herre virker bag Verdenssprensens udbasunerende Overskrifter. Helbredelsens Gave er ikke udsukt — sker der maaske ikke stadig Undere ved mange Valfartssteder — den er ikke blevet sparsommere end paa Kristi Tid, den er blot fordelt over større Omraader.

Og hvem kan maaske tilstrækkelig tydeligt bedømme vor Tids kristne Ægteskabers Troskraft og naaderige Indflydelse? Midt i en Atmosfære af Vantro og Hedenskab lyser disse Mænds og Kvinders Modstand mod den degenererede Moralopfattelse som Bavner i Nattens Mørke. Man vil se Undere — der er eet.

Næ, vi maa ikke beklage os over, at Pinsens Aand er blevet svagere. Men det staar til os selv at raabt Vagt i Gevær og at se Guds rige Virke i alt og overalt — thi »alt dette virker den ene og samme Aand, som uddeler til enhver især, eftersom han vil«.

Sognepræsten.

Pastor Schindler på Magleås

Katolsk Højskole afholder — som tidligere meddelt — et sommermøde på Magleås, hvortil der forlængst er overtegnet. Imidlertid har man fra mange sider fremsat ønsker om at få lejlighed til at høre pastor Peter Schindler fortælle om sin oversættelse af Gamle Testamente, der bliver en endnu vanskeligere opgave at løse end hans oversættelse af Ny Testamente, og ledelsen har derfor besluttet, at der torsdag d. 11. august er åbent hus fra kl. 19.30, således at alle interesserede er samlet kl. 20, hvor pastor Schindler vil tage ordet. Efter en passende pause skulle der blive lejlighed til at stille spørgsmål. Der går bus fra Birkerød st. kl. 18.55 direkte til Magleås, der har forbindelse med tog kl. 18.19 fra København H.

sitet Louvain. Tusinder af Gendarmere beordredes til Byen for at holde Studenterne i Skak, og overalt i Landet kom det til lidenskabelige Protester og Uroligheder. Socialistiske Modaktioner samt energisk Indgriben fra Politiets Side førte i adskillige Tilfælde til Haandgribeligheder, men den organiserede Modstand lod sig ikke bryde. Princippet i disse Protestaktioner var ikke at gribe til Voldshandlinger og det typisk flamske Humør gav i mange Tilfælde disse Demonstrationer et helt menneskeligt og venskabeligt Præg.

tidligere Undervisningsminister, Professor Pierre Harmel fra Universitetet i Liege maa betegnes som Partiets Hoved. Selv Modstanderne indrømmer disse to Mænds oprigtige og kristne Indstilling. En ikke uvæsentlig Rolle spiller ogsaa den 80-aarige belgiske Primas, Kardinal van Roey, der tillige var en anset og modig Modstandskæmper under Krigen. Hans Hovedmodstandere er de antiklerikale Frimurere, der danner Forbindelsesledet mellem Socialisterne og de Liberale.

Den nye Regerings Skolepolitik

I Artikel 17 i den belgiske Forfatning af 1831 — der danner Forbilledet for den liberale Forfatning — hedder det: »Undervisningen er fri; alle i Modstrid hermed staaende Reguleringer er forbudt«. Valget af Skoler blev overladt til Forældrene. De private — hovedsageligt katolske — Skoler var ligeberettigede Side om Side med Stats- og Kommuneskolerne. Allerede i Efteraaret 1954 kom det imidlertid ganske tydeligt frem, at Regeringen havde i Sinde Skridt for Skridt at ville hele det fri Skolesystem til Livs. Det begyndte med, at de tekniske Skoler blev frataget deres Tilskud, og at et hundrede Professorer ved Statsskolerne fik deres Afsked, fordi de havde deres Uddannelse fra det katolske Universitet i Louvain. Socialisterne forelagde et Lovforslag om at fremtidig kun Lærere med Uddannelse fra Statens Lærceanstalter vilde kunne faa Ansættelse ved de offentlige Folkeskoler. Endvidere blev Understøttelserne til de fri Skoler nedskaaet med en

halv Milliard Franes. Ved Statens Mellem- og højere Skoler maa Forældrene aarligt erlægge ca. 96 Franes pr. Barn, medens der maa kræves ca. 1800 Fres. ved de fri Mellem-skoler. I denne Forbindelse maa det bemærkes, at Befolkningen saa aabenlyst foretrækker de fri, det vil i Praksis sige de katolske Skoler: i Skoleaaret 1953/54 besøgte de fri Skoler af 902.191 Børn og unge, medens Statsskolerne havde 685.632 Elever. I Folkeskolerne faldt 56 pCt. og i Mellem- og de højere Skoler 54 pCt. af samtlige Elever alene paa de katolske Skoler. Men ikke desto mindre driver Socialisterne og Regeringen en intensiv Propaganda under Mottoet: »Statsskolen er Skolen for alle!«

Katolikernes Modstandsbevægelse

Umiddelbart efter at man var blevet paa det rene med den ny Regerings skolepolitiske Hensigter, dannede kristelige Kredse i Belgien en »Komité for Frihed og Demokrati«, som hurtigt fik Millioner af Tilhængere. Allerede i Efteraaret 1954 bebudede de kristelige faglige Sammenslutninger en national »March« til Bruxelles 31. December 1954; denne afblæstes dog som Følge af en imødekommende Erklæring fra Undervisningsminister Collard. Det Program, som Collard derpaa forelagde 1. Februar 1955, afviste det belgiske Episkopat imidlertid pure i en indgaaende Erklæring. Regeringens Svar viste Mangel paa Vilje til Forstaaelse — og saa indledtes den aabne Kamp, der endnu varer ved. Begyndelsen gjordes af 10.000 Studenter-Demonstranter fra det gamle katolske Univer-

me ind under Kategorien: »de, der giver« og ikke »de, der modtager«. Men det er i Overensstemmelse med Retfærdigheden, at Løsningen af dette Spørgsmaal, der er afgørende for Verdensøkonomien, sker systematisk og progressivt med de fornødne Garantier, saaledes at man drager Lære af Fortidens Mangler og Fejl. Hvis man ved den kommende Fred ikke holder sig dette Punkt modigt for Øje, vil der altid i den mellemfolkelige Forbindelse forblive en dyb og mægtig Rod til bitre Modsætninger og Misundelser, og dermed til Indledningen til ny Konflikter. Man maa være opmærksom paa, at en tilfredsstillende Løsning af dette Problem paa det nøjeste er forbundet med et andet fundamentalt Princip i den ny Orden, nemlig følgende.

4. Indenfor Rammerne af en Nyordning, der hviler paa moralske Principer, er der — naar de farligste Arvesteder for væbnede Konflikter er fjernet — ikke Plads for en total Krig, ej heller for en tøylesløs Oprustning. Det maa aldrig tillades, at en Verdenskrig med sit sociale og økonomiske Fordærv, sine moralske Vildfarelser og Forstyrrelser, for tredje Gang bryder løs over Menneskeheden. For at sikre Menneskeheden mod en saadan Ulykke er det nødvendigt, at man alvorligt og ærligt skrider til en progressiv og ens Begrænsning af Rust-

ningerne. Denne Uligevægt mellem overdreven Rustning hos de mægtige Stater og utilstrækkelig Rustning hos de svagere skaber en Fare for Bevarelsen af Folkenes Ro og Fred og foranlediger en udstrakt og forholdsmæssig Udvidelse af Vaabenfabrikation og Forsvarshære.

I Overensstemmelse med den Maalestok, efter hvilken Afrustningerne effektueres, maa man finde brugelige og for alle ærefulde Metoder til at give Loven »pacta sunt servanda«, »Pakterne maa overholdes«, dens vitale og moralske Funktioner tilbage, som nu engang tilkommer den i de retslige Forbindelser mellem Staterne. Men til denne »Respekt for Traktaterne« nærer de forskellige Folk og deres respektive Ledere en næsten uheldbrede Mistillid, paa Grund af de foruroligende Kriser og aabenbare Brud, der er sket i Fortiden. For at den gensidige Tillid kan genoprettes er det nødvendigt, at der oprettes Institutioner, der — støttet af den almindelige Respekt — vier sig til den ædle Opgave at garantere den oprigtige Overholdelse af Traktaterne og disses Gennemførelse efter Rettens og Retfærdighedens Principper.

Vi er aldeles ikke blind for de taarnhøje Vanskeligheder, der skal overvindes, og den næsten overmenneskelige Kraft af god Vilje, der kræves af alle Parter for at komme til Enighed om

ORIENTERING

De fem Punkter

(fortsat fra Forsiden)

2. Indenfor Rammerne af en Nyordning, der hviler paa moralske Principper, er der ikke Plads for aabenlyse eller skjult Undertrykkelse af kulturelle eller sproglige Ejendommeligheder hos nationale Mindretal, for Hindring og Indskrænkning af deres økonomiske Kapacitet, for Begrænsning eller Ophævelse af deres naturlige Forplantningsevne. Jo mere samvittighedsfuldt den kompetente Statsmyndighed respekterer Mindretalenes Rettigheder, desto sikrere og mere effektivt kan den gøre Krav paa disses loyale Opfyldelse af de Borgerpligter, der er fælles for alle Borgere.

3. Indenfor Rammerne af en Nyordning, der hviler paa moralske Principper, er der ikke Plads for smaallige egoistiske Beregninger, der gaar ud paa at skaffe sig økonomiske Fordele og Materialer til fælles Brug paa en saadan Maade, at de Nationer, der er mindre begunstigede af Naturen, bliver udelukket fra disse. Hvad dette angaar er det Os en stor Trøst at se, at Nødvendigheden af at alle faar Del i Jordens Goder, ogsaa anerkendes af de Nationer, som i Tilfælde af dette Princip's Virkeliggørelse, vilde kom-

Kamp indtil Sejr

Den hidtidige Kulmination i denne Kamp var den store March til Bruxelles 26. Marts i Aar. Trods Politiforbud, trods Standret i hele Bruxelles-Området, trods Indsættelse af 12.000 Gendarmere i Byområdet og trods Forbud mod de 109 Særtog, der skulde føre Demonstranterne til Hovedstaden, demonstrerede 80.000 Mennesker i den belgiske Hovedstads Gader for Skolefriheden og for Menneskenes Grundrettigheder. Overalt i Landet fandt der Sympatitilkendegivelser Sted, hvori deltog op imod en halv Million Belgiere. Planmæssigt og ubønhørligt fortsattes Kampen. Regeringens Forvaltningsforholdsregler støder paa passiv Modstand, og Boykot og Strejker rettes imod venstroorienterede Foretagender; blandt andet nedsattes Produktionen i store Konserves- og Chokoladefabriker paa faa Dage med omkring en Trediedel. Og Protestdemonstrationerne vedvarer. Tilsyneladende er de belgiske Katolikker fast besluttet paa at fortsætte Kampen indtil Regeringen enten trækker sine Reformplaner tilbage eller træder tilbage.

*

Betydningen af den Kamp, som de belgiske Katolikker kæmper for deres Skoler, rækker langt ud over Belgiens Grænser — det er et enkelt Led i den store Strid, der idag udkæmpes i mange Lande for Religionens og Menneskenes Frihed. Denne Kamp skærpes Dag for Dag — og netop derfor er de belgiske Katolikkers Kamp et Memento for alle troende Kristne om at være paa Vagt overfor de Mørkets Magter, der truer den kristne Verden.

en lykkelig Løsning af den dobbelte Opgave, Vi her har nævnt, men det fælles Arbejde er saa væsentligt for en varig Fred, at intet bør holde de ansvarlige Statsmænd tilbage fra at paatage sig det og samarbejde med alle den gode Viljes Kræfter, en Vilje, der ene retter Blikket mod Fremtiden, glemmer de smertelige Minder om Fortidens mislykkede Forsøg, og som ikke lader sig afskrække af Tanken om de gigantiske Anstrengelser, som et saadant Arbejde kræver.

5. Indenfor Rammerne af en Nyordning, der hviler paa moralske Principer, er der ikke Plads for Forfølgelse af Religion og Kirke. Fra en levende Tro paa en personlig ophøjet Gud udspringer der en ren og modstandsdygtig moralsk Kraft, som sætter sit Præg paa hele Livsløbet; thi Troen er ikke alene en Dyd, men ogsaa den guddommelige Port, ad hvilken alle gode Egenskaber træder ind i Sjælens Tempel og danner hin stærke og ubøjelige Karakter, der ikke vakler, naar Ret og Retfærdighed sættes paa Prøve. Dette har altid Gyldighed, men Troen vil straalet endnu mere, naar den stimulerer Statsmanden saavel som den sidste Borger til det Maksimum af Mod og moralsk Energi, som skal til for at rekonstruere et nyt Europa, en ny Verden paa de Ruiner, som Verdenskonflikten med sine Voldshandlinger,

3. nationale Pilgrimsfærd til Lourdes-

en enestaaende Oplevelse

I begyndelsen af juli måned fandt den 3. nationale pilgrimsrejse til Vor Frue af Lourdes sted. Ved den 1. pilgrimsrejse lovede helligdommens rektor, Mgr. Ricaud, at det nordiske pilgrimstog altid ville blive modtaget som et stort pilgrimstog, selvom vi ikke kan blive så talrige, dels fordi rejsen er så lang, og dels fordi vi er så få katolikker heroppe. Tro mod dette løfte fik i atter i år de samme privilegier såsom de officielle velkomst- og afskedsceremonier ved grotten, messerne ved grotten, hver dag påkaldelserne på dansk under sakramentsprocession, vor egen sakramentsprocession, den natlige tilbedelse med midnatsmesse, hver dag vort eget møde med prædiken. Som regel holdt vi disse gudstjenester også i år i den øverste basilika. I den kirke hænger det Danebrogsflag, som Hans Excellence Biskop Suhr overrakte til Vor Frue af Lourdes ved afskeden ifjor. Den natlige tilbedelse blev vi opfordret til at holde i den store Rosenkranskirke, hvorved mange andre pilgrimme fik lejlighed til at tage del i midnatsmessen.

Det er faktisk umuligt på tryk at give et fyldestgørende begreb om, hvilken oplevelse en sådan pilgrimsrejse er. Det er nemlig en oplevelse, og kun den, der har oplevet at være pilgrim

sit Had og sin Splittelse af Sjælene har dyngtet sammen.

*

Med Hensyn til det sociale Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som ved Krigens Afslutning vil vise sig at være i høj Grad akut, har Vore Forgængere og Vi selv vist Vejen til Løsning, men disse Retningslinier bliver kun effektive, hører kun Frugt, hvis Statsmand og Folk, Arbejdsgivere og Arbejdere, er besjælet af Troen paa en personlig Gud, Lovgiver og Dommer, overfor hvem de skal aflægge Regnskab for deres Handlinger. Medens Vantroen derfor — den Vantro, der sætter sig op mod Gud, Universets Ordner — er den farligste Modstander af en retfærdig Nyordning, er ethvert Menneske, der tror paa Gud, dens mægtige Forsvarer. Den, der har Troen paa Kristus, paa hans Love, paa hans Kærligheds- og Broderskabsgerninger blandt Menneskene, yder værdifuld Kraft til den sociale Genopbygning; dette gælder i endnu højere Grad Statsmændene, hvis de viser sig rede til at aabne Portene paa vid Gab og bane Vejen for Kristi Kirke, for at Kirken, frigjort og uhindret, kan stille sin overnaturlige Kraft til Tjeneste for Forstaelse og Enighed blandt Folkene og koncentreret hele sin Iver og Kærlighed om det umaadelige Arbejde at læge Krigens Saar.

i Lourdes, ved, hvilken berigelse den betyder for en. Billederne viser pilgrimmene på vej til velkomsten ved grotten, og Mgr. Flandrup, der havde den ære at kunne bære sakramentet ved vor egen procession og velsigne de syge. Det var vor egen procession, fordi Mgr. Flandrup bar sakramentet, en af pilgrimmene bar korset, andre bar lygterne foran sakramentet, og de danske damer gik forrest. Det er forståeligt, at påkaldelserne især ved denne procession, da Generalvikaren velsignede de syge, gjorde et særligt dybt indtryk: Herre, den du elsker er syg ... Herre, hvis du vil, kan du gøre mig rask ... Herre, din vilje ske...

Vi var i alt 88 pilgrimme, hvoraf en halv snes ikke-katolikker og små 20 syge. I fjor var vi 230 og på den 1. rejse 116 pilgrimme. Fra første færd af viste pilgrimmene den samme gode ånd, som man vist tør sige, er en tradition blandt de nordiske pilgrimme. Denne gode ånd skyldtes denne gang dog ikke mindst Mgr. Flandrups stimulerende venlighed.

En sådan pilgrimsrejse er en fornyelse for sjæl og legeme. Man forlader ikke Lourdes, sådan som man kom dertil. Fornyelsen gælder mest sjælen, fordi man ved de daglige prædikener om Guds Moders betydning for os, får underbygget sit fromhedsliv på en ny måde. I Lourdes falder det alt sammen så naturligt: der kan man ikke andet end være from, fordi man føler Jesu Mor så nær; der er det så nemt at bede, og man kan ikke tænke sig en dag uden messe og hellig kommunion. Der findes ikke ord, som kan beskrive den lykke, der gennemtrænger en, når man færdes på de hellige steder, og som vågner i ens sind, hver gang tankerne fører en tilbage til dette jordiske paradys. Det er som pilgrimslederen sagde: Når man har været i Lourdes, har man længslen efter Lourdes i sit hjerte.

Pilgrimsrejsen stod i sygdommens tegn, og for en af dem, blev det døden i Lourdes. På afrejsedagen blev en Skt. Josefs søster kørt til sygehuset, ramt af apopleksi. I selve Lourdes blev en anden pilgrim, frk. Clara Lennartz, som valfartede med sine 3 søskende, utilpas, og næsten inden man var klar over det, gik hun ind i evigheden på grund af sin høje alder og almen svækkelse. Hun var ikke selv klar over, at døden var så nær, for da hun blev spurgt, om en af præsterne skulle tilkaldes, syntes hun ikke, det var nødvendigt. Nu ligger hun på kirkegården i Lourdes, hvor hendes gravsted vil blive besøgt af de nordiske pilgrimme, hver gang de valfarter til Lourdes, som for frk. Lennartz virkeligt blev »le vestibule du paradys.«

Hemmeligheden ved Verdensfreden er Verdens Omvendelse til Kristi Sandhed og Kærlighed. Faren ligger ikke udelukkende i Atombomben — den ligger i Atommesket. Problemet er ikke Atomkontrol, men Menneskekontrol, d. v. s. Menneskets Forbedring og Belæring, saa at det ikke slipper den altødelæggende Dødløse over sine Medmennesker.

Fulton Sheen

1954 - et fint Aar for Skt. Knuds Gilderne

Nu foreligger Sankt Knuds Gilder-nes Regnskab for sidste Aar, og det stiller sig saaledes:

Medlemsbidrag	Kr. 19.488,35
Gaver	Kr. 278,00
Sparebøsser	Kr. 74,69
Offerdag	Kr. 26.076,46
Diverse	Kr. 44,72
Ialt	Kr. 45.962,22

Det er jo slet ikke noget ringe Resultat og en stadig Fremgang fra de foregaaende Aar. Der er derfor al mulig Grund til her at sige Tak derfor saavel til alle Gildemedlemmer som til alle vore trofaste Hjælpere i Arbejdet, Gildedelederne og Medlemmer af Sogneledelserne. — Da det maaske vil interessere at se, hvorledes dette Regnskab stiller sig sammenlignet med de nærmest foregaaende Aar, bringer vi nedenfor en Opstilling, der viser dette:

	1954	1953	1952	1951
Indgaaede Restancer			80,00	24,20
Medlemsbidrag	19.488,35	19.714,05	20.137,85	21.254,75
Gaver	278,00	170,00	220,37	250,37
Sparebøsse	74,69	161,83	93,93	106,85
Offerdag	26.076,46	23.858,44	23.735,18	17.764,69
Diverse	44,72	45,47	12,53	98,46
Ialt	45.962,22	43.949,79	44.279,28	39.499,32

Nu vil man jo nok omkring i By og paa Land være interesseret i at faa at vide, hvorledes disse Beløb ligger fordelt mellem de forskellige Landsdele,

og det vil nedenstaaende Opstilling vise, idet vi atter for Sammenligningens Skyld tager Aarene 1951/53 med:

	1954	1953	1952	1951
Stor-København	21.754,73	19.430,94	19.393,95	17.450,00
Øvrige Sjælland	4.711,36	4.779,22	5.403,67	5.817,00
Lolland-Falster	2.154,95	2.142,76	2.062,24	2.011,00
Bornholm	163,00	280,00	272,00	323,00
Fyn	3.268,50	3.021,42	3.269,40	1.575,00
Jylland	13.586,06	14.030,73	13.865,49	12.225,00
Diverse	323,62	264,72	12,53	98,00
Ialt	45.962,22	43.949,79	44.279,28	39.499,00

Man vil bemærke, at der stort set virkelig er Tale om en Fremgang, men at Beløbene fordelt mellem Landsdelene ikke giver særligt stort Udsving hverken til den ene eller anden Side.

Dersom man nøjes med at sammenligne 1954 med 1953, vil det ses, at der er en *Fremgang* at notere for:

København	med ca. 12 %
og Fyn	med ca. 8 %

medens der er *Tilbagegang* for:

Sjælland	med ca. 1 %
Bornholm	med ca. 41 %
Jylland	med ca. 3 %

For hele Landets vedkommende er der en *Fremgang* paa ca. 5 %.

Hvis man derefter spørger, om denne Fremgang hidrører fra Medlemsbidragene eller fra Offerdagen, behøver man blot at kaste et Blik paa den første Sammenlignings-Opstilling, hvoraf det tydeligt fremgaaer, at Fremgangen først og fremmest er at finde i Offerdagens Tal, men at paa den anden Side det i Medlemsbidrag i 1954 indkomne Beløb praktisk taget er det samme som i 1953, hvilket jo nok vil forbyse mange af de Sortseere, som har troet, at dette vilde være umuligt.

Vi kan saa prøve paa at finde ud af, om der i de enkelte Landsdele er Fremgang eller Tilbagegang for henholdsvis Medlemsbidrag og Offergaver, og dette skulde fremgaa af nedenstaaende:

	1954	1953	Fremgang	Tilbagegang
København:				
Medlemsbidrag	6.309,00	6.846,00		8 %
Offerdag	15.101,00	12.351,00	22 %	
Sjælland:				
Medlemsbidrag	2.288,00	2.467,00		7 %
Offerdag	2.424,00	2.307,00	5 %	
Lolland-Falster:				
Medlemsbidrag	1.274,00	1.026,00	24 %	
Offerdag	873,00	1.076,00		19 %
Bornholm:				
Medlemsbidrag	163,00	280,00		41 %
Fyn:				
Medlemsbidrag	1.754,00	1.758,00		
Offerdag	1.515,00	1.263,00	20 %	
Jylland:				
Medlemsbidrag	7.701,00	7.337,00	5 %	
Offerdag	5.885,00	6.694,00		12 %

Medlemsbidragene er altsaa steget for Lolland-Falsters og for Jyllands vedkommende, medens der er Tilbagegang at notere for København, Sjælland og Bornholm. Fyn er uforandret.

Hvad *Offerdagen* angaar, er der Fremgang for København, Sjælland og Fyn, medens der er Tilbagegang for Lolland-Falster og Jylland.

Der tales fra mange Sider om en Omlægning af Gildernes 5-Øres Arbejde, og røbes her skal det ogsaa, at Hovedkomiteen i Forbindelse med andre har visse Planer i saa Henseende. Eet maa vel imidlertid staa fast, at vi ikke kan undvære den Hjælp til Bispedømmet, som disse Medlemsbidrag betyder, men det kan vel i samme Aandedrag siges, at det ikke skulde være umuligt fortsat at anvende 5-Øres Systemet, om det saa i Praksis bliver et Maanedts- eller et Aarsarbejde i Stedet for det oprindelige Ugebidrag; Talene viser os jo tydeligt, at der mange Steder endog er Fremgang for Medlemsbidragenes vedkommende. Problemet er vel nok dette, at vi skal have flere Hjælpere, nye Hjælpere og sætte en Agitation ind for saavel Hjælpere som Medlemmer blandt alle de mange, som siden Gildernes Start er blevet voksne, og hvoraf mange sikkert intet

Pontificio Ateneo

„Angelicum“

Dominikanernes Universitet i Rom

Blandt det evige Roms mange berømmelige Lærestalter inddager Dominikanernes »Collegium Angelicum« en fornem Plads. I de minderige Bygninger paa Salita dell Grillo — i umiddelbar Nærhed af Forum Romanum — samler Dominikanerpatrene ikke blot deres egne Teologer, men ogsaa Studenter fra alle Verdenhjørner og fra alle mulige Ordenssam-

»Angelicum«s Oprindelse gaar tilbage til det i 1580 af Pave Gregor XIV oprettede »Collegium Divi Thomae de Urbe« og var oprindeligt forbeholdt kun Dominikanere; først betydelig senere fik andre teologistuderende Adgang til Institutet. I 1903 omdannedes det gamle Kollegium og fik sin nuværende Skikkelse under Navnet »Pontificio Istituto Internazionale „Angelicum“«, hvor de ærværdige thomistiske Traditioner nu fortsættes bag de gamle Mure, der stadig har noget af 16. Aarhundredes Stemning over sig. Universitetets Bibliotek er selv sagt et af de mest omfattende hvad angaar thomistisk Litteratur.

Her i de gamle Klosterbygninger og i de smaa Haveanlægs maleriske Kroge summer Alverdens levende Sprog Side om Side med Latin. I 1932 opførtes en stor, moderne Aula, en af Roms største. I hele dette Komplex, hvor nyt og gammelt er føjet sammen til en organisk Helhed, raader Sct. Dominikus Aand — herfra spredes denne Aand ud over den ganske katolske Verden.

TEKST: JØBE

FOTOS: ACAD

◀ San Dominico e Sisto
Kirken og »Angelicum«

En af Læsesalene i
»Angelicum«

kender til Sankt Knuds Gilderne, deres Virksomhed og deres Betydning.

Derfor maa denne Oversigt slutte med en kraftig Appel til samtlige Sogne og deres Sogneledelser om at tage fat paa et Stykke Propagandaarbejde for Gilderne. Tænk paa, hvorledes dette Arbejde blev gjort ved Gilderne Start; overfor mange Mennesker staar vi i Dag paa nøjagtig samme Maade — lad som om Gilderne ikke tidligere har eksisteret og gaa saa ind i en Indsats af Format for at faa hvert eneste Sognemedlem med.

Sankt Knuds Gilderne skal være os allesammen.

Men lad os samtidigt være enige om at ville gøre det let for hverandre. Der er jo da ingen Grund til, at vor Gildeven skal gaa to, tre eller flere Gange for at faa det Medlemsbidrag, vi har tegnet os for. Tag selv Bidraget med — saa lettes Arbejdet saavel for den, der er Gildeleder som for Sognets Kasserer. Vi skal altsaa ikke blot være Gildemedlemmer, men Gildevenner.

Og lad os saa alle gaa ind for Aarets Opgave:

Flere Hjælpere — nye Hjælpere.
Flere Medlemmer — nye Medlemmer.

I korte Træk -

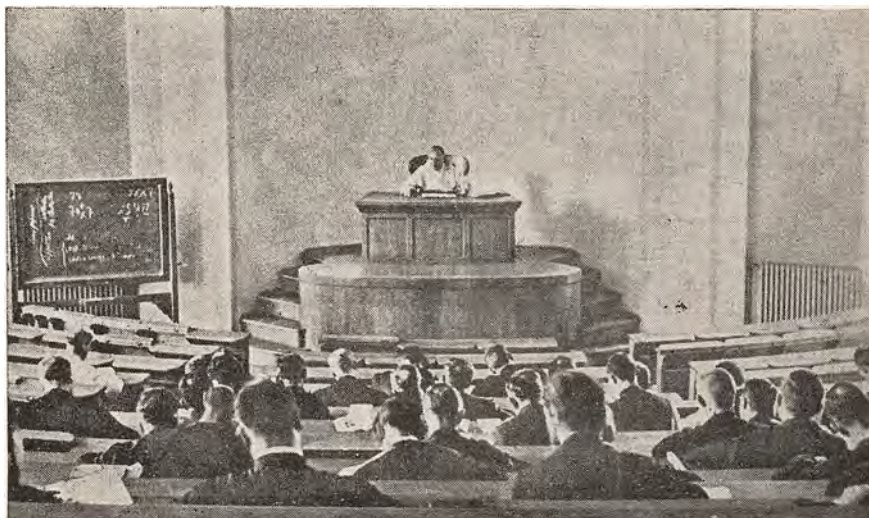
Kort før Afrejsen til Castelgandolfo modtog den Hellige Fader de Forenede Staters Ambassadør ved Quirinalet, Mrs. Claire Boothe Luce, i Privataudiens. Audiensen varede smaa tre Kvarter; der er intet meddelt om Indholdet af Samtalen (KNA).

700 Studenter og Akademikere fra over 40 Lande samles midt i August ved Universitetet i Nottingham til »Pax Romana«s Verdenskongres. Kongressen slutter 25. August i London med en Aften Pontifikalmesse med Prædiken af Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin. Efter Messen samles Deltagerne til en Modtagelse i Kardinalens Tronsal i Westminster (KNA).

For første Gang siden 1517 er Præstevielsens Sakramente blevet meddelt til to unge Flensborgere, meddeler »Flensborg Avis«. De to nyviede Præster — Pastor Johann Maussner, der 25. Juli præstevedes i Osnabrück, og Pater J. Nietz OSB, der ligeledes for ganske nylig præstevedes i Beuron — læser deres første Messe i deres Fødeby de kommende to Søndage.

Aula Maxima - et af
Roms største og smukkeste Auditorier

ST. LAURENTIUS

Denne unge diakon blev i middelalderen dyrket her i Norden. Utallige kirker, bl. a. andre domkirken i Lund, var indviet til S. Laurentius. Kalkmalerier, der viser ham lidende på den glødende rist, findes der endnu flere af i forskellige landsbykirker. Alle, der hedder Lars, Larsen (Laurits, Lauritsen, Lorents, Lorentsen o.s.v.), bærer vidnesbyrd til den enorme folkekyndest, denne helgen nød blandt nordboerne så vel som i hele den vestlandske Kirke.

Der må være en grund, hvorfor folk holdt så meget af hellig Lars. Grunden kan kun være den, at han havde humor, han kunne lide en spøg. Selv på risten skal han have sagt: Nu er stegen vel mør, tag nu og vend den og spis så! Nej, Laurentius var ikke den, der tog sig selv eller sine kvaler højtideligt. Han vidste af Jesu mund: Når hvedekornet dør, bærer det megen frugt. Hvorfor så jamre og klage? En spøg, et letbevinget ord fra Jesu mund hjælper langt bedre end klynken og klagen.

pater.

D. U. K.'s

Generalforsamling

På DUK's ordinære generalforsamling, som afholdtes på ØMborgens søndag d. 31. juli, behandledes og vedtoges efter ønske af Hs. Excellence Biskoppen et forslag om, at DUK's skoleledelse fremtidig er direkte underlagt Biskoppen, og at skoleledelsen er tilsluttet DUK på lige fod med og efter samme regler som de lokale ungdomsforeninger. Ordningen gælder dog foreløbig kun for eet år.

Walter Dalland, København, — den eneste opstillede kandidat — valgtes som DUK's nye landsformand, og hans forgænger, Børge Berg, Århus, valgtes som næstformand.

Landsdelsrepræsentanterne for Storkøbenhavn og Nordjylland havde ikke ønsket genvalg, og som landsdelsrepræsentanter valgtes herefter:

Storkøbenhavn: Lilly Hansen, Amager.

Sjælland: Gerda Sørensen, Roskilde, (genvalg).

Fyn: Bernhard Halatyn, Svendborg, (genvalg).

Sydjylland: Hans Chr. Larsen, Esbjerg, (genvalg).

Nordjylland: Johan Nielsen, Silkeborg.

Som revisorer genvalgtes Carl Phil-Hansen, Slagelse, og Knud Henning Jørgensen, Odense.

Ugens samtale

— Kan du huske den færdselsulykke, vi talte om for nogen tid siden?

— Ja, naturligvis.

— Nu har jeg lige hørt, at den mand, som blev kørt ned, er død. Det viste sig at være en ung, lovende forretningsmand med kone og tre børn.

— Det var da ganske forfærdelig trist.

— Trist! Det er meningsløst!

— Vent nu lige lidt, du gamle. Hvor i alverden ved du fra, at det er meningsløst? Du og jeg kan ganske vist ikke lige nu se meningen med ulykken, men derfra har vi aldeles ikke lov til at slutte, at der ingen mening er med den.

— Der kan ikke være nogen god mening med noget så forfærdeligt!

— Det har du nu ikke ret i! Lad os prøve at digte en lille historie. Lad os tænke os, at den unge lovende forretningsmand måske slet ikke var så lovende endda, men at hans fremgang kun skyldtes konjunkturbestemte forhold indenfor hans branche. Om kort tid ville han måske blive ramt af tidernes ugunst, importforbud f. eks., og hans forretning ville gå rivende tilbage. Han ville som følge heraf blive udsat for en stor fristelse til at begå et kæmpebedrageri — en fristelse, som han desværre ikke ville kunne modstå. Resultat: fængsel og vanære, skilsmisse, tilsidst selvmord.

— Du har en livlig fantasi!

— Den slags sker virkelig, min ven!

Og nu kunne det jo tænkes, at Gud netop tillod den færdselsulykke bl. a. for at redde mandens sjæl, inden han havde rodet sig ind i så meget, at han var gået fortabt. Altså en slags redningsaktion!

— Jamen hvad så med den arme kone?

— For hende kommer ulykken selvfølgelig som et forfærdeligt slag. Men lad os gå videre i vores historie og se lidt på hendes sjælelige udvikling. Hendes mand har tjent mange penge, som hun absolut ikke har været bange for at bruge. Hun er godt på vej til at udvikle sig til en tomhjernet gås, som ikke har andet i hovedet end kjoler og damethe. Hun har desuden i den sidste tid flirtet temmelig voldsomt med sin mands bedste ven.

— Og hvad så nu?

— Ja, nu får hun chancen til at sadle om. Hendes mands pludselige og uventede død får hende til at standse op og tænke sig om. Hun indser nu sit tidligere livs fåbelige tomhed — og om nogle år gifter hun sig måske med en god katolik, og hun og børnene bliver også gode katolikker.

— Hvem siger, at det går sådan?

— Ingen! Men det kan gå sådan, naturligvis også helt anderledes. Jeg digtede jo kun historien, for at du skal kunne se, at der er en mening med ulykker og lidelser, selvom vi ikke kan fatte den i øjeblikket.

— Det er nu ligegyldigt en lovlig hårdhændet måde, Gud arbejder på, hvis du vil høre hvad jeg synes.

— Set ud fra vores begrænsede synsfelt kan det af og til godt se sådan ud

— det er rigtigt nok. Men Gud er alligevel uendelig kærlig mod os. For det som Gud ønsker for os, er jo ikke bare, at vi skal gå rundt her på jorden og have det rart, men at vi altid skal være sammen med Ham — bagefter.

Drik Vincent-Vand!

En dag kom der en kone hen til den hl. Vincent Ferrer og klagede sin nød for ham: »Åh — kan De ikke hjælpe mig? Min mand er så hidsig og så trættekær og opfarende, at jeg ikke kan holde det ud længere.«

»Bed blot om lidt vand fra klosterbrønden,« lød det råd, som hun fik, »og når din mand næste gang bliver vred og ubehersket, så tag en slurk af det og behold det i munden, lige til han er blevet god igen!«

Der gik kun to uger, så kom konen glædestrålende tilbage. »Hvordan skal jeg dog takke Dem nok!« udbrød hun, »siden jeg begyndte at følge Deres råd, er husfreden endelig igen vendt tilbage i vort hjem.«

Endnu den dag i dag siger man i Provence, når det trækker op til uvejrlig mellem ægtefæller: »Drik Vincent-vand!«

(Fra »Sct. Michael«).

Er religionsundervisningen tilstrækkelig? Løser den sin opgave?

Nej — desværre langt fra! Sagen er imidlertid dybt alvorlig — ja, pave Pius XII har med egne ord erklæret, at katolikernes manglende kendskab til den katolske religion er intet mindre end et åbent sår i kirkens side.

(Fra »Ecclesia«).

KØB
DERES
BØGER
i

Bazaren i Helsingør

Gevinster udtrukne ved St. Vincents-søstrenes basar den 17. og 18. Juli: Baby-Vaskemaskine 2232. — Dukke hvid med de syv Dværge 2738. — 5 hl Koks 1596. — 1 Gavekort 25 Kr. 264. — Maleri 5889. — Rulleskjøjte 344. — Frugtfad 4514. — 2 Lagner, Pudevaar, 1 Dynebetræk 2427. — Gavekort 15 Kr. 2136. — Gavekort 50 Kr. 5244. — Org. Træsnit 384. — Damslaabrok 2401. — 5 hl Koks 2725. — Gavekort 10 Kr. 4263. — Pude 2559. — Et Strygejern 2683. — Gavekort 10 Kr. 3155. — Husholdningskurv med Indhold 5678. — 2 Luksusanretninger 4065.

Dukke fra Martinique 702. — Dukke Benedikte, gul stor Seddel, 39.

Paaskeløber, blaagraa stor Seddel, 183. — Ægyptisk Dukke, blaa stor Seddel, 248.

Amerikansk Lotteri: 2 Badchaandklæder, grøn lille, 68. — Dukkedreng, blaa, 82. — Pude 7. — Japansk Sjal 3. — Dukkevogn, hvid lille Seddel, 72.

Til alle, der ved Gaver og Bidrag eller paa anden Maade har hjulpet til at støtte vor Basar, bringer vi vor bedste og hjerteligste Tak.

St. Vincentsøstrene,
Nygade 8, Helsingør.

Verdensunionen af katolske kvindeorganisationer's kongres i København

Lørdag den 27. august:

Kl. 8.15: Messe, celebreret af Monsignore C. Flandrup i Jesu Hjerterkirke, 4. Stenosgade.

Kl. 10.00: Møde. Præsidenten for I'UMOFK og præsidenten for DKKF byder velkommen.

Opråb af de repræsenterende lande. Redegørelse for I'UMOFK's historie og dens virksomhed blandt katolske kvinder ved Mlle du Rostu, præsidente générale.

Diskussion.

Kl. 13.00: Frokost.

Kl. 15.00: Møde. Tilstedeværelse og handling sammen med offentlige organisationer ved Mlle de Saint Maurice, Secrétaire générale.

De europæiske problemer, ved Mlle Skagemakers, Secrétaire générale adjointe.

Den katolske kvindes ansvar med hensyn til moralen, ved Mlle Colini Lombardi, præsident for den internationale Union for den offentlige moral.

Kl. 18.30: Middag.

Om aftenen besøg i Tivoli.

Søndag den 28. august:

Kl. 8.00: Messe, celebreret af Hans Excellence biskop Suhr, i Jesu Hjerterkirke.

Kl. 9.00: Morgenmåltid.

Kl. 10.00: Møde. Den kristne kvindes personlighed, ved Rev. Father E. Mit-chinson, England.

Arbejdsgruppe: Personlighed, tros- liv og det indre liv. Norge.

Kl. 13.00: Frokost.

Kl. 15.00: Arbejdsgruppe: Personlighed i familielivet, ved Hans Excellence biskop Suhr.

Kl. 17.00: Andagt.

Kl. 18.30: Middag.

Mandag den 29. august:

Kl. 8.15: Messe i Jesu Hjerterkirke.

Kl. 10.00: Arbejdsgruppe. Personlighed i kaldslivet. Sverige.

Kl. 11.30: Afsluttende møde. Maria, forbilledet for kvinder gennem alle tider, ved pastor Gunnar Martin Nielsen, Danmark.

Resultater fra arbejdsgrupperne.

Samtlige resultater, ved præsidenten for I'UMOFK.

Kl. 13.00: Frokost.

Kl. 15.00: Udflugt til Helsingør og Frederiksborg slot.

Andagt i kapellet i Trørød.

Alle moderne afholdes i National Scala på 1. sal, indgang 9. Jernbancgade. Måltiderne samme sted.

Alle, der har interesse af at deltage i disse møder, er velkomne og kan tilmelde sig hos fru Vita Leerbeck, 11. Rosendalsgade, Ø. Telf. Øbro 1632 u.

Den 13. montfortanske pilgrimsrejse til Lourdes

finder sted fra den 13. til den 26. september. Rejsen går over Brüssel, Lissieux, St. Laurent og Paris. Opholdet i Lourdes varer 5 dage. Oplysninger fås ved henvendelse til Vor Frues sekretariat, Bakken 9—11, Holbæk. Tlf. 687.

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Klüh's Eftf.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner

Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermester

Sanitet - Centralvarme

Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricolage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Muremester- og Entreprenørløst.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.

7. S. 10. Søndag e. Pinse (687—(grøn) 62); 2. Bøn: St. Cajetan (1033), 3. Bøn: St. Donat (1033); Præf. (521).
8. M. † St. Cyriacus, St. Largus og St. Smaragdus (1034); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn [120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
9. Ti. Vigilie til St. Laurentius (violet) (1036); 2. Bøn: St. Johannes M. Vianney ([47]), 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525). — Eller:
- (hvid) St. Johannes M. Vianney ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037), 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens ([10]).
10. O. St. Laurentius (1038—105); (rød) alm. Præf. (525).
11. T. † St. Tiburtius og St. Susanne (rød) (1041); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
12. F. St. Clara (1042); alm. Præf. (hvid) (525).
13. L. Vigilie til Jomfru Mariæ Op- tagelse (violet) (1043); 2. Bøn: St. Hippolyt og St. Cassian (1042), 3. Bøn: Om Hellig- aanden ([120]); alm. Præf. (525).
14. S. 11. Søndag e. Pinse. (grøn)

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Bøtergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Announceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780
Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952
1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**
Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

KØB OG SALG

faste ejendomme - pantebreve

Arne Kaae Henning Trebbien
administrator vekselerer
cand. jur.

Vester Voldgade 94
Minerva 3293 - Minerva 3297

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

Svends Vinduespolering

EVA 6000

Svend pudser alt - over alt
Vinduespolering
er en Tillidsag - Tilbud gives

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Hushjælp søges

2 unge Piger søges straks til Hjælp
i Huset hos St. Vincentssøstrene, Ny-
gade 8, Helsingør.

Katolsk Rejseklub

Der er for nylig blevet oprettet en
rejseklub for de unge. En rejseklub
med det formål at arrangere billige
rejser for Danmarks katolske ungdom,
samt at skabe et godt kammeratskab
og sammenhold inden for den katolske
ungdom.

Det er meningen, at rejseklubben
samtidig skal tjene som alm. forening
med månedlige møder og evt. større
festsammenkomster en eller to gange.

Løvrigt vil der fremkomme alle op-
lysninger ved det første møde, som
finder sted mandag d. 12. sept. kl.
19,30, Hans Bogbinders Allé 2, og
hvortil de unge venligst indbydes.

P. Tecza.

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Brilller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin o. Hans Nielsen og Søn Katolske Begraveleer Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tl. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Plekebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Odservedvej 21 TIL 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmaster, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Den Hellige Fader i Castelgandolfo

Lørdag 30. Juli forlod Paven Vatikanet og begav sig til Castelgandolfo, hvor han vil tilbringe den varmeste Sommertid. Efter Skik og Brug foregik Turen ud til Albaner-Bjergene i »forma privatissima«: tre Biler med Paven og de forskellige Vatikanermyndigheder eskorteredes af et Dusin motoriserede italienske Politibetjente, og Vejen gik som sædvanlig langs Tiberen, forbi Caracallas Termer og ad Via Appia Nuovo til Castelgandolfo.

Den eneste Forskel mellem Opholdet i Vatikanet og herude i Albanerbjergene er den absolutte Ro, der her omgiver Paven. Kun ganske faa Personer ledsager ham til Castelgandolfo, nemlig hans Privatsekretær, de Ordenssøstre, der fører Husholdningen samt hans Chauffør, der tillige fungerer som Kammertjener. Af Hensyn til Pavens Helbred indskrænkes Audienserne til et Minimum. Det ventes dog, at Generalaudienserne i Sommerresidensens Gaard vil blive opretholdt, idet det er Pavens Ønske, at saa mange som mulig skal faa Lejlighed til at modtage hans Velsignelse. Ved Audienserne er Pavens Livlæge, Professor Galeazzi Lisi stadig til Stede for at holde Pavens Helbredstilstand under stadig Kontrol (KNA).

Paven advarer mod Sameksistens i Frygt

Budskab til Deltagerne i de »Internationale katolske Samtaler« i San Sebastian

»Enhver Form for Sameksistens maa være baseret paa Sandhed og Oprigtighed«, udtaler Pave Pius XII i et Budskab til Deltagerne i »Conversations catholiques internationales«, der har været afholdt i San Sebastian i sidste Del af Juli Maaned. Disse »Internationale katolske Samtaler«, som i Aar har været afholdt for tiende Gang, tjener en aaben Drøftelse af Kristedommens Problemer i den moderne Verden mellem Katolikker fra alle mulige Lande.

Blandt Deltagerne i Aar var der Repræsentanter fra alle Samfundslag saasom Professorer, Biskopper, Embedsmænd, Arbejdere (blandt de sidste den tidligere Kommunist Rovirosa, der nu er konverteret og nyder stor Anseelse blandt spanske Arbejdere) fra Belgien, Danmark (Biskop Th. Suhr), Tyskland, England, Frankrig, Guatemala, Italien, Holland. Ved Mødets Aabning deltog bl. a. den apostoliske Nuntius i Spanien, Ærkebiskop Antoniutti samt den spanske Udenrigsminister Martin Artojo.

Kongrestemaet: Kirkens politiske Neutralitet og Sameksistens blev drøftet — et højkaktuelt Spørgsmaal i Forbindelse med Kirkens Uafhængighed og Upartiskhed paa det politiske Om-

URBI ET ORBI

Sakramentskongressen i Rio sluttet med Tale af Paven

2 Millioner Katolikker — deriblandt Pilgrimme fra den ganske Verden — fyldte sidste Søndag Aften den store Festsplads ved Guanabara-Bugten samt adskillige af Rio de Janeiro's brede Gader, medens de lyttede til det Budskab, som den Hellige Fader rettede til Deltagerne i 36. eukaristiske Verdenskongress. Paven talte paa portugisisk og hans Tale formede sig som en Højsang til den hellige Eukaristi. Pavetalen udgjorde Midtpunktet i den store Afslutningshøjtid, hvor Kongresspladsen laa badet i Lys og en halv Million Mennesker fyldte Siddepladserne foran det monumentale Alter, der symboliserede Kirkens Skib.

Om Formiddagen havde den pavelige Legat, Kardinal Aloisi Masella, i straalende Solskin celebreret Pontifikalmessen for Hundreder tusinder af Kongressdeltagere. Tidligt paa Eftermiddagen tog Afslutningsprocessionen — der dannede Optakten til Afslutningsmødet om Aftenen — sin Begyndelse i hundreder tusinder drog Pilgrimme fra det sydamerikanske Kontinent og fra hele Kloden fra Condelaria-Kirken og gennem Avenida Rio Branco, en af Rios Pragtgader, til Festspladsen. Hele Trafiken i den tre Millioner store By var standset.

I en Verden, der er behersket af Uvidenhed og kold Indifferentisme spørger man sig ganske uvilkaarligt, om det overhovedet er bekendt, hvad der helliger Eukaristi er, udtalte den Hellige Fader. Kalvariabjerget omfatter hele Verden og vil bestaa til Verdens Ende. Paa Kalvaria har Guds Søn, i Verdensalterets mest oplyste Øjeblik, opofret sig og dermed frelst hele Verden. Men i Eukaristien fornyes dette Offer paa ublodig Vis hver eneste Dag paa mellem 200.000 og 300.000 Steder over hele Jorden.

(KNA).

raade; endvidere drøftedes de Tendenser, som Kirken er stillet overfor, Kirkens Politik (Kristen Politik og de kristnes Politik), Kirkens politiske Neutralitet samt Grænserne for Kirkens Ansvar paa det internationale politiske Omraade.

I en Skrivelse til Kongressen mindede Pave Pius XII om sit Budskab til Julen 1954. »Vi maa stadig betragte Kirken under Evighedens Synsvinkel, men tillige ogsaa med aabent Øje for den øjeblikkelige Situation«, udtalte Paven. »Vi maa være os bevidst, at enhver Sameksistens, der hviler paa Frygt, ikke kan bestaa, eftersom den ikke er baseret paa Sandheden«

(KIPA).

Rom og Konferencen i Genève

»Osservatore Romano« har i en officiel Artikel taget Stilling til Konferencen i Genève. Bladet underkaster de Perspektiver, der staar i Forbindelse med de Fire's Møde i Genève, en nøje Undersøgelse, og skriver derpaa bl. a.:

For Kristi Statholder kan Mødet i Genève kun betyde en stor Tilfredsstillelse. Dette Møde betyder et Skridt fremad: en Tilbagevenden til Tilliden, til Samarbejde og Brodersind mellem Nationerne. De tal- og vaabenmæssigt sel stærkeste Nationer har indset og finder nu ogsaa, at det er umenneskeligt at arbejde videre paa den fælles Katastrofes Skraaplan, uden at gøre Forsøg paa at foretage sig noget som helst, som vilde kunne sikre det fælles Vel. Der skal i denne Forbindelse blot erindres om Pave Pius XII's seneste Julebudskab, hvori han behandler Problemet Sameksistensen.

Den Hellige Fader erklærede her: »Der er adskillige, som forsikrer, at der i Stedet for den kolde Krig ganske langsomt er indtraadt en Tilstand af Afspænding mellem de stridende Parter,« hvorefter han fremsætter en Analyse af Sameksistensen: »Den nuværende Sameksistens i Frygt har derefter kun to Muligheder: enten udløses den i en Tilstand af Sameksistens i Guds frygt og dermed følgende Samliv i sand Fred, besjælet og overvaaget af Guds moralske Orden, eller den udvikler sig til en stadig mere og mere isuende Lammelse af det internationale Liv, hvis alvorlige Farer allerede nu kan forudses.« Side om Side med »Sameksistens i Frygt«, behandlede Pave Pius XII endvidere Spørgsmaalet om »Sameksistens i Skuffelse« for at slutte af med en Betragtning over »Sameksistens i Sandhed« fra Julebudskabet. Paa daværende Tidspunkt udtalte den Hellige Fader ogsaa, at det sikkert vilde lykkes Statsmændene at lyse Krigen i Band, dersom de vilde føle sig personligt ansvarlige overfor de moralske Love og betragte Krigsproblemet som et Samvittighedsanliggende overfor Gud. Paven har iøvrigt gennem adskillige Aar — lige siden sit Pontifikats Begyndelse — pegt paa Nødvendigheden af en saadan Afspænding. Han har søgt at give Menneskene Mod, at indgyde dem Tillid samt henvist til, at Frelseren har lovet dem Fred. Man har hævdet, at Religionen er en mægtig Fredsfaktor. Den katolske Kirke — Pave og Troende — retter derfor Blikket mod Genève, fulde af Tillid til at de udfoldede Anstrengelser ikke maa blive til Skamme og overbevist om, at Jorden, takket være Afspændingen, som med Guds Hjælp maa være i Stand til at tage imod Freden — den Fred, der er Livets og Civilisationens Kilde (KIPA).

Katolsk

14. August 1955
103. Aargang
Nr. 33

Ugeblad

Mariæ Optagelse

Den evige Ro's Moder

Hvor er det dog en urolig Verden, vi lever i! Arbejdet pacer os op. Trafikken jager os af Sted. Reklamerne skriger i vore Øjne og Ører. Radioen hujer og larmer, polemiserer og rapporterer, synger og jazzet paa Hundreder af Bølgelængder Døgnet rundt. Arbejde og Forretning trænger sig ind paa een ubønhørligt tidligt og silde, trykker os, bekymrer os. End ikke Kampen for Feriens Tilrettelæggelse er man forskaanet for.

Hvornaar vil der dog falde Ro over os? Kender vi i det hele taget Begrebet: Ro? Hvad betyder det egentlig? For Sjælen og derigennem for hele det menneskelige Legeme? Og dog er Ro og Besindelse jo netop Kilden til det ægte menneskelige, til den virkelige Kristendom.

I Italien, og da frem for alt i Rom, i den evige Stad, eksisterer der et Begreb, der hedder »Ferragosto«. Der ved forstaas den totale Arbejdsro midt i den allervarmeste Højsommer, de to Dage 14. og 15. August. Paa disse to Dage er der ikke een Sjæl, som lader sig forstyrre i sin Ro. Men er det maaske blot den trykkende romerske Sommersvarme, der har skabt denne Sædvane? Det er dog ikke for ingenting det klassiske Madonna-Land til at man ikke skulle kunne tænke sig en anden Aarsag til denne Fest: Maria, den evige Ro's Moder, hvis Fest Kristenheden netop fejrer 15. August.

Der er noget ganske fortryllende, noget forjættende over den ophøjede Ro, Stillehed og Ubemærkethed, hvormed denne Kvinde, den evige Frue, vandrede hen over denne vor Jord. Vi Mennesker af idag er tilbøjelig til at se med Ærbødighed og Ærefrygt op til vore Aners Billeder og lade os inspirere af dem — for saa vidt vi da overhovedet er modtagelige for det, der er højt og ædelt. Hvorfor skulde vi da saa ikke — blot for denne ene Dags Skyld — føle os draget af Billedet af Gudsmoder, ophøjet som ingen

anden Kvinde, der har vandret her paa vor Jord. Hun er blevet draget bort fra alt jordisk og menneskeligt og optaget i den store menneskeberoligende Hemmelighed, eftersom hun var Moder til vor Førelser, ham, der har bragt os Frihed for al vor Angst og Uro og som i sin uendelige Kærlighed har fuldendt alt det, der forbli-

ver vor Jordelivstilværelses Mening, Styrke, Holdepunkt og Glæde.

Og hvor roligt vandrede Maria ikke sin Livsvej, trods det Arbejde og de Pligter, der paahvilede hende! Og hvad var det ikke for Pligter! Et Ansvar, som intet Menneske nogensinde siden da har faaet overdraget. Hvor stille henlevede Maria ikke de skjulte og arbejdsomme Livsaar ved Frelserens Side! Og hvor roligt og besindigt var hun ikke meddelagtig i den skæbnetunge Stund, da Vor Frelser fuldendte sit jordiske Liv paa Golgatha. Næsten tavs gik hun gennem Livet, og

(stut s. 307)

MARIÆ
OPTAGELSE

(Alter-
tavle fra
Middel-
alderen)

absolut
 ABSALON
 naar Forsikri og skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur
 Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. 1/2
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KB K
 Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE
 Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen
 Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Lærbyjærnsstræde 14
 Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarmester*
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforsikr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørlørr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
PLAID FABRIK

L. F. Nielsen
 SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damsø 2043
 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico
 Mosaik
 og Terrazzo
 La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel
 v. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6538
 Papir · Stort Boglager · Fyldepenns
 Leverandør til katolsk Centralskole

Frankrig's Biskopper advarer imod falsk Anti-Kommunisme

Den katolske Kirkes øverste Ledelse i Frankrig, de seks franske Kardinaler, har paany set sig foranlediget til at advare de franske Katolikker og mane dem til særlig Forstaaelse for Kirkens Væsen og Opgaver med Henblik paa den øjeblikkelige sociale og socialpolitiske Spænding i Frankrig. Henvendelsen er aabenbart nødvendiggjort af, at en Del af de Katolikker, der især er bekymret over den sociale Nød, anklager Kirken i Frankrig for, at den gør fælles Sag med en Samfundsordning, der har overlevet sig selv og ikke mere er sin Opgave voksen, og andre Katolikker, der er konservative og blinde overfor den sociale Nød, mistænkeliggør de ægte og apostoliske Bestræbelser, anser dem for at være Banebrydere for Kommunismen.

Paa Apostelfyrsterens Fest (30. Juni) har de franske Kardinaler offentliggjort en betydningsfuld Erklæring, der er egnet til at vække Opmærksomhed. Communiqué'et er imidlertid formuleret med en saadan Tilbageholdenhed, at den Læser, der ikke er kendt med den øjeblikkelige Situation i Frankrig, næppe vil være i Stand til at danne sig et tydeligt Billede af de faktiske Forhold, der har foranlediget Kardinalerne til at skride ind.

Kardinalerne fastslaar til Indledning, at der idag i to hinanden modsatte Lejre føres en Pressekampagne, som i begge Tilfælde hver for sig spekulerer i Katolikkernes Godtroenhed eller Naivitet. Communiqué'et tilstræber derfor at henlede Katolikkernes Opmærksomhed paa denne Pressekampagnes Eksistens samt at advare dem mod at laane Øre til og at fæste Lid til disse Propagandister.

Den ene Lejr, som fremsætter en uhørt og uretfærdig Kritik af den kirkelige Autoritet, rekrutteres fra Progressisterne. Dette Punkt i Communiqué'et er alment kendt, idet adskillige progressistiske Publikationer er blevet sat paa Index.

Men hvem hører saa til den anden Lejr? Lad os se, hvad Kardinalernes Erklæring siger herom: »Andre angriber visse katolske Tidsskrifter og Blade, fremsætter Insinuationer, Anklager, ja endog Bagvaskelser og saar Tvedragt blandt de Troende. Takket være de Pengemidler, som de disponerer over, er de i Stand til at uddele deres ondartede Skrifter gratis til Gejstligheden, til højerestaaende Personligheder og til et stort Antal Troende«¹⁾.

Ogsaa uden nøjere Kendskab til de faktiske Forhold er man i Stand til paa Grundlag af dette Citat fra Communiqué'et at finde ud af, at der eksisterer visse Kredse i Frankrig, som beskæftiger sig med at forfatte og distribuere bagtalende Skrifter. Disse Personer maa være økonomisk velunderstøttede eller understøttede af Finansomagnater, saaledes at de bliver i Stand til at udsende deres Publikationer gra-

tis. Disse Grupperes Angreb er rettet mod bestemte katolske Blade og Tidsskrifter.

Derimod siges der i Communiqué'et intet om, hvilke Grupper og Kredse

det drejer sig om, og paa hvilke Punkter de angriber disse katolske Blade. Vi skal her ikke komme ind paa Formodninger — det er slet ikke nødvendigt. Der eksisterer nemlig en Kommentar til dette Communiqué, og denne Kommentar har man Lov til at tillægge en officiel Karakter. Den er fremsat i det katolske Dagblad »La Croix«, som har faaet Communiqué'et overladt til Offentliggørelse af det biskoppelige Sekretariat, og den stammer fra Chefredaktøren, Pater Emil Gabels Pen. P. Gabel kommenterer de citerede Steder i Communiqué'et saaledes: »Visse Personer, der absolut ikke har nogensomhelst Opgave, og som ikke fortjener nogensomhelst Tillid, stiller sig op som Censorer. Uden nogensomhelst Evne eller Forstand til at censurere, bebrejder de Katolikkene, at de samarbejder med Progressisterne og dermed med Kommunisterne og saaledes lader sig rive med af alle ny Idéer«.

Da disse Kredse, hvorfra Angrebene imod visse katolske Blade udgaar, med

11. Søndag efter Pinse

14. August 1955

EFFETA-LUK DIG OP

To ting er det, vor Frelser tilsigter ved at helbrede den døvstumme, som der berettes om i søndagens evangelium. Han vil vise sit hjertes store godhed, den godhed, som vi alle har lov til at sætte vor lid til både i livet og i døden. Men yderligere ønsker han i denne helbredelse at opstille et forbillede paa sin Kirkes sakramentale virksomhed i fremtiden, idet miraklet skal anskueliggøre, hvad der sker, når et menneske modtager dåbens sakramente.

Den stakkels døvstumme *afsondres* fra den store mængde. Han skal være alene med sin Frelser. Verden kan jo ikke hjælpe ham, kun Jesus, Guds Søn. Således er det ogsaa med Kirkens sakramenter. Hvad de forskaffer os, kan verden ikke give.

Jesus lægger sine fingre i den syges øren. Det var Guds almægtige finger, der i sin tid skabte disse organer, men synder har ødelagt så meget i dem, og syndens følger tynger som en tung vægt paa vort legeme. Men den samme almagt, der har skabt vore sanser, genopretter, hvad der er tilintetgjort i dem, til tegn paa, at der kommer den tid, da den hellige dåb skal gengive vore sjæle den indre åndelige høreelse, så vi kan opfatte den sandhed, som Guds Søn har bragt fra himlen, og forstå de ord, som vor Skaber og Herre vil tale til os i hjertets lønkammer.

Bundet og ubrugelig er ogsaa den syges *tunge*. Han kan ikke tale, ikke lovprise og takke den Allerhøjeste og al skabningens største velgører. Jesus væder sin finger og berører tungen. Denne ceremoni skal være et billede paa, at han vil blødgøre tungen hårdhed og forme og tildanne vort taleredskab paa ny, saaledes at det kan svare til sin bestemmelse både overfor Gud og medmenneskene.

På denne måde har altså ceremonierne ved dåbens sakramente det formål at anskueliggøre vor Frelseres tanke og ønske om at løse os fra vor naturens utilgængelighed for og utilbøjelighed til de overnaturlige goder, som retfærdiggørelsens nåde skal skænke os og at erstatte vor ubevægelighed med livlig virksomhed i Herrens tjeneste. Genfødselen ved vand og Helligånden i dåben skal bevirke en nyskabelse af det, der var ødelagt ved Adams synd, og muliggøre et samvær og samliv med Kristus, der er så inderligt som mellem en vinstok og dens grene. Jesus er vinstokken, og vi skal være grene, der får guddommeligt liv og frugtbarhed af ham.

Effeta, luk dig op siger vor Frelser til den døvstumme. Han siger det samme ogsaa til os. Luk dine øjne op og se og forstå, hvem det er, der kommer for at være for dig vej, sandhed og liv. — Luk dine øren op og hør, for, hvad han siger, er visdom fra Guds trone. — Luk din mund op for at tilbede, lovprise og takke din Fader i himlen; bed ham om at tilgive alle dine synder og være dig nådig i livet og i døden. — Luk dit hjerte op, for at Guds Søn sammen med Faderen og Helligånden må bo i det som i sit eget tempel.

Fr. Küpfeler S.J.

¹⁾ »Documentation Catholique«, 10. Juli 1955, S. 85.

andre Ord vejrer Kommunisternes Indflydelse overalt, kan det kun dreje sig om en ganske bestemt Art af Anti-Kommunister. Dette bekræftes ogsaa af den Bagvaskelsesmaade, der udgaar fra disse Kredse, og paa hvilken P. Gabel bringer et Eksempel. En af disse Grupper har sat et Blad i Omløb, i hvilket Kardinal Feltin (der er Biskop for den franske Hær) anklages for at bedrive pacifistisk Propaganda inden for Hæren. Disse Personer har yderligere den Dristighed at appellere til det hemmelige Politi for at formaa dette til at overvaage de Rejser, som Kardinalen foretager til Schweiz, i sin Egenskab af Præsident for den internationale Pax-Christi-Bevægelse. Slige Bagvaskelser er kun mulige i et Milieu, hvor man opfatter enhver Bestræbelse for Freden, altsaa ogsaa de Bestræbelser, der i saa Henseende udfoldes af Pax-Christi-Bevægelsen, som Haandlangertjeneste til Fordel for det kommunistiske Parti. I hele Frankrig eksisterer der intet Milieu, i hvilket slikt vilde være tænkeligt, det skulde da lige være et vist anti-kommunistisk Milieu.

Yderligere Præcisioner med Henblik paa denne Pressekampagne fra en vis Klike af Antikommunister, finder vi i en Bog, som Pater Gabel ogsaa omtaler i »La Croix«, henholdsvis 17.

og 25. Maj. Et Kapitel af denne Bog, hvis Forfatter skjuler sig bag et Pseudonym, beskæftiger sig med en Artikel af en Jesuit, der er Chef for en af de største og mest betydningsfulde sociale Institutioner, som Kirken har i Frankrig. Kapitlet har tilsyneladende kun dette ene Formaal: at ødelægge denne Jesuitpaters Ry og Rygte. Smædeskriftets Forfatter kommenterer de enkelte Afsnit i Artiklen paa en saadan Maade, at Læseren uvægerligt maa faa det Indtryk, at denne sociale Institutions Chef er helt og holdent gennemsyret af Kommunismen. En særlig Gemenhed i Skriftet er den, at han atter og atter bedyrer, at han ikke dømmer Forfatterens Hensigter; det ligger ham helt fjernt at ville kalde ham for en Krypto-Kommunist. Han vil blot vise, at det, som Forfatteren siger, er i nøje Overensstemmelse med hvad Kommunisterne siger. Og saa slutter Smædeskriftets Forfatter med at konkludere, at det katolske Socialinstituts Chef er Haandlanger for Kommunisterne uden selv at være sig det bevidst. Det er klart, at Smædeskriftets Forfatter udelukkende tilsigter at bearbejde den offentlige Mening i den Retning, at den vil øve Pres paa Biskopperne og sluttelig kræve en anden Person indsat som Chef for Institutionen. Og selvfølgelig vil Pro-

Adskillige af vore Provinsmenigheder har benyttet sig af Pastor Peter Schindlers Sommerophold herhjemme og har indbudt den afholdte Taler. Førstkommende Søndag, 14. August, prædiker Pastor Schindler ved Højmessens i »Stella Maris Kirke« i Nyborg og Mandag 15. August Kl. 20 taler han ved et offentligt Møde i Haandværkerforeningen i Nyborg. — Søndag 21. August afholdes der en Retrætedag i Odense, hvor Pastor Schindler taler i Sct. Albani Kirke om »Menneskets Kaar i en falden Verden«.

Den næste katolske Radiogudstjeneste sendes Søndag 21. August Kl. 8,05 fra Sct. Ansgars Kirke i København, hvor Pater L. Brunicardi CSSR prædiker.

gressisterne anklage den selvsamme Jesuit for total manglende Forstaaelse for de Værdier, der ligger i Kommunismen.

Men vigtigere end yderligere Enkeltheder fra denne Kampagne er det at karakterisere den særlige Art af Antikommunismens Ideologi; thi kun hvis man kender dens Argumenter er man i Stand til at skelne mellem den virkelige og den falske Antikommunisme.

ORIENTERING

»Aktuel Badebetragtning«

I det seneste Nummer af »Orientering« (udgivet af »Apologetisches Institut des Schweizerischen katholischen Volksvereins«, Zürich) fremsætter Schweizer-Teologen O. Stöckle en »aktuel Badebetragtning«, der er bemærkelsesværdig i flere Henseender, og i hvilken han fremdrager en Række Udtalelser af flere af vor Tids mest ansete katolske Moralteologer til Belysning af Spørgsmaalet. Artiklens Forfatter indleder med at fremhæve, at en Betragtning over Emnet Bademoder og Bademoral kan anstilles saavel ud fra et kulturelt-æstetisk som fra et rent moralsk Synspunkt, og det er den sidste Synsvinkel, han forsøger at se Sagen under.

*

Et af vor Tids kendteste Navne indenfor katolsk Moralteologi, Werner Schöllgen, har i sin fortræffelige Fremstilling af den sociologiske Forsknings moralsk-religiøse Belysning!) bl. a. ogsaa peget paa de *Konfliktsituationer*, der atter og atter opstaar indenfor Samfundskulturen som Følge af Modsætningsforholdet mellem skiftende Skik og Brug og de evig-uforanderlige moralske Normer. Medens kun en fuldstændig uholdbar sociologisk Relati-

visme i vor Tid anser de af Samfundet til enhver Tid anerkendte Sæder og Skikke som Sædelighedens eneste Kilde, er enhver Tidsalders Moraldommere udsat for en helt anden Fare, nemlig den Fristelse, at betragte de af Udviklingen formede og betingede Sæder som de definitive og tillige eneste rigtige Udtryk for menneskelig Moral og dermed samtidig brændemærke enhver Ændring i disse Forhold som moralsk Udartelse.

Vi smiler idag, naar vi hører Historien om den græske Prinsesse, der under et Ophold i Venezia for første Gang vovede at benytte en Gaffel. Der rejste sig — paa Baggrund af Datidens Skik og Brug — en Storm af Protest i Anledning af dette grove Brud paa Sædvanerne, og da Prinsessen senere blev syg, ansaa man det for at være Guds retfærdige Straf for den »uhætte Skandale«. Men lad os føje et Eksempel til fra vor egen Tid: Kvinden i Skidragt forekommer os idag ganske naturlig paa Grund af denne Paaklædnings Formaalstjenlighed. Og saa er det dog kun ganske faa Aar siden, at man adskillige Steder ikke blot saa skævt til, men ligefrem afviste Kvinder, som paa Vej ud i Vinternaturen kom til Søndagsmesse i Skidragt.

Naar man konstaterer, hvor ofte den kristne Morals Forsvarere er draget i Felten imod Forandringer i bestaaende Skik og Brug eller har udtalt Advarsel og muligvis udstedt Forbud, for derpaa efter nogen Tids Forløb stiltiende at have affundet sig med disse Forandringer, kan man af den Grund dog ikke bestride den mulige Berettigelse af deres Standpunkt i den oprindelige Situation. Og man maa

derfor endelig ikke mene, at Spørgsmaalet om den moderne Bademoral skulde være afgjort med denne Konstatering. Vi er os udmærket bevidst, at Emnet paa Grund af dets delikate Karakter kræver en særdeles omhyggelig Behandling, og det skal først undersøges, hvorvidt der ud fra dette Eksempel paa Forandring i Sæd og Skik kan siges noget, uden at man havner i moralsk Rigmisme eller i det stik modsatte, nemlig en ikke mindre forkastelig moralsk Slaphed.

Nye Tider - nye Skikke: en Realitet.

Man maa til at begynde med slaa fast, at den *almene Opfattelse* af Bademoder og Badeskikke har undergaaet en meget stor Forandring i Løbet af det sidste halve Aarhundrede. Og trods Biskoppers og Sjælesørgeres Afværgeforsøg har denne Forandring ogsaa vundet Indpas i vide katolske Kredse. Tag f. Eks. blot en Artikel — maaske endda illustreret — om de nyeste Bades- og Strandmoder i et af det katolske Udlands store Blade idag — og sammenlign den med de Krav til moralsk forsvaret Badespaaklædning, der for blot en Snes Aar siden kom til Udtryk i katolske Kampskrifter. Eller tag de mange gode katolske Forældre, som idag selv med deres allerbedste Vilje ikke kan indse, hvorfor i Alverden de — selvfølgelig under visse Forudsætninger — ikke skulle kunne gaa i Strandbad sammen med deres Børn, og som med Forargelse vil afvise enhver Behæjdelse for moralsk Elterladenhed. Eller den katolske Institution, der regelmæssigt lader sine Drengene gaa i det lokale Friluftsbad, fordi der

1) Werner Schöllgen: »Die soziologischen Grundlagen der katholischen Sittenlehre«. Patmos-Verlag, Düsseldorf 1953.

Det afgørende Punkt, hvoraf alt andet kan udelades, lyder saaledes: Kommunismen kan kun overvindes i en »varm« Krig. En Opfattelse af denne Art finder selvfølgelig ingen Genklang idag. Meningerne maa med andre Ord først bearbejdes, indtil de bliver i Stand til at se Krigens som det eneste Middel til at overvinde Kommunismen. Dette Arbejde udfører disse Antikommunister paa den Maade, at de vil faa os til at tro, at Kommunismen har skiftet Karakter fra Grunden af. Før Stalin var det en Ideologi, som man selvfølgelig kunde (og maatte) bekæmpe med aandelige Vaaben. Stalin har imidlertid omdannet Kommunismen til et rent og skært Magtapparat. Med en Ideologi, der udnytter den eksisterende sociale Nødsituation, har den efter-stalinske Kommunisme intet mere at gøre. Det passer slet ikke — hævdes det — at det kommunistiske Parti i Frankrig kunde støtte sig paa den brede Masses Nød; der eksisterer ikke social Nød i Frankrig. Det bedste Bevis herpaa er Kommunismens Tilbagegang; den ejer ikke længere nogen indre Dynamik, eftersom alle dens sociale Maal er realiseret. Og naar man trods alt alligevel taler om social Nød i Frankrig, saa er det blot et Slogan fra den kommunistiske Propaganda. De franske Proletarer er slet ikke saa

elendigt stillet, de føler sig blot elendige, fordi Kommunisterne hamrer det ind i Hovedet paa dem med alle lænkkelige Propaganda-Tricks. Heraf følger to Ting for disse Antikommunister. For det første: sociale Reforme er overflødige, eftersom der ikke er noget at reformere. For det andet: det er ganske uden Betydning, at ville dæmper op for eller endog overvinde Kommunismen gennem sociale Reforme. (Man forstaar herved bedre, hvorfor disse Antikommunister understøttes saa storsindet af store Pengemagnater!). Men da Kirken i Frankrig — og for den Sags Skyld ogsaa andre Steder — anser de sociale Reforme som et Krav om Retfærdighed og et effektivt Middel til Bekæmpelse af Kommunismen, staa netop disse Antikommunister i skarp Modsetning til Kirkens Holdning. Men disse Antikommunister har netop regnet med Kirken i deres Antikommunismes Tjeneste. De har med andre Ord Brug for en Slags Udhængsskilt, for at de kan staa i et bedre Lys blandt Katolikkerne, end de nødvendigvis vil komme gennem deres Afvisning af de sociale Reforme. Af den Grund støder man i deres Skrifter aller og aller paa Steder, hvor de bedyrer deres Rettroenhed, deres integrale Tro og endda Anbefalinger af Bønnens Magt.

Men det franske Hierarki har gennemskuet denne Manøvre, og derfor slutter Kardinalerne deres Erklæring med følgende Ord: »Det er Katolikernes Pligt at følge den Parole, som det franske Episkopat sidste Aar udstedte i Anledning af dets Generalforsamling: de skal leve og virke paa en saadan Maade, at Kirken bliver nærværende i den Verden, vi idag lever i, og at den forstaas af vor Tids Mennesker.«

Efter disse Udtalelser turde det være klart, hvorfor man — som anført i Begyndelsen af denne Artikel — har Lov til at kalde de franske Kardinalers Erklæring for betydningsfuld og egnet til at vække Opmærksomhed. Denne Erklæring siger nemlig ganske utilsløret, at der eksisterer en ganske bestemt Form for Antikommunisme, som Kirken under ingen Omstændigheder kan identificere sig med. Den Kamp, som Kirken fører mod Kommunismen, har sin Rod i Kirkens religiøse Tro. Det drejer sig for Kirken om at forsvare denne Tro og ikke om at forsvare en bestemt Klasse Menneskers Privilegier. Derfor søger Kirken at værges sig mod denne klassebetingede Antikommunisme, der gennem et svært Kirkens mest ansete og oplyste Mænd søger at berøve Kirken dens Indflydelse. C. D.

nu engang ikke er anden Bademulighed.

Disse Ting har imidlertid ikke blot forandret sig i de kristnes praktiske Vaner. Medens man blot for en Snes Aar siden i et Flyveskrift fik præsenteret den Paastand, at det at besøge et Fællesbad under alle Omstændigheder var en Synd, maa man idag lægge Mærke til den Tilbageholdenhed, som *nyere Moralværker* giver Udtryk for i dette Spørgsmaal, om de da ikke ganske tydeligt gaar ind for en langt mildere Opfattelse. Man erindrer endnu de biskoppelige »Vejledninger i forskellige moderne Moralspørgsmaal« fra 1925, hvor man ubetinget krævede Adskillelse mellem Kønnene i de offentlige Badeanstalter og under de daværende Forhold velsagtens ogsaa maatte kræve det. Paa Baggrund heraf maa man uvilkaarligt studse over den ganske væsentlige Ændring paa dette Punkt, som er at finde i en af det pavelige Lateranuniversitet i 1953 udgivelte *Moralteologi*²⁾, hvori det hedder: »Det er ønskeligt (»optanda est«), at der i Sol- og Svømmebade, i hvert Fald i Friluftsbade, sørges for en Slags Adskillelse mellem Kønnene«. Og maa det ikke betragtes som en bevidst Tilbageholdenhed, naar man i mange *biskoppelige Anvisninger* idag ganske vist paa det skarpeste dadler Udskejelser og Skamløshed i Nutidens Bademoder og Badeskikke, men overhovedet ikke tager nogensomhelst principiel Stilling til Fællesbadet?

Og til allersidst maa man — for at være ærlige — ikke fortie, at der i adskillige Tilfælde hersker store Uoverensstemmelser i *Sjælesorgspraksis*, naar der skal fældes konkret Dom i disse Spørgsmaal. Der findes en Vaklen i Opfattelsen, som endda kan gaa saa vidt, at den troende, som spørger Præsten til Raads, kan faa modstridende Besked om samme Spørgsmaal, idet een Skriftefader billiger, hvad en anden forbyder som svær Synd.

Modstridende moralsk Bedømmelse af Kendsgerningerne.

Paa Baggrund af disse Kendsgerninger spørger man uvilkaarligt sig selv, om det her drejer sig om en Ændring i Skik og Brug, som er af objektiv Betydning for moralsk Vurdering, d.v.s. at noget, der før i Tiden maatte anses som moralsk forkasteligt, idag som Følge af ændrede sociale Sædvaner med Rette er tilladt eller i hvert Fald kan tolereres. At dette faktisk er Tilfældet for Bademoderens vedkommende, er næppe tvivlsomt, thi der er velsagtens næppe nogen, der vil forlange, at den unge Pige idag skal trække i en Badedragt, som svarer til Sømmelighedsbegreberne fra hendes Bedstemoders Ungdom. Betydeligt vanskeligere er det imidlertid at svare paa Spørgsmaalet om Fællesbadet.

Fritz Tillmann mener imidlertid ogsaa at kunne svare bekræftende paa dette Spørgsmaal, eftersom han i sin katolske Moraller³⁾ skriver: »Kampen imod Familiebadet har ej heller haft Succes i overvejende katolske Eg-

ne. Man behøver ikke at betragte dette som et Bevis paa en nedadgaende Moral, men maa langt snarere betragte dette som et Tegn paa, at Skik og Brug skifter og skaber Sædvaner, der ikke betyder nogen Fare for sunde og naturlige Mennesker. En tilsvarende Bådepaaklædning er da ogsaa en Følge heraf i de fleste Lande.«

Otto Schilling vender sig imidlertid udtrykkeligt imod denne Opfattelse⁴⁾ idet han hævder, at disse Fællesbade og hvad dermed plejer at være forbundet, er et Symptom paa moralsk Tilbagegang og ganske utvivlsomt paa en eller anden Maade betyder en moralsk Fare for dem, der deltager deri, især for Ungdommen, saadan som Menneskenaturen nu engang er ifølge Arvesynden, og at Deltagelse i al Almindelighed derfor — selvom denne Uskik nu engang har vundet Indpas og er tolereret — ikke kan betragtes som tilladelig.

Det fremgaar heraf, at to saa ansete katolske Moralteologer, hvis Opfattelser for begge vedkommende maa tillægges megen Vægt, indtager diametralt forskellige Standpunkter i dette Spørgsmaal. Hvem af dem har nu Ret? Lad os i det følgende se om det ikke skulde være muligt at kunne komme det afgørende Punkt i dette Spørgsmaal lidt nærmere.

(Sluttes næste Uge).

³⁾ Fritz Tillmann: »Handbuch der katholischen Sittenlehre«, IV/2, s. 62. Patmos-Verlag, Düsseldorf, 4. Auflage, 1950.

⁴⁾ Otto Schilling: »Grundriss der Moraltheologie«, S. 191, Herder-Verlag, Freiburg 1949.

²⁾ Lanza-Palazzini: »Theologia Moralis«, Appendix S. 218, Marietti, Turin—Rom 1953.

Situationen i Argentina stadig uklar

Det argentinske Episkopat tager Bladet fra Munden

(Fra vor Korrespondent)

Efter al Sandsynlighed vil det tage endnu nogen Tid inden Situationen i Argentina glider i Lave igen — og det vil da derfor være formaalsløst at sætte sig til at gisne over Maaden, hvorpaa det vil ske. Det fremtidige Forhold Stat og Kirke imellem i Argentina er imidlertid afhængig af den indrepolitiske Udvikling — og den er ligesaa vanskelig at forudse. Hidindtil er der fra Magthavernes Side intet tilbagekaldt af de udstedte antikirkelige Love, omendskønt flere af disse Forordninger er paahæftet et »foreløbig«. Dette »foreløbige« kendetegner iøvrigt hele Situationen. Man maa derfor formentlig indskrænke sig til kort at se paa de Fakta og de Faktorer, der i Øjeblikket gør sig gældende, medens det er umuligt at sige noget som helst om de enkelte Tendensers Styrke; Baggrunden for og Aarsagerne til den nuværende Tingenes Tilstand er ligeledes for uklar til at man kan faa et klart Overblik over Situationen.

Eet er imidlertid afgjort: at Regeringen Peron har faaet et kraftigt Stød ved Revolten den 16. Juni og

Stemningen i den argentinske Hovedstad nærmer sig Kogepunktet. Det seneste Bombeangreb paa Escuela Superior Peronista viser, hvorledes det staar til med Genoprettelsen af »Ro og Orden« i Landet. Den peronistiske Presse søger imidlertid at slaa politisk Mønt af dette Intermezzo. Rektoren for Skolen, Statssekretær Dr. Raul A. Mendel, der er kendt som »Peronismens Mystiker«, udtaler overfor Pressen, at Skolens doktrinære Virke stedse har tjent fredelige Formaal — som f. Eks. den der propagerede Klassekamp. Om trent samtidigt udtalte Vicepræsident, Kontreadmiral Teisaire, der tillige er Præsident i det peronistiske Parti's højeste Rad, at man ikke maatte betragte den »politiske Borgfred« som et Svaghedssymptom. Den Hensigt, at ville etablere en Slags Forsoning i Landet, maatte ikke betragtes som en Svaghed hos Peronismen.

Den jævne Mand paa Gaden i Buenos Aires synes imidlertid at være af en nogen anden Mening. For ganske nylig kom det til Demonstrationer ved det højre-radikale »Alianza Libertadora Nacionalista« paa Plaza San Martin og paa Avenida Corrientes, Buenos Aires Broadway, til et vildt Skyderi mellem Peronister og Alianza's Tilhængere. Politiet var paany som blæst bort fra Arenaen.

Det er ej heller gaet ubemærket hen at Regeringsbygningen, Casa Rosada er blevet sat i Forsvarstilstand (selv om Forholdsreglerne blev truffet om Natten). Der er blevet stillet let Luftværns skyts og Maskingeværer op paa Taget og foran Hovedportalen. Statsradioen formaner Befolkningen til Ro og propagerer »Korstog mod Rygtesmederi og Kommuniste«. Begge Huse i Kongressen er paa tredje Uge arbejdsudygtig og beslutningsudygtige som Følge af, at Flertallet af de peronistiske Parlamentsmedlemmer ikke giver Møde. Det radikale Mindretal kræver imidlertid, at Kongressen skal træffe Afgørelse om vigtige Spørgsmaal og tage Stilling til en Række vigtige Beslutninger.

Parallelt med denne aabenlyse Regeringskrise, der er en Krise for Peronismen, løber ogsaa Krisen for Oppositionspartierne. Katolikkerne, der som den tredje Kraft er gaaet styrket ud af de seneste Forfølgelser, er af Mangel paa egen politisk Erfaring aabenbart endnu ikke blevet sig deres Styrke ret bevidst og kan endnu ikke komme overens om, hvorledes de organiserer sig mest hensigtsmæssigt. Side om Side med »Partido Democrata-Christiano« er der blevet dannet et »Movimiento Democrata-Christiano« og en »Union Federal Democrata Christiana«, som alle tilstræber det samme, nemlig at redde Argentina fra det truende Kaos, men blot ikke kan finde den fælles Vej.

Endvidere gør der sig stærke Uoverensstemmelser gældende indenfor de

væbnede Stridskræfter efter det mislykkede Oprør. Hertil kommer den traditionelle Modsætning mellem By og Land, mellem de takket være deres stærke differentierede Struktur saa forskellige Provinser, mellem Beboerne i Landets Indre og Beboerne i Hovedstaden.

Kun en stærk Haand eller en stærk Tro vil være i Stand til at holde sammen paa disse modstræbende Elementer i denne egentlig kun i sin Vorden værende argentinske Nation og redde Landet fra at falde tilbage i det almene Anarki, som karakteriserer de første fire Aartier af dets Historie siden Uafhængighedserklæringen af 1916. Da den »stærke Haand« saa sørgelig har svigtet, maa Argentina søge Tilflugt i den Tro, som den overvejende Del af dets Indbyggere (19 Millioner) saa overbevisende bekender sig til. Det er den store og vanskelige Op-gave, der nu forestaar de argentinske Katolikker.

*

Det argentinske Episkopat har udsendt et fælles Hyrdebrev, der oprindeligt var affattet af den ordinære Biskopkonference 7. Juni, men paa Grund af Situationen først har kunnet publiceres nu. Biskopperne har senere tilføjet et Forord til Hyrdebrevet, i hvilket de understreger, at de højeste argentinske Myndigheders Henstilling om Ro ikke kan lades upaaagtet, men forpligter til loyal og ærlig Medvirken til den fælles Fred. Af netop denne Grund vil man offentliggøre Hyrdebrevet i den Hensigt, at oprejse de Kendsgerninger og Uretfærdigheder, som har krænket den Orden, der er baseret paa den naturlige Ret og garanteret gennem legitime og positive Rettigheder.

Saaframt Offentliggørelsen af de bliskoppelige Skrivelser og Forhandlingerne havde ført til en Ordning i Konflikten mellem Kirke og Stat, vilde de argentinske Biskopper have indskrænket sig til ogsaa fremdeles blot at have forsvaret Guds og Kirkens Rettigheder, understreger Hyrdebrevet. Pressen har imidlertid angrebet Præster og Biskopper, Kirken og Paven paa den mest tarvelige og svinagtige Maade og desuden ydermere bedyret, at der ikke bestaar nogensomhelst Konflikt mellem Kirke og Stat. »Af den Grund er det ikke muligt i Udøvelsen af vort hellige Embede at tie længere, men maa publicere, hvorledes de nationale Autoriteter i Virkeligheden har forfulgt Kirken.«

Hyrdebrevet opregner derpaa en Række af de Forholdsregler og Love, som Regeringen Peron har rettet imod Kirken, saasom Ophævelsen af Direktoratet og Inspektionen for Religionsundervisningen under Undervisningsministeriet. Forbudet imod offentlige Møder, Skilsmislovgivningen, Afskaffelsen af de fleste religiøse Helligdage samt Ophævelse af Skattefriheden for de katolske Skoler og religiøse Institutioner.

Endvidere tager Hyrdebrevet Stilling til Loven om Adskillelsen mellem Kirke og Stat og paaberaaber sig den argentinske Forfatning, der ikke blot forpligter Staten til at støtte den »ro-

Personalialia

50 Aar

Sognepræsten ved St. Ansgars Kirke i København, Pastor Kj. Geertz-Hansen, runder 15. August de halvtreds. Til Lykke!

*

40 Aar i Jylland

Et fyrretyve Aars Jubilæum plejer i Almindelighed ikke at blive »fejret«, men der er nok at mulig Grund til i dette Tilfælde at gøre en Undtagelse. 17. August er det nemlig fyrretyve Aar siden, at P. Fr. Bender M.I. begyndte sit Virke i Jylland. I alle disse Aar har P. Bender udført et Pionerarbejde, der aflvinger den største Respekt. I Begyndelsen pr. Cykel, senere pr. Bil har P. Bender pastoreret hele Nordjylland — et Arbejde, som efter Krigen paa Grund af de mange Flygtninge har taget et uanet Format. Med det røde Kors paa Brystet har Pater Bender trofast traadt i St. Kamillus Fodspor, nøje fulgt denne store Helgens ophøjede Ideal: i Krig og Fred Barmhjertighed.

Angreb paa Samvittighedsfriheden

De belgiske Biskopper's Svar til Lex Collard

Collard-Loven er et Angreb paa Forældrenes Samvittighedsfrihed, erklærer de belgiske Biskopper i en Redegørelse, som de har udsendt ved Afslutningen af den aarlige Bispekonference i Malines. De belgiske Katolikker vil aldrig nogensinde kunne erklære sig indforstået med denne Lov og vil gøre alt for at faa den ophævet igen. Biskopperne konstaterer, at det Parlament, der har vedtaget denne Lov, ikke har taget det allerringeste Hensyn til den offentlige Mening, der har protesteret imod denne Lov igennem talrige Demonstrationer og Møder. Biskopperne giver Udtryk for deres Glæde over at Katolikkerne staar enigt sammen i Kampen for Skolefriheden. Da de højeste Værdier ikke længere synes at være i Sikkerhed, har Folkets brede Masse herved givet Udtryk for deres kristne Samvittigheds Røst, udtaler Biskopperne.

Med Lex Collard tilsigter man at give den neutrale Undervisning Fortrin og degradere den fri Skole, udtaler Biskopperne videre. Loven stemmer ikke overens med den Ret, som Forfatningen garanterer enhver Borger. Det betyder, at de Forældre, der vælger en neutral Skole til deres Børn, ikke behøver at bære nogen finansiell Byrde for deres Børns Opdragelse. De Forældre, der ønsker at sende deres

Børn i en kristen Skole, er derimod forpligtet til at være med til yderligere at bære Byrden for den neutrale Skole, takket være Statstilskudenes Bortfald. Dette er en meget stor Uretfærdighed og uforenelig med alle sociale og demokratiske Principper, erklærer Biskopperne.

Til Slut oplyser Biskopperne, at de fri katolske Skoler i Skoleaaret 1954/55 havde 953.638 Elever. Dette er et utvetydigt Bevis paa Befolkningens Tillid. I dette kritiske Øjeblik, hvor Troens Fjender vil den fri Undervisning til Livs, maa alle Kristne staa sammen for at støtte og forsvare denne, indtil den Dag oprinder, hvor Retten atter anerkendes og Skolefreden genoprettes (KNA).

Nordens katolske Biskopper i København

I Anledning af »Verdensunionen af katolske Kvindeorganisationer's Kongres i København i Dagene 27.—29. August ventes saavel Biskop Erik Mülller, Stockholm, som Biskop Jac. Mangers, Oslo, og Biskop J. Coppen, Helsinki, til København. — Det er første Gang siden Reformationen, at Biskopper fra samtlige skandinaviske Lande er samlet i den danske Hovedstad.

»Pavelige Feriebørn«

800.000 smaa Italienerne i Vatikanets Ferielejr overalt i Italien

Italien er et fattigt Land, men rig paa Børn, og en stor Del af disse Børn vokser op i Storbyernes uhygiejniske og uheldige Miljø. Den »Pavelige Hjælpeorganisation« søger ogsaa paa dette Punkt at bøde paa Situationen og bringe den fornødne Hjælp.

Inden Sommeren er forbi regner man med at over 800.000 italienske Børn har faaet et Ferieophold i de pavelige Feriekolonier. Fire af disse Sommerlejr ligger i Nærheden af den gamle Havneby Ostia; en af disse er en saakaldt Daglejr, den anden er indrettet som Speciallejr for lammede Børn, medens de to sidste er egentlige Feriekolonier. I andre Egne af Italien findes der flere af disse Sommerlejr, af hvilke nogle er reserveret for hjertesvage og andre til tuberkuløse Børn. De fleste af disse Børn anbefales af den stedlige Sognepræst som »ferietrængende«, hvorefter de underkastes en grundig Lægeundersøgelse og derpaa anbringes i Feriekolonien, hvor de kan tumle sig fire Uger i Sol og Sand. Det er en enestaaende Oplevelse for de fleste af disse Børn, hvis Skæbne det ellers vilde have været at strejfe om i en Storby Stenørken.

Hver Morgen tidlig Sommeren igennem kører de pavelige Autobusser ud

I korte Træk -

I Anledning af Kronprins Rupprechts Død har den Hellige Fader telegrafisk overfor Arveprins Albrecht af Bayern givet Udtryk for sin Deltagelse samt meddelt de efterladte sin apostoliske Velsignelse (KNA).

En Doktorafhandling om »Præstekaldene i Holland« ved Universitetet i Nijmegen giver Udtryk for, at Holland i Løbet af faa Aartier vil komme til at lide under en katastrofal Præstemangel. Præstetilvæksten kan ikke holde Stand med Befolkningstilvæksten, heder det i Doktorafhandlingen, der er blevet til paa Grundlag af aarelange Undersøgelser i de hollandske Diocesser (KNA).

Det franske katolske Blad »La Croix« meddele, at de otte belgiske Arbejderpræster, nu ogsaa i Overensstemmelse med for de franske Arbejderpræster gældende Direktiver har opgivet deres Arbejde i de Fabriker, hvor de har været beskæftiget (KIPA)

Meddelelser i Pressen om at Kardinal Stepinac ikke længere skulde være interneret i sin Fødeby Krasic, men være overført til et Kloster i Nærheden af Zagreb, synes grebet ud af Luften. Han befinder sig stadig i Krasic, og Regeringen opretholder stadig Forbudet mod Besøg hos ham (KIPA).

(fortsættes side 401)

mersk-apostoliske Kultus« materielt men ogsaa moralsk og juridisk i enhver Henseende. Kirken vilde vel kunne bære denne Adskillelse, erklærer Biskopperne, saafremt den havde indskrænket sig til det rent økonomiske. Det kunde reguleres ad fredelig Vej, dersom den argentinske Regering vilde have overholdt den overtagne Forpligtelse til i hvert Fald delvis at forsyne Kirken med de til deres Forvaltning og Virke fornødne Midler efter at den var blevet berøvet disse af Regeringen Rivadavia. Men det man tilstræber ved Adskillelsen, er ikke blot at berøve Kirken dens Ejendom, men ogsaa at hindre Kirken i Udførelsen af dens guddommelige Mission. Det argentinske Episkopat giver derpaa Udtryk for sin Tillid til det troende Folks sunde Dømmekraft for det Tilfælde, at det virkelig skulde komme til en Folkeafstemning om Adskillelsen mellem Stat og Kirke — alt eftersom en saadan Folkeafstemning vil ske under fri Forhold.

Til Hyrdebrevets oprindelige Tekst har Biskopper føjet en Efterskrift, hvori der rejses Krav om, at Regeringen skaber Forudsætninger for, at den offentlige Mening faar Lejlighed til at komme til Orde frit og uindskrænket. I denne Forbindelse er Kravet om Forsamlings-, Presse- og Radiofrihed uomgængeligt. Sluttelig kræver Biskopperne øjeblikkelig Genoprettelse af Kirkens legitime Rettigheder og Frihed. (KNA).

i otte af Roms Fattigkvarterer og tager Børn op, som skal ud i de saakaldte »Daglejre«. Vognene mødes lidt senere ved San Paolo udenfor Murene og her modtages de unge Feriegæster af Lejrens Ledelse. En af disse Feriekolonier bærer Navnet »4. November« og her bliver hele Banden overdraget til 19 Lægfolk, en Præst samt fem Nonners Varetægt. Ved Ankomsten til Lejren hejses det italienske Flag, Nationsangen bliver sunget og efter en kort Morgenbøn styrer hele Koret sig saa over Morgenmaden. Dagen gaar derpaa med Svømning, Leg og Sang, og henunder Aften kører alle Ungerne saa hjem til Byen igen, brunet af Solen og opstemte og lykkelige.

En særlig stor Glæde hersker der i de Lejre, der er indrettet til lammede, hjertesvage eller tuberkuløse Børn. For disse smaa Patienter er et saadant fire Ugers Ophold simpelthen ensbetydende med fire Ugers Paradis. Disse smaa Stakler, der som oftest maa undvære den allermest nødtørftige Pleje, bliver behandlet som smaa Fyrster — de, som ellers er vant til at lide under, at de er »anderledes«, finder her sammen med ligesindede og smaa Lidelsesfæller. Og hvis det er rigtigt, at et Menneske maa have oplevet Glæde og Lykke i sin Ungdom for senere hen at blive lykkelig, saa finder disse smaa Feriegæster i de mange pavelige Feriekolonier den Glæde og den Lykke, som ethvert Menneskehjerte sukker efter.

Ny redaktør!

Med dette nummer forlader jeg Stafettens redaktørstol for ikke mere at sætte mig i den, men før jeg går, er det vel min opgave at sige farvel — og tak.

Tak til mine meget få, men til gengæld gode medarbejdere: paterartiklernes forfatter, som også nu ønsker at trække sig tilbage, Stafettens tidligere redaktør Oluf Bohn, stud. mag. Nybo Rasmussen samt Børge Berg og Carlo Hammann.

Tak til de dygtige typografer, som bestemt ikke har haft nogen let opgave.

Og tak til de læsere, som tålmodigt har pløjet sig gennem Stafettens spalter. Hvis de har haft udbytte af noget af det, som jeg har skrevet, skylder de ikke mig tak, men Ham, til hvis ære jeg har prøvet at skrive.

Hvis jeg har irriteret nogen ved mine skrivelser, agter jeg ikke at give dem nogen undskyldning derfor. Tværtimod. Jeg har ikke så meget skrevet for at behage mine læsere, som for at vække dem til eftertanke.

Hvis jeg har skrevet noget, som kan kritiseres, beklager jeg heller ikke det. »Hvis du ønsker at kunne hjælpe andre mennesker, så må du bestemme dig til at skrive ting, som andre vil kritisere,« skriver Thomas Merton i »Stilhedens Forjættelse«. Disse ord har jeg taget bogstaveligt.

Det eneste, jeg vil beklage, er hvis jeg har virket kedelig. I så fald har jeg for alvor svigtet. Sand katolicisme og kedsommelighed har nemlig intet til fælles.

I forvisningen om, at det vil blive vanskeligt at finde en dårligere redaktør, overlader jeg med sindsro stillingen til en anden — og ønsker på forhånd ham eller hende held og lykke med arbejdet.

Og hvis læserne så ville bede lidt mere for den nye redaktør, end de har gjort for mig, ja så skal der nok komme en god Stafet ud af det!

Zieler.

Ugens samtale

— Det er i grunden forbavsende at se, hvormed I katolikker hænger ved jeres kirke.

— Nåh — hvorfor da det?

— Jo, når man tænker på den himmelrørende forskel, der ned gennem tiderne har været mellem de idealer, som Kirken opstiller, og så den måde, som paverne, biskopperne, præsterne og de troende rent faktisk opfører sig på!

— Glem endelig ikke helgenerne, både dem med og uden 'Sankt'. Foruden alle de millioner, der årligt stræber efter at være gode katolikker —

dem kan du da ikke bare sådan uden videre feje til side!

— Næh, nej — men jeg tænker nu også mest på de mange lastefulde paver, der har været, og udelige bisper og elendige præster.

— Dine pile skyder langt over målet! Af de 258 paver, der fra Sct. Peter og til Pius d. 12. har ledet Kirken, har kun de 4—5 været »dårlige« paver.

— Jamen, så biskopperne og præsterne da! Slappe og indbildske! I at ikke alting indenfor Kirken er som ganske hævet over kritik i deres egne øjne!

— Jeg ved ikke, hvem du nærmere tænker på, men du kan bestemt ikke kende ret meget til vorre katolske præster, når du siger sådan.

— Det er selvfølgelig kun pænt af dig, at du vil forsvare prælaterne, men hvert fald ikke spor menneskelige og det burde være, kan du nu da ikke fragå.

— Nej, bevares — Kirken har ikke brug for nogen mands løgn.

— Jamen, hvorfor i alverden hænger I så alligevel ved den? Kan du forklare mig det?

— Jeg skal gerne prøve. Altså: vi kan sikkert hurtigt blive enige om, at den katolske kirkes lære er af en enestående fin karat?

— Ja — det må jeg indrømme, efter at jeg nu er begyndt at lære den nærmere at kende.

— Det er heller ikke mærkeligt. Den katolske religion er jo nemlig ikke noget, som mennesker har udtænkt, men Guds egen religion, som han selv har belært os om.

— Jamen, hvorfor så denne gabende kløft mellem læren og dens udøvere? Hvorfor denne hårrejsende mangel på kærlighed?

— Fordi vi kun er mennesker! Og tit nogle elendige eksemplarer af racen!

— Jamen; kunne Gud da så ikke sørge for, at i det mindste alle bisper og præster var helgener?

— Selvfølgelig kunne Gud det, men Gud lader nu engang ingen mennesker fødes som helgener. Vor stræben efter at blive virkelig gode katolikker er jo netop den opgave, som vi er blevet sat i verden for at løse. Det er livets formål for alle mennesker, ganske uanset profession eller stand.

— Jamen, de uheldige forhold må da pine og nage jer?

— Naturligvis beklager vi det dybt, men det slår os ikke ud. Hver glans, hver plet vil jeg bære, som falder på Kirkens navn!

— Og det må da få jer til at tvivle på lærrens sandhed?

— Absolut nej!! Eet er vi nemlig altid sikre på: Kirken er ufejlbarlig i sin forkyndelse af den sande religion. Og det er derfor Kirken, som vi skal holde os til, ligemeget hvad der sker!

— Hvordan kan I dog være så bombesikre på det?

— Fordi Vor Frelser selv har sagt det! — og han har forresten også forudsagt, at der ville komme forargelser.

— Hvad er det, som Kristus har sagt om, at den katolske kirkes lære altid vil være sand?

— F. eks.: »Se, jeg vil være med jer alle dage indtil tidernes ende«. Gud har selv lovet os, at helvedes porte aldrig vil få lov til at overvælde den kirke, som Han selv har stiftet, og som er bygget på Peter. Og Gud holder altid sine løfter!

Vidste du....

at en flok unge franskmænd har bestegt Mont-Blanc (4.800 m) sammen men deres præst og på bjærgets top sunget en højmesse for at nedbede fred mellem nationerne?

at en kapuciner lægbroder, der vil bruge sit liv på at apostolere blandt de vilde og farlige indianerstammer i Columbias jungler, som et første fremstød har ladet tusindvis af fotografier af sig selv kaste ned over indianernes byer fra en flyvemaskine?

at der både i Amerika, Frankrig og Holland findes musikinstututter, der giver undervisning i Ward-metoden, efter hvilken selv 5—6 års småbørn med lethed kan lære at synge gregorianisk?

- Lutz: Hvad ved vi om Guds eksistens? kr. 1,50
Sheed: Et kort over Livet kr. 3,00
Kieler: Troens Holdning kr. 1,00
Tilbeder vi Jomfru Maria? kr. 0,40
Guardini: Gudemoders Rosenkranz kr. 2,00
Guardini: Den ufødtes ret til at leve kr. 2,00
Geertz-Hansen: Hvorfra har Kirken sin Autoritet? kr. 1,00

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDOADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Den evige Ro's Moder

(Fortsat fra Forsiden)

de syv Ord, som Evangeliet har overleveret os fra hendes Mund, de er som Morgendug, der sagte perler ud over vort Livs ufrugtbare Mark.

Hun havde Andel i den evige Ro, der vælger frem af Vor Herres inderste Væsen. Derfor har han ogsaa taget hende til sig i sin Fuldkommenhed allerede inden denne Jords Dage er til Ende: hun er optaget i Himlen med hele sit legemlige og sjælelige Væsen — det er Marias Optagelse. Hun hviler i Guds evige Ro. »Vi skal hvile, vi skal se, vi skal elske, vi vil blive salige uden Ende«, siger den hellige Augustin om Himlen i Slutningen af sit store Værk »De Civitate Dei«.

Og denne »Guds Stad« skal straalende ind i »denne Verdens Stad«, Guds Stads Dronning, det er den straalende Glans, der ordner, formilder, forklarer, beroliger og hylder vor Tilværelse med fredfyldt Mening: at vi bliver

i Stand til at leve saaledes, at vi midt i denne vor Tilværelses Foranderlighed ikke taber vort Maal af Syne: den evige Ro.

B. A.

J korte Træk -

En ledende italiensk Kommunist, der har været Partifunktionær og Fører for »Italiens unge Pionerer« paa Sicilien, er traadt ud af Partiet og har i et Brev til Paven bedt om Undskyldning for sine tidligere Angreb paa Kirken (KNA).

Rituskongregationen har i et Dekret bekendtgjort, at der er indledt Skridt til Beatifikation af Ozanam (KIPA).

En japansk Katolik har tilbudt at ville finansiere Omkostningerne ved Oprettelsen af et nyt og meget paa-kraevet Sogn i den japanske Hovedstad. Planen forudser Opførelsen af Kirke, Skole og Præstegaard (KNA).

Den apostoliske Vikar i Labrador, Biskop Lionel Scheffer, udtaler for ganske nylig i et Interview, at den industrielle Udvikling i Nordalaska er mere til Skade end til Gavn for Eskimoerne. Eskimoerne er ikke modne til denne ny Tilværelse. Bjærgværksdriften giver Eskimoerne Penge mellem Hænderne — som de slet ikke forstaa at anvende, men derimod ganske hemningsløst anvender til Køb af alle mulige Ting, først og fremmest Alkohol (KIPA).

Den engelske katolske Lægmandsorganisation »Catholic Union« betegner i sin Aarsberetning den diplomatiske Forbindelse mellem Storbritannien og den Hellige Stol som utilstrækkelig i det lange Løb. Storbritannien har akkrediteret en Gesandt ved Vatikanet, medens der ikke er en apostolisk Nuntius i London. Den apostoliske Delegat i England har ikke diplomatisk Rang. »Catholic Union« peger paa, at adskillige ikke-kristne Lande har fundet en Løsning paa dette Spørgsmaal, idet de har ladet en Internuntius faa diplomatisk Aggrement (KIPA).

<p>Horsens</p>	<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen aut. Installatør »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langellmie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Leverandør til Sct. Maria Hospital Poul HENRIKSEN <i>Raadhusforret</i></p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Kai Jensen & Poul C. Thim Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.

14. S. 11. Søndag e. Pinse (691—63); 2. Bøn: St. Eusebius ([47]); 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
15. M. JOMFRU MARIÆ OPTAGELSE I HIMLEN (1044—106); Præf. (522).
16. T. St. Joachim, Jomfru Mariæ Fader (1047—107); Præf. (522).
17. O. St. Hyacinthus (1049); 2. Bøn: Mariæ Optagelses Oktav (1044), 3. Bøn: Oktav af St. Laurentius (1049); Præf. (522).
18. T. † 4. Dag i Jomfru Mariæ Optagelses Oktav (1044—106); 2. Bøn: St. Agapitus (1050), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522).
19. F. St. Johannes Eudes ([46]); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
20. L. St. Bernhard (1050); 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
21. S. 12. Søndag e. Pinse. — I Dag højtidelig holdes:
(hvid) Jomfru Mariæ Oplagelse i Himlen.

Sankt Ansgars Kirke.

15. august: Mariæ optagelse. Kl. 7, 8 og 10: Stille messe, kl. 20: Levitmesse med prædiken.

Søndag den 21.: Kl. 8: Højmesse med prædiken, der transmitteres. Kl. 10: Stille messe med prædiken.

Der ventes med Spænding paa Pavens Afgørelse af hvor den næste eukaristiske Verdenskongres skal afholdes. Paa kompetent kirkelig Side menes der at Valget staar mellem Tyskland, Panama eller Afrika (KIPA).

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristnes sammenslutning med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.

Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.

Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.

Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lütters Thomsen, Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ny udkommen:

St. Alfonsus af Liguoris

Daglige Besøg

ved Alterets helligste Sakramente samt daglig Hilsen til den saligste Jomfru Maria.

Indbunden Kr. 3,00. 3. Udgave.

ST. ANNÆ KIRKES FORLAG

København S.

DØDSFALD

R.I.P.

Min kære mand

prokurist G. Jensen

er død mandag 1. august 1955 vel forberedt med kirkens nådemidler.

Den afdøde anbefales til de troendes forbøn.

Elvira Jensen.

Børn, svigerbørn og børnebørn. Bisættelsen har fundet sted.

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiohshjem

Den Hellige Fader om Præstemanglen i Sydamerika

»Det moderne Fremskridts Midler, der ofte anvendes i det Ondes Tjeneste, bør og maa i anstændige Menneskers Hænder blive til en Triumf for Dyden og Sandheden«. Dette er Indholdet af et Apostolisk Brev, som den Hellige Fader har tilstillet Kardinal Adeodata Piazza, der i Øjeblikket deltager i de sydamerikanske Biskoppers fælles Konference.

Paven taler om den bitre Forfølgelse, som Kirken er udsat for i saa mange Egne af Verden. Ej heller i Sydamerika har det skortet paa Overgreb mod Kirken, men hidindtil er det dog ikke lykkedes at besejre Kristi Kors.

Paven beskæftiger sig derpaa indgaaende med Problemet Præstemanglen. Han peger paa Virkningerne af Love og Foranstaltninger som fører til Formærkelse af de religiøse Sandheder, til Efterladenhed i Samfundsmoralen og til Ødelæggelse af det offentlige og private Liv. For at modarbejde Præstemanglen kræves der — understregede Paven — stort Mod og stærk Kraft, Samling af alle forhaandenværende Kræfter og Iagttagelse af alle nyere Former og Metoder indenfor Apostolatet. (KNA).

KATOLSK REJSER

27. SEPT
12 DAGE

ITALIENS PERLER

600,00
KRONER

Med pastor N. R. M. Oppermann som gejstlig leder og E. B. Rasmussen som rejseleder arrangeres denne katolske pilgrimsrejse med tog til Italien — netop på den årstid, hvor klimaet er behageligst. Tilmelding bør ske snarest, da rejser ikke kan doubleres. Program fås hos:

ROMA FIRENZE ASSISI

Fem dage i Den evige Stad med bl. a. besøg i Peterskirken og Vatikanet. Mulighed for Capri-udflugt.

To dage i Niels Steensens by. Besøg ved Stenos grav, messe i San Lorenzo kirken og besøg i Uffizi Gallerierne.

To dage i Den hellige Frants' verdensfjerne by. Besøg i San Francesco kirken og San Damiano klostret.

VESTERBRO-VAJING NORDTURIST MINERVA 4201
GADE 6 D

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Har De nogensinde tænkt paa, om De ikke kunde være med til at realisere hosstaaende Slogan — ved f. Eks. at lade et venligt Ord om Ugebladet

falde til en Trosfælle, der ikke holder Bladet, men som maaske blot skal have netop D e r e s lille Puf for at blive Abonnent?

Aarhus

I. P. Sørensen

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER
Telefon 2085
HANS BROGESGADE 15
Lev. til Sct. Josefs Hospital

STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke
vi fører kun det bedste

TELEFON 24387

Leverandør til de katolske institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelsselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

**AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG
HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS**

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Bülowsgade 60

Leverandør til Sct Josefs Hospital

V. Svenstrup . Telefon 21557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenpl.

Lev. til Sct. Josefs Hospital

Katolske Begravelser - Ring til 22868

H. J. Madsens Begravelsesforretning

Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus

JUHLS Farvehandel
FR. ALLE 98 TELEF. 9077

Malervarer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Fajance-Varehuset A/S

Ryegsgade 23 . Telefon 21924

Leverandør til de katolske institutioner

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILJND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Tlf. 21577

Næstved

BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE

R. SØRENSEN Østergade 7
Telf. 130

Leveres over hele landet

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Flæsk -
Paalæg - Smørbrød
Torvestræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Wilh. Krüger

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 . Telefon 2117

Lys - Kraft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik

Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525

(2 Ledninger)

Tapeter og Malervarer

Claudi Hansens Eftf.

Jernbanegade 3 . Tlf. 60

Leverandør til de katolske Institutioner

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømrermester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818

Leverandør t. de kat. Institutioner

N. Juel Pedersen Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ng Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31

Lev. til de katolske Institutioner

LI. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Muremester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

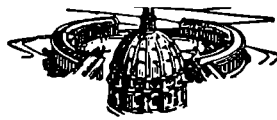
Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør
Riddergade, Telf. 663

Første Paveaudiens i Castelgandolfo

Den Hellige Fader har afholdt den første offentlige Audiens i Castelgandolfo. Pilgrimme fra alle Verdenshjørner deltog i Audiensen i Sommerresidensens Gaard, hvor Paven rettede nogle faa Ord til de fremmødte og meddelte sin Velsignelse (KNA).

URBI ET ORBI

Hemmelighedsfuldhed omkring Mindszenty

Da Konferencen i Genève aabnedes, gik der gennem Verdenspressen en sensationel Meddelelse om Kardinal Mindszentys »Løsladelse«. Nu er der gaaet en rum Tid siden Møderne i Genève og der forlyder — begribeligvis — stadig intet nærmere om Kardinalen, hans Helbredstilstand, hans Opholdssted o.s.v. Den proklamerede »Frihed« vilde jo iøvrigt ogsaa have medført, at Kardinalen havde kunnet sætte sig i Forbindelse med den Hellige Stol og med andre Kardinaler. Forskellige Formalister har gjort Forsøg paa at opnaa Forbindelse med Kardinal Mindszenty, men ingen har haft Held med sig. Ved telefonisk Henvendelse til Ordinariatet i Esztergom svarer der blot: Kardinalen er ikke her, og vi ved ikke, hvor han er (KIPA).

Fordelene og Ulemperne ved katolske Partier

„De Internationale Katolske Samtaler“ i San Sebastian afsluttet

De »Internationale katolske Samtaler«, der i Aar fandt Sted for tiende Gang og som denne Gang afholdtes i San Sebastian i Spanien, beskæftigede sig umiddelbart inden Afslutningen med Spørgsmaalet: Fordele og Ulemperne ved særskilte katolske (politiske) Partier. Chefredaktøren for det belgiske Maanedsskrift »La Revue Nouvelle«, Laloire, fremhævede Farerne ved et rent katolsk Parti. Almenheden vilde i dette Tilfælde være tilbøjelig til at overføre deres Bebrejdelser mod et saadant Parti paa Kirken, og Kirken vilde derfor stadig løbe den Risiko at blive draget ind i Problemer, som den ifølge sit Væsens Natur slet intet havde at gøre med. Katolske Partier var der hvor de eksisterede »et nødvendigt Onde«, hvor Katolikkerne ikke var i Stand til at realisere deres politiske Idealer paa anden Vis. Og naar der engang eksisterede et politisk Parti, saa var det meget risikabelt at opløse dette.

Ogsaa de franske Deltagere i Møderne repræsenterede den Anskuelse, at det maatte være muligt at dyrke specifik katolske Interesser uden at have et særskilt katolsk Parti. Kirken burde trække sig tilbage til de rent religiøse Omraader og til Gengæld overlade Lægfolk den politiske Arena.

Ved Behandlingen af det argentinske Spørgsmaal indtraf der en Episode ved Møderne. En argentinsk Præst, som efter Programmet skulde have skildret Situationen i Argentina, nægtede at holde sit Foredrag — med den Motivering, at de spanske Blade havde givet misvisende Referater af de foregaaende Dages Samtaler. Situationen i Argentina var for delikat til at udsættes for lignende Misforstaaelser i Pressen.

Udtalelserne af Professor Dubarles fra »Institut Catholique« i Paris hilstes med kraftigt Bifald. En Ikke-Katolik kunde daarlig begribe — udtalte Professoren — hvorfor Kirken i det ene Tilfælde indtager en neutral Holdning, medens den i et andet Tilfælde forsvarede, hvad den kalder sine Rettigheder. Dette burde Katolikkerne, især i de Lande, hvor de lever mellem mange anderledes-Troende, ikke glemme. Naar Katolikker kommer sammen med

Pavebrev i Anledning af det forestaaende

Ignatiusjubilæum

I Anledning af 400-Aarsdagen for den hellige Ignatius af Loyolas Død (1556), har den Hellige Fader tilsendt Jesu Selskabs General, Pater J. B. Jannssens, en Skrivelse, der indledes med Ordene »Med stor Glæde« og hvori Paven lykønsker Jesu Selskab med dets store Grundlægger, hvis Aand nu har levet videre i hans Sønner gennem 400 Aar. Paven erindrer derpaa om den Velsignelse og Betydning, som den hellige Ignatius' Eksercitiobog har udøvet, og sluttelig udtrykker Paven Ønsket om, at Jesu Selskab ogsaa i Fremtiden maa overleve alle Storme og Vanskeligheder (KIPA).

I Spanien indledes 400-Aars Jubilæet paa Helgenens Mindedag 31. Juli. Spanien vil i det kommende Aar mindes sin store Søn, og en Komité, bestaaende af Repræsentanter for Kirken, Staten og Jesu Selskab vil organisere Aarets løbende Jubilæumsfestligheder.

Goa ikke et religiøst men et politisk Problem

I sidste Uge offentliggjorde »Osservatore Romano« en autoritativ Udtalelse om Goa-Problemet. Der blev heri givet Udtryk for Haabet om, at det snarest muligt maatte lykkes at naa til en fredelig Løsning i dette Spørgsmaal samt at man fremtidig maatte kunne undgaa enhver Form for Voldshandlinger. En Appel til Magtanvendelse er og bliver beklagelig og forkastelig, skriver Bladet, ikke mindst netop nu, hvor man foretager alle tænkelige Anstrengelser for Verdensfreden. »Osservatore Romano« fremhæver til Slut, at Goa-Spørgsmaalet aldeles ikke er et religiøst, men derimod et politisk Problem (KIPA).

Der er lang Vej endnu!

„Osservatore Romano om Flyvekatastrofen over Bulgarien

»Osservatore Romano« har i den foreløbne Uge fremsat nogle Kommentarer til Nedskydningen af Flyveren med de israelske Emigranter over Bulgarien. Bladet minder om Edens Tale for nylig vedrørende Vanskeligheder i Rejssetrafikken og udtaler, at Tildragelsen understreger Edens Ord paa en meget tragisk Maade. »Osservatore Romano« fremhæver derpaa tre Punkter: Det er paafaldende, hvorledes Bulgarien overvaager sit Luftrum. Det er betegnende, at Kominform-Pressen fortier Tildragelsen, og — endelig — det er ligesaa betegnende, at USSR ikke har nedlagt nogen Protest, omendskønt ogsaa russiske Statsborgere er omkommet ved denne Lejlighed. Alt dette viser, slutter »Osservatore Romano«, at der stadig er en lang Vej til den virkelige Fred. Men saafremt de 58 Ofres tragiske Død kan faa Verdensopmærksomhedens Øjne op for dette Problem, saa har deres Død ikke været forgæves (KIPA).

Engelsk Protest mod Fødselskontrol

De katolske Sygeplejersker i England har udsendt en harmdirrende Protest som Følge af, at Foreningen til Fødselskontrol, »The Family Planning Association« har faaet Tilladelse til at oprette særlige Kliniker. Denne Tilladelse er blevet givet af Amtforvaltningen for Hospitalet i Chester-området. Foreningen af katolske Sygeplejersker (der omfatter rundt regnet Halvdelen af alle Sygeplejersker i England) konstaterer i denne Anledning, at de katolske Sygeplejersker agter at nægte

Ikke-Katolikker til Samtaler, burde de stadig huske paa, at Kirken ogsaa for Katolikker selv er og bliver et Mystorium (KNA).

deres Medvirken ved de af Foreningen for Fødselskontrol ledede Foretagender, idet disse afvises af den katolske Kirke. De katolske Sygeplejersker henviser til, at de sandsynligvis vil komme til at staa overfor en alvorlig Tilvækstkrise inden for deres Fag, idet katolske Forældre næppe vil lade deres Børn arbejde i Institutioner, indenfor hvilke der propaganderes for Fødselskontrol. Langt den overvejende Del af Sygeplejerskerne i England kommer fra katolske Kredse (KIPA).

Katolsk

Ugeblad

21. August 1955

103. Aargang

Nr. 34

Den apostoliske Succession

»Aktuel Badebetragtning«

3 Jesuitter-Jubilarer

Protestanten, der reddede
Pavens Liv

Kardinal Mindszenty
i Frihed?

For ikke saa mange Aar siden levede Katolikker her i Landet en Slags Ghetto-Tilværelse. Som Katolik var man faktisk sat udenfor det almindelige borgerlige Samkvem, man var en sær Fyr og blev behandlet som saadan. Det havde sine alvorlige Ulemper, men ogsaa visse Fordele. Man bliver ikke saa let smittet af et fremmed Milieu, naar man aandeligt er tvunget til at bo i en Ghetto.

Dette har ændret sig uhyre meget, og det er vi glade for. Katolikker akcepteres stort set som lige saa gode Borgere som alle andre, man omgaa

os, respekterer os og lytter gerne til os — naar vi ikke ligefrem taler om Religion, og selv i saa Fald lytter man mere end før. Det er som sagt godt, men har den Skyggeside, at vor Svaghed ikke længere beskyttes af Ghettoens Mure. (Vi siger med Vilje ikke, at det er en Fare for »de svage iblandt os«, men at det er en Fare for »vor

Svaghed« — enhver af os har sine svage Sider, og den som staar, gør vel i at se til, at han ikke falder).

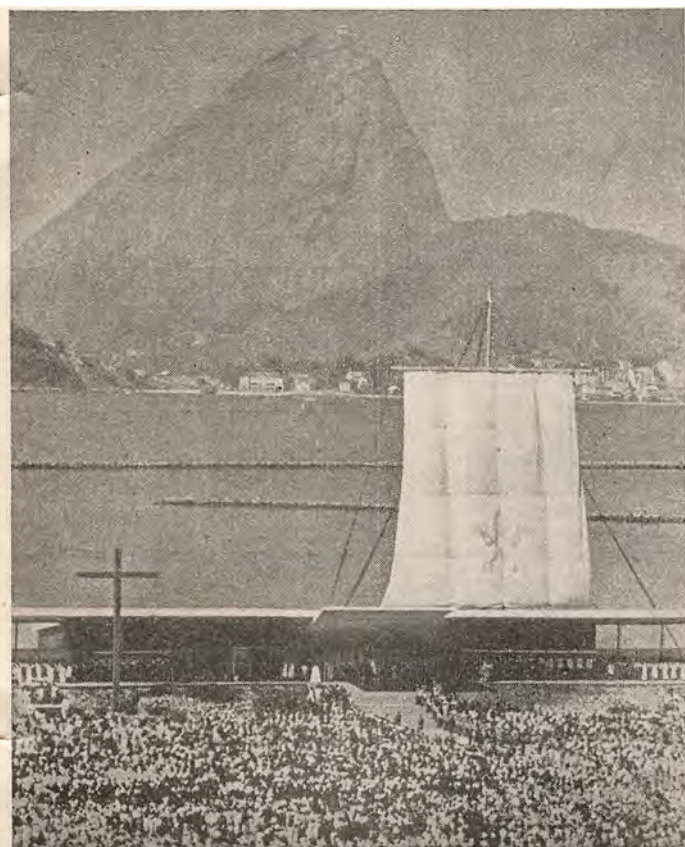
Samtidig er der sket en anden Udvikling, som gør Faremomentet større. I den moderne Tilværelse er der flere fremherskende Synspunkter og Sædvaner, som er i Modstrid med, hvad katolsk Tro kræver — flere end der var for f. Eks. en Menneskealder siden. Man behøver blot at tænke paa saadanne Fænomener som den almindelige Holdning overfor Skilsmisser, overfor Børnebegrænsning og Fosterdrab. Paa flere og flere Punkter maa vi erkende, at saadan bærer alle andre sig ad, men Katolikker ikke — det og det tillader Landets Love, men ikke Guds, som har Førsteretten. Det var nemmere at fastholde dette, hvis vi var afsondrede fra andre. Som Forholdene nu er, kræver det baade en ordentlig Viden om Kirkens Krav og deres Begrundelse, og en hel Del Karakter.

Det er givet, at vi Aar for Aar lider mange smertelige Frafald. Det er yderst sjældent et Frafald fra Kirken til en anden Tro. Næsten altid er det et Frafald fra Troen til Milieuet. Det er en Hovedopgave for os at bekæmpe dette Tab. Ingen vil formentlig ønske os gennet ind i tidligere Tiders Ghettoer. Men saa er der ingen anden Udvej end at ruste os til Kampen mod det mere og mere trosfremmende Milieu.

Og her er det sørgeligt at tilstaa, at mange af vore unge (og ikke alene de unge) er saa temmelig uvidende om, hvad Kirken lærer paa de Punkter, hvor den kræver, at vi gaar imod Milieuets Strømninger. Mange aner simpelthen intet om, at de ikke maa foretage sig, hvad »man« glat væk gør uden daarlig Samvittighed.

Vi er ude af Ghettoen, men i Verden, der er blevet endnu mere farlig end Verden altid er. Katolsk Oplysning — ikke for Specialister og for dem, der lever i Verden med Klosterlængsler, men for Hvermand — er en første Opgave for os.

En Hovedopgave

Fra den nylig afsluttede 36. Eukaristiske Kongres i Rio de Janeiro: Festpladsen med »Kirkens Skib« med det pavelige Sejl. Paa Festpladsen var der Siddepladser til en halv Million Mennesker.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

**SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET**

**- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!**

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCE-
RERNE

Hvilken Kirke har den apostoliske Succession?

Er den engelske, svenske og danske kirke i besiddelse af den apostoliske succession? Efter Peters 1. brev 25, 9 er alle troende et helligt og et kongeligt præstedømme. Har Luther så ikke ret, når han siger, at all, hvad der er krøbet ud af dåben, kan rose sig af at være indviet til præst, biskop og pave? Er den apostoliske succession ikke overflødig og et gammelt levn uden betydning?

Hvorledes gik det med forbindelsen med kirken i England, Sverige og Danmark? Beholdt de den apostoliske rækkefølge og forandrede blot læren? I England erklærede parlamentet i 1559, at dronning Elisabeth havde fået den højeste åndelige og verdslige myndighed. I kraft af denne magt brød hun fuldstændig med Rom og den gamle religion. Hun ønskede nye biskopper og fik fire frafaldne biskoper til at vie en ny ved navn Parker. Bispeformlen ved vielsen var så vag og løs, så man tvivler på, om det var hensigten at foretage en egentlig vielse. I hvert tilfælde var det ikke hensigten at vie en katolsk biskop i før-reformatorisk forstand. Derfor kan denne vielse ikke anerkendes.

I Sverige brød Gustav Vasa i 1524 forbindelsen med Rom. Katolikker blev henrettet uden proces. Den første protestantiske biskop blev viet af en katolsk biskop ved navn Petrus Magni. Rent materielt har Sverige bevaret sin succession, men vielsen foregik kun af frygt for kongens grusomheder. Man har nemlig et brev fra 1531, hvori de to katolske biskopper, der foretog vielsen, med underskrift og segl erklærer, at vielsen er magtesløs og ugyldig. En vielse foretaget under pres af tortur eller dødsstraf er ugyldig.

I Danmark har dette problem om succession aldrig været brændende, da der ikke er tvivl om, at man ved statskuppet 1536 fuldstændig brød med Rom. Selv ordet biskop afskaffede man og erstattede det med superintendent. Fra Tyskland fik man en præst ved navn Bugenhagen, der »viede« de 7 superintendent.

Selv om Luther kalder den katolske præstestand for en køn løgn og hykleteri, er hans begrundelse for den ny præstestand dog meget svag. (I. Pet. 2, 9). Både i det gamle og ny testamente taler man om et usynligt og synligt præstedømme. Alle døbte hører til det usynlige præstedømme og skal ofre alt det gode de gør til Guds ære f. eks. bøn, arbejde og lidelse. Til det synlige præstedømme hører de, der har modtaget præstevielsen (Rom 12, 1), der bemyndiger til frembærelse af messeofret og uddeling af sakramenter.

Derfor kan den apostoliske rækkefølge ikke undværes, og den kan ikke erstattes af menigheden, eller derved, at man tager en ud af menigheden og befaler ham at udøve denne magt. Apostolisk betyder, at den sande kirke

er den kirke, som Kristus overdrog sine apostle at oprette under Peters førerskab. Kristus valgte selv 12 apostle og indsatte Peter som deres øverste og befalede dem at bringe hans guddommelige lære ud til alle nationer og indtil verdens ende (Mt. 4, 18—22). Den sande kirke er apostolisk i sin oprindelse, i læren og i hyrdeembedet. Som faderen har sendt mig, således sender jeg jer (Joh. 20, 21). Forkynder den sande lære (Joh. 14, 26).

Giver gavnlige forskrifter (Ap. G. 15, 28).

Til apostolisk rækkefølge hører også jurisdiktion. Herved forstås en viet biskops rettmæssige udnævnelse til at styre et bispedømme, en udnævnelse, man hverken kan tage selv eller modtage af en menighed. Jesus, som af faderen har fået magt over alle mennesker (Joh. 17, 2) kan give denne magt videre til hvem han vil. Han gav denne magt eller jurisdiktion til apostlene, og disse gav den videre til deres efterfølgere, der kun findes i den katolske kirke. Derfor findes der kun en kirke, der har apostolisk succession og jurisdiktion, nemlig den romersk-katolske kirke.

12. Søndag efter Pinse

21. August 1955

»MIN SJÆL HØJLOVER HERREN«

Den 15. august (og søndagen derefter) højtideligholder vi den saligste Jomfru og Guds Moder Marias hellige død og hendes optagelse i himlen med legeme og sjæl, der kort tid efter døden blev genforenet. I Guds evige rige synger hun nu til Herrens pris sin lovsang: »Min sjæl højlover Herren«. Hun takker for, at den Allershøjeste har gjort hende til det store tegn på himlen; hun takker for den herlige krone, som han har sat på hendes hoved, og for den trone, som han har rejst for hende, fordi hun i al evighed skal være englens dronning og for de troende på jorden den mægtige og milde forbederinde og beskytterinde, så længe de er på deres farefulde pilgrimsfærd til deres endelige bestemmelsessted. Det var den tros- overbevisning, som den katolske Kirke har værnet om lige fra oldtidens dage. Men den 1.11.1950 fik læren om Marias optagelse i himlen ikke blot med sjælen, men også med legemet, sin højeste sikkerhed ved Pius XII's dogmatisering.

Lad nu mindet om dette være anledning til at gøre os klart, hvilken stor betydning Marias optagelse i himlen har for alle Kirkens børn. Den fest anskueliggør nemlig og garanterer for vort kristne håb om, at der »kommer den time, da alle de, der er i gravene, skal høre Guds Søns røst og de skal gå frem: de, som har gjort det gode, for at opstå til livet, men de, som har øvet det onde, for at opstå til dom«. (Jo. 5, 29). »Han vil da forvandle vort fornedrelegeme og give det samme skikkelse som hans herligheds-legeme«. (Fil. 3, 20). Vort dødelige legeme ifører sig udødelighed, så Skriftens ord opfyldes: Døden er opslugt og sejren er vundet«. (I. Kor. 15, 54 f.). »Og så skal de retfærdige gå ind til det evige liv«. (Mt. 25, 46) »og stråle som solen i deres Faders rige«. (Mt. 13, 43).

Hvad vore hellige bøger således lover os for tidernes ende, er et overvældende bevis på Guds godhed og magt. Det må fylde vore hjerter med glæde, tryghed og længsel. Men Gud ville ikke tilsige os dette med ord alene. Han illustrerer det også med to eksempler. Det ene er vor Frelser Jesus Kristus selv, der i sin opstandelse forenede sjæl og legeme igen og opfor til himlen til tegn på, hvad vi har at vente, hvis vi lever og dør som hans ægte disciple. Det andet eksempel, der skal vise, på hvilken måde vor Frelser vil berede os et sted i sin Faders hus med de mange boliger, er den velsignede blandt kvinder. Hun skulle repræsentere det kvindelige køn og være forbilledet for dette. Det er denne dobbelte garanti, vi har, som dagen i dag skulle minde os om.

Lad os da sammen med hele Kirken juble og sige Gud tak for al hans godhed og alle hans velgerninger, ganske særlig for den, der skal blive os til del ved tidernes ende. Men lad os også bruge vore øjne og betragte hele verdens dronning, det store tegn på himlen, Maria, kvinden med solen som klædebon og med månen under fødderne og med en krans af tolv stjerner på hovedet. Det er den herlighed, som alle Kristi disciple skal få del i, hvis de har været målbevidste i deres jordelivs dage, d.v.s. i deres prøvetid.

Den hellige Petrus Canisius skriver om denne betingelse: »Hvor det gælder om at opnå dette liv, må den virkelig troende aldrig mene, at nogen fromhedsøvelse kunne være hård, nogen møje besværlig, nogen smerte bitter, nogen arbejds- og lidelsestid lang og pinefuld. Hvis det nemlig er således for mangan en, at han ikke kender noget mere behageligt og attråværdigt end det jordiske liv, skønt det er fuldt af elendighed, hvor meget højere bør vi da ikke sætte det liv, som ikke længere kender til eller må frygte for noget ondt, men tværtimod strømmer over af udsigelig store himmelske glæder uden ende, og af fryd og salighed uden grænser og ophør!«

Fr. Küpferte S.J.

3 Jesuitter-Jubilarer

Ikke mindre end tre af vore Præster kan 27. August fejre 25-Aarsdagen for deres Præstevieelse, og det til og med tre Jesuitter, nemlig Patrene Chr. Lønskov, Jos. Laux og Johs. Schumacher. Samtlige tre Patres hører til den Stab af velanskrevne »Sognegejstlige«, som Jesu Selskab mønstrer her i Danmark, og samtlige har de været eller er knyttet til det store Aarhus Sogn, hvor Jyden P. Lønskov samt P. Laux stadig virker. Fælles for dem alle tre er det uegennyttige og selvopofrende Arbejde, som de har ydet i de forløbne 25 Præsteaar, og — ligeledes fælles — er den Kærlighed til Gudsmoders Sag, der er Ledetråden i deres Arbejde. P. Lønskov har endvidere i de senere Aar med Held været taget Redaktionen af den danske Udgave af den verdensomspændende »Jesu Hjertes Budbringer« og gjort Tidsskriftet til en værdig »Broder« til dets mange udenlandske Kolleger.

Et »Til Lykke« til en Præstjubilær vilde være en hel Misforstaaelse, dersom det ikke er ledsaget af en Tak, og en Tak er tom, naar den i dette Tilfælde ikke samtidig er en Tak til Gud for tre af hans Præsters uegennyttige Virke gennem 25 Aar. De tre Solv-jubilarer vil formentlig paa deres Fest-

NOTER

Radiogudstjeneste

Søndag 21. August Kl. 8.05 transmitterer Statsradiofonien Højmessen fra Sct. Ansgars Kirke i København. Det er Sognepræsten, Pastor Kj. Geertz-Hansen, der celebrerer, og Pater L. Brunicardi CSsR, som prædiker.

Valfarten til Haraldsted

Den hævdvundne gamle Haraldsted-Valfart finder igen i Aar Sted først i næste Maaned, Søndag 4. September. Det vilde være baade Synd og Skam, dersom denne Tradition efterhaanden skulde forsvinde, og man kan derfor ikke noksom anbefale Tilslutning hertil. Der vil igen i Aar blive sørget saavel for evt. Transport for ikke saa habile Pilgrimme samt for Forplejning ved Ruinen. Valfarten kalder ikke blot paa vore unge Katolikker, men paa Trosvællere i alle Aldre, og evnt. praktiske Oplysninger meddeles beredvilligt af Sognepræsten i Ringsted, hvor-

dag erfare, at dette Virke ikke er gaaet upaaagtet hen, og Ugebladet vil til sin Tak knytte et Ønske om endnu mange og velsignede Præsteaar — til Gavn for Kirken i Danmark. R.

fra Valfarten udgaar. (Adr. Sct. Knuds Kirke, Sct. Knudsgade 19, Ringsted, Tlf. Ringsted 392).

*

Vedrørende »Verdensorganisationen af katolske Kvinders« forestaaende Kongres i København henvises til Programmet andetsteds i Bladet.

54. Davidssalme

FORFULGT AFFJENDER FORRÅDT AF EN VEN

1. Personlige lidelser.

1. Til sangmesteren. Med strengespil. En visdomssang af David.

2. Lyt, o Gud, til min bøn, vend dig ikke bort fra min tryglen.

3. Agt på mig og bønør mig. Jeg er helt forvirret af min angst, jeg rædtes ved min fjendes tilråb og syndens støj.

4. Thi de vælter ulykker over mig og i deres vrede angriber de mig.

5. Mit hjerte er uroligt i mig, og dødens angst er faldet over mig.

6. Frygt og bæven falder på mig, rædsel og gru tildækker mig.

7. Jeg siger: O hvis jeg havde vinger

ORIENTERING

»Aktuel Badebetragtning«

(Sluttet fra sidste Uge)

Naar Talen er om den moralske Fare ved fælles Badning, saa mener man dermed Risikoen for Kyskheden, men i Forbindelse hermed tillige ogsaa for den anden Dyd, der er uløseligt forbundet med Kyskheden og almindeligvis betragtes som dennes stærkeste Værn og særlige Pryd, nemlig Blufærdighedens Dyd. Tillmann beskriver Blufærdigheden som »det enkelte Menneskes viljefaste Beslutning, som sætter ham i Sand til i hele sin indre Holdning (Tanke, Fantasi og Begær) saavel som i sin ydre Opræden at holde alt det borte fra sig, som vilde kunne krænke Skamfølelsen og ægge Drifternes«.

Der kan for os Kristne ikke være Diskussion om, at Kyskheden og Blufærdighedens Dyd skal bevares og øves for enhver Pris. Det er jo en absolut moralsk Pligt, som har sin Rod i Menneskets Væsen og Værdighed. Alene af den Grund bliver de, der ser med mildere Øjne paa Fællesbadningen, heller ikke trætte af at fordømme alle de med den forbundne Tøjlesløsheder og at forlange en passende Orden og Kontrol med Badelivet. Det er da til syvende og sidst Spørgsmaalet, hvorvidt Fællesbadet i sig selv er en Krænkelser af Blufærdigheden, d.v.s. om det faktisk krænker den menneskelige Skamfølelse, for saa vidt denne er nedlagt i ethvert normalt Menneske som et naturligt Anlæg. Var dette Tilfældet, maatte man under alle Omstændigheder afvise Fællesbadet, og ingen Ændring i de almindelige Sæder

vilde da kunne ændre noget derved.

Det forekommer os i denne Forbindelse værdt at lægge Mærke til, hvad den kendte Münchener-Moralteolog Franz Walter skrev allerede i 1910 om den menneskelige Skamfølelses Forandringer: »Det forholder sig med Skamfølelsen som med Erkendelsen af Naturretten. Paa samme Maade som de højeste Principper her er evidente, saaledes optræder Skamfølelsen paa den ene eller den anden Maade hos ethvert Menneske og forbyder visse Handlinger og visse Undladelser. Men ligesom Individerne, Tidernes og Nationernes Forskellighed gør sig gældende i de af Naturretten afledte Følgeslutninger, saaledes viser ogsaa Skamfølelsens nærmere Udformning hos den enkelte en meget stor Evne til Forandring«⁵⁾. Denne Udtalelse kan faktisk bevidnes med lige saa mange Eksempler fra Kulturhistorien som man kan ønske sig, Eksempler, der ofte virker groteske paa os. Vil man fremholde, at denne Skamfølelsens Evne til Forandring maa tages i Betragtning i Spørgsmaalet om Fællesbadning, vil man først og fremmest henvide til vor Tids vidtstrakte Tilvænnning, eller maa ske bedre sagt Afstumpning overfor seksuelle Pirringmomenter.

Dette gør Schöllgen opmærksom paa hvor han taler om Betydningen af den usociale Pirringstærskel«. Han fastslaaer, at i vore Dage ligger Pirringstærsklen for Seksualdriften højt, og der er kun et ringe Felt, paa hvilket Pirringen lige netop er mærkbar. Der foreligger altsaa en udpræget Afstump-

ning. »Mange vil maaske forbausset henvide til, at hele vort Liv uden for Hjemmet jo dog præges af en seksuel Atmosfære. Der findes knapt nok en eneste Forretningsreklame, som ikke benytter sig af »sex-appeal« — for slet ikke at tale om Billedblade og lignende. Fuldstændig rigtigt, men vi mærker næppe noget derved, bortset fra de helt unge, der lever i den indre Uro.« Den seksuelle Drift har ligesom andre Drifter sin Pirringstærskel. Bydes der paa let tilgængelige og ret stærke Pirringer, stiger Pirringstærsklen, og det bliver da sværere at fremkalde driftsagtige Ønsker. Omvendt daler Pirringstærsklen altid, hvor man forsøger at udsulte Driften. Her opstaar der Overfølsomhed. Forstaar man dette, er det let at se, hvorfor de samme Ting tager sig helt forskelligt ud paa forskellige Tidspunkter og hos forskellige Folkeslag som Følge af den foreliggende Tilvænningsgrad, og at ogsaa Blufærdigheden som naturlig Beskyttelsesdrift reagerer forskelligt. Man kunne derved undersøge, om ikke der ofte har foreligget en stærk Overdrivelse af den moralske Betydning af skiftende Paaklædningsmoder og selskabelige Skikke, specielt Badeskikkene.

Vigtige Forbehold

Nu maa man imidlertid undgaa enhver Form for Misforstaaelse. Og selv om Tilvænnings Faktum synes at forbyde, at man generelt erklærer Fællesbadet utilladeligt og syndigt, behøver det dog ikke at indebære en Billigelse af den moderne Afstumpningsproces og ej heller være ensbetydende med at man er blind for de dermed forbundne moralske Farer. Man maa

⁵⁾ Franz Walter: »Der Leib und sein Recht im Christentum«, S. 384, Verlag Ludwig Auer, Donauwörth 1910.

som en due, fløj jeg bort for at finde hvile.

8. Ja, langt bort ville jeg flygte og blive i ørkenen.

9. Skyndsomt søgte jeg mig et tilflugtssted for den rasende storm og uvejret.

II. *Oprør i byen og en vens troløshed.*

10. Forvir, Herre, og split deres tunge-gemål, thi jeg ser vold og splid i byen.

11. Dag og nat går de rundgang på dens mure, uret og voldsfærd råder i dens indre.

12. Baghold er i den indre by, uret og svig viger ikke fra dens torv.

13. Hvis en fjende har hånet mig, kunne jeg have båret det; hvis en, som hader mig, havde rejst sig imod mig, kunne jeg have skjult mig for ham.

14. Men nu er det dig, min ligemand, en ven og fortrolig af mig.

15. Hvem jeg omgikkes i varmt ven-skab, og med hvem jeg vandrede i festtoget til Guds hus.

III. *Tillidsfuld bøn om befrielse.*

16. Over dem komme døden, levende skal de fare ned i dødsriget. Thi der er ondskab i deres boliger, i deres midte.

17. Men jeg råber til Gud, Herren vil frelse mig.

18. Om aftenen, om morgenen og

ved middagstid vil jeg klage og sukke, og han vil høre min røst.

19. I fred vil han udfri min sjæl af fjendernes hånd, thi mange er imod mig.

20. Gud vil høre og evighedens konge vil ydmyge dem, for de omvender sig ikke og har ingen guds frygt.

21. Hver især lægger hånd på sine venner og bryder sin pagt med dem.

22. Glatte end smør er hans ansigt, men hjertet pønser på krig; blødere end olie er hans ord, men i virkeligheden er de dragne sværd.

23. Kast din sorg på den Herren, han opretholder dig, den retfærdige lader han ikke rokkes for altid.

24. Og du, o Gud, vil nedstyrte dem i udvergængens afgrund; blodstænkte og svigefulde mænd skal ikke nå halvdelen af deres dage; men jeg, Herre, sætter min lid til dig.

*

Da denne salmes tekst har lidt en del skade på sin vej ned gennem århundrederne, er der flere dunkle steder i den. Dog kan man tydeligt se, at den må være foranlediget ved Absalom's oprør mod den aldrende David. II. Samuelsbog (15—16) fortæller dermed således: Et bud kom og meldte David: »Israels hu har vendt sig til Absalon.« Da sagde kongen til sine folk:

»Kom, lad os flygte, ellers kan vi ikke undslippe Absalom.« Så drog David ud, fulgt af hele sit hus og alle sine folk. Fra Kedrons dal gik han grædende op ad Oliebjerget med tilhyllet hoved og bare fødder. Der fik han at vide, at hans fortroligste og klogeste rådgiver Akitofel var blandt de sammensvorne, som holdt med kongens søn Absalom. 54. salme gengiver den smerte og angst, der opfyldte Davids hjerte, da han stod på bjergets top og så endnu engang tilbage på byen Jerusalem og dens helligdom.

Salmens ord leder uvilkårligt vore tanker til vor Frelser's bøn i Oliehaven. Det er jo det samme sted, hvor både Jesus og hans forbillede David lider dødsangstens kvaler. Også dens årsager ligner hinanden. Forfulgt af fjender, svigtet af deres eget folk, der ikke vil have dem som konger over sig, forrådt af en fortrolig ven, venter både David og vor Frelser på den tunge skæbne, som de går imøde. I en sådan situation er der ingen anden trøst og hjælp end inderlig bøn til Gud. Han er det eneste sikre tilflugtssted.

Salmen peger imidlertid ikke blot ud i fremtiden, idet David står som forbillede på sin store efterkommer, Jesus Kristus, og Akitofel som forbillede (sluttes side 414).

være klar over, at Afstumpningen ikke er ensbetydende med en virkelig Løsning, eftersom den har en iboende Tendens til stadig at ville gaa videre og videre og føre til et moralsk-kulturelt Barbari, der i betænkelig Grad svækker Evnen til Finfølelse og Ærefrygt. Blot bekæmper man ikke tilstrækkeligt effektivt denne Fare, naar man som skamløst forbyder noget, som den overvejende Del af Befolkningen ikke mere opfatter som saadant.

Det, at man giver Afkald paa en almen Fordømmelse af Fællesbadningen, er dog ikke ensbetydende med en uindskrænket Tilladelse. Stedlige Forhold vil tværtimod kunne bevirke, at en Deltagelse er moralsk forkastelig — det kan have sin Aarsag saavel i den gældende Opfattelse hos den paagældende Befolkning som i uheldige Forhold paa selve Badestedet. I hvert Fald vil en effektiv Modstand imod Oprettelsen af en ordnet og kontrolleret Fællesbadeinstitution kunne blive problematisk, saafremt man med en saadan Modstand blot opnaar, at det vilde og ukontrollerede Badeliv i det frie derved faar Vind i Sejlene eller man blot giver Anledning til, at Badelivet gaar yderligere amok.

Det er uden Tvivl Ungdommen, der har Krav paa en ganske særlig Opmærksomhed. Det maa ikke udlægges som usundt Snerperi, men udelukkende som nøgtern Realitetssans, dersom man stadig gaar ind for adskilt Badning for Ungdommen. Der er ganske givet mange Forældre, som uden Retænkkelighed gaar i Vandet sammen med deres Børn, men som ikke vil give deres Børn Lov til at gaa i Strandbad alene. Og de, der kræver af Skolemyndighederne, at deres Børn ikke maa

gaa i Fællesbad, gør kun Brug af deres legitime Forældreret. Dog er det ogsaa værd at høre, hvad en erfaren Ungdomssjælesørger har at sige om dette Spørgsmaal. Han er udfra sin stadige Kontakt med unge af forskellige Samfundslag og fra forskellige Egne kommet til det Resultat, at naar Ungdom af begge Køn bader i Fællesskab, betyder det næppe nogen moralsk Fare, for saa vidt det virkelig drejer sig om Badning og Svømning i egentlig Forstand. Men saa meget desto farligere er det derimod, naar de unge i timevis ligger og driver i Fællesskab i Solen paa Stranden, med alt det dermed forbundne Tidsfordriv. Men hvor-dan man saa end bedømmer Sagen, vil den enkelte dog altid — og det gælder iøvrigt for voksne saavel som for ganske unge — være bundet af sin egen Samvittigheds Stemme, som byder den paagældende for enhver Pris at undgaa hvad han (eller hun) i en given Situation med sin Samvittighed i Behold vil anse som Lejlighed til Synd og Forargelse.

Den kristnes Opgave

Forhaabentlig vil disse Overvejelser ikke blive udlagt som et positivt Forsvar for fælles Badning, men de skulde gerne føre til, at man ved den moralske Vurdering af denne Situation husker at tage de Forandringer, som Skik og Brug er undergaaet i Tidens Løb, i Betragtning. Det ligger i Sagens Natur, at saadanne Forandringer til at begynde med maa virke opsigtsvækkende og synes farlig, ja maaske endda vil kunne give Anledning til offentlig Forargelse og af den Grund har maattet bekæmpes af al Magt af Kirken i dennes Egenskab af Moralens Vog-

ter. Men det er til Gengæld ogsaa muligt, at der med Tiden sker en almen Tilvænnning som Følge af, at det oprindelige Pirringmoment afstumpes, saaledes at Kirken stiltiende vil tolerere Tingenes Tilstand og indskrænke sig til at bekæmpe aabenlyse Udskjelser indenfor den ny Situation.

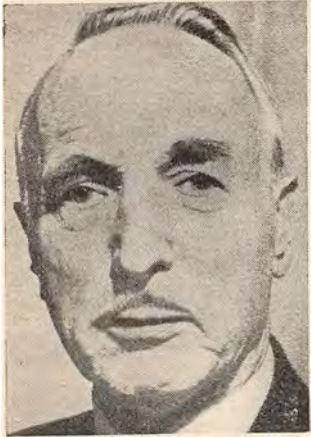
Men netop i vor Tid er det af allerstørste Betydning, at vi opdrages til en positiv Indstilling overfor Blufærdigheden, til et Syn paa disse Forhold, som i Bevidsthed om, hvad menneskelig og kristelig Værdighed kræver, tager den sunde og gyldne Middelvej mellem Fortidens kedelige Snerperi og en fremadskridende Nedbrydelse af Blufærdigheden. I vor Tid, hvor en meget fri Omgang mellem Kønnene er blevet en Selvfølge, er den gensidige Ærbødighed af aldeles overvældende Betydning. Thi selv om det vilde være ganske forkert at se Syndighed overalt i vor Tids frie Omgangsformer, maa man dog trods alt betegne det som et testimonium paupertatis, i Fald de kristne slaar sig til Taals med at faa Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Tilpasning til moderne Sæd og Skik er mulig uden Synd. Det er netop de kristnes ansvarsfulde Opgave saavel enkeltvis som i Fællesskab gennem Eksempel og aktiv Indsats at medvirke til at præge de herskende Sæder og Skikke og forlene disse med en ren og sund Atmosfære. Hvad Pave Pius XII i denne Forbindelse udtalte til den kvindelige Afdeling af den Katolske Aktion i Italien i 1941, gælder for os alle: »Dersom enhver stod alene, vilde jeres Indsats kun formaa lidet overfor den Ondes Fremtrængen rundt omkring jer, men staar I i sluttet Trop,

(sluttes Side 413).

EN PROTESTANT VED

PAVENS SYGELEJE

Lægen, der reddede den Hellige Faders Liv

Under den Hellige Faders Sygdomsperiode her i Foraaret kunde man hver Morgen ved halv otte-Tiden se en mørkkledt Herre forlade et Hotel i Via della Conciliazione og begive sig i Retning af Peterspladsen. Der er kun faa Mennesker paa Vej mod St. Peter paa denne Tid af Morgenen, og derfor vakte hans Færdnen ingen Opmærksomhed. Ved Berninis Kolonnader drejede han straks til højre for at begive sig op til Bronceportene, den pompøse Indgang til Vatikanet. Den vagthavende Schweizergardist gjorde stramt Honnør — og Bronceportene lukkede sig paany bag den mørkkledte Herre.

*

Gennem længere Tid har denne Mands Navn været nævnet i Forbindelse med Pavens Sygdom, og i indviede Kredse i Vatikanet er man af den ganske bestemte Mening, at det er denne Mand, der reddede Pius XII's Liv gennem den kritiske Sygdomsperiode. Da den schweiziske Læge, Dr. Paul Niehans i Januar 1954 blev kaldt til Pavens Sygeleje, forefandt han en døende, hvis Ansigt var kridhvidt som et Lagen, og Dr. Niehans holdt ud ved Pavens Side, indtil Patienten var saa nogenlunde restitueret. Hans Indsprøjtninger med friske Celler havde haft Resultat.

Dr. Niehans er runden af en Lægeslægt. Hans Fader var Professor i Medicin ved Universitetet i Bern. Under første Verdenskrig ydede Dr. Niehans en stor Indsats som Kirurg i Krigslazaretter og Civilsygehuse. I sin Egenkab af Endokrinolog (Hormonkirtel-specialist) indsaar han, at kemiske Stoffer og syntetiske Hormoner ikke var tilstrækkelige til at gengive afkræftede Organer fornyet Liv. Han konstaterede tillige, at Ekstrakter kun havde forbigaaende Virkning og med Tiden beskadigede de paagældende Organer. Derpaa gik han over til at forsøge sig med — som flere andre før ham — at overføre friske Organer fra Dyr til Mennesker, og foretog over tusinde saadanne Transplantationer.

Om den saakaldte Cellular-Terapi — hvis Førstemand Dr. Niehans er — fortæller han selv følgende:

»Det var 1. April 1931. Jeg blev ringet op af Chefen for Universitetets kirurgiske Klinik: Der er sket en Ulyk-

ke, en ung Kirurg er under en Baselow-Operation kommet til at beskadige Patientens Biskjoldbruskkirtel. Patienten ligger i Øjeblikket i alvorlige Krampetrækninger som Følge af denne Beskadigelse. De har stor Erfaring i Kirteloverførsler, vær venlig at give Patienten en Transplantation af Biskjoldbruskkirtel fra et Dyr. Uden Biskjoldbruskkirtel er et Menneske ikke i Stand til at leve ret længe, saa Situationen var alvorlig, det gjaldt om ikke at spille nogen Tid. Jeg opererede hurtigt et Dyr, og tog noget af dets Biskjoldbruskkirtel. I Mellemtiden var Patienten ankommet, og jeg bemærkede straks, at hun var Døden nær. Der var ikke længere nogen Mulighed for at foretage et fornyet kirurgisk Indgreb — Kvinden vilde være død mellem Hænderne paa mig paa Operationsbordet. Men end ikke i sidste Øjeblik maa Lægens Vilje til at helbrede den syge svigte. Jeg fulgte en pludselig Indskydelse, skar Dyrekirtelen i smaa bitte Stykker, tilsatte en Næringsopløsning og gav Patienten en Indsprøjtning med de udskilte Celler. Der fulgte nogle Timer i Angst og Spænding, men lidt efter lidt ophørte Krampen og Patienten var reddet. Dette var Celle-Terapiens Fødselsdag. Og det forbløffende var, at Bedringen vedvarede.«

Heldet følger

Dette gav Stødet til, at han forsigtigt forsøgte ogsaa Indsprøjtning i Musklerne med Opløsning af Celler fra andre Organer. Og Heldet fulgte. Hidindtil havde man været af den Mening, at fremmed Æggehvide kunde fremkalde Chokvirkninger; de Syge taalte imidlertid udmærket de friske Dyceller, uden Smertes, uden Ophevning og uden Feber. Enhver Celleinjektion svarer til et betydeligt større Antal Transplantationer. Naturen, den store Cellearkitekt, har skænket os en Hoben Cellearter og dermed Helsemidler for de mest forskelligartede Skrøbeligheder.

Paa Spørgsmaalet om ved hvilke Sygdomme disse Celleindsprøjtninger har vist Resultat, svarer Dr. Niehaus: i Særdeleshed ved Mangel paa endokrine (Hormon)-Kirtler. Ved utilstrækkelig Organ-Udvikling, efter Fødsler, ved Pubertetsforstyrrelser, kønslig Misudvikling, ved Svaghedstilstand efter Fødsler eller alvorlige Sygdomme, ved Organbeskadigelser, ved Besværigheder i Overgangsaa-

ne og ved Aldersskrøbeligheder. Celler er ogsaa vort bedste Værn mod Kræft. »Men er Kræft først saa vidt fremskreden, at det ikke kan fjernes med Kniven, saa er Bekæmpelsen forbundet med uhyre Vanskeligheder. Men ogsaa her gør vi os store Anstrengelser og forsøger at overføre den Afværgekraft, der beskytter kræftresistente Dyr, til Mennesker. Men disse Forsøg er langt fra afsluttet.«

Grænserne

Hidindtil har Dr. Niehans foretaget henimod seks Tusinde Celleindsprøjtninger og benytter praktisk talt alle Organer fra Fostre eller unge Dyr. Da man endnu kun staar ved Begyndelsen til denne ny Behandlingsmaade, kender man ikke dens videre Forløb; men derimod ser man klart de Grænser, der er draget.

»Cellerne synes at være magtesløse overfor Virus- og andre Infektionssygdomme. Jeg har f. Eks. aldrig iagttaget overbevisende Virkninger ved Rygmarvssygdomme.« Celleindsprøjtninger maa under ingen Omstændigheder foretages ved Forgiftninger og Feber-tilstand, ligesom man maa udvise største Forsigtighed ved Sukkersyge. Cellerne er ligeledes meget følsomme overfor Røntgen- og radioaktive Stråler, overfor Ophedning af Legemet samt Nydelsesgiftstoffer saasom Alkohol og Nikotin, imod Indsprøjtningstoffer og Medikamenter samt Hormoner. Og selv om Celleindsprøjtninger ikke er ensbetydende med 100 pCt. Helbredelse, saa har de dog hjulpet mangen en syg, der hidtil gjaldt for at være uehlselig.

Fra Montreux, hvor Dr. Niehans har sin Klinik, er han blevet kaldt til alle mulige Personer, bl. a. ogsaa til Kong Georg V af England, og i Øjeblikket afventer man Virkningerne af de Celleindsprøjtninger, der er foretaget paa de af H-Bombens ramte japanske Fiskere. Niehans nærer den Opfattelse, at Indsprøjtning af Knoglemarv vil kunne hjælpe, og at dette vil kunne modvirke Beskadigelserne som Følge af Atomkraften.

De Celleindsprøjtninger, der blev foretaget paa Pave Pius XII, tilsigtede at styrke hans Organisme. Der blev i første Omgang ikke foretaget hverken otte eller ti Indsprøjtninger, saaledes som Verdenspressen har vist at berette, men kun to, den ene i Januar, den anden i December, da den anden Periode med Hikke indtraf og Niehans atter blev tilkaldt. Lidt senere — da en Røntgenfotoafgraving var paakrævet, nedsattes Virkningen af den anden Indsprøjtning ganske vist, men ophævedes ikke helt og holdent. Ikke desto mindre ønskede den Hellige Fader, der paa daværende Tidspunkt stadig var i Castelgandolfo, at Dr. Niehans skulde blive, da hans rolige Sikkerhed og ædle Menneskelighed havde faaet Paven til at nærre den allerstørste Tillid til denne schweiziske Protestant. Pavens Livlæge, Professor Galeazzo-Lisi, og Dr. Niehans er stadig de eneste Læger, der har den Hellige Fader under Behandling. Det skyldes endvidere ogsaa den Tillid, som

Katolicismen og den nationale Kultur

*Fra vor svenske Kollega, det ud-
mærkede »HEMMET OCH HELGE-
DOMEN« laaner vi nedenstaaende,
der maa formodes at have Inter-
esse ud over Sveriges Grænser.*

Kristendomens budskap är univer-
sellt. Det riktar sig till alla folk, alla
nationer, alla tiders människor. När
Gud blivit människa och lidit försö-
ningslöden för alla människor är
frälsningens nåd ämnad för dem alla.
”Här är icke jude eller grek, här är
icke man eller kvinna, här är icke träl
eller fri. Alla äro vi ett i Jesus Kri-
stus.”

Men Guds frälsning utplånar icke
människornas egenart. Nåden upphä-
ver icke naturen utan helgar den. Vi
människor är Guds skapelser. Han har
skapat oss olika. Den rikedom som lig-
ker i olika människors olika utrust-
ning i intellektuellt, emotionellt och
viljemässigt avseende avspeglar Guds
oändliga rikedom. Och dessa olika gå-
vor, som Gud skänker, kan tillsam-
mans bilda ett harmoniskt samspel.
En orkester är sammansatt av olika
instrument. Den symfoniska samklan-
gen och tonsvallets rikedom och ny-
anser har instrumentens egenart som
förutsättning.

En kultur uppbygges, när den
människa utrustningen får utvecklas
och ta gestalt i andliga, intellektuella,
konstnärliga och materiella skapelser.
Så har olika kulturer växt fram. De är

Paven nærer til Dr. Niehans, at Paven
omsider gik ind paa at lade to italiens-
ske Specialister tilkalde. »Jeg vil hver-
ken sige ja eller nej,« var Pavens Svar
paa de Forestillinger, som man gjorde
overfor ham for at opnaa hans Tilla-
delse til at hidkalde disse to Læger,
og han tilføjede: »De skal se, der vil
blive Vanskeligheder.«

Italienernes Modstand

Og faktisk bevirkede de to Lægers
Tilkaldelse — det drejede sig om Pro-
fessorerne Paolucci og Gasberini, at
den italienske Offentlighed straks fik
noget imod Dr. Niehans. En ny Kur
var altsaa alligevel paakrævet, sagde
man, og en Del Blade gav endda gan-
ske aabenlyst Udtryk for, at Paven
havde været Forsøgsobjekt for »visse
Terapier«. Der gik Rygter om, at Dr.
Niehans pludselig var afrejst, end-
skønt man havde kunnet forvisse sig
om det modsatte blot ved en Telefon-
opringning. Men sandsynligvis skyld-
tes denne Mistro imod den Fremmede,
hvis Skygge hele Tiden saas ved Pa-
vens Side, den gamle italienske Anti-
pati, en Genklang af den gamle Mod-
vilje imod ethvert fremmed, ikke blot
politisk, men ogsaa aandeligt Formyn-
derskab i Italien, som har sin Rod i
Aarhundreder. Imidlertid maa man
huske, at Paven ikke blot er Biskop

ej kopier av varandra. Den mänskliga
andens manifestationer har varit be-
roende av nationella olikheter, be-
stämda rasegenskaper, materiella för-
utsättningar o.s.v. Ej sällan har ensta-
ka geniala personligheter satt sin prä-
gel på en hel kulturutveckling. De har
växt upp ur en nationell miljö och har
denna som förutsättning — men de har
själva skapat något relativt nytt och
därigenom lyft upp det nationellt be-
gränsade till en viss universell allmän-
giltighet. Somliga av dessa kulturens
nydanare har gett impulser långt ut-
över de nationella och kulturella grän-
serna.

Men en kultur har också bestämda
andliga förutsättningar. Så har den
grekiska kulturen fått vissa väsenstrag
av den platoniska filosofien — som ej
enbart är filosofi utan även religion.
Dess religiösa särart kom ohöjdt i da-
gen i nyplatonismens olika förgrenin-
gar. Ej minst genom Dionysios och
Augustinus kom en platonisk ådra att
också löpa in i kristendomen.

Det genuint kristna har på ett nä-
stan oöverskådligt sätt format Väster-
landets tänkande och värderande. Myc-
cket i vår nutida svenska sociallag-
stiftning har rent kristna förutsätt-
ningar, ehuru lagstiftarna själva ofta
ej är medvetna därom. Vördnaden för
människovärdet har en kristen rot —
men den kristna totalåskådningen är
i mycket främmande för dem som nu
försvarar detta.

Den nuvarande svenska förvirringen
på samlevnadens, människovärderin-
gens och livsåskådningens fält beror på
att man till stor del tappat bort den
kristna grundåskådningen, som ska-
pade vår svenska kultur och ännu bil-
dar dess djupdimension, men som se-

af Rom, men tillige ogsaa Verdenskir-
kens Hovede. Ikke for ingenting har
ansete Kirkehistorikere efter Udsonin-
gen mellem Stat og Kirke i Italien pe-
get paa Muligheden af en Fare for en
Slags italiensk Nationalisme, som og-
saa kunde tænkes rettet mod Kirken.

Men hvorom alting er, saa har der
paa intet Tidspunkt under Pavens
Sygdom hersket nogensohelst Uover-
ensstemmelse mellem de fire Læger,
de to, der behandler Paven, og de to,
der kun spiller en konsulterende Rol-
le. Røntgenoptagelsen gav fuldstændig
Klarhed over Karakteren af Pius XII's
Lidelse — en mindre Mellemgulvs-
broklidelse i Nærheden af Spiserøret,
foranlediget af Mavevæggens Udspil-
ling. Da den alvorlige Mistanke om, at
det skulde være Kræft, dermed var
bortvejret, var Resultatet en Bølge af
Optimisme. Imidlertid er Pavens Til-
stand dog stadig noget betænkelig,
omend den Hellige Fader ikke mere
er tvunget til at holde Sengen og end-
og kan færdes ude. Man maa huske,
at Paven er nær ved at runde de
firs. En Helbredelse vil kun kunne
opnaas gennem en Operation, hvilket
foreløbig er udelukket ikke blot paa
Grund af hans høje Alder, men tillige
ogsaa paa Grund af hans Svaghedstil-
stand, og man maa afvente og se, hvor-
ledes det vil gaa, naar Kurens Virk-
ninger muligvis ophører. C. D.

I korte Træk -

En polsk Jøde, Camille Goldfarb,
der efter Krigen var gaaet over til
Katolicismen, har læst sin først hellige
Messe i St. Luitgard-Kirken i Tongeren
(Belgien). Den nyviede var i 1932
kommet til Belgien sammen med sine
Forældre og sine to Brødre. Forel-
drene omkom under Nazifølgelsen,
medens de tre Brødre reddede Livet
takket være en katolsk Præsts Indsats
(KIPA).

(Spalten fortsættes Side 415)

dan i ett ytskiekt fördunklats av en
materialistisk och skepticistisk nyhe-
dendom. Vissheten om att Gud är för-
nekas, människans odödlighet likaså.
Följden blir den praktiska tillämpnin-
gen av ordet "låt oss äta och dricka
ty i morgon måste vi dö".

När den katolska Kyrkan åter håller
på att organiseras i vårt land, ställes
den inför ett dubbelt problem. Å ena
sidan måste, som det väsentliga och
allt överskyggande, den katolska hel-
hetsåskådningen försvaras och tilläm-
pas. Därmed följer praktiserandet av
den katolska religionen i gudstjänst-
liv och själavård. Å andra sidan måste
man vara uppmärksam på att Kyrkan
här gör sitt inträde i ett folk med gam-
mal kristen kultur som arvegods. Och
ett folk med en bestämd nationell
egenart. Man kunde här citera Olaus
Petri ord: "Vi svenskar höre och Gudi
till".

Det erbjuder nu vissa svårigheter att
samtidigt ta hänsyn till dessa två prin-
ciper: den *universella* och den *natio-
nella*. Man måste se till att icke i onö-
dan det nationellt egenartede säras
och föraktas. Det ligger nära till hands
att, då den katolska tron förkunnas av
i vissa nationella helheter uppuxna
och skolade företrädare, den egna na-
tionella särarten kommer att i någon
mån fördunkla den rena universalite-
ten i den katolska trons övernationella
egenart. En och annan tycker det är
så roligt att föra in de nationellt be-
tingade stridigheterna i vårt katolska
stift: särskilt de små nationella ut-
formningarna av vissa trosföreställ-
ningar. Men eftersom vi har flera olika
nationaliteter, kommer därmed en
onödig motsättning till stånd. Och det
är dessutom så, att man dels inte gär-
na kan bortse från en viss *svensk* na-
tionell egenart, dels en nationell
svensk kulturell utformning av vissa
åskådningar, som ibland överensstäm-
mer med Kyrkans lära och praxis och
ibland är helt stridande mot denna.
Ofta är det så, att det föreligger vissa
små nyanser, som man måste vara
svensk för att helt förstå och kunna
tolka. Ibland frågar man sig, om detta,
som i och för sig är en självklarhet,
alltid observeras och respekteras av
dem som ej är födda svenskar men i
vårt land företräder Kyrkans sak. En
katolsk kultur som samtidigt är en
svensk kultur måste vara det mål som
eftersträvas.

HVAD NU?

Nu vil det være fejlagtigt af de forskellige klubber landet over at vente, at der pludselig vil ske en hel masse nyt.

Gamle ansigter forsvinder, vi er nye, der må til at bære byrderne, som ikke alle er helt lette. Vi sender en lidt misundelig tanke efter de »gamle«. Ikke fordi de er sluppet for byrderne — det er aldrig den værste beskæftigelse at prøve på at løse vanskelige opgaver — men fordi de står med en masse erfaringer.

Inden for DUK kan vi i hvert fald love, at de »gamle« ikke får lov til at brænde inde med deres sum af erfaringer, og samtidig med at vi takker dem for den indsats, de har ydet, skal de vide, at de ikke vil blive ladet i fred.

Særlig skal der rettes en tak til »gamle«, den afgåede formand, Børge Berg, som dog ikke helt har forladt DUK, idet han fortsat tager sig af sit kælebarn, Ømborgen, den anden den afgåede redaktør, Erik Zieler, Horsens, som nu forlader DUKs rækker.

Nok er der nu kommet nye kræfter til, men vort energioverskud skal ikke bruges i første omgang. Tværtom — der vil være tyst og stille om DUK i

den nærmeste fremtid. Vi skal se tingene lidt an, tygge lidt på erfaringerne — og så lidt efter lidt foretage os noget.

Måske vil de næste par numre af »Stafetten« komme noget uregelmæssigt, men også på det felt arbejdes der.

Ungdomsarbejdets videre skæbne skal afhænge af samarbejdsvilje kombineret med megen stor tålmodighed.

Jeg udtaler håbet om et godt samarbejde, hvor en vis portion gemytlighed ikke vil være den værste egenkab at møde små og store vanskeligheder med.

God sæson for 1955—1956.

Walter Dalland.

Diverse praktiske Oplysninger

»Stafetten«. Meddelelser fra de lokale klubber til »Stafetten« ses gerne — sågar meget gerne — de kan sendes foreløbig til redaktionen af Katolsk Ugeblad mrkt. »Stafetten«, således at de er ihænde senest ti dage før bladet udkommer.

Ømborgen. Alle henvendelser, det være sig af praktisk som økonomisk art, angående Ømborgen bedes rettet til næstformanden, Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Århus.

Kasserer: Vor udmærkede kasserer har lovet at fortsætte, således at DUKs finanskasse stadig er at finde hos Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Århus.

Formandens adresse: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frh. Bredegade 13, Kbhv. F., Fasan 7700.

En Dødsdom - til Eftertanke!

8. Juni afsagde en Domstol i New York en Dødsdom over en ung Mand ved Navn Raymond Holley, som under et Bandetogt i Brooklyn havde myrdet den 15-årige Jesse Lipscomb. Dommen vil blive eksekveret i den elektriske Stol i det berygtede Sing-Sing-Fængsel, dersom den dømte ikke forinden »benaades« til livsvarigt Tugthus.

Der er to gruppvækkende Fakta ved denne Dom. For det første: den dødsdømte Morder er — kun 16 Aar. Ved en 16-årig Knægt virkelig nøjagtigt hvad han gør og hvorfor han gør det? Han

Vi lever i en Kirke, som er paa een Gang guddommelig og menneskelig; paa den ene Side er den ufejlbar og uudrydelig, paa den anden skrøbelig og saarbar. Alt dette er en Spænding, som Kirkens Stifter selv har nedlagt i den, og som kræver, at vi er vaagne, saa ikke Bærepunktet ved vor Forsømmelse forskydes henimod Bristepunktet. Der er Drama i dette, men ingen Tragedie; Tragedien sætter først ind der, hvor vor Utilstrækkelighed kortslutter Guds Planer.

Peter Schindler i »Katholicismen«

var Medlem af en af de berygtede Bander af unge Gangstere, der i deres vilde Haandværk sætter sig fuldstændig ud over enhver Lov og Rets Skranke. Men hvordan er han da egentlig kommet saa vidt? Hvis et Barn kan gaa hen og blive til en Gangster, saa er det ikke Barnets Skyld alene. Saa er det andre, der har svigtet: de voksne, der har været ansvarlige for Barnet: hans Forældre (hvis han da overhovedet har haft et Hjem!), hans Lærere og Opdragere, den Stat, som han vokser op i, og som uden at bekymre sig om det bare ser passivt til, hvordan Ungdommen fordærvs gennem et helt forkert Begreb om Frihed, gennem sindsoprivende Film og »Comics« og sidst, men ikke mindst, gennem Fjernsynets daarlige Indflydelse. Og saa ved man sluttelig ingen anden Udvej end at dømme Børn, der er blevet til Forbrydere, til Døden. Og det i en Verden, som — Gud ved hvor ofte — bedyrer og paaberaaber sig Fremskridt, i en Tid, hvor hele Biblioteker er sprængfyldt med Værker om Ungdomspsykologi og Opdragelse, som stadig udklækker ny Metoder til at komme Ungdomspsyken nærmere ind paa Livet — men som kun overser det ene og væsentlige, nemlig hvad Barnet har Behov for at faa en sund Udvikling: et Familieliv, der er opfyldt af ægte Kærlighed og som er haaret af Sandhedskærlighedens og Redebonhedens Aand. Paradoksalt nok er denne Dødsdom over en Dreng paa 16 Aar

netop faldet i det Land, hvor »det er lige saa let at lade sig skille som at skifte sin Vogn ud«. Og dette er den anden Kendsgerning, der vækker til Eftertanke.

Med Rette skriver det franske Blad »Témoignage Chrétien« om Sammenhængen mellem Familielivets Forfald og Ungdomskriminaliteten: »Et helt forkert Begreb om Frihed har ødelagt Millioner af Ægteskaber og Familier. Talløse Børn og Unge er blevet bragt ud af Ligevægt og revet op med Røde, blot fordi de paa Grund af deres Forældres Skyld — men tillige ogsaa som en logisk Følge af den moderne Lovgivning — ikke er vokset op i et lykkeligt Familielivs sunde Atmosfære.«

*Kom lad os tilbede Kongernes Konge!
Thi idag er hans jomfruelige Moder
blevet optaget i Himlens Herlighed!*

*Idag er Maria optaget i Himlen.
Englene glæder sig og priser Herren
med Lousang.*

Fra Messe og Officium
paa Mariæ Optagelse

Katolsk oplysnings hefter

Lutz: Hvad ved vi om Guds eksistens?	kr. 1,50
Sheed: Et kort over Livet	kr. 3,00
Kieler: Troens Holdning	kr. 1,00
Tilbeder vi Jomfru Maria?	kr. 0,40
Guardini: Gudsmoders Rosenkrans	kr. 2,00
Guardini: Den ufødtes ret til at leve	kr. 2,00
Geertz-Hansen: Hvorfra har Kirken sin Autoritet?	kr. 1,00

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67, KØBENHAVN, PALÆ 4777

»Aktuel Badebetragtning«

(shuttet fra S. 409).

saa er I en stærk Legion, der ganske udmærket vil være i Stand til at skabe Agtelse og Respekt for den kristne Sædelighed. Jeres medfødte sunde katolske Sans vil — oplyst af Helligaanden og med hans Naades Bistand — skaffe jer Evnen til at skelne mellem, hvad der i Mode og Skik og Brug, som I har at gøre med, er antageligt, og hvad der blot kan tolereres eller maa pure afvises«⁷⁾.

⁷⁾ Utz-Groner: »Soziale Summe Pius XII. Nr. 1433«. Paulus-Verlag, Freiburg 1954.

Pastor Schindler i Lyngby

Søndag den 18. september afholdes en kirkedag i Set. Knud Lavards Kirke, Lyngbygårdsvej 1, Kgs. Lyngby, hvor forfatteren, pastor Peter Schindler taler over emnet »LIVETS KÅR I EN FALDEN VERDEN. Menneskets klage — Guds svar«. Kirkedagen indledes med reciteret messe med prædiken kl. 9 og slutter med sakramental velsignelse kl. 16. Alle (også ikke-katolikker) er velkomne. Adgangstegn å kr. 1.50 fås ved indgangen. Gratis børneparkering. Morgenmad og frokost medbringes; kaffe, øl og sodavand kan købes på stedet.

Deltagelse i kirkedagen bedes snarest muligt meldt til: Preben G. Frandsen, Løvgårdsvej 53, Virum, telefon. 84 78 49.

*

* * *

Vi har — med Anledning af Artiklen om »Jehovas Vidner« i Ugebladets Nr. 23 (5. Juni) i Aar — fra »Den Danske Store Landsloge«s Kancelli modtaget følgende, som vi gerne offentliggør:

»Den Danske Frimurerorden (Den Danske Store Landsloge, Blegdamsvej) er en kristen Orden og har som Følge deraf ingen som helst Forbindelse med Bevægelsen »Jehovas Vidner« og understøtter ikke denne Bevægelse«.

Ugebladet har med sin Bemærkning i nævnte Artikel ikke udtrykt Formodningen om at »Jehovas Vidner« herhjemme modtager Støtte fra den danske Frimurerbevægelse. Det er os bekendt at denne altid har hævdet at staa paa kristen Grund, og vi beklager dersom Misforstaaelser skulde være opstaaet.

Red.

Roskilde

Ejegd Jørgensen Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

K. A. JØRGENSEN

Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778

Kolonial & Delikatesser
Vine & Spirituosa
Tobak & Cigaretter

Roskilde Mejeri

Borgerdiget Telefon 349
Leverandør til de katolske Institutioner

Erik Weiczmann aut. Elektroinstallatør

Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044
Udfører arbejdet hos de katolske institutioner

Skolebøger - Skolerekvitter
Læsekreds - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olgade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDSEN

Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 228

Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.

ALGADE 17 - TELF. 822

Leverandør til de katolske Institutioner

Mønsterbageriet

Olgade 17 Tlf. 136
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori
Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Hjørnet af Algade og Olgade
Bedste Indkøbested i Roskilde

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

Lev. til de katolske inst.

Nakskov

Reserveret H. J.

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen

Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58
Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

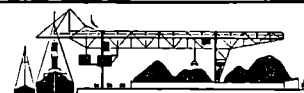
Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE

H. Chr. Huus' Eftf.

Torvet 5

Leverandør til De katolske institutioner

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.

21. S.* 12. Søndag e. Pinse. — I Dag højtideligholdes:
(hvid) *Jomfru Mariæ Optagelse i Himlen* (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (695); Præf. (522); sidste Evang.: (696).
22. M. *Jomfru Mariæ uplettede Hjer-te* (Særtryk); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symforian (1052); Præf. (522).
23. Ti. *Vigilie til St. Bartholomæus* ([1]); 2. Bøn: St. Filip Benitius (1052); alm. Præf. (525). — eller:
(hvid) *St. Filip Benitius* (1052); 2. Bøn: Vigilien ([2]); alm. Præf. (525); sidste Evang.: ([3]).
24. O. *St. Bartholomæus, Apostel* (rød) (1053—108); Præf. (524).
25. T. † *St. Ludvig, Konge af Frankrig* (1056); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
26. F. † *St. Zefyrinus* (1059); 2. og 3. (rød) Bøn som Torsdag; Apostlenes Præf. (524).
27. L. *St. Josef af Calasanza* (1059); (hvid) alm. Præf. (525).
28. S. 13. Søndag e. Pinse.
(grøn)
- *) Søndag den 21. Aug.: Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

Jesu Hjerlte Kirke, København:

Messen kl. 9 om søndagen aflyses indtil videre. En ny messeordning vil blive offentliggjort snarest.

Feriehjemmet i Fredensborg

modtager stadig gæster. Henvendelse til Jesu Hjerlte Sogns kontor.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thonisen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KRÆBS

Østergade 20 • Nakskov

54. Davidssalme

(sluttet fra Side 409)

lede på forræderen Judas. Den minder også om fortiden ved at antyde Davids egen flugt i ørkenen under Sauls forfølgelser. Og når han ønsker, at en sprogforvirring blandt hans fjender i byen måtte umuliggøre deres planer, så tænker han på den, hvormed Herren havde straffet menneskeligt hovmod, der ville bygge Babelstårnet, hvis top skulle nå til himlen. Og endelig når han i vers 16 beder om, at hans fjender levende skulle synke i dødsriget, så foresvæver ham Koras, Datans og Abirams skæbne. For dem havde jo på Guds befaling jorden lukket sit gab op for at sluge dem, så de levende forsvandt i afgrunden med alt, hvad der tilhørte dem.

I virkeligheden nåede Davids fjender ikke deres livs åremål. Saul styrtede sig i sit eget sværd. Akitofel hængte sig og døde på denne måde. Absaloms bryst blev gennemboret af tre spyd, medens han med sit hår hjælpeløst hang i en terebintes grene

BROCHURER
PRISLISTER
KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE §
SCT. HANSGADE 3-5 • KØBENHAVN N
Central 11.313

mellem himmel og jord. Således blev Davids råb efter retfærdig gengældelse hørt og opfyldt af Gud, idet sejren i kampen blev hans. Den lidendes tilid til Gud blev ikke til skamme.

Hvad der er sagt om denne konge, gælder for alle Guds børn, der lider og svigtes af troløse mennesker og forfølges af uretfærdige fjender. I al sjælenød og mørke bevirker deres angstråd til Gud og deres tillid til hans magt og godhed og troskab, at himmelsk trøst ligesom morgenrøden med et viser sig i synskredsen og bebuder

Verdensunionen af katolske kvindeorganisationer's kongres i København

Lørdag den 27. august:

Kl. 8.15: Messe, celebreret af Monsignore C. Flandrup i Jesu Hjerltekirke, 4. Stenosgade.

Kl. 10.00: Møde. Præsidenten for l'UMOFc og præsidenten for DKKF byder velkommen.

Opbrå af de repræsenterende lande.
Redegørelse for l'UMOFc's historie og dens virksomhed blandt katolske kvinder ved Mlle du Rostu, présidente générale.

Diskussion.
Kl. 13.00: Frokost.
Kl. 15.00: Møde. Tilstedeværelse og handling sammen med offentlige organisationer ved Mlle de Saint Maurice, Secrétaire générale.

De europæiske problemer, ved Mlle Skagemakers, Secrétaire générale adjointe.

Den katolske kvindes ansvar med hensyn til moralen, ved Mlle Colini Lombardi, præsident for den internationale Union for den offentlige moral.

Kl. 18.30: Middag.
Om aftenen besøg i Tivoli.

Søndag den 28. august:

Kl. 8.00: Messe, celebreret af Hans Excellence biskop Suhr, i Jesu Hjerltekirke.

Kl. 9.00: Morgenmåltid.

Kl. 10.00: Møde. Den kristne kvindes personlighed, ved Rev. Father E. Mit-chinson, England.

Arbejdsgruppe: Personlighed, tros-liv og det indre liv. Norge.

Kl. 13.00: Frokost.

Kl. 15.00: Arbejdsgruppe: Person-lighed i familietlivet, ved Hans Excel-lence biskop Suhr.

Kl. 17.00: Andagt.

Kl. 18.30: Middag.

Mandag den 29. august:

Kl. 8.15: Messe i Jesu Hjerltekirke.

Kl. 10.00: Arbejdsgruppe. Personlig-hed i kaldslivet. Sverige.

Kl. 11.30: Afsluttende møde. Maria, forbilledet for kvinder gennem alle li-der, ved pastor Gunnar Martin Niel-sen, Danmark.

Resultater fra arbejdsgrupperne.
Samtlige resultater, ved præsiden-ten for l'UMOFc.

Kl. 13.00: Frokost.

Kl. 15.00: Udflugt til Helsingør og Frederiksborg slot.

Andagt i kapellet i Trørød.

Alle moderne afholdes i National Scala på 1. sal, indgang 9. Jernbanegade. Måltiderne samme sted.

Alle, der har interesse af at deltage i disse møder, er velkomne og kan til-melde sig hos fru Vita Leerbeck, 11. Rosendalsgade, Ø. Telf. Øbro 1632 u.

den lyse dag efter den mørke nat. Men hvad vore fjender angår, vil vi ikke følge den forfulgte Davids, men den lidende Frelasers eksempel. Vi vil ikke ønske dem den evige straf, men timelige lidelser, der kan omvende og lutre dem.

F. K.

*

I korte Træk -

Den katolske Sognepræst i Glückstadt, der forrige Uge var Genstand for et Revolveroverfald af en en Indbrudstyv og blev alvorligt saaret af et Skud i Lungen, er nu udenfor Fare.

Gerningsmanden er imidlertid endnu ikke paagrebet (KNA).

Syv Kardinaler og 20 Ærkebiskopper og Biskopper har allerede tilsagt deres Nærvarrelse ved den forestaaende tyske »Katholikentag« i Köln. Ærkebiskoppen af Milano, Mgr. Montini, har ligeledes stillet sin Nærvarrelse i Udsigt (KNA).

Kolding		
Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade	Berring & Larsen A/S <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner	<i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvlgs Klinik
J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericiagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole	Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402	Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvlgs Klinik
M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave	Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave	<i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner
H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvlgs Klinik	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698	Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvlgs Klinik	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole Brødrene Andersen
<h2 style="text-align: center;">Esbjerg</h2>	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1910	Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongenegade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Strandbygade 25 . Telf. 1667 Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josephs Hospital	S. P. TOBIESEN Kolonial - Frugt - Grøntsager TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1
Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	RESERVERET	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josephs Hospital

Pavens Livlæge tager Ferie

Schweizergarden modtager den Hellige Fader ved Ankomsten til Sommerresidensen i Castelgandolfo.

Pave Pius XII's Livlæge, Professor Ric. Galeazzi-Lisi, har for første Gang i længere Tid taget Ferie og har allerede forladt Castelgandolfo. Professor Galeazzi-Lisi erklærede inden sin Afrejse, at den Hellige Faders Tilstand nu maatte betegnes som saavidt tilfredsstillende som han ikke havde stadig Lægetilsyn Behov. (KNA).

Guds store Segn

Dogmer er evige Sandheder — men de har tillige ogsaa Bud til Samtiden. Ogsaa det ny Maria-Dogme er paa en Gang baade et Ord og et Svar til vor Tid. Denne ny Trossætning drejer sig nemlig ikke alene om Maria, men ogsaa om Sandheden, hvorpaa Læren om Marias legemlige Forherligelse hviler som paa et Fundament. Og det er ikke selve Marias Forherligelse, men derimod dette Dogmes Fundament, der idag er udsat for Angreb. Den ikke-katolske Verden har nemlig haft meget travlt med det ny Dogme, og de mange Diskussioner og Angreb viser med al ønskelig Tydelighed, at det ikke alene er den katolske Mariadyrkelse, men derimod de kristne Grundprincipper, man er ude efter. I det ny Dogme er disse Grundprincipper atter defineret og dermed paany forkyndt for vor Tid.

Dogmet erklærer Marias legemlige, altsaa ikke blot hendes sjælelige Optagelse, og det taler om Optagelse i Himlen, d.v.s. Forklarelsens Sted og Tilstand. »Legeme« og »Himmel«, det er Dogmets to Poler. »Legeme«, det er Dogmets Udgangspunkt — »Himmel«, det er det, som Dogmet tilstræber. Og dermed udtales ogsaa de to Grundprincipper, som vi bekender i Slutningen af Credo: »Jeg tror paa Kødets Opstandelse.« Disse to gamle

URBI ET ORBI

»Lex Collard« i Kraft

Teksten til »Lex Collard« — Loven, der er rettet imod de katolske Skoler i Belgien — blev i Slutningen af sidste Uge officielt publiceret i »Moniteur Belge« i Bruxelles efter at den var underskrevet af Kong Baudouin. Dermed har Loven Retsgyldighed.

Den liberal-socialistiske Regeringskoalition i Belgien udfolder i Øjeblikket alle tænkelige Bestræbelser for at faa de den nærstaaende Blade til at tro, at man agter at haandhæve denne Lovs Bestemmelser loyalt saaledes, at der ikke skal ske de fri katolske Skoler nogensomhelst Uret. Fra katolsk Side henvises imidlertid til, at Uoverensstemmelserne under ingen Omstændigheder er bilagt ved Lovens Ikrafttræden. Efter det belgiske Episkopats sidste Hyrdebrev ventes Katolikernes Kamp mod Undertrykkelsen af deres Skoler først nu rigtigt at ville komme til Udbrud (KNA).

Den latinamerikanske Biskonferences Svar til Brasiliens Protestanter

Den latinamerikanske Biskopkonference i Rio de Janeiro har besvaret en Henvendelse fra den evangeliske Forening i Brasilien, hvori denne kræver, at »den religiøse Forfølgelse af Protestanterne i Colombia indstilles«. Den katolske Kirke — udtaler Biskopkonferencen i sit Svar — udfører sit Arbejde for Troens Udbredelse paa det aandelige Omraade og forfølger ikke Sekterne.

Beretningerne om den paastaede Forfølgelse af Protestanterne rækker — efter hvad neutrale Iagttagere atter og atter har konstateret — helt tilbage til Borgerkrigen, hvor de saakaldte »Bandeleros«, Røverbander, der under Urolighederne saa deres Snit til at slippe ud af Fængslerne, drev deres Spil og overfaldt saavel Katolikker som Protestanter. Da Protestanterne var meget stærkt engageret i de daværende politiske Kampe og militære Operationer, havde de ogsaa større Ofre at beklage, hvorved det dog ikke i noget Tilfælde drejede sig om Ofre for Religionsforfølgelse. Prins Bernhard af Nederlandene har som et af de mange uheldede Vidner for kort Tid siden efter et Besøg i Colombia ligeledes udtalt, at der ikke finder nogensomhelst Forfølgelse af Protestanterne Sted (KNA).

Trossætninger er det ny Dogmes Grundlag. Og de bliver med det ny Dogme aktualiseret netop for vor Tid. P.

Argentinas Katolikker fejrer 15. August

De argentinske Katolikker »fejrede« 15. August med ikke at gaa paa Arbejde, men derimod at højtideligholde Mariæ Optagelse. Omend denne Kirkefest ifølge Regeringsdekretet af 20. Marts i Aar ikke længere anses for offentlig Helligdag i Argentina, havde de katolske Arbejder- og Funktionærsammenslutninger allerede nogle Dage forinden udstedt Strejkeparolen for 15. August. Mariæ Optagelse — udtaltes det — var under alle Omstændigheder ligesaa vigtig som Eva Perons Dødsdag, paa hvilken der er almindelig Arbejdshvile indenfor en lang Række Organisationer. — Paa velunderrettet Hold betragter man 15. August som Prøvestenen for den i den senere Tid gentagne Gange bedyrede »gode Vilje« til at ville bilægge Kirkestriden i Argentina. Hidindtil er det imidlertid blevet ved Ordene, der aabenbart mere er beregnet paa Udlandet end paa Argentinerne. Udenrigsministeriet har ligeledes for længere Tid siden meddelt, at der »intet var i Vejen« for at de to udstvire argentinske Prælater kunde vende hjem igen, idet de jo begge er argentinske Statsborgere. Prælaternes Indrejseansøgning ligger imidlertid stadig ubesvaret hos det argentinske Generalkonsulat i Rio de Janeiro (KNA).

Mindszenty i Fünfkirchen?

Den ungarske Primas, Kardinal Mindszenty, hvis Løsladelse fra Fængslet for nylig blev meddelt fra officiel Side i Ungarn, opholder sig i Øjeblikket i Fünfkirchen i det sydlige Ungarn. Denne Meddelelse blev i sidste Uge givet af en højstaaende Embedsmand i det ærkebiskoppelige Palæ i Esztergom som Svar paa en telefonisk Forespørgsel fra en Pressekorrespondent i Wien. I denne Anledning meddeler det katolske Pressebureau i Øst-rig, »Kathpress«, yderligere, at Kardinalen opholder sig i et Palæ i Forstaden Poeskop-Szentlászlo. I højstaaende kirkelige Kredse i Wien — fortsætter »Kathpress« — er man af den Mening, at der med det nævnte Palæ menes Biskoppen af Fünfkirchens Residens.

Det ungarske Episkopat har faaet denne Meddelelse om Kardinalens Opholdssted gennem et Brev fra Kardinalens Moder, beretter den paagældende Korrespondent. I Brevet skriver hun endvidere, at det gaar hendes Søn »efter Omstændighederne forholdsvis godt«. Repræsentanter for Kirken i Ungarn har imidlertid endnu ikke faaet Tilladelse til at aflægge deres Primas et Besøg, og det er derfor ikke muligt at blive klar over, hvorvidt Kardinalen stadig befinder sig i Husarrest, eller om han kan bevæge sig frit (KNA).

Katolsk

Ugeblad

28. August 1955
103. Aargang
Nr. 35

Børneskæbner og opløste Ægteskaber
Missionerne og Unesco
Sælsomme Turister i Rom
»Et vigtigt Skridt fremad« –
»Osservatore Romano« om Atomkonferencen i Genève
Kardinal Mindszenty paa »Alderdomshjem« ?

Den Artikel om »Bademoder«, vi gennem et Par Uger bragte inde i Bladet, har øjensynligt haft mange interesserede Læsere, og vi har hørt en Række indbyrdes divergerende Kommentarer. Nogle giver Forfatteren Ret og synes blot, at han tager alt for meget med Fløjlschandsker paa de taabeligt forargede, medens andre finder, at han gaar alt for vidt i Retning af at tolerere, hvad der forekommer dem at være Nutidens himmelraabende Udskejelser.

Da Forfatterens Tankegang i Virkeligheden har et vidt Anvendelsesomraade og bæres af Principper, der ikke alt for ofte erindres i Diskussionen, vil vi gerne, selv om det fører til Gen-

tagelser af, hvad Schweizer-Teologen sagde, fastslaa et Par af disse Principper, der er meget mere interessante end Spørgsmaalet om den eller den Badedrags mindre Tækkelighed.

Der gives en Række moralske Grundsætninger, som bygger paa den menneskelige Natur eller (og) paa Evangeliets Lære. Men vi lever i konkrete Situationer, hvis Problemer sjældent eller aldrig lader sig løse alene med disse Principper til Vejledning. Principperne kræver i Almindelighed som yderligere Præmisses for vor mo-

Moralske Præmisses

ralske Eftertanke et Kendskab til Milieu og til Individet.

Hvordan skal man i det konkrete opfylde Budet om at ære sin Fader og sin Moder? Hvilke Forpligtelser har man i vor Tid og i vort Land i Retning af f. Eks. at lade sine Forældre bo hos sig og økonomisk klare Dagen og Vejen for dem? Her skal vi ikke gaa nærmere ind paa en Besvarelse, blot fastslaa, at en Besvarelse ikke er mulig uden et Kendskab til Nutidens hjemlige økonomiske Vilkaar, Boligforholdene m. m. At der saa ydermere maa vides noget om Børnene og Forældrene i det enkelte konkrete Tilfælde, siger ligeledes sig selv.

Jo mere Tider og Skikke bringer Vekslen ind paa et af Omraaderne for menneskelig Handlen, des mere varssomme maa man være for at tro, at Grundprincipperne alene giver tilstrækkelig Oplysning. Tror man det, vil det ved nærmere Eftersyn vise sig, at man, uden at gøre sig selv Rede for det, har akcepteret de Skikke, blandt hvilke man selv voksede op, og som man blev præget af. Man har derved lukket sig selv ude fra at tage Stilling til Problemet ud fra de virkelig foreliggende Forudsætninger.

Man tænke sig f. Eks. en ældre Person, der fra sin Barndom paa Landet under patriarkalske Forhold har saadanne Forestillinger om Børns Pligter overfor Forældre, at de faktisk overhovedet ikke lader sig realisere af Gennemsnitsfamilien i København i 1955. Hvis denne ældre Person har ophøjet sine smukke Barndomsindringer til samme Værdi som de moralske Grundsætninger, vil han ikke blot bittert anklage vore Tiders Mennesker og delvis gøre Uret derved, men han vil ogsaa stille sig uden for Kredsen af dem, der har Mulighed for at virke til Gavn for Nutiden.

Det var en udmærket Idé at belyse disse Ting ved Betragtning af saa skiftende Ting som Moderne i Klædedragten. Der saa man med særlig Klarhed Nødvendigheden af, hvad man kan kalde at tage sociologiske Hensyn i den moralske Bedømmelse.

„Du maa ikke dele mig!“

Børneskæbner og Skilsmisser

(se Artikel inde i Bladet).

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KB K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Voksllys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIK

København

Katolske Menighedsplejer

Ferielukning i August Maaned

Aarhus

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

„Du maa ikke dele mig“

Børneskæbner og opløste Ægteskaber

En Dag her i Sommer faldt mit Blik under et Ophold i Tyskland paa den Plakat, De ser gengivet paa Forsiden: Skilsmisse — Du maa ikke dele mig! Plakaten er bekostet af katolske og protestantiske Foreninger i Samarbejde, eller rettere sagt i deres fælles Kamp mod den truende Svøbe, som Skilsmisserne er for Samfundet.

Denne Plakat raaber sin Advarsel langt ud over Tysklands Grænser, for Verden af idag er nemlig godt paa Vej til totalt at ødelægge Guds Ægteskabsordning. End ikke Taarerne fra de Hundredtusinder af Børn, der er blevet Ofre for denne Svøbe, er i Stand til at ændre noget ved Situationen. Og naar der saa rejser sig Røster, som tager til Orde mod Skilsmisserne, ja, saa tager Marxisme og Liberalisme »forarget« til Orde til Forsvar for »Friheden«. Men naar Videnskaben taler, saa tier man, omend Videnskaben strengt taget kun siger det selvsamme som sund Fornuft.

*

Men hvad siger Videnskaben da om alle de grædende Børn fra opløste Ægteskaber? En schweizisk Nervalæg, Dr. Haffter, udtalte i Juni Maaned paa en Kongres, hvor der var samlet over tusind Læger, Psykiatere, Psykologer, Sociologer, Sjælesørgere, Pædagoger, Jurister og Børnehavfolk, om trent følgende:

Forældreløsheden, der er forandret af opløste Ægteskaber, er i de senere Aar tiltaget i den Grad, at Børnehjemmene adskillige Steder idag huser flere Skilsmissebørn end egentlige forældreløse, — »Vajsenhus«børnene er ikke længere Skæbnens Stedbørn, men derimod Børnene fra de opløste Ægteskaber. Disse Skilsmissebørn er blevet til et nyt Problem for vor Tid. Man har i Basel foretaget en nøje Undersøgelse af den Skæbne, som har ramt 210 Børn fra 100 opløste Ægteskaber i Basel og hermed nøje konstateret, at Had og Splid mellem Forældrene vokser op som en uhyggelig Spaltesvamp i Børnens Sjæle. Af de Børn, som har opholdt sig i Hjemmet, indtil Skilsmissen blev definitiv, viser over Halvdelen alvorlige sjælelige Forstyrrelser allerede før Hjemmets Opløsning. Men endnu forfærdeligere er de senere Virkninger. Børnene har Vanskeligheder ikke blot i Skolen, men ogsaa senere hen under deres Uddannelse — hele Udviklingen ødelægges simpelt hen. Disse Misudviklinger foraarsages hovedsageligt ved den disharmoniske Tilknytning (»Tilknytningsforstyrrelser«) til de adskilte Forældre. Tvedelingen og det forkerte i »Fader-Moder-Forholdet« saarer hyppigt Børnens Sjæleliv i den Grad, at disse Børn selv senere alt for let lider Skibbrud i deres intime For-

hold til et andet Menneske, det vil sige i deres eget Ægteskab. Af elleve undersøgte Skilsmissebørn, der senere har indgaaet Ægteskab, blev de fem skilt en Gang, de tre to Gange, og saa langt hen som i saadanne Skilsmissebørns Bedsteforældres Generation har man kunnet paavise høje Skilsmissetal.

Saavidt den schweiziske Nervalæg. Man har her atter et rystende Bevis paa, hvorledes daarligere ægteskabelige Forhold er i Stand til at fostre Nød og Elendighed — det er det gamle Ord om, at Forældrenes Synder nedarves helt til fjerde og femte Led om igen!

*

Vor Tid maa atter lære at respektere Ægtestanden og at frygte Skilsmisser og enhver Form for Ægteskabsødelæggelse. Man maa gribe Øndet om Roden. Unge Mennesker, der ønsker at binde sig for Livet, maa i Tide granske Hjerter og Nyre for at blive klar over, om de nu ogsaa passer til hinanden, om de nu ogsaa er modne nok til at leve et Liv i Fællesskab. Det turde være en Selvfølge, at man søger Oplysninger om hinanden. Dette gælder i allerhøjeste Grad, naar det drejer sig om to unge af forskellig Nationalitet og forskellig Tro. Sam-

drægtighed i Karakter og religiøs Indstilling er det bedste Værn mod Katastrofer i Ægteskabet. Der er næppe det Ægteskab, der bliver forskaanet for graa Hverdage og mørke Skyer — det maa man være paa det rene med, men ogsaa Bevidstheden herom kan give Kraft og Styrke til Overvindelse af Kriser. Og naar der kommer Børn, saa maa man ikke glemme, at Ansvarfølelse overfor og Kærlighed til Børnene er i Stand til at kvæle Uoverensstemmelser og Had mellem Forældrene. Med andre Ord: Mennesket maa som Barn have levet i et ægte Familie-samfund — det er af uvurderlig stor Værdi for et ungt Menneske at vokse op i en »hel« Familie og at blive opdraget af en Far og en Mor, der lever godt sammen i et Hjem, hvor Kærligheden har til Huse.

H. P.

*

Er det en Mand tilladt af en hvilkensomhelst Grund at skille sig fra sin Hustru? Men han svarede dem, og sagde: Har I ikke læst, at han, som skabte Mennesket i Begyndelsen, har skabt dem Mand og Kvinde og har sagt: Derfor skal et Menneske forlade Fader og Moder og blive hos sin Hustru, og de to skal blive eet Kød. Derfor er de ikke længere to, men eet Kød. Hvad Gud altsaa har sammenføjet, skal Mennesket ikke adskille.

Brudemessens Evangelium (Matth. 10)

13. Søndag efter Pinse

28. August 1955

TAKKER DU GUD?

Når evangeliet om de 10 spedalske, der blev helbredet for deres frygtelige sygdom, beretter, at kun en af dem sagde tak, så ser det ud, som om vi skulle vide, at taknemlighed må være *en meget sjælden dyd*. Fælles nød havde ført de 10 sammen og fået dem til at glemme de dybe nationale modsætninger mellem Jøder og Samaritanere. Den fælles nød havde også ført dem til uden undtagelse at søge hjælp hos vor guddommelige Frelser. Men så snart sygdommen var overstået, var der kun en, der følte trang til at sige Frelseren tak. Det er en meget beskæmmende kendsgerning, navnlig fordi man tydeligt kan se, hvorledes Herren ligefrem har ventet på en tilkendegivelse af et taknemligt sind. Denne dyd er han meget kær og det smerter ham at blive skuffet af de ni Jøder. Man kan stadig på ny opleve, at også de fleste mennesker føler det dybt, når de har været gode mod andre, men disse betragter denne godhed som noget, man skylder dem, og derfor ikke siger tak.

Hvad *taknemligheden mod Gud angår*, så hører den til vore mest fundamentale pligter, da hele vor tilværelse med alt, hvad der har glædet os hidtil, og alt hvad der endnu vil glæde os i al fremtid, er en ufortjent velgerning fra Guds side. Dette gælder både om de naturlige gaver og om de overnaturlige. Dertil kommer, at taknemlighed er en dyd, der medfører *stor velsignelse*. Hvor den findes, bliver hjertet glad, ædelt, ydmygt og værdigt til velgørers venskab og velvilje. Erfaringen viser gang på gang, at taknemlighed bliver en kilde til nye velgerninger. Lad os derfor altid være taknemlige, ikke blot mod mennesker, men også, og det frem for alt, mod vor Gud og Skaber. Lad os aldrig glemme, hvad vor Frelser har gjort hidtil og stadig endnu gør for os, og hvad han agter at gøre i al evighed, og så gengælde hans kærlighed med kærlighed og i det mindste af hjertet sige ham tak for alt med ord.

Fr. Küpferte S.J.

Der er i Aar gaaet ti Aar siden Oprettelsesdokumentet til de »Forenede Nationer« undertegnedes. Sammenlutningen af de underskrevende Nationer skulde tjene Oprettelsen og Vedligeholdelsen af en relfærdig Fred samt del mangesidige Samarbejde Nationerne imellem. En saadan Sammenlutnings Idé er en tvingende Forpligtelse for enhver troende Kristen — og derfor kan han ikke i Tavshed forbigaa denne Idés Resultater eller Mangler. En af UNO's Grene er UNESCO — og netop her har Kirken og de »Forenede Nationer« mange fælles Interesser.

*

Den verdensomspændende Kamp imod Uvidenheden, som de Forenede Nationer har organiseret blandt de underudviklede Folkeslag, er i Princippet aldeles ikke noget nyt, saaledes som man atter og atter er tilbøjelig til at give Udtryk for. De kristne Missioner har altid — naar det gjaldt om at bibringe Folkeslag med laverestaende Kultur Kristendommen — bestræbt sig for at bibringe disse Folkeslag en principiel, grundlæggende Opdragelse, der henter sin Inspiration i Evangeliets Idealer og religiøse Grundsætninger. Denne Form for Opdragelse har den kristne Missionstanke altid ment at maatte betragte som et af de vigtigste og primære Midler til at hjælpe Mennesket paa Gled til at forme dets Væsensanlæg i Overensstemmelse med Skaberens Vilje samt gøre det skikket til at realisere dets Adkomst til at opnaa Bærneret hos Gud. I Bevidstheden om sin Mission overfor hele Menneskeheden, har Kirken derfor ogsaa altid udover dens umiddelbare Virkemuligheder anerkendt og fremmet alle sunde Bestræbelser i saa Henseende og bestræbt sig paa at ud-

rydde Uvidenheden i alle de væsentlige Spørgsmaal vedrørende den menneskelige Tilværelse, der udgør en Del af Aarsagerne til menneskelig Nød, omend det ikke er de eneste. Nød og Elendighed hæmmer saa afgjort Udviklingen af det naturlige Guds-Billede i Mennesket og vanskeliggør dermed ogsaa Blikket op mod Gud samt Menneskets Higen mod dets naturlige Maal. Og selv om enkelte Mennesker paa Trods af alle mulige Hemninger af denne Art alligevel har kunnet naa deres kristne Bestemmelse med Guds Naade og Hjælp, saa er en Nation kun i Stand til at blive kristen, dersom dens naturlige Livsgrundlag er sundt. Kirken er imidlertid af den Opfattelse, at Egensindighed Side om Side med Uvidenhed er en af Hovedkilderne til den eksisterende Elendighed, samt at en Grundopdragelse, som ene og alene formidler Viden, paa Forhaand er dømt til at lide Skibbrud. Det er derfor, at de religiøs-moralske Faktorer spiller en afgørende Rolle i Grundopdragelsen.

Over en Milliard Mennesker lever idag i en kollektiv Masseelendighed. Den Omstændighed, at Gennemsnits-levaalderen i de underudviklede Omraader ligger paa omkring 30 Aar, viser Omfanget af denne mangesidige naturlige Elendighed. Nu er der imidlertid ved at opstaa en almen menneskelig Solidaritetsbevidsthed, som vil gøre Ende paa nedarvet Nød. Et af de mest haandgribelige Udtryk for disse Bestræbelser er de Forenede Nationers Aktion paa det pædagogiske, sociale, kulturelle og økonomiske Omraade, der er samlet i den saakaldte Grundopdragelses System. Da de Omraader, hvor der hersker den største Elendighed, imidlertid netop falder sammen med de Steder, hvor de kristne Kirker har deres væsentlige Missionsomraader, er det to universelle

Katolsk Religions-Ekspert gæster København

Som meddelt andetsteds i Bladet aflægger P. G. Haumont S.J. fra »Lumen Vitae« i Bruxelles i denne Uge et kort Besøg i København, hvor Paleren holder — paa engelsk — et Foredrag om ny Tendenser indenfor Religionsundervisningen.

»Verdensunionen af katolske Kvindeorganisationer«

indleder Kongressen i København med Messe i Jesu Hjerter Kirke nu paa Lørdag Kl. 8,15. — Vi henviser iøvrigt til Programmet her i Bladet i sidste Uge og erindrer om, at alle interesserede er velkomne til at deltage i Møderne, der afholdes i National Scala, Jernbanegade 9. Tilmeldelse til Fru V. Leerbeck, Rosendalsgade 11, Tlf. Øbro 1632 u.

Kraftgrupper humanitære Aktioner, der mødes her, nemlig paa den ene Side de kristne Missioner med deres Caritas- og Socialforanstaltninger, og paa den anden Side Unesco, der som Organ for de Forenede Nationer varetager Grundopdragelsens System for ved Hjælp heraf snarest muligt at raade Bod paa Elendigheden i de sociale Nødscentre samt gennem Opdragelse at skabe Forudsætninger for at formaa de underudviklede Nationer til et forstandigt Medarbejde for deres egen kulturelle Højnelse.

Den fundamentale Opdragelses omstridte Filosofi

Mødet mellem den kristne Mission og UNESCO paa den almene Folkeopdragelses Arena kunde ikke foregaa uden en alvorlig Meningsudveksling. Ingen Opdragelse kan se bort fra Spørgsmaalet om Verdensanskuelsen, da det jo er den, der afgør Menneskets Verdensbillede og dets deraf bestemte moralske Impulser. Og til at begynde med saa det ud, som om et Møde mellem disse to Parter var helt udelukket. Unesco mente at kunne ordne sine Opgaver ganske suverænt i sin Egenkab af mellemstatligt Organ. Man ignorerede simpelthen Missionerne, i Teori og Praksis, og dermed ogsaa deres Resultater — indhøstet gennem Aarhundreder — samt deres Erfaringer paa den kristne Grundopdragelses Omraade. En saadan Negligering vilde Missionerne have kunnet bære med Værdighed, dersom der ikke fra allerførste Færd af havde udviklet sig en for Kristendommen ganske uacceptable Filosofi indenfor Unescos Grundopdragelse, og dersom Unesco's universale Aktion ikke var trængt ind ogsaa paa de kristne Missioners Virkeomraade. Det var for Missionernes Opdragelse desværre ikke blot en ideologisk Fare, men tillige ogsaa en

Missionerne søger overalt at fremme den indfødte Kunst. Her er Bagdad-Kollegiet i Irak, opført 1932 i moderne, indfødte Stil.

55. Davidssalme

JEG STOLER PÅ GUD, JEG FRYGTER INTET

I. Tillidsfuld trods trængsler.

1. Til sangmesteren. »Den stumme due i det fjerne«. En miktam af David. Da fjenderne greb ham i Gat. (I. Sam. 21, 11—16).

2. Forbarm dig over mig, o Gud, thi en mand nedtramper mig, uafledeligt går han løs på mig og angriber mig.

3. Mine fjender træder mig under fødder til stadighed, thi der er mange, der kæmper mod mig.

4. Allerhøjeste, den dag jeg gribes af frygt, sætter jeg min lid til dig.

5. Jeg stoler på Gud, hvis løfter jeg priser, jeg stoler på Gud og frygter intet. Hvad kan kød vel gøre mod mig?

II. Bøn om Guds hjælp i nøden.

6. Helc dagen lægger de råd op imod mig, alle deres tanker går ud på ondt imod mig.

7. De flokker sig sammen, ligger på lur, er i hælene på mig og står mig efter livet.

8. Gengæld dem deres ondskab, stød folkene ned i din vrede, o Gud.

9. Du har skrevet op mine veje i udlændigheden. I din lædersæk har du gemt mine tårer. Er de ikke optegnet i din bog?

10. Mine fjender skal vige tilbage den dag, jeg påkalder dig. Det er jeg sikker på: Gud er med mig.

III. Løfte om taksigelse.

11. Jeg stoler på Gud, hvis løfter jeg

priser, på Gud stoler jeg og frygter intet.

12. Hvad kan et menneske gøre mig?

13. Jeg skal indfri de løfter, som jeg har givet dig, o Gud, med lovprisningsofre vil jeg takke dig.

14. Thi fra døden har du frelst mit liv og mine fødder fra fald, og jeg kan vandre for Guds åsyn i de levendes lys.

*

Vers 9. Gud samler omhyggeligt alle tårer og glemmer ingen af de mange smerter.

Denne salme gengiver de tanker og følelser, der fyldte Davids hjerte, dengang han var flygtet til filisterne for ikke at blive dræbt af kong Saul. Han mente at kunne leve trygt i Gat hos kong Akis. Men det varede ikke længe, før han blev genkendt som den, der havde sejret over Filisterens kæmpe Goliat. Derfor blev han taget til fange og slået for kongen. Men rådsnar, som han altid havde været, brugte han også nu en list, idet han lod af-sindig og af den grund blev frigivet.

I denne salme skildrer David, hvorledes troen på Gud fyldte hans hjerte med tillid og sikkert håb på frelse. Omkvædet i vers 5 og 11 er et tydeligt udtryk for denne tryghedsfølelse og illustrerer den sandhed, som St. Paulus i det Nye Testamente udtaler med de ord: »Min retfærdige skal leve af sin tro. Men hvis han frygtsomt opgiver den, har min (= Guds) sjæl ikke behag i ham. Men vi (kristne) hører ikke til dem, som af frygt opgiver deres tro og går fortabt, men vi hører til dem, som tror og vinder deres sjæle.« (Heb. 10, 29).

2—5. Det viste sig, at David havde

fjender ikke blot i sit hjemland, men også i det fremmede. De var mange og opfyldt af et umådeligt had til ham, men alligevel sætter han uden vaklen sin lid til Gud og hans løfter.

6—10. Hvor David end er, hjemme eller ude, er han omgivet af rasende fjender, der efterstræber hans liv. Derfor beder han Gud om at slå dem ned i sin vrede, siden han jo har set Davids tårer.

11—14. Salmisten ved, at hans bøn er bøn hørt, skønt hans fjender endnu tilsyneladende triumferer, opfyldte af raseri.

Det kan virke trættende, når vi i den gruppe af salmer, som vi for tiden dvæler ved, stadig hører om fjender, angreb og anfægtelser med efterfølgende klager. Men sådan er nu engang det virkelige liv på store strækninger. Det får man bekræftet næsten hver dag, hvis man bare bruger sine øjne og lytter til, hvad folk taler om. De, som ikke gør den erfaring, at livet her på jorden er en kampens tid og troskabsprøve, skulle engang holde samvittighedsransagelse og undersøge, om de virkelig for alvor kæmper mod det onde i verden, eller om de ikke lever altfor fredeligt med, hvad apostlen Johannes kalder: kødets lyst, øjnenes lyst og livets hoffærdighed. At slutte fred med denne fjende røber en ånd, som er det stik modsatte af salmistens sindelag: »Jeg stoler på Gud og frygter intet. Hvad kan et menneske gøre mig?« At leve og arbejde og kæmpe for Gud er aldrig spildt umage, alt bliver optegnet i livets bog, og menneskets største lykke er, at vandre for Guds åsyn i de levendes lys, d.v.s. i nådens overnaturlige lys, i samfund med Gud. F. K.

- direkte Trusel mod deres Eksistens, ikke mindst eftersom Konkurrencen satte ind med ulige Midler og Metoder. Paa Grund af de begrænsede økonomiske Midler og i mange Tilfælde udefra stærkt hemmende Virke, indskrænkede Missionernes pædagogiske Aktion sig til et begrænset Felt, medens Unesco er i Stand til at arbejde i alle tilsluttede Lande og samtidig disponerer over overordentlig store Magt- og Finansressourcer, saavel fra de enkelte Staters Side som fra deres egen af de samme Staters subventionerede Verdensorganisation.

Dens væsentligste Bekymring for Missionerne bestod imidlertid i Unesco's Stilling paa Verdensanskuelsesomraadet, og man kan forstaa, at de kristne Missioner en Overgang var stærkt paa Vagt og var meget skeptisk indstillet overfor Unesco's Bestræbelser. Unesco's første Generaldirektør, Julian Huxley, indsaa meget rigtigt, at man kun er i Stand til at formidle Opdragelse paa Basis af en Verdensanskuelse. Men da de mest forskelligartede Verdensanskuelser, Religioner og Filosofier er repræsenteret indenfor Unesco's, maatte dette Spørgsmaal paa et eller andet Tidspunkt føre til en Sprængning af Unesco. Huxley gav sig derfor til at søge efter en egen Filosofi til Unesco og fandt den meget beteg-

nende i den evolutionistiske Humanisme, som han selv og Størsteparten af Unesco's Ledelse var med til at tilpasse Unesco's Behov. Man valgte en Verdensanskuelse, i hvilken hele vor Tids sammensatte og sækulariserede Tænkemaade kom til Udtryk, og som har vundet den allerstørste Indflydelse paa den tekniske Civilisation, der idag drager sin Sejrs gang over hele Jorden.

Modstanden imod denne Filosofi fra kristen Side var — ejendommeligt nok — tilstrækkelig kraftig til at skabe en ny Krise for Unesco. Huxley's Efterfølger, Mexicaneren Torrès-Bodet, adopterede Pluralismens System. Udfra den Kendsgerning, at Menneskekulturen er afhængig af saa mange aandelige Kræfter, erklærede han, at det maatte tilkomme Unesco at koordinere disse Kræfter i fri og tolerant Udfoldelse. Man indsaa paa kristen Hold straks, at Kristendommen hermed fik en teoretisk (og enestaaende) Chance til at sætte sig ind i Unesco's gigantiske Opdragelsesprogram. I Praksis vilde et saadant Samarbejde kun være muligt saa længe som Pluralismens System haandhæves paa rette Vis. Der er imidlertid næppe nogen, der vil hengive sig til den Illusion, at Verdensanskuelsernes Eksistenskamp vilde kunne hævdes overfor Unesco, (fortsættes næste Side)

Belgiske Augustinerinder leder et Døvsstume- og Blindeinstitut i Madras, hvor Børn meddeles »Fundamental Opdragelse«

samt at man var til Sinds at indrømme Kristendommen blot saa megen Udfoldelsesfrihed, at den vilde kunne beholde sin skabende Indflydelse i hele Verden. De agnosticistiske, sækularistiske, positivistiske og materialistiske Kræfter indenfor Unesco, er stærke, vil blive endnu stærkere, dersom det lykkes de kommunistiske Stater at realisere det Medarbejde, som de saa energisk er ude efter, i et System af en politisk »Koeksistens«. Man har tillige peget paa, at der ved Unesco's 8. Generalforsamling i Montevideo i 1954 herskede en gensidig Forsoningens og Agtelsens Aand. Det er saa afgjort glædeligt, men det maa ikke forlede til den optimistiske Tro, at Verdensanskuelseernes Kamp for Fremtiden er bandlyst fra Unesco, selvom denne Verdensorganisation tilsyneladende lidt efter lidt afvikler den tidligere herskende Tendens til at udvikle sig til et Slags overstatsligt Førerorgan for derved uselvisk at tage sig af enkelstats Initiativer. Unesco's Grundlov er og bliver tilstrækkelig ubestemt i Formuleringen af dens Teknik til Formidling af almen Dannelse: »Unesco har ogsaa en Dannelsesopgave at udfylde med at vække den menneskelige Personligheds Selvbevidsthed samt Bevidstheden om dets eget Værd og en Udvikling af Følelsen for Menneskehedens kulturelle og moralske Samhørighed«. Paa en eller anden Maade tilsigter man en tilsøret Bekendelse til en moralsk Orden, der

vil kunne »forbinde« alle Mennesker, men man tager sig vel i Vare for nøjere at definere denne Orden med Hensyn til dens forpligtende Kraft og Principper.

De kristne Missioner - hidindtil de største Institutioner inden for den fundamentale Opdragelse

Den katolske Kirke har i sit Missionsvirke stedse haft en bestemt overnaturligt funderet Moral som Grundprincip i sit Opdragelsesarbejde, en Moral, der var knyttet sammen med en ligesom bestemt naturlig Morallov. Paa dette Grundlag har Kirken i Aarhundreder præsteret et Opdragelsesarbejde, der langt overgaar de Resultater, som det kun faa Aar eksisterende Unesco kan opvise. Denne Konstatering gælder i endnu højere Grad, dersom man stiller samtlige kristne Missioners Opdragervirke op overfor Unesco's Start. Der findes nemlig intet større Værk paa den fundamentale Opdragelses Omraade end det, der er ydet af de kristne Missioner. Dermed er ikke sagt, at de kristne Missioner ikke vil kunne lære noget af Unesco's moderne tekniske, pædagogiske, didaktiske, psykologiske og organisatoriske Metoder, men det vilde formentlig være klogt, om Unesco først havde taget ved Lære af de Erfaringer, som er blevet høstet af de hundredetusinder af Missionærer, der igennem den mest intensive Forbindelse med Land,

Folk, Sprog og Kultur har kæmpet for de paagældende Nationers kulturelle Højnelse. Det har ikke noget Formaal at jamre eller være bitter over, at Unesco-Kommissionerne under deres Ophold i Missionslandene tit og ofte simpelthen ignorerede de eneste eksisterende og betydelige kristne (meget hyppigt katolske) Opdragelsescentre. Den bedste Maade at overvinde dette paa er, om Missionerne paa Grundlag af de idag eksisterende Muligheder er »præsenteret« i samtlige Unesco-Organer og saaledes gennem personlig Kontakt henleder de ansvarlige Lederes Opmærksomhed paa de kristne Missioners Opdragergerning.

Er et Samarbejde mellem Unesco og Missionerne muligt?

I 1952 anerkendte Unesco Missionerne som en Organisation, der arbejder indenfor den fundamentale Opdragelses Omraade, og erklærede sig rede til Samarbejde. Under Ledelse af P. Maurice Quéguiner (af Pariser-Missionærernes Kongregation) blev der i Paris ved det Internationale katolske Koordinationscentrum hos Unesco oprettet et Bureau for Opdragelse, og det er nu Missionens særlige Opgave at stille sine meget store Erfaringer paa Grundopdragelses Omraade til Raadighed for Unesco. Men hertil kræves der for Missionernes vedkommende et nøje Kendskab til Unesco's Metoder. Man maa fremstille det forhaandenvæ-

Djævelen paa Notre Dame

En Legende

De tror maaske, at han altid har sidet deroppe paa Katedralens Brystværn og set saa dybsindigt ud over Verden. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Der var engang, da han drev sit Spil nede i Verden, hvor han stiftede Splid og anrettede Ulykker blandt Menneskene, indtil den guddommelige Visdom en skønne Dag tvang ham i sin Tjeneste, den Visdom, der er saa mægtig, at den endog benytter det ondeste onde til sin Forherligelse.

Men lad mig nu berette, hvad Folk fortæller om ham.

For mange, mange Aar siden levede der i Paris en kunstfærdig Orgelbygger. Vidt og bredt gik Rygtet om hans Dygtighed og Snille. Under hans benaadede Hænder sattes Orgelpibe ved Orgelpibe, og naar Værket var færdigt, bruste Herrens Pris saa skønt og højtideligt, som man aldrig havde hørt det. Det var som om en Engel traadte Bælgen, og de himmelske Hærskarere holdt deres Indtog i Kirken og fyldte den med deres jublende Alleluja. Menneskene lyttede i Ærbødighed til Orgelets Brusen og Herren fyldte deres Hjerter med Fromhed og Glæde. »Me-

ster Kuno den Ærefrygtige« kaldte man Orgelbyggeren, og faa var saa glad som han.

Da man nu skulde rejse den store Katedral, den skønne Kirke til Gudsmoders Ære, kaldte man ogsaa ham for at han skulde bygge Orgelet. Og Mesteren gav sig i Lag med Arbejdet, men netop paa dette Tidspunkt indtraadte den store Forandring med ham, om hvilken vi nu skal høre.

»Mester Kuno den Ærefrygtige« blev nemlig til »Mester Kuno den Stolte«. Der er ingen, der rigtig kan fortælle, hvorledes det skete. Man mente, at Dæmonerne — der strejfer rundt i Verden og forleder Menneskenes Børn — netop havde faaet Magten over ham. Det var som om en Stemme overall forfulgte Mester Kuno og hviskede til ham: »Din Taabe, hvorfor skaber du alle disse Værker til Guds Ære, du, som har faaet Magt over Menneskehjertet? Byg dog et Orgel og lad det bruse til din Ære, saa at Folk falder paa Knæ og tilbeder dig, du Kuno, Mesteren, der overgaar alle. Kom, jeg vil hjælpe dig at bygge et Trylleorgel — til din egen Forherligelse.« Og tæt ved Mester Kuno dukkede der et spottende, haanligt grinende Fjæs op med et stort Horn i Panden. Kuno blev forskrækket, men slog ikke Kors for sig, han anraabte ikke Gud og Helgenerne om at bistaa sig, han bøjede sig derimod frem og hviskede: »Hvad skal jeg da gøre?« Da grinte den Onde højlydt, saa det klang fra Væggene, og han sagde blot: »Følg mig!«

Op fra denne Dag gik det i Sus og Dus mellem de to. Dæmonen var der

evig og altid, hvad enten Mester Kuno prøvede eller stemte Piberne eller traadte Bælgen, altid var den haltende Kammerat ved hans Side. Og hver Gang Mester Kuno satte sig til Orgelet, gned han sig triumferende i Hænderne. Sødt og yndefuldt klang Orgelets Toner, men det var ikke en ydmyg Sang til Gud Herrens Ære, de appellerede langt snarere til et Hjerter, der ikke forlangte andet end sin egen Lyst. Man kunde ikke bede til disse Toner, de bragte en til at hige efter at blive Gud lig.

Og inden længe skulde Orgelet for første Gang lade sin Stemme høre ved den hellige Handling. Dæmonen gned sig i Hænderne, naar han kom til at tænke paa denne Dag, og Mester Kuno gik saa stolt som aldrig før gennem Byens Gader. Men da de nu paa den skæbnesvangre Morgen traadte ind i den skønne Katedral, hvor Kærterne blafrede, da kom der en ejendommelig Følelse over dem begge. Bandende holdt Dæmonen sig for Næsen, Røgelseslugten bekom ham ikke saa godt, og da han fik Øje paa en Madonnaskikkelse, der smilede yndefuldt og sejrrikt ned fra en af Pillerne, vendte han hurtigt Ryggen til og skyndte sig sammen med Kuno op ad Trappen til Orgelpulpetret.

Imidlertid havde der samlet sig store Menneskemasser i Kirken, Kærterne brændte paa Alteret. Røgelseskarrene blinkede og Præsternes gyldne Klæder straaled. Den hellige Messe begyndte. Mester Kuno veklede et triumferende Blik med Dæmonen, idet han salte sig paa Orgelbænken. Men saa

Sælsomme Turister i den evige Stad

(Fra vor Roma-Korrespondent)

Paa denne Aarstid har Romerne normalt forladt Gaderne i deres By og overladt dem til de Skarer af brogede Turister fra alle Verdenshjørner, som Aaret rundt samles i den evige Stad. I en lille Uges Tid har man i det romerske Gadebillede ikke kunnet undgaa at bemærke en Del »Turister«, der paa højre Side af Brystet bar en lille gul-brun Plakat med Teksten »Witnesses of Jehova« (Jehovas Vidner). Langt de færreste Romere har imidlertid taget nogen Notits af disse Mennesker, der ivoerigt har opført sig paa selvsamme Maade, som alle andre Roma-farere: Man er stødt paa dem overalt, hvor den evige Stads Seværdigheder samler Turister, og de har ej heller manglet i Roms mange store katolske Kirker.

Det var imidlertid ikke »almindelige« Turister. Det var »Jehovas Vidner«, og de var henimod 8000 i Tal, samlet til Kongres i Rom.

Disse ejendommelige Turister har »befolket« Kristenhedens Hovedstad i en otte Dages Tid, men man kan roligt sige, at det Sted, de havde udsat sig til Kongressted, den katolske Kir-

(sluttes S. 425)

I korte Træk -

De Hjemløses Fader, Abbé Pierre, opfører for Øjeblikket 50 Nødboliger paa en »Europa-Byggeplads« i Lyon. Hans unge Hjælpere er Frivillige fra alle Egne af Europa; de arbejder i Hold paa 10—14 Dage hver. Byen Lyon sørger for Forplejning og Logi (KNA).

15. August celebrerede Biskoppen af Lausanne, Genève og Fribourg, Mgr. Charrière, i Mariakirken i Genève en Aftenmesse for Deltagerne i den Internationale Atomkonference (KNA).

Den kendte svenske katolske Forfatter Svend Stolpe fyldte 24. August 50 Aar. — Sven Stolpe har gennem sit Forfatterskab i de senere Aar skabt sig et Navn, der rækker langt ud over Sveriges Grænser. En af hans nyeste Bøger, »Fru Birgitta smiler«, er saaledes netop ogsaa udsendt paa tysk (KNA).

En 32-aarig japansk Konvertit, Paul S. Endo, har faaet tildelt Japans højeste litterære Pris, Akutagawa-Prisen. Pristageren har studeret i Frankrig og er Docent i Fransk ved Jesuiternes Sophia-Universitet i Tokio (KIPA).

(Spalten fortsættes S. 425)

rende Materiale i den Form, der er den gængse for Unesco's Begreber om Grundopdragelsens Princip. Taler man ikke i Unesco's Sprog, løber man den Risiko at blive misforstaaet og berøver sig derved paa Forhaand enhver Mulighed for at vinde Indflydelse. Ligeledes maa Missionernes eget Materiale uddrages metodisk-videnskabeligt, og det endda i den Form, der er særegen for Unesco. Der eksisterer inden for katolske Kredse Enighed om, at Missionerne hidindtil paa Elementaropdragelsens Omraade uden Undtagelse har arbejdet empirisk og partikulært. Man mangler en Koordination af Erfaringerne for større geografiske Omraader, for slet ikke at tale om det universelle, verdensomfattende Billede. Den kristne Grundopdragelses Teknik maa oparbejdes gennem de i de seneste Aartier udviklede nyere Metoder, og det vil formentlig være nødvendigt at samle alle Erfaringer fra Missionsomraaderne og ordne dem efter moderne videnskabelige Principper. Ligeledes maa de katolske Skoleorganisationer i Missionslandene samles til Samarbejde under en fælles Organisation, som derpaa maa knytte nærmere Forbindelse med »Office International de l'Enseignement Catholique«.

*

Artiklen sluttes i næste Uge med et Afsnit om Del praktiske Samarbejde.

skete Underet — hvad enten det nu var Røgelsesskyerne eller de fromme Bønner, der steg op fra Menneskemasserne nede i Kirken eller det var Jomfru Marias forklarede Smil eller maa-ske selve den uudgrundelige, himmelske Kærlighed, der lyste paa Alteret og betvang den Ondes Værk — rent og klart klang Orgelets Stemme: Kyrie eleison! Og det var, som om hele den fredløse Jord bad i Kor: Herre, forbarm dig over os! Det blev en Bøn uden Lige. Katedralens Sten jublede med og alle Hjerter bad: »Christe eleison, Kristus, du menneskevordene Gud, forbarm dig over os! Thi du er kommet til os for at vi kunde komme til dig.« Og paany lød det under Katedralens Hvælv: Kyrie eleison!

Dæmonen rystede af Raseri. Med forstillet Ansigt saa han frem for sig og udstødte en Ed. Han knyttede sine Næver, og han skulde lige til at trække Mester Kuno i Ærmet og faa ham til at høre op — da var det pludseligt, som om Orgelet istemte en brusende Lovsang. Alle Piberne faldt jublende ind, de triumferede i sølverne Toner, de sang og jublede i Lykke og overstrømmende Glæde — og forenede sig med Lysene og Røgelsesskyerne. »Gloria in excelsis Deo« klang det, som om Himmel og Jord forenedes i een Jubelsang.

Ude af sig selv af Raseri rev Dæmonen sig i Haaret, og hans Stemme skjalv af Raseri. Søgende saa han sig om efter en Vej, saa han kunde slippe bort fra denne uudholdelige Lovsang. Og da nu Mængden dernede istemte Lovsangen og sammen med Orgelet jublede over den guddommelige Hem-

melighed: Vi takker dig for din store Herlighed!, da var det ikke til at holde ud længere. Han styrtede hen til en af de store Søjler og klatrede op ad den, svang sig ud paa Taget og kravlede videre. Intet var stærkere i ham end Trangen til at komme bort fra dette Sted. Og da han endelig stod oppe paa Kirkens Tinde, skuede han endnu engang ned over Verden. Et afmægtigt Raseri greb ham, da han saa den ligge dernede fredfyldt i Solskinnet. Hvor dog Guds triumferende Herlighed ærgrede ham.

Han satte sig, støttede mismodigt Hovedet i sine Hænder og rakte Tungen ud, saa langt han kunde, af bare Foragt. Men i det samme tøjte han, hvorledes hans Blod pludselig holdt op at strømme og hans Lemmer blev til Sten. Guds Haand havde ramt ham. Ansigt til Ansigt med den straalende Verden skulde han sidde der til evig Tid, en sælsom Pryd mellem Himmel og Jord. Men paa samme Tid sad Mester Kuno inde i Kirken paa sin Orgelebænk og bad — af Anger og Kærlighed over den største af alle Hemmeligheder, og Orgelet bad med ham: O, du Guds Lam, som borttager al Verdens Synder, forbarm dig over os.

Mange, mange Aar er henrunden siden hin Dag, men Stendjævlen sidder stadig deroppe paa Katedralens Tag og ser ærgerligt ned over den Verden, der tilhører Gud. Og hver Gang, man derinde i Kirken istemmer Gloria-Lovsangen — siger man — skærer hans hæslige Ansigt en endnu hæsligere Grimasse. Men man skal have meget gode Øjne for at kunne se det.

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: *Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.*

Under Formandens Fravær — i Perioden 28.-8. til 18.-9. — rettes alle Henvendelser til:

Næstformanden, Adressen er: *Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.*

Kassererens Adresse er: *Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.*

Meddelelser fra de lokale Klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Til Haraldsted!

Sidste uge bragte »Katolsk Ugeblad« meddelelse om, at valfarten til Haraldsted i år bliver søndag d. 4. september. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at tilslutningen i fjor til denne valfart var alt for beskednen. Efter et stykke tid at have ligget stille, er det åbenbart svært at få den rigtigt i gang igen. Vi har derfor ringet en af de gamle Haraldsted-pilgrimme op og spurgt om hans mening.

— Som er den, at vi slet ikke kan undvære denne valfart. Vi, der i sin tid var med, fortsatte år efter år, indtil gigt eller anden skrøbelighed gjorde det umuligt for os. Og siden da har vi hvert år bittert savnet ikke at kunne være med.

— Er der da noget særligt ved den valfart?

— Jeg har flere gange talt med andre pilgrimme om den, og alle var vi enige om, at den var af enestående betydning for os i retning af at få katolicisme og danskhed til at indgå en selvfølgelig forbindelse. Jeg er selv konvertit, og jeg må tilstå, at det var som at gå i fremmed skole, da jeg i de første år prøvede at leve mig ind i katolicismen. Det var Haraldsted, som mere end noget andet befriede mig for denne følelse. Vi gik der i så ægte katolsk et ærinde, og det skete i så helt danske omgivelser, og vi mærkede, hvor godt det danske og det katolske passede sammen. Det danske Midtsjælland var som skabt til vor Lovsang.

— Der er da også kont andre steder?

— Min herre, vi gik ikke til Haraldsted, fordi det var en kæn vej. Vi gik på valfart til stedet, hvor Sjællands værnehelgen led døden. Vi gik til et sted, hvor vore katolske forfædre også drog hen, og hvor de vidste, at Gud havde behag i, at de kom, og derfor

havde knyttet nådegaver til deres komme. Derfor kom vi ikke blot i religiøs kontakt med dansk natur, men også med Danmarks historie og med vort lands katolske fortid. Det var virkelig år for år en uforglemmelig vandrung.

— Var det ikke rigelig langt?

— Ti kilometer hver vej. Det kunne ikke have været regnet bedre ud. Havde det været ret meget kortere, ville man i sin krop ikke have haft anden fornemmelse end ved en almindelig skovtur, og vi har netop været glade for, at der her rent fysisk krævedes lidt mere af os end til daglig. Vi bad mere end til daglig, og vor krop skulle også yde en indsats, større end ellers. Havde valfarten på den anden side været ret meget længere, så havde den været en specialitet for katolske sportsfolk. — Nej, dens længde er lige netop passende.

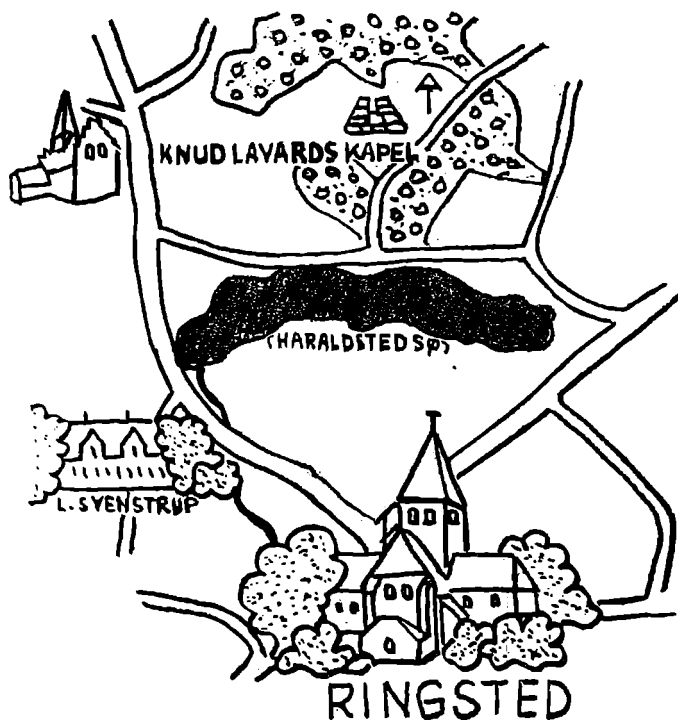
— Tror De, man kan få de unge til at tage traditionen op igen?

— Jeg kender vist ikke nok til vore unge til at kunne svare på det. Hvis de ikke er blevet for motorgale til at gide gå, og det håber jeg da ikke, så kan jeg da ikke tro andet, end

at de vil. Holder de ikke lige så meget som vi af vor hellige kirke? Er de mindre glade for dansk natur eller for dansk historie? Selvfølgelig ikke.

— Skal vi give dem et godt råd fra Dem?

— Ja, at de slutter sig kammeratligt sammen og sætter hinanden stævne til valfarten. De skal ikke komme som enere, men som medlemmer af gode katolske kammeratskaber. Så har de en ekstra spore til at komme — og så bliver traditionen lettere til igen.

En forhåndsmeddelelse

Den amerikanske jesuit C. Gardiner giver nedenstående vurdering af den store katolske middelalder-roman, som udkommer om få dage:

Zoé Oldenbourg: Hjørnestenen

442 s., hft. kr. 29,50, vb. kr. 43,50.

HJØRNESTENEN er en strålende bog — det springer en i øjnene ved den nøje gengivelse, som forfatteren — en mangeårig gransker af middelalderen — har formået at give af hin farverige tids smerte og fryd, og som han har givet frodigt og pulserende liv. Hele det billede, som oprulles for læseren, er fængslende, på mere end een måde — det er både inciterende og chokerende.

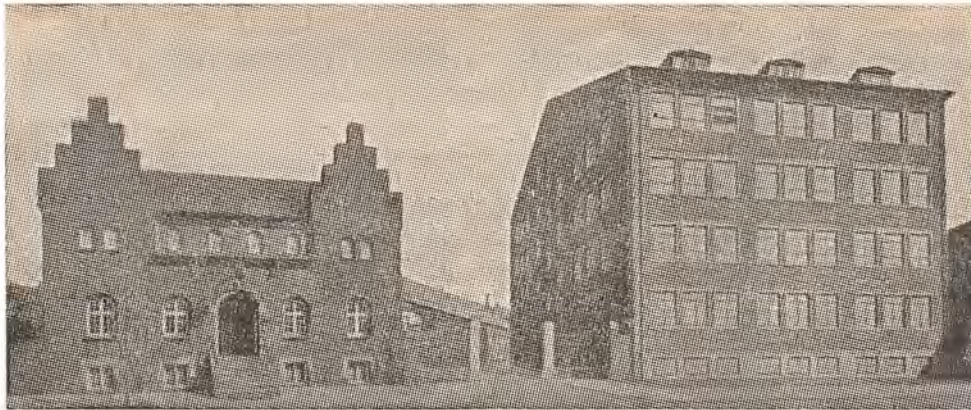
Bogens mest strålende skikkelse er den blinde Ansiou, som sammen med nogle andre bliver fanget af maurerne, gennemgår et langt martyrium og tilsidst dør under et fortvivlet flugtforsøg. I alt dette knyttes han nærmere og nærmere til vor Gud og Frelser, der — som titlen på bogen antyder — var hovedhjørnestenen, ikke alene i denne gamle mandes liv, men også i hele opbygningen af den civilisation, som vi kalder kristendommen. Der er afsnit af den gamle mands samtaler med sig selv, som jeg kunne have lyst at citere.

Det er billedet af en sådan tro, som giver bogen dens storhed, og det er uden tvivl denne tro, som er nøglen til forståelsen af middelalderen. Ud af HJØRNESTENEN's blade fremgår det levende, hvordan helgener og syndere, de overtroiske, de rige og de fattige, gejstlige og lægfolk kendte sandheden, hvordan de så end formede deres liv.

En ting til slut. Jeg gad vidst hvor mange katolske studenter, der er, som kender så meget til middelalderens sande væsen, at de kan forstå og påskønne den bedrift, der er udført i HJØRNESTENEN. *Harold C. Gardiner S.J.*

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

A/S C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visalgsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

Religionspædagogisk Begivenhed

**Kendt Religions-„Ekspert“ paa
Besøg i København**

Centralen »Lumen Vitae« i Bruxelles organiserer kursus og foredrag rundt om i verden for at sætte religionspædagoger ind i nutidens krav og hjælpemidler. Hvor længe man end har undervist i faget religion eller bibelhistorie, vil man altid føle trang til fornyelse; man vil være taknemmelig for enhver hjælp fra erfarne og specielt uddannede kollegaer. En sådan hjælp vil blive tilbudt os, katolske religionslærere og lærerinder og præster *fredag den 26. august kl. 19.30* på skolen, Østerbrogade 7 D.

P. George Haumont S.J. fra Centralen i Bruxelles vender tilbage fra en foredragsrejse til Norge og vil på hjemvejen tale til os om: Værdifulde nye tendenser i religionsundervisningen. Foredraget holdes på engelsk (Religious teaching — Valuable new trends).

Alle præster og religionspædagoger, derunder også forældrene indbydes venligst.

På religionspædagogisk
udvalgs vegne:
J. Wolfisberg S.J.

Sælsomme Turister (fortsat fra Side 423)

kes Centrum, ikke var særlig heldigt valgt — plejer de maaske ikke at kalde Religion for en falsk Dykkelse af Gud og den katolske Kirke for intet mindre end »Satans prostituerede«. De 8000 »Vidner« i Rom repræsenterede 33 Nationer og tæller ca. 3000 Meningsfæller i Italien. Deres Møder afholdt de i »Palazzo dei Congressi« ude i det store Udstillingsomraade, hvor Mussolini havde planlagt Verdensudstillingen 1942, der aldrig blev til noget.

Det kan ikke nægtes, at det var ejendommelige Turister i den evige Stad, men de var dog ikke i Stand til at ændre den evige Stads Aasyn. Og Romerne tog da ej heller nogen Notits af dem. Man bemærkede ganske vist deres gul-brune Brystmærke med Paa-skriften »Witnesses of Jehova«, men det var faktisk ogsaa alt — de var en Gruppe Mennesker, ligesom de mange andre, der »gør« den evige Stad nu i disse Sommermaaneder — og fra Rom drog de videre til Stockholm.

*

Vor Roma-Korrespondent skriver i næste Uge om Landreformen i Italien — en Trumf imod Kommunisterne.

J korte Træk -

Den katolske Kirke i Island har udsendt en nydelig lille Publikation »Ignatius Loyola og regla hans«, som giver et afrundet Billede af Jesu Selskab samt Svar paa de almindeligste Angreb, hvilke Ordenen altid er udsat for.

Ved den forestaaende internationale Verdensudstilling i Bruxelles 1958 vil der blive arrangeret en særlig katolsk Afdeling. Der er nedsat en Komité, som skal forberede Udstillingen, der vil faa Navnet »Civitas Dei« og som skal give en almen Oversigt over Kirken og katolsk Liv (KIPA).

Det russiske Institut ved det af Jesuitten ledede Fordham-Universitet i New York, har i Løbet af det sidste Aar udgivet en Katekismus, en Biografi af den hellige Pave Pius X samt teologiske Værker om Ægteskabet og Eukaristien — paa russisk (KNA).

I Murtesa (Belgisk-Kongo) har man for ganske nylig lagt Grundstenen til et Trappist-Abbedi — det første paa afrikansk Jord (KIPA).

Den katolske Presse-Aarvog 1955—56 for USA meddeler, at der idag i USA eksisterer 570 katolske Publikationer med tilsammen 21.084.222 Abonnenter (KIPA).

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.-Sept.

28. S. 13. Søndag e. Pinse (699—(grøn) 65); 2. Bøn: St. Augustin (1061), 3. Bøn: St. Hermes (1061); Præf. (521).

29. M. St. Johannes Døbers Hals-huggelse (1062); 2. Bøn: St. Sabina; alm. Præf. (525).

30. Ti. St. Rosa af Lima (1066); 2. (hvid) Bøn: St. Felix og St. Adautus; alm. Præf. (525).

31. O. St. Raymund Nonnatus (hvid) (1067); alm. Præf. (525).

1. T. † St. Ægidius (1067); 2. Bøn: (hvid) 12 hellige Brødre (1024), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).

2. F. † St. Stefan, Konge af Ungarn (hvid) (1068); 2. Bøn: Om de hel- liges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

3. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om Hellig- aanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).

4. S. 14. Søndag e. Pinse. (grøn)

NB. Paa de med † mærkede Dage kan der i Stedet for Dagens Messe læses Votiv- eller Requiem-Messer.

Sct. Ansgars Kirke

Eucharistisk forenings medlemmer bedes huske, at tilbedelsen foran det Højhelige genoptages fredag 2. september kl. 14. Der afsluttes med sakramental velsignelse og aftenmesse kl. 19,30. Nadverfaste fra kl. 17.

Eukaristisk Forening

(Jesu Hjerter Broderskab) genoptager Tilbedelsestimerne første Fredag i September paa de sædvanlige Tider og Steder.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Gøtteri-gade 20 . Nakskov

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Ny udkommen:

St. Alfonsus af Liguoris

Daglige Besøg

ved Alterets helligste Sakramen- te samt daglig Hilsen til den saligste Jomfru Maria.

Indbunden Kr. 3,00. 3. Udgave.

ST. ANNÆ KIRKES FORLAG

København S.

Forfatteren, pastor
PETER SCHINDLER
afholder kirkedag over emnet
LIVETS KÅR I EN FALDEN
VERDEN

Menneskets Klage - Guds Svar

søndag den 18. september

i

SCT. KNUD LAVARDS KIRKE
LYNGBYGARDSVEJ 1,
KGS. LYNGBY

Kirkedagen indledes med re- citeret messe kl. 9,00 og slutter med sakramental velsignelse kl. 16,00.

Alle (også ikke-katolikker) er velkomne. Adgangstegn å kr. 1,50 fås ved indgangen. Gratis børne- parkering; morgenmad og fro- kost medbringes; kaffe, øl og sodavand kan købes på stedet.

Tilmelding til kirkedagen er nødvendig og må ske snarest til Preben G. Frandsen, Løvgårds- vej 53, Virum, Tlf. 84 78 49.

KATOLSK REJSE

27. SEPT
12 DAGE

ITALIENS PERLER

600,00
KRONER

Med pastor N. R. M. Opper- mann som gejstlig leder og E. B. Rasmussen som rejseleder arrangeres denne katolske pilgrims- rejse med tog til Italien — netop på den Årstid, hvor klimaet er behageligst. Tilmelding bør ske snarest, da rejsen ikke kan doubleres. Program fås hos:

ROMA FIRENZE ASSISI

Fem dage i Den evige Stad med bl. a. besøg i Peterskirken og Vatikanet. Mulighed for Capri-udflugt.

To dage i Niels Steensens by. Besøg ved Stenos grav, messe i San Lorenzo kirken og besøg i Uffizi Gallerierne.

To dage i Den hellige Frants' ver- densfjerne by. Besøg i San Francesco kirken og San Damiano klostret.

VESTERBRO-
GADE 6 D

VIKING NORDTURIST

MINERVA 4201

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

DØDSFALD

R. I. P.
Vor kære Søster og Moster
Adelaide Lüders
(Lille)

døde stille den 17. August 1955.
Bed for hendes Sjæl.
F. Lüders Thomsen.

R. I. P.
Vore kære Mor
Maren Olsen

Enke efter Bogbindermester
J. Olsen, døde den 11. ds.
Begravelsen har fundet Sted.
Randers, den 14. August 1955.
Børnene.

Ung mandlig studerende

søger godt værelse i byen eller nærmeste omegn i rolige omgivelser, til første september. Henvendelse: Telefon Eva 8580 x eller Katolsk Ugeblads annoncerekspedition, Stenosgade 7, København K.

Jesu Hjerter Kirke, København

Messen Kl. 9 om Søndagen aflyses indtil videre. — En ny Søndagsmesse-ordning vil inden længe blive offentliggjort.

Maler og Dekorations-forretning
(Benyt Katolske Haandværkere)

Malmester W. Plichta
Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Har De nogensinde tænkt paa, om De ikke kunde være med til at realisere ovenstaaende Slogan — ved f. Eks. at lade et venligt Ord om Ugebladet falde til en Trosfælle, der ikke holder Bladet, men som maaske blot skal have netop Deres lille Puf for at blive Abonnent!

Holbæk

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler
Holbæk Materialhandel
Telefon 82
Kaj Andersen
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe saa
Rs. Petersen
Guldborghus . Tlf. 1081
Leverandør til de katolske institutioner

Axel Smith
EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER
Smedelundsgade 1 . Telf. 136
Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51
Lev. til de kat. Institutioner

MADS JENSEN
URMAGER - GULDSMED
Ahlgade 17, Tlf. 102
Leverandør til De katolske institutioner

A. P. Pedersen
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted
Rasmussen & Nielsen
Telefon 1039

Kolonial - billigst med det bedste
Viktualie
Manufaktur
Isenkram
Holbæk Brugsforening
Telefon 10
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-s
Algade 54 - Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Lev. til den katolske Menighed

Odense

Marlo Joensen & Bent Ellekjær
Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443
Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN *Skomagermester*
I. Kl.s Reparationer
Hjallesvej 12
Leverandør til De katolske institutioner

Kør med TAXA
TELEFON 4700

ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN
Vagn Jørgensen
Hjallesvej 6, Telf. 15571
Leverandør til De katolske institutioner

Knud V. Mørk
Frisørmester
Jagtvej 29
Barber ved Sct. Josephs Hospital.

*Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa*
Knud Rasmussen
Hjallesvej 6, Telf. 6184

Varehuset Skjolden
Overgade 21 - Tlf. 955
Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn
1. Kl.s Kød og Paalæg
Albanigade 39 . Telefon 4895
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen
TØMRERMESTER
Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534
Udlærer Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.
I LYON
v. E. Christensen
Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Paven beder Ave Maria i Fjernsyn

I Lighed med sidste Aar bad den Hellige Fader igen i Aar paa Mariae Optagelses Fest Angelus-Bønnen i Fjernsyn. Baaede den italienske Radio og Radio Vatikana bragte Udsendelsen (KNA).

Katolske Præster betragtes som »Spioner«

Den tidligere Generalvikar for Bispedømmet Ermland, Dr. Marquardt, samt Biskoppen af Ermlands Sekretær, Domvikar Parschau, holdes indespærrede i den berygtede Straffeanstalt Alexandrowskoje ved Irkutsk ved Balkalsøen. Meddelelse herom er blevet givet af en tidligere Legationsraad ved det tyske Gesandtskab i Moskva, Dr. Franz Breer, der netop er vendt hjem til Tyskland fra russisk Krigsfangenskab. Dr. Breer har personlig truffet de to Gejstlige og udtaler, at Russerne betragter alle katolske Præster som »Spioner« og Vatikanet som en »Agentorganisation« (KNA).

I Paris er det katolske Filmsselskab »Citex« i Øjeblikket i Færd med at dreje en ny religiøs Film, »De bundne Hænder«, efter en Roman af Pater Lhande S.J. (KNA).

Kirken vokser trods Gudløshed

Ved Indvielsen af St. Norberthskirken i Merseburg gav Biskop Weskamm af Berlin for nylig en Del interessante Oplysninger om Kirkens Situation i Sovjetzonen idag. Biskoppen udtalte bl. a., at Antikrist mente, at hans Tid nu var inde, men han tog fejl — thi det er netop Guds Tid: hvad Kirken mister udadtil, det vinder den indadtil.

Biskop Weskamm udtalte ordret: Er det ikke forvovent idag at spørge om, hvorvidt Kirken vokser der, hvor Gudløsheden sidder i Højsædet, hvor den gør og lader som om den alene havde det sidste Ord, den alene beherskede alt og alle? Antikrist gaar saa ganske givet ikke tomhændet hjem, men den, der idag gaar sin egen Vej her i dette Land, han vandrer den af indre Overbevisning. Paa den Maade vokser Kirken indadtil. Og saa længe vi har vore Familier, tiltager Kirken ogsaa i ydre Kraft« (KIPA).

Argentina udskyder Afstemningen om Adskillelsen

Den Folkeafstemning om Peronisternes Forslag til Forfatningsændring med Henblik paa Adskillelsen mellem Kirke og Stat i Argentina, der oprindeligt var fastsat til November, har det argentinske Parlament vedtaget at ud-

URBI ET ORBI

«Osservatore Romano»
om Atomkonferencen

Et vigtigt Skridt fremad!

»Osservatore Romano« beskæftigede sig i sidste Uge i en ledende Artikel med Atomkonferencen i Genève og betegnede den som et glædeligt Fremskridt paa Vejen fremad mod Forstaaelse mellem Nationerne.

I nævnte Artikel hed det bl. a.: Det er første Gang efter de mange »Uenighedens Aar«, at en UNO-Resolution er vederfares fuld Støtte fra de stemmeafgivende Lande. Det turde være et godt Tegn, og mange anser det for at være Begyndelsen til en Udvikling, der kan føre til en Tilnærmelse mellem Øst og Vest. Medlemmerne af Atom-Konferencen er imidlertid gaaet langt videre end UNO's Resolution, og i Stedet for blot at underkaste de Midler, hvorved den fredelige Anvendelse af Atomenergien vil kunne udvikle sig paa international Basis, en Undersøgelse, er det tilsyneladende kommet til et virkeligt Samarbejde. Og selv om man ikke har bragt den militære Anvendelse af Atomenergien frem for det fælles Forum, saa er dog Resultaterne af de enkelte Staters Forskninger blevet Fælleseje.

Artiklen peger endvidere paa, at der er vaagnet — eller i hvert Fald er ved at vaagne — en ny Tillidens Aand mellem Nationerne: det er et yderligere Fremskridt, at hver enkelt Stat tilsyneladende er sig sit moralske Ansvar bevidst til at lade alle Nationer faa Del i denne Opfindelses Muligheder. Og selv om man ikke maa se bort fra disse Kendsgerninger, saa er det i hvert Fald værd at lægge Mærke til følgende: Atomenergien har mistet sin Karakter af rent militært Magtmiddel og er blevet et Fremskridtets Middel. Samtidig er Atomforskningens Kappelstrid resulteret i et Samarbejde, hvis Betydning ikke alene ligger paa det rent videnskabelige Omraade. Nationerne har virkelig Lov til at gøre sig nye Forhaabninger.

Artiklen slutter med at give Udtryk for Haabet om, at Atomkonferencen blot maa betyde et lille Skridt til videre Forstaaelse mellem Nationerne som til den sande Sameksistens, som den Hellige Fader har gjort sig til Talsmand for (KIPA).

skyde i 180 Dage. Forslaget hertil var stillet af det radikale Parti, der tilstræber en Valglovsreform. Ved de seneste Parlamentsvalg i 1954 opnaaede de Radikale efter den nugældende Valglov kun 8 % af alle Mandater, omend Partiet havde opnaaet 38 % af samtlige Stemmer (KNA).

Tyske Katolikker ledsager Adenauer til Moskva med Bøn

Mandlige tyske Katolikker vil under Forbundskansler Adenauers forestaaende Moskva-Rejse hede Dag og Nat i Kapellet i Ranft i Schweiz. Eneboet ved Sachseln, hvor den schweiziske Freds-Helgen Nikolaus von der Flüe i sin Tid bad.

Den hellige Nikolaus von der Flüe rettede i December 1481 her fra sit Enebo et Budskab til de stridende By- og Landkantoner i Schweiz med det Resultat, at der inden længe opnaaedes en varig indre Fred i Schweiz. Medens Udsendinge fra de stridende Kantoner var samlet til de afgørende Drøftelser i en nærliggende By, bad Nikolaus i sit Enebo uafladeligt til Gud om Fred. Paa dette Sted er det, at tyske katolske Mænd vil samles nu til September, medens Forbundskansleren opholder sig i Moskva og Dag og Nat bede for et godt Resultat af Moskva-Forhandlingerne, om Udsoning mellem Nationerne samt for Ruslands Omvendelse (KNA).

Kardinal Mindszenty anbragt paa »Alderdomshjem«?

I Anledning af Meddelelser om, at Kardinal Mindszenty i Øjeblikket skulde opholde sig i et Palæ i Fünfkirken, meddeler det østrigske katolske Pressebureau »Kathpress« følgende nærmere Oplysninger fra Kredse i Wien, der er kendt med de stedlige Forhold i Fünfkirchen:

I Puespoekszentlaszlo (Biskop St. Ladislaus), der betegnes som Stedet i Nærheden af Fünfkirchen, hvor Kardinalen siges at opholde sig, ejede Biskoppen af Fünfkirchen ganske rigtigt en Sommerbolig, hvilken Regeringen imidlertid har »overtaget« og indrettet til et saakaldt »socialt Hus«, hvor Nonner fra de opløste Ordenssamfund er blevet anbragt, naar de paa Grund af Alder ikke længere er i Stand til at arbejde. Man lægger imidlertid i Wien ikke Skjul paa, at man er meget skeptiske overfor Meddelelsen om, at Kardinal Mindszenty virkelig skulde være i Puespoekszentlaszlo (KIPA).

Fredning af Stedet, hvor Ansgar rejste Nordens første Domkirke

I Hamburgs Centrum er man begyndt paa Rydningen af et bombet Bygningskompleks, der har staaet paa det Sted, hvor Ansgar i sin Tid rejste Nordens første Domkirke. Der er endnu ikke truffet nogen Bestemmelse om Arcalets fremtidige Anvendelse, og man omgaas med Planer om at rejse et Minde — muligvis en Kirke — paa Stedet (KNA).

Katolsk

4. September 1955

103. Aargang

Nr. 36

Ugeblad

Psykologi og Rejser ud i det Blaa

Sandheden kommer man nærmest ved at undgaa at se sig blind paa enkelte Sider, hvor vigtige de end er. Det gælder ogsaa, selv om disse Sider har fint, videnskabeligt Præg. Andre Videnskaber kan ogsaa have et Ord at skulle have sagt, og i passende Hensyntagen til alle Sider kommer man Sandheden nærmest.

Et enkelt Eksempel er saare aktuelt. Næppe nogen Videnskab er saa moderne som Psykologien. Ikke et ondt Ord om den, for den psykologiske Videnskab kan ikke drages til Ansvar for det populære Nonsens, der ofte udgives for moderne Psykologi. Men selv om Videnskaben er al Ære værd, er det altid lidt farligt, naar den kommer saa meget paa Mode, at det altid er den, der bliver spurgt til Raads, ofte den, der faar det sidste Ord i en Sag.

Man ser det f. Eks. i Børneopdragelsen. Selvfølgelig har i en Sag som den Psykologien et stort Ord at skulle have sagt. Den kan bare ikke fastslaa Opdragelsens Maal. Ved man ad anden Vej, hvad Opdragelsen bør sigte mod, giver Psykologien uundværlige Raad om, hvordan man kan bære sig ad for bedst muligt at naa disse Resultater. Lader man derimod Psykologien holde Enetale, forflygtiges Moralen, og man faar en Opdragelse, der ser sit Formaal i f. Eks. det blotte at fjerne Hæmninger — hvilke der skal fjernes, og hvilke der endelig bør bibeholdes, har Psykologien alene jo ingen Svar paa.

Det er ogsaa godt og nødvendigt, at Psykologien faar et stort Ord at sige i Retshaandhævelsen. Forebyggelsen af Forbrydelser og Straffen for dem har før i Tiden meget tit været grebet an med upsykologisk Klodsethed, som slet ikke svarede Regning og var brutaliserende for baade dem, der led Straf, og dem, der idømte Straf. Men naar den psykologiske Side af Sagen stjæler hele Billedet, glemmer man af og til at faa en rigtig Definition af, hvad Forbrydelse er, og rigtige Begreber om Forholdet mellem Samfundet og dets Forbrydere. Der kan fra vore Dage fremdrages grelle Eksempler paa, hvad det kan føre til.

Et tredje Omraade har i dette en særlig Interesse. Sammenligner vi den religiøse Debat i vore Dage med den, vore Fædre og Bedstefædre førte, er den større Urbanitet Nutidens Kendetegn. Fra protestantisk som fra katolsk Side er vi blevet meget elskværdigere mod hinanden, og det ligger i, at vi søger at forstaa hinandens psykologiske Forudsætninger og den Slags. Naturligvis bør vi gøre dette, og meget vinderes ved det. Men naar man alligevel fra begge Hold ofte med Skuffelse konstaterer, at vi i den konfessionelle Debat ikke har det lettere, men paa visse

Maader sværere end før, er det nok klogt at gøre sig klar over, at en af Aarsagerne hertil ligge i, at Psykologi ikke løser de her foreliggende Problemer. Problemerne er af dynamisk Art, og de blev tit forstaaet klarere, da Debatteerne var dogmatisk (og af og til slemme upsykologiske). Nu er Debatten af og til saa psykologisk, at Dogmatikken bliver temmelig uklar i Omridsene, hvad ingen Part kan være tjent med.

At Ære for Psykologien. Men man bør ikke ensidigt lægge Vægt paa den, saa bliver Værdier og Sandheder paa saa mange Felter til de saa moderne Rejser »Ud i det Blaa«.

SOLSTREJF

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

KB&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillere

Li. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelingeri
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister

H. C. RIDDESBORG

1. Kls. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisur
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

DET KRITISKE PUNKT

En svamp- eller pinjeformet Røgsky, et grelt Blitz fra en Eksplosion — det har hidindtil været de Forestillinger, som Størsteparten af Menneskeheden har forbundet med Begrebet »Atomenergien«. Et irriterende, blåviolet — man fristes til at sige uhyggeligt — Lys, det er det ny Indtryk, som de, der har besøgt den videnskabelige Udstilling »Atomt i Fredens Tjeneste« i Genève fra nu af forbinder dermed. Udstillingen i Genève i Forbindelse med Atomkonferencen kaldte ikke blot paa Videnskaben, men ogsaa i høj Grad paa »Publikum«! Man kunde nemlig paa denne Udstilling — og det er det epokegørende ved den — se Atomenergien. Naar Lyset afbrydes i den store 22 Fod dybe Vandtank, der hører til den Reaktor eller Atommile, som Amerikanerne har stillet op, omsættes den radioaktive Stråling, der udgaar fra Kædereaktionerne i Elementerne i Tankens Bund, tildels i den blaalig-violette Lyseffekt. Kun adskilt fra den højaktive Strålekilde, der normalt arbejder med 10 KW, af en nogle ganske faa Meter tyk Vandmur, har de Besøgende Lejlighed til at betragte en Blok paa 23 Aluminiumslegemer, der hver især minder ikke saa lidt om en firkantet Orgelpipe; det er kun den svage Summen fra Elektromotorerne, der betjener Kontrollementerne, samt de vibrerende Visere paa to Tavler, der tyder paa, hvad det er der sker i denne Vandtank. I hver af de 23 Elementer spalter Milliarder af Neutroner nemlig hvert Øjeblik Milliarder af Atomer: 18 kg Uran, heraf 3,6 kg af den fortættede Sort U 235, arbejder her. Ovenover Aluminiumsblokken hænger paa lange Stænger de Kontrol- og Maaleorganer, der naar ned i Reaktoren, parat til paa et hvilket som helst Tidspunkt at træde i Funktion ved automatisk at indsætte det Element med det kemiske Stof, som umiddelbart absorberer Neutronstrømmen og dermed bringer Reaktoren til Standsning: Atomenergiens Hurtigbremse umiddelbart for »det kritiske Øjeblik« — — —

Det er vanskeligt at gøre sig et Begreb om de Tanker, der rører sig inden i de Tilskuere, som staar og stirrer ned i denne Tank og søger at følge den amerikanske Forklaring, der serveres for dem. Men maaske er vi faktisk ogsaa allerede — uden at have nøjere Kendskab til Sagen — blevet saa fortrolige med Begrebet Atomenergi, at vi helst behandler den ligesom vi haandterer Skalakopperne paa et Radioapparat, uden at vi skænker selve Radioapparatet nogen som helst Tanke. Og dog er der næppe nogen af de Besøgende, der ikke er klar over, at der bag det blaalige Lys i Reaktoren eller Genstandene i de øvrige Udstillingssale — hvad enten det drejer sig om USA, Englands eller Ruslands Udstilling, de staar overfor — staar Ansigt til Ansigt med noget ganske andet

og betydningsfuldt. De Tavler og Formler, der har til Formaal at indføre den Besøgende i Atomvidenskaben, omhandler virkelig Ting, som vor Skolelærdom end ikke lod os drømme om. Og selv den mest dannede ser sig her stillet overfor Skranker, som han ikke er i Stand til at klare med Forstand og Vilje — med mindre han da hører til denne Videnskabs allersnævreste Inderkreds. Han føler sig udleveret til en Verden, som han ikke fatter, men som imidlertid sort paa hvidt gør ham forstaaeligt, at den ejer Magten — — —

Udstillingen omhandler, saavel som Konferencen, der foranlediger Udstillingen, den fredelige Anvendelse af

denne ny Magtfaktor, og det er alle de deltagende om at gøre at erfare, hvor langt hver især er naaet netop paa dette Omraade. Den sovjetrussiske Afdeling af Udstillingen er saa afgjort præget af medicinske Bestraalingsapparater af enorm Størrelse Side om Side med Modeller af Reaktorer. Den amerikanske Afdeling domineres af Fremstillinger af Anvendelsen af radioaktive Isotoper indenfor Landbrug og Industri, Metoder til Bevarelse af Levnedsmidler saavel som intensive videnskabelige og tekniske Anvendelser. En Robot, anbragt bag tykke Blyglasvægge og til at styre udefra, der gennemfører kemiske Undersøgelser af radioaktive Stoffer, paakalder især Opmærksomheden hos Udstillingens Gæster. Det, der vises her, gør nemlig utvivlsomt ligesaa stærkt et Indtryk, som de Resultater, hvilke Konferencen lægger frem til videnskabelig Udveksling. Men selv om de radioaktive Isotoper allerede er beregnet paa at

14. Søndag efter Pinse

4. September 1955

FLY UTUGT

(1. Kor. 6, 18)

De to ord i overskriften udtrykker, hvad denne søndags epistel vil opmuntre os til.

Utugt er en last, der står i den stærkeste og mest uforsonlige modsætning til det overnaturlige, åndelige liv, som vi kristne er kaldede til at føre, siden vi er grene paa den vinstok, som er Jesus Kristus selv. »I skal vandre i ånden, siger jeg (Paulus), så vil I ingenlunde fuldbyrde kødets begæringer. Thi kødet begærer imod ånden og ånden imod kødet; de to ligger nemlig i strid med hinanden, så I ikke kan gøre, hvad I gerne vil.«

Utugt er en kilde, hvoraf den ene last efter den anden vælder frem og fører til evig fortabelse. Epistlen opregner femten af dem og apostlen tilføjer: »Jeg siger jer forud, som jeg før har sagt, at de, der øver sådanne ting, skal ikke arve Guds rige.«

Utugt er en last, der gør mennesket ufrugtbar på gode gerninger, den er dydernes død og skiller fra Kristus, den eneste, ved hvem vi kan blive frelst. »Thi, siger Paulus, de som hører Kristus til, har korsfæstet kødet med dets lidenskaber og begæringer.«

Forleden ytrede en af de mange turister fra fremmede lande, at den seksuelle moral i Danmark stod meget lavt. Om han har sluttet sig til det ud fra vore mange skilsmisser og fosterfordrivelsel og andre iøjnefaldende fænomener, ved jeg ikke. Men een ting er sikker: Vi bør værne om vort gode navn i verden på dette punkt. Og endnu mere skyldes vi Gud, at ukyskhedens synd ikke ødelægger hans værk. Han har jo skabt os i sit eget billede og kræver dette billede respekteret. Men hvordan?

Der er ingen anden vej, end at vi nøje retter os efter det 6. og 9. bud. Ophold dig ikke frivilligt i uærbare tanker og fantasier. Hold dine øjne i tømme og luk dem for uanstændige billeder og lignende. Giv ikke efter for syndigt begær. Gør ikke, hverken alene eller med andre noget, der strider mod kyskheden. Nægt din tunge al sjofel tale. Pas på, hvem du omgås, og hverken læs eller skriv usædelige skrifter.

Ukyskhed har hidført syndfloden, var årsag til Sodomas og Gomorras ødelæggelse og for den synds skyld blev 24.000 israelitter straffet med døden på een dag (IV. Mos. 25, 9). I det Nye Testamente advarede Kristi apostle på det mest indtrængende mod denne last, der ved sin umættelighed fortærer legemets marv og gør os til tåber, der ligner umælede dyr. Forstanden formærkes, viljen bliver svag og afmægtig og ligner et rør, der svajer hid og did for vinden.

Hvis nogen af de ulykkelige spurgte mig: Hvad skal jeg gøre for at blive fri for den ulykke? ville jeg svare: Gør bod, fornægt dig selv, bed meget og brug Kristi sakramenter, så krænker du ikke længere Guds billede i dig, du håner ikke mere de løsepenge, som Kristus har måttet betale for din sjæls frelse, du udlager ikke Helligånden af dit hjerte og sætter dig ikke op mod Gud Fader, som vil, at vi skal være rene og hellige. (I. Tess. 4, 1—8).

Fr. Kùpferle S.J.

maale Tykkelsen af Metalfolier og kontrollere Kvaliteten af støbte Ting, saa er det utvivlsomt det uhyggelige blaa Lys i Reaktoren og den røde Slæg paa Skalaen, som antyder det kritiske Punkt for enhver Kædereaktion, der bliver tydeligst hængende i ens Bevidsthed. Thi Menneskeheden har nemlig selv naaet et kritisk Punkt ved at inddrage denne Materiens ny Kraft i sin jordiske Gøglertilværelse, og der er ingen, der endnu ved, om det vil føre til noget godt eller til Undergang.

*

Genfersøen er for Øjeblikket imidlertid ikke alene Maalet for Atom-

Katolske Kvinders Verdensunion i København

Lørdag i den forløbne Uge aabnedes i København Verdensunionen af katolske Kvindeorganisationers Kongres, der havde samlet et stort Antal Deltagere fra mange Lande. Efter Indledningsmessen i Jesu Hjerte Kirke, celebreret af Generalvikaren, Mgr. Flanndrup, aabnede Unionens Formand, Mlle du Rostu, Møderne i »National-Scala«. Repræsentanter for det skandinaviske Episkopat — Biskopperne Th. Suhr, København, J. Mangers, Oslo, A. Nels-son, Sverige, samt J. Cobben, Finland — kastede Glans over Kongressen ved deres Tilstedeværelse. Møderne fortsattes Søndag og Mandag, og Kongressen afsluttedes med en samlet Udflugt til Nordsjælland.

*

Et fyldigere Referat af Kongressen har vi paa Grund af Pladsmangel maattet udskyde til næste Uge.

ORIENTERING

Ved Thomas Mann's Død

Hen under Aften 12. August lukkede den store tyske Digter Thomas Mann sine trætte Øjne, 80 Aar gammel. Han nedstammer fra en fornem gammel Borgerlæggt i Lübeck og han havde selv set Dagens Lys i den gamle Hansestad. Allerede i sin tidligste Ungdom kom han i nær Berøring med Nietzsches, Wagners og Schopenhauers Værker, og disse Aandens Kæmper fik da ogsaa en afgørende Indflydelse paa hans Verdensanskuelse Livet igennem. Thomas Mann hørte med sin hele Produktion til hine Forfattere, der var klar over, at en Tidsperiode er til Ende, er forbi. Næppe nogen anden har som han oplevet hele den borgerlige Tilværelsesordens Tvivlsomhed. I »Huset Buddenbrooks« — som i 1901 med eet Slag gjorde den søgtyveaarige Mann berømt — har han skildret en Købmandsfamilies Forfald, dens langsomme Tilbagegang fra en sund Livsvilje til en Tilværelse, der er afskaaret fra de naturlige og aandelig-religiøse Livskilder. Denne Roman blev for Mann ensbetydende med hans Fordybelse i Slægtens Historie — allerede i »Budden-

videnskabsmænd fra alle Verdenshjørner, men som sædvanlig paa denne Aarstid ogsaa Mødestedet for Turister, der søger Rekreation og Afspænding. Fra Genfersøen fører Pavevejen op til St. Bernhard, og hundredevis af Turistbusser og Privatvogne raser Dagen lang af Sted med Passet som Maal, paa Vej mod Italiens Sol. En skønne Morgenstund forlod 23 Turister da ogsaa Genève i en stor Bus i den Hensigt at bruge Weekenden til at bestige Store og Lille St. Bernhard og derfra kaste et Blik ned i de vidtstrakte Dale. De fik Bjergverdenen at se, men de endte i Dødens Dal. Et Sted paa Bjergvejen stødte deres Bus mod en af Kantstenene, og Bussen væltede ud over Skrænten, slog en Kolbøtte og endte dybt nede i Klippeslugten. En Præst, der i Hast var tilkaldt fra Hospitslet paa St. Bernhard, gav de 16 Døde den sidste Absolution — deres ukendelige Lig var blevet draget frem fra det knuste Bilvrug under en af de vanskeligste Redningsaktioner, som man endnu havde været stillet overfor her i disse Egne. For 16 Mennesker, der havde betroet sig til den Teknik, som Menneskeheden forlængst mente at beherske, blev 11-Kilometerstenen nedenfor St. Bernhard til Livets Slutsten, til »det kritiske Punkt«.

*

I den ærværdige Genève-Katedral henvendte en schweizisk Dominikanerpater sig forrige Søndag til de Videnskabsmænd, der var forsamlede i Folkeforbunds-paladset i Domkirken Samfund og manede dem til i deres Arbejde at følge deres Samvittigheds Røst. Det lader sig ikke sige, hvor mange af Deltagerne i Atomkonferencen, der overværede Pontifikalmessen, som læstes netop for dem, thi dersom

brooks« anslaar han det senere saa ofte behandlede Eksistensens Grundtema, som netop tegner sig saa skarpt for ham i hans kunstneriske tragisk-farlige Ensomhed. En omfattende Fremstilling af Tidsbilledet giver han i 1924 i »Der Zauberberg«, hvor alle Samtaler udelukkende drejer sig om Tidens Sygelighed og en borgerlig Kulturs hændende Liv. Forfald er Grundtonen i denne Sanatoriumshistorie, hvor der ikke blæser nogen- somhelst helbredende Vind. Thomas Mann var nemlig selv Barn af en langsomt hændende Verden, der var berøvet sine vitale Kræfter, og som hverken troede paa Gud eller Djævelen, men som trods alt — i psykologiserende Afstand — beskæftigede sig intensivt med baade Hedenskabens og Kristendommens religiøse Realiteter og Værdier — for om muligt at redde sig selv fra sjælelig Kedsommelighed og et Styrkt ned i Menneskelivets Meningsløsheds Afrund. I sin Manddoms Størværk »Joseph und seine Brüder« naaede han — som han selv udtrykker sig — »som Fortæller frem til Myten«. Han misforstod ganske vist den bibelske Aabenbaring i Bund og Grund, men han var dog naaet frem til at konstatere, at der ingen Kultur kan skabes uden den mytisk-religiøse

NOTER

Ny gejstlig Raadgiver for DUK

Hs. Excellence Biskoppen har udnævnt Pastor Bjørn Højbo til gejstlig Raadgiver for DUK — Danmarks unge Katolikker.

Katolske Navne paa Folkeuniversitetets Forelæsningsliste

»Folkeuniversitetet« har udsendt sin Oversigt over Undervisningen nu i Efteraaet. Under »Kunst- og Kulturhistorie« finder man i dette Semester ikke mindre end tre katolske Navne blandt Forelæserne, nemlig Pater Dr. H. Roos S. J. og Biskop Th. Suhr, der under Afsnittet »Bag Kristenmure — Klosterliv i Middelalderen og Nutiden« vil tale om henholdsvis »Overgangen til den nyere Tid og Klosters betydning i Dag« og »Dagen i et Kloster«, samt Museumsinspektør, fil. dr. Harald Olsen om »Firenzes gyldne Tid«. — Under »Samfundsforhold« læser cand. polit. Inger Hedemark over: Hvad er der i Vejen med Familien?

de virkelig var til Stede, saa havde de formentlig taget det lille blaa-hvide Skjold af, som ellers ved Konferencen tilkendegav deres Navn og Hjemland. »Menneskenes Børn har let baade til Taarer og til Smil«, raabte Prædikanten ud under Domkirken halv-mørke Hvælvinger; han hentydede hermed til den Smerte, som den ny Magt har bragt som Vaaben, men tillige ogsaa til de Utopier og Illusioner, som mange forbinder dermed som den gyldne Tidsalders definitive Frembrud. Han kaldte den ny Videnskab en

Baggrund. Og man kan sige, at alle hans Produktions Grundmotiver kommer til Udtryk i »Doktor Faustus« (1947), hvor Thomas Mann — endnu rystet i sit Inderste over Tysklands Katastrofe — søger at tyde den tyske Skæbne. Dette Værk er tillige hans sproglige Mesterværk.

Et af de store europæiske Dagblade skrev i en Nekrolog over ham, at med Thomas Mann var en hel Form for Kultur, der fandt sin Kulmination i Goethe, Schopenhauer og Nietzsche, sunket i Graven. Det stemmer for saa vidt som han ikke var nogen Opvækkelses Digter, dertil var hans hele Forhold til Virkeligheden for ironisk og abrupt. Den Humanitet, som Thomas Mann kæmpede for til sidste Aandedrag i sin højmodige aandelige Ansvarsfølelse overfor alle Tidens undermenneskelige Strømninger, havde faktisk ingen Jordbund mere. Men det, der begrunder hans Storhed, det er, at han i Løbet af sit lange Liv med Blikket rettet mod det europæiske Kaos stadig tydeligere og tydeligere fandt frem til Behovet for at vende tilbage til de »mytiske Realiteter«. Og maaske var netop ogsaa dette en skjult Hjemve efter alt det, der inderst inde holder Verden sammen. J.

Missionerne og Unesco

(Fortsat fra sidste Uge)

Formaningstale til en Verden, der er kommet ud af sine Baner og han formanede denne Verdens Repræsentanter til ikke blot at elske Sandheden, men først og fremmest Menneskene: »Sig dog til Mennesket, hvorfra det egentlig stammer! Giv ikke Atomenergien frit Spil i Ødelæggelsens Tjeneste — hverken til at lægge Byer og Nationer øde under en Krig eller til i Fredstider at ødelægge alt, hvad der endnu er tilbage af Menneskets Sjæl og dets aandelige Styrke!« Og med en Hentydning til den Hellige Faders Paaskebudskab, hvori denne rettede en Opmuntring til Atomforskerne, men samtidig ogsaa en alvorlig Advarsel, tegnede Prædikanten de Farer, der truer Troldmandens Lærling, og pegede paa den Kulmination, som ogsaa denne Videnskab vil kunne naa, saafremt man nærmer sig den med Bøn: nemlig Forherligelsen af Gud Herren for denne hans ny Velgerning! Thi ogsaa den Kraft, der bor i Atommet, er en Kraft af Guds Naade ... Ogsaa her under Domkirkenes ærværdige Hvælvinger pegedes der paa det kritiske Punkts røde Streg, som gælder for hele Menneskeheden — — —

Disse tre Øjeblikksbilleder fra Omegnen af Genfersøen betyder for de fleste formentlig ikke andet end et Par Tanker i Menneskehedens store, brogede Billedbog. Det er i de forløbne ti Aar siden Atombomben blev sluppet løs over Hiroshima, blevet tænkt og skrevet saa meget derom — men der kan hverken tænkes eller skrives nok derom! For første Gang siden hin skæbnesvangre Dag for ti Aar siden er der netop nu tændt et svagt Haab om, at det vil være muligt at forvandle Atomlysets uhyggelige blaa Skær til en virkelig lysende, varmende og helbredende Flamme og ikke blot til en Katastrofes grelle Blitz. Et Haab om, at det maa lykkes Menneskeheden at naa frem til, at 11-Kilometerstenen paa Vejen mod Passet, som blev saa skæbnesvangre for de 16 Døde fra St. Bernhard, ikke længere bliver det kritiske Punkt, men derimod en Station paa Vejen mod Højderne. Et Haab om, at de styrede eller automatiske Sikringer altid vil træde rettidigt i Funktion, førend Reaktoren naar den røde Streg. Et Haab om, at den Videnskab, som Atomforskerne stræber efter, ikke blot maa erkendes i Formlernes og Elementernes materielle Verden, men ogsaa i den sande Aands Rige. I Sovjetunionens Stand paa Udstillingen i Genève finder man en uhyre Masse anvendt Videnskab og teknisk Praksis; det eneste teoretiske Ord, der citeres, er af Stalin og det hedder — udtalt om Atommet — at Naturen er uendelig. Prædikanten paa Prædikestolen i Genève og med ham sauntlige den ny Magts Forskere — den Magt, i hvis Hænder vi alle er lagt — erkender den Sandhed: det er ikke Naturen, der er uendelig, men derimod dens Skaber — Gud. Kerne-spaltningens Kædereaktion har bragt Menneskeheden frem til det kritiske Punkt — men kun Sandhedens Kædereaktion vil være i Stand til at bringe Menneskeheden over det kritiske Punkt. K.D.

Saafermt Kirken fremdeles ønsker at gøre sin Indflydelse indenfor den primære Opdragelse gældende, maa de indvundne kristne Erfaringer paa dette Punkt koordineres med de af Unesco's Metoder, som er rigtige og kan akcepteres og samarbejdes til egne kristne Aktionsplaner, der har samme rummelige Omfang som Unesco-Initiativerne, hvad enten det er paa regional eller altomfattende Basis. Der er derfor Behov for saavel Præster som Lægfolk, der specialiserer sig paa Opdragelsens Omraade og er skikket til at overtage Poster indenfor Unescos Grundopdragelsesorganisation. De Missionskræfter, der virker paa Opdragelsens Omraade maa derfor ogsaa deltage i Unescos Kurser for derpaa — udrustet med diverse Diplomer samt økonomisk Støtte af Unesco — at tage fat paa at skabe Rammer for den kristne Grundopdragelse. Missionærerne maa fremfor alt ikke betragte den Tid som tabt, hvilken de anvender til Deltagelse i Unescos regionale Møder og Drøftelser indenfor deres Arbejdsfelt. Ellers sker der simpelthen det, at Udviklingen marscherer hen over de kristne Initiativer medens man maaske havde kunnet indkorporere de kristne Erfaringer i Unesco-Grundopdragelsessystemet. I mange Missionsomraader, hvor Missionerne — som f. Eks. i Afrika — hidindtil har været baade de første og de eneste Kulturbringere af Betydning, vilde Missionerne kunne opnaa at blive Basis for Opbygningen af Grundopdragelsen. Det vilde — udtaler P. Quéguines udtrykkeligt og med Rette — være en Katastrofe for Missionen, dersom de holder sig udenfor Udviklingen, som i adskillige Missionsomraader idag maaske den eneste Mulighed for at udbrede Evangeliet gennem et ydre Virke. Det er overflødigt at nævne hvor store Muligheder der her bydes katolske Lægfolk, der har den fornødne Uddannelse. Kristne Lægfolk af alle Nationaliteter vil kunne samles paa Opdragelsens Omraade, og vilde blive hilst med Sympati af de Indfødte og formentlig udgøre et betydningsfuldt Mittel til at lægge en Dæmper paa kolonipolitiske Følelser hos de farvede Folk. Overalt hvor en ikke-kirkelig Aktion indenfor Grundopdragelsens Omraade er i Stand til at opvise positive Værdier, der gaar parallelt med vore egne Bestræbelser, bør de katolske Missionærer samarbejde. Tag f. Eks. en Udtalelse af en katolsk Opdragelsesfagmand fra Tanganyika efter Deltagelse i den første internationale Kongress for Orientering om De Forenede Nationers Maal i Magadiscio (1953), hvor en gruppe Missionskræfters aktive Medarbejde førte til et overraskende Resultat. Særlig Opmærksomhed maa man hellige Uddannelsen af katolske Specialister til Unescos Kommissioner. Der kræves her først og fremmest Lægfolk, der har en speciel

akademisk og tenisk Uddannelse i de Fag, der har Betydning for Grundopdragelsen, som er i Besiddelse af fysiske og psykiske Egenskaber, der forekommer uundværlige for en Tilpasning til den anderledes Omverden, og som har den størst mulige Erfaring i de social-økonomiske Forhold i de udviklede Omraader.

Styrkelsen af de religiøse Kræfter indenfor Unesco.

Der har været talt saa meget om Faren ved den angelsaksiske Humanitarisme indenfor Unesco, at man ofte helt har glemt Tilstedeværelsen af slet ikke saa uanselige religiøse kræfter indenfor Organisationen, der saa afgjort vilde kunne gaa i Spænd med Kristendommens almene religiøse Interesser. Kristendommen staar faktisk ikke alene, og der vil i første Række kunne være Tale om et Samarbejde med kræfter indenfor en religiøs bestemt Hinduisme og med Islam. Nu i Foraaret besværede Kultusministeriet i Indonesien sig i en Rapport over Unescos Virksomhed over, at denne i sin Opdragelsesmetode forsømt Religiønsundervisningen. Paa 17. Internationale Konference for offentlig Opdragelse, som fandt Sted i Genève i Juli 1954, og ved hvilken Lejlighed saa godt som sauntlige Undervisningsministerier i hele Verden var repræsenteret, udtalte Pakistans Delegerede, Chowdhury: »Konference har lagt Vægt paa den fysiske, intellektuelle og tekniske Dannelse. Men har vi Lov til at forsøme Sjælen?« Chowdhury rejste ikke Krav om Opdragelse til en bestemt religiøs Praksis, men nærmere betegnet en Opdragelse i de principielle Aspekter vedrørende Menneskets aandelige Eksistens. Og paa samme Maade som der paa den fysiske og aandelige Opdragelses Omraade maa være grundlæggende og internationalt anerkendte Principleer, maa det ogsaa være muligt at fastlægge nogle almene anerkendte Grundprincipper for den religiøse Opdragelse. »Vi kæmper« — udtalte Chowdhury — »paa den Konference med en Art Frygt for den menneskelige Eksistens religiøse og spirituelle Synspunkter... Der eksisterer Forskellighed i de enkelte Nationers Opfattelse, men dybest inde er der dog et fælles Grundlag, nemlig Menneskets aandelige Natur«. Chowdhury erklærede derpaa — efter at Ægyptens, Tyrkiets og Libanons Repræsentater havde hyldet ham for hans Udtalelse — at han havde interpellaret det amerikanske Undervisningsministeriums Repræsentanter om hans Stilling til Religion indenfor Opdragelsesvæsenet. Disse havde svaret, at Amerikanerne er et gudfrygtigt Folk. Paa hans yderligere Forespørgsel om USA's religiøse Opdragelsessystem havde han desværre faaet saa vege Svar, at han ikke havde været i Stand til at danne sig noget Billede paa dette Punkt.

Disse faa Eksempler viser, hvilken Svækkelse Religionen vilde være udsat for indenfor Unesco, dersom de Kristne paa dette Sted ikke samarbejder med de religiøse Kræfter indenfor

den ikke-kristne Verden. Dette Samarbejde er saa meget desto mere nødvendigt, som det kommunistiske Rusland undertegnede Unesco-Statutterne i April 1954 og i December samme Aar fik Adgang til Unesco ved Generalforsamlingen i Montevideo. Polen, Czekoslovakiet og Ungarn blev ikke optaget i Montevideo, blot fordi de havde fremsat Anmodningen om Adgang for sent. Endvidere ønsker det kommunistiske Kina samt Bulgarien og Rumænien at blive Medlemmer af Unesco. Vi staar her med andre Ord overfor et stortilet kommunistisk Forsøg paa med vanlig politisk Smidighed at vinde Indpas i Unesco og indefra gøre Organisationens tjenlig til Kommunismens Formaal.

Aktivt Værn mod truende Farer.

Unesco-Organisationens Særstilling indebærer ydermere en Fare for, at de private Initiativer paa Folkeuddannelsens Omraade let kan blive fortrængt eller maaske endog helt og holdent opsuget af Stats-Initiativerne. En Udvikling i denne Retning vilde blot besværliggøre det kristne Missionsskolevæsens kritiske Situation yderligere, end den i Forvejen er i Dag. Af denne Grund bør Kirkenssamfundene efter Evne tage Del i Unescos Arbejde i deres Egenskab af de stærkeste Repræsentanter for det ikke-statslige Initiativ paa Skole- og Uddannelsesarbejdets Omraade, og dersom de ikke ønsker at se deres eget Skolevæsen før eller senere glide over i Hænderne paa de nye Statssamfund i Asien og Afrika. Et offentligt Skolevæsen, der er inspireret af en udelukkende jordisk Basisopdragelse, vil nemlig ikke blot være i Stand til let og smertefrit at likvidere Forældreretten, der er et af de primære Holdpunkter for den kristne Opdragelse, men tillige ogsaa at sprænge de voksende Kræfter indenfor de Kulturer, af hvilke ellers mangt og meget vil kunne blive og maa reddes, og dermed ødelægge Fundamenterne for al Religiositet. Unescos Kamp imod Magi, Overtro og lignende ved Grundopdragelsen fører den Risiko med sig, at de antikirkelige Kræfter indenfor UN-Organerne ogsaa regner Kristendommen med til de magiske Religioner og lidt efter lidt fylde de Millioner af Sjæle, som man tværtimod stræber efter at kunne formidle en Grundopdragelse ved Hjælp af et stadig voksende Antal uddannede Funktionærer, med antikristelig Affekt. Ingen, der har blot lidt Begreb om Situationen, vil mene, at de store sociale Omvæltninger i Asien og Afrika vil forløbe uden Katastrofe, saafremt disse Verdensdeles virkelige religiøse Urværddier integreres i de ny Kulturformer, som er under Udvikling. Det, der er Brug for, er med andre Ord en Skelnen mellem det virkelige Religiøse og det uægte Religiøse, som kun kan foretages af religiøse Kræfter paa Baggrund af et religiøst Ansvar.

Fra hvilket Synspunkt man saa end betragter Sagen, saa er Kirkens Medarbejde ved Unesco-Grundopdragelsen nu en elementær Nødvendighed, og (Sluttes S. 437).

Biskop Suhr:

Verden er fuld af Frygt, men vi kan være trygge

Sommermødet paa Magleås

Det kan næsten synes symbolsk, at Magleås, hvor den første katolske sommerhøjskole holdtes, ligger på en bakke, for ogsaa åndelig set blev det en bjergbestigning. I en lang række indlæg meddelte foredragsholderne os af deres rige fond af viden og livserfaring, og det kan siges med sikkerhed, at de bedste kræfter var hidkaldt.

Ved ankomsten var opmærksomheden dog foreløbig rettet mod de nye ansigter, man mødte, og det ydre, som skulle danne rammen om de kommende oplevelser. Hvad denne ramme angår, kunne valget næppe være truffet heldigere. Den idylliske park — grænsende til Rude Skov, og i nord og vest det vide land med Sjæl Sø, i hvis vand den dalende sol hver aften kastede en luende stribe, — alt dette var med til at give disse dage deres præg, dage som ikke glemmes.

De mennesker, der fik lov til at opleve dem, dannede tilsammen næsten et tværsnit af et katolsk sogn, fra de unge til den modne alder, ja — endog den høje alderdom var repræsenteret. Og dog blev vi hurtigt et fællesskab, en glad og lyttende familie. Der var vist ingen, der tænkte over det derude, så selvfølgelig var denne harmoni, men måske det nu bagefter har værdi for andre at høre.

Den allestedsnærværende *Pastor Geertz-Hansen* var den daglige leder — praktisk og åndeligt — alle tråde samlede her. Ros er frabedt, men — han var nu strålende. En taknemlig hilsen sendes ogsaa dem, der påtog sig forberedelsens store arbejde.

Foredragene var lagt tilrette, således at de tildels supplerede og uddybede hinanden. Diskussionerne begyndte vi ikke umiddelbart efter foredragene, men deltes først i fire tilfældige grupper, som drøftede emnet tvangsfrit. Det blev lettere at udkrystallisere de væsentlige eller personligt påtrængende spørgsmål, som man bagefter enten selv kunne fremføre eller overlade til en ordfører. Denne arbejdsform indebar, at alle kunne blive aktive og — ikke mindst — at man lærte hinanden at kende.

Som et solidt fundament startede foredragserien med emnet: Den personlige samvittighed og skriftemålet ved *Pater J. Lanser S.J.* I vort åndelige klima skal vi atter og atter besinde os på den overnaturlige indstilling, at skriftemålet er sakramentet, »den nye dåb«. Det er Gud, der virker og Helligånden skal rettede vor samvittighed, gøre den klarsynet, myndig — ved Kirkens formidling. — Samme aften bragte *Enoch Hjorth* os en umådelig grihende fremstilling af problemet synd og nåde, især ved nogle af

Graham Green's skikkelser. Som i en opblænding så vi det dybeste af alle dramaer: menneskets uomtvistelige og dybe fald — overfor Guds barmhertighed og kalden til den alleryderste grænse.

Der startedes altid med hovedemnet om formiddagen, og om onsdagen talte *Pastor N. R. M. Oppermann* om bøn i kirke og lønhammer, med det katolske både-og, hvorved vi lærer, at det at bede ikke blot er at bede om, men ogsaa at bede for og at bede til.

Om aftenen var der moderne mysterier. Det var 2. akt af T. S. Eliots fuldræffer »Cocktail-party«. Der taltes djærvt og med afslørende oprigtighed om mennesker, ægteskab og klosterkald.

Torsdagen med *Pastor Peter Schindlers* to foredrag blev til en uforglemmelig oplevelse. Om morgenen startedes med emnet: Bibelen som helligskrift og oldskrift. Med den sædvanlige klarhed i foredraget blev det en appel om at blive sig bibelen bevidst både som det af Gud inspirerede ord og som den historiske skriftsamling, der har personligt og ydre forholds præg, og Guds tale til os finder vi ved at læse i sammenhæng, forstå i sammenhæng.

Om aftenen var der åbent hus for alle, der ville have et pust derudefra. Omkring 200 mennesker var da ogsaa forsamlet, og næppe nogen har fortrudt den lange vej. — *Pastor Schindler* berettede om det Gamle Testamente, jødefolkets eget forhold til skrift og gudsdyrkelse og vores mulighed for at tilegne os de gamle skrifter som Guds ord. Vi fik et indblik i de dybtgående forskelle mellem vor og jødefolkets kultur og hele livsholdning. — Men skal deres skrifter oversættes, hvor desforuden den lyriske kunst finder sine skønneste udtryk, kan man ikke bruge moderne sprog uden at

Der diskuteres

Religions-Ekspert paa Besøg i København - Den ny tyske Fælles-Katekismus

København havde i den forløbne Uge Besøg af den belgiske Religions-Ekspert, *Père George Haumont S. J.*, som paa Tilbagevejen fra en Foredragstourne gennem Norge holdt en instruktiv og meget indholdsrig Forelæsning om nye Strømninger indenfor Religionsundervisningen. *Père Haumont* afslørede sig ved denne lejlighed som en fremragende Kapacitet paa sit Felt, og man maa kun ønske, at det udmærkede sammentrængte Rids af Katekesens Teologi, Psykologi og Historie, som han gav i sin Forelæsning, maa finde ud til en langt større Kreds end den, der var til Stede.

Foredraget maa endvidere ses som en udmærket Instruktion til Modtagel-

sen af den *ny tyske Fælleskatekismus*, der netop har set Dagens Lys, og som skal danne Grundlaget for vor ny danske katolske Katekismus. »Katholischer Katechismus der Bistümer Deutschlands« er et Produkt af ti Aars intensivt Arbejde, foranlediget af den tyske Bispekonference i Fulda. Den ny tyske Fælles-Katekismus, der vil blive indført i samtlige tyske Bispedømmer, er en Lærestycks-Katekismus paa bibelkateketisk Grundlag. Den adskiller sig herved ganske væsentligt fra de tidligere anvendte Katekismer. I Modsætning til tidligere Tidens Spørgsmaal og Svar indledes hvert enkelt Afsnit i den ny Bog med en Tekst enten fra Skolebiblen eller fra Liturgien, og de efterfølgende Betragtninger slutter sig da nøje til denne Tekst. De enkelte Lærestykker afsluttes med Bitekster, som omsætter Stoffet til det praktiske Liv og tilsigter at skabe religiøs Praksis. Den ny Katekismus er forsynet med mange Tegninger.

I korte Træk -

Den Hellige Fader har tilstillet UNO et Beløb paa 1000 Dollars til Organisationens Børnehjælpsfond (KIPA).

Mgr. Francesco Rebello og Mgr. Bernhard Sirvoikar er blevet indvalgt i den ny lovgivende Forsamling i Goa med det Formaal at skulle repræsentere de »aandelige Interesser« (KIPA).

Den katolske Forfatter Christopher Hollis overtager fra September Parlamentsreportagen i det britiske Fjernsynssystem (KIPA).

Ifølge de nyeste Oplysninger besøges de katolske Elementar- og Mellem-skoler i Ærkebispedømmet New York for Tiden af 195.000 Elever (KIPA).

Den store katolske Digter Paul Claudels jordiske Rester, der hidtil har hvilet i Notre Dame, er nu blevet overført til Familiegravstedet i Brangues (KNA).

Det tyske Episkopat har afsluttet den aarlige Bispekonference ved den hellige Bonifatius' Grav i Fulda med en indtrængende Opfordring til de tyske Katolikker om at »være med til at bære Biskoppernes Bekymringer« (KNA).

»Søg ikke Surrogater!«

Pastor Schindler samler stor Tilhørerskare i Odense

»Menneskets kår i en falden verden« var titlen på et foredrag, delt i tre af-deltager, som pastor Peter Schindler holdt søndag den 21. ds. i Skt. Albani Kirke i Odense. Optakten var en prædiken over søndagens epistel, der overværedes af en stor del af den katolske menighed og en repræsentativ forsamling af byens religiøst indstillede interesserede borgere, hvis antal voksede under de tre fordrag, der gripende indledtes med en skildring af »den faldne verdens« sørgelige kår og klage til og over Gud. I en stadig stigende rytme klarlagde pastor Schindler årsagen til menneskenes klage, som rettelig burde kaldes Guds klage over den Adam, der fra Paradisets ensomhed blev en verdens milliarder af Adam'er, der kollektivt måtte gå ind under følgerne af den første Adams trods, da han satte sin vilje op imod Guds. Efter en afvisning af alle de små »billige« husråd, som sekterne faldbyder på torve og gadehjørner, ledtes tilhørerne ubønhørligt imod den eneste sikre vej til frelse: at gøre Guds vilje, således som Gud selv har åbenbaret den gennem sin kirke. I et betagende klimaks sluttede taleren med at føre tilhørerne op på et bjerg, hvor ikke fristeren tilbød alverdens glans og rigdom, men hvor Gud selv mildeligt førte sine vildfarne børn til frelse. »Således taler Herren«, og kun ved at følge hans ord uden omskrivninger og forbehold føres den faldne slægt til Himmeriges rige. Dyb alvor og eftertanke prægede den store forsamling, da de forlod Guds hus. H.

gøre vold på det. Det bliver kommentarens sag — ellers ville oversættelsen miste saft og kraft.

Hovedemnerne for de to sidste dage kunne samles under mottoet: det kristne liv. På sin stilsfærdige men indtrængende måde fortalte Moder Lioba om kristenliv i hverdagen. Vi hørte om det egoistiske menneske, hvis lod er frygt, — men den kristne har svaret og dermed ansvaret. Vi skal igen give Gud plads i hverdagen og — vi skal blive stille for hans åsyn, lære betragtning og bede, så at vi kan bringe tryghed og glæde ud.

Svend Damsholt talte om det kristne familieliv og om det af Kristus nyskabte ægteskab, sakramentet, i hvilket naturen ikke bliver knust, men tværtimod — når ånden først hersker over den — løftes op i et højere plan.

Naturligvis kunne vi ikke være så mange dage sammen uden at tale særligt om Maria, og *Pater Roos'* inciterende og rige foredrag, »Maria i den kristnes liv«, var emnet værdigt. Vi håber snart at se det på tryk. Samme aften gik vi på en lille, improviseret valfart til Vor Frue af Åsebakken.

Hvad angår tryk, så kunne man også ønske det om *Pastor Hubert Messerschmid's* mesterligt klare tale om »troen som kilde til den kristne kærlighed«, dette kærnepunkt i vores kristne holdning. Den skal være udtrykt i et ønske: thi det indebærer, at vi mangler noget og tillige, at vor vilje er rede til at modtage det, vi mangler.

Pastor Georg Berlling rettede i sit foredrag om »præste- og klosterkald« en appel til os alle om at virke og bede især for præstekald. Vi bærer alle et ansvar; vi må skabe miljø derfor i familierne, opdrage os selv og vore børn til apostolisk bøn og — til de små afkald!

Det sidste indlæg var af *mag. art. Bjørn Moe*. Titlen var egentlig »Film, teater og børn«, men det blev til en rystende beretning om dansk ungdom af idag. Med stort perspektiv blev problemerne trukket op om den kommen-

de slægts krise og så blev der diskuteret.

Det må nævnes, at diskussionerne ikke altid blev så afrundede som ønskeligt var på grund af tidsmangel, og der var da også enighed om, at man skulle begrænse emnernes antal den næste gang. Måske var det også værdt at overveje, om det tvangfri samvær om aftenen kunne få lidt mere plads og så løbe an på de improvisatoriske evner hos deltagerne, måske understøttet af lidt praktiske forberedelser?

...Foranstående er og giver sig kun ud for at være et kort resumé med spredte udpluk og navne, hvis valg kan være svært nok. Forhåbentlig giver det dog et lille indtryk af programets brede og dybe sigte. Den første katolske højskole blev imidlertid en så ubetinget succes, at alle de vanskeligheder, der må være gået forud, har fået deres belønning heri. Det var da også et almindeligt ønske hos deltagerne snart at kunne se hen til fortsættelsen — helst allerede til næste år.

Den åndelige side kan ikke måles, det er et spørgsmål om indre liv og Kristi efterfølgelse. Måske en og anden frygtsomt er blevet sig nyt eller gammelt ansvar bevidst. Da gav os Biskoppen ved den afsluttende messe de rette ord på vejen: Verden er fuld af frygt, også for den kristne kan det synes håbløst. Men vi kan være trygge. Heller ikke skal vi indeslutte os, men gå ud i verden; det er os, der er de stærke — i Kristus.

Deltager.

VALFART TIL HARALDSTED

Søndag 4. September

kaldes paa gammel og ung!

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Hs. Excellence Biskoppen har — som meddelt andelsteds i Ugebladet — udnævnt Pastor Bjørn Højbo til gejstlig Raadgiver for DUK.

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Under Formandens Fravær — i Perioden 28.-8. til 18.-9. — rettes alle Henvendelser til:

Næstformanden, Adressen er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

Meddelelser fra de lokale Klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

„Jeg har ikke Tid!“

I et Rejsebureau ligger der en Brochure: »Frankrig rundt paa 7 Dage!« I Avisernes Annoncer staar der: »Perfekt Engelsk paa fire Uger!«

I et amerikansk Blad finder man en »Anvisning paa hvordan man læser Bøger«. Det anbefales heri blot at »flyve« Litteraturen igennem. Paa samme Tid, som man ellers bruger til bare at læse en Bog, vil man ved denne Metodes Hjælp kunne naa et »større Stof« igennem!

I en Radio-Brevkasse fortæller en selverhvervende Mor, at hun har for lidt Tid til sine Børn — hun maa ringe til dem to Gange hver Dag.

Paa syv Dage Frankrig rundt, Engelsk perfekt paa fire Uger, en Roman læst paa en halv Time og Børn opdraget ved to daglige Telefonopringninger — er det ikke noget, der bør give det moderne Menneske lidt at tænke over? Det moderne Menneske hersker over en Hær af Automater, Apparater og Maskiner — ene og alene opfundet med det Formaal for Øje at spare Tid og Arbejde.

Men til Trods for dette uindskrænkede Herredømme over alle disse tidsbesparende Mekanismer, saa er Mennesket idag — og maaske for første Gang i Menneskehedens Historie — blevet til Slave af Tiden. Det er netop det karakteristiske ved vor Tid, at vi ikke har nogen. En Persons Betydning udtrykkes idag efter gængse Forestilling ved hans Mangel paa Tid, og hvis der virkelig var nogen, der havde, saa

4 Nationer ved eet Bord

Nr. 1 og 3 til venstre er danske Spejdere, til højre (med Baret) en Østriger og ved Siden af ham en fransk Spejder.

vilde han næppe indrømme det — i hvert Fald vilde det lyde mistænkeligt i hans Samtids Øren.

De første Sygdomssymptomer som Følge af Mangel paa Tid, er allerede begyndt at gøre sig gældende, og i Tyskland alene har denne »Managersygdom« i Form af Hjertelidelser og Kredsløbsforstyrrelser allerede krævet flere Ofre end baade Tb og Kræft.

Dette lyder ganske foruroligende, eftersom man — efter Sygdommens Navn at dømme — skulde mene, at kun Mænd og Kvinder, hvis ansvarsfulde Arbejde oversteg deres fysiske Ydeevne, vilde blive angrebet, saasom Personer i ledende politiske og økonomiske Nøglestillinger samt inden for Industri og Presse. Men Tempoet gør iøvrigt ikke Holdt overfor almindelige dødelige og har saadan set ogsaa grebet ind i andre sociale Lag. Livet kender ikke mere til Pauser — endog Fritiden er »inddelt«, selvom den virkelig staar til Raadighed som »fri Tid«. Begrebet »Fyraften« er ligesom blevet et Levn fra en forgangen Tidsalder og faktisk at ligne med Underskriften til en Tegning fra 19. Aarhundrede. Fyraften er afløst af »Fornøjelse«, der er ensbetydende med Hast og Jageri.

Aftenen tilbringer man i Biografen, hvor Filmen i forrygende Tempo raser forbi det trætte Øje — Weekenden er ligeledes motoriseret Raseri.

Devisen lyder: Det mest mulige paa den kortest mulige Tid! (Frankrig rundt paa syv Dage!). 600 Kilometer om Dagen, Motorcyklen raser gennem Landskabet. Det, at opleve et Landskab til Fods, det hører Fortiden til. Vort Tempo har degraderet dette til »Strækning«.

Den anden Parole lyder: saa meget som muligt paa een Gang! Turisten har Radio med sig i Vognen eller i Lommen. Se saa meget som muligt, høre saa meget som muligt — men det skal ske hurtigt. Det er Løsenet. Man har ikke Tid til at »nyde« og »lytte«.

Men der, hvor der ingen Pauser findes, der kan der ej heller være Tale om skabende Ydelser. Goethe har et helt Menneskeliv igennem arbejdet paa »Faust«, og Middelalderens stolte

I Sommerferien har de bayerske Afdelinger af »Neudeutschland« — den studerende tyske katolske Ungdoms Sammenslutning — afholdt en Teltlejr ved Bad Tölz, lidt syd for München. Heri deltog foruden en større Gruppe »Scouts de France« fra Metz samt katolsk Mellemskoleungdom fra Østrig ogsaa nogle danske Spejdere fra St. Pauls Tropp paa Amager. Der afholdtes bl.a. en »Nationernes Aften«, hvor de danske Folkesange høstede stort Bifald. I Haandbold vandt ydermere et kombineret dansk-østrigsk Hold over deres bayerske Værtsfolk.

Hvad udlandets presse skrev om Zoe Oldenbourg: Hjørnestenen

Amerika:

»En månedens bog, en årtiernes bog, måske en bog for generationer«.

(Chicago Tribune).

»Et enestående fantasifuldt værk, skrevet på dybtgående studier«.

(York Herald Tribune).

»Suveræn, betvingende. En mesterlig genskabelse af middelalderens verden«.

(Cleveland News).

»Rig og farveprægtig. En mere fascinerende beretning har De aldrig læst«.

(San Francisco Chronicle).

England:

»En roman, der sikrer Zoe Oldenbourg en plads blandt eliten af forfattere, som skriver historiske romaner«.

(Times).

»Et mirakel af indføling og teknisk kunnen«.

(Spectator).

Måske den ypperste i sin art«.

(Sunday Times).

»Rystende god. En bedrift af de store. En gobelin virket af guld og silke«.

(Observer).

Pris hft. kr. 29,50, vb. kr. 43,50.

Domkirker har man været Aarhundrede om at opføre. Al Kultur bunder i Ro og Arbejdsro.

Allt er forjaget, Indtryk, Bevægelser, Samtaler. Man har simpelthen ikke Tid mere — til nogen. Ansigtet bliver i Forbifarten til en Silhuet, man blader videre forbi det, som var det blot en Side i et illustreret Blad. Man hilser flygtigt, man veksler et Par Ord — en Mor taler to Gange om Dagen med sine Børn i Telefonen.

Man jager af Sted, som havde man mistet Orienteringen og kun ser en Række Lygtemænd, som man jager efter. Man skyer Besindelse, fordi Indholdet mangler og man frygter for Tomheden. Man har ikke Tid, fordi man ikke tager sig Tid.

Vor Herre har ikke skabt Verden paa een Dag, og ej heller Menneskene i Stenogramstil, men derimod sub specie aeternitatis, under Evighedens Synsvinkel. Og det har sikkert heller ikke været hans Mening, at Mennesket skulde leve i Stenogramstil!

Missionerne og Unesco

(sluttes fra side 434)

Grundopdragelsens Bevægelse en af de Kræfter, om hvilke den i Foraaret afdøde Sekretær for Kongregationen for Troens Udbredelse, Ærkebiskop Bernardini, i en Tale til Cheferne for de internationale Ordener og Læginstitutioner udtalte, at de vil blive af afgørende Betydning for den Skæbne, der venter de unge indfødte Kirker i Missionsomraaderne. H. K.

Paa Grund af den overvældende Støfmængde i denne Uge har flere Artikler — deriblandt vor Roma-Korrespondents behudede Beretning om Landbrugsreformen i Italien — maattet udgaa til næste Uge.

Polsk Høstfest paa Falster

I Nykøbing F. var Kirken i Søndags fyldt til sidste Plads med Menigheden staaende helt ude paa Gaden. Det var de polske Katolikker, som samledes til Høstgudstjeneste. Efter et Par Timers Hvil i Præstegaarden fortsatte man i Salen med polske Sange og en hel Komædie spillet af tilrejsende Landsmænd fra København. Mødet blev ledet af den polske Forenings lokale Formand, Karol Mielta, og der taltes ogsaa af Formændene for Foreningerne i København og Næstved og Landsformanden for de polske Foreninger, ligesom af de to polske Redemptoristpatres, der var kommet fra København, af Sognepræsten, Pastor Vick og Redaktør Kiærulff. Efter endnu en Pause sluttede den festlige Dag med Høstbal i Salen.

Fremstilling af katolsk Troslære

Pastor Benzon begynder med et nyt hold en gennemgang af katolsk troslære torsdag d. 8. september kl. 20 i præsteboligen, Nørrebrogade 27, 4. Sævel ikke-katoliker som katoliker er velkomne.

Ex Oriente Lux

for Oldkirke- og Orientinteresserede.

Møder i efterårssæsonen:

Onsdagene d. 14. sept., 12. okt., 9. nov. og 14. dec. Kl. 20 pr.

Mødested: St. Josefs Hospital, Dagligstuen. Indgang gennem porten og op ad trappen til venstre, Griffenfeldsgade 44. Alle er hjertelig velkomne.

Emner: Det åndelige livs grundlag ifølge oldkirkelig opfattelse:

Den guddommelige liturgi («Messen»), ifølge byzantinsk ritus. Lysbillede, grammafonplader, textoplæsninger.

Religionsundervisning for Gymnasiaster

Hver torsdag kl. 15 på Hoffmannsminde, Valbylanggade 117 a. Alle gymnasiaser fra ikke-katolske skoler er hjertelig velkomne. I bestemmer selv emnerne, vi skal gennemgå. Kan vi ikke selv klare problemerne, henter vi fagspecialister.

Niels Steensens bibliotek, Bredgade 67, genåbner den 2. september.

Åbent: tirsdag og fredag kl. 17—20, lørdag kl. 13—15.

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snekermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josefs Hospital
Filial: Røllighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillans Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Sept.

3. L. St. Pius X, Pave og Bekender (hvid) ([34]); Apostlenes Præf. (524).
4. S. 14. Søndag e. Pinse (702—66); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
5. M. † St. Laurentius Justitiani (hvid) (1069); 2. og 3. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).
6. Ti. † Feria (702—66); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
7. O. DOMKIRKENS KONSEKRATION ([77]—113); alm. Præf. (525). — Hvad der i Stillebønnen staar i Parentes, siges kun i selve Domkirken; dette gælder ogsaa i Oktaven. — Denne Fest fejres i alle Kirker og Kapeller som Duplex af 1. Klasse (dog uden Oktav i Ordenskirker med egen Kalender).
8. T. Jomfru Mariæ Fødsel (1069—109); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Adrian ([12]); Præf. (522).
9. F. † 3. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: St. Gorgonius (1072), 3. Bøn: Jomfru Mariæ Fødsel (1069), p. Gr. af denne Fests Oktav; alm. Præf. (525).
10. L. St. Nicolaus af Tolentino (hvid) (1073); 2. Bøn: Oktaven ([77]); alm. Præf. (525).
11. S. 15. Søndag e. Pinse. (grøn)

Sct. Ansgars Kirke

Onsdag 7. september: Kirkevielsesfest. Kl. 7 og 8: stille messe. Kl. 20: Levitmesse.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammenbundet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780
Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952
1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klínik

Maler og Dekorations-forretning

(Benyt Katolske Haandværkere)

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

KØB OG SALG

faste ejendomme - pantebreve

Arne Kaas Henning Trebbien
administrator vekselerer
cand. jur.

Vester Voldgade 94
Minerva 3293 - Minerva 3297

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN
Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K
Telefon Byen 7538 og Byen 7586

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Svends Vinduespolering

EVA 6000

Svend pudser alt - over alt
Vinduespolering
er en Tillidsag - Tilbud gives

Chr. Steffensen

Herreekuipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Retræten for herrer på Dalum kloster

fra 15. til 19. august i år, ledet af pater Pauli, S. J., blev for den lille kreds deltagere en stor åndelig oplevelse.

Som en af deltagerne så smukt gav det udtryk den sidste aften, havde vi alle følt det, som om eksercitiemesteren under en »på tomandshånd« samtale — billedlig talt — delte ud af en pose med funkende ædelstene.

Det var en retræte ganske i den hl. Ignatius' ånd, holdt helt i pater Paulis stil — frisk og maskulin i disse ords bedste betydning.

Gid mange, mange flere ville under sig tid til at »koble fra« de få dage en sådan retræte varer. De vil aldrig fortryde det!

Vi mødte — som altid — den største gæstfrihed hos Skt. Hedvigsøstre. Det takker vi dem for. C. B. R.

Svøndborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel <i>Alt i Bøger, Papir m. m.</i> Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS <i>Møllergade 71 . Telefon 1044</i> Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svøndborg Liggistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen <i>aut. elektr. Installatør</i> Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramshørd 31 . Telf. 2530</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør i. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p><i>Riedels Blomster</i> TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100.</p>
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmilk</i> Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flekebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmeater, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Mange Pilgrimme i Castelgandolfo

Anselige Pilgrimsskarer har i de sidste Par Uger deltaget i de offentlige Audienser i Castelgandolfo. — Det forventes, at Deltagerne i den forestaaende Historikerkongres i Rom vil faa Lejlighed til at besøge den Hellige Fader (KNA).

Radio Vaticana:

Peronisternes Paastande »fuldstændig ubegrundede«

Radio Vaticana betegnede i den forløbne Uge i en Udsendelse de af Peronisternes fremsatte Paastande om, at der i de katolske Institutioner og Institutter skulde forefindes store Vaaben- og Ammunitionslagre, som »fuldstændig ubegrundede«. Det skulde da lige være, at man vilde betegne de Flasker med kemiske Vædsker, som forefindes i alle højere Skolers Fysikværelser, som Helvedesmaskiner. (KNA).

Czekiske Hyrdebrevne formidler Regeringens Direktiver

Med Anledning af Høsten har Ordinariatene i Czekoslovakiet udsendt et Cirkulære, hvorefter de troende dispenseres fra Søndagspligten, saa længe Høsten staar paa. Samtidig har de enkelte Biskopper og Kapitelsvikarer udsendt Hyrdebrevne, hvori der opfordres til foretaget Arbejdsindsats under Høsten. (NIPA).

»Salsburger Hochschulwocken 1955« afsluttet

Aarets »Salsburger Hochschulwocken« sluttedes i sidste Uge med en Afslutningshøjtid i Aula Academica, hvori deltog et betydeligt Antal Repræsentanter fra Kirken og det offentlige Liv. Efter Festtalen fremhævede Akademikerforbundets Præsident, Statssekretær Hermann Göglér, den katolske Akademikers store Ansvar i vor Tid, og Salzburgs Ærkebiskop, Dr. J. Rohrachner, gav Udtryk for Ønsket om, at Salzburg inden længe maatte blive til et Sted, hvor Europas Ungdom kunde øse af Sandhedens og Videnskabens hellige Kilde. — Emnet for Universitetsugerne var i Aar: »Geistige Mächte der Gegenwart Heitsmacht der Kirche«, og det fremgik af Forelæsningerne, at der netop i den moderne Aands- og Naturvidenskabers Udvikling var klart og tydeligt, at Aabenbaringen ikke stod i Modstrid hertil. (KIPA).

URBI ET ORBI

Alvorlig Bekymring for Kardinal Mindszenty

Ifølge Meddelelser, der er naaet til Wien, skal Kardinal Mindszents Helbredstilstand være blevet alvorligt forværret i Løbet af sidste Uge. Kardinalen siges allerede at have modtaget den sidste Salvelse, og man regner med hans Bortgang.

Endnu i Juni i Aar forlød det i Wien, at den 63-aarige Kardinals Sundhedstilstand var forbedret. (KIPA).

»Pax Romana«

Problemerne ved Overgangen fra Teori til Praksis

I sidste Uge afsluttedes i London den katolske Akademiker- og Studenterbevægelse »Pax Romana«s 23. Verdenskongres med en højtidelig Pontifikalmesse i Westminster. Under Kongressen, der har været afholdt i Dage 17.—25. August ved Universitetet i Nottingham, havde man drøftet de Problemer, der møder unge katolske Akademikere ved deres Overgang til det praktiske Liv efter Studierne Afslutning.

I sin Prædiken til de ca. 700 Kongresdeltagere — der repræsenterede 50 Nationer — henviste Kardinal Griffin Akademikerne til at sørge for at have et fyldestgørende Kendskab til saavel deres egne Pligter som Akademikere som til Kirkens og Verdens Liv samt til en grundig Forberedelse dertil. Den unge Student bør benytte sin Studietid til at drage Omsorg for, at han senere som Fagmand vil kunne fylde sin Plads i Livet helt ud. Endvidere gælder det om, at den unge Akademiker er i Stand til at se og udfylde sin apostolske Opgave saavel i det offentlige som i Kirkens Liv. Til Posten som »Pax Romana«s ny Præsident valgtes den hollandske Jurist, Professor Dr. W. Pompe. (KNA).

Halvdelen af Hollands Ungdom er Katolikker

Elevantallet i de katolske Skoler i Holland er i stadig Vækst, hedder det i Aarsberetningen fra det katolske Institut for Socialforskning i Haag. For Øjeblikket er knapt Halvdelen af Hollands Ungdom Katolikker, idet den katolske Befolkningsdel vokser hurtigere end de øvrige Konfessioners Andel. Ifølge Instituttets Oplysninger vil Halvdelen af alle hollandske Børn være Katolikker inden fire Aar.

I Betragtning af denne Statistik gør

Skærpet Situation i Argentina

Foran ny Bølge af Kirkefølgelse

I velunderrettede kirkelige Kredse i Rom er man af den Mening, at man maa regne med en ny alvorlig Kirkefølgelse i Argentina. Efter den Massarrestation af kendte Oppositionspolitikere, som fandt Sted paa Mariæ Optagelse, 15. August, modtager kendte Katolikker i stigende Grad skriftlige Trusler og anonyme Telefonopringninger, og Kirker og Klostre trues med en »Afregning med 16. Juni«. Peronisterne, der — efter hvad politiske Kredse i Buenos Aires erklærer — kun er i Stand til at opretholde deres Magt ved Vold og Terror, søger paany at mobilisere Pøbelen ved deres Agitation. Religiøse Institutioner, fortrinsvis Nonneklostre samt kendte Katolikkers Boliger, er i de sidste Nætter blevet oversmurt med rød Maling.

Arrestationerne 15. August, hvorved bl. a. over 100 kendte Oppositionspolitikere blev kastet i Fængsel, deriblandt den kristelige Demokrat Dr. Mario Amadeo og en af Lederne af det radikale Parti, Michel Torino, skete under Paaskud af, at der fra katolsk Side skulde være planlagt et Attentat paa Elektrizitetsværket og de andre kommunale Værker i Buenos Aires samt et Attentat paa Peron. De peronistiske »Afsøringer« af disse paastaaede Komplotter viser imidlertid tydeligt, at denne Aktion kun blev taget til Paaskud, for paany at kunne fare frem mod Kirken. Beretningerne i den peronistiske Presse er meget tynde. Som Sjælen i »Komplottet« nævnes den 22-aarige Student Ricardo Mario Rafael Coop Oliver og som hans Medsammensvorne den »katolske Fører« Dr. Mario Amadeo, som imidlertid ikke har beklædt nogensomhelst ledende Post indenfor en katolsk Organisation. Den radikale Politiker Michel Torino, der ligeledes er blevet nævnt som medsammensvoren, har i et Interview betegnet de peronistiske Paastande som »Rædselseventyr«.

Det officiose Blad »Democracia« offentliggjorde i den forløbne Uge Retningslinierne for den ny peronistiske Taktik i Argentina. Bladet deler Oppositionen i »Modstandere« og »Fjender«. Som Modstandere betegnes de politiske Partier, som Fjender »Oligarkerne og de Klerikale«. I Argentina har den peronistiske og den »reaktionære« Front længe staaet forhitret overfor hinanden. De sidste vilde de første til Livs, og af den Grund har Peronisterne maattet svare med »Slag paa Slag«. Hver enkelt Peronist maa — erklærede »Democracia« — reagere saaledes, som det passer ham (KNA).

der sig en stadig stigende Mangel paa Lærerkrafter følgelig. I Løbet af ti Aar vil man have Brug for mindst 3500 Lærerkrafter mere end idag. Deres Tal udgør idag i Holland 16000. Der findes i Øjeblikket 2599 katolske Lærestalter (KNA).

Katolsk Ugeblad

11. September 1955
103. Aargang
Nr. 37

Om at være »Vidner«

Goa - Kristendommens
Højborg

Landreformen i Italien

»Katolsk Kvindeforbund«s
Kongres

Højskolens
Efteraarsemester

Søstrene - vort Udstillingsvindue

»Søstrene er vort Udstillingsvindue«, sagde en klog Mand. Han mente, at vore Præster saavel som vore Lægfolk hver især kun har en relativ stærkt begrænset Bekendtskabskreds uden for den katolske Menighed, medens Søstrene takket være deres Gerning gennem flere Generationer paa Hospitaler og Skoler er kendt i meget vide Kredse. I mange Tusinder tælles de Ikke-Katolikker, som har gaaet i Skole hos Søstrene eller haft deres Børn der, eller som har ligget paa Hospital under Søstrenes Pleje eller haft deres Slætninge paa katolsk Hospital.

Den katolske Kirke herhjemme kendes af yderst faa gennem Læsning af katolske Bøger, af lige saa faa gennem Bekendtskab med katolske Præster eller Lægfolk. Hvor den kendes, er det i langt de fleste Tilfælde gennem Søstrene. Er Søstrene gode, skaber de en uhyre Good-will. Er de mindre egnede til at være det katolske Udstillingsvindue, kan de være Aarsag til meget uheldige Forestillinger om Kirken. Vi har al mulig Grund til at glæde os over, at det sidste har været forsvindende i Forhold til det første.

Hvor der sidder en Præst uden Søstre, er han oftest en meget isoleret Person, og hans Menighed en helt lukket Verden for Byens andre Indbyggere. Faar han Søstre til Hjælp, sker der meget hurtigt en Forandring. De kommer i Kontakt med Byen, og lidt efter lidt bygges der en Good-will op, hvis Værdi for Kirken er ubetalelig.

Ganske vist har man af og til sagt: Er det ikke spildte Kræfter med disse Hospitaler og delvis ogsaa med disse Skoler — de Konversioner, som saadanne Institutioner kan opvise, er jo dog uhyre faa. Intet kunde være mere kortsynet. Om vore Skoler og Hospi-

▲ I Moders Sted

► Søstergerning paa Hospital og i Skole

taler var anlagt som »Propaganda-Centretr«, ville deres Rolle hurtigt have været udspillet. Saa havde de tjent til at bekræfte vore Landsmænds værste Anelse om katolsk Paagaahed. Disse Institutioner lever i Kraft af et Sammenspil mellem liberal dansk Lovgivning og katolsk Aand, og det tjener vore Søstres og Hospitalers Ledelse til Ære, at de ved at respektere dette Sammenspils Regler loyalt. Meget, meget faa, der kom indenfor og fik Kontakt med disse Institutioner har mærket, at der udgik anden Propaganda fra dem end den, der ligger i Oplevelsen af Mennesker, som gør Alvor af at

elske Gud og Næsten og tænke sidst paa sig selv. Derfor skabte de den Forstaaelse og Velvilje, som vi møder saa mange Steder nu.

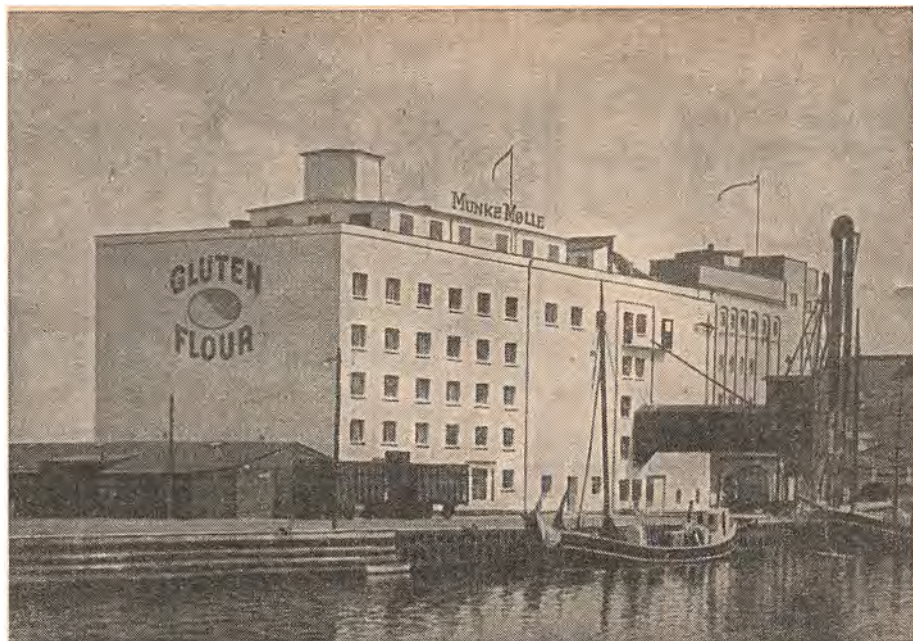
Vi har al god Grund til at være taknemmelige mod dem, der mere end andre blev vort Ansigt udadtil, og ogsaa til at takke dem, fordi de aabnede Skoler og Hospitaler for andre end Menighedens egne. At vi ikke lever en Ghattotilværelse som Katolikker i Danmark, kan vi takke disse Forhold for.

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/s
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

**Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni**
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen
 Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larabjørnsstræde 14
 Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glaslørskr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørforr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damss 2043
 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
 TLF. 66388

Andr. Krøyer's Boghandel

d. Chr. Henningsan
 Nørrebrogade 18 B · C. 6638
 Papir · Start Boglager · Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralakole

Eksemplets Magt

Jeg har tit og ofte tænkt paa, hvad der mon egentlig er Grunden til, at Kristendommen har saa ringe hvervende Kraft i Dag — i Modsætning til hvad Tilfældet var i de første kristne Aarhundreder. Er Menneskene i Dag virkelig saa meget sløjere, er de sunket saa meget dybere ned i Materialismens Dynd, er de blevet saa meget mere overfladiske og forlystelsesyge? Jeg tror det i og for sig ikke — Historien viser det ej heller — det er bare noget, man mener. Eller er Grunden til vor formindskede Vidnekræft den, at der i Dag sker færre Undere end i hine Dage? Der er ingen, der taler i Tungemaal, ingen, der drikker et Bæger med Gift uden at lide Skade derved, ingen, der opvækker døde saadan som Petrus og Paulus gjorde det, eller lod en Tivler falde død om. Man siger, at de første Tider — som Følge af at de kristne kun var saa faa og smaa — havde Brug for den Slags synlige Tegn, men indrømmer man dermed bare ikke, at dette aldeles ikke skulde være nødvendigt idag, hvor vi er saa mange Kristne? Det er rigtigt — der prædikes hver evige eneste Søndag fra alle Prædikestole Jorden over, i alle Byer og Landsbyer, for alle Klasser og Stænder, vi raaber vort kristne Program ud over den kristne Verden ved hjælp af Aviser og Radio, vi Kristne staar Side om Side i alle Livet Forhold, men alligevel — — —

Alligevel, den »anden«, ham, der søger, vil aldrig komme i Tanker om, at vi netop fordi vi er Kristne, vilde kunne komme ham til hjælp i hans Søgen, at vi vilde kunne »vidne« i hans brændende Problemer! Det er nemlig Grunden. Der eksisterer Bøger og Blade og Foredrag og Studiekredse nok — ikke et ondt Ord om alt dette. Det er smukke Ord og sandfærdige nok. De er et Bevis paa, at enhver Kristen gør sin Pligt og opfylder sit Hverv — enhver søger at bevare det bestaaende — men ikke at vinde nyt Land. Hvor er i vor Tid det levende Vidnesbyrd henne, som bevirker, at enhver, der søger, føler, at han her staar overfor en, som »lever« det han taler om, at han ejer noget, der er stærkere end han selv, som giver mere, end hvad

han taler om med Munden? Hvor er det Menneske, den Præst, den Lægmand, som i Livets Vanskeligheder, ja bare i Hverdagens Trældom, lever saaledes — vel at mærke uden at snakke om det — at den anden ganske uvilkaarligt siger: »Kendte jeg dog bare hans Hemmelighed!« Det er nemlig ikke først og fremmest Propaganda,

som Kristendommen har Brug for. At prædike, det er Præstens Søndagsjob. Men et Lys ser man alene fordi det skinner. En By paa Bjerget — siger Vor Herre — lade sig ikke skjule. Det er dette Vidnesbyrd, som Præster og Lægfolk skal give, og som mangler idag. Vi mener — saa godt som alle — at naar vi bare selv har Troen i Behold, saa er alt i Orden. Og har man f. Eks. faaet en ny og fortræffelig Kuglepen, saa brænder man efter at vise andre den — men har man fundet Verdens Frelser, ja, saa gemmer man ham i sit Hjertes inderste Dyb.

P. G.

15. Søndag efter Pinse

11. September 1955

»UNGE MAND, JEG SIGER DIG: STÅ OP«

Beretningen om enkens søn i Naim er en perle i Lukasevangeliet, både i litterær og almen menneskelig forstand. Herren åbenbarer sig som Israels trøst, som profeterne havde kaldt ham og således som de gode i landet ventede ham.

Jesus er først og fremmest *den stakkels moders trøst*. Hun er enke, har kun eet barn og nu har døden røvet det fra hende. For anden gang er hun på vej til kirkegården, først var det manden, og nu er det drengen, der skal begraves. Til trods for det store følge i ligtoget føler hun sig ganske ensom og forladt i denne verden. Hjemmet er tomt, hun er uden støtte og stav i livet, hun kan ikke øjne nogen glæde eller noget håb mere i fremtiden. O hvor kan der være tunge timer i tilværelsen! Der er mørke i hendes sjæl, der er mørke omkring hende til trods for egnens herlige natur, der er mørke forude: et gravkammer. Kan der overhovedet være nogen trøst og hjælp for hende endnu?

Da møder hun Jesus, den store profet, den af Gud lovede Frelser, og to ord fra hans mund: »Græd ikke« og »Unge mand, stå op«, forvandler hendes dybe sorg til jublende glæde. Al smerte er glemt, da hun holder sin søn levende i sin favn. O hvor Jesus er god, hvor er han mægtig og trofast! Kort tid før havde han sagt: »Salige er de sørgende, thi de skal trøstes.« Her er det sket. Nogle uger eller måneder senere genopfriskes oplevelsen ved, at den samme Jesus giver Jairus hans datter tilbage. Et år senere får Marta og Maria deres broder Lazarus tilbage fra gravkammeret. Ja, Jesus er Israels trøst, hele verdens trøst, vor trøst. Hos ham oplever man aldrig nogen skuffelse.

Jesus er også *sønnens trøst*. Han står ganske vist lidt i baggrunden i evangeliets beretning. Men hvad må han ikke have følt, da han fik lov til at vende tilbage fra dødsriget til lyset, til de levendes land, da han fik sin elskede og elskende moder tilbage og sin opgave i livet at være hendes støtte, glæde og håb. Nu så han ganske anderledes målbevidst på livet. Nu lader han sig ikke mere narre, hverken af verdens lyst eller trusler eller bedrag. Han kender nu meningen med livet, og ingen skal rokke ham i at realisere den. Han har mødt Israels trøst, der kan vende det tungeste i livet til himmelhøj glæde. Hvor er han taknemlig mod sin Frelser!

Jesus vil også være *en trøst for os andre*, idet han benytter opvækkelsen af enkens søn til at anskuiggøre, hvad han mente, da han kort tid forinden havde sagt: »Sandelig, sandelig, jeg siger jer, den time kommer, ja den er nu, da de døde skal høre Guds søns røst, og de, som hører den, skal leve (Jo. 5, 25). Meningen med Guds søns menneskevordelse er nemlig at bringe livet tilbage, således som han selv siger: »Jeg er kommet for at (mine får) skal have livet og have det i overflod« (Jo. 10, 10). Alle, som hører Kristus til, skal opleve det samme som den unge mand i Naim. Døden skal ikke være det sidste ord i vor tilværelse. Men på verdenshistoriens sidste kalenderdag vil den Herre Jesus Kristus, som er stærkere end døden og dødsriget, kalde os ved vort navn og byde os at rejse os igen, og vi skal tale som enkens søn. Dette bliver så vor store trøst for legeme og sjæl til evig tid.

Naturligvis bør vi have været hans disciple i vore jordiske dage, d.v.s. vi bør have benyttet os af den trøst, som han tilbyder i sin Kirke, i sit evangelium, i sine sakramenter og i sin hellige Moder. Det er det gode, som vi skal gøre her i livet. Så slutter verdensdramaet således, som vor Herre siger: »Den time kommer, da alle de, som er i gravene, skal høre hans (Guds Søns) røst, og de skal gå frem: de, som har gjort det gode for at opstå til livet, men de, som har øvet det onde, for at opstå til dom.« (Jo. 5, 28).

Fr. Küpfeler S.J.

*Moder, Kærlighedens Kilde,
O, hvor gerne jeg dog vilde
dele Smertens Kval med dig!
Lad din Ild mit Hjerte tænde,
lad for Kristus kun det brænde,
saa han kendes kan ved mig.*

Sekvens paa
Maria's syv Smarter

MOD BLODTØRSTIGE FJENDER

I. Et nødråb i livsfare.

1. Til sangmesteren. Efter melodien: »Tilintetgør ikke«. En kostelig sang af David, da Saul udsendte folk, som skulle bevogte hans hus for at dræbe ham.

2. Fri mig fra mine fjender, min Gud, beskyt mig mod dem, der rejser sig imod mig.

3. Fri mig fra udåls mænd, frels mig fra blodstænkede mænd.

4. Thi se, de lurer efter mit liv, stærke mænd sammensværger sig imod mig, skønt jeg hverken har skyld eller brøde, Herre.

5. Uden at jeg har skyld, stormer de frem og angriber mig. Vågn op, kom mig imøde og se:

6. thi du, hærskarernes Herre, er Israels Gud. Vågn op, straf alle hedningefolkene, skån ingen af alle de troløse.

7. Ved aftentid kommer de tilbage, hyler som hunde og stryger gennem byen.

8. Se, hvor de praler med deres mund, skældsord er på deres læber. Thi »hvem skulle høre det?« (siger de).

9. Men du, Herre, du ler ad dem, du spotter alle hedningefolkene.

10. Du min styrke, på dig agter jeg, thi du, o Gud, er mit værn.

11(a). min Gud, min forbarmer.

II. Fornyet tillidsfuld bøn.

11(b). Måtte Gud komme mig til hjælp, han lade mig med fryd se på mine fjender.

12. O Gud, slå dem ihjel, for at de ikke skal være en anstødssten for mit folk: Forskræk dem ved din vrede og kast dem til jorden, o Herre, du vort skjold.

13. Deres mund synder, hvad deres læber end siger. Lad dem hildes i deres hovmod og i de forbandelser og løgne, de siger.

14. Tilintetgør dem i din vrede, tilintetgør dem, så de ikke længere er til; så kan man kende, at Gud hersker i Jakob og til jordens grænser.

15. Ved aftentid kommer de tilbage, hyler som hunde og stryger gennem byen.

16. De strejfer omkring efter føde og hyler, når de ikke mættes.

17. Men jeg vil synge om din magt, lovprise om morgenen din godhed; thi du blev mig et værn, en tilflugt på min nøds dag.

18. Du min styrke, dig vil jeg lovsynge; thi du, o Gud, er mit værn, min Gud og min forbarmer.

*

Om anledningen til denne salme fortælles der i I. Sam. 19 således: Efter en sejr over Filisterne legede David på strengene for Saul, da en ond ånd igen var kommet over ham. Kongen søgte at spidde David til væggen med sit spyd. Men denne veg til side, flygtede og undslap. Om natten sendte Saul folk til Davids hus for at passe på ham og dræbe ham om morgenen.

NOTER

Katolsk Højskole

indleder Efteraarssemesteret i Slutningen af denne Maaned. Programmet findes andetsteds i Bladet.

Kirkedag i Lyngby

Kirkedag i Lyngby.

Under Ledelse af Pastor Peter Schindler afholdes der Søndag 18. September en Kirkedag i Set. Knud Lavards i Krke i Kgs. Lyngby over Emnet: Livets aKar i en falden Verden. iKrkedagen indledes med Messe Kl. 9. Sakramentskirken i København

Men Davids hustru Mikol, Sauls datter, røbede ham det og sagde: Hvis du ikke redder dit liv i nat, er du dødsens i morgen. Så hejste hun David ned igennem et vindu, og han flygtede bort og undslap. Derpå tog Mikol en Terafim (statue), lagde den i sengen, bredte et gedehårsnet over dens hoved og dækkede den til med et tæppe. Da nu Saul sendte folk hen for at hente David, sagde hun: Han er syg. Men Saul sendte sendebudene hen for at se David, idet han sagde: Bring ham på sengen op til mig, for at jeg kan dræbe ham. Da sendebudene kom derhen, opdagede de, at det var en Terafim, der lå i sengen med gedehårnet over hovedet.

Da der i vers 6 og 9 er tale om hedningefolkene, har man formodet, at denne salme, der for øvrigt opviser

APROPOS

Goa - Kristendommens Højborg

Lige siden 1533 — da det portugisiske Verdensriges Hovedstad i Østen ophøjedes til Bispesæde — har Goa været Kristendommens Højborg i Indien og dermed tillige Katolicismens stærkeste Bolværk i Asien. Fra Goa, hvis Ærkebisper — der iøvrigt i 1886 fik tildelt den stolte Titel »Ostindiens Patriark« — havde Jurisdiktion over hele Indien, Burma, Japan, Kina, Øst- og Sydamerika, straaledede den kristne Tro som en Sol ud over hele Asien.

Det gamle Goas herlige Kirker og Klostre er imidlertid for Størstedelens Vedkommende forlængst sunket i Grus, og Asiens Moderkirke, hvorfra der er udgaaet saa mange Skud lige fra Afrika til Kina, har for længe siden mistet sin Verdensbetydning. Men Befolkningens kristne Tro er dog vedblevet at eksistere: omkring Halvdelen af de 700.000 Indbyggere i den portugisiske Provins i Indien tilhører stadig den katolske Kirke, og ingen andre Egne af Indien og Asien — lige med Undtagelse af Philippinerne — har en saa høj Procentsats af Katolikker. Og selv om Kristendommen i Goa

indtil for faa Aartier siden var stivnet i en vis Traditionalisme, saa vidner Goas forbløffende Præsterigdom dog om Troens dybe Rødder. Alene i Goa virker der idag 500 indfødte Gejstlige og yderligere 255 Goanesere i Indien, Pakistan, Indonesien samt i Afrika og Sydamerika.

I Striden om Goa hævdedes det fra

Frans Xavers Statue i Katedralen i Goa

portugisisk Side, at denne portugisiske Provins' eventuelle Tilslutning til Indien udgør en Fare for Kristendommen i Goa. »Den hellige Frans Xavers Grav er i Fare!« udtalte Ministerpræsident Salazar for nylig, og man henviste til, at Medlemmer af »Befrielsesbevægelsen« havde plyndret Kirken i Selvasa og skændet Korset, hvilket imidlertid senere viste sig urigtigt. Den indiske Premierminister Pandit Nehru understregede paa den anden Side overfor Parlamentet, at Bekymringerne med Hensyn til Religionsfriheden i Indien fremefter var ubegrundede. Og flere indiske Biskopper, deriblandt Kardinal Gracias, udtaler, at den hellige Frans Xavers Grav ikke er udsat for nogen Fare. Og han tilføjede et Ønske om, at Striden maatte kunne løses ved fredelig og retfærdig Overenskomst.

Trods de antikristne Tendenser, der i den seneste Tid har gjort sig følelige i Indien i stigende Grad, har man altsaa alligevel Lov til at haabe, at Kristendommens Rettigheder vil blive respekteret — ogsaa efter en mulig Tilslutning til Indien. Noget andet er der imod Spørgsmaalet om, hvor vidt en aarhundred-gammel — og i dette Tilfælde kristen — Kultur skal ofres for en Slags Ensnretning eller en »Bevægelse«, der er skaaret efter Nationalismens velkendte Mønstre. C. D.

mange dunkle steder, i en senere tid er blevet tilrettelagt for at kunne bruges i den liturgiske gudstjeneste.

Men ellers er det tydelig nok, at den gengiver de tanker og følelser, som David, den unge mand, der måtte gennemgå så mange og så tunge prøvelser, havde i den yderste livsfare. Forladt af mennesker har han kun Gud, hos hvem han søger beskyttelse og trøst. Men ham stoler han nu også på med en så absolut tillid, at han derved beskæmmer mangan en kristen. Når han ønsker fjenderne tilintetgørelse, sker det ikke af personlig hævnlyst, men for at de ikke må ødelægge hele folket ved deres dårlige eksempel.

Salmen giver et godt begreb om den terror, som de gode i den gamle pagt tit var udsat for, når de blev forfulgt af lidet troende medborgere eller af blodtørstige tyranner eller fjender.

I den nye pagt så kirkefædrene i øst og vest i denne salme en hentydning til vor Frelser, der er omgivet af sine fjenders mordlyst og bliver et bytte for den. Som straf for mordet på Guds Søn måtte Jøderne ned gennem århundrederne flakke hvileløst om i de forskellige lande. Af den grund er denne salme optaget i langfredagens liturgi.

Også den kirke, som er bygget på Petri klippe, er omlejret og omluret af dødsfjender, men den står urokkeligt fast og kan ikke miste livet, medens fjenderne omkommer eller åndelig sultne flakker omkring i deres vildfarelser. I stedet for at ønske Guds vrede over dem vil vi hellere bede om Herrens lys og nåde for de vildfarende, så de må vende tilbage til troens enhed og finde hjem til faderhuset.

F.K.

KATOLSK HØJSKOLES EFTERÅRS-SEMESTER

Katolsk Højskole, der har stået bag det gennem flere år løbende, udvidede religionskursus og bag sommermødet på Magleås højskole, indbyder til en serie forelæsninger af kirkehistorisk og kulturhistorisk art holdt af pastor Bjørn Højbo. Titlen bliver: Hvordan bar de jødiske apostle sig ad med at fortælle grækere og romere hvad kristendom er? Om dette emne udtaler pastor Bjørn Højbo: Kirken står idag overfor at skulle forkynde sit budskab for indere, kinesere, muhamedanere og moderne vesterlændinge, som tænker anderledes end vi. Hvordan skal den tale ind i disse miljøer? For at løse denne opgave må vi først se på, hvorledes Kirken løste den tilsvarende opgave overfor romere og grækere. Vi kan her se hvilke principper, der gør sig gældende for Kirkens forkyn-

delse i oldtiden og derefter kan vi anvende dem på nutidens problemer. — Som det let ses af titlen og af pastor Højbos forhåndsomtale, drejer det sig om kirkehistorie på en ny måde. Først de helt moderne bibelstudier har givet os muligheder for at give et svar. Der bliver tale om ialt tolv dobbelttimer, idet den første time går med en egentlig forelæsning, medens den anden time kræver samarbejde mellem lærer og elever med de ellers vanskeligt forståelige tekster fra Gamle testamente som udgangspunkt. Gamle testamente (eventuelt i en billig udgave) må derfor medbringes. Forelæsningerne afholdes som de tidligere år på den franske skole på Østerbrogade 7 D hver fredag aften kl. 20—22 og første gang den 30. september. Tilmeldelse er nødvendig og sker snarest skriftligt eller telefonisk til fru Plat Petersen, Rødkildevej 36, F., telf. FA 2718. Gebyret for deltagelse er sat til 10 kr. og indbetales ved den første forelæsning.

Landreformen i Italien

- en Trumf mod Kommunismen
(Fra vor Roma-Korrespondent)

Det er baade godt og ret at ville bekæmpe Kommunismen med Ideologier — men ikke desto mindre er det nu alligevel i vor Tid saadan, og har formentlig ogsaa altid været det, at den jævne Mand vil se Realiteter. Og han har for saavidt ogsaa Ret, som den sociale Uretfærdighed nemlig ikke lader sig rydde af Vejen med kønne Ord og salvelsesfulde Kommentarer. Der skal

fremfor alt Handling til, der skal Mod til Reformering og til at begynde forfra. En »Ideologi« — ja, undskyld Udtrykket — i vort Tilfælde den kristne, maa i Virkeligheden kunne bevidne, den har Pligt til at bevise, at den er en bedre »Ideologi« end Kommunismen, ikke blot i teoretiske Afhandlinger. Men ogsaa — og først og fremmest — i Praksis. Det er jo meget tit den Følelse, som tynger de kristne: at de tilhører et Fællesskab, hvis sociale Doktriner paa den mest idelle Maade kan fjerne saavel den samfundsmæssige Uretfærdighed som Personens Værdighed, men som er en afmægtig Tilskuere til Uligevægtens ødelæggende Virkninger, som man selv med den allerbedste Vilje ikke kan lyve ud af Verden, og hvis Løsning — eller Ikke-Løsning — vil afsløre Menneskehedens Skæbne. Det er derfor baade velgørende og opmuntrende at kunne rette Blikket rundt i et Land, hvor den »kristelige Ideologi« har gjort saa store Underværker i Løbet af forholdsvis kort Tid og har tryllet hin bedre Løsning, som man kræver af dem, frem for Indbyggernes Næse.

Landreformen, hvis Fader er den 64-aarige Premierminister Antonio Segni, har forandret store Strækninger af Italien i den Grad, at de næppe er til at kende igen. Inden Udgangen af indeværende Aar uddeles de sidste Arealer af de forudsete Egne, og en ny Femaarsplan tager sin Begyndelse. For bedre at kunne magte denne Reform, har man delt Italien op i to forskellige Kolonisationsomraader.

Vil man danne sig et Billede af det

Mariæ syv Smerter

„og din egen Sjæl skal et Sværd gennembore“

Kalkmaleri fra Them, 15. Aarh.

Luk. 2.35

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjem!

Arbejde, der er ydet paa disse Punkter, saa gør man bedst i at tage f. Eks. til Ente Maremma: Hvad der blot for føje Aar siden var stenet og øde Land, er idag frugtbart Agerland, hvor der i sin Tid voksede Siv og Rør, der blomstrer idag Frugttræer, og hvor der var Ingenmands Land, der ligger der idag 30 splinternye Landsbyer, som gennemsnitlig tæller omkring 100 Familier. De har deres egne Kirker, der hyppigt er blevet rejst af Beboerne selv, deres egen Socialtjeneste og deres egen Vognpark. Hele Omraadet er et Billede af den unge, fremadstræbende Aand, i hvilken det aldeles ikke hører til Sjældenhederne at finde tilfredse og smilende Ansigter. Og hvorfor skulde disse »Ejendomsbesiddere« ej heller være glade og tilfredse, disse ny Indbyggere, som forhen mere eller mindre levede lige i »Underkanten«, men som nu er Bønder, der har egen Gaard, eget Landbrug og deres eget Kvæg?

Den Maade, hvorpaa de store Gods-ejere har maattet afgive den ubenyttede og forsømte Del af deres Landejendom, var ganske simpel. For at undgaa at betale Skat havde disse store Godsejere forlængst erklæret en ikke ringe Del af deres Besiddelse for værdiløs og dermed ikke egnet som Skatteobjekt. Mange af disse Landbaroner, der i stort Antal henlever deres Liv i Storbyerne, gjorde sig ikke engang den Ulejlighed bare en Gang om Aaret at se til hele deres Ejendom. Og i 1949 tog saa Regeringen disse mageløse Mennesker paa Ordet og fratog dem de Vildnisomraader, som de havde selvangivet som værdiløse. Ejerne fik tildelt Ret til en Totrediedels-Erstatning, som Regeringen skal udbetale dem indenfor 25 Aar. Det dermed frigjorte Land — ialt op imod 300 Hektarer — blev delt ud mellem de

besiddelsesløse Bønder, som maatte erlægge 42 % af Værdien.

Hvordan det saa end gaar efter 1960, hvorledes Reformerne vil forløbe videre, hvad enten Bønderne er i Stand til at klare sig videre alene, eller Regeringen er i Stand til at tage tilbage fra de uproductive, saa er det i hvert Fald afgjort: Landreformen er et af de stærkeste og mest effektive Bolværker, som den italienske Regering har rejst mod Kommunismen. Regeringen har hermed ydet Bevis paa, at den ikke er til Sinds bare at blive staaende ved store Ord, og dens Anseelse blandt Menigmand har saa ganske givet vundet derved. Italien er et Land, der stadig er i Fare for at skulle hænge Brødkurven en Tand højere op, det er et Land, der stadigvæk har Sult og Arbejdsløshed hængende som to truende Gespenster over Hovedet. Den, der har en tom Mave, han bekymrer sig ikke særligt om en Ideologi Værd eller Mangler, han slutter sig simpelthen til dem, der lover at stille hans Sult. Man maa af den Grund ikke undervurdere Betydningen af den italienske Landreform, hvor faa den saa end endnu har hjulpet; Regeringen har hermed mulig vundet ikke blot en materiel, men især en moralsk Sejrr. Den har dermed vist, at den kristne »Ideologi« virkelig er i Besiddelse af en bedre Løsning paa den sociale Uretfærdighed og den økonomiske Nød, end Kommunismen, fordi den ikke antaster Enkeltpersons Frihed og Ydeltighed, men den har tillige ogsaa ydet Bevis paa, af den kristne »Ideologi« ogsaa er i Stand til at gribe til radikale Midler, naar Situationen kræver det. Man har aldrig næret nogen Tvivl om, at Kirken ejer en »sinuk« social Doktrin. Men hvad man ikke med Urette har tvivlet paa, var om der virkelig fandtes Kristne, der var i Stand til at virkeliggøre denne Lære. K.

„LIGNELSER“

Da Johannes Jørgensen konverterede, blev han som alle Konvertitter en Overgang Polemiker og iøvrigt ingen ilde Polemiker, selv om det egentlig ikke huede hans kristne Hjerterlag. For han var Polemikken et Stykke Unatur, ligesom Teologien, al hans Intellektualisme til Trods, ikke laa for hans Stemme. Det er ikke sært, at han først og fremmest vandt sin Berømmelse Verden over som Skildrer af Assisis Frans. Enkelthed har altid været hans Kunsts Særpræg, og den Kristendom, han i sin Digtning har forkyndt, og som har sat dybe Spor langt uden for de katolske Menigheder, ejer Perls enkle Form, Klarhed og Skønhed. Faa af Aandens virkelige Stormænd har som han, takket være denne Enkelthed, kunnet læses af alle og tages til Hjerte af enhver.

Derfor var ogsaa den lille Bog »Lignelser«, som han udsendte i 1898, det første helt autentiske Udtryk for det Kristenmenneske, Digteren ved sin Konversion var blevet til. Den brandesianske Kritik haanede den for Enfoldighed, men Læseverdenen tog den til sig, fordi Enfoldigheden var Enfold og Klarhed. Kristendommens Dybder ses her igennem Kildevand, og næsten umærkeligt sker den Sammenkædning af Natur og Overnatur, der er Kristenliv.

Ved Siden af vor gamle Digters Poesi er der næppe noget af Johannes Jørgensens Arbejder, der i samme Grad er blevet Folkeejere og vil leve saa længe i Eftertiden. Og nu, hvor Gyl dendal for syvende Gang har genoptrykt »Lignelser«, vil et nyt Slægtled indfanges af dens Skønhed og gennem den begynde at fatte, hvad der saa ofte men er idel Klarhed for de rene af er skjult for de vise og forstandige, Hjertet.

De smaa Kavalierer fra Verona

En Fortælling af A. J. Cronin

Kort efter Krigen var vi paa Vej ned gennem Alperne med Verona som Maal. Lige inden vi naaede Byen, blev vi standset af et Par Dreng, der vilde sælge Skovjordsbær, som de præsenterede til os i en Kurv, foret med mørkegrønne Blade, paa hvilken Baggrund de herlige røde Bær saa fortryllende ud.

»De skal ikke købe dem,« advarede vor Fører Luigi. »I Verona kan De faa meget bedre Frugt, og saa iøvrigt de Fyre ...« Han trak paa Skuldrene og tilkastede de to lurvede Smaafyre et misbilligende Blik.

Den ene havde en laset Pullover og et Par Uniformsbenklæder paa, der var klippet af ved Knæene, den anden en forlængst udtjent Uniformsjakke, der hang løst over hans magre lille Person. Jeg blev trods alt noget alvorlig til Mode, da jeg saa de to Smaafyre. Min Ledsager gav sig i Snak med

dem og fik at vide, at de var Brødre. Nicola, den ældste, var 13 Aar gammel, og Jacopo, der knapt nok naaede os til Haandtaget paa Vogndøren, var næsten 12. Det endte med, at vi afkøbte dem den ene Kurv, og saa kørte vi videre.

Verona er en herlig By, rig paa historiske Minder, med stille, idylliske middelalderlige Gader og herlige honningule Huse. Det er her man siger, at Romeo og Julie har levet. Under Krigen er de gamle Broer over Floden saa godt som alle blevet ødelagt under Luftangreb, men Byen har dog bibeholdt sin Herlighed og Ydre.

Da vi næste Morgen forlod Hotellet, blev vi med eet staaende. Paa Piazzaen, ved Siden af Brønden, var vore to Venner fra igaar travlt beskæftiget med at pudse Fodtøj for Fremmede.

Vi stod lidt og betragtede dem, og da der blev et Øjebliks Pusterum i »Forretningen«, gik vi over til dem. De hilste venligt paa os.

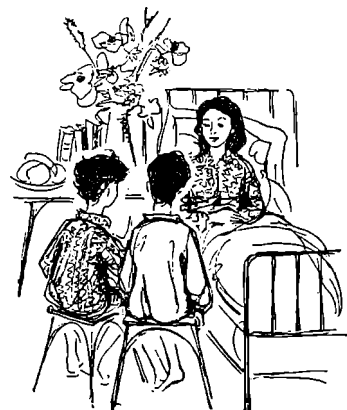
»Jeg troede, I tjente til Livets Underhold med at plukke Bær,« sagde jeg.

»Vi laver alt muligt, Hr.,« svarede

Nicola alvorligt. Og han saa forhaabningsfuldt op paa os, idet han fortsatte: »Sommetider viser vi ogsaa fremmede rundt i Byen — til Julies Grav — og til de andre Seværdigheder.«

»Udmærket,« lo jeg, »saa kan I jo gaa med os, ikke?«

Og paa vor Vandring gennem Verona fattede jeg en stigende Interesse

Katolske Kvinders Problemer i Verden af idag

Verdensunionen af Katolske Kvinders Kongres i København

Det var Repræsentanter for ikke mindre end 12 forskellige Nationer, som Formanden for »Katolsk Kvindeforbund i Danmark«, Fru M. Kerckhoffs, Roskilde, kunde hyde velkommen, da den internationale katolske Kvindekongres aabnedes sidste Lørdag i København. Aabningsmødet — der fandt Sted umiddelbart i Forbindelse med den højtidelige Aabningsgudstjeneste i Jesu Hjerter Kirke — overværedes af ikke mindre end fire af de nordiske Biskopper — Biskop Th. Suhr, ledsaget af Generalvikaren, Mgr. Flandrup, Biskop J. Mangers, Oslo, Biskop A. Nelson, Stockholm (re-

præsenterende Biskop Müller) samt Biskop G. Cobben, Helsinki — og havde samlet et stort Antal Deltagere, af hvilke enkelte kom saa langvejs fra som Irland og Spanien.

Unionens Præsident, Mlle du Rostu, gav i sin Indledningstale en Redegørelse for Unionens Virke og Historie samt Samarbejdet med andre af vor Tids Organisationer — saasom FN, UNESCO, FAO og flere — med hvilke man har Kontakt i den Hensigt at kunne gøre katolske Synspunkter gældende. Mlle du Rostu nævnte endvidere en Række Eksempler paa, hvorledes UMOFC beskæftiger sig med konkrete Spørgsmaal, der angaar Kvinderne: Lovgivning om Kvindens Forhold, Ægteskabslovgivning, Debatten om Fødselskontrol, Beskyttelse af Mødre og Børn, Prostitution o.s.v. Ved Eftermiddagsmødet om Lørdagen talte Madame Graber du Vernay fra Holland om »Den katolske Kvindes Ansvar med Henblik paa Moralen« og kom derved blandt andet ind paa Spørgsmaalet om Filmen, kulørt Litteratur, Badeliv m. m.

Søndagen indledtes med Messe, ce-lebreret af Biskop Suhr, hvorefter den engelske Fader E. Mitchinson talte om »Den kristne Kvindes Personlighed«. Om Eftermiddagen tog Biskop Suhr Ordet i Debatten om »Personlighed i Familielivet«. Biskoppens Indlæg formede sig som en stærk Appel til nordiske katolske Kvinder om ikke at ligge under for Mindreværds-komplekser, men stadig at huske, at vi er Lemmer paa den ene, sande Kirke, der ejer Kri-

Hs. Excellence Biskop Suhr i Samtale med UMOFC's Præsident, Mlle du Rostu

for de to Fyres usædvanlige Væsen. De var i mange Henseender barnlige og naturlige. Jacopo var trods sine alt for blege Læber livlig som et Egern og Nicola havde altid et Smil paa rede Haand. Men trods alt var det dog alligevel over disse Barneansigter et Præg af Alvor, der aftvang en Agtelse, en Slags Stræben, der gjorde dem begge meget ældre end de faktisk var.

I Løbet af Ugen var vi sammen med dem flere Gange, for de var os virkelig til Nytte. Hvis vi skulde have amerikanske Cigaretter eller Billetter til Operaen, saa vidste de altid Besked, og hvis vi vilde have gode »ravioli«, saa kunde vi trygt stole paa, at Nicola og Jacopo var i Stand til at opfylde vore Ønsker.

Det mest bemærkelsesværdige ved dem var deres utrættelige Arbejdsiver. I disse Sommerdage, hvad enten Solen brændte, eller det var hen under Aften, og Vinden susede køligt ned fra Bjergene, pudsede de Sko, solgte Frugt eller løb med Aviser, gik rundt i Byen med Fremmede, gik Byærinder — ja, udnyttede enhver som helst Chance, som de forvirrede økonomiske Forhold i Byen frembød.

En Aften sent stødte vi paa dem paa en mennesketom, kold Plads, hvor de havde slaaet sig ned paa Stenbroen. Nicola sad lænet op ad en Urne, hans Ansigt var tydeligt mærket af Træthed. For hans Fod laa der en Stabel tiloversblevne Aviser. Jacopo hvilede Hovedet paa Broderens Skulder og var slumret ind. Jeg tror, det var hen mod Midnat.

»Men hvor kan det dog være, at I er saa sent paa Færde, Nicola?«

Det gav et Sæt i ham, da han saa mig, men straks vaagnede det selv-sikre, rolige Blik i hans Øjne.

»Vi venter paa den sidste Bus fra Padova. Naar den kommer, skal vi se at faa solgt Resten af vore Aviser.«

»Er det virkelig nødvendigt? I ser begge to saa trætte ud.«

»Vi beklager os ikke, Hr.«

Han sagde dette meget høfligt, men dog i en Tone, som afskar al yderligere Diskussion. Da jeg næste Morgen gik over paa Piazzan for at faa mine Sko pudset, sagde jeg til ham: »Saa dan som I arbejder, Nicola, du og Cacopo, maa I da tjene en Masse Penge. I giver ikke noget ud til Tøj, og I spiser heller ikke ret meget — naar jeg har

I korte Træk -

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge den ny ægyptiske Gesandt ved den Hellige Stol, Aly Shwake, der var mødt op for at overrække sine Akkreditiver. (KIPA).

Ærkebiskoppen af Paderborn, Dr. Lorenz Jäger, er blevet nægtet Indrejsetilladelse til den Del af Ærkebispedømmet, der ligger hinsides Zonen-grænsen. (KNA).

Institut Smithsonian i Washington har udnævnt Sr. Ines Hilger OSB til Æresmedlem af Institutets Forskningsraad. Sr. Hilger har gennem en Aarrække beskæftiget sig med Etnologi og da specielt med Nordamerikas Indianere. (KIPA).

sti Forjættelser. Til Foredragene var der iøvrigt knyttet Diskussioner med Indlæg af saa godt som alle de deltagende Landes Repræsentanter. Diskussionerne gav et klart Billede af Problemerne i de forskellige Lande, og det fremgik heraf ganske tydeligt, at katolske Kvinder har vanskeligere Kaar her i Norden end i de Lande, hvor Kirken tæller en langt større Procentdel af Befolkningen.

Et af de vægtigste Indlæg — der sikkert vil blive husket af Deltagerne — var Pastor Gunnar Martin Nielsens Foredrag ved Afslutningsmødet om »Maria, Forbilledet for Kvinder gennem alle Tider«. Foredraget fremhævede Marias Andel i Frelsesgerningen og indeholdt en sjælden fin Forstaaelse for Kvindens hele Psyke og specielle Opgaver.

Under Kongressen indløb der en Hilsen fra Rom med den Hellige Faders apostoliske Velsignelse til Kongressens Deltagere. **Mul.**

set jer spise, saa har det aldrig været andet end Figner og Brød. Sig mig engang, hvad bruger i egentlig jeres Penge til?« Han blev helt rød over det solbrændte Hovede, og derefter bleg. Og saa saa han ned mod Jorden.

»I sparer maaske til en Rejse?« sagte jeg at hjælpe ham paa Gled.

Han skævede lidt til mig. Det kostede ham aabenbart Overvindelse at skulle svare.

»Det vilde vi meget gerne. Men der er andre Ting først.«

»Hvad er det da?«

Han smilte forlegent, og hans Ansigt fik paany det Udtryk af Utilnærmelighed som atter og atter gjorde et saa ejendommeligt Indtryk paa mig.

»Alle mulige Slags, Hr.« svarede han sagte.

»Hør nu engang,« sagde jeg saa. »Paa Mandag rejser vi. Kan jeg maaske forinden gøre et eller andet for jer?«

Nicola rystede paa Hovedet, men Jacopos Næsefløje vibrerede med eet som en Hunds og det for' ud af ham: »Hr., vi plejer hver Søndag at tage en Tur ud paa Landet, til Poleta, 30 Kilo-

(fortsættes side 449)

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Under Formandens Fravær — i Perioden 28.-8. til 18.-9. — rettes alle Henvendelser til:

Næstformanden, Adressen er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

Meddelelser fra de lokale Klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Et Møde

mellem en Helgenindes Morder og hendes Moder

Da Rutebilen fra Ancona standsede op paa Piazzaen i den lille Bjerglandsby Corinaldo, steg en uanselig ældre, beskeden klædt Mand ud af Vognen. Han spurgte efter Adressen paa den Dame, hvem hans Besøg gjaldt, og noget senere kom han til et ganske jævnt Hus, gik op ad Trappen og kom ind i et røgsværtet Køkken, hvor der hennede ved Vinduet sad en ældgammel Kvinde i en Lænestol, med Hænderne foldet i Skødet. Idet han traadte ind, vendte hun sig om imod ham.

»Er det jer, Sandrino?« spurgte hun. Og da han nikkede bekræftende, fortsatte hun: »Kom nærmere og sæt jer ned.«

Den fremmede fulgte hendes Indbydelse. Han forekom noget usikker og forlegen. Da han havde taget Plads ved Siden af den gamle Kvinde, gik der en rum Tid, inden han formaaede at faa et Ord over Læberne. »Det er meget længe siden, at vi har set hinanden, Mamma Assunta,« sagde han langt om længe.

»Ja,« svarede den gamle og lod Rosenkransen glide gennem de stive Gigtfingre, »meget, meget længe siden. Og vi er begge to blevet gamle i Mellemtiden.« Og saa, efter endnu en Pause, tilføjede hun: »Lad os sige Vor Herre Tak for, at vi fik Lov at opleve denne Dag, min Søn.«

Og med ubehjælpsomme Ord gav Manden sig derpaa til at fortælle om den Tilværelse, som han havde ført i de senere Aar i Klosteret i Ascoli Piceno; han fortalte om den Øjenlidelse, som han led af, og om de reumatiske

Smerter, som var begyndt at pine ham.

»Som jeg skrev til jer, Mamma Assunta, er jeg kommet, fordi jeg nu rejser bort fra denne Egn. Og da vi saa sandsynligvis ikke ses mere her i Livet, saa vilde jeg altsaa hare besøge jer engang og sige Farvel.«

»Gaa i Fred, min Søn,« svarede den gamle Kvinde og rakte ham Haanden — — —

*

Der har næppe nogensinde fundet et Møde Sted Magen til dette — et Møde mellem en Helgenindes Morder og hendes Moder. Den gamle Kvinde var nemlig Assunta Goretti, den for et Par Aar siden helgenkaarede Maria Gorettis niogfirsaarige Moder — som iøvrigt døde kort efter dette Møde — og Manden, der kom for at sige Farvel til hende, var Alessandro Serenelli, den samme Mand, som for en Menne-skealder siden i et Anfald af Sindsforvirring havde overfaldet den unge Maria og derpaa myrdet hende, da hun satte sig til Modværge.

Alessandro Serenelli har bødet for den grusomme Daad, som han forøvede som tyveaarig. En hel Menneskealder har han tilbragt bag Fængselsmure, indtil han efter at have udstaaet sin Straf, paany fandt Vejen til Friheden. Hans Offer, Maria Goretti, der maatte bøde for sin Ære med Livet, er imidlertid blevet helgenkaaret, og store Skarer af Pilgrimme valfarter idag til hendes Grav i Kirken i Havnebyen Nettuno, hvor hun i sin Tid endte sit Liv for Morderens Haand.

Kapuciner munkene i San Serafino i Ascoli Piceno tog sig af Serenelli, da han blev løsladt fra Straffeanstalten, og overlod ham Gartnerarbejde i Klosteret, et Hverv, som han saa passede tyve Aar igennem til almindelig Tilfredshed. Kun een eneste Gang i al den Tid forlod han sit Tilflugtssted — og det var for at drage til Rom og — ukendt mellem Titusinder — at deltage i sit Offers Helgenkaaring.

Nu er den otteoghalvfjerdsindstyveaarige blevet for gammel og skrøbelig til at kunne arbejde mere og tilbringer derfor sine sidste Dage i et Alderdomshjem, som Kapucinerne har i Macerata. Men førend han begav sig derhen, var det altsaa, at han havde ønsket at besøge Maria Gorettis Moder, som han ikke havde set siden hin skæbnsvangre Dag i 1902 — — —

Vinterskolen

D.U.K.'s skoleledelse indbyder alle unge katolikker til at deltage i »Vinterskolen«, som påbegynder sine møder søndag den 11. september 1955 kl. 9.00 med messe på skolen, Østerbrogade 7 D.

Ialt 12 møder, skoledage 2. og 4. søndag i hver måned. Deltagelse i samtlige møder er obligatorisk. 9.00: Messe, morgenfrokost, foredrag, diskussion, ca. 14,00 Vesper. Foredraget slutter ca. 12,00. Deltagelse i diskussionen er fri.

Undervisningen omfatter: Katolsk aktion, Trosliv, Kirkehistorie, Tro og viden i apostolatet, Ægteskabet, Litteratur, Liturgi.

Pris for deltagelse i samtlige møder — incl. betaling for the: 12,— kr. — Tilmelding og alle oplysninger hos skoleledelsen, RYvang 3319.

Efterårsskolen i Øm

Efterårsskole afholde på Øm i ugen 16.—22. oktober. Oplysninger om skolen fås hos ungdomsforeninger og sognepræster. Tilmelding med angivelse af navn, adresse, stilling, alder samt titl. deltagelse sendes til Skoleledelsen, Vennemindevej 51, København Ø. Tilmelding kan ske telefonisk: RYvang 3319, Kl. 17—18, ikke tirsdag.

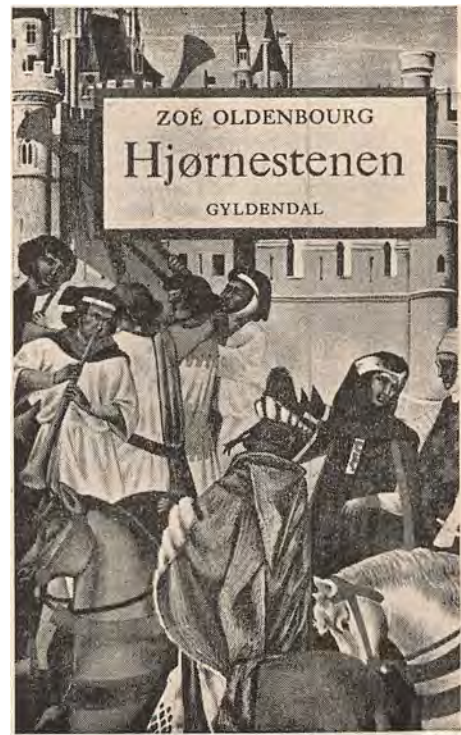
Katolsk Rejseklub for unge

Som tidligere meddelt her i Bladet er der paa Amager startet en Rejseklub med det Formaal at arrangere billige Rejser for Danmarks katolske Ungdom. — Vi minder om at Rejseklubbens Planer fremlægges ved det første Møde, som finder Sted Mandag 12. September Kl. 19.30 i Hans Bogbinders Allé 2.

Et Samvirke mellem alle er nu engang kun muligt, hvis de forskellige Stænder føler sig som Medlemmer af een stor Familie og Børn af een og samme Fader i Himmelen, ja som eet Legeme i Kristus.

Pius IX i »Quadragesimo anno«.

DEN BØR LÆSES

Hft. kr. 29,50 vælskbind kr. 44,00

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

De smaa Kavalerer

(fortsat fra side 447)

meter her fra. Som Regel plejer vi at leje en Cykel. Men da De er saa venlig, saa kunde De maaske køre os derud imorgen med Deres Vogn.»

Jeg havde nu ellers lige givet Luigi fri imorgen Søndag, men jeg svarede straks: »Jeg skal personlig køre jer derud.»

Der blev en Pause. Nicola saa ærgerligt paa sin lille Broder.

»Vi kan da ikke ulejlige Dem saadan, Hr.»

»Det gør aldeles ikke noget.»

Han bed sig i Læben. »Naa — javel,« sagde han noget ærgerligt.

Den følgende Eftermiddag tog vi saa af Sted ud til den lille Flække, der laa malerisk op ad en Bjergskrænt, midt imellem Kastanieskove, nogle Pinier og en dybblaa Sø. Jeg havde hele Tiden ventet, at Maalet for vor Tur skulde være et eler andet fattigt Bondehus, men imidlertid stilede vi — styret af Jacopos skingre Drengestemme — hen imod en stor Villa, der havde et rødt Tag og var omgivet af en høj Mur.

Jeg vilde næppe tro mine egne Øjne, men førend jeg kunne sige noget, var begge mine Passagerer hoppet ud af Vognen.

»Vi bliver her ikke saa længe, Hr. Bare en Times Tid. Maaske kan De gaa hen paa en Restaurant i Byen saa længe.« Og saa forsvandt de omkring Hjørnet.

Men efter et Par Minutters Forløb gik jeg efter Drengene. Jeg kom til en Gitterlaage og trak beslutsomt i Klokken.

En venlig Dame med et rødmossed Ansigt og Briller i Staalindfatning kom til Syne. Paa Dragten kunde jeg se, at det var en Sygeplejerske.

»Jeg har lige kørt to Drengene herhen,« sagde jeg forlegent.

»Javel.« Hendes Ansigt lyste op til et Smil. Hun aabnede Døren og lod mig komme ind. »Nicola og Jacopo. Nu skal jeg vise Dem derop.« Hun førte mig derpaa gennem en flisebelagt Vestibule ind paa Hospitalet — Villan tjente aabenbart som Hospital. Vi gik ad en bonet Gang med nydelige Sygeværrelser til begge Sider og naaede op ad en Trappe til en Altan, hvor-

fra man havde den herligste Udsigt ud over Haver og Sø. Paa Dørtærsklen standsede Søsteren, lagde Fingrene paa Munden og betydede mig med et Smil, at jeg skulde kigge gennem Glasdøren.

Begge Drengene sad ved en Seng, hvori der laa en cirka tyveaarig Pige; hun havde en nydelig Sengetrøje paa og lænede sig til sine Puder og hørte kærligt paa Drengenes Pludren. Trods den svage røde Farve paa Kinderne og et svageligt Udseende iøvrigt kunde man straks se Ligheden med Brødrene. En Buket Markblomster stod paa Bordet Side om Side med nogle Bøger og en Skaal med Frugt.

»Vil De ikke indenfor?« hviskede min Ledsagerske, »Lucia vil sikkert blive glad for at hilse paa Dem.«

Jeg rystede paa Hovedet og vendte mig bort. Det vilde have været uudholdeligt for mig at trænge ind i deres lykkelige Samvær. Men ude paa Trappen blev jeg dog staaende og bad Sygeplejersken om at fortælle mig, hvad hun kendte til Drengene. Det gjorde hun beredvilligt. De havde — fortalte

(stlutes side 450)

<p style="text-align: center;">Horsens</p>	<p style="text-align: center;">Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Linolium - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p style="text-align: center;">Laur. Pedersen <i>aut. Installatør</i> »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p style="text-align: center;">Vejle</p>	<p style="text-align: center;">C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Leverandør til</i> Sct Maria Hospital Poul HENRIKSEN <i>Raadhuset</i></p>
<p style="text-align: center;">Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 <i>Leverandør til St. Mariæ Hospital</i></p>	<p style="text-align: center;">J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Vejle ny Mineralvandfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p style="text-align: center;">Mel- & Foderstofforretning <i>Mølleudsalg</i> J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 <i>59 Aars Erfaring</i></p>	<p style="text-align: center;">J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p style="text-align: center;">Hvidehus Boglade <i>Kai Jensen & Poul C. Thim</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... <i>Bogladen med de mange Bøger</i></p>	<p style="text-align: center;">Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p style="text-align: center;">Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p style="text-align: center;">Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p style="text-align: center;">Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">A-s Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Sept.

11. S. 15. Søndag e. Pinse (706—67); 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: St. Protus og St. Hyacinthus (1073); Præf. (521).
12. M. Mariæ hellige Navn (1074); (hvid) 2. Bøn: Oktaven ([77]); Præf. (522).
13. Ti. † 7. Dag i Oktaven ([77]—113); (hvid) 2. Bøn: Jomfru Mariæ Fødsel (1069), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
14. O. Oktav af Domkirkens Konsekration ([77]—113); (hvid) 2. Bøn: Det h. Korsens Ophøjelse (1075); Hellig Korsens Præf. (517); sidste Evang.: Festens (1075).
15. T. Jomfru Mariæ syv Smertes (hvid) (1077—111); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Nicomedes (1077); Præf. (522).
16. F. † St. Cornelius og St. Cyprian (rød) (1078); 2. Bøn: St. Eufemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).
17. L. St. Frans af Assisis Saarmærker (hvid) (1079); alm. Præf. (525).
18. S. 16. Søndag e. Pinse. (grøn)

Retrætedag for ikke-katolikker

sønd. 25. sept. og sønd. 2. okt. i St. Augustins kirke, pater Dekkers S. J. er retræteleder. Emnet for begge dage bliver: »Kristen tro og kristent liv«. Fuldstændigt program kan rekvireres hos E. Møller, som også tager imod tilmeldelse: telefon Pa 9393 kl. 14—15 og kl. 18,30—19,30.

Ex Oriente Lux

Onsdag den 14. sept. kl. 20 St. Josefs Hospital, Dagligstuen. Emner: Øst-vest mentalitet, byzantinsk ritus.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved
Sct. Joseph Søstrenes Rekreationshjem

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

En katolsk Moder

med en Datter, som skal begynde Skolen hos Sct. Josephsøstrene paa Østerbro, ønsker et møbleret eller tomt Værelse, helst med Adgang til Køkken. Fru Duus, Øbro 4043. Classensgade 61.

Religionsundervisning for gymnasiaster.

Hver torsdag kl. 15 på Hoffmannsminde, Valbylanggade 117a. Alle gymnasiaster fra ikke-katolske skoler er hjertelig velkomne. I bestemmer selv emnerne, vi skal gennemgå. Kan vi ikke selv klare problemerne, henter vi fagspecialister.

De smaa Kavalerer

(sluttet fra Side 448)

hun —ikke andet i hele Verden end deres Søster Lucia. Deres Far havde været Enkemand og i sin Tid en kendt Sanger ved Milano-operaen. Han var omkommet lige i Begyndelsen af Krigen. Kort efter var deres Hjem blevet ødelagt af en Bombe og de tre Børn havde staaet paa Gaden uden Tag over Hovedet. De havde været vant til en kultiveret Tilværelse — Lucia var ved

at uddanne sig til Sangerinde — men havde nu maattet gennemgaa en skrækkelig Tid. De havde været ved at omkomme af Sult og Kulde. I maanedsvis havde de fristet Livet i en Stue, som de selv havde bygget sig af Ruiner. Saa rykkede Krigen dem nærmere ind paa Livet og Børnene blev splittet.

Det havde været frygtelige Aar for dem. Da Krigen var forbi, fandt Børnene sammen igen, men deres Søster var nu syg — hun havde i Løbet af Krigen paadraget sig en tuberkuløs Rygmarsbetændelse.

Sygeplejersken tav.

»Om de gav op? Der behøvedes intet Svar paa dette Spørgsmaal. Drengene bragte hende hertil, tryglede og bad om at vi vilde tage imod hende. I de tolv maaneder, hun har været her hos os, har hun gjort gode Fremskridt, og vi nærer endda Haab om, at hun engang igen vil kunne komme til at synge. For Øjeblikket er alt imidlertid saa vanskeligt, det er knapt med Fødevarer og de er dyre, og vi kunde ikke beholde hende helt gratis her. Men Lucias Brødre kommer prompte hver Uge og betaler for hende. Hvad de bestiller, ved jeg ikke, og vi spørger dem aldrig derom. Der er megen Arbejdsløshed i Verona. Men hvad de saa end maatte lave, saa klarer de sig altsaa.»

»Ja,« nikkede jeg, »det er sandt, de kunde saamænd ikke klare sig bedre.»

Jeg ventede saa udenfor, indtil Drengene kom igen, og kørte dem saa tilbage til Byen. De sad glade og fornøjede ved Siden af mig, uden at sige noget. Jeg for mit Vedkommende sagde heller ikke noget — jeg vilde for ingen Pris lade dem faa Fornemmelsen af, at de var blevet berøvet deres Hemmelighed. Men deres tavse ungdommelige Heltgerning havde gjort et dybt Indtryk paa mig. Krigen med al dens Rædsel havde ikke formaact at knække dem. Og i deres uselviske Optraeden laa der noget, som trods alt paany adlede Menneskelivet og gav en Haam om, at der atter maa opstaa et bedre menneskeligt Samfund.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom»

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüderson Thomsen, Stenogade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Har De nogensinde tænkt paa, om De ikke kunde være med til at realisere hosstaaende Slogan — ved f. Eks. at lade et venligt Ord om Ugebladet

falde til en Trosfælle, der ikke holder Bladet, men som maaske blot skal have netop Deres lille Puf for at blive Abonnent?

Aarhus

I. P. Sørensen

KOLONIAL · VIN · DELIKATESSE
Telefon 20 85
HANS BROGESGADE 15
Lev. til Sct. Joseps Hospital

STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke
vi fører kun det bedste

TELEFON 24387

Leverandør til de katolske institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)

AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN · AARHUS

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Båløwsgade 60

Leverandør til Sct. Joseps Hospital

V. Svenstrup · Telefon 21557
Aut. Elektro-Installatør · Ladestation

Hans Brogesg. 4 · Tietgenspl.
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Katolske Begravelser - Ring til 22866

II. J. Madsens Begravelsesforretning

Jærgaardsgade 17-19 · Aarhus

JUHLS Farvehandel
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Malervarer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Fajance-Varehuset A/S

Ryegsgade 23 · Telefon 21924

Leverandør til de katolske institutioner

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Tlf. 21577

Næstved

BLOMSTER · DEKORATIONER · KRANSE

R. SØRENSEN Østergade 7
Telf. 130

Leveres over hele landet

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Flæsk -
Paalæg - Smørrebrød
Torvestræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Wilh. Krüger

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 · Telefon 2117

Lys - Kraft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik
Jernbanegade 2 · Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525
(2 Ledninger)

Tapeter og Malervarer

Claudi Hansens Eftf.

Jernbanegade 3 · Tlf. 60

Leverandør til de katolske Institutioner

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømrermester

Tagenevej 2 · Telf. 1628 & 818
Leverandør t. de kat. Institutioner

N. Juel Pedersen Glarmester

Ramshered 13 · Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ny Østergade 11 · Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

LI. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Murermester

Gallemarksvej 23 · Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

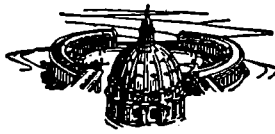
Aktieselskab

Ny Haan · Telefon 14 20

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør
Riddergade, Telf. 663

URBI ET ORBI

Fornyset Advarsel mod »Moralsk Genoprustning«

Officielle kirkelige Myndigheder rundt om i Verden har i den seneste Tid paany set sig foranlediget til at advare mod »Bevægelsen for moralsk Genoprustning«. Man erindre i denne Forbindelse om den Afgørelse, der blev truffet af det Hellige Officium 8. August 1951, og hvori det blev forbudt katolske Præster og Ordensfolk at deltage i Bevægelsen samt rettedes en kraftig Advarsel til katolske Lægfolk mod aktiv Deltagelse. Det hedder i en Skrivelse fra det Hellige Officiums Sekretær, Kardinal Pizzardo, til den Apostoliske Delegat i Canada, at »den Hellige Kongregation er forbløffet over, at Katolikker og endog katolske Præster søger visse moralske og sociale Maal — disse være sig nok saa prisværdige — hos en Bevægelse, der hverken ejer Doktrinen eller det aandelige Livs Arv endsigse Naadens overnaturlige Midler som den katolske Kirke«. Endnu mere forbløffende er det — udtaler Kardinalen videre, — at der findes Mennesker, der med overdreven Begejstring tror, at den »moralske Oprustning«s Metoder og Midler er mere effektive end selve den katolske Kirke. »Vi kan ikke længere lukke Øjnene for Farerne ved den Synkretisme og religiøse Indifferentisme, overfor hvilken der atter og atter er blevet advaret«.

(KNA).

Ny Forfølgelse i Jugoslavien

Efter det Besøg, som høje sovjetrusiske Embedsmænd for nylig har afgjort i Jugoslavien, har de jugoslaviske Myndigheder iværksat ny Forfølgelse af Kirken og Gejstligheden. Den ny Aktion er uden Tvivl nøje planlagt, men adskiller sig i sit Omfang ikke væsentligt fra de Forholdsregler, som blev truffet mod Kirken i de første Aar efter at det kommunistiske Regime var kommet til Magten i Kroatien. Det gælder især Kontrollen med Prædikenerne.

(KIPA).

Det meddeles endvidere fra Triest, at Folkekomiteen i Smederovo har forbudt Benyttelsen af en lige opført Kirke. Efter en Del Vanskeligheder var der langt om længe givet Tilladelse til Opførelsen af Kirken, men da Bygningen var saa godt som færdig, traf Folkekomiteen Beslutning om, at der skulde opføres Beboelsesejendomme paa Stedet og Kirkebygningen eksproprieredes og anvendes nu til »andre Formaal«.

(KIPA).

Opfordring til Adenauer om at tale Religion i Moskva

Under Overskriften »Vil Adenauer ogsaa komme ind paa det?« giver Würzburger Katholische Sonntagsblatt Udtryk for Haabet om, at Forbundskansler Adenauer og Udenrigsminister v. Brentano under deres Besøg i Moskva ogsaa vil gaa ind for de Katolikker, der lider Forfølgelse bag Jerntæppet. Bladet minder om, at det i tidligere Tider var en Selvfølge for Diplomater ikke blot at beskæftige sig med politiske og økonomiske Anliggender, men tillige ogsaa med deres Trosfællers religiøse Situation. »Da de »Fire Store« var samlet i Genève overrakte Jødernes Sammenslutning Præsident Eisenhower et Memorandum vedrørende Jødernes Stilling i Sovjetunionen, som denne skulde viderebefordre til Marskal Bulganin. Man har ikke hørt om noget tilsvarende fra katolsk Side«. Bladet haaber ligeledes, at man fra tysk Side vil gøre de jugoslaviske Parlamentarikere, som ventes paa Genbesøg i Vesttyskland opmærksom paa den herskende Religionsforfølgelse og de næsten daglige Angreb paa Præster og Troende i Jugoslavien. »Katolikkerne bag Jerntæppet venter med Længsel paa et Ord fra Vesteuropa om deres vanskelige, ja, næsten haabløse Situation«.

(KNA).

»Intourist« og Informationer:

Let overdrevet Propaganda

Den hidtidige Sjælesørger for Medlemmerne af den udenlandske Koloni i Moskva, Pater Georges Bissonette, som for kort Tid siden blev udvist af Sovjetunionen, betegner Meddelelser om, at der skulle eksistere 1500 aabne katolske Kirker i Sovjetunionen, som helt usandfærdige. Denne Oplysning var blevet givet af Præsidenten for Baptisternes Verdenssammenslutning, Dr. Theodor Adams (Richmond), der for nylig har været paa et to-Ugers Besøg i Sovjetunionen. Adams Meddelelser gaar utvivlsomt tilbage til Oplysninger, der er blevet ham meddelt af det sovjetrusiske Turistcentral »Intourist«, udtaler P. Bissonette. »Intourist« betjener sig af et Repertoire af faste Svar paa forskellige Spørgmaal, som dog ikke er ensbetydende med at være sandfærdige. »Udenfor de baltiske Stater, som er inddraget i Sovjetunionen, kender jeg kun fire katolske Kirker i Sovjetunionen, der er aabne for Gudstjeneste og som betjenes af en Præst«, udtaler P. Bissonette (KNA).

Deltagerne i Cyklemesterskaberne, der i sidste Uge kørtes i Albanerbjerget ved Frascati, blev efter Løbenes Afslutning modtaget af den Hellige Fader.

(KNA).

Historikere hos Paven

Den Hellige Stol er paa den 10. Internationale Historikerkongres, der for Øjeblikket afholdes i Rom, repræsenteret ved en særlig Delegation.

I Onsdags tog den Hellige Fader ind fra Castelgandolfo for henunder Aften at tage mod Kongressens Deltagere i en særskilt Audiens.

.*

Et af de demokratiske Medlemmer af det amerikanske Repræsentanternes Hus, Victor L. Anfuso, afholdt i sidste Uge en Pressekonference i Rom og gav ved denne Lejlighed Meddelelse om, at man stadig arbejder for, at der oprettes diplomatisk Kontakt mellem USA og den Hellige Stol. Det er — udtalte han — ikke Meningen at ville skaffe den katolske Religion et særligt Privilegium, men udelukkende at ville anerkende den Indflydelse, som Vatikanet udøver for Verdensfredens Sag.

(KIPA).

Den amerikanske Film »Marty« (United-Artist) er blevet optaget som Nr. tre paa den Katolske Filmsligas Fortegnelse over Aarets bedste Film. De to andre Film er den engelske Familiekomedie »Jeg er Herre i Huset« samt det amerikanske Ægteskabsdrama »Pigen fra Landet« (»Skræa Brænder«).

(KNA).

Valfarten til Haraldsted

Til trods for »Stafetten«s udmærkede forberedende artikel var kun en lille flok — 20-25 i tallet — mødt op til søndagens valfart til Haraldsted.

I tavshed gik vi gennem Ringsted, men nået uden for regelmæssig bebyggelse, improviseredes den fælles bøn ved valfartens eneste præst, pastor Gunnar Martin Nielsen.

Traditionen tro læstes reciteret messe i ruinen, hvor andre 20-25 deltagere havde samlet sig.

Inden tilbageturen begyndte, var der god tid til hvilepause, men kun 9 havde mod og kræfter til at trave de 10-11 km hjem til Ringsted, hvor valfarten sluttede med sakramental velsignelse.

Man spørger sig selv, hvorfor en valfart som denne ikke kan samle flere deltagere; specielt savnede man de unge. Er Danmarks Unge Katolikker i dag så overorganiserede og så teoretisk disponerede, at de ikke reagerer, når der kaldes til bøn og offer i form af en valfart, hvis primære intention er troens udbredelse i Norden — og hvad med spejderne?

Oh endelig, hvorfor er denne valfart ikke opreklameret med en appel til alle, som overhovedet kan deltage?

Lad os fremtidig få en dygtig organisator, programopslag i rigelig mængde og i god tid, og en ungdom der ikke er bange for katolsk praksis, når det gælder så betydningsfuld en intention som Nordens genforening i troen.

LB

Katolsk

18. September 1955

103. Aargang

Nr. 38

Ugeblad

Milieuet, der maa skabes

Inde i Bladet bringer vi i denne Uge en Omtale af den nye tyske Katekismus til Brug ved Undervisningen af de 11—14 aarige Børn. I flere Henseender er Udgivelsen af Betydning for Religionsundervisnings Form i vort Naboland i den kommende Generation. Den vil sikkert faa Indflydelse paa Udviklingen ogsaa i vort eget Land.

Bag det i Katekismen udtrykte ændrede Syn paa adskillige Forhold i den religiøse Pædagogik, ligger utvivlsomt Erfaringen om, hvor vanskelig en Sag Religionsundervisning er for Præster og Skoler i vor Tid. Mange Steder fra, i vort Land som andre Steder, kommer Udtalelser om, at det tidligere var langt lettere at faa Børnene religiøst i Tale. Præster og Lærere, som har fundet deres Undervisningsform for en hel Del Aar siden, udtrykte ofte den Tanke, at de simpelthen ikke ved, hvordan de skal kunne overvinde Vanskelighederne.

Baggrunden for disse Vanskeligheder ligger klart for Dagen. Børnene møder i Skolen med faa eller ingen religiøse Forkundskaber, hvad der jo nok sig afhjælpe. Men naar saa Præst og Skole søger at føre Eleverne ind i Religionens Verden og lære dem at leve efter Troen, gaaber der et Svælg mellem disse Bestræbelser og den daglige Virkelighed i Hjemmene. Det gælder ogsaa i mange Tilfælde, hvor Hjemmene er baade gode og katolske. Moderne Hjem savner det Sammenhold, den Enhed, i hvilken Børnenes religiøse Væner naturligt gror frem. Hjemmene bestaar af Individuer, som hver for sig passer deres religiøse Pligter. Fællesskabet i Religion er i utallige Tilfælde uhjælpeligt borte.

I hvert Fald er det meget vanskeligt at hjælpe her. Økonomiske med flere Aarsager har ændret Vilkaarene for Familielivet. Og da det ikke er forsvarligt med Hænderne i Skødet at afvente »bedre Tider«, maa Skolens og Præstegaardens Religionsundervisning gøre sig klart, at der nu stilles langt større Krav til den end forhen. Den skal i vore Dage ekstra udfylde de Mangler, som er opstaaet andetsteds. Den skal bl. a. ikke længere forudsætte

en religiøs Baggrund, et katolsk Milieu, men skal selv skabe og opretholde dette.

Hertil er forbedrede Undervisningsmidler, som f. Eks. Tyskernes nye Katekismus, af overordentlig stor Værdi. Men nok saa afgørende er det, at Skolen er en decideret religiøs og aabenlyst katolsk Skole, ikke blot en iøvrigt udmærket Skole med et vist katolsk Islæt. Det, de unge mangler, er Troens centrale Placering i deres Tilværelse. Hjemmene har for en stor Del ikke magtet dette. Skolerne vil kun kunne afhjælpe dette ved at gøre Religionen

til det afgørende Centrum i Skoletilværelsen og undgaa enhver Reduktion af Religionen til de faa Timer, hvor dette Ord staaer paa Skoleskemaet.

I denne Henseende gør det ikke Skade, at den katolske Skole ogsaa huser Børn, som ikke er Katolikker. Rent bortset fra den apostoliske Værdi af disse Børns Nærværelse (og de nedbryder aarhundredgamle Misforstaaelser, som ellers kunne leve utalte Aarhundreder endnu), er det ogsaa af Værdi for de katolske Børn. De skal vænnes til at leve Dør om Dør (sluttet side 463)

Evangelisten Matthæus - hvis Fest Kirken fejrer i den kommende Uge - andægtigt skrivende (Byzantinsk Miniature 11. Aarh. - Rom, Bibliotheca Casanatense)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

KB&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Sols Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERERNE

Den nye tyske Børnekatekismus

Til det nye skoleårs begyndelse har den katolske tyske ungdom fået en ny katekismus »Katholischer Katechismus der Bistümer Deutschlands«. Her i Danmark har vi i de sidste slægtled troligt fulgt den katekelske udvikling i Tyskland, idet vi til eget brug oversatte først de skiftende udgaver af Deharbes Katekismus, og da for en god snes år siden de fleste tyske bispedømmer indførte en »Enhedskatekismus«, blev den ligeledes oversat til dansk og har siden været anvendt i vore skoler. Den pædagogiske omvæltning, som den nu i år udkomne katekismus repræsenterer, vil sikkert også sætte Spor i vor undervisning.

Den nye katekismus' historie er den, at de tyske biskopper på deres konference i Fulda besluttede at anmode den Tyske Katekeforening at udarbejde den. To oratorianerpræster, Dr. Klemens Tilmann og kapellan Schreibmayer har derpå efter de vedtagne retningslinier skrevet teksten, og den endelige redaktion af bogen er besørgt af Eichstätter biskoppen, Dr. Joseph Schröffer.

Diskussionen i årene siden »Enhedskatekismen«'s fremkomst har især drejet sig om to ting. Den tidligere katekismus var ganske åbenlyst intellektualistisk. Den henvendte sig til elevernes forstand og sigtede mod at give et regelmæssigt klart indtryk af »skellet« i den katolske tro. Man har kritiseret dette og ønsket en religionsundervisning, som i højere grad også henvender sig til følelse og vilje, en »varmere« fremstilling af religionen. For det andet var den gamle katekismus opbygget efter et systematisk mønster, mens nyere pædagoger foretrak et nærere forhold til selve frelseshistorien, en katekismus, hvis sammenhæng med de bibelske beretninger er mere umiddelbar.

Parentetisk er det nok værd at bemærke, at disse ændrede synspunkter for den katekelske undervisnings rette form har deres sidestykke i lignende synspunkt-ændringer overfor undervisningen i andre fag. Der er f. eks. en mærkbar forskel på skolebøger før og nu i faget matematik. Tidligere foretrak man den knappest mulige form, den strengest mulige begrebsformulering og en systematisk opbygning, der umiddelbart skulle give sig til kende i fremstillingens velnittede beviskæde. Ud fra overbevisningen om, at denne form stillede for store krav til gennemsnitseleven og virkede afskrækkende i sin strenge nøgenhed, tilsigter man nu i en helt anden grad at vække interesse for stoffet ved at vise, hvad dette kan bruges til, man går i bredden og lader betragtning af eksempler gå forud for det almene bevis o. s. fr. Til gengæld bliver den egentlige matematiske metode mindre gennemsigtig og stoffets arkitektoniske opbygning fortønes en del.

På lignende måde i katekismen. Den nye form har sine store fordele. Den sigter mere direkte på at vække til fromhed og indøve gode religiøse

vaner. Den er lettere tilgængelig og stiller beskednere krav til abstrakt tænkning. Men til gengæld giver den ikke samme klare overblik, den gør det ikke så umiddelbart forståeligt, i hvilken grad al denne religiøse viden hænger sammen led for led. Det er et spørgsmål, om den nye form i samme grad som den gamle væbner eleverne til at give svar på spørgsmål og angreb udefra. Men her overfor vil de nyere pædagoger hævde, at det først fornødne er at gøre eleverne glade for deres tro og give dem lyst til at leve efter den — hvilket ingen vil benægte.

Den nye katekismus, som henvendte sig til børn i 11—14 års alderen (hos os svarende til sidste klasse i underskolen og de to første år i mellemsskolen), består af 136 kapitler på gennemsnitlig to lærebogssider hver. Opbygningen af de enkelte kapitler følger et fast skema. Som eksempel kan tages kapitel 71, som handler om, »hvordan vi skal bede«. Allerførst er der en enkel tegning, her forestillende Jesus i Gethsemane have. Første stykke tekst er et stykke bibelhistorie, i dette tilfælde en genfortælling efter Lukas af frelserens bøn i Oliehaven. Så følger kapitlets hovedstykke, en lærebogsmæssig men samtidig indtrængende fremstilling af emnet. Her

16. Søndag efter Pinse

18. September 1955

OM YDMYGHEDEN

Med de ord i dagens evangelium: »Enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges; og den, som ydmyger sig selv, skal ophøjes, deler Herren verden i to klasser, som han gør på dommedag. Heraf ses ydmyghedens afgørende betydning. Vi bør derfor alle kende den, navnlig også fordi den meget ofte bliver misforstået og forvekslet med hykleri eller sygelige og ubegrundede mindreværdskomplekser.

Hvad er så ydmyghed og hvor findes den? Jo, det er den beredvillige indrømmelse og anerkendelse af det, der er ringe i os, ganske særligt når vi sammenligner os med andre. Det er let at indse, at Gud kan ikke være ydmyg, fordi hos ham er alting uendelig stort og fuldkomment. Men Kristus som menneske kunne være ydmyg og var det også, ja han ville være vort forbillede med hensyn til denne dyd. »Lær af mig«, siger han, »thi jeg er ydmyg af hjertet«. (Mt. 11, 29). Som menneske var han afhængig af Gud og uendelig ringere end han. Efter Faderens vilje var han også undergivet sine forældre og landets øvrighed, og selv ville han være alles tjener.

Ethvert menneske bør være ydmyg allerede på grund af sin afhængighed af Gud som skabning. Men dertil kommer en hel række almindelige mangler, som for eksempel den moralske skrøbelighed, der skyldes arvesynden og vore personlige synder, eller umuligheden af at kunne frelse sig selv o.s.v. Mangen en har desuden endnu ganske specielle mangler, fordi han har begået særlig graverende synder eller ejer kun små evner og færdigheder. Er man nu villig til at indrømme disse forhold, har man et ydmygt sindelag, men samtidig anerkender man realiteter eller sandheden. Ægte ydmyghed er derfor aldrig hykleri, men identisk med sandhed og reifærdighed.

For at gøre sagen endnu klarere, kan man også spørge: *Hvad er ydmygheden ikke?* Der bør svares: den er ikke bare teoretisk viden, som jo kan være meget egoistisk og forsøge at skjule og benægte manglen en brist. Dette fænomen er ret hyppigt. Den virkelige ydmyghed tilstår både overfor Gud og sig selv sin ringhed, og hvis ikke højere hensyn forbyder det, gør den det samme også overfor andre. Dermed baner den vej for forskellige andre store kristne dyder.

Ydmyghed er heller ikke *selvopgivelse*. Det gode og store, som Gud har skænket den enkelte, anerkendes af ydmygheden med tak til Gud, og det bliver så grunden til, at ydmyge mennesker er ganske uforfærdede overfor Guds fjender. Det er der mange eksempler på. At kunne anerkende begge dele, ens egen ringhed og Guds gaver, er noget meget stort. I Marias Magnificat kan vi iagttage dette.

Hvor nødvendig er ydmygheden? er et tredje spørgsmål, der trænger til at blive undersøgt. Det er ganske sikkert, at den er lige så nødvendig som sandheden, og gør os frie, og som retfærdigheden, der giver enhver, hvad der tilkommer ham, altså Gud, hvad Guds er, og os selv, hvad vi har krav på. Ydmygheden er endvidere døren til Kristi Kirke. Uden den dyd kommer man ikke ind i Kristi religion, og endnu mindre forbliver man i den. Tro, håb og kærlighed, disse fundamentale dyder i kristendommen, kan ikke trives uden ydmyghed. Ej heller kan der være tale om fremskridt og vækst i nådelivet. Vingerne mangler til den ophøjelse, som Frelseren taler om.

Det var nu det, Jesus ville, vi skulle forstå, når vi hører de ord: »Enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges; og den, som ydmyger sig selv, skal ophøjes«. Lad os sige ham tak for denne vigtige belæring og love ham, at vi vil stræbe efter den ophøjelse, han ønsker os, idet vi altid har hans eksempel for øje. Han har jo sagt: »Lær af mig; jeg er ydmyg af hjertet«.

Fr. Kupferle S.J.

i dette kapitel fortælles der om, at bønnen skal være andægtig, ydmyg, gudhengiven, tillidsfuld og udholdende og for hver af disse bønners egenskaber gøres der rede for, hvornår bønnen har den egenskab. Og der sluttes med at fortælle om, hvad følgen vil blive, i fald vor bøn er alt det, den bør være.

Efter dette hovedafsnit følger et sæt spørgsmål, som ingen besvæer kan voldsom den, der har læst det foregående. Det er rene overhøringsspørgsmål. Og nu følger med federe type et eller to gammeldags katekismus-spørgsmål. I kapitlet her lyder spørgsmålene: »Hvoldes skal vi bede?» og svaret opregner de anførte egenskaber, samt »hvad bevirker bønnerne?» hvortil svaret ligeledes resumerer det, der var bredere fremstillet i hovedafsnittet. Det er ikke uden betydning, at disse katekismus-spørgsmål er nummereret fortløbende (her i kapitlet er det spørgsmålene 132 og 133). Meningen må være, at denne spørgsmålsrække egentlig kunne stå alene, f. eks. afskrives i et hæfte, der således kom til at indeholde den katolske lære »i en nødsdeskal«.

Men hermed er man ikke færdig med kapitlet. Omtrent halvdelen af det er endnu tilbage. Denne sidste halvdel består af en broget stofblanding »omkring« emnet. Formålet er på en gang uddybelse og personlig tilegnelse. Først kommer et praktisk leveråd, som handler om at hensætte sig i den for bønnerne rette åndssamling. Der følger nogle skriftsteder. Så henvises der til fire bibelske beretninger, der illustrerer, hvordan bønnerne bør være. Der-

efter kommer et par citater af hellige personers ord om bønnerne. Et nyt lille stykke giver anvisning på betydningen af den rette ydre holdning under bønnerne. Endnu nogle ord om, hvor man kan bede, derpå endnu nogle ord om at samle sig til bøn. Og endelig kan der så afsluttes med endnu en række spørgsmål, som denne gang ikke umiddelbart repeterer det sagte, men forudsætter, at eleven har fået sine egne tanker sat i bevægelse og kan resonnerer ud fra det gennemgåede stof.

Det vil rimeligvis være af interesse for mange, om Ugebladet i et følgende nummer eksempelvis bragte en oversættelse af et af katekismens kapitler, men allerede den korte oversigt over kapitlernes opbygning vil have givet et indtryk af, hvorledes katekismen kaster lys fra adskillige sider ind over det behandlede stof og derved gør det mere plastisk og levende, end de blotte definitionssvar er i stand til, i hvert fald for en betydelig del af eleverne. Det er formentlig også klart, at den ny metode stiller nye krav til lærerne, idet det brogede stof ikke altsammen er lærestof, men mere grundlag for et arbejdsfællesskab mellem lærere og elever, hvortil læreren må medbringe en særlig indlevelse i de unges hele problemstilling ved siden af sin faglige viden. Kunne læreren for nøjes med at være fagmanden, der »hørte« sine elever (hvad der dog heller ikke tidligere var idealet), er det »om den nye form skal svare regning, helt nødvendigt, at han eller hun kan deltage på lige fod med børnene i arbejdet med stoffet, stimulerende og æggende til selvtænkning.«

NOTER

Ny Leder af DUK's Skoler

Hs. Excellence Biskoppen har den 5. September udnævnt Pater Albert Raulin O.P., Sct. Andreas Kirke, København, til Præst for »Danmarks unge Katolikker«s Skoleledelse.

Kirkedagen i Lyngby

Menneskenes Børn af idag er ikke — saa gode, som de burde være! Typografer danner ej heller nogen Undtagelse, men værst er disse sidste dog naar de optræder i Ledtog med Særlernisser. Det kunde man bemærke paa denne Plads i sidste Uge, hvor det var gaaet haardt ud over Kirkedagen i Lyngby. Vi skal derfor gentage, at der under Pastor Peter Schindlers Ledelse nu paa Søndag — 18. September — afholdes en Kirkedag i Sct. Knud Lavards Kirke i Kgs. Lyngby over Emnet: Livets Kaar i en falden Verden. Kirkedagen — hvortil alle indbydes — indledes med Messe i Sct. Knud Lavards Kirke Kl. 9.00.

Når alt dette er sagt og med den største respekt for det rige stof, der er samlet i en tilgængelig form og i et sprog, der hverken er for abstrakt eller for upræcist, må man indrømme, at den systematiske enkelthed og det dertil hørende overblik desværre, men uundgåeligt er blevet noget svækket. Man kan således finde steder, hvor distinktioner er anført uden klarlæg-

ORIENTERING

BAG JERNTÆPPE

Vi bringer i denne Uge den første af fire Artikler, der skal bidrage til at kaste en Smule Lys over den udviklede Situation omkring Kirkens Stilling i de sovjetrussiske Lydstater i Østeuropa; Polen, Czekoslovakiet, Ungarn og Jugoslavien.

Forfølgelsen af Kirken i Polen

8. Juni 1955 placerede det Hellige Officium samtlige de Artikler, som Føreren for de polske »fremskridtsvenlige Katolikker«, Grev Boleslaw Piasecki, har skrevet og som i 1954 offentliggjordes i Bogform under Titlen »Zagadnienia Istotne« (Principielle Spørgsmaal), paa Index. Det samme Dekret indeholdt tillige et Forbud imod Bevægelsens ledende Tidsskrift »Dzis i Jutro« (Idag og imorgen).

Dette foranledigede »Osservatore Romano« til i nogle Artikler at klar-

lægge den Betydning, der maa tillægges »Progressisterne« i det kommunistiske Felttogs Strategi mod Kirken samt hvilken Form for Sameksistens disse Ideologier bibringer de respektive »Trosfæller« i Ind- og Udland. Bladets Synspunkter i de to Artikler »La necessità di due condanne« (29. Juni 1955) og »Dov'è il Cardinale Wyszynski« (3. Juli 1955) har med Rette vakt Opmærksomhed langt udover katolske Kredse.

»Osservatore« kalder Skabelsen af Progressist-Bevægelsen samt den Maa- de, hvorpaa denne arbejder netop i Polen, for et »Eksperiment«, ved Hjælp af hvilket Kommunismen først søger at splitte Katolicismen over hele Verden og dernæst at udhule den indefra. Ved sit Møde med det polske Folk er det gaaet op for Kommunisterne, at den katolske Religion ikke lader sig udrydde med Vold og Magt, skriver Bladet. Man er derfor gaaet over til at forsøge med en Art Sameksistens, hvorved man »søger at berøve Katolicismen dens Væsensindhold, medens man — saaledes ser det ud udefra — lader den beholde sit ydre Udseende.« Kommunisterne ønsker at give det Udseende af, at deres Samfundssystem trods alt muliggør Katolicismen at udfylde sin Mission, omend det kommunistiske Samfundssystem er opfyldt af en antireligiøs Ideologi.

Man vilde selvfølgelig have latter-

liggjort sig selv, dersom man med eet Slag var begyndt at fortælle Verden, hvor godt Kristendommen trives i en kommunistisk Stat, efter at man i saa

Polens Primas, Kardinal Wyszynski — hvor er han henne?

63. Davidssalme

HERREN STRAFFER LUMSKE FJENDER

I. Bøn om Guds beskyttelse.

1. Til sangmesteren. En salme af David.

2. Hør, o Gud, min klagende røst, bevar mit liv for fjendens rædsler.

gelse af deres betydning (f. eks. i kapitlet om ordensløfter forskellen mellem Gelübde og Versprechen).

Og i fald katekismen som sine forgængere kommer til at foreligge i dansk oversættelse, vil man formentlig nogle steder, især i den »moraliske« del, foretrække en delvis omredigering. Således er omtalen af vore pligter overfor de verdslige myndigheder ret kølig i sin form — man forstår baggrunden herfor — men vil i en dansk katekismus naturligt i højere grad understrege vor positive kristelige forpligtelse også som f. eks. skatteborger. Måske man også her i landet vil ønske, at en del moraliske anvisninger i mindre grad bærer præg af anvisning på borgerlig pænhed og mere understreger kristenlivets moraliske pligter og appel til ungdommelig idealitet og dristigt stræben mod vanskeligt tilgængelige mål.

Men dette er kun randbemærkninger til et værk, som fortjener den største opmærksomhed og vidner om tysk katolicismes grundige arbejde med de religions-pædagogiske spørgsmål.

3. Beskyt mig mod de ondsindedes flok, for ugerningsmændenes raseri.

4. De hvæsser deres tunge som et sværd, som pile skyder de giftige ord,

5. for i løn at ramme den uskyldige, fælde ham uforvarende og hensynsløst.

6. Dristigt lægger de onde råd op, kommer overens om i løndom at ville lægge snarer og siger: »Hvem skulle se os?»

7. De udtænker onde gerninger, skjuler deres gennemtænkte planer, hvert enkelt tanke og hjerte er dybt skjult.

II. Uventet hjælp fra Gud.

8. Men så rammer Gud dem med sine pile, uforvarende bliver de slået med sår.

9. Deres egen tunge styrter dem i undergang, enhver som ser dem, ryster på hovedet.

10. Da gribes alle af frygt og forkyn-der, hvad Gud har gjort, og de forstår, at det er ham, der har gjort det.

11. Den retfærdige glædes i Herren og tager sin tilflugt til ham, og alle retskafne jubler.

Salmen behandler emnet: Hvor nøden er størst, der er Guds hjælp nærmest, og den er de frommes sejrjubel over bagvaskere og andre fjender. Om end disse har udtænkt deres rænker nok så snedigt, der kommer det øjeblik, da Gud tilintetgør dem og deres ondskabs planer.

I Davids liv var der mangfoldige gange situationer af den art, som skildres i salmen, men for os er det umuligt at se, hvilket konkret tilfælde han tænker på.

Ligesom vi selv vidste også David, at vi mennesker er magtesløse overfor lumske fjender, der bagtaler os bag vor ryg. Derfor henvender han sig til Gud og beder ham om beskyttelse mod tunger, der er hvæsset som et sværd, eller som udslynger ord, der ligner forgiftede pile. Han var øjensynligt genstand for sine forfølgeres had, fordi hans lovlighed og fromhed var en vedvarende hebrejdselse mod dem selv.

Med et og uventet indtræffer bøn-hørelsen. Fjenderne falder pludselig i den grøft, som de havde gravet for ham. Deres pile vender tilbage til dem selv, og det hvæssede sværd rammer deres eget kød. Den retfærdige Guds styrelse er ikke til at tage fejl af og fylder de fromme med taknemlig glæde og ny tillid. Alle bliver bestyrket i deres overbevisning om, at den højeste dommer til sin tid gengælder ethvert menneske efter dets gerninger.

Blandt andre skriftfortolkere i den gamle tid har navnlig den h. Augustinus set i denne salme en beskrivelse af, hvad vor Frelser følte og bad om under sin lidelse. I oliehaven og på korset beder han om Guds bistand i den store nød, da hans fjender med giftige tunger bagvasker ham og bereder ham alle mulige kvaler. Guds uventede indgriben ved Kristi opstandelse væltede alle de lumske planer, som Jøderne havde udtænkt, og i året 70 e. Kr. blev Jerusalem jævnet med jorden og byens indbyggere spredt for alle vinde, hvis ikke de allerede var omkommet i den store ulykke.

F. K.

lang Tid har forfulgt alle Religioner saa forbitret, eller maaske endog at den kristne Moral- og Sociallære faktisk fremmede Kommunismens Principper. Og for at fuldbyrde dette Kunststykke var det saa, at man opfandt de »fremskridtsvenlige Katolikker«. Det er imidlertid stadig ikke lykkedes dem at finde Biskopper, der er gaaet helt og holdent ind for deres Ideer. Af den Grund maatte Episkopatets Røst bringes til Tavshed, i hvert Fald i den Udstrækning som Biskopperne vovede at afsløre disse Sameksistensmanøvrer overfor de Troende og Verden hinsides Jerntæppet. Dette var da ogsaa den egentlige Grund til, at man arresterede Polens Primas. Kommunisterne erstattede ham med de fremskridtsvenlige Katolikkers »Læreembede«, som fra nu af gennem Bøger, Tidsskrifter, Møder og Udenlandspropaganda uafsladeligt forkyndte Sætningen om, hvor fri Kirken faktisk er bag Jerntæppet, og hvor ideelt det kristne Dogma staar til den kommunistiske Samfundsordning.

Kommunisterne haaber derved at opnaa to Ting. Indenfor Folkedemokratierne vil det troende Folk lidt efter lidt nærme sig til — mener man da — at betragte de »fremskridtsvenlige Katolikker« som Kirkens autoriserede Talerør, eftersom Biskopperne jo ikke korrigerer disse Opfattelser. I den fri Verden er man tillige i Stand

til at splitte Katolicismen og svække Modstanden imod Kommunismen ved at man faar godtroende Sjæle til at mene, at dette altsammen var en historisk Nødvendighed, en Slags Omlægning, som Verden saa ofte før i Historiens Løb har været præsenteret for, og som Kirken til syvende og sidst har forstaaet at tilpasse sig. Man haaber med andre Ord at kunne spille politiske venstre-indstillede og social-reformatriske Kredse ud mod de »reaktionære« og saaledes at tilsløre Kommunismens sande Aasyn ved Hjælp af Katolikker og andre Kristne, der falder for disse besnærende Sameksistens-Ideer.

Det var derfor højst paakrævet, at den Hellige Stol afslørede denne meget tvivlsomme »fremskridtsvenlige« Teologi, som Progressisterne docerer, saaledes som det nu er sket, gennem Forbudet mod dens Publikationer i Polen, Ungarn og Czekoslovakiet.

I Polen var Piasecki's Bog yderst farlig, som Følge af Forfatterens politiske Betydning samt Bogens Udbrudelse; Artiklerne havde først været offentliggjort i det forbudte Tidsskrift og havde ydermere forarsaget en heftig offentlig Debat indenfor polske teologiske Kredse. Piasecki repræsenterer den Opfattelse, at Kristendommen for ensidigt fremhæver Forløsningen frem for Skabelsen. Gennem Arbejdet for Verdens samfundsmæssige Struk-

turændring bliver Mennesket til Skaberens Medhjælper og yder dermed denne en vis Reverens, onend han nægter Guds Eksistens. Der er derfor ingen virkelig Forskel mellem den, der tror og Ateisten, men derimod mellem det »fremskridtsvenlige« og det reaktionære Menneske. De kristnes Plads er derfor blandt dem, der søger at omskabe Verden i Socialismens — eller rettere sagt i Retfærdighedens, Kærlighedens og Broderskabets — Aand. Kommunismen forlanger intet andet af de Kristne, end at de skal gøre Alvor af deres egen Sociallære — der er identisk med de Maal, som ogsaa Kommunismen tilstræber.

I Pinsenummeret af »Dzis i Jutro« søger Forfatteren til den ledende Artikel »Skaberaanden«, Julian Sidor, at forklare, at Kærlighedens skabende Aand netop realiseres i den naturlige menneskelige Kærlighed og ligeledes ogsaa først virkeliggøres i den historiske Kristendom; thi Kristendommen har alt for ofte glemt Sammenhængen mellem den menneskelige Kærlighed og den guddommelige Kærlighed og er derved kommet bort fra den sande Kærlighed til Gud. Og netop ud fra slige Tankegange er det, at man finder det forvirrende i disse »fremskridtsvenlige« teologiske Tanker.

I Artiklen 3. Juli (»Dov'è il Cardinale Wyszynski?«) belyser »Osserva-
(sluttes næste Side)

EN PILGRIMSFÆRD

Jönköping-Vadstena 1955

I Dagene fra 7. til 12. August i Aar drog for første Gang siden Aar 1544 et Pilgrimstog til Fods igennem en svensk Egn. Det var Medlemmer af en katolsk Sammenslutning, »Compagnons de St. François«, 43 Katolikker af begge Køn og fra 8 forskellige Nationer. Den yngste Deltager, som var 14 Aar gammel, og den ældste, som var 64, var begge svenske. Ivrigt jagttagne af Journalister og Pressefotografer samt af et Utal private, vandrede »Botgörarna« med tung Oppakning under stadig Bøn, Sang og Samtale fra den katolske Franciscuskirke i Jönköping til Birgittaklosteret i Vadstena — en Strækning på 120 km. Nætterne tilbragte man i Lader eller lignende. Hver Morgen læste de deltagende Præster Messe i det grønne, og samtlige Pilgrimme modtog den hellige Kommunion. Under Rasterne diskuterede man religiøse og sociale Problemer og glædede sig ved Fællesskabet.

Fredag 12. ved Angelustid om Aftenen hørte Vadstena igen Pilgrimssang efter mere end 400 Aars Afbrudelse. Det nye Birgittinerklosters Sakristan skyndte sig til Klokken, og Søstrene samledes i Løbet af et Øjeblik i Korret — Pilgrimme skulde selvfølgelig mødes med Kirkeklokkers Klang og med hellige Sange, ligesom paa S:t Katharinas Tid. »Jubilate Deo, omnis terra!« — Med glade Hilsener og i sluttet Trop marcherede de igennem Søstrenes Have og lige ind i Kapellet, hvor de — staaende i selve Sanctuarieret

med Stave og fuld Oppakning — afløste Nonnerne med Sang og Bøn under Tornekroner-Hvælvingerne.

Efter den sakramentale Velsignelse drog Pilgrimme sig tilbage til Søstrenes Have, hvor de med en uforlignelig Appetit kastede sig over den Aftensmad, man stillede for dem. Til deres Maaltider saavel som til Lejrbaalet Lørdag Aften var der mødt talrige, lidt frygtsomt interesserede Tilskuere fra Vadstena og Omegn. Man morede sig over de muntre Sange paa saa mange forskellige Sprog og over de hvirvelende Folkedanse, men da en Neger fra de vestindiske Øer til allersidst gripende fremførte en negro spiritual om Frelserens Lidelse, stod alle i ærbødig Tavshed. »Were you there, when they crucified My Lord?« — Og efter Velsignelsen skiltes man i stille Eftertænksomhed.

Lørdag Morgen var der mange syngende og bedende Deltagere i Messerne i S:t Birgittas Kapel, og ved Vesperen var der et Par Stemmer, som hinsides Korgitteret forsigtigt blandede sig i Søstrenes Sang. Ellers benyttedes Eftermiddagen til Besøg i den berømte Klosterkirke, »Blåkyrkan« i det gamle Nonnekloster, nu begge siden Kirkeomvæltningen i den svenske, lutheriske Statskirkes Eje.

Søndag Formiddag efter Messerne rejste Pilgrimme fra Birgittas Stad — ikke, som deres Forgængere i 15. Aarhundrede, til Hest eller Studefor-spand eller til Fods, men med Toget til Stockholm eller Göteborg. Men trods alt: 1455—1955 — nogle ydre Detailler er maaske en Smule forandrede, men det indre er og vil altid forblive det samme. O. S. S.

Kun religiøse Kræfter!

Pavetale om Kirke og til Deltagerne i X. Inter-

»Den katolske Kirke er en historisk Realitet, som man ikke kan komme udenom, hvilket Standpunkt man saa end indtager overfor Kirken«, udtalte Pave Pius XII sidste Onsdag i en stor Tale, som han holdt til et Par Tusind Deltagere i X. Internationale Historikerkongres, der har været afholdt i Rom. I Audiensen deltog Repræsentanter for 32 forskellige Nationer, en Række Repræsentanter for Diplomatiets samt talrige Fagvidenskabsmænd, deriblandt ogsaa Deltagere i den Internationale Germanistkongres, der ligeledes har fundet Sted i Rom for nylig. Hovedpunkterne i Pavens Tale var: Kirken og Historien«, »Kirken og Staten«, »Kirken og Kulturen« samt »Kirken og Teknik og Videnskab«. Det har paa nærværende Tidspunkt ikke været muligt at konstatere, hvorvidt de Repræsentanter fra Landene bag Jerntæppet, der deltog i Kongressen, ogsaa var til Stede i Vatikanet, men de havde modtaget Indbydelse paa lige Fod med de øvrige Delegationer ved Historiker Kongressen.

*

Kirkens Maal er et Menneske, der er gennemtrængt, adlet og styrket ved Kristi Sandhed og Naade, udtalte Paven. Kirken, der har bredt sig over den ganske Verden, har i Tidens Løb undergaaet forskellige Forandringer,

Forfølgelsen af Kirken i Polen

tore Romano« Sammenhængen mellem den »fremskridtsvenlige« Katolicisme og Kommunisternes Hensigter ved en Henviisning til de seneste Begivenheder omkring Kardinal Wyszynski. Det synes at være helt i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, at Kardinalen vilde have kunnet generhverve sin Frihed, dersom han havde erklæret sig rede til at afgive en Erklæring om, at Kirken i Polen har fuld Frihed til at opfylde sin Mission, med andre Ord dersom han havde anerkendt Progressisternes Program. Paa alle tænkelige Maader — gennem Skrift og Tale — har de »fremskridtsvenlige« Katolikkers Førere — efter højere Ordre — gjort alt, hvad der stod i deres Magt for at formaa Kardinalen til et saadant Skridt, men forgæves. Dette Forsøg viser bedre end noget andet det »politiske Eksperiment«s sande Karakter. Det er ganske aabenlyst, at der ogsaa i de andre Vasalstater praktiseres en vis Tilbageholdenhed overfor Kirken med Henblik paa dette Eksperiment. Og saa meget des mere paakrævet var det da ogsaa — konstaterer »Osservatore Romano« — at Rom tog Standpunkt og foranledigede en Klarlægelse af de religiøse Standpunkter.

H. K.

Pierre l'Ermitte

Det var nu alligevel bedre i gamle Dage...

Gamle Monsieur Dupont sidder i Kroen og spiller Kort. En af Landsbyens andre »Kortjægere« kommer til og siger let henkastet, da han træder ind: Naa, Præsten er nok gaaet hen og død i Nat.

Det synes ikke at gøre Indtryk paa nogen af Kortspillerne. Hvis Manden havde sagt: »Bussen er forsinket i Aften« — — Eller »Roger's Kat er blevet kørt over« — saa vilde det have gjort det samme Indtryk.

Spillet fortsætter. »Trumf«. — — — Trumf igen«. Midt under Spillet er der pludselig en, der siger: »Hvor gammel blev han egentlig, Præsten mener jeg?«

»Naa, han var ikke helt ung — Han var i hvert Fald gammel nok til at dø — — —«. *

Og faktisk var den gamle Præst blevet 77 Aar, da han døde — — efter at have arbejdet her i denne gudsforladte Ravnekrog med dens smaa 1200 Sjæle i over tredive Aar.

Han havde været en stille Mand, stille og ubemærket havde han røget

sin Dont blandt disse Bønder, der i og for sig ikke havde været fjendtligt indstillet overfor ham, men nærmest ligegyldig. For dem havde han bare været »en Embedsmand«, der tilhørte en bestemt Kategori. De havde været vant til at se ham. De havde været tilfreds med ham og havde lejlighedsvis benyttet sig af hans Assistance ... ved Daab ... Brylluper ... Begravelser. Naturligvis under Forudsætning af at det kostede saa lidt som muligt!

Om hans Tilværelse havde formet sig let eller vanskelig ...? Det havde være uden Interesse for dem.

Naa, saa blev han altsaa begravet, den gamle Præst, i Skyggen af sin Kirke. Der var en hel Del til Stede, da han blev sænket i Graven, slet ikke saa faa endda ... ogsaa et Par af hans Kolleger.

En af de fremmede Præster kom i Snak med Monsieur Dupont efter Begravelsen: »Saa har De altsaa ingen Præst mere her i Sognet ...?«

»Naa, hva'. Den ene gaar, den anden kommer. Naar den ene er væk, saa staa der ti andre og venter — —«

Præsten saa lidt paa Bondemanden, og saa sagde han: »Jeg er nu alligevel bange for, at De ikke faar nogen Præst.«

»Hva', hvorfor ikke det?«
»Fordi der ikke er nogen.«

*

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Hs. excellence Biskoppen har udnævnt pater A. Raulin O.P. til præst for »Danmarks unge katolikker«s skoleledelse.

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Under Formandens Fravær — i Perioden 28.-8. til 18.-9. — rettes alle Henvendelser til:

Næstformanden, Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

Meddelelser fra de lokale Klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Til Danmarks unge katolikket!

Jeg skriver som tidligere DUK'er og som repræsentant for et par danske munke i et benediktinerkloster i England. Som tidligere DUK'er — men dog stadig som DUK'er — for vi følger — om end borte fra Danmark — her med usvækket interesse jeres arbejde for at sprede den katolske tro blandt vore landsmænd.

Gud har i sin kærlighed kaldet os til at være munke, hvilket betyder, at vi har fået som hovedopgave at bede. Det er vor andel i apostolatet. Jeres part er den mere aktive (selv om bøn naturligvis *altid* skal ledsage den): at være levende eksempler for andre, at bære vidne om troen.

I det katolske apostolat er begge dele uundværlige. Men vi kan dog let blive enige om, at dersom det aktive arbejde skal bære frugt, må det først og fremmest understøttes af og fremmes gennem bøn. Uden bøn intet resultat, men med bøn kan *alt* opnås, fordi *alene* da vil Gud velsigne vort arbejde.

Jeg skriver derfor for at fortælle jer, at her i dette kloster har et par danske munke som jeres medarbejdere i det danske apostolat. Gud har kaldet os hertil for at søge Ham alene og for at bede for jer.

Når I står overfor at skulle tage en vigtig afgørelse, eller f. eks. før en retræte, eller før en skole på Øm o.s.v., send os da et par linier, og vi vil bede for jeres intention.

Gudstjeneste paa AFRIKAS højeste Top

Med Tilladelse fra den Apostoliske Administrator for Præfektur Meru, Biskop Carlo Carabella, foretog to katolske Missionærer, ledsaget af en Del Indfødte, for nogen Tid siden en Bestigning af Afrikas højeste Bjerg, Kilimanjaro, og læste Messe paa Gletchertoppen, den 6010 Meter høje Kobo. Begge Patrene, Missionslægen Dr. Landra samt Pater Davoli, begge Italiener, har opholdt sig i Østafrika gennem en Aarrække og har vist sig værende habile Bjergbestigere.

I en glimrende og spændende Beretning skildrer P. Davoli den gradvis vanskeligere og vanskeligere Opstigning paa den anden og tredje Dag. Nætterne tilbragte de i Stenhytter, som engelske Bjergbestigere tidligere havde indrettet under deres Bestigning af Kilimanjaro. Paa den fjerde Dag stod

de Ansigt til Ansigt med Naturens fantastiske Magt og Vælde. De følte den stadig tyndere og tyndere Luft og lavere Temperatur. I Løbet af Eftermiddagen trak Himlen over og mørke Skyer samledes som en Blyvæg over deres Hoveder. Først kom de ind i Taage, som inden længe forvandlede til en forrygende Snestorm, og to Timer arbejdede de sig gennem Storm og Iskulde. Hen under Aften trak Uvejret bort, og fuldstændig udmattede naede de med deres Bærere den sidste Rasthytte. Af det medbragte Brænde tændte de Baal for at varme de fuldstændig døde Lemmer op. Men alligevel var Natten saa kold, at de ikke kunde falde i Søvn, og allerede ved tre-Tiden begav de sig atter paa Vej. Det var Søndag Morgen. Endnu et Tusind Meter havde de foran sig inden de naede Toppen, hvor de den Dag vilde læse den første Messe. Opstigningen førte dem over vide, moræneagtige Stenskrænter. Den tynde Luft gjorde hvert Skridt møjsommeligt og Rygsækkene følte som uhyre Byrder. Langt om længe naede de Kilimanjaro Topgletcher, hvor det var meget lettere at komme frem.

Ved ni-Tiden — efter en uafbrudt

Mount Kilimanjaro

Efterårsskolen i Øm

Efterårsskole afholdes på Øm i ugen 16.—22. oktober. Oplysninger om skolen fås hos ungdomsforeninger og sognepræster. Tilmelding med angivelse af navn, adresse, stilling, alder samt tidl. deltagelse sendes til Skoleledelsen, Vennemindevvej 51, København Ø. Tilmelding kan ske telefonisk: RYvang 3319, kl. 17—18, ikke tirsdag.

På den måde vil Guds velsignelse blive nedkaldt over jer og jeres arbejde, og vi danske her vil få lejlighed til mere direkte at medvirke i det danske apostolat til Guds ære og sjælenes frelse, »ut in omnibus glorificetur Deus«.

Jeres i Kristus hengivne
frater *Rimbert*.

St. Michael's Abbey, Farnborough,
Hampshire, England.

KØB DERES
BØGER

i

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

seks Timers March — naaede de den 6010 Meter høje Top. »Hele Himlen laa over vore Hoveder og hele Afrika for vore Fødder,« skriver P. Davoli i sin Beretning. Og han fortsætter: »Drømnende skuer vi ned i den brede Trag, der aabner sig for vort Blik, det godt og vel et hundrede Meter dybe og en Kilometer brede udslukte Krater. Kratervæggen mod Nord, hvor Solens Straaler ikke kan naa frem, er dækket af en tredive Meter tyk Isvæg, og i Bunden af Krateret blinker en grøn Sø, hvor Isens Smeltevand løber ud. Hele Omraadet ved Toppen af det store Bjerg, som paa Afstand minder om et Strygejern, er et Vildnis af Istinder og Klippetakker«. Paa et no-

genlunde beskyttet Sted rejste P. Davoli derpaa sit Alter, og de Tanker, der fyldte ham, skildrer han med følgende Ord: »Over hele Afrika læses der nu Søndagsmesse i Kirker, der er fyldt med troende. Her er vi kun ganske faa: ialt fire Mand, to Europæere og to Afrikanere. Men vi føler os ikke ene. Vi føler os forbundet med Hundreder af Medbrødre og de mange tusinde Troende, der i denne Stund er aandeligt forbundet i Troen med os.«

En iskold Vind fejede hen over Gletcheren, medens P. Davoli læste den hellige Messe paa Afrikas højeste Top. Gletcheren kastede Solens Straaler tilbage med uhyre Kraft, og i Skæret af dette usandsynlige Lys samt af den uendelige Bjergensomhed, frembares det Offer, som »vi dede dette store Bjerg til Forløseren«, slutter P. Davoli sin Beretning.

Da de kristne jøder skulle tale græsk

Et af emnerne ved sommermødet på Magleås højskole var: Den græsk-romerske verdens problemstilling i kristent lys. Emnet blev behandlet af pastor Bjørn Højbo og var intet mindre end et udsyn til så godt som ukendt land. Men før man når så langt som til at behandle ovenstående emne, må man prøve at forstå, hvorledes kristendommen overhovedet kom i forbindelse med den græsk-romerske verden og hvorledes den ældste, jødiske menighed har sig ad med at omsætte de åbenbarede sandheder til forståeligt græsk eller latin, tankemæssigt såvel som sprogligt. At det lykkedes, ved vi, men hvordan ved kun få. En af dem er pastor Bjørn Højbo. Han har imidlertid ikke drevet disse studier af ren akademisk interesse, men fordi de bå-

(sluttes næste Side)

Roskilde

*

Ejegod Jørgensen *Slagtermester*

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olg. 13, Tlf. 157. *Leverandør*

K. A. JØRGENSEN

Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778

Kolonial & Delikatesser

Vine & Spirituosa
Tobak & Cigarer

Roskilde Mejeri

Borgerdiget Telefon 349
Leverandør til de katolske Institutioner

Erik Weiczmann aul. Elektroinstallatør

Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044
Udlærer arbejdet hos de katolske institutioner

Skolebøger - Skolerekvitter
Læsekreds - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olgade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDEN

Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 226

Udfører arbejdet ved de katolske institutioner

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN

R. Guhle's Eff.

ALGADE 17 - TELF. 822

Leverandør til de katolske Institutioner

Mønsterbageriet

Olgade 17 Tlf. 136
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori
Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Hjørnet af Algade og Olgade
Bedste Indkøbssted i Roskilde

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

H. Weber

Tømrermester.

Maskinvedkeri

Lov. til de katolske inst.

Nakskov

Reserveret H. J.

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilgade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen

Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58
Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Pølsebageri's Produkter

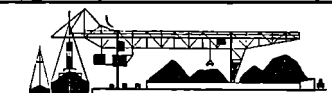
Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE

H. Chr. Huus' Eftf.

Torvet 5

Leverandør til De katolske institutioner

A/S Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Sept.
18. S. 16. Søndag e. Pinse (710—(grøn) 68); 2. Bøn: St. Josef af Cupertino (1080); Præf. (521).
19. M. St. Januarius og Lidelsesfæller (1081); alm. Præf. (525).
20. Ti. St. Eustachius og Lidelsesfæller (rød) (1082); 2. Bøn: Vigiliens toil St. Mathæus ([2]); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens (1082). — Eller: (violet) *Vigilie til St. Matthæus* ([1]), med eget Evang. (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og L. ([28]); alm. Præf. (525).
21. O. St. Matthæus, Apostel og (rød) *Evangeliet* (1083—112); 2. Bøn: Tamperdagen (717); Præf. (524); sidste Evang.: (720).
22. T. St. Thomas af Villanova (hvid) (1085); 2. Bøn: St. Mauritius og Lidelsesfæller (1085); alm. Præf. (525).
23. F. St. Linus (1086); 2. Bøn: (rød) Tamperdagen (723), 3. Bøn: St. Thecla (1086); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: (307). — Eller: (violet) *Tamperdagen* (722); 2. Bøn: St. Linus ([9]), 3. Bøn: St. Thela (1086); Præf. (524).
24. L. Jomfru Maria, de fangnes Befrielse (1087); 2. Bøn: Tamperdagen (725); Præf. (522); sidste Ev.: (732). — Eller: (violet) *Tamperdagen* (725); 2. Bøn: Festen (1087); Præf. (522); sidste Ev.: ([91]).
25. S. 17. Søndag e. Pinse. — I konsekrerede Kirker (undtagen Domkirken) højtideligholdes: *Kirkevielsesfest* ([77]—113).

St. Ansgars Kirke

1. og 3. Søndag i måneden kl. 9.30 mødremesse. Børn kan anbringes Bredgade 67 A, 2. — Første gang 21. september.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Halrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Retrætedag for ikke-katolikker

sønd. 25. sept. og sønd. 2. okt. i St. Augustins kirke, pater Dekkers S. J. er retræteleder. Emnet for begge dagene bliver: »Kristen tro og kristent liv«. Fuldstændigt program kan rekvireres hos E. Møller, som også tager imod tilmeldelse: telefon PA 9393 kl. 14—15 og kl. 18,30—19,30.

Immaculata-Kongregationen

Foredrag med lysbilleder om den hl. Pius X tirsdag den 20. september kl. 20.— i den »røde« sal, Stenosgade. — Efter foredraget drøftelse om evt. oprettelse af en arbejdsgruppe.

Katolsk Arbejdergruppe, Nørrebro

Onsdag den 5. oktober kl. 20 taler forfatteren, pastor Peter Schindler om: *Udgravningerne under Peterskirken* (med lysbilleder).

Foredraget holdes på Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27, Gymnastiksalen.

Alle indbydes hjerteligt. Billetter (kr. 1,50 inclusive kaffe), kan købes hos pastor Benzon, hos kirkebetjenten efter messerne og hos Axel Nielsen, Ravnsborggade 7 A.

Der sælges ikke billetter ved indgangen.

Da de kristne jøder... (stultes fra foregående side)

de kan kaste lys over åbenbaringens historie og dermed dens indhold og fordi moderne kristne kan lære deraf at tale til de hedenske folkeslag, vi idag står fremmed overfor og som står fjendtligt overfor europæeren, hvad man vist næppe kan fortænke dem i. Katolsk højskole har ønsket at formidle pastor Højbos viden, så den kommer en større kreds til nytte og har derfor med tak taget mod hans tilbud om at holde tolv dobbeltforelæsninger over emnet »Hvordan har de jødiske apostle sig ad med at fortælle grækere og romere hvad kristendom er? — Forelæsningerne holdes på st. Josephs skole, Østerbrogade 7 D, hvor søstre atter med beredvillighed har stillet lokaler til disposition, og de er henlagt til fredagene kl. 20—22, idet man begynder den 30. september. Tilmelding er nødvendig og sker til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F., eller telefon FA 2718. Gebyret kr. 10,—, indbetales ved første forelæsning. Kjeld Geertz-Hansen.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Academicum Catholicum

Onsdag den 5. oktober kl. 19.30 i Stenosgade: Redaktør Hans Bølling taler om *Øst-Vest-Coexistens i katolsk belysning* efterfulgt af diskussion. Adgang kun for medlemmer.

Lørdag den 15.—tirsdag den 18. oktober: Efterårslejr.

Lørdag den 22. oktober kl. 19.30: *Rusmodtagelse og Klitborgaften* hos frk. M. E. Millech, Amicisvej 11. Rustalten af biskop Th. Suhr. Tilmeldelse inden 15. oktober absolut nødvendig til sekretæren, stud. mag. Kirsten Johannsen, LUNA 2121 kl. 17—18.

Enkeltheder om efterårslejren og om studiekredse meddeles snarest. Litterae udkommer til oktober.

Haraldsted-Valfarten

Efter at have læst LB's bemærkninger i sidste nummer af Ugebladet føler jeg trang til — til almindelig orientering — at oplyse, at 18 unge fra et københavnsk sogn i weekenden 28.—29. august under ledelse af deres sognepræst foretog en valfart til Haraldsted. De gik de 17 km fra Hvalsø station til ruinen og tilbage, mens de på størstedelen af turen sammen bad bl. a. om Nordens genforening i troen. På turen talte man iøvrigt efter præstens inspiration om emnet: Sankt Knud Lavards kristne ridderlighed og heroiske overholdelse af løfte og lov, idet man gjorde denne danske helgens liv til et praktisk forbillede for ens eget liv som ung katolik.

Erling Tiedemann.

Kursus i Kjølesyning

for et begrænset antal damer afholdes hver onsdag kl. 19 på Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, 2. Indmeldelsesgebyr 5 kr. Kursus begynder efter nærmere aftale sidst i september. Tilmeldelse til pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27, Nora 3380.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristnes sammenslutning med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annoncefalding: Fru F. Lüdgers Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

med Ikke-Katolikker, skal komme om-
gaas den ret og hævde deres egen Tro
blandt dem. Her kan vore Skoler være
til uhyre megen Gavn. Men for de ka-
tolske Elever maa Skolegangen fra 8
til 14 og fra ABC til afsluttende Eksa-

men være det katolske Milieu, paa hvis
Baggrund de siden skal leve.

Det er store Krav til vore Skoler,
men man oplever heldigvis tit, at der
leves op til saadanne Krav. Og det er
i hvert Fald de Krav, som Tiden stil-
ler, om ellers vi vil gøre os Haab om
at overvinde de uhyre Vanskeligheder,
der i vore Dage rejser sig for Ung-
dommens Indøvelse i Kristenliv.

Værelse med Bad

og adgang til el-køkken og vaskema-
skine, 11 m² plus indbyggede skabe til-
leje fra 1. oktober. Lige ved bus til
Husum og Lyngby. *Høgsberg, Marie
allé, Hareskovby.*

Kolding

<p>Tricolage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen ^{1/2} <i>Kul, Cinders, Brændselsoller</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos Rydberg</i> Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 . Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste Kolding Andelsmejeri</i> <i>Telefon 153</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- teser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . <i>Telefon 1317</i> Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager ^{1/2} Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Ulgo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldamød</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Strandbygade 25 . <i>Telf. 1667</i> Tlf. 1667 <i>Alt i Kød, Flæsk og Pølser</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>S. P. TOBIESEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAGT 1898 <i>Telf. 735, Torvet, Esbjerg</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> <i>Telefon 2247</i> <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> <i>Skolegade 38, Tlf. 144</i> <i>Esbjerg</i></p>	<p>RESERVERET</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>

Sovjetrussere i Vatikanet

Over 200 Historikere, repræsenterende samtlige de Nationer, der har deltaget i X. Internationale Historikerkongres i Rom, overværede i sidste Uge et Møde, der var arrangeret af det pavelige Videnskaberne Selskab og fandt Sted i Vatikanermuseet. Blandt Deltagerne i Mødet var ogsaa de sovjetrussiske Delegerede ved Kongressen samt Repræsenterne fra Landene bag Jerntæppet. Præsidenten for det pavelige Udvalg for Historieforskning, Mgr. Pio Paschini, der tillige er Rektor for det pavelige Lateran-Universitet, bød Velkommen, hvorefter Kongressens Præsident, Franskmanden Professor Fautier, takkede Vatikanet for Velvilje og tilføjede, at Hs. Hellighed ikke blot aabnede Himlens Porte for alle de Mennesker, der møder med god Vilje, men tillige ogsaa lukkede Vatikanets Porte op for dem. Efter Forredagene aabnedes i det Pavelige Arkivs Lokaler en Udstilling af værdifulde historiske Dokumenter og videnskabelige Værker (KNA).

Katolsk Rekreationshjem i Østtyskland skal lukkes

Det ene af de to Rekreationshjem for Mødre, som Bispedømmet Berlin oprettholder i den sovjetrussiske Zone, Tere-sia-Hjemmet i Phoeben, skal efter de sovjetzonale Myndigheders Bestemmelse være rømt inden 15. September. Det biskoppelige Ordinariat Berlin har overfor Indenrigsministeriet i Sovjetzonen protesteret imod Lukningen af en karitativ institution, hvis Bestaaen er sikret gennem Sovjetzonen's Forfatning samt rettet Henvendelse til Viceministerpræsidenten i Sovjetzonen, Otto Nuschke, hvem Departementet for kirkelige Anliggender sorterer under, for at formaa ham til at intervenere (KNA).

Kardinal de Jong død

Personificeringen af den hollandske Modstand under Krigen

I sidste Uge døde Ærkebiskoppen af Utrecht, Johannes Kardinal de Jong, ganske pludselig, tre Dage før sin 70 Aars Fødselsdag. Kardinalen havde i de sidste Par Aar været lænket til Sygelejet. Han var syg allerede paa det Tidspunkt, da 2. Verdenskrig sluttede og var i 1951 blevet ramt af et Slagtilfælde. Lige siden 1936 førte han i sin Egenskab af Ærkebiskop af Utrecht en uforsonlig Kamp mod Nationalsocialismen, og han vil fremefter staa som en af Hollands største Kirkefyrster. Dronning Wilhelmina betegnede ham som en Nationalhelt og betragtede ham under den tyske Besættelse som Personificeringen af den hollandske Modstand (KNA).

URBI ET ORBI

Efter de bedste Forbilleder!

Peron søger at afpresse arresterede Katolikker anklagende Tilstaaelser

I Argentina forsøger man i Øjeblikket — efter de bedste kommunistiske Forbilleder — gennem uafbrudte Retsforhør — at nedbryde den fysiske Modstandskraft hos de Katolikker, der blev arresteret i Forbindelse med Urolighederne 15. August og derigennem at afpresse dem Tilstaaelser, der kan virke anklagende for dem. De arresterede Teologer José Sanches Guerra, Roberto José Brié og Attilo Rivier saint Lederne af den katolske Aktion, Dr. Teofilo Lafuente, Dr. Guillerrus Hunter, Sara Angelica Mackintosh, Ilda Ester Colela og Edda Palacios Villagran de Anchorena synes imidlertid — hvis man kan dømme efter de daglige argentinske Pressecommuniquer — hidintil at have modstaaet Presset fra Regeringens Side. De arresterede er bragt i Eneceller og afskaaret fra enhver Kontakt med Omverdenen.

Den peronistiske Presse beskylder fremdeles i sine Kommentarer Katolikkerne for at forberede en væbnet Opstand samt et Anslag mod Perons Liv.

Indenrigsminister Dr. Oscar Albriue aflagde i sidste Uge et Besøg hos Provikaren for Ærkebispedømmet Buenos Aires, Mgr. Mensa. Der foreligger intet om Indholdet af deres Samtale (KNA).

Messe for Ruslands Omvendelse

Den kendte »Radio- og Fjernsyns-Biskop« Fulton Sheen i New York, holdt for nylig i Uniontown i Staten Pennsylvania en højtidelig Pontifikalmesse for Ruslands Omvendelse. Messen, der overværedes af omkring 100.000 Troende, blev sunget under aaben Himmel efter gammel byzantinsk Ritus og rundkastet pr. Radio til Rusland og Vasalstaterne (KNA).

Paven aabner Thomistkongres

Den Hellige Fader aabnede i Tirs-dags 4. Internationale Thomistkongres. Deltagerne i Kongressen blev modtaget i højtidelig Audiens i Castelgandolfo, hvor Paven indledte Kongressens Arbejde med en vejledende Tale.

4. Internationale Thomistkongres har i første Række til Formål at drage Sammenligninger mellem den hellige Thomas' Tankegang og vor Tids væsentlige filosofiske Strømninger. Et af de Hovedemner, som Kongressen tager op til Behandling, er Eksistensialismen, der ogsaa har rejst principielle Problemer paa de skolastiske Omraader (KNA).

Adenauer i Moskva:

Tysk Biskop advarer mod overilet Optimisme

I en Tale til en stor Forsamling af unge fra Sognene i Osnabrück, der i sidste Uge var samlet til en fælles Bedetime i Anledning af Forbundskansler, Dr. Adenauers Besøg i Moskva, advarede Ærkebiskoppen af Osnabrück mod at knytte alt for megen Optimisme til Adenauers Drøftelser med Sovjet og opfordrede ligeledes til ikke heller at blive skuffet, dersom Resultatet af Samtalerne skulde blive negativt.

Det vilde være forholdsvis let, udtalte Ærkebiskoppen, dersom Forhandlingerne i Moskva kun gik ud paa at drøfte Tysklands diplomatiske og økonomiske Relationer til Sovjetunionen, men det er jo ikke det centrale i Drøftelserne. For at Forhandlingerne skal kunne faa et gunstigt Forløb, maa to Forudsætninger tværtimod være opfyldt: Løsladelse af Krigsfangerne, ikke saa meget af politiske som af rent menneskelige Grunde; ogsaa de mange tusinde politiske Fanger, der sidder rundt om i Fængsler og Interneringslejre blot fordi de ved en eller anden Lejlighed har fremsat en uovervejede Bemærkning om Kommunismen, maa løslades. Det andet Anliggende er Spørgsmaalet om Tysklands Genforening, hvis Løsning er saare vanskelig, og hvortil man især har Guds Hjælp behov. Kun Vor Herre vil i givet Fald være i Stand til at udvirke en Mentalitetsændring hos Russerne. Og det er derfor saa paakrævet, at Forbundskanslerens saa vigtige Forhandlinger maa ledsages af Bøn (KNA).

Adenauer til Søndagsmesse i Moskva

Forbundskansler Dr. Adenauer og ti Medlemmer af den tyske Moskva-Delegation overværede i Søndags den hellige Messe i St. Ludvigs-Kirken i Moskva, den eneste aabne katolske Kirke i den russiske Hovedstad. Messen læstes af en polsk Præst, der gennem en Aarrække har taget sig af den lille polske Koloni i Moskva og tillige i nogen Tid har været den eneste katolske Præst, der udøver Sjælesorg i Moskva (KNA).

Negerprinsesse gaar i Kloster

Den 24-aarige afrikanske Prinsesse Ifedma fra Orhu, hvis Fader regerer over mere end en Million Negre i Nigeria, er indtraadt i de irske Missions-søstre af den hellige Rosenkrans' Kongregation. Iklædningen fandt Sted i det irske Kloster Killeshandra. Prinsessen havde oprindeligt studeret Medicin i Dublin. Paa samme Tidspunkt som Iklædningen fandt Sted, overværede hendes kongelige Fader — 4000 km borte — etsteds i det sorte Fastland, en Messe, der efterfulgtes af en Grundstensnedlæggelse til en Kirke, der til evig Tid skal minde om hans fyrstelige Datters Iklædning (KNA).

Katolsk

25. September 1955
103. Aargang
Nr. 39

Ugeblad

Katolicisme og Gymnasieungdom

I et Maanedsbld, der specielt henvender sig til Gymnasieungdommen og tilsigter at give denne politisk Forstaelse, har Professor Søren Holm i Septemhernummeret skrevet en Artikel om den katolske Kirke i dens Forhold til Liberalisme og Diktatur. Det er trist at skulle sige det om en Mand, der er Professor, og som her henvender sig til studerende Ungdom, men paa en Række Punkter ligger Artiklen i sine apodiktiske Domme og brede Generaliseringer under, hvad et Dagblads Redaktør ville ofre Plads paa.

Med Henviisning til middelalderlig Tankegang fastslaar Professoren som det rene katolske Væsen, at enhver Overenskomst med en Statsmyndighed, et Konkordat, er Kirken inderligt imod. Han kan endog en lille Historie om, at enhver Pave, der underskriver et Konkordat, lægger en Seddel i sin Skuffe for at minde sig selv om ikke at holde Konkordatet en Dag længere, end han er nødt til. Skyldte en Professor ikke Dokumentation for saa drabelig en Paastand, eller bliver man af protestantisk Iver nødvendigvis lettroende overfor den første den bedste Anekdote, blot den sværter Moderkirken?

Det er ganske umuligt at komme ind paa alle de Sager, Professor Holm fylder sin Artikel med. Da han intet Sted i Artiklen gør sig Umage for blot at sandsynliggøre sine Domme, kan han jo paa halvanden Side naa at faa et Utal af Urigtigheder med. Lad os derfor nøjes med et enkelt Punkt, hvor det lykkes ham helt at se bort fra den mest nærliggende Forklaring. Han er ked af, at Kirken staar sig saa slet med den skikkelige Liberalisme, som aldrig har gjort en Kat, endsige en Pave Fortræd, og han undrer sig over, at samme Kirke lader sig lokke paa Glatteis af den første den bedste Diktator, men han finder Svaret i Kirkens eget autoritære Væsen. Lige søger lige.

Hvorfor ikke gaa ud fra den ret rimelige Tanke, at Kirken ser sin Op-gave i det religiøse. For den er det Hovedsagen, at Kristendommen bliver forkyndt og at Mennesker frit faar Lov til at leve deres Kristenliv. Paa Forhaand har Kirken ingen speciel For-

kærlighed for en bestemt Forfatningstype. Den har oplevet saa meget i sin Tid og set enhver Type vise sine gode saavel som sine slette Egenskaber. Den møder en Styreform, som efter eget Udsagn vil tillade Kirken at gøre sin Gerning. Politisk er antagelig mange Katolikker imod denne Form, men Kirken giver den dens Chance, for Kirken har ingen Aabenbaring at forkynde paa dette Omraade.

Derfor sker det, at Kirken i et Land prøver en Coexistens med en Diktator, som betyder, at han ingenlunde vil blande sig i Kirkens Forkyndelse og de kristnes Liv. Og naar Diktatorer, hvad hyppigt sker, glemmer hvad de har lovet, og en skønne Dag forgriber sig paa Kirkens Rettigheder, d.v.s. paa

Vatikanet bekræfter
Bispevielser i Litauen

Omkring Adenauers
Moskva-Rejse

Aktivisering af det
caritative Arbejde i
Danmark

Passionsspillene i Tegelen

Ismarkernes Biskop

Messe i Kirkebø
Domkirkeruin

Kristendommens Ret til at forkynde Evangeliet og de Kristnes Ret til at leve efter denne Forkyndelse, saa visser Eksempel efter Eksempel fra gamle Dage saavel som fra vore egne, at intet Trossamfund sætter større Kraft ind paa at værne Aabenbaringens Frihed end den katolske Kirke.

Det er Historie, der lader sig dokumentere. Og selv de meget unge Læsere af det nævnte Tidsskrift har ogsaa lært Historie nok til at smile overbærende ad en Professor, der intet synes at kende til Liberalismens talrige Forsøg rundt om i Europa paa at bremse Kirkens Arbejde. Kommunismens nutidige Kirkekamp er saa godt som udelukkende bevæbnet med de Vaaben, den har hentet fra det 19. Aarhundredes Liberalisme.

(sluttet Side 475)

Over Castel Sant 'Angelo
– Engelsborg – den gamle
pavelige Fæstning i Rom
knejses Ærkeenglen Mika-
els Statue.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIK

København

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

*Har De nogensinde tænkt paa, om
De ikke kunde være med til at rea-
lisere hosstaaende Slogan — ved
f. Eks. at lade et venligt Ord om
Ugebladet falde til en Trosfælle,
der ikke holder Bladet, men som
maaske blot skal have netop De-
re s lille Puf for at blive Abonnent!*

Aarhus

**MEJERIET
Vesterbro**

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Aktivisering af det caritative arbejde

Katolske Menighedsplejers arbejdsprogram

Katolske Menighedsplejer, Fællesforeningen for dansk katolsk hjælpearbejde, blev stiftet i 1944 med det formål at være et fælles organ for det caritative arbejde, idet man først og fremmest lagde vægt på at få en organisation, der kunne repræsentere de enkelte katolske organisationer fra hele landet overfor de offentlige myndigheder. Hvis man stod sammen, skulle det være lettere at fremføre katolske synspunkter med en sådan vægt, at der blev taget hensyn dertil, og fællesskabet skulle samtidig skabe en mere systematisk udnyttelse af de forhåndenværende muligheder. Disse synspunkter har da også i praksis vist sig rigtige. Den store værdi, der ligger i, at de enkelte caritative organisationer kan udøve deres arbejde hver især på den måde og efter de principper, de finder rigtige, må ikke forspildes ved en gold ensretning. En sådan har aldrig været Menighedsplejernes opgave. Men det er praktisk, at alle, der arbejder mod det samme mål, selvom de går hver sin vej, opretholder en nær kontakt med hverandre, og udadtil står sammen om de fælles interesser, ligesom vi, for at få det mest mulige ud af vore begrænsede ressourcer, må passe på, at vi ikke spilder tid og penge på et dobbelt arbejde.

Det var ikke praktisk muligt for Menighedsplejerne straks at påtage sig alle de opgaver, der her var tale om. Man måtte begynde med dem, der i øjeblikket var mest påtrængende. Det blev først og fremmest arbejdet med anbringelse og opdragelse af katolske børn, der udøves gennem det Stående Udvalg for Børneforsorg, hvis formand er landsretssagfører Garth-Grüner, med assistance af kontoret i København, hvorfra tillige rådgivningsvirksomheden udøves, såvel som arrangement af sommerlejre på Klitborg m. v.

Initiativet til rådgivningsvirksomheden blev i sin tid taget af Lioba-Søstrene, og det er ikke mindst til dette arbejde Ordenen stadig har stillet Søster Franciska, der er uddannet som socialrådgiver, til rådighed som daglig leder af kontoret. På grund af den store betydning man tillægger dette arbejde, er det imidlertid efter samråd med priorinden for Lioba-Søstrene ved en lovændring på det seneste repræsentantskabsmøde besluttet at oprette et Rådgivningsudvalg til at forestå dette arbejde. Til dette udvalg er valgt pastor Kjeld Geertz-Hansen, landsretssagfører Viggo Høgsgaard, der som juridisk konsulent forestår Menighedsplejernes retshjælp, skole-sundhedsplejerske fru Arendal Jensen, politiaadvokat Aage Lotinga samt sagfører, cand. jur. et polit. Per von Holstein. Fra lægerne dr. Gunnar Belling, dr. Else-Minna Lauritsen og dr. Aage E. Rask har man fået tilsagn om konsultativ bistand.

Pastor Geertz-Hansen er samtidig indtrådt som gejstlig rådgiver i Rådgivningsudvalget og det Stående Ud-

valg for Børneforsorg, således at der sikres faste og ensartede retningslinier for de to udvalgs arbejde.

Man har imidlertid ikke fundet det

tilstrækkeligt at fortsætte med de arbejdsområder, der allerede fra begyndelsen blev taget op, men anset det for nødvendigt nu at beskæftige sig med en række andre spørgsmål, der i særlig grad synes at kræve en aktiv katolsk indsats.

Da der på grund af den stadig stigende gennemsnitlige levealder bliver et fortsat voksende antal gamle, hvor-

17. Søndag efter Pinse

25. September 1955

HVIS SØN ER MESSIAS?

Dagens perikope har to dele af fundamental betydning, nemlig spørgsmålet om det største bud og om Messias person. Vi tager kun anden del, fordi den rører ved vor religions grundvold i den grad, at vi står og falder med svaret på Herrens spørgsmål til Jøderne: »Hvad mener I om Messias? Hvis søn er han?«

Det var på højeste tid, at spørgsmålet blev stillet. *Kun to dage endnu*, og så skulle Jesus dø på korset. Efter at Lazarus var blevet opvakt fra de døde, havde Jøderne tre gange holdt møde og besluttet vor Frelseres død. For at kunne anklage ham for noget, forsøgte de tre gange at fange ham i ord, men tre gange blev de skåret ned og beskæmmet. Men lige meget, en Messias, der ikke var efter deres smag, skulle ikke have lov til at leve længere!

Herren står altså ved vejs ende. Alle forberedelserne var truffet fra begge sider. Nu agter Jesus at bevise sine fjender den sidste velgerning som folkets lærer. Deres ondskab, hævnlyst og had til ham frister dem til den største synd, verden kender: Mord på Guds Søn. I denne store fristelse, i denne fare, i mærkets time kommer han dem til hjælp med en advarsel: »Ved I hvad I vil gøre? Hvem I vil forgribe jer på? Har I tænkt over, hvem Messias er?« Her kan vi igen engang iagttage den store lov i Guds verden: Vi er aldrig alene med vore fjender og opgaver. Herren er med os med sit lys og med sin nåde for at muliggøre os en sejr over det onde.

Der var endnu andre grunde til at stille spørgsmålet om Messias' person. *Langfredag skulle forberedes*. Jøderne ville komme med politiske beskyldninger: Skattesvig, oprør og lyst til at tilrive sig kongeværdighed. Nu vil Jesus klarlægge, hvorfor han skal dø. Han selv formulerer skyldsspørgsmålet. Da han som fange stod overfor Kaiphas, hørte han de ord: »Jeg tager dig i ed ved den levende Gud: Sig os, om du er Messias, Guds Søn, og« højtideligt svarede Herren: »Som du siger det, ja, jeg er det, og herefter skal I se mig komme på himlens skyer«. Som den, der har alting i sin hånd, bestemmer altså Jesus, hvad Kaiphas skal spørge om i retten langfredag. Og med sit blod stadfæster han sandheden af sine ord.

På den måde skulle hovedspørgsmålet i den jødiske religion stå ganske klart. Det var Isarels kald at skænke verden den frelser, som var lovet i Paradiset, og det var dette folks største ære, rigdom og berømmelse. Men hvem var han og hvad var han? Han var forudsagt som Abrahams søn til velsignelse for hele verden, som Davids søn med en evig trone. Han var altså sikkert *et menneske* som vi også. Men var han ikke mere? Isajas havde spået: »Gud selv kommer for at frelse os«. Og når Jøderne på salbetsdagen i deres synagoger slog op i deres hellige bøger, kunne de læse mange steder om denne sandhed. På de høje fester stod mægtige folkeskarer i Jerusalems tempel og sang om deres Messias's kongeværdighed, som Gud har forlenet ham med, fordi han er hans søn. De sang om hans præstedømme på Melkisedeks vis. De sang om den store sejr, som han skulle vinde over alle sine fjender. Tempelbjerget genlød af de ord, hvormed Gud selv kaldte sin salvede sin Søn: »Du er min Søn, i dag har jeg født dig«. (Sl. 2, 7). Davids søn, Abrahams søn er altså ikke blot menneske, han er også *Guds Søn*, han er Gud selv.

Apostlene havde forstået det, og Petrus havde bekendt denne tro ved Cæsarea Filippi, nogle få andre var også nået så langt, men ikke folkets store skarer. Palmesøndag havde de kun råbt: »Hosianna Davids søn, velsignet være han, som kommer, i Herrens navn«. Det var altså på højeste tid, at vor Frelser nu også udtalte sig om dette punkt overfor sine fjender. Han gør det, idet han spørger dem om et ord fra Davids mund i den 109. salme: »Hvorledes kan David i Ånden kalde sin egen søn Herre? Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd, til jeg får lagt dine fjender under dine fødder?« Farisæerne svarede ikke, men sagen var klar nok: Menneskesønnen er også Guds Søn, og i denne fundamentale sandhed og kendsgerning har vi det største bevis på Guds kærlighed til os. Den er vor største ære og rigdom. Den er vor frelse, for »den som bekendt, at Jesus er Guds Søn, i ham forbliver Gud og han i Gud«. (I. Jo. 4, 15).

(sluttes side 473)

af mange er kronisk syge og helt eller delvis hjælpeløse, bliver disses pleje, og i muligt omfang beskæftigelse og underholdning, et af fremtidens måske største problemer. Derfor har man fundet det ikke blot ønskeligt, men ganske nødvendigt at undersøge, hvad man fra katolsk side kan udrette for at løse disse spørgsmål.

Til dette formål er der nedsat et udvalg bestående af forstanderinden for alderdomshjemmet Engskrænten i Rødovre, frk. Tenna Marcher, sekretær i Indenrigsministeriet Erik Løhde Johannessen, overlæge Karl Søndergaard, Næstved, og sagfører Per von Holstein. Udvalget vil dels undersøge mulighederne for med støtte af de offentlige myndigheder at oprette egnede institutioner, dels yde bistand til katolske organisationer, der beskæftiger sig med eller påtænker at beskæftige sig med sådanne opgaver, dels vejlede og bistå enkeltpersoner, der har behov for hjælp.

Der næst er der nedsat et udvalg for børnehjem og andre opdragelseshjem m. v. bestående af dr. med. Viggo Clemmesen, Næstved, landsretssagfører Arne Mortensen og fuldmægtig i Overinspektionen for Børneforsorgen, cand. polit. frk. Tove Rasmussen. Dette udvalg vil yde bistand til de enkelte børnehjem i forholdet til de offentlige myndigheder, og vil tillige undersøge mulighederne for oprettelsen af nye katolske institutioner for børn. Da man for tiden ikke har andre katolske opdragelseshjem end børnehjem, synes det af stor betydning at skabe mulighed for at tage sig af alle katolske børn, der behøver opdragelse og pleje udenfor sit eget hjem. Det er naturligvis en smuk og betydningsfuld opgave at tage sig af de små børn; men det forekommer endnu mere påkrævet, at de noget større børn, der på

grund af vanskeligheder i deres egen karakter eller familiens forhold trænger til omsorg, i den periode, hvorunder deres livsindstilling i væsentlig grad dannes, undgives en god katolsk opdragelse.

Da det er Menighedsplejernes opgave i almindelighed at varetage de katolske interesser i Danmark på det caritative område, må det være vort program at tilvejebringe muligheder for, at der efterhånden indenfor alle grene af caritativ virksomhed gøres et katolsk arbejde. Dette kan imidlertid kun ske gennem en gradvis udvikling; thi det bør være sådan, at man kun sætter et katolsk arbejde igang, når det kan gennemføres på en måde, der ikke står tilbage for tilsvarende ikke-katolsk arbejde. Kan dette mindstekrav ikke opfyldes, bør man vente, til det kan ske.

De opgaver, man nu har taget op, er kun de mest på trængende; men de kan ikke gennemføres uden øgede omkostninger, og hertil behøver Menighedsplejerne økonomisk støtte fra alle katolske kredse. Forretningsudvalget er overordentlig taknemmelig overfor de mange, der beredvillig stiller deres arbejdskraft til rådighed i de forskellige udvalg og overfor dem, der ved deres arbejde eller deres bidrag til Menighedsplejernes årlige Julemarked skaffer midler til arbejdets udførelse, såvel som overfor alle, der på andre

(sluttes side 473)

Atter Messe i Domkirken i Kirkebo

I middelalderen havde *Færøerne* sin egen biskop og denne egen domkirke i Kirkebo. Kort efter reformationen blev bispesædet nedlagt og modgangs-

— skriver »Osservatore Romano« — kan man ikke se gennem Fingre med at Publikationer, der betegner sig som katolske, uhindret faar Lov til at forvirre godtroende Sjæle. Forbudet mod »Katolieke Noviny« var derfor »en nødvendig Afklaring af Situationen udelukkende paa det religiøse Omraade«. Det nævnte Blad har gjort sig til Talerør for den skismatiske Katolske Aktion, der blev fordømt af det Hellige Officium i 1945, idet den ikke respekterede Biskoppernes Krav om Agtelse for Ungdommens Samvittighed, Kirkens og Familiens Opdrageropgave, ikke indrømmede Frihed for Pavens og Biskoppernes kirkelige Embedsførelse, ikke gik ind for Ophævelse af Undertrykkelsesforholdsreglerne samt understøttede de saakaldte »fremskridtsvenlige« Præsters Bevægelse, der stod i Opposition til Biskopperne.

Det er værd at lægge Mærke til den Slutning, som Vatikanerbladet drager: Forbudet maa opfattes som en Advarsel til dem, der haaber at kunne løse Kirkens Problemer i Landene bag Jerntæppet ved Eftergivenhed eller som gør sig til Redskab for Desorganisation indenfor Kirken samt i de skismatiske Tendensers Tjeneste.

H. K.

NOTER

Mariakongregationernes Fællesandagt

i Stor-København finder i Aar Sted Søndag 9. Oktober Kl. 19,30 i St. Ansgars Kirke i Bredgade.

Atter 8.30-Messe i Stenosgade

Fra og med 1. Oktober i Aar vender Jesu Hjerter Kirke tilbage til den hævdyndne gamle Gudstjenesteordning, hvorved den »populære« halv-ni Messe om Søndagen genindføres — en Ordning, som Stor-Københavns Katolikker formentlig vil hilse velkommen med stor Tilfredshed. — Samtidig indfører man hver sidste Søndag i Maa-neden en Slags »Kirkemusik-Gudstjeneste«, idet Aftenandagten paa den nævnte Søndag vil faa et kirkemusikalsk Præg. — Vi henviser iøvrigt til Meddelelsen fra Jesu Hjerter Kirke andetsteds i Bladet.

Sakramentskirken i København

har i Sommermaanederne været Genstand for en »indre Ombygning«, hvorved Koret har delvis skiftet Udseende, saaledes at det smukke »gyldne Alter« nu er kommet mere til sin Ret. Vi haaber i nærmeste Fremtid at kunne bringe en Omtale samt et Billede af Kirkens Indre efter Forandringen.

tider fik byen til at sygne hen. Men endnu vidner bispegården og domkirkeruinen om svundne tiders storhed.

Mange katolikker har besøgt stedet, blandt andet kardinal Van Rossum, men så vidt vides har der kun været messe derude en eneste gang siden middelalderen, og det var pastor Boekenooen, der gjorde det engang før krigen.

Trinitatis søndag i år rullede to busser med en del af menigheden, de fleste søstre og en hel del venner af kirken derud. Det var overskyet i Thorshavn, men da vi kom op over fjeldryggen, så vi den østlige halvdel af øerne ligge for os i strålende sol i middelhavsblåt hav.

Folk fra de omkringliggende beboelser havde allerede samlet sig omkring kirken. Da vi gik ind gennem den meget høje portal var det ikke med fornemmelsen af at være i en ruin: Foran østvinduet var rejst et alter, de gamle konsekrationsskors sad endnu på plads i væggen, relikvierne af s. Magnus, s. Torlak og af det hellige kors var stadig indmurede i det smukke relikviegemme. Solen strålede ind gennem de høje spidsbuede vinduer — det var blot som om taget var trukket til side for at lade den blå himmel danne loft. Snart gik præsten for alteret og sangen tonede mellem de indviede domkirkemure. Manglen på bænk, søstrenes folderige klæder og flere mænds nationaldragter fremhævede middelalderstemningen. Ind imellem mindede den kolde gennemtræk os dog om, at det kun var en ruin, der manglede både tag, vinduesruder og

(sluttes Side 473)

ORIENTERING

BAG JERNTÆPPE

Forfølgelsen af Kirken i Czekoslovakiet

Ved et Dekret af 22. Juli 1955 har det Hellige Officium fordømt og forbudt det katolske Blad »Katolieke Noviny« i Prag. »Osservatore Romano« tager 24. Juli Stilling til Sagen i en Artikel under Overskriften »Marxistisk Josephinisme« — og med dette ene Ord karakteriserer faktisk den hele kirkepolitiske Situation i Czekoslovakiet. Bladet trækker endnu engang Linierne op og fremhæver de Kendsgerninger, der kendetegner Situationen: Tolv Biskopper afsat fra deres Embeder, Ordenssamfundene totalt undertrykt, den kirkelige Jurisdiktion underkastet Staten eller udøvet af Statsembedsmænd, Præsteuddannelsen underlagt Statens Direktiver og i Hænderne paa af Statens udnævnte Lærere, og Gejstligheden tvunget til at deltage i kommunistiske Omskolingskurser.

Ansigt til Ansigt med slige Forhold

Passionsspil eller pilgrimsgang?

Det er slet ikke så nemt at komme til Tegelen.

Men til Tegelen skulle vi ...

Ryglet var nået fra den lille syd-hollandske by og helt til Danmark om et passionsspil af et format omtrent som Oberammergau's, og vi glædede os til for første gang i vort liv at se et passionsspil, men ingen nok så store forventninger kunne stå mål med den virkelighed, vi fandt.

Tegelen er en ganske almindelig lille stationsby i Sydholland. En stille provinsstemning hviler over den og dens små 15.000 indbyggere. Der er et jernværk og et teglværk og tilsyneladende ikke meget andet. Varmen er forbløffende. I baghaverne skyder majsen grøn og frodig frem og foran de små rene sirlige huse rødmer ferskensnens dunede kind.

Det er det store spil, der dominerer denne lille verden. 550 af byens indbyggere deltager i opgaven hver lørdag og søndag fra Kristi himmelfartsdag og til september.

Hvordan gik det mon til, at man kom til at opføre passionsspil i Tegelen? »Det kom af sig selv,« siger de, »en dag var det der. Det blomstrede frem i hjerterne i kærlighed til Faderen, han som føder markens fugle.« Videre siger de: »I denne fattige egn har der altid været en rig kristen kultur. Folk her levede og arbejdede i rolig from eftertænksomhed, og deres fornødenheder var ikke store. Krige kom og gik og livet var ofte hårdt, men de blev trofaste og bad til deres Gud.«

Sandelig har livet været hårdt tit og ofte her, det ser man spor af alle vegne, og dog er det ene passionsspil efter det andet groet frem i denne egn, men ulykker har ramt også dem. Fra den sidste menneskealder blót huskes, at Doolhofs friluftscene brændte ved lynnedslag i tyverne og at scene og dekorationer til pater van Delfts passionsspil blev hærget og afbrændt af tyske tropper under krigen. Nu er der ved en kæmpeindsats bygget en ny scene, en muret scene — i et skønt amfiteater med plads til 5.000 tilskuere, hvor lyden kastes ud over tilhørerne af en henrivende lille dam, kantet med sarte gule liljer, der adskiller den imponerende scene fra publikum. Stilisert til det geniale — og i dyb samklang med pater Schreuers nye tekst — rejser selve Jerusalem sig her for een bygget i to etager. Midt for på øverste scene selve templet med

Mit Hus skal kaldes et Bedehus, siger Herren; i dette faar hver den, som beder, og den, som søger, finder, og for den, som banker, skal der lukkes op.

Kommunionsvers paa Kirkevielsesfest

moselovens to tavler indfældet over sin portal, med bueindgange til Jerusalems snørklede gader på hver side og med Pilatus' borg yderst til venstre og Herodes' palads yderst til højre, begge dele som en del af bybilledet. Foran breder sig bytorvet til folkemængdens optrin og til begge sider går scenen over i en lund af ældgamle træer — i sin tid plantet af Steylmissionens grundlægger, som et sted til meditation og bøn — nu ramme om det skønneste formål: en ren gengivelse af Kristi sidste vandring. Fra lunden på begge sider skræner jordsmonnet i to klippeagtige formationer, der på vejen danner scene for henholdsvis Golgatha og Oliebjerget, ned mod den lille ekstra scene foran dammen.

Episode fra Tegelen

Her danner en dør og et bord Maria Magdalenes hus, og her står det lange hviddugede bord, hvorom nadverscenen finder sted.

Og hvad spilles så på denne stor-slåede plet? P. Schreuers tekst falder i tunge klare hollandske vers, stærkt knyttet til Biblen og med en renhed i formen og i sproget, så man med et almindeligt kendskab til tysk hurtigt fatter gangen og replikkerne. P. Schreuer har haft kærlighed og hengivenhed nok til at holde sig næsten ordret til teksten samtidig med, at han med virkelig poetisk sans og dramatisk indleven har skabt en dagligdag, en menneskelig selvfølgelighed om det ophøjede. Med ubunden fantasi lader han to ulykkelige mødre mødes, Judas' fortvivlede mor, der ser sin søn gå sin undergang i møde, der mere aner end forstår det forfærdelige, der truer, og Christi hellige mor, der må nedkæmpe sin moderkærlighed, for det hun føler er større selv end denne. Gribende er de to mødres afskedsord til de dødsmærkede sønner sat op mod hinanden: »farvel, min søn — min Gud,« græder Maria, enkelt og altsigende, mens den anden i sin fortvivlelse bittert må erkende: »Nej, ikke

Jahve selv kan standse dig, --- jeg fatter ikke det ondes mysterium.« Mange andre blændende skikkelser er tegnet: Johannes, ung og anende i sit følsomme sind, dreng som han næsten er endnu, elsker han højere og accepterer bedre end de andre, og så hans modsætning Simon Peter — spillet af en 73-årig — enfoldig og opbrusende i sin misforståede iver, meget talende og trods mange og tålmodige forklaringer dog først fattende det hele, da fornægtelsens skam og anger falder over ham i sin fulde styrke; og Judas! Judas vidende og vaklende, elskende og hadende, bange og betaget, men dog besat af det onde, han ikke kan magte, Kains tvilling! Men alt blegnede dog for Kristusskikkelsen, i sin hvide ublegede kjortel, majestætisk rank, smuk og mildt smilende, værdig og overbevisende står en ganske ung, ukendt mand her og fremstiller sin Gud i men-

neskeskikkelse, så godt som et skrøbeligt menneske vel kan formå det. Bange er han ikke for at hengive sig i opgaven, han skåner ikke sig selv og håber så vel at få hjælp fra oven til resten. To gange om ugen den hele sommer bliver han tornekronet, to gange slæber han det 100 pund tunge kors den lange vej til Golgatha, lader sig styrte i gruset under bødlernes pisk og hænger i tyve lange minutter på korset med en lille klods under hælene og to fingerstropper som de eneste støttemidler.

For resten må vel ellers fortælles, at man ikke bruger nogen form for sminke, staffage eller hjælpemidler, lange lokker og flagrende skæg dominerer byen i dette år. Musikken, der på det smukkeste understreger spillet, er komponeret hertil af en lokal organist. Alle skuespillerne er amatører og anonyme. Hvide torsdag året forud aflægger de følgende løfte: »Af kærlighed til ham, som gennem bitre lidelser skænkede os sin hellige fred, modtager jeg den rolle, som bliver mig givet, og lover inderligt at hengive mig i hvervet og underkaste mig ledelsens direktiver.« Al indtægt går til velgørende formål. Iscenesætteren er den

eneste professionelle, og hans dygtighed overvældende; scenerne skifter i dejlige farver mellem pragtfulde østerlandske optrin og monumentalt stiliseret enkelthed. Det er som at blade i en billedbibel.

Der er sagt i den danske presse, at Tegelen er et teater for bibelanskuelse, ikke for livsanskuelse — hvor kan de to ting skilles? Der er sagt, at passions-spilleren er en selvudslettende, ikke en standpunkttagende og skabende kunstner, hvor kan man være andet end selvudslettende overfor så stor en opgave, der er talt om tilstræbt naivisme — skulle det mon ikke være forvekslet med renhed og tro?

For det er jo nemlig det, der er det altovervældende i Tegelen. Spillet's ånd har bredt sig. Det er godheden, lykken, ydmygheden. Man begynder at forstå det endnu før spillet begynder, det ringer ned mod een fra Jesu hellige hjertes kirke bag træerne. Det lyser fra de forventningsfulde små søstre på de bagerste bænke, det kommer med munkene, der er gået langvejs fra; sammen med den stegende varme hviler det over amfiteatrets solhatte og vifter, og det venter på een bagefter i skikkelse af trætte passions-spillere, der med spand og kost står parate til at gøre tilskuerpladsen ren til næste dags forestilling.

Det er som hele byen ånder under

indtryk af sin opgave. Er det mon den samme ånd, der får lokale kunstnere til at udsmykke kirkerne så rent i stilen, så fromt i tanken og så dygtigt og moderne i teknikken. Vi går fra den ene til den anden og ser og undres, så smukt kan moderne kunst udsmykke en kirke. En lille søster, der klipper roser, og hvis ansigt er præget af et helt livs færden med blomster, børn og bøner viser os små kapeller, smukke træarbejder og keramikrelieffer i hospitalshaven og fortæller smilende, at den hellige Fader skal have sagt, at de dårlige efterligninger og grimme gipsfigurer i kirkerne bør udskiftes med smukkere ting, om vi ikke har set, at alt både her i byen og i omegnen snart er udskiftet med smukke originalarbejder. Jo, vore tanker går til en korsvej i Set. Martinus', en altertavle i Jesu hjerte kirke og mosaikruder, den ene dejligere end den anden.

Om vi dog kunne få sådanne ting i vore kirker herhjemme! — Og om vi kunne bringe lidt af Tegelens fred og offervilje med os hjem.

I ydmyghed tager vi da afsked med den lille by med den store vilje. Vi kom for at se et passionsspil, ... det blev som en pilgrimsvandring i en egn, som Vorherre selv har skænket sin velsignelse til en stor gerning, og lykken og glæden fulgte.

Kirsten Reinhardt.

Ismarkernes

Mgr. Arsenius Turquetil - en

Da den unge Oblatpater Arsenius Turquetil gik i Land i Kanada i September 1900, stod han ved sine Ønskers Maal: at komme til at arbejde i Missionens Tjeneste. Og Biskop Pascal, hvis Omraade strakte sig helt op til Nordpolen, ventede utaalmodigt paa den unge Missionær, som det var hans Hensigt endnu inden Vinteren satte ind at sende til Resdyrsøen, Dioceses nordligste Station. Det var lykkedes Missionærerne at stifte Fred mellem Indianerne og Eskimoerne, der stadig laa i Strid med hinanden, og det gik snart op for Pater Turquetil, at Missionen blandt Eskimoerne skulde blive hans Opgave. I Aarevis søgte han paa sine Missionsrejser at komme i Kontakt med Eskimoerne, at lære deres Skikke og Brug at kende, deres Sprog, og om muligt at vinde deres Tillid. Erfaringen viste inden længe, at den første Missionsstation blandt Eskimoerne maatte rejses ved en af Hudsonbai-Kompagniets Handelspladser lige ved Ishavets Rand. Thi her var det, at Eskimoerne samledes i større Skarer og hertil var det muligt at transportere de nødvendige Ting pr. Skib. Men her i Nordens Sne- og Isørken manglede der alt: Det var ikke blot nødvendigt at transportere Træ til at bygge Huse af og Levnedsmidler hertil, men ogsaa Brændsel til at varme op med i et Landomraade, hvor det er haard Vinter de ti Maanedere af Aaret. Det var umuligt at tænke paa at foretage disse Transporter pr. Hundeslæde — her var det udelukkende Handelselskabets Isbryder der kunde naa frem.

UGEBLADETS BOGSIDE

Riddertid paa godt og ondt

Zoë Oldenburg: »Hjørnestenen« (Gyldendal).

Denne store Roman, 442 Sider, giver en meget livfuld Skildring af Korstogtidens Europa. Nogen digterisk Beaandelse hviler der ikke over det brogede Panorama, men til Gengæld røber Detaljernes Mængde og historiske Korrekthed et solidt Kendskab til europæisk Middelalder-Mentalitet, baade i dennes religiøse Himmelflugt og i dens af Verdensbillede og Feudalisme stærkt indsnævrede Horisont. Romanen viser oprigtig Kærlighed til det storladne i hin Tids Vilje til Kristendom, men er intet romantisk Skønmaleri af Middelalderen. Tværtimod er f. Eks. Kødet's Synder skildret med en Frimodighed, man af og til kunne have ønsket lidt mindre frejdig, om end Middelalderen selv faktisk i saa Henseende ikke ligefrem var sart. Forfatterinden evner ikke de store Linier og den store Klarhed, men hun har skrevet en uhyre underholdende Bog og givet et godt Tidsbillede.

*

Gyldendal fortsætter Serien »Malerkunstens Mestres« med Bruegel, Velasquez, Pissarro, Matisse, Picasso og Modigliano. -- Det lille internationale Kunstgalleri sætter lakket være den meget lave Pris enhver i Stand til at »samle« paa Kunstens store Navne, og man glæder sig ligefrem til, at Navne som Michelangelo, Giotto og Raffael skal dukke op paa Listen. M.

»Salmonsens Leksikon-Tidsskrift«

11. Hefte indeholder foruden den sædvanlige maanedlige Oversigt over Verdensbegivenhederne en Artikel om det internationale Atomsamarbejde, om »Mellemfolkeligt Samvirke« samt en Række aktuelle Biografier (Schultz).

M.

Hist og her -

»Kirken paa Strøget« — det er en Betegnelse, man med større Ret kan anvende om den romersk-katolske Vor Frue Kirke i Aarhus end om nogen af Byens øvrige Kirker. Tusinder af travle Mennesker haster hver Dag forbi denne Kirke paa Byens mest befærdede Strøg i Ryesgade, ikke mange Skridt fra Hovedbanegaarden. Det vilde være en Omgaaelse af Sandheden, hvis man tilføjede, at Folk hastede forbi uden at ænse »Kirken paa Strøget« — for enten man er Katolik eller ej, maa man indrømme, at den katolske Kirke er et meget smukt Bygningsværk ...«.

Saaledes indleder »Demokraten« i Aarhus paa sin Kirkeside sidste Søndag en meget venlig Omtale af den katolske Kirke. Artiklen var tildels bygget op over et Interview med Kirkens Sognepræst, Pater Karl Pauli S.J. og hans Kapellan, Pater C. Lønskov S.J., og indeholdt saa mange pæne Ting om vor Kirke, at man maatte glæde sig derover. *

Inden Pastor Peter Schindler forlader Danmark for denne Gang og ven-

der »hjem« til Rom, holdt han i Søndags en »Kirkedag« i Kongens Lyngby, hvor den afholdte Taler atter engang havde formaaet at samle et ikke ringe Antal Katolikker og Ikke-Katolikker under sin Talerstol. »Livets Kaar i en falden Verden« var Emnet, som Pastor Schindler med vanlig Virtuositet tolkede for Tilhørerne — at gøre Guds Vilje er den eneste Vej til Frelse, alle andre Veje fører villd.

*

København faar i næste Uge Besøg af ingen ringere end den for sin store sociale Indsats i Frankrig kendte Abbé Pierre, som efter Indbydelse af »Institut Français« vil tale i Studenterforeningen 4. Oktober om »Univers 1955 — Espoirs et périls pour l'homme«.

*

Det sker med Mellemrum — og heldigvis endda slet ikke saa sjældent — at Ugebladet fra en eller anden Læser faar sendende et Par venlige Ord som Tak for Bladet. Det skete ogsaa i sidste Uge — og de venlige Ord var ledsaget af et Beløb paa 60 Kr., tiltænkt tre Aarsgaveabonnenter paa Bladet til saadanne, som ikke selv har Raad til at holde Bladet. Vi takker den anonyme Giver — maatte Eksemplet danne Skole.

Biskop død -

Nenneskealder blandt Eskimoer

1911 fandt Pater Turquetil paa Chesterfield Inlet den Plads, der forekom ham egnet til at grundlægge Eskimomissionen paa. I Aarets Løb gjorde han saa ved Venners og Velgøreres Hjælp de fornødne Indkøb i Montreal, saa at han havde de Ting, der var nødvendige for at opretholde Tilværelsen blandt Eskimoerne. Og i 1912 begav han sig saa sammen med en Medbroder, Pater Le Blanc, af Sted nordpaa med et af Hudsonbai-Kompagniets Skibe. 5. September gik man i Land i Chesterfield Inlet. Med Ildhu gav de sig begge i Kast med Opgaven — det gjaldt nemlig om at komme under Tag inden Vinteren satte ind for Alvor, men først 2. Februar 1913 var man saa vidt, at det primitive, lille Kapel kunde indvies.

Og saa begyndte selve Missionsarbejdet. Det blev en stor Skuffelse: Eskimoerne viste sig ligegyldige, de lo ad Missionærerne, der radbrækkede deres Sprog og som var dem underlegne i Jagt og Fiskeri, der er de to vigtigste Ting i det daglige Liv. De kunde slet ikke fatte, hvad disse to ubchjælpsomme hvide Mænd egentlig vilde her oppe i deres Land. 1916 brød Pater

le Blanc sammen; to andre Patres, Leroux og Rouvière, der besøgte Eskimoerne fra Vikariatet Mackenzie, var blevet myrdet efter Ordre fra de eskimoistiske Troldmænd, og paa den Maade var tre af de fire Patres, der arbejdede blandt Eskimoerne, forsvundet, uden at man havde vundet saa meget som Skyggen af en Eskimo. Pessimistiske Røster tog til Orde og mente, at Tiden ikke var inde til slige Opgaver endnu, og saa kom ydermere Krigen, hvor Hullerne i Missionærernes Rækker ikke kunde fyldes ud. En Tid lang saa det ud til, at Pater Turquetils Foresatte vilde kalde ham tilbage — men saa skete der med eet et »Mirakel«. Aarets sidste Baad bragte Pater Turquetil en Bog: »En Sjæls Historie« samt en Smule Jord fra den lille Therese af Jesusbarnets Grav, hende om

← Eskimo-Bibel — et Resultat af mange Aars Intensivt Arbejde

↑ Biskop Turquetil med Hundeforspand paa Vej til Arbejdet

hvem det hed sig, at hun sit hele Liv igennem havde bedt og lidt for Missionerne. En skønne Dag kom der en haandfuld Eskimoer til Missionen og Pater Turquetil viste dem nogle Billeder fra Bibelen — medens Broder Gérard — der senere blev Præst og kendt som »Sognepræst for Nordpolen« — i al Hemmelighed strøede nogle faa Gram Jord fra den hellige Therese's Grav paa deres Hoveder. Næste Søndag kom Eskimoerne til Messen, ikke for at gøre Nar ad Præsten og hans Tro, men for at lære »Vejen til Himlen« at kende.

Og de kom igen til Messe om Morgen og igen om Aftenen for at høre Bibelhistorie og Katekismus. Efter ni Maaneders Forberedelse havde Pater Turquetil saa den store Glæde at kunne døbe fire Eskimo-Familier. Andre fulgte i deres Spor, og Chesterfield blev lidt efter lidt til en Mønstermission. Da Biskop Charlebois i 1923 af lagde Stationen det første Besøg, kunde han døbe 26 Voksne og konfirmere 16. Og overbevist om, at det skyldes den hellige Therese, at de forstokkede Eskimoer havde omvendt sig, stillede han Missionen under hendes særlige

I korte Træk -

Den Hellige Fader modtog sidste Lørdag Prins Bernhard af Holland i Privataudiens i Castelgandolfo (KNA)

Den tidligere czekiske Viceministerpræsident, Mgr. Dr. Jan Sramek, er — efter hvad der oplyses i katolske Kredse i Wien — død i en kommunistisk Koncentrationslejr i Tjsekkoslovakiet, 85 Aar gammel. — Mgr. Sramek vendte efter Krigen hjem til Tjsekkoslovakiet sammen med Benesh og overtog Viceministerposten, hvilken han ogsaa beklædte i den første Tid under Gottwald. I April 1948 blev han imidlertid arresteret og har tilbragt Tiden siden da i Koncentrationslejr (KIPA).

Et af High Churchs mest kendte Navne, Pastor Walton Hannah, er for nylig optaget i den katolske Kirke hos Jesuitterne i Farmstreet i London (KIPA).

I kirkelige Kredse i Saar understreger man, at der ikke kan ventes nogen som helst Form for kirkelig Erklæring i Anledning af den forestaaende Afstemning. Meningsfriheden i Saar er sikret — udtales der — og enhver kan derfor svare Ja eller Nej til Saarstatutten i Overensstemmelse med sin Samvittighed (KIPA).

For første Gang i sin Historie aabnedes den philippinske Kongres i Aar sin ny Session med en Bøn (KNA).

Dominikanerne i Stockholm har foranstaltet en Valfart til Sigtuna. Deltagerne i Valfarten var hovedsagelig unge fra den svenske Hovedstad (KNA).

Katolikker fra alle Dele af Slesvig-Holsten deltog sidste Søndag i Valfarten til Ansvetus-Korset ved Ratzeburg, hvor Benediktinerabbeden Ansvetus blev myrdet 15. Juni 1066 sammen med 28 af sine Munke af de krigeriske Vender (KNA).

Varetægt. Og han gjorde endnu mere: Han formaaede Paven til efter hendes Helgenkaaring at gøre hende til Missionernes Beskytterinde — den store Helgen havde ikke ladet sin normanske Landsmænd i Stikken. Der rejstes flere smaa Missionsstationer, og i 1925 blev Pater Turquetil udnævnt til Apostolisk Præfekt og i 1931 til Apostolisk Vikar for Hudsonbai. I dette Verdens største Vikariat — 2.550.000 Kvadratkilometer — lagde han saa sin Livsgerning: Han rejste Kapeller og Kirker, ja endog en Skole og et Sygehus. Og ved Siden af denne Gerning fik han ydermere Tid til at dyrke videnskabelige Sysler saasom sproglige.

Under 2. Verdenskrig — i 1942 — overlod han yngre Kræfter Ledelsen af det store Apostoliske Vikariat. Han trak sig tilbage til Ordenens Studiekollegium i Washington — hvor han nu i Juni i Aar lukkede sine Øjne. Og det Apostoliske Vikariat Hudsonbai, paa hvis Omraade der ikke fandtes eneste katolsk Eskimo, da Pater Turquetil for første Gang satte sin Fod paa Chesterfield Inlets Is, talte ved hans Død 1318 Katolikker blandt en Befolkning paa 8067 Indfødte.

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kasserens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

Meddelelser fra de lokale klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Bartali -

»den cyklende Munk«

En Aften i Februar i Aar foregik der »noget« i Firenze: En af Sportens store Navne lagde op. *Gino Bartali*, Italienernes forgudede Cyklerytter gennem et Ti-Aar, sluttede sin aktive Sportsløbebane, kun 41 Aar gammel. Lige siden 1934 havde den mørkhaarede, tavse Italiener været at finde i samtlige internationale Løb — tyve Aar i Sadlen, tyve Aars jernhaard Træning, Renonceren, Udholdenhed, Regn, Storm, Hede, Kulde, Tusinder og atter Tusinder af Kilometer, og som Løn og Belønning Sejre: to Gange i »Tour de France« — (Vedens mest krævede Løb, der hvert Aar kører over 3000 Kilometer gennem Frankrig paa 25—30 Dage), tre Gange i »Giro d'Italia«, det tilsvarende italienske Løb, og fire Gange, senest i 1952 (da Bartali altsaa var lige ved de fyrre) det italienske Cyklemesterskab. Ansigt til Ansigt med disse store Præstationer synes alle de mindre Sejre slet ikke værd at nævne.

Men hvorfor nu alle disse enorme Anstrengelser, disse krævende Dyster i Kampen om Sejren? For det første — saadan er det jo for enhver ægte Sportsmand — er det Glæden ved Konkurrencen, derpaa — efterhaanden som Resultaterne begynder at melde sig — Glæden ved Sejrene, og til syvende og sidst — naar Sporten bliver til »Arbejde«, der skal føde sin Mand — Nødvendigheden af at være i Form for Erhvervets Skyld. Alt dette er de Aarsager og Forudsætninger, der gjorde Bartali til en af sin — nu forløbende — Tids største Sportsmand.

Men — og nu kommer det — for Bartalis Vedkommende var der ogsaa noget andet, der gjorde sig gældende. Han kørte for Italiens Skyld — og til Gudsmoders Ære. Det er ikke noget usædvanligt at Sportsfolk præsterer deres højeste Indsats for deres Nations Ære — det venter man jo simpelthen

af hvert Medlem af en Lands »Mesterskab«. Men at de tillige skulde udøve dens Sportspræstationer til Vor Fruens og Kirkens Ære, det er noget helt usædvanligt. Men han var ikke desto mindre den Mand, der gjorde det. Der er heller ikke noget usædvanligt i, at et Menneske stiller hele sin Livsgerning i Guds Tjeneste og udøver sin Dont som en Slags Guds-Tjeneste, frem for alt ikke naar det drejer sig om en Præst, en Lærer eller en Løge, for slet ikke at tale om alle de »skjulte« Professioner: Ordenssøstre, Sygeplejersker o.s.v.

Men en Sportsmand — ogsaa til og med en Sportsmand, der har Succes, der forgudtes af Millioner af Mennesker, som kender alle Berømmelsens søde Frugter og som er udsat for denne Berømmelsens stadige Fristelser! Bartali, den »cyklende Munk«, som han hed i Kollegernes Kreds, han har givet Eksemplet paa, at det ogsaa er muligt: at gøre Sporten til Guds-Tjeneste.

Pave Pius XII og Gino Bartali har altid været meget fine Venner. Hvert eneste Aar førend de italienske Mestre startede i Frankrig, gik Gino først til den Hellige Fader og hentede hans Velsignelse. Og Rosenkransen havde han altid med sig — og som Regel ogsaa en i Reserve, dersom en af hans Kammerater skulde faa Brug for den. Det fortælles blandt andet, at Bartali og hans Kammerater Aften efter Aften opsøgte Basilikaen i Lisieux sammen med sine Kammerater og deltog i den natlige Procession der i de Aar, da Lisieux var Etapen i »Tour de France«. I adskillige Aar var han endvidere Fører for det italienske Mesterskabshold.

Da hans store, yngre Efterfølger Fausto Coppi (som desværre ikke viste sig i Besiddelse af den samme moralske Styrke som Bartali) kom til, og Gino maatte køre sine Ture i den stærkere Coppi's Tjeneste, saa gjorde han — der i flere Aar saa ubestridt var Holdets Fører — det uden at stræbe imod. Han gjorde det for at tjene Holdet — altid tjene andre, ikke sig selv i første Række.

Men som sagt: Det er usædvanligt, det er efterfølgelsesværdigt, men man kan ikke kræve det, fordi det er svært. Alt, hvad Gino Bartali præsterede, skete af fri Vilje i Bevidstheden om Meningen med og Alvoren i hans Metier, Sporten, men ogsaa ud fra Troens Bevidsthed om at alt uden Undtagelse skal tjene Forløsningens Forkyndelse. Og netop fordi han var Sportsmand helt til Fingerspidserne forkyndte han netop Forløsningens Hemmelighed gennem det han var — nemlig Sportens Mand.

I løbet af efteråret afholdes et tysk-dansk stævne i Nordtyskland. Nærmere følger.

For dem, der ikke kan komme på Øm: Efterårsweekend på Klinten, Greve strand, 15.—16. oktober. Pris kr. 5,—. Sovepose og godt humør medbringes. Vi er sammen med gæster fra ? Tilmeldelse senest 12. okt. til dansk-tysk arbejdsgruppe v. Eskild Larsen, Klinten, Greve strand, tlf. Greve 41:

Pius XII og Gino Bartali

TO ILLUSTREREDE BØGER

Dahm: Fatima. Kr. 24,85

Dahm: Pius XII. Kr. 24,85

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

1/5 C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Viseløngsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

- 17. Søndag efter Pinse

(stluttet fra Side 467)

Men farisæerne svarer altså ikke. Hvorfor? Ikke fordi de manglede forudsætningerne. De havde jo profeterne, de havde Faderens vidnesbyrd gennem Johannes Døber, de havde Kristi ord og mirakler. Gang på gang stod de overfor hans åndelige sikkerhed og slagfærdighed; aldrig så de ham forlegen, aldrig tøvende, når han skulle svare, aldrig behøvede han at rette noget af det, han havde sagt. Beskæmmet og målløse måtte de give op overfor hans overmenneskelige visdom.

Alt dette hjalp imidlertid ikke, fordi de absolut ville have en politisk Messias, der skulle skaffe dem jordiske goder: Velstand, frihed, tilfredsstillelse af deres personlige ønsker. Davids politiske trone skulle genrejses, Romerne smides ud af landet og Jøderne gøres til det store herrefolk i verden. Der var ingen plads for Guds tanker om en Frelser fra synd, om en ny lov, en ny retfærdighed og et nyt rige, der nok var i denne verden, men ikke af denne verden. For alt, hvad der var sket i de tre år, da Herren havde forkyndt Evangeliet i landet, havde de været blinde. Derfor svarer de ikke og forkaster de den af Gud lovede og sendte Frelser, og derfor bringer de den stør-

ste ulykke over deres land, deres nation og hellige by.

Lær af dette. Vær ikke blind og døv for Kristi sandhed, nåde og løfter. Vogt dig for den ånd, der blev Jødernes ulykke: Nemlig jordbundethed og manglende interesse for det åndelige og evige. Vogt dig for den materialisme der nu for tiden behersker altfor mange hjem. Gud kender ingen personsanselse.

Giv vor Frelser en oprejsning for al vantro i verden ved en fuldkommen tro på hans guddomsherlighed, således som Petrus og apostlene og ganske særlig Maria gjorde, hvis tro roses af selve Skriften. Sig, så længe du lever, med Thomas til din Frelser: »Min Herre og min Gud«.

Fr. Kùpferte S.J.

Atter Messe

(fortsat fra Side 468)

døre. Men helt hjemme følte vi os dog; især da vort Credo rundede mellem disse mure, der for os blev symbolet på troens fasthed midt gennem tidernes skiftende strømme.

Efter messen viste kongsbonden, Páll Patursson os de gamle bispestuer. Da vi tog derfra, var vi alle enige om, at vi måtte gentage denne »valfart« hvert år.

Menighedsplejere

(stluttet fra side 468)

måder har ydet deres støtte. Men dette er ikke nok, når arbejdsområdet udvides, og repræsentantskabet har derfor besluttet at ændre lovene, således at der nu er adgang for alle katolske enkeltpersoner til at blive medlemmer af Katolske Menighedsplejer og gennem et årligt medlemsbidrag yde deres støtte til dette arbejde, der ikke kan være nogen katolik ligegyldig, da det vedrører arbejdet for alle de væsentligt stillede, der har en hjælp behov — børnene, de gamle, de syge, de fattige og enhver, der har brug for råd og bistand. Menighedsplejernes virkefelt er hele Danmark, og kun praktiske vanskeligheder — væsentlig af økonomisk art — gør det til tider vanskeligere at give samme bistand til dem, der bor fjernt fra København, som til dem, der selv kan besøge kontoret.

Forretningsudvalget opfordrer alle katolikker til at indmelde sig som medlem. For at alle kan være med er minimumskontingentet sat så lavt som til 5 kr. årligt.

Katolske Menighedsplejers adresse er: Bredgade 69 A, København K., telefon PALæ 2323, postgiro nr. 66 697.

Per von Holstein.

Formand for Katolske Menighedsplejer

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Sept.-Okt.

25. S. 17. Søndag e. Pinse (714—(grøn) 69); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).

I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken) højtidelig holdes:

(hvid) Kirkevielsesfest ([77]—113); 2. Bøn: 17. Søndag e. P. (714); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (715).

26. M. † St. Cyprian og St. Justinian (rød) (1087); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken):

(hvid) KIRKEVIELSESFEST ([77]—113); alm. Præf. (525).

27. Ti. † St. Cosmas og St. Damian (rød) (1088); 2. og 3. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).

I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken): 2. Bøn: Oktaven ([77]); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).

28. O. † St. Wenceslaus (1089); 2. og (rød) 3. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).

I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken): 2. Bøn: Oktaven ([77]); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).

29. T. ST. MICHAEL, ÆRKEENGEL (hvid) (1089—114); alm. Præf. (525).

30. F. St. Hieronymus (1091); alm. (hvid) Præf. (525).

I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken): 2. Bøn: Oktaven ([77]); alm. Præf. (525).

1. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Remigius ([34]); 3. Bøn: Om Hellig-

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

DØDSFALD

Det meddeles herved, at min kære Hustru

Marie Elise d'Auchamp Folsach

er død efter forinden at have modtaget Kirkens Sakramenter.

Begravelsen har fundet Sted.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Henri d'Auchamp Folsach,
Nordskoven pr. Dronninglund,
Vendsyssel.

aanden ([120]); Præf. (522).

I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken):

(hvid) † 6. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: St. Remigius ([34]); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).

2. S. 18. Søndag e. Pinse. — I Dag højtidelig holdes:
(hvid) Rosenkransfest.

Sankt Ansgars kirke.

På alle hverdage i oktober måned holdes rosenkransandagt kl. 19. Salmehog bedes medbragt. Hver 1. og 3. onsdag i måneden kl. 9,30: mødremesse. Børn kan under mødremsen anbringes Bredgade 67 A, 2. — Første gang onsdag 21. september.

Jesu Hjerter Kirke

Fra 1. søndag i oktober vil søndagsgudstjenesten i Jesu Hjerter Kirke blive forandret som følger:

Kl. 6 og 7 stille messer; kl. 8,30 messe med prædiken (kongregationsmesse, sangmesse, reciteret messe som hidtil), kl. 10,00 højmesse med prædiken, kl. 11,30 stille messe med prædiken; aftenandagt kl. 19,30.

Den sidste søndag i hver måned (første gang den 25. september) vil aftenandagten få et kirkemusikalsk præg, idet den vil blive udvidet med fremførelse af et eller flere musikværker enten af vokal eller instrumental art (med velvillig assistance af såvel solister som kirkens kor og organist).

Skolebasar i Århus

Skolekredsen for Sct. Knuds skole i Århus afholder basar til fordel for den nye skole lørdag den 1. og søndag den 2. oktober.

Det bliver et af de største basararrangementer, der endnu har været afholdt i menigheden i Århus.

Foruden tombola, fiskedam, salgsboder og restauration bliver der biografteater, frimærkeudstilling, keglebaner m. m.

I forbindelse med basaren afholdes et lotteri med en Diesella knallert, en radio og en Østrigs-rejse som gevinster.

Lodsedler — á 1 kr. pr. stk. — kan bestilles ved indbetaling af beløbet for det ønskede antal lodsedler på skolens postkonto 13577.

Sankt Andreas Kirke

Torsdag 29. September Kl. 20,00 (i Menighedssalen): Pater Raulin taler om Kirkens Syn paa Jomfru Maria: 2. Jomfru Maria i det Nye Testamente.

Fundet

Et fotografiapparat »Boyer« i taske er fundet på Ømborgen. Kan fås ved henvendelse til: Karlo Hammann, Mejlgade 58, 4., Aarhus.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

VALD. FOERSON
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolsk højskoles

efterårssemester begynder fredag den 30. september kl. 20 på Sct. Josephsskole, Østerbrogade 7 D. Pastor Bjørn Højbo forelæser over: Hvordan bar de jødiske apostle sig ad med at fortælle grækere og romere hvad kristendom er? Det bemærkes, at pastor Højbos forelæsninger er en fortsættelse af Katolsk Aftenskoles udvidede religionskursus, som hidtil har været ledet af pastor Ib Andersen.

Indmeldelse til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F. Tlf. FAsan 2718. Gebyret kr. 10 indbetales ved første forelæsning. *K. G.-H.*

Academicum Catholicum

Lørdag den 1. okt. kl. 19,30 i Newman-Stuen, Skt. Kjeldsgade 3: Aftaletime for Studentergruppen for de to studiekredse. Den ene bliver om moderne filosofi på grundlag af Bochen-

ski: Die zeitgenössischen Denkmethode- den og ledes af pater H. Roos S. J. Den anden bliver en studiekreds over medicinsk etik for lægestuderende.

Tirsdag den 4. okt. kl. 20,00 i Studenterforeningens store sal, H. C. Andersens Boulevard 6: Institut Français har indbudt AC til et foredrag af Abbé Pierre (Paris): Univers 1955 — Espoirs et périls pour l'homme.

Onsdag den 5. okt. kl. 19,30 i Stenosgade: Redaktør Hans Bølling taler om Øst-Vest-Coexistens i katolsk be- lysning efterfulgt af diskussion. Ad- gang kun for medlemmer.

Lørdag den 15.—tirsdag den 18. okt.: Efterårslejr.

Bogbinderlærling

tilbydes læreplads, en ung mand med mellemskoleeksamen foretrækkes.

Henvendelse telf. Pakke 9536.

Pålidelig mand

søges som portner, telefonvagt og alt- muligmand i Skt. Annæ Præstegaard, Hans Bogbindersallé 2, København S.

Katolicisme

og Gymnasieungdom

(sluttet fra Forsiden)

Vor Plads er desværre begrænset. Lad dette være nok til at karakteri- sere Professor Holms Artikel som det, den er, et Levn fra Tider, da prote- stantiske Skribenter aldrig gjorde For- søg paa at faa objektiv Besked om ka- tolsk Væsen, men fandt Tiltro, blot de havde noget at sværte Katolikkerne med. Bladet hedder »Tidens Stemme«; men man skal lede længe efter en Ar- tikel, som i samme Grad er en Røst fra Fortiden.

<h1>Holbæk</h1>	<p>Alt i <i>Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedaplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstøreling Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
<h1>Odense</h1>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

URBI ET ORBI

Vatikanets Astronomer til Moskva?

Vatikaner-Observatoriets Astronomer — Jesuitpatres — er som fornylig meddelt blevet indbudt til at deltage i den internationale Astronomkongres, der skal afholdes i Moskva i 1958. I denne Forbindelse udtaler man i Rom, at det endnu er for tidligt at udtale sig om, hvorvidt Vatikanets Astronomer vil rejse til Moskva eller ej. Indtil da vil der jo kunne ske mangt og meget, der kan ændre Situationen. Den russiske Afspændingspolitik har jo endnu ikke gjort sig gældende indenfor det religiøse Omraade, omend Religionsforfølgelser i de saakaldte Folkedemokratier for Tiden synes at være noget mere »behersket«. Der eksisterer dog stadig en latent Uvilje overfor Rom. Vatikanet nærer dog trods alt for sin Part Velvilje selv overfor dem, der er Kirkens Modstandere, og man henviser i denne Forbindelse endnu engang til, at den internationale Historikerkongres' Repræsentanter fra Landene hinsides Jerntæppet ogsaa havde faaet Indbydelse fra Maestro di Camera til at deltage i Audiensen i Vatikanet, hvor den Hellige Fader holdt sin bemærkelsesværdige Tale (KNA).

Adenauers Moskva-Rejse:

Giver ikke Afkald paa sin Værdighed

Vatikaner-Blad om Forhandlingerne i Moskva

»Tyskland afviser ikke en fornuftig Overenskomst, men vil ej heller give Afkald paa sin Værdighed eller paa sin egen Politik,« skriver Professor Alessandrini i en politisk Kommentar til Situationen efter Adenauers Besøg i Moskva i det halvofficiele Ugeblad »Osservatore della Domenica«. Sovjet havde maaske regnet med — skriver Bladet — at de tyske Delegerede — selv om de ikke kom som egentlig bodefærdige — saa dog havde begivet sig til Moskva som ydmyge, der kom for at bede om Forladelse og Tilgivelse og aldrig vilde have tænkt sig at kunne stille Krav. Forbundskansler Adenauer rejste imidlertid til Moskva med en helt anden Indstilling, fortsætter Alessandrini, han tiltraadte sin Rejse med den fulde og faste Overbevisning, at hans moralsk og økonomisk genopbyggede Land er behoert af Flertallet af

< Forbundskansler Adenauer overværer Søndagsmesse i Moskva (Telefoto)

Kardinalbesøg i Hamburg

200 »Graa Søstre« satte Livet til under Krigen

Kardinal Valeri har i den forløbne Uge i sin Egenskab af Præfekt for Ordenskongregationen — den Afdeling af Kirken, hvorunder alle religiøse Ordenssamfund sorterer — aflagt Besøg i Hamburg og Berlin. Kardinalen rejste under private Former og uden større Ledagselse.

Formaalet med Kardinalens Rejse var at besøge de »Graa Søstre« — Elisabethsøstrenes — Moderhus, der siden Søstrene i 1946 blev fordrevet fra Østtyskland, har ligget i Hamburg (KNA).

*

Elisabethsøstrene — kaldet de »Graa Søstre« efter de oprindelige Ordensdragter — stiftedes i 1842 i Neisse med det Formaal at pleje gamle og syge. Kongregationen voksede hastigt og tæller idag omkring 4300 Søstre, fordelt paa 430 »Huse« i Tyskland, Polen, Danmark, Norge, Sverige, Italien, Czekoslovakiet, Amerika og Palæstina, hvor de overalt tager sig af nødlidende Mennesker fra Vugge til Grav — Spædbørnehjem, Børnehjem, Sygehuse, Skoler, Alderdomshjem m. v. — Krigen bibragte Søstrene store Tab, ikke blot materielle, men ogsaa i Menneskeliv, idet omtrent 200 Søstre har givet Livet for deres Ideal.

Hvor er

Kardinal Mindszenty?

Vatikanets officielle Organ, »Osservatore Romano«, rejser i en ledende Artikel sidste Søndag Spørgsmaalet om, hvor Kardinal Mindszenty vel finder sig. For to Maanedes siden — skriver Bladet — gav den ungarske Regering Meddelelse om, at Kardinalen vilde blive løsladt. Idag maa man imidlertid have Lov til at tvivle paa, om han overhovedet er blevet løsladt og — saaledes som det er blevet hævdet — har taget Ophold i en katolsk Bygning, thi de pseudo-katolske Blade, der ellers altid gør sig al tænkelig Umage for at fremhæve det kommunistiske Regimes Kirkevenlighed, har ikke nævnt Regeringens Meddelelse med saa meget som eet eneste Ord. Man har derfor formentlig Lov at antage, at Meddelelsen om Løsladelsen kun er beregnet paa Udlandet (KNA).

den tyske Nation, at det har rehabiliteret sig gennem en afgjort Afstandtagen fra sin yngste Fortid samt gennem aarelange Lidelser og idag ikke mere behøver at føle sig diplomatisk isoleret. I Bevidstheden herom var det Kansleren muligt at diskutere og forhandle med Sovjet i hvert Fald som moralsk ligestillet (KNA).

Vatikanet bekræfter Bispevielse i Litauen

»Bulganin-Kurs« overfor Kirken i Vasalstaterne?

I Vatikanet bekræfter man Meddelelsen om, at der for nylig har fundet to katolske Bispevielser Sted i Litauen. Det sovjetrussiske Telegrambureau havde udsendt Meddelelsen herom paa tysk, men ikke paa russisk. I Katedralen i Panevezys meddelte den 80-aarige Biskop Kazimiras Paltarokas — den eneste Biskop, der har overlevet den kommunistiske Kirkeforfølgelse i Litauen — Bispevielsen til Kanonikus Piatras Mazialis og Dekan Julionas Stepanavicius.

Efter hvad Deres Korrespondent erfarer paa officielt Sted i Rom, har Vatikanet gennem længere Tid været informeret om disse Bispevielser, samt Pave Pius XII foretaget Udnævnelser af begge Bisperne. Det understreges i kirkelige Kredse, at man ikke maa overse Betydningen af disse to Vielser, især ikke naar man betænker de Vanskeligheder, der i den forløbne Tid fra det kommunistiske Regime har været lagt i Vejen for de af den Hellige Stols Investiturs Udnævnelse af Biskopper (KNA).

*

Af de 2½ Million Katolikker, der eksisterede i Litauen i 1939, er Størsteparten enten omkommet eller deporteret. I 1950 var ca. 75 % af Gejstligheden forsvundet, de religiøse Ordener og Kongregationer opløst, katolske Skoler, Hjem, Hospitaler og Alderdomshjem gledet over paa kommunistiske Hænder.

Katolsk

Ugeblad

2. Oktober 1955

103. Aargang

Nr. 40

Maa Kirken give op i Asien?

Den ny tyske Katekismus

Abbé Pierre i København

Jesuitenloven skader Nor-
ges Omdømme i Udlandet

»Civiltà cattolica« om Aan-
den fra Genève

Meget langt ud paa Landet

Med udsøgt Ubehag nødsages vi til at beskæftige os med en Artikel, som d. 19. Sept. stod i »Aftenbladet«. Her har den fra Radioen kendte Redaktør Chr. Torpe en Spalte at boltre sig i, og »Aftenbladet« selv søger at gardere sig ved paa Forhaand at erklære, at hans Synspunkter ikke »behøver at være identiske med Bladets«.

Hvad der har formaaet Aftenbladet til at give Torpes Skrivelser en saa liberal Behandling er ikke umiddelbart indlysende, men i hvert Fald kan to Ting fastslaaes. Aarsagen er ikke, at han skriver godt, for han skriver viltterligt daarligt. Det er heller ikke, for-

di han skriver om Ting, han forstaar sig godt paa, for han skriver om Ting, han øjensynligt for enhver kyndig ikke har Begreb skabt om. Men han er frejdig i sin Uvidenhed og uden saglige Hæmninger i sine Angreb. Kan det virkelig være det, som Bladet sætter Pris paa?

Anledningen til disse Linier er som sagt en Artikel fra 19. Sept. Den hed »flere Slags Diktatur« og handlede om Argentina, nærmere bestemt om Perons Diktatur contra den katolske Kirkes i Torpes Øjne ikke mindre ækle Diktatur. Artiklen unddrager sig Referat, da den savner enhver Disposi-

tion. Men et Par Strøtanker karakteriserer ogsaa godt nok. Det kan ikke siges, at vi ved at plukke dem ud, løsriv dem fra deres Sammenhæng, for Artiklen savner ethvert andet Sammenhæng end den, at Injurierne er hentet fra samme Tønde.

»Den katolske kirke låler ikke ved sin side et diktatur, der ikke vil neje sig for den ... Politisk diktatur passer den katolske kirke fortrinligt, når de er reaktionære ... Lad disse onde kræfter slås ... De er lige kønne ... Don Camillo-bøgerne ... har ... desværre ... bidraget til i visse kredse at popularisere det katolske præsteskab og den katolske kirke ... men ... ethvert diktatur er af det onde ... Man sætter ølse for eller ølse bag ... diktaturet beholder dog sin smag«.

Ind imellem disse Citater lykkes det Redaktør Torpe at naa at faa beskyldt Kirken for Francos Fængsler, Hitlers Magtovertagelse o.s.v.

Personligt har vi en Uvilje mod Diktaturer, som næppe er mindre end Torpes. Vi er ogsaa meget glade for det frie Ord, men har altid forstaaet det saaledes, at der til Friheden hørte tilsvarende Pligter. Den frie Skribent burde kvittere for Frihedens Gode ved at forstaa sit Ansvar og paalægge sig Hensyntagen til Objektivitet og Sømmelighed. Man misforstaar vist Friheden, hvis man opfatter den blot som »frit Slag«.

Men maaske Redaktør Torpe tror, at det er rigtigt, hvad han skriver. Det er svært at anlægge et saadant Synspunkt, i Betragtning af den Sum af Urigtigheder, han faar samlet sammen i en Spalte. Men der er jo Mennesker, som ved saa daarlig Besked og selv formener, at de er vældig godt med.

I saa Fald kan vi betro Redaktøren, der er særlig landbrugskyndig, at om han virkelig vil finde Gehør for sine Paastande, skal han ikke skrive i »Aftenbladet«, men søge meget, meget længere ud paa Landet, end hvor han plejer at færdes. Maaske der findes en uhyre afsides Torp, hvor man gerne vil tro sligt.

Østens Ungdom spejder stadig mod Vesterledet - Missionerne staar stadig overfor store Opgaver. (Se inde i Bladet: »Maa Kirken give op i Asien?«)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-ARTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillær

11. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister

H. C. RIDDESBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Maa Kirken give op i Asien?

De alvorlige Slag, der i de senere Aar er blevet tilføjet den katolske Missionsvirksomhed i de kommunistisk besatte Dele af Østasien, har — i Forbindelse med de skærpede Indrejsbestemmelser i hvert Fald i fire af disse Lande — paa sine Steder givet den Tanke Vind i Sejlene, at de europæiske Missionærer en skønne Dag vil blive arbejdsløse, og at det efterhaanden vil være formaalsløst at søge at hverve Missionærer i Europa og Amerika til en Gerning i Østen. Man glemmer dermed tilsyneladende helt og holdent, at Kirkens Ledelse for nogle ganske faa Aar siden rettede en indtrængende Appel til samtlige Ordener og Kongregationer Verden over om al Hjælp og Støtte til Missionen i Japan, der idag — i Modsætning til Aarene før Krigen — frembyder saa uanede Muligheder. Ganske vist er Katolikernes Antal i Japan kun lille, men den rent procentvise Vækst i de senere Aar, har bevirket, at Japan er rykket frem foran Missionerne i Belgisk Kongo, hvis Vækst har vakt Opmærksomhed og Beundring over hele den katolske Verden. Japan indtager en Nøglestilling i det fjerne Østen, og Japan er i Øjeblikket i Stand til at tage imod ubegrænsede Missionskræfter saafremt disse har faaet en tilstrækkelig Uddannelse. Ogsaa i Syd-Korea, paa Formosa, i Malaya og i den nære Orient er der et stort Behov for katolske Missionærer fra Europa og Amerika, og Nepal har i de sidste Aar aabnet Skrankerne for katolske Missionsinstitutioner efter at have været lukket i to hundrede Aar. Man maa i denne Forbindelse ikke glemme Philippinerne, hvis Regering ganske vist har haft Tendens til at vilde lægge Opholdsskat paa fremmede Missionærer, men som hverken kan eller vil lukke for Alvor for Vestens Missionærer, eftersom man ikke kan undvære disses Indsats i Landets Skole- og Socialvæsen.

Sydvietnam kan man lade ude af Betragtning som Følge af den svæ-

vende politiske Situation, men det kan dog lige nævnes, at den vietnamesiske Flygtningebiskop, som Rom for kort Tid siden udnævnte, indtrængende har henstillet til saavel Gæstlighed som Lægfolk i den vestlige Verden at medvirke ved Landets religiøse-sociale Konsolidering og det trods den Kendsgerning, at den nationalistiske Bølge, der drager hen over Landet, har medført en vis »fremmed Stemning« mellem franske Missionærer og de vietnamesiske Præster. Sydvietnam

staar stadig aabent mod Vest for religiøse Interesser, omend den ulyksalige Politik har kastet en Skygge over de vietnamesiske Katolikkers Forhold ikke blot til den tidligere Kolonimagt, men ogsaa til de Missionskræfter, der har fransk Pas. De alvorlige Tab, som Missionærerne har lidt i de af Kommunerne besatte Omraader, maa imidlertid ingenlunde bagatelliseres, idet de aldeles ikke opvejes af de tilbageblevne Missionsudsigter. Men man maa paa det kraftigste imødegaa den Opfattelse, at Asiens Porte skulde være definitivt lukkede for enhver Missionsvirksomhed. Den almene Verdensud-

18. Søndag efter Pinse

2. Oktober 1955

HVORDAN BEDER DU DIN ROSENKRANS?

Af alle andagtsøvelser til ære for den velsignede Jomfru og Gudsmoder Maria er Rosenkransbønnen den, som vor hellige Kirke har anbefalet sine børn mest. Leo XIII skrev en hel række encyklikaer om den. Pius XI og XII har opfordret til hyppig brug af denne hyldet og henvendelse til vor himmelske moder. Deres formaninger var ikke forgæves. Rosenkransbønnen er en meget yndet andagt i folkets brede lag. Det slog mig både under den første og anden verdenskrig at se, hvor ivrige soldater så vel som flygtninge var for at få en ny Rosenkrans, når de havde mistet deres gamle.

Det var i den tidlige middelalder, at denne form for bøn blev indført. Oprindeligt var meningen den, at gæstlighedens timebønner skulle forenkles først for lægbrødrene i munkeklostrene og så for lægfolket, der gerne ville være med i Kirkens daglige bøn. Hver Davidssalme af de 150 blev erstattet med et »Hil dig, Maria«. Derfor består den fuldstændige Rosenkrans af 150 Ave Maria. At man samtidig med den mundtlige bøn også skulle holde betragtning over Kristi liv, lidelse og herliggørelse, står også i forbindelse med præsterens breviarbøn. Denne liturgiske bøn i Kirken skal jo ikke blot nedkalde Guds velsignelse over dagen og dens arbejde, men også minde om Frelserens mysterier og danne rammen om den hellige messe. Messen og breviaret hører sammen.

Da Rosenkransen er så let og enkel, blev den en meget yndet folkelig bøn. Da betragtningen af Herrens mysterier giver den en vis mystisk kraft, blev den en værdifuld bønnens skole. Da de samme tekster gentager sig, blev den navnlig en bøn i nødens timer.

Når vi nu den første søndag i oktober fejrer Rosenkransfesten, vil vi gøre os det klart igen, med hvilket sindelag vi skal forrette denne bøn. Først og fremmest bør vi sige til os selv, at Maria er vor moder, og at hun elsker os med en moders kærlighed. Denne tanke bør fylde os med tillid og glæde. Trænger vi til noget, er vi i nød eller i trængsler og prøvelser, lad os da altid straks tage vor tilflugt til Rosenkransdronningen, således som vore forfædre gjorde. Hun iler os så imøde og lader ikke længe vente på sig, hvis bare vi kommer til hende, som børn gør, nemlig ligefremme, oprigtige og fulde af tillid. Er vi således overfor vor himmelske moder, behandler hun til gengæld os som sine børn og viser os sit moderhjertes ømhed. Giver vi hende alt, hvad vort indre kan give, så giver hun som svar os del i sine egne himmelske skatte.

Men lad os også, når vi beder rosenkransen, huske, at den saligste Jomfru under denne bøn stadig henviser os til sin Søn og hans livs gerning. Det er, som om hun sagde til os de samme ord, som hun henvendte til tjenerne på brylluppet i Kana: »Gør, hvad han siger jer.« Kristi lære, hans eksempel og hans løfter har det formål, at vi skal forherlige Gud Fader i himlen og forskaffe os selv hans nådes rigdomme. Overvej derfor med opmærksomhed, hvad Kristi livs mysterier vil belære dig om. Bevar med trofasthed i dit hjerte, hvad du således ser og hører. På denne måde lægger du stadig mere mærke til, hvor stor afstanden er mellem dig og ham, mellem din dyd og hans, og du føler trang til at komme ham nærmere, at følge ham efter, så godt du formår, og at blive ligedannet med Guds Søns billede, hvad jo alle kristne er kaldede til (Ro. 8, 29). Og selv om afstanden mellem dig og ham altid vil være uendelig stor, fordi han er den uendelige store Gud og vi kun hans skrøbelige skabninger, så skal du dog forsøge at nå så højt i den åndelige udvikling og modning, som han selv giver dig lov dertil.

Det var nu den måde, hvorpå Rosenkransen skal bedes, og det var de goder, som den forskaffer os. Jeg beder dig sætte dig ind i forfædrenes ånd og overtage den som arv, for at du så kan give den uskadt videre til det næste slægtled.

Fr. Küpferle S.J.

Den første »gule« Kardinal, Ærkebiskop Tomas Tien Ken-sin af Peking, har selv været Vajsenhusrædgiver i en katolsk Missionsstation

Mariakongregationernes

Fællesandagt

i Stor-København finder i Aar Sted Søndag 9. Oktober Kl. 19,30 i St. Ansgars Kirke i Bredgade. — Nærmere Meddelelse om Andagten findes paa Kalendersiden her i Bladet.

C. D.

**Kirken holder
gudstjeneste**

I Apostlenes Gerninger læser vi om de første kristne: »Dagligt blev de ved at komme sammen i templet, brød brødet i de forskellige huse og holdt måltid med glæde og hjertets enfold. De lovpriiste Gud og var velset af hele befolkningen« (Ap. G. 2, 46—47).

*

Gudstjenesten er Kirkens helligste opgave. I gudstjenesten lover og priser Kirken Gud, takker ham for hans godhed, yder sone for synderne og beder ham om hans gaver. Den bedste gudstjeneste er højtideligholdelsen af den hellige Eukaristi.

Når vi er samlet til gudstjeneste, er Kristus midt iblandt os. Han er vor ypperstepræste; præsten

vikling samt de politiske Forholds Mangleartethed giver os tværtimod Løfte om, at der vil aabne sig ny Døre, hvor andre lukkes i, og at Missionæren stadig vil kunne være de indfødte Kirker til uvurderlig Gavn, ikke mindst naar han kommer som Specialist paa forskellige Omraader. Og vilde det for den Sags Skyld være nogen Skade til, om Asiens unge Kirke nu blev stillet overfor den uundgaelige Opgave at skulle tage Missionen i sine egne Hænder paa eget Ansvar og selv søge at finde frem til en Løsning paa

hvordan man bedst forliger de asiatiske Kulturer med Kristendommen? Er det maaske ikke den selvsamme Linie, som Kirken stedse har fulgt i sin Missionspolitik, naar den skulde løse Missionsproblemer? I hvert Fald vil hele Kirken stadig staa som medansvarlig for Missionernes videre Fremtid i Asien, medens de unge Missionskirker staa overfor store og alvorlige Opgaver nu, da de skal videreføre Missionsarbejdet fortrinsvis med egne Folk og egne Midler.

Omkring

Den ny tyske Katekismus

Den ny — med Forventning og Interesse imødeset — tyske katolske Katekismus foreligger nu, og vi bragte for fjorten Dage siden en udførlig Omtale af den værdifulde Bog. Den ny Katekismus er Resultatet af et aarelangt, intensivt Arbejde, og den adskiller sig fra tidligere Katekismer derved, at den ikke lægger Hovedvægten paa Spørgsmaal og Svar, men derimod lader Guds Ord, Overleveringen og Kirkens levende Liv tale. Den tilsigter ikke at bibringe en altomfattende Viden i Ord, men derimod en aandelig Forstaaelse, der sætter den opvoksende Generation i Stand til at

leve Troen — og efter Troen — i en afkristnet Verden. Side om Side med selve »Katholischer Katechismus der Bistümer Deutschlands« har Herders Forlag ogsaa udsendt en Vejledning til Bogen, beregnet for dem, der faar det krævende Job at undervise efter Bogen. »Einführung in den neuen Katechismus« — der for Læreren er faktisk ligesaa nødvendig som selve Katekismen — indeholder de Foredrag, hvormed man ved de kateketiske Kurser i München i Aar forelagde den ny Katekismus.

Vi bringer hoeslaaende en Prøve fra den ny Katekismus.

ORIENTERING

BAG JERNTÆPPE . 3

Forfølgelsen af Kirken
i Ungarn

Umiddelbart før Konferencen i Genève aabnedes, meddelte Radio Budapest (25. Juli 1955), at det ungarske Justitsministerium havde løsladt den ungarske Primas, Kardinal Mindszenty under Hensyn til hans Helbredstilstand samt hans Alder. Det meddeltes endvidere, at Kardinalen vilde tage Ophold i et »kirkeligt Hus«, der vilde blive udvalgt af den ungarske Bispekonference. Tidspunktet for Udsendelsen af denne Meddelelse lod alt for tydeligt Sammenhængen med Genève skinne igennem til, at man i denne Forholdsregel turde se en Begyndelse til Afvikling af Kirkekampen. Men hvorom alting er, saa har alle Bestræbelser for at komme i Forbindelse med Kardinal Mindszenty eller blot at faa opklaret hans Opholdssted hidindtil været helt forgæves. Sandsynligvis har han blot ombyttet Fængselsopholdet med en Art Husarrest. Han er i hvert Fald ikke fri, endnu mindre rehabiliteret og slet ikke gendansat i sit Embede. De østlige Presseorganer omtalte ham udtrykkelig som den »tidligere Kardinal«.

I Rom har man imidlertid med en

vis Tilfredshed modtaget Meddelelse fra Budapest, idet man har ment at maatte tyde den saaledes, at der maaske er blevet lettet lidt paa Kardinalens Skæbne, men Efterretningen fremkaldte hverken Overraskelse end sigende en ubegrundet Optimisme. »Osservatore Romano« benyttede tværtimod Lejligheden til at erindre om alle de Kendsgerninger, hvorunder Kirken i Ungarn stadig lider.

Kort Tid forinden Meddelelsen udsendtes, havde det hellige Officium placeret to katolske ungarske Tidsskrifter paa Index, nemlig »A Kereszt« (Korset) og »Bulletin Catholique Hongrois«. Dette Skridt motiveredes med, at begge de indicerede Tidsskrifter arbejdede paa at give det Indtryk, at Katolikkerne i Ungarn lever i den bedste Forstaaelse med Kommunismen, samt at Kirken i Ungarn nyder fuld Frihed. Et lignende Forbud har ogsaa ramt polske og czechoslovakiske katolske Blade. Den hellige Stol har dermed villet afvise — og det med Eftertryk — de »fremskridtsvenlige« Katolikkers Forsøg paa at faa den fri Verden til at tro, at Kirken vil kunne af finde sig med Kommunismens kirke- og religionspolitiske System. Men Forfølgelsen af Kirken er imidlertid ikke blevet skærpet i Aarets Løb.

System- og Regeringsskiftet i Ungarn i Aar — hvilket den »mod højre afvegne« Ministerpræsident Imre Nagy faldt som Offer for — gav Anledning til Bekymring for, at Kirkefølgelsen

nu ogsaa vil blive neddysset. I de første Maaneder under den ny Regering Andrés Hegedüs er Situationen for Kirken imidlertid ikke blevet kendelig forværret. Ganske vist holdt den almægtige Partisekretær Matyas Rákosi i Juni i Budapest en Tale til den ungarske Ungdom, hvori hen højtlydt beklagede den »klerikale Reaktions voksende Indflydelse« paa Landet, i Skolerne og endog paa Universiteterne samt advarede Ungdommen mod de »reaktionære Præster«, som »ophidser Ungdommen imod Arbejderklassen, endda mod vort elskede Fædreland« og som udelukkende benytter deres Indflydelse blandt Ungdommen til at fremme Splittelsen indenfor Nationen. Der laa i denne Tale ikke blot en Trusel men tillige ogsaa en Henviisning til, hvor labil den kirkelige Situation i Virkeligheden er.

I Øjeblikket er Situationen den, at katolske Børn — saafremt Forældrene ønsker det — kan deltage i Religionsundervisningen, der gives i Skolen en Time om Ugen. Ogsaa de i Henhold til Overenskomsten med Kirken bibeholdt faa højere katolske Skoler, der ledes af henholdsvis Benediktinere, Franciskanere og Piarister, eksisterer stadig. Ogsaa Præsteseminarierne fungerer saa nogenlunde uforstyrret. Og i den lovpåligte Undervisning om den marxistiske Samfundslære er der stadig Mulighed for Læreren for at udøve en vis Kritik. Søngeøjstigheden maa derimod være yderst varsomme

ved alteret er kun hans stedfortræder. — Fordi Kristus er vor ypperstepræst, beder og ofrer vi »ved Jesus Kristus, vor Herre«.

I Kirkens gudstjeneste opfyldes vi af himmelsk nåde. I Kirkens bøn nedbedes der også lys og nåde til de mennesker, som ikke tillører Kirken.

De troende skal være med til at fejre gudstjenesten, idet de beder med og ofrer med. Ved dåben er de blevet kaldet dertil og egnet til det. Jo mere fuldkomment de enkelte mennesker tager del i gudstjenesten, des mere bliver Gud forherliget, og des mere nåde modtager alle da fra ham.

Besvar disse spørgsmål: 1. Hvad foretager Kirken sig i gudstjenesten? 2. Hvorledes skal de troende tage del i gudstjenesten? 3. Gennem hvem beder Kirken til Gud? 4. Hvad modtager vi i gudstjenesten?

100. Hvad er Kirkens helligste opgave?

Kirkens helligste opgave er gudstjenesten.

Leveregul: Jeg vil ivrigt tage del i vor menigheds gudstjeneste. — Jeg vil tage en bønnebog med ved gudstjenesten.

Guds ord: »I er en udvalgt slægt, et kongeligt præstedømme, et helligt folk, et folk erhvervet til ejendom; I skal forkynde hans berømmelige gerninger, som kaldte jer ud af mørket til sit vidunderlige lys« (I Petr. 2, 9).

Pavernes forkyndelse: »De troende skal ikke være fremmede og stumme tilskuere, men skal gribes af den hellige liturgis skønhed og på den måde følge med i de hellige handlinger og løfte deres røst i vekselsang med præsten og koret.« (Pius XI).

Procession og valfarter: På bestemte dage, f. eks. bededagene og Kristi Legems fest, drager vi gennem gaderne og ud langs markerne for at bekende vor tro offentligt, for i fællesskab at lovprise Gud og for at nedbede hans velsignelse. En sådan vandring kalder vi en procession. Lige fra de ældste tider drog de troende på pilgrimsfærd til de hellige steder, f. eks. til Rom eller Jerusalem eller til andre steder, hvor Gud på sær-

lig synlig måde har hørt de troendes bøn (Nådesteder). De foretog valfarter.

Opgaver til besvarelse: 1. Hvilke slags gudstjenester kender du? 2. Hvilken opgave i gudstjenesten har a) præsten, b) ministranterne, c) forbederen, d) sangerne, e) organisten, f) menigheden? 3. Hvad skal menigheden foretage sig a) ved evangeliet, b) ved Dominus vobiscum, c) når der bedes for, d) når der synges, e) når præsten synger Præfation og Fader vor? 4. Tegn de hellige kar, messeklæderne og andre ting, som bruges ved gudstjenesten.

Smaa Smil

Den tyske Forbundskansler Adenauer ynder at benytte sin sparsomme Fritid til lange, ensomme Spadsereure. I den Anledning spurgte en Journalist ham for nylig: »Er det dog ikke forbundet med en vis Risiko for Dem, Hr. Forbundskansler, at færdes saa alene?« Og Svaret kom tørt: »Ved De hvad, jeg tror jeg er ude over den Alder«.

*

»To Ting sætter jeg højere end noget andet i Verden«, sagde Winston Churchill engang til Sir Stafford Cripps, »nemlig Vor Herre og Underhuset!« — »Gud give, at De saa vil behandle ham pænere end Underhuset!«, lød Svaret.

og stadig passe nøje paa ikke at fremsætte Udtalelser, der kan opfattes som Kritik, men der lægges denne i Almindelighed ikke Hindringer i Vejen i Sjaelesøgerarbejdet, forsaavidt dette udføres indenfor de givne Rammer. Antallet af Præster i Sjaelesorgen er imidlertid meget begrænset i Henhold til Overenskomsten. De øvrige Præster — og da især Medlemmerne af de opløste Ordenssamfund — udfører et erhvervmæssigt Arbejde og maa ikke offentligt udføre præstelige Funktioner. Ordenssøstrene arbejder til dels som verdslige Sygeplejersker paa offentlige Hospitaer. Biskopperne er underkastet Censur, og deres Generalvikarer er indsat af Regeringen.

Paa den ungarske Folkerepubliks Budget er der for Tiden afsat 61 Millioner Forint til Understøttelse af de statsansatte Kirkesamfund. Dette Beløb opfylder den Overenskomst mellem Staten og Kirkerne, der regnes med en Overgangstid paa 20 Aar til den fuldstændige Adskillelse. Subventionen nedsættes 25 % hvert femte Aar. Adskillelsen indtræder definitivt 1970.

I Anledning af Østmagternes Forsvarsoverenskomst i Warszawa bragte Radio Budapest en Tale i Parlamentet af Præsten Beresztozy, som betegner sig selv som »ærkebiskoppelig Vikar for Budapest«. Ifølge Meddelelser skal han have udtalt: »Paa mine gejstlige Kollegers Vegne indenfor Fredsbevægelsen maa jeg slaa fast: Dersom no-

gen løfter Haanden mod os eller vore Venner, vil vi gøre alt, hvad der staar i vor Magt for at forsvare vore Positioner. Fred, Frihed og Selvforsvar er Begreber, der er i Overensstemmelse ikke blot med den katolske Morallære men tillige ogsaa med vore nationale Forpligtelser og Ansvar samt vort internationale Standpunkt. Eftersom Warszawa-Overenskomsten er ensbetydende med disse tre Begrebers Personificering, saa er jeg af ganske Hjerter gaet ind for Ratificeringen af denne Overenskomst«. En tilsvarende Erklæring er blevet afgivet af den reformerte Biskop Peter, der ligeledes er Medlem af Parlamentet.

En af Lærerne ved Partilederskolen, Elenor Balogh, klarlagde fornylig — ifølge en Meddelelse til KNA — de ungarske kommunistiske Maal med Hensyn til Religion og Kirke med følgende Udtalelse: I Overensstemmelse med marxistiske Principper kan man ikke overlade Partimedlemmerne selv at træffe Afgørelse om deres Religion, saaledes som man er tilbøjelig til fejlagtigt at mene indenfor de mange Partiorganisationer. »Vort Parti maa i Principet være en erklæret Fjende af Religionen. Partiet kæmper med ideologiske Vaaben mod enhver Form for religiøs Indflydelse ikke blot blandt Partimedlemmerne men ogsaa blandt Masserne udenfor Partiet. Religion og Marxisme kan principielt aldrig indgaa Ægteskab med hinanden.

Balogh konstaterer endvidere, at

mange Kommunistere ikke har sluppet deres religiøse Indstilling. De maa derfor uophødelig ønskes for derved at komme til den rette ideologiske Enhed. Religionen maa bekæmpes »paa to Fronter«: Den ene er Troen selv, den anden har sin Rod i Troens sociale Principper eller rettere i den Oustændighed, at den borgerlige Indstilling ikke har fulgt med Tiden.

Mange Partimedlemmer har ikke ført denne Kamp med tilstrækkelig Styrke eller endog med helt forkerte Midler. Manglende Kendskab til den dialektiske Materialisme, opportunistisk Indstilling, Magelighed eller Undervurdering af Teorier kan være Aarsag hertil. Kampen maa føres ideologisk. Voldshandlinger skader nemlig »vort Forhold til Masserne«. Men den maa føres systematisk. Arbejderne vil først efter megen Tøven, under Konflikter og efter at de har lært en hel Del og erfaret en hel Del være i Stand til at sige sig løs fra Troen. Man maa have Taalmodighed. Den, der mener, at han skal angribe eller krænke troende Arbejdere eller simpelthen latterliggøre Religionen, han tager ganske fejl og skader den dialektiske Materialismes Sag. Derimod maa man ikke tage Hensyn til den klerikale Reaktion. Den er og bliver og maa betragtes som »vort Folks argeste Fjende«, naar lige undtages de Præster, der »ærligt og redeligt er rede til at samarbejde med vort System«.

H. K.

Ikke „Udvalg“ - men Handling!

Efter Indbydelse af »Institut Français« besøger den for sin store sociale indsats i Dagens Frankrig kendte Abbé Pierre København i den kommende Uge og taler ved et offentligt Møde i Studenterforeningen 4. Oktober. — Nedenfor giver vor Korrespondent en Skildring af sit første Møde med Abbé'en.

En mager, knapt nok middelhøj, let foroverbøjet Skikkelse, med et blegt Ansigt, mørkt Skæg, et lysende, mildt Ansigtsudtryk — det var det første Indtryk af de fattige og hjemløses Fader, Abbé Pierre, hvis Navn i Løbet af faa Maanedes fra at være et ukendt Begreb naaede frem til Verdenspresens Forsider og kom frem i Radio og Fjernsyn udover Europa og Amerika.

Den spinkle Skikkelse, der sidder foran mig, og hvis Ansigt i Teint og Form minder mig saa paafaldende om et af El Greco's »Hoveder«, er Søn af en velhavende Klædefabrikant i Lyon. Som ung Mand rejste han rundt i Italien, og her strejfedes han en skønne Dag omkring i Assisi til langt ud paa Natten — med det Resultat, at han ved Morgengry havde truffet den Beslutning, at ville følge den hellige Frans efter og blive Munk. Inden han gik i Kloster, fordelte han sin fædrene Arvelod til de fattige, men efter en kort Tids Forløb maatte han af Helbredshensyn opgave Klosterlivet. Han blev dog Præst og kom til Grenoble, og der kom han ind i Modstandsbevægelsen. Efter Krigen blev han valgt ind i Nationalforsamlingen som Repræsentant for MRP. Han slog sig ned i Neuilly-Plaisance — en af Paris' fattigste Forstæder — hvor han for en billig Penge lejede et stort gammelt, men meget forfaldent Hus. Det viste sig snart, at ikke et eneste Rum i Huset var »vandtæt«, og naar han kom hjem fra Nationalforsamlingen, gav han sig i Lag med at reparere og udbedre Skaderne. Til syvende og sidst var der et Par beboelige Rum i Huset — men saa stod der en skønne Dag — det var i Slutningen af 1949 — en Landstryger foran hans Dør, en løsladt Straffefange, der havde 20 Aar paa Bagen i Cayenne som Bod for et Mord. Præsten spurgte ham imidlertid ikke om, hvor han kom fra, men tog ham inden Døre, og de to boede nu sammen, arbejdede sammen, delte deres beskedne Maaltider og hjælp hinanden med at udbedre Huset. Snart kom der flere til: Flygtninge, Arbejdsløse, Hjemløse, Selvmordskandidater — og paa denne Maade opstod Institutionen »Emmaus-Brødrene«. Der gik atter et Par Aar, og saa stod der en Barak ved Siden af Huset. Tyve Mænd levede hver af deres Hænders Arbejde og Abbéens Diæter. En Dag i 1951 fandt den paa dette Tidspunkt niogtrediveaarige

Præst i Nærheden af Huset en Familie, en Fabrikarbejder med Kone og et Barn samt et i Vente, de havde slaaet sig ned bag en Hæk, hvorover de havde spændt et Sejldug. De levede her i Slud og Kulde; Abbé'en tog dem med sig hjem, endskønt hver Centimeter i hans Hus allerede var optaget. De fik Plads i det lille Kapel, der hørte til Huset, og Emmaus-Brødrene gik i Gang med at opføre et beskedent Hjem til de tre, der snart var fire. Og som det altid vil gaa i slige Tilfælde, saa bredte Ringene sig om hans Hjælp til de fattigste Medlemmer i Samfundet — det rygtedes i disse Kredse, at der i Nærheden af Verdensbyen Paris fandtes en Præst, der byggede Huse til de fattige. Og de kom strømmende til fra nær og fjern — hele Familier, til Fods, paa Cykler og med deres kummerlige Habengut paa hjemmelavede Vogne. Abbé Pierre erhvervede en større Grund, opkøbte gamle Jernbanevogne, udrangerede Omnibusser, Biler uden Motorer, og byggede ved Hjælp af sine Folk det hele om til Menneskeboliger. — »Blikdaase-Byen« hed det i Folkemunde — og det næste var en Skrivelse fra det offentlige med et Forbud mod dette ulovlige Byggeri. Dette gjorde Abbé Pierre til »Revolu-

tionær«. Han rettede en flammende Anklage mod Samfundet — mod dem, der »sidder i Regeringerne, beklæder Embederne eller varetager Institutionerne, de indflydelsesrige og mægtige«, i Modsætning til dem, der staar udenfor. »Blandt de fattige vokser og modnes mere og mere en Erkendelse af, at de mægtige er lige saa blodløse som deres Institutioner, og alle disse Institutioner staar under den manglende Fornuftens, under Dumhedens Forhandling. Hænder det en sjældent Gang, at en af de fattige og undertryk-

Abbé Pierre blandt nogle af sine Pensionærer

Leonie Martins „lille vej“

af O. S. B.

Den hellige Therese af Jesusbarnet havde fire søstre. Tre af dem indtrådte i Karmel i Lisieux, nemlig Marie, Pauline og Céline, medens den fjerde, Leonie, fandt optagelse hos Salesianerinderne i Caen. Denne sidstnævnte søster omtales næsten ikke i den hellige Thereses levnedsskildringer. Hvorledes kan det forklares?

Vi ved idag, at Leonie var det store smertensbarn i den ellers så harmoniske familie Martin: hun var noget tilbage i både legemlig og åndelig henseende og havde en vanskelig karakter. Faderen kunne finde ærefulde benævnelser til alle sine øvrige døtre: Marie kaldte han sin diamant, Pauline sin perle, Celine den tapre, Therese den lille dronning; men sin tredje datter omtalte han kun som »vor stakkels, kære Leonie«. Barnet var fra naturens hånd ikke særlig kønt, det havde også en meget svagelig konstitution, og der til kom snart en række sygdomme: et alvorligt tilfælde af mæslinger med kramper, kronisk kighoste, hyppig migræne og desuden et giftigt ekzem over hele legemet. Moderen anså det for et under, at pigen slap levende igennem sygdommene og lærte at gå.

Senere fik forældrene også andre

bekymringer. I modsætning til sine begavede og kvikke søstre var Leonie en sinke. Det påstås, at Therese — som rigtignok også var meget intelligent — kunne som 13-årig mere end den 23-årige Leonie. Hvad der imidlertid udgjorde det største kors for forældrene, var barnets vanskelige, ja, direkte ondskabsfulde karakter. Hun har muligvis haft visse medfødte, dårlige anlæg hertil, og de mange børnesygdomme og den mangelfulde åndelige udvikling har også haft en dårlig indflydelse på hende. Pigen følte, at hun ikke stod på højde med sine søskende; man lagde mindre mærke til hende og roste hende mindre, ofte måtte hun tværtimod irettesættes. Hun ville gælde for lige så meget som de andre, men formåede ikke at hævde sig. Så dannede der sig mindreværds-komplekser. I mange breve har fru Martin beklaget sig over, at Leonie var så forfærdelig selvrådig, ja ligefrem genstridig. Pålagde man hende noget, så gjorde hun det modsatte. Altid var hun urolig, altid adspredt, hun var lunefuld og tilmed indesluttet.

Den kloge fru Martin, som allerede uden vanskelighed havde opdraget to børn, var rådvild over for det tredje. Hvis hun brugte tvang, blev barnet trodsigt, over for formaninger var det døvt, og kærlig behandling syntes ikke at gøre indtryk på det. Sjældent havde det et godt øjeblik, sjældent viste det

te stiger op og naar frem til en Post indenfor en saadan Institution, saa glemmer han saa godt som automatisk sin tidligere Tilværelse og gør sig meddelagtig i Dumheden. Og jeg siger aabent og ærligt, at ogsaa indenfor de kirkelige Institutioner florerer den ærgeste Dumhed. Saadan er det — — — Og man maa gaa paa dem, man maa vække dem, man maa ikke lade dem faa Ro. Alle Institutioner og de der ansatte er afhængige af vor Civilisations Økonomi — — og overalt sluger Administrationen til Udvalg og Underudvalg langt den største Del af Pengene, der indgaar, medens der kun bliver en Rest tilbage til de egentlige Formaal, og denne Rest glider indenfor det offentlige Byggeri næsten udelukkende i Lejekaserner i Stedet for i virkelige Boliger og Hjem — — — Og det, som han stillede Krav om, det tog han selv fat paa. I 1951 maatte han opgave sit Mandat i Nationalforsamlingen eftersom hans Parti søgte Veje, som han ikke sympatiserede med. Og dermed faldt de Diæter bort, der hidtil havde dannet det økonomiske Grundlag for hele Emmaus-Foretagendet. Men han fandt nye Veje. Flere Grupper af hans Emmaus-Folk sluttede sig til Paris' Kludsamlere og samlede Affald fra Storbyen, Dag efter Dag, Nat efter Nat. Affaldet blev sorteret og solgt. Til at begynde med samlede man med Sække, idag foregaar det pr. Bil. En Dag læste Abbé Pierre en Annonce fra en Radiostation, der udlovede Pengepræmier for Deltagelse i et »Hvem-ved-hvad«-Program. Han meldte sig, og det første rigtige Svar bragte ham 250 Frcs. Han fortsatte og

drog hjem med 256.000 Frcs., der hjalp med til at udvide Kludhandelen. Der oprettedes et Værksted, hvor man istandsatte udrangerede Cykler — ligesaa Ure, Barnevogne o.s.v.

Og Abbé Pierre fik en Arkitekt til Hjælp. Man gav sig i Lag med at fremskille Seriebyggeri efter Enhedsprincippet. Fremstillingsomkostningerne blev paa 700.000 Frcs. pr. Hus og den maanedlige Leje ca. 1500 Frcs. I Slutningen af 1953 indsendte han til Regeringen en Plan med et Byggeprogram til ca. 100 Milliarder Francs — uheldigvis kom Afslaget fra Regeringen samtidig med, at et tre Maaneders Barn døde i Nærheden af Neuilly-Plaisance — frosset ihjel om Natten, medens det laa mellem Faderen og Moderen, der ikke havde andet »Hjem« end Gulvet i en Lastvogn. Abbé Pierre skrev et aabent Brev til Maurice Lemaire, der var Minister for Genopbygningen, og »Figaro« trykte Brevet næste Dag. Brevet indeholdt en Opfordring til Ministeren til personlig at komme til Stede ved Barnets Begravelse — et Barn, der var blevet et et uskyldigt Offer for det offentliges Svigten! Og Ministeren kom — og kort efter vedtoges et Nødbyggeri, der langt oversteg de Planer, som Abbé Pierre havde faaet Afslag paa.

Indtil Udgangen af 1954 havde Emmausbrødrene i Paris opført omkring 3000 Boliger, og Ideen blev taget op andre Steder i Frankrig.

»Det er ikke Velgørenhed, det kommer an paa«, sagde Abbé Pierre. »Det gælder om, ikke bare at yde disse lykkelige et Eksistensminimum; vi maa give dem noget at leve for paany«. Det

I korte Træk -

Verdens ældste katolske Biskop, Erkebiskop Michael Fogarty Killaloe (Irland) fylder 12. Oktober 96 Aar. Han fejrede sidste Aar sit »gyldne« Bispejubelæum (KNA).

Efter Ordre fra de kommunistiske

Myndigheder er Katedralen i Parenzo ved Pola i Jugoslavien i Begyndelsen af September blevet omdannet til Nationalmuseum efter at den stedlige Biskop havde faaet Ordre til ikke længere at benytte Kirken til Gudstjenester (KNA).

Under sin Tysklandsrejse har Kardinal Valeri ogsaa aflagt Besøg i Berlins Østsektor, hvor han bl. a. har besøgt St. Hedvigskatedralen (KNA).

gælder om at realisere Antoine de Saint-Exupéry's Ord: »Enhver maa give sig hen for alle, og alle maa staa sammen for at hjælpe den enkelte«. Paa Spørgsmaalet om, hvordan Kirken stiller sig til hans Værk, svarer han, at der baade er Vanskeligheder og Hjælp at møde, og han nævner i denne Sammenhæng, hvordan han for nogen Tid siden fremsatte Planer til Bekæmpelse af den sociale Elendighed i hele Europa overfor en Forsamling af højere kirkelige og verdslige Personer

(sluttes paa Bagsiden)

en smule anger, og det kun forbigående. Moderen kunne kun have tålmodighed, håbe, elske og bede. Og det gjorde den kloge kvinde.

Da Leonie skulle i skole, sendte forældrene hende til et institut, som ledes af Salesianerinderne i Caen. Der havde allerede Marie og Pauline været, og dér havde de en moster, som forstod sig på børneopdragelse. Forsøget mislykkedes imidlertid totalt. Den lille var for lunefuld til at føje sig efter ordningen og alt for lang tid tilbage i sin åndelige udvikling til at kunne følge fællesundervisningen. Alligevel lød mosterens bedømmelse ved afskeden ikke pessimistisk: »Der gemmer sig dog spirer til noget godt i Leonie.« De næste år tilbragte barnet i familien uden at gøre væsentlige fremskridt, bortset fra at helbredstilstanden bedrede sig lidt.

Da hun var 11 år gammel, kom tiden for den første hellige kommunion. Hvor og hvordan skulle man forberede hende til den store dag? Man mente, at det ville være bedst at betro mosteren i Caen denne opgave. Hun gav sig meget af med sin lille søsterdatter og søgte at vinde hendes fortrolighed ved at være hjertensgod imod hende; men efter tre ugers forløb gik det hele alligevel i hårdknude. Så snart Leonie kom sammen med andre børn, tabte hun komplet herredømmet over sig selv, og om opmærksomhed kunne der

slet ikke mere være tale. Altså måtte fru Martin igen afhente sit problem-barn og selv forberede det derhjemme til den første hellige kommunion. Hun hjalp det med at lære katekismus, overtalte det til små ofre og foretog endda en lille valfart med det.

Således blev festen trods alt smuk; men en varig vending til det bedre bragte den ikke. Modsigelseslyst, selvrådighed, lunefuldhed, ustadighed og uopdragenhed viste hun stadig. Og dertil kom endnu ét: alle husets andre døtre var fromme, men Leonie bad kun, når hun ikke kunne slippe udenom det. Dog holdt hun meget af, at man fortalte hende om Jesu liv, og når hun hørte om hans lidelse, fik hun tårer i øjnene.

På denne måde forløb der flere år. Da den ældste søster Marie så kom hjem fra pensionatet, pålagde moderen hende som opgave at tage sig af Leonie. Det var på tide, at fru Martin fik hjælp, for hendes sygdom — brystkræft — forværrede sig mere og mere. Også søsteren i Caen led af en sygdom, som snart skulle føre til døden. På det tidspunkt sagde Leonies moder til den syge: »Så snart du er kommet i Paradis, må du opsoge den allerseligste Jomfru og sige til hende: Sådan et barn som den stakkels Leonie har min søster ikke ønsket sig. Den sag må du gøre god igen.« Den dødssyge klostersisters mente ganske vist, at

man ikke kunne tale således til helgenerne; men hun ville dog gerne påtage sig at udføre beskeden. Mon ikke hun har gjort det? Familien Martin mener det i hvert fald, for i den følgende tid indtrådte der en bedring. Leonie sluttede sig nærmere til moderen, ville altid være hos hende, skænkede hende sin fortrolighed, bekendte begåede fejl og begyndte at overvinde sig selv. Trangen til at holde af andre og trangen til selv at blive elsket vågnede hos hende. Også kærligheden til Kristus blev mere levende.

Til sine søskende havde barnet dog stadig ingen tillid, og det kom ikke godt ud af det med dem. »Gid jeg kunne få lov at blive i live,« sukede moderen. »Min Leonie trænger mere til mig end nogensinde før! Hvad skal der dog blive af hende, når jeg er død?« Hun besluttede at foretage en rejse til Lourdes og tog Leonie med sig. »Hvis den allerseligste Jomfru ikke vil helbrede mig,« skrev den syge engang, »så vil jeg bede hende om at helbrede mit barn, frigøre dets sind og gøre en helgen ud af det.« Vi ved, at moderen ikke genvandt sit helbred i Lourdes. Men barnet helbredtes langsomt; måske kan man også sige: Det blev en helgen.

Efter moderens død i 1877 flyttede familien fra Alençon til Lisieux, til det hus, som vi kender fra »En sjæls

(fortsættes side 485)

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FA.5an 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

Meddelelser fra de lokale klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Fra Astrologiens Overdrev

Moderne Overtro

»Hvor Troen gaar ud, gaar Vantroen ind«, siger et gammelt Ordsprog. Og man behøver i den Forbindelse ikke bare at forestille sig den »mørkeste Middelalder«, thi ogsaa i vore Dage er der — trods Atomer og Fjernsyn — meget »Mørke« til, meget mere end man forestiller sig, og det ikke blot hos mindre kultiverede Mennesker, tværtimod. Selv om man i dannede Kredse i vore Dage sjældent finder Mennesker, der tror paa Hekse, saa findes overalt Folk, der sætter deres Lid til — Stjernerne, som i deres aandelige Rodløshed klamrer sig til Stjernerne, til det lidet, Menneskeheden overhovedet kender til Stjernerne. Det Magiske, det Mystiske bliver saa at sige til en Slags Erstatningsreligion, der er saa meget des sværere at gen-drive, eftersom det til syvende og sidst bliver til en Følelsessag, et »Trosanliggende« for den Slags Mennesker. Og at denne Overtro ikke blot er noget, der flourer i mindre kultiverede Kredse, det bliver man hurtigt klar over, bare man aabner en »B. T.« eller et tilfældigt illustreret Blad, og det behøver endda ikke at være de mest provinsielle Blade, men derimod ofte Blade, hvis Oplag løber op i Hundre-tusinder. — »Verden vil bedrages,« siger det gamle Ord, slet ikke med Urette.

Astrologien er nemlig idag den mest udbredte Form for Overtro. Den har sit Udspring i Menneskets Trang til Ønskedrømme og til at se ind i Fremtiden. Men den er tillige et uhyggeligt

Tegn paa indre Tomhed og sjælelig Nød. Vor Tids Spillelyst — lige fra Lotteri til Tipning — er et Udtryk for det samme, at ville trænge ind i Fremtidens Hemmeligheder og derved at hjælpe lidt paa den blinde Skæbne.

Den saakaldte »videnskabelige« Astrologi — der tilsigter at genopbygge Stjernetydningen og indkorporere den som Hypotese i Videnskaben — adskiller sig imidlertid væsentligt fra den Astrologi, der søges af Manden paa Gaden. Astrologien lærer om de kosmiske Straalers Indvirkning — Stjerner, Sol, Maane og Planeter — og om deres Indflydelse paa Menneskene. Af en Stjernes Stilling ved et Menneskes Fødsel skal man kunne slutte sig til dette Menneskes Livsskæbne. Det er det, man kalder et Horoskop.

Ved en kritisk Vurdering af Astrologiens Regler støder man imidlertid paa et synligt Virvar af symbolske, rationalistiske og moderne videnskabelige Resultater. Det er endvidere idag bevist, at de gamle Folkeslag, Assyri-erne og Babylonierne, havde ganske andre Udlægningsregler end de moderne Astrologer. Og dermed er den Illusion borte, at det med Hensyn til Stjernetydningen drejer sig om en Visdom fra de allerældste Tider og at de astrologiske Regler stammede fra en Tid, da Menneskene endnu var saa knyttet til Naturen, at de saa at sige umiddelbart modtog Stjerneudstraalingerne og faktisk fornam, hvordan »Venus«, »Saturn« eller »Stenbukken« virkede. Det hævdes, at alle Urfolkene — Kineserne, Hinduerne, Ægypterne o.s.v. — ejede fælles Udlægningsregler, men Etnologien viser, at de paa væsentlige Punkter adskilte sig betydeligt fra hverandre i deres Udlægning af Stjernerne. Og dermed er saa ogsaa den anden af Astrologiens væsentligste Teser blevet uholdbar.

Det samme gælder med Hensyn til Horoskopernes Grundelementer: Himmelhvælvet, Dyrekredsene, Planeterne; de er en ren Antagelse og ikke andet end slet og ret en vilkaarlig Sammenfatning af tilfældigt ved Siden af hinanden liggende Stjerner til Orientering paa Himmelhvælvet. Den Store Bjørns Stjerner hører — blot for at tage et Eksempel — til vidt forskellige Stjernekonstellationer; de bevæger sig med Tiden fra hinanden og vil i Løbet af halvtreds Tusind Aar være at finde helt andre Steder.

Kristendommen har fra Begyndelsen af — se blot hvad Paulus skriver i Galaterbrevet (4, 10) — betragtet Stjernetyrkelsen som en Arv fra den hedenske Fortid og som Forræderi mod Forsynslæren. Og naar Kirken idag staar meget skeptisk overfor den saakaldte »videnskabelige« Astrologi, saa gør den det ikke blot for ikke selv at fortabe sig i et forvirret Kaos, men ogsaa af slet og ret pastoral Snusfornuft, nemlig for ikke at støtte Astrologernes sikkert uhyre Skare i deres mørke Gerning, og ikke saaledes at medvirke til at fremme den »astrologisk-kulørte« Litteratur. Det er iøvrigt meget glædeligt at se, at ogsaa den ærlige Protestantisme tager Afstand fra den fra kristen Tænkning emanciperede Astrologi.

A. J.

Nordisk-tysk kontakt

På de forud for pinsestævnet i Lübeck gående arbejdsdage i Hamburg, blev der fra tysk side slået kraftigt til lyd for øgede nordisk-tyske kontakter og givet tilsagn om støtte til sådanne.

Fra dansk side har D.U.K.s nye formand overdraget undertegnede at tilrettelægge et sådant samarbejde, der tænkes ogsaa at nå videre ud end til Tyskland; vi har jo fra middelalderen stolte traditioner, da danske stormænd stod i stadig kontakt med udlandets katolske centre. Hensigten er at sætte grupper og enkeltpersoner i forbindelse med hinanden under studie- og ferieophold her eller i udlandet. Interesserede kan få nærmere oplysninger, især hvis de er villige til at vise udenlandske gæster rundt eller tage dem med hjem i et dansk hjem en aften.

Desværre er der ikke noget samlingssted herhjemme, hvor vi kan mødes med udlændinge i større tal, idet Ømboen i hele ferisesæsonen er optaget af skoler og lejre og i sommer har måttet sige nej til flere udenlandske hold. Imidlertid er der fra privat side åbnet mulighed for et sådant i nærheden af København, idet en lejrbygning ved Greve Strand kan benyttes på meget gunstige vilkår. Dette under forudsætning af, at den ogsaa uden for ferietiden benyttes som weekendlejr.

For at lodde stemningen for et sådant arrangement indbydes der derfor til weekend på »Klinten« ved Greve Strand, 23 km fra København, busstoppested 41, den 15.—16. oktober, alle er uanset de er medlem af en K.U.K. eller ej velkomne, og vi glæder os til at se nogle fra alle egne af Sjælland. Vi regner med at få det til at passe med et tysk gruppebesøg. Overnatning er gratis, men for forplejning erlægges højst kr. 5,— (service og madpakke til lør-

TO NYE BØGER

J. Wolfisberg: Ægteskabet efter katolsk kirkeret

40 s., kr. 4,50.

Forfatteren giver en kort fremstilling af de forskrifter, der tilsammen udgør den nugældende katolske ægteskabsret.

Otto Hansen: Magten

56 s., kr. 8,50.

I et prosa-lyrisk essay, formet som en dagbog fra en jydsk herremand på Valdemar Atterdags tid, bringer forfatteren sine overvejelser om magtens væsen.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

dag aften bedes medbragt. Der er senge og madrasser, men ikke tæpper, så sådanne eller sovepose bedes medbragt sammen med godt humør. Som præst kommer pastor Joseph Völk fra Næstved.

Tilmeldelse senest 12. oktober til Eskild Larsen, »Klinten«, Greve Strand, tlf. Greve 41.

Katolsk musikgruppe

Der er mange musikdyrkere i vor menighed, som hidtil kun har kunnet dyrke deres interesse ved offentlige koncerter eller alene hjemme ved radioen og grammofofonen. Men mange af dem kunne sikkert ønske sig at få lejlighed til at studere musikken bedre og ikke mindst, at det kunne ske i fællesskab med katoliker. De ønsker, at også denne side af deres liv kunne finde sit rette forhold til troen. For at imødekomme dette latente behov har D.U.K. i samarbejde med komponisten pastor Leif Kayser besluttet at oprette en katolsk musikgruppe. Dens formål skal ganske enkelt være, at man i fællesskab og under kyndig vejledning hører og drøfter musik. Der er ikke fundet en bestemt løsning på, hvorledes denne plan i detaljer kan realiseres, dette skal først ske på et indledende, orienterende møde, hvor der så straks fra begyndelsen kan tages hensyn til alle deltagernes interesser. Vi håber, at mange vil slutte op om og hjælpe os til at sætte ideen i værk. Alle, såvel unge som ældre musikelskere, er velkomne til dette orienterende møde, der finder sted på Den franske Skole på Østerbro, Østerbrogade 7 d, fredag den 7. oktober kl. 20,30 præcis.

Nybo.

Leonie Martins »lille vej«

Fortsættes fra side 483

historic«. Faderen, der nu i højere grad end før overtog ansvaret for sine døtre, besluttede sig til at betro problembarnt til Benediktinerindernes skole i Lisieux, idet han ville lade pigen bo i skolens pensionat, og det var klogt af ham. Leonie blev der i fire år, indtil hun fyldte atten. Hun havde godt af den faste og konsekvente opdragelse hos nonnerne; ganske vist blev hendes åndelige dannelse ved at være mangelfuld; men hendes karakter og sindelag udvikledes dog i en god retning. I hjemmet holdt hun sig ikke mere så meget for sig selv, og hun lærte at forstå spøg. Hendes egenindighed var dermed ikke udryddet, og hyppig migræne bragte hende også i dårligt humør. Familien måtte således stadig finde sig i en del; men alt i alt gik hendes moralske og religiøse livslinie nu opad.

Leonie havde underligt nok allerede som 13-årig udtrykt ønsket om at gå i kloster; det var Klarisserne, hun ville indtræde hos i Alençon. Da hele familien 10 år senere, lige før Marias indtrædelse i Karmel, besøgte modernens grav i denne by, erklærede Leonie over for sin fader: »Jeg vil også i kloster, her, hos Klarisserne. Jeg vil

blive her med det samme.« Den godmodige fader gav efter, men to måneders postulat viste, at regelen var alt for streng for Leonie. Otte måneder senere prøvede hun hos Salesianerinderne i Caen, hvor hendes fromme møster havde været søster; men da hr. Martin efter et halvt års forløb sammen med Therese kom tilbage fra pilgrimsrejsen til Rom, fandt han atter Leonie hjemme. Nu ventede hun seks år, før hun gjorde et nyt forsøg i Caen. Dønnegang så det ud til at skulle gå. Men en ny forstanderinde fandt, at man ikke levede strengt nok i hendes kloster; hun begyndte med jernhård hånd at rense ud, og hele noviciatet blev sendt væk. De følgende tre år tilbragte Leonie hjemme så klosterligt som muligt, besluttet på at gøre endnu et fjerde forsøg, og hendes kære, kloge, yngste søster bestyrkede hende heri. I sine sidste levedage betroede den lille Therese sin søster Marie: »Efter min død vil jeg sørge for, at Leonie vender tilbage til Salesianerinderne, og dønnegang bliver hun der.«

Således gik det også. To år efter Thereses død blev Leonie påny optaget i klostret i Caen, og nu blev hun der hele sit liv. Den 30. juni 1899 iklædtes hun og fik navnet Francisca Therese, og den 2. september 1900 aflagde hun

Sluttes på bagsiden

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snekermester A. Kirschner

Griffenfeldsgade 38 . Central 6854

vis a vis Sct. Josephs Hospital

Klühs Eftf.

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner

Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm
Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkerlagmester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler
KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen
1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.
Tømremester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørført.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen
1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastelvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Okt.

2. S. * 18. Søndag e. Pinse. — I Dag højtideligholdes:
(hvid) *Rosenkransfest* (1099—116); 2. Bøn: Søndagen (734), 3. Bøn: De hellige Værncengle (1093); Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (735).
3. M. (hvid) ST. THERESE AF JESUS-BARNET, Værnehelgen for alle Missionslande ([194]—115); alm. Præf. (525).
I konsekrede Kirker (undtagen Domkirken): 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktav af Kirkevielsesfest ([77]).
4. Ti. (hvid) *St. Frans af Assisi* (1096); 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]); alm. Præf. (525).
5. O. † (hvid) 3. Dag i *St. Thereses Oktav* ([194]—115); 2. Bøn: St. Placidus og Lidelsesfæller ([28]); 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).
6. T. (hvid) *St. Bruno* (1098); 2. Bøn: Oktaven ([195]); alm. Præf. (525).
7. F. (hvid) *Rosenkransfest* (1099—116); i st. Messer; 2. Bøn: St. Markus, 3. Bøn: St. Sergius, St. Cacchus, St. Marcellus og St. Apulejus; Præf. (522).
8. L. (hvid) *St. Birgitta* (1102—117); 2. Bøn: Oktaven ([195]); alm. Præf. (525).
9. S. (grøn) 19. Søndag e. Pinse.
(*) Søndag den 2. Okt.: 4. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

D.K.K.F. møddeler:

Trækningen af Lotteriet er udsat ca. 14 Dage paa Grund af indtrufne Omstændigheder. Vinderlisten offentliggøres i Ugebladet 16. Oktober.

Paa Styrelsens Vegne:
Elisab. Hansen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 3780
Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Slakteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952
1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Maler og Dekorations-forretning

(Benyt Katolske Haandværkere)

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

3 dages eksercitier

i »Niels Steensens Feriehjem«, Fredensborg (med mulighed for at blive der nogle dage bagefter) i efterårsferien lørdag den 15. oktober aften til onsdag den 19. oktober morgen. Leder bliver p. Coenen; pris for deltagelsen 30,00 kr. (for hver efterfølgende dag 7,50 kr.). Sengelinned, serviet og toilettsager bedes medbragt. Både mænd og kvinder er velkomne. Tilmelding senest den 12. oktober til lederen eller til Jesu Hjerter Sogns kontor (EV 6580, kl. 9—10, 17—17,30). Eventuel moderation kan indrømmes.

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Næstved - Tlf. 796
Leverandør

DØDSFALD

Det meddeles herved, at min kære Hustru

Marie Elise d'Auchamp

er død efter forinden at have modtaget Kirkens Sakramenter. Begravelsen har fundet Sted. Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Henri d'Auchamp.

Mariakongregationerne

i Storkøbenhavn afholder deres årlige fællesandagt *søndag den 9. oktober kl. 19,30* i St. Ansgars kirke, Bredgade 64, Kbhvn. K.

Faner og bannere bedes medbragt, ligesom kongreganisterne bør bære deres medaljer el. lign.

Vi håber, at tilslutningen i år atter bliver noget større end de sidste år, eftersom det faktisk er det eneste arrangement alle kongregationer i Storkøbenhavn er fælles om, og det burde da kunne samle os alle.

Vel mødt den 9. oktober.

*Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.*

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

VALD. FOERSON
AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Sct. Annæ Kirke og Skoles basar

finder Sted Lørdag d. 1. Okt. Kl. 15—22 og Søndag d. 2. Okt. Kl. 14—21.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonson,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedtræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Baneplassen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. pr.v. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapothandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p> <p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smødegade 27. Tlf. 100</p>
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« Stassianiseret Sødsmælk Tlf. 688 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gødsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F. Tlf. 511</p>

URBI ET ORBI

»Civiltà cattolica« om

»Aanden fra Genève«

Jesuiternes ansete Tidsskrift »Civiltà cattolica« bringer i sit nyeste Nummer en Analyse af »Aanden fra Genève« og fremsætter Tvivl om hvorvidt Kommunerne virkelig ejer ærlig Vilje til at hidføre en Afspænding. »Kun den, der ikke fornægter de aandelige Værdier, kan være en virkelig Fredsven,« skriver »Civiltà cattolica«. »Men vi tør simpelthen ikke tro paa, at Kommuner og Marxister i al Almindelighed kan udgive sig som Fredsvener. Den kommunistiske Ideologi stemmer ikke overens med Freden, men derimod med Krigen, den ubegrænsede Krig imod de kapitalistiske Nationer, mod den saakaldte borgerlige, d.v.s. bourgeoise Verden, mod den vesterlandske Civilisation, med det Formaal at omstyrte det alt sammen og give Kommunismen Verdensherredømmet. Hvorledes alt dette lader sig forene med Afspænding og ærlige Fredsbestræbelser, det maa man overlade til Kommunerne til at forklare. For os bestaar der ikke nogen Tvivl om, at de paastaaede Bestræbelser for Afspænding og Fred udelukkende er Propaganda og psykologiske Skaktræk. Naar man giver Udtryk for en saadan Tvivl overfor det ironiske Spilfægteri i Genève, betyder det imidlertid ikke, at vi er Fjender af Afspænding og Sameksistens i Fred og Fordragelighed — hvilket er det eneste, der kan bringe os den virkelige Fred — men det betyder simpelthen, at vi drager Slutninger af de givne Præmisser. Ti Aars Efterkrigshistorie staar nu engang lyslevende for alle og enhver, og den bekræfter og understreger vor Tvivl« (KIPA).

Vatikanet anerkender Argentinas ny Regering

Den Hellige Stol har gennem den apostoliske Nuntius i Argentina anerkendt den ny argentinske Regering (KNA).

Abbé Pierre —

(fortsat fra Side 483)

saavel fra Frankrig som fra Frankrigs Nabolande — og de fleste af os husker sikkert fra Pressen det Initiativ, som han udfoldede under de kolde Vintermaaneder i Foraaret 1954, hvor han opfordrede Verdensbyen Paris til at yde en første Hjælp til alle dem, der var ved at omkomme af Sult og Kulde og had om 5000 Tæpper, 3000 Telte, 2000 Ovne — og i Løbet af mindre end otte Dage fik mere end det dobbelte af, hvad han havde bedt om samt en hel Del Pengegaver. »Ethvert Menneske er til at faa i Tale, naar det gælder det godes Sag«, slutter Abbé Pierre. »Det kommer bare an paa, om man tager det paa den rigtige Maade, samt at vi selv foregaar med et godt Eksempel og lever saaledes, at vi selv gør alt det, som vi beder andre om at gøre for de Fattige«.

Og da vi kommer tilbage til Paris — denne Verdensstad med dens larmende Liv, dens tusinder af Biler, dens Præstationer indenfor Kunst og Mode og alt det, der gør Paris til Paris for Fremmede fra alle Verdenshjørner, ja, saa maa jeg tænke paa en af de Sentenser, der stod paa Væggen i Abbé Pierres beskedne »Modtagelses« værelse: »La beauté d'une ville et d'une nation ne se mesure pas à ses palais, à ses jardins publics, ni même à ses bibliothèques et à ses musées, mais à ce qu'il n'y a pas de taudis et de sans-logis« — en Bys og en Nations Skønhed maales ikke i dens Paladser, dens offentlige Parkanlæg, ej heller i dens Biblioteker og Museer, men derimod ved at den ikke har nogen, der mangler Tag over Hovedet.« K. D.

Jesuitforbudet skader Norges Omdømme i Amerika

»Det, der skaber den største Vanskelighed for Norge i de Forenede Stater, er vore egne Landsmænd, naar de beklager sig til amerikanske Pressefolk — samt Jesuitforbudet,« udtalte Norges Presseraad i Washington, Tor Myklebost, i et Interview med »Arbejderbladet« 10. September 1955, under et Ophold hjemme i Norge.

Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt han haaber, at Jesuitparagraffen i Norge snart bliver ophævet, svarer han: »Det har jeg ikke noget med at udtale mig om. Jeg ved blot, at Jesuitparagraffen rent informationsmæssigt er en slem Belastning for os. Norge kunde ikke underskrive Erklæringen om Menneskerettighederne, bare fordi vi har den Paragraf. De maa huske paa, at der er omtrent 40 Millioner Katolikker i Amerika, og alle som en føler de denne Paragraf som et Slag i Ansigtet.

Vi præsenteres stadig for de mest ejendommelige Eksempler paa amerikanske Vrangforestillinger om Norge netop paa Grund af denne Lovbestemmelse,« udtaler Tor Myklebost. »Norge bliver fremstillet som et Land, hvor der hersker religiøs Terror og Tvang og hvor Katolikker ikke taales. En hel Del af disse Historier er det lykkedes os at dementiere, men hvor langt rækker Dementier? Den saglige og velinformerede Propaganda mod Norge som Følge af denne Paragraf, den Propaganda, som vi ikke kan svare paa, er foreløbig stillet i Bero, eftersom man ved, at Stortinget behandler Sagen. Men jeg vil blot sige saa meget, at beslutter Stortinget at beholde Jesuitparagraffen i Grundloven, saa vil vi fra et Informations-synspunkt komme til at opleve et enormt Bagslag i Amerika, et Bagslag, som vi nok skal komme til at mærke Følgerne af.«

Leonie Martins »lille vej«

(sluttet fra side 485)

de hellige løfter. Hun blev efterhånden — trods mange mangler, som iøvrigt mere og mere forsvandt — en god ordenssøster. Hun lod sig føre af sin helgensøster og lærte frem for alt at være barn. »Therese arbejder meget på min sjæl,« indrømmede hun, »og gør mig ydmyg. Jo mere jeg ser, hvorledes hun ophøjes og forherliges, des mere føler jeg trang til at fornedre mig selv. Jeg længes efter at forsvinde og bliver regnet for intet.« »Jeg er så lille,« tilstod hun senere hen over for søstrene i Karmel, »at jeg har den dristighed at tro, at jeg ikke kommer i skærsilden. — Min store usselhed indgyder mig denne tillid.«

Den 16. juni 1941 — 78 år gammel — forlod det tidligere problembarn denne jord og gik bort til evigheden, til forældrene og til den elskede, yngste søster. Opdragelsen var nu lykkeligt fuldendt. Medsøstrene i Caen ærer nu søster Francisca Therese som en helgen og beder til hende; og de gør det sikkert ikke med urette.

Det er næppe sandsynligt, at søster Francisca Therese nogensinde bliver kanoniseret; men det er heller ikke nødvendigt for at være helgen; thi ellers ville Himmerig uægtelig være tyndt befolket. I virkeligheden er de helliges samfund i den hinsidige salighed langt større, end vi sædvanligvis forestiller os. Kristus har jo selv sagt, at man kun behøver at være tro over lidet for at kunne indgå til sin Herres glæde. Det er troskaben, som

det kommer an på. Leonie Martin har måske kun fået et talent at arbejde med i sit liv; men hun har også arbejdet flittigt med det. Hun har gjort sig umage til trods for ringe åndskraft og modstræbende karakteranlæg. Hun har haft vanskeligheder at kæmpe med, som hendes yngste søster aldrig har kendt — og hun har måttet renoncere på hjælp og hjælpemidler, som næsten forekom den hellige Therese at være noget selvfølgeligt. Det har Gud til fulde taget med i beregning, da han tilmålte hende den himmelske løn. Forøvrigt må vi heller ikke overse, at Gud i sin barmhjertighed også ganske særligt har hjulpet familien Martins problembarn. »Alt er nåde,« har den lille Therese engang sagt. Det samme vil hendes søster Leonie nu kunne sige i Himlen, hvor de to er forenet.

Katolsk

9. Oktober 1956
103. Aargang
Nr. 41

Ugeblad

Rusland og Europa -
og Englands Katolikker!

To Aartusinders Historie i
et stort Arkiv

Et Regimes Endeligt

Sakramentskirkens
»Modernisering«

En yngre Katolik sagde forleden: »I mine ganske unge Aar, kort efter min Konversion, kunde jeg naturligvis ikke lade noget Menneske i Fred. Jeg ville gøre alle til Katolikker. Atter og atter blev jeg imidlertid af andre Katolikker formanet til ikke at være saa paagaende. Man skulle slet ikke presse paa, men tværtimod være yderst tilbageholdende. Alene ens gode Eksempel skulle føre Ordet. Nuvel, det har jeg saa prøvet i en Række Aar. Men jeg er ikke helt sikker paa, om det er saa rigtigt, som det paastaas. I mine yngre, agitatoriske Dage blev jeg dog Redskab for nogle Stykker Konversioner, og »mine« Konvertitter er blevet gode, trofaste Medlemmer af Kirken. Efter at jeg er begyndt at virke med Eksemplet alene, er Resultaterne udblevet. Og selvfølgelig ved jeg nok, at mit Eksempel ikke er en ren Helgens, meget langt fra, men alli-

Privat-Katolicisme og Apostolat

gevel ... Det er maaske ogsaa Raadet, som kan kritiseres.«

Ja, hvad med den berømte Konvertitter? Givet er, at den meget tit løber sig en Staver i Livet ved at være upsykologisk og uklog. Men lige saa erfarings-givet er det, at den desværre fordamper alt for hurtigt i sørgeligt mange Tilfælde, saa Apostolatet afløses af en mere eller mindre fuldkomne Form for »Privat-Katolicisme«. Denne smykker sig ofte med Tilnavnet »Apostolat gennem Eksemplet« og viser sig for udenforstaende som saa almindelig en Form for borgerlig Pænhed, at dens Smitteevne i Praksis er lig med Nul.

Konvertitteren skal naturligvis gaa al beruset Forelskelses Vej, men lige saa trist Ægtestanden bliver som idel

daglig Trummerum, hvis den bortfløjne Forelskelse ogsaa tog Kærligheden med sig, lige saa trist bliver Konvertitten som Privat-Katolik. Konvertitteren er Forelskelsen, Apostolatet er Kærligheden, og hvis der efter Konvertittens første hektiske Aar er den apostoliske Iver tilbage, mødnet og klog paa Mennesker, saa er al Ting godt.

Det er nu engang saadan, at Kristus kun har stiftet een Kirke. Hvor mange Lighedspunkter, der end kan paavises mellem en anden Kirke og den eneste ene, saa er der Alverden til Forskel — nemlig Forskellen mellem Menneskeværk og Guds Værk. Lad saa være, at Gud ogsaa virker baade gode og store Ting i andre end sin egen Kirkes Børn — det er dog Sandheden, at han stiftede en Kirke og ville noget dermed.

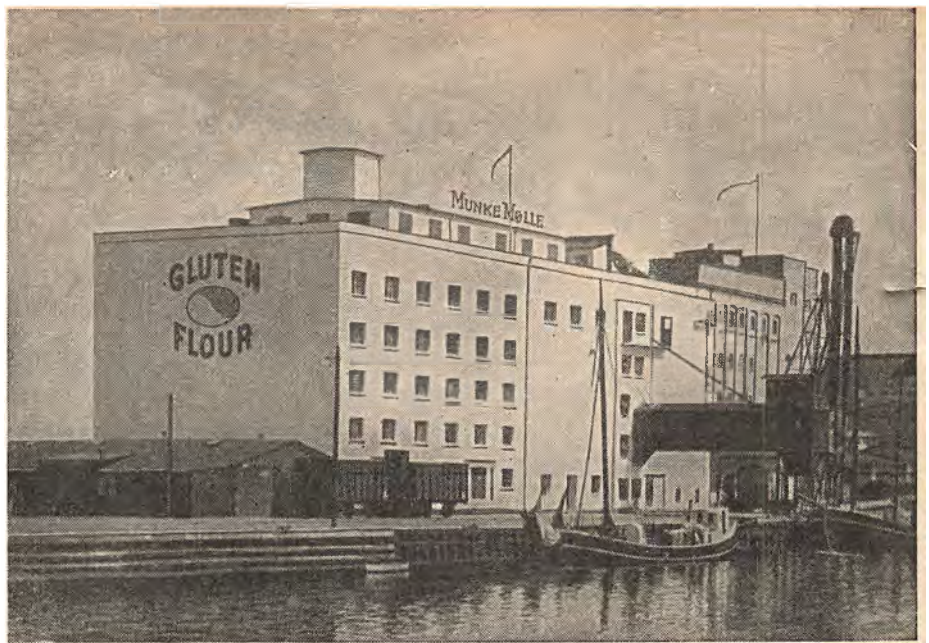
Fejlen ved en hel Del af os i just disse Aar er nok den, at vi i Praksis lægger saa megen Vægt paa ikke at saare anderledes tænkende og derfor understrege saa stærkt, hvor godt de kan mene det, og hvor god Vorherre da sikkert ogsaa er mod dem. Det er udmærket altsammen, naar bare vi ikke glemmer, hvad der let sker, samtidig og ikke mindre at understrege, at det var nu kun een Kirke, Kristus stiftede — og at han paalagde ogsaa os at tage Del i Arbejdet med at samle alle Mennesker i den alene.

Det er særdeles smukt med Eksemplets Magt, især hvis vi sørger for at være Helgenerne ikke alt for ulig. Men Kaldelsen til Apostolatet har aldrig været reserveret Helgenerne, og for os mere ufuldkomne Kirkens Børn vil det nok vise sig, som for den Katolik, vi begyndte med at citere, at et direkte Apostolat ved Siden af Eksemplet vil vise sig nok saa frugtbart som Eksemplet alene.

Sakramentskirkens Kor efter Ombygningen (se inde i Bladet)

absolut
 ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s
Alt i Manufaktur
 Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefy**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KB K

**Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni**
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Lærbyvejstræde 14
 Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforlær.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørlørr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENGIGED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
GLAS MASKINER

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damso 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6538

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

Midt i en Russertid —

Et Udvalg af danske Journalister har efter Indbydelse aflagt Besøg i Sovjetunionen. København står i Øjeblikket i den britiske Udstillings Tegn. Begge disse Dele giver Anledning til efterfølgende lille »Reflektion«.

*

Europa befinder sig idag i en meget pinlig Stilling til Rusland. Ganske vist er Europa ikke slet saa værgeløst som Lammiet i La Fontaines navnkundige Fabel — men der er dog trods alt visse iøjnefaldende Lighedspunkter. Bevares, det er til at forstaa — omend det ikke er til at forsvare — at man for Fredens Skyld — den kære Husfred — ikke vil irritere den store, stærke Nabo, og at man derfor er tilbøjelig til at knibe Øjnene i for hans Skændselsgerninger og nikker venligt til ham, for til slut endda at invitere ham til at »komme over« og faa en Bid Brød. Man synes helt at glemme de Millioner af undertrykte Mennesker bag Jerntæppet, hvem dette Kommediespil maa virke uhyggeligt paa, thi det er jo dem, der betaler Regningen for denne smilende Sameksistens, og alene deres Skæbne burde være nok til at minde Vesteuropas Regeringer om, at nu maa dette »Diplomati« høre op og den almindelige, sunde Menneskefornuft sætte ind.

De engelske Katolikker hører sandsynligvis til de Vesterlændinge, der ikke lader sig føre bag Lyset af Ruslands Lokkepolitik — og ikke lader sig føre vild af denne. Aarhundredelange Forfølgelser har i England skabt en modig og offervillig Katalicisme, der ikke er bange for at have en egen Mening og at komme frem med den, naar Tiden skønnes inde. De engelske Katolikkers Protester i Anledning af den jugoslaviske Diktators Besøg i London er endnu i frisk Erindring. De samme Mennesker — hvis Forfædre i Troen har gennemlidt aarhundredelange Pinsler — de har ogsaa sammenbidt Kraft og Energi til beslutsomt at tage til Orde imod den ny, store Fare, der nu lurar paa Vesterledet. Englands Katolikker forfølger med Ængstelse de Fremskridt, som det kommunistiske Diplomati og den kommunistiske Propaganda gør i Vesteuropa. De har ikke glemt, at Rusland efter at have fordrevet Hitlers Arméer udnyttede den vestlige Verdens Beundring og Sympati paa den mest djævelske Maade. Mange Katolikker er idag fast overbevist om, at Kommunismen vil gentage disse Resultater med en ny og endnu snedigere Politik og som bestaar i, at man erklærer den kolde Krig for afsluttet og appellerer til Venskab og Sameksistens.

En væsentlig Del af Englands Katolikker har stedse følt sig meget nært knyttet til deres forfulgte Trosfæller bag Jerntæppet — og det er jo meget forstaaeligt med deres egen Fortid in mente. Saa meget des mere forstaaeligt er det da ogsaa, at de føler deres egen, engelske Regerings Indbydelse til Marskal Bulganin og den kommuni-

MANGE ER KALDEDE, KUN FÅ ER UDVALGTE

(Math. 22, 1 – 14)

Lignelsen om kongesønnens bryllup skal illustrere den store sandhed, at Gud vil både jødernes og hedningernes frelse. Men delagtiggørelsen i de goder, som Gud vil skænke alle, er afhængig af, om de kaldede også selv vil have dem og være virksomme for dem. Lignelsen ender med at konstatere, at kun få jøder er udvalgte, d.v.s. får adgang til bryllupsfesten, skønt alle er kaldede. Anderledes er det med hedningerne. Dog også de bør opfylde den betingelse, at de har en bryllupsklædning på, hvis de ikke vil blive bortvist igen.

Et nærmere eftersyn viser, at der findes fire grupper af mennesker i lignelsen med en ganske forskellig indstilling til Guds frelsesplan. Og som det var på Kristi tid, således er det endnu den dag i dag. Kender man disse grupper, kan man også afgøre, hvor man selv står, og hvad man har at vente.

Den første gruppe består af de uinteresserede, de ligegyldige. Til trods for, at det drejer sig om kongesønnens bryllup, hvortil de er indbudt, bryder de sig ikke om denne udmærkelse, skønt de derved fornærmer kongen på det groveste. For menneskene i denne gruppe er penge vigtigere end tro, forretning vigtigere end bøn, jorden vigtigere end himlen, tiden vigtigere end evigheden, og deres eget lille jeg vigtigere end Gud. De nærer ikke fjendtlige følelser, de er heller ikke vantro eller uden religion. Men de har ingen tid tilovers for Gud, fordi det jordiske optager dem fuldstændigt. Denne menneskeklasse er for tiden meget talstærk. Hvad bliver slutresultatet, hvis der ikke indtræder en grundig forandring? Jo, således som de vrager Gud, vrager Gud dem. På evighedens tærskel modtages de af ham med ordene: »Jeg kender jer ikke.«

Den anden gruppe består af åbenlyse fjender, der gør oprør mod deres konge og ikke viger tilbage for blodsudgydelser. I dem ser vi vor tids aktive ateister, bevidste kirkeforfølgere og de antikriste, som er forudsagt. Fraserne i deres mund kender vi også: religion er opium for folket; tro er en kræftskade i menneskeslægtens organisme; den kristne moral er en svækkelse af nationernes kraft; Kirken er en institution for mørkenærd og umyndige sjæle. Deres ønskes højeste mål er likvideringen af kristendommen. Derfor kæmper de i skrift og tale. Kommer de i besiddelse af den politiske magt, bruger de lovgivningen, politiet og om fornødent også militæret mod den forhadte religion, som Kristus har bragt os fra himlen. Det er klart, at gengældelsen må blive, som der står i lignelsen: kongen bliver vred, sender sine hære ud, slår morderne ihjel og sætter ild på deres by. Vi husker jo endnu, hvordan det gik f. eks. Hitler.

Den 3. gruppe repræsenteres i lignelsen kun af een mand, der befinder sig i bryllupssalen uden at have bryllupsklædningen på. Nu for tiden hører til denne klasse medlemmer af Kristi Kirke, der nok tager del i det religiøse liv og vil kaldes praktiserende katolikker, men som i virkeligheden har glemt at »føre sig Kristus«. De mangler kristendommens indre udstyr og ånd. De er visne grene på vinstokken. På søndagene vil de være kristne, men på hverdagene er de hedninger. I det uadvortes er de fortrolige med det kirkelige liv, men i deres indre er de fremmede for Kristi ånd. Hvis de ikke forandrer sig, så længe der er tid dertil, bliver de kastet ud i mørket udenfor, hvor der er gråd og tænderskæren, fordi de skæmmer bryllupsfestens herlige syn.

Den 4. gruppe dannes af dem, som har taget imod indbydelsen og med glæde i deres hjerte nyder den uventede lykke. De kommer fra vejkrydsene og ved, at de ingen krav har på kongens godhed. Derfor er deres jubel så meget desto større. I vore dage hører til denne klasse de mange, der har hørt Guds kaldende nåde. Den Allerhøjeste har sendt sine sendebud ud og opfordret de fjerne og fremmede, synderne og de uværdige, til at komme. De adlyder og gør sig umage med i deres færd at svare til Kristi lære, bud og eksempel og at benytte sig af hans nådemidler, de hellige sakramenter, messeofret og bønnen. På den måde er de brudgommens venner. De hører til hans Kirke, der som Kristi brud har smykket sig for sin brudgom.

Lignelsens aktuelle betydning består altså i, at vi ser vantrens og ligegyldighedens skæbne. Vogt dig for den! Vi konstatere også, at Kirken er Kristi brud, hans eneste brud. Elsk og adlyd den! Vi lægger endvidere mærke til, at der i den jordiske Kirke altid vil være gode og onde. Sørg derfor for bryllupsklædningen, d.v.s. tro på alt, hvad Kristus lærer; hold hans bud; benyt hans sakramenter; vær udholdende i bøn og hør Kirken. Og endelig skal vi aldrig glemme, at Gud ikke blot er en barmhjertig Fader, der har elsket os med evig kærlighed, men også en streng, hellig og retfærdig dommer.

Det er disse sandheder, søndagens evangelium vil minde os om. Sig vor Frelser tak for belæringen og læg dig den på sinde for hele livet.

Fr. Kूपferle S.J.

Mariakongregationerne

i Storkøbenhavn afholder deres årlige fællesandagt søndag den 9. oktober kl. 19,30 i St. Ansgars kirke, Bredgade 64, Kbhvn. K.

Faner og bannere bedes medbragt, ligesom kongregationisterne bør bære deres medaljer el. lign.

Mariakongregationernes arbejdsudvalg.

ingen plads i koret omkring alteret. Det mærkedes særligt på de store festdage.

Gennem lange tider har vi puslet med planer til en ændring af forholdene. Små forberedelser blev gjort, bænken trukket tilbage, en dør gennembrudt til sakristiet o.s.v. Men i sommer gik vi i gang med det egentlige arbejde, og det må bemærkes, at en ikke ringe del af arbejdet blev gjort af menighedens egne medlemmer. Altergulvet blev hævet et trin og udvidet, og i stedet for den gamle, massive kommunionsbænk, der tog udsynet til koret og delvis dækkede for alteret, er der kommet en lav, åben kommunionsbænk af stål; korgulvet blev lagt i små brune terrakottafliser. De store statuer over alteret, der gav det hele et trykket udseende, er fjernede, og i stedet er der ophængt et draperi i en dejlig varm rustrød farve i dobbelt mandshøjde hele apsis rundt. Til kontrast er altertrinnene belagt med grønt tæppestof. Det kostbare og skønne alter, en efterligning af middelalderens berømte danske gyldenaltre, en gave fra Mogens Ballin, er først nu kommet rigtigt til sin ret, og sakramentsognets menighed har fået en kirke, der bedre end før opfylder de krav, der må stilles både til liturgi og andagt.

stiske Partisekretær Nikita Kruschew som en Udfordring til deres Tro og en Skændsel for hele England. Det vil vides, at de kommunistiske Førere vil blive alle de Hædersbevisninger til Del, som England plejer at vise fremmede Statsoverhoveder: de vil blive officielt modtaget af Dronningen, af Regeringen og — hvad der gør Maalet fuldt — af Repræsentanter for den anglikanske Statskirke. Den ansete engelske Jesuit, Pater Paul Crane, kommenterer Udsigten til dette Besøg paa følgende Maade: »Med udsigelig Ubønhag bringer jeg i Erfaring, at den britiske Premierminister har indbudt Sovjetunionens to toneangivende Tyranner til et Besøg og til en officiel Velkomst her paa denne Ø, der engang var saa stolt af sin Frihed.« ... »Vi bør selvsagt ikke undgaa enhver Form for Samtale med Russerne, men vi bør ikke indbyde dem til at gæste vort Land og overøse dem med officielle Åresbevisninger. Ingen af os ønsker at leve videre i et England, der fører Tyranner i Jubeloptog gennem sine Gader.« Endvidere udtaler Pater Crane, at Invitationen er Resultatet af en af Sir Anthony Edens Ønskedrømme, der tager Forandringens Karrikatur for et hjerteligt Omsving. Og selv om Russerne nu fører den kolde Krig med et Ansigt, der er præget af en Grimasse i Stedet for Harme, saa er deres ny Diplomati ingenlunde den Vej, der fører til Fred. De tilstræber blot at lulle Vesten hen og lokke til Afrustning — hvilket er den væsentligste Betingelse for at kunne faa Krammet paa den resterende Del af Europa. Og de engelske Katolikker følger sig ikke for ingenting foruroliget over den stadig tillagende russiske Aktivitet paa »Fredspolitikken«s Omraade. Et enkelt Eksempel, fra Blackpool, det kendte Ferie- og Sportssted i Grevskabet Lancashire, turde være Bevis nok. Her afholdes hvert Aar en Efteraarsfest, ved hvilken Lejlighed Byen plejer at være festligt illumineret. Og i Aar

fandt man ingen bedre egnet Mand i hele England til at tænde denne Festillumination end — Jakob Malik, Sovjetunionens Ambassadør i Storbritannien! Men ikke nok med det: han var ved denne Lejlighed placeret foran en mægtig rød Fane, og det britiske Televisionsselskab var lykkelig over ved denne Lejlighed at kunne sende et Billede af denne »store Mand« ud til alle engelske Seere. Naturligvis var selve Blackpool ved denne Lejlighed pyntet med Hamre og Segl i Massevis, og Malik forsømte heller ikke Lejligheden til at udmale det herlige Fremtidsperspektiv, der ligger i sligt et Venskab. De Tusinder af Flygtninge fra Østeuropa, der arbejder i det nærliggende Halifax, har sikkert ogsaa sammen med Englands Katolikker glædet sig over saa straalende Fremtidsudsigter.

C. D.

Sakramentskirken

»moderniseret«

(Til billedet på forsiden)

For nylig fejredes kirkevielsesfesten i alle konsekreerede kirker i bispedømmet, en fest, der skal give udtryk for vor taknemlighed over, at vi har huse på jorden, hvor Herren bør iblandt sit folk, et sted, hvor vi kan være sammen med Gud i en stille stund, og hvor menigheden kan samles for i fællesskab at fejre de hellige mysterier. Derfor elsker vi vore kirker og bringer gerne ofre for at gøre dem så værdige og skønne som muligt.

Sakramentskirken må nok regnes blandt vore mere repræsentative kirker og hævder sig smukt i gadebilledet på Nørrebrogade; men den har sine fejl. Den er lovlig kort; den mægtige, hvidkalkede apsis fik kirken til at virke kold og bar. Desuden var der

ORIENTERING

BAG JERNTÆPPE . 4

Forfølgelsen af Kirken
i Jugoslavien

Den katolske Gejstlighed i Jugoslavien behæres alter og alter gennem Processer imod og Domme over deres Kolleger, om den sande Taalmodighedens Aand, ihvorvel det er en »Selvfølge«, at disse Processer og Domme stedse kun tager Sigte paa personlige politiske »Fejltrin«. Men mærkværdigvis drejer det sig hver eneste Gang om Præster, som netop har gjort en betydelig Indsats eller som har gjort sig bemærket ved en særlig rank Holdning i Dagens Jugoslavien. Af den Grund er enhver af disse Domme et Memento til de uskræve Love i denne »Folkerepublik«, de Love, som det er meget farligt at overtræde. I Zagreb

blev den kendte Folkeprædikant, Pater Michael Schkworz S.J. for nylig idømt to Aars Tugthus, fordi han havde forsøgt paa at fremhæve Enhed og Broderlighed mellem Landets forskellige Indbyggere. Men det er betegnende, at man under Processen imod ham rettede Anklage mod ham for at have taget Standpunkt imod den materialistiske Udviklingsteori og derved have gjort sig til »Propagandist for de reaktionære og de antidemokratiske Teorier«. Politiet havde overværet samtlige hans Prædikener.

Der var ligeledes rejst Anklage mod Salesianernes Pater i Zagreb, Pater Anton Bajak, fordi han ved at modtage Gavepakker fra Udlandet havde »udfoldet en vidtomfattende utilladelig Handelsvirksomhed« og havde gjort sig skyldig i »Valutaovertrædelser«. Pater Bajak er en kendt jugoslavisk Ungdomssjælesørger.

Pastor Vukasovic, der er Sognepræst i Djenovic, har maattet vandre i Fængsel, fordi han forsøgte at sabotere Landets Industrialisering. Han havde --

hævdes det -- raadet sine Sognebørn til at blive ved deres Landbrugsarbejde og ikke at søge til Fabrikerne. Det er i denne Forbindelse værd at lægge Mærke til, at den paagældende har været en energisk Modstander af den statsautoriserede Præsteforening St. Cyrillus og St. Methodius.

Atter andre Efterretninger bringer Meddelelser om Forbud og Hindringer mod kirkelige og religiøse Foranstaltninger i en endeløs Række af Enkelttilfælde. Overalt, hvor Mennesker har Mulighed for at give Udtryk for deres virkelige Indstilling uden at de derved direkte udsætter sig for Fare eller Forfølgelse, altsaa frem for alt ude paa Landet, bekender de sig til Kirken og til deres Trostradition. Man støder som Regel kun paa Kommuniste blandt dem, der i deres Eksistens er umiddelbart afhængig af Staten og paa Grund af deres Stilling er i direkte Fare. Antallet af vaskægte Partimedlemmer er gennem længere Tid i stadig Nedadgaende.

H. K.

Er kirken ufejlbar?

Hvorfor er katolikker så hovmodige at påstå, at deres kirke er ufejlbar? Kirkens medlemmer er dog kun mennesker, der er syndere og let lager fejl. Har protestanter ikke ret, når de lærer, at der ingen sand kirke findes, men kun syndige mennesker under udvikling. Der er ingen ufejlbar kirke, men en splittet kirke, hvis enkelte dele kun har en brudstykkeagtig, ofte vildledende opfattelse af Guds åbenbaring.

Kirken er ufejlbar, fordi den alene repræsenterer Kristus i livsførelse, tro og gudsdyrkelse. Den katolske kirke alene kan sige til verden, hvad Kristus sagde: »Jeg er vejen (livsførelsen), sandheden (troen) og livet (gudsdyrkelse). Både fornuft og åbenbaring kræver, at den guddommelige åbenbarings lærer ligesom Kristus skal tale ufejlbarligt, d.v.s. at den ved guddommelig ledelse bliver bevaret for tilbøjeligheden til at tage fejl. En ikke-katolik skriver: »Hvis religion i det hele taget skal kaldes en ufejlbarlig åbenbaring, må vi have en myndighed

til at fortolke bibelen, en autoritet, der er lige så stor som bibelen selv. Ville en god Gud, som »vil have, at alle mennesker skal blive frelst og nå til sandhedens erkendelse«, give en åbenbaring, der ikke var støttet af et levende ufejlbart vidnesbyrd?» Professor P. G. Lindhard siger: »Det der lyder i vore kirker idag, behøver absolut ikke at være kristendom, men det er heller ikke det vigtigste. Det vigtigste er absolut frihed og indenfor kirken frihed til at forkaste evangeliet.« Kan en retfærdig Gud kræve af

(sluttes side 496)

68. Davidssalme (I.)

Et nødråb under lidelser for Guds skyld

I. Den dybe nød.

1. Til sangmesteren. Til melodierne: Liljerne. Af David.

2. Frels mig, Gud, thi vandene når mig til halsen.

3. Jeg er sunket i en afgrunds dynd, og der er intet fodfæste; jeg er kommet i vandenes dyb og strømmene overskylder mig.

4. Jeg er træet af at skribe, min strube er blevet hæs, mine øjne er blevet matte af at bide på Gud.

5. Flere end mit hoveds hår er de, som hader mig uden grund. Stærkere end mine ben er de, som mod lov og ret er imod mig. Skal jeg erstatte, hvad jeg ikke har røvet?

II. Jeg lider for Guds skyld.

6. O Gud, du kender min dårskab, mine synder er ikke skjult for dig.

7. Lad dem, der håber på dig, ikke blive skuffet for min skyld, Herre, herskarenes Herre. Lad dem, der søger dig, Israels Gud, ikke blive til skamme for min skyld.

8. Thi for din skyld har jeg spot og er mit åsyn dækket med skam.

9. Jeg er blevet en tremmed for mine brødre, en udlænding for min moders sønner.

10. Thi nidkærhed for dit hus har fortæret mig, og på mig faldt spotten fra dem, der spotter dig.

11. Jeg spægede min sjæl med faste, og det blev vendt mig til spot.

12. I sæk har jeg klædt mig, og jeg blev dem et mundheld.

13. De, som sidder i porten, taler imod mig. Ved vingilder synger de smædeviser om mig.

.....

III. Indtrængende bøn om hjælp.

14. Men jeg beder til dig, Herre, i nådens tid, o Gud. I din godhed bøn-hør du mig, efter din trofaste hjælp.

15. Frels mig fra dybet, for at jeg ikke skal synke; fri mig fra dem, der hader mig, og fra vandenes dyb.

16. Lad vandmasserne ikke overskylle mig, lad dybet ikke sluge mig eller brønden lukke sit svælg over mig.

17. Bønher mig, Herre, thi mild er din nåde, vend dig til mig efter din store barmhertighed.

18. Skjul ikke dit åsyn for din tjener, thi jeg er så bange, hør mig snart.

19. Kom til min sjæl, udfri den, fri mig for mine fjenders skyld.

20. Du ved, hvorledes jeg smædes og overdækkes med skam og skændsel. For dine øjne står alle de, der piner mig.

21. Hån har knust mit hjerte og jeg er døltræt, jeg biede på medynk, men forgæves, på en trøster, men jeg fandt ingen.

22. De kom galde i min mad, og i min tørst gav de mig eddike at drikke.

*

I det Nye Testamente tillægges vor Frelser flere gange vers af denne salme. Efter den første tempelrensning i Jerusalem står der hos Johannes (2, 17): »Da kom disciplene i hu, at der står skrevet: »Nidkærhed for dit hus fortærer mig« (= vers 10). Joh. 15, 25 siger vor Frelser i sin afskedstale: »Det ord skulle gå i opfyldelse, som står skrevet i deres lov: De hadede mig uden grund«. (= vers 5). I Romerbrevets 15. kap. (3) læser vi: »Kristus gjorde ikke, hvad der var ham selv til behag, men som der står skrevet: »Spotten fra dem, der spotter dig, er faldet på mig«. (= vers 10). Mt. 27, 34 beretter: »De gav ham vin blandet med galde at drikke« (= vers 22 a), og Mt. 27, 42: »Straks løb en af dem hen og tog en svamp og fyldte den med eddike og stak den på et rør og lod ham drikke«. (Vers 22 b).

Af den grund er kirkefædrene og de katolske skriftfortolkere enige om, at denne salme er messiansk. De fleste af dem hævder, at den direkte handler om vor Frelser, medens de andre mener, at den taler om David, der står som forbillende på den lovede Messias.

De åndelige værdier, som salmen indeholder, skal klarlægges næste gang, når anden halvdel foreligger. Her skal kun nogle vanskeligheder i teksten ryddes af vejen, så meningen bliver helt klar.

I vers 5 synes spørgsmålet: »Skal jeg erstatte, hvad jeg ikke har røvet«, at være en talemåde, der betyder: Jeg er uskyldig.

I vers 6 læser vi om »dårskab« og »synder«. Det er klart, at disse ord ikke kan gælde om Guds Søn. Men skriftfortolkerne siger, at her er der tale om slægtens synder, som vor Frelser på en måde har påtaget sig for ved sin lidelse og død at sone dem.

Med »sæk« i vers 12 menes en sørgedragt. (Slg. salme 29, 12 og 34, 13).

Ordet »galde« i vers 22 betegner en plante, der har en bitter og giftig saft.

F. K.

Gudsmoder fra Aasebakken, 15. Aarh.

En Kvist skal udgaa fra Jesse Rod, og en Blomst spire frem af hans Rod; og Herrens And skal hvile over ham. Alleluja, alleluja. Se, en Jomfru skal undfange og føde en Søn, og hans Navn skal kaldes Emmanuel. Alleluja.

Graduale paa Festen for
Mariæ Moderværdighed

To Aartusinders Historie i et stort Arkiv

I Slutningen af sin Tale til Deltagerne i den Internationale Historiker Kongres i Rom for nylig, gav den Hellige Fader Meddelelse om, at endnu en Periode af Vatikanets saakaldte »hemmelige« Arkiv inden længe vil blive tilgængeligt for Historieforskningen. Ifølge hvad der nu forlyder i Vatikanerkredse drejer det sig om yderligere et Tidsafsnit af Vatikaner-Arkivet, som Pave Leo XIII i 1880 aabnede for Offentligheden.

*

Det vakte ikke ringe Opsigt i internationale Historikerkredse, da Pave Leo XIII kort efter sin Tronbestigelse besluttede sig til at lade det store L'Archivio Segreto Vaticano aabne for den historiske Forskning — et hidtil ukendt Fænomen, idet Pavearkivet i Lighed med andre Arkiver i ældre Tid var et lukket Land. Det er jo ogsaa først i de sidste Menneskealdr, at vort eget »Geheimarchiv« er blevet virkelig tilgængeligt og i videre Omfang har kunnet udforskes af Historikerne. Talløse Videnskabsmænd, spredt over hele Jorden — deriblandt flere danske — har høstet godt af de uvurderlige Værdier, der ligger her til Belysning af Historiens Gang.

Det pavelige Arkivs Oprettelse gaar

tilbage til det 3. Aarhundrede. Alle-rede Innocens I (402—17) henviser i sine Skrivelser til et Arkiv. Indtil Aar 1000 var de pavelige Argiver udfær-

Aar efter Aar findes Historiens Akter i Pavernes gamle Arkiver.

diget paa lidet holdbart Papyrus, saaledes at man idag kun ejer Registerfragmenter fra Gregor I, Gregor VII, Johannes VIII og Alexander III. Med Innocens III begynder Arkivets fortløbende Række af Registre. I 1303 blev det pavelige Arkiv plyndret for første Gang og Benedikt XI lod det derfor bringe fra Rom til Perugia. Arkivet led endvidere svære Tab under Pavernes »babyloniske Fangenskab« i Avignon. Under Pius IX bestod Arkivets Kerne af Vatikanets og Lateranets Bulle- og Brevregistre, af Akter fra Exilet i Avignon samt af en Samling juridiske og politiske Aktstykker, der indtil 1798 opbevarede paa Engelsborg i Rom, endvidere af en historisk meget værdifuld Samling af Korrespondancer samt Informationsmateriale fra det pavelige Statssekretariat fra Begyndelsen af det 19. Aarhundrede. Under Pavestatsens sidste Herskere havde Statssekretariatets Arkiv til Huse i Quirinalet, meddens Indenrigsministeriet var i Vatikanet.

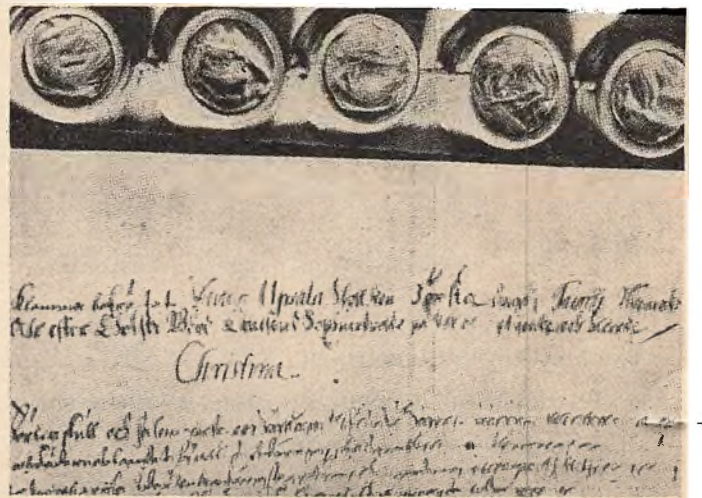
I 1815 fik den hellige Stol en Række yderst værdifulde Arkivalier tilbage, som i 1810 paa Napoleons Befaling var blevet bragt til Paris. Efter Pavestatens Ophævelse nævnes Vatikanets Arkiver overhovedet ikke i de pavelige Annaler fra 1870—78, men under Pave Leo XIII bliver den berømte tyske Kirkehistoriker og senere Kardinal Joseph Hergenröther Præfekt for de pavelige Arkiver og under hans Ledelse (1879—90) oprinder en straalende Periode for Kirkehistorieforskningen. (sluttes Side 497)

< Over 13 km historiske Dokumenter af allerstørste Betydning for Historieforskningen rummes her paa disse Reoler

Eet eneste
»Hil dig, Maria!«
(Efter det engelske)

Stephen Brown var slet ikke nogen tiltalende Mand; for det første var han nærig, og for det andet en rigtig

Et enkelt Dokument blandt mange: Bekræftelsen paa Dronning Christinas Frasigelse af Sveriges Trone bærer ikke mindre end 305 Segl.

ET REGIMES ENDELIGT

Under Overskriften »Et Regimes Endeligt« beskæftiger Vatikaner-Ugebladet »Osservatore Romano della Domenica« (ikke at forveksle med Dagbladet »Osservatore Romano«) sig med Begivenhederne i Argentina og skriver, at Perons Diktatur styrtede sammen, saaledes som det havde været at forudse. Peron havde skabt et Tomrum omkring sig, skriver Bladet, og paa denne Maade havde han mistet Sansen for alt det, der ligger indenfor Mulighedernes Omraade: Han havde ikke længere nogen Realitetssans.

»Osservatore Romano della Domenica« gennemgaar dernæst endnu engang ganske kort de sidste Faser i det peronistiske Regime, fremhæver, at de italienske Kommunistblade havde været saa glade for Diktatorens kirkefjendtlige Forholdsregler, og slutter derpaa »Perons Saga« med et meget talende Citat af ham selv, nemlig fra en Tale, som han holdt 15. Marts 1953: »Tit og ofte mener Førerne at have naaet deres Berømmelses Højdepunkt — de teer sig som Halvguder og begaar faktisk Fejl efter Fejl. De misbruger deres Autoritet og deres Magt, agter ikke længere Menneskene og foragter Nationen. Dermed underskriver de deres egen Dødsdom«.

»Osservatore Romano della Domenica« havde ikke kunnet finde nogen bedre Slutning end disse Diktatorens egne Ord. Hans Ord passer paa alle Diktatorer.

Særling. Han havde været hele Jorden rundt paa sine utallige Rejser og talte Alverdens Sprog. I Texas havde han købt nogle tilsyneladende ret værdiløse Landstrækninger, som viste sig at indeholde uanede Mængder af Mineraller, der skaffede ham en vældig Formue. Men Stephen Brown forstod ikke at bruge sine Penge paa en ordentlig Maade. Hans Nærighed blev verre og værre; han betalte sine Folk en elendig lille Løn, og det faldt ham aldrig ind at hjælpe nogen fattig. Katolik var han, og han holdt forsaa vidt fast ved Kirken, som han modtog Paa-skekommunionen hvert Aar; men Kristus selv, eller hans Kirke, eller hans fattige havde ikke nogen Del i Stephens Hjerte.

Underligt nok var der en lille Andagtsøvelse, som han trofast gennemførte: hver Lørdag Aften tændte han en Kærte til Ære for Guds Moder og bad et »Hil dig, Maria« imens. I hele sit urolige og forvandlede Liv havde han aldrig glemt denne lille Ting, som han havde lært af sin Moder. Paa en eller anden Maade havde hans Moder i hans Barndom indprentet just Tanken om den Naade, som Kærten og den lille Bøn kunde nedkalde over hans Sjæl, paa en saadan Maade, at han aldrig kunde glemme det; og hver eneste Lørdag Aften tændte han Kærten og prøvede paa at lægge nogen Følelse ind i dette ene »Hil dig, Maria«.

Nu kommer den ny »Radio Vaticana«

Danske lyttere, som fra tid til anden forsøger at fange en udsendelse fra Vatikanets Radio, bliver i reglen skuffet, fordi udsendelsen kvæles af interferens fra nabostationer på bølgebåndet eller af atmosfæriske forstyrrelser.

Der er nu endelig udsigt til en forbedring, idet der i den forløbne sommer er påbegyndt opførelse af en »storsender«, som tåler sammenligning med BBC's og USA's kæmpestationer.

Vatikanensenderen har erhvervet et landområde beliggende 40 km nord for Rom, ved Lago di Braziano (tidligere i det tyske præsteseminarium Germanicum's besiddelse), hvor grundstenen til den nye station blev lagt i juni i år. — Midlerne til bygning af senderen er sikret gennem gaver fra katolikker i USA og Holland.

Den nye station får »retningssending« imod de pågældende lande, hvorved modtagelsesmulighederne bliver ganske væsentlig forbedret. R.V. sender allerede nu programmer på 25 sprog, og flere vil vel komme til, når den nye sender bliver sat i funktion.

Som følge af den store betydning, der i de højeste vatikankredse tillægges radiospredningen, planlægges der en udvidelse af de allerede bestående udsendelsesrækker af orienterende indhold, som aflyttes med største interesse, ikke mindst af ikke-katolikker verden over.

Vinteren kom, saa barsk som aldrig før i Mands Minde. Voldsomme Uvejr truede Stephen Browns beskedne Hus, der laa ensomt ovenpaa en stenet, ubevokset Bakke. Stensked og Oversvømmelser hærgede Egnen, mange Mennesker blev dræbt, og store Værdier gik tabt. Stephens Hus var gammelt, men det var solidt bygget, og det lod til at kunne klare sig nogenlunde mod Storm og Hagl og alt det andet onde. Et Par Gange havde Husholdersken ganske vist forsigtigt gjort den gamle Mand opmærksom paa, at Skorstenene vist ikke mere var rigtig paalidelige; men han holdt ikke af at spendere en Skilling paa Reparationer, og hendes Advarsel blev derfor fremført for døve Øren.

En Aften rasede Stormen paany. Det var ualmindelig koldt, og Stephen Brown frøs; men da han naturligvis vilde spare paa Brændsel, gik han tidligere til Senges, end han plejede, for ikke at blive nødt til at lægge mere i Kaminen. Først da han laa i sin Seng, huskede han paa, at det var Lørdag Aften, og at han ikke havde tændt Guds Moders Lys.

Flere Minutter igennem kæmpede han ligefrem med sig selv, og Mægtigheden vilde sikkert have sejret, hvis ikke den Vane, han nu vilde bryde, havde været et helt langt liv. Mens han mumlede en hel Masse, som slet ikke klædte ham, kom han ud af Sengen, fik Slaabrokken paa, gik ned ad Trap-

I korte Træk -

Den italienske Olympiade-Komités Eksekutivudvalg har overrakt den Hellige Fader en Model til det Sportsanlæg, der skal rejses i Nærheden af Callixtus-Katakomberne syd for den evige Stad, og som under de Olympiske Lege 1960 skal tjene Mandskaber fra katolske Lande som Træningsomraade (KNA).

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge den tidligere franske Premierminister George Bidault i Privataudiens i Castel Gandolfo (KNA).

Arbejderne med Restaureringen af Domkirken i Firenze er nu saa vidt fremme, at man kan tage fat paa selve Kuppelrestaureringen. Selve Kuglen med Korset hviler paa en Trækonstruktion, der ikke har været fornyet siden Domkirken rejstes i 1472 (KNA).

Paven har rettet en Lykønskning til den Apostoliske Delegat i USA, Mgr. Cicognani, i Anledning af dennes gyldne Præstjubilæum. I Skrivelsen nævner den Hellige Fader Delegatens fortjenstfulde Virke i USA gennem 22 Aar, i hvilket Tidsrum der er oprettet 24 ny Diocesser og 10 ny Kirkeprovinser i Staterne (KNA).

De østrigske Katolikker har planlagt en Takke-Valfart til Rom nu til December i Anledning af Østrigs Befrielse. Valfarten vil blive ledet af Wiens Erkebiskop, Kardinal Innitzer, samt den østrigske Forbunds kansler Raab (KNA).

pen til den Stue, hvor der hang et gammelt Mariabillede, og tændte Lyset. Da han strøg Tændstikken, steg Stormens Susen udenfor til en uhyggelig Brølen, og da han bad sit »Hil dig, Maria«, som han plejede, lød der et forfærdeligt, øredøvende Brag, der fik Huset til at ryste i sin Grundvold. Stephen løb ovenpaa saa hurtigt han kunde, og da han kom op paa Afsatsen foran Sovekammeret, var han ved at blive revet om af de voldsomme Vindstød, der stod ind gennem et vældigt Hul i Loftet derinde. Som lamslaet blev han staaende paa Dørtærskelen. En af Skorstenene var styrtet gennem det møre Tag og ned over Sengen, som han havde forladt for et Par Minutter siden. Saa stor var Vægten, at Sengen var knust til Smaasplinter, og havde han nu ligget i den — —

Blot Tanken om, hvad der kunde være sket, fik ham til at skælve over hele Kroppen. Og saa slog det pludselig ned i ham: Hvis han nu ikke havde holdt fast ved den fromme Skik, som hans Moder havde lært ham, saaledes at han ofrede en Smule Bekvemmelighed for ikke at bryde den, vilde han være blevet sendt over i Evigheden, uden Forberedelse, uden Anger. Og saa faldt Stephen Brown paa Knæ, korsede sig og bad af hele sit Hjerte en Angerbøn.

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Meddelelser fra de lokale klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Naar man „læser videre“ hos Paulus —

Det er slet ikke fordi jeg ikke holder af Rosenkransen — tværtimod, men af bare Sorg over at Søndagens Messe sidste Søndag maatte vige Pladsen for »Rosenkransfesten«, satte jeg mig (for engangs Skyld) hen og læste den bortfaldne Søndags Tekst efter mit Ny Testamente. Jeg læste Paulus' Brev til Korinterne — og jeg blev ved at læse i samme Brev, for det fangede nemlig min Interesse — hvor er det dog stadig aktuelt, hvad han skriver, Paulus, og hvor gaar det mere og mere op for mig, at han skulde have været Læge — sikke Diagnoser han dog kan stille. Han skriver her — som Brevet jo siger — til Menigheden i Korint; der synes at have været Knas i den — det hænder jo selv i de bedste Familier — og saa skal de have et Par Linier med paa Vejen. Det kunde for den Sags Skyld godt have været skrevet i det Herrens Aar 1955 — men lad os lige kigge paa hans Diagnose. Den gaar ud paa, at de Kristne der er »kødelige« Mennesker. Nu er det med denne Diagnose ligesom det er med vore Lægers Attester og Recepter: Man skal være inde i Terminologien for at fatte Meningen. For Paulus var der tre Slags Mennesker. Først var der dem, der ikke havde modtaget Guds Aand og derfor dømt udelukkende ved Hjælp af deres lille Menneskeforstand. Dem tænkte Paulus sig paa det laveste Trin. I den modsatte Ende af Skalaen rangerede de saakaldte Pneumatikere. Derved mener han de Kristne, der

ikke blot har modtaget Guds Aand, men samtidigt lader sig lede af den i hele deres Handel og Vandel. Det er de ideelle Kristne. Men midt mellem disse høje og lave Mennesker er der en Slags Mellemlasse. Det er dem, der nok har modtaget Aanden, men uden at denne behersker deres daglige Færden. Faktisk er det Kødets, der har Overhaanden, d.v.s. at Følelser og Drifter løber af med disse Folk. Paulus stempler dem som »kødelige« Mennesker. Det er ufuldkomne Kristne. Apostlen kalder dem også »Umyndige« i Kristus. Og det er i denne mindre tiltalende Baas, at Menigheden i Korint hører hjemme.

Og Symptomerne, d.v.s. det, Paulus grunder sit Skøn paa? »Saa længe der er Misundelse og Splid imellem jer«, skriver den fine Menneskekender, »er I da ikke kødelige, og opfører jer paa menneskelig Vis?« Det alt for menneskelige Sindelag giver sig bl. a. Udslag i, at den ene holder sig til Paulus, mens den anden sværger til Apollos i Stedet for slet og ret at betragte disse Forkyndere som Guds Tjenere, der har haft som Opgave at føre dem til Troen. Havde Korinterne været aandsfyldte Kristne, vilde Forkynderens Person have været af underordnet Betydning for dem, mens de nu synes om den ene og ikke kan døje den anden og prøver at spille den ene ud mod den anden. Heldigvis er Apostlen hævet over disse smaalige Sympatier og Antipatier. Han er nemlig saa aandsfyldt, at der for ham kun gælder eet, nemlig at Kristus maa være alt i alle. Om det saa gælder falske Brødre, der viser sig at være for nidkære for at modarbejde Apostlernes Indflydelse, staar han paa det Standpunkt: »Hvad gør det? Blot Kristus bliver prædikeret?« Han er altsaa uanfægtet af Korinternes Klikevæsen. Men han ser, at dette er til Skade for de kværunderende Kristne selv — fordi de er som Smaabørn, kan Apostlen i sin Forkyndelse ikke behandle dem som viderekomne. Han er nødt til at holde dem til Diæt og til Børnemad — endskønt det modsatte sikkert vilde have kvæget deres Forfængelighed.

Se, der er, hvad der kommer af for engangs Skyld at »læse videre« i det Ny Testamente. Lad os derfor være glad for at vi har saadan en nyttig Bog. S. + J.

Er kirken ufejlbar?

(sluttes fra side 483)

os, at vi skal tro på Kristi evangelium, hvis der hver anden søndag bliver prædikeret Guds ord og de andre søndage hedenskab? Eller er vi overgivet til falske profeters nåde og til løgnagtige lærere, der forvansker Kristi guddommelige budskab?

Nej, kirken, som Kristus grundlagde, omtales altid i det ny testamente som en ufejlbar og guddommelig lærermyndighed. Hele det ny testamente erklærer, at apostlernes og deres efterfølgeres sendelse er lig med Kristi og Faderens sendelse. Kristus gav apostlene deres guddommelige sendelse til alle nationer og med gyldighed til ver-

dens ende. Sætningen »jeg er altid med jer« bruges over 90 gange i bibelen og betyder, at Gud vil sikre den pågældende persons forehavende. Hvis apostlernes guddommelige sendelse altid skal lykkes, så må de og deres efterfølgere være ufejlbare. Apostlene hævdede altid, at deres lære var Guds ord, og denne sikkerhed har intet med intolerance eller åndeligt tyranni at gøre, fordi apostlernes og kirkens autoritet stammer fra Kristus. Den katolske kirke siger med St. Paulus: Vort frølsesbudskab udgik ikke alene i ord til jer, men også i kraft i den Helligånd og i rig fylde.

Efterårsskolen i Øm

Efterårsskole afholdes på Øm i ugen 16.—22. oktober. Oplysninger om skolen fås hos ungdomsforeninger og sognepræster. Tilmelding med angivelse af navn, adresse, stilling, alder samt tiidl. deltagelse sendes til Skoleledelsen, Vennemindevej 51, København Ø. Tilmelding kan ske telefonisk: RYvang 3319, kl. 17—18, ikke tirsdag.

GRAMMOFONPLADER

fra

Benediktiner-Klostret Montserrat i Spanien

78-omdrejningers normalplader á kr. 13.00.

- 131 Salve solemne. Med orgel (Moya).
- 132 Salve Montserratina. Med orgel (Nicolau) Virolai. (Verdaguer-Rodoreda).
- 133 O Sanctissima. Med ork. og org. (Mitterer) Ave Maria (Victoria).
- 134 O vos omnes. Liturgisk motette. (Victoria) Ave virgo. (Guerrero).
- 135 Nigra sum. Liturgisk motette (Victoria) O Domine Jesu. (Victoria).
- 136 Stabat mater. I og II del (Palestrina).
- 137 Stabat mater III del. (Palestrina) Sanctus og benedictus. Fra messen »Ascendo« (P).
- 138 Animam meam dilectam. Motette. (Victoria) Kyrie og sanctus. Fra »Missa quarti Tini« (V).
- 139 Miserere. I og II del (Goicoedhea).
- 140 Ego sum. Motette. (Palestrina). Amicus meus. Motette. (Casanova).
- 141 O vos omnes. Motette. (Casals) Exultate. Motette. (Palestrina).
- 142 Ave Christie. I og II del (de Pres)
- 143 Cancó de la Moroneta (Nicolau)
- 144 Puig floriu (Verdaguer y Roma).
- 144 Morenita es la Nina (Lopez Ay, que dolor! (Cererols).
- 145 Virolai de Montserrat. (Verdaguer-Rodoreda) Salve Montserratina (Nicolau).
- 146 Cancó de Maig (Verdaguer og Rodamilans) Cancó de l'albada (Navarro og Muset).

To Aartusinders Historie . . .

(fortsat fra Side 494)

I de sidste fire Aartier er Vatikanets Arkiv blevet suppleret op med en anseelig Række Nyerhvervelser, saaledes bl. a. i 1907 med Konsistorialkongregationens Arkiv; i 1918 tilbageleverede det kongelige italienske Statsarkiv en Række pavelige Aktstykker,

i 1922 overførtes Akterne fra Nuntiaturet i Wien og senere fra Bruxelles, Paris og Lissabon samt de romerske Fyrsteslægter Ruspoli, Borghese og Rospigliosi's Husarkiver, saaledes at man under Pave XI maatte flytte det pavelige Arkivs værdifulde Samlinger. Arkivets værdifulde Samlinger bestaar idag af ca. 5600 Bind Buller og Brever, 2800 Bind Bønskrifter og Registre til pavelige Skrivelser, ca. 1000

Bind Regninger, Statssekretariatets Arkiv med Nuntiaturlindberetninger og diverse Korrespondancer, endvidere Buller, Kejserdiplomer, Privilegier o. s. v.

Vatikanets Arkiv anses med Rette Verden over for at være et af de vigtigste Steder for de Forskere, der beskæftiger sig med Kirkens og Folkeslagenes, især Italiens Historie. Leo XIII har engang udtalt de bemærkelsesværdige Ord: »Vi nærer ingen Frygt for Offentliggørelse af Dokumenterne«, og i den samme Aand har efterfølgende Paver handlet, da de stillede Arkiverne til Videnskabens Disposition.

Tekst: Jøbe

Fotos: Acad.

← Verdens største Guldsegl hænger under et Forlig mellem Kong Filip II og Paven (1555)

EX ORIENTE LUX

Onsdag d. 12. okt. kl. 20 St. Josefs Hospital, dagligstuen. Emner: Bønnen i oldkirken, byzantinsk ritus.

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjeml

<h2>Horsens</h2>	<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Linollum - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen aut. Installatør »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<h2>Vejle</h2>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Oas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Leverandør til Sct. Maria Hospital Poul HENRIKSEN Raadhustorvet</p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Kai Jensen & Poul C. Thin Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober.

9. S. 19. Søndag e. Pinse (737—(grøn) —71); 2. Bøn: St. Johannes Leonardi ([47]), 3. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 4. Bøn: St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103); Præf. (521).
10. M. Oktav af St. Therese ([194]—(hvid) 115); 2. Bøn: St. Frans Borgias (1105); alm. Præf. (525).
11. Ti. Jomfru Mariæ Moderværdighed ([197]—118); Præf. (522).
12. O. † Feria (737—71); uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
13. T. † St. Edvard, Konge af England (hvid) (1106); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. F. St. Callistus I (1106); Apostolens Præf. (524).
15. L. St. Therese af Avila (1107); (hvid) alm. Præf. (525).
16. S. 20. Søndag e. Pinse. (grøn)

3 dages eksercitier

i »Niels Steensens Feriehjem«, Fredensborg (med mulighed for at blive der nogle dage bagefter) i efterårsferien lørdag den 15. oktober aften til onsdag den 19. oktober morgen. Leder bliver p. Coenen; pris for deltagelsen 30,00 kr. (for hver efterfølgende dag 7,50 kr.). Sengelinned, serviet og toiletsager bedes medbragt. Både mænd og kvinder er velkomne. Tilmelding senest den 12. oktober til lederen eller til Jesu Hjerter Sogns kontor (EV 6580, kl. 9—10, 17—17,30). Eventuel moderation kan indrømmes.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom»

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementpris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lùders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Norregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved

Sct. Joseph Søstrenes Rekreationshjem

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Dùlowsvej 5 B 2. sal lv.

Telefon Eva 1075 y

J. Wolfisberg, S. J.

Ægteskabet efter katolsk kirkeret

Introduktion til en katolsk ægteskabsret for lægfolk. En lettilgængelig vejledning for unge. — Bør også læses af læger, jurister og lærere.

40 sider — kr. 4.50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Bogbinderlærling

tilbydes læreplads, en ung mand med mellemskoleeksamen foretrækkes.

Henvendelse telf. Palæ 9536.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

UGEBLADETS BOGSIDE

Kirkeret og Ægteskab

J. Wolfisberg S. J.: Ægteskabet efter katolsk Kirkeret. (Frost-Hansens Forlag).

En nyttig lille Bog paa et Par Ark om Grundtrækkene i Kirkerettens Bestemmelser om Ægteskabet og dets Indgaaelse. Vi har ikke før haft disse Bestemmelser samlet paa Dansk og kommenteret for et almindeligt dannet Publikum. Pater Wolfisberg har behandlet disse Spørgsmaal i Undervisning af Gymnasieelever og som Frugt af denne Undervisning er Hæftet blevet til. Det afsluttes med en kort Beskrivelse af enkelte »celebre« Ægteskabssager, lige fra den franske Kong Philip August II's Forsøg paa at faa sit Ægteskab med den danske Kongedatter Ingeborg erklæret ugyldigt, og til Marconis Ægteskabsproces midt i Tyverne i vort Aarhundrede. Den korte og klare Fremstilling vil kunne være til Hjælp, naar disse Sager ved Lejlighed atter dukker op i Presse og andetsteds. Som sagt en nyttig Bog til Hylden med Opslagsbøger.

Studiekredsen

hos pastor Ib Andersen, Bredgade 64, for katolske seminarieelever og interesserede færdiguddannede begynder igen torsdag d. 13. okt. kl. 16,30 prc. Der behandles kirkehistoriske emner. Nye deltagere er meget velkomne. Yderligere oplysninger kan fås hos Kari Thykier, tlf. ØB 7228.

Franz Schubert var engang traadt i Stedet for en af sine Venner, der var Organist og var gaaet hen og blevet syg. Under Gudstjenesten fortabte Schubert sig i Improvisationer — indtil Orgelet med eet table Vejret.

»Ja, men Mand dog, De kan da ikke saadan holde op med at træde midt i Gloria!« raabte Schubert til Bælgetræderen, der imidlertid let brummende svarede: »Hvad kender De til at træde Bælgen, unge Mand? Nu har jeg traadt i 25 Aar, saa jeg ved nok hvor meget Luft, der skal til et Gloria!«

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Har De nogensinde tænkt paa, om De ikke kunde være med til at realisere hosstaaende Slogan — ved f. Eks. at lade et venligt Ord om Ugebladet

falde til en Trosfælle, der ikke holder Bladet, men som maaske blot skal have netop Deres lille Puf for at blive Abonnent?

Aarhus

I. P. Sørensen

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER
Telefon 2085
HANS BROGSGADE 15
Lev. til Sct. Joseps Hospital

STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke
vi fører kun det bedste

TELEFON 24387

Leverandør til de katolske institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)

**AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG
HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS**

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Bülwagade 60

Leverandør til Sct. Joseps Hospital

V. Svenstrup . Telefon 21557

Aut. Elektro-Installatør . Lædestation

Hans Brogsag. 4 . Tietgenspl.
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Katolske Begravelser - Ring til 22866

H. J. Madsens Begravelsesforretning

Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus

JUHLS Farvehandel
FARVERE - TAPETER

Malervarer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Fajance-Varehuset A/S

Ryesgade 23 . Telefon 21924

Leverandør til de katolske institutioner

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Tlf. 21577

Næstved

BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE

R. SØRENSEN Østergade 7
Telf. 130

Leveres over hele landet

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Flæsk -
Paalæg - Smørrebrød
Torvstræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Wilh. Krüger

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 Telefon 2117

Lys - Kræft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik
Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525
(2 Ledninger)

Tapeter og Malervarer

Claudi Hansens Eftf.

Jernbanegade 3 . Tlf. 60

Leverandør til de katolske Institutioner

A. & P. G. Vintersborg
Snedker & Tømrermester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818
Leverandør t. de kat. Institutioner

N. Juul Pedersen Glarmester

Ramshered 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ny Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle
og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

LI. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Murermester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

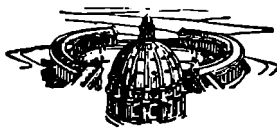
Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør
Riddergade, Telf. 663

URBI ET ORBI

Vatikanet anerkender det ny Argentina

Den Apostoliske Nuntius i Argentina, Mgr. Tanin, har i Buenos Aires overrakt en Note, hvori den Hellige Stol officielt anerkender den ny argentinske Regering paa Linie med hvad en Række andre Stater har gjort. Samtidig overbragte Nuntius et Budskab fra den Hellige Fader, hvori det hedder, at Paven ønsker den store argentinske Nation Ro og Velfærd sammen med Virkeliggørelsen af den kristne Næstekærlighed og den sociale Retfærdighed. Paven ledsagede disse Ønsker med sin faderlige Apostoliske Velsignelse (KNA).

De forviste Kirkelyrster vender hjem

Den ny argentinske Regering har udstedt et Dekret, ifølge hvilket Biskop Tato og Prælat Novoa, der blev landsforvist af den styrtede Diktator Peron, nu i fuld Frihed kan vende tilbage uden særlig Tilladelse. Udvisningen erklæres samtidig for lovstridig (KNA).

Kommunalfolk hos Paven

I den forløbne Uge begav den Hellige Fader sig paany ind til Rom for at modtage Deltagerne i 12. Internationale Kongres for kommunal Forvaltning. Audiensen fandt Sted i Sala Regia, hvor Paven holdt en Tale om det kommunale Styres Ansvar og Pligter (KNA).

»Fremskridtsvenlige« Katolikker udset til at spille vigtig Rolle

De Katolikker, som gaar ind for et Kompromis mellem Katolicismen og de kommunistiske Ideer, er udset til at spille en vigtig Rolle i Sovjetunionens ny Propagandaplan for fredelig Sameksistens. Denne Plan tager i Særdeleshed Sigte paa de polske »regimetro« Katolikker, og i Øjeblikket sendes skolede Propagandister fra Polen til Vesteuropa, hvor de skal hverve for en progressistisk Katolicisme, især med Henblik paa at vinde de polske Emigranter. Disse den polske Regerings Udsendinge gør sig samtidig til ivrige Talsmænd for den fredelige Sameksistens Idé og søger derved at forvirre og splitte de polske Emigranter. Føreren for de progressive Katolikker, Boleslav Biasecki, har saaledes for nylig gæstet Emigranterne i Rom, medens hans Sekretær Janina Kolendo har opholdt sig i Schweiz i samme Ærinde (KIPA).

Intet samarbejde med Kommunisterne

I Anledning af de kommunistiske Forsøg paa under Paaskud af »Aanden fra Genève« at vinde Indflydelse paa de brede Masser i Italien, skriver det ansete italienske kulturelle Tidsskrift »Civiltà Cattolica«, at Kirken absolut og kategorisk fordømmer Samarbejde mellem Kommunismen og Kirken ogsaa paa det rent politiske og sociale Omraade. Dette kan der ikke herske nogensomhelst Tvivl om hos virkelige Katolikker, skriver Bladet. Vejen mod venstre er og bliver spærret af den katolske Lære og gennem Troen. Fornægtelse af Gud og Tro paa Gud vil aldrig kunne staa Side om Side (KNA).

Abbé Pierre i København

Abbé Pierre gæstede i den forløbne Uge København. Ved et offentligt Møde i Studenterforeningen, hvor den store Sal var fyldt til Trængsel, mødtes vor Tids største Franskmand med Københavnerne — og efterlod et uudslætteligt Indtryk af tillige at være en af vor Tids virkelige store Apostle. — Vi bringer i næste Uge et Referat af denne enestaaende Begivenhed.

Gennemsnitlig 17 Bøger paa Index hvert Aar

Paa de italienske Forfatteres anden nationale Kongres i Palermo erklærede Pater Valentini, at Kirkens Index over forbudte Bøger ikke betyder nogen Hindring for Kulturfremskridt, idet Index ikke hindrer Forskere og Videnskabsmænd at konsultere disse indicerede Bøger, saafremt det skulde være nødvendigt. Pater Valentini understreger, at der i indeværende Aarhundrede gennemsnitligt har været sat højest 17 Bøger paa Index aarlig (KNA).

Hvor er Biskop Baraniak?

I katolske Kredse i Polen nærer man stor Bekymring for den Skæbne, der maatte være overgaaet Biskoppen af Poznan, Mgr. Anton Baraniak, som forsvandt faa Dage efter Arrestationen af Kardinal Wysinski i Oktober 1953. Der er intet set eller hørt til ham siden da, og fra officiel polsk Side nægter man at udtale sig om ham. Uvisheden om hans Skæbne har selvsagt givet Anledning til allehaande Rygter, men ingen af disse Rygter har kunnet bekræftes (KNA).

Anglikanere paa Vej mod Romerkirken?

Ved et Møde i Forkyndelseskirken i London gik et lille hundrede anglikanske Gejstlige for nylig ind for at fortsætte og muligvis ogsaa yderligere intensivere Kampen for de katolske Prinsipper indenfor »Church of England«. De paagældende Præster tilhører den saakaldte »Forkyndelses-Gruppe«, der paa det skarpeste afviser den Overenskomst, der er sluttet mellem Englands Kirke og Kirken i Syd-Indien. Hovedmomentet i Uoverensstemmelsen bestaar i, at Gejstligheden indenfor Kirken i Syd-Indien, der tæller Anglikanere, Presbyterianere og Kongregationister, ikke er biskoppeligt viiede. I et efter Mødet offentliggjort Memorandum beskæftiger Medlemmerne af »Forkyndelses-Gruppen« sig med Muligheden for en officiel Protest imod Overenskomsten.

Sekretæren for »Forkyndelses-Gruppen«, Pastor Walton Hannah, traadte for nylig over til den katolske Kirke. Han udtalte i denne Forbindelse: »De seneste Tildragelser, bl. a. i Syd-Indien, viser mig klart og tydeligt, at »Church of England« ikke længere kan rejse Krav paa at være en Gren af den katolske Kirke«. Man regner med Muligheden af, at endnu et Antal anglikanske Præster i nærmeste Fremtid vil søge Optagelse i den katolske Kirke (KNA).

Katolsk

Ugeblad

16. Oktober 1955
103. Aargang
Nr. 42

Kirkens Kaar i
Czekoslovakiet
»Af fagre Roser smaa...«
Japan idag
Abbé Pierre i København
Kardinal Innitzer død
Forestaaende
Kardinalsudnævnelser?

En Humorist om Moralen

I Anledning af, at Overlæge Viggo Starcke for nylig gentog den biologiske Sandhed, at et Menneske lige fra det Øjeblik, det i Befrugningen bliver til, er et Menneske og følgelig har Krav paa den Beskyttelse, der tilkommer menneskeligt Liv, har i »Politiken« sidste Lørdag Signaturen »Draaben«, ellers bedst kendt som en lovende yngre Humorist, nedlagt en Protest.

»Draaben« protesterer egentlig ikke mod den biologiske Sandhed, kun mod at drage for vidtgaaende Konsekvenser af den. Og heri kan han for saavidt principielt have Ret. Man bør ikke stirre sig blind paa en Sandhed. Der kunne jo være andre Sandheder, som ogsaa havde Krav paa at tages med i Betragtning, og den der stejlt kun vil betragte den ene Sandhed, kan siges at ride denne som en Kæphest — hvad »Draaben« netop siger om Dr. Starcke.

Men burde man da ikke vente af Dr. Starckes Angriber, at han i det mindste antydede, hvorfor Dr. Starcke er gaaet for langt? Han spørger ironisk, om Starcke vil have de ufødte skrevet i Mandtal. Det er nærmest et uforsigtigt Spørgsmaal, for det kunne minde en Statistiker om, at her er et Felt, Departementet endnu ikke har opdyrket. Selve Sagen er Spørgsmaalet uvedkommende. Han spørger endvidere, om man ved en Abort af den ene eller anden Art skal begræde Tabet af et Familienmedlem. Ja, det gør sunde unge Forældre faktisk. At Sorgen ikke rummer den Rigdom af Minder, som hvis det døde Barn havde levet mange Aar længere, gør den ikke uvirkelig.

Og saa spørger »Draaben«, om Dr. Starcke i Konsekvens af sin Sandhed ønsker uheldige Piger, der med mere eller mindre kluntede Midler søger at hidføre en Abort, straffet som Mordere, hvis deres Forehavende lykkes. Vi kan ikke umiddelbart se Konsekvensen heri. Straffeloven og Moralloven er nu engang ikke sammenfaldende. Mange moralsk forkastelige Handlinger er ikke med i Straffeloven. Maa-

kan straffes for det, han gør. Hvorfor saa med Vold og Magt ville krybe uden om den biologiske Sandhed, at et menneskeligt Foster er et levende Menneske med Krav paa Beskyttelse — i det allermindste om den Beskyttelse, som ligger deri, at man ikke ved Hjælp af Eufemismer søger at tilsløre, hvad »Svangerskabsafbrydelse« egentlig er. Man kalder os Katolikker virkelighedsfjerne, fordi vi deler Dr. Starckes Mening om Tingene her. Skal det være mere virkelighedstro at fornægte en Sandhed i Frygt for, at der af den vil (sluttes Side 508).

»Af fagre Roser smaa...«

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 92 70

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88. Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spia Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERNE

Kirkens Kaar i Dagens Czekoslovakiet

Vatikanets Blad »Osservatore Romano« beskæftiger sig i sidste Uge i en længere Artikel med et Propagandaskrift, der har set Dagens Lys i Czekoslovakiet, men som ogsaa har fundet Vej vest paa og hvori det kort og godt hedder, at Kirken ikke forfølges i Czekoslovakiet, men tværtimod kan glæde sig over uindskrænket Frihed, samt at Kirken der baade blomstrer og trives vel.

Ja, skriver »Osservatore«, det er rigtigt, at Troen lever i Czekoslovakiet, men ikke i Frihed, men derimod i Undertrykkelse, i Konzentrationslejrene. Naturligvis kan de Troende gaa i Kirke, gaa til Sakramenterne, lade Børnene faa Religionsundervisning — men de gør det paa egen Regning og Risiko. Det passer ogsaa, at Kirker er blevet istandsat for Statens Penge. Men til Gengæld hviler Statens Haand tungt paa Kirken: Gejstligheden er under stadig Kontrol, Gejstlighed og Episkopat bliver »udrenset«. Det er altsammen Kendsgjerninger, ogsaa selv om det ikke lader sig fotografere, ligesom det daglige, systematiske Nedbrydningsværk mod Kirkens Doktrin ej heller lader sig gengive. Denne Brochure er saa vist ikke skrevet af Kærlighed til den katolske Tro, men for at yde en ganske bestemt Propaganda Vind i Sejlene.

Og — skriver »Osservatore Romano« videre — det er aldeles ikke udelukket, at man en skønne Dag pludselig publicerer, at nu bliver Prags Ærkebiskop, Mgr. Beran løsladt — saaledes som det er gaaet andre Steder bag Jerntæppet — og samtidig erklærer, at man ikke længere betragter ham som værende i Besiddelse af sine biskoppelige Rettigheder. »Alt er nu engang muligt under den psykologiske Offensiv, som Kommunismen har sluppet løs. Den føres paa vidt forskellige Frontafsnit. Et ved man imidlertid baade sikkert og vist: at den ikke agter at give Religionen sin Frihed tilbage.«

Omtrent samtidig med, at dette Propagandaskrift naar ud til den fri Verden, naar en Præste-Flygtning frem til Triest efter at være sluppet gennem Jerntæppet, og han beretter, at der for Øjeblikket sidder 7 Biskopper og 40 Præster fængslet i det berygtede slovakiske Fængsel i Lemberg.

Flygtningen har selv været inde-spærret i Leopoldow i flere Aar og blev først for ganske nylig sat paa fri Fod. Dette Fængsel er ifølge Præstens Beretning Opholdssted for de meget prominente Fanger i det røde Slovakien. Foruden Bisper og Præster holder man her tidligere Generaler og Officerer, Politikere og indflydelsesrige Forretningsfolk bag Laas og Slaa. Og desuden rummer Fængslet et ikke ube-

tydeligt Antal Kommuniste, der har haft det Uheld at falde i Unaade i Moskva og derfor er blevet »forsørget«

her, fordi de blev underlegne i Rival-kampen indenfor Partiet. Det hører i de senere Aar heller

20. Søndag efter Pinse

16. Oktober 1955

LIDELSERNES VÆRDI

(Johs. 4, 46 — 53)

Så længe vi er i forberedelses- og prøvetiden, hjemses vi alle jævnlige af genvordigheder, besværligheder og sygdomme, og til sidst kommer den bitre død. Således er nu engang livets bestemmelse. Ikke så få går af den grund i rette med Gud; de knurrer og bliver utålmodige og gør derved ondt værre. De ønsker sig stadig et paradys her, og himlen hisset. Det var ogsaa Guds oprindelige plan med os mennesker, men da synden kom imellem, blev den umuliggjort. Det er nu det, de utilfredse har glemt, og derfor vil de ikke høre tale om ny vej til den evige lykke — nemlig korsets vej og himlen hisset — de vil ikke høre tale om en ny troskabsprøve, om den bod, som Gud har pålagt os alle efter synden i paradiset. De ser og føler lidelserne, men deres årsag ønsker de ikke, og hvad Gud tilsigter med vore kampe og hjemseselser, betænker de ikke.

Her kommer denne søndags evangelium os til hjælp. Det giver os et godt begreb om lidelsernes værdi og de goder, som de forskaffer os. En rig og anset mand pines af sorg og angst. Døden har banket på hans dør og står allerede i hans stuer for at bortføre hans lille dreng. Faderen er hjælpeløs, og ogsaa lægerne har erklæret: vor kunst strækker sig ikke længere.

Hvad bevirker nu denne pinefulde situation? Den kongelige embedsmand tænker på Gud og den profet, han har sendt, og som han ved, kan hjælpe. Ja, sådan plejer det at gå. Når ingen anden mere kan hjælpe, kommer det normale menneske i tanker om Gud. Lidelserne er altså en fører til Gud, og for mangan een den eneste, der får ham til at søge hen til sin Skaber og Herre. Så er det altså rigtigt, at onde dage kan være en lige så stor velgerning fra Guds side som de gode.

Endvidere bliver den forpinte fader meget foretagsom. Den 29 km lange rejse til Kana er ham ikke for meget. Kærligheden til barnet brænder i ham som en hellig ild. Den hører til næstekærlighedens dyd eller til den, hvorpå vor Frelser vil kende sine sande disciple. Altså igen en af lidelsernes værdifulde frugter.

Embedsmanden henvender en ydmyg bøn til Herren. At kunne bede med ærefrygt og ydmyghed og barnlig tillid er det halve liv. At bede og arbejde er så hele livet. Til at begynde med ville Herren afvise ham, fordi hans tro ikke var fuldkommen nok. Men afvisningen bevirkede kun, at hans bøn blev endnu mere indtrængende og udholdende. Således virker altså livets nød. Den knytter os fastere til Gud, den eneste hjælper, når alt andet svigter. Og at komme Gud nærmere, at høre ham til er hovedopgaven i vort jordiske liv.

På ny stiller vor Frelser manden på prøve. Han nægter at følge ham til Kapharnaum, hvor han hører hjemme, men lover ham hjælp uden personlig tilstedeværelse. Og embedsmanden tror og stoler på Kristi ord. Han begiver sig på vej hjem, og undervejs får han gennem sine tjenere at vide, at barnet er frelst. Lidelserne har altså ført til fuldkommen tro, til tillid til Gud og til bønnehørelse. Er dette ikke kostelige åndelige goder?

Nøden gør ogsaa taknemlig og vækker sjæleiver i hjertet. I hvert fald er den indirekte årsag dertil. Den lykkelige fader blev ikke blot selv kristen, men fik ogsaa hele sin husstand til at tro på vor Frelser. På denne måde var det altså det kors, som vi mennesker skal bære her i livet, eller med andre ord de ydre og indre lidelser, der har hidført det herlige resultat, at en fornem familie ville høre Kristus til, vor eneste Frelser og Saliggører.

Hvad der gælder om den kongelige embedsmand, gælder i al almindelighed. Lidelser kan være straf for synd, men er det langt fra altid. Gud bruger dem ogsaa til at sætte de gode og fromme på prøve, som den gamle Tobias og Job, for at kunne belønne dem med rigere gaver. I forsynets hånd er lidelser opdragelsesmidler, der skal bevare os for synd, lutre, forædle og fuldkommengøre os, så vi kan blive helstøbte kristne, der jo kun kan herliggøres med Kristus, hvis de har lidt med ham (Ro. 8,17.29).

Der er vist ikke mange andre ting, som Skriften lægger større vægt på end lidelserne. Man ser det tydeligt i Hebræerbrevets 12. kapitel. De er et sikkert bevis på Guds kærlighed til os; de fremmer de kristne dyder i os, er årsag til, at vi kan prise os lykkelige (Ro. 3,3—5. Jak. 1,2.), bringer åndelig vækst, øger vor længsel efter vort himmelske fædreland og gør vort håb på den evige salighed urokkeligt.

Så stor er altså lidelsernes værdi. Så store er de goder, som de forskaffer os, hvis vi tager dem i troens ånd, stolende på Guds hjælp og med den kristne tålmodighed.

Fr. Kùpferle S.J.

ikke til Sjældenhederne, at Fanger er blevet skudt her i Leopoldow. Den mest kendte blandt disse var Slovaakiets tidligere Præsident, Joseph Tiso. De indespærrede er underkastet de almen kendte kommunistiske Forhørs-metoder, hvormed man søger at afpresse dem Oplysninger om Undergrundsbevægelsen, som de paastaas at have tilhørt.

I den seneste Tid er Behandlingen af Fangerne ganske vist bedret noget, men i Aarevis har Biskopper og Præster været holdt paa Sulterationer. Tit og ofte har de ikke haft andet at sove paa end en Træbriks og kun sjældent har de haft Lejlighed til at konsultere Fængselslægen, og naar de saa endelig var blevet undersøgt, saa erklærede han, at han ikke havde Medikamenter. Præsterne har som Regel været forhindret i at have Kontakt med de andre Fanger — for at forhindre den »religiøse Indflydelse«. Men trods alt har det i ny og næ lykkedes dem i al Hemmelighed at komme til at læse Messe ved Hjælp af indsmuglet Brød og Vin. Med Mellenrum blev Cellerne imidlertid systematisk undersøgt, og alle Breviarer, Rosenkranse, Medailler eller andre religiøse Genstande blev beslaglagt. De arresterede Præster har været indespærret to og to i smaa Celler. Paa et vist Tidspunkt blev alle de indespærrede Præster tvunget til at deltage i Nedrivningen af Fængselskapellet. Den allerringeste Forsøelse imod Reglementet straffedes med den berygtede »Bunkerstraf«, der bestaar i, at den dømte anbringes i en eller

Et Billede, der ikke kan bortforklares: Ærkebiskop Beran — hvis Skæbne har været ubekendt siden han blev »afsat« i 1951 — løslades fra Koncentrationslejren i Dachau i 1945!

flere Uger i en snæver Celle, der umuliggør enhver omhelst Bevægelse, og som af den Grund med Rette benævnes »Ligkisten«. Fra og med nu i Foråret er Forholdene imidlertid bedret noget, og Fangerne har i den seneste Tid faaet Lov til at faa Besøg af Slægtninge samt at korrespondere med disse. Ogsaa Brødrationerne er nu tilstrækkelige, og Fangerne har Lejlighed til at købe kommunistiske Aviser samt Tobak.

Følgende Biskopper og andre fremtrædende kirkelige Personligheder skal stadig være i Leopoldow: Biskop Paul Goidic, der er Ordinarius for den byzantinske Ritus i Presov, Biskop Stephan Trochta af Leitmeritz, Biskop Jan Vojtassak af Spis, Hjælpebiskop Stephan Barnas af Spis, Hjælpebiskop Michael Buzalka for den Apostoliske Administrator af Trnava, Hjælpebiskop Stanislaus Zela af Olmütz. Endvidere er her: Abbed Joseph Opasek O.S.B., Abbed Veit Tajovsky, O. Praem. af Zeliv, Abbed Augustin Machalka O. Praem af Riska, Jesuiterprovincialen Pater Francis Silhan samt Redemptoristprovincialen Pater Johannes Blesik.

Hvad iøvrigt angaar den kirkelige Situation i Tjsekoslovakiet idag, udtaler Flygtningen, at de Biskopper og Præster, der stadig er i Stand til at varetage deres Stillinger, staar under streng Kontrol af Departementet for kirkelige Anliggender. Alle deres Publikationer censureres og deres Arbejde udsponeres ustandseligt af kommunistiske Agenter. Enhver Form for Solidaritet med den Hellige Stol straffes med Fængsel og betegnes som »Højforræderi«. De patriotiske Præster, der gaar Regeringens Ærinde, finder ikke Gehør hos de Troende, omend disse er henvist til deres Guds-tjenester. De enkelte endnu tilladte katolske Blade er selvsagt underkastet en pinlig nøje Kontrol, og den flygtede Præster slutter med at udtale, at den dialektiske Materialisme er obligatorisk Studiefag ved de teologiske Fakulteter (KIPA).

NOTER

Bispedømmets Kancelli meddeler: Kapellan ved Hellig Kors Kirke i Nykøbing F., Pastor Paul d'Auchamp, er blevet udnævnt til Kapellan ved Rosenkranskirken i Aakirkeby.

Ungdommens Fælleskommunion

Krist Kongesfest, Søndag 30. Oktober, samles Stor-Københavns katolske Ungdom til Messe og Fælleskommunion i Sct. Ansgars Kirke. Se iøvrigt i »Stafetten«.

Konfirmation

Efteraarets Konfirmationer indledes Søndag 23. Oktober i Sct. Ansgars Kirke i København.

68. Davidssalme (II.)

Et nødråb under lidelser for Guds skyld

IV. Bøn om straf for de uretfærdige fjender.

23. Lad deres bord blive til en snare for dem, til en fælde for deres venner.

24. Lad deres øjne blive mørke, så de ikke kan se, lad deres lænder altid vakle.

25. Udøs din vrede over dem, og lad din glødende harme ramme dem.

26. Lad deres hjem blive ødelagt, ingen skal bo i deres telte.

27. Thi de har forfulgt den, som du slog, og har forøget smerterne for den, du sårede.

28. Læg skyld på skyld hos dem, lad dem ikke blive erklæret for retfærdige hos dig.

29. Lad dem slettes af livets bog og ikke optegnes blandt de retfærdige.

V. Løfte om lovprisning og tak.

30. Men jeg er elendig og lidende; mig beskytte din hjælp, o Gud.

31. Så vil jeg prise Guds navn med sang og ophøje ham med taksigelse.

32. Og det vil være Gud kærere end en okse og en ung tyr med horn og kløve.

33. Læg mærke til det, I ydmyge, og glæd jer, og de, som søger Gud, lad jeres hjerte oplives.

34. Thi Herren hører på de fattige, og han ringeagter ikke sine egne, der er i lænker.

35. Himmel og jord skal prise ham, havet og alt, hvad der rører sig i det.

36. Thi Gud vil frelse Sion og genophygge Judas byer, der skal de bo og besidde det.

37. Hans tjeneres afkom skal arve det, og de, der elsker hans navn, skal bo deri.

Ifølge vers 1 er denne salme af David. Der er ikke noget, der kan omstøde denne bemærknings rigtighed. Kun vers 33—37 synes at være en tilføjelse fra det babyloniske fangenskabs tid. Den anden inspireret forfatter har dengang forsynet salmen

UGEBLADETS BOGSIDE

Fra Paderewski til Sadduceerne

Der Grosse Herder. 7. Bind.

Af det førende tyske Konversationsleksikon, som i sin nye 5. Udgave indfrier alle de Forventninger, man ud fra Bekendtskabet med dets Forgængere møder op med, er der nu kun to Bind tilbage, før Alfabetet er naaet igennem. Dette trediesidste, hvis Udstrækning er angivet i Overskriften, er præget af Naturvidenskabernes, som med Radioaktivitet, Kvanteteori, det periodiske System, Planterverdenen, Radio, Røntgenstråler m. m. m. virker helt dominerende, især fordi Nyudgaven med god Grund lægger en Hovedvægt paa virkelig grundig Behandling af disse Ting, hvis Betydning i vore Dage er saa stor. Men som altid ser man hos Herder specielt efter Artiklerne om religiøse og kirkelige Forhold, hvor man i dette Bind har bl. a. Pavedømme, Protestantisme og Reformation i Nærheden af hinanden og lige sobert og uangribeligt behandlede. Billedstoffet, deriblandt ikke mindst Gengivelsen af berømte Kunstværker, vidner om meget høj litografisk Teknik og de for 5. Udgave karakteristiske Kunstværkssamlinger omkring visse Stikord (her i 7. Bind Ordene »Punkt« og »Her«) er en Nydelse baade at betragte og at gennemtænke.

med en slutningsstrofe, der skulle udtrykke de landflygtiges håb om at kunne vende tilbage til Sion.

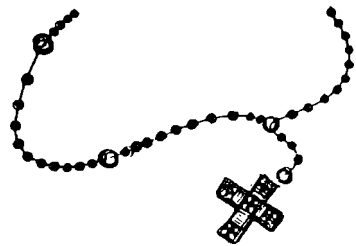
Men ellers har Gud Helligånd ladet David skue og føle, hvad der foregik i Frelserens hjerte og omkring ham, da han langfredag, ligesom forladt af Gud og mennesker, så døden imøde i lange kvalfulde timer. I en sådan nød kan kun Gud give trøst og kraft til udholdenhed. Derfor udøser Jesus sit hjerte for ham og beder bønligt om, at ondskaften ikke må sejre. Han lider jo uskyldigt for skyldige. Fjendernes beskyldninger mod ham er kun løgne og udslag af et ubegribeligt had. Han lider for at genoprette Guds ære og virke for Guds hus eller det Guds rige, som skal bygges op. Derfor stoler han på Faderens kærlighed og hans viden om fjendernes uretfærdighed. 68. Davidssalme er således en hjertegribende bøn. Når vi holder betragtning over Kristi lidelse, kan vi næppe gøre bedre end ved dens hjælp at følge Kristus i ånden op på Oliebjerget og Golgatahøjen, hvor han yder sone for vor dårskab og vore synder. Der vil vi så bede om tilgivelse for, at det var os, der har tømret korset og fæstet ham på det. Vi vil bønfulde Frelseren om at tilvende os sin forløsning frugter og sige ham inderlig tak for alt.

Vers 23—29 er en bøn til Gud om, at de hjerteløse og uforbederlige fjender måtte blive straffet, således som Moseloven og profeterne havde forudsagt alle Kristi fjenders skæbne. Men denne bøn skal opfattes som en spådom. Dette fremgår af det Nye Testamente, hvor St. Paulus bruger vers 23—24 for at vise, hvorledes det vantro jødiske folk, der har forkastet sin Frelser, blev straffet derfor, og den h. Petrus benytter vers 26 i sin tale ved Mattias' valg til apostel for at minde om, at Judas' skæbne var forudsagt af David. Hvad der skulle være til velsignelse for Jøderne efter Guds plan, blev til deres store ulykke. Blindhed, kraftløshed og udelukkelse fra den lovede og ventede Messias' frelse blev de fleste Jøders sørgelige lod. Den forfulgte Messias derimod kan, endnu medens han lider, love en takke- og lovsang, for han har fået vished om, at hans bøn er hørt.

Også i de kristnes liv kan der opstå situationer, hvor vi synes, at vi synker ned i en afgrund af sorg og smerte og vore trængsler truer vort liv ligesom vandmasser under en vældig oversvømmelse. I den slags timer gælder det om at huske vor Frelser og forene os med hans indre og ydre lidelser. Trods miskendelse og misundelse, trods bekæmpelse og forfølgelse vil vi stå fast og være ivrige for Guds hus og dets ære, og trods hån og spot fra verdslig sindede menneskers side vil vi ikke lade os rukke i, hvad der er det væsentlige i en kristens liv, nemlig bøn, selvfornægtelse og dyd. Således gjorde David, således vor Frelser, således alle sande Kristi disciple. Vor trøst i onde dage skal altid være bevidstheden og ønsket om, at vort navn er optegnet i livets bog, og at det ikke skal slettes deraf.

F. K.

Af fagre Roser smaa

De, der har besøgt den evige Stad under Pave Pius XI, kan sikkert mindes, at de har oplevet, hvordan unge Ægtepar paa bestemte Dage hver Uge glade og forventningsfulde ilede hen over Peterspladsen paa Vej mod Vatikanet for at deltage i en af de Audienser, som Paven havde indført netop for Nygifte. De unge Mennesker fik altid ved denne Lejlighed en Rosenkrans forærende af Paven. Pius XI havde indført denne Skik for netop at indprente dem Betydningen af Familie Rosenkransbønnen. »Det er netop Aarsagen til, at vi forærer alle de unge, der kommer til os en Rosenkrans og lægger dem paa Sinde at bede Rosenkransen. Atter og atter peger vi paa Betydningen heraf og opmuntrer dem til ikke at lade en eneste Dag gaa uden denne Bøn, maatte deres Arbejde og Dagliglivets Sorger end være nok saa stor og paatrængende.«

Hvilken Velsignelse er der ikke i Tidens Løb spredt ud over mange Familier, takket være Pavens Rosenkrans! Det var saa aldeles aabenlyst, at Paven ønskede, at ingen af de unge nygifte Mennesker maatte lade bare en Dag gaa hen, uden at de havde bedt deres Rosenkrans, selv om de maaske havde nok saa meget at bestille, og deres Arbejde lagde nok saa meget Beslag paa dem.

Men det, som Pave Pius XI lilsigtede med sine »Nygifte-Audienser« med Hensyn til at fremme Rosenkransbønnen i Familien, det havde Pave Leo XIII allerede fremhævet tidligere, og Pave Pius XII har senere kraftigt understreget det samme. »Det var — siger Leo XIII et Sted — Skik og Brug hos vore Forfædre, at man, naar Dagværket var til Ende, samlede foran Gudsmoders Billede og i Fællesskab bad Rosenkransen til hendes Pris. Denne Fromhedsøvelse, der i sin Tid var hævdvunden Skik og Brug i By og paa Land, bør man bibeholde og værne om.« Og Pius XII siger: »Det er Vort inderste Ønske, at man netop fremmer den fælles Rosenkransbøn i Familiens Skød... Og kan der tænkes en smukkere og mere gudvelbehagelig Skik, end at Gudsmoders Pris giver Genlyd i de kristne Hjem, naar Aftenen falder paa!«

Og selv den, der kun har et ganske overfladisk Kendskab til de sidste Pavers marianske Rundskrivelser, ved dog trods alt, hvor meget Familie-

Rosenkransen har ligge dem paa Sinde, hvorledes det var dem en Hjertesag, at denne Bøn blev et Led i det daglige Hjemliv. De har alle været af den faste Overbevisning, at Rosenkransbønnen i Familiens Skød har den allerstørste Indflydelse paa selve Familielivet og derigennem paa hele Verdensudviklingen.

Ikke blot Paven, men ogsaa Gudsmoder selv har ladet os forstaa ganske tydeligt, hvor meget Familie-Rosenkransen ligger hende paa Sinde. Siger den ældste af Fatima-Børnene, Lucia, maaske ikke til alle dem, som de møder paa Vejen fra den anden Aabenbaring — det var 13. Juni 1917 — at »det er den himmelske Frues Vilje, at vi alle hver Dag skal bede Rosenkransen hjemme«, og den yngste af Fatima-Pigerne, Jacintha, faar udtrykkelig paalagt at arbejde for, at Rosenkransen i Familien vinder frem.

Rundt omkring i Verden — i Portugal, i Irland, i Amerika — har denne gode Skik Gud være lovet Borgerret i katolske Familier, og ingen vil vove at paastaa, at denne fromme Skik ikke er af den allerstørste Betydning for hele Verdens Skæbne. Hvad vilde der dog ikke kunne høstes af Velsignelse, dersom alle katolske Familier bad Rosenkransen hver Dag, maaske bare et enkelt Led? Tro og Moral vilde faa bedre Dage — og hvor er der dog ikke Behov netop for dette — Kommunismen vilde ikke længere være en Trusel, Faren for en tredje Verdenskrig bortelimineres, Freden staa paa langt stærkere Fødder, den menneskelige Personlighed vilde komme langt mere til sin Ret, kort sagt: Kirken vilde blive delagtiggjort i saa megen Naade, at denne kunde sprede sig ud over den ganske Verden —

En Familie i Bøn er nemlig (det samme som en Familie i Fred, og et Land i Bøn er et Land i Fred. Hver eneste katolske Familie burde være et Led i en kæmpemæssig Rosenkrans — Tusinder, Millioner af Familier samles om Rosenkransens Mysterium, vilde være en uovervindelig Magt, som vilde være i Stand til at løse alle de Problemer, som det internationale Diplomati og Rustningskapløbet, Atombomben og Krigen staar magtesløse overfor.

Medlemmerne af en Familie, der hver Dag beder Rosenkransen i Fællesskab, vil aldrig kunne slutte en Dag i Ufred og Uforsonlighed. I de Hjem, hvor man hver Dag beder Rosenkransen, vil Børnene ganske uvægerligt vokse op i Kærlighed og i Overensstemmelse med Guds Bud. Eksemplet hjemmefra, Atmosfæren i Barndoms-hjemmet, har en uoverskuelig Betydning for den opvoksende Generation — og ve de stakkels Børn, der gror op af et søndret Ægteskab, der kan man saa sandelig søge Roden til vor Tids Nød og Elendighed.

Der vil herske Fred og Sikkerhed i dit Hjem, naar Rosenkransen hver Dag faar Lov at minde dig om, at Vor Herre steds vaager over dig og dine, at du ikke staar alene overfor den svære Opgave at opdrage dine Børn til gode Mennesker, men at Vor Herre og Gudsmoder staar dig bi! Maaske

vil du — som en af mange Indvendinger — sige: »Jamen, Børnene, de keder sig og forstaar ikke noget af Rosenkransen.« Der tager du sikkert fejl. Er de for smaa, da skal du selvfølgelig ikke tage dem med, og selv lidt større Børn vil selvfølgelig ikke kunne trænge ind i Menneskevordens dybe Hemmeligheder — men hvad de forstaar, og hvad de især vil huske, det er dit og din Hustrus Eksempel. Det er der, man lægger Grunden til en bedre Verden! Den daglige Rosenkrans er Faderens og Moderens Breviar for deres lille Samfund, Familien. Og hvor værdifuldt er det dog ikke, at Børnene fra smaa af gennem deres Forældres Eksempel lærer at elske Ro-

store Barmhjertighed engang vil kunne dække en Del af hans Skyld.«

»Rosenkransen,« — siger den hollandske Jesuit *Henry de Greeve* — »minder om Slingen i Davids Haand. Den erobrer Himlen og fanger Kirkens Fjender i en Lasso af Roser og Bønner.«

»Rosenkransen,« — siger (bliv nu ikke forskrækket!) Filmsskuespilleren *Bing Crosby* — »er en stor Kraftkilde for Familien. I vor Familie tror vi nemlig paa Rosenkransens Magt, og hos os beder vi alle Rosenkransen, fordi jeg kender Bønnens Magt, ikke paa samme Maade som en Præst kender den, men som en Far, sådan en som du!«

JAPANS

Situation idag

Japan vil gaa tabt for den frie Verden, dersom man ikke yder Landet storstilet Hjælp til økonomisk at kunne staa paa egne Ben, udtalte ansvarlige amerikanske Politikere for kort Tid siden.

Alt det, som man hidindtil har gjort for at hjælpe Japan, er kun halvkvædet Vise for derved at raade Bod paa en rent øjeblikkelig Nødsituation. Japans Hovedproblem er Manglen paa Agerland. Hele Japan disponerer nemlig ikke engang over saa stort et Areal til Opdyrkelse som Staten New York! Den, der ejer blot den mindste Plet Jord og dermed er i Stand til at høste saa meget, at han kan føde sig og sin Familie, maa prise sig lykkelig. Det er derfor aldeles ikke saa mærkværdigt, at den japanske Forsyningsminister for nylig kunne fastslaa, at 22 % af Japans Befolkning er underernæret. Paa den anden Side har sagkyndige konstateret, at de fire Femtedele af Jordens frugtbare Omraader ikke er opdyrket, medens der paa den sidste Femtedel i mange Tilfælde drives Rovdrift. Saaledes maatte USA i 1954 f. Eks. bruge Skatteydernes Penge til at opkøbe enorme Mængder af overskydende Korn for derved at holde Priserne oppe. Det kostede den amerikanske Regering næsten en halv Million Dollars om Dagen alene at opmagasinere Overskudet af Høsten samt andre Levnedsmidler, ja, man manglede endog Lagerplads til at bringe hele Høsten under Tag. Af denne Grund har Landbrugsministeriet beordret en Nedskæring af de opdyrkede Omraader med 12,7 %.

Til Gengæld er Japan i den Situation, at man hvert Aar maa importere henimod 4 Millioner Tons Korn og andre Levnedsmidler for at ernære sine 88 Millioner Indbyggere. Følgen heraf er, at Landets Valutareserve allerede er dalet med 500 Millioner Dollar. Samtidig har Videnskabsmændene gjort opmærksom paa, at det vil være katastrofalt for Landets Økonomi, dersom dets Valutareserve synker til under 900 Millioner.

Den japanske Regering har — ud fra rent verdslige og hedenske Grundtænkninger — erklæret Fosterfordrivelse for lovlig af »økonomiske Grund«. Det antages, at Antallet af Fosterfordrivelse i Japan aarlig gaar op til henimod 1½ Millioner, de illegale

Den hellige Fader beder Rosenkransen i Radio Vaticana

senkransbønnen. Vor Herre ønsker slet ikke, at du har en Rosenkrans hængende om din Hals »som Reklame! Men til Gengæld vil Vor Herre næppe heller lade det Hjem, hvor Fader og Moder og Børn hver Dag vier Gudsmoder blot en liden Stund, i Stikken, men lader sin Naades Fylde blive dem til Del.

*

Og her til Slut et Par »Ord« om Rosenkransen.

»Rosenkransen,« — siger *Pius XI* — »er det bedste Vaaben, vi har i Hænde. Hver eneste Familie burde gøre sig til Vane at bede Rosenkransen regelmæssigt. Det er derfor, at Vi altid giver de Nygifte en Rosenkrans —«

»Rosenkransen,« — udtaler *Pius XII* — »er det sikreste Middel til at nedbede Guds Velsignelse over Familierne, for at bevare Fred og Lykke.« Ved en Audiens sagde den Hellige Fader engang til en Ordensgeneral: »Sig til Deres Medbrødre, at Paven først betragter sit Dagværk som afsluttet, naar han har bedt sin Rosenkrans.«

»Rosenkransen,« — siger den jødiske Forfatter *Frans Werfel*, der har skrevet »Sangen om Bernadette« — »er en Slags himmelsk Haandarbejde, et Broderiarbejde, et Strikketøj, som med Flid stykkes sammen af Perlesnorens 50 Ave-Maria'er. Den, der Aar for Aar beder Rosenkransen, skaber dermed et Haandarbejde, hvormed den

Kærlighedens Evangelium

Trods silende Regn var Studenterforeningens store Sal i København fyldt til Trængsel, da Abbé Pierre 4. Oktober talte som »Institut Français' Gæst. Rygtet om denne ejendommelige Skikkelse i Dagens Frankrig — den spinkle, mørkøjede franske Præst, vor Tids Frans af Assisi — var gennem Pressen ilet forud, og var der maaske nogen, der var mødt op af Nysgerrighed, saa var det dog aldeles aabenlyst, at den store Forsamling, der fyldte Salen, var mere end grebet af det Budskab, han fremsatte, samt Maaden, hvorpaa han fremsatte det. Abbé Pierre, Præsten der prædiker Fattigdommens Evangelium midt i en Verden, der stort set synes at have glemt dette Budskab, har i sit Hjemland Frankrig opnaaet det helt usandsynlige netop for de fattigste fattige, og hans Ord til Københavnerne klang som et alvorligt Memento — »og ejer du ikke Kærlighed!« Den virkelige Magthaver i vor Tid — sagde Abbé Pierre — er hverken Øst eller Vest, men derimod Elendigheden, den Elendighed, der repræsenteres af over en Milliard Mennesker, som lever i Sult og Fattigdom.

Det var Alvorsord midt i en Alvorstid, Ord til Eftertanke — men ogsaa til Efterfølgelse.

R.

Academicum Catholicum i Nutidens Danmark

Det er klart, at en Forening, der som Navnet antyder, er en katolsk akademisk Forening, har to store Berøringsflader, nemlig de højere Læreanstalter med Universitetet i Spidsen paa den ene Side og Kirken paa den anden Side. Ligesom Kirkens Budskab er det samme gennem Tiderne, er Læreanstaltens Opgave den samme. De teoretiske Videnskaber søger Sandhedens Erkendelse paa de forskellige Omraader. De praktiske Videnskaber, som Lægekunst, Jura, Ingeniørvidenskab og Pædagogik søger at nyttiggøre den teoretiske Indsigt for hele Menneskeheden gennem de forskellige akademiske Professioners Arbejde. Stillet op paa denne Maade er Sagen klar. Men enhver ved, hvor store Vanskeligheder Kirken møder, naar den skal formidle Evangeliets Budskab til de enkelte Mennesker og til hele Folkeslag og mange er ogsaa klar over de store Vanskeligheder, som møder de Videnskabsmænd, der søger Sandheden, og de praktisk virkende Akademikere, som skal hjælpe deres Medmennesker med Hensyn til Opdragelse, Helbred, Retsstilling osv. Derfor stilles baade Kirken og Akademikeren i hver Tidsperiode over for forskellige Opgaver.

Universitetet er en af den katolske Kirkes kulturelle Resultater. Navnet hentyder til en Helhedsopfattelse. Det var Helheden af Lærere og Studerende, der fra Begyndelsen gav Universitetet Navn. Senere opfattede man ogsaa Helheden som Helheden af Videnskaber og Kunster, idet Universitetet var den eneste Form for højere Læreanstalt, som fandtes. Det middelalderlige Universitet var i sig selv

(fortsættes S. 508)

tion ude fra Hjemmemarkedet. Og dertil kommer, at man ved en Gestus som denne havde givet Japaneren nyt Haab og Kommunismen mindre Vind i Sejlene. Naturligvis har en saadan Plan ogsaa sine Ulemper — men maaske er det muligt at finde endnu bedre Løsninger. Under alle Omstændigheder maa man — hvad man saa end foretager sig — erindre Pavens Krav om virkelig at lade de mindre begunstigede Lande faa Adgang til Hjelpekilderne udenfor deres eget Lands Grænser. Det vil igen sige, at man ogsaa maa lade disse Lande indsætte deres egen Arbejdskraft ved Udnyttelsen af disse Hjelpekilder. De vil simpelthen ej heller kunne klare Produktionsomkostningerne uden. Paa denne Maade vil de Jorden med alle dens Rigdomme — i Overensstemmelse med den Hellige Faders Ord — blive tilgængelig for alle. Krig eller Fred, Kaos eller Lykke vil for kommende Nationer være afhængig af, om man finder frem til en effektiv Løsning paa Japans Ernærings- og Økonomiproblemer — eller ej.

(Efter »Catholic Digest«).

J korte Træk -

Vatikanerobservatoriets Astronomer har endnu ikke taget Stilling til, hvorvidt man skal akceptere eller afslaa Indbydelsen til at deltage i Astronomkongressen i Moskva i 1958 (KIPA).

Fire polske Gejstlige, der havde ønsket at deltage i 4. Internationale Thomist-Kongres i Rom i September, fik — efter hvad der nu meddeles — Afslag paa deres Anmodning til de polske Myndigheder om Udrejsetilladelse (KNA).

Østrig har i Øjeblikket det laveste Fødselstal i hele Verden. Medens man omkring Aarhundredskiftet regnede med 33 Fødsler pr. 1000 Indbyggere, var Tallene i 1953 kun 14,8 pr. 1000. Siden da er der ikke indtraadt nogen Forandring i Tallene (KNA).

Søndag 9. Oktober fejredes overalt i de Forenede Stater som »Straffefangernes Dag«. Ærkebiskopper og Biskopper læste paa denne Dag Pontifikalmesser i de amerikanske Straffeanstalter. »Straffefangernes Dag« er blevet til paa Initiativ af Sammenslutningen af katolske Fængselsjælesørgere i Amerika (KNA).

De faa tiloversblevne Kirker i Omraadet ved Militærbasen Döllersheim i Nedreøstrig har været anvendt til henholdsvis Pakhuse, Stalde, Lader og i et enkelt Tilfælde til Fængsel, konstaterer den Kommission af Repræsentanter for Diocæset St. Pölten, der skal varetage Kirkernes Genopførelse i det Omraade, hvor de russiske Besættelsestropper har haft deres Garnisoner (KNA).

Den ny argentinske Regering har anmodet den Hellige Stol om Tilladelse til at sende en Diplomat til Vatikanet (KNA).

Den polske Delegation ved UNO's Generalforsamling i New York tæller blandt sine Medlemmer ogsaa en »katolsk Progressist« ved Navn Konstanty Lubiński. Paagældende er kendt for sit nære Samarbejde med Regeringen og som Medlem af Parlamentet (KIPA).

Den Hellige Fader har oprettet to ny Bispedømmer i Holland: Diocæserne Rotterdam og Groningen. De to ny Bispedømmer udskilles fra henholdsvis Ærkebispesædet Utrecht og Bispesædet Haarlem og henlægges som Suffraganbispedømmer under Ærkebispesædet Utrecht (KNA).

Katolikkerne i Ljubliana nærer Frygt for at de om en Snes Aar ikke længere har en Kirke i Byen. Byens Indbyggerantal er fordoblet siden Krigen, men der har ikke maattet opføres ny Kirker og de forhaandenværende Kirker er til Dels enten taget i Brug til andre Formaal eller nedrevet (KIPA).

Aborter inklusive. Ydermere fører Regeringen over hele Landet en stor Kampagne for Fødselsbegrænsning. Til Trods for, at Fødselstallet i Tiden fra 1947—1951 er dalet fra 34 til 21 pr. Tusind, kræver de store Blade stadigvæk, at Regeringen fører en mere effektiv »Befolkningspolitik«. Der har endog været fremsat et Forslag om, at Regeringen bør fastsætte et Maximum paa 3 Børn og paa-lægge Fødsler udover dette Antal høje progressive Skatter. Ifølge denne Plan skulde f. Eks. Barn Nr. 7 koste mere i Skat end en japansk Tjenestemand har i Løn i to Aar.

For at finde Midler og Veje til at løse Japans Hovedproblem, Forsyningssituationen, har man paa katolsk Side etableret et japansk Forskningsbibliotek til Studiet af de nyeste Metoder indenfor Næringsproduktionen. Dette Initiativ foranledigede et Dusin ikke-katolske japanske Videnskabsmænd til at tilslutte sig den katolske Nationalkomité, deriblandt en Del af Japans førende Kapaciteter paa dette Omraade.

Men forøget Næringsproduktion i Japan vil ikke løse Problemet i de første Menneskealdre. I sit Julebudskab 1941 fremsatte den Hellige Fader Krav om »en ny Orden, støttet paa moralske Principper«, hvor der »ikke er Plads til hin kolde beregnende Egoisme, som kun tilsigter, at fordele de økonomiske Værdier og Raastoffer, der er tiltænkt alle, paa en saadan Maade, at de af Naturen mindre begunstigede Lande ikke faar Adgang dertil«. For Japans Vedkommende er Adgangen til Resurser paa dette Punkt udenfor Landets Omraade en absolut Nødvendighed. Dersom man ikke paa bred Basis søger at skaffe Japan disse Resurser, vil en normal Regering ikke kunde holde Stand i Japan længere end en 10—15 Aar. Af denne Grund blev der allerede for flere Aar siden i Japan dannet en »katolsk social Studiekommision«, med det Formaal at være opmærksom paa, hvorledes man ad fredelig Vej bedst vil være i Stand til at realisere Pavens »ny Orden«. Videnskaben idag er helt paa Højde med Tiden, medens den internationale Politik og international Økonomi sakker langt bagefter.

Nordamerika har i de forløbne Aar siden Krigens Afslutning laant Japan flere Millioner Dollar og befinder sig idag faktisk i den lidet misundelsesværdige Situation at være en godtroende Kreditor, der søger at faa sit Tilgodehavende hjem fra en næsten bankerot Skyldner. Det kan imidlertid næppe skjules, at baade Japan og hele den øvrige Verden vilde være allerbedst tjent med om man blot havde anvendt Halvdelen af disse Penge at købe Landbrugsarealer rundt om i Verden og forpagte disse ud til Japan paa gunstige Betingelser. En Del af disse Arealer burde saa ganske afgjort have ligget i USA — blot for derved at vise andre Lande, at man der ikke forlanger noget af Japan, hvilket man ikke selv er i Stand til at yde. Og man skulde endda have givet Japanerne Lov til selv at komme og bebygge disse Arealer — derved havde man yderligere holdt disse Omraaders Produk-

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

INDTIL VIDERE -

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Meddelelser fra de lokale klubber til Optagelse i »Stafetten« fremsendes indtil videre til: »Stafetten«, Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

En stilfærdig bemærkning

Jeg er meget interesseret i at få at vide, hvornår de lokale klubber holder møder, da jeg meget gerne vil aflægge et besøg. Kan man få overtalt de lokale redaktioner og formænd til at tilsende mig deres blade eller møde-meddelelser?
Walter Dalland.

Katolsk musikgruppe

Gruppen holder sit første ordinære møde fredag den 14. ds. i Sct. Mariæ kirkes præstegård kl. 19,30.

Alle interesserede er velkomne til at deltage i mødet, hvor man vil lytte til og snakke om musik under pastor Leif Kaysers vejledning.

En Humorist —

(Sluttet fra Forsiden)

blive draget for vidtgaående Konsekvenser? Dette synes at være den unge Humorists Mening. Vi — og saa vidt vi ved Dr. Starcke med os — ville foretrække, om Diskussionen her begyndte med at fastslaa, hvad der er Sandheden om et menneskeligt Foster. Hvis vi derpaa i Fællesskab tog Hensyn til alt, hvad der yderligere maatte være af relevante Faktorer, vilde vi bedre kunne tale sammen og respektere hinanden. I Øjeblikket er det lidt svært, naar Modparten foretrækker at sætte Kikkerten for det blinde Øje og sige, at han ikke ser den Realitet, der maa være Udgangspunktet for hele Drøftelsen.

Krist Konges Fest

Nordens Unge Katolikkers sekretariat har tilsendt DUK mottoet for den fællesnordiske ungdomsdag: »Den, som er af Gud, hører Guds ord«. (Joh. 8, 47).

Hvis det på nogen mulig måde kan lade sig gøre, anmoder DUK landets præster om at prædike over dette emne på Krist Konges fest. Såvidt det er muligt samles alle nordens unge katolikker på den dag om dette motto.

DUK har på nuværende tidspunkt kun oplysninger om det københavnske foretagende i dagens anledning:

Søndag den 30. oktober bliver der for alle katolske unge i Storkøbenhavn og på Sjælland kl. 10 celebreret levitmesse i Sct. Ansgars kirke af DUK's gejstlige rådgiver, pastor Bjørn Højbo, der også vil prædike.

Walter Dalland.

Unge katolikkers fælleskommunion

Der er tradition for, at Stor-Københavns unge katolikker mødes een gang om året, nemlig den sidste søndag i oktober til messe og kommunion. Netop denne søndag er valgt, fordi det er Krist Konges fest. I år er

Academicum Catholicum

(fortsat fra side 507)

en katolsk akademisk Forening. Universitetets Virksomhed kronedes ved den filosofiske Undervisning, der pegede hen paa Guds Eksistens, og den teologiske Undervisning, der gav en videnskabelig Redegørelse for Aabenbaringen.

Nu er Situationen en anden. Ved Siden af Universitetet er der blomstret talrige andre højere Lærestalter op, som tager sig af særlige opgaver som Tandlægevidenskab, Ingeniørkunst, Farmaci, Krigsvidenskab osv. Den moderne Specialisering har ikke blot skabt forskellige Lærestalter, men ogsaa inden for de gamle Universiteters Ramme har Specialiseringen af Fagene gjort kraftige Indhug i den gamle overleverede Helhedsopfattelse af Universitetet. Dernæst har de højere Lærestalter mistet Kontakten med Filosofien og Teologien. Ganske vist har Filosofien endnu sin Plads paa Universitetet som Indledningsfag til alle Studier men i en Form, som i Reglen ikke er egnet til at pege hen mod Guds Eksistens og mod vor Evne til naturlig Guds-erkendelse. Hvad Teologien angaar, er det jo almindelig bekendt, at den ved vore Universiteter kun er et Fagstudium som andre, og for os Katolikker kommer hertil, at katolsk Teologi overhovedet ikke doceres ved Universiteterne.

Under disse Forhold faar en katolsk Akademikerforening som AC en stor Opgave i Retning af at raade Bod paa de uheldige Følger af Lærestaltnes stærke Specialisering og Sæcularisering. AC faar den Opgave at medvirke til at hindre, at den stærkt spe-

cialiserede Akademiker faar Skyklapper paa derved, at han ikke har noget videnskabeligt Helhedssyn, men kun kender sit eget Speciale. I den katolske akademiske Forening vil den katolske Akademiker møde det videnskabelige Helhedsbillede, den katolske Filosofi, den katolske Teologi og det katolske Kristenliv. Endvidere vil de forskellige Specialer, hvis Eksistens er baade ønskelig og nødvendig, i AC komme i Berøring med disse Specialers specielle moralske, filosofiske og teologiske Problemer.

Dansk-tysk gruppe

Weekend på »Klinten« den 15.—16. Vi mødes med tyske kammerater og hygger os. Der er underholdning og foredrag om katolsk ungdomsarbejde i Tyskland—Øst. Præst er pater Völk, Næstved. — Pris kr. 5 for forplejning. Logi og opvarmning gratis. Tilmelding senest lørdag kl. 12 på tlf. Greve 41 eller til Eskild Larsen, »Klinten«, Greve Strand.

»Frimærker fra hele verden til missionen i hele verden«. Send brugte frimærker og støt derigennem missionsarbejdet.

Med andre Ord søger AC at tilpasse sig de nye Forhold paa det akademiske Omraade paa samme Maade, som

MESSE-PRESENT-KORT

Det er en god gammel skik i kirken, at man lader det hellige messeoffer frembære for dem, man holder af — enten det nu er for en afdød, eller det er for levende mennesker, der står ved en vigtig begivenhed, hvor de trænger til forbøn: indtrædelse i ordensstanden, indgåelse af ægteskab — eller andet.

Sankt Ansgars Forlag har ladet fremstille et smukt messe-presentkort, som kan bruges i enhver anledning. Det er trykt i ståltryk på håndgjort papir og har motivet: offerkalder trykt i guld foroven. Til kortet hører en svær foret konvolut. Kortene sælges uden fortjeneste for firmaet. Ved bestilling vedlæg derfor betalings- evt. i frimærke + porto. Prisen er 35 øre pr. sæt.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

Kirken altid har taget sine Opgaver op i Overensstemmelse med Tidens Udvikling. Som Følge af, at Universitetet ikke mere er eneste højere Læreanstalt, har AC givet Adgang til Medlemskab ikke blot for alle med Studentereksamen og for studerende ved Universiteterne men ogsaa for studerende ved polyteknisk Læreanstalt, Officersskolerne, Tandlægeskolen, Farmaceutisk Læreanstalt, Musikkonserveratorierne, Arkitektskolen, de teologiske Seminarier, Landbohøjskolen og Handelshøjskolernes højere Studier.

Det er en Selvfølge, at Medlemskab ikke blot staaar aaben for de studerende ved de nævnte højere Læreanstalter men ogsaa for de ældre

Akademikere, der har bestaaet Afgangs eksamen fra dem. Ligesom de gamle Universiteter var en Helhed af Studerende og Lærere, er AC nemlig en Helhed af baade unge og gamle katolske Akademikere. Det er endvidere en Helhed af alle professionelle Grupper, og Foreningen ønsker meget, at disse forskellige Grupper vil tage et selvstændigt Arbejde op inden for forskellige Fagomraader, særlig med Henblik paa Fagomraadets deontologiske (moraliske) Forhold.

AC's Opgave i Retning af at skabe katolsk Milieu for Akademikere har jeg ikke omtalt, da den Opgave ikke er tidsbestemt.

I Forholdet til Menighederne er AC positivt indstillet, men det er ikke muligt inden for Menighedernes Rammer at varetage de Opgaver, som maa løses af de katolske Akademikere. Dertil kræves en særlig Forening. Noget lignende kan siges, om AC's Forhold til Ungdomsarbejdet. AC er po-

sitivt indstillet over for dette; men det vil være klart, at Studenterne har særlige Fællesinteresser, som vedrører deres Studier og fremtidige Virksomhed, og som adskiller sig fra den øvrige Ungdoms.

Som Følge af den foran beskrevne Udvikling paa Videnskabernes Omraade med den dertil knyttede stærke Specialisering er AC's Opgaver og Arbejdet vokset i betydelig Grad. Jeg vil derfor henstille til alle Akademikere af de ovennævnte Kategorier at slutte op om Foreningen og blive Medlemmer af den. Alene Medlemskabet og den økonomiske Støtte ved Medlemsbidraget vil have Værdi i det akademiske Apostolat. Men vokser Foreningen sig større, er der ogsaa Mulighed bl. a. for Udvidelse og Forbedring af Medlemsbladet Litterae og for Oprettelse af Lokalfdelinger. Indmeldelse sker ved Henvendelse til Formanden, Køgevej 5, Næstved.

Karl Søndergaard.

Roskilde

Ejogod Jørgensen *Slagtermester*

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsk. 13, Tlf. 157. Leverandør

K. A. JØRGENSEN

Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778

Kolonial & Delikatesser

Vine & Spirituosa
Tobak & Cigaretter

Roskilde Mejeri

Borgerdiget Telefon 349

Leverandør til de katolske Institutioner

Erik Weiczmann *aut. Elektroinstallatør*

Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044

Udfører arbejdet hos de katolske institutioner

Skolebøger - Skolerekvisitter
Læsekrede - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olskade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDEN

Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 228

Udfører arbejdet ved de katolske institutioner

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN

R. Guhle's Eftf.

ALGADE 17 - TELF. 822

Leverandør til de katolske Institutioner

Mønsterbageriet

Olskade 17 Tlf. 136

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos

Freddy Hansen

Skomagergade 8 . Tlf. 1178

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923

Leverandør til katolsk Menighed

H. Weber

Tømrermester.

Maskinmedkeri

Lev. III de katolske Inat.

Hjørnet af Algade og Olskade

Bedste Indkøbssted i Roskilde

Nakskov

Reserveret **H. J.**

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tillegade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Hansen & Nielsen *Indeh. Chr. Hansen*

Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58

Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE

H. Chr. Huus' Eftf.

Torvet 5

Leverandør til De katolske institutioner

A/s Nakskov Kulimport

Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Okt.
16. S. 20. Søndag e. Pinse (741—(grøn) 72); 2. Bøn: St. Hedvig (1108), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
17. M. St. Margrethe M. Alacoque (hvid) (1108); alm. Præf. (525).
18. Ti. St. Lukas, Evangelist (1112—(rød) 119); Præf. (524).
19. O. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); alm. Præf. (525).
20. T. St. Johannes af Kenty (1115); (hvid) alm. Præf. (525).
21. F. † St. Hilarion (1118); 2. Bøn: St. Ursula og Lidelsesfæller ([65]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).
22. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).
23. S.* 21. Søndag e. Pinse. — Mis-sionssøndag.
*) Søndag den 23. Okt.: Kollekt for Troens Udbredelse.

DØDSFALD

Vor kære, forhenværende priorinde,

Sr. Laurence Lainec

sov stille ind mandag den 3. oktober, styrket med Kirkens sakramenter.

Bed for hendes sjæl.
Begravelsen har fundet sted.
Samtidig benytter vi lejligheden til at bringe vor hjerteligste tak for al venlig deltagelse.

St. Vincent søstre,
Nygade 8, Helsingør.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Basaren i Aarhus

Lodsedler: En knallert 8350, en Østrigsrejse 1147, en radio 2634.

Tombolaens nittegevinst: 9200.
Am. lotterier: Hvid 03, gul 80, rød 90, grøn 58, orange 45, brun 77, lyse-rød 13.

Tevarmer 75, frugtkurv 31, dukke-hus 99.

Entregevinster: Lørdag, voksne 309, børn, rød 54. Søndag, voksne 302, børn, rød 02.

Gevinster bedes afhentet i Katolsk præstegård, Ryesgade 26, Århus, inden 31. oktober 1955.

Uafhentede gevinster tilfalder skolen.

Hjertelig tak for Deres støttel

Lodtrækning Sct. Annæ Kirke

St. Lodsedler: Fjernsyn 9725 — Radio 5899 — Kaffedug 8209 — Køb for 500 kr. 9560 — Herrekurv 5368 — Gåsen brun B. 65 — Amagerdukke F 54 — Blåræve rød 258 — Herre Twincoat blå 74 — Paraply 41 — Entre hv. 384 — gul 336.

Sct. Birgittes kirke, Maribo

Store lotteri: Nr. 816, 374, 2118, 281, 3786, 1155, 2935, 618, 32, 1666, 1678, 1676, 270, 1359.

Blå lodsedler (rådyr): Nr. 206, 132.

Konfirmation

i Sct. Ansgars kirke

Biskoppen meddeler konfirmationens sakramente i Sct. Ansgars kirke søndag den 23. oktober umiddelbart efter 8-messe. Voksne, der ønsker at blive konfirmeret, bedes henvende sig i kirkens kontor (Bredgade 64, kl. 11—12 og 17—18) snarest for at udfylde en tilmeldelsesblanket. Børn tilmeldes gennem skolen.

Sct. Annæ Kirke

Søndag d. 16. okt. kl. 10 levitmesse i anledning af 200 årsdagen for Redemptorist-lægbroderen Sct. Gerard Majella's død.

Hver lørdag kl. 19,30 noveneandagt til ære for Vor Frue af den stedsevarende hjælp.

Immaculata-Kongregationen

Fortsættelse af foredraget med lysbilleder om den hl. Pius X i salen i Stenosgade udsættes til tirsdag den 25. okt. kl. 20.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Sankt Andreas Kirke

Torsdag 20. oktober kl. 20 (i menighedssalen): Pater Raulin taler om kirkens syn på Jomfru Maria: 4. Maria og kirken.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 15.—tirsdag d. 18. oktober: Efterårslejr i »Myretuen«, Bastrup pr. Lynge. Emne: Humanisme og tro. Der medbringes messebog, sovepose og toiletsager. Pris: 7 kr. pr. dag. S-tog til Ballerup og bus fra Ballerup kl. 16,30 lige til døren.

Lørdag d. 22. oktober kl. 19,30: Rusmodtagelse og Klitborg-aften hos frk. E. Millech, Amicisvej 11. Biskop Th. Suhr holder rustalen: Kirken og akademikerne. Tilmeldelse såvel til efterårslejren som til rusmodtagelsen må ske til stud. mag. Kirsten Johannsen, Sortedam Doss. 29, N., tlf. LUna 2121 (kl. 17—18).

Onsdag d. 2. november kl. 19,30 i Stenosgade: Dommerfuldmægtig Leo Hulsrøj besvarer spørgsmålet: Er naturretten forældet?

Studiekredse:

En gennemgang af 1. korintherbrev. Leder: cand. polit. Tove Rasmussen. 1. og 3. torsdag i måneden, 1. gang d. 20. oktober kl. 20,15. Alle møderne finder sted hos Tove Rasmussen privat, Næstvedgade 6 A, Ø. Interesserede bedes tilmelde sig direkte til lederen. Tlf. TRia 864.

Moderne filosofi (for alle studerende) på grundlag af I. M. Bochénski O.P.: Die zeitgenössischen Denkmethoden. Leder: pater H. Roos S.J. Møde hveranden fredag, 1. gang fredag d. 14. oktober kl. 19,30 præcis i Newman-stuen, Sct. Kjeldsgade 3, Ø.

Lægetik (for medicinstuderende, sygeplejersker og sygeplejeelever): 1. gang om måneden. Leder: Overlæge K. Søndergaard. Tilmeldelse og nærmere oplysninger ved henvendelse til stud. med. Ole Lund Søgaard, Parmagade 54, 1. th., S. Tlf. SU 1007.

D.K.K.F.s Lotteri

0294: Quiltet Pude, 1517: Dukken, 1929: Krystalskaal, 2292: Haandbroderet Dug, 3717: Maleri fra Assisi, 4209: Silkedug, 4427: 12 haandbroderede Mellemlægsservietter, 4299: Maleri fra Møens Klint.

Gevinsterne kan afhentes hos Frk. May, Forhaabningsholmsallé 5, 1., helst efter Kl. 15. *Styrelsen.*

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem

Ogsaa du kan hjælpe med dertil!

Kolding

Tricotage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade	Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brøndselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner	<i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericilagade 14 . Telf. 3343</i> Udlært arbejdet ved den nye skole	Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udlært arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402	Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave	Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave	<i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner
H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Sølvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Røndebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer HJ. af Hollændervej og Kongebrogede . Telefon 698	Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udlært Arbejdet ved Den nye Skole	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	<i>Bogladen med de mange Bøger . . .</i> Barkholts Boghandel	Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole
Esbjerg	Vestjydske Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Strandbygade 25 . Telf. 1667 Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Pølse Lev. til Sct. Josephs Hospital	S. P. TOBISEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1
Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital	K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	RESERVERET	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital

Medens Rygterne gaar —

Paa denne Tid af Aaret plejer Rygterne om et forestaaende Konsistorium sædvanligvis at dukke op i Rom — og saadan er det da ogsaa gaaet i Aar. Man hævder overalt i den evige Stad, at denne Hellige Fader »i nærmeste Fremtid« vil indkalde til et Konsistorium med det Formaal at kreere ny Kardinaler, og som det vil erindres blev de to seneste store Konsistorier ogsaa ganske rigtigt indvarslet i den sidste Del af Aaret, medens Konsistorierne fandt Sted i de første Maanedere af det følgende Aar: i Februar 1946 og i Januar 1953. Rygterne er som sagt i Omløb — det var de ogsaa sidste Aar, og dengang skete der ikke noget. Nu maa man altsaa se om Rygterne taler sandt — den Hellige Fader har jo hver Gang han indkaldte til Konsistorium foretaget Kardinalsudnævnelser i den helt store Stil — i 1946: 32 Kardinaler — og nu ved Kardinal Innitzers Bortgang er der paany otte ledige Pladser i Kardinalkollegiet.

Spørgsmaalet om et Konsistorium er imidlertid altid ledsaget af et meget stort Spørgsmaalstegn. Pavens Helbredstilstand er for Øjeblikket relativ god. Siden Krisen sidste Vinter har han paany mestret en kolossal Arbejdsbyrde. Men der er dog een stor Forskel imod tidligere Aar: den Hellige Fader løber hurtigere træt, og man nærer Bekymring for den slemme Aarstid. De første Tegn paa hans alvorlige Sygdom sidste Aar gjorde sig jo netop gældende henimod Slutningen af Opholdet i Castelgandolfo, og det hedder sig, at Pavens Livlæge, Professor Galeazzi-Lisi, omgaas med Planer om en ny Kur. Dette betyder imidlertid ikke, at den Hellige Fader behøver at afbryde Opholdet i Castelgandolfo og vende tilbage til Vatikanet; en saadan Behandling vil udmærket kunne foregaa ude i Albanerbjergene. Efteraaret er altid Rygternes Tid i Rom og — qui vivra verra! P.

Blusser Skolestriden i Belgien op paany?

Den socialistiske Borgmester Thielemans i Louvain havde i sidste Uge en Drøftelse med Rektor magnificus for Universitetet i Louvain, Mgr. van Wayenbergh, med Anledning af, at Studenterne har vedtaget at genoptage Kampen imod Collards Skolelov. Studenterne havde informeret Bystyret om, at man agter at foranstalte en Protestmarch gennem Byen, i hvilken Anledning Borgmesteren har truet med at ville indføre Undtagelsestilstand i Louvain (KNA).

URBI ET ORBI

Afgørende Epoke i Kristendommens Historie

»Der er adskillige Tegn paa, at vor Tid er en af de mest afgørende Perioder i Kristendommens Historie,« erklærede Paven sidste Søndag Eftermiddag ved en Audiens i Peterskirken, hvor der var mødt over 15.000 unge Piger fra den katolske Aktions Ungdomsforbund. Det ser ud som om, at Vor Herre virkelig vil forberede Menneskeheden paa noget ganske usædvanligt, fortsatte Paven, dersom det for Eksempel er sandt, at den fredeelige Anvendelse af de seneste videnskabelige Opfindelser vil kunne fremkalde Omvæltninger indenfor den menneskelige Tilværelse, som ingen blot havde gjort sig Anelse om for faa Aar siden. Paven opfordrede derpaa de unge Piger til at blive endnu bedre og endnu mere bevidste Katolikker: at kæmpe for Kristus er ensbetydende med samtidig at være Helt og Apostel. (KNA).

Kardinal Innitzer død

Ærkebiskoppen af Wien, Kardinal Theodor Innitzer, afgik i Søndags ved Døden, 79 Aar gammel.

Kardinalen havde i den forløbne Uge gennemgaaet en Operation, der var forløbet vel, men et Hjerteanfald medførte ganske uventet Døden.

Vi bringer i næste Uge en Nekrolog over Kardinalen, der blev en af de mest betydningsfulde Skikkelser i den nyere Tids Historie.

Revolutionen i Argentina krævede 20.000 Dødsofre

I samtlige Kirker i Argentina har der været afholdt Sørgegedstjenester for Revolutionens Ofre. Efter de hidtil foreliggende Oplysninger gaar Antallet af Dødsofre op til over 20.000. Det største Antal Døde meldes fra Byen Cordoba, hvor alene 8000 Borgere faldt i Kampen mod de peronistiske Regeringstropper. Kadetterne fra Flyverskolen i Cordoba, som under Revolutionen holdt Stand mod de langt overlegne Regeringstroppers dagelange Angreb, takkede det argentinske Luftvaabens Skytspatron, Vor Frue de la Merced, ved en særlig Gudstjeneste, hvor Ærkebiskop Lafetle celebrerede en Pontifikalmesse i Katedralen i Cordoba (KNA).

Efter Perons Fald er de religiøse Helligdage, som Regeringen Peron afskaffede i Marts i Aar, paany blevet indført. Samtidig meddeltes det, at alle de peronistiske Nationaldage er blevet afskaffet (KNA).

Til Undervisningsminister i det ny argentinske Kabinet er udnævnt Katolikken Dr. Attilo Dell'Oro Maini. Den ny Undervisningsminister, som gennem en Aarrække har været Præsident for »Liga de la Juventud Catolica Argentina«, udtaler efter sin Tiltræden, at en af Regeringens første Opgaver bliver at drage Omsorg for Genindførelsen af den Læreplan for Religions- og Moralundervisning, som Peron afskaffede, samt en Genoprettelse af de katolske Skolers Ligeberettelse (KNA).

Kardinal Wysinski paa fri Fod?

I sædvanligvis velunderrettede katolske Kredse i London udtaler man, at den katolske Kirkes Primas i Polen, Kardinal Wysinski, der nu holdes fanget paa andet Aar, hverken agter at trække sig tilbage til Rom eller at give Afkald paa sit Embede. Ifølge en Meddelelse, der stammer fra en af de førende »fremskridtsvenlige Katolikker«, Dominik Horodonsky, vil Kardinalen blive løsladt i allernærmeste Fremtid. Han understregede imidlertid, at den polske Regering ikke vilde tillade ham at genoptage sine Funktioner som polsk Primas.

Efter al Sandsynlighed er man — efter at en hel Del hemmelige Forhandlinger synes at være strandet — inde paa at ville formaa Kardinalen til at trække sig tilbage til et Sanatorium, idet Kardinalens Helbredstilstand hævdes at være meget angrebet. Til Trods for at Kardinal Wysinski var angrebet af Tuberkulose, anbragte de kommunistiske Magthavere ham ikke desto mindre i den meget usunde Egn i Nærheden af Heilsberg i Østpreussen, hvor han har været under stadig Opsigt af det hemmelige Polit. (KNA).

Katolsk

Ugeblad

23. Oktober 1955
103. Aargang
Nr. 43

Missions søndagen:

Den olympiske Ild -
og Kristi Fakkell

Omkring Maltakonferencen

Kardinal Innitzer
in memoriam

Mellem Grave
i San Lorenzo

Rom om Krisen i Algier

En stille Mand med megen Taalmodighed og den nødvendige kritiske Sans fortalte os forleden om Resultatet af en Undersøgelse, han diskret har foretaget gennem en Aarrække. Han har samlet paa frafaldne Katolikere. Naar han hørte om en frafalden, søgte han Lejlighed til at komme i Kontakt med ham eller hende. Lykkedes det, som det gjorde i mange Tilfælde, gjorde han sig naturligvis først og fremmest Umage for at faa sagt et eller andet, der maaske kunde hjælpe til en Tilbagevenden. Om dette vilde han imidlertid ikke sige noget yderligere. Han paastod, at han ikke vidste, hvad det kunde have frugtet.

Men samtidig sørgede han for i Samtalens Løb at finde frem til, hvad der laa bag ved Frafaldet. Ikke saa meget de moralske Fejltrin, der kunde foreligge. »De kom ikke mig ved,« sagde han. Han noterede sig derimod de intellektuelle Vanskeligheder, grupperede dem og talte dem op. Han sagde, at han selvfølgelig var klar over, at meget af det, der blev fortalt ham, var andenhaands Forklaringer, meget var blot en Slags Pynteforklaring (»Døden skal jo have en Aarsag«). Men alligevel turde han tillægge sin Undersøgelse Værdi. Og hans Opstilling af Resultaterne var ligesom hans Kommentarer baaret af saa saglig en Kritik, at man maatte give ham Ret.

Vi er ikke i Stand til at bringe Undersøgelsen i dens Helhed, men vil nøjes med at citere to Konklusioner, som var blandt dem, vor Gæst var allersikrest paa. For det første var det yderst sjældent, at de anførte Vanskeligheder gjaldt Punkter, hvor katolsk Tro adskiller sig fra almindelig Folkekirketro. Det svarede til, at kun et Par enkelte af de mange adspurgte efter Frafaldet havde sluttet sig til Folkekirken eller anden Form for Protestantismen. Vanskelighederne drejede sig saa godt som altid om Religionen i Almindelighed eller Kristendommen i Almindelighed, og langt oftest om det sidste. »Men man maa indrømme, at naar de sagde, at de havde en vis religiøs Tro i Behold, blot ikke kunde tro paa Kristi Lære, var det tit meget taaget, hvad de forstod ved Religion,« sagde vor Hjemmelsmand.

For det andet viste Undersøgelsen, at det, der anførtes mod Kristendom-

Hvorfor faldt de fra?

men, ikke ret hyppigt var af filosofisk eller af historisk Art, men næsten altid af bibelkritisk. Og her vil vi hellere citere ordret, hvad der blev sagt, for det kan stille os overfor en praktisk Opgave.

»Det slog mig, at disse mange bibelske Vanskeligheder, næsten flest angaaende det Gamle Testamente, i hvert Fald lærte mig een Ting. Dem, jeg

spurgte, røbede alle, at de ikke havde haft nogen som helst virkelig Viden at møde Kritikken med. Den Bibelviden, de sad inde med, var præget af, at de havde modtaget den i meget unge Skoleaar, hvor den slet ikke kunde sættes i Relation til alle de Problemer, som de nu fandt dræbende for deres Barndoms Indtryk af den Hel- (sluttes Side 516)

»Gaa ud i Alverden...«
(Se Side 521)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KSBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKEP

København

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

*Har De nogensinde tænkt paa, om
De ikke kunde være med til at rea-
lisere hoslaaende Slogan — ved
f. Eks. at lade et venligt Ord om
Ugebladet falde til en Trosfælle,
der ikke holder Bladet, men som
maaske blot skal have netop De-
res lille Puf for at blive Abonnent!*

Aarhus

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Den olympiske Ild — og Kristi Fakkelt

21. Søndag efter Pinse

23. Oktober 1955

Det første Syn af Grækenland er en uforglemmelig Oplevelse. Her er det altsammen, alle de Navne, de Byer og Landskaber, de Bygninger, man lige fra Skoleaarene kendte saa godt. Den sollyse Himmel er den samme, der Jvælvde sig over det gamle Hellas.

Men ublandt er Oplevelsen ikke. Man fornærmer vel ikke Nutidens Grækere ved at sige, at deres Verden og den antikke er meget forskellige. Derfor bliver Oplevelsen af Antikken ikke en Oplevelse af levende Virkelighed. Det var den heller ikke, da man hjemme sad og læste om Oldtidens Grækenland. Man havde en Formemmelse af, at det vilde blive noget andet og mere, hvis man selv fik Lov til at vandre blandt Minderne om det lille Folk, af hvis Arv vi lever den Dag i Dag. Men staar man paa Akropolis, maa man tilstaa, at det ogsaa her er Fortid. Er Skuffelsen meget stor, kalder man det Kulisse.

Et enkelt Sted i Hellas undgaar man Skuffelsen. Staar man i det lille Olympia, nyder man som alle de andre Steder den antikke Bygningskunsts Skønhed, men samtidig synes man, at her lever der noget endnu. Det, der for Aartusinder siden drog Mennesker til Olympia, drager jo den Dag i Dag. Om faa Maanedre vil Verdens Opmærksomhed atter vende sig mod Olympias store Zeus-Tempel. Unge Mennesker vil tænde deres Fakler ved den olympiske Ild for at bære den som et Tegn gennem Landene. Ganske som for Aartusinder siden bliver Ilden fra Olympia et Symbol paa den sportslige Kappestrids samlende Magt.

*

Hvad er imidlertid Ilden fra Olympia imod den fra Golgata. Med Kristus kom Ilden, og hvad andet var hans Hensigt, end at denne Ild skulde brænde. Brænde gennem Tiderne og bæres brændende fra Folk til Folk. De Kristnes Olympia er det Hellige Land, og Ilden er Guds Kærlighed, den er Helligaanden, der i Tunger af Ild blev modtaget af Apostlene. Her blev Apostlene selv Fakler for at bære Kristi folkeforsonende Budskab til Verdens yderste Grænser. Og aldrig slukkedes denne Ild, aldrig blev de Hænder, som bar den, trætte. Der var altid nye Stafetter rede til at bære Kaldelsen: »Gaa ud i Alverden ...«.

Man kan finde Tider og Steder, hvor det synes, som om Ilden er slukket. Det kan ske, at Kirker staar som historiske Monumenter, der drager Turiststrømmen, men efterlader et Indtryk af Uvirkelighed, af Kulisse, fordi de kun vidner om Fortid. Men Kristus vilde, at hans Ild skulde brænde. Han indstiftede sin Kirke for at Faklerne altid skulde finde Bærere. Og efter Nedgangstider vil Livet atter give sig til at gro. Missionstanken er uføseligt knyttet til Kristendommen.

Ordene »Ite missa est« i Slutningen af den hellige Messe er ikke blot et Udtryk for, at Gudstjenesten er til Ende. De opfattes af Kirken som en

»Som vi også forlader vore skyldnere«

(Math. 18, 23–35)

På vejen til Jerusalem omtrent et ½ år før sin død belærte Herren sine apostle om behandlingen af syndere og fjender, der forfølger og fornærmer os. Hans anvisninger derom er for det hævngerige menneskehjerte det sværeste punkt i hans evangelium. Men hvad kan det nytte at gøre indvendinger! Gud forlanger i sin nye lov, at alle de nævnte skal formænes og advares med et broderligt sindelag. De uforbederlige blandt dem skal udelukkes af Kirken, hvis de ikke engang vil høre denne. Alle andre skal få tilgivelse, hvis de oprigtigt angreder, beder om forladelse og ikke selv har et uforsonligt sind overfor deres medmennesker. Disse betingelser bør være opfyldt, ellers ville mildhed mod syndere gøre de frække endnu frække, hvad der jo ikke kan være meningen med den kristne lære, der vil føre menneskene til fuldkommenhed.

Søndagens evangelium om den gældbundne tjener skal illustrere den sidstnævnte betingelse, nemlig *forsonligheden*, eller med andre ord: hvis Gud skal tilgive os vore synder mod ham, bør vi også være rede til at tilgive vore medmennesker, hvad de har fejlet mod os. Lignelsen slutter jo med den sætning: »Sådan skal også min himmelske Fader gøre med jer, hvis ikke enhver af jer af hjertet tilgiver sin broder.« Og hver gang vi beder femte bøn i faderen, bliver vi mindet om denne betingelse: »Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.« Ovenikøbet begrunder vor Frelser netop denne bøn, idet han tilføjer: »Tilgiver I menneskene deres overtrædelser, vil jeres himmelske Fader også tilgive jer; men tilgiver I ikke menneskene deres overtrædelser, vil jeres Fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser.« (Mt. 16, 12. 14–15).

Vort liv ender foran en domstol, hvor dets regnskab skal gøres op. Som i lignelsen viser det sig også der, at vi har en gæld, som er så uhyrlig stor, at vi i evighed ikke kan betale den. Kongen, som retfærdig dommer, må kræve sin ret og dækning for sine tab. Den kongelige tjener, der skylder 40 millioner kroner uden at eje noget, kaster sig ned for sin Herre, beder om tålnodighed og henstand. Hans anger, hans bøn om nåde og løfte om erstatning, så vidt det er ham muligt, vinder en stor sejr over kongens hjerte. I sin medlidenhed eftergiver kongen hele gælden. Den strenge retfærdighed har måttet vige pladsen for en grænseløs barmhertighed. Her har vi altså et billede på, hvorledes Gud behandler en angrende synder, der opfylder betingelserne. Aldrig kan vi gøre nok for at lovprise Guds barmhertighed.

Anskuelligt således den første scene i lignelsen Guds retfærdighed og barmhertighed, blotter den anden *menneskenes blindhed og ondskab*. Næppe er nemlig den før gældbundne, men nu gældfri tjener kommet udenfor døren, før han har glemt alt, hvad der er sket. Han møder en medtjener, der skylder ham 65 kr., griber ham i struben, skælder ham ud og kræver sine penge. Da trygler den uheldige sin kreditor om henstand på samme måde, som han selv lige havde gjort, men bliver afvist uden skånsel. Denne hjerteløshed viser, hvor stor en kløft der er mellem Guds godhed og menneskelig usselhed. Hvor er dog det hele beskæmmende for os.

Lignelsens tredje scene skal indprente os den sandhed, at »*det mål, I måler med, det skal I selv få tilmålt.*« Lk. 6, 38. Alle gode og rettænkende mennesker og kongen selv gribes af harme ved synet af uslingens adfærd. Omgående må den udviste barmhertighed vige pladsen for den strengeste retfærdighed. Uden skånsel overgives den hjerteløse til bøddelknægtene, indtil han får betalt sine 40 millioner kroner. Kan mangel på næstekærlighed straffes med hårdere straffe, end de er, som vor Herre her truer med?

Våg derfor over dit hjerte. Hold din antipati mod din næste under kontrol og overvind den. Vi er kaldede til at være fuldkomne som vor Fader i himlen er fuldkommen i sin kærlighed. Bliver det svært at tilgive den lidte uret, så husk, at Gud har tilgivet dig uendelig mere, end du skal tilgive din broder eller søster, og husk, at du får tilmålt det mål, du selv måler med.

Det med »uforsønligheden« er hovedpunktet i dagens evangelium. Men der er endnu flere andre lærdomme, som vi kan tage med som kostelig åndelig frugt. Vi ser Guds ubegribelige barmhertighed og glæder os; men vi ser også hans lige så store retfærdighed og bliver bange. På den anden side afsløres menneskers ondskab, usselhed og uværdighed, og vi skammer os. Endvidere får vi at vide, at synden mod Gud er en så umådelig stor gæld, at synderen aldrig vil kunne afdrage den. Og endelig bliver vi mindet om, at der kommer den dag, da vi kræves til regnskab over al vor gøren og laden, og at den dag spiller næstekærlighedens dyd en afgørende rolle.

Fr. Kùpferle S.J.

Kaldelse. Nu forlader I Guds Hus, men det er for at gaa ud i Verden som Kristi Fakkeltænder. Paa den ene eller anden Maade skal vi alle bære Vidnesbyrdet.

For faa Uger siden havde dette Blad paa Forsiden en Artikel, som beskæftigede sig med disse Ting. Det Antal Breve og Henvendelser, vi modtog efter denne Artikel, viste klart, at det for mange er et Problem, hvordan de selv med deres Evner og Muligheder skal realisere den kristne Vidnepligt, Pligten til at bære Lyset og Ilden ud blandt Mennesker. Ingen var i Tvivl om, at Pligten var til Stede. Det eneste, som bekymrede dem, var Spørgsmaalet, om de selv nu ogsaa opfyldte denne Pligt bedst muligt ud fra deres Muligheder.

Det sker i onde Tider, at Katolikker kommer paa den Idé, at vor første Pligt er at beskytte os selv og vore Børn mod Smitte fra Omgivelserne. Det kan ikke udelukkes, at en Del af Kirken paa en saadan Maade for en Tid kan være tvungen til at »gaa under Jorden« og blot overleve. Men saa snart, der igen byder sig blot den fjerneste Mulighed for at bringe Flammen videre, maa den igen op fra Katakomberne og ud blandt Mennesker.

Vore Skoler og Hospitaler, som har modtaget Elever og Patienter fra de forskellige Kredse, har været og er endnu et af vore bedste Midler til at bringe Flammen fra Golgata videre. Ligesom Mennesker langs Landenes

Veje ser de unge Sportsmænd løbe med den olympiske Ild og derved næppe selv gaar hen og bliver Sportsdyrkere selv, men blot faar et første Indtryk af, hvad Idrætten har at byde Verdens Ungdom, saaledes skal det, der gennem vore Skoler og Hospitaler er udrettet ikke maales ved Konversionernes Antal, men ved den good-will, der er skabt og paa hvilken vi engang i kommende Dage kan bygge vort Haab om at faa vort hele Folk ind i Kredsen af dem, der bærer Kristi Fakkeltænder gennem Verden.

Hvorfor faldt de fra?

(sluttet fra Forside).

lige Skrift. De fleste af dem troede, vistnok i ramme Alvor, at Kirken slet ikke kendte Svar paa deres Indvendinger — simpelthen fordi de aabenbart selv aldrig havde hørt disse Svar.

I et Land som vort, hvor Biblen saa længe har været eneste Trosnorm for Befolkningen, er det rimeligt, at Angreb paa Biblen fornemmes som særligt afgørende. Det er utvivlsomt en overordentlig paatrængende Opgave at gøre vore unge, allerede i Skoletiden, en Smule bekendt med Problemerne omkring Biblen, saa de ikke blot lærer »Bibelhistorie«, men ogsaa faar et Indtryk af, hvad der fra Kirkens Side siges om Studiet af den bibelske Historie i kritisk Belysning.

Kirken og Jehovas Vidner

Ugebladet har gennem flere Artikler i det forløbne halve Aars Tid søgt at henlede Opmærksomheden paa den intensive Propaganda, som i den senere Tid har været udfoldet af Sektens »Jehovas Vidner«. Ved de traditionelle aarlige københavnske Fæltesandagter, der afholdes de fire Søndage i November Maaned i Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade Kl. 17, vil Ennet blive fulgt op, idet Pastor Kjeld Geertz-Hansen ved denne Lejlighed vil forsøge paa at fremstille det katolske Syn paa de Paastande, som »Jehovas Vidner« bl. a. fremsætter om den katolske Kirke. — Vi bringer andetsteds i Bladet en Fortegnelse over Emnerne for disse Prædikener, der nok er egnet til at vække Interesse paa Grund af deres Aktualitet.

*

Rektor for Sankt Knuds Stiftelse i Stenosgade og for Niels Stensen's Kollegium i Sct. Kjeldsgade, R. P. Fr. Poppe SJ, der hidtil i sin Egenskab af Rektor for Jesuiternes herværende Institutioner har haft Bopæl i Stenosgade, har forlagt sin Residens til Sct. Kjeldsgade 3, hvorfra han fremtidig varelager Ledelsen af begge Institutionerne.

Som en kæmpemæssig Elderkop ligger den britiske Kronkoloni Malta i Middelhavet, benhvid, gul og graa, som var den formet af blege Knogler, rejser den gigantiske Fæstning sig af Bølgerne. Trodsige, truende, men samtidig monumentale synes Malteserordenens Befæstningsanlæg at stige af

APROPÓS

Malta-Konferencen

det skummende Hav og bryde Bølgerne, medens vældige sorte »Munde« kigger frem af de kantede Skydeskaar i Kassematterne langs Kysten som en

første Advarsel til den fremmede, der vover at nærme sig Øen.

Højt oppe over den smalle Marina ligger Byen Valetta, omtrent hundrede Meter over Havfladen ligger den egentlige By. Vejen herop gaar ad langstrakte Trapper eller man benytter en kæmpemæssig Elevator. I 1566

grundlagde Ordensstormesteren Johan de la Valette den efter ham opkaldte By, som i Dag tæller 63.000 Indbyggere. Elegante Forretninger flankerer i Fredstider de rene Gader, især da Strada Reale, Valettas Østergade. Her rører den ensomme Ø's elegante Liv sig, her samles det internationale Selskab, der i gode Tider søger hertil for at være en Oplevelse rigere.

Malteserne er fanatiske Katolikker. I Valettas Centrum ligger Kirken San Giovanni, en overdaadig broget Bygning, i hvis Krypt Malteserordenens Stormestre hviler, de Herskere, der engang førte Seceptret over Øen.

La Valetta — Maltas »Hovedstad«. Udsigt over Havnen medens Byen hæver sig i Baggrunden.

»Herre, il mig til hjælp«

1. Til sangmesteren. Af David. Til afgrødeofferet.

2. Behag, o Gud, at udfri mig. Herre, il mig til hjælp.

3. Lad dem beskæmmes og rødmes, som vil mig til livs, og lad dem, der glæder sig over min ulykke, vige tilbage og blive beskæmmet.

4. Lad dem, der siger til mig: »Det har du godt af«, vige tilbage overdækket med skam.

5. Men alle de, som søger dig, lad dem juble og glæde sig il dag, og lad dem, der længes efter din frelse, bestandig sige: »Gud være lovet«.

6. Men jeg er elendig og fattig. Gud, kom mig til hjælp. Du er min bistand, du er min frelser. Ja, Herre, tøv ikke.

Det ser ud til, at denne salme er blevet skilt fra salme 39, (hvor den er et nødråb efter en laksigelse), for at kunne benyttes som selvstændig, indtrængende bøn til Gud i situationer, hvor både det legemlige og åndelige liv er truet af overmægtige fjender.

Vers 2 i den latinske form bruges i Kirkens liturgi som oplagt ved hver timebøn: »Gud, agt på min hjælp. Herre, il mig til undsætning«.

I sig selv er salmen en god aftenbøn, for at opnå sikkerhed trods fjender og den fornødne beskyttelse for vor egen person. Kirkens liturgi lader også de arme sjæle i skærsilden udtale deres tanker og følelser og ønsker med denne salmes ord. I timebønnerne skærtorsdag leder denne salme vore tanker hen til, hvad der foregår i Oliehaven. I virkeligheden kan man ved dens hjælp gøre sig en forestilling om den dødsangst, Jesu hjerte følte il hine mørke timer, og om den tillid til Gud Fader, hvormed han fremførte sin bøn il lidelsesnatten.

Hver især af os kan opleve dage og uger il sit liv, da han med forfærdelse konstaterer sin egen utilstrækkelighed og skrøbelighed og opdager de ruiner, hans synder og fejl har ophobet omkring ham. Så er der ingen anden udvej end med David ligesom en bøn-faldende tigger at henvende sig til vor Gud il himlen og med urokkelig tillid at vente hjælp fra ham.

F. K.

Vidunderlig er Udsigten over Havel oppe fra »Baracca Superiore«, en af de mange ejendommelige Bastioner. Her oppe fra ser man virkelig, at Malta er een stor »Bygning« af gule Sten: Intel grønt møder Øjet, kun Bygning ved Bygning, murede Indhegninger Side om Side — og heroppe bliver det en klart, at Malta ikke kunde leve uden de Konvojer, der modigt banede sig Vej hertil under Krigen, trodsende fjendtlige U-Baade og Bomber og dermed satte Øen il Stand til at blive den Nerve, der bragte Sejren hjem.

Maltas Premierminister, Dominic Mintoff, har for nylig været il London, hvor han har deltaget il den saakaldte Maltakonference, der var indkaldt af den britiske Regering og som resulterede il, at en 15 Mand stærk Kommission fra det britiske Parlament har begivet sig til Malta for paa Stedet at studere det overvejende katolske Maltas økonomiske og sociale Problemer. Et af de Spørgsmaal, som Maltakonferencen beskæftigede sig med, var hvor vidt Malta — il Lighed med Skotland — skal være en Del af det Forenede Kongerige eller ej. Il katolske Kredse paa Malta har man næret alvorlig Bekymring for at en Integration af Malta il det britiske Imperium vilde forstærke den britiske Indflydelse il et saadant Omfang, at dette vilde kunde hidføre en uheldig Vending il den religiøse Situation paa Malta — det være imidlertid med det samme understreget, at Storbritannien hidindtil stedse har stillet sig meget large og forstaaende overfor den maltesiske Katolicisme.

Imidlertid har Premierminister Mintoff gjort Forestillinger il det pavelige Statssekretariat og redegjort for Spørgsmaalet om en eventuel Indlemmelse af Malta il det britiske Commonwealth. Mintoff erklærer, at de frem-

satte Bekymringer er ubegrundet, idet en mulig Indlemmelse ikke vil betyde nogensomhelst Forandring il Maltas religiøse Stilling. »Malta er og bliver katolsk«, udtaler Mintoff, og fortsætter: »Vi, d.v.s. Labourpartiet paa Malta, og den britiske Regering har erklæret den nuværende katolske Status paa Øen for garanteret. Vi har afgivet Forsikringer il den Retning overfor Ærkebiskoppen af Malta. Alle de Problemer, der har Relation til katolske Forhold, vil blive behandlet il det maltesiske Parlament. Saalænge Befolkningen paa Malta er katolsk, saa længe vil Kirkens Stilling ogsaa vedblive at være uforandret«. Maltas nuværende Styre synes ikke heller at være til Sinds at ville fortabe sig il Propagandataler. Den maltesiske Regerings økonomiske Raadgiver paa Maltakonferencen, Dr. Thomas Balogh, har endvidere som Svar paa en Forespørgsel, udtalt, at Spørgsmaalet om Propaganda for Fødselskontrol overhovedet ikke var aktuelt paa Malta, idet Øen var katolsk.

Selve Spørgsmaalet om hvorvidt Malta skal høre ind under det Forenede Kongerige eller ej, er imidlertid endnu ikke løst. Det staaer to Partier interesser overfor hinanden, Labour Partiet, der gaar ind for en Indlemmelse, il det man er af den Mening, at det vil betyde en forbedret økonomisk Situation for Øen — man ønsker dog at bevare et maltesisk Parlament, der skal varetage lokale Interesser, men samtidig skulde Malta være repræsenteret il det britiske Underhus med to eller tre Repræsentanter — medens det Nationale Parti derimod kræver fuldstændigt Selvstyre. Optagelse il Commonwealth samt engelsk Kapital, for derved at højne den økonomiske Situation paa Øerne. Det nationale Parti's Leder er den tidligere Premierminister, Dr. Borg Olivier.

C. D.

»In caritate servire«

Theodor Kardinal Innitzer
In memoriam

Theodor Kardinal Innitzer var født il det gamle Bøhmen, il Weipert il Erzgebirge, 25. December 1875 og vilde alt-saa nu til Jul være rundet de firs. Han var Søn af en fattig Possement-mager, og han kom da ogsaa il Lære il den Fabrik, hvor Faderen arbejdede. Det lykkedes imidlertid hans Lærer at faa den 15-aarige opvakte Dreng paa Gymnasiet — og dermed var han ind-paa den Vej, der il 1902 kronedes med Præstevielsen il Wien. Efter Præstevielsen fortsatte han Studierne, som il 1906 indbragte ham en teologisk Doktorgrad og derpaa en Stilling som Lærer il Ny-Testamentlig Exegese. 1912 blev han Professor ved Wiens Universitet. Tyve Aars videnskabeligt Arbejde

Kardinal Innitzer ved Katolikkongressen
il Wien il 1952

resulterede il Valget til Rektor for Wiener-Universitetet il Studieaaret 1928/29, og efter et politisk Intermezzo som Forbundsminister for social Forsorg il Ministeriet Schober (1929—30) — hvor han gjorde en værdifuld Indsats for Aldersrente- og Invalidrentenydere — blev Professor Innitzer il September 1932 udnævnt til Fyrstærkebiskop Piff's Efterfølger som Ærkebiskop il Wien. Allerede Aaret efter fik han — ved Konsistoriet il Marts 1933 — tildelt Kardinalspurpuren.

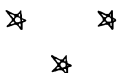
»In caritate servire« — at tjene il Kærlighed« var det Valgsprog, som Kardinal Innitzer optog il sit Vaabenskjold, og den politiske Udvikling il de første 13 Aar af hans Episkopat understregede denne Sentens il en ganske særlig Grad: Kærlighed, Godhed, Vilje til at forstaa og til Forstaaelse. Denne Sætning maa da ogsaa ses som Undertone for hans Holdning ved Østrigs »Anschluss«. Medens man endnu stod paa Resterne af den første Republik, oplevede Kardinalen den første afgørende Begivenhed efter hans Embedstiltræden, nemlig den store østrigske »Katholikentag«, der fejredes til Minde om 250-Aaret for Befrielsen fra Tyrkeraaget og som tillige dannede Indledning il Dollfusstatens Diktatur. Kirken il Østrig identificere-

de sig med denne endnu mere end hidindtil med det kristelig-socialt Parti — og saa oprandt Marts 1938. Medfødte Ønskedrømme slumrede sikkert i den sudetertyske Kardinals dybeste Indre — han erkendte vel det ny Regimes kirkefjendtlige Tendenser, men Hitler havde jo udtrykkelig lovet at ville respektere Kirkens Frihed. Desuden maatte man søge at naa frem til en modus vivendi med den ny Øvrighed, og Innitzer gav sit »Ja« til Anschluss — men Skuffelsen kom umiddelbart efter, da Hitlerungdommen besvarede en katolsk Ungdomsdemonstration i Wien med at storme og hærge det ærkebiskoppelige Palæ. Udviklingen er kendt. Bebrejdende Røster udblev ej heller — omend han var ledet af Bestræbelsen for at finde frem til den Forstaelse med Statsmagten, som Kirken altid maa stræbe efter for saa vidt dens Frihedsrettigheder anerkendes og sikres. Og det havde Hitler jo tilsagt ham.

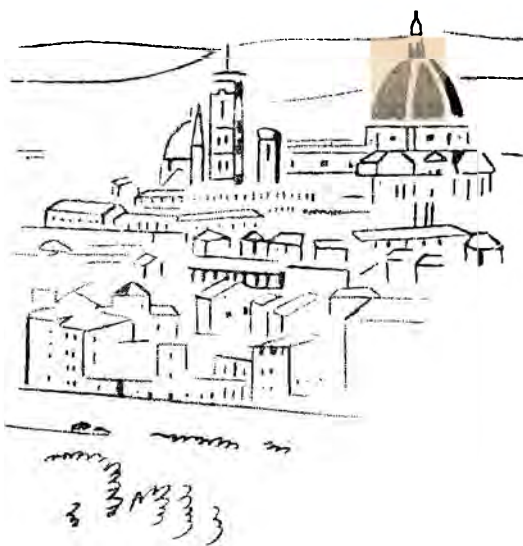
Indadtil var Innitzers Regeringstid præget af et intensivt Virke for Organisation af det religiøse Liv. I 1934 kaldte han den katolske Aktion til Live, og han indsatte Lægfolk i Sjølesorgen for at bøde paa Præstemanglen. I Aarene 1932—1950 oprettede han ikke mindre end 65 ny Sogne — flere end der havde været oprettet i de forløbne 150 Aar siden Kejser Josef II. Den i 1938 opløste katolske Aktion genopstod i 1945 og har siden da udviklet sig til en værdifuld kirkelig Institution, som afdøde stedse viede en ganske særlig Interesse.

En ganske særlig Opgave faldt i hans Lod, nemlig Caritas — udmærket i Overensstemmelse med hans Valgsprog — hvor han især under Krigen ydede en velsignelsesrig Gerning ikke mindst for Østrigs Jøder: Flere Tusinde Jøder takker ham nu ved hans Død for Livet. Netop i disse Aar bestræbte han sig endvidere for at opnaa et godt Forhold til de andre Konfessioner, et Virke, der fortsattes til hans Død.

Den uhyre Popularitet, som Kardinal Innitzer kunde glæde sig over, kom allertydeligst frem under den store østrigske »Katholikentag« i 1952, hvor han fungerede som pavelegat. Rejsen gennem Østrig, fra Grænsen til Wien, formede sig som et Triumftog, der viste ikke blot at man havde indset, forstaaet hans Holdning, men ogsaa at man betragtede ham som en Fader for det katolske Østrig, der var genopstaaet efter Krigen. Selv deltog den dengang 77-aarige Kardinal med Liv og Sjæl i Kongressen, omend han allerede da havde maattet overlade en Del af sit Arbejde til sin (i 1950 udnævnte) Koadjutor, Ærkebiskop Dr. Jachym.

Efter Kardinal Innitzers Død tæller Kardinalkollegiet 62 Medlemmer, 21 Italienerne og 41 Ikke-Italienerne. Kardinal Innitzer var den 55. Kardinal, der er afgaaet ved Døden under Pius XII's Pontifikat.

Mellem Grave i San Lorenzo

Der findes noget af den for det 15. Aarhundrede saa karakteristiske heftige og rastløse Higen efter Skønhed, efter antik Skønhed — efter Klarhed og Alvor — over San Lorenzo, det Kirkerum, som Eftertiden staar i Gæld til Brunelleschis Genius for. Det er Renæssancens sande Aand man finder her — et Pust af Roms æteriske Aand er blevet os bevaret i San Lorenzo, af Basilikaernes gamle Rom. Der, hvor San Lorenzo staar idag, har der staaet en Kirke lige fra de allerældste kristne Tider. I Begyndelsen af 4. Aarhundrede lovede en vis Giuliana — der havde tre Døtre, men ingen Søn — Sankt Laurentius at ville opføre en Kirke til hans Ære, saafremt Gud velsignede hende med en Søn. Og Sønnen kom, San Lorenzo fik sin Kirke og Sønnen til Tak Navnet Lorenzo. Selveste San Ambrosius kom hid fra Milano for at konsekrere Kirken, og med sig førte han forskellige Relikvier af Martyrerne San Agnola og San Vitale, som han havde fundet i Bologna. Indtil omkring Aar 490 hvilede San Zenobio her, men fra da af og indtil Slutning af 11. Aarhundrede synes San Lorenzo at have ligget i Ruiner. Men da Cosimo vendte tilbage til Firenze var man allerede i Gang med at rejse den gamle Kirke igen, idet Giovanni di Bicci de' Medici og andre havde overdraget dette Hverv til Brunelleschi. Saa vidt vides naaede Filippo Brunelleschi dog imidlertid selv ikke længere end til Sagrestia Vecchia inden han døde, og Antonio Manetti, der fuldførte hans paabegyndte Værk, har formentlig ændret et og andet i hans oprindelige Planer. Kirken konsekreredes i 1461, faa Aar førend Cosimo — der nu hviler foran Højalteret — døde.

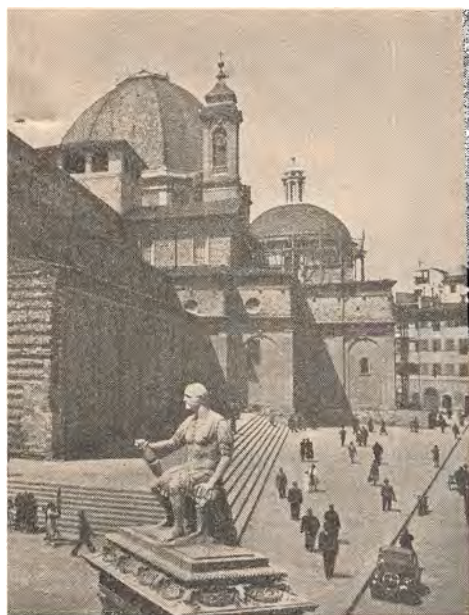
San Lorenzo er de stolte Mediciers sidste Hvilested. Her hviler ikke blot Giovanni di Bicci og Piccarda, For-

ældrene til Cosimo, »Fædrelandets Fader«, samt selveste Cosimo, men ogsaa Piero og Giovanni, hans Sønner, medens Giuliano og Lorenzo il Magnifico, hans Sønesønner, og deres Navne Hertug Giuliano og Hertug Lorenzo af Urbino hviler i det ny Sakristi. I Capella dei Principi — opført i 1604 af Matteo Nigetti, hviler Storhertugerne Cosimo I til Cosimo III, Firenzes og Toskanas Herskere fra 16. til Begyndelsen af 18. Aarhundrede. Men den Fremmede, der vandrer om mellem de navnkundige Monumenter, som Verrocchio og Michelangelo satte over denne illustre Slægt, vil forgæves søge efter Hvilestedet for denne Slægts største Søn, Renæssancens Beskytter og Besjæler, Kunstens Velynder og den italienske Litteraturs ædle Støtte, Lorenzo; ikke desto mindre ligger han der, omend i en navnløs Grav.

Aar efter Aar drager Arnostaden tusinder og atter tusinder til sig, og disse Skarer, der kommer hid fra alle Verdenshjørner, standser op i stum Ærbødighed for de Størværker, som Michelangelo har skabt i Sagrestia Nuova og som er Hvilestedet for Medicierne stolte Slægter. Selve San Lorenzo Kirken er det ædleste og pureste Monument over Renæssancen i Firenze — og her, i et af Kirkens Sidekapeller — har man stedet endnu en Aandens Stormand til Hvile: En herlig etruskisk Sarkofag gemmer de jordiske Rester af Bispen og Videnskabsmanden Niels Stensen, der efter at have hvilet i Krypten under San Lorenzo siden 1686 under stor Højtidelighed bragtes op i Kirken i 1953 og stedtes til Hvile i denne skønne Sarkofag — og siden da har hans Grav været Maalet for en stadig stigende Strøm af troende Mennesker, der fra

nær og fjern søger til den helgenmæssige Mands sidste Hvilested. Kun de færreste af dem, der søger til hans Grav, er Turister — de er Pilgrimme i dette Ords egentlige Forstand. Thi hvor ejendommeligt: Lige siden 25.

↑ »Basilica Laurentina,« San Lorenzo, kendt over den ganske Verden.

Vignetten foroven er et Kig ud over Firenze, Medicierne By, med Domkirken og Kampaniten.

↑ I et af Sideskibene til højre for Koret staar Etruskersarkofagen m. Niels Stensens jordiske Rester.

Oktober 1953 — den Dag, da man bragte hans jordiske Rester til deres nuværende Sted — har San Lorenzo været Vidne til uafbrudt Kæde af Mennesker, der med Blomster i Hænde — hyppigt endda røde og hvide — nærmer sig hans Grav. Her paa dette Sted har Helligheden saa afgjort Forretten frem for Kunsten, selvom der — som det her er Tilfældet — blot er Tale om Skæret af Hellighed, medens man venter paa Kirkens endelig Anerkendelse af Helgenlorien. Side om Side med Medicierne stolte Slægt hviler her en Mand, der døde i Helligheds Ry, i evangelisk Fattigdom, men hvis Navn engang vil kalde en hel Verden sammen i Bøn og Hyldest til ham, der er Herskoren over alt og alle ...

G. M.

{ I korte Træk - }

De franske Kardinaler og Ærkebiskopper har været samlet til deres aarlige Møde i Paris. Paa Konferencen beskæftigede man sig i første Række med Problemerne i Forbindelse med Ungdomsopdragelsen (KNA).

*

Den hellige Stol har under Henvisning til Artikel 11 i det tyske Konkordat rettet Henvendelse til de respektive Instanser med Henblik paa Oprettelsen af et nyt tysk Bispedømme, omfattende Ruhromraadet. Diocæset Essen vil komme til at bestaa af Dele af Ærke-diocæserne Köln og Paderborn samt Diocæset Münster (KNA)..

*

Ærkebiskoppen af Paris i Kardinal Feltin, indviede i sidste Uge den genopbyggede franske »Notre-Dame de France« Kirke i London. Kirken, der ligger i Londons Centrum, var oprindeligt opført i 1865, men ødelagdes under Bombeangreb paa London i 1940. Den genopførte Kirke er holdt i moderne Stil (KNA).

*

Den Hellige Fader har bestemt, at den næste Internationale Marianske Kongres i 1958 skal finde Sted i Lourdes (KNA).

*

En Biograf i Lübeck har taget en allerede annonceret Film om Drengeskolen »Domspatzen fra Regensburg« af Programmet med den Motivering, at man ikke mener at kunne fremføre en Film med et katolsk Emne blandt et overvejende protestantisk og ikke-kristent Publikum (KNA).

sidste ti Aar har Kirken været Genstand for Forfølgelse i Øst-Europa. Hertil kommer endvidere Kina og andre asiatiske Omraader. Flertallet af disse Forfølgere burde respektere enten det atlantiske Frihedsbrev eller Erklæringen om Menneskerettighederne. Alessandrini nævner endvidere Race-spørgsmaalet i Sydafrika samt Tilfældet Cypern og skriver, at ingen nærer nogensomhelst Tvivl om, at mangt og meget er undladt for derved at forhindre endnu værre Ting. Saadan som Situationen nu engang er, saa er det at foretrække, at UNO eksisterer som den nu er, fremfor at den slet ikke eksisterede. Men man kan saa udmærket forstaa, at den offentlige Mening i Frankrig er opbragt: hvorfor i al Verden blev Loven dog praktiseret netop i dette ene Tilfælde? Takket være Smidighed i det ene og en enorm Kortsynethed i andre Tilfælde staar UNO i Begreb med at udvikle sig til et Uenighedens Forum. Et højt virkelighedstro Udtryk for Aanden fra Genève og Smilets Diplomati!

Rom:

Algier - en latent UNO-Krise

I »Osservatore della Domenica« — »Osservatore Romano«s Søndagsblad — skriver Redaktør Federico Alessandrini, hvis Artikler i Reglen kan betragtes som Udtryk for Meninger og Anskuelser paa højeste Sted, at Tilfældet Algier afslører en latent Krise inden for UNO. Alessandrini skriver, at UNO er godt paa Vej til ikke at være Sæde for internationale anerkendte Synspunkter og Love, men tværtimod løber den Risiko at give Grobund for mere eller mindre taagede Manøvrer i mellemstatslige Situationer, der i Forholdet mellem Staterne rejser alvorlige og nationalistiske

Skranke, som man tværtimod helst havde set brudt ned i Tidens Løb. Alessandrini erklærer, at den internationale Situation er egnet til at vække Bekymring trods den kommunistiske »Smilets Offensiv«, og at man ikke kan frakende UNO Ansvaret for at praktisere en vis »olympisk Ligegyldighed«. Den Paastand gælder ikke blot Tilfældet Algier, men ogsaa adskillige andre Tilfælde, der var langt mere oplagt; man mindes f. Eks. Tilfældet Palæstina, hvor der ikke blev gjort det allerringeste for at standse de Initiativer, der tilsigtede at saa Tvedragt, hvortil ogsaa kan henregnes den russiske Beslutning om at levere Vaaben til Ægypten.

Vi vil slet ikke komme ind paa den for os saa smertelige Situation. I de

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Et Aktiv i Kirkens Tjeneste

Mariakongregationernes

Betydning for Kirken i Kina i Dag

Jesuitterordenen har altid anset *Mariakongregationerne* for at være et af de mest virksomme Hjælpemidler i Sjælesorgen, et Synspunkt, som iøvrigt i vore Dage bliver mere og mere fremherskende overalt. Missionærerne, som drog ud til Hedningerne, var ligeledes overbevist om Kongregationstankens uvurderlige Værd som Brændpunkter i det religiøse Liv, som oftest havde Missionærerne endog selv været Kongreganister. Det var en Selvfølge, at Kongregationerne tidligt vandt Indpas i Jesuitternes Missioner, men adskillige andre, Ordensfolk som Verdensgejstlige, tog Ideen op. Et af de Steder, hvor man tydeligst kan se, hvilken Indflydelse de har haft paa

det religiøse Liv, er i det 17. og 18. Aarhundredes Kina.

Det kan næppe undre nogen, at der var en Del Forskelligheder at finde mellem de europæiske og kinesiske Kongregationer. De var afpasset Omverdenens Krav og deres Virkemidler var indstillet efter Missionernes særlige Behov. Man finder saaledes Side om Side med den strenge marianske Kongregation ogsaa andre Foreninger, der kun havde overtaget deres Opbygning og religiøse Aand, men som iøvrigt hovedsageligt forfulgte karitative og apostoliske Maal.

Grundlæggeren af Kina-Missionen, P. Matteo Ricci, havde selv været Medlem af den første Kongregation i Rom. Han oprettede i 1609 den første »Gudsmoder-Kongregation« i Peiping. Den samlede 40 Medlemmer, og den første Formand skrev under P. Ricci's Ledelse den første kinesiske Kongregationsbog. Kongreganisterne tog sig især af de fattige, men en af deres væsentligste Opgaver var dog at sørge for, at afdøde Kristne fik den mest højtidelige Begravelse for derved at imødegaa Hedningernes Paastand om, at de Kristne glemte deres Døde. Hurtigt blomstrede den ene Kongregation efter den anden op i Kina, saaledes f. Eks. i Shanghai, Nanking, Shensi og et af de mest kendte Navne inden for Kongregationsbevægelsen var P. Johan Adam Schall.

Under Marias Fane samledes snart overalt i det store kinesiske Rige anselige Skarer af begejstrede Kvinder og Mænd, der skulde komme til at øve en Indsats i Missionens Historie, som Efterverdenen med Beundring maa se hen til. Kongreganister arbejdede med Ildhu blandt Trosfæller og Hedninger, og øvede Kærlighedsgerninger, der ikke blot kom nødlidende til Gavn, men tillige bidrog væsentligt til at højne Agtelsen for den kristne Lære og dermed bidrog til at lette Gejstlighedens Arbejde.

Til Trods for at der eksisterede saa mange og saa forskellige religiøse Foreninger i Kina, var det karakteristiske Træk for dem alle dog fælles: En ivrig Delagtighed i Næstekærlighedens og Apostolatets Tjeneste. Uden disse Foreningers Hjælp vilde disse Mis-

sionsomraader, der kun disponerede over saa faa Præster, aldrig have opnaaet saa smukke Resultater som Tilfældet har været.

Husk

KRIST KONGES FEST!
søndag 30. oktober 1955.

ALLE UNGE KATOLIKKER
opfordres til at deltage i den fælles levitmesse i St. Ansgars kirke kl. 10.

Noter vedr. Krist Konges Fest:

Efter messen i St. Ansgars kirke er der fælles morgen- og frokostbord på den franske skole, Østerbrogade.

Kl. 20 samme aften: Abent hus i Ste-nosgade.

Deltagere fra provinsen bedes af hensyn til privat indkvartering om dagen i forvejen tilmelde sig hos: Lily Hansen, Stokrosevej 1, Kbhvn. S, Telf. Su 4781.

GRAMMOFONPLADER

fra

Benediktiner-Klostret Montserrat i Spanien

78-omdrejningers normalplader à kr. 13.00.

131 Salve solemne. Med orgel (Moya).
132 Salve Montserratina. Med orgel (Nicolau) Virolai. (Verdaguer-Rodoreda).

133 O Sanctissima. Med ork. og org. (Mitterer) Ave Maria (Victoria).

134 O vos omnes. Liturgisk motette. (Victoria) Ave virgo. (Guerrero).

135 Nigra sum. Liturgisk motette. (Victoria) O Domine Jesu. (Victoria).

136 Stabat mater. I og II del (Palestrina).

137 Stabat mater III del. (Palestrina) Sanctus og benedictus. Fra messen »Ascendo« (P).

138 Animam meam dilectam. Motette. (Victoria) Kyrie og sanctus. Fra »Missa quarti Tini« (V).

139 Miserere. I og II del (Goicoedhea).

140 Ego sum. Motette. (Palestrina). Amicus meus. Motette. (Casanova).

141 O vos omnes. Motette. (Casals) Exultate. Motette. (Palestrina).

142 Ave Christie. I og II del (de Pres)

143 Cancó de la Moroneta (Nicolau) Puig floriu (Verdaguer y Roma).

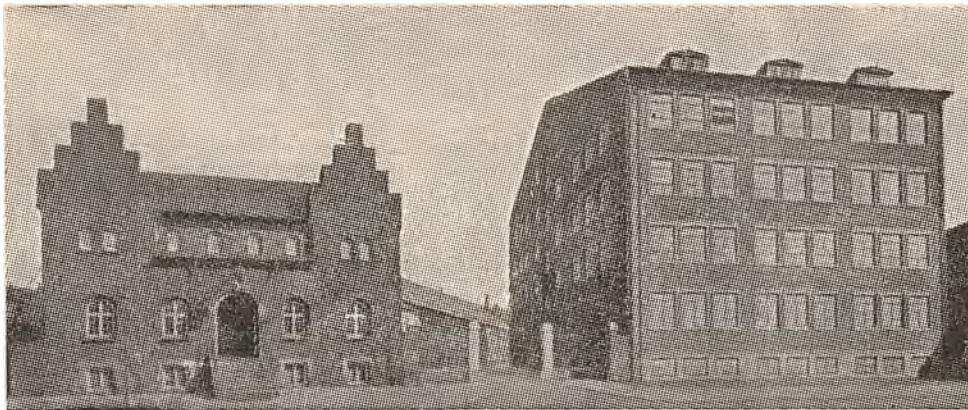
144 Morenita es la Nina (Lopez Ay, que dolor! (Cererols).

145 Virolai de Montserrat (Verdaguer-Rodoreda) Salve Montserratina (Nicolau).

146 Cancó de Maig (Verdaguer og Rodamilans) Cancó de l'albada (Navarro og Muset).

Kinesisk
Kongregationsbillede

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

1/3 C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visningsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trælast & Kulkompani

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Den katolske Kirke svarer Jehovas Vidner

Den nidkærhed, hvormed Jehovas vidner driver deres mission, og den skarpe tone, som de anvender, når talen er om anderledestroende og da ganske særligt, når talen er om den katolske kirke, har vakt en del opsigt og øjeblikket er kommet, da katolikker og enhver interesseret har krav på orientering. Ved et møde mellem en del københavnske præster blev undertegnede anmodet om at benytte de traditionelle, københavnske fællesandagter til at forme et svar til Jehovas vidner, både for at imødegå deres påstande og for på bred basis at fremstille hovedpunkterne i deres lære og samtidigt fremstille katolsk syn på de samme punkter. De påstande, som Jehomas vidner fremfører, angår for det første Bibelen, som de oftest udlægger uden hensyntagen til forfatterens hensigter, milieu og sprogform. Følgen bliver en misforståelse af, hvad Bibelen er og hvad den skal bruges til. For det andet angriber de Treenighedslæren og beskylder Kirken for flergudeeri. For det tredje vover de at påstå, at Kristus har forkastet al ydre, gudstjenestelig form og for det fjerde hævder de i det hele taget, at al organisere-

ret religion, ja for så vidt al øvrighed er satans værk. Svaret falder derfor i fire afsnit:

Søndag 6. nov.: Bibelen som Guds ord og menneskers vidnesbyrd.

Søndag 13. nov.: De kristnes Gud.

Søndag 20. nov.: Er ceremonier af det onde?

Søndag 27. nov.: Kristenheden eller kristendommen.

Fællesandagterne afholdes i Jesu Hjerter kirke kl. 17. Da prædikenerne efterfølges af en kort andagt med sakramental velsignelse, bedes man medbringe salmebog.

Kjeld Geertz-Hansen.

Marcellus-messen i domkirken

Interessant musikalsk begivenhed
på Alle Helgens fest

Universitetets kor af unge musikstuderende som så ofte har gjort sig smukt bemærket ved talrige fremførelser af såvel ældre som nyere kirke-musik, har til jubilæumsconcerten, som afholdes i januar, indstuderet Palestrinas berømte »Marcellus-messe. I

den anledning har korets dirigent, mag. art. Nils Møller, tilbudt at opføre det store værk ved en katolsk gudstjeneste, således at musikken, som den er tænkt anvendt, indgår som led i en liturgisk funktion. Den store begivenhed vil finde sted i Sct. Ansgars kirke den 1. november ved aftenmessen kl. 20. Koret, der er på nogle og tredive medlemmer, opførte iøvrigt »3 motetter« af Sct. Ansgars kirkes kantar Bernhard Lewkovitchs ved Kirke-musikfesten i Stockholm i maj måned, og for tiden indstuderer man hans »Tre madrigali de Torquato Tasso«.

GAA UD I ALVERDEN . . .

(til Forsidebilledet)

Dag og Nat er Millioner af Menneskers Blikke fra alle Verdenshjørner rettet mod os. De ved, at Europa stolt kalder sig »det kristne Vesterled«. Men de kender ogsaa Vor Herres sidste Bud til os, som hedder: »Gaa ud i Alverden . . . !« Det er et stort Ansvar vi tager paa os, dersom vi glemmer disse Folk. Deres spørgende Blikke vil følge os indtil vi til sin Tid skal aflægge Regnskab for om vi har tænkt, bedt og handlet saadan som det sømmer sig for os Katolikker.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

23. S. *) 21. Søndag e. Pinse (744-- (grøn) 73); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: Om Troens Udbredelse (Søndagsmessebog Nr. 129); Præf. (521).
24. M. *Ærkeengelen St. Rafael* (hvid) (1118); alm. Præf. (525).
25. Ti. † *St. Chrisanthus og St. Daria* (rød) (1121); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
26. O. † *St. Evaristus* (1122); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præf. (524).
27. T. *Vigilie til St. Simon og St. Judas* (1122); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
28. F. *St. Simon og St. Jidas, Apostle* (1124—120); Præf. (524).
29. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).
30. S. KRIST KONGES FEST (1130 (hvid) —121).
*) Søndag den 23. Okt. — *Missions-søndag* — afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for *Troens Udbredelse*.

Religionsundervisning for Gymnasiaster

Hver Torsdagdag Kl. 15 paa Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27. Alle Gymnasiaster fra ikke-katolske Skoler er velkomne.

St. Frans 3. Orden.

Møde Søndag den 23. Oktober Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lùders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 - Nakskov

Violin- og Klaverundervisning

saa vel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal (v.)

Telefon Eva 1075 y

Sr. Laurence Lainec in memoriam

Tidligere priorinde for Sct. Vincent søstrene i Helsingør, Sr. Laurence Lainec, er død den 3. oktober i sit 92. år. Hermed er et mangeårigt og utrætteligt virke for de fattige og syge afsluttet.

Den 29. februar 1904 kom priorinden sammen med 3 søstre fra Frankrig til Helsingør for der at begynde et barmhjertighedens arbejde. Dengang var de sociale velfærdsforanstaltninger herhjemme ikke særligt udviklede, og søstrene havde nok at gøre med at besøge og pleje de fattige og syge i Helsingør. Det var et dagligt syn at se en søster i den særprægede, smukke ordensdragt gå gennem Helsingørs gader med sin kurv over armen for at gå på besøg. Desuden havde søstrene en ambulans klinik, hvor lettere tilskadekomne kunne blive forbundet og behandlet.

Efter at det offentlige mere og mere har overtaget den sociale forsorg, har søstrene vel ikke haft så meget arbejde for de fattige og syge som tidligere, men de har stadig nok at gøre med at lindre sorg og nød. Ingen går forgæves til dem. Og Helsingør by vil ikke undvære sine kære søstre.

Alt dette arbejde stod den gamle priorinde i spidsen for, ikke blot af navn, men sandelig i høj grad af gavn. Med sin mildhed og blidhed, forenet

OTTO HANSEN

MAGTEN

Bogen henter sine scener fra middelalderen, og dens mål er en dyb indtrængen i kærlighedens og magtens væsen.

56 sider — kr. 8.50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

med en sjælden sjælsstyrke gik hun helt og holdent op i dette arbejde. Selv i de senere år, da hun ikke mere kunne påtage sig en priorindes vanskelige hverv, arbejdede Sr. Laurence med på de fælles opgaver. Idag er der utallige mennesker, der vil mindes hende med taknemlighed.

Musikken havde hendes store interesse, og gennem mange år spillede hun til gudstjenesterne med stor dygtighed. Selv da synet i de senere år svigtede, fortsatte hun med at spille til sangmesser o. l., hvortil hun kunne musiken udenad. Endog tre uger før sin død sad hun ved sit kære orgel.

Nu har den gamle priorinde forladt os og vi kan sikkert håbe, at hun allerede nu har fået lov til at være med i den himmelske musik til lovprisningen af Gud, hvem hun her på jorden så trofast har tjent i et langt liv, utrættelig, med alle sine rige evner og af alle sine kræfter.

Æret være hendes minde!

B. Husson.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Academicum Catholicum

Onsdag den 2. november kl. 19.30 i Stenosgade: Dommerfuldmægtig Leo Hulsrøj besvarer spørgsmålet: Er naturen forældet?

Søndag den 6. november kl. 9.00: AC-messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen fælles morgenbord.

Studiekredse:

En gennemgang af 1. korintherbrev. Leder: Cand. polit. Tove Rasmussen. 1. og 3. torsdag i måneden, 1. gang den 20. oktober kl. 20.15. Alle møderne finder sted hos Tove Rasmussen privat, Næstvedgade 6 A, Ø. Interesserede bedes tilmelde sig direkte til lederen. Telefon TRia 864.

Moderne filosofi (for alle studerende) på grundlag af I. M. Bochénski O.P.: Die zeitgenössischen Denkmethoden. Leder: Pater H. Roos S.J. Møde hveranden fredag, 1. gang fredag d. 14. oktober kl. 19.30 præcis i Newman-stuen, Sct. Kjeldsgade 3, Ø.

Lægeetik (for medicinstuderende, sygeplejersker og sygeplejeelever). 1. gang om måneden. Leder: Overlæge K. Søndergaard. Tilmeldelse og nærmere oplysninger ved henvendelse til stud. med. Ole Lund Søgaard, Parmagade 54, 1. th., S. Telefon SU 1007.

Ungdomsgudstjeneste i Domkirken

Paa Krist Konges Fest — Søndag 30. Oktober — samles katolsk Ungdom fra Hovedstad og Provins til en fælles Levitnesse i St. Ansgars Kirke i København. — Nærmere Oplysninger herom findes paa Side 520.

 ✠
 ✠
DØDSFALD
 ✠
 ✠

Vor kære, forhenværende priorinde,

Sr. Laurence Lainnec

sov stille ind mandag den 3. oktober, styrket med Kirkens sakramenter.

Bed for hendes sjæl.

Begravelsen har fundet sted. Samtidig benytter vi lejligheden til at bringe vor hjerteligste tak for al venlig deltagelse.

ScI. Vincent søstrene,
 Nygade 8, Helsingør.

<p>Holbæk</p>	<p>All i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplass 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
<p>Odense</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk Frisør Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

Advarsel imod at lade sig bluffe af Tonerne fra Øst

«Osservatore Romano» erklærede i sidste Uge paa fremtrædende Sted, at Forholdsregler som den paastaaede Løsladelse af Ærkebiskoppen af Kalocza, Dr. Joseph Groesz, hvorom den ungarske Radio bragte Meddelelse i sidste Uge, ikke er ensbetydende med en Forandring i det kommunistiske Regimes hele Indstilling. Saafremt Meddelelsen om Løsladelsen skulde vise sig at være rigtig, vilde det forhaabentlig være ensbetydende med en Forbedring af Ærkebiskoppens Kaar, men den skete Uret var dermed ikke gjort god igen, og han havde ikke faaet Retten til at udøve sin Myndighed tilbage.

»Den nu iscenesatte Benaadningsaktion, der i denne Omgang hævdes at gælde Ærkebiskoppen af Kalocza — erklærer Bladet — er sandsynligvis tænkt som et Led i det Afspændingsprogram, som Kommunisterne for Tiden realiserer. Det er imidlertid aldeles ikke ensbetydende med en forandret Indstilling overfor den katolske Kirke endside en Ændring i den militante antireligiøse Holdning indenfor den kommunistiske Marxisme og det Regime, der lyder denne og realiserer dennes Love. Tværtimod, Demonstrationer af denne Art varer uhindret ved trods Afspændingskampagnen. Det Skin, som man tilstræber at vække, ændrer aldeles intet ved Tingenes egentlige dramatiske Tilstand. Den, der ser Virkeligheden lige i Øjnene, lader sig ej heller bluffe«.

Dr. Groesz er født i Ungarn i 1887 og blev udnævnt til Biskop i 1939. I 1943 kaldtes han til Ærkebispesædet i Kalocza, og i 1951 blev han af en kommunistisk Folkedomstol erklæret skyldig i Spionage, Landsforræderi og Valutasvind og idømt 15 Aars Fængsel (KNA).

Pave Pius XII

Nu er Tiden inde —

Tiden er nu for Alvor inde til, at Menneskeheden af idag aabenlyst tager Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil affinde sig med det, som Fortiden syntes at være en Historiens haarde Lov, eller om man vil søge ny Veje og indenfor alle Livets Omraader vil bestræbe sig for at befri Menneskeslægten for det tilbagevendende Mareridt, som Krigstruslen nu engang er«. Dette var Indholdet af en Tale, som Paven i sidste Uge holdt til Medlemmerne af det italienske Sammenlutning for international Forstaaelse, som blev modtaget i Audiens i Castelgandolfo. Paven opfordrede paany til at gøre en Ende paa »Sameksistensen« i Frygt og Vildfarelser og lade en Sameksistens og Samliv i Sandhed

URBI ET ORBI

Hele Wien fulgte Kardinalen til Graven

I sidste Uge bisattes Wiens afdøde Ærkebiskop, Kardinal Innitzer, efter en gribende Sørgehøjtid og et Sørgetog, hvis Lige Verdensbyen Wien ikke har oplevet siden 1918. I Sørgetoget deltog to Kardinaler, en endeløs Række af Biskopper, den samlede østrigske Regering med den 82-aarige østrigske Forbundspræsident Dr. Körner i Spidsen, Fyrsten af Liechtenstein samt Repræsentanter for Corps Diplomatique.

Kardinal Innitzers Kiste var ikke pyntet — det var i Overensstemmelse med afdødes Ønske at alle Midler til Blomster skulde komme de fattige i Wien til Gode — kun hans Cappa Magna samt Kardinalshatten, som en Kardinal kun bærer een eneste Gang, nemlig ved sin Kreering, smykkede den enkle Kiste. Allerede fra de tidligste Morgentimer havde Wienerne paa Bisættelsesdagen taget Opstilling langs Sørgetogets Rute, og alene i de sidste Dage, da Kardinalen laa paa lit de parade i Stephansdom, havde over 150.000 Mennesker passeret forbi hans Kiste. Selve Bisættelshøjtideligheden i Stephansdom blev transmitteret til de titusinder, der havde samlet sig udenfor Stephansdom for at vise den afdøde Kardinal den sidste Ære (KNA).

Hollands Katolikker atter politisk enige

Hollands Katolske Nationalparti, der ved Valgene i 1952 opnaaede omkring 120.000 Stemmer, er efter to Aars Forhandlinger vendt tilbage til det Katolske Folkeparti. Dette Skridt er Resultatet af den nylig afdøde hollandske Kardinal De Jongs Henstilling til sine Landsmænd om ogsaa paa det politiske Omraade at staa sammen. Med dette Skridt vinder det Katolske Folkeparti, som samler de hollandske Katolikker, en betydelig Stemmetilvækst (KNA).

træde i Stedet. Paven understregede i sin Tale paa Baggrund af Historiens Løb udførligt Modsætningerne og Konfliktterne mellem Nationerne og gav et udførligt Billede af den katolske Kirkes Bestræbelser for at hidføre Endrægtighed og Fordragelighed mellem Nationerne, og sluttede med at pege paa, at Arbejdet for at løse og fjerne den sociale Elendighed og den sociale Kamp var en af Forudsætningerne, samt at den katolske Kirke stedse havde været bestræbt herpaa (KNA).

Uroligheder i Louvain Optakt til ny Skolekamp

Det kom i den forløbne Uge til alvorlige Uroligheder i den belgiske Universitetsby Louvain, hvor katolske Studenter demonstrerede imod Gennemførelsen af den socialistiske Skolelov. Demonstrationen var bl. a. rettet imod Regeringen, der ikke længere anerkender Diplomaer fra det katolske Louvain-Universitet som gyldige for Statsansættelse. Studenterne drog gennem Byen med Transparenter, som bl. a. bar Paaskriften »Efter Peron Collard« og »Ned med den antikirkelige Regering«. Collard er den socialistiske belgiske Undervisningsminister. Politiet gik mod Studenterne med Brandslanger, Gummiknipler og Gæværkolber og det kom adskillige Steder til alvorlige Sammenstød. Katolske Politikere havde som Optakt til Demonstrationerne erklæret, at »Vaabenstilstanden« i Diskussionen om Skoleloven nu var forbi. Demonstrationerne fandt Sted i Forbindelse med en Art Strejke, idet Studenterne forrige Fredag havde besluttet ikke at overvære nogen Forelæsninger. Befolkningen i Louvain har senere protesteret imod Politiets aggressive Fremfærd over Demonstranterne (KNA).

Fangen Biskop sender Stola

De første tyske Krigsfanger fra Sovjet er vendt tilbage til Tyskland. Ved Ankomsten til Lejren i Friedland overrakte en Balter-Tysker den katolske Lejrpræst en Gave fra en fangen litauisk Biskop til den katolske Kirke i Tyskland: Ud af Foret i sin Jakke trak den hjemvendte en Stola, som litauiske unge Piger, der var interneret i Lejren Dubravlag i Ural, i de lange mørke Vinternætter i al Hemmelighed havde fremstillet af Stofrester og smykket med deres Hjemlands Broderier. En litauisk Biskop — hvis Navn hemmeligholdes — havde viet den i Lejren Workuta, hvor han senere havde baaret den, naar han fra Tid til anden havde haft Mulighed for i det skjulte at holde Gudstjeneste. »Som Sammensvorne sneg vi os i Mørket til Gudstjenesten paa de aftalte Tider«, beretter den hjemvendte, som overrakte Biskoppens Gave.

Den hjemvendte Balter-Tysker er iøvrigt Konvertit. Han blev optaget i Kirken Langfredag 1953 i Fangelejren af en slovakisk Jesuitpater, hvis Navn ligeledes hemmeligholdes. I Daabsgave fik han af sine Medfanger en lille Krucifiks, der var lavet af Blik fra en Konservesdaase. Det var lykkedes ham at bringe dette Krucifiks gennem samtlige de Kontrolsteder, som han havde passeret paa Hjemvejen (KNA).

Katolsk

Ugeblad

30. Oktober 1955
103. Aargang
Nr. 44

KRIST KONGES FEST

Forud for Genève — et Kig
bag Kulisserne

Gravminder fortæller om
Liv og Død

Krise i Englands Kirke

Frankrigs Episkopat
om Situationen i Nordafrika

»... den usynlige, den udødelige, den ene, sande Gud, ham være Lov og Pris i Evigheders Evighed!« — Med disse Ord lovpriser Paulus Herrens Herre, hin Paulus, hvem Gud Herren i sin ufattelige, majestætiske Vælde kastede til Jorden foran Damaskus' Porte og derpaa — efter at Saulus var blevet til Paulus — drog til sig med sin Barmhjertigheds Naad-

Den evige Herligheds Konge

de. Siden hint Øjeblik var denne Konges Aasyn saa at sige præget i hans Sjæls Inderste, var han blevet til en Fange i dennes kongelige Rige, ene

og alene besjælet af Tanken om at forkynde hans Pris for Folkeslag af alle Tungemaal.

Og med hvilken Mundens, Hjertets og Aandens Magt har han ikke skildret hin Konge, i hvis Tjeneste han var traadt! Billede efter Billede, Vidnesbyrd paa Vidnesbyrd, fylkes i hans Breve, det ene herligere end det andet: »Alt er skabt ved ham og for ham. Han er selv til før alt, og alle Ting har deres Bestaaen i ham (1. Korinthens 8.).« »I ham bor Guddommens hele Fylde« (s. St.). Og naar hans Tid er inde, da vil han »aaabne sig som den salige og ene mægtige Kongernes Konge og Herrens Herre« (1. Timotheus 6.). Og til syvende og sidst blegner alt, hvad han har skildret for Virkeligheden, og han maa med Stammen erkende: »Han bor i et utilgængeligt Lys, hvem intet Menneske har set eller kan se (med det menneskelige Øje)« (s. St.).

*

Og i Virkeligheden har denne store Apostel og Seer ikke gjort andet end simpelthen med sin straalende Aand tydet alt det, der skete, medens Herren endnu vandrede herved paa Jorden. At hin »Menneskesøn«, hvem Johannes skuede »som flammende Ild«, og hvis Stemme han fornam »som mange Vandes Brusende«, fra sit Jordelivs første Øjeblik af var Kongernes Konge, lod han kundgøre ved de Gaver, som hin Tids Skarer bragte ham til Krybben. »De kommer alle fra Saba; Guld og Røgelse bærer de og kundgør Herrens Pris« (Esajas 60.). »Med Guld forkyndes Kongens Herredømme« siger Liturgien paa Hellig Tre Konges Fest, denne Verdensforløserens oprindelige Kongefest. »Ja, jeg er en Konge« (Johannes 18) har han selv sagt i sit Jordelivs mest afgørende Stund og dermed taget Døden paa sig. — Og derfor vilde Apostlens intet andet end klargøre for hele Verden den Sandhedens Fylde, der skjult sig bag disse Ord og Tildragelser.
(sluttes Side 533)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMÆRK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillor

II. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Løv. til de katolske Institutioner

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDESBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Krise i Englands Kirke

førte religiøse Samfund fortsat skal være adskilt, hvad England angaar, men hver for sig kan træde i nærmere Kontakt med deres sydindiske Søsterkirker. Anglikanere, som tager til Syd-

Krist Konges Fest

30. Oktober 1955

AT STAA OG AT KNÆLE!

Den kendte engelske Konvertit Douglas Hyde fortæller i sin Bog: »Jeg troede«, om hvordan han en Dag, længe før han var bleven Katolik, var gaaet ind i en katolsk Kirke i London. Men knæle, det gjorde han ikke endnu! Han tænkte paa det, den spanske kvindelige Kommunistfører La Passionaria engang havde sagt: »Vi vil hellere dø staaende, end evigt leve knælendes«.

Som om disse to udelukker hinanden: At staa og at knæle! Det er jo netop det, vi Kristne gør. Vi staa, mens vi knæler og vi knæler, mens vi staa! Legemligt set er dette selvfølgelig lige saa umuligt som at tegne en firkantet Cirkel. Men, fordi at knæle er en aandelig Holdning, som Sjælen indtager før den dikterer Legemet den, kan vi Kristne godt knæle, mens vi staa og staa, mens vi knæler.

Her har vi iøvrigt igen af Kristendommens berømte Paradoxer! En Paradoxs bestaar af to hinanden tilsyneladende modsigende Sandheder, men ogsaa kun tilsyneladende, fordi de møder hinanden paa et bestemt Punkt i Kristendommens Lære. For denne Paradox, som la Passionaria ikke kunde fatte, ligger dette Punkt i det Mysterium, som vi fejrer idag: Krist Konges Fest.

Vi knæler, naar vi i Messens Slutningsevangelium læser om »Ordet, (der) er bleven Kød«. Men alle, som knæler for dette Ord, som er bleven Kød, »som annammer ham, har han givet Magt til at blive Guds Børn«. Gud finder vi overalt, og overalt kan vi derfor knæle for ham. Men vi finder Gud dog mest i Ham, der, som der staa i Dagens Epistel: »Er den usynlige Gudsbillede, født for al Skabning ... I Ham behagede det den hele Fylde at tage Bolig, og ved Ham forlige alt med sig ... i Kristus Jesus Vor Herre«. (Kol. 1).

»Han blev lydlig indtil Døden. Derfor har Gud opløjet ham og skænket ham et Navn, som er over alle Navne, at i Jesu Navn hvert Knæ skal bøje sig i Himlen og paa Jorden«.

Kejser Napoleon, i Landflygtighedens Elendighed paa Øen St. Helena, beklagede sig engang over, at alle de, som før adlød hans Ord og hans Blik og gik i Døden for ham, nu ikke mere vilde kæmpe for ham. »Men Kristus, sagde han, bliver stadigvæk elsket og adlydt over hele Verden!«

Men Forskellen er jo ogsaa stor! En Stat har ikke Krav paa Sjælens Underkastelse, hverken paa ens Forstand eller ens Vilje. Staten kan nemlig ikke diktere ens Idealer og ens Kærlighed. Den kan kun kræve, at man respekterer Samfundets Love, at man udfører de ydre Handlinger, som er skrevet ned i Statens Lovbog, idet det jo kun er Statens Opgave, at tilrettelægge og at organisere et ordnet Samfund og skabe den Atmosfære, hvori Landets Borgere og Familierne kan aande frit og udvikle sig harmonisk.

Højere stiger ikke Statens Maal og Mening med dens Eksistens. Men det Maal Vor Herre Jesu Kristi Kongedømme har, er himmelhøjt hævet over ethvert jordisk Kongedømmes Maal.

»I ham faar vi Del i de helliges Arvedel i Lyset, ... vi har Forløsning ved hans Blod, Syndernes Forladelse ... Han er Legemets, nemlig Kirkens Hoved«, saaledes læser vi Dagens Epistel. Dybt ind i vor Sjæl bliver vi forenet med ham, og derfra leder han vor Vilje og vore Idealer.

Derfor skal vi knæle for ham. Men naar vi knæler, rejser vi os, faar vi nemlig »Del i helliges Arvedel i Lyset«.

»Jeg er kommet, sagde Vor Herre, for at de skal have Livet og have det i Overflod« (Joh. 10,10). »Vi skal herske i Livet ved Jesus Kristus«. (Rom. 5,17).

Allerede nu synger vi derfor i Messens Præfation: »Sursum »corda« (»Hjertterne opad«), og med hele vor Sjæl lytter vi idag paa Krist Konges Fest til de Jubelhymner, som daler ned fra det himmelske Jerusalem, fra den »store Skare, som ingen kan tælle af alle Stammer, Folk og Tungemaal«. (Johs. Aab. 7). Paa Tirsdag er det jo Allehelgens Fest. Saa ser vi igen det storslaaede Syn fra Johannes Aab. Bog 7: »En stor Skare ... staaende foran Tronen og foran Lammets, iførte lange hvide Klæder og med Palmer i deres Hænder, og de raabte med høj Røst og sagde: Frelsen er hos vor Gud, ham, som sidder paa Tronen og hos Lammets.« Lad os derfor knæle. Aldrig er et Menneske større end naar det knæler«, sagde den franske Forfatter Louis Veuillot, og det er saa sandt, saa sandt.

M. Braun S.M.M.

Der er opstaaet en Krise i den anglikanske Kirke. Nu maa man gøre sig klart, at Kriser næsten hører til denne Kirkes Væsen. Der opstod f. Eks. en Krise i 1841, da der planlagdes »Inter-Communion« mellem det anglikanske Bispesæde i Jerusalem og tyske Lutheranere. Newmans Konversion i 1845 var en direkte Følge heraf. I 1850 havde man »Tilfældet Gorham«, da det engelske Statsraad besluttede, at en protestantisk Præst, som forkastede den kristne Lære om Genfødselen i Daaben, skulde indsættes imod hans Biskops Ønske. Dette førte til Mannings og mange andre Anglikaneres Overgang til den katolske Kirke. Der var Krise i 1896, da Bullen »Apostolicæ Curæ« forkastede Gyldigheden af de anglikanske Vielser. Der var Krise i 1928, da Parlamentet forkastede den ny »Prayer-Book«. Naar saadanne Kriser ramte den anglikanske Kirke, mente altid mange, at nu var et fuldstændigt Sammenbrud uundgaaeligt. Men det gik anderledes. Hvor galt det end tager sig ud, synes den anglikanske Kirke at have den særligt engelske Evne til at »muddle through« -- at rode og fumle sig gennem selv den alvorligste Krise.

Hvordan vil det gaa denne Gang? For man er midt i en ny Krise, som allerede har ført til flere bemærkelsesværdige Konversioner.

Baggrunden er denne, som forøvrigt minder om Krisen i 1841. Efter over 30 Aars langstrakte Forhandlinger fandt der i 1947 en Sammenslutning Sted af fire anglikanske Bispedømmer i Indien (Madras, Dornakal, Tinnivelly og Travancore) og de metodistiske, presbyterianske og kongregationalistiske Samfund i disse syd-indiske Egne.

Den nye syd-indiske Kirke bygger i vid Udstrækning paa anglikanske Principper, men indtager ogsaa Standpunkter, som med god Grund er faldet Høj Kirkens Anglo-Katolikker for Brystet. F. Eks. anerkender man den apostoliske og den nikæanske (men ikke den athanasianske) Trosbekendelse, men samtidig betoner en Fodnote, at det ikke er nødvendigt at godtage hvert enkelt Ord og hver enkel Sætning i disse Trosbekendelser. Det kan ogsaa nævnes, at vel anerkender man det historiske Episkopat, men man siger samtidigt, at den syd-indiske Kirke ikke bekender sig til en bestemt Fortolkning af dette Episkopats Betydning. I de nærmeste 30 Aar skal biskoppelig-viede Præster arbejde sammen med Præster, som ikke er biskoppelig viede, mens nye Præster skal vies af tre anglikanske Biskopper. Efter Forløbet af de 30 Aar skal man saa (i 1977) afgøre, om man fortsat skal bevare denne biskoppelige Præstevielse.

Sidste Juli udtalte nu den anglikanske »Convocation« (Synode) of Canterbury sig for en »partiel Inter-Communion« med denne sydindiske Kirke. Det betyder, at de ovenfor an-

indien, kan kommunikere der eller afholde Gudstjenester, og Medlemmer af den sydindiske Kirke har samme Rettigheder i England. De sydindiske Præste- og Bispevielser anses for gyldige. Dette sidste har den kendte anglikanske Teolog, Dr. Mascall, hævdet i en Artikel i »Church Times« (15.4.55). Den Kommission, han var Medlem af, og som teologisk undersøgte Sagen, har ifølge Dr. Mascall »rettet sig efter katolsk Lære, hvad Vielsesnes Form og Intention angaar«. Dette er siden (i »Blackfriars«, Sept. 55) bestemt tilbagevist af Dominikanerpatren Henry St. John.

Mens mærkeligt nok nogle anglo-katolske Præster synes at affinde sig med Canterbury-Synodens Afgørelser, har andre forstaaet, at de ikke længere kan betragte den anglikanske Kirke som en Del af den ene sande katolske Kirke. I 1951 dannedes der indenfor den anglikanske Kirke en Gruppe, »Annunciationisterne«, som netop vil modsætte sig den voksende Tendens indenfor Anglikanismen til Komunionens-Fællesskab med protestantiske Samfund. Gruppen tæller ca. 2000 Medlemmer. Dens Sekretær, Pastor Walton Hannah, blev for en Maaned side optaget i den katolske Kirke og for et Par Uger siden gik Pastor Hugh Ross Williamson, et af Gruppens kendteste Medlemmer, den samme Vej, og blev optaget i Kirken hos Jesuitterne i London.

Hugh Ross Williamson, der bl. a. er kendt fra Radioens og Fjernsynets »Hjerne-Trust«-Udsendelser, og som er Forfatter til en Række Skuespil, Radioen har udsendt, har i Anledning

af sin Konversion udsendt følgende Erklæring:

»I Synoden i Juli 1955 erklærede Ærkebiskopperne og Biskopperne i Church of England officielt og enstemmigt, at Ordinationerne i den nyligt oprettede og aabenlyst skismatiske og hæretiske »Syd-Indiens Kirke« var lige saa gyldige som Church of England's. De definerede derved, hvad de forstaaer ved Ordinationen.

Mange, som ved den Lejlighed forstod, at Afgørelsen markerede den Church of England's Endeligt, som vi har kendt, haabede alligevel, at efter- som Juli Beslutningen blev truffet paa een Dag uden noget forudgaaende Varsel til Kirken som Helhed, uden at nogen udenfor Synoden fik Lov til at kende Indholdet af den paatænkte Resolution, uden teologiske Grunde for Erklæringen og uden nogen virkelig Debat, kunde den blive ændret ved Synodets Møde i September.

Dette er ikke sket. Et Forsøg paa at faa Sagen genoptaget, er blevet afstaaet, og der er afgivet en Erklæring om, at Juli Afgørelsen nu er blevet »effektiv«. Følgerne heraf er uundgaaelige.

For mit eget Vedkommende ser jeg nu klart, at den ene, hellige, katolske og apostoliske Kirke, i hvilken jeg sammen med alle Kristne overalt i Verden er blevet døbt, og paa hvilken jeg med Trosbekendelsens Ord, altid har udtrykt min Tro, er den romerske Kirke, og jeg har følgelig uden Opsættelse tilsluttet mig denne.«

25 Aars Jubilæum i Helsingør

25. Oktober i Aar var der forløbet 25 Aar siden Sct. Vincents Kirke i Helsingør blev indviet. Jubilæumsdagen fejres paa Søndag i Sundbyen ved en Festgudstjeneste, hvori deltager bl. a. Hs. Excellence Biskoppen samt adskillige Præster. — Den smukke Kirke er først og fremmest afdøde Provikar, Pastor F. Flyvns Værk, og det er derfor en Selvfølge, at man paa Jubilæumsdagen med Taknemmelighed min- des hans Liv og Indsats for Kirken i Helsingør.

Ugebladets Søndags-prædikener

skrives i denne og de følgende Uger af Sognepræsten i Roskilde, R. P. M. Braun S.M.M.

Alle Helgen og Alle Sjæle

I Overensstemmelse med katolsk Skik og Brug mindes vi — hvor det er muligt — vore kære Afdøde ved Gudstjenester paa Kirkegaarden Alle Helgens og Alle Sjæles Dag. — Vi minder om, at Alle Helgens Dag er »paabudd Helligdag« (med almindelig Messepligt).

ORIENTERING

Forud for Genève Et Kig bag Kulisserne

I Anledning af Meddelelsen om, at Ærkebiskop, Dr. Groesz og fire Præster skulde være blevet »løsladte«, har man paa kompetent kirkeligt Hold i Wien udtalt: »I Lighed med den »provisoriske Løsladelse« af Kardinal Mindszenty, som blev publiceret for et Par Maaneder siden og hvorefter man »tildelte« ham den tidligere biskoppelige Ejendom i Poespoekszentlaszlo (i Nærheden af Fünfkirchen) til Opholdssted, har de kommunistiske Magthavere i Ungarn nu tilsyneladende foretaget en tilsvarende generøs Gestus overfor den arresterede Ærkebiskop Groesz af Kalocsa. Ærkebiskop Groesz, der er født i 1887 af tysktalende Forældre i Halbtorn, der ligger i det nuværende Østrig, var efter Kardinal Mindszenty's Arrestation i Julen 1948 den rangældste af de ungarske Biskopper. Efter Processen mod Mindszenty naaede Forfølgelsen af Kirken i Ungarn et Kulminationspunkt — men Ærkebiskop Groesz forblev ubøjelig, akkurat som han havde været det under det nationalsocialistiske Herredømme under den anden Verdenskrig.

Imidlertid lod det ny Regime ham arrestere i Maj 1951 — for at blive ham kvit, underkastede ham den samme umenneskelige Tortur, som man havde ladet Kardinalen blive til Del, for sluttelig i Juni samme Aar at idømme ham 15 Aars Fængsel.

Den nu publicerede »Løsladelse« af ham er en paafaldende Parallel til »Løsladelsen« af Kardinal Mindszenty tidligere paa Aaret. Idag staaer man paany foran en stor Konference i Genève, hvilken det kommunistiske Regime gerne »vil gøre Indtryk« paa. Fremgangsmaaden var ogsaa den selvsamme som i Tilfældet Mindszenty: Dagen før Ærkebiskop Groesz' Løsladelse var Chefen for den ungarske Bispekonference, Ærkebiskop Czapik, blevet kaldt til Ministerpræsident Hegedys, hvor han fik Underretning om Regeringens Generositet. Ligesom Kardinal Mindszenty vil ogsaa Ærkebiskop Groesz faa tildelt en eller anden »kirkelig Bygning« til »Opholdssted«, men hvor han vil blive bragt efter »Løsladelsen«, det forlyder der ikke noget om.

Regeringens Hensigt med at ombytte Kirkefyrsternes Fængselsophold med en mildere Form for Internering, er saa klar som Dagen: Man haaber baade at kunne udøve en vis Propaganda overfor neutralt indstillede Kredse i Vesteuropa og samtidig at

skabe en vis vidtrækkende Forvirring med en derpaa følgende Splittelse indenfor den ungarske Gejstlighed. Det samme Formaal tjener den faktiske Løsladelse af fire ukendte »mindre« Gejstlige, hvilket er sket efter Anmodning fra »Fredspræsterne«s Komité.

Men rent bortset fra, at en mulig »Løsladelse« — hvilket formentlig vil bestaae i, at Fængselsopholdet ændres til »Internering« — er saa milevidt fra at være ensbetydende med en virkelig Rehabilitering, saa spørger man sig uvilkaarligt om, hvad der er blevet af de Præster, der var medanklagede i Groesz-Processen. Paulinerprioren Vezer var dengang blevet dømt til Døden for paastaet Mord paa en Sovjetsoldat og henrettet. Ærkeabbeden for Cistercienserklosteret i Zirc, Dr. Vendel Endredy, Pauliner- Provincialen Czellar samt Sognepræsten Dr. Boszik var sammen med en Række mindre kendte kristelige Politikere blevet idømt fleraarige Fængselsstraffe. Alle disse Skinmanøvrer — bag hvis Facade Kampen imod Kirken fortsættes med uformindsket Styrke — kan imidlertid ikke bortforklare, hvad det ungarske Dagblad »Zola« for nylig skrev: »Partiet kender ikke til Spøg i Spørgsmaalet den klerikale Reaktion«.

Det er derfor ikke helt uden Grund, at »Osservatore Romano« i den senere

Kender De

ACADEMICUM CATHOLICUM - ?

AC er stiftet i 1896. Johannes Jørgensen var blandt stifterne og de første administratores. Siden har verden udviklet sig, og AC har gennemløbet en lang udvikling. Sidst har AC vedtaget nye love i maj 1955 og bl. a. nyformuleret sin formålsparagraf og betingelserne for medlemskab.

Hvad vil da AC i 1955?

AC vil give en skoling i katolsk tanke og dermed den helhedsopfattelse, som middelalderens universiteter havde, men som er gået tabt ved specialiseringen og sækulariseringen.

AC vil interessere sig for tidens åndsliv og viden-skab, i erkendelse af, at de har behov for det samme helhedssyn.

AC vil interessere sig for samfundet, dets opbygning og indretning, i erkendelse af, at Skaberen havde en mening med det, og at det bør realisere denne mening.

Kan De blive medlem?

Efter de nye love består AC af to grene: Katolsk Studentergruppe og Katolsk Akademikergruppe.

Katolsk Studentergruppe optager som medlem enhver katolik, som studerer ved universiteterne i København og Århus, Den polytekniske Læreanstalt, hærens, søværnets og flyvevåbnets officers-skoler, Danmarks Tandlægehøjskole, Danmarks farmaceutiske Højskole, Det kgl. danske Musik-konservatorium, Det jyske Musikkonservatorium, Arkitektskolen ved Det kgl. Akademi for de skønne Kunster, et af Kirken anerkendt seminarium for teologiske studier, Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og handelshøjskolerne i København og Århus (ved de tre sidstnævnte dog kun de højere studier).

Katolsk Akademikergruppe optager som medlem enhver katolik, som har bestået afgangseksamen fra en af de nævnte højere læreanstalter, studentereksamen eller afgangseksamen fra Forsvarets Gymnasium.

Hvad foregår der i AC?

AC arrangerer hver måned i semestrene et *ordinært møde*. Efterårets emner er Øst-Vest-koeksistens i katolsk belysning, Er naturretten forældet? og Niels Stensen som naturvidenskabsmand, teolog

og kristen personlighed. Til forårssemestret planlægges bl. a. en aften om atomfysikkens konsekvenser for det moderne verdensbillede.

AC arrangerer *studiekredse*. I efterårssemestret er emnerne: 1. Første Korinterbrev og 2. Nogle af de store ordeners spiritualitet. Til vejledning i fagstudierne gennemgås 3. Moderne tænkemøder for alle studerende og 4. Lægetik for medicinstuderende og sygeplejersker. Til foråret planlægges en studiekreds i katolsk sociallære og til næste efterår evt. en over den sovjetrus-siske dialektiske materialisme.

AC arrangerer *lejre og studiemøder*. Emnerne har f. eks. været Hovedprincipper af katolsk statslære, eller Opløsningen af de absolutte etiske normer i den moderne verden.

AC skaber et *katolsk milieu*, i lejrene, omkring den månedlige fælles messe eller ved åbne huse, hvor tillige et aktuelt emne tages op.

AC arbejder i *Århus* for at realisere det samme formål og efter tilsvarende hovedretningslinier.

AC udsender medlemsbladet *Litterae* for at give også dem, der ikke bor i København og Århus, andel i foreningens daglige liv og arbejde. *Litterae* er fælles for de nordiske AC-foreninger og følger i det hele taget med i den katolske verden, især indenfor Pax Romana.

AC er tilsluttet *Pax Romana*, den internationale katolske studenter- og akademikerbevægelse, og giver derigennem sine medlemmer lejlighed til at deltage i en lang række internationale arrangementer. For 1956 kan allerede nu nævnes et skandinavisk AC-møde i Trondhjem, et almindeligt studentermøde i Gemen (Tyskland), en lægekongres i Holland og en studieuge om kristendom og kultur i Beirut (Libanon) i den stille uge med afsluttende påskevalfart til Jerusalem.

Hvordan melder man sig ind?

Indmeldelse sker skriftligt til AC's formand, overlæge K. Søndergaard, Køgevej 5, Næstved. Til de enkelte møder kan man løse gæstekort, f. eks. til dommerfuldmægtig Leo Hulsrøjs foredrag om *naturretten* onsdag den 2. november kl. 19.30, Stenosgade 4.

Detaljeret program findes i AC's ugentlige rubrik i *Katolsk Ugeblad*. Alle oplysninger meddeles iøvrigt af Ruth Hansen, Stokrosevej 1, København S, tlf. Sundby 4781.

FORKAST MIG IKKE I ALDERDOMMENS TID

1. Til dig, Herre, tager jeg min tilflugt, lad mig aldrig i evighed blive til skamme.

2. I din retfærd frels mig og udfri mig, bøj dit øre til mig og hjælp mig.

3. Vær mig en tilflugtsklippe, en fast borg til min frelse; thi du er min klippe og min borg.

4. Min Gud, fri mig ud af den gudløses hånd, af en niddings og voldsmands knyttnæve.

5. Thi du, min Gud, er mit håb, Herre, du min tryghed fra min ungdom.

6. Fra min moders skød har jeg støttet mig til dig, fra min moders liv var du min beskytter, til dig har jeg altid sat min lid.

7. Som et vidunder stod jeg for mange, thi du var mit stærke værn.

8. Min mund var fuld af din lovprisning, af din ære dagen lang.

9. Forkast mig ikke i alderdommens tid, svigt mig ikke, når kræfterne svinde.

10. Thi mine fjender taler om mig, de lurar på mig og holder fælles råd.

11. Idet de siger: »Gud har svigtet ham, sæt efter ham, grib ham, thi der er ingen, der frelser ham.«

12. Gud hold dig ikke borte fra mig, min Gud, il mig til hjælp.

13. Lad dem blive til skamme og bryde sammen, dem, der står mig efter livet; lad dem, der vil mig ondt, blive hyllet i spot og spe.

14. Men jeg vil altid håbe og dag for dag øge din pris.

15. Min mund skal forkynde din retfærd og din frelse dagen lang, jeg kender nemlig ingen grænser for dem.

16. Jeg vil tale om Guds magt, Herre, og forkynde, at du alene er retfærdig.

17. Gud, du har vejledet mig fra min ungdom af, dine undere har jeg kundgjort indtil nu.

18. Gud svigt mig ikke i mine gamle dage og i alderdommens tid, så længe jeg priser din arm for den nuværende slægt og din magt for de kommende slægter,

19. og din retfærd, som når til himlen, o Gud; med den har du gjort store ting, hvem er din lige, o Gud?

20. Du har lagt mange og tunge trængsler på mig, men du giver mig atter livet og løfter mig atter op af jordens dyb.

21. Og min værdighed, og trøst mig på ny.

«2. Så vil også jeg til harpespil prise din trofasthed, lege på citer for dig, du Israels Hellige.

23. Mine læber skal juble, når jeg synger for dig, og min sjæl, som du udløste, skal fryde sig.

24. Også min tunge skal dagen igenem forkynde din retfærd, thi skam og skændsel fik de, som vil mig ilde.

Denne salme benytter flere vers af ældre Davidssalmer. Den hebraiske tekst nævner ikke nogen forfatter, den græske derimod tilskriver David denne bøn i poetisk form. Det er slet ikke udelukket, at han virkelig er digteren, fordi de forhold, som omtales og forudsættes, findes faktisk i Davids meget bevægede liv.

I hvert fald er salmisten en mand, hvis legeme er blevet meget gammelt, medens hans sjæl er ungdomsfrisk endnu. Han kan se tilbage på et langt liv og tunge oplevelser og ydmygelser. Tit blev han ligesom ved et mirakel frelst fra overhængende livsfare. Endnu som olding bliver han hjemmøgt af lidelser og sorg i et omfang, at hans fjender deri ser et sikkert tegn på, at Gud har forkastet ham. Det er nu den side af sagen.

Men der er endnu en anden. Han er også en mand, der lige fra sin tidligste ungdom af uafbrudt har sat sin lid til Guds godhed, magt og troskab. Intet har kunnet rukke ham i denne tryghedsfølelse. Et sådant sindelag kaster et forklarelsens skær over salmistens alderdom, og hans salme ejer derfor en vidunderlig kraft, der har grebet mange hjerter. Også vore vil den kunne styrke under lignende forhold, hvis vi kan sige om os selv: Fra min barndom af har jeg stølet på Gud og aldrig har jeg forladt hans buds vej, selv om jeg måtte lide for det.

Ikke blot tryghed, men også taknemlighed har sat sit præg på salmistens alderdom. At lovprise og takke den Allerhøjeste for alle hans velgerninger er jo en selvfølge og en ganske fundamental pligt overfor ham. Dertil er vi blevet skabt og denne opgave beholder vi i al evighed, lige så længe vi er til. Engle og mennesker er fælles om den. Harpe og citer skal hjælpe til at gøre denne lovsang så festlig som muligt.

Lad os lære af 70. Davidssalme, at hvem der håber på Gud og siger ham tilbørlig tak samt adlyder hans hellige (sluttes side 534)

Tid flere Gange har beskæftiget sig med og bekræftet »Kirkens Ubøjelighed overfor Kommunismen«.

Bladets Artikel er at opfatte som en Præcisering af Kirkens Standpunkt som Følge af, at forskellige italienske Kommuniste i Taler havde givet Udtryk for, at Katolicismen har Frihed og gode Kaar i de saakaldte Folkedemokratier og at den »kolde Krigs« Politik kun fostrer det ene Resultat, nemlig at de Troende vender Vatikanet Ryggen.

»Osservatore Romano« vender sig med al tænkelig Skarphed mod Paastanden af den Art: »For den katolske Kirke er og bliver Kommunismen ikke blot en økonomisk og social Utopi, men tillige ogsaa en religiøs Hæresi, en filosofisk Vildfarelse, noget umoralsk. Denne Dom blev fældet allerede længe før man overhovedet drømte om Sovjet. Den gaar tilbage til »inter praeceptas machinationes« af 8. Maj 1844, d.v.s. fire Aar før Karl Marx' Manifest. Den katolske Kirke valgte dengang at miste en Nation (England. Red.), for at forsvare Ægteskabets Uopløselighed, fremfor at vælge »Afspænding«. Og selv om det — saadan som visse Kommuniste naivt paastaar — var sandt, at de Troenes Masser vender Vatikanet Ryggen for at bane sig en Vej mod højre, der fører til Ateismen, til Gudsfor nægtelse, til Sam-

vittighedsundertrykkelse — selv da vilde Kirken kun kunne udtale sit »non possumus« overfor Vildfarelsen.

»Osservatore Romano«s gentagne Præcisering af Kirkens Standpunkt er af saa afgjort Betydning — ikke mindst imedens vi endnu vugger op og ned paa Efterdønningerne fra de »Fire Store« Møde i Genève og i Forventningen om det forestaaende Udenrigsministermøde i Genève.

Tænk f. Eks. paa de Bølger, der har rejst sig i Forbindelse med Borgmesterkonferencen, der nylig fandt Sted i Firenze under La Pira's Forsæde. Man har allerede peget paa, at det pavelige Statssekretariats Telegram — Svaret paa en Anmodning fra Firenze om en pavelig Velsignelse — ikke er ensbetydende med en Godkendelse af Kongressen fra højeste kirkelige Sted. Denne Kongres har iøvrigt vakt Furore — helt i Stil med »Afspændingspolitiken« og »Smilets Diplomati«. Sovjetgesandten Fru Bogomolov, USSR's første Ambasadeseekretær, Borgmester Jassnow fra Moskva, Borgmester Jerzy fra Warszawa m. fl. begav sig ved denne Lejlighed i Flok og Rad til Messe i Santa Croce, og indfandt sig derefter til et opsigtsvækkende shake-hands med Arnostadens Ærkebiskop, Kardinal Dalla Costa — selvfølgelig til La Pira's store Henrykkelse.

Den Slags Gudstjenestebesøg er og bliver et tvæget Sværd, som kun kan give Kammeraterne i Italien ny Næring til deres Krav om venskabelige Meningsudvekslinger mellem Katolikker og Kommuniste. De italienske Kommuniste har sikkert glædet sig betydeligt mere over Gesandten med Suite end La Pira har gjort — og der er ikke gaaet noget som helst Stykke af Diplomaten og Følge — tværtimod. Man har endnu engang præget Sentensen, at Paris er vel nok en Messe værd. Det er noget, der vil »fange« — ikke blot hos »pæne, godtroende« Mennesker (som La Pira), men ogsaa hos andre, fordi de ikke ser Faren i rette Format. Italien er en Messe værd. Javel — med en saadan Messe vil man være i Stand til at skyde en Kile ind i en Front. Messegæsterne i Santa Croce er nemlig slet ikke saadan nogle »pæne« Folk, som de gav sig ud for (og som naive Sjæle anser dem for) — de er Eksponenter for den Politik, der netop i den seneste Tid — trods Afspændingsmanøvrerne, Smilets New Look og Introduktionen til Genève — som »Osservatore Romano« ganske rigtigt inkarnerer som Kirkefølgelsens Politik i Rusland, i Polen, i Tjecoslovakiet, i Jugoslavien, i Ungarn — ja, over den ganske Verden.

Fra Tidernes Morgen har Menneskets kunstneriske Genius følt sig draget af den Opgave at sætte hedengangne Sjæle et Minde, og under Oppbud af de rigeste Virkemidler næsten lidenskabeligt bestræbt sig paa at yde sit bedste: at skabe værdige Gravminder. Det var dog sikkert ikke de rige Muligheder for at skabe berømmende Kunst, der ned gennem Tiden har foranlediget Kunstneren til at sætte saa meget ind paa at skabe de prægtige Gravminder, som Historien kan opvise, men derimod selve Dødens uomtvistelige Kendsgerning: et Liv er forbi, en ny Tilstand er indtraadt med Døden og fremtræder for de efterlevende som det store Spørgsmaal. Og i Maaden, hvorpaa denne Opgave løstes, afslører Kunsten den paagældende Tidsalders metafysiske Indstilling.

Grækerne og Romerne skabte deres Gravmæler med Livet som Baggrund. De kendte ikke den sikre og befriende Forklaring paa Døden, som vilde have sat dem i Stand til at finde et fastere og mere plastisk Udtryk herfor. Men ogsaa i deres Opfattelse af Livet er de vidt forskellige. Romerne vilde fremfor alt fastholde den alldødes Træk, vilde afbilde ham saaledes som han havde været: uden Retouche, uden at fortie noget. Endnu den Dag i Dag kan man i Rom se, hvorledes en Bager har ladet sit Gravmæle udsmykke med Scener fra sit Bageri. Grækerne søgte derimod at tyde Livet, de stræbte ef-

„Guds Fred med vore Døde“

ter en Forklaring herpaa, ogsaa de gengiver Dagliglivet, men uden al Dø-

dens Kendsgerning. Men der hviler en vidunderlig, ophøjet og harmonisk

Hvad vore
Gravminder
fortæller om
Liv og Død

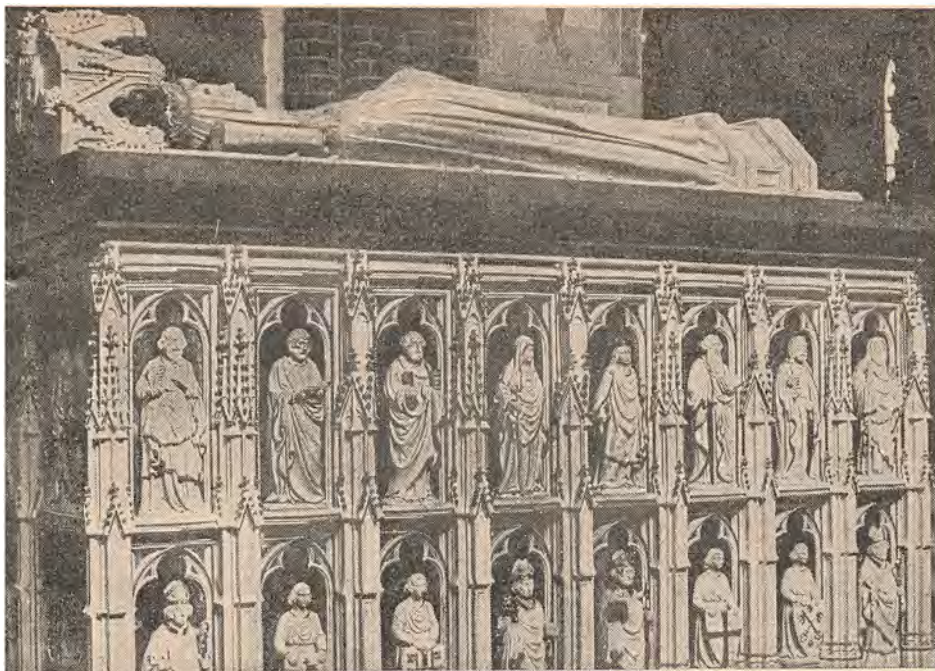

↑ Jellingestenen — Harald Blaatands Gravmæle over sine Forældre. Nordens ældste Kristusfremstilling

→ Mindesmærket i Ryvangen over Frihedskampens Ofre 1940—45

← Karmeliternes herlige St. Mariæ Kirke i Helsingør: Hele Kirkens Gulv er dækket af Gravplader, som minder om hedengangne Slægter

Dronning Margrethes skønne Sarkofag i Roskilde Domkirke

Mindesmærket over de mange uskyldige Børn og Søstre, som maatte lade Livet i Krigens sidste Dage

Skønhed over deres Relieffer — de saa Mennesket fra dets skønneste Side, fra Mulighedernes Tinder.

Den kristne Monumentkunst fremtræder imidlertid under Indtryk af Døden, og det kristne Gravmæle er en Tilkendegivelse af Menneskets Forhold til Døden. Man henfalder ikke til Gru, men træder Døden i Møde med Fortrøstning og Tro — Ave crux, spes unica, vær hilset Kors, vort eneste Haab.

Herhjemme har Kunsten netop paa dette Omraade frembragt et anseligt (sluttes side 532)

BRØDRE!

Se, jeg siger eder en Hemmelighed: Vi skal vel alle opstaa, men vi skal ikke alle forvandles, pludselig, i et Øjeblik, ved den sidste Basun; thi Basunen skal lyde, og de døde skal opstaa uforkrænkelige, og vi skal forvandles. Thi dette forkrænkelige bør det at iføre sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige at iføre sig Udødelighed.

Epistel paa Allesjælesfest

Frankrigs Episkopat om Situationen i Nordafrika

Frankrigs Kardinaler og Ærkebiskopper har været samlet til Konferencen i Paris og har efter Konferencen udsendt en Erklæring med Henblik paa Situationen i Nordafrika, hvorom det bl. a. hedder:

De sørgelige Begivenheder i Nordafrika rejser en Række Samvittighedsproblemer for Franskmændene. Frankrigs Kardinaler og Ærkebiskopper staar imidlertid over Partierne og gør fælles Sag med Biskopperne i Tunis, Alger og Marokko, der i et fælles Hyrdebrev i September bl. a. udtaler:

Forbedringen af Massernes Levestandard er en ubetinget Nødvendighed for, at der overhovedet kan opstaa en broderlig Fællesskabets Aand. Paa Baggrund af de enorme økonomiske Problemer i Alger, rejser der

I korte Træk -

Pavens Sommerresidens var i forrige Uge Skuepladsen for en idyllisk Scene: de italienske Hyrderes Landskongres aflagde Besøg i Castelgandolfo, hvor de blev modtaget af den Hellige Fader. Et stort Antal af Hyrderne mødte op i deres typiske Dragter, spillede paa Sækkepiber og bragte den Hellige Fader Lam og Ost (KIPA).

*

Trappisterne i Abbediet New Melle-ray (Iowa) har overtaget en Opgave som Flyverobservationspost. Otte af Munkene er udsat til Opgaven (KIPA).

*

En statistisk Undersøgelse af det religiøse Liv i Canada viser, at 80 % af Landets Katolikker gaar regelmæssigt i Kirke, medens den tilsvarende Procentsats hos Protestanterne er 45 %. Men til Trods for, at Tallene paa dem, der regelmæssigt gaar i Kirke, er næsten dobbelt saa stort hos Katolikkerne som hos Protestanterne, udreder disse sidste dog dobbelt saa meget til deres Kirke som de første. Der er for Øjeblikket ca. 6.000.000 Katolikker og et lige saa stort Antal Protestanter i Canada (KNA).

*

Det indiske Parlament har afvist et Forslag, stillet af Hinduerne, om obligatorisk Ligbrænding. Katolikkerne og Muhammedanerne bekæmpede Forslaget (KIPA).

*

Koreas Repræsentant ved UNO, Col. Ben. Limb, meddeler, at man i Korea agter at rejse et Mindesmærke for New Yorks Ærkebiskop, Kardinal Spellman, som Tak for hans personlige Indsats for at lindre Nøden efter Krigen (KIPA).

sig for Moderlandet en Række alvorlige Forpligtelser, som ikke uden videre kan skaffes ud af Verden og som man ej heller maa negligere, endsigse undervurdere. Det vilde være en alvorlig Uret. Adgangen til de forskellige Kulturtrin, til Udøvelsen af borgerlige Embeder m. v. maa staa aaben for enhver og det i et saadant Omfang, at ingen Kategori paa nogen Maade kan føle sig forurettet. Naar man betragter Problemet Nordafrika, maa man først og fremmest erindre de etiske og geografiske Forhold, Samlivet mellem Muhamedanere, Kristne og Jøder.

De Kristne bør afholde sig fra alle for tidligt fældede Domme, og man bør med Forstaelse imødekomme de Nordafrikanere, der arbejder i Frankrig, og som her i mange Tilfælde lever i den største uførtjente Elendighed. Hyrdebrevet slutter med en Appel om Bøn for Fredens Tilbagevenden (KIPA).

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: *Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.*

Næstformandens Adresse er: *Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.*

Sekretærens Adresse er: *Lars Meserschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.*

Kassererens Adresse er: *Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.*

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: *Erling Tiedemann, Vennevindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.*

»Guds Fred — «

(sluttet fra foregaaende Side)

Antal af sine bedste og skønneste Værker. I historisk Henseende indtager Jellingestenene en fremragende Plads — dette første kristne Gravminde i Norden, rejst af Kong Harald Blaatand (ca. 950) over sine Forældre, rigt prydet med Ornamenter og Billeder, deriblandt af den korsfæstede Frelser, den ældste Kristusfremstilling i Norden. Senere Tider har indenfor denne Kunstart skabt Værker, hvis Værdi er uforgængelig og hvis Betydning rækker udover Danmarks Grænser — en af vort Lands store Sønner, Thorvald-

»Imod Katolicismens Natur«

Racevanvid i Kirken

Under Overskriften »Farvepletter« tager »Osservatore Romano« i sidste Uge Stilling til Racegalskaben, der for nylig har foranlediget Ærkebiskoppen af New Orleans til at udtale Interdikt over en Kirke i sit Døicese, eftersom Troende af hvid Hudfarve har meddelt en »sort« Præst, at de ikke vilde tolerere, at han læste Messe i deres Kirke.

I en Tid, hvor man overalt i Verden søger at fremme gensidig Forstaaelse — og hvor en Nation som USA netop gaar i Spidsen som Frihedens Talsmand — maa en Tildragelse som det, der passerede New Orleans, uvægerlig virke meget pinlig, og det ikke mindst fordi det er sket paa kristen Grund. Den offentlige Mening overalt i den civiliserede Verden vil derfor kun være Ærkebiskop Rummel i New Orleans taknemmelig fordi han har grebet hurtigt og energisk ind.

»Osservatore Romano« skriver bl. a.: »Racemæssig Adskillelse er imod Katolicismens Natur og en Fornægtelse af denne.« Katolikker overalt i Verden er bestyrtet over de Troendes Holdning i New Orleans, og de er stolte over Ærkebiskoppens i Sandhed »katolske Indstilling«, thi Kirkens Universalitet taaler ikke en saadan Eksklusivitet. Racehad overfor en Præst: at forhindre denne i at træde frem for Guds Alter og udtale Forvandlingsordene og at forkynde Kristi Lære, der gælder for alle Tider, for hele Jorden og for alle Racer, det er ensbetydende med et Sakrilegium. Man kan her kun gentage Kristi Ord paa Korset: »Tilgiv dem, thi de ved ikke hvad de gør!«

Ærkebiskoppens Dom rammer — Gud være lovet — kun nogle faa ubesindige i Forhold til de amerikanske Troendes store Flertal. I USA maa Kampen mod Racefordommene — som har ført til Forbrydelser, som f. Eks. for nylig Mordet paa en Dreng, hvilket forblev ustraffet — imidlertid frem for alt føres af alle dem, der vil befri denne ædelmodige Nation for denne kedelige Renommé: det er en »Farveplet«, men sjældent en sort, derimod ofte en rød, en blodrød. Katolikkerne bør paa dette Punkt tage Kampen op paa Baggrund baade af Katolicitet og Patriotisme (KIPA).

sen, har i Peterskirken i Rom sat Pave Pius VII et Minde, der er jævnbyrdigt med den italienske Kunsts store Mesterværker paa dette Omraade. Et Blik paa Gravmælerne af Epitafierne i vore gamle danske Kirker giver et klart Billede af skiftende Tidens Syn paa Livet og Døden, fra Kalkmalerierne og via Pietismen til Mindesmærkerne over Frihedskampens Ofre. I vore Dage tjener den kristne Monumentkunst i sine enkle klare Linier den dobbelte Opgave: at mindes den bortgangne og samtidig at vække Fortrøstning og Forhaabning hos dem, der blev tilbage — ikke blot at vække Tanken om Liv og Død, men tillige ogsaa om Opstandelse og Liv, og hvad er da et skønnere og enklere Tegn end Sejerstegnet Korset, Tegnet paa Liv og Død. —en.

Husk

KRIST KONGES FEST!
søndag 30. oktober 1955.

ALLE UNGE KATOLIKKER
opfordres til at deltage i den fælles levitmesse i St. Ansgars kirke kl. 10.

Efter messen i Sct. Ansgars kirke er der fælles morgen- og frokostbord på den franske skole, Østerbrogade.

Kl. 20 samme aften: Åbent hus i Steensgade. P. M. Drouzy O.P. taler om: Den katolske ungdom i Frankrig.

Deltagere fra provinsen bedes af hensyn til privat indkvartering om dagen i forvejen tilmelde sig hos: Lilly Hansen, Stokrosevej 1, Kbhvn. S. Telf. Su 4781.

FORHÅNDSMEDDELELSE

1. november udkommer:

Elsebet Kieler: Troens Vandring

238 s., med illustrationer.
Hft. kr. 15,75, indb. kr. 19.75.

Abraham er urtypen på det moderne menneske, der resolut vender en dekadent kultur ryggen for at søge et liv, som er umagen værd at leve. Mens de moderne profeter tit kan synes at være ofre for det liv, de profeterer om, viser denne gamle profet os, hvordan mennesket kommer i besiddelse af sig selv i et suverænt forhold til de prøvelser, der overgår ham.

Forfatterinden viser skridt for skridt — i lys af den hellige skrifts beretning — troens vandring, som den må forme sig i grundtrækkene for enhver, der har troens ånd i sig. *Troens Vandring* røber for læseren de muligheder og betingelser for personlighedens vækst og rigdom, som verden idag sukker efter at lære at kende. Her er virkelig af en dansk katolik en bog, som tør tale om det vanskelige emne.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Biskop Svends Ligsten i Øm. — Klosterkrøniken fra Cara Insula beretter udførligt om Biskop Svend og alle hans Velgerninger overfor Klosteret samt om hans Gravlægelse i 1191 foran Højalteret i den første Øm Klosterkirke

Den evige Herligheds Konge – (sluttet fra Forside).

Vi er Børn af en Tid, der har været Vidner til, hvorledes den ene Monark efter den anden er blevet styrtet, og vi mangler derfor Forudsætningerne for helt og fuldt at kunne drage Sammenligninger mellem det synlige Kongevælde og Jesu Kristi usynlige Rige. Vi kan kun gøre os vage Forestillinger om, hvad den romerske og græske Kejser-tids første Kristne forestillede sig af Pragt og Herlighed, naar de hørte den guddommelige Sejrherre kaldes »Kyrios« eller »Imperator« eller hvad der rørte sig i vore egne Forfædre, naar de blev stedt Ansigt til Ansigt med deres »Herre« og »Konge«. Vi har tabt al denne Herlighed af Syne — men netop af den Grund bør vi saa meget des tydeligere klargøre Forestillingen om hin Kongeskikkelse, som vi paa Krist Konges Fest tiljubler og tilbeder. Hvor ofte har vi ikke i vort inderste Hjerte næret Ønske om et Rige, hvor der hersker uindskrænket Fred, hvor alle Intriger og alt Humbug er bandlyst, hvor al Ærgerighed og Rivalitet, al Smaalighed og Smaatskaarethed er en Saga blot? — Se dog op til denne Konges himmelske Herredømme! Det er i Sandhed et Fredens Rige! Hans Naade besjæler alt og alle i hint Land, hvor Sandhedens og Kærlighedens Sol aldrig gaar ned. Havde vi dog blot en Anelse om, hvilken Godhed og Endrægtighed, der behjæler alle de Tusinder, der knæler ved hans Fødder! Var vi blot i Stand til at fornemme bare et Pust af den Udvikling, der hersker blandt dem, fordi de er blevet Brødre og Venner.

Her paa Jorden kan vi Mennesker, der er saa svært hildede i vor menneskelige Natur og dens Væv, kun gøre os en vag Forestilling om hint Rige,

som vi er ude af Stand til at drage Sammenligninger med selv i vore dristigste Drømme. Og paa Baggrund af vore egne, dyrekøbte Erfaringer er det os efterhaanden helt umuligt at tro paa, at der nogensinde skulde kunne opstaa et Rige, hvor der hersker Retfærdighed uden Tvang, Sejr uden Nederlag og hvor majestætisk Magt er ensbetydende med fuldendt Mildhed. Men han, der er »den første og den sidste blandt de levende«, han har givet os sit uigenkaldelige Ord derpaa og tegnet sin Opstandelses Tegn for os i de mest lysende Farver midt i vor Histories Mulm og Mørke.

Og ejede vi hans altgennemskuende Blik, da vilde vi forlængst have faaet Øje paa de første Spor af dette Rige. Det er ikke Jet-Motorerne, som jager hen over Himlen. Det er kun denne Verdens Magthavere, der benytter sig af slige Symboler. Det er ej heller Atomkraften, som mange i al Stillehed mener er at opfatte, som om Vor Herre lettede lidt paa Porten ind til sin Herlighed. Nej, han aabenbarer sit Rige paa en helt anden Maade. Vi vilde kunne erkende det ved Hjælp af den spæde Flamme, som han har tændt i ethvert Menneskehjerte og hvis svage Lys søger at holde Stand gennem alle Livets Kampe og Haabløs-

heder. Vi vilde kunne erkende det ved at lytte til den fjerne Klang, der lyder dybt i vort Indre og som kun er hørlig i Bønnens stille Stunder, hvor den er en Genlyd af hin Røst, hvormed Kongernes Konge kalder vor Sjæl over til sig i sin overjordiske Fred.

Derfor: Giv ikke op selv om du til Tider mener at du ikke kan faa Øje paa den lovede Herlighed, naar du tror at andre Magters Overmagt er ved at tage Magten fra dig! Giv ikke op! Husk: »Hans Rige er ikke af denne Verden!« Hav Tillid til hans Ord og forbliv ham tro! Endnu kan du ikke skue klart, men maaske om føje Tid vil Sløret blive fjernet fra dit Øje, og for dit Blik vil du finde Porten til det ny Rige. Indgangen til »den evige Herligheds Konge«. Han vil aabne sit Rige for dig, det Rige, der er »Sandhedens og Livets Rige, Hellighedens og Naadens Rige. Retfærdighedens og Kærlighedens og Fredens Rige« (Festliturgien) »og der skal ikke være Ende paa hans Herlighed«.

Sac.

*

Billedet paa Forsiden er en Gengivelse af et Mosaikarbejde (Alterbillede) i overlegemstort Format af Sr. M. Michaela CPS

**Katolsk
Ugeblad**
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Klüh's Eftf.

Snekermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis St. Josephs Hospital

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372
Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm
Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler
KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen
1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.
Tømremester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen
1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastelvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Okt.-Nov.

30. S. KRIST KONGES FEST (1130 (hvid) 121); 2. Bøn: 22. Søndag e. P. (748); Præf. (1133); sidste Evang.: Søndagens (750).

31. M. Vigilie til Alle Helgen (1127); (violet) 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).

1. Ti. ALLE HELGENS DAG (1135 (hvid) —122); alm. Præf. (525). — Paabudt Helligdag.

2. O. ALLE SJÆLES DAG (1139— (sort) 123; de afdødes Præf. (525)).

3. T. 3. Dag i Alle Helgens Oktav (hvid) (1135—122); 2. Bøn: Foregaaende Søndag (748); alm. Præf. (525). — Eller:

(grøn) Foregaaende Søndags Messe (748—74); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Oktaven (1135); alm. Præf. (525).

4. F. St. Karl Borromæus (1150); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (1135), 3. Bøn: St. Vitalis og St. Agricola (1150); alm. Præf. (525).

5. L. Relikviefest (1150); 2. Bøn: (rød) Oktaven (1135); alm. Præf. (525).

6. S. 23. Søndag e. Pinse. (grøn)

70. Davidssalme (sluttet fra side 529)

bud, således som salmisten gjorde, føler sig aldrig ensom og forladt eller hjælpeløs. Tværtimod mærker han, at Gud øger hans værdighed, d.v.s. hans helligørende nåde og dyderne, og vederkvæger ham med hin skjulte trøst, som kun Herren kan give. F. K.

Immaculata-Kongregationen

På grund af Allehelgensdag udsættes mødet for eftermiddagsafdelingens vedkommende til onsdag den 2. nov. kl. 16,30 og for aftenafdelingens til tirsdag den 8. nov. kl. 20.

Katolsk + Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952
1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klmik

Maler og Dekorations-forretning

(Benyt Katolske Haandværkere)

Malmester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Sankt Ansgars kirke.

1. nov. Alle Helgen. Stille messe: 7, 8 og 10. Kl. 20: Levitmesse. Opførelse af Palestrinas Pave Marcellus Messe.

2. nov. Alle sjæle. Stille messe: 7, 8 og 9. Kl. 20: Levitrequiem.

4. nov. kl. 14. Udstilling af det Højhelige, indtil messen kl. 19,30.

Jesu Hjerte Kirke

Krist Konges Fest: Kl. 10 Levitmesse. Kl. 19,30: Kirkemusikalsk Andagt.

Alle Helgens Dag: Kl. 6, 7, 7,30 st. Messer. Kl. 8,15 Sangmesse. Kl. 20,00 Levitmesse med Prædiken.

Alle Sjæles Dag: St. Messer fra Kl. 5,30 til 8,00. Kl. 8,15 Levit-Requiemsmesse.

Immaculata Kirken

Alle Helgens Dag: Kl. 7 st. Messe. Kl. 9 Højmesse.

Alle Sjæles Dag: Kl. 6,15 højtidelig Requiemsmesse, derefter to st. Messer.

Katolsk Vestre Kirkegaard

Alle Helgens Dag: Kl. 16 Prædiken, BønproceSSION, Andagt.

Alle Sjæles Dag: 3 stille Messer, som begynder Kl. 9. Kommunikanter bedes melde sig før Messen.

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Sandergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverander

Med dette Nummer af Ugebladet følger en indlagt Tryksag: »Academicum Catholicum«.

UGEBLADETS BOGSIDE

Catholicas Efteraarsnummer

Et nyt Hæfte af det værdifulde Tidsskrift »Catholica« (Arne Frost Hansens Forlag) er kommet i disse Dage. Del nummer er Række Artikler, der ikke blot er velunderbyggede, men samtidig velskrevne, saa den almindelige Læser ikke behøver at frygte, at man skal være Fagmand for at læse dem. De læses lige saa nemt som et Nummer af vort eget Blad. Redaktør Bølling indleder med »I en Brydnings-tid« om Missionens Kaar i Asien, aldeles ypperligt. Pater Drouzy anmelder Skuespil om Jeanne d'Arc, Pater Zigelaar fremlægger nye Oplysninger om Dronning Kristina af Sveriges Konversion, cand. psych. Jørgen Hviid fortæller med megen Indlevelse om Østtyskernes aandelige Kaar under Kommunismen og Pater Wolfisberg drager det tunge Sværd i en Anmeldelse af en Bog om dogmefri Mentalhygiejne.

Der er mere endnu i Hæftet — og det er læseværdigt alt sammen.

Hvidovre

Alle Helgens Dag: Kl. 8 Messe.

En Tak til Hedvigsostrerne

I anledning af Sct. Hedvigsostrernes 25 års jubilæum på deres børnehjem på Amager, vil jeg benytte lejligheden til at takke søstrerne for deres godhed og altopofrende kærlighed mod os børn, der har tilbragt kortere eller længere tid under deres kærlige omsorg og pleje. En særlig tak til søster Bertranda, der også i år fejrer sit 25 års jubilæum og som har tilbragt samtlige år på børnehjemmet, hvor hun for os alle har stået og stadig står som en kærlig og omsorgsfuld moder.

Tak for alt godt i de forløbne år, og Guds velsignelse i de kommende.

En gammel pige
Agnes Bune Andersen.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN
Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K
Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, TI. 264 . H. Nielsen Jun. pr. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl. s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmer Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« Stassantseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gødsvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Nedbryd Skrankerne mellem Nationerne

Pavetale til Medlemmerne af den europæiske Radio-Union

I den forløbne Uge kom den Hellige Fader paany ind paa Problemet Sameksistensen og Samlivet mellem Nationerne i en stor Tale under en Audiens for Deltagerne i den europæiske Radio-Unions Generalforsamling. Nationernes Familie er en Realitet, og den tegner sig Dag for Dag tydeligere, udtalte Paven, til Trods for, at den kompromitteres af ideologiske Modsætninger og Specialinteresser. Det er idag i enhver Nations Interesse, at de endnu eksisterende Skranker forsvinder. »Det drejer sig i dette Tilfælde — saaledes som Vi atter og atter har peget paa — ikke om at antage eller fremme en Sameksistens, der er en Umulighed paa Grund af den nødvendige Ubøjelighed over for Vildfarelser.« Det er derimod ganske klart, at enhver Anstrengelse, som tager Sigte paa at fremme Sandhedens Lys i Sjælene og Trangen til det gode i Hjerterne samt den bevidste Aktion i Handlingen, vil bidrage til at rydde de Hindringer af Vejen, som endnu modarbejder den tilstræbte fredelige Sameksistens indenfor de forskellige Grupper af Nationernes store Familie. Problemerne indenfor den store Folkens Familie er akkurat lige saa vanskelige at løse som Problemerne indenfor de mindste Familiesamfund, fortsatte Paven, og man maa ikke gaa hen og tro paa en hurtig og enkel Løsning. Fjernsynet burde kunne blive til et effektivt Middel til gensidig Forstaaelse og Kendskab.

Paven kom derpaa ind paa en omfattende Oversigt over Radioens Udvikling og Opgaver og beskæftigede sig fremfor alt med Fjernsynet, hvilket han betegnede som en vidunderlig Opfindelse, og han understregede, at Fjernsynet vilde kunne faa den allerstørste Betydning som Middel til større Deltagelse i det religiøse Liv. »Maatte den Dag ikke være fjern« — sluttede Pave Pius XII — »da den Del af Verden, der endnu ligger i Heden-skabens Mørke, kunne faa Del i Evangeliets Velsignelser gennem denne vidunderlige Opfindelse.«

Audiensen med Pavens Tale blev optaget af det italienske Fjernsyn og vil formentlig blive udsendt ved den næste Eurovisionsudsendelse (KNA).

Kirke for Olympiadeltagere

Ærkebiskoppen af Melbournes Køadjudor, Ærkebiskop Simonds, indviede for nylig den ny katolske Kirke i Melbourne, hvor katolske Sportsfolk fra hele Verden næste Aar skal overvære Gudstjenesten under de Olympiske Lege. Den ny Kirke er indviet til den hellige Pave Pius X (KNA).

URBI ET ORBI

Har Kardinal Griffin informeret Rom om Konversionerne fra »Church of England«?

Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, er vendt tilbage til England efter et Besøg i Rom, hvor han bl. a. har været modtaget i Privataudiens af den Hellige Fader samt haft forskellige private Samtaler med officielle kirkelige Kredse. Ifølge uofficielle Beretninger var et af Samtallemøderne Problemerne i Forbindelse med et Antal anglikanske Gejstlige Optagelse i den katolske Kirke.

Siden den anglikanske Statskirkes Anerkendelse af den syndiske Kirke er et Antal anglikanske Gejstlige gaaet over til Katolicismen, og der menes at være Udsigt til, at denne Konversionsbølge vil fortsætte. De anglikanske Gejstlige er foruroliget over deres Kirkes Stilling, og en Gruppe paa 400 Præster har tilstillet ledende Kredse indenfor Church of England en Skrivelse, hvori de giver Udtryk for deres Bekymring for den anglikanske Kirkes Fremtid (KIPA).

Nye Vanskeligheder for Missionerne i Indien

I det indiske Parlament har man drøftet et uofficielt Lovudkast, som forudser et Forbud mod enhver kristen Missionsvirksomhed i Indien.

Lovudkastet, der vil bevirke en meget skarp Kontrol med Missionærerne, er blevet forelagt af et af Parlamentets hinduistiske Medlemmer, Jethalal Joshi. Næsten alle de Talere, der gik ind for en skærpet Kontrol med Missionsvirksomheden, understregede, at de ikke principielt havde noget imod, at Indere skiftede Religion »med Ære«, men at de udelukkende ønskede at sikre det uvidende Folk imod at blive »overrumplet« af alle mulige forskellige Missionærer. De fremhævede tillige, at det ny Lovforslag ikke indebar nogensomhelst Trusel imod de Kristne, idet man i givet Fald ogsaa vilde kunne anvende det mod Hinduerne. Forslagstilleren pegede paa, at der i 1965 vilde være ikke mindre end 10.000.000 Kristne i Indien, der som Konversionerne fortsatte som hidindtil.

I katolske Kredse i Indien haaber man paa, at Forbudet imod Missionsvirksomheden ikke vil gaa igennem i Parlamentet, men man er alligevel bekymret for Udviklingen paa Grund af den voksende Mistro som Følge af Diskussionen om Lovforslaget (KIPA).

Peron udsendte falske Præster

Det argentinske Politi er under Husundersøgelser i peronistiske Partilokaler og hos peronistiske Funktionærer stødt paa og har beslaglagt Præstedragter saavel som komplette Udstyr for Ordenssøstre, hvilket aabenbart har været anvendt i Kampagnen mod Kirken under Perons sidste Periode. Ærke-dioceset Buenos Aires har under den peronistiske Kirkefølgelse gentagne Gange advaret imod falske Præster, der søgte at vække Skandale og provokere til Uroligheder (KNA).

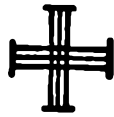
Præstebubilæum i Interiering

Ærkebiskoppen af Zagreb, Kardinal Stepinac, kunde 26. Oktober fejre 25-Aarsdagen for sin Præstevieelse. Kardinalen er født i 1898 i Krasic i Nærheden af Zagreb som Søn i en kroatisk Bondefamilie. Under første Verdenskrig gjorde han Tjeneste i den ungarske Hær og fik to Gange den ungarske Tapperhedsmedaille. Efter Krigen studerede han først Landbrugsvidenskab og derpaa Filosofi og Teologi i Rom. I 1930 blev han præsteviet og allerede 1934 udnævnt til Hjælpebiskop i Zagreb og Titulærbiskop af Niopsi. I 1937 udnævnte Pave Pius XI ham til Ærkebiskop af Zagreb. 1946 blev han arresteret og under Paaskud af at have gennemført en »Tvangsomvendelse af ortodokse Serbere« i Kroatien samt »at have samarbejdet med Fjenden« idømt 16 Aars Tvangsarbejde. I 1951 blev han officielt løsladt fra Fængslet, men lever stadig i en Slags Interiering i sin Fødeby Krasic. Pave Pius XII udnævnte ham 1952 til Kardinal (KNA).

Kardinal Stepinac foran Kirken i Krasic

Katolsk

Ugeblad

6. November 1955

103. Aargang

Nr. 45

ALLE SJÆLES

MAANED

Bispetale til Aarets Russer

Jubilæerne paa Amager
og i Helsingør

Alle Sjæle i Bretagne —

Relikviefest

Selv om Sandheden er een og ikke afhængig af Tidernes Skiften, gør disse Tider sig gældende i det Eftertryk, der lægges saa det ene og saa det andet Sted inden for de tidløse Sandheders Gruppe. Det er kun faa, der læser andre Tidsperioders Prædikener, og det er vistnok rigtigt, at de ofte mangler Evnen til at gribe den, som læser dem i en helt anden Epoke end den, hvori de blev til. Men for den, som vil lære et historisk Tidsafsnit at kende er dettes Prædikener mere oplysende og ligefrem afslørende end det meste andet fra den paagældende Tid. Man læser især saa klart om hine Menneskers Haab og Frygt, deres Kampe og dybe Længsler.

Omkring Helvede

Det var et Studium værd at følge de kristne Aarhundreders Helvedsprædiken. Der er f. Eks. store Spring fra Senmiddelalderens Prædiken om Helvede til vore Dages Prædiken. Sandheden er den samme i Dag som den Dag. Der er ikke givet os nogen Aabenbaring om de sidste Ting. Men Eftertrykket har i høj Grad flyttet sig. Og lige saa vel som Helvedsprædiken i den sene Middelalder fortæller os me-

get om den Tids Mennesker, siger vore Dages meget afdæmpede, næsten lidt elskværdige Forkyndelse af Helvedsstraffens Realitet os ikke saa lidt om os selv.

I Amerika er der lige kommet et digert Værk om Begravelsesskikke i U.S.A. Det konkluderer i en Fremstilling af, hvad senere Slægter utvivlsomt vil kalde vor sygelige Iver for at tilsløre Dødens Resultat. Meget i vor Tids amerikanske Skikke omkring et Dødsfald er en ganske mærkelig Stikken Hovedet i Busken overfor Virkeligheden. Hjemme hos os var det i nogen Grad en forstaaelig Modvilje overfor denne Blindebuds-Leg, som gav Skridtet til Diskussionen om det evige Liv. Til Gengæld tog Diskussionens Op-havsmand ogsaa med vor Tids typiske valne Ulyst paa de Sandheder, Kristendommen uforandret gennem Tiderne har bevaret om vor evige Skæbnes Muligheder.

De Dødes Maaned er den Del af Aaret, der udtrykkeligt henviser os til at stille os Ansigt til Ansigt med alt, hvad Religionen lærer os om det hinsidige. Og vi gør klogt i ikke at gøre os al for megen Umage med at lægge Sandheden tilrette for vor private Forstaaelse. Om Guds Godhed, saavel som om hans Retfærdighed ved vi nok til, at der ikke kan være Tale om, at nogen Del af hans Aabenbaring vil kunne være i Modstrid med denne Godhed og denne Retfærdighed. Det er helt taabelige religiøse Kandestøberier, om vi vil give os til at finde ud af, »hvordan« den ene religiøse Sandhed skal forliges med den anden. Har Hypoteser, som binder Kendsgerninger sammen i en Forklaring, altid en provisorisk Karakter, gælder det ikke mindst i Religionens Ting. Og her er det af ganske særlig Betydning, at vi ikke forelsker os saa meget i en Hypotese, at det ender med, at vi foretrækker den frem for Kendsgerningerne. Det er desværre netop, hvad mange Mennesker i vor Tid er ude for.

Alle Sjæle i Bretagne

Ung Pige fra Pont Aven - med den karakteristiske Hovedbeklædning

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

— som Deres bankforbindelse

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforstær.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TILSÆTTERE

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damme 2043
Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Akademikeren i Kirken

Tale af Biskop Suhr til
Aarets Russer

Den 22. oktober modtog AC sine nye russer. Ved denne lejlighed holdt biskoppen en principiel tale om *Akademikeren i Kirken*.

Biskoppen nævnte, at munken på en måde har vendt verden ryggen, ikke fordi han foragter den, men i en anden opgaves tjeneste. *Det katolske lægfolk derimod har den opgave at gå ind i verden og være med til at forme den.* Skabelsesberetningen lærer os, at Gud, da han havde skabt verden, betragtede det skabte og så, at alt var såre godt. Ved syndefaldet blev imidlertid det skabtes harmoni og orden forstyrret, og vor opgave består da nu i at være redskaber ved genoprettelsen af den orden og harmoni, som var Skaberens hensigt.

Hs. Excellence Biskop Th Suhr

Hertil må enhver sætte netop de gaver ind, som Gud har givet ham. I den akademiske verden repræsenteres disse gaver ved de forskellige fakulteter, som i en steds videregående specialisering søger hver sin del af sandheden. *Den katolske akademiker vil da forsøge at samle disse dele til et hele, og belært af Kirken vil han vide, at den hele sandhed omfatter både natur og overnatur.* Viden og tro kan måske på et punkt af forskningens vej mod sandheden synes at stride mod hinanden, men det vil altid vise sig, at de i sidste instans harmonerer, fordi de er dele af den ene sandhed.

Mens altså munken og lægmanden har hver sin vej at gå, gælder det for dem begge, at de skal bringe deres liv og gerning som et offer til Gud, og ligesom det i det Gamle Testamente gjaldt, at kun det lydeløse dyr var værdigt af ofres til Gud, gælder det også for os, at vi skal stræbe efter

virkelig at dygtiggøre os, hvis vorl arbejde og studium skal være et værdigt offer.

Den holdning overfor Gud og Kirken som dette kræver, er måske netop i Danmark ikke let. Her gælder det at stå sammen om AC's fællesskab mellem gamle og unge, som hjælper hinanden. AC er en integrerende del af Kirkens liv i Danmark, sagde Biskoppen, det sted, hvor Kirken møder akademikere og ikke mindst de unge studerende.

I sin velkomst havde AC's formand, overlæge K. Søndergaard, opfordret de unge russer til at lade sig vejlede af biskoppen som den, der personificerer Kirkens myndighed, og til at finde den konkretiseret i AC og de af Biskoppen udnævnte åndelige vejledere. Biskoppen sluttede med at meddele, at han nu havde udnævnt pastor Ib Andersen til ny åndelig rådgiver for AC og bemyndiget pater H. Roos til fortsat at være præst for de katolske studerende.

23. Søndag efter Pinse

6. November 1955

TALITA KUMI

Den beretning vi læser i dagens evangelium, og som er skrevet af Lukas, kan vi også læse hos Markus. Hos ham kan man godt mærke, at det er et øjenvidne, som skriver. »Markus var »Peters tolk«, skrev allerede Papias af Hierapolis i året 120 efter Kristi fødsel og Peter var jo en af de apostle, der sammen med Vor Herre var inde hos Jairus i Kapernaum. I denne beretning står der to kærtter, som kaster deres lys over hele fortællingen. Det er de to ord, Herren sagde til Jairus datter: »Talita Kumi« (Pige, rejs dig!). Endskønt Peter i sine prædikener over Herrens liv har været nødt til at forlade de aramæiske ord Herren brugte og til at oversætte dem, har han altså ikke nænnet at tage afsked med disse to aramæiske ord »Talita Kumi«, vel nok fordi han syntes, at de indeholdt så meget af det, der rørte sig i Herrens indre. I dette »Talita Kumi« ligger noget af Herrens ømhed for dette barn der på sengen. »Talita Kumi«, de er som et præludiums kærtegnende fingre over dette legemes endnu slumrende tangenter. Der ligger hun; øjnene ligesom saligt endnu lukket under den bortdragne sjæls allersidste kys, og over hendes ansigt et smil, som var det et slør, der var efterladt der af sjælen. Herren har taget den lille piges hånd og spiller kærtegnende og indtrængende en påskehymne på hendes fingres fine tangenter. Se, nu rejser pigen sig og lever! Den guddommelige læge havde allerede jaget grædekonerne og fløjtespillerne bort. Det var jo det første han havde gjort, da han kom ind i stuen. Det ville jo enhver læge have gjort! En syg skal have stilhed omkring sig: Det er godt for legemet, men især for sjælen, især for en sjæl som venter Gud. Derefter havde han sørget for, at der kom lys. »Væk med disse nedrullede gardiner!«, disse gardiner, som er mellem sjælen og Gud. Sandhedens lys skal strømme ind i denne stue. For at de tilstedeværende skulle høre sandheder om døden, havde han sagt til grædekonerne: »Pigen sover«. Grædekonerne lo ad disse ord. Men hvad morede de sig egentlig over? Var det da ikke sandt, hvad Herren sagde? »For dem, som lever i Kristus«, sagde Kirkefaderen den hellige Johannes Krysostomus, »er døden kun en søvn.«

Det som den store kirkefader Augustinus engang sagde om enken af Naims søn, kunde han lige så godt have sagt om Jairus lille pige: »Dette barns legemlige død minder os om de mange, som er »åndeligt døde!« Noget er dødt, når det går i opløsning. Død betyder adskillelse mellem sjæl og legeme og den deraf følgende opløsning af legemet: Legemets millioner af små dele, som går fra hinanden. Men kirken bruger også dette ord: »Død« i forbindelse med sjælen og taler om sjælens død, endskønt sjælen jo ikke er sammensat og ikke kan opløses på den måde. Men mennesket kan ved en dødsynd miste Guds liv her på jorden, og Guds herlighed i det evige liv. Derfor taler apostlen Paulus i Eph. 2, 5 om »døden i overtrædelserne« og Aab. 22, 6 om »den anden død«.

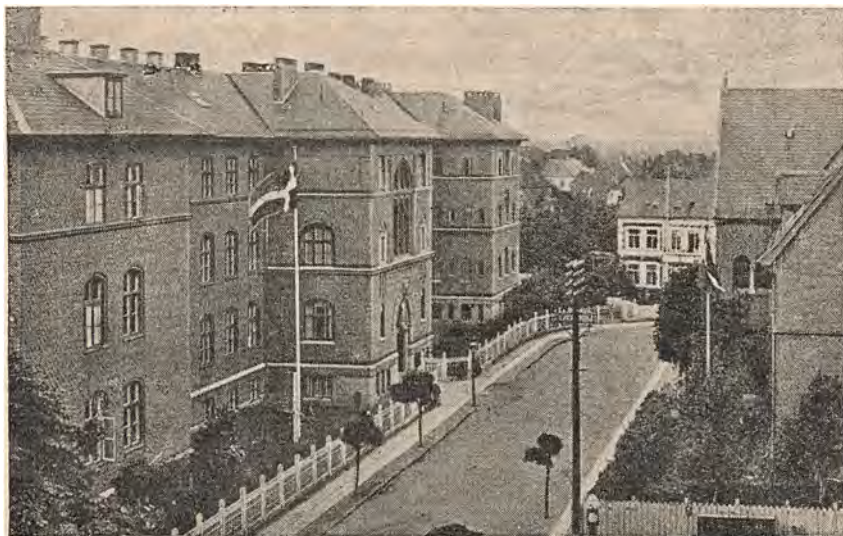
Derfor kunne Vor Herre sige om pigens legemlige død: »Hun sover«. Den egentlige død, det er sjælens død. Ved at sige »pigen sover«, havde Herren bragt sandhedens lys ind i Jairus hus. Og som om han ville sige: »Lad nu være med at takke mig, jeg har kun gjort det mit hjerte indgav mig at gøre«, gik han, efter at have givet den lille pige tilbage til sine forældre, igen ganske enkelt over til hverdagslivet. »Giv hende at spise!« sagde han. Han gjorde det, enhver læge ville have gjort før han går: Han skrev en recept: »Giv hende at spise!«. Det er forresten noget, som er sagt til alle de forældre, som har sådan en lille »Talita«, som er ren og uberørt, men som kan jo stå svagt overfor det »man« nutildags siger: »Kirken er gameldags og det er også det sjette »bud«. Det er moderne at lytte til naturens krav.«

»Giv hende at spise«, siger den guddommelige læge; »det levende brød, det er kommet ned fra himlen« (Joan. 6, 59). »Englenes brød«, kalder kirken det. »Se at få hende til ofte at modtage kommunionen«. Der vil hun få kraft til at være en »Talita«, hvis død engang vil være en søvn, hvorfra men vågner op til det evige liv. — — Amen.

M. Braun S.M.M.

Skt. Elisabeths Hospital paa Amager 1905—1955

30. Oktober i Aar var der forløbet et halvt Aarhundrede, siden Elisabethsøstrenes daværende Kurator, Prælat Augustin fra Breslau, indviede den første Fløj af det Skt. Elisabeths Hospital i Hans Bogbinders Alé paa Amager, som i det forløbne hal-

Skt. Elisabeths Hospital paa Amager

APROPOS

Margaret og Townsend

For Øjeblikket er Margaret og Townsend »godt Stof«. Man kan snart sagt ikke aabne et Blad, hvor der ikke serveres et eller andet i Forbindelse hermed, noget der smager af Idyl, af en sentimental Kærlighedsroman — hele Situationen, om hvilken man faktisk ikke ved noget som helst konkret, behandler den mondæne Verden som en »Affære« indenfor det bedre Selskab eller præsenterer den som et politisk Spil. Selve Sagens moralske Baggrund er der ingen, der skrænker en Tanke. Det er helt skubbet i Baggrunden. Takket være den meget Snak er det ogsaa lykkedes at faa den jævne Avislæser til at se hele Sagen i et rosenrødt Skær og lade Hjertet løbe af med sig. Fra katolsk Standpunkt maa man imidlertid stadig — uden Personsanselse — fastholde Moralens Principper og minde om Ægteskabets Uopløselighed. Den katolske Kirke betragter til Stadhed Townsends første Ægteskab som værende gyldigt. Man bør derfor vel vogte sig for, at man ikke — som den almene Avislæser — lidt efter lidt tilegner sig et Synspunkt, der strider imod katolsk Opfattelse med Hensyn til Ægteskabets Uopløselighed — og som som er uforenligt med vor Tro.

Den Løsning paa Spørgsmaalet, som den forløbne Uge bragte, kan derfor kun hilses med almen Tilfredshed.

C. D.

ve Aarhundrede har udviklet sig til et anerkendt Sygehus, hvor Søstrene ikke blot udøver en stor og almen paaskønnet Gerning i Næstekærlighedens Tjeneste, men tillige ogsaa paa den allerbedste Maade viser de katolske Farver midt i vort Lands ikke-katolske Omgivelser. Fra den første beskedne Begyndelse er Elisabethsøstrenes Hospital vokset til at være et af Hovedstadens mest ansete Hospitaler. Den første Udvidelse skete i 1924, hvorved Hospitalet fik egen kirurgisk og me-

dicinsk Afdeling. Ved den følgende Udvidelse, i 1932, indrettedes en moderne Røntgenklinik, Lysklinik, Laboratorium og Badeanstalt, og i 1938 føjedes endnu en Fløj til. I Trediverne bekostede Carlsbergfonden Hospitallets Trappeopgang udsmykket af Kunstmaleren Jais Nielsen med Frescomalerier med Motiver fra den hellige Elisabeth af Thüringens Liv.

Jubilæet fejredes i Søndags med en Reception paa Hospitalet og en efterfølgende Fest hos Nimb, ved hvilken Lejlighed der fra det offentlige Side bragtes Elisabethsøstrene megen — og velfortjent — Anerkendelse og hvor Hospitallets Overlæge Frode Rygaard præsiderede. Borgmester Julius Hansen gav som Repræsentant for Københavns Kommune Udtryk for sin dybe Respekt for Søstrenes Gerning, medens Dr. Poul Dich paa Lægernes Vegne understregede den Betydning, som Søstrenes Livsanskuelse og Næstekærlighed havde for de syge. Paa Søstrenes Vegne talte Generalvikaren, Mgr. C. Flandrup.

Det er naturligt med denne Lejlighed at mindes Hospitallets første Overlæge, Kirurgen, Dr. med. N. P. Ernst samt Hospitallets første Forstanderinde, Mater Elisæa, hvem »Amagernes Hospital« skylder, hvad der er idag. Det er Mater Elisæa, der med utrættelig Energi og personlig Indsats har lagt Grunden til Skt. Elisabeths Hospital baade paa Amager og i Næstved — hun var den første i den lange Række af opofrende Elisabethsøstre, der har ydet og stadig yder en saa beundringsværdig Indsats i Næstekærlighedens Tjeneste her i Danmark.

J.

NOTER

Moderne katolsk Kirkemusik

I Rækken »Moderne Kirkemusik« spiller Komponisten, Pastor Leif Kayser, egne Værker ved Koncerten i Frederiksberg Kirke Onsdag 9. November Kl. 20. Ind imellem synger Københavns Kammerkor aften dansk Musik. Samme Program gentages Mandag 14. November Kl. 20 i Hellerup Kirke.

Fællesandagterne i København

Opmærksomheden henledes paa de københavnske Fællesandagter i Jesu Hjerter Kirke om Søndagen Kl. 17 nu i November Maaned, hvor Pastor Kjeld Geertz-Hansen taler om den katolske Kirke og Jehovas Vidner.

Onsdag 9. November fejrer Kirken Mindet om den hellige Theodor. Ugebladet bringer Hs. Excellence Biskoppen de ærbødige Hilsener paa Navnedagen!

JUBILÆET I HELSINGØR

Mindeplade i Sct. Vincents Kirke
over afdøde Prokurist Georg Jensen

5. Oktober var der — som meddelt her i sidste Uge — forløbet 25 Aar siden, at Sct. Vincents Kirke i Helsingør blev taget i Brug, og i Søndags, paa Krist Konges Fest, fejrede Menigheden i Sundbyen Jubilæet ved en højtidelig Levitmesse, celebreret af Vincentspræsternes Provincial, der var kommet til Stede i Anledning af Jubilæet. Hs. Excellence Biskoppen kastede Glans over Begivenheden ved sin Nærværelse og prædikede over Festdagens Tekst, Kristus vor Konge. Overalt i den katolske Verden — udtalte Biskoppen — hylder man paa denne Dag Jesus Kristus som Menneskehedens Konge. Her i Helsingør fejres i Aar paa denne Dag samtidig en anden Fest, nemlig 25-Aarsdagen for Kirkens Indvielse, og dette giver uvægerligt Anledning til at mindes de Præster, der har arbejdet ved Kirken, og som nu er borte, samt de Søstre, der ligeledes har virket her, og uden hvis Virke vi ikke var naaet saa langt. Der er imidlertid Grund til med Tak at mindes endnu en Mand, hvem Sct. Vincents Kirke staar i Gæld til, fordi han for 25 Aar siden ved sin store Gavnighed muliggjorde Kirkens Opførelse, nemlig Prokurist Georg Jensen, »Møllebakken«, Espergærde, der døde 1. August i Aar. Biskoppen meddelte, at der i Kirken vil blive opsat en Mindetavle for afdøde samt at der i Fremtiden hvert Aar paa hans Dødsdag vil blive læst en Messe for ham i Sct. Vincents Kirke. Generation vil følge Generation, sluttede Biskoppen, men stadig under samme Konge, Kristus Jesus vor Konge.

Om Eftermiddagen afholdtes under stor Deltagelse fra Menigheden en Procession fra Kirken og til Søstrenes og Præsternes Grave paa Kirkegården, og om Aftenen samledes Menigheden til en Sammenkomst.

A.

BØN I NØDENS TID

1. *Hvorfor salmisten venter bøn-hørelse af Gud.*

1. En bøn. Af David.
Bøj dit øre, Herre, og bøn-hør mig, thi jeg er elendig og fattig.

2. Vogt min sjæl, thi jeg er dig hen-given; frels din tjener, som håber på dig.

3. Du er min Gud, forbarm dig over mig, Herre, thi jeg råber uafbrudt til dig.

4. Glæd din tjeners sjæl, thi til dig løfter jeg mit hjerte.

5. Thi du, Herre, er god og mild, rig på barmhjertighed mod alle, som påkalder dig.

6. Lyt til min bøn, Herre, agt på min tryglende røst.

7. På mine trængsler dag påkalder jeg dig, fordi du bøn-hører mig.

II. Guds magt og storhed.

8. Herre, der er ingen, der er dig lig blandt guderne, og uden lige er dine gerninger.

9. Alle folk, som du har skabt, vil komme og tilbede dig, Herre, og lovprise dit navn,

10. thi du er stor og gør vidunderlige ting, du alene er Gud.

III. Bøn og klage.

11. Lær mig, Herre, din vej, for at jeg må vandre i din sandhed; vejled mit hjerte i at frygte dit navn.

12. Dig vil jeg lovprise, Herre, min Gud, af hele mit hjerte, og forkynde dit navn evindeligt,

13. thi stor var din miskundhed imod mig, og du har frelst min sjæl fra underverdenens dyb.

14. Stolte mennesker har rejst sig imod mig, o Gud, og de mægtiges flok stræber mig efter livet, dig har de jo ikke for øje.

15. Men du, Herre, du er en nådig Gud og mild, langmodig og rig på barmhjertighed og troskab.

16. Vend dig til mig og forbarm dig over mig, giv din tjener din styrke, og frels din tjenerindes søn.

17. Giv mig et tegn på din gunst, for at mine fjender må se med skam, at du, Herre, har hjulpet mig og trøstet mig.

*

8. Davidssalme er en bøn fuld af varme og inderlighed, skønt den mangler det individuelle præg, som vi ellers så tit finder i salmerne. Det er umuligt at opdage en bestemt anledning til salmens hjertesukke, som kredser om nogle få anliggender. Man kan tydeligt se, at det drejer sig om Guds beskyttelse under fare for livet og sjælen; om hans nåde og barmhjertighed og om glæde i Gud. Uden disse tre goder kan sjælen ikke svinge sig op til det guddommelige. Salmisten gør også tre motiver gældende, hvorved han vil vinde Guds hjerte for sig: Jeg er ulykkelig og fattig; jeg er en tro Guds tjener, fuld af tillid til ham; og uafbrudt løfter jeg min sjæl til Herren. Af den grund er han sikker på, at han bliver bøn-hørt, når han trygler om belæring, om kraft og om et ydre tegn på Guds gunst, således at også hans fjender må indrømme, at Herren holder sin beskyttende hånd over sin tjener.

I gamle dage har flere kirkefædre forstået denne salme som livets aftenbøn i vor Frelsers mund. Blottet for alt og hængende på korsset beder Jesus sin himmelske Fader om hjælp og om et tegn på sin gunst, nemlig om den herlighedsfulde opstandelse og alle folkeslags omvendelse. Det er sikkert en smuk og frugtbar tanke at se i denne salme en aftenbøn, som imidlertid ikke blot kan bruges af vor Herre, men også af alle hans disciple.

Vi alle er jo her på jorden omgivet af mange fjender og farer, der truer vore sjæles liv. Snart er det den gud-forglemmende verden, der lokker og frister til synd, d.v.s. ugudelige mennesker, som vil forføre os til utroskab mod Gud. Snart er det den onde fjende, der går omkring som en brølende løve og søger, hvem han kan opsluge. I egen kraft kan vi ikke altid og overalt yde den nødvendige modstand; kun Guds hjælp og nåde kan sikre os mod et nederlag i den bitre kamp. Når da dagen hælder på livets slagmark, giver denne salme os de rette ord, hvormed vi kan anbefale os til Guds faderlige omsorg.

F. K.

RELIKVIEFEST (5. November)

Relikvieskrin fra Island (13. Aarh.)

Hvis ikke du ejer Kærlighed -

da vil du ikke kunne fatte Kirkens Relikviedyrkelse til Bunds: det er som den ensomme Ægtefælle, der foran den afdøde Mand eller Hustrus - Billede mindes de Aar, hvor de levede lykkeligt sammen, som Moderen, der i Erindringen værner om Mindet om et Barn, der ikke er mere. Det er Kærligheden til de Børn, der døde i Helligheds Ry, som faar vor hellige Moder Kirken til at ære, hvad der levedes denne vor Jord af disse hedengangne Sjæle — ud fra Bevidstheden om, at det jordiske Levn engang skal opstaa til udødeligt Liv.

Dyrkelsen af Helgenernes Relikvier er for katolske Kristne ensbetydende med en Bekendelse til Troen paa Kødets Opstandelse og er samtidigt baaret af Bevidstheden om Fællesskabet med de Helliges Samfund. Relikvierne holder Erindringen om vore Brødre og Søstre i Live, om dem, der var Mennesker ligesom vi, Lemmer paa den samme Kirke som vi, som kæmpede den gode Strid, fuldendte Livsløbet og nu har modtaget Livets Krone. Deres Eksempel staar lyslevende for os, deres Forbøn skænker os Kraft til at vandre uden at falde, deres Relikvier i det kostbare Skrin viser os Livets Vej og Maal.

G. M.

Der er velsagtens næppe noget Sted i den kristne Verden, hvor Allesjæledag og Allesjælesmaaned har saa stor Betydning og i den Grad er vokset ind i Menneskesjælens Bevidsthed som i det vilde, særprægede og skønne Bretagne, næppe noget andet Sted kredser Sagn og Legende, ja den hele daglige Tilværelse om de døde som her. I Bretagne ligger Kirkerne inde midt paa Kirkegaardene, her bliver der virkelig bedt ved de kære afdødes Grave, her er saa at sige hver eneste Dag en Allesjæledag. Inskriptionerne paa Benhuset i St. Thegonnec giver et levende Indtryk af denne Indstilling hos Bretonerne: »Det er en god og helsebringende Tanke at bede for de afdøde. Requiescant in pace. Hodie mihi, cras tibi (idag mig, imorgen dig). Fisker, husk at angre dine Synder, medens Tid endnu er; vi, der er døde, har ikke længere Stunder til at angre. Bed for os, de hedengangne Sjæle, thi en skønne Dag er I ogsaa blandt os. Fred være med jer«.

Bretagnes Echoere har fra Tidernes Morgen levet af Havet. Deres hele Liv er Tilværelsen paa Havet, Kampen mod Havet og Vejret og — naar denne Kamp er vundet — Hjemturen til det faste Land. Uvisheden og Dødens stedse truende Nærhed er da ogsaa afgørende for Bretonernes særlige Forhold til Døden og de døde. Et nært

Allesjælesmaaned

Bretagne, Landet ved „Verdens Ende“, hvor Troen mødes med Overtroen

Fællesskab forbinder de levende med de døde, og denne Forbindelse har sin Rod helt tilbage fra Kelternes Dage. For Kelterne var det at blive født ensbetydende med Begyndelsen til Døden — men paa denne Maade mistede Døden imidlertid noget af sin Uhygge, idet Bevidstheden om dens

Eksistens og Nærværelse gjorde Menneskene fortrolige med den. I Bretonernes hedenske Legender optraadte Døden som det højeste guddommelige Væsen, og endnu den Dag i Dag finder man endda i adskillige Kirker Billeder af denne Døds-guddom, som Bretonerne kalder Ankou.

↑ Druidestenen ved Carnac

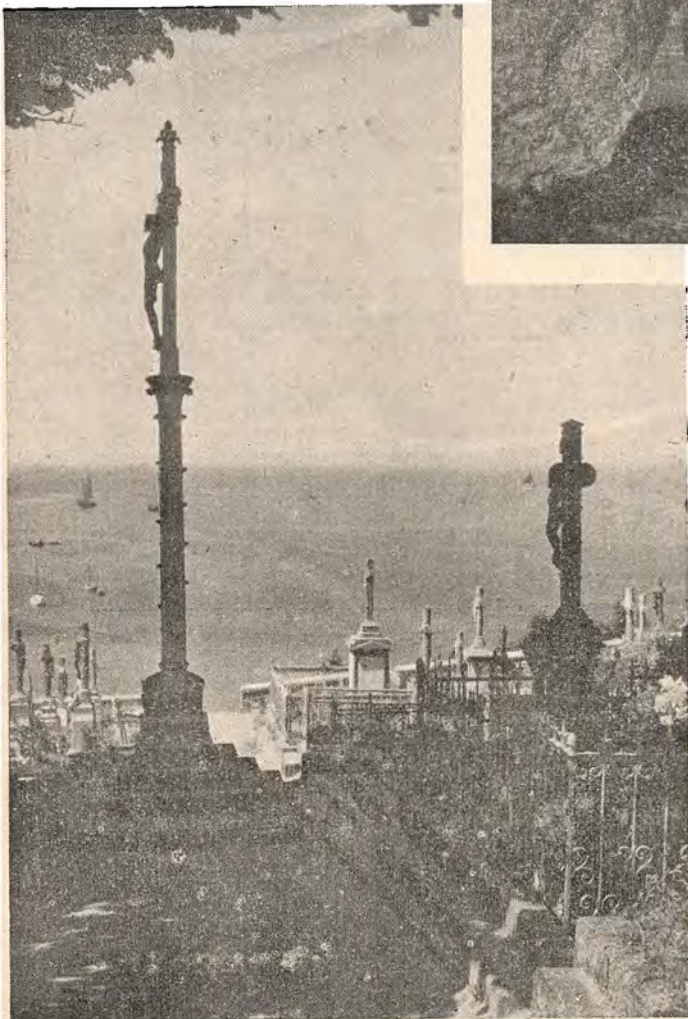
De gamle Bretoner troede paa Livet efter Døden. De tog i Folketroen Ophold ved Kysten, og de levende sørgede for deres afdøde Slægtninges Aander, stillede Føde frem til dem og lod om Natten Døren staa paa Klem for at de kunne komme ind og varme sig ved Ovnene.

Vidner fra den graa Fortid

↗ Calvaire i Guimiliau (1581) — et typisk Udtryk for bretonisk Folkekunst. Foruden selve Korsfæstelsesgruppen omfatter den her afbildede Calvaire 24 Scener fra Kristi Liv

Bretagne er egentlig slet ikke nogen typisk fransk Provins. Her i den mest afsides Egn af det europæiske Kontinent har Stenalderbefolkningen holdt længst Stand, og endnu den Dag idag minder de kæmpemæssige Bautastene, Menhir'erne og de mægtige Dolmer — en Slags Dækstene over de mindre Stenblokke — om disse Bretagnes Urbeboere. Imellem Gyvel og Krat støder man stadig paa tusindvis af disse Vidner om den graa Fortid: I Carnac, i Kermario, i Kerlescan, i Erdeven, i Locmariaquer rager de op som Vartegn om en længst for-gangen Verden. Gennem lange Tider ansaa man disse Stenkolosser for at være Mindesmærker over de keltiske Druider, men disse benyttede dem blot og fejrede deres religiøse Ceremonier ved disse Stenstøtter.

← Kirkegaard ved Bretagnes Kyst.

tilsyneladende troet paa Udødeligheden — de mente, at der hinsides Havet begyndte et nyt Liv. Derfor jordede de deres afdøde ved det brusende Havs kløftede Kyster, ved hvis Afgrund man forestillede sig, at det hemmelighedsfulde Thule laa. Men saa kom Romerne. Paa deres Sejrstog gennem Gallien brød de ogsaa Bretonernes sejge Modstand, og med det romerske Styre holdt ogsaa de romerske Guder deres Indtog i Bretagne. Man ødelagde klogeligt ikke de ældgamle Menhirer og Dolmer, men mejslede de romerske Guddommes Billeder ind i deres forvitrede Flader.

Den ny Sandheds Forkyndere

Og fra det hemmelighedsfulde Land hinsides Havet, hvor de døde begav sig hen, kom saa den ny Sandheds Budbringere, de kristne Missionærer. De første Vidnesbyrd om Kristendommen skriver sig fra Aar 228, hvor de to Brødre Donatianus og Rogatianus fra Nantes led Martyr døden. Det var ingenlunde nogen let Opgave at bibringe disse Folk, der hængte saa stærkt ved det overleverede, den kristne Lære, og derfor benyttede ogsaa Kristendommens Forkyndere de gamle Symboler: de gamle Bautastene prydedes med den ny Læres Tegn, f. Eks. Kristi Lidelsessymboler, den grædende Jomfru Maria og Solen og Maanen paa Menhirerne ved Saint-Duzec.

Da Kristendommen havde vundet Indpas blandt Bretonerne og gennemtrængt deres hedenske Sind, skabte de selv ny Udtryksformer udfra deres egen rige Forestillingsverden. De mest kendte af disse er de middelalderlige »Calvaires« — Kalvarierne. Disse »Kalvariebjerge« er en Slags Træer i Granit, med symetriske Grene, hvorpaa man har anbragt Helgenerne un-

der Kristi Kors. Paa Foden af disse Korsfæstelsesgrupper findes Kristi Lidelseshistorie gengivet i Relieffer. De første »Calvaires« skabtes i Troncon, de største og mest prydede i Guimiliau, og indtil Udgangen af 17. Aarhundrede bibeholdt disse deres oprindelige middelalderlige Tiltsnit.

Spøgeriets Hjemstavn

Næppe noget andet Sted i Europa har den kristne Tro indgaaet en saa nær Forbindelse med den hedenske Overtro som her i Bretagne. Bretonerne er af Naturen religiøst indstillet — men i deres Fantasi lever den gamle Aandeverden videre med uformindsket Styrke. I Dolmerne holder sorte Dværge og Trolde til, og disse danser vi Maanclyset med Hekse og andre onde Aander. Selve Stenen tillægger Folketroen overnaturlige Kræfter: de baade græder og fremkalder Lyn og Torden.

Det er især de klipperige Kystegne — Finistere, fines terrae, Verdens Ende — som Bretonernes Fantasi har befolket med alle mulige Aander. Ved Pont du Ratz styrter Klipperne stejlt ud i Atlanterhavet, velsagtens de mest storslaaede Steder i Bretagne, og i Baie des Trepases — de hængangenes Bugt — lurer Rev og underjord-

(fortsættes Side 544)

Medens man gisner i Rom —

Gisningerne om et nært forestaaende Konsistorium med Kreering af ny Kardinaler florerer stadig i det evige Rom. Ganske vist forekommer den Hellige Fader alle Romafarere at befinde sig i bedste Velgaaende, saa det er ikke det, der foranlediger Spørgsmaalet om ny Kardinaler. Det er simpelthen den Omstændighed, at mange af det Hellige Kollegiums Medlemmer er højt op i Aarene — af de 21 italienske Kardinaler er en allerede over de halvfems, nemlig Kardinal Verde, en anden er 89 Aar, fire over 80, 11 over 70. Blandt de ikke-italienske Kardinaler er 5 over 80, 14 over 70. Pius XII har indtil Dato kreeret 56 Kardinaler. Pius XI udnævnte under sit 17-aarige Pontifikat 76. Blandt de højtbedagede Kardinaler er der flere — f. Eks. Kardinal Mercati og Kardinal Fumasoni-Biondi — der stadig varetager meget vigtige Poster eller staar i Spidsen for Kongregationer o. lign. Før i Tiden var det ogsaa Skik og Brug at forskellige Prælater indenfor Kurien med Tiden fik tildelt den røde Hat, hvilket lettede deres Tilbagetræden fra ledende Poster. Det er man kommet helt af Vane med. Der er endvidere Spørgsmaalet om Rotaens Dekan, Mgr. Juliens Tilbagetræden af Aldersaarsager. Men det er som sagt alt sammen de Gisninger, som man fremsætter i klerikale og klerikalt interesserede Kredse i den evige Stad. Det eneste man ved med Sikkerhed er, at det sker — før eller senere.

P.

I korte Træk -

Den Hellige Fader har i Anledning af 500-Aarsdagen for Europas Apostel i 15. Aarhundrede, den hellige Johannes af Capestranos Død, tilstillet Franciskanerordenens Generalat en Haandskrivelse, hvori han fremhæver Helgenens store Skikkelse og Værk (KNA).

Det amerikanske Episkopat har vedtaget at iværksætte en ny Hjelpeaktion til Gaver for nødlidende i hele Verden, fremfor alt i Europa samt det mellemste og fjerneste Østen. Aktionen tager som tidligere Sigte paa rent materiel Støtte (KNA).

Erkebiskoppen i München, Kardinal Wendel, har delegeret fem Patres af Jesu Selskab til specielt at varetage Sjælesorgen blandt Arbejdere i Byen München. To af Patrene har allerede i nogen Tid beskæftiget sig med Opgaven, der afvikles i nøje Samarbejde med Sognegeistligheden (KNA).

Hamburg-Afdelingen af de Unges Union (»Junge Union«) har fremsat skærpede Krav om Kontrolforanstaltninger mod de saakaldte »Comics« (»kulørte Serier«). Undersøgelser har haft det Resultat, at netop disse »Comics« er direkte Aarsag til Stigningen i Ungdomsskriminaliteten (KNA).

Córdoba — der var Centrum for Revolutionen i Argentina — fejrede Krist Konges Fest som Bededag om Fred, Velstand og Frihed i Argentina. Byens Skytshelgen »Vor Frue af den undergørende Rosenkrans«, blev båret i Procession gennem Byen (KNA).

Den katolske Bispekonference i Indien udtaler i sin sidste Aarsberetning, at Indiens Katolikker — med Undtagelse af Medlemmerne af »Maria-Legionen«, Mariakongregationerne samt Dele af den katolske Aktion — »i Almindelighed ikke tager tilstrækkelig aktivt Del i Arbejdet for Troens Udbredelse«. Indiens 4,5 Millioner Katolikker ledes af 5501 Præster, hvoraf 3746 er Indere (KNA).

Ikke mindre end 613 unge Japanere har i Aar søgt om Optagelse paa Jesuiternes Gymnasium i Taura (Japan). Kun 180 kunde imidlertid optages (KNA).

Jesuiterne i USA leder for Øjeblikket fem medicinske Fakulteter (og 19 dertil knyttede Kliniker). Godt og vel syv Procent af samtlige amerikanske Læger har frekventeret disse Fakulteter (KIPA).

Postvæsenet i Berlin udsender i Anledning af 25-Aaret for Oprettelsen af Bispedømmet Berlin tre Jubilæumsfrimærker med Billeder af henholdsvis Pommerns Apostel den hellige Otto af Bamberg, Berliner Bispekatedralens Skytshelgen, den hellige Hedvig, samt den hellige Petrus, der er Bispedømmet Berlins Værnehelgen (KNA).

(Spalten fortsættes Side 546)

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Meddelelser om møder og referater fra diverse foretagender bedes sendt til landsformanden, der vil lade dem gå videre til Stafetten.

Horsens: KUF's generalforsamling 12. oktober valgte følgende bestyrelse: Formand: Finn Dalhoff Knudsen,

Strandgade 1 B, Horsens. Kasserer: Hans Wolff. Sekretær: Poul Christoffersen. Møder afholdes hver onsdag kl. 20.15.

Lyngby: KUK's generalforsamling i september valgte følgende bestyrelse: Formand: Kåre Osorio, Vadbro 78, Søborg. SØ 110. Næstformand og sekretær: Jørgen Nybo Rasmussen. Kasserer: Knud Wolffbrandt. Praktisk og kvindelig leder: Bertha Dresel. — 6. november: Reciteret messe for de unge kl. 9.00. — 12. november: Dr. Meldahl om forsvaret og de nye krigsmidler. — 20. november i Nordsjælland. — 26. november: Anker Tiedemann: Lysbilledforedrag om Rom. Aftenmøderne begynder kl. 19.30 med andagt i kapellet.

Nørrebro: Møde hver anden og hver fjerde onsdag i måneden Nørrebrogade 27, opg. B, 3. sal. Alle henvendelser til pastor Benzon.

Roskilde: Bestyrelsen: Formand: Poul Jensen, næstformand: Geert Frederiksen, kasserer: Aksel Hutter, sekretær: Gerda Sørensen.

Vesterbro: Studiekreds den 12. november over de store religioner uden for kristendommen. Iøvrigt hver anden lørdag.

Vinterskolen: Søndag den 13. og den 27. november på den franske skole på Østerbro.

Bretagne

(fortsat fra Side 543)

ske Skær, her kaster Strømmen de hjælpeløse Baade ind paa den farlige Kyst — og her holder ifølge Folkeovertroen Aanderne til, her flakker de ulykkelige Sjæle, der blev Ofre for Naturmagterne, rundt i deres Søgen efter en kristen Grav.

Artur af „det runde Bord“s Land

Bretagne er de ældgamle Sagn og den tidlige episke Digtningens Hjemsted. Et gammelt Sagn ved at berette om Kongen af Ys, hvis rige Stad laa i en beskyttet Bugt og var adskilt fra Havet ved et stærkt Dige. Nøglen til dette Dige skjulte Kongen selv, men hans skønne og letsindige Datter Da-

hut frarøvede ham den, aabnede Diget ved Ebbetid og glemte at lukke igen. Byen sank i Havet, men endnu kredser to Krager — Kongen og hans Datter — hvileløse over Bølgerne. Havets dumpe Brusen er Klokkerne fra Ys, der lader deres Toner lyde som Dødsklodder over de druknede Søfolk.

*

Bretagne er Modsætningernes Land. I Bugten ved Douarnenez føler man sig hensat til et Middelhavslandskab med Klitter og mildt Klima. Her har det ældgamle Sagn om Ridderen Tristan og den blonde Isolde hjemme. Længere nordpaa i Bugten ved Brest, ligger Landerneau. I Skovene stod Slottet La Joyeuse Garde, hvor Kong Arturs »runde Bord« stod, og hvor han tog Plads sammen med sine Riddere. I Dinan boede Hertuginde Anne af Bretagne, som den Dag idag lever videre i hele Frankrig i Folkevisen om »C'etait Anne de Bretagne«.

Ethvert Land har sin egen Sjæl — og Bretagnes Sjæl er religiøs. Det bretoniske Kulturbillede frembyder baade Druidestenene og Calvarierne — begge skabt af Bretonerne, en af de dybest religiøse Menneskesjæle, formet, hærdet og forædlet af Naturen gennem Aartusinderne.

Fra Quimper i Syd til den gamle Fæstning Vannes, hvor Cæsars erobringsslystne Legioner i sin Tid laa, til Nantes ved Loires Munding, mod Øst, hvor kæmpemæssige Borge beskytter Landet som tavse Vægttere, mod Nord, hvor St. Malo troner paa en høj Granitklippe som en uindtagelig Fæstning — det er Bretagne.

HVAD SAGDE UDLANDET

om

Oldenbourg: Hjørnestenen, hft. kr. 29,50

En roman, som uundgæeligt vil blive sammenlignet med *Borte med Blæsten*. Den har det hele: farve, liden-skab, tempo. *Le Journal du Soir*.

Roman, der tryller med vore sanser. Alt er virkelig, intet litteratur. *Mercure de France*.

En roman, der sikrer Zoe Oldenbourg en plads blandt eliten af forfattere, som skriver historiske romaner. *Times*.

Rystende god. En bedrift af de store. En gobelin virket af guld og silke. *Observer*.

»En månedens bog«, en årtiers bog, måske en bog for generationer. *Chicago Tribune*.

Rig og farveprægtig. En mere fascinerende beretning har De aldrig læst. *San Francisco Chronicle*.

Hvert Aar, naar Bretagnes Fiskere lægger ud paa deres Togter til Nova Scotia, afholdes der den traditionelle »Pardon«, en Slags religiøs Procession, som efterfølges af Velsignelsen af Fiskerflåden. Vort Billede viser unge Fiskere i Fecamp i Procession gennem Byens Gader i Retning af Dokkerne; de bærer Gudsmoders Billede fra Katedralen samt enkelte af de gamle Skibsmodeller, der til daglig pryder Katedralens Skibe

Er Paven ufejlbar?

Hvad vil det sige, at paven er ufejlbar? Hæmmer pavens ufejlbarhed katolikernes personlige tænkning eller fremskriddet i den teologiske videnskab? Kan umoralske og herskesyge paver også være ufejlbare?

Paven er kun ufejlbar, når han taler »ex cathedra« (fra sin lærestol), d.v.s. når han i egenskab af kirkens øverste hyrde og lærer træffer en sådan endelig og uigenkaldelig afgørelse i tros- eller sædelæren, at denne afgørelse gælder for hele kirken. Denne lære om ufejlbarheden blev fastslået som åbenbaret sandhed på kirke-mødet 1870 i Vatikanet, men går helt tilbage til aposteltiden.

Den fremgår af den hellige skrift, navnlig i Lukas 22,31, hvor Herren siger til Peter: »Jeg har bedt for dig, at din tro ikke må svigte«.

Også overleveringen fremhæver gang på gang den romerske biskops myndigheds- og læreprimat over hele kirken. St. Augustin siger således, efter at der fra Rom var kommet svar på to afrikanske kirke-møders beslutninger: Dermed er sagen afgjort.

Pavens ufejlbarhed har intet at gøre med hans personlige moralske liv, men gælder blot den lære han forkynder. Paverne er ikke syndefri, og vi behøver heller ikke at godkende alle de midler, som de anvendte for at beskytte den rene lære f. eks. mod vranglærerne. Paven er heller ikke ufejlbar, når han udtaler sig om rent naturvidenskabelige spørgsmål, eller når han som privatmand udtaler sig om religiøse spørgsmål.

Pavens ufejlbarhed dræber ikke den personlige tænkning, lige så lidt som apostlenes autoritetstro gjorde det. Paulus skriver til Romerne: I har af hjertet underkastet jer den vejledende lære, som I er blevet undervist i.

En sådan underkastelse under et guddommeligt læreembede er ikke fornødende og ingen hindring for vor åndsfrighed. Religiøs tvivl er det sam-

me som det religiøse livs død. En interessant kendsgerning er det, at den teologiske videnskab inden for den katolske kirke siden vatikankirkemødet 1870 har oplevet en rig blomstringstid.

Lige fra det 4. århundrede har vranglærere påstået, at Guds nådegaver kun kan forvaltes gyldigt af hellige mennesker. Således skulle pavens ufejlbarhed være en belønning for hans personlige fromhed, men ufejlbarheden såvel som enhver præstelig fuldmagt er en gave, som Gud giver for kirkens skyld. Desuden kan intet menneske med bestemt siges at være syndefri, da de største synder kan begås i hemmelighed. Peters værdighed går ikke tabt i en uværdig arvtager, skrev pave Leo den store (440—461). Det ville være et stort mirakel, om alle paver havde været hellige i kirkens 2000 årige historie. Af den lange række af paver har 76 været hellige mænd og få dårlige, og selv de sidste har aldrig forkyndt nogen vranglære. Derfor vil det ufejlbare pavedømme altid forblive den kristne tros støtte og grundvold.

<p>Horsens</p>	<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen aut. Installatør »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Leverandør til Sct Maria Hospital Poul HENRIKSEN Raadhustorvet</p>
<p>Vejle Optik v/ Anker Kastrup Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til de katolske Hospitaler</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24 . Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>A-S P. C. NIELSEN Vejle Mineralvandsfabrik Telefon 121, 205 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Møllensalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Kai Jensen & Poul C. Thim Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15 . Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glamester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22-Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

November.

6. S. 23. Søndag e. Pinse (751—(grøn) 75); 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135); Præf. (521).
7. M. † 7. Dag i Alle Helgens Oktav (1135—122); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
8. Ti. Oktav af Alle Helgen (1135—(hvid) —122); 2. Bøn: Fire kronede Martyrer (1152); alm. Præf. (525).
9. O. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153); Søndagsmessebog Si-570; i Stillebønnen udelades, hvad der staar i Parentes; 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Theodor (1153); alm. Præf. (525). — Hs. Exc. Biskoppens Navnedag.
10. T. St. Andreas Avellinus (1153); (hvid) 2. Bøn: St. Tryfon, St. Respi- cius og St. Nymfa (1154); alm. Præf. (525).
11. F. St. Martin af Tours (1154); (hvid) 2. Bøn: St. Mennas ([12]); alm. Præf. (525).
12. L. † St. Martin I (1156); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præf. (524).
13. S. 24. Søndag e. Pinse (6. e. H. (grøn) 3 Konger).

Fællesandagterne i Jesu Hjertes Kirke

Søndag 6. november kl. 17: Bibelen som Guds ord af menneskers vidnesbyrd.

Academicum Catholicum

Søndag den 6. november kl. 9.00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen fælles morgenbord.

Lørdag den 19. november kl. 19.30: *Abent hus* hos fru Ebba Friis Hansen, Emiliekildevej 52, Klampenborg.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved
Sct. Joseph Sastrenes Rekreationshjem

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Jul —

Julegaver —

Julemarked —

Ja, vi ved godt, at der endnu er et par måneder til jul, men der er kun 4 uger til Katolske Menighedsplejers julemarked, som afholdes søndag den 4. december i Stenosgade.

Derfor er det ikke for tidligt at minde ugebladet læsere om to ting.

For det første at gaver til salg på julemarkedet og til tombolaen er meget velkomne og vil blive modtaget med taknemmelighed (eller afhentet) ved henvendelse til Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, K., telefon BY 9133.

Der er allerede forskellige kredse af damer i gang med at sy og tilvirke forskellige ting til markedet, og vi kalder nu ved disse linjer ikke mindst på provinsens damer.

Vi vil gerne bede damerne i provinsen om at slutte op om julemarkedet ved rundt i byerne at danne kredse, som vil påtage sig at sy eller fremstille ting dertil, og vi beder sådanne kredse om venligst at træffe aftale med Menighedsplejernes kontor. Den anden ting vi vil nævne allerede nu er, at man har julemarkedet i tankerne ved planlægningen af sine julegaveindkøb. Der vil kunne købes mange dejlige julegaver både for voksne og børn på julemarkedet, bl. a. fine dukker, men også de varer, som skal bruges til julen, julekort og lys, for blot at nævne nogle.

Op når man kan støtte Menighedsplejernes arbejde ved at bruge vort eget julemarked til sådanne indkøb, så er der jo al mulig grund til at gøre det.

Radioudsendelser paa Baand.

»Danmarks katolske Radioklubber« har, med det Formaal ved nærmere Studium af vore katolske Radioudsendelser at muliggøre en yderligere musikalsk og sanglig Højnelse af disse, anskaffet en Baandoptager. Efterhaanden vil man i Klubberne kunne faa Lejlighed til at høre Baand optagne ved diverse større Lejligheder. Apparatet er anskaffet i Fællesskab med Katolsk Centralskole.

Ex Oriente Lux.

Onsdag den 9. november Kl. 20. St. Josefs Hospital, Dagligstuen. Emner: Fasten i Oldkirken, byzantinsk ritus.

Elisabethforeningen.

Onsdag den 16. November Kl. 7.30 læses i Sakramentskirken en Messe for Elisabethforeningens afdøde Medlemmer.

70 Aar

Fredag den 4. November fylder et af Ordrup Menigheds trofaste Medlemmer, Fru Marie Hutter, f. Siegler, 70 Aar. Fru Hutter, der er udgaact af en af Landets ældste katolske Slægter, har igennem mange Aar været en af Menighedens faste Støtter, vil paa Fødselsdagen sikkert modtage mange Vidnesbyrd om Taknemlighed. Ugebladet følger sin Lykønskning til.

J korte Træk

Den ny Minister for Sundhedsvæsen i Argentina, Dr. Rottjer, har forordnet *samlige de i Maj bortviste Ordenssøstres omgaaende Genindsættelse* i de offentlige Sygehuse og Børnehjem (KNA).

Der er taget Skridt til Aabning af *Helgenkaaringsprocessen for den hollandske Pater Titus Brandsma*, der var Professor ved det katolske Universitet i Nijmegen og som døde i Koncentrationslejren Dachau (KNA).

Den 41-aarige amerikanske Kaptajn Leonard La Rue, der i sin Tid bragte den sidste Flygtingetransport fra den nordkoreanske Havn Hungnam til Pusan, er indtraadt som *Lægbroder i et Benediktinerkloster*. — Det lykkedes ham med sit kun 1637 Tons store Skib at bringe 14.000 koreanske Flygtninge i Sikkerhed, endskønt Kommunerne allerede var trængt ind i Byen inden Skibet forlod Havnen (KNA).

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Har De nogensinde tænkt paa, om De ikke kunde være med til at realisere hosslaende Slogan — ved f. Eks. at lade et venligt Ord om Ugebladet

falde til en Trosfælde, der ikke holder Bladet, men som maaske blot skal have netop Deres lille Puf for at blive Abonnent?

Aarhus

I. P. Sørensen

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER
Telefon 20 85
HANS BROGESGADE 15
Lev. til Sct. Joseps Hospital

STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke
vi fører kun det bedste

TELEFON 24387

Leverandør til de katolske institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

**AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG
HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS**

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

 MEJERIET Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Bülowsgade 60

Leverandør til Sct Joseps Hospital

V. Svenstrup . Telefon 21557

Aut. Elektro-Installatør . Ladesation

Hans Brogesg. 4 . Tletgenapl.
Lev. til Sct. Josepha Hospital

Katolske Begravelser - Ring til 22866

H. J. Madsens Begravelsesforretning

Jærgaardsgade 17-19 - Aarhus

JUHLS Farvehandel
KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Malervarer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Fajance-Varehuset A/S

Ryegade 23 . Telefon 21924

Leverandør til de katolske institutioner

Linoleum, Bonevoks,
Gummibædehætter, Gummibukser, Gummunderlag,
Gummiforklæder

HØ ILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Tlf. 21577

Næstved

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Flæsk -
Paalæg - Smørrebrød
Torvestræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Wilh. Krüger

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 . Telefon 2117

Lys - Kræft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik

Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525

(2 Ledninger)

BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE

R. SØRENSEN Østergade 7

Telf. 130

Leveres over hele landet

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømrermester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818
Leverandør t. de kat. Institutioner

N. Juel Pedersen Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ny Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Ll. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Murermester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør
Riddergade, Telf. 663

Foster Dulles hos Paven

Pave Pius XII modtog sidste Søndag i Castel Gandolfo den amerikanske Statssekretær, John Foster Dulles, i et Høflighedsbesøg. — Under den tyve Minutter lange Audiens — det var det første Møde mellem Pave Pius XII og Foster Dulles — forhørte den Hellige Fader sig bl. a. om den amerikanske Præsidents Befindende og gav Udtryk for Ønsket om dennes snarlige og fuldstændige Helbredelse (KNA).

Moralsk Modstand imod Kommunismen det vigtigste

»Osservatore Romano«
om kommunistisk Taktik

I en sidste Søndag offentliggjort Kommentar til den kommunistiske Taktik paa det internationale, nationale og religiøse Omraade, erklærer Vatikanets officielle Organ, »Osservatore Romano«, at man maa se Kommunismens Realitet og Uforsonlighed lige i Øjnene. Efter en indgaende Analyse af Kommunismens øjeblikkelige Ståde, erklærer Bladet, at det vigtigste i Øjeblikket er den moralske Modstand imod Kommunismen, det vil sige en Modstand ud fra en bevidst og ægte kristelig Indstilling.

Paa det internationale Omraade er alle virkelige og velvillige Afspændingsforsøg saa afgjort ønskelige, erklærer Bladet. Men den mere eller mindre svingende Ligevægt mellem to hinanden modstridende Verdener er illusorisk, dersom den ikke er ledsaget af en bevidst Fredspolitik, der fremfor alt støtter sig paa Ansvarsfølelse hos alle.

Paa det indrepolitiske Omraade er Endrægtighed og Ansvarsfølelse fra Katolikernes Side ligeledes uundværlig, fortsætter »Osservatore Romano«. Paa det religiøse Omraade er den ubetinget Tro en uomgængelig Forudsætning og Nødvendighed, en bevidst og ansvarsbevidst Tro i gensidig kristen Kærlighed og dyb Forstaaelse.

Kommunismen praktiserer i Virkeligheden systematisk alt det, der til alle Tider har været alle andre Tyranners stiltiende Mål: del og hersk, erklærer »Osservatore«. Enighed indenfor alle Samfundslag og i alle Forhold, en Enighed, der beror paa Visheden om at vi — eftersom vi er Børn af samme Fader — alle er Brødre og Søstre, Enhed i Troen, det er de Kræfter, der ene kan redde Samfundet (KNA).

Den tidligere *Koncentrationslejr Mauthausen* skal efter Forslag fra katolske Kredse i Østrik omdannes til en Slags Eksercitiøus for Mænd.

(KNA).

URBI ET ORBI

Udviste Prælater tilbage i Argentina

De to høje Prælater, *Biskop Emanuele Tato* samt *Mgr. Ramon Novao*, der var blevet udvist af Peron, er vendt tilbage til Argentina. — Ærkebiskoppen af Asuncion, *Mgr. Annibal Mena Porta*, har iøvrigt meget skarpt vendt sig mod de Udtalelser, som Peron under sit Exil har fremsat om Kirken i Argentina. Perons Paastande om, at Gejstligheden var impliceret i Revolutionen i Argentina, stemmer ikke overens med Virkeligheden (KNA).

Tro og »Jugendweihe« uforenelig

De katolske Biskopper i Sovjetzonen fastslog i sidste Uge højtideligt i en fælles Erklæring at de saakaldte »Ungdomsindvielser« i den sovjetrussiske Zone er uforenelig med katolsk Trosbekendelse. I Erklæringer, der er blevet publiceret ved alle Gudstjenester i Søndags, hedder det, at enhver der frivilligt deltager i disse Ungdomsindvielser eller i Forberedelsen af saadanne eller som sender sine Børn til disse, synder mod Troen og bringer denne i Fare. Biskopperne slutter med at opfordre de troende til at benytte sig af den i Sovjetzonen Forfatning herskende Ret til Tros- og Samvittighedsfrihed. »Lad jer ikke føre vild,« slutter Biskopperne, »og lad jer ikke forblinde af Ateismen. De er ivrige Propagandister« (KNA).

Aldrig saa galt —

Restaurering af Gravkirken i Jerusalem

Den Omstændighed, at det har trukket i Langdrag med Enigheden om Restaureringen af den hellige *Grav Kirke i Jerusalem*, har — ejendommelig nok — været til Gavn for Sagen, skriver »Times«. Nedbrydning og Genopbygning, der blot for et Aar siden blev anset for uundgaaelig, er nu, takket være de nyopfundne Metoder til Bevarelse af Bygningsværker, ikke mere paakrævet. Der har — skriver Bladet — iøvrigt aldrig nogensinde hersket en saa gunstig Atmosfære mellem de direkte implicerede Parter i Restaureringsarbejdet, som netop nu (KNA).

I sidste Semester var der immatrikuleret 2567 studerende fra 59 forskellige Nationer ved det pavelige *Gregorianske Universitet i Rom* (KNA).

Evangelisk Bibeloversættelse faar kirkelig Imprimatur

For første Gang har en evangelisk Bibeloversættelse opnaaet »Nihil obstat« og kirkelig Tryktilladelse. Det er den apostoliske Administrator, Ærkebiskop Dr. B. J. Alfrink i Utrecht, der har givet fri Bane for en frisisk Bibelhistorie, indeholdende baade Gamle og Nye Testamente, i Oversættelse af den frisiske evangeliske Teolog Dr. Ulbe van Houten. Ærkebiskoppen har samtidig anbefalet Værket og optaget det paa Listen over de Lærebøger, der er godkendt til Undervisningen i de katolske Skoler i hans Diocese.

Samtidig er den frisiske Oversættelse af Salmerne »Dies Irae«, »Adoro Te« samt flere andre katolske Hymner, foretaget af den protestantiske Digter Fedde Schurer, ligeledes blevet forsynet med »Imprimatur«.

Ifølge den kirkelige Lovbog eksisterer der ganske vist et Forbud imod Læsning af Bøger med religiøst Indhold, oversat eller forfattet af evangeliske Forfattere. De respektive Biskopper kan imidlertid give Dispens for de Katolikker, der staar under deres Varetægt, og Ærkebiskop Alfrink har altsaa gjort Brug af denne Mulighed (KNA).

Sovjetrussisk Sameksistens kun taktisk Manøvre

»Sameksistens i sovjetrussisk Forstand« er intet andet end slet og ræt et taktisk Middel til Opnaaelse af de strategiske Maal, som Kreml hidindtil haardt og brutalt men forgæves har styret henimod, erklærer Professor Federico Alessandrini i en Artikel under Overskriften »Hvad er Sameksistens?« i Ugebladet »Osservatore Romano della Domenica«, som udkommer i Vatikanstaten. Den internationale Afspænding maa efterfølges af en indrepolitisk Afspænding, har den italienske Kommunistfører Togliatti ladet sig forlyde med. Det yderste Venstre haaber stadig paa en Indbydelse til at deltage i Regeringen, men fra Deltagelse i Regeringen til kommunistisk Tyranni er der nemlig ikke langt; trods alle Kommunismens Rævestreger er deres egentlige Maal nemlig stadig de samme.

Paa Baggrund heraf maa man ogsaa betragte den sovjetrussiske Udenrigsministers Selvkritik, fortsætter Professor Alessandrini. Molotov synes at være grebet af en poetisk Aare, naar han siger Ting, der er i direkte Modstrid med den officielle Partidoktrin. Sameksistens i sovjetrussisk Forstand er og bliver ensbetydende med betingelsesløs Nederlag for Kultur og Civilisation (KNA).

Søren Kierkegaard

Notre Dame du Haut —
»Atomtidens Kirkerum«

Pater Roos' Nej til Norge

Pavetale om Filmen

Lad mig spørge mit Hjerte, hvad det mener om Gud.

Er Gud min *Gud*? Eller er *han* kun en enkelt blandt mange andre, ligegyldige eller syndige Guder, som jeg stræber at tjene?

Er Gud mine Tankers Herre? Er Tanken paa Gud min ledende Tanke?

Tror jeg fastere paa Guds Ord end paa noget andet Ord — fastere end paa min Vens dyrebare Ord, mit Fædrelands bydende Ord, Kunstens og Videnskabens overtalende Ord?

Tilbeder jeg Gud med mit Legem og min Aand, Morgen og Aften, ved at knæle ned for at bede?

Beder jeg? Eller siger jeg kun mine

Samvittighedsransagelse

Bønner, naar jeg dog med ringe Anstrengelse af Tanke og Vilje kunde virkeligt bede?

Er det kun mine Læber eller er det ogsaa mit Hjerte, som siger: *Helliget vorde dit Navn*? Fatter jeg denne mystiske Bøn, naar jeg fremsiger den — eller er jeg glad for ikke at forstaa?

Dvæler jeg med Lethed — maaske endog med Glæde — ved Ordene *Din Vilje ske*? Skynder jeg mig maaske med disse Ord, for at Gud ikke skal høre dem og tage mig paa mit Ord?

Har jeg Tillid til Gud? Frygter jeg,

at han uforvarende skal gøre mig Fortræd, hvis jeg betror mig helt til hans Omsorg?

Har jeg den urette Tillid til ham? Beder jeg ham om at gøre det for mig, som han allerede har givet mig Evne til at gøre selv? Beder jeg saaledes Gud om at tjene mig, om end ikke i mine Synder, saa dog i mit Liv?

Elsker jeg Gud? Elsker jeg hans Veje mere end mine egne?

Er Gud hjemme i mit Hjerte? Er jeg hjemme sammen med Gud — altid hjemme for Gud?

Bor Gud i mit Hjerte som i sit eget Hus, hvor han kan gaa og komme, som han vil? Eller er Gud kun Lejer i mit Hjerte — indtil jeg siger ham op?

Har jeg stødt ham fra min Sjæl ved nogen Synd?

Er Bodens og Alterens Sakramenter virkelig for mit Hjerte Udøsninger af Jesu Christi dyrebare Blod til min Sjæls Renselse og Næring?

Takker jeg ofte Gud ved Jesus Kristus for disse og talløse andre Gaver, som har gjort Kirken til Kongens Bryllupsfest for mig?

Hænger jeg stadig ved denne Jord med dens skønne Billeder og Klange, eller er mine Øjne bortvendt for at fange Synet af Guds Stad?

Hvis Døden i dette Øjeblik skulde banke paa min Sjæls Dør, vilde jeg da betragte dens Kalden som en Afbrydelse, maaske som en Grusomhed — eller vilde jeg hyde dem velkommen som en Indbydelse til Guds Nadver? Tu solus Deus, Tu solus Dominus.

Vincent Mc Nabb O. P.

Efteraarsstemning ved Lago di Garda

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grenby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Frederiksborggade 22

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen

Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's

maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERNE

DE HELLIGES SAMFUND

paa Bibelens Grund

mærke. Klippemanden Petrus blev sat til at vogte Troens Renhed, og de Troende skylder Apostlene Lydighed som Herrens Repræsentanter.

Langt flere Enkeltheder om de Tro-

November Maaned, der indvarsles med Allehelgensfest og Alle Sjæles Dag, staar helt i de hellige Samfunds Tegn. De hellige Samfund danner et Led i den kristelige Trosbekendelse. Det er en Trossætning, og som saadan garanteres dens Sandhed af den ufejlbare Kirkes Vidnesbyrd. For saa vidt kunde den godt undvære ethvert Holdepunkt i Bibelen. Ethvert katolsk Barn er nemlig paa det rene med, at Kirken foruden Bibelens skrevne Ord har Overleveringens uskrevne at støt-
te sig til.

Overleveringen kan være ene Vidne; den kan sommetider byde et Plus ud over Bibelen: den vil tit og ofte belyse Bibelens Indhold. Derimod kan det for den troende have sin Interesse paa et bestemt Omraade at fordybe sig i de skrevne Tekster, ikke fordi han drager Troslæren i Tvivl eller agter at sætte den under Debat, men for at gaa den aabenbarede Sandhed efter op til Kilden og følge dens eventuelle progressive Udfoldelse. Saaledes kan Bibelen komme til at kaste mere Lys over den overleverede Trossætning.

At alle Mennesker omslynges af Enighedsbaand, det havde den ærværdige Skabelsesberetning slaet fast i de gamle Israeliters Bevidsthed. Ifølge den Beretning skylder alle Folkelag den ene sande Gud deres Tilværelse, og ovenikøbet nedstammer de fra et og samme Menneskepar. Til Trods for alle Trængsler fra de omkringboende hedenske Nationers Side har den Bevidsthed i Israel aldrig helt tabt sig. Profeterne har genopfrisket denne Overbevisning. I Isaias Fremtidssyner kommer Folk fra Øst og Vest hen til Jerusalem for at give den fremtidige Fredens Fyrste deres Opvartning, men samtidig ogsaa for at hygge sig i Lyset, der i disse messianske Tider vil udgaa fra Jerusalem. Det var et Syn om et fremtidigt Folkeforbund. Jesu Samtidige var derimod i høj Grad snæversynede og tranghjertede. For dem var det kun Jøderne, der talte — Hedninger og Samaritaner var det en hellig Pligt at undgaa.

Jesus flyttede nu Religionens Tyngdepunkt bort fra Omskærelsen og Iagttagelsen af al Slags nedarvede nationale Skikke for hovedsagelig at lægge Vægt paa Kærligheden. — Hans Evangelium havde Bud om Frøelse for alle dem, der var af god Vilje.

Mellem disse sande Tilbedere og Jesus vilde der være et Baand. Han havde lovet at være med sine Apostle indtil Verdens Ende. Han vilde, at de Troende skulde spise hans Legeme og drikke hans Blod. Baade Han og Faderen og Helligaanden vilde komme og bo i Sjælen hos de Troende. Fra deres Side maatte de holde sig til Ham, ligesom Grenene paa Vintræet skal holde sig til Stammen.

Og indbyrdes skulde de danne ligesom et Samfund, idet Kærlighed til hverandre burde være deres Kende-

24. Søndag efter Pinse

13. November 1955

TANDEM FELIX

Den kære Gud har givet os mennesker en kostbar sten: en dyb, umættelig trang efter lykke. Den inspirerer alle vore handlinger og driver dem frem. Desværre er der mange mennesker, der ikke gaar efter den sande lykke. »De som endnu ikke er i besiddelse af det, der er evigt«, siger den berømte prædikant Lacordaire, »kan endnu blive vildledt af det, som går forbi«.

Se nu for eksempel beduinen Ahmed. »Hvad er det, du gør der«, spurgte en kameldriver, der så ham, mens han var i færd med at grave i ørkenen. »Da de sidste uroligheder brød løs i Marokko, begravede jeg en kostbar diamant på dette sted«, svarede Ahmed. »Ja, men tror du nu også du kan finde dette sted!« »Det må jeg kunne, fordi det var under en sky, der var så stor, at jeg kunne arbejde i skygge af den«, således gør mange mennesker: Den kostbare sten: Længslen efter lykke, som Gud har givet dem, graver de ned i dette liv der er »som en skygge, der går forbi« (Visdom 2.5). Og når så dette livs uroligheder er forbi (»dette liv er en kamp« læser vi allerede hos Job. 7, 1.), vil de ikke kunne finde noget mere, og de vil stå for ham med tomme hænder og ikke kunne komme til den evige lyksalighed!

Denne dybe trang efter lykke har Gud selv lagt i vore hjerter, da han skabte os. Længslen efter lykke kom med selve livet. Den er selve livet. »Lykken«, siger Lacordaire, er den hvile, som kommer i vor sjæl, når alle vore evner frit kan udfolde sig i hele deres fuldkommenhed«. Og den store kirkefader Augustinus bliver ikke træt af at tale om emnet: Lykken i menneskets sjæl. »Alle mennesker, siger han, søger lykken. De søger lykken fremfor alt andet og alt det andet menneskene søger, søger de kun ud fra den trang efter lykke, som er i den«. Denne længsel efter lykke blev endnu mere uddybet i vore sjæle, da Gud ved dåben »gjorde os delagtige i Guds natur« (2 Petr. 1,4). »Vi annammede en sønlig udkårelses ånd, i hvilken vi råber: Abba, Fader« (Rom. 8,15). Denne ånd »sukker i os med udsigelige suk« (Rom. 8,26), sukker efter den evige lyksalighed i Gud. Den lykke mennesket skal stræbe efter består derfor i at »være Guds efterfølgere som elskelige børn« (Eph. 5,1). »Hver den, som er født af Gud, gør ikke synd« (Joh. 3,9). Den sande lykke for os er saa væsensforenet med kristendommen, at Vor Herre, som vi læser i Mathæusevangeliet, indtil ni gange proklamerer det højtideligt i sin bjergprædiken: »Salig«, siger Vor Herre, »de rene af hjertet, de fattige i ånden, de, som længes efter retfærdighed ...«.

Salighed. Det er lykken i sin højeste fuldkommenhed.

Denne længsel efter lyksalighed er den kostbare sten, som vi skal begrave dybt nede i vore sjæle, og aldrig i livets ørken, under livets vekslende skyer, der driver bort og aldrig kommer tilbage.

Længslen efter lykke er dog egentlig meget mere end en kostbar sten.

En sten kan stråle og funkke, men den lever ikke. Trangen efter lykke i vor sjæl, den lever. Den iler frem, drevet af en frygtelig tørst, klagende og råkende, ligesom hjorten, der iler hen mod vandkilden. Den jubler og funkler ikke altid i os. Tværtimod. Den pines, sukker og klager, ligesom det lille sennepsfrø fra dagens evangelium gjorde det, da det lå skjult i den fugtige, snavsede jord. Men sennepsfrøet klagede ikke mere dengang Vor Herre kom forbi og holdt sin prædiken lige netop der, hvor det stod. Nu stod det, fordi nu stod det jublende, fire meter høj, i Palæstinas varme sol. Nu var det bleven til en busk og Palæstinas guldfinker forlystede sig i den, og sang i den og spiste af de millioner nye sennepsfrø, der var vokset af dette ene, der var bleven lagt ned i jorden. Således vil det også gå jer«, siger Vor Herre til os. Denne længsel efter lykke, som jeg har lagt ned i jeres sjæl, klager nu og stønner. Den ligger skjult, upåagtet, hårdt trængt og snavsset i livets grå hverdag, i livets tusinde sorger og skuffelser. Men engang vil også foråret og sommeren komme for dette lykkes sennepsfrø i jeres sjæl. Engang vil Vor Herre også sige til dette lykkes sennepsfrø i vore hjerter: »Velan, du gode og tro tjener, gå ind til den evige glæde« (Math. 25,21), til den evige lyksalighed.

I dette øjeblik Gud siger det, vil sennepsfrøet, lykken i vor sjæl, vokse til et stort træ, og millioner af glæder vil, ligesom fuglene sang i sennepsbusken, også i evighed syng og juble i vore hjerter. Og over vort liv vil i evighed stå de ord, som den berømte franske matematiker Ampère lod skrive over sin grav: »Tandem felix« (»endeligt er jeg lykkelig«). Amen.

M. Braun S.M.M.

Radiogudstjeneste

Søndag den 20. November sender Statsradiofonien en katolsk Gudstjeneste Kl. 14—15 fra Skt. Norberts Kirke i Vejle. Prædikenen holdes af Pater Olaf Jan Ballin O. Praem, og Andagten slutter med sakramental Velsigelse.

gamle Menneske. Det er den negative Del af det kristne Menneskes Program. Endvidere skal den, der staar overfor Kristus i samme Forhold som et Lem til Hovedet, sørge for, at hele hans Maade til tænke paa og handle paa, kort sagt hele hans Maade til være paa, stemmer overens med Kristus. De vigtigste Træk, som den Kristne skal realisere, er Ydmyghed og Lydighed.

Det er virkelig et Program, som det koster baade Tid og Møje til at føre ud i Praksis. Derved, at et Menneske bekender sig til Kristus, er det endnu ikke en fuldkommen Kristen. Det kan, og det skal vokse for at naa op »til Aands Modenhed« og til »Kristi Fyldes Maal og Vækst«. (Efeserne 4, 13).

Selve Paulus, der vidnede om sig selv, at han var ligesom korsfæstet saminen med Kristus, og som oplevede Livsfællesskabet med Kristus i den Grad, at han turde sige om sig selv: »Jeg lever ikke mere, men Kristus lever i mig«, vidste sig derfor ikke fuldkommen. Tværtimod protesterede han i sit Brev til sine gode Venner i Filip-

endes nye Samfund i Kristo Jesu finder vi i Sct. Pauls Breve. Det var først efter Pinse, at Jesu Gerning, hans Liv og endnu mere hans Død, fik deres fulde Betydning i Apostlenes Bevidsthed. Mangt og meget kom først efterhaanden til at staa klart for dem, eftersom Helligaanden vejledte dem til Sandhed og de ogsaa ved Erfaring og egne Overvejelser drog deres Slutninger af det skete. Sct. Paulus blev lige fra Begyndelsen af stedt i den opstandne og himmelfarne Frelses Lys. Ligeledes stødte han med det samme paa det hemmelighedsfulde Baand, der knyttede de Troende til den hedenfarne Jesus fra Nazaret. Da han var til Sinds at tage Mænd og Kvinder til Fange for fra Damaskus at føre dem til Jerusalem, bebrødede en Røst fra Himlen ham: »Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig? Jeg er Jesus, som du forfølger«. Denne første Erfaring blev bestemmende for Paulus' Syn paa Kristus og hans Tilhængere. Dette Syn paa et hemmelighedsfuldt Fællesskab mellem Kristus og de Troende uden Hensyn til Nation er saa kommet til at staa skarpere for Apostlen efterhaanden som han fik mere med Hedningerne at gøre og i det hele tage dybere trængte ind i det ham aabenbarede Kristus-Mysterium. Klarest kommer de til Orde i de to Breve, han i Aaret 62 eller 63 fra et Fængsel i Rom rettede til de Troende i Kolosse og Ephesus.

*

Skal vi prøve paa at danne os et Helgenbillede af Sct. Pauli Syn paa Sagen, saadan som det fremgaar af

hans mangfoldige men spredte Udsagn?

Jesus har ved sin Død paa Korset rejst et Skel mellem Fortid og Nutid. Han har indledt en ny Menneskeslægt, idet han selv er den nye Adam. De frelste d. v. s. de, der tror paa Kristus og er døbt i hans Navn, er derved blevet nye Mennesker. De er bleven genfødt. De er genskabte efter Guds Billede i sand Retfærdighed og Hellighed. Mellem disse i Kristus troende og Kristus selv er der Solidaritet. Denne Solidaritet illustrerer Sct. Paulus ved to forskellige Billeder. — Snart tænker han paa en Bygning, helst paa et Tempel: Kristus danner Fundamentet, det, der bærer det hele eller ogsaa Hovedhjørnen, der skal holde det hele sammen; de Troende er det, der er bygget ovenpaa. Snart — og langt oftere — er det et levende Menneskelegeme, Sct. Paul har for Øje. Kristus er ligesom Hovedet, de Troende Lemmerne.

Mellem Hoved og Lemmer er der Fællesskab: der er Udveksling af Gøder. Kristus, der foruden at være den nye Adam ogsaa har i sig Guddommens hele Fylde har magtet at tage Menneskeslægtens Synder paa sig. Han er bleven ligesom Synd for os. For vor Skyld er han bleven til Forbandelse. Derimod faar de frelste Del i Kristi Retfærdighed. Deres Forløsning har sit Sidestykke og Forbillede i Kristi Opstandelse og Herliggørelse. Dog stilles der dem et Krav om, at de gør sig Umage for virkelig at blive lignedannede med Kristus. De skal tage Korset paa sig, idet de gaar paa tværs af deres onde Tilbøjeligheder. Det er det, Sct. Paulus kalder at aflægge det

ORIENTERING

**PAA
KIERKEGAARDS
100-AARS-DAG**

Det er i disse Dage 100 Aar siden en af de faa Danske, der fik Verdensnavn, døde. Søren Kierkegaard, der kun blev 42 Aar og i kun en god halv Snes Aar skrev den lange Række Bøger, Berømmelsen hviler paa, er først i den sidste Menneskealder blevet virkelig kendt ude omkring. Til Gengæld er det for os Danske ejendommeligt at se, hvilken Indflydelse denne i Saindtidens smaaborgerlige Øjne noget sæere Patron, har faaet for Eftertidens Filosofi, selv om man ved Læsningen af, hvad Nutidens fremmede Tænkere faar ud af Kierkegaard ofte studser og ikke rigtig genkender ham, som vi selv kender ham.

Det er overflødigt her at give et Rids af hans Levnedsløb og Forfatterskabets Hovedtanker. Her er der mere Grund til at spørge om Grunden til, at Kierkegaard-Interessen i Udlandet ogsaa er naaet til adskillige katolske Filosofer. Det er nemlig urigtigt, hvis

man vil dreje Kierkegaard i katolsk Retning. Pater H. Roos har i et udmærket lille Skrift knapt og klart samlet paa den ene Side de Steder i Forfatterskabet, der kan byde paa Forstaaelse for katolsk Tankegang og paa den anden Side Steder, der peger i modsat Retning. Summen af det hele viser tydeligt nok, at Kierkegaard i Hovedsagen ikke forstod Katolicismen bedre end sine Landsmænd og næppe heller, menneskelig talt, havde Mulighed for det.

Skal man uden at dykke ned i filosofiske Spekulationer give et kort Udtryk for Kierkegaards Placering i Tankens Historie, kan det vel siges saadan, at han markerer en Drejning bort fra en Tænkning, som beskæftigede sig med det almengyldige og hen til Beskæftigelse med det enkelte Menneskes Særart og det enkelte Menneskes personlige Stillingtagen. Moderne talt en Drejning fra Dogmatik til religiøs Psykologi. Dækker dette ikke helt hans filosofi-historiske Placering, peger det i hvert Fald paa noget væsentligt i hans Nutidsbetydning, ikke mindst for katolske Filosofer. Vor Tid har oplevet en lykkelig Understregning af det dogmatiske gennem Thomismens nye Ungdom. Som et Supplement hertil kan Kierkegaard-Interessen ses, den stærke Understregning af Enkeltmen-

nesket overfor den »objektive Religion«.

Hos os er det sikkert ingen Skade til, at der ved Siden af det objektive i Religionen sættes ind ogsaa paa Subjektivitetens Plads overfor det hellige. Noget mindre rolig er vi ved Kierkegaards Betydning for hans egen Kirke i Nutiden. Langt ned i de almindelige dannede Menneskers Kreds er hans Indflydelse psykologiserende opløsende paa Aabenbaringsindholdet og parret med en alt for stærk Understregning af hans Opgør med den officielle Kristendom. Der er næppe noget, som i Øjeblikket er farligere for Folkekirken.

Til syvende og sidst er Kierkegaards Forfatterskab saa dybt forankret i hans eget Særpræg, at hans Tanker kun vanskeligt lader sig anvende af andre paa deres Situation. Men trods sin Placering i saa uhyre snævert et Milieu som det københavnske i forrige Aarhundredes første Halvdel og trods sin nærmest sygelige forknudede egen Psyke, har i hans Forfatterskab en saa intens Forstaaelse af det religiøses ubetingede Imperium over Sjælene fundet saa fremragende et Udtryk, at man bøjer sig i Hyldest for det virkelig geniale — uanset hvad man iøvrigt maatte mene, at vor Tid mest trænger til.

pi imod saadan en Opfattelse. »Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er fuldkommen; men jeg jager derefter, om jeg dog kunde gribe det, efterdi jeg ogsaa er greben af Kristus Jesus: Brodre, jeg mener ikke om mig selv, at jeg har grebet det« (Filippenserne 3, 12—13). Sct. Paulus ved, at han ikke er immun hverken mod Synd eller Fortabelse. Hvad han saa indtrængende beder andre om at gøre, det gør han ogsaa selv. »Jeg bekæmper mit Legeme og holder det i Trældom, for at ikke jeg, der har prædiker for andre, selv skal blive forkastet«. (1. Kor. 9,27).

Det er Billedets første Side. De Troende er nye Mennesker. De staar i et legemligt og ligesom organisk Forhold til Kristus. De skal sige sig løs fra Synd for at faa et stedse mere

intimt Samkvem med Hovedet, Kristus. Der er en anden Side, og det er Forholdet mellem de Troende indbyrdes. Frelsen ved Kristus Jesus gav ikke blot Stødet til, at der blev nye Mennesker til, det affødte endog et nyt Samfund: de nye Menneskers, de frelstes Samfund.

Inden for dette Samfund har alle ved Kristi Korsdød genfødte faaet Indfødsret. Alle øvrige Skillevægge er nedbrudt. Ved Kristus er Hedningerne, der var fjerne, ført sammen med Jøderne, der var nære. »Han er vor Fred, han, som gjorde begge til eet og nedbrød Gærdets Skillevæg«. (Efe- serne 2, 14).

Saaledes blev ogsaa den overdrevene Forskel mellem Mand og Kvinde ophævet; i Kristi Rige er Kvinden ikke længere mindreværdig. — Og ligele-

des gælder det borgerlige Samfunds Trappetrin ikke mere her. »Her er hverken Jøde eller Græker, hverken Træl eller fri, hverken Mand eller Kvinde, for alle er I eet i Kristus Jesus«. (Galaterne 3, 28).

Derfor kan der godt være forskellige Funktioner, ligesom Legemets Lemmer har hver sin Funktion. Saaledes er der indenfor Kristi Samfund Folk med forskellige Naadegaver: men Aanden, der besjæler disse Naadegavers Bærere er den samme, og følgelig tjener alle disse Gaver til Kirkens Ophjælpelse og til Legemets Fremme. Foruden de særlige Funktioner saasom Apostle, Undergørere, Profeter o. s. v., der er nye, skal ogsaa de øvrige naturlige Funktioner og de vedkommende Forhold respekteres. Saaledes skal Kvinden til Trods for hendes religiøse Ligestillethed som Hustru blive ved at være Manden underordnet. Dette kan dog ikke længere have noget trykkende og fornedrende ved sig, siden Manden skal elske hende, ligesom Kristus elsker sin Kirke. Ogsaa Forholdet Forældre og Børn varer ved: de sidste skal være lydige, men til Gengæld skal Forældrene ikke være urimelige. Slaver vil der være til og fattige, men ogsaa her vil Kærlighed formilde det haarde, som disse Kaar havde ved sig blandt Hedningerne.

Kærlighed skal i det hele taget være dette nye Samfunds Kendemærke.

Kærlighed vil vende de Kristne af med at sige ondt om hverandre, og at bedrage. I Kærlighed vil de lykkelige tage Del i de bedrøvedes Kaar. De Kristne skal hjælpe hverandre paa alle Maader; de skal bede for hverandre og endogsaa lide for hverandre ligesom Sct. Paulus selv gør, der glæder sig over sine Lidelser for de Troende, idet han er overbevist om, at han derved i sit Kød for Kristi Legeme d.v.s. Kirken udfylder, hvad der fattes i Kristi Trængsler. (Kol. 1, 24).

*

Med dette Syn paa de Kristnes Liv skal ogsaa Sct. Paulus' Opfattelse af Døden og det hinsides jævnføres.

Naar Apostelen skal til at argumentere og at levere Beviser for vor Døds-Overvindelse og vort Liv efter Døden, gaar han ikke ud fra det menneskelige Kompositum og dets ene aandelige Bestanddel. Nej, ogsaa her er det Livsfællesskabet med Kristus, der skal sikre den Kristnes lykkelige Liv efter Døden. Kristus er opstanden, saadan er Paulus' Ræsonnement. Følgelig skal ogsaa vi opvækkes fra Graven, saafremt samme Aand, der besjælede Jesus ogsaa besjæler os. Der er ikke Tale om Problem eller Gaade. For den, der tror, kommer Livet end ikke i Dødens Stund til at staa i de døde Punkter.

For i Grunden har det evige Liv allerede taget sin Begyndelse i os Kristne, fra den Dag af, da vi blev Troende og ved Daaben indlemmedes i Kristi mystiske Legeme. Fra den Dag af har vi faaet Borgerret i Himlen. Som Følge deraf er vi ligesom frem-

(Stultes Side 557).

19. November:

I Næstekærlighedens Tjeneste

Relief fra Elisabeth-Skrinet i Domkirken i Marburg: Elisabeth bespiser de fattige

Faa Helgenskikkelser har den fromme Folkedigtning omvundet med saa rig en Legendekrans som den hellige Elisabeth af Thüringen. Sagn og Sange er nu engang det Sprog, i hvilket »Folket« giver Udtryk for sin Beundring og Højagtelse, for Kærlighed og Ærefrygt.

Elisabeth, den højbaarne Kongedatter og Fyrstinde — en saa yndet Helgeninde! Er det ikke mærkværdigt? Og dog, Grevinden fra Thüringen har fundet Vej fra sin Trone til Folkets Hjerte, og derfra vil hun ogsaa gøre sin Indflydelse gældende — ogsaa i en Tid som vor, der har set saa mange kronede Hoveder forsvinde.

Navnkundige Videnskabsmænd — Katolikker saavel som Protestanter — har i Tidens Løb arbejdet paa at bringe de delvis ødelagte og glemte Kilder til Belysning af hendes Historie frem for Dagens Lys, men selv om ogsaa

en historisk nøjagtig Beretning nu og da har maattet vige Pladsen for en Legende, som maaske allerede i Aarhundreder har været knyttet til Helgenindens Liv, saa har de forløbne Aarhundreder ikke formaet at fjerne en Tøddel af hendes Ry. Ej heller gør Ærbødigheden for hende idag Holdt ved Skellet mellem Konfessionerne.

Hendes Livshistorie er almen kendt — hvem kender ikke Beretningerne om, hvorledes hun allerede som Barn trøstede og bospiste de fattige, for slet ikke at tale om de mange Legender, der slynger sig omkring hendes Skikkelse!

Og hun har Bud til vor Tid — mere maaske endda end til sin egen, til os, der er Børn af en kærlighedsforladt og ærgerrig Tid. Kirken mindes hende hvert Aar og hendes Billedc troner paa vore Altre og lyse os i Møde fra velgørende Institutioners Silkebanere — men hendes Aand! Vor Tid er ikke længere i Stand til at mobilisere den moralske Kraft, der skal til for at »forme« vort »jeg« efter hendes Eksempel. Hospitalslugten og de døendes Stønnen kan vore sarte Nerver ikke taale, og Fattigdom og Pjalter er os vederstyggelige. Vore Ægteskaber er forkludrede — fordi de er blevet en Forretningssag. Og ikke blot Ægteskaberne — der er gaaet Forretning i alt, Tilværelsen er blevet til en grovkornet Søndren mellem Fordele og Ulemper. Hvor mange af vor Tids Mennesker vilde kaste Vrag paa Titel, Embede og Formue for at tjene de af Samfundet udstødte — den blotte Tanke herom faar os til at trække paa Smilebaandet. Den unbriske Francisus og hans Discipel Elisabeth er blevet Turistattraktioner.

Endnu den Dag i Dag staar den smukke Kirke i Marburg, men Pilgrimskarerne er borte, den hellige Elisabeths Relikvier ligesaa. I den troende Verdens Bevidsthed lever Mindet om hende imidlertid videre, og — Gud være lovet — er der stadig Mennesker, Mænd og Kvinder, der træder i hendes Fodspor. Hendes heltmodige Kærlighed lever videre som et lysende Forbillede for de mange storsindede Kvinder, der under hendes særlige Beskyttelse har viet deres Liv til at tjene syge og forladte Medmennesker.

En stejl Pilgrimsvej fører gennem en Skov op til Toppen af et Højdedrag i Udkanten af Vogeserne. Rundt om breder der sig et smukt, yndefuldt Stykke Land — man har heroppe fra en fortræffelig (og militært set betydningsfuld) Udsigt ud over den traditionelle Invasionsvej mod Frankrigs Hjerter: Belfortpasset. I over tusind Aar har dette Højdedrag udøvet en stærk Tiltrækning baade paa Pilgrimme og Militærpersoner — Generationer af Pilgrimme har møjsommeligt vandret herop at forrette deres Andagt i skiftende Kirker — idet Bjerget ogsaa har været et »søgt« militært Maal. Kirkens Historie falder følgelig ogsaa sammen med Krigenes Historie. Efter første Verdenskrig tog man — for hvilken Gang i Aarhundredernes Løb — paany fat paa at rejse Kirken igen, men Ronchamp, Byen ved Bjergets Fod, er en fattig By, og det er bekosteligt at rejse Kirker, og man fik den først færdig i 1939. Under de blodige Kampe mellem Franskmændene og Tyskerne i 1944 gik Kirken atter med i Løbet, og efter anden Verdenskrigs Slutning enedes man i Ronchamp om, at nu maatte det være slut: *Notre Dame du Haut* maatte og skulde genopføres af et saadant Materiale, at den var skudsikker, og Løsningen var armeret Beton.

Er man naaet til Vejs Ende ad Pilgrimsvejen staar man pludselig foran en snehvid Kirkebygning. Det er ikke en Kirke af den traditionelle Art, ikke engang i Stil med hvad man ellers er vant til fra moderne Kirkekunst. Der er sikkert ogsaa en Del Pilgrimme, som faar sig et mindre »Chock«, naar de staar foran den ny *Notre Dame*, og adskillige spørger sig: Er

Du har en moralsk Pligt —

Aaret er ved at gaa paa Hæld, og der er sikkert en Del Katolikker, der endnu ikke har faaet bragt deres Kirkeskat for indeværende Aar ud af Verden. Det kan — og bør — gøres nu, og vi skal i denne Forbindelse erindre om, at Katolikker er berettiget til at blive fritaget for at svare kirkelige Afgifter til det offentlige, naar de ved Henvendelse til de respektive Skattemyndigheder fremsætter Anmodning herom og dokumenterer at have betalt Kirkeskat til romersk-katolsk Kirke (f. Eks. ved at forevise Kvittering for betalt Kirkeskat). Ligeledes skal vi minde om, at betalt Kirkeskat til katolsk Kirke kan fradrages ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst med et Beløb, svarende til hvad man vilde være blevet paalignet i Kirkeskat, dersom man havde været Medlem af Folkekirken (jvnf. »Meddelelser fra Statens Ligningsdirektorat og Ligningsraadet«, Januar 1955).

Derfor: husk din moralske Pligt til at betale din Kirkeskat — og gør det nu! Giv i hvert Fald din Sognepræst et Beløb, der svarer til, hvad du kan blive fritaget for at svare til det offentlige!

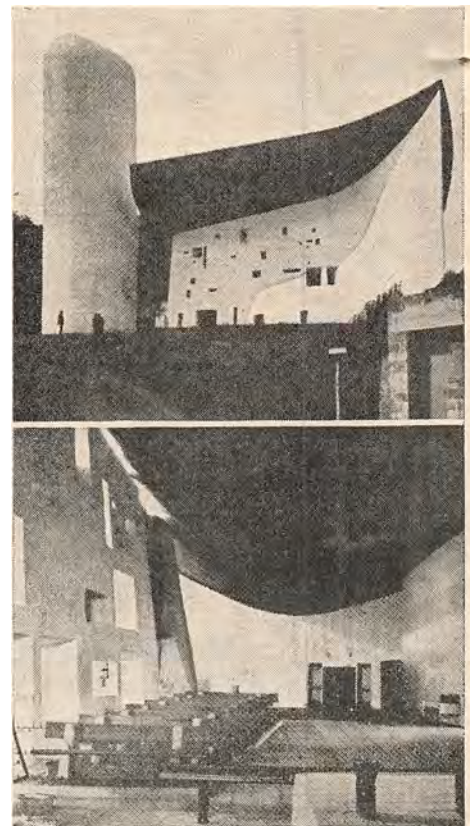
Notre Dame du Haut - Atomtidsalderens Kirkerum

der ikke noget galt ved det hele, er den ikke uliturgisk, for ikke at sige ukatolsk?

Da Mændene i Ronchamp havde besluttet at rejse Vor Frue du Haut igen, standsede de i deres Søgen efter en Arkitekt op ved den kendte Edouard Jeanneret, bedre kendt under Signaturen Le Corbusier. Og han sagde ja, lovede dem at bygge en Kirke af Gasheton og at gøre det billigt.

Og hvad var det da, der førte Le Corbusier til dette ejendommelige arkitektoniske Udtryk? Da han havde beset Stedet, blev han grebet af selve Landskabet, hvis vekslende Spil af Former saa at sige genspejles i Bygningens Konstruktion. Men den skulde ogsaa passe ind i det omkringliggende Industriomraade. Befolkningens Fattigdom genspejler sig i Arkitekturens absolutte Enkelthed — Le Corbusier anvendte endog en hel Del af Resterne af det gamle Kapel for derved at holde Byggeomkostningerne nede saa meget som muligt.

Men for Le Corbusier — en af vor Tids største Arkitekter — var det en Selvfølge, at han indkalkulerede de moderne tekniske Muligheder i sin Bygning. Og Kirkebyggeriet, der i sig selv er en ganske særlig Opgave — og for ham var hans første sakrale Arbejde — tvang ham til at give denne Teknik et ganske bestemt Udtryk. Kirkebyggeriet bør — mener han — ikke staa tilbage naar det gælder Krav, i Lighed med hvad Tekniken f. Eks. stiller Krav om ved Opførelsen af en moderne Bro, en Fabrikbygning eller ved Konstruktion af en Flyvemaskine. Og disse Krav har Le Corbusier velsagtens for første Gang i Historien søgt at løse ved en Kirke. Hidindtil har endnu ikke nogen Arkitekt votet det fri Spil af Former i Beton. *Notre Dame du Haut's* svungne Betontag maa ogsaa betegnes som et »teknisk Vidunder«. Det bestaar af en Betonham og er i sin Konstruktion meget lig en Flyvemaskinevinge. Le Corbusiers Stræben efter de tekniske Muligheders Fuldendelse, frembød samtidig det intense kunstneriske Udtryk, der kommer frem gennem Bevægelsens Princip. Tekniken er for ham ikke blot et anvendeligt Middel, men et Element, der er en Betingelse for Arkitektur. Kirkens Sydvalg og — i endnu højere Grad Betontaget — er tydelige Beviser herpaa. Efterhaanden som Bygningen rejstes, blev Byggekomiteen mere og mere urolig — de hævdede, at det, der rejstes deroppe paa Højen snarere var et skudsikkert Skjul end en Kirke, og da Arkitekten naaede til Taget, brast deres efterhaanden tyndslidte Nerver. Gejstligheden begyndte at tale om Djævelens Værk, men Le Corbusier udlagde sin Bygning som »en akustisk Frembringelse i Formens Verden«, et

»Notre Dame du Haut«

arkitektonisk Værk, underkastet samme Love som en Komposition. Til hver Bevægelse svarer en Modbevægelse. Intet Rum er tænkeligt uden de andre, og der findes ingen tilfældige Maal. Alle Maal indtil de mindste Detailler har et ganske bestemt Forhold til hinanden. Det arkitektoniske Resultat er med andre Ord ikke en genial Arkitekts Fantasiprodukt, men er opstaaet under Hensyntagen til de forskellige Faktorer og er bestemt gennem Lovmæssighedens særegne Kunst. Den arkitektoniske Form har derved en direkte Relation til vor Tid, paa selv samme Maade som Maskinen eller en moderne Industribygning har det. Det er derfor ikke helt af Vejen, naar Biskoppen af Besançon — som iøvrigt hævdedes at have »tygget« noget paa Indvielsen! — i sin Indvielsestale sammenlignede den med Jctmaskinerne, der til daglig suser omkring Højdedraget.

Det er svært at skildre Bygningen. Væggene bølgler indad og udad som Teltvægge i Storm, der er ingen regelmæssigt anbragte Vinduer, men uregelmæssigt placerede, firkantede Huller, der nærmest ligner Skydehuller. Og alt er blændende hvidt. Og ovenpaa alt dette ser det ud som om der

er landet et Par Zeppelinere — det er Taget. Kirketaarnet er fritstaaende, og minder mest af alt om en Skorsten paa en Oceandamper.

Det siger sig selv, at Kirken har fremkaldt de mest forskellige Reaktionen, men Spørgsmaalet, der rejstes i Begyndelsen, om det overhovedet var en Kirke, synes forlængst blæst bort. Kirken synes at udøve en mystisk Tiltrækningskraft — ikke mindst paa Ungdommen — der aldeles ikke baseret paa Nysgerrighed.

Det er hævet over enhver Tvivl: Le Corbusier har med sin Kirke skænket Verden et Kunstværk, der i hvert Fald viser Vej ind midt i vor Tids religiøse Situation og Problematik og maaske aabner en Vej ud mod Fremtiden. Og dermed udfylder hans Værk en Mission, der er særegen for Kunsten. Kunsten har til enhver Tid været Udtryk for Menneskets aandelige og religiøse Standpunkt, og vor Tids religiøse Situation karakteriseres frem for alt af

to særlige Kendetegn. Paa den ene Side henfalder en stor Del af Menneskeheden mere og mere til en materialistisk ateistisk Indstilling, som gennemtrænger og opløser den religiøse Substans. Ganske vist tilsvares dette Faktum meget ofte under en Slags Fromhedens Kappe og giver sig endda Udtryk i en paataget religiøs Aktivitet, der dog kun er ren og skær Overflade. Dette kommer frem i den langt overvejende Del af vor Tids skabende Kunst. Paa den anden Side er vor Tid præget af en dyb religiøs Fornøjelse, der gør sig gældende i bestemte Bevægelser. Og disse kan findes udtrykt i Tidens Kunst, men desværre hovedsageligt udenfor Kirkens Omraade. Og derfor er det, at man med Interesse maa følge de Reaktionen, der kommer i Kølvanet fra Notre Dame du Haut — det første Forsøg paa at skabe Atomtidsalderens Kirkerum, hvor Sjælen dog stedse er den samme. Mons.

J korte Træk -

Den Hellige Fader modtog i den forløbne Uge i Castel Gandolfo Libanons ny Gesandt ved Vatikanet i Tiltrædelsesaudiens (KNA).

Pater Dom de Agostino, der er Professor i Geografi ved Universitetet i Padova, vil inden længe sammen med fire Bjergbestigere begive sig til Ildlandet for at studere Gletschere (KNA).

Det tyske Postvæsen udsender midt i November et Frimærke med Billede af den berømte »Gesellenvater« Adolf Kolping (KNA).

Kongen af Ruanda (Afrika) Muami Charles Mutara Rudahigwam og hans Gemalinde blev i sidste Uge modtaget i Privataudiens i Castel Gandolfo. Kong Muami forærede den Hellige Fader en kostbar Turban, smykket med sjældne Fjer og Ædelstene (KNA).

Den argentinske Boligminister meddeler, at Franciskanerkirken i Buenos Aires, der blev helt ødelagt under Opstanden Natten mellem 16. og 17. Juni i Aar, vil blive genopført paa Statens Regning (KNA).

Mexikos Katolikker har faaet pavelig Dispens fra Fredags-Abstinensbudet med den Motivering, at Fisk under enhver Form er saa dyr i Mexiko, at kun de rigeste kan tillade sig at købe denne Spise (KNA).

Der er i London oprettet et »Catholic Austrian Girl's Centre«, et katolsk Hjem for unge østrigske Piger, der søger Arbejde i Storbritannien. Der arbejder i Øjeblikket ca. 12.000 unge østrigske Piger i England (KNA).

PRÆSTER OG POLITIK

Italienske Biskopper fremsætter Udtalelse i Hyrdebrev om Præstens Stilling til Politik

I et fælles Hyrdebrev for nylig har Biskopperne i den italienske Provins Emilia trukket Linierne op for Gejstlighedens Stilling i Politik.

Præstens Stilling i Partiernes Kamp er og bliver et delikat Emne, hedder det i Hyrdebrevet. Biskopperne erindrer derpaa om Artikel 43 i Konkordatet mellem Italien og den Hellige Stol, hvori det foreskrives Gejstligheden at holde sig udenfor og over Partierne. Det kan imidlertid forekomme, at Præsten ser sig stillet overfor Partier, der hviler paa Principper, som er imod Troen, som er fjendtlige overfor Kirgen og skadelige for Familien saavel som for Samfundet som Helhed. Det er klart, at Kirken ikke kan forbigaa saadant, og den bør derfor ikke tie, hvilket vilde være ensbetydende med, at den overfor Gud gjorde sig skyldig i at have forsømt sine Pligter. Paa samme Maade som en Vagtpost slaar Alarm, naar en Fare nærmer sig, maa Kirken ogsaa være paa Vagt. Den har gjort klart og tydeligt op med disse Partiers Doktriner og paavist deres Vildfarelser aabenlyst for hele Verden. Der gives imidlertid Troende, som ikke har fæstet Lid til Kirkens Ord, som har ringegaget dens Vejledning, og som synes at være indviklet i deres egne Vildfarelser. Hvad anden Mulighed er der da for Kirken end — støttet paa den Autoritet, som Kristus har tildelt dem — at udtale sin Fordømmelse mod disse?

En anden Opgave paahviler Kirken, hedder det videre i Hyrdebrevet, nemlig den, at forsvare sig selv og alt,

hvad der er den dyrebarest, dens helige Frihed, dens Overleveringer, dens Institutioner og alt, hvad den med Guds Hjælp kan gøre for sine Børn. Den kan ikke værge sig hverken med Vaaben eller Magt. Men den kan og maa fordømme Vildfarelsen og opfordre sine Troende til ikke at vise sig bange i Kampen mod disse og ikke at lade sig lede af menneskelige Interesser. Det er derfor for Gejstligheden en nødvendig Opgave og en Samvittighedspligt i Ord og Skrift, og især gennem Valgretten at sætte sig til Modværge mod disse antikristne Kræfter. (KIPA).

APROPOS

Pater Roos' Nej Tak til Norge

Jesuitforbudet i Norge — som for nylig foranledigede Norges Presse- raad i Washington, Tor Myklebost, til at udtale, at »Jesuitparagraffen er en slem Belastning for Norges Omdømme ude omkring i Verden« og bl. er direkte Aarsag til, at Norge ikke kan underskrive Erklæringen om Menneskerettighederne — har atter paakaldt Offentlighedens Interesse.

»Katolsk Forum« i Norge havde ønsket i Anledning af Hundredeårsdagen for Søren Kierkegaards Død at indbyde Lektor, Dr. H. Roos S.J. til at tale i Oslo, og man rettede derfor en Henvendelse til det norske Justitsministerium om Indrejsetilladelse for Pater Roos. Justitsministeriet udfærdigede særlig Tilladelse »paa visse Betingelser«, men disse Betingelser maatte anses for saa krænkende for Pater Roos baade som Jesuit og som dansk Universitetslektor, at han klogelig afslog Indbydelsen. Det hed i det norske Justitsministeriums Svar (ifølge »Berlingske Tidende«) bl. a.: »Forudsætningen er, at

han under Opholdet her afholder sig fra enhver Propaganda til Fordel for den jesuitiske Lære, og at han forlader Landet hurtigst, efter at han har holdt Foredraget. Man beder om, at Dr. Roos giver Meddelelse til Politiet om sin Indrejse og Udrejse fra Riget.

I denne Anledning har den norskfødte Dominikaner, Pater Finn Thorn O.P. sendt den norske Presse en Redegørelse, som indeholder en Protest imod Justitsministeriets Behandling af Sagen. Pater Thorn nævner heri, at Jesuitter flere Gange har gæstet Norge, bl. a. som Gæster ved videnskabelige Kongresser, uden at man fra officiel Side har følt sig foranlediget til at tale af Grundlovsbrud i den Anledning. Spørgsmaalet om Pater Roos' Besøg i Oslo med Anledning af Foredraget om Søren Kierkegaard i »Katolsk Forum« har været rejst ved en Forespørgsel i Stortinget. Pater Thorn udtaler til Pressen, at »det er forstemmende, at Norge paa denne Maade kompromitteres i Verdensopinionen ved at behandle en agtet dansk Videnskabsmand som en suspekt Person paa Grund af hans religiøse Overbevisning«.

Og der er næppe heller nogen, der vil fortænke Pater Roos i, at han afslog det norske Justitsministeriums »venlige« Tilladelse.

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredgade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Hvornaar hører Fremtiden op?

Paa Bunden var han en brav Fyr. Bare saa forfærdelig umoden, og mere selvskikker end han havde Grund til at være. Som Dreng var han en god Dreng, som Børn kan være det, og en ivrig Ministrant. Saa kom den Alder, hvor nye kræfter gærer i Krop og Sind. Han begyndte at føle sig som en ung Herre med store Evner og nærrede ingen Tvivl om, at han vilde blive en meget betydelig Personlighed. Den religiøse Side af Livet fortonede sig mere og mere, medens hans Fremtidsplaner gjorde Livet straalende skønt.

En Dag sad han overfor mig i Gæstestolen og fortalte. Det var naturligvis Fremtidsplanerne, han udviklede for mig.

Han vilde være Læge. Han havde allerede taget Studentereksamen og stod lige foran Kantussen. Han lagde ikke Skjul paa, at det faldt ham let at arbejde, og han indtog en smuk Plads blandt Kammeraterne, der enten var svagere begavet end han eller mindre flittige.

Jeg deltog i hans Begejstring for Lægegerningen, som ogsaa jeg fandt overmaade idealistisk og smuk.

— Og jeg vil ikke nøjes med at være almindelig Læge. Jeg vil være Videnskabsmand.

— Storartet. »Dr. med.« altsaa. Og maaske Professor ved Universitetet?

— Ja, hvorfor ikke?

— Nej, naturligvis. Det skulde glæde mig, om det gik dig saa straalende. Men fortæl nu mere om dine Planer for Fremtiden.

— Saa snart jeg faar Raad, gifter jeg mig.

— Aha! Du ved maaske allerede med hvem?

— Jo, næsten helt bestemt. Og saa skal jeg have min egen Villa.

— Det kan jeg tænke. Jeg kan allerede se dig som ærværdig Familiefader, omgivet af en Flok Børn.

— Ja, og saa gør jeg mig mere og mere gældende indenfor Videnskaben.

— Du bliver en Banebryder som Steno f. Eks.

Forsømt Ungdom —

Moderen døde kort efter hans Fødsel. Faderen arbejdede hele Dagen i et Teglværk. Der var ingen, som bekymrede sig om de syv moderløse Børn. Andrea kunde tumle sig, som det passede ham og drive omkring paa Gaderne i Firenze uden Maal og Med.

Da han var blevet sytten Aar gammel, blev han en Dag indviklet i et Slagsmaal. Han kastede en Sten — og den ramte en anden ung Mand og dræbte ham.

Andrea blev arresteret og anklaget for Mord.

Byraadet i Firenze konstaterede imidlertid, at den unge Mand var blevet forsømt under Opvæksten og ikke havde været under den fornødne Kontrol. Og i Stedet for at straffe ham, anbragte man ham da i Lære hos en Guldsmed ved Navn Giuliano Verrocchio. Dermed begyndte der en helt ny Tilværelse for ham. Andrea blev en dygtig Guldsmed, han blev ogsaa Ingeniør, Arkitekt, Maler og Billedhugger. Og han tog Navn efter sin Læremester og blev berømt som Andrea del Verrocchio.

Samme Aar som Andrea blev arresteret og stillet for Retten, fødte en Bondekone i Omegnen af Firenze en Søn. Drengen viste allerede tidligt Tegnentalent, men hans slumrende Talent vilde velsagtens være forblevet ganske upaaagtet, dersom hans Fader ikke en Dag ganske tilfældigt kom til at vise Andrea et Par af hans Tegninger.

Florentinermesteren indsaa med det samme, at Drengen var meget begavet og foreslog Faderen, at Drengen kom i Lære i hans Atelier. Og ti Aar igennem underviste han da Drengen og lærte ham alt, hvad han selv kunde. Drengens Navn var: Leonardo da Vinci.

- Ja, hvem kan vide det?
- Og saa?
- Ja, saa gaar Aarene i Arbejds-glæde og Lykke i Hjemmet.
- Og saa?
- Saa vokser mine Børn til og faar efterhaanden gode Stillinger.
- Og saa?
- Saa faar jeg Raad til at tage paa store Udenlandsrejser, naar jeg en Gang imellem trænger til nye Kræfter.
- Og saa?
- Man bliver naturligvis efterhaanden ældre, men bevarer forhaabentlig sin Arbejdskraft i mange, mange Aar.
- Og saa?
- Engang kommer Døden, ved jeg nok.
- Og saa?
- Næ, ved De nu hvad, det er dog en underlig Maade at spørge paa.
- Hvorfor er det det? Jeg kan ikke indse, at der er nogen Grund til at standse, naar det gælder om at lægge Planer for Fremtiden. Og husk paa, at Fremtiden ender ikke med Døden. Der er virkelig Grund til at sige: Naar Døden er kommet, hvad saa?
- Den unge Mand var blevet tavs og sad og saa tankefuldt hen for sig.

Vicepræsident Nixon erklærede for nylig i Anledning af en Kongres, der var organiseret af Sammenslutningen for religiøs Genoplivelse, at Religionen i Øjeblikket ikke er nogen afgørende Faktor i det internationale Forhold. De principielle Ideer om Kærlighed og Fællesskab, der er fælles for alle religiøse Trosretninger, fører til den gensidige Forstaaelse, som resulterer i Fred. Betragter man sine Medmenesker som Børn af den samme Gud, og lader man alle Fordomme — det være sig af racemæssig, kulturel og national Art — ude af Betragtning, saa er dette det første og sikreste Skridt til sand Venskab. (KIPA).

Kristus har tegnet sin Kirke som Enhedskirke og som Flertalskirke, men vor Egoisme og vor Træghed har medvirket til, at den kun blev en Kirke blandt mange, og at Flertallet af Jordens Millioner endnu ikke er blevet konfronteret med den som det afgørende Problem, fordi den er identisk med Jesus Kristus — de faar ikke ham at se i den, de ser kun os Katolikker.

Peter Schindler i »Katolicismen«.

Kendt svensk Forfatter anmelder ELSEBET KIELERs Bog TROENS VANDRING

... jeg vil i korthed sige, at jeg har læst den med stigende beundring og taknemmelighed. Med mange *understatements*, i en stilfærdig, mild og usensationel tone, berører og udreder forfatterinden trosspørgsmål af største vægt; mere end en gang finder hun for meget komplicerede og besværlige problemer formuleringer, som er lige så indholdsrige som enkle; de synes at være blevet til ikke bare ved intellektuelt arbejde, men ogsaa i virkelig kontemplation. Efter afsluttet læsning af denne kvantitativt ubetydelige bog — som man nok ogsaa kunne komme med en del indvendinger imod — er jeg kommet til at tænke paa en anden kvindelig forfatter, som ganske vist aldrig kom til at tilhøre Kirken, nemlig Simone Weil. Elsebet Kieler har måske ikke hendes ubændige geni og utrolige djærvhed, muligvis heller ikke hendes særlige åndelige erfaringer. Men hun har noget af den samme stilten sig ind på det højeste, noget af det samme syn på menneskets skæbne. Jeg ved ikke noget, som kunne få større betydning for vort katolske arbejde i Norden, end hvis denne bog fik en vidstrakt udbredelse både i og udenfor katolske kredse.

Endelig begynder vi at få en nordisk katolsk litteratur af virkelig indhold. Det er noget, man må være dybt taknemmelig over. I denne nordiske katolske litteratur forekommer denne lille bog mig at være det hidtil vigtigste værk.

Svend Stolpe.

(Den katolske Boganmelder)

237 sider, heftet kr. 15,75.

DE HELLIGES SAMFUND —

(Sluttet fra Side 553).

mede og Udlændinge her paa Jorden. Vi er ligesom døde, og vort Liv er skjult med Kristus i Gud. Vort sande Væsen kan bare ikke ses paa os, lige saa lidt, som det paa Jesus kunde ses, at Han var Guds Søn. Men naar engang Jesus, vort Liv, skal blive aabenbaret, skal ogsaa vort nye indre og evige Liv komme til Syne i Forklarelsens Lys.

Der gaar en Sang gennem de Kristnes Liv: en Sang om Sejr og Forløsning.

Denne Sang forstummer ikke over-

for Lidelser og Genvordigheder. Den lader sig ej skræmme af den fremskredne Alder med dens Skrøbelighed.

» Derfor taber vi ikke Modet; men ogsaa vort udvortes Menneske tager af, fornyes det indvortes Dag for Dag«. (2. Kor. 4, 14).

Hver den, der fordyber sig i Sct. Pauli Breve og Tro tilegner sig dette storslaaede Syn paa vor jordiske Forvisning om, at det ikke hviler paa Fantasi eller menneskelig Fornuft, men som Apostlen paa det bestemteste erklærede, er »Visdom fra Gud«, som »Gud aabenbarede ham ved Aanden« (1. Kor. 2; 7, 10), den vil med samme Grebthed som Apostelen Paulus og alle de kristne Slægter, der gik forud for os med Troens Tegn kunne slutte sin Betragtning med Apostlens Ord:

»Takket være Gud, der giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus!« (1. Kor. 15, 57). S. W.

Sct. Annæ Kirke

Husk noveneandagterne til ære for Vor Frue af den stedsevarende hjælp hver lørdag kl. 19,30.

D. U. K.s Vinterskole

D.U.K.s vinterskole har lukket for tilgangen og modtager ikke nye elever.

Sankt Andreas Kirke

Torsdag 17. november kl. 20 (i menighedssalen): Pater Drouzy taler om liturgien. 2. Har vi i dag særlige vanskeligheder med hensyn til liturgien?

HUSK:

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

Roskilde

Ejegod Jørgensen Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

K. A. JØRGENSEN

Åbsalonsgade . Roskilde . Telf. 778

Kolonial & Delikatesser

Vine & Spirituosa
Tobak & Cigarar

Roskilde Mejeri

Borgerdiget Telefon 349
Leverandør til de katolske Institutioner

Erik Weiczmann aut. Elektroinstallatør

Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044
Udfører arbejdet hos de katolske institutioner

Skolebøger - Skolerekvisitter
Læsekrede - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olgsgade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDEN

Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 228

Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.

ALGADE 17 - TELF. 822

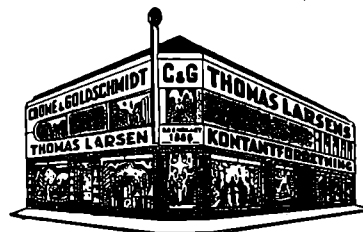
Leverandør til de katolske Institutioner

Mønsterbageriet

Olgsgade 17 Tlf. 136
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori
Alt i Isanretninger og Desserter

Radlo - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Hjørnet af Algade og Olgsgade
Bedste Indkøbested i Roskilde

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

H. Weber

Tomrermester.

Maskinsnedkeri

Lev. til de katolske inst.

Nakskov

Reserveret H. J.

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen

Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58
Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen

Herreekuipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

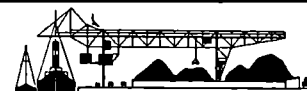
Spis Arbejdernes Pøllebageri's Produkter

Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE

H. Chr. Huus' Eftf.

Torvel 5
Leverandør til De katolske institutioner

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Nov.

13. S. 24. Søndag e. Pinse; Introitus, (grøn) Graduale, Offertorium og Communio som paa 23. Søndag e. P. (751), det øvrige som paa 6. Søndag e. H. 3 Konger (97); Søndagsmessebog Nr. 79; 2. Bøn: St. Didacus (1157), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).

14. M. St. Josafat (1158); alm. Præf. (rød) (525).

15. Ti. St. Albert den Store, Biskop (hvid) Bekender og Kirkelærer ([41]); alm. Præf. (525).

16. O. St. Gertrud (1159); alm. (hvid) Præf. (525).

17. T.† St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

18. F. St. Peters- og St. Paulskirker- (hvid) nes Indvielse (1160); Søndagsmessebog Side 470; i Stillebønnen udelades, hvad der staar i Parentes; alm. Præf. (525).

19. L. St. Elisabeth af Thyringen (hvid) (1160); 2. Bøn: St. Pontian, Pave og Martyr ([5]); Apostlenes Præf. (524).

20. S.*) Sidste Søndag e. Pinse. (grøn)

*) i København Kollekt for St. Elisabethforeningen.

D. K. K. F.

Tirsdag den 29. Novbr. Kl. 19,30 Adventsaften i Stenogade. Pastor Knud Ballin holder Adventstale. Pater Braun foreviser Lysbilleder om Julemysteriet. Operasangerinde Fr. E. Edlers vil ogsaa underholde. Kaffebord. Pris Kr. 1,75. Alle er velkomne, ogsaa Herre. Tilmeldelse pr. Telefon Vester 1965 x helst mellem Kl. 17—19, senest den 27. November.

Styrelsen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Mère François Xavier in memoriam

Fra Val Notre Dame i Belgien er der kommet bud om, at Mère François Xavier er død den 31. oktober kort før sin 54 års fødselsdag. Budskabet om hendes død kom ikke som nogen overraskelse for os, der har fulgt hendes lange smertefulde sygdom. Hun har nu fået fred!

Men vi, som kendte hende og holdt af hende, føler et stort savn. Hun kom til Danmark — til Ordrup — allerede i 1921 som ganske ung; hele sit klosterliv, 34 år, har hun tilbragt i Danmark. Hun vandt sig mange venner både blandt børn og voksne, og mange fandt vej til kirken og kom stadig og fik hjælp og støtte hos hende i deres vanskeligheder. Hun forstod også at sætte kulør på hverdagen med sin ægte franske, humoristiske sans og sin sikre smag. Hun skrev mange både smukke og morsomme teaterstykker, som hun instruerede med megen energi og udstyrede med pragtfulde dragter. Hun holdt forbindelsen ved lige med de mange, der spredtes over hele jordkloden, og som altid var glade for det lille skoleblad, hvori hun skrev om store og små begivenheder, som med hendes pen altid fik en særlig kolorit. Vi mindes også med glæde de smukke altre, hun pyntede til Kristi Legemsprocessionerne.

Når vi nu med dyb taknemmelighed beder for hendes sjæl, tror vi, vi trygt kan regne med hendes inderlige og kærlige forbøn for os alle og for Danmark, som hun ofrede sine bedste kræfter, og hvor hun led og stred. Hun havde ønsket at dø på Rygård, men i sommer den 17. august, måtte hun forlade os. I Belgien havde man håbet på en bedring, men kræfterne svigtede. Hendes sidste ord og tanker drejede sig om det kære Rygård.

Academicum Catholicum

Lørdag den 19. november kl. 19,30: Åbent hus hos billedhuggerinden, fru Ebba Friis-Hansen, Emiliekildevej 52 (ved Ordrup station). Stud. mag. Sven-Aage Jørgensen vil tale om D.D.R. Teori og praxis.

Søndag den 4. december kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen fælles morgenbord.

Mandag den 5. december (bemærk datoen!) kl. 19,30: Niels Stensen-akademi. Prof., dr. med. Edv. Gøtfredsen taler om Niels Stensens videnskabelige indsats og prof., dr. theol. Max Bierbaum (Münster) om Niels Stensen

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

in seiner Theologie und christlichen Frömmigkeit. Mødet finder sted i Kirurgisk Akademi, Bredgade 62. Gæstekort à 1 kr. kan købes ved indgangen.

Lørdag den 10. december kl. 19,30: Adventsaften hos civiling. G. Wissum, Asmussens allé 1.

Immaculata-Kongregationen

Tirsdag den 15. november kl. 20 foredrag med lysbilleder om den hl. Pius X som biskop.

Katolsk Børnehjælpsdag

Paa Søndag den 20. November vil Kollekten i alle Hovedstadens Kirker og Kapeller tilfalde Elisabethforeningen. Dette, der gentager sig hvert Aar, sker altid paa Søndagen efter den hl. Elisabeths Festdag, 19. November. Det er vort Haab, at alle, baade ældre og yngre, vil støtte vort Arbejde blandt de forældreløse og vanskeligt stillede Børn ved at give et Bidrag til Kollekten, som betyder saa meget for vort Arbejde. Vi sender alle, der vil støtte det gode Formaal vor hjerteligste Tak. Styrelsen.

Kollekten bedes indbetalt paa Giro Nr. 20894 under Adrs.: Harriet Zimmermann, Kasserer, Elisabethforeningen, Valby Langgade 117 B, Valby.

Jul — julegaver — julemarked

I forbindelse med Julemarkedet til fordel for Katolske Menighedsplejers sociale arbejde er i disse dage påbegyndt salget af lodsedler til et lotteri.

Lotteriet er baseret på den morsomme idé, at gevinsterne udelukkende består af præmieobligationer, 40 ialt, til en samlet værdi af 2000 kroner, og den største gevinst er 10 obligationer, den næste 5 obligationer osv.

Det er et lotteri, hvor man i hvert fald er sikker på, at gevinster giver penge for pengene.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lådgers Thonisen, Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

Vinderne i dette lotteri får altså ialt 40 præmieobligationer, som deltages i Statens halvårslige lodtrækninger, hvor der i hver trækning er 4279 gevinster på ialt 2.000.000 kroner, og hvor højeste gevinst er 250.000 kroner.

Ren statistisk skulle man kunne regne med, at i hvert fald nogle af de 40 obligationer på et eller andet tidspunkt vil hjembringe en part af de

2.000.000 kroner, som er på spil hvert halvår. D.v.s., at for de 50 øre, som Julemarkedets lodsedler koster, har De for det første chance for at vinde en præmieobligation.

Vinder De en obligation, har De dernæst mulighed for at blive kvartmillionær eller i det mindste velhavende, og under alle omstændigheder er De sikker på at få udbetalt 50 kro-

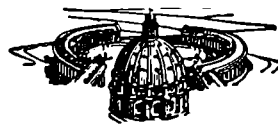
ner, når præmieobligationerne indløses af staten..

Ved samme lejlighed erindres om, at man samme sted med tak modtager (eller lader afhente) gaver til Julemarkedet eller tilsagn om fremstilling af ting dertil.

På markedet kommer bl. a. en kagebod, hvortil skal bruges en masse småkager, kære husmødre.

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTRÆPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93 Telefon 2402</i></p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 - Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dellkasser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Smedemester</i> Vestergade 16 . <i>Telefon 1317</i> Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre</i> Munkedamsvej Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjydske Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Sv. Villemoes <i>KAFFE- OG THEHANDEL</i> Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyeqs Kødudsalg Villy Hansen Strandbygade 25 . Telf. 1667 Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>S. P. TOBISEN <i>Kolonial - Frugt - Grøntsager</i> TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAGT 1898 <i>Telf. 735, Torvet, Esbjerg</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>RESERVERET</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

Filmen - et Problem af uhyre Rækkevidde

Pavetale til Filmsfolk fra hele Verden

I en stor Tale til Filmsproducenter fra hele Verden beskæftigede den Hellige Fader sig i sidste Uge med Problemet den ideelle Film, dens Indhold og dens Relation til Samfundet. Talen var en Slags Fortsættelse af den Hellige Faders Tale tidligere paa Sommeren om Filmsproblemet. For vor Generation er Filmen blevet et aandeligt og moralsk Problem af uhyre Rækkevidde, udtalte Paven, og de, hvem Menneskehedens Skæbne og Fremtid ligger paa Sinde, kan ikke se bort fra Filmen. Pius XII gav Udtryk for sin Tiltro til, at Filmen kan udvikle sig til at blive et positivt Midde til aandelig Dannelse og Opdragelse, og ud fra dette Synspunkt henstillede han indtrængende til Kunstnere og Producenter, at de ikke undlod nogen tænkelige Anstrengelser for at befri Filmen for enhver som helst Form for kunstnerisk Dekadance og Begunstigelse af Umoralen.

Den Hellige Fader fremsatte en Række Tanker om Filmens Indflydelse, Værdi og Betydning for Samfundet og sluttede med at hen vise til de uhyre Skarer af Voksne, Unge og Børn, der hver eneste Dag er udsat for Filmens Paavirkning, idet han sagde: »Flertallet af disse Mennesker, der i Virkeligheden er gode og sunde rent aandeligt talt, kræver intet andet af Filmen end, at den skal gengive det sande, det gode og det skønne«. Paven opfordrede Filmsproducenterne til at lytte til disse Menneskers Ønsker og opfyldte deres Ønsker dermed at det Guds udtrykte Billede, der er præget i hver Menneskesjæl stadig maatte træde tydeligere og tydeligere frem i Filmkunsten. (KNA).

Kardinal Wysinski i Krakow?

Ny Rygter om den polske Primas

Efter hvad der meddeles i Kredse, der staaer det østtyske kristelig demokratiske Parti nær, skal den polske Primas, Kardinal Wysinski, 29. Oktober være ankommet til et Kloster i Sansk i Nærheden af Krakow. Meddelelsen herom hævdes at stamme fra Formanden for den pro-kommunistiske Pax-Gruppe, Boleslaw Piasecki. Det hævdes endvidere, at enhver har Adgang til at tale med Kardinalen, samt at Kardinalen for ganske nylig skulde have haft Besøg af de polske Biskopper med »Episkopatets Leder«, Biskop Klepacz, i Spidsen. Ogsaa Kardinalens Familie skal have haft Lejlighed til at besøge ham. (KNA).

URBI ET ORBI

NATO's Arbejde ændrer intet ved Ønsket om Fred

Pius XII modtager Atlantpagt-Officerer
og Embedsmænd

Den hellige Fader modtog i den forløbne Uge i Castel Gandolfo et Antal højere Officerer og Forvaltningsembedsmænd fra NATO, som forbereder sig paa at overtage ledende Poster indenfor Atlantpagtorganisationen. I en Tale paa fransk erklærede den hellige Fader, at Samarbejdet mellem Nationerne jo hidindtil kun har været etableret paa det militære Omraade, desværre en Følge af den saa splittede Verden. Dette kunde imidlertid ikke ændre noget ved saa mange Nationers ærlige og redelige Ønske om at oprettholde Freden.

Forsvarsproblemet har imidlertid foruden Stridskræfternes Rustnings- og Organisations spørgsmål helt andre Aspekter, fortsatte Paven. Disse er imidlertid betinget af det enkelte Lands almene Situation, dets sociale og politiske Stilling, dets Verdensanskuelse, dets Levevis, der maa være menneskeverdige og svare til Naturens Krav, samt dets Ønske om alvorligt og intensivt at gaa ind for at højne det økonomiske og kulturelle Niveau, eller sagt med eet Ord: dets Vilje til at leve ikke i en selvvelbehagelig Manifestation af sin egen Magt men i nær og ærligt Samarbejde paa international Basis. (KNA).

Massekonversion i England?

I kirkelige Kredse i Rom regner man med Muligheden af, at den Krise, der er opstaaet indenfor den anglikanske Kirke som Følge af Anerkendelsen af Kirken i Sydindien, vil kunne faa til Følge, at et tusind anglikanske Gejstlige og en lille Million Troende vil søge over til den romersk-katolske Kirke. Der foreligger imidlertid intet om de Drøftelser desangaaende, som Kardinal Griffin for nylig under sit Ophold i den evige Stad formodes at have haft med Kuriens Prælater. Man har særlig haft Opmærksomheden henvendt paa Problemet de sidste anglikanske Gejstlige, idet disse jo maa bevare deres Familie paa samme Maade som det blev tilladt de tyske Pastorer, der er gaaet over til Katolicismen. Denne Vanskelighed er imidlertid ikke nogen uovervindelig Hindring, saa meget mere som den for nogen Tid siden konverterede anglikanske Gejstlige Hug Rose Williamson, ogsaa fremdeles lever videre i ægteskabelig Stand; dog var Betingelsen for Tilladelsen hertil den,

»Fatte det, hvo som fatte kan . . .«

»Osservatore Romano« om Situationen
i Polen

I en sammenfattende Artikel om Kirkens Situation i Polen skriver »Osservatore Romano«: Gud alene ved hvilke Prøvelser Katolicismen i Polen endnu skal igennem. Verden staaer imidlertid overfor en hidtil ukendt Kendsgerning: efter ti Aars vedvarende Forfølgelse — først af Nazisterne og dernæst af Kommunisterne — staaer de polske Katolikkers Tro lige saa urokkelig og som forhen, fordi Had, skjult og aabenlyst Magt, aabenlyst Uretfærdighed og Bagvaskelse, har præget Forløserens Billede saa dybt i de troendes Hjerter.

Vatikanbladet henleder derpaa Opmærksomheden paa Myndighedernes Indblanding i Kirkens Anliggender, paa Vanskelighederne, som man bereder Kirken med Hensyn til Præstuddannelsen og Organisationen af Skolerne og det katolske Universitet i Lublin samt paa det moralske Pres, der lægges paa de troende. Endvidere betegner »Osservatore Romano« Regeringens Forsøg paa at vinde Katolikerne for Marxismen gennem Dannelsen af en Bevægelse af »progressive Katolikker«, som en helt forfejlet Spekulation. Men — skriver Bladet — man maa af den Grund aldeles ikke undervurdere den Fare, som disse progressive Katolikker udgør, om end en Del af dem har højet sig for det Hellige Officiums Fordømmelsesdekret. Bladet slutter med at fastslaa, at Menigmand er klog nok til at undgaa den Snigen, der praktiseres af visse intellektuelle Kredse, som har forskrevet sig til Kommunismen. (KIPA).

Vatikaner-Delegation til Negus i Anledning af Kroningsjubilæet

I Lighed med en Række andre suveræne Magter har Pave Pius XII i sin Egenskab af Vatikanstatens Overhovede ogsaa sendt en særlig Repræsentant til Addis Abbeba i Anledning af Kejseren af Ætiopien, Haile Selassies 25 Aars Kroningsjubilæum. Udsendingen, Mgr. Jacques Martin fra det pavelige Statssekretariat, er paa Rejsen til Ætiopien ledsaget af Mgr. Guiseppe Moiola fra Kongregationen for den orientalske Kirke. (KNA).

at hans Hustru ogsaa konverterede. Kirken kender ikke til nogen absolut Regel hvad angaar Giftemaal inden Præstevielsen; som det vil vides har ogsaa de ortodokse Præster, der er vendt tilbage til den katolske Kirke, opnaaet samme Tilladelse. (KIPA).

Katolsk

20. November 1955
103. Aargang
Nr. 47

Ugeblad

VED KIRKEAARETS SLUTNING

Ny Pavetale om Fred

Vor Tids Filmsproblemer

»Under nordiske Faner — «

Kardinalens Dreng

KRISTUS SOM VERDENSDOMMEREN — Apsisdekoration i Basilica di San Paolo, Rom

Det sidste Ord -

Der er næppe noget i Verden, som kan gøre et dybere Indtryk paa os Mennesker end en Moders sidste Ord til en — de, der har været Vidne dertil, kan tale med derom. Saadanne Ord gaar aldrig af Minde, de trænger dybt ned i ens Sjæl og fæstner sig der for Livet.

Idag er der en Moder, der siger sit sidste Ord til os: Vor hellige Moder Kirken taler idag, paa Kirkearets sidste Søndag, endnu engang et indtrængende Ord til sine Børn. Det har den gjort saa ofte i Aarets Løb, men vi maa — til vor Beskæmmelse — indrømme, at den alt for ofte har talt for døve Øren og lukkede Hjerter. Dens Ord til os er bogstavelig talt gaet ind ad det ene og ud ad det andet Øre. I adskillige Tilfælde har vi maaske endda kimsset ad dens Ord til os, for slet ikke at sige taget den det fortrydeligt op. Men ikke desto mindre var hvert eneste Ord velment — hvert eneste Ord var faktisk sagt i den Hensigt at ville belære os om det vigtigste i Livet eller advare os imod det værste, som ville kunne ramme os, opmuntre os, naar vi var modløse og trøste os, naar vi var kede af det. Hvert Moderord fra Kirkens Mund var et Tilbud om Naade, var som en alvorlig og samtidig mild, manende Finger — eller som et venligt og opmuntrende Smil fra et Moderøje. Der har lydt saa mange andre Stemmer i vore Øren i det forløbne Aar, Stemmer som har villet rose eller dadle eller glæde eller bedrøve os — men Kirkens Moderøst har stedse været den Stemme, der har talt til os som kun en virkelig Moder kunde gøre det.

I Kirkearets sidste Evangelium taler vor Moder Kirken et sidste Moderord til os, som vi ikke maa overhøre, om vi saa end overhører og glemmer

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KBK

Aktiøelskabet

Københavns Brændsels Kompagni

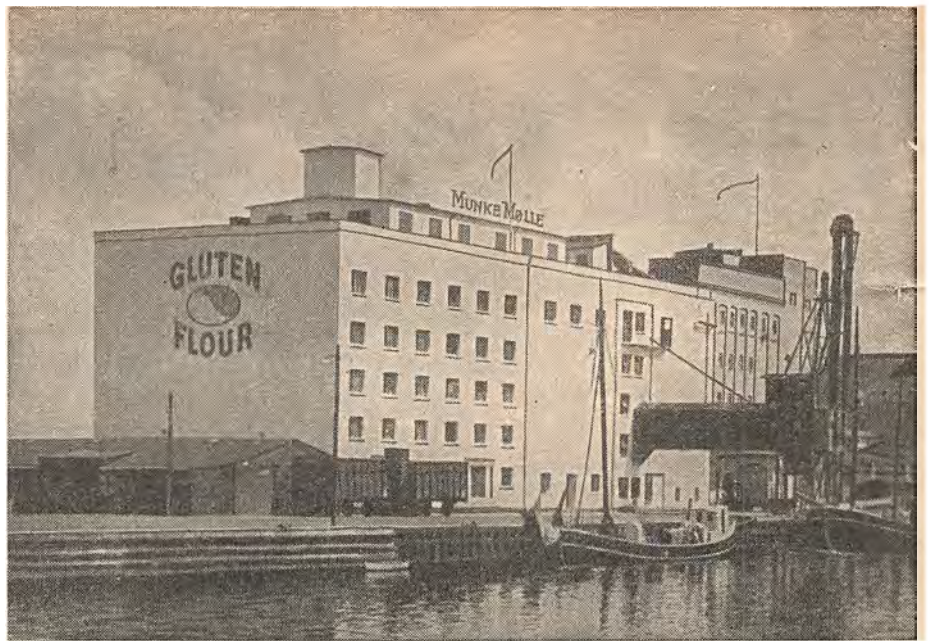
Nørregade 15

C. 9270

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKEN

København

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

*Har De nogensinde tænkt paa, om
De ikke kunde være med til at rea-
lisere hosstaaende Slogan — ved
f. Eks. at lade et venligt Ord om
Ugebladet falde til en Trosfælle,
der ikke holder Bladet, men som
maaske blot skal have netop De-
re s lille Puf for at blive Abonnent!*

Aarhus

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende

Tlf 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

alle andre Ord. Det er et Alvorsord, men tillige ogsaa et Trøstens Ord. Kirken taler om *Forgængeligheden*: »Himmel og Jord skal forgaa«. Saadan som dette Aar og alle andre forudgaaende Aar er forgaaet. Se, mit Barn, siger Moderen, hvordan alle de Glæder og Nydelser, som din Sjæl vilde kvæge sig ved, er forgaaet, for Størstedelen allerede glemt, passé — saadan vil det ogsaa gaa fremover. Men til Gengæld vil ogsaa alle Bekymringer og Sorger, som pinte dig i det forløbne Aar, forsvinde — Verden forgaar med dens Lyst og Last. Hvordan vil du bære dig ad med at undslippe Forgængeligheden? Kun det, som din Moder giver dig og vil give dig: Guds Kærlighed, kun det bliver tilbage, kun Gud og hvad Guds er, bliver bestaaende. Kun det, som bringer dig nærmere til Gud, som gør dig Gud mere lig, jeg fristes næsten til at sige: hvad der gør dig mere guddommelig, kun det vedbliver at bestaa, alt andet forgaar. Hvor alvorfuldt er ikke dette Ord for enhver, der kun har holdt sig til det forgængelige, og som har negligeret det, der har evig Værd, og som overlever alt, hvad der er forgængeligt! Og hvor trøsterigt for den, der har været fattig paa det jordiske, det forgængelige, men rig paa alt, hvad der varer evigt!

Men endnu alvorligere er det andet Moderord, som taler om *Dom* og *Ansvar*. Til syvende og sidst oprinder jo Dommen, Dommen over alt, hvad der er forgængeligt. Naar Kirken taler saadanne Alvorsord til os, saa gør den det i den Hensigt at ville spørge: hvad har du *gjort* med — og af — det, som det forgangne Kirkeaar har villet skænke dig? Har det forløbne Aar bragt dig nærmere til Gud — eller har det maaske bragt dig Gud mere paa Afstand? Er du gaaet baglæns (eller maaske sidelæns)? Har du grebet efter den naadefyldte Haand, som Kirken rakte dig, eller har du overset den eller maaske endda tilbagevist den? Har hver Søndag eller Helligdag været en Fest for dig, hvor du ryttede Hverdagens Støv af din Sjæl, hvor du indaandede Himmelluft og fyldte din Sjæl med himmelsk Lys og Glæde? Har du ladet den hellige Messes og de andre hellige Sakramenters Naadestrømme flyde forbi dig, eller har du vederkvæget dig ved disse? Er du gaaet bedende eller bandende gennem Hverdagen, taalmodigt eller knurrende, glad eller hadefuld? Har du levet dette Kirkeaar med Gud og dermed gjort det til et »Helligaar«? Vor Herre vil fælde Dommen — foran hans Domstol skal du tale din Sag — uden at kunne appellere den.

— — —
Saadan lyder Kirkens Tale til os idag paa Kirkearets sidste Søndag. Det lyder alvorligt, men det er vel-

ment Moderord. Kirken vilde nemlig svigte sin hellige Moderpligt, dersom den ikke talte saalunde til os. Derfor: Lyt naar dette sidste Moderord lyder i Søndagens Evangelium. Maaske kan

det vække et eller andet til Live, gøre godt igen, hvad der er blevet forsømt i det forløbne Aar.

Kirkens Ord er nemlig en Moders Ord.
Sac.

Sidste Søndag efter Pinse

20. November 1955

AMEN

Gennem Irland rejste engang en gammel og blind sanger. Han plejede at stille sig op paa byens torve, for der at synge sine fromme sange og ledsage dem med sit harpespil. En dag kom han til en byort, hvor der legede nogle drenge. »Kan I ikke ledsage mig til bytorvet?« spurgte den gamle skjald. Jo, det vilde de gerne, men i stedet for førte de ham til et øde sted udenfor byen. I den mening, at byens folk var samlet omkring ham, begyndte den gamle mand saa at spille og at synge. Da sangen var slut, sagde han: »Nu beder jeg en bøn, og saa svarer I allesammen: Amen.« »Nu bliver han nok meget forbavset, naar ingen svarer«, tænkte drengene. Men efter at bønnen var færdig, steg der pludselig et mangfoldigt og mægtigt Amen op fra alle de klipper, som hævede sig rundt omkring fra landskabet. Drengene blev skrækslagne og flygtede langt bort.

I dag raaber stenene ogsaa »Amen«, nemlig de stene vore kirke er bygget af. I dag afslutter vi jo kirkeåret. »Amen«, ringer alle kirkeklokker. Amen, siger alle de sakramenter, der er blevet meddelt, de bønner, som er bleven bedt, de søn- og festdage, som er blevet fejret i dette kirkeår, som nu er afsluttet. Dette mægtige og mangfoldige »Amen« gør os (dog ikke bange. Vi har jo ikke staaet udenfor kirkeåret. Nej, vi har lyttet til kirkeårets klokker. Vi har fejret dets søndage og festdage. Vi har bedt dets bønner og modtaget dets sakramenter. Et kirkeår skal jo ikke være noget, som vi kun ser på. Nej, vi skal være i det, og det skal være i os! Et kirkeår er jo nemlig helt noget andet end det borgerlige år, som jo ogsaa nærmer sig sin afslutning.

Det borgerlige år viser nedad! Det borgerlige år er et forsøg på at bringe lidt orden i og at sætte lidt skik på de millioner af mit livs øjeblikke, som gik og som faldt ned i intetheden, i den periode af mit liv, hvori jorden beskrev en graciøs, sluttet cirkel omkring solen. Det borgerlige år er altså faktisk kun en slags begravelsesvæsen, som giver en pæn begravelse til de millioner af øjeblikke, som døde i mit liv, en pæn begravelse til dette flygtige ufattelige, som vi kalder tiden, og som kun består af dette flygtige »nu«, der allerede ikke er mere, mens jeg giver det et navn, til de millioner af »nu«, som kommer og går og som ikke er mere.

Men kirkeåret er noget helt andet! Det er nok bygget over det borgerlige år. Men det viser opad, ikke nedad — Kirken, som skal opdrage os til himlen, betjener sig af alt her på jorden i sin undervisning og sin belæring, og derfor ogsaa af det borgerlige år. Kirken kunde godt se, at der er noget der, som den kan bruge. Men Kirken gør det borgerlige år levende og indånder det sin egen ånd. Kirkeåret giver en kristen begravelse til de millioner af øjeblikke af mit liv, som kommer og som allerede dør, så snart de er kommet.

Kirkeåret er bygget over og opstået af det borgerlige år, dog ikke på engang, kun lidt efter lidt. Langfredag, påske og pinse fejrede man allerede i det andet århundrede, fastetiden i det fjerde, men adventstiden og julefesten er bleven til i det syvende århundrede. Men så var kirkeåret der ogsaa, denne stadigt tilbagevendende ring af Herrens mysterier: Jul, påske, pinse.

Kirkeåret siger til mit livs øjeblikke: »Af jord er du kommet, til jord vender du tilbage, men af jord vil du atter genopstå«. Og med dagens evangelium: »Amen, siger jeg eder, himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ikke forgå«. Kirkeåret lærer os at gøre det apostelen Paulus kalder i Eph. 5, 16 »at løskøbe tiden«. Kirkeåret med sine fester, sine bønner og sine sakramenter og med messeofret besjæler vort livs øjeblikke, gør dem levende. Ved de nådegaver vi får gennem messeofret, bønnerne og sakramenterne lever Kristus i os og vi i Kristus. I juletiden bliver Kristus født i os. I faste- og lidelsestiden lider vi med Kristus, og vi står op med ham til et nyt liv i påsketiden. I pinsetiden tænker vi på Helligånden, denne Helligånd »som skal lære os alle ting« (Joh. 14, 26).

Dette kirkeår er nu forbi og siger: Amen. Amen, ringer kirkeklokkerne. Amen, siger bønnerne, og vi siger Amen sammen med alle årets bønner, sakramenter og messer, i Vor Herre Jesus Kristus, »i hvem Guds forjættelse er Ja og Amen« (2. Kor. 1, 20).

Vi slutter kirkeåret med de ord den Hellige Skrift slutter med: »Amen«. »Ja, kom Herre Jesus, Vor Herres Jesu Kristi nåde være med eder alle« (Joh. åb. 22, 20). »Amen«.

M. Braun S.M.M.

Filmen

Skolescenens energiske og initiativrige leder, mag. art. Bjørn Moe, har i flere foredrag gjort rede for den overordnede betydning filmen har i det moderne samfund. Da han samtidig som leder af de store fritidsklubber i Skolescenens ejendom ved Nørreport er i daglig kontakt med især den del af ungdommen, som har mest fritid og mindst af udfylde den med, har han filmens virkninger på godt og ondt mere for øje. Han ser det som en ganske overordentlig betydningsfuld opgave at oplære de unge i at beskæftige sig med film, lære dem hvad der er at se i filmen, at analysere filmen både teknisk, kunstnerisk og hvad propagandavirkningerne angår. Det glædeligste ved direktør Moes erfaringer på dette område er, at han har set, at et sådant arbejde kan gennemføres, og at unge, om hvem man ikke ville have ventet det, virkelig kan nå til en vis kritisk analyserende filmsforståelse.

*

Det ikke mindre nødvendige opdragsproblem angår filmens producenter. En meget betydelig del af den fremmede såvel som den hjemlige produktion giver et uhyggeligt moralsk og intellektuelt lavmål inden for filmens branchekredse. Det er ofte påpeget, at allerede titelvalget siger tilstrækkeligt om, hvilket publikums-niveau, der sigtes efter. I så henseende synes specielt danske filmkredse at sigte uhyggeligt lavt. Man kan også lære en masse blot ved at betragte biografernes annoncering i dagspressen. Selv film, om hvilke man ved andetsteds fra, at de er anstændigt arbejde på et for-

svarligt kunstnerisk stadi, kan man ofte se averteret, som om det drejede sig om endnu en af de grumsede affærer, der tilsyneladende betyder fyldte kasser. Men også filmene selv røber for et flertals vedkommende, at sigtet alene er økonomisk, og at man ganske åbenbart har fået det ud af sine markedsanalyser, at gennemsnitsniveauet såvel moralsk som intellektuelt er yderst ringe.

Den opdragelse, som her er nødvendig, kan kun med held gives derved, at man søger at gøre de nævnte markedsanalyser til skamme. Det er i betragtning af omkostningerne ved fremstilling af film ganske nødvendigt, at filmen bliver set af et meget betydeligt antal personer. Der vil kun i det lange løb blive fremstillet moralsk og kunstnerisk lodige film, hvis de har et tilstrækkelig stort publikum, og i det lange løb vil vi ikke slippe for det moralsk og kunstnerisk forløjede, hvis tilstrækkeligt mange gennemskuer den tarvelige spekulation i den slags og holder sig borte. Det vil med andre ord sige, at producenterens opdragelse først vil komme som en følge af publikums.

*

Hvad her er sagt gælder naturligvis kun det store gros af film. Heldigvis er det slet ikke så få film, som opfylder de krav, der moralsk, intellektuelt og kunstnerisk kan stilles. Der er producenter, som stiller sig selv disse krav, og som dog endnu ikke er døde af sult, selv om de stiller tilsvarende krav til publikum. I en tale for nylig sagde Paven bl. a. i forbindelse med en udtalelse om, at en moralsk uangribelig film godt kan være skadelig, når Gud systematisk holdes udenfor: »Det store flertal af folket tror på Gud, og derfor indtager den religiøse film en vigtig plads i dets liv. Det er derfor slet ikke så sært, at man også

NOTER

En overfyldt Kirke

De fælleskøbenhavnse November-Andagter, som i Aar holdes i Jesu Hjerter Kirke med Prædikener af Pastor Geertz-Hansen, har kunnet glæde sig over et aldeles overvældende Besøg de to første Uger. Prædikenerne, der udgør et Svar paa bl. a. de Paa-stande, »Jehovas Vidner« fremsætter om Kirke og Kristendom, er en stærkt virkende, rent saglig og meget grundigt underbygget Fremstilling af centrale Træk i katolsk Kristendom.

Radiogudstjeneste

Søndag den 20. November sender Statsradiofonien en katolsk Gudstjeneste Kl. 14—15 fra Skt. Norberts Kirke i Vejle. Prædikenen holdes af Pater Olaf Jan Ballin O. Praem, og Andagten slutter med sakramental Velsigelse.

i filmen bør regne med dette«. Oppe hos os i vort lille afkristnede land kan man desværre ikke sige det samme. Måske enkelte religiøse film har kunnet samle publikum. Ellers ved enhver biografdirektør, ofte af egen smertelig erfaring, at få emner affolker biografene i Danmark som netop de religiøse. Også i kunstnerisk højtstående religiøse film oplever man gang på gang, at en del af publikum — forøvrigt og ejendommeligt nok med bourgeoisets damer i spidsen — højlydt morer sig, når en af filmens personer motiverer sin handling ud fra religiøse grunde. Men også hos os gælder det dog, at et flertal af folket deler visse moralske begreber, som er en direkte arv fra de kristne århundreder. Vi kan i den

ORIENTERING

SOVJET VIL SPLITTE VESTEN

»Det sovjetrussiske Diplomati tilstræber med sin Propaganda for en saakaldt »Sam-Eksistens mellem de to Verdener« intel andet end slet og ret en Splittelse af Vest-Europa«, erklærer Professor Alessandrini i sin ugentlige politiske Kommentar i Ugebladet »Osservatore della Domenica«, som udkommer i Vatikanet. Sovjetdiplomati betjener sig derved af Indvirkning paa den offentlige Mening i de enkelte Lande, skærper Modsætningerne og gør sig bevidst Umage for selv at staa udenfor selve Sagen.

Indenfor de Forenede Nationers Organisation har Sovjetunionen i Aarene fra 1945 til 1950 i Overensstemmelse med sine ideologiske Anskuelse talt mod den kollektive Sikkerhed, erklærer Alessandrini. Fra 1950 til 1954 forsøgte Kreml sig derpaa med en

eventyrlig Politik i Vest og Øst at løbe Storm mod de indenfor bestemte Omraader opbyggede lokale Sikkerhedssystemer. Resultatet af denne Udenrigspolitik var imidlertid det stik modsatte af, hvad Sovjet ønskede, og paa denne Maade naaede Kreml til den ny Udenrigspolitik, der gaar forsigtigere til Værks og er bedre tilpasset Vestens Mentalitet.

Man gør idag Forsøg paa — stadig med Bibeholdelse af det samme Maal — at overbevise Vesten om, at Rusland ikke truer nogen og at de forskellige regionale Sikkerhedspakter derfor er fuldkommen overflødige og uberettigede, fortsætter Professor Alessandrini. Samtidig og parallelt hermed løber saa den sovjetrussiske Aktion, som gaar ud paa at skærpe de Kontraster, der eksisterer mellem de saakaldte kapitalistiske Lande — kapitalistiske, blot fordi de ikke beherskes af Kommunisterne.

Alessandrini fremhæver i sin Artikel, som bærer Overskriften: Genève-Konferencen«, at Moskva i alt søger at undvige ethvert direkte Ansvar. I Genève har Sovjetunionen arbejdet hen imod at udkrystalisere en Situa-

tion, der er anormal og vil kunne faa de alvorligste Konsekvenser ikke blot for Europa, men for hele Verden i Fremtiden. Pinay udtalte i Spørgsmaalet Tyskland, at man ikke kunde bygge en europæisk Sikkerhed op paa et Lands Tvedeling, saa meget desto mindre, som naar dette Land netop saa hen til sin Genforening.

Alessandrini rejser i denne Forbindelse Spørgsmaalet om hvor længe en saadan Opfattelse vil kunne have Overhaand i Frankrig. Det afhænger ikke alene af Frankrig, men ogsaa af Udviklingen indenfor den offentlige Mening i Tyskland. Det er ikke nogen Hemmelighed for nogen, at de Skuffelser, der vil følge i en kæntret Konferencens Kølvan, vil fremkalde Bitterhed i den tyske Forbundsrepublik, og en saadan Sindsstemning vilde uden videre kunne genopvække de nationalistiske Følelser.

Efter Molotovs Vægring ved at gaa ind paa Vestens Forslag, er Spørgsmaalet om den tyske Genforening atter kommet ned paa Nulpunktet, og maaske er det idag blevet endnu vanskeliggere, erklærer Alessandrini.

C. D.

henseende gentage paven's formaning om »at man også i filmen bør regne med dette« og vil kunne regne med det.

*

I samme pavetale kom Pius XII ind på problemet den »ideelle film« og trak et par retningslinier op. Det første, paven nævnte, var et krav om »agtelse for mennesket«. Mennesket er, så fejlfuld det end kan være, skabt i Guds billede. Det er derfor et virkelighedskrav, at filmen — som enhver kunstart — må vise en sådan agtelse, den må hos tilskuerne styrke bevidsthed om det menneskeliges høje værd.

Desuden må filmen vise »kærlig forståelse«. Det vil sige, at den skal møde de menneskelige personer, også i deres svaghed og deres fald, med et kristent sindelag, der overlader dommen til Gud. Men forståelsen må også være af social art og indskrænke sig til forbindelse mellem personer og deres milieu. Det vil kort sagt sige, at filmen skal være stemplet med virkelighedens præg. Alt for meget i litteraturen og kunsten er spil på publikums kære fordomme, ikke mindst leflen for deres yndlingsversioner. Virkelighedskravet — der er lig med forståelseskrauet retter sig først og fremmest mod disse fordomme.

For det tredje må filmen vise, at den ved, hvad der er menneskers »inderste, uklare længsel og håb«. Kun få kan lodde deres eget væsens dybde, men de findes. Og kommer man med det, som svarer til, hvad der er den dybe menneskenormens higen, virker man med til at skabe positive værdier. Lader man derimod hånt om dem, tjener man ikke sine medmenneskers sande vel.

Angående

Kirkeskatten

Aaret gaar paa Hæld, og der er al mulig god Grund til for dem, der endnu ikke har faaet ordnet Spørgsmaalet om Kirkeskatten, at faa dette Forhold bragt ud af Verden. I sidste Uge gjorde vi her i Bladet opmærksom paa Bestemmelserne i Lovgivningen om, at vi Katolikker har Krav paa at blive fritaget for at svare kirkelige Afgifter til det offentlige, forudsat at vi svarer Kirkeskat til vor egen Kirke samt paa Bestemmelserne om den ligeledes i Lovgivningen hjemlede Adgang til Fradrag af visse (ogsaa ikke paaligtede) Beløb ved Indkomstopgørelsen i Januar Maaned.

Idet vi paany henleder Opmærksomheden paa vor Redegørelse i sidste Uge skal vi meddele, at der fra Bispeddømmets Kancelli foreligger Oplysning om, at der — efter Forhandling mellem Kancelliet og Statens Ligningsdirektorat — nu desuden er aabnet Adgang til ved Indkomstopgørelsen at fradrage Beløb under en vis Størrelse, dersom disse har Karakter af Bidrag. Bestemmelsen gaar i korte Træk ud paa at Katolikker, som overfor Kirken paatager sig en skriftlig Forpligtelse til aarligt i mindst ti Aar, dog højst saalænge den paagældende

87. Davidssalme

MIN SJÆL ER DYBT BEDRØVET TIL DØDEN

I. Mættet med sorg.

1. En sang. En salme af Koras sønner. Til sangmesteren. Efter melodien: »Sygdommen«. Et læredigt af Ezraiten Heman.

2. Herre, min Gud, jeg råber om dagen, om natten klager jeg for dit åsyn.

3. Lad min bøn komme frem til dig, lån dit øre til mit klageråb.

4. Thi min sjæl er mæt af lidelser, og mit liv er dødsriget nær.

5. Jeg regnes blandt dem, der synker i graven, jeg ligner en mand uden kraft.

6. Mit leje er blandt de døde, som de faldnes, der hviler i graven, og som du ikke mindes mere, og som ej heller har del i din omsorg.

7. Du har lagt mig dybt ned i en grøft, i mørket, i en afgrund.

8. Tungt hviler din vrede på mig, du overskyller mig med dine brændinger.

9. Du har fjernet mine kendinge fra mig, du har gjort mig til en gru for dem; jeg er indespærret og kan ikke slippe ud.

II. Skilt fra venner.

10. Mine øjne er sløve af elendighed. Hver dag råber jeg til dig, Herre, og udbreder mine hænder imod dig.

11. Mon du gør undere for de døde, eller rejser skyggerne sig til at lovprise dig?

12. Taler man om din godhed i graven, om din trofasthed i dødsriget?

13. Abenbares dine undergerninger i mørkets rige og din nåde i glemselens land?

III. Forladt af Gud.

14. Men jeg, Herre, råber til dig, alt om morgenen kommer min bøn til dig.

15. Hvorfor Herre, forlader du min sjæl og skjuler dit åsyn for mig?

16. Elendig er jeg og fra min barn-dom af har jeg været døden nær og håret på dine rædsler og blev uden kraft.

17. Din vredes udbrud gik hen over mig, og dine rædsler har lagt mig øde.

18. Som vand omgiver de mig hele tiden, til hobe slutter de alle kredse om mig.

19. Ven og frænde holder du fjert fra mig, mørket er min husfælle.

eller vedkommendes Hustru maatte være i Live, til Kirken at betale en nærmere angiven Procentdel af sin skattepligtige Indkomst eventuelt med Graduering efter Indkomstens Størrelse, vil kunne fradrage det indbetalte Beløb ved Opgørelsen af den paagældendes skattepligtige Indkomst. — De nærmere Oplysninger herom vil kunne faas ved Henvendelse til Sognekontoret.

»Livets aftenbøn« kunne man kalde denne salme. Den minder stærkt om Jobs klager og om den dybe nød, som vor Frelser følte i Oliehaven og på Golgata. Forladt af menneskene og Gud, ser salmisten sig ene med sine lidelser, der både er af legemlig og sjælelig art. I sin dødsangst og ensomhedsfølelse ser han allerede den åbne grav og dødsrigets trøsteløse mørke foran sig. Dog knurrer han ikke mod Gud, skønt han ikke bliver bønørt i øjeblikket. Udholdende bliver han ved at tage sin tilflugt til den Allerhøjeste og bede om lettelse. På denne måde holder han fortvivlelsen på afstand og ligner den korsfæstede Frelser, der i det ene øjeblik råber: »Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?« og i det næste erklærer: »Fader, i dine hænder lægger jeg min sjæl«.

Oliehaeftimer er ikke sjældne i det menneskelige liv. De var meget bitre i den gamle pagt end i den nye, fordi tanken på det, der kommer efter døden var ingen trøst for Israelitterne. Sjælens liv i underverdenen var for dem kun en stum erindring og glæde. Derfor deres stærke vedhængen ved det jordiske og den tro, at de efter døden ikke mere kunne lovprise og forherlige Gud. Denne vildfarelse har det Nye Testamente befriet os for. For os er heller ikke det jordiske livs lidelser omgivet af det mørke og den uforståelighed, som vi flere gange møder i det Gamle Testamente. Salmisten synes ikke at kende noget til Guds kærlighed, der i lidelsernes skole vil opdrage og fuldkommengøre sine børn og føre dem en vej, der nu kan være meget gådefuld, men som på Herrens store dag vil vise sig som et særligt bevis på Guds visdom og godhed.

Det store og heroiske i denne salme består i, at salmisten til trods for al modgang ikke slipper Gud, men håber mod håbet og holder ud i sin bøn. Så stærk var den hjælp, som en Israelit fandt i sin religion! Mangen en kristen bliver beskæmmet ved synet af denne urokelige tro. Hvor hurtigt kan vi opgive både tro og tillid, skønt vi skulle vide, hvad der står i de afdødes præfation: Dødens sikre lod må ganske vist bedrøve os, men vi bliver dog trøstet ved forjættelsen om den tilkommende udødelighed. I Kristus er jo håbet om en salig opstandelse strålet frem, og for dem, der tilhører ham, forandres livet kun, det berøves dem ikke. Når den jordiske hytte, hvori de har boet, opløses, beredes der dem en evig bolig i himlen.

En hel række af kirkefædre har i denne salme set en skildring af Kristi lidelse og dødsangst i Oliehaven og på korset. Derfor benyttes den i langfredagens og påskelørdagens liturgi og på det hellige Blods og den smertefulde Moders fest. Samtidig kan vor hellige Kirke ved hjælp af denne salme, der er en af de vemodigste af alle Davidssalmer, give udtryk for sin længsel efter Guds hjælp under alle de kampe og genvordigheder, som den skal igennem, så længe den er i prøvetiden og vandrer gennem landflygtighedens land.

F. K.

Den største Garnison laa selvsagt i den danske Hovedstad, og her var der ogsaa stadigvæk mange Katolikker fra alle mulige Lande. Den katolske Menigheds Registre, der har været ført lige siden 1656, aflægger et udmærket Vidnesbyrd herom. Side om Side med en Række Tyskere, Flamlændere og Franskmand finder man her f. Eks. ogsaa en spansk Soldat, Joseph Sylva fra Madrid, som døde 21. Marts 1670, samt en Polak, Martin fra Kaminiec, som døde efter lang Tids Sygdom 3. September 1674. Der tjente tillige flere katolske Skotter i den danske Hær paa daværende Tidspunkt. Saaledes stod 22. December 1657 en skotsk Fenrik ved Navn Robert Monroe Fadder til et Barn af den katolske Løjtnant Joh. Georg von Esken. 16. Februar 1677 døde den skotske Oberst Robert Hamilton; han var i 1658 blevet Ritmester i Norge, havde for egen Regning oprettet et Marineregiment deroppe og var til sidst Amtmand i Lister. Hans Lig førtes fra Norge til København og blev 7. Maj under stor Højtidelighed og paa Kongens Bekostning bisat i Holmens Kirke. 20. Februar 1677 døde der paa ny en skotsk Soldat ved Navn Georg i København.

Det udenlandske Element var svagere repræsenteret i selve Livgarden. Men ogsaa her fandtes der dog Katolikker. 19. Oktober 1675 døde Caspar

Under nordiske Faner -

Historikeren, Pastor Dr. Helmuth Holzappel, Würzburg, der er en udmærket Kender af danske Forhold, har hos »Bonifacius-Verrein« i Paderborn udsendt en Bog med Tittlen »Unter nordischen Fahnen«, hvori han baade fængslende og interessant skildrer Jesuiternes Sjølesorgsvirke hos 17. og 18. Aarhundredes Militærmissioner i Danmark, paa et Tidspunkt, hvor enhver anden Mulighed for Sjølesorg var udelukket. — Et Udsnit af et enkelt Kapitel, som skildrer Perioden 1648—1699, turde være den bedste Anmeldelse af denne Bog, der velsagtens vil kunne paaregne Interesse her hos os som et Led i Danmarks Historie.

Cornelissen Busch fra Donauwörth; han var blevet antaget som kongelig Drabant 7. Oktober 1661. 11. Maj 1677 døde en katolsk Officer i Livgarden, Petrus Caminati, der stammede fra Omegnen af Firenze og som havde tjent i Livgarden fra 1666. Nogle Dage senere blev han begravet fra Holmens Kirke under højtidelige Trompetfanfærer og Klokkeklange; han efterlod sig

en protestantisk Kone og 5 Børn, der velsagtens alle er gaact tabt for Kirken.

Takket være de udenlandske Diplomater var Sjølesorgen for Katolikker bedre i Hovedstaden end andetsteds

Kongens Nytorv omkring 1650 — her o færdedes, medens Kirken ellers var lukk

»DEN UNDERFULDE BLOMST FRA HELFTA«

Gertrud-helgeninde og mystiker

Omkring året 1260 blev en lille pige ved navn Gertrud overgivet til klosteret i Helfta, sydøst for Harzen. I middelalderen var det ganske almindeligt, at børn blev klostergivet, så at de kunne vokse op uberørt af verdslig ånd og fra deres tidlige barndom kunne lære at tjene Gud. Selv om den knapt femårige Gertrud var yngre end de fleste børn, som blev optaget, var der altså intet påfaldende ved begivenheden, og det er kun, fordi hun senere blev en højt benådet helgen, at den endnu huskes.

Under abbedissens moderlige omsorg tilbragte hun en lykkelig barndomstid i klosteret, og hun fik tillige en fortrinlig uddannelse. En af hendes lærerinder var abbedissens purunge søster, Mechtilde von Hackeborn, der underviste i latin og sang, et par fag, der havde Gertruds særlige interesse. Senere hen i livet skulle de to nonner knyttes stærkt sammen af deres fælles kærlighed til Gud, og Mechtilde, der ligesom Gertrud blev helgen, skulle blive en trofast støtte for hende. Foreløbig var Gertrud dog mest interesseret i sin skolegang; man lagde snart mærke til hendes usædvanlige intelligens, og abbedissen sørgede for, at hendes evner kunne komme til udfoldelse gennem dybtgående studier, ikke blot i klosterfag, men også i de frie kunster. Således udviklede Gertrud sig med årene til en fin

stilist og en varm beundrer af klassisk litteratur; men nægtes kan det ikke, at studierne optog hende mere, end godt var.

Da hun var 25 år gammel, skete der imidlertid et omslag i hendes indstilling. Hun gennemgik nemlig en åndelig krise, som i en periode indgød hende lede ved alt, hvad hun foretog sig. Efter at hun var lutret i krisens mørke og havde fået blikket op for tilværelsens største værdier: Gud og Guds kærlighed til os, modtog hun den første af de åbenbaringer, der i kirken har skaffet hende navnet »Gertrud den Store«. Hele resten af sit liv blev hun ved de forskellige lejligheder benådet med en broget mangfoldighed af åbenbaringer, som er nedfældet i en bog med tittlen »Den guddommelige Kærligheds Udsending«. De viser med bemærkelsesværdig klarhed Kristi kærlighed til hvert enkelt menneske, den kærlighed, som bl. a. ligger til grund for Jesu Hjerter dyrkelsen (hvorom Gertrud havde visioner 400 år før den officielle kult opkom), og de er beregnet på at opflamme menneskets kærlighed til Gud, noget de også uvægerligt gør, når man fordyber sig i dem. Bogens mange citater og hentydninger til kirkefædre og kirkelærerne, især til Sankt Augustin, Sankt Gregor d. Store og til Sankt Bernhard af Clairvaux, røber forøvrigt, i hvor høj grad hun var bevanndret i Kristenhedens bedste litteratur.

Fra nu af levede Gertrud et dybt indderligt liv, lykkeligt forbundet med Gud gennem alle jordiske omskiftelser. Allerede i sig selv byder de benediktinerdekloster de bedst tænkelige betingelser for et beskueligt liv,

og i den daglige bøn øser nonnerne af de rene kilder: Den hellige Skrift og kirkens ophøjede liturgi. Man bliver lydhør over for Guds indskydelser i en sådan atmosfære, og vi ser da også, at klosteret i Helfta på Gertruds tid talte flere notoriske helgener, således den ovennævnte Mechtilde von Hackeborn samt en særpræget gammel nonne, som Dante ved sin lovprisning i Den guddommelige Komædie har forevigt under navnet Donna Matilda. Gertrud, som Gud ganske særligt benådede, regnes dog for langt den største af klosterets helgener. Hendes storhed viste sig gennem hendes kærlighed, hendes ydmyghed og ikke mindst ved hendes tillidsfulde hengivelse i Guds vilje, da hun hjemsogetes af sygdom og modgang. Hun er derfor blevet kaldt den mest underfulde af de rene lilier, der voksede til Guds ære i Helftas fredfyldte klosterhave. Snart kunne man i omegnen fortælle om undere, der var sket på hendes forbøn, og folk begyndte at komme til den stiltfærdige nonne med deres anliggender for at få hende til at bede for dem.

I messebogen er der under hendes fest angivet, at hun var abbedisse; men det var hun ikke. Meddelelsen beror på en gammel forveksling med klosterets samtidige abbedisse, der også hed Gertrud.

Gertrud den Store har aldrig indtaget nogen høj embedsstilling i klosteret, hun udførte ikke store bedrifter eller påfaldende ydre gerninger for Kirken. Medens hun levede, var hun ukendt for den store offentlighed, og det var først efter hendes død i 1302,

i Landet. I Perioder var der hele tre Kapellaner til Raadighed, en hos den kejserlige, en hos den franske og en hos den spanske Gesandt. Her kunde de katolske Soldater ogsaa nogenlunde ugenert efterkomme deres religiøse Pligter. Fra 1656 virkede der to Jesuitter i København, nemlig P. Heinrich van der Linden fra den flandrobelske og P. Sigismund Markwart fra den polske Provins. Da saa P. van

Her denne Plads, har Jesuiterpatros daglig stude ude fra Danmarks Land og Rige

at kendskabet til hende begyndte at udbredes. Efterhånden opnåede hun en uhyre popularitet, f. eks. blev hun udnævnt til patron for Indien. Også i de nye verdensdele fejredes hendes minde med stor højtidelighed, og i Mexiko navngav man en by efter hende.

Hendes fest var blevet fastsat til den 17. november, fordi den dag rimeligvis var hendes dødsdag. På den dato havde man tidligere fejret Gregor Undergørreren, og derfor fik man ved nærmere eftertanke betænkelighed ved, at en mand, der havde kunnet flytte bjerge, nu selv blev fortrængt fra sin plads, og så forlagde man hendes fest til den 15. november. I den nyeste tid er festdatoen igen blevet ændret og dennegang til den 16. november, så den ikke kolliderer med kirkelæreren Albert den Stores fest. Benediktinerordenen har dog hele tiden bibeholdt hendes oprindelige dato: den 17. november.

Til næste år kan man fejre 700-året for hendes fødsel den 6. januar 1256, og der er i den anledning planlagt festligheder forskellige steder. I Tyskland har man blandt andet forberedt en ny udgave af hendes »Aandelige Øvelser«. Netop denne bog har jo hidraget meget til hendes yndest. Dens dybe og dog enkle bønner har for mange mennesker betydet en berigelse af deres åndelige liv; og dens yndefulde, poetiske sprog i forbindelse med dens præg af hendes gudbenådede personlighed bibringer selv vor nøgterne tidsalder det indtryk, at hun er »den underfulde blomst fra Helfta«.

der Linden døde 1. Juni 1659 og P. Markwart kort Tid efter blev kaldt tilbage af sine Foresatte, kom P. Hieronymus Müllmann i 1660 til København som Kapellan hos den kejserlige Gesandt, Baron v. Goes. Han var i en Periode den eneste Jesuit i den danske Hovedstad. Da han døde 22. Oktober 1666, var hans Post vakant i 8 Maaneder. Først i Begyndelsen af Juli 1667 kom der atter en Pater, Heinrich Kircher, til København. Han tog Ophold hos den franske Gesandt Hugues de Terlon efterdi den spanske og den kejserlige Gesandt allerede nogen Tid i Forvejen havde forladt Landet. Men det er i hvert Fald en interessant Kendsgerning, at Præster, som stod i en udenlandsk Magts Tjeneste, varetog Sjælesorgen blandt danske Soldater.

Netop den katolske Militærmenighed i København udviste paa denne Tid en broderlig Indstilling og et trofast Sammenhold. Den fælles Tro slog Bro over endog Standsforskellen mellem de menige Soldater og de højere Officerer. Dette har man Lov til at slutte ud fra Indførslerne i Daabsbøgerne. Da der — for blot at nævne eet Eksempel — 28. Juli 1657 døbtens en Søn hos Løjtnant Valentin Melsi i Regimentet Fuchs, tilbød selve Regimentschefens Hustru sig som Fadder, og i hendes Fravær holdt Kaptajn Heinrich Blancks Hustru, Anna Maria Blanck, der ligeledes var Katolik, Barnet over Daaben. Da der saa 2. Marts 1662 var Barnedaab hos Kaptajn Blanck, stod de katolske Oberster v. Fuchs' og van der Weghe's Fruer Fadder og ved en yderligere Barnedaab hos Blanck var den kongelige Admiral Bjelke Fadder 21. December 1663. Da Trompeteren Joh. Georg Eckerig 28. Januar 1661 fik et Barn døbt, var Regimentschefen, Kaptajn Toth Fadder. Den Kejserlige Gesandt, Baron v. Goes samt General Hans v. Ahlefeldt stod henholdsvis 9. og 12. November 1661 Fadder til Børnene hos Løjtnant Peter Brug og del Bon, og 28. Februar var General-løjtnant Hans v. Ahlefeldt atter Fadder til et Barn af en menig polsk Soldat Lukas Wolzki fra Krakow — Barnet fik i Daaben Navnet Johann efter sin Fadder — og ligeledes igen 22. April 1670 til et Barn af Løjtnant Wilhelm Michels. Ved en Barnedaab hos Kaptajn Johann van Berg, der stammede fra Nymwegen, mødte General v. Fuchs Enke Maria Johanna samt Kommandanten i Bergen, Kaptajn Joh. Caspar v. Cicignon. Kort Tid efter stod Cicignon atter Fadder til et Barn af Venezianeren Balthasar Bordel og dennes Hustru Maria Petersdatter, der stammede fra Fyn.

Den betydeligste Katolik i det danske Officerkorps var paa det Tidspunkt velsagnetens Generalløjtnant Hans v. Ahlefeldt paa Glorup (1624—1694). Han havde først staaet i kejserlig Tjeneste, men var fra 1646 i dansk Tjeneste. Kort Tid efter drog han til Frankrig, hvor han konverterede og i 1659 vendte han hjem til Danmark. Under Krigen 1657/58 ydede han tapper Modstand mod Svenskerne ved Overgangen over det tilfrosne Store Bælt, men blev taget til Fange; under den anden dansk-svenske Krig udmærkede

I korte Træk -

Den Hellige Fader ventes tilbage til Rom fra Opholdet i Castel Gandolfo Lørdag før 1. Adventssøndag. I den efterfølgende Uge vil Paven deltage i de sædvanlige aarlige Ekserciet i Vatikanet, og 6. December modtager han Præsidenten for den italienske Republik, Gronchi, der da aflægger Vatikanet et Statsbesøg, i højtidelig Audiens (KNA).

Ved Begyndelsen af Oktober Maaned var der endnu 37 udenlandske Missionærer i Kommunist-Kina: To Biskopper, 19 Præster (hvoraf 15 sidder fængslet), 1 Missionsbroder og 15 Ordenssøstre (KNA).

Den overhængende Fare for at den berømte Basilika Sant' Apollinare Nuovo i Ravenna skulde styrte sammen, synes nu at være afværget ved de foretagne Konsolideringsarbejder (KNA).

De sovjetrussiske Myndigheder har nu — et halvt Aar efter Udvisningen af den hidtidige amerikanske Diplomatsjælesørger i Moskva — givet Indrejsetilladelse til hans Efterfølger (KNA).

En hollandsk Klosterbroder, Franciskus Hafenscheid, kunde for nylig fejre sit firsindstyveaarige Jubilæum som Munk. Han indtraadte som atten-aarig i Skolebrødrenes Kongregation i November 1875 (KNA).

han sig ved Stormen paa København og i Slaget ved Nyborg. Den tapre Officer blev derpaa forfremmet til Generalmajor og i Maj 1663 til Guvernør over Fyn samt til Kommandant i Nyborg. Kong Christian V. nærrede meget Ønske om at optage ham i sit hjemmelige Raad, men der kom hans katolske Tro ham i Vejen. Ogsaa den franske Marquis René Martel nævner i sin Relation af 15. Marts 1670, at General-løjtnant Hans v. Ahlefeldt var en god Katolik.

Jesuiterne er endvidere fulde af Lovord om General Adolf v. Fuchs, der ligeledes var Konvertit. Han var formentlig Flamlænder. I 1657 blev han Oberst og Kommandant i Malmø, 26. Februar 1659 Chef for 2. jydsk Regiment. En kort Periode var Fuchs i 1660 Kommandant paa Bornholm, hvor han holdt den styrtede Rigshovmester Corfitz Ulfeldt og hans Hustru i Arrest. Hans Trosskifte udsprang af ærlig Overbevisning. Engang opfordrede Dronningen ham i Spøg til at vende tilbage til sin gamle Tro, men han gav hende et alvorligt og klart Svar, som aabenbart efterlod et dybt Indtryk. I 1662 udnævnte Kongen den saavel paa Grund af sin Viden som sin Tapperhed meget ansete Officer til Kommandant i Nyborg.

Før sin Bortrejse boede han et Par Maaneder med sin Familie hos Jesuiterne i København, og dette Gæstevenskab gav gode Løfter for Fremtiden. Men Skæbnen havde bestemt det an-

(fortsættes side 570)

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse er: Erling Tiedemann, Venneindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Kardinalens „Drenge“

Medens Kardinal Lercaro fra Bologna endnu var Ærkebiskop i Ravenna — det var paa det Tidspunkt, da de store Po-Oversvømmelser fandt Sted — samlede han hos sig en Del unge Mænd, der var blevet forældreløse i disse frygtelige Dage eller som strejfede rundt uden Tag over Hovedet. Han havde med Lethed kunnet faa dem anbragt i et Internat eller paa et Kollegium, men det, disse unge først og fremmest havde behov, var et Hjem, en Families Atmosfære. Og saa gjorde han kort Proces og tog dem til sig i sit Hus, hvor han boede sammen med sin Søster og sin næsten hundredaarige Moder. Det blev en rigtig stor Familie, hvor de unge Mennesker mødte megen Forstaaelse, megen Tillid og frem for alt en aldrig svigten Kærlighed. Kardinalen fortæller selv følgende Oplevelse fra disse Aar: En Dag kom der et Brev. Jeg sagde: »Her er et Brev til Dig, Georgio. Jeg tror det er fra Katharina, eller fra Anna — — eller fra Paula. Her har du det. Jeg kunde godt lide at vide: Vilde din Moder ogsaa have givet dig det?« — »Næ, hun vilde have givet mig et Par paa Ørene«. — »Naa, men tag det nu!« — Han tog det og rev det itu.

I Mellemtiden er Lercaro blevet Ærkebiskop i Bologna og Kardinal, og Tallet paa de unge Mennesker, der bor hos ham, er stegt til en Snes Stykker. En broget Skare! Der er Drengene fra Ravenna, der hører til det gejstlige Hus' faste Stok, der er Drengene fra et Optagelseshjem, der er Gymnasiaster, der hverken har Midler eller Familie — alle unge Mennesker, hvem Nøden har drevet til Kardinalen, og som han med stort Hjerte tog sig af.

Kardinalen er Fader for denne store Familie, og han holder paa, at de alle kommer til ham, hvadenten det drejer sig om Forsaaling af et Par Sko eller Besøg hos Tandlægen. Det hele foregaar som i en god Familie: Der er ingen Luksus, men jævn og god

Mad, ordentligt Tøj og en passende Rekreation. Naar Kardinalen kører ud med sin Vogn har han som oftest en af sine »Drenge« med sig, og Navnedage, Fødselsdage, overstaede Eksaminere o.s.v. fejres med en Gang Is til Dessert. De unge Mennesker, der arbejder i Kardinalens Hus, faar ogsaa en Maanedsløn, men ogsaa de andre hjælper i Huset, alt efter hvad deres Tid tillader.

Der eksisterer ikke nogen fast Dagsorden, men alle plejer at staa op samtidig med, at Kardinalen kommer og vækker dem, der skal paa Arbejde eller i Skole. Dagen igennem passer man sit Arbejde eller sit Studium, men det er ikke muligt at overholde en fælles Middagstid, idet der er forskellige Arbejds- eller Studietider. Om Eftermiddagen gaar hver især ud i Køkkenet og beder om et eller andet. Først ved Aftenbordet og bagefter er hele Familien atter samlet.

I hverken Brev, der kommer eller gaar, bliver aabnet. Derimod staar alt andet aaben: Samtlige Rum i Huset — med Undtagelse af Kardinalens Repræsentationslokaler — Radioen, Fjernsynsapparatet. Ej heller udenfor Huset er der nogen, som overvaager de unge Mennesker. »Jeg beder dem kun om at anlægge en noget strengere Maalestok end den, som deres Samvittighed kræver af dem, idet de maa tænke paa, at de bor hos mig og at alle Mennesker ved, at de er Kardinalens unge Mennesker«.

I saadan en stor Forsamling af unge Mænd mangler der selvfølgelig heller ikke Forlovelser og Bryllupper. Sidste Aar giftede to af de unge sig paa een Gang. »Vi udgjorde saamænd en Karavane paa 28 Personer«, beretter Kardinalen, og Folk har sikkert studset over dette statelige Bryllupsoptog.

Man lod os lige hilse paa et Par af de unge:

Der er Settimo, som kom tavs og indelukket fra en Opdragelsesanstalt. Han kan ikke forstaa at alle her i Huset er paa Fornavn med ham. »Det er første Gang i mit Liv, at jeg bliver tiltalt med Settimo. Man har hidindtil altid kaldt mig ved mit Familienavn«. Og Drengen fandt sig uden Vanskeligheder tilpas i Familien.

Saa er der Augusto. Han kom fra Børnehjemmet og fandt sit Hjem lukket. Moderen var paa Sanatorium og Faderen omrejsende Handelsmand.

Udtrækning af

D. U. K. OBLIGATIONER

Pr. 15. november har DUK.s landsstyrelse udtrukket følgende numre blandt de af DUK den 16. november 1952 udstedte obligationer:

Serie A: 045 - 076 - 084 - 123 - 179
350 - 374 - 525 - 529 - 589.

Serie B: 155 - 216 - 291 - 341 - 352
383 - 396 - 444 - 506 - 999

Indløsning sker ved henvendelse til DUK.s kasserer, Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Århus, inden den 20. december 1955.

Obligationsløb, der ikke indfries inden denne dato, tilfalder DUK.

Danmarks unge katolikker.

Han bankede paa i Bispegaarden — omdend han før engang havde sagt: Selv om det gaar mig nok saa skidt, saa vil jeg dog aldrig gaa til Lercaro. Han fik Arbejde — og faldt uden Vanskeligheder til i den ærkebiskoppelige Familiekrede. Hans eneste religiøse Vane synes at være Deltagelsen i den fælles Rosenkrans om Aftenen — som de andre unge — iøvrigt ganske frivilligt — alle deltager i. En Jesu-Hjerte-Fredag kom han til mig, fortæller Kardinalen. Han vilde gaa med sin Forlovede til Kommunion i en anden Kirke. Og lidt forlegne tilføjede han: »De maa meget undskyld — jeg har ikke haft Mod til at sige det«. »Naah,« svarede jeg, »hører der virkelig Mod til at tale om saadan et glædeligt Anliggende.« Og saa fortalte han mig om sin Forlovede.

Saa er der Roberto — han er 18 Aar gammel. Tre Aar gammel blev han bragt paa Børnehjem, flyttede fra det ene Sted til det andet, blev mere og mere vanskelig og opsætsig, indtil man til Slut anbragte ham paa en streng Opdragelsesanstalt. Oplysningerne om ham var alt andet end gunstige, man fremstillede ham som tyvagtig, løgnagtig og meget fordærvt. Og det gik da ogsaa galt i Kardinalens Hus: Han ødelagde Husfreden og Sammenholdet, stjal ude og inde. Men Kardinalen

Det er på tide

at tænke på adventskalenderen

Vi har faktisk en række smukke adventskalendere til børn. Dels et adventshus til at stille op, hvor døre og vinduer kan åbnes for hver dag, dels andre af samme slags. Men bedst er de to kalendere, hvor der er et billede for hver dag, som klippes ud og klisteres op på vejen til Bethlehem. *Stålstrøms Adventskalender kr. 3.50.* *Dahlerups Adventskalender kr. 2.85.*

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

1/3 C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visningsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

fratog ham hverken Tillid eller Penge eller Frihed til at gaa ud. Det bragte ham ud af Fatning, han blev beskæmmet — og det gav Stødet til at han »vendte om«. Kardinalen sendte ham paa en Skole og senere med en Del Arbejdsmissionærer til Lothringen, og nu haaber han paa, at den unge Mand, der baade er intelligent og en udpræget Ledernatur, fortsat vil udvikle sig vel saa han med Tiden kan indtage en førende Plads indenfor den katolske Aktion.

Men hvad er egentlig Principperne i denne Opdragelse? Kardinal Lercaro svarer: Det er saamænd bare Frihed og Tillid, Gødhed og Kærlighed. Det er et majsommeligt Opdragelsessystem, men jeg er bange for, at Overvaagelse, Disciplin og Strenghed ikke vil give særlig gode Resultater her, hvor det udelukkende drejer sig om skibbrudne. Det vilde sikkert let have Forstillelse og Opsætsighed til Følge. Der eksisterer ganske givet ogsaa Egensindighed og Smaalighed blandt disse unge Mennesker, en vis fjendtlig Kulde mod enhver ny, der kommer ind i vor Kreds, Meningsforskelligheder med Folk fra Nord- og Syditalien, mellem Studenter og Arbejdere, mellem dem, der tjener Penge og dem, der intet har. Det er min største Sorg, fordi de dog alle bor under samme

Tag og spiser det samme Brød, der bringes dem af de samme Hænder. I min Nærværelse formindskes disse Uoverensstemmelser imidlertid; de har velsagtens Fornemmelsen af, at det er den samme Faderkærlighed, der omgiver dem, og som saa paalægger dem et vist Broderlighedens Baand. Og saa tænker jeg paa, at naar den guddommelige Faderligheds Gave, der jo var meget mere blid og omsorgsfuld, ikke var nok til at skabe Fred mellem Menneskene, saa maa jeg sandelig ikke beklage mig, selv om det ikke altid lykkes mig gennem min Fadergerning, der ikke har saa meget som Skyggen af hint guddommelige over sig, at skabe den Broderkærlighed i min Adoptivfamilie, som skulde gøre mit Hus til et Paradis.

Bradi Barths Marionetter

indbyder Dem til den forestilling, som de vil give om »Guds Moders Glæder og Sorger«, mandag den 21. november kl. 20.00 på Set. Josephsøstrenes skole, Skovkrogen 19, Charlottenlund.

Det samme spil vil blive opført tirsdag den 22. november kl. 20, på den Franske Skole, Østerbrogade 7.

Der vil ikke blive opkrævet nogen entré, men udgifterne vil søges dækket ved kollekt.

UGEBLADETS BOGSIDE

Følgende nye Bøger er indkommet til Redaktionen. En Anmeldelse vil fremkomme i Løbet af nærmeste Fremtid, alt eftersom Pladsforholdene tillader det.

Thomas Merton: Jonas-Tegnet (Arne Frost-Hansen).

Göran Stenius: Klockorna i Rom (Söderströms, Helsinki).

Matt & Rahner: Ignatius von Loyola (NZN-Verlag, Zürich).

Elsebet Kieler: Troens Vandring (Skt. Ansgars Forlag).

Otto Hansen: Magten (Arne Frost-Hansen).

Peter Schindler: Dage i Rom (H. Hirschsprung).

Mitt Rom (Natur och Kultur, Stockholm).

... *Dette är äktenskapet* (Ansgarius-förlaget, Stockholm).

Marie Dinesen: Værtinde i Rom (Gyldendal).

Paul Gallico: Det lille Mirakel (Naver).

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem!

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Nov.
20. S. Sidste Søndag e. Pinse (755—80); 2. Bøn: St. Felix af Valois (1161); Præf. (521).
21. M. Jomfru Mariæ Oftring (1161); (hvid) Præf. (522).
22. Ti. St. Cæcilie (1162); alm. Præf. (rød) (525).
23. O. St. Clemens I (1163); 2. Bøn: St. Felicitas (1164); Apostlenes Præf. (524).
24. T. St. Johannes af Korset, Bekender og Kirkelærer; Messen *In medio* ([41] med egen Kirkebøn (1165), i hvilken der siges: *Confessorem tuum atque Doctorem* (Bekender og Kirkelærer); 2. Bøn: St. Chrysogonus (1165); alm. Præf. (525).
25. F. St. Katharina af Alexandria (rød) (1166); alm. Præf. (525).
26. L. St. Silvester (1166); 2. Bøn: St. Petrus af Alexandria ([5]); alm. Præf. (525).
27. S. 1. SØNDAG I ADVENT.
(violet)

Katolsk Børnehjælpsdag

Paa Søndag den 20. November vil Kollekten i alle Hovedstadens Kirker og Kapeller tilfalde Elisabethforeningen.

Sankt Andreas Kirke

Torsdag 24. November Kl. 20 (i Menighedssalen): Pater Drouzy taler om Liturgien. 3. Skal Liturgien reformeres?

Sct. Annæ Kirke

Husk noveneandagterne til ære for Vor Frue af den stedsevarende hjælp hver lørdag kl. 19.30.

Den hellige Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 20. November Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Academicum Catholicum

Lørdag den 19. november kl. 19.30: Åbent hus hos billedhuggerinden fru Ebba Friis-Hansen, Emiliekildevej 52 (ved Ordrup station). Stud. mag. Sven-Aage Jørgensen vil tale om *D.D.R. Teori og praksis*.

Søndag den 4. december kl. 9.00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen fælles morgenbord.

Mandag den 5. december (bemærk datoen!) kl. 19.30: *Niels-Stensen-Akademi*. Professor, dr. med. Edv. Gotfredsen taler om *Niels Stensens videnskabelige indsats* og professor, dr. theol. Max Bierbaum (Münster) om *Niels Stensen in seiner Theologie und christlichen Frömmigkeit*. Mødet finder sted i Kirurgisk Akademi, Bredgade 62. Gæstekort à kr. 1,00 kan købes ved indgangen.

Lørdag den 10. december kl. 19.30: *Adventsaften* hos civilingeniør G. Wissum, Asmussens allé 1.

Studiekredsen om *Lægeetik* for medicinstuderende (sygeplejersker og sygeplejeelever kan også deltage) mødes lørdag den 26. november kl. 19.30 pr. i Newman-stuen, Sct. Kjeldsgade 3. Leder: Overlæge K. Søndergaard.

De er velkommen

i *Niels Steensens Feriehjem* i Fredensborg, når De søger ro og fred.

I tiden 25. november—4. december er der daglig messe. Tilmelding på Jesu Hjerter Kirkes kontor (EV 6580) kl. 9—10, 17—17.30, eller til feriehjemmet (telefon Fredensborg 70).

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristnes sammenslutning med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777 Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lúders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag) Post-Giro Nr. 58965

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Under nordiske Faner -

(sluttet fra Midtsider)

derledes. General v. Fuchs foretog en Rejse til Belgien for at ordne sin Hustrus Formueforhold, og her blev han 6. November 1662 myrdet som Hævn af Corfitz Ulfeldts ældste Søn Christian.

Ogsaa anderledestroende Officerer viste sig velvillige overfor den katolske Religion. Saaledes laa i 1662 en dansk Regimentschefs Trompeter syg i København. Da han spurgte efter en Bud til Jesuiternes Bolig og lod forespørge om en Pater kunde komme. Samtidig gav Generalen Besked om at dække et Bord og at stille en Kærte samt et Fad med Vin parat. »Man fristes til at tro, at han omhyggeligt havde lagt Mærke til katolske Skikke i Frankrig, hvor han havde opholdt sig«. Men samme Imødekommenhed tilstod Infanteriets Øverstbefalende Pateren Adgang til at fangne Soldater, der var dømt til Døden.

Saaledes taler Beretningerne fra 1661 og lykønsker Soldaterne i København, fordi de »ikke blot i Livet, men ogsaa til enhver Tid i Døden har præstelig Bistand«. Vanskeligere var Situationen derimod ude omkring i Landet. Gentagne Gange bad katolske Soldater, der var garnisoneret rundt om paa Sjælland og Fyn, deres Foresatte om at maatte faa Lejlighed til at faa en katolsk Præst paa Besøg. Det blev endelig bevilget i 1661, og en Pater skulde netop til at begive sig af Sted, da der indtraadte noget uforudset, hvorved Pateren blev opholdt nogle Dage og derefter under et eller andet Paaskud atter maatte vende hjem med uforrettet Sag. Der foreligger fra Perioden 1667 til 1669 Beretninger om at adskillige Katolikker, saa godt som udelukkende Soldater, kom til København fra Fyn, ja endog fra Jylland for at gaa til Sakramenterne. I Aaret 1672 foretog en Pater en Rejse til Fyn og meddelte Sakramenterne til de Soldater, der laa garnisoneret der. Ellers synes Patrene kun sjældent at have forladt København; i hvert Fald melder

D. K. K. F.

Adventsaften i Ste-nosgade 29. Novbr. Kl. 19.30. Program: se Ugebladet sidste Uge. Tilmelding snarest til VE 1965 x (17—19).

Styrelsen.

Aarsberetningerne [til Jesuiternes General-Arkiv — »Annuae Litterae« — Red.] intet herom.

Den skaanske Krig bragte forøget Arbejde for Missionen i den danske Hovedstad, idet de fleste Troppetransporter til Skaane gik via København. Ogsaa i Aarene derefter var Sjælesorgsvirksomheden blandt Soldaterne betydelig mere omfattende end hidindtil. Med forholdsvis regelmæssige Melleinrum kom der dengang i Sommermaanederne Tropper fra Fyn og Jylland til København, hvor de slog Lejr foran Hovedstadens Porte. I Aaret 1681 drejede det sig om flere hundrede katolske Soldater, som Jesuiterne yderligere maatte tage sig af. Efter Mikkelsdag rykkede de paany i Vinterkvarter. De følgende Aar var der atter adskillige katolske Soldater i København. Tre eller fire af deres lutherske Kammerater gik over til den katolske Tro og »modtog den Krone, som andre ikke fik, eftersom de modsatte sig Opfordringerne og de guddommelige Indskydelser«. Blandt Konver-

(Sluttes paa Bagsiden).

Jul — julegaver — julemarked

Hvorfor afholder vi julemarked, hvem får overskudet derfra, og hvem bruger pengene til hvad?

Julemarkedet afholdes til fordel for Katolske Menighedsplejers sociale hjælpearbejde, som dirigeres fra Menighedsplejernes kontor, Bredgade 69 A, under ledelse af Sr. Franciska.

Kontoret har såvel ministerielle som andre offentlige institutioners godkendelse, f. eks. til medvirken ved adoption af børn o.s.v.

Dette kontor får overskudet fra julemarkedet og dette sammen med tilskud fra Blomsterdagen, Børnehjælpsdagen, Tipstjenesten og enkelte legater gør det muligt for kontoret at gøre en indsats til gavn for ... ja, til gavn for alle, som har hjælp behov, for den sags skyld måske Dem og mig en dag.

På et år havde kontoret 908 henvendelser fra voksne, som ønskede hjælp eller bistand samt 959 henvendelser vedrørende børn, d.v.s. anbringelse af børn, værgerådssager, adop-

tion, henvendelser fra gravide kvinder og meget andet.

Det store arbejde ligger i at hjælpe de mange med deres personlige problemer: Give juridisk assistance, skaffe tag over hovedet, forhandlinger med skattevæsenet, skaffe mad, skaffe tøj, skaffe arbejde, hjælpe til aftaler med sygekasser, skaffe indfødsret, hjælpe til aldersrente, hjælpe til rekreationsophold, hjælpe til studier, skaffe husmoderhjælp, hjælpe i sygdomstilfælde, kort sagt: Hjælpe i nød.

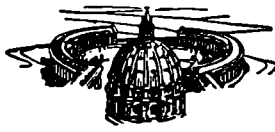
I mange tilfælde desuden et spørgsmål om hjælp i situationer, hvor religiøs forståelse og vejledning er nødvendig, og som regel i alle tilfælde et spørgsmål om et nøje kendskab til de kanaler, hvorigennem hjælp kan skaffes.

Det er et uvurderligt gode, at vi katolikker har en katolsk institution, som har taget dette arbejde op.

Vil De hjælpe?

De gør det ved at købe Deres julegaver på Julemarkedet Søndag den 4. december i Stenosgade, og ved at give os ting, som kan sælges der.

<h1>Holbæk</h1>		
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1. Telf. 138 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>All i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>
<h1>Odense</h1>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

»Mørke Skyer hviler stadig over vor Jord«

Den Hellige Fader fremsætter fornyet
Fredssæppe

Ved en Audiens i St. Peter sidste Søndag for Deltagerne i de italienske Grenaderers Nationalkongres rettede Pave Pius XII en ny Fredssæppe til hele Verden. Paven erklærede bl. a.: Det er ikke nødvendigt, at Vi her gentager, hvad Vi ved flere andre Lejligheder har udtalt om en Stats Ret til Forsvar mod uretfærdige Angreb. Dette vil bevare Gyldighed saa længe indtil man har fundet en anden mere effektiv Ordning, der paalægger alle Respekt for nationale Grænser samt andres Ejendom. Efter at Vi har fremhævet dette, kan Vi for Retfærdighedens og Klarhedens Skyld ikke undlade paany at besværges Folkenes Ledere om at gøre alt, hvad der staar i deres Magt for at undgaa ny Blodsudgydelser, ny Sorg og ny unødvendige Mord paa hele Nationer. Vort Raab tager i Særdeleshed Sigte paa dem, som — hvor de saa end maa være at finde — ud fra umenneskelige Beregninger maatte omgaaes med Planer om Angreb paa andre Nationer, medens de blot venter paa at disse skal blive et let Bytte, naar de er uden Forsvar.

»Det er Os en ganske særlig Glæde at give Udtryk for dette Vort Raab, denne Guds Formaning, her overfor Tusinder af tapre Soldater, som altid vil være rede, hvis Fædrelandet skulde kalde paa dem«, fortsatte Paven. »Vore Tanker er Fredens Tanker, Fredens Tanker er imidlertid ogsaa jeres Tanker, thi I ønsker Fred, Fred for jer selv, Fred for jeres Familier og for hele vort store og velsignede italienske Land«.

I Indledning til Talen ved Audiensen havde den Hellige Fader — der alene af denne Aarsag var taget ind til Rom fra Castel Gandolfo — blandt andet udtalt, at han altid, naar han beskæftigede sig med Ordets Apostolat bestræbte sig paa ikke at skjule for sig selv og sine Tilhørere at Verden i vore Dage er som indhyllet i mørke Skyer, at man oplever et Skuespil, der viser en dyster Dæmring og at man til Tider kunde have det Indtryk, at Natten vilde sænke sig over os. Alle er imidlertid ogsaa klar over — fremhævede Paven — med hvilken Oprigtighed og med hvor stor Tillid han stadig har gentaget, at intet er tabt, saalænge Menneskene bevarer den gode Vilje og er enige om at handle hurtigt og enigt. »Vi vil ikke undlade at give Udtryk for vort Haab om, at den straalende Sol vil bryde frem som et nyt kristent Vaarbruds Triumf maaske hurtigere, end man havde turdet vente« (KNA).

URBI ET ORBI

Kampen mod Sulten maa forstærkes

Pius XII modtager Deltagerne i den Internationale Ernærings- og Landbrugsorganisation

I den forløbne Uge modtog den Hellige Fader ude i Castel Gandolfo Deltagerne i den Internationale Ernærings- og Landbrugsorganisations Generalforsamling, der for Øjeblikket er samlet i Rom. Pius XII fremhævede i en Tale til de fremmødte de Fortjenester, som den Internationale Ernærings- og Landbrugsorganisation har indlagt sig i de ti Aar, som den har hestaet, og pegede paa den betydelige Stigning i Landbrugsproduktionen i det forløbne Tiaar.

Paven rettede derpaa en indtrængende Henstilling til de Delegerede, der talte Repræsentanter for godt og vel 70 Nationer, om at gøre den størst mulige Indsats for at der bliver ydet tilstrækkelig Hjælp til de utallige Mennesker, der idag lider Sult overalt i Verden, saaledes at Jesu Kristi Bud om kristen Næstekærlighed ogsaa maatte blive en Realitet indenfor den Internationale Ernærings- og Landbrugsorganisations Rammer. »Meget er allerede blevet gjort«, udtalte Paven, »men der er endnu meget mere at udrette«. Forsorgen for alle de eksisterende underudviklede Omraader i hele Verden maatte være et af den Internationale Ernærings- og Landbrugsorganisations Hovedanliggender.

Efter Talen forestillede Mgr. Ligutti, der er den Hellige Stols Observatør ved den Internationale Ernærings- og Landbrugsorganisation de enkelte Audiensdeltagere for Paven (KNA).

Præsten, der bragte et helt Munkesamfund til Katolicismen

I en Alder af 81 Aar er den tidligere Abbed for Benediktinerabbediet Caldey, Pater Aelred Carbyle, afgaaet ved Døden i Caldey. Pater Carbyle var Grundlæggeren af et anglikansk Benediktinerabbedi, hvis Medlemmer han førte over til den katolske Kirke. Efter sin Konversion blev han viet til Præst og derpaa valgt til Abbed i Abbediet Caldey. Med speciel pavelig Tillæelse forlød han senere Klosteret for efter Anmodning fra Ærkebiskoppen af Vancouver, at vie sit Liv for Indianerne i Britisk Kolumbien. I 1951 vendte han tilbage til sit gamle Kloster. (KIPA).

Omfattende Omdannelse af Hierarkiet i Afrika

Den Hellige Fader har oprettet et eget kirkeligt Hierarki i de kirkelige Jurisdiktionsomraader af Afrika, der hidindtil har været underlagt Kongregationen for Troens Udbredelse, nemlig Fransk Ækvatorial-Afrika, Fransk Vest-Afrika og Togo-Området. Paven har samtidig ophøjet de hidtidige Apostoliske Vikariater til Ærkebispedømmer og omdannet det hidtidige Vikariat Ghardaia i Sahara og det hidtidige Apostoliske Præfektur Djibouti til Bispedømmer direkte under den Hellige Stol. De hidtidige Apostoliske Vikarer er blevet udnævnt til residerende Ærkebiskopper.

Nyordningen omfatter 51 Apostoliske Vikariater og Præfekturer, i hvilke der lever omkring treenhalv Million Katolikker samt en Million Katekumener blandt en samlet Befolkning paa 40 Millioner Mennesker. Ved Nyordningen er bl. a. Kamerun og Madagaskar blevet slaaet sammen til en særskilt Kirkeprovins, Ækvatorialafrika bestaar fremtidig af to Kirkeprovinser, medens Fransk Vest-Afrika og Togo-Området nu tæller syv Kirkeprovinser (KNA).

Under nordiske Faner -

(sluttet fra S. 571)

titerne var der ogsaa en Jøde fra Metz, som — hvad der var yderst sjældent — var Soldat, og efter et Aars Prøvetid efter indtrængende Bønner blev døbt og fik Navnet Joseph. Ogsaa i 1685 var der slaaet Lejr udenfor Hovedstaden, hvilket gav Patrene sørøget Arbejde. I 1687 var der beskæftiget fire Regimenter Sommeren igennem med Opførelse af Befæstningsanlæg omkring København, og Jesuiterne gik hyppigst ud og ind i Lejren til dem.

Men ogsaa de egentlige Garnisonsoldater tog man sig ivrigt af. Jesuiterne havde — efter hvad der meddeles i 1682 — endog deres Gang i Kastellet i København. I 1685 gik en Pater regelmæssigt til Kastellet for at trøste to dødsdømte Soldater, der sad fængslet her, og forberede dem til deres sidste Gang. Først umiddelbart inden Henrettelsen opstod der Vanskeligheder. Aaret efter forbød Kongen efter indtrængende Henstilling fra Sjællands Biskop de to Jesuiter Adgang baade til Kastellet og til Fængslerne. Men ikke desto mindre sneget Patrene sig baade ind i Kastellet og paa Hospitalet for at række de døende Vandringsbrødet — ganske vist under idelig Fare for at blive opdaget.

I Mellemtiden var der blevet oprettet en katolsk Missionsstation i Fredericia, og den blev det religiøse Midtpunkt for de Soldater, der laa i Jylland og paa Fyn. Men Sjælland maatte stadig pastoreres fra København.

Katolsk

Ugeblad

27. November 1955
 103. Aargang
 Nr. 48

BEGYNDELSE

Menneskehedens
 største Skat

Omkring Radio og Presse

Graham Greene i Polen –

Efter Genèves Fallit

Det tjener Pressen til Ære, at den i ledende Artikler i snart sagt alle førende Blade har taget kraftigt til Orde mod en bestemt Bog, en Oversættelse af en fransk Roman af pornografisk Indhold. De har ogsaa gennemgaaende været enige om, at nok betegner den paagældende Bog et særligt uhyggeligt Lavmaal af Anstændighed, men at der i de senere Aar fra flere end en Forlæggers Side har været lagt ganske aabenlyst an paa at tjene Penge paa det Publikum, den pornografiske Litteratur vitterligt har.

Enkelte Røster har dog udtrykt Ængstelse for, at disse Forhold kan føre til Indskrænkning i den højt skattede Trykkefrihed. Man kan ikke fin-

Standens Ære

de sig i, menes der, at den kunstneriske Ytringsfrihed beskæres.

Hertil er simpelthen at svare, at Situationen ikke egner sig til Paaberaabelse af høje, ansete Principper. Der skal kun et Minimum af Indsigt til for at se, at det hele drejer sig om merkantil Udnyttelse af det triste Faktum, at der er et stort og ret købedygtigt Publikum for svinsk Læsning, et Publikum, der er aldeles uinteresseret i kunstneriske Kvaliteter.

Ser man paa dansk Presse under eet, specielt Dagspressen, sætter den en

Ære i at overholde en vis journalistisk Anstændighed. Der er Stof, enhver dansk Avis, selv den ringeste, af stands-etiske Grunde ikke vil røre ved. Pressen kunne tjene mangen fed Ekstraskilling ved at boltre sig i dette, som den ikke vil røre ved. Og det falder ingen Redaktør eller Journalist ind, at de ved at holde sig for god til visse Ting, gør Ytrings- og Talefriheden nogen Skade. De ved tværtimod, at de derved gavner disse Friheder, saa sandt intet Samfund, der ikke er pilraaddent, i det lange Løb vil kunne finde sig i disse Friheder, hvis de ikke af dem, som benytter dem, bruges med et Minimum af Selvdisciplin.

Hele Affæren drejer sig om det enkle, at en saa godt som enig Presse henstiller til de Herrer Forlæggere, at de indenfor deres egne Rækker haandhæver en vis Standsfølelse af etisk Art. Forlæggere har let ved at enes om de forretningsmæssige Regler, der skal gælde i Branchens Samhandel. Man vil have en vis Orden og System i de Dele. Det er udmærket, men det ville være endnu mere udmærket, om de udvidede Reglerne til en enig Boghandlerstandens ganske utvetydige Afstandtagen fra den rene aldeles aabenlyse Spekulation i Snavs. Der er ingen som helst Grund til, at der i et iøvrigt velordnet Samfund, hvor der er et Utal af Ting, man maa rette sig efter af medmenneskelige, kollegiale og borgerlige Grunde, skulle gøres en Undtagelse med Forlæggerstanden, som ene af alle, af Hensyn til Frihedsrettighederne, skulle være afskaaret fra at øve kollegial Justits.

For at sige det endnu en Gang. Forlæggere ved endnu bedre end vi andre, hvad der er kunstnerisk forsvarlig Udgivelse og hvad der er ren og skær Spekulation. Saa nu er det Forlæggerne, der har Ordet.

PARIS I EFTEARAARSSOL

Udsigt fra Notre Dames Taarn. Ude i Horisonten skimtes Sacre Coeurs Kæmpekuppel

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Menneskehedenens største Skat

af

Daniel Rops

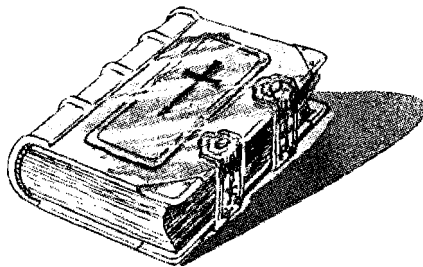
Nitten Aarhundreder er forløbet — men endnu fornemmer vi stadig den Varme, som de første Kristne følte i deres Sjæl, naar Talen var om deres guddommelige Mester. Den Bog, der beretter om Kristi Gerninger, og som gengiver hans Ord, den er Menneskehedenens største Skat.

Vi kalder den *Evangeliet*. Det er vor Gengivelse af det græske udtryk, der siger saa meget som »det glade Budskab«. Det glade Budskab om den Forkyndelse, som Vor Herre gav denne vor Verden. Det glade Budskab om det Eksempel, som han bragte os gennem sit Virke. I Sandhed et »glad Budskab«, det bedste, som nogensinde er blevet denne Verden til Del! Hvis Menneskeheden bare vilde agte derpaa, saa vilde Verden ikke være som den er idag, fuld af Øndskab, Vold og Elendighed — alt vilde glide meget bedre.

Hvorledes blev denne Bog egentlig til? Hver Gang en af dem, der havde kendt Kristus eller havde været sammen med hans Disciple, kom til en af de første kristne Menigheder, saa bad man ganske selvfølgelig den paagældende om at fortælle sine Erindringer. Lidenskabeligt slugte man hvert Ord fra hans Mund; man vilde ikke gaa Glip af et eneste af hans Ord, endsige hans Eksempler. Og saa gentog man til andre, hvad man selv havde hørt. Paa denne Maade gik det glade Budskab i Begyndelsen fra Mund til Mund. De første Missionærer hjalp sig ved smaa Optegnelser, en Slags Notesbøger, hvori de havde samlet enkelte Bemærkninger. Men inden længe forekom det dem dog ikke at være nok. De kunde ikke holde alt sammen i disse Optegnelser. Og kunde man saa desuden være sikker paa, at Kristi Vidners Ord ikke lidt efter lidt gik tabt for Menneskene? Vilde man ikke let kunne komme til at forvanske dem, naar man senere havde Brug for dem?

Men Gud, Herren, der vaager over og kender Menneskenes Gøen og Læden, han tænkte, at nu var Tiden inde til at fæstne det glade Budskab paa Prent. Gennem Helligaanden indgav han fire Mand den Opgave at give sig i Lag med dette Arbejde. Disse fire Mænd kaldte vi de fire Evangelister. Den første af dem var Matthæus. Han havde personlig været en af Jesu Disciple, havde kendt ham nøje og havde ved hans Side oplevet hele hans Liv og Død. Derfor faldt det ham ingenlunde svært at skrive det hele ned. I Aarene fra 50—55 klarede han Opgaven, hvor han stedse var bestræbt paa at gengive Mesterens Ord saa nøje som overhovedet muligt.

Da han var færdig med Arbejdet, var der en anden, der læste det, og han tænkte, at der i og for sig var endnu mere at sige. Det var Markus. Han var i sin Egenskab af Discipel og Ven af Petrus, Chefen for Kristi

Disciple, naturligvis ligesaa godt underrettet. Petrus havde fortalt ham om Mesterens Gerninger og de mest paa-faldende Begivenheder i hans Liv. I Tiden mellem Aar 55 og 60 nedskrev han sit Vidnesbyrd og føjede dette til Matthæus' Arbejde.

Noget senere konstaterede Lukas, der var Læge og af græsk Herkomst, at de kristne Tanker vandt stadig større og større Indpas i græske og romerske Kredse, og han ansaa det derfor paa sin Plads, at man skrev en Bog, der tog særlig Sigte paa disse. I Løbet af Aaret 63 skabte han saa et nyt Værk, affattet paa et smukt og elegant Sprog, der uvilkaarligt maatte appel-

1. Søndag i Advent

27. November 1955

VI LEVER I HAABET

Alene den Omstændighed, at der endnu er nogen, der venter paa noget — det er store Ting! Vi lever nemlig idag i en nihilistisk Tidsalder, hvor man faktisk hverken tror eller haaber paa noget. Vi lever i Øjeblikket, og dermed er alt sagt. Før satte man i det mindste sin Tro til Drømme og Illusioner — til Forventningen om en ny, en bedre Tilværelse, til Fred og Fordragelighed mellem Nationerne — men alt er kun Skuffelser. Man venter intet — men frygter alt.

Dette er Advent 1955. Priserne stiger paa alt, og ingen synes at have Haand i Hanke med Udviklingen. Man maa faktisk forbavses over, at Fortvivlelsen ikke trænger stærkere frem. Man kan næppe forestille sig hvordan det skal gaa videre — hverken herhjemme eller ude i Verden. Og vi maa aldeles ikke regne med, at »det gaar nok«. Intet bliver bedre af sig selv, tværtimod. Hvis man havde staaet i en saadan Situation to Tusind Aar før Kristus, ja, saa vilde man have kunnet forstaa det, saa havde det ikke været saa underligt, men idag, to Tusind Aar efter Kristus, paa urkristen Grund og med en tusindaarig Tradition paa Bagen, saa at henfalde til Nihilisme, næ, det er for slemt!

Er der da virkelig ikke nogen, som kan tænde Haabets Fakkelt? Midt i Verden, ogsaa i den moderne Verden, staar Kristi Kirke og peger hen mod Vor Herre. Gennem to Aartusinder har den holdt sammen paa Menneskehjernerne her paa Kontinentet. Den har ikke kunnet forhindre, at dens Børn løb deres Vej, men i Erindringen om deres Moder gjorde de sig dog ny Kirker — det tusindaarige Rige er et apokalyptisk Billede, og Kommunisme og Socialisme drømmer om en Slags sækulariseret Kirke. Man slaar sig til Ro, naar den moderne Stat overtager Kirkens Rolle — men saa kommer Skuffelsen, Skepsis og den totale Fortvivlelse.

Men — siger man saa — er vort Haab til Kirken som den eneste Redning da saa ikke ogsaa et Bedrageri?

Kirken er ikke Maalet — den er Vejen. Dens Skikkelse forgaar, den skal blot gaa i Forvejen for Guds Rige. Den skal blot forberede Menneskene, intet mere. Naar *han* kommer, saa hører dens Mission op.

Men har *han* da ikke givet Kirken al Magt? Skal den ikke paa hans Vegne gøre alt for alle? Nej, den skal blot gøre, hvad han vil, den skal blot stadig søge at gøre hans Vilje. Ingen Præst, ingen Biskop, ingen Pave kan sige: Alt, hvad jeg gør, er Guds Vilje. Men alle — ogsaa hver enkelt Kristen — skal bestræbe sig for at kende Mesterens Vilje og handle derefter.

Kirken er et Hus, et gammelt Hus, hvis Døre og Vinduer er aabne til begge Sider, til Gud og til Verden. Her mødes de Vinde, der kommer hid fra de evige Høje, med Verdens Storme. Og hvis man vilde sætte sig hen i en lun Krog, hvor der ikke var Træk, saa vilde der hurtigt komme til at lugte muggent og mudret.

Kirken er Guds Riges Forstad — eller rettere sagt Slagmark. Her samles alle, der venter paa ham, alle de, der ikke har glemt, at han allerede er paa Vej. At imødesee hans Komme, det er nemlig Meningen med vor Vandring her paa Jorden. Vi lever med Blikket heftet paa de evige Høje, vi lever i Apokalypsens Forventning, i Haabet om Herrens Komme.

Det er Advent!

Og Kirken kunde man saadan set kalde »den stadige Uro« her i Verden, fordi den rejser Tvivl om alt det jordiske og søger at drage Menneskets Blik mod Horisontens Rand. Den ser hele Tiden kun ham og ingen anden, den venter kun paa ham og indgyder os Forvisningen om, at vi ikke skal blive til Skamme, dersom vi venter paa ham. Amen.

Sognepræsten.

lere til dannede Mennesker. Og da han desuden havde kendt Jesu Moder, saa var han i Stand til at berette en hel Del Enkeltheder om Mesterens Barn-dom. Det er derfor, at hans Bog indeholder saa mange nye og yndige Episoder.

Og saa til sidst sluttede en fjerde sig til disse tre — omend meget senere — nemlig Johannes. Han havde ogsaa ligesom Matthæus været Discipel af Jesus, den yngste af dem alle, og — efter hvad man sagde — dennes Yndlingsdiscipel. Han havde været ganske ung dengang Vor Herre levede. I en meget høj alder, henimod Aar 100, tænkte han ved sig selv: Jeg maa ikke dø, uden at jeg har skrevet ned, hvad jeg har hørt med mine egne Øren. Og til Trods for, at han uden Tvivl har været op mod de hundrede Aar, gav Gud ham Kraft og Styrke til at skrive en forbavsende fjerde Tekst, som supplerer de tre første paa en aldeles vidunderlig Maade.

*

Paa denne Maade blev det Værk til, som vi kalder Evangeliet: Helheden af de fire Tekster, de fire Evangelier af Matthæus, Markus, Lukas og Johannes. Af og til gentager de hinanden, paa andre Punkter bruger de hver sine Enkeltheder. Man tilsammen udgør de en Helhed, en eneste Lære, en eneste Bog. Bogen om det glade Budskab, som Kristus bragte os Mennesker.

(Paa Dansk ved G. M.)

*

Hospitalstilbygning i Vejle

Fredag den 25. November indvies Mariasøstrene i Vejle en stor Tilbygning til deres Hospital. Den nye Bygning skal først og fremmest tjene det Formaal at give endnu bedre Opholds- og Plejebetingelser for Patienterne. Hospitalet, der er fra 1913, har allerede i 1928 og i 1937 været Genstand for Udvidelse og Moderniseringer, som har gjort det til et af de bedst indrettede private Hospitaler i Provinsen, men de nye Tilbygninger er de største, der endnu er foretaget og bærer Vidnesbyrd om Mariasøstrenes store Offervilje for den Gerning, de med saa megen Dygtighed har paataget i Vejle og andetsteds. Til Festsdagen den 25. ventes Generalvikar, Monsignore C. Flandrup og Søstrenes præstelige »Direktør« fra Belgien, ligesom de lokale Myndigheder og Hospitalsvæsnets vil være repræsenteret. Vi haaber allerede i næste Uge at kunne bringe et Referat fra Indvielsen, som paa den smukkeste Maade er med til at præge det »katolske Bybillede« paa Bleghanken i Vejle, ganske faa Skridt fra Købstadens Centrum — det Sted, om hvilket Biskop Brems i 1913, da Hospitalet blev indviet, havde spaaet, at »Kvarteret paa Bleghanken skulde blive et af de smukkeste i Byen«. I 1937 kunde man konstatere, at dette Løfte allerede var godt paa Vej til at blive indfriet, og i Dag har man Beviset paa, at Biskop Brems' Syn ud i Fremtiden ikke var forkert.

NOTER

Ugebladet til Jul og Nytaar

I Lighed med de foregaaende Aar udsendes indeværende Aargang af Ugebladets sidste tre Numre — 50, 51 og 52 — aller i Aar som et stort, illustreret Julenummer. Dette er ensbetydende med, at der intet Ugeblad udkommer Søndag den 11. December, idet Julenummeret foreligger midt i Maanedens. — Meddelesesstof (Gudstjenester, Foreningsmeddelelser o. l.), som ønskes optaget i Julenummeret, maa være Redaktionen i Hænde senest 6. December.

*

Ugebladets første Nummer i det ny Aar udsendes normalt til Søndag den 1. Januar. Meddelelser hertil maa indsendes inden 24. December.

Ugebladets Julenummer, der de tidligere Aar erfaringsmæssig har været ret hurtigt udsolgt, vil som sædvanlig kunne faas i Løssalg ved Kirkerne, og Prisen er aller i Aar kun 1,50 kr.

Vi henleder endvidere Opmærksomheden paa den Julegaveidé — »Ugebladet 1956 som Julegave« — der findes omtalt andetsteds i dette Nummer af Bladet.

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem

ORIENTERING

OMKRING RADIO, PRESSE m. m.

Når der fra kirkelig side peges på de farer, der kan være forbundet med radioen, peges der gerne på, at radioens udsendelser kommer lige ind i stuen til folk. Biograf og teater skal man først beslutte sig til et besøg i, og der går naturligt overvejelser forud, om forestillingen nu også er ulejligheden værd. Bøger købes ligeledes efter visse indledende overvejelser. Radioen derimod står parat i stuen. Hele ekstra-udgiften ved at åbne for den er få ører til strøm. Derfor åbner man uden betænkelighed og overvejelse. Til en vis grad er avisen et sidestykke hertil. Den dumper lige ind i entreen, og faktisk har man ved at købe den afskåret sig selv fra at censurere sin egen og sine familiemedlemmers læsning i den. Men naturligvis er der forskel på aviser, og man holder velsagtens den, man i det store og hele finder adgangsberettiget til ens hjem. Radioen derimod har man ingen indflydelse på.

Er det nu så farligt? Er man ikke fra kirkelig side lidt for ængstelig? Ordentlige katolikker tager da vist ikke skyde af, om der af og til i radioen lyder et angreb på kirken eller på den kristne moral.

Rigtigt er det vistnok, at sådanne angreb ikke rummer større fare. De er i almindelighed så tydelige, at kritikken vågner, og en vågen kritik tåler de slet ikke. Faren ligger i de tendenser, der reelt er antikatolske, men som overhovedet ikke nævner ordet katolsk, ofte fordi talerne, eller hvem det nu er, slet ikke ved, at de er i modstrid med katolsk opfattelse. Så sidder mange lyttende og lader sig besnære. Den kritiske sans er ikke mobiliseret, og man godtager udsendelsens tendens uden at vide, hvad man indlader sig på. I løbet af en vis tid er man begyndt i mangt og meget at tænke som de andre i stedet for at tænke med kirken. Og den dag, man har brug for den solidt grundfæstede vane til i alle ting at tænke med kirken, er det helt andre inspirationer, der leder ens afgørelser i en vigtig sag.

Husker man dagen omkring prinsesse Margarets beslutning? Rundt om i flere lande gjorde man en erfaring, som rummer en sørgelig psykologisk sandhed. Mange ellers udmærkede katolikker læste avisernes omtale af prinsessens dilemma og hørte radioen referere aviserne, og minsandten om ikke mange af disse udmærkede mennesker i de dage gik rundt og kommenterede situationen, som om de i øjeblikket glemte, hvad deres egen kirke lærer om de spørgsmål, som udgjorde prinsessens dilemma.

En bagatel, javel. Men mange bæk-

ke små bliver tilsidst dog til noget. Tag et andet eksempel. Radioen beskæftiger sig af og til — ligesom pressen — med det meget yndede emne, frygten for jordens overbefolkning med tilhørende krav i menneskelighedens navn om en storstilet oplæring i børnebegrænsning. Enkelt talere gør os den tjeneste at fortælle lytterne, hvordan katolikkerne er imod disse ting, og derfor angriber de os. I samme øjeblik vækker de den katolske lytters kritik, og alt er vel. Andre derimod siger ikke et ord om katolikernes modvilje mod deres planer, og hvem af os har ikke erfaringer, og hvem af os har ikke erfaringer, og hvordan katolikkerne er imod disse ting, og derfor angriber de os. I samme øjeblik vækker de den katolske lytters kritik, og alt er vel. Andre derimod siger ikke et ord om katolikernes modvilje mod deres planer, og hvem af os har ikke erfaringer, og hvem af os har ikke erfaringer, og hvordan katolikkerne er imod disse ting, og derfor angriber de os. I samme øjeblik vækker de den katolske lytters kritik, og alt er vel. Andre derimod siger ikke et ord om katolikernes modvilje mod deres planer, og hvem af os har ikke erfaringer, og hvem af os har ikke erfaringer, og hvordan katolikkerne er imod disse ting, og derfor angriber de os. I samme øjeblik vækker de den katolske lytters kritik, og alt er vel.

Overfor alt dette er der til syvende og sidst ikke andet og bedre middel end at oplære vore egne godt. Oplære dem bl. a. til altid at lytte såvel som at læse med vågen kritik. Jo bedre oplærte vi er til at tænke med kirken, i alle ting uvægerligt at fornemme os som katolikker, des bedre.

Som allerede sagt er det sikreste værn en opøvelse i at »tænke med

DEN EVIGE GUD OG DET FORKRÆNKELIGE MENNESKE

I. Guds år og menneskets dage.

1. En bøn af den Guds mand Moses. Herre, du var os tilflugtssted fra slægt til slægt.

2. Førend bjergene blev til og jorden og jordkredsen blev født, er du, o Gud, fra evighed til evighed.

3. Du byder menneskene at vende tilbage til støvet og siger: »Vend tilbage, I menneskebørn.«

4. Thi tusind år er i dine øjne som dagen i går, der svandt, og som en vagt om natten.

5. Du fejrer dem bort. De bliver som en morgendrøm, som græs, der gror.

6. Ved morgen blomstrer og grønnes det, ved aftentide bliver det slået og tørt.

II. Synden er årsagen til menneskets forkrænkelighed.

7. Således svandt vi bort ved din vrede og ved din harme forfærdedes vi.

8. Du har stillet dig vore misgerninger for øje, vore skjulte synder for dit åsyns lys.

9. Thi alle vore dage gled hen i din

Kirken«. Det er ikke en umiddelbar »automatisk« følge af medlemskabet af Kirken. Men følger man med i, hvad der fra kirkelig side siges og skrives om de skiftende spørgsmål, der kommer ind i aktualitetens rampelys, vænner man sig til at betragte verdens gang med Kirkens øjne, og efterhånden tænker man selv på denne måde, også i de tilfælde, hvor man ikke får en vejledning indefra. I så henseende er det ikke gjort med at overvære prædikenen i sin sognekirke. Der må en videregående orientering til. Det er ikke opmuntrende at se, så lidt katolikker faktisk læser katolske bøger, og så alt for beskeden abonnementsprotokolens omfang er for et blad som vort. Lad så være, at vore blade kunne og burde være bedre, end de er. De rummer dog stof nok til at hjælpe alle et godt stykke på vej og til at tænke Kirkens tanker efter og erhverve en sikker »katolsk sans«.

Op så bør vi heller ikke forsmå den hjælp, der ligger i fællesskabet. Vore katolske radioklubber tilsigter foruden at øve en vis beskeden indflydelse på, at også den katolske stemme kommer til orde i radioen, også at øve en oplysende indflydelse udadtil i vore egne kredse til fordel for en neutralisering af de skadelige påvirkninger, vi ellers meget let kan komme ud for fra den mahognikasse, der har så central en plads i de fleste af tidens hjem.

vrede, vore år har vi tilbragt, som var de kun et suk.

10. Antallet af vore levedage er 70 år, og hvis vi er raske, 80. Men de fleste af dem er slid og tomhed. Thi de går hastigt og vi flyver af sted.

11. Hvem kan måle din vredes væld og din harme, således som frygten for dig kræver det?

III. Bøn til Gud om nåde og barmhjertighed.

12. Lær os at tælle vore dage, for at vi må opnå visdom i hjertet.

13. Vend tilbage, Herre, hvor længe (vil du vente)? Hav medynk med dine tjenere.

14. Mæt os snart med din miskundhed, for at vi kan fryde og glæde os alle vore dage.

15. Glæd os for de dage, du ydmygede os, for de år, da vi led ondt.

16. Lad dit værk åbenbares for dine tjenere og din herlighed over deres børn.

17. Herren, vor Guds, godhed være over os; giv lykke til vore hænders værk; giv lykke til vore hænders værk!

Denne salme er en af de betydeligste i hele samlingen. Både dens forfatter, den store Guds mand og profet Moses, dens alder og indhold viser det. Henimod slutningen af ørkenvandringen synes denne bøn at være blevet til. Guds vrede havde allerede udført truslen om udelukkelse fra det forjættede land og døden i ørkenen hos de fleste af oprørerne, der havde knurret mod Gud, da de havde hørt spejdernes beretning om Kana-an. Flere hundredestusinder var blevet ramt af Guds strafefødem, og deres død havde gjort dybt indtryk på de overlevende og anskueliggjort for dem det menneskelige livs forskrænkelighed og deres brødes størrelse. Alle så og følte, at kun Guds barmhjertighed kunne hjælpe. Derfor denne inderlige og alvorfulde bøn.

Salmens tre dele taler for sig selv. Derfor kan jeg nøjes med at gøre nogle bemærkninger til enkelte vers. Den evige og almægtige Gud er alle de slægters tilflugt, der følger efter hinanden. (1). — Verdens skabelse er for den evige Gud ligesom et enkelt menneskes fødsel. (2). — Vers 3 minder om Guds straffedom i paradiset: »Støv er du, og til støv skal du vende tilbage«. Et eneste ord fra Herrens mund er nok til at gøre ende på menneskenes liv, ligemeget om det er et eller hundrede tusinder. — En »nattevagt« er den 3. del af en nat, altså en ganske kort tid. (4). — Græsset, der spirer og gror om morgenen, visner hurtigt under orientens glødende sol. (5—6). — At det menneskelige liv går så hastigt, og at dets kortvarighed føles så dybt, skyldes synden i paradiset. Om denne ulykke fortæller I. Mos. 3,17—20. (7). — I denne vor flygtige levetid har hver eneste dag sin store værdi. At gøre sig dette klart, er visdom. (12).

De goder, som salmisten beder om i vers 14—17 og venter på, nemlig Guds barmhjertighed, glæde, åbenbaring af

Guds værk, kærlighed og godhed, er den lovede Messiasstids goder og store velgerninger. De vil blive følt som et lys i mørket og forskaffe vor egen virksomhed den rette vejledning og være en stærk støtte. Vor Herre Jesu Kristi forløsergerning giver vort korte jordiske liv evighedsværdi, hvis vi er levende grene på den levende vinstok, som han selv er, og når vi gør, hvad vi end foretager os, i troslydighed mod Gud.

Vor hellige Kirke benytter vers 16—17 i sin liturgiske morgenbøn (Prim) for derigennem at nedkalde Guds nåde over dagens gerning. Dog har hele salmen sin store betydning som morgenbøn. Den minder os jo om livets flygtighed, så vi udnytter den korte tid, der står til vor rådighed, godt som forberedelse til evigheden. Den minder også om, at vore synder, også de, som er helt skjult for andre mennesker, udæsker Guds vrede og straf. Denne vor eneste og egentlige fjende bør vi altså omstændigheder. Det er visdom, og på den måde forstår vi vore levedages antal og mening rigtigt. Vi forherliger Gud og opnår den evige salighed.

F. K.

Er Kirken usynlig?

Har Luther og Calvin ikke ret i deres lære om, at kirken kun består af retfærdige og forudbestemte, hvis antal kun Gud kender? En norsk protestant skriver: »Hvor ånden gør ordet levende i menneskehjertet, der er kirken. Det er derfor umuligt at trække synlige grænser for kirken. Kirkens medlemsantal er der ingen uden Gud, der kender.«

Hvorledes kunne Kristus forlange af os, at vi skal være lydige mod kirken, og vi skal tro, hvad kirken lærer, hvis den var usynlig? Kristus sammenligner de ulydige mod kirken med hedninger og toldere (Mt. 18,17) og truer dem med evig fortabelse. (Mk. 16,16). Kirken må derfor være synlig og let at finde. Det nye testamente betegner også kirken som et synligt samfund med flere billeder f. eks. et kongerige, en mark, et sennepsfrø, der bliver et stort træ, en by, der ligger på et bjerg og en fårefold. Apostlen Paulus erklærer også, at kirken er synlig, og de troende skal ikke lade sig føre i ring af vildfarelser. Kardinal Newman sagde en gang: Kirken er ikke et hemmeligt selskab, men et synligt samfund, hvis medlemmer er kendt af alle dets fjender og vil, som Kristus forudsagde, blive forfulgt for hans skyld.

Kristus har bestemt kirken både for retfærdige og syndere. Han sammenligner den med marken, hvor klinten vokser imellem hveden, og nettet med gode og dårlige fisk.

En usynlig kirke er derfor ikke alene en selvmodsigelse, men også fuldstændig ubibelsk. Det nye testamente viser klart, at Kristus stiftede en synlig kirke med en synlig organisation udstyret med guddommelig autoritet

Graham Greenes Besøg i Polen

»Osservatore Romano« giver klar Besked til »Hæretikere til alle Tider og alle Steder«

Efter Indbydelse fra »Pax-Bevægelsen« har tre prominente engelske Katolikker for ganske nylig afslagt Besøg i Polen, nemlig den engelske Forfatter Graham Greene, Labour-Medlemmet Hugh Delargy samt Chefredaktøren for det af Benediktinerabbediet Downside udgivne Tidsskrift »Downside Review«, John Tood. Over Warszawa-Radio gav Delargy i Nærværelse af »Pax-Bevægelsens« Leder, Piasecki, Udtryk for sin Troskab overfor den Hellige Fader.

»Pax-Bevægelsen« er — som det vil erindres — en regimentro Bevægelse, hvis Programskrift i Juni i Aar havde paa Index. De tre prominente Herrer fra England gør Kirken en daarlig Tjeneste — Valfarterier af den Art er kun egnet til at stifte Uro og Forvirring blandt de troende, og karakteriserer øvrigt de Personer, der begiver sig ud paa sligt. I hvert Fald giver saadanne Valfarter ikke de paagældende et særlig flatterende Vidnesbyrd.

C. D.

*

Det Hellige Officiums Forbud mod Piaseckis Bog »Principielle Spørgsmaal« samt det »fremskridtsvenlige« Tidsskrift »Idag og imorgen« (Se iøvrigt Ugebladets Nr. 38, 18. September 1955, S. 456 ff.), har indtil Dato overhovedet ikke været nævnt i Polen. Tidsskriftet udkommer stadig, og Ud-giver saavel som Forlægger og Medarbejdere samt Bevægelsen, hvis Organ det er, bedyrer uafbrudt deres Troskab og Lydighed overfor den Hellige Stol. Meddelelser fra Polen gaar ud paa, at nogle af de Personer, hvem Roms Forbud har ramt, erklærer, at de ikke føler sig bundet af det romerske Forbud, eftersom det ikke er blevet dem forkyndt af deres stedlige Overhovede, Ærkebiskoppen af Warszawa. Det kan imidlertid næppe være de »fremskridtsvenlige« Teologer ubekendt, at denne Udflugt hverken er holdbar overfor Kirkeretten eller Moralteologien. En Placering paa Index behøver ikke nødvendigvis at være publiceret gennem den stedlige gejstlige Øvrighed. Og iøvrigt er Udflugter af den Art aldeles ikke noget nyt indenfor Trosvildfarelsens Historie; lige fra Jansenismen og ned til Modernismen og Action Française har Katolikker, der nægtede at underkaste sig det kirkelige Læreembede eller som ikke længere kunde det, taget deres Tilflugt til lignende Undskyldninger. Fra det Øjeblik af mister enhver Bedyrelse af den paagældendes Troslidighed imidlertid sin Troværdighed.

Det samme gælder desværre ogsaa den Retfærdiggørelse, som et Medlem af Progressisgruppen, Grev Lubien-ski, der iøvrigt ogsaa er Medlem af Sejmen, har forsøgt at rulle ud med i et Interview med »Le Monde«s Stockholm Korrespondent (9. Okto-

ber 1955). »Forbudet har ramt os smerteligt. Men selv om vi er rede til at bøje os for Roms Afgørelse, haaber vi dog stadig, at det sidste Ord endnu ikke er sagt i den Sag samt at Problemet vil kunne ordnes indenfor Rammerne af Kirkens Forskrifter og Grundsætninger.« Men umiddelbart i Forbindelse hermed beklager Lubien-ski derpaa, at visse Kredse udnytter dette »smertelige Anliggende« politisk og at saavel Præster som Vatikanets Blad »Osservatore Romano« er at finde i disse Kredse. Roms negative Indstilling næres gennem dens urealistiske Forhold til Emigranterne.

Praktisk Samarbejde — ideel Konkurrence

»Man ynder at tillægge os den Hensigt at ville stræbe efter en Syntese mellem Katolicismen og Marxismen. Dette er absurd eller Bagvaskelse. Vi afviser utvetydigt den materialistiske Filosofi som Helhed. Men vi indser til Gengæld ikke, hvilke Indvendinger der skulde kunne rejses imod, at vi frimodigt og ærligt medvirker ved vort Lands socialistiske Genopbygning ... Vort Motto lyder: Samarbejde paa det økonomiske, Konkurrence paa det kulturelle Omraade. Vi har tilstrækkelig Tillid til vor Tro til rent sportsmæssigt at kunne sige: det bedste skal og maa sejre.« Hidindtil har man i hvert Fald kunnet konstatere en glædelig Opløbsstring indénfor det religiøse Liv.

Lubienski støtter endvidere sin Optimisme paa, at Marxisterne aldeles ingen Interesse har af at styrte det polske Folk ud i Samvittighedskonflikter — hvorved han paaberaaber sig Kruschev's bekendte Toleranceedik. Man forventer en vis Lempelse af tidligere Standpunkter, ganske vist forudsat at Fredsatmosfæren og Afspændingen paa det politiske Omraade uddybes. Lubienski udtalte slutte-lig sin Forundring over, at man var saa skeptisk og kritisk overfor Katolikkerne i de socialistiske (kommunistiske) Lande, medens man stiltien-de akcepterede Afkristningen i de kapitalistiske Lande.

Svaret herpaa kom to Dage senere (11. Oktober 1955) i »Osservatore Romano«. Bladet tager Lubienski's Udtalelser som »Dokument og Indrømmelse«, men bebrejder ham samtidig hans Tvetydighed. Lubienski taler om Underkastelse, men betegner samtidig sin Bevægelse som Offer for politiske Intriger, som »Offer«, saaledes som »Hæretikere til alle Tider og paa alle Steder« plejer at sige. Heraf opstaar saa Spørgsmaalet: Vil man fortsætte med denne tvetydige Holdning?

Og saa underbygger Vatikanets Blad Paastanden om Tvetydighed. Lubienski siger: praktisk Samarbejde, ideel Konkurrence! »Som om der ikke ud fra Doktrinens Uforenelighed vilde vise sig moralske, d.v.s. rent praktiske

Uforeneligheder. En Katolik vil uvægerligt ogsaa — ifølge Kirkens Bud — skyldte uretfærdige Handlinger Lydighed, dersom de er konstrueret. Men han kan ikke medvirke til Opbygningen af en Ordning, der er baseret paa den materialistiske Ateisme, paa Ødelæggelsen af den religiøse Tro og Moral, som udspringer af Troen.«

»Osservatore« underbygger endvidere Paastanden om, at Polen bygges op paa Ateisme med følgende Kendsgeninger: Undertrykkelsen af de katolske Skoler og den religiøse Opdragelse, Paavirkningen af Gejstlighedens Uddannelse, Statens Indblanding i den kirkelige Jurisdiktion, Afsættelsen og Interneringen af adskillige Biskopper samt Præsteprocesserne i Forbindelse med Diskrimineringen af Episkopatet og den Hellige Stol. Overfor disse Kendsgeninger — skriver Bladet — over Progressisterne at paastaa, at alt er i den bedste Orden og at denne Tingenes Tilstand udgør en Slags naturlig Kristendom, medens Kirken i Vest er afhængig af Kapitalisme og Imperialisme.

Lubienski's Paaberaabelse af Kruschev's Dekret samt hans Forhaabning om Kommunisternes Indsigt gendriver »Osservatore« med en Henvi-sning til Lenin, der har foreskrevet den lydige Kommunisme stive Maal og bevægelige Metoder. Kampen mod Religionen hører nu engang til Kommunismens Væsen, hvordan dens Taktik saa end maatte forandre sig. Af den Grund alene kan Progressionen kun

Nu bryder De Deres H vi løser et af Deres

At give Julegaver er ensb Alle — selv de, der ikke tr Gaver. Og hvordan adskille fra andre — derved at der tillige ogsaa er til aandelig

Mon ikke der i Deres Familie- eller en eller anden, som De kunde glæde »Katolsk Ugeblad«?

Gavemodtageren faar de være den paagældende til idet Ugebladet Uge for Ug og katolsk Nyhedsstof fra h

Med andre Ord: maalt Julegave. De giver Julega (evt. pr. Halvaar eller Kv et nydeligt Julekort med D bladets Julenummer, der le

De sparer Dem selv for alt hvad De har at gøre, e 581 med Deres Navn og Ad modtagerens Navn og Ad »Med Ønsket om glædelig J føres Kortet, som ledsager

Tænk over det -

betragtes som et Middel til et skabe Forvirring blandt Katolikkene.

Af ganske særlig Betydning er imidlertid Artiklens sidste Afsnit: »Lubienski beklager sig over, at der ikke er fældet nogen Dom over de ikke-socialistiske Lande, uagtet det religiøse Forfald, som kommer for Dagen der. Han har altsaa glemt, at Kirken yder de Troende Midler til deres Helliggørelse gennem dens Lære, gennem den katolske Moral samt gennem Sakramenterne. Takket være denne personlige Helliggørelse hævder Troen sig indenfor de forskellige Samfundsordninger, altsaa gennem de frie Mennesker, ikke ved Indskrænkninger og Tryk ovenfra. Kirken bestræber sig paa i sine Relationer til de respektive Stater at sikre de Troende den Frihed, at de uhindret kan tro paa det gode og virke for det gode. Den protesterer, dersom disse Muligheder hindres eller nægtes. Vi opfordrer Lubienski til at bevise det modsatte. Han underordner Kirken »Politiken«, ene og alene fordi den tjener Guds og Sandhedens Sag og ikke Menneskenes mere eller mindre grumsede Ønsker.»

„Kirkens Frihed“.

Denne Udtalelse af »Osservatore« vidner imidlertid med al ønskelig Klarhed og Bestemthed om en unaadelig Maadeholdenhed. Der er meget bemærkelsesværdigt, at de polske Katolikker udtrykkelig bekræfter, at de skylder deres Regering Lydighed, dersom dens Forordninger ikke kræ-

ver noget umoralsk, d.v.s. en Overtrædelse af Guds og Kirkens Bud. Men det vigtigste er dog »Osservatore«s sidste Replik. Lubienski spørger om hvorfor Kirken maaler Vest- og Øststaterne med to forskellige Maal? Og »Osservatore« svarer: Fordi Veststaterne yder den katolske Lære og Religionsudøvelse fuld Frihed, hvad Øststaterne derimod ikke gør. Det er denne klare Kendsgerning og aldeles ikke nogen politisk Forudindtagethed eller en eller anden indre Forbindelse med Kirken, der bestemmer dens Forhold til Veststaterne. Dermed er ogsaa den Betingelse formuleret, paa hvilken Øststaterne vil kunne opnaa en modus vivendi. »Osservatore« nævner endda de vigtigste Indskrænkninger i denne Frihed, som maa fjernes, og hvori Øststaternes ateistiske Karakter synes at være hildet. Dersom Polens fremskridtsvenlige Katolikker læser »Osservatore«s Artikel grundigt, vil de let kunne se, hvori deres Opgave bestaar, og hvordan de vil kunne rense sig for Mistanken om Tvetydighed. Hvad de kalder »Kirkens Frihed« er nemlig ikke nogen Frihed, hvormed Kirken vil kunne affinde sig, eller som den kan tillade sine Troende at affinde sig med. »Osservatore« har ganske nøje udtalt, hvad der som Minimum maa ydes, for at denne Frihed kan realiseres og der kan findes Vej til en modus vivendi. Men Bladet har til Gengæld ogsaa sagt, at Kirken ikke kræver Privilegier for at kunne leve i Fred og Fordragelighed med moderne Stater. Den forlanger ingen »Pres eller Indskrænkninger ovenfra« imod anderledestroende. For saa vidt tager den altsaa Paastanden om Aandernes Konkurrencekamp op.

»Osservatore Romano« har Gang paa Gang fremhævet, at Kirkekampen ikke drejer sig om enkelte Personer, ej heller om Kardinaler, men simpelthen om Frihed og Lighed i Aandskampens Udgangsstilling, som den ikke viger fra. I en Kommentar til den polske Ministerpræsident Cyrankiewicz's Udtalelser i Anledning af Verdens ungdomsstævnet i Warszawa i Sommer erklærede »Osservatore«, at man endelig ikke skulde tro, at »Pro-

(Sluttes paa Bagsiden)

I korte Træk -

Hovedemnet for de østrigske Biskoppers Drøftelse paa den nu afsluttede Efteraarskonference var Spørgsmaalet om det østrigske Konkordat, som i de nærmeste Uger og Maanedre vil beskæftige de østrigske logivende Instanser. Bispekonferencen tilstillede Forbundskansler Raab en telegrafisk Takkeskrivelse for hans Bestræbelser for at genindføre Festen for Marie ubesmittede Undfangelse som officiel Helligdag. (KNA).

Biskop Suhr har i den forløbne Uge gæstet Nord-Tyskland. Sammen med tre Præster, som kommer fra Diøceset Münster, og som har deres Gerning i Danmark, har Biskop Suhr været Biskoppen af Münster, Dr. Michael Kellers Gæst. (KNA).

Den 75-aarige argentiske Primas, Ærkebiskoppen af Buenos Aires, Kardinal Copello, er i sidste Uge ad Søvejen ankommet til Rom. Kardinalen vil i Vatikanet aflægge Beretning om Udviklingen i Argentina. Kardinalen har ikke afgivet nogen Erklæring til Pressen om Regeringsskiftet i Argentina. (KNA).

Det katolske Universitet i Manila, der blev fuldstændig ødelagt under den sidste Verdenskrig er nu genopført og tæller for Øjeblikket 6000 studerende. (KNA).

Det katolske Rekreationshjem for Mødre i Phoeben (i den østlige Del af Bispedømmet Berlin) blev forrige Uge anekteret af de østtyske Myndigheder. Alle Bestræbelser for at faa Hjemmet frigivet har hidtil været resultatløse. (KNA).

En af Englands mest kendte Konvertiter, Mgr. Ronald Knox, har nu afsluttet det Arbejde med Oversættelsen af Biblen, som han begyndte paa for 15 Aar siden. Arbejdet var i sin Tid paabegyndt af Kardinal Newman. (KNA).

Den Hellige Fader har ophøjet det hidtidige Internuntiaturluxemburg til et Nuntiaturluxemburg. (KNA).

erne med Julegaverne — Julegaveproblemer!

lydende med at berede Glæde!
r paa Julen — giver hinanden
den katolske Julegave sig da
ikke blot bereder Glæde, men
iavn.

ekendtskabskreds skulde være
med et Aarsabonnement paa

med en Julehilsen, der kan
Gavn og Glæde i et helt Aar,
den katolske Information
le Verden.

ned Virkningen den billigste
en og betaler Abonnementet
tal), og Gavemodtageren faar
res Hilsen samtidigt med Uge-
eres gratis med i Købet.

uletrængsel og Spekulation —
at udfylde Kupønen paa Side
esse (Betalingsadresse). Gave-
sse samt den Hilsen (f. Eks.
I fra — — —), der skal paa-
åven.

og gør det snarest!

»Osservatore Romano«:

»Statsbegravelse af 1. Klasse«

Kun sund Fornuft og det rette Hjertelag vil
kunne genoplive Nationernes Aand

Allehaande Bestræbelser og al Søgen efter Forstaaelse de to bestaaende Blokke imellem til Trods er den internationale Situation forblevet den samme som før den saakaldte »Genève-Aand« vakttes til Live, erklærer »Osservatore Romano« i en Kommentar til Afslutningen af Konferencen i Genève. De sidste Meddelelser, der udsendtes fra Genève, gør Indtryk af at være en højtidelig Statsbegravelse af 1. Klasse af Forstaaelsens Aand.

»Osservatore« fortsætter: Ved Siden af Erklæringen om Afkald paa enhver Form for Magtanvendelse, staar nu alene Spørgsmaalet om en ny »kold Krig«, en Tilbagevenden til Udgangspunktet. Det at give Afkald paa Magtanvendelse kan kun betragtes som et tvunget Resultat; idet en tagen sin Tilflugt til Vaabene og disses katastrofeladede Magt idag er en Umulighed for begge Parter. Ligesaadant tvunget maa man ogsaa indse, at Fred og Forstaaelse kun vil kunne modnes, dersom man er skikket til at dømme efter Ret og Retfærdighed. Fornuft og Hjertelag, Sjel og Samvittighed er det eneste, der er nødvendigt for at vække den nu gravlagte Genève-Aand til Live igen som Nationernes Aand, slutter Vatikanets Blad (KNA).

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensens, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Kun en Neger -

Store er Brydningerne i den sorte Verdensdel og store de Krav, der her stilles til Kirken. Men Mulighederne er ogsaa store. Følgende Beretning stammer far en Afrikamissionær, som for Øjeblikket er hjemme paa Besøg i sit europæiske Fædreland.

Paul var en indfødt Kaffer i en af de sydafrikanske Missionsstationer. Han havde lige afsluttet sin Skoleuddannelse og tumlede nu med et brændende Problem. Endelig tog han Mod til sig og betroede sig til en af Patrene paa Missionsstationen:

»Pater«, sagde han, »jeg vilde saa gerne læse til Præst. Lad mig komme paa Seminariet! Jeg skal være flittig og gøre mine Sager saa godt, jeg formaar det!«

»Paa Seminariet?« gentog Pateren, men samtidig saa han for sig den elendige økonomiske Situation, som Missionerne befandt sig i. »Seminariet er langt borte herfra, og du skulde være der mindst et Par Aar i første Omgang. Og hvorfra skulde vi faa de 60 Pund, som det vilde koste?«

»Det har jeg allerede tænkt paa, Pater«, lød den sortes Svar. »Jeg er

lige fyldt femten, jeg er stærk og sund, jeg tager til Johannesburg og tjener de fornødne Penge i Minerne der. Paa et Par Aar har jeg den Sum, som er nødvendig, og saa kan jeg betale«.

Nuvel, Livet i Minerne i Guldkysten var jo ikke just det helt rigtige Milieu for en, som forbereder sig til Præstekaldet. Men for Poul var det den eneste Udvej, hvorpaa han kunde naa sit Maal. Han tog Afsked og begav sig til Johannesburg. Der fik han uden Vanskelighed Plads. Han maatte arbejde strengt, og det var ikke let for ham at klare sig i disse Omgivelser. Men det gik. Han klarede sig, sparede Pengene sammen og det endda paa den beregnede Tid.

Men maaske sparede han for meget. Men hvorom alting er: to Aar efter vendte han tilbage til Missionsstationen.

»Værsgod, Pater, her er de treds Pund«.

Pateren betragtede ham anerkennende. Det var faktisk godt klaret af Fyren. Og Blikket i den unges Øjne var ligesaa klart og rent som for to Aar siden. Men han var ikke mere den kraftige Fyr, som da han drog af sted for to Aar siden. Og saa hostede han saa mærkværdigt.

»Bravo, Paul. Det maa jeg sige, det var godt skuldret. Men ved du hved — dit Udseende huer mig ikke rigtigt. Jeg vil gerne have, at du henvender dig til Lægen imorgen«.

Og Lægens Dom var faktisk som en Dødsdom: Tuberkulose paa et fremskredent Stadium.

Pateren fik den sørgelige Opgave at skulle give den unge Neger Besked ... Han talte med ham og maatte samtidig sige ham, at Lægen ansaa en Helbredelse for meget lidet sandsynlig.

De sad begge længe i Tavshed foran hinanden. Endelig tog den unge Neger sig sammen:

»Pater, hvor lang Tid giver man mig endnu?«

»Lægen mener en to, tre Aar, Paul«.

»Nuvel. To er nok. Jeg vender tilbage til Minerne, sparer endnu treds Pund sammen, og dem faar De. Saa kan De sende to andre paa Seminariet i Stedet for mig«.

*Til dig opløfter jeg min Sjæl,
min Gud, til dig sætter jeg min
Lid, og jeg skal ikke blive til
Skamme.*

Introuit Ite
1. Adventsøndag

Jeg vil vove at paastaa, at vor Tid er den mest latterlige af alle Tider. Et nogenlunde fornuftigt Menneske, der ser den en Smule paa Afstand, maa le af den. Og Fremtidens Historikere vil vægre sig ved at tro paa den — den komiske Opera i Kreml; Berlin delt midt over og forsynet ved Hjælp af Flyvemaskiner, Hære, der drager snart den ene og snart den anden Vej, uden Maal og Med, Folkeslag, som truer hinanden endskønt de paa Forhaand ved, at en Krig vil ødelægge dem begge, hele Nationer, der for Alvor beskæftiger sig med Rejsen til Maanen, flyvende Tallerkener, store Opfindelser i Hænderne paa halvvoksne Drengene — man kan kalde det frygtelig, men det er ogsaa dumt.

John Steinbeck.

Meddelelser:

Århus: Søndag d. 27. nov.: Advenstafeten. Seniorgruppen velkommen. Kl. 19,30. Torsdag d. 1. dec.: KUK.s lille verden arbejder. Kl. 19,30. Torsdag d. 8. dec.: Møde kl. 19,30 hos Bent Lund, Amaliegade 1, 3.

Ebjerg: Torsdag d. 8. dec.: Advenstfest. Hele menigheden inviteres.

Lyngby: Lørdag d. 26. nov.: Anker Tiedemann fortæller om Rom. Lysbilleder. Søndag d. 4. dec.: Reciteret messe. Julebazar. Lørdag d. 10. dec.: St. Nicolaus fest. St. Nikolaus kommer på besøg under højtidelige former.

Stenosgade: Lørdag d. 26. nov.: Studiekreds og advenstafeten. Kl. 20,00. Fredag d. 2. dec.: Åbent hus hos Viggo, Vesterbrogade 23, 4. Lørdag d. 10. dec.: Studiekreds. Kl. 20,00.

Roskilde: Onsdag d. 30. nov.: Pastor Umans: »Men det første er kærligheden«.

Østerbro: Onsdag d. 30. nov.: Kl. 20,00 hos Uffe Tolderlund, Mariæ Kirkeplads 6. Besøg af en søster af ordenen »Les petites soeurs«.

Merton: Jonastegnet

280 sider - kr. 19,75

... Ingen munk har tidligere udsendt en så åbenhjertig bog. Den slår dørene op: Døren til de kontemplatives daglige liv, døren til Thomas Mertons eget sind. Han viser os et klosterinteriør, han meddeler en atmosfære, han drager sin læser med ind i trappisternes tilværelse og lader ham ane deres lyksalighed ved at være tavse Guds-elskere i et hus, der er fyldt med velsignelse. Der er ingen tvivl om det: i Getsemane søger man Gud fremfor nogen anden. Man er frivilligt gået i smeltedigelen for at blive lutret og kunne spejle mesterens billede. Det gælder ogsaa for Merton, hvis dagbogsblade har som grundtema: Jeg vil kende Guds vilje med mig og følge den.

Jonastegnet er Thomas Mertons rejse i »bugen af et paradoks«, som han selv udtrykker det. Man føler efter endt læsning, at man har været med på den rejse og er blevet rigere gennem sine oplevelser. Et par gange har man trang til at sige fra, fordi forfatteren tøver så længe over et emne uden at trænge dybere ind i det. Det gælder især hans indgående analyse af sin egen vaklen mellem trappist- og karteuserkald; det kunne være gjort bedre med halvt så mange ord. Men bogens læsere — og den bør få mange læsere — skal nok holde ud, til de når den fine epiloge om natten i Getsemane klostret.

Gunnar Martin Nielsen.

(Den katolske Boganmelder).

Academicum Catholicum

Søndag d. 4. december kl. 9.00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen fælles morgenbord.

Mandag d. 5. december (bemærk dato!) kl. 19.30: Niels Stensens-akademi. Prof. dr. med. Edv. Gottfredsen taler om Niels Stensens videnskabelige indsats, og prof. dr. theol. Max Bierbaum (Münster) om Niels Stensen in seiner Theologie und christlichen Frömmigkeit. Mødet finder sted i Kirurgisk Akademi, Bredgade 62. Gæstekort tilsendes ved skriftlig henvendelse til sekretæren, frk. Ruth Hansen, Stokrosevej 1, Kbhvn. S., vedlagt 1 kr. i frimærker.

Lørdag d. 10. december kl. 19.30: Adventsaften hos civilingeniør G. Wissum, Asmussens allé 1.

Julekoncert i Roskilde

Søndag den 4. December Kl. 15.30 holdes den årlige Julekoncert i Sct. Laurentii Kirke til Fordel for fattige Børns Jul. De medvirkende er: Kirkekoret, Kerckhoffs-Koret, Operasanger ved Det kgl. Teater Alf Andersen og Organist A. Kerckhoffs.

Juleindsamling

Med Hans Excellence Biskoppens Tilladelse agter undertegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen at foranstalte en Indsamling til Fordel for trængende Trosfæller i Sct. Ansgars, Sct. Antoni og Sakraments sogn.

Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personligt henvende sig hos en af undertegnede:

Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64, 2., Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27, 3., Pastor Knud Ballin, Frederikssundsvej 225, Angela Osterhammel, Valby Langgade 117 B, 1.

Til

»KATOLSK UGEBLAD«s Redaktion,

Nørrebrogade 27 C . København N

Undertegnede bestiller og betaler herved et »Julegave-aarsabonnement« paa Ugebladet til hosstaaende

Abonnementspris 20 Kr. aarlig.

10 Kr. halvaarlig

5 kr. pr. Kvartal

bedes opkrævet hos:

Bestillerens

Navn:

Adresse:

(Evt. Telf.....).

Gaven er til

1. Navn:

Adresse:

Ordlyd til

Hilsen:

2. Navn:

Adresse:

Ordlyd til

Hilsen:

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner

Griffenfeldsgade 38 . Central 6854

vis a vis Sct. Josephs Hospital

Aalborg

Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen

Cykler - Radio - Symaskiner

Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm

Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester

Sanitet - Centralvarme

Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægercept

Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelinger

Ferd. Færch & Co.

Tømremester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfirr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstresne Hospital
og Kamillianeklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastelvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v. Kamillianeklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Nov.-Dec.

27. S. 1. SØNDAG I ADVENT (2— (violet) 1); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (521).

28. M. † FERIA (2—1); uden Gloria og Credo og uden Alleluja-Vers efter Graduale; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: For Kirken eller for Paven; alm. Præf. (525).

29. Ti. Vigilie til St. Andreas (762); (violet) 2. Bøn: FERIA (2), 3. Bøn: St. Saturninus (763); alm. Præf. (525).

30. O. St. Andras, Apostel (766— (rød) 81); 2. Bøn: FERIA (2); Præf. (524).

1. T. † FERIA (2—1); uden Gloria og Credo og uden Alleluja-Vers efter Graduale; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven; alm. Præf. (525).

2. F. † St. Bibiana (770); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]); alm. Præf. (525).

3. L. ST. FRANS XAVER, Værnehelgen for alle Missionslande (770—82); 2. Bøn: FERIA (2); alm. Præf. (525).

4. S. 2. SØNDAG I ADVENT. (violet)

D. K. K. F.

Tirsdag den 29. Novbr. Kl. 19,30 Adventsaften i Stenosgade. Pastor Knud Ballin holder Adventstale. Pater Braun foreviser Lysbilleder om Julemysteriet. Operasangerinde Fr. E. Edlers vil ogsaa underholde. Kaffebord. Pris Kr. 1,75. Alle er velkommen, ogsaa Herrer. Tilmeldelse pr. Telefon Vester 1965 x helst mellem Kl. 17—19, senest den 27. November.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thonisen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780
Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Dygtig og energisk Lærer eller Lærerinde

søges til 1. Januar eller senere til Undervisning i almindelige Fag i vor Børneskole. Ansøgning med Fotografi og Afskrift af Anbefalinger sendes til

Sr. M. Benedicta,
Set. Hedvigssøstrenes Skole,
Kolding.

Set. Annæ Kirke

Hver lørdag kl. 19,30 novenandag til ære for Vor Frue af den stedsevarende hjælp.

Jul — julegaver — julemarked

Det katolske julemarked afholdes søndag den 4. december i Stenosgade, og der kan De købe Deres julegaver og alt det, der hører julen til.

Der er en dukkebod. Ikke mindre end 200 dukker er der. Nogle af dem er påklædt og til alle andre følger tøjet med.

Der er en bod med alle lækre sager

Chr. Steffensen

Herrekuipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

indenfor konserver, frugter og vin. Der er to tombolaer. Den ene er kun for børn alene, og gevinsterne her er alle noget, som børn kan bruge.

Den anden tombola er noget helt for sig, idet gevinsterne udelukkende består af vine, cigarer og cigaretter. En dejlig tombola.

Julekort skal vi alle bruge, og her har julemarkedet været så heldig at kunne sikre sig nogle meget smukke kort, som kommer i handelen for første gang her, og som ovenikøbet er tegnet af en ung, katolsk kunstner.

Der er alle slags julelys, og der er adventskranser.

Desuden er det så viseligt indrettet, at medens mor og far går rundt på markedet og køber ind, kan børnene blive underholdt af filmforestillinger, og der kommer ogsaa anden underholdning for børnene.

Og så er der restauration med smørrebrød, kaffe, kager og meget andet.

De gør en god gerning ved at benytte julemarkedet til Deres indkøb af julegaver, for derved støtter De Katolske Menighedsplejers arbejde.

Bradi Barths Marionetter igen

Succes'en gentages Mandag 28. November Kl. 19,30 paa Skolen, Østerbrogade 7.

TOLDFRIE GAVER TIL POLEN

Levnedsmidler, kaffe, the, kakao, lædervarer, sko, nylonstrømper, landbrugsmaskiner, cement eller møbler —

alt kan De nu takket være PEKAO systemet, der nu med myndighedernes billiggelse er indført i Danmark, forære Deres slægt, venner eller bekendte i Polen. Varerne leveres fragt- og toldfrit på gavemodtagerens bopæl.

Nærmere oplysninger og prislister rekvireres fra PEKAO-agenturet i Danmark, firmaet

JANUS A. LINDS SØNNER A/S

KØBENHAVN K

TELEFON PALÆ 2266

HOLMENS KANAL 18

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>	
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVEN Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>	
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa Brugsförening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jønsen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>	
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Engaard Hansen Begravelsesmagasin Østerbrogade 20 Gaabensvej 66 Tlf. Nykøbing F. 280 ordner begravelser, og ligtransport overalt i Danmark. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Nykøbing F. Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>	
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flaekbroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>	

Sensationel Beretning om en Vision, Paven skal have haft

Det italienske illustrerede Blad »Oggi« — der tælles blandt de store sensationelle Verdensblade — bragte i den forløbne Uge en Beretning, der er egnet til at vække international Opmærksomhed og som gaar ud paa, at den Hellige Fader for et Aar siden skal have haft en Vision, i hvilken Paven skulde have set Kristi Skikkelse. I Anledning af Artiklen udtaler man paa kompetent Sted i Vatikanet, at kun den Hellige Fader selv vil være i Stand til at bekræfte Rigtigheden af en saadan Meddelelse. »Oggi« hævder, at Artiklen skyldes en »velmenende Indiskretion« samt at Manuskriptet til Artiklen skal have været forelagt Paven.

Bladets Beretning gaar ud paa, at Pavens Vision fandt Sted 3. December ifjor; det er en kendt Sag, at Pavens alvorlige Sygdom netop kulminerede paa denne Dag, og den Bedring, der indtraadte i den Hellige Faders Tilstand, opfattes af mange som noget af et Mirakel, idet den ganske Verden paa dette Tidspunkt ikke længere regnede med, at Paven stod Sygdommen igennem (KNA).

Graham Greene —

(Stattes fra Side 579)

blemet Forholdet mellem Stat og Kirke i Polen lod sig reducere til et »Tilfældet Wyszynski« og ej heller til et Spørgsmaal om Gudstjenestefriheden i Polen, hvis Praktiseren ingen har i Sinde at bestride. »Men selve Kulturfriheden, omend denne er en Del af den religiøse Frihed, den hylder man ikke.« Det er en kendt Sag, at man stadig indskrænker alle andre aandelige Friheder i Polen mere og mere, selv om man ogsaa giver Katolikkerne Mulighed for at deltage i Gudstjenesterne samt at gaa til Sakramenterne, og at det gøres i den klare og aabenlyse Hensigt at formaa Katolikkerne til efterhaanden at medvirke aktivt for Kommunismens Sag, uden at de spørger sig selv om det er foreneligt med den katolske Lære og den katolske Moral eller ej« (19. August 1955). Saalænge som en Verdensanskuelse, der — ogsaa af de progressive Katolikker — betragtes som uforenelig med vor Tro, paatvinges de Troende med Statsmagtens og alle dennes Institutioners Hjælp, idet den kræver Bekendelse eller blot beslaglægger det offentlige Livs Felt for sig alene, kan og maa en Katolik ikke sige — og endnu mindre faa andre til at tro — at Kirken har sin Frihed. Naar de fremskridtsvenlige Katolikker atter og atter paastaar, at de har Mulighed for aabent at tale ud med deres Regering om deres Vanskeligheder, saa har »Osservatore« i sit Svar paavist det Tema, der maa drøftes, dersom man

URBI ET ORBI

Maa katolske Ordensfolk tippe?

Maa Ordensfolk tippe, og skal de saafremt de vinder aflevere Gevinsten til deres Kloster? Dette Spørgsmaal har for ganske nylig været Genstand for en Undersøgelse i det italienske Præsteblad »Palestra del Clero«. Bladet gør til at begynde med opmærksom paa, at Tipning maa betragtes som en Slags forretningsmæssig Kontrakt, og at Ordensfolk ikke vil kunne indgaa en saadan uden deres respektive Overordnedes Tilladelse. Endvidere maa enhver eventuel Gevinst — i Overensstemmelse med Fattigdomsløftets Regler — i Princippet være at overlade Klosteret. Der er dog en Mulighed for, at der vilde kunne etableres en særlig Overenskomst mellem den interesserede og hans Overordnede, hvorefter Tipperen vil kunne faa Raadighed over en bestemt Del af Gevinsten. (KIPA).

Pavetale til Katolsk Aktion i Italien:

Sammenhold for enhver Pris

Mgr. Dell'Aqua fra det påvelige Statssekretariat har paa den Hellige Faders Vegne rettet en Skrivelse til Kardinal Siri i dennes Egenskab af Præsident for Bispekommissionen for den katolske Aktion i Italien. Skrivelsen er fremsendt med Anledning af den Katolske Aktions Generalforsamling i Napoli.

»Øjeblikkets begivenhedstunge og konfliktsvangre Situation nøder mere end nogensinde til Sammenhold«, hedder det i Skrivelsen, hvori der endvidere gives Udtryk for Tilfredsheden over, at Kongressen finder Sted i Napoli, en Egn, der ganske vist er »meget aaben for det Gode, men tillige ogsaa stærkt udsat for det Onde«. (KIPA).

Abbé Pierre's store Resultater

Abbé Pierre aflagde i sidste Uge paa en Pressekonference Regnskab for Kludesamlerne fra Emmaus' Virksomhed i de første ni Maaneder af indeværende Aar. Indsamlingen har indbragt saa meget, at man har været i Stand til at skaffe femtenhundrede hjemløse Tag over Hovedet. Der er i dette Tidrum rejst 250 Boliger i Noisy-le-Grand. Byggeomkostningerne har beløbet sig til to Milliarder Francs. (KNA).

virkelig tilstræber en modus vivendi. Dette giver Kirkehistorien talrige Beviser paa, ikke mindst Konkordatet af 1801, ved Slutningen af den franske Revolution.

Eden i Underhuset:

Katolikkerne paa Malta kan være rolige

Som Svar paa en Forespørgsel fra et katolsk Medlem af Underhuset, William Teeling, erklærede Eden i sidste Uge, at Regeringen under alle Omstændigheder vilde respektere den katolske Kirkes Stiling paa Malta. — Der har som bekendt i den senere Tid været givet Udtryk for Bekymring i saa Henseende i katolske Kredse paa Øen. (KIPA).

Offer for kinesisk Forfølgelse vendt tilbage til Europa

Biskoppen af Laohokow (Kina), Mgr. Alfons Maria Ferroni, ankom i sidste Uge ad Luftvejen til Rom. Den 68-aarige Biskop var i September ankommet til Hongkong efter et fire Aars Ophold i et kommunistisk Fængsel, og paa daværende Tidspunkt nærmest at ligne ved et Skelet. Ved sin Ankomst til Hongkong udtalte han: »Jeg er kommet hertil for at dø«. Paa et derværende Hospital er han imidlertid blevet saavidt restitueret, at han har været i Stand til at vende tilbage til sit Fædreland Italien pr. Fly. (KNA).

Ved Ankomsten til Hongkong blev der taget et Billede af Biskop Ferroni, som senere har vandret Verdenspresen rundt, og som bedre end noget andet rejser en stum Anklage og gør det klart for enhver, hvorledes Forholdene i det kommunistiske Kina i Virkeligheden er — selv om visse Skribenter og Ruslandsfarere ved at fortælle idylliske Historier fra »Riget i Midten«. Billedet er en manende Illustration til den Tid, vi lever i — »Afspændingens«, »Smilets Politik« og »Gêne-Aandens« Tid.

Katolsk

4. December 1955
103. Aargang
Nr. 49

Ugeblad

ADVENT

Tidens Krav —
Hjemmets Opgave
Hospitalsudvidelsen i Vejle
Ved Ærkebiskop
Dr. Bernings død
Guldet til Gudsmoders Ære
Vatikanet bekræfter Med-
delelsen om Pavens Vision
Østrig og Konkordatet

Hvad det drejer sig om

Man møder til Stadighed rundt om i Aviser og Tidsskrifter Indlæg, der beskæftiger sig med Folkekirkens Situation. De kan stort set sorteres i to Grupper. I den ene Gruppe Indlæg ankes der over, at der ingen Fasthed er, men at alt flyder. Fra de folkekirkelige Prædikestole tales der skiftevis i Øst og Vest, og Menigmand reagerer med at sige, at hvis end ikke Præsterne kan hitte ud af, hvad Kristendom er, vil han for sin Del lade Spørgsmaalet ligge. I den anden Gruppe af Indlæggene siger man, at dette her er rigtigt nok og det fine protestantiske ved det. Det vigtigste af det hele er at holde sig fri af det katolske Væsen. Kirken har ingen Lære at forkynde, og hver Lægmand er som hver Præst henvist til sit eget Omdømme og sin egen religiøse Erfaring. Saadan bør det være.

Maaske man ved Siden af disse to Grupper dog ogsaa bør nævne en tredie, som i Forsøg paa at overskue den hele Valplads paa een Gang vil dele Sol og Vind lige ved at fastslaa, at det hele kommer af, at der er to Mennesketyper. En, der er mere uselvstændig og trænger til en ydre Autoritet, mens den anden ikke blot kan, men ogsaa vil staa helt paa egne Ben og afviser Autoriteter. Det er Forklaringen paa det hele.

Da vi Katolikker til Stadighed blandes ind i disse Diskussioner, er der maaske Grund til at sige, at det hele i vore Øjne hviler paa en anden Problemstilling, end den der for os er selvfølgelig. Første Gruppe ønsker for de stakkels raadville Menneskers Skyld lidt mere Enhed og Autoritet i Folkekirken. Anden Gruppe anser

det for det eneste menneskeværdige ikke at underkaste sig religiøse Autoriteter. Og tredie Gruppe ser psykologisk paa det og siger, at hvordan det skal være afhænger af, hvilken Mennesketype man tilhører.

Alt dette er saa underligt virkelighedsfjernt i vore Øjne. Hvis Religion var noget, der skulle opbygges paa menneskelige Behov, er det vanskeligt at se, at der kunne fastslaaes noget om Religionens Indhold. Var det alt sammen Resultatet af vore egne Spekulationer, maatte man naa til samme »rummelige« Alfavn som for en Del Protestanter er det store Ideal. Og det er jo rigtigt, at hvis den ene Spekulation strengt taget kunne være lige saa god som den anden, maatte vi kunne hæve os op til Erkendelse af dette og dermed Anerkendelse af ogsaa andres Ret til at spekulere i andre Baner end vore egne.

Men for os er Spørgsmaalet ikke om menneskelige Behov, men om Guds Aabenbaring. Vi tror paa, at der er visse Ting, som Gud har ønsket gjort aabenbare for Mennesker, visse Ting (sluttes Side 588)

I de senere Aar har den smukke Skik med Adventskransen fundet Vej til mange Hjem — omend den egentlige Betydning, der ligger i den, vel-sagtens staar de færreste klart, men de fleste Steder kun opfattes som en Slags Stuepynt. Det er da i og for sig ej heller ret meget vi egentlig ved om Oprindelsen til denne Skik — maaske staar den i Forbindelse med vore Forfædres Solhjul. Den kom først i Brug i det nordlige Tyskland, men har senere vundet Borgerret i mange kristne Hjem over den ganske Verden.

Adventskransen er et smukt Symbol paa det kristne Haab — Vinterens grønne Gran lader sig ikke fortrænge af Mørke og Kulde. De røde Baand, der pryder den, er Budbringere om Julens Komme, og som et Symbol paa Kristus staar de fire Kærter — en for hver Adventssøndag. Det er en hel Misforstaaelse at behænge Kransen med allehaande andre Ting — man berøver den dermed dens egentlige symbolske Betydning om Julens Komme, Livets og Lysets Fest.

absolut
 ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur
 Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
 Telefon Central 7123

**Kedler
 Stokere
 Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
 ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
 AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KSK
 Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni
 Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
 H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
 København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
 Telefon Amager 6390
 Robert Hansen
 Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
 Til. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glasmester*
 Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforårkr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
 Murermester- og Entreprenørførr.
 Kong Christians Allé 6
 Telefon 1992 & 4983
 Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
 PRODUKTER

Worning & Petersen
 TILSÆTTERE

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
 LINDHOLMSVEJ 36
 Telefon Damse 2043
 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
 og Terrazzo

La Coursvej 3
 København F
 Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B · C. 6538
 Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

Tidens Krav - Hjemmets Opgave

Videnskaben fejrer idag Triumfer — Mennesket er naaet saa vidt, at det i Ordets egentlige Forstand kan lægge Jorden øde, eller — for at tale med Skriftens Ord — gøre sig den underdanig. Den har derfor strengt taget endnu kun eet Behov, nemlig Fornuften. Men er der maaske nogensinde handlet efter den sunde Fornuft? Har vi maaske ikke for ti Aar siden været Vidne til, hvorledes et enkelt Menneskes Ufornuft kan føre til Vanvid og i denne Tilstand ødelægge alt for alle omkring sig? Og gaar der maaske ikke i denne vor superciviliserede Tidsalder ligesom en Gysen, en Angstfølelse, som ikke er til at blive kvit, igennem os alle ved Tanken om de uhyre Kræfter, den altødelæggende Magt, der er overladt til ganske faa Menneskehænder? Alt dette ligger i Hænderne paa Fornuften, paa et Tidspunkt, hvor hvert enkelt Menneske, hver enkelt Race, hver enkelt Nation, har hver »sin« Fornuft og kæmper for at netop den skal være »Fornuften«. En Tid, hvor der ikke længere er nogen Almagt oven over Magten. Hver enkelt Rigsdag, hvert enkelt Parlament, hver enkelt internationale Konference viser os paany, hvor let Ufornuften kan blive Herre over Fornuften — og at ikke enhver Beria falder i Herskernes Hænder. Lærer Menneskeheden dog aldrig at blive kloget?

Eet er dog imidlertid sikkert: jo mere den politiske Afspænding skrider frem, desto større Anstrengelser maa de kristne gøre sig, desto mere sammenbidt maa Kristenheden staa Last og Brast om sine Idealer. Den kristne maa mobilisere sin aktive, beviste Tro paa Gud, Magtens Almagt, mod Fornuften, der antager saa mange forskellige Former, dersom Fornuften ikke skal forfalde til Ufornuft og Vanvid. Den kristne Tro er eet — hvordan dette Kristi Budskab skal bibringes Børn og Voksne er imidlertid noget andet.

Dette Spørgsmaal beskæftiger idag den katolske Viden mere end nogensinde før. Kirken er helt og fuldt klar over, at i en ny Tid maa Undervisningen i Troens Sandheder ogsaa tilpasses denne ny Tids Krav. Det gælder om at bibringe den opvoksende Generation Troens Sandheder paa en saadan Maade, at de grov fast, bliver til noget selvfølgeligt i det enkelte Menneskes Liv. Den Uro, der har præget Katekismusundervisningen i de sidste Aartier, er et Bevis paa, at »man søger«, søger efter Metoder, der maatte vise sig effektive for at opnaa de Resultater, der er nødvendig. Men, hvor har man dog ikke i mange Tilfælde fortabt sig i intetsigende Cirkler og Sving, hvor har man ikke fumlet og famlet sig frem — og i mange Tilfælde skudt helt ved Siden af. Her gælder det imidlertid om at undgaa enhver Form for Overfladiskhed. Problemet er det: paa den ene Side tvinges Staten til som Følge af Udviklingens

Kæmpetempo, der synes at rive alle menneskelige Kræfter med sig — at lægge særlig Vægt paa de for denne Udvikling nødvendige praktiske Undervisningsfag, hvorved de rent aandelige og religiøse kommer i anden Række. Men paa den anden Side kræver disse sidste netop en større og mere intensiv Opmærksomhed og Overvejelse for at være i Stand til i Livet at danne den fornødne Kontra-vægt.

Kirken er — saaledes som det stadig understreges og som den Hellige Fader netop paany fremhævede i sin store Tale til Historikerkongressens Deltagere — ikke Modstander af Videnskab og Teknik, men beundrer tværtimod de straalende Resultater og Fremskridt. Men den er klar over, at det *meditative Element* er uomgænge-

lig nødvendigt og at det begynder at svinge; dersom den ikke mobiliserede al sin Kraft vil det aandelige og religiøse Moment lidt efter lidt glide bort. Her maa Hjem og Skole staa Last og Brast — det katolske Hjem, hvor man sundt og fornuftigt, Dag for Dag, bibringer den opvoksende Generation Fornuftens Brug — ogsaa den religiøse, og Skolen, den katolske Skole, der ikke glemmer sin Opgave som Opdrager og Formidler af Kristi Lære i sine Bestræbelser for at gøre Børnene til dygtige Samfundsborgere.

Men først og fremmest gælder det: det katolske Hjem. Intet er saa sundt som Moder-mælken, intet saa vigtigt for Samfundet som det Korstegn, en Moder lærer sit Barn at tegne — med det kristne Hjem staa og falder Fremtiden.

2. Søndag i Advent

4. December 1955

EVANGELIET FORKYNDES FOR DE FATTIGE

Denne Sætning har Vor Herre selv præget, og den var hans Svar paa Johannes Døberens Spørgsmaal, om han nu var Messias, eller man skulde vente paa en anden. Vor Herre vilde ikke brovte med, at han var Messias, og derfor henviste han til de Gerninger, der kendetegnede Messias. Det glade Budskab, Evangeliet, bestaar jo netop deri, at han selv kom. Kristus er selv det glade Budskab, han er selv Guds Rige. Med hans Komme fuldbyrdes en frelsebringende Vending i Menneskets Historie — med ham kom Guds Rige. Verdens Tid var ovre, nu var Naadens Tid inde. Fattige var alle, hvem dette Budskab naaede, thi hver og en havde indtil da været Vredens Barn.

Og det glade Budskab forkyndes den Dag i Dag. Ganske vist taler Vor Herre ikke til Menneskene, men han gør det gennem sin Kirke. Og med Kirken er det som med Vor Herre: Den taler ikke blot, dens Ord er til-lige Handling og Virkelighed. Vor Herre har nemlig foruden Forkyndelsen skænket den Sakramenterne. Paa denne Maade fuldbyrdes vor For-løsning saa at sige paa dobbelt Vis. Men Ordet er Forudsætningen, thi derved hidkaldes Menneskene, derved forberedes de til at opfatte Sakra-menterne.

Situationen har dog for saa vidt ændret Karakter i Forhold til dengang, idet Kirken i mindre Udstrækning vender sig til Fremmede og Udenfor-staaende end til dem, der gennem Daab og Fødsel hører den til. Men til Gengæld er det i mange Henseender sværere at lede disse Mennesker, eftersom de burde staa inde i Kirken, men oftest er langt borte fra dens Centrum. Kun Halvdelen af dem, vi tæller, praktiserer, yderligere en Fjerdedel af disse kommer kun ved særlige højtidelige Lejligheder, medens den anden Halvdel bestaar af ligegyldige og saadanne, som udmærket kunde fjernes af Sognekartotekerne.

Man kunde med andre Ord fristes til at sige, at »de fattige«, som Evan-geliet i Virkeligheden burde forkyndes for, ikke er hverken Negrene eller de vilde, men derimod de ligegyldige og de frafaldne. Det er denne svære og utaknemmelige Opgave, der paahviler Kirken idag.

Og gør den det? Javist gør den det, men der falder dog stadig flere fra, end der kommer til.

Vi har her Eksemplet hos de heroiske franske Arbejderpræster, som har erkendt Problemet og helt er gaaet ind for det. Forholdene her hos os kan ikke paralleliseres med Frankrig, det er selvfølgelig ikke saa slem, men alligevel: Enhver, der kender lidt til Forholdene i Storbyerne, kan snakke med derom.

Der maa en fuldkommen Omstilling til for hele Kirkens Forkyndelses-system. Vi har simpelthen ingen Pastoreringsmetoder, der tager direkte Sigte paa at komme til dem, der vender os Ryggen. Vi naar hele Tiden kun de samme Mennesker, der enten kommer til os eller aabner deres Døre for os.

Forkyndelsen maa saa afgjort tilpasses Tidens Krav. Vi maa søge at naa frem til en ny Indstilling, der svarer til Oldkirkens gamle kristne Aand. Vi maa finde ny Maader at gøre det paa — og vi maa — hvad mere er omstille os selv. Vi maa arbejde til »begge Sider« — baade udadtil og indadtil. Det vil kræve baade stor Smidighed og store Kraftanstrengelser.

Mange siger idag rent ud, at kun Herren selv kan hidføre denne Ven-ding. Med andre Ord: Vi skal bare lægge Hænderne i Skødet og afvente. Den gaar imidlertid ikke. Vi har nemlig faaet den ganske utvetydige Op-gave at forkynde det glade Budskab for vor Tids Fattige — og vi skal gøre det, hvad enten de saa end tager imod eller afviser os.

Sognepræsten.

Den nye hospitalsfløj i Vejle

NOTER

Alle Vejlebladene har bragt meget udførlige Referater fra Hospitalsindvielsen d. 25. November. Vi laaner nedenstaaende Linier fra »Vejle Amts Avis«, idet vi desværre maa indskrænke os til Gengivelse af et Par Hovedtaser:

Det er en ualmindelig smuk nybygning, Sct. Maria hospital har fået, ikke blot er den tiltalende i sin arkitektur, men den er tillige indrettet på en måde, som må aftvinge beundring. Alt er gennemtænkt, og de mange lokaler er præget af venlighed og indgyder tryghed. Ofte kan hospitalsstuer virke kolde og upersonlige, men det er ikke tilfældet her. Den dristige anvendelse af smukke, rene og varme farver giver et prægt af hygge, og stuerne har en passende størrelse, noget helt intimt over sig. Fra de mange gæster, der deltog i den højtidelige indvielse i går, faldt der da også lovord i rigt mål, og ingen kan være i tvivl om, at der her er skabt en sygehusafdeling, der står mål med de bedste i tiden.

Dagen markeredes iøvrigt på forskellig vis, bl. a. ved at det strømmede ind med smukke gaver, dejlige blomster og telegrammer fra nær og fjern med varme lykønskninger, hvortil kom de mange venlige ord, der fra forskellig side blev udtalt under samværet.

Dette formede sig i to afsnit. Først samledes gæsterne med søstrene og hospitalets ledelse i den smukke sal i nybygningens kælderetage, hvor direktør Poul Hjorth, København, bød velkommen på Mariasøstrenes vegne. Direktøren beklagede, at biskop Suhr desværre var forhindret på grund af en udenlandsrejse, men han bød et hjerteligt velkommen til biskoppens repræsentant, generalvikar, monsignore Flandrup, og til direktøren for Sct. Mariasøstrenes congregation i Berlaar, Paul Frateur.

Amtslæge, dr. med. Jakob Jakobsen tog derpå ordet for at lykønske på sundhedsstyrelsens vegne med fuldførelsen af det store værk, der vel også er blevet væsentlig større, end man drømte om, da arbejdet påbegyndtes. Det er mit indtryk gennem 12 års ledelse af en afdeling her, at patienterne får ydet ikke alene lægelig, men også menneskelig bistand, og derigennem er der hos den lokale befolkning oparbejdet en meget stor velvilje for hospitalet.

Arkitekt Malling Pedersen overrakte derpå hospitalets forstanderinde en gave fra dem, der har medarbejdet på bygningens opførelse med en tak for tiden, der er gået og med gode ønsker for det virke, der skal foregå i bygningen. Gaven var en usædvanlig smuk alterkalk af drevet sølv med ægte guldbelægning. Den er udført i en belgisk kunstsølvsmide efter speciel kyndig anvisning, og den bærer inskriptionen: »Fra hænderne, der byggede huset, til de hænder, der her skal øve barmhjertighed«.

Derpå foretog selskabet en rundgang igennem de fire etager og fik den nye

afdeling forevist i alle enkeltheder, og efter besigtigelsen samledes man til højtidelighedens anden afdeling, en middag i gymnastiksalen, der i dagens anledning var smukt pyntet.

Her understregede direktør Poul Hjorth igen, at dagen var en stor begivenhed i søstersamfundets historie, en virkelig milepæl. Man følte et kald, da man i 1911 begyndte her i Vejle, og det var et kald, der førte til rejsningen af hospitalsbygningen i 1913, men kaldet er lige stort i dag. Men et kald til at yde sygepleje i hospitalsmæssig forstand kræver mange penge, og byggepriserne var høje, renten på lån var høj og kurserne på obligationer var lave. Alligevel fulgte man kaldet og byggede huset, og nu glæder man sig til at tage det i brug søndag ved det nye kirkeårs begyndelse, og man er taknemmelig for nu på en bedre måde at kunne røgte det kald, man har taget op.

Den første vanskelighed var den, at man ikke havde penge nok, og søstrene må ikke låne uden biskoppens tilladelse. Den fik man, men så meldte sig spørgsmålet, hvem der ville låne penge ud. En henvendelse til amtsråd og byråd gav ganske vist ikke noget lån, men derimod et tilsagn om garantier i et sådant omfang, at søstrene kunne klare sagen. Arkitektens planlægning gav gode løfter, og gode, dygtige mestre og svende kom i arbejde med at rejse det nye hospital.

Søstrene vil i dag gerne takke for godt udført arbejde og for en god og ideel udformning af den nye bygning. Det har været svært at få det fælles barn bragt til verden, og når der tales om tidspunkter, fristes jeg til at sige, da det er en fødeafdeling, det drejer sig om, at mange vordende mødre regner tidspunktet forkert ud, men derfor behøver vordende fædre jo ikke at henfalde til samme unode. Det er imidlertid i dag en glæde at kunne konstatere, at barnet er velskabt. Jeg vil ønske, at lægerne må bruge huset som det moderne værksted, det er, at man her vil betjene og tjene, og at lykke og velfærd må følge Sct. Maria hospital i Vejle.

Generalvikar, monsignore Flandrup nævnte ordet om, at hvis ikke Herren bygger huset, arbejder de, som bygger derpå, forgæves. Hvis vort arbejde skal bære frugt, må Vorherre give det sin velsignelse, og der er al grund til at tro, at Herrens velsignelse hviler over Sct. Maria hospital, siden det er blevet i stand til at indvi denne nye fløj. På biskoppens og egne vegne bringer jeg søstrene en hjertelig lykønskning, fordi de har nået et mål, de med længsel har set hen til. Mit ønske i dag skal være, at søstrene fortsat må arbejde i kristen næstekærlighed og glemme sig selv for at være alt for alle, så Herrens velsignelse kan følge dem i al deres gerning til gavn for de syge og til glæde for søstrene selv.

Ugebladet til Jul og Nytaar

I Lighed med de foregaaende Aar udsendes indeværende Aargang af Ugebladets sidste tre Nunre — 50, 51 og 52 — aller i Aar som et stort, illustreret Julenummer. Dette er ensbetydende med, at der intel Ugeblad udkommer Søndag den 11. December, idet Julenummeret foreligger midt i Maa-neden. — Meddelesesstof (Gudstjenester, Foreningsmeddelelser o. l.), som ønskes optaget i Julenummeret, maa være Redaktionen i Hænde senest 6. December.

Ugebladets første Nummer i det ny Aar udsendes normalt til Søndag den 1. Januar. Meddelelser hertil maa indsendes inden 24. December.

Ugebladets Julenummer, der de tidligere Aar erfaringsmæssig har været hurtig udsolgt, vil som sædvanlig kunne faas i Løssalg ved Kirkerne, og Prisen er aller i Aar kun 1,50 kr.

HVAD DET DREJER SIG OM — (sluttet fra Forside)

vi skulle vide, visse Krav vi skulle have paa det rene. Og saa er Spørgsmaalet aldeles ikke om at gætte hvorfor. Udmærkede Teologer har udtalt Formodning om, at Gud ville aabenbare ogsaa Ting, der nok kunde spekuleres ud, men for at sikre sig, at ogsaa Mennesker med ringe Evne for og Tid til Spekulation fik Klarhed over disse Ting. Det lyder meget rimeligt, men er en underordnet Ting. Det er ganske underordnet, om vi kan gøre mere eller mindre heldige Forsøg paa at efterforske Guds Tanker. Det er derimod afgørende, om vi forstaar den Besked, Gud ville give os.

Til de første af de citerede Grupper vil vi derfor sige: Vi forstaar jer. Men det sørgelige er ikke bare det, at nogle Mennesker i det store Virvar ikke ved ud eller ind. Det er kun sørgeligt, hvis vi har Ret i, at der er en Sandhed, som det er Gud meget om at gøre, at Mennesker kender. Er der en saadan, saa er Virvaret tragisk.

Til den anden Gruppe: For jer er det første, grundlæggende Princip: i Religionen vil vi ikke kendes ved Autoriteter. For os er Grundprincippet: Guds Autoritet. Har han paa den ene eller anden Maade ladet sin Sandhed blive Mennesker til Del, er det Vanvid, om vi vil dekrettere, paa hvilken Maade vi vil modtage den. Har han betroet den til en levende Kirke, er det til den vi skal gaa.

Til den tredje Gruppe: Vi Katolikker er indbyrdes saa forskellige, som Mennesker vel kan være. Vi har Tusinder og atter Tusinder, som af Type er yderligt selvstændige, kritiske overfor Autoriteter, Enspændere. Men vi er fælles om at sige, at hvor Guds Lys har skinnet ind i Mennesketilværelsen, bajer vi os for det, som for den Klarhed, der lader alt andet Lys blegne. Det har intel med Autoritets-Trang at gøre, kun med Erkendelsen af, hvad Gud og hvad vi selv er.

Ærkebiskoppen af Osnabrück Dr. Wilhelm Berning

død

*Biskoppen af Osnabrück, Ærkebis-
kop, Dr. Wilhelm Berning, er 23. No-
vember afgaaet ved Døden, 78 Aar
gammel, efter længere Tids haabløs
Sygdom (KNA).*

*

Meddelelsen om Ærkebiskop Bernings Død kommer ikke som nogen Overraskelse — enhver var klar over, hvor det bar hen — men den vil blive modtaget med oprigtig Sorg langt ud over Bispedømmet Osnabrücks Grænser.

Hs. Excellence Ærkebiskop Dr. Wilh. Berning

Wilhelm Berning var runden af en from Snedkerfamilie i Westfalen. Han var født i Lingen 26. Marts 1877. Efter de filosofiske og teologiske Studier i Münster og Breslau synes en straalende teologisk Fremtid at ligge ham aaben, og efter Præstevielsen i 1900 blev han Religionslærer paa Gymnasiet i Meppen (hvorfra Biskop von Euch stammede). Det var saa aabenlyst, at han vilde ende paa en Universitetslærestol. Og saa var han endda ikke nogen »Stuelærd«. Ferierne benyttede den begavede og aktive unge Præst til vidtstrakte Rejser — Turene gik til Skandinavien, England, Lillesien, Ægypten, Spanien, Italien og Donaulandene.

Valget af den 37-aarige Religionslærer Berning til Biskop i Osnabrück i 1914 blev da ogsaa betragtet som ualmindelig heldigt, og med Ordene: »Caritas Christi urget nos« i sit Vaaben gav den energiske og legemligt robuste Kirkefyrste sig uførtøvet i Lag med de store Opgaver, der ventede paa ham. Da Dr. Berning tiltraadte sit Bispembede talte hans Jurisdiktionsomraade — som strækker sig fra Osnabrück

til Flensborg og fra Emden til Rostock — henimod 362.000 Sjæle, men Sjælesorgsnettet var før den første Verdenskrig i dette Omraade meget stormasket. En Statistik fra 1914 opregner 183 Sjælesorgsomraader og 78 Stationer med 444 Præster. Sammenlignet med den daværende Situation er Sjælesorgen i Bispedømmet Osnabrück idag eksemplarisk organiseret. Diøceset tæller idag ca. 850.000 Troende og 859 Ordens- og Verdensgejstlige, fordelt paa over 420 Sogne med yderligere et Tusind Stationer, hvor der regelmæssigt læses Søndagsmesse.

Og det religiøse Livs Udvikling og Fornyelse holdt ogsaa Trit med Menighedernes ydre Vækst. Ærkebiskop Berning betragtede det som sin aller vigtigste Opgave at fremme det religiøse Liv og i det hele taget at virke »pastoralt«. Han var Sjælehyrden par excellence. Personlig skrev han flere hundrede Hyrdebrev, og hans særlige Opmærksomhed gjaldt Eksercitiiebevægelsen, det karitative Arbejde samt Lægapostolatet indenfor den katolske Aktions Rammer. Frugterne af dette Virke kom da ogsaa tydeligt frem, da Nationalsocialismen lagde sin klamme Haand paa Kristendommen, og Krigen med dens Følger stillede Kirken paa saa haard en Prøve.

En Omtale om Ærkebiskop Bernings Livsværk vilde imidlertid være ufuldstændigt, dersom man kun omtalte hans Virke indenfor Diøceset Osnabrücks Grænser. Hvad han i det hele taget har gjort for Kirken i Tyskland lader sig

ikke opregne paa et Stykke Papir. Med hele sin Personlighed som Indsats tog han under Nazismen Kampen op mod de kirkefjendtlige Magthavere i Berlin — og naaede som Regel langt mere, end man havde turdet haabe paa. Utrætteligt gik han ind for det skrevne Ords Apostolat: Den katolske Presse og Litteratur havde i ham en svoren Ven, der indsaa Betydningen af dette saa vigtige Led i Kirkens Arbejde, og det var da ingen Tilfældighed at han blev Tysklands »Pressebiskop«. Ogsaa Radioen og Filmen hørte ind under hans Domæne. Ikke mindre betydningsfuldt var det Arbejde han gjorde for Udlandstyskerne, de tyske Søfolk og Emigranter — et Arbejde, der førte ham vidt omkring til fremmede Lande, og da Krigen var forbi, faldt det i hans Lod at lede et af de tyske Bispedømmer, hvor Flygtningenes Skarer var tættest.

Her i Danmark vil vi især mindes Dr. Berning som Manden, der med Iver og Interesse gik ind for Niels Stensen-Sagen. Fra første Øjeblik troede han paa Sagen, og mange af os vil endnu huske hans stoute Skikkelse, da han ved Mindefesten for Niels Stensen i »Grundtvigs Hus« i Januar 1938 stod frem og med sin flammende Tale var Aftenens største Oplevelse. Niels Stensen — Bønnens Mand, den religiøse Tænder og den aktive Kristi Apostel — stod hans eget Billed nær — hvad kunde han andet end ganske ubevidst føle sig tiltrukket af denne store Skikkelse. — R. I. P.

Af „Matiu Saga“

Abbed Æthelsige

Vikingerne hærgede paa de nordiske Kyster og bragte Rædsel, hvor de drog frem over Havet. Men i England havde den tapre Vilhelm, kaldet Erobreren, i det Aar 1066 kastet de vilde Horder ud af Landet. Da blussede Sven Estridsson, de Danske Konge, i heftig Vrede over at skulle miste det Rige, som han mente at have Ret til som sin Faders Arv, og han svor, at England atter skulde bøje sig for ham. Men Vilhelm, der var træt af de evige Fejder og den bitre Ufred, sendte da sin vise og fromme Raadgiver, Abbeden Æthelsige, som sin Mægler og Fredstifter til den danske Konge. Og vel ingen bedre Mand kunde han finde i en saadan Tid end den milde og sagtmødige Guds Tjener.

Som denne nu havde røgtet sin Konges Ærinde hos Daner kongen, stævnedes han atter mod Hjemmets Kyst. Da blev det pludseligt et ondt Vejr, Bølgerne slog højt mod Skibet, hvor Æthelsige opholdt sig; det svajede hid og did for Stormens Magt, medens Rorpinde og Aarer knækkede som svage Siv. Men den hellige Mand holdt Modet oppe hos det forfærdede Mandskab og raabte højt til Himlen om Hjælp. Og da paa engang saas en Skikkelse at skride langsomt frem over den oprørte Sø; den kommende var iført en Biskops Skrud, og Krumstaven holdt han højt i Vejret. Han raabte gennem Storm og Hav disse Ord til

Æthelsige: »Helsinus, hør mig vel! Ønsker du at føre Skib og Mandskab frelst i Havn paa Englands Kyst, saa maa du love Jesu Kristi huldsalige Moder, at du fra nu af hvert Aar vil fejre Mindet om hendes ophøjede Undfangelsesstund! Da faldt den hellige Mand ned paa Knæ paa Dækket, hvor han stod med det forsagte Mandskab og raabte ud til den fremmede, der syntes at svæve frem over Bølgerens Toppe: »Du fremmede Mand, ihvem du end er, gerne vil jeg lyde dit Bud; men sig mig da, paa hvilken Dag jeg skal fejre hin Mindefest?« Og Svaret kom tilbage gennem Stormens Brus: »Paa den ottende Dag i December, den Maaned, der ogsaa gemmer Mindet om Herrens velsignede Fødsel, skal du fejre Guds Moders Fest!«

Og Skikkelsen svævede atter bort, medens Storm og Uvejr stilnede af. Snart lyste Solen hen over Havets spejlglatte Flade, og Skibet landede trygt og roligt ved Englands Kyst. Æthelsige glemte ikke sit Løfte; hvert Aar paa den ottende Dag i Herrens Fødselsmaaned lovede og priste han den allerreneste Guds Moder og frembar det hellige Messeoffer til hendes Pris.

Fra Englands Jordbund, midt i en vild og voldsom Tid, blomstrede denne Legende frem, der allerede findes i de ældste Legendesamlinger og indirekte ogsaa har indvirket baade paa Legenden om St. Olavs Kapsejlsads og fremfor alt paa Luciuslegenden.

Gengivet efter P. D. Steidl: Legende — Roser fra Vor Frues Urlegaard

Guldet til Gudsmoders Ære

Blandt den evige Stads talrige Kunstværker indtager den ærværdige gamle Gudsmoderkirke *Santa Maria Maggiore* en fremtrædende Plads. Dens Oprindelse gaar tilbage til Legenden, ifølge hvilken Pave Liberius — efter ham kaldes den ogsaa »*Basilica Liberiana*« — og Patricieren Giovanni hver for sig havde et Syn Natten mellem 4. og 5. August i det Herrens Aar 352, hvor Gudsmoder bød dem at rejse en Kirke paa det Sted i Rom, hvor de den næste Morgen ved Daggry vilde finde nyfalden Sne. Denne Scene, hvor Paven finder Sneen og tegner Grundridset til den Kirke, som Patricieren derpaa lod rejse, er atter og atter blevet gengivet i Kunsten. Pave Sixtus III (432—440) gennemførte en storstilet Nyopførelse af Kirken umiddelbart efter at Konciliet i Ephesus havde hjulpet den romerske Opfattelse af Marias Moderværdighed til Sejr over Nestorianerne. Senere blev Kirken atter og atter fornyet, fik Navnet *Sta. Maria ad nivem* (i Sneen) og — efter at Pave Theodor I. i 7. Aarhundrede havde bragt Resterne af Frelserens Krybbe hertil — »Betegnelsen *Sta. Maria ad praesepe* (med Krybben). Sluttelig trængte dog Navnet *Sancta Maria Maior* igennem, og den fik Forrang frem for den evige Stads andre Maria-Kirker. Klokketaarnet — den højeste og samtidig sidste af Middelalderens Campanili i Rom — blev rejst under Gregor XI og er den i Dag i Dag Maria Maggiores Vartegn.

Blandt Basilikaens mange Skatte

Nu bryder De Deres Hjerne med Julegaverne — vi løser et af Deres Julegaveproblemer!

At give Julegaver er ensbetydende med at berede Glædel Alle — selv de, der ikke tror paa Julen — giver hinanden Gaver. Og hvordan adskiller den katolske Julegave sig da fra andre — derved at den ikke blot bereder Glæde, men tillige ogsaa er til aandelig Gavn.

Mon ikke der i Deres Familie- eller Bekendtskabskreds skulde være en eller anden, som De kunde glæde med et Aarsabonnement paa »Katolsk Ugeblad«?

Gavemodtageren faar dermed en Julehilsen, der kan være den paagældende til Gavn og Glæde i et helt Aar, idet Ugebladet Uge for Uge bringer katolsk Information og katolsk Nyhedsstof fra hele Verden.

Med andre Ord: maalt med Virkningen den billigste Julegave. De giver Julegaven og betaler Abonnementet (ubl. pr. Halvaar eller Kvartal), og Gavemodtageren faar et nydeligt Julekort med Deres Hilsen samtidig med Ugebladets Julenummer, der leveres gratis med i Købet.

De sparer Dem selv for Juletrængsel og Spekulation — all hvad De har at gøre, er at udfylde Kuponen paa Side 593 med Deres Navn og Adresse (Betalingsadresse). Gavemodtagerens Navn og Adresse saml den Hilsen (f. Eks. »Med Ønsket om glædelig Jul fra — —«), der skal paaføres Kortet, som ledsager Gaven.

Tænk over det - og gør det snarest!

fremhæver man med Rette Kirkerum-
mets vidunderlige gyldne Loft. Det er
fremstillet af det første Guld, som
fandt Vejen fra Amerika til Europa:
*I 1455 — allsaa for netop 500 Aar si-
den — skænkede Ferdinand den katol-
ske og hans Gemalinde Isabella dette
Guld til »Herrens hellige Krybbe« i
Sta. Maria Maggiore; den kendte ro-
merske Kunstner Giuliano da Sangallo
skabte det vidunderlige flade Kasette-
loft med Gulddekorationerne paa den
hvide Undergrund og fuldenkte der-
med det tidligere kristne Kirkerum i
dets endnu bestaaende Form.*

Lige fra første Færd af har Sta.
Maria Maggiore været indviet til Guds-
moder. Men snart blev den dog ogsaa
»Roms Julekirke«. Tilnavnet »ad præ-
sepe« bekræfter, at Basilikaen paa da-
værende Tidspunkt befandt sig »ved
Krybben«. Da Krybben var blevet
bragt til Rom, opbevaredes den oprin-
deligt i en Rundbygning, der var rejst
ved Siden af Basilikaen og skildres
som værende en Efterligning af Fød-
selsgrotten i Bethlehem. Fundamenter-
ne til dette Kapel flyttede i 1586 ved
Hjælp af sindrige tekniske Metoder
til et nyt Kapel paa Basilikaens høje
Side, og endnu den Dag i Dag erin-
drer Kapelrummet under Højalteret
om Stedet.

Krybberelikvierne opbevares imid-
lertid ikke længere paa dette Sted,
men overførtes i Midten af forrige Aar-
hundrede til den storslaaede Confes-
sio, som Pave Pius IX havde ladet op-
føre under Kirkens Højalter. Ved sam-

me Lejlighed foretoges ogsaa en nøje
Undersøgelse af Relikvierne. Under
Forsøget paa at sætte de fem Stykker
Træ af forskellig Længde og Bredde
sammen fik man i Virkeligheden og-
saa Faconen paa en Vugge, saaledes
som den den Dag i Dag anvendes i
Østerland og som vi kender den fra
gamle Dages Krybber til Heste.

Dansk Medicinsk-Historisk Selskab og Academicum Catholicum fejrer Niels Stensen

Ved det Fællesmøde, som *Dansk Me-
dicinsk-Historisk Selskab* afholder
med *Academicum Catholicum* Mandag
den 5. December 1955 Kl. 20 i Kirur-
gisk Academi, Bredgade 62, vil den
første Taler, Professor Dr. med. E. Got-
fredsen tale om »Niels Stensens viden-
skabelige Indsats« og give en kort,
konkret Oversigt over de Opdagelser
paa Anatomis, Fysiologi, Geologi,
Palæontologi og Kristallografiens
Omraade, som Stensen har gjort.
— Derefter vil Professor Dr. theol. Max
Bierbaum tale om »Niels Stensen in
seiner Theologie und chistlichen
Frömmigkeit«.

Domkapitular Bierbaum er knyttet
til det teologiske Fakultet i Münster,
W., hvor han i en Række Aar har do-
ceret kirkelig Retshistorie og Missions-
historie. Han er en kendt og aandel-
fuld Skribent, som bl. a. lige har udsendt
(fortsættes S. 593)

I korte Træk -

Den Hellige Fader vendte i Lørdags
tilbage til Rom fra Sommeropholdet
i Castel Gandolfo. Pavens Vognkolon-
ne var paa Turen fra Castel Gandolfo
til Rom ledsaget af en Motor-Eskorte.
Søndag Eftermiddag begyndte de aar-
lige Eksercitier i Vatikanet (KNA).

Den tidligere tyske Rigskansler, Dr.
Heinrich Brüning, der nu er Professor
ved Universitetet i Köln, fyldte i sid-
ste Uge 70 Aar. Dr. Brüning, som op-
holdt sig i Amerika som Professor ved
Harvard-Universitetet i Aarene 1934—
1951, er for Tiden atter i USA, hvor
han bl. a. skriver paa sine Memoirer
(KNA).

I den forløbne Uge modtog den Hel-
lige Fader henholdsvis Ærkehertug
Otto af Habsburg med Gemalinde samt
Guvernøren for Malta, Sir Robert Lay-
cock i Privataudiens (KNA).

Vatikanstadens Postforvaltning har
udsendt en Serie Frimærker i Anled-
ning af 500-Aarsdagen for den første
humanistiske Pave, Nikolaus V's Død
(KNA).

Restaureringsarbejderne paa det be-
rømte italienske Benediktinerabbedi
Montecassino, der blev ødelagt under
Krigen, skrider jævnt fremad. En Ræk-
ke af de ødelagte Kunstværker er alle-
rede færdigrestaureret (KNA).

Et stort Jordskred i den kanadiske
By Nicolet har foraarsaget, at Kate-
dralen maa rives ned, da den er i Fare
for at styrte sammen (KNA).

▲
»Sancta Maria
Maggiore»

▲
Loftet med det første
Guld, der kom til Europa

APROPOS

Romafærd og Konkordat

Dagspressen har i den senere Tid
bragt forskellige Meddelelser, hvoraf
det synes at fremgaa, at Østrig er
Skyld i en diplomatisk Konflikt med
Vatikanet: samtidig med at den tyske
Udenrigsminister aflagde Besøg i
Wien med det Formaal at genoprette
normale Forhold mellem Østrig og
Tyskland, bragte Pressen Meddelelsen
om, at der skulde være indtraadt en
alvorlig Krise i Forholdet mellem Øst-
rig og Vatikanet.

Nu er Situationen jo den, at for
Millioner af Østrigere er Forholdet til
Vatikanet ikke en ren og skær diplo-
matisk Formsag: det katolske Østrigs
Forbundethed med den Hellige Stol
er mere end en diplomatisk Protokol.
Man kan derfor levende sætte sig ind
i, at mange Østrigere har spurgt sig
selv, hvad det vel maatte være, som
foranledigede den udenlandske Presse
til saa store Overskrifter. Verdens-
pressen mente at have erfaret, at den
Hellige Fader skulde have afslaaet at
give Audiens til de østrigske Pilgrim-
me, der kom til Rom 8. December som
Deltagere i Takkevalfarten i Anled-
ning af Østrigs Befrielse.

Det er imidlertid noget af en Mis-
forstaaelse: den berammede Valfart

finder Sted og langt over tusind Del-
tagere havde allerede meldt sig midt
i November, og Pilgrimme bliver
modtaget i en stor Audiens i Vatikanet.
Derimod er det højest sandsynligt, at
den Hellige Fader har ment at maatte
spare østrigske Regeringsmedlemmer
for den pinlige Situation, som det vil-
de være at blive modtaget i Privat-
audiens, hvor Spørgsmaalet om hvor-
dan det egentlig staar til med Konkor-
datet i Østrig, uvægerligt maatte mel-
de sig. Paven har nemlig Gang paa
Gang rettet dette Spørgsmaal til Øst-
rigere, der kom til Rom.

Det er jo faktisk heller ikke godt
at vide, hvordan østrigske Ministre
skulde bære sig ad med at besvare
et saadant Spørgsmaal — maaske med
en Henvisning til Østrigs Besættelse
eller til de senere Aars politiske Van-
skeligheder. Men Besættelsen er jo dog
et forlængst overstaet Stadium, og de
mellemliggende ti Aar maatte velsag-
tens have været tilstrækkelige til at
bringe Klaring i den indrepolitiske
Situation.

Det er rigtigt, at Konkordatet ikke
er en let Opgave at løse i Østrig —
ikke mindst Ægteskabs- og Skole-
spørgsmaalet kan volde store Proble-
mer. Men i internationalt diplomatisk
Omdømme venter man faktisk, at et
katolsk Land som Østrig bringer sligt
i Orden — og gør det snarest.

C. D.

Sekretariatet meddeler:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Meserschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Fra og med Julenummeret træder den ny Stafet-Redaktion i Funktion. Redaktørerne — Jørgen Fog og Bent Noval — anmoder om regelmæssigt at maatte faa samtlige Mødemeddelelser tilsendt til Redaktionen Adresse: Bent Noval, Halmtorvet 30, København V.

Skoleledelsen meddeler: Et antal foredrag fra sidste års vinterskole udsælges til spotpris: pr. nummer 1,00 kr. og alle 10 for kun 9,00 kr. portofrit og næsten omgående tilsendt. Benyt denne chance til at udvide det katolske bibliotek! Trosliv, ægteskab, kirkehistorie, foreningsarbejde — fortalt for unge, af unge! Fem foredrag om troslivet, to om det kristne ægteskab, to om kirkehistoriske emner, eet om foreningslivet.

Køb billigt, køb nu! Skriv eller ring til Skoleledelsen, Vennemindevej 51, Ø, RYvang 3319, eller send beløbet med angivelse af, hvad der ønskes, til giro 98917, Binger-Sørensen, P. Bangsvej 146, København F.

Notér det!

Vinterskolen meddeler på given foranledning, at unge fra provins-sognene, som er på et hovedstadsbesøg, og som har lyst at være med på et enkelt vinterskolemøde, er meget velkomne, blot de i forvejen skriver eller ringer til Skoleledelsen, Vennemindevej 51, København Ø, RYvang 3319. — Iøvrigt er skolen som meddelt lukket for tilgang af nye elever.

»Katolsk Lommebog«

— Aarets uundværlige Følgesvend, er atter kommet. Aar for Aar finder denne nyttige lille Bog stadig flere Købere — man skal jo have en Lommebog, og hvorfor saa ikke købe denne, der foruden det sædvanlige Lommebogsstof ogsaa gør det ud for en helt lille katolsk Haandbog.

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjem!

OFFICIELT

Helge Jacobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Udledning af Helge Jacobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødt Arkitekt, og at den paa-gældende Menighed selv viser Offervilje. Eventuelt vil der endvidere kunne uddeles mindre Beløb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religionsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 31. Januar 1956 til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31 A, København K.*, og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden den 3. Januar til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.*

Baronesse Rosenkrantz Charisius' f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1956.

Ansøgninger, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Me-

nighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 3. Januar. Andragender, som er indsendt efter dette Tidsrum, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.*

Academicum Catholicum

Søndag d. 4. december kl. 19,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen fælles morgenbord.

Mandag d. 5. december kl. 20,00: Niels Stensen-akademi. Prof., dr. med. Edv. Gottfredsen taler om Niels Stensens videnskabelige indsats, og prof., dr. theol. Max Bierbaum (Münster) om Niels Stensen in seiner Theologie und christlichen Frömmigkeit. Mødet finder sted i Kirurgisk Akademi, Bredgade 62. Gæstekort tilsendes ved skriftlig henvendelse til sekretæren, Ruth Hansen, Stokrosevej 1, Kbhvn. S, vedlagt 1 kr. i frimærker.

Lørdag d. 10. december kl. 19,30: Adventsaften hos civiling. G. Wissum, Asmussens allé 1.

Sankt Ansgars kirke.

8. december: Mariæ uplettede undfangelse. Kl. 7, 8 og 10: Stille messe. Kl. 20: Messe med prædiken. Under messen synges pastor Leif Kayzers »Dansk højmesse for børn« af eleverne på Sct. Josephs skole på Østerbro.

11. december: Adventsaften på Sct. Josephs skole, Østerbrogade 7 D. Kl. 19,30: Andagt i kapellet. Kl. 20: Adventsspil af skolens elever. Derefter fælles kaffebord. Billetter à 2 kr. fås

i kirkens kontor, Sct. Ansgars boghandel og ved telefonisk bestilling på skolen: TRia 825.

Ny figur til julekrybben

I år er Sankt Ansgars Boghandels julekrybbe suppleret med endnu en figur, således at krybbesættet omfatter ialt 9 figurer: Den hellige familie, 3 hyrder og de hellige tre konger. Figurerne er udført i nye smukke pastelfarver og koster pr. stk. kr. 4,50. Der kan endvidere fås okse, æsel, kalmeler, får og lam til krybben.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 KØBENHAVN · PALÆ 4777

en yderst interessant Biografi om den berømte Biskop v. Galen, der blev en af Kirkens store Skikkelser i Tyskland paa Grund af sin stærke Modstand mod Nazismen og efter Krigen hædredes med Kardinalværdigheden. Prof. Bierbaum har i de senere Aar med stor Kærlighed fordybet sig i Niels Stensens Liv og Skrifter og har som Frugt af sine Studier publiceret flere udmærkede Artikler om Stensen. Saavel det 2. og 3. Nummer af »Stenoniana Catholica« indeholder Stensenartikler fra Bierbaums Haand og oplyser om de andre Stensenproblemer, han har beskæftiget sig med. Man kan gaa ud fra, at Aftenen i Kirurgisk Academi bliver meget interessant, saa meget mere som Overlæge, Dr. med. Borries, som tredje Taler vil give en Tolkning af Stensens berømte Ord: Skønne er de Ting, vi ser, skønnere de Ting, som vi forstaar, men allerskønnest, hvad vi ikke kender.

Undertegnede bestiller og betaler herved et »Julegave-aarsabonnement« paa Ugebladet til hosstaaende

Abonnementspris 20 Kr. aarlig.

10 Kr. halvaarlig

5 kr. pr. Kvartal

bedes opkrævet hos:

Bestillerens

Navn:

Adresse:

(Evt. Telf.....).

Gaven er til

1. Navn:

Adresse:

Ordlyd til

Hilsen:

2. Navn:

Adresse:

Ordlyd til

Hilsen:

<p>Horsens</p>	<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen aut. Installatør »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filtborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

<p>Vejle</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Leverandør til Sct Maria Hospital Poul HENRIKSEN Raadhustorvet</p>
<p>Vejle Optik v/ Anker Kastrup Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til de katolske Hospitaler</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24 Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>A-S P. C. NIELSEN Vejle Mineralvandsfabrik Telefon 121, 205 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Kai Jensen & Poul C. Thin Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22-Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Dec.
4. S. 2. SØNDAG I ADVENT (5— (violet) 2); 2. Bøn: St. Petrus Chrysologus (771), 3. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 4. Bøn: St. Barbara ([56]); Præf. (521).
5. M. † 3. Dag i St. Frans Xavers Oktav (770—82); 2. Bøn: FERIA (6), 3. Bøn: St. Sabbas ([53]); alm. Præf. (525).
6. Ti. St. Nikolaus (772); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: FERIA (6); alm. Præf. (525).
7. O. St. Ambrosius (775); 2. Bøn: Oktaven (770), 3. Bøn: FERIA (6), 4. Bøn: Vigilien (775); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens (1070).
8. T. JOMFRU MARIÆ UPLETTEDE UNDFANGELSE (776—83); 2. Bøn: FERIA (6); Præf. (522).
9. F. † 2. Dag i Oktaven (776—83); (hvid) 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: FERIA (6); Præf. (522).
10. L. Oktav af St. Frans Xaver (770—82); (hvid) 2. Bøn: Mariæ uplettede Undfangelses Oktav (777), 3. Bøn: FERIA (6), 4. Bøn: St. Melchiades ([5]); Præf. (522).
11. S. 3. SØNDAG I ADVENT. — (hvid) I Dag højtideligholdes: Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse.

Dygtig og energisk Lærer eller Lærerinde

søges til 1. Januar eller senere til Undervisning i almindelige Fag i vor Børneskole. Ansøgning med Fotografi og Afskrift af Anbefalinger sendes til

Sr. M. Benedicta,
Sct. Hedvigssøstrenes Skole,
Kolding.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.

Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret, Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.

Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 8580x (Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)

Post-Giro Nr. 58965

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

TOLDFRIE GAVER TIL POLEN

Levnedsmidler, kaffe, the, kakao, lædervarer, sko, nylonstrømper, landbrugsmaskiner, cement eller møbler —

alt kan De nu takket være PEKAO systemet, der nu med myndighedernes billiggelse er indført i Danmark, forære Dæres slægt, venner eller bekendte i Polen. Varerne leveres fragt- og toldfrit på gavemodtagerens bopæl.

Nærmere oplysninger og prislister rekvireres fra PEKAO-agenturet i Danmark, firmaet

JANUS A. LINDS SØNNER A/S

KØBENHAVN, K

TELEFON PALÆ 2266

HOLMENS KANAL 18

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Caritas Danmark

Trosfæller, der ønsker at hjælpe venner i Polen med gavepakker og pengesendelser, opfordres indtrængende til at kontakte vor katolske organisation.

Knud Ballin, sognepræst.

Ved Koncerten til Fordel for

Rygaards franske Skole,

Fredag den 9. December Kl. 20 synger i Aar kgl. Kammersanger Ejnar Nørby. Billetter à kr. 3,00 og 5,00 faas hos Assumptions-Søstrene.

THOMAS MERTON JONASTEGNET

280 sider, 19.75, V.B. 34.75

At præsentere Thomas Merton, den amerikanske Trappist-munk, for dette blads læsere, er vel egentlig overflødig. De kender ham allerede fra hans to tidligere på dansk udgivne bøger DEN STORE STILHED og STILHEDENS FORJÆTTELSE. Den første af disse bøger kan endnu fås, hvorimod den anden er totalt udsolgt og stærkt efterspurgt. I sin nye bog ser vi en helt anden Thomas Merton, end ham vi ellers var begyndt at blive fortrolig med. Det er hans meditationer fra det stille klosterliv, hvor vi for første gang får at vide, hvad en munk tænker, når han sidder alene i sin celle. Det er en krævende bog, som man ikke læser ud i et stræk. Der står noget i hver linie, som vi alle har godt af at tænke over. Derfor skal man også give sig tid til at læse den bog og læse den igen og igen. Den kan læse det. Så stærkt, som vi overhovedet kan det, anbefaler vi Dem at give Dem i lag med denne bog — selv købe den og give den til andre, som De ved, vil opfatte det som en komplement at få denne bog forsendt. Når De planlægger Deres juleindkøb, er det en af den slags bøger, De bør standse op ved!

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Jul — julegaver — julemarked

I dag, søndag d. 4. december, er julemarkedet i Stenosgade åbent fra kl. 9 til 21.

I restaurationen får De det dejligste smørrebrød og lækre kager og lagkager til Deres morgenmad, eftermiddagskaffe eller aftenkaffe.

På julemarkedet er der masser af julegaver at vælge imellem. — 200 dukker, alle med tøj til, håndarbejder, konserves, vine, lys, adventskranse, julekort og meget mere, og i tombo-læen kan børn vinde de mest spændende ting for piger og drenge og de voksne vinde cigarer, cigaretter og vine.

Fra kl. 14 er der filmsforestillinger for børn og kl. 20 trækkes obligations-lotteriet. Har De fået en lodseddel på de 40 statsobligationer?

Øg husk: ved at købe Deres julegaver og varer til julen på vort eget julemarked støtter De Katolske Menighedsplejers sociale hjælpearbejde.

Læg turen i dag omkring Stenos-gade og benyt lejligheden til at købe de ting, gaver, lys og julekort, som De alligevel har tænkt Dem at købe i denne måned.

Benyt vort eget julemarked.

ROMAN KUSIER

Murermester

Telf. Nivå 150

Udfører arbejde ved
Sct. Joseph Søstrenes Rekreatiohshjem**Slagteriudsalget**

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik**Pauluskredsen**

Lader atter høre fra sig. Den 10. ds. udsendes en ny bogserie, bestående af *Bjørn Højbo: Tro og Moral* og af *Sven Stolpe: Den glemte Vej*. Subskribenterne får begge bøger tilsammen for serieprisen 6 kr., mens løssalgsprisen bliver 11,25 kr. Subskription tegnes Frederikssundsvej 225, Kbhvn. Brh., og subskriptionen betales ved bøgernes modtagelse.

Maler og Dekorations-forretning

(Benyt Katolske Haandværkere)

Malmester W. PlichtaJyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rodovre 1848**Ex oriente Lux**

Onsdag d. 14. dec. kl. 20 Sct. Josefs hospital, dagligstuen. Emner: Almisen i oldkirken, byzantinsk ritus.

Sct. Annæ Kirke

Hver lørdag kl. 19,30 noveneandagt til ære for Vor Frue af den stedsevarende hjælp.

Elisabethforeningen

For den meget kærkomne Gave til »Katolsk Børnehjælpsdag«, som vi har modtaget under Mrk. PeE, bringes her ved vor hjerteligste Tak. *Styrelsen.*

Aarhus

Gør Deres Indkøb hos

J. HassFRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)

AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Bülowsgade 60

Leverandør til Sct Joseps Hospital

V. Svenstrup . Telefon 21557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl.
Lev. til Sct. Josephs Hospital**Katolske Begravelser - Ring til 22868**

H. J. Madsens Begravelsesforretning

Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus

Malerverer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Fajance-Varehuset A/S

Ryesgade 23 . Telefon 21924

Leverandør til de katolske institutioner

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag,
Gummiforklæder**HØILUND CARLSEN**

Aaboulevarden 45, Tlf. 21577

Næstved**Wilh. Krüger**

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 . Telefon 2117

Lys - Kræft - Varme

Arndt Nielsen . Ure og Optik

Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525

(2 Ledninger)

C. Gervin . Viktualiehandler1. Kl.s Flæsk -
Paalæg - Smørrebrød
Torvestræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømrermester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818
Leverandør t. de kat. Institutioner**N. Juel Pedersen . Glarmester**

Ramsherred 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen . Malermester

Ny Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner**LI. Næstved Andelsmejeri**

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen . Murermester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør
Riddergade, Telf. 663

URBI ET ORBI

Vatikanet bekræfter »Oggi« Artikel om Pavens Vision

Det italienske illustrerede Blad »Oggi«s Meddelelse om en Vision, som den Hellige Fader skal have haft sidste Aar, er nu blevet officielt bekræftet fra Vatikanet. Bladet beretter, at Kristus skal have vist sig for den Hellige Fader paa det Tidspunkt, da hans alvorlige Sygdom var paa sit højeste, og betydet ham, at hans Time endnu ikke var kommet. »Oggi«s Artikel har selvstødt vakt den allerstørste Opmærksomhed overalt i Verden.

Bladet — som forøvrigt bringer en enestaaende Billedreportage med de nyeste Optagelser fra Castel Gandolfo — beretter om Visionen, at Paven den Nat, da Sygdommen var paa sit Højdepunkt, var alene i Sygeværelset og gentagne Gange havde bedt Bønnen »Anima Christi«. Ved den Passus i Bønnen, hvor det hedder »I Dødens Time kald paa mig«, saa den Hellige Fader pludselig Kristi Skikkelse staaende ved sin Seng. Han troede da, at Herren var kommet for at hente ham og bad videre: »Og lad mig komme hjem til dig.« Men Kristus var ikke kommet for at hente ham, men derimod for at styrke ham og forvise ham om, at hans Time endnu ikke var inde. Den Hellige Fader er aldeles sikker paa, at han har set Kristus, skriver »Oggi«. Det drejer sig ikke om et Drømmesynd, da Paven var fuldstændig vaagen og ved klar Bevidsthed.

Det vil erindres, at der Dagen efter indtraadte en kendelig Bedring i Pavens Tilstand. Allerede to Dage senere rettede den Hellige Fader fra sit Sygeleje en Hilsen til et stort Antal Troende, der var forsamlet i Peterskirken.

»Oggi« fremhæver i Artiklen endvidere den Behandling, som Paven har været Genstand for gennem den schweiziske Læge, Dr. Paul Niehans, der iøvrigt for nylig igen har været hos Paven i Castel Gandolfo. Der er ingen Tvivl om — skriver Bladet — at det i høj Grad skyldes Dr. Niehans, at den Hellige Fader idag paany er i Stand til at magte Arbejdet som før. Iøvrigt skal Paven for ganske nylig have udtalt til en af sine nærmeste Medarbejdere: »Nu er jeg snart 80 Aar og jeg arbejder idag mere, end da jeg var fyrrer.« (KNA).

200.000 har besøgt Paven i Sommer

Under Sommeropholdet i Castel Gandolfo, der i Aar har straks sig over fire Maaneder, har den Hellige Fader tilstaaet 30 Generalaudienser, i hvilke der har deltaget henimod 200.000 Personer. Paven har holdt ikke mindre end 28 større Taler, af hvilke flere var af stor Betydning. Under Opholdet herude har Paven endvidere modtaget Diplomater fra Pakistan, Argentina, Panama, Ægypten, Cuba og Libanon, der alle var mødt op for at

Italiensk Fjernsyn sender Julehøjtid fra Vatikanet

Det italienske Fjernsyn sysler for Øjeblikket med en Plan om at rejse en stor Julekrybbe i Vatikanets Have i Nærheden af Lourdes-Grotten. Det er Hensigten her at afholde en Julehøjtidelighed, som henholdsvis den Hellige Fader, de i Rom tilstedeværende Kardinaler, Medlemmerne af Corps diplomatique med Familie samt en Række fremtrædende Personer indenfor det kirkelige og offentlige Liv i Rom skulde deltage i. Det italienske Fjernsyn har til Hensigt at lade denne Udsendelse være dens Bidrag til Eurovisionen. Der foreligger imidlertid endnu ingen Bekræftelse herpaa fra Vatikanet. (KNA).

Kirken staar over Partierne

Argentinas Biskopper om Kirke og Politikk

Efter det seneste Regeringsskifte i Argentina har det argentinske Episkopat udsendt et fælles Hyrdebrev, hvori der tages Stilling til Forholdet Kirke og Politik. Efter Genoprettelsen af Friheden i Argentina tilkommer der Katolikkerne den samme Ret til at organisere sig politisk, som der tilkommer alle andre Grupper, erklærer Biskopperne. Kirken selv staar imidlertid over Partierne og ingen politisk Retning har Ret til at hævde, at den alene har Monopol paa Katolikernes Stemmer (KNA).

Atter amerikansk Præst i Moskva

Pater Louis F. Dion A.A., der nu har faaet sit Indrejsevisum til Moskva, forlader 1. December de Forenede Stater og begiver sig via Stockholm—Helsinki til den russiske Hovedstad. P. Dion afløser den tidligere Sjælesørger, P. Bissonette, der ganske uømtiveret blev udvist af Sovjetunionen.

Umiddelbart efter at P. Dion havde faaet tilstillet sit Visum, meddelte den amerikanske Regering den russisk-ortodoxe Ærkebiskop Boris Indrejsetilladelse til USA, hvor han skal tage sig af sovjetrussiske Statsborgere i de Forenede Stater. Samtidig meddeltes der Indrejsetilladelse til dennes Sekretær (KNA).

overrække deres Akkreditiver. Blandt de Personer, som blev modtaget i Privataudiens, var Prins Bernhard af Nederlandene, den amerikanske Udenrigsminister John Foster Dulles samt den irske Ministerpræsident (KNA).

Vatikanet - Folkedemokratierne

Alle »Gisninger, tendentiøse Meddelelser og falske Formodninger« om et Tilnærmelse mellem Kirken og de socialistiske Stater savner ethvert Grundlag, erklærer Vatikanets Dagblad »Osservatore Romano« i Anledning af en Artikel, der for ganske nylig har staaet i et kommunistisk Tidsskrift i Italien. »Osservatore« rejser derpaa Spørgsmaalet om, hvad Kommunisterne egentlig tilsigter med Udspredelsen af Meddelelser af denne Art. Svaret paa Spørgsmaalet er let. Kommunisterne søger at paadutte den brede Masse den Mening, at en aandelig Sameksistens mellem Kommunismen og Katolicismen skulde være mulig. Det er i den Forbindelse ganske uden Betydning, at det i Virkeligheden drejer sig om et Falsum — Hovedsagen er blot, at der skabes Tiltro dertil.

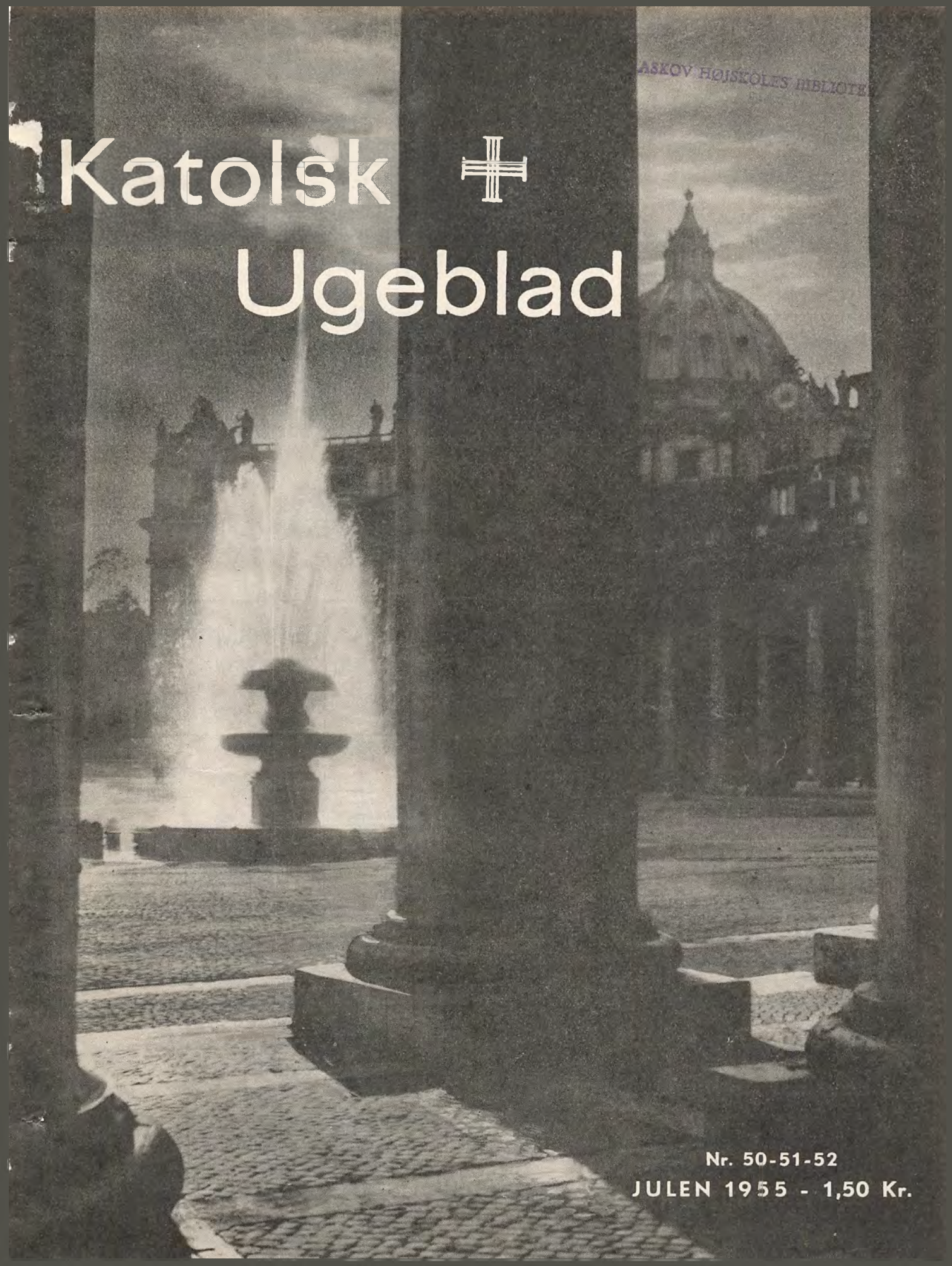
De Paastande om, at der allerede skulde være indtraadt en Slags Afspænding i Forholdet mellem den katolske Kirke og Folkedemokratierne — hvilket hævdes af Kommunisterne — er aldeles grundløse, erklærer »Osservatore«. Den marxistiske Ideologi men frem for alt dens graa Realitet. som Millioner af Katolikker lider under, udelukker ganske kategorisk, at de socialistiske Stater eller Folkedemokratierne skulde yde Kirken retlige Garantier eller anerkende dens Uafhængighed. Kendsgerningerne tyder tværtimod paa, at der gøres alt muligt for at knægte Kirken, krænke dens Enhed, for sluttelig at udrydde den totalt. De Forsøg, der stadig gøres, for at føre Menigmand bag Lyse er det tydeligste Bevis paa de kommunistiske Hensigter (KNA).

»Frihed fremfor alt«

Amerikas Episkopat om Frihed
i Opdraaelsesspørgsmaal

»Man maa docere Frihed, dersom man vil bevare Friheden«, hedder det i en Erklæring, som de amerikanske Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper har udsendt med Anledning af Drøftelserne om Privat- og Konfessionsskolernes Stilling indenfor det amerikanske Opdraaelsessystem. Fremtidens Generationer vil kun være i Stand til at forsvare og bevare Friheden, dersom de kristne Principper om Menneskets Frihed i Dag finder Vej til Klasseværelset.

Privat- og Konfessionsskolernes Bestaaen er et Spørgsmaal om Retfærdighed og Billighed, betoner de amerikanske Overhyrder. De vender sig imod ethvert Forsøg paa at klassificere disse Skoler som Andenrangs Institutioner. »Vi nærer den faste Overbevisning, at den nationale Retfærdighedssans vil være saa stærk, at den anerkender, hvad disse Institutioner har gjort og stadig gør for Amerika, og bevarer og understøtter disse, sa længe som Amerika gør Krav paa være en fri Nation« (KNA).

Katolsk
Ugeblad

ÅRSKOV HØJSKOLES BIBLIOTEK

Nr. 50-51-52
JULEN 1955 - 1,50 Kr.

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

**GLARMESTER
POUL V. JOOST**
Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi
Alt i Bogindbinding udføres
Kronprinsesse Sofievej 17
København F
Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

**absolut
ABSALON**
naar Forsikring skal tegnes

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

RESERVERET

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malterfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Lidfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCERNE

JESU FØDSEL

ALTERTAVLE
FRA MIDDELALDEREN

Idag er vor Frelser, vor største Skat, født til Jord! Lader os derfor juble og være froh! Intetsteds maa der herske Sorg paa denne Dag, da Livet kom til Ver-

den, paa denne Dag, der bortjager Frygten for Døden og skænker os et Glimt af den forjættede Evighedens Sol. Ingen er lukket ude fra denne Fryd, men alle skal den vorde til Del. Thi ligesom Vor Herre, Syndens og Dødens Banemand, ej finder nogen uden Skyld, saaledes er han ogsaa kommet for ret at befri os, hver og en. Thi fryder sig den fromme, efterdi Sejrens Palme er ham nær. Thi fryder sig Synderen, efterdi der skal times ham Forladelse. Alt fatter Hedningen Mod, thi han kaldes til Livet. Thi Guds Søn har i Tidens Fylde paataget sig Menneskets Natur for at udsone det med sin Ophavsmand, dermed at Djævelen, Dødens Opfinder, maa vorde besejret af den samme Natur, som han havde besejret.

Af en Prædiken af den hellige Pave Leo 1. (+ 461)

IN TERRA PAX

*Naade og Fred fra Gud Fader og
Kristus Jesus, vor Frelser. (Titus 1, 4).*

Fred paa Jorden! Saaledes staa der skrevet — og har der nu staaet i snart to tusinde Aar — over Indgangen til den nye kristne Æra. Fred paa Jorden! staa der, garanteret af Guds egen Signatur, paa Forsiden af det nye Riges, hans Søns Riges, magna charta. At den Fred ikke var identisk med den dengang saa meget fejrede pax romana, det vidste vel enhver, der havde Sans for at se bagom Ordlyden. For denne pax romana, det var dog ikke andet, end at den stærke hævdede den stærkeres Ret og holdt de mindre stærke i Ave. Den vilde da ogsaa kun være akkurat saa længe som de romerske Legionærer holdt Trit og Retning, og de med Vold underkastede ikke saa deres Snit til at komme overende. Guds Fred derimod skyldtes, at den Almægtige lod Naade gaa for Ret. Her var en, der havde alle Midler til sin Raadighed og kunne have tvunget hele Menneskeslægten i Knæ, men som lod være. Han slap sit Greb, saa vi aller kunde komme til Vejs. »Guds, vor Frelseres Godhed og Menneskekærlighed er blevet aabenbaret . . .« (Titus, 3, 5), saaledes kommenterer Apostel Paulus Evangelisten Lukas' Beretning om Jesu Fødsel.

Men sig mig engang, er det da ikke sandt, at mens samme Paulus sad og prentede disse Ord, da var Kejser Neros Arm ude efter ham? Og har ikke de første Generationer af Kristne, der levede i Troen paa denne Fred fra Gud, ikke maattet krybe i Skjul i hin Tids Tilflugtsrum, ogsaa kaldet Katakomber? Og har vi ikke siden Gang paa Gang ønsket hinanden glædelig Jul under Krig og Rædsler? Vel er det sandt. Desværre ja. Men naar »Kristus ikke kom til Eboli« — som Tittlen lyder paa en af Nutidens Romaner — var det saa Kristi eller var det Ebolis Skyld? Det hævder dog ogsaa, at Meteorologerne meddeler, at der i to, tre Tusinde Meters Højde er saa og saa mange Graders Varme. Men om denne milde Temperatur nogen Sinde naar ned til os, der sidder og skeler efter de drivende Skyer, det er ikke godt at vide. Det kommer an paa de atmosfæriske Reaktionen her i det lave. Dersom Taagen letter, ejheller noget Lavtryk fra Øst eller Vest bringer Forstyrrelser, kan Varmen snart være over os. Den er der nemlig. Sagen er kun den, at den finder ned til os.

Med Guds Fred forholder det sig paa samme Maade. Det er jo dog hele det Nye Testaments Indhold, at der mellem Himmel og Jord er opstaaet en Atmosfære af Velvilje, ja af Venskab. Det gælder bare om, at dette Klima kommer til at paavirke vort Samfund. Og her er det, at Gud trænger til Mennesker. Ikke saa meget til Mennesker som Budbringere; for de fleste af os har forlængst faaet Nys om denne Guds Fred, der overgaar al Forstand. Det, der mest trænges til, er Folk, der bærer Freden ud til deres Medmennesker. De maa gerne være smaa og enfoldige som hine Bethlehems Hyrder, der hverken forstod at læse eller skrive. De skal blot være opfyldte af Guds Fred og gennemvarmet af Guds Kærlighed. Og saa skal de være gode Ledere, altsaa Varmeledere. Ikke den Slags, der kvæler den i Had og Bitterhed, eller absorberer den i Selvgod- og Selvgladhed. De skal sprede den om sig, saa den straalet ud til alle Sider. Der fortælles om en ung jødisk Kvinde, Moder til seks Børn, der sad i en af de beruggede Koncentrationslejre, og derfra skulde sendes i Gaskamret. Da skete det, at en ung fransk Nonne Aftenen før Henrettelsen meldte sig hos Lejrens Ledelse og bad om at maatte tage Moderens Plads i Gaskamret, mod at hun blev sendt hjem til sine Børn. De forbløffede Gestapo-Mænd tog imod Tilbudet; Nonnen blev brugt i Gaskamret og den unge Moder blev sat paa fri Fod . . . Dermed vandt Guds Fred Terræn. Og det er det, den trænger til, denne Guds Fred til Menneskene paa Jorden, der trænger til Folk, der skaffer den Indpas og bauer den Vejen fra Hjerte til Hjerte.

Steph. Wevers S.M.M.

De Krav, der stilles til os - Aaret der gik

I de senere Aar har vi ved de Tilbageblik, vi ved Juletid har kastet over et forløbet Kalenderaar, ofte maattet tale om Afkristningen. Heller ikke i 1955 undgaar man at bruge Ordet. Afkristningen spiller en vigtig, men ikke den eneste Rolle i Billedet af Katolicismens Stilling i Øjeblikkets Danmark.

Fra protestantisk Side interesserer man sig ofte for denne vor Placering og mange Gange noteres det med en vis Tilfredsstillelse, at Katolikkernes Antal her i Landet aldeles ikke er i særdeles Vækst.

Hvilken mærkelig Trøst man kan finde i dette Forhold til Hjælp overfor egne Genvordigheder skal vi lade være usagt. Men vi har intet imod at lægge Kortene paa Bordet. Det er ganske rigtigt, at i Fald vi er den store og egentlige Fare, er der ingen Anledning til aktuel Frygt. Vort Antal er i Hovedsagen det samme, som det var f. Eks. for 10 Aar siden. Men dette Tal opstaar derved, at der finder et virkeligt og ikke ubetydeligt Frafald Sted, som Tilgangen opvejer. Det samlede Antal kan kaldes stagnerende. Men de Grupper, som tilsammen er dette Antal, er Grupper i Bevægelse.

Frafaldet er til Afkristningen. Kan andre Kirkesamfund eller Bevægelser som Jehovas Vidner i Ny og Næ pege paa en enkelt Katolik, som forlod sin Kirke og sluttede sig til et af disse Samfund, er det kun Vidnesbyrd om, at med Mennesker er det mærkeligste muligt. Talmæssigt er de saa forsvindende faa, at de ikke tæller med som »Bevægelse«. Vi taber til Afkristningen, og vore Tab kan i en vis Forstand skrives paa vore egne Kravs Regning — f. Eks. vore Krav til Ægteskabets Bestandighed. I en Tid, hvor Milieuet i saa udstrakt Grad frakender al Religion nogen virkelig Betydning, vil en Religion som vor, der ikke kender til at lempe paa, hvad vi erkender som Guds Krav, være udsat for særligt store Tab. I Forhold hertil er vore Tab lykkeligvis beskedne.

Og dertil kommer saa en ganske tydelig Bevægelse, som er stor nok til at udfylde Hullerne. De Konvertitter, vi faar, stammede f. Eks. i Mellemløbsaarene for en væsentlig Del fra ikke-kirkelige Kredse, medens »hidtil gode Protestanter« nok var med i Konvertitskaren, men i begrænset Antal. Dette Forhold synes at have ændret sig, saaledes at Tilgangen nu i højere Grad er fra tidligere praktiserende Folkekirkedreder.

Vi vil ikke paa nogen Maade overdrive Betydningen af disse Konversioner. Men det er værd at notere, at en Del af vore Præster nok bruger Tid til Undervisning af Konvertitter, men i disse Aar er nødt til at ofre endnu større Tid paa Oplysningsvirksomhed i bredere Almindelighed. Der er næppe nogen i Danmark, der tydeligere end vore Præster fornemmer Omfanget af den Uro og Raadvildhed, der har grebet langt flere Folkekirkedreder, end de fleste aner. Her drejer det

sig om Mennesker, der endnu ikke drømmer om selv at blive Katolikker, men som alligevel i stigende Tal vender sig til Moderkirken for at faa Svar i deres Vanskeligheder. Og intet ligger Kirken fjernere end at driste sig til at ville forcere Farten, hvormed Guds Mølle arbejder.

Den almindelige Atmosfære i Landet er ofte nok karakteriseret. Til Korrektiv for en overdreven Pessimisme tjener fra 1955 den Skæbne, som Kaj Munk-Filmen »Ordet« fik. I Betragtning af, at et religiøst Indhold ellers er tilstrækkeligt til at jage Filmspublikummet langt væk, er det ikke nok at forklare »Ordet«s Succes med Filmens kunstneriske Kvaliteter. Det var ogsaa med religiøs Motivering, at den sejrede saa stort. Paa den anden Side viste Luther-Filmens næsten rekordagtige Nederlag, dels at der ikke kan samles Interesse om Luthers Kamp mod et fordærvet Pavedømme i traditionel Fordrejning, dels at det næppe vil lykkes i vor Tid at genoplive en Lutherbegejstring. Hertil er Luthers Person for stærkt præget ogsaa af de germaniske Egenskaber, vi i Danmark sætter mindst Pris paa.

Den lille Affære med det norske Justitsministeriums Holdning overfor et Foredragsbesøg af Pater Roos, viste,

▲
Fra Skoleindvielsen i Aarhus: Hs. Excellence Biskoppen i Samtale med Skolens daglige Leder Sr. M. Margrethe samt Skoledirektør Anton Nielsen og Borgmester Unmark Larsen

▼
Maria-Søstrenes imponerende Nybygning til Hospitalet i Vejle

hvor megen Magt de taabeligste Fordomme mod Katolikkerne endnu har i vort Nabolag, siden en Regering, der selv i sin Presse har talt aabenlyst mod Jesuiterforbudet, er nødt til at tage Hensyn til Fordommene.

*

For vore Menigheders religiøse Liv var Biskoppens Hyrdebrev om den liturgiske Bevægelse af Betydning og vil antagelig sætte sine Spor i en mere fuldkommen Deltagelse i den hellige Offerhandling.

Ved to Lejligheder gik venlige og taknemlige Tanker til Averbode, hvor vor gamle Biskop Brems dels kunne fejre sin 85 Aars Fødselsdag, dels sit 60-Aars Præstebubilæum.

Og med Glæde modtog vi Meddelelsen om Monsignore Flandrups Udnævnelse til pavelig Husprælat.

*

Aaret bragte ikke nye Kirkebygninger, men Forarbejderne i Lyngby er nu saa langt fremskredne, at Kirken tør ventes paabegyndt i Aaret, der kommer.

Derimod viste den Grøde og det Liv, der er i det katolske Skolearbejde sig i ny Skolebygninger i Aarhus og Randers. De sidste Dage bragte ogsaa en stor Hospitalsudvidelse i Vejle, og tidligere paa Aaret kunde Rekreationshjemmet »Stella Maris« i Nyborg genaabnes efter en meget omfattende Restauration og Modernisering.

Herfra gaar Tankerne naturligt til den Inspiration for Katolsk Karitas, som det var, at vi fik Besøg af den berømte Abbé Pierre, hvis Arbejde blandt Paris' hjemløse har vakt en Verdens Beundring. Vort eget beskedne Menighedspleje-Arbejde blev i Aarets Løb omorganiseret og vil forhåbentlig nyde godt af de Impulser, der er skabt ved Abbé Pierres Besøg.

En anden Omorganisation har vort Ungdomsarbejde oplevet i det forgangne Aar. Det er vanskelige Tider for et Arbejde af denne Art, som altid lider under og maa lide under hyppige Lederskifter. Men det er godt at vide, at Kirkens Ledelse vaagent og hjælpsomt følger dette Arbejde med særlig Interesse.

*

Og endelig maa vi ikke glemme Litteraturen. De to vigtigste Nyheder var Oldskriftsselskabets Udgivelse af midalders danske Forfattere, et Arbejde, som ganske særligt Pater Otto har Æren for, samt den nye tyske Katakismus, der var ventet med saa stor Interesse og som formentlig ved sine pædagogiske Ideer vil virke befrugtende paa den Række Skolebøger til Religionsundervisningen, som er planlagt og delvis allerede i Arbejde.

*

Det nye Aar vil formentlig stille store Krav, dels for at bekæmpe Frafaldene, dels for at imødekomme de Forventninger, som fra voksende Kredse stilles til den katolske Kirkes Indsats paa religiøs og kulturelt Omraade. Det vil stille os overfor Nødvendigheden af i endnu højere Grad end hidtil at arbejde i sluttet Trop efter en fælles Plan — lydhøre overfor, hvad vor Kirkes øverste Ledelse siger til os.

Det er i ikke ringe Grad netop Splitelsen og Autoritetsløsheden, der har hidført Øjeblikkets Situation i Folkekirken. De, der vender sig spørgende til Moderkirken, søger baade det trossikre Svar og den endrægtige Samling om de kirkelige Fællesopgaver. Var vi i Praxis saadan, som vort katolske Navn kræver af os, ville vi med Tryghed kunne vente i det nye Aar at være i Stand til at udrette store Ting for Guds Riges Udbredelse.

*

NOTER

Ved Aargangens Slutning takker Ugebladets Administration og Redaktion alle Læsere og Medarbejdere for det forløbne Aar og ønsker dem samtidig en velsignet Julefest samt et godt nyt Aar 1956!

Katolsk Ugeblad

Billedet paa Omslaget af Julenummeret: Peterspladsen ved Nattetide.

Julerosen

Blomsternes Tid er forbi. Regn og Taage, Slud og Sne har tilintetgjort al den Skønhed, der mange Maanedes igennem har frydet vore Øjne og varmet vore Hjerter. Frosten har bundet Jorden, saa ingen Plantespire vil kunne bryde dens haarde Skal, og Luften er isnende kold.

Den Skønhed, December maaske skænker os i Stedet for

de levende Blomster, er Frostens fine Blade og Grene paa Ruderne, Snefnuggenes matematisk regelmæssige Stjerneblomster og Istappernes Krystalkogler.

Men midt i den stivnede Verden finder vi alligevel en Plante — Julerosen. Den blomstrer paa Alpernes skovklædte Skrænter og i de Haver, hvor den er blevet plantet. Fra Rodstokken løfter Blade sig som slanke Hænder mod Lyset. De sidder i Krans omkring de tykke, saftige Stængler, som hver kun bærer een eller to Blomster. Den egentlige Blomst er grøn med gyldne Støvbærere, og den er omgivet af fem snehvide Blade, der danner en skønt formet Kalk.

Det er ikke sært, at det vidunderlige Syn af Blomster i Sneen har virket stærkt paa fromme Sjæle og sat Fantasten i Bevægelse.

En fransk Legende fortæller om en lille Hyrdepige, der kom tomhændet til Jesusbarnet i Krybben og brast i Taarer over sin Fattigdom. Da forbarmede Ærkeenglen Gabriel sig over hende: han slog paa Klippen med sin Stav, og sølvhvide Blomsterkalke brød frem af Stenen; Pigen plukkede dem, samlede dem i sit Forklæde og rystede dem ud over Jesusbarnet, saa han laa i en Seng af Blomster. Siden dengang kom de hvide Blomster altid frem ved Juletid. Det kender vi alle sammen fra Selma Lagerlöfs skønne »Legenden om Juleroserne« — Historien om Abbed Johannes, der oplevede Julenattens Under sammen med Røverfamilien ude i Skoven.

Jeg tror, at for hvert eneste Menneske er det første rigtige Møde med Julerosen en stor Begivenhed. Selv om man godt kender den, har set Buketter af Juleroser i Blomsterhandlernes Vinduer, bliver man dybt betaget af Synet af de skønne Blomster i Sneen. Først naar man ganske uforvarende staar over for dem i Skovbrynet, ser de hvide Stjerner med den gyldengrønne Midte paa Sneens glitrende Frosthimmel, fatter man, at det er et Under, der er sket, — at den stivnede, krystalklare Vinter stadig rummer levende Skønhed. Hvis Julerosen ikke var til, vilde Digerne være nødt til at opfinde den som Symbol paa Solhvervet, thi i Aarets længste og mørkeste Nat straalers dens Stjernelys som med Afglans af Solen. Den kommer til os som et Sendebud fra Allets Gud og fortæller os, hvad vi af os selv kun kan regne os til, men ikke se, at vi nu igen gaar fremad mod Lyset.

Men Julerosen vidner ikke blot om Naturens Opstandelse. Den bliver et Sindbillede paa Christi Fødsel i Vinterens Hjerter, i Fattigdom, Kulde og Nattemørke. Ligesom den skønne Blomst skænker Lys og Varme til den stivnede, isnende Natur, oplyser og varmer Jesusbarnet vort iskoldt Hjerter, saa Hovmod og Forhærdelse smelter, og Sjælen fyldes med spirende Haab og gyldne Glæder og bliver ren og skøn, som den var i Paradiset. Maatte Synet af den jordiske Blomst altid gøre Billedet af det himmelske Barn levende for os.

Den ottende Hovedsynd

En Krybbefortælling af Daniel-Rops

Da Manden og Kvinden kom til Stalden, var de tre Konger fra Østerland i Færd med at bryde op. Deres Tjenere fik med høje Raab Kamelerne til at rejse sig og sadlede Hestene. Stjernen paa Himlen satte sig atter i Bevægelse og gled mod Øst. De to Mennesker var de allersidste, som kom til Krybben, langt senere end Englene og Hyrderne og de vise Mænd. Men de kom jo ogsaa fra en fjern Egn, længere borte end Judæas Sletter og Irans Bjerge, ja, endnu længere borte end den uendelige Himmel, som hvælvede sig over Bethlehem. De kom fra hin rædselsvækkende Sfære, hvor der ikke findes hverken Dag eller Nat, dér, hvor Fortid, Nutid og Fremtid falder sammen; de kom fra Tidernes Afgrunde.

Manden og Kvinden var udmattede, dødsenstrætte af deres Vandring over den endeløse Strækning med sine mange Forhindringer, sine Grave og sit Tornekrat. Men endnu mere udmattede var de af at bære den hemmelighedsfulde Ting, de havde taget med for at skænke den til Barnet som den eneste Gave, der ikke var ham uværdig. Den var saa tung, saa ufattelig tung, at de havde maattet lægge den saaledes over deres Nakke, at de begge to bar den og sammen brugte alle deres Kragter dertil. Den saa ud som en Slags Frugt, ikke meget større end et Æble, og havde næsten Form som et Hjerte.

Af hvilket ukendt Metal mon den var, denne Frugt af Kundskabens Træ, siden den tyngede deres Nakke saadan og bøjede deres Krop mod Jorden? De to Mennesker vidste det.

Allt var roligt ved Krybben efter de mange Besøg. Joseph havde gemt Guldet, Røgelsen og Myrrhaen, som Kongerne havde skænket, og Maria bad, mens hun spandt. Kun Barnet opdagede de to sidste Gæster og betragtede dem med det Blik, som fik alle, der mødte det, til at føle sig gennemskuet til deres inderste Sjæl.

Manden og Kvinden kastede sig paa Knæ; Sækken, de havde baaret, faldt paa Jorden, og den tunge Frugt rullede hen for Foden af Krybben. De havde ikke anden Gave til Livets Gud end denne hemmelighedsfulde Ting, som rummede hele deres Liv med al dets Sædthed og al dets Elende.

Pludselig trængte Lyden af en Stemme ind i de to Menneskers Øren; den formanede dem til at sige alt og forklare Meningen med deres sælsomme Offergave. »Efter hvilken Maalestok beregnes hver af jeres Fejl i den Tid, som I kommer fra? Hvad vejer hver af jeres Synder efter overnaturlige Beregninger?« Thi selv om de syv Hovedsynder, som man kan læse om i Katekismen, stadig Tiderne igennem ligner sig selv paa en næsten kedsommelig Maade, saa har dog hver Tid og hver Generation sine særlige Fristelser til de Synder. Og Menneskeparret, som var kommet fra Midten af vort

Aarhundrede, det tyvende efter Christi Fødsel, begyndte sin Bekendelse.

»Dovenskab er for os ikke saa meget det, at vi nægter at arbejde, som at vi benægter og forflygtiger Meningen med Arbejdet. Vi vil ikke anerkende Livets Møje som en Følge af Synden, og vi tror ikke paa Tilgivelsen. Derfor er vi som Galeislaver, hvis Arbejde er tomt og nytteløst. Herre, vær os naadig!

Vrede og Misundelse er hver af vore Dages bedske Brød. Alle Klasser hader hinanden, hvert Folk hader de andre. Overalt hersker Vrede, de fattiges hævnsyge og de riges ængstede Begærlighed, Fjendskabs og Krigens blodige Kampe, Begær, hvorhen man vender sit Blik. »Kærligheden bliver ikke længere elsket«, har en Helgen sagt; og aldrig var hans Ord mere sande end i vor Tid. Herre, vær os naadig!

Gerrighed — — ak, Herre, er det Ord stærkt nok til at betegne den Omvæltning, som en af vore Dages Digtere har udtrykt med de Ord: »Pengene er blevet Herrer i Guds Sted. Alt er underlagt dem, alt, hvad Samfundet virker, sker ved Penge og for Penge. Dette er Hemmeligheden ved vor Forhærdelse og vor stenhaarde Tørhed.« — Herre, vær os naadig!

Ukyskhed og Umaadeholdenhed — derom behøver vi kun at sige faa Ord. Nøgne Legemer breder sig paa vore Avisers Sider; Kød, Nøgenheden behersker vore Film og vore Bøger. Mange lever i Overflod, skønt de ser, hvordan andre sultner. Vi kender kun den Sult, som kan føles af Sanserne, men vi benægter, at vore Sjæle kan sulte. Herre, vær os naadig.«

De to Mennesker tav.

»Der er endnu en Synd,« tonede den hemmelighedsfulde Stemme, »den dødeligste af alle: Indbildningen om at være uden Synd.«

Manden og Kvinden højede Hovedet, før de svarede:

»Ja, Herre, det var vor største Synd. Vi har troet, at vi kunde leve hinsides Synden, hinsides Godt og Ondt. For at fly fra Loven har vi fornægtet dig, Lovens Herre. En af vore Ordførere har skrevet paa alle Torve: »Gud er død!« og vi har villet tro derpaa. Men Herre — se vort sønderbrudte Hofmod, der knustes mod Virkeligheden. Vi har gjort os selv til Tilværelsens Maal og Mening; men hvad er der blevet af Mennesket, som vi saaledes ophøjede? Denne vor Fornufts Guddom, vort Hofmods Søn, ham er det, som har udleveret vor Tid til Koncentrationslejrenes Rædsler, til Slaveri og til Atombombernes Ødelæggelser. Hvad betyder vort Hofmod, Herre? Naar Gud død, saa dør Mennesket med ham. Vær os naadig, Herre!«

Allt var sagt. Intet var tilbage i den Gave, som Manden og Kvinden havde bragt Jesusbarnet.

»Og nu,« lød Stemmen igen, »nu vil jeg tale. Der er en ottende Hovedsynd, som ikke staaer nævnt i nogen Katekismus, men alligevel er den sværeste Synd af dem alle. De andre — alle de andre — kommer saa tit af Uvidenhed, selv Hofmodet, der er saa dumt. Men den Synd, jeg taler om, berøver Sjælen den allersidste Smule Jord, hvori et Frø til Frelse kunde spire; den gør hvert Løfte ugyldigt og hver Naade magtesløs. Den hedder »Fortvivelse« — hvis I endnu kan forstaa det Ord.

Den ottende Hovedsynd er jeres Tids Synd. Her, foran Guds Lam, har I aflagt en syvfoldig Bekendelse af jeres Synder. Men er det nok? At have sagt alt, forstaaet alt — er det nok til Retfærdiggørelse? I vægrer jer jo endnu heftigere mod Barmhjertigheden end mod Retfærdigheden. I forskriver jer hellere til Afgrunden, som drager jer, end I kaster jer i den uendelige Kærligheds Arme. Men han, som er kommet, lovet fra Begyndelsen, Barnet uden Lyde, beredt til at bære al Lidelse og bringe det største af alle Ofre, han elsker jer med en Kærlighed uden Grænse, en Kærlighed, som aldrig spørger om hvorfor og hvordan. De Synder, I har lagt for hans Fødder, dem tager han paa sig; den Uretfærdighed, den Vold og den Begærlighed, som piner jer, og hine større Synder, der kommer fra jeres Hjerters inderste, dem tager han fra jer og paatager sig hele Ansvar. Men alt paa den ene Betingelse, at I overgiver jer til ham og udelukker Fortvivelsen fra jeres Sjæl.«

Manden og Kvinden tav; de vovede ikke at svare Stemmen. Følelsen af deres Syndighed var saa stor, at de ikke formaadede at overvinde den og udtale de Ord, hvormed de overgav sig helt; det kunde dog ikke være muligt, at den Byrde, som havde tyngt dem til Jorden, pludselig vilde blive taget fra dem — — —

I dette Øjeblik lød der Larm ude fra Markerne omkring Stalden. Hyrderne, der i den stille Nat havde spillet saa smukt paa deres Fløjter, holdt op med at spille og raabte højt til hinanden. Et Lam var forsvundet fra en af Hjordene, gaet alene ud i Natten.

(sluttes Side 605)

Der har i Tidens Løb indsneget sig en kedelig Dissonans i Englenes Sang og i deres glade Budskab til Hyrderne paa Betlehems Mark, og denne Mislyd kommer især frem hvert Aar ved Juletid, hvor den virker pinlig paa følsomt indstillede Menneskesind. Det ligger i Sagens Natur, at Englene er uden Skyld deri — Skylden ligger ene og alene hos deres Fortolkere, Bibeloversætterne, der i dette Tilfælde — saavel som i mange andre Tilfælde — har transporteret Melodien en Kende. Det er nemlig paa denne Maade, at det er gaaet til, at vi idag hører: »Ære være Gud i det Høje og paa Jorden Fred for de Mennesker, som har god Vilje, eller: »— og Fred paa Jorden for Menneskene, som er Gud til Behag«. Ja, i adskillige Bibeludgaver efter Luthers Oversættelse findes der endda en helt tredje Version: »Ære være Gud i det Højeste / og Fred paa Jord / i Mennesker Velbehag!

De seneste Fund i Juda Ørken, hvor man er stødt paa hidtil ukendte Tekstfragmenter, sætter os sandsynligvis i Stand til at fjerne denne velkendte Dissonans og fremdrage Julebudskabet i dets oprindelige Form.

Ved Intonationen hersker der den skønneste Harmoni blandt alle Oversætterne — alle er saare enige — men allerede ved »Fred paa Jord« begynder Dissonansen at melde sig. Der er imidlertid allerede til at begynde med en lille Skønhedsfej! at notere: rent fonetisk har vort Ord »Ære« en langt blegere Klangfarve end det tilsvarende hebraiske Ord *kabod* (med langt »o«). Det latinske »gloria« kommer saadan set Originalen nærmere. Men værre er det med Begrebet — det er blevet Offer for den almene Proletarisering. Begrebet »Ære« er i Tidens Løb blevet i den Grad forfladiget, forslidt — tænk bare paa hvor kritikløst vi idag jonglerer med Vendinger som »paa Æresord«, »det er mig en Ære« o.s.v. Udtrykket »Herlighed« vilde formentlig være mere paa sin Plads, omend det med Hensyn til Herlighed ikke er stort mere bevendt. De »høje Herrer« er jo i Tidens Løb kommet ned paa Jorden, ned paa den demokratiske Jord, og har paa denne Maade mistet en hel Del af deres Glorie, deres »Herre-Lighed«. I vore Dage siger man jo »Herre« om enhver, der render rundt med en halvsnusket Flip — man har jo ikke anden Tiltaleform end »Hr«. Det var noget helt andet, dengang man i Kejser Domitians Omgivelser foragedes over, at han i Statsakter lod sig tillægge Titlen »Kyrios« — eller da Paulus — med Hentydning til allerede tidligere propageret Kejserkult forbeholdt Herre-Titulaturen for Vor Herre (1. Brev til Korinterne 8, 5-6). Ja, dengang var det andre Tider for Begreberne Herre, Herskab og Herlighed. Det er faktisk en Skam, at man ikke paa Sprogets Omraade har oprettet en Slags »Værn« med det Formaal at forhindre Forfladigelsen af slige høje Begreber. Nu har man ingen anden Udvej end at tage Tilflugten til det Arkaiske, og derfor søger man med Forkærlighed tilbage til det græske »Kyrios«, naar Talen er om Kristi Guddom. Man burde strengt taget ogsaa tale om Jahves *kabod*, for at faa en Fornemmelse af, hvad Israel og vore første kristne Forfædre egentlig har følt, naar de talte om Guds Herlighed. I det Gamle Testamente hedder det jo ogsaa: Ingen kan se Gud uden at dø derved. Og efter Mødet med Jahve paa Sinai Bjerg straaledede Moses' Ansigt saadan, at Israels Børn ikke vovede at komme ham nær — det var Genskæret af Jahves *kabod*. En saadan Ære-Herlighed tilkommer der Gud i det Høje!

Men lad os komme videre til anden Del af vort Distikon. Jeg siger udtrykkeligt Distikon, Dobbeltvers, eftersom Luthers Læsemaade, hvorefter vor Tekst vil være at opdele i tre Afsnit, tekstkritisk staar paa saa vankelvorne Fødder, at den her kan lades helt ude af Betragtning. Julebudskabet fremtræder nemlig i en Sætning, der i den for den hebraiske Lyrik særegne parallelismus membrorum, falder i to lige Dele. Overfor Guds dominerende Herlighed i det højeste Høje forkyndes som en Slags Kontrapunkt Freden for Menneskene. Og her er det, helt til Slut, at Uoverensstemmelsen i Oversættelserne kommer for Dagen. Hvilken Adresse er da denne Fred fra Gud rettet til blandt Menneskene? Er det de Mennesker, der har god Vilje,

eller er det maaske de Mennesker paa Jorden, der er Genstand for det guddommelige Velbehag?

Lukas er den eneste af de fire Evangelister, der har efterladt os en ordentlig Beretning om Jesu Fødsel og det efterfølgende Intermezzo med Hyrderne paa Betlehems Mark. Vi er derfor ude af Stand til at drage Sammenligninger. Og i Lukas' Beretning bliver de Mennesker, hvem Freden tilsiges, specificeret med eet Ord: det er eudokia's Mennesker. Eudokia betyder ordret oversat (efter gamle Rektor Berge's Græsk-Danske Ordbog) Tilfredshed, Velvilje, godt venligt Sindelag. Tilbage er saa kun Spørgsmaalet om hvis Sindelag, der her er Tale om. Er det Guds naadige Velvilje eller Menneskenes lydige Sindelag? Rent sprogligt er begge Udlægninger lige berettiget. I slige Tilfælde er det tilraadeligt at raadspørge analoge Skriftsteder, hvor det samme Ord forekommer, og hvoraf der er tilstrækkelige i Ny Testamente. De giver imidlertid intet Fingerpeg, da der de forskellige Steder snart menes eet, snart noget andet. Det har med andre Ord hidindtil været overladt Exegeterne og Bibeloversætterne at træffe Valget hver efter sit Forgodtbeholdende. Den ene holdt sig da til det fra de tidligere Tider velrenomerede »hominibus bonae voluntatis«, som hidrører fra den ærværdige latinske Vulgataetekst, og som har vundet Borgerret i den

En Dissonans i Englenes Lovsang

De nyopdagede Qumram-Tekster skaber Klarhed

Grotten udenfor Betlehem, hvor Overleveringen vil vide, at Englene viste sig for Hyrderne den første Julenat Foto: Leonhard von Matt (se iøvrigt Side 619)

Bibeleksperten, Pater Bartolomæus O. P. gransker de værdifulde Rester af gamle Fund

romerske Liturgi. Andre derimod — og blandt disse de moderne Oversættere, som oversætter direkte fra Originalsproget, et efterhaanden overvejende Flertal — mener at kunne forsvare i dette Tilfælde at gaa ind for den forekommende guddommelige Bevaagenhed.

Denne sidste Version har paa det seneste faaet Assistance fra helt uventet Kant og det i de gamle Haandskrifter, der er fundet i Juda Ørken. Blandt de Læder- og Papyrusruller, som man er stødt paa der, var der ogsaa et Par sammenlagte Blade, der indeholdt en Samling Hymner. I en af disse Lovsange forekommer Udtrykket *bene resono*, hvilket betyder Sønner eller Børn af *hans Velbehag*. Og for at kunne udmaale Værdien af dette Sted for vort Julebudskab, maa man betænke, at hele denne Litteratur, der er blevet fundet i Huler ved det Døde Havs Bred, stammer fra en jødisk Sekt, der havde hjemme ved det nuværende Qumram Syd for Jericho og det i Tiden fra 1. Aarhundrede før til Slutningen af 1. Aarhundrede efter Kristus. Men langt vigtigere end det geografiske og kronologiske Naboskab er imidlertid det nære religiøse Slægtskab mellem Tilhængerne af Qumram-Sekten og Jesu første Disciple. Thi efter hvad der fremgaar af de hidtil offentliggjorte Skrifter, drejer det sig nemlig om helt igennem ortodoxe Jøder, der baade stod det jødiske Præstedømme nær og tillige ogsaa Farisæerne, omend de dog med Flid søgte at distancere sig fra begge Parter. Jerusalems Præsteskab forekom dem altfors verdsligt. Og disse Skismatikere adskilte sig fra Farisæerne ved en endnu strengere Opfattelse af Sabbats- og Renselsesforskrifterne. Endvidere herskede der indenfor deres Kreds en streng klosteragtig Tugt. De hengav sig til Arbejde og Bøn som en Slags før-kristne Benediktinere. Det var jødiske Idealister, som under Førerskab af en »Retfærdigheds Lærer« af alle Kræfter bestræbte sig for at fremme Guds Rige.

*

Paa Grundlag af indgaaende Sammenligninger med Ny Testamente og Qumramskrifterne er man kommet til følgende Resultat: Man kan roligt tale om en »overraskende Lighed« og ligeledes acceptere Formodningen om, at denne Sekts Skrifter saavel tidsmæssigt som rent sagligt staa

Vor Herres egen Tid og Kristendommens Opstaaen saa umiddelbart nær som ingen andre hidtil kendte Skrifter«. Ja, Forskere, som har beskæftiget sig med disse Ting, vovede endda at paastaa, at baade Apostilen Johannes, hans Fader Zebedeus samt de øvrige Fisker-Apostle oprindeligt har været Medlemmer af den jødiske Qumram-Sammenslutning. Mindre vovet er derimod Formodningen om, at de fromme Hyrder fra Egnen omkring Bethlehem skulde have haft Forbindelse med Qumram-Samfundet, saaledes, at de lejlighedsvis har fundet Vej til Qumram eller søgt Ly hos Eneboerne i de sydlige Huler ved Det døde Hav. Og i disse Tilfælde vil disse »sidste Dages Hellige« formodentlig ikke have undladt at gøre Forsøg paa at vinde disse Mænd for deres Idealer. Det var jo dog paa selvsamme Maade, at Ørkenprædikanten Johannes netop i samme Egn holdt sine Prædikener for Lejesvende og Soldater. Ovennævnte Hymner aander en udtalt Pessimisme i deres Vurdering af Mennesket. »Jeg er velvidende om — hedder det — at der ikke eksisterer Retfærdighed hos Mennesket, og der ingen Vejens Fuldkommenhed findes hos Menneskets Søn«. Men til Gengæld fremhæves Gud Herrens albeherskende Almagt meget kraftigt. »Hos Gud den Almægtige er alle Retfærdighedens Gerninger, Menneskets Vej er ikke bestandig, det være sig da gennem det guddommelige Instinkts Førelse. Ham tilkommer det at fuldkommengøre Menneskenes Vej, dermed at alle erkender hans Værker, som er kommet i Stand ved hans Magt og hans Barmhertighed imod alle *Børn af hans Velbehag*«. Dette er endda ikke det eneste Sted i Qumram-Teksterne, hvor det hebræiske Ord *rason* — det svarer til det græske *eudokia* — forekommer. I Ordenens Statuter forekommer det samme Udtryk flere Gange og det i Betydningen det guddommelige Velbehag, den guddommelige Velvilje overfor Lysets Børn, det er jo netop dem, som Gud har udvalgt ifølge sin kærlige Raadslutning.

Men endnu nærmere kommer vi Julebudskabet, naar dette guddommelige Velbehag — saaledes som det er Tilfældet her — bliver fremstillet som den sande Kilde til Fred. Thi det er de Børn, i hvem Herren har Velbehag, at han vil skænke sin overvættede Fred, og det naar de nuværende Belials Dage, d.v.s. de onde Tider for Lysets Børn, er ovre og »Fredens Tid« er inde.

*

Paa Baggrund af de opsigtsvækkende Haandskriftsfund ved Det døde Hav, kommer Englenes Julebudskab til Hyrderne paa Bettehems Mark til at staa som Svaret paa en af Menneskets hedeste Ønskedrømme. Og da er det ej heller saa løjerligt, om Svaret fra oven bliver iklædt de selvsamme Ord, som forøvrigt ogsaa har faaet et saa smukt Udtryk i Salmen:

Ære (være) vor Gud i det Høje,
Fred med hans Venner herved!

S. W.

Frem for alt maa vi have det Sindelag eller i det mindste det Ønske, at Guds Vilje maa ske i alt, og at Foreningen med Gud maa bevares.

NIELS STENSEN

Den ottende Hovedsynd

(sluttes fra side 603)

Og Hyrden forlod alle sine andre Lam og begav sig ud for at lede efter det ene, som om det var det eneste, der var udsat for Fare. Manden og Kvinden drejede Hovedet og lyttede. Fra Tidernes Afgrunde — var det fra Fortiden eller Fremtiden? — steg Ordene om den gode Hyrde op i deres Bevidsthed, og de udbød: »Herre, vi overgiver os til dig, vi betror os helt og holdent til dig!«

Og nu smilede Jesusbarnet.

Paa dansk ved T. Fd.

Kirken, Hi og His

Den Hellige Faders Tale til Deltagerne

I Anledning af X. Internationale Historikerkongres er De kommet til Os i saa betydeligt et Antal. Vi glæder os over at kunne byde Dem velkommen og Vi er overbevist om, at der maa tillægges denne Kongres en stor Betydning. Sandsynligvis har der næppe nogensinde før været samlet en Skare saa fremragende Historikere i Rom, Kirkens Midtpunkt og Pavens Sæde. Og Vi har ingenlunde Indtryk af at staa overfor Ukendte eller Fremmede. Adskillige af de Herrer tælles nemlig blandt de tusinder af Historikere, der har arbejdet i Vatikanets Bibliotek eller Arkiv, som blev aabnet for Offentligheden for netop 75 Aar siden. Desforuden har langt de fleste af Dem — maaske endda alle — gennem Deres Forsker- eller Lærergerning haft Lejlighed til paa en eller anden Maade at stifte Bekendtskab med den katolske Kirke og med Pavedømmet.

Endskønt Historien er en Videnskab, der har været dyrket fra de allerførste Tider, er man dog først i Løbet af det sidste Aarhundrede og takket være den kritiske historiske Forskningsmetodes videre Udvikling naaet frem til den idag opnaaede Fuldendelse. Takket være den strenge Maalestok, der har været anvendt, samt Fagvidenskabens utrættelige Flid, kender De Fortiden nøjagtigere og er De i Stand til at bedømme den rigtigere end nogen af Deres Forgængere. Denne Kendsgerning forhøjer yderligere den Betydning, som Vi tillægger Deres tilstedeværelse her i dette Rum.

Kirken og Historien

Historien hører til de Videnskaber, der staa i nær Forbindelse med den katolske Kirke, og det endda i den Grad, at Vi ikke kunde byde Dem velkommen lige nu uden næsten ufrivilligt at maatte nævne denne Kendsgerning. Den katolske Kirke er i sig selv et historisk Faktum; den strækker sig som en mægtig Bjergkæde gennem de sidste to Aartusinders Historie; hvilken Holdning man saa end indtager overfor den — man kan ikke komme uden om den. De Domme, der fældes over den, er højest forskellige; de rækker lige fra uindskrænket Anerkendelse til fuldstændig Afvisning. Men hvordan saa end Historikerens afsluttende Dom vil falde ud, han, hvis Opgave det — saa vidt det nu er ham muligt — er at se og klarlægge Kendsgerninger, Begivenheder og Omstændigheder saaledes som de virkelig har været, saa mener Kirken sig dog berettiget til at vente af ham, at han i hvert Fald orienterer sig om Kirkens Syn paa og Indstilling til sin egen historiske Fortid, d.v.s. om den Maade, hvorpaa den betragter sig selv som et historisk Faktum, og hvorpaa den ser sin egen Forbindelse med Menneskehedens Historie.

Det er om denne Kirkens Indstilling til dens egen Fortid, at Vi gerne vilde have Lov til at sige Dem et Par Ord og derved pege paa Kendsgerninger, Omstændigheder og Betragtninger, som efter Vor Anskuelse maa tillægges en principiel Betydning.

Til Indledning vil Vi gerne have

Lov til at gendrive en Indvending, som man saa at sige altid maa regne med paa Forhaand. Kristendommen — hævdede man før i Tiden og for den Sags Skyld til Stadighed — indtager nødvendigvis en fjendtlig Holdning overfor Historien, idet den betragter denne som en Aabenbaring af det Onde og af Synden; Katalicisme og Historisme er hinanden modsatte Begreber. Først

Den Hellige Fader modtog 7. September 1955 Deltagerne i 10. Internationale Historikerkongres og overrakte hver enkelt Deltager en Erindringsmedaille. Ved Audiensen - hvori deltog Historikere fra 32 forskellige Nationer, deriblandt ogsaa sovjet-russiske Delegerede - holdt Paven en overmaade interessant og bemærkelsesværdig Tale om Kirken, dens Stilling og dens Forhold til Menneskehedens Historie.

Biblioteca Vaticana er i sin nuværende Form kun henimod 500 Aar gammel. Der eksisterede dog paa et tidligere Tidspunkt en Slags Bibliotek ved Kurien, men dette lagdes saavel som senere pavelige Bog-samlinger i Lateranet og i Avignon øde i den urolige Middelalder, og dermed forsvandt kulturelle Værdier af allerstørste Betydning. Vatikaner-Bibliotekets egentlige Grundlægger er Humanisten Pave Nikolous V, († 1455), som i Løbet af sin forholdsvist korte Regeringstid i Midten af 15. Aarhundrede havde Held med sig til at faa samlet Dalidens største Haandskriftsamling. Hans Efterfølgere forøgede hurtigt Samlingerne, og Pave Sixtus IV, det sixtinske Kapels Bygherre, indrettede fire store Sale i Vatikanet til Bibliotek. Allerede hundrede Aar senere var disse Sale blevet for trange, og Sixtus V byggede da den pragtfulde Bibliotekssuite, som vi endnu den Dag i Dag beundrer. I flere Aarhundreder var Vatikaner-Biblioteket — der voksede Aar for Aar — en lukket Borg, men Pave Leo XIII aabnede Biblioteket, og faa Aar senere det pavelige Arkiv — Archivio Segreto — for den fri Forskning. Videnskabsmænd og Forskere fra hele Kloden søger idag til Vatikanets Bibliotek og Arkiv, for der at studere Originalerne til de Værker, der hører Historien til. Ved Audiensen for Deltagerne i den X. Historiker-Kongres gav den Hellige Fader Pave Pius XII Meddelelse om, at yderligere et Afsnit af de pavelige Arkiver vil blive frigivet for Forskningen.

og fremmest maa nævnes, at Historie og Historisme i denne Forbindelse betragtes som ensbetydende Begreber. Men heri ligger der en Misforstaaelse. Ordet »Historisme« betegner et filosofisk System, der i al aandelig Realitet, i Erkendelsen af Sandheden, i Religionen, i Moralen og Retten kun ser Forandringer og Udvikling, og af den Grund nægter alt, hvad der er varigt, evig gyldigt og absolut. Et System af den Art er afgjort uforeneligt med den katolske Verdensopfattelse og for den

Sags Skyld ogsaa med enhver Religion, der anerkender en personlig Gud.

Den katolske Kirke ved, at alt sker i Overensstemmelse med det guddommelige Forsyns Vilje eller Tilladelse, samt at Gud naar sine Maal i Historien. Den store hellige Augustinus har med klassisk Korthed saa rammende givet Udtryk herfor med Ordene: »Det som Gud foresætter sig, »hoc fit, hoc agitur; etsi paulatim peragitur, indesinenter agitur.« (Hvad Gud foresætter sig, det sker, det bliver gjort; og selv

storiens torikerne

i X. Internationale Historikerkongres

om det sker lidt efter lidt, saa bliver det dog uopholdeligt gjort). (Enarratio in Ps. 109, Nr. 9 — Migne P.L., Bd. 37, Spalte 1952). Gud er virkelig Historiens Herre.

Disse Ord er i og for sig alene tilstrækkelige for at svare paa den nævnte Indvending. Der er intet Modsætningsforhold at konstatere mellem Kristendommen og Historien i den Forstand, at Historien udelukkende er en Udstrømning eller en Aabenbaring af det Onde. Den katolske Kirke har aldrig nogensinde fremsat en saadan Lære. Den er tværtimod utvetydigt gaaet i Brechen for Naturen lige siden den tidlige kristne Periode, siden Kirkefædrenes Tid, men i Særdeleshed under den aandelige Kamp med Protestantisme og Jansenisme; den hævder om den, at den ikke er blevet ødelagt gennem Synden, at den i sit inderste Væsen er forblevet uskadt, omend Mennesket er falden, og at Mennesket fra den førkristne Tid, og de, der nu for Tiden ikke er Kristne, var og er i Stand til at fuldbyrde gode og rosværdige Gerninger, selv om man ser bort fra den Omstændighed, at den samlede Menneskehed, iberegnet dem, der levede før Kristendommen, staar under Indflydelse af Kristi Naade.

Kirken anerkender gerne de gode og store Realiteter, selv om de eksisterede før den eller befinder sig udenfor dens Indflydelsessfære. Den hellige

Augustinus, hvem Modstanderne gerne paaberaaber sig, idet de mistyder hans »De Civitate Dei«, og som ikke lægger Skjul paa sin Pessimisme, udtrykker sig ligeledes ganske klart. Han skriver saaledes til den kejserlige Tribun og Notar Flavius Marcellinus, hvem han tilegnede sit store Værk: »Deus enim sic ostendit in opulentissimo et praeclaro imperio Romanorum, quantum valeret civiles etiam sine vera religione, virtutes, ut intelligeretur, hac addita, fieri homines civis alterius civitatis cuius rex veritas, cuius lex caritas cuius modus aeternitas« (Med det store og berømte romerske Rige har Gud netop vist, hvilken Værdi Borgernes Dyder har ogsaa uden den sande Religion. Deraf kan man se, at Menneskene med denne sande Religion bliver Borgere i en anden Stat, hvis Konge er Sandheden, hvis Lov er Kærligheden og hvis Endemaal er Evigheden). (Ep. 138, Nr. 17 — Migne P.L., Bd. 33, Spalte 533). Augustinus har med disse Ord givet Udtryk for den Opfattelse, som Kirken stadig repræsenterer.

Kirkens historiske Fundament

Vi vil nu tale om selve Kirken som et historisk Faktum. Den holder i højeste Grad paa sin guddommelige Oprindelse og sit overnaturlige Væsen, men den er sig paa den anden Side ogsaa bevidst, at den er traadt ind i den menneskelige Tilværelse som et historisk Faktum. Dens guddommelige Stifter er en historisk Personlighed. Hans Liv, hans Død og hans Genopstandelse er historiske Kendsgerninger. Det forekommer endda, at de, der nægter Kristi Guddom, anerkender hans Genopstandelse, idet de mener,

at denne er historisk alt for godt bevidnet; dersom nogen vilde benægte den, maatte hele den antike Historie afskrives, da der ikke er nogen Tildragelse deri, der er bedre bevist end Kristi Genopstandelse. Kirkens Opgave og Udvikling er historiske Kendsgerninger. Vi behøver her i Rom blot at henvise til den hellige Petrus og Paulus. Paulus hører, selv rent historisk betragtet — til Menneskehedens mest bemærkelsesværdige Personligheder. Hvad angaar Apostlen Petrus og hans Stilling i Kristi Kirke, har Vi, omend det arkæologiske Bevis for Petri' Ophold og Død i Rom er af underordnet Betydning for den katolske Tro, ladet de bekendte Udgravninger foretage under Basilikaen. Den derved anvendte Fremgangsmaade anerkendes af Kritiken; Resultatet — Fundet af Petri Grav under Kuplen, nøjagtigt under det nuværende Pavealter, er anerkendt af det store Flertal af Kritikerne, og selv de strengeste Sceptikere har været fulde af Beundring over, hvad disse Udgravninger har bragt for Dagens Lys. Desuden har Vi Grund til at antage, at senere Efterforskninger og Undersøgelser vil føre til nye og værdifulde Opdagelser.

Kirken som historisk Magtfaktor

Kristendommens og den katolske Kirkes allerførste Tid er historiske Realiteter, som er bevist og konstateret, hvad angaar Tid og Sted. Kirken er sig dette vel bevidst.

Den ved imidlertid ogsaa, at den med sin Opgave, som ifølge sit Væsens Natur og sine egentlige Maal, ganske vist hører hjemme indenfor Religionens og Moralens Omraader, og saaledes i og for sig har Rod i det hinsides og i Evigheden, alligevel trænger dybt ind i Menneskehedens Historie. Den ønsker stedse og overalt ved Tilpasning til de stedlige og tidsbestemte Forhold at forme Menneskene, Individet og — saa vidt muligt alle Individet efter Kristi Lov, hvorved den saa ogsaa støder frem til Samfundslivets moralske Principper. Kirkens Maal er Mennesket, der af Naturen er godt, men bliver gennemtrængt af Kristi Sandhed og Naade, og adlet og styrket af den.

Kirken ønsker at danne Mennesker, som i deres ukrænkelige Helhed er skabt i Guds Billede; Mennesker, der er stolte af deres personlige Værdighed og sunde Frihed; Mennesker, der netop holder paa deres Lighed med deres Næste i alt det, som berører den menneskelige Værdigheds inderste Kærne, Mennesker, der er nært knyttet til deres Hjem og deres Tradition — det er det, som Kirken tilstræber, saaledes som Vi da ogsaa har givet Udtryk for i Vor Tale af 20. Februar 1946 i Anledning af Kardinalsudnævnelserne (Acta Ap. Sed. 38, 1946, S. 147; Taler og Radiobudskaber, Bd. VII, 1946, S. 393). Og Vi vil gerne tilføje: i dette saavel som i det forløbne Aarhundrede, hvor Problemerne om Familien, Samfundet, Staten og den sociale Orden er blevet stedse større

Pave Sixtus IV besøger Vatikaner-Biblioteket (umbrisk-romersk Fresko fra 15. Aarh. i S. Spirito in Sassia)

og større og har faaet en overvælden- de Betydning, har Kirken sat alt ind paa, at bidrage til Løsningen af disse Spørgsmaal, og har efter Vor Forme- ning gjort dette med Held. Kirken er imidlertid ogsaa overbevist om, at den ikke kan arbejde mere effektivt paa det end ved stadig at fortsætte med at forme Menneskene paa den her skil- drede Maade.

Og for at opnaa disse Maal, handler Kirken ikke blot som et ideologisk System. Man fremstiller den utviv- somt ogsaa som et saadant, naar man anvender Udtrykket »Katholicisme«, der imidlertid hverken er den sædvanlige Betegnelse eller helt korrekt. Den er betydelig mere end et rent og skært ideologisk System; den er en Realitet ligesom den synlige Natur, som Na- tionen eller Staten. Den er en helt igennem levedygtig Organisme med eget Endemaal og eget Livsprincip. Dens Forfatning og Opbygning, som dens guddommelige Grundlægger selv har givet den, er uforanderlig. Men den har modtaget og modtager til Sta- dighed de Elementer, som den har Brug for eller som den betragter som formaalstjenlige for sin fortsatte Ud- vikling og sit Virke, nemlig Menne- sker og menneskelige Indretninger, filo- sofiske og kulturelle Impulser, poli- tiske Kræfter og sociale Ideer og Ind- retninger, Principper og Virkemidler. Paa den Maade har derfor Kirken i Aarhundredernes Løb gennemgaaet forskellige Forandringer paa sin Vej ud over den ganske Verden; men i sit inderste Væsen er den dog stadig for- blevet den samme, da de mangfoldige Elementer, der vandt Indpas hos den, fra første Færd af stedse var under- lagt den ene og samme fundamentale Tro. Kirken kunde tillade sig at være meget rummelig, men den kunde og- saa vise sig ubøjelig streng. Betragter man dens Historie under eet, saa finder man hos den begge disse Egen- skaber, forbundet med et sikkert In- stinkt for den rigtige Behandling af saavel de forskellige Nationer som den

samlede Menneskehed. Den har der- for altid afvist alle naturalistiske Strømninger, som paa en eller anden Maade var inficeret med den moral- ske Ubundetheds Aand, og tillige og- saa tilbagevist gnostiske, falske spiri- tualistiske og puritanske Tendenser. Den kanoniske Rets Historie lige op til den nuggældende Kirkelovbog giver et ikke ringe Antal betydningsfulde Be- viser herpaa. De behøver f. Eks. blot at betragte den kirkelige Ægteskabs- lovgivning samt de seneste pavelige Erklæringer vedrørende det ægteska- belige Samliv og Familien fra alle des- res Sider. Her finder De et Eksempel iblandt mange andre paa den Maade, hvorpaa Kirken tænker og arbejder.

Kirken har som Følge af et lignen- de Princip ligeledes regelmæssigt gre- bet ind paa det offentlige Livs Omraa- de, for at sikre Ligevægten mellem Pligt og Skyldighed paa den ene Side og Rettighed og Frihed paa den anden Side. Den politiske Magt har aldrig haft en mere sikker Forbundsfælle end den katolske Kirke; thi Kirken begrun- der Statens Magt med Skaberens Vilje og Guds Bud. Eftersom Kirken til- lægger den offentlige Magt en religiøs Betydning, har den ogsaa altid med Fasthed vendt sig imod Vilkaarlighed fra Statsmagts Side, d.v.s. mod Ty- ranni i alle dets Former. Vor Forgæn- ger Leo XIII skrev i sin Encyklika »Immortale Dei« af 1. November 1885: »Revera quae res in civitate plurimum ad communem salutem possunt: quae sunt contra licentiam principum popu- lo male consulentium institutae: quae summan rem publicam vetant in municipalem, vel domesticam rem impor- tunius invadere: quae valent ad decus, ad personam hominis, ad aequabilitatem iuris in singulis civibus conser- vandam, carum rerum omnium Eccle- siam catholicam vel inventricem, vel auspiciem, vel custodem semper fuisse, superiorum actatum monumenta testan- tur« (Alt, hvad der formaar kraftigt at fremme det almene Vel i Staten: prø- vede Fremgangsmaader overfor Vil-

kaarligheder fra Lederne, som sørger daarligt for Folket; Sikring mod ube- føjede Indgreb fra den højeste Stats- magts Side i Kommunernes og Fami- liens Forhold; Beskyttelsesforanstal- ninger til Gavn for den menneskelige Personlighed og Borgernes Lighed for Retten har den katolske Kirke dels ind- ført, dels begunstiget eller stedse vaa- get over. Dette bevidnes af de histo- riske Dokumenter fra Fortiden). (Leo- nis XIII P. M. Acta, ed Romana, Bd. V, 1886, S. 142). Da Leo XIII skrev disse Ord for halvfjerds Aar siden og samtidig saa tilbage paa den forløbne Tid, kunde han ikke ane, i hvor høj Grad disse Ord vilde blive sat paa Prøve i den nærmeste Fremtid. Vi mener idag at kunne sige, at Kirken i Løbet af disse forløbne 70 Aar er for- blevet sin Fortid tro, samt at Leo XIII's Forklaringer endda er blevet langt overtrufne.

Kirken og Staten

Vi vil herefter gaa over til at be- handle to Problemer, der fortjener ganske særlig Opmærksomhed, nem- lig Forholdet mellem Kirken og Sta- ten og mellem Kirken og Kulturen. I den førkristne Periode var den offent- lige Myndighed, altsaa Staten, kompe- tent saavel paa det verdslige som paa det religiøse Omraade. Den katolske Kirke er sig bevidst, at dens guddom- melige Grundlægger har overdraget den det religiøse Felt samt Menneskets hele og fulde religiøse og moralske Ledelse — uafhængig af Statsmagten. Siden den Tid eksisterer der Historie- skrivning om Forholdet mellem Kirke og Stat, og denne Historie har i høj Grad tiltrukket sig Forskernes Op- mærksomhed.

Leo XIII har udtrykt disse Relation- ers egentlige Væsen i en saare enkel Formel og med megen Klarhed rede- gjort derfor i sine Encyklikaer »Diu- turnum illud« (1881), »Immortale Dei« (1885) og »Sapientiae christianae« (1890): Begge disse Myndigheder, Kir- ken saavel som Staten, er suveræne. Deres Væsen saavel som det Maal, de forfølger, fastlægger Grænserne, in- denfor hvilke de regerer »jure pro- prio« (i egen Myndighed). Kirken har paa samme Maade som Staten en su- veræn Ret over alt, hvad den har be- hov for at kunne naa sit Maal, ogsaa over materielle Midler »Quidquid igitur est in rebus humanis quoquo modo sacrum, quidquid ad salutem animo- rum cultumve Dei pertinet, sive tale illud sit natura sua, sive rursus tale intelligatur propter causam ad quam refertur, id est omne in potestate arbitrioque Ecclesiae« (Hvad der altsaa paa den ene eller anden Maade er hel- ligt i menneskelige Ting, hvadsomhelst der angaar Sjælens Frelse eller Guds Dyrkelse, det være sig ifølge Sagens Natur eller fordi noget har dette til Formaal. Alt det er underlagt Kirkens Myndighed og Dom) (»Immortale Dei« — Acta ed. Romana, Bd. V. S. 127-128). Stat og Kirke er uafhængige Magter, som dog af den Grund ikke bør ignorere og endnu mindre bekæmpe

Sixtus V's berømte Bibliotekssal

hinanden; det er langt mere naturligt og i Overensstemmelse med den guddommelige Vilje, dersom de samarbejder og derved møder hinanden med gensidig Forstaaelse, idet deres Virke er rettet mod det samme Subjekt, nemlig den katolske Borger. Der er selvfølgelig Mulighed for Uoverensstemmelser; saafremt Statens Love strider mod den guddommelige Lov, har Kirken moralsk Forpligtelse til at sætte sig til Modværge.

Man tør sige, at Leo XIII's Formel ganske tydeligt giver Udtryk for den Opfattelse, som Kirken — bortset fra faa Aarhundreder — har repræsenteret i hele det første Aartusind samt i de fire sidste Aarhundreder; og selv i Mellempærioden var der stedse Repræsentanter for Kirkens Lære, og maaske endda et betydeligt Flertal, der delte samme Opfattelse.

Naar Vor Forgænger Bonifatius VIII 30. April 1303 udtalte saaledes til den tyske Kong Albrecht af Habsburgs Udsending: »... sicut luna nullum lumen habet, nisi quod recipit a sole, sic nec aliqua terrena potestas aliquid habet, nisi quod recipit ab ecclesiastica potestate ... omnes potestates ... sunt a Christo et a nobis tanquam a vicario Jesu Christi (Ligesom Maanen ikke ejer andet Lys, end det, den modtager fra Solen, saaledes ejer ingen jordisk Magt nogetsomhelst, som den ikke har modtaget af Kirkens Magt ... al Magtbeføjelse ... stammer fra Kristus og fra Os som Jesu Kristi Stedfortræder) (Mon. Germ. hist., LL. sect. IV, Bd. IV, Del 1, S. 139, 19—32), saa er det maaske det stærkeste Udtryk for den saakaldte middelalderlige Idé om Forholdet mellem aandelig og verdslig Magt; ud fra denne Idé drog Mænd som Bonifatius de logiske Følgeslutninger. Men selv for disse drejede det sig sædvanligvis blot om Overdragelse af Magten som saadan, ikke om Bestemmelse af, hvem der skulde have den, saaledes som Bonifatius iøvrigt selv havde erklæret i Konsistoriet 24. Juni 1302 (smlg. C. E. Bulaeus, Historia Universitatis Parisiensis, Bd. IV, Paris 1688, S. 31—33). Denne middelalderlige Opfattelse var tidsbetonet. Enhver, der kender dens Kilder,

↑
Vatikanerbiblioteket

→
I de store Læsesale er Bibliotekets og Arkivets mange uvurderlige Skatte til Raadighed for studerende fra alle Lande og af alle Tunge-
maal

vil sandsynligvis indrømme, at det vilde have været endnu mere paafaldende, dersom den ikke var dukket op.

Man vil sandsynligvis ogsaa indrømme, at Kirken ved at tage en Kamp som Investiturstriden op, gjorde sig til Forsvarer for i allerhøjeste Grad aandelige og moralske Idéer, og at dens Stræben efter Uafhængighed af den borgerlige Myndighed lige fra Apostlenes Dage og op til vor Tid altid har taget Sigte paa at beskytte den religiøse Overbevisnings Frihed. Man kan ikke med Føje indvende, at Kirken selv ringeagter den personlige Overbevisning hos dem, der ikke tænker som den. Kirken har altid betragtet og betragter stadig den frivillige Opgivelse af den sande Tro som en Brøde. Og naar dette Frafald fra Troen fra omkring Aar 1200 medførte kriminel Forfølgelse fra baade den gejstlige og verdslige Øvrigheds Side, saa skete det for at undgaa en Splittelse af Vesterledens religiøse og kirkelige Enhed. Overfor Ikke-Katolikker praktiserer Kirken det Princip, der findes udtalt i Kirkelovbogen og hvori det hedder: »Ad amplexandam fidem catho-

licam nemo invitus cogatur« (Ingen maa mod sin Vilje tvinges til at antage den katolske Tro) (Can. 1351) og staar paa det Standpunkt, at de paaældendes Overbevisning er en Grund — omend ikke Hovedgrunden — til Tolerance. Vi har iøvrigt allerede beskæftiget Os med dette Spørgsmaal i en Tale af 6. December 1953 til de katolske Jurister i Italien.

Historikeren maa ej heller glemme, at der — selv om Kirke og Stat har kendt til Kampens Timer og Aar — dog lige fra Konstantin den Stores Tid og op til vore Dage og endnu i den allernærmeste Fortid har hersket Fredsperioder, der tit og ofte var af lang Varighed og i hvilke begge Parter samarbejdede i fuld Forstaaelse paa de samme Menneskers Opdragelse. Kirken lægger ikke Skjul paa, at den principielt opfatter dette Samarbejde som normalt, og at den betragter Folkets Enhed i den sande Reli-

gion samt det endrægtige Samarbejde mellem Stat og Kirke som en ideel Tilstand. Men den ved tillige udmærket godt, at Forholdene i de senere Aar snarere har udviklet sig i den anden Retning, d.v.s. i Form af en større Mangfoldighed af religiøse Bekendelser og Livsopfattelser indenfor det samme Statssamfund, hvorved Katolikkerne danner en større eller mindre Minoritet. Det kan være interessant for Historikeren, ja maaske endda overraskende, at træffe i de Forenede Stater et Eksempel blandt andre paa den Maade, paa hvilken det lykkes Kirken at udfolde sig under de mest uharmoniske Forhold.

I Historien om Forholdet mellem Kirke og Stat spiller Konkordaterne som bekendt en vigtig Rolle. Vore Udtalelser om dette Spørgsmaal i den lige nævnte Tale af 6. December 1953 gælder ogsaa den historiske Dom, der fældes over disse. Vi udtalte, at Kirken gennem Konkordaterne søger at skabe en retslig Sikkerhed samt den fornødne Uafhængighed for at kunne varetage sine Opgaver. »Det er muligt, tilføjede Vi, at Kirke og Stat giver

Udtryk for deres fælles religiøse Overbevisning i et Konkordat; men det kan ogsaa forekomme, at et Konkordat blandt andet har til Formaal, at forebygge Stridigheder om principielle Spørgsmaal og dermed paa Forhaand at undgaa mulige Anledninger til Konflikter. Naar Kirken har sat sin Underskrift under et Konkordat, saa gælder denne hele dettes Indhold. Den dybere Mening kan imidlertid udvise Nuancer, der er begge Parterne bekendt. Det kan være ensbetydende med en udtrykkelig Billigelse, men det kan ogsaa give Udtryk for en Tolerance, alt efter ... Grundsætningerne, der tjener som Maalestok for Kirkens og dens Medlemmers Sameksistens med Magthaverne og Mennesker af en anden Tro.« (Acta Ap. Sed. 45, 1953, 802, Taler og Radiobudskaber Bd. XV, S. 491 ff.).

Kirken og Kulturen

Kirken og Kulturen: Den katolske Kirke har udøvet en betydningsfuld, for ikke at sige afgørende Indflydelse paa den kulturelle Udvikling i de seneste to Aartusinder. Men den er tillige overbevist om, at Kilden til denne Indflydelse maa søges i det aandelige Element, der kendetegner den, nemlig dens religiøse og moralske Liv, og det i et saadant Omfang, at dens kulturelle Virke, f. Eks. med Hensyn til Ordenen og den sociale Fred, vilde lide, hvis denne Kraft lammedes.

Adskillige Historikere, eller maaske nøjagtigere sagt Historiefilosoffer, er af den Opfattelse, at Kristendommen — og som Følge deraf den katolske Kirke — har sin Plads i den vestlige

Verden, iøvrigt efter Karl Jaspers Mening som et »sent Udviklingsresultat« (Vom Ursprung und Ziel der Geschichte, Frankfurt a. M. — Hamburg, 1955, S. 65). Det er ikke Vor Hensigt paa nuværende Tidspunkt at ville diskutere om Kristi Værk er »et sent Resultat«. Spørgsmaalet savner nemlig almen Interesse med Hensyn til det væsentlige Punkt og iøvrigt vilde man kun være i Stand til at fremsætte Gissninger om Menneskeheds Fremtid. For Os er det imidlertid af Vigtighed, at Kirken er sig bevidst, at den har faaet overdraget sin Mission og Opgave for al Fremtid og for alle Mennesker, og at den derfor ikke er bundet til nogen bestemt Kultur. Det gjorde i sin Tid et dybt Indtryk paa den hellige Augustinus, da Alarichs Erobring af Rom medførte de første Rystelser af det romerske Rige og dermed bebudede dets Undergang; men han havde ikke regnet med, at det vilde bestaa evigt. »Transient quae fecit ipse Deus; quanto citius quod condidit Romulus« (Naar selv Guds Værker er forgængelige, hvor meget mere da det, som Romulus skabte) siger han (i Prædiken »Audivimus nos exhortantem Dominum nostrum« 105 c. 7, Nr. 10 Migne P. L., Bd. 38, Spalte 623) og i sit Værk »Gudsstaten« skelner han skarpt mellem Kirkens Eksistens og Rigets Skæbne. Det betyder at tænke som Katolik.

Det, som man kalder Vesterledet eller den vestlige Verden, er siden Middelalderen undergaaet store Forandringer. Religionsspaltningen i 16. Aarhundrede, Rationalismen og Liberalismen førte til det 19. Aarhundredes Statsform, til dens Magtpolitik og dens sækulariserede Civilisation. Det var derfor ikke til at undgaa, at der indtraadte en Forskydning i den katolske Kirkes Forhold til Vesterledet. Selv Middelalderens Kultur kan nemlig ikke betegnes som den katolske Kultur, thi ogsaa den har — omend den var nært knyttet til Kirken — øst sin Kraft af forskellige Kilder. Selv Religionsenheden, der kendetegner Middelalderen, er ikke noget karakteristisk for denne; den var allerede et Karakteristikum for den kristne Oldtid i saavel den østlige som den vestlige Del af Romerriget fra Konstantin den Store og indtil Karl den Store.

Den katolske Kirke identificerer sig ikke med nogen bestemt Kultur — det forbyder dens inderste Væsen. Men den er rede til at opretholde Forbindelser med alle Kulturer. Den anerkender og lader det i de paagældende Kulturer bestaa, som ikke er i Modstrid med Naturen. Den søger desuden at skaffe Jesu Kristi Sandhed og Naade Indpas i enhver Kultur og giver den dermed en vidtrækkende Lighed; og netop derved bidrager den paa den mest effektive Maade til at bevare Freden paa Jorden.

←

Over 13 Kilometer historiske Dokumenter af allerstørste Betydning for Historieskrivningen rummes i »Archivio segreta della Santa Sede«, som Paverne har aabnet for Forskningen.

Kirken og Tekniken

Idag er der imidlertid en helt anden Faktor, der gør sig gældende over hele Jorden og om hvilken man siger, at den vil medføre vidtrækkende Omvæltninger af ikke-religiøs Art i Menneskeheds Historie, nemlig den moderne Videnskab og Teknik, som i de sidste Aarhundreder er blevet skabt i Europa, eller rettere sagt i de vestlige Lande. Den, der ikke akcepterer disse, siger man, vil blive rendt over. Ende og isoleret, men den, der tager imod den, maa ogsaa tage de Farer med i Købet, som den indebærer for det »at være Menneske« (Jasper s. St. S. 67 og 81). Videnskab og Teknik bliver i Virkeligheden lidt efter lidt Menneskeheds fælles Eje. Det er ikke alene de Farer, hvormed de truer »det menneskelige Væsen«, der giver Anledning til Bekymring, men derimod den Konstatering, at de har vist sig uskikket til at dæmme op for den aandelige Kulde og Uvilje, der skiller Racerne og Kontinenterne. Denne Uvilje synes tværtimod at blive større og større. Vil man undgaa en Katastrofe, er det nødvendigt, at man samtidig sætter stærke religiøse og moralske Kræfter ind paa et højere Plan for at tilvejebringe en Sammenslutning til Bedste for hele Menneskeheden. Den katolske Kirke ved, at den ejer saadanne Kræfter, og den tror, at den ikke er nogen det historiske Bevis herfor skyldig. Ydermere indtager den ikke nogen fjendtlig Holdning overfor den moderne Videnskab og Teknik, men udgør tværtimod en Slags Modvægt, en Ligevægtsfaktor. Derved er den i Stand til at udfylde sin Mission akkurat ligesaa godt paa et Tidspunkt, hvor Videnskab og Teknik fejrer Triumfer, som den har gjort det ned gennem de forløbne Aarhundreder.

Slutning

Det har været Vor Hensigt at ville klarlægge for Dem, hvorledes Kirken betragter sig selv som et historisk Fænomen, og hvorledes den ser sin Opgave og sin Forbindelse med andre bestemte historiske Faktorer. Vor Forgænger Leo XIII har storsindet aabnet Vatikanets Arkiver for Forskerne. Historikeren kan her som i et Spejl se, hvorledes Kirken opfatter sig selv. Et enkelt løsevet Dokument kan som bekendt føre til Fejltagelser, men ikke en hel Samling af Arkiver, naar de — saaledes som det er Tilfældet i Vatikanet med dettes betydelige Materiale, der omfatter hele Pontifikater, Aartier og Aarhundreder — giver Oplysninger tværs igennem utallige Forandringer i Begivenhederne, hos Menneskene og i Tilstandene om Kirkens særprægede Tænke- og Handlemaade, om dens Overbevisning og faste Principer. Saaledes er Vatikanets Arkiver et troværdigt Vidne paa den katolske Kirkes Indstilling.

Da Vi iøvrigt gerne vil efterkomme Forskernes Ønsker, søger Vi for Øjeblikket de mest formaalstjenlige Midler til at udvide Vor Forgængers Værk, idet Vi ogsaa stiller en senere Perodes Dokumenter til Raadighed for Forskerne. Da Leo XIII aabnede Vatikanets

Døren til Julens Hemmelighed

af Pearl Buck

Jeg har paany den bitre Smag i Munden af en Julefest for mange Aar siden. Jeg var dengang tolv Aar gammel, og vi boede i en af Kinas rige Egne, i Nærheden af en stor, blomstrende By, der, hvor Kejserkanalen munder ud i Jangtsefloden. Provensens Rigdom trak fra Tid til anden store Skarer af sultende fra de nordlige Egne til, fra de Egne, der atter og atter blev oversvømmet af den Gule Flod, saadan som det ogsaa da var Tilfældet. Nogle Uger før Jul kom de — en Strøm af Mennesker, der fra Tusinder og titusinder steg til hundredetusinder. Vort Hus var ligesom de fleste andre omgivet af en skjærmende Mur. Portene fortog og bagtil plejede i rolige Tider at staa aabne Dagen igennem, men nu var de lukkede med forsvarlige Slaaer. Og endskønt mine Forældre i Fællesskab med mange andre Hjælpere — Buddhister og Taoister, Katolikker og Protestanter — Dag og Nat gjorde deres yderste for at lindre Nøden, der hvor eneste Dag krævede Hundreder

Arkiv for Offentligheden, mindede han om den klassiske Regel, som Historikerne ifølge Ciceros Ord bør følge: »Primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat: deinde ne quid veri non audeat: ne qua suspicio gratiae sit in scribendo, ne qua simultatis« (Historieskrivningens første Lov er ikke at hævde noget, der er forkert, dernæst ikke at fortie noget, som er sandt. Fremstillingen maa jo ikke vække Mistanke om personlig Gunst eller Misgunst) (Cicero, De oratore, Bog 2, Kap. 15; Leo XIII i sit Brev »Saepe numero considerantes« af 18. August 1883 — Leonis XIII P. M. Acta, Bd. III, Romae, 1884, S. 286). De ved, hvor ofte man har drøftet Emnet »Videnskaben skal være fri for Forudsætninger«. Dette Ord er et Slagord; men som alle Slagord har det heller ikke været fri for Tvetydighed, og det har givet Anledning til allehaande Forvirring. Der eksisterer nemlig ingen Videnskab, i hvert Fald ingen positiv Videnskab, der virkelig kan undvære Forudsætninger. Enhver Videnskab gaar i det mindste ud fra ganske bestemte Love for Væren og Tænken, som den benytter for at bygge sig selv op. Havde man dog blot i Stedet for »uden Forudsætninger« sagt »upartisk«! Maatte Videnskaben dog i sin Søgen efter Sandheden undgaa at lade sig paavirke af subjektive Betragtninger — det er et Forslag, som alle velsagtsens vilde have kunnet blive enige om.

Op for at enhver af Dem, samt den Videnskab, som De dyrker, maa bidrage til, at man kan drage Lære af den historiske Fortid til Gavn for Nutiden og Fremtiden, nedbeder Vi over Dem alle af Vort ganske Hjerte Herrens rigeste Velsignelse!»

af Dødsofre, saa nyttede det som en Draabe i Havet.

Julen rykkede os stadig nærmere og nærmere ind paa Livet, trods Nøden og Elendigheden. En Uges Tid før Jul — jeg husker det ganske nøje — spurgte jeg min Mor: »Mama, faar vi ikke noget Træ i Aar?»

Mor var ganske udmattet og saa ikke engang op fra det, hun beskæftigede sig med: hun stod bøjet over Komfuret i Tjenerkøkkenet, hvor der netop dampede en mægtig Skudefuldt Risgrød.

»Hvad for et Træ?« spurgte hun. Hendes Blik saa lige ud i Luften.

Jeg blev hende Svar skyldig. I Mors Spørgsmaal spejlede Dagens Gru sig i fuldt Omfang, og hun havde totalt glemt, at det var Jul. Jeg gik grædende bort. Det var, som om hele min Verden styrtede sammen over Hovedet paa mig. Jeg havde været Vidne til saa megen Lidelse, og det havde gjort et dybt Indtryk paa mig.

Der blev ikke noget Træ det Aar, ingen Gaver, ingen festlig Julemiddag. Juledag gik som alle andre Dage før og efter — men trods det var den dog anderledes end alle disse Dage. Midt imellem de døende, der laa foran alle Husdørene, blev der nemlig født et lille Barn. Og det var med dette Barn, som det var med hint andet Barn fra Betlehem, hvis Mor »lagde det i en Krybbe, fordi der ikke var Plads til dem i Herberget«; min Mor tog den unge Mor ind til os i Huset, og Barnet kom til Verden hos os. Det døde faa Minutter efter Fødslen, og den unge Mor kunde heller ikke leve. Hvor Faderen var henne, var der ingen, der vidste, der var ingen, der kendte ham. Vi begravede de ukendte to paa den kristne Kirkegaard.

»Det er jo ikke til at holde ud at tænke paa«, har de fleste sagt af dem, jeg har fortalt Historien til. Men jeg har endnu ikke lært, ikke at tænke derpaa. Jeg kan simpelthen ikke glemme den. Endnu den Dag i Dag, naar jeg fejrer Glædens og Underets Fest i mit Hjem, maa jeg tænke paa de to: Moder og Barn var ikke Tiggere. De var ikke Tyvcpak, ikke Bærme. De var slet og ret Mennesker, som ikke anede, hvortil de skulde hælde deres Hovede. Medens andre spiste, sultede de uden egen Skyld.

Jeg har ogsaa fortalt denne Historie til vore Børn. Den hører nu med til Julestemningen i Huset, saadan at Julen samtidig er en Tid, hvor vi tænker paa de Ting, der ikke bliver gjort.

I de femten Aar, som jeg har tilbragt i dette Bondehus, der mere end nogen anden Plet paa Jorden for mig er blevet Indbegrebet af Hjem, har jeg i Tidens Løb modtaget Breve fra mig helt ukendte Mennesker, som bad mig om at skaffet et hjemløst Barn Tag over Hovedet. Og Grunden til at man tager sin Tilflugt til mig, er stadig den samme; det hedder nemlig i Slutnin-

gen af hvert Brev: »... i Haab om, at De maaske har Tilknytning til en eller anden asiatisk Familie, der gerne vil tage sig af Barnet«.

Det var atter hen under Jul, og vi fik paany et Brev, hvori der blev fortalt om et Barn, hvis Fader var Asiat, men hvis Moder var Amerikanerinde: en lille Fyr paa knapt femten Maaneder med brun Lød, store, mørke Øjne og sort kruset Haar.

Vi ansaa faktisk Familien for fuldtallig — Børnene var vokset til, og vi fandt, at Huset var komplet. Idag er jeg imidlertid klar over, at et Hus aldrig er saa fuldt, som man mener.

Jeg læste Brevet op for Børnene og sagde ærligt og redeligt til dem, at Barnet maatte anbringes paa et Vajsenhus for farvede, dersom man ikke kunde finde nogen, der var villig til at adoptere det. »Hvad skal vi gøre?« spurgte jeg Børnene.

Svaret var en eftertænksom Tavshed. »Hvad skal vi gøre?« spurgte jeg Herren i Huset. »Jeg er af den Mening, at vi under ingen Omstændigheder bør overlade Barnet til et Vajsenhus«, svarede han.

Hele Huset lugtede allerede af Jul. Juletræet var blevet fældet i vor egen Skov, og under Sengen laa Pakkerne med Gaverne. Der var sat Kristtjornegrene paa Kaminhylden.

Kunde vi tage endnu et Barn til os?

»Vi maa følge vor Samvittighed«, sagde Faderen, og hen under Aften smuttede vores mindste, en lille blaaøjet og brunhaaret Pige, ind til mig. »Mor, vi maa tage det lille Barn, ellers bliver det ikke nogen rigtig Jul«, sagde hun.

Og saa skrev jeg da med hele Familiens Billigelse det Brev, der bragte os den lille. Det var en lille bitte mørk Skikkelse, som ved Aftentid blev bragt os af venlige Sjæle, der forsvandt lige saa hurtigt, som de var kommet og bare efterlod en lille Bylt Elendighed, med vidtopspilede Øjne og en Tommelfinger, der syntes at være groet fast i Mundvigen. — Jeg tog Frakken og Huen af Barnet og blev siddende en Stund med det paa Skødet. Barnet græd ikke, det sagde ej heller noget. Det laa bare som et lille, dødsensangst Dyr i mine Arme.

Jeg bar den lille op i Soveværelset, klædte ham af, vaskede ham og lagde ham i en Babyseng, som vi netop havde hentet ned fra Loftet. Han sagde stadig ikke noget, de mørke Øjne vandrede fra den ene af os til den anden — alt imedens Tommelfingeren sad i Munden.

Da alle var gaaet til Ro, blev jeg siddende endnu en Stund ved den lille Seng. Jeg havde ladet en lille Lampe brænde, for at han kunde se mig og ikke skulde ligge i Mørke, og jeg nynnede en lille Sang for ham. Et Par Gange trak det op til Graad, men det blev dog ikke til noget, til sidst strakte han den frie Haand ud mod mig — for endelig at slumre ind. Men det var som om den Brod, som den kinesiske Mor og hendes Barn, der nu saa længe havde ligget under Mulde, havde efterladt i mit Hjerte, havde mistet noget af sin Smerte. (Paa dansk ved G. M.)

Da Pater August Sträter S.J. — en af de Præste-Pionerer, hvis Navn forstedse vil være knyttet til Kirkens Historie herhjemme i forrige Aarhundrede — i halvfjerdserne syslede med Tanken om at rejse en stor katolsk Kirke i Jyllands Hovedstad — og hvad mere var: førte Planen ud i Livet — var der adskillige (formentlig ogsaa blandt hans Medbrødre), der betragtede ham som en uforbøderlig Optimist. At rejse en Kirke af dette Format i en By, hvor der kun var en Haandfuld Katolikker — det kunde kun han finde paa. Det er iøvrigt ogsaa ham, der med samme Initiativ grundlagde Institutionen i Stenosgade i København. Idag er man ham imidlertid taknemmelig for hans Fremsynethed i begge Tilfælde. Vor Frue Kirke i Rymsgade — »Kirken paa Strøget«, som et af Aarhus-Bladene for ganske nylig meget venligt og træffende kaldte den — er idag det naturlige Centrum for det katolske Liv i Jylland. Vor Frue Kirke er desuden no-

get af det første, der fanger ens Opmærksomhed, naar man fra Banegaardspladsen begiver sig ud i den jyske Hovedstad, dens irgrønne Spir præger Bybilledet, og dens Skikkelse taaler Sammenligning med mange af vore gamle katolske Kirker — den er en Pryd for Aarhus By.

Selve det kirkelige Arbejde i Aarhus paabegyndtes i 1873. Ikke alene Byens centrale Beliggenhed og dens Betydning som Jyllands Hovedstad, men ogsaa de mange gamle katolske Minder gjorde det naturligt først og fremmest her at oprette et Centrum for Missionsvirksomheden: herfra udgik i sin Tid Kristendommen og med den Kulturen, her rejstes i 12. Aarhundrede Landets største Domkirke. Derfor rettede daværende Pastor v. Euch selvsagt Blikket paa Aarhus,

Strejftogt gennem Aarhus Sogn

Hvorfor

katolsk Presse?

Fordi det er den bedste Maade at bringe Kirkens Stilling til Livets Spørgsmaal og Tidens Problemer ud blandt Menneskene.

Fordi den alene repræsenterer og forsvaret de katolske Synspunkter i Tidens brændende Spørgsmaal vedrørende Ægteskabet, Familien, Skolen og Kulturen, indenfor det økonomiske og sociale Liv overfor den »offentlige Mening«.

Fordi den taler med Roms Stemme i en Tid, hvor der er saa mange »anderledes-lydende« Stemmer i Æteren — og i Pressen.

Fordi Kirken ikke kan undvære den katolske Presse i Kampen mellem Tro og Vantro.

Fordi den paa mange Omraader har større Mulighed for at kunne komme ind paa Steder, hvor Præsten ikke kan naa frem.

- derfor

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

FOTOS:

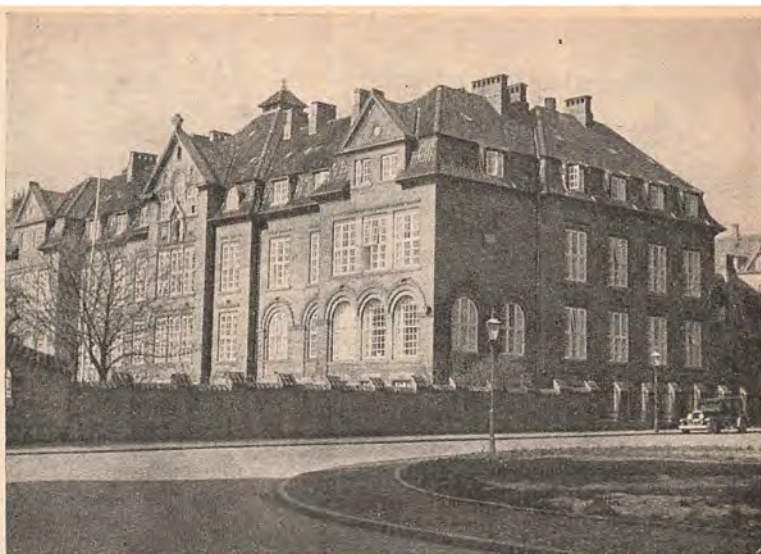
E. KJÆR SØRENSEN
ARKIV

TEKST:

JØBE

Vor Frue Kirke —
»Kirken paa Strøget«

▲ St. Josefs søstrenes store Aarhus-Hospital

➤ Fjernt fra Aarhus' Centrum rejste Aarhus-præsterne i 1930 Sct. Mikael's Kapel i Pindstrup

og et Par Jesuitter, hvem Kulturkampen i Tyskland havde fordrevet, fandt et Virke her. I de forløbne smaa hundrede Aar har skiftende Patres af Jesu Selskab i Aarhus ydet en Gerning, hvis Resultater vil staa skrevet med gyldne Bogstaver i Livets Bog. Da Pater Sträter kom til Aarhus i 1873, var der to Katolikker i Byen — idag tæller Aarhus By over 150.000 Indbyggere og et ikke ubetydeligt Antal Katolikker, og det katolske Aarhus-Sogn strækker sig milevidt omkring i Retningen nord-paa og østpaa. Allerede i 1878 lagdes Grundstenen til Vor Frue Kirke, hvorfra Jesuiterne har udfoldet et saa vel-signelsesrigt Virke. Det smukke »slanke« Kirkerum gør et overvældende Indtryk paa den, der for første Gang træder ind gennem Kirkedøren i Ryesgade. For en Del Aar siden blev Kirken gennemgribende restaureret indvendig og udvendig, og Kunstnerinden Birgitte West smykkede bl. a. Daabskapellet med Fresker. I November i Aar maatte det hittidige Alter vige Pladsen for en enkelt, gribende Crucifixus — en Oberammergau'er Kristus, der falder forbløffende godt ind i Helheden.

Skolen ved Siden af Vor Frue Kirke, »St. Knuds Skole«, som Jesuiterne havde taget Initiativet til samme Aar, som de kom til Byen, er vokset med Udviklingen, og i Aar kunde man tage i Brug den flunkende ny Bygning, der kan rumme halvtredie Hundrede Elever og er Aarhus Bys mest moderne Skole. Undervisningen her ledes af Jesuiterne og Sct. Josefssøstrene i

▲ Interiør fra Vor Frue Kirke efter Forandringen i November i Aar

γ Aarhus-Sognets »Chef«, Pater K. Pauli S.J.

Samarbejde. Sct. Josefssøstrene leder tillige Hospitalet i Bülowsgade — en af de Institutioner, hvor Søstrene manifesterer deres eminente Virke herhjemme i Næstekærlighedens og Apostolats Tjeneste.

Foruden det egentlige Sognearbejde har Aarhus-Patrene i de senere Aar taget adskillige andre Opgaver, bl. a. af kulturel Art, op, det jyske »Academicum Catholicum« har til Huse her, og saa maa man ikke glemme, at den danske Udgave af den verdensomspændende »Jesu Hjertes Budbringer« ogsaa ledes herfra.

En ikke uvæsentlig Del af Sognearbejdet i Aarhus ligger imidlertid udenfor Aarhus By. En Række »Stationer« i Oplandet — Odder, Pindstrup, Grenaa, Ebeltoft o.s.v. — hører ind under Aarhus Sogn og pastoreres regelmæssigt herfra, et Omraade paa omkring tre Tusinde Kvadratkilometer.

Et af de smukkeste Vidnesbyrd om Aarhuspræsternes Virke »udensogns«, er utvivlsomt det lille St. Mikael's Kapel i Pindstrup, midt »i Mosen«, som Pater J. Stäubli S.J. rejste i 1930 med en optimistisk Fremsynethed, der kunde minde om P. Sträters. Stedet var dengang ret øde, men dog centralt i den Forstand, at det var velegnet til at samle Katolikker, der var bosiddende rundt om. Idag er Pindstrup »bebygget«, og det lille Kapel med den dekorative lille Tagrytter er fast Samlingssted for et ikke ringe Antal Katolikker.

Asiens Fremtid - hele Verdens Fremtid

Den første katolske Lægkongres i Asien. - »Vor Tidsalder kan ikke undvære Lægmands Indsats«

I Dagens 3. til 8. December har der i Manila paa Philippinerne været afholdt en stor Kongres med det Formaal at tilrettelægge Retningslinierne for Lægapostolatet i Asien: Assistance ved Evangeliets Udbredelse samt ved at skaffe de kristne Principper Indpas i det sociale, politiske og kulturelle Liv i de nydannede, uafhængige Nationer i Østen.

I Kongressen deltog 30 Biskopper og 150 Delegerede fra 13 asiatiske Nationer samt Observatører fra Europa, USA og Australien. Hilsenerne, som de delegerede fra de asiatiske Lande overbragte Kongressen og som gav et levende Billede af Kirkens Mængde i Asien samt dens Troskab i Forholdet til Moderkirken, gjorde et dybt Indtryk paa den store Forsamling.

Erkebiskoppen af Bombay, Kardinal Gracias, aabnede Kongressen med et Foredrag om: »Grundlaget for Lægapostolatet«. Han opfordrede bl. a. indtrængende til at gøre en energisk Indsats for Uddannelse af de Lægfolk, hvis Medarbejde Kirken i Asien ikke kan undvære (KNA).

Et af Kongressens Kulminationspunkter var et Foredrag af Professor, Dr. Paul K. T. Sih, der fra 1945—1949 var Kinas Gesandt i Rom og som i 1948 gik over til Katolicismen. Professor Sih er nu Leder af det fjernøstlige Institut ved Seton Hall University (Newark, USA). Han tegnede et omfattende Billede af Kirkens Situation i Asien. Som et Tegn paa Kirkens Styrke i de kultur-, race- og sprogmæssigt forskellige Lande i Asien betegnede han det stadigt voksende Antal indfødte Bisper og Præster, de ka-

tolske Institutioners Kvalitet og Katekumenernes Kvalitet. Kirken i Asien maa være aaben for den universelle Kirkes Rigdomme og bygge op paa de asiatiske Folks kulturelle Tradition. Kristendommen, der fremhæver den menneskelige Persons Frihed og Værdighed, har en stor Opgave i Asien, udtalte Professor Sih, og henviste til Asiens store sociale Problemer saasom Fattigdom, Hungersnød, Sygdom samt Befolkningsproblemet. Han understregede de asiatiske Folks Vilje til national Uafhængighed og behandlede den fremadskridende Industrialisering samt Agrarreformen. Det er — fremhævede Professor Sih — det katolske Lægfolks Opgave at varetage de kristne Principper i det økonomiske, sociale og offentlige Liv.

Formaalet med Kongressen i Manila var ikke at være et »Katolsk Ban-

doeng« — udtalte Generalsekretæren for de internationale Lægkongresser, Dr. Vittorio Veronese — men tilsigtede udelukkende en Styrkelse og Udbygning af Lægapostalatets Organisation og Arbejdsmetoder i det østasiatiske Rum. — Det var endvidere Formaalet at tage Hensyn til den opadgaende Bevægelse indenfor det sociale og politiske Liv i Asien samt til det Pres, som den kommunistiske Imperialisme udøver fremfor alt paa Kina og Indokina.

Polens Biskopper svarer Kommunisterne

I et fælles Hyrdebrev tilbageviser Episkopetet alle fremsatte Propagandabeskyldninger

De katolske Biskopper i Polen har i et fælles Hyrdebrev tilbagevist en Række af de Anklager, der fra kommunistisk Side er blevet rettet mod Kirken som Led i et Propagandafelttog. Hyrdebrevets Ordlyd var blevet udarbejdet under et fire Dages Møde i Czenstochowa.

»Den sande Videnskab fører til Gud«, udtaler Biskopperne. Den er saa langt fra at være fjendtlig indstillet overfor Religionen, saaledes som det altid hævdes fra kommunistisk Side. »Det Pavelige Videnskabernes Akade-

ORIENTERING

Pavens Kristus-Vision

Sidst i November bragte Pressen Meddelelser om, at Paven under sin Sygdom i Fjor, nærmere bestemt d. 2. December 1954, havde haft en Vision af Kristus. Det var oprindeligt Billedbladet »Oggi«, som iøvrigt i al Korthed bragte Meddelelsen i Forbindelse med en Billedserie fra Villa Barberinas Have i Castel Gandolfo. Senere bragte »Osservatore della Domenica« nærmere Oplysninger. Om Morgenen den nævnte Dag havde Paven set Kristus staaende tavs ved hans Seng. Paven havde opfattet Synet som Tegn paa sin nær forestaaende Død og bedt Slutningordene i »Anima Christi«. Natten efter skete Omslaget i Sygdommen.

Hvad den ikke-katolske Presse har faaet ud af dette er ikke Smaating. Det kan derfor være paa sin Plads i al Korthed at minde om følgende:

For det første erkender vi blankt, at en saadan Vision er mulig. Kristus er Gud, og for Gud er intet umuligt.

For det andet er det ogsaa rigtigt, at Paven har haft et saadant Syn. Vatikanets Pressekontor har bekræftet det, og det ville ikke kunne ske uden højeste Autorisation.

Men dette vil ikke sige, at en Katolik er forpligtet til at tro paa Begivenhedernes overnaturlige Karakter. I vor Tro er vi kun forpligtet overfor Aabenbaringen, saaledes som den rummes i den Hellige Skrift og i Kirkens Overlevering. Ingen Privataabenbaring hø-

rer med til den kristne Tro. Og hvis man vil lægge sig Tingen saaledes til rette, at man tænker sig, at den gamle, paa det Tidspunkt alvorligt syge Pave i en Slags Vildelse har ment at se Kristus for sig, kan man være lige god Katolik for det.

I hvert Fald vil ingen Katolik være fristet til, sammen med Dele af Pressen, at opfatte Begivenheden som noget uhyre sensationelt af Betydning for enhver af os. Det er rigtigt, at det overnaturlige spiller den alt afgørende Rolle for os Katolikker, men det er det overnaturlige, vi møder i Bønnen og Sakramenterne. Her lever vi i Kristus og med ham.

Man kan spørge, hvorfor det i det hele taget er blevet publiceret, og er det — som det er blevet sagt — sket ved en »kærlig Indiskretion« (indiscrezione affettuosa), hvorfor saa Vatikanet ikke simpelthen har tiet til, hvad der blev skrevet.

Det er kun muligt at besvare et saadant Spørgsmaal rent formodningsvis. Vatikanet har ikke motiveret Bekræftelsen. Men maaske Tanken blot har været den, at Bekræftelsen kunne være af Værdi for dem, der lider under at leve i et Nutidsmilieu, der i saa høj Grad ignorerer Gud. Befolkningen i de romanske Lande falder ikke paa at tage Vatikanet ilde op, at Pavens Kristus-Syn er blevet bekræftet. For disse Mennesker er det kun en Kilde til Glæde og en Bekræftelse paa den Guds kærlige Omsorg, de selv saa tit oplever.

De Enkeltheder, som »Osservatore della Domenica« publicerede, har ikke kunnet undgaa at gøre et dybt Indtryk

i romerske Kredse. Ganske vist var man efter Bekræftelsen paa »Oggi«s Beretning ikke i Tvivl om Rigtigheden, men det skal ikke være nogen Hemmelighed, at man baade i katolske Kredse og i den neutrale Presse har været noget pinlig berørt over hele den Maade, hvorpaa det skete kom frem. Det er da derfor ogsaa med en vis Beroligelse at man modtager Meddelelsen fra Vatikanet om, at den Hellige Fader personlig har været meget ked af, at denne Hemmelighed i det hele taget var kommet frem.

For Katolikker i et Milieu som det danske kan det ske, at man synes, man helst havde været fri for at høre noget saadant. Det afstedkommer i et Land som vort meget nemt, at Protestanterne deri ser en Bekræftelse paa deres indgroede Formodning om, at vor Religions Interesse samler sig om saadanne Syner, ligesom om Mirakler og deslige. Det kan gøre os det trælsomme Arbejde med at udrydde Misforstaaelser endnu lidt mere brydsomt. Nuvel, saa maa vi — som vi her har gjort — endnu en Gang understrege, at det er noget, der kun yderst periferisk angaar vor Tro. Vi tror ikke paa Guds kærlige Forsyn, fordi vi samler paa Mirakler og Syner. Men fordi vi gennem Guds Aabenbaring er urokeligt overbeviste om dette Guds Forsyn, synes det os ingenlunde urimeligt, at Paven kan have haft en virkelig Kristus-Vision. Men det er os, ikke meget om at gøre at faa nærmere Besked om, hvilken Karakter Synet maatte have haft. Fordi det i hvert Fald ikke vil kunne fortælle os andet og mere om Gud, end vi ved.

mi« tæller idag de berømteste Videnskabsmænd fra hele Kloden som Medlemmer, og adskillige af dem er fremragende Kapaciteter indenfor deres Felt og ydermere samtidig overbeviste Katolikker.

Overfor Paastanden fra kommunistisk Side om at Kirken er reaktionær, siger det polske Hierarki: »Kristi Kirke tænder den Sjælens Styrke, der hersker over Materien og over enhver social og kulturel Udvikling«. Den katolske Etik bortrydder alt, hvad der

forstyrrer og besværliggør Samlivet mellem Mennesker og som truer Freden og den sociale Velstand.

Paastanden om, at Kirken protegerer de Rige og forsømmer de Fattige, modsiger Biskopperne med, at Kirken til alle Tider har talt de svages og de undertryktes Sag, ofte endda under store Ofre for sig selv. Kirken fremmer de Revolutioner i den menneskelige Sjæl, der ikke fører til Ulykke, men tværtimod til Lykke og Velstand. (KNA).

Ritus-Kongregationen udsender

Dekret om Nyordning af den stille Uges Liturgi

Rituskongregationen har udstedt et Dekret om Ændringer i den stille Uges Liturgi. Dekretet, der er dateret 16. November 1955 og træder i Kraft 25. Marts 1956 — Palmesøndag næste Aar — indeholder bl. a. følgende Enkelt-heder:

Den liturgiske Højtideligholdelse af henholdsvis Skærtorsdag, Langfredag og Paaskelørdag henlægges til om Eftermiddagen samt Aftenen, henholdsvis Natten mellem Paaskelørdag og Paaskedag. Paa Langfredag vil ogsaa de troende kunne gaa til Herrens Bord under Præsantifikatmessen, hvis Begyndelse fastlægges til Kl. 15. Faste- og Abstinensbudet paa Paaskelørdag, der hidtil sluttede Kl. 12 Middag, udstrækkes nu til kl. 24. Der skal fremtidig lægges særlig Vægt paa Palmevielsen og Palmeprocessionen Palmesøndag.

Højmessens paa Skærtorsdag — »In cena Domini« — vil være at fejre om Eftermiddagen, dog ikke tidligere end Kl. 17 og ikke efter Kl. 20. I Katedralkirken, hvor der finder Indvielse af de hellige Olier Sted, vil den oprindelige »Missa chrismatis« være at fejre Skærtorsdag Formiddag efter Terz; denne Messe er hovedsagelig beregnet for Gejstligheden. Skærtorsdag maa den hellige Kommunion kun uddeles under Højmessens. Langfredagsliturgien skal fremtidig begynde om Efter-

middagen efter Kl. 15, men under ingen Omstændigheder senere end Kl. 18. —

Højtideligholdelsen af Paaskelitur-gien skal lægges saaledes, at Opstandelsesmessen kan begynde ved Midnat mellem Paaskelørdag og Paaskedag. Hvor tvingende Aarsager gør dette vanskeligt, vil den respektive Diöcesanbiskop kunne give sit Minde til at flytte Tidspunktet for Paaskelitur-giens Begyndelse, dog under ingen Omstændigheder til før Solnedgang.

Dekretet indeholder endvidere Anvisning paa at indskrænke Læsningen af Lidelseshistorien paa henholdsvis Palmesøndag samt Tirsdag og Onsdag i den stille Uge til — i Lighed med Johannespassionen paa Langfredag — at begynde med de egentlige Passionsbegivenheder i Gethsemane. Klokkerne, der tier efter Aftenmessen Skærtorsdag, maa først lyde paany ved Gloria i Opstandelsesmessen Paaskenat.

Dekretet indeholder endvidere Bestemmelser vedrørende f. Eks. Celebrationen af Opstandelsesmessen og Paaskemessen samt Breviar- og Korbøn. Rituskongregationen paabegyndte Udsendelsen af Dekretet og de dermed forbundne Direktiver til de enkelte Biskopper umiddelbart efter Offentliggørelsen af Dekretet (KNA).

Nyordningen af den stille Uges Liturgi vil til at begynde med maaske forekomme adskillige — ikke blot Troende, men ogsaa Sjælesørgere — ubekvem. En Omstilling koster altid lidt Besvær, men føjer man sig efter de ny Bestemmelser med en Smule god Vilje og søger man at forstaa Meningen dermed, vil man snart blive klar klar over, at der her er Tale om en Reform i Ordets egentligste og bedste Forstand — en venden tilbage til den ældre Form, hvor alt kommer klarere og tydeligere frem rent symbolsk og dermed ogsaa vil faa langt større og mere frugtbar Betydning for det religiøse Liv. Resultatet vil være et enormt Fremskridt, et Fremskridt i Retning af at den aarlige tilbagevendende Højtideligholdelse af Kristendommens Væsenhemmelighed, Forløsningens Hemmelighed, atter faar sin hele og fulde Højtidelighed og Betydning tilbage og derved bliver i Stand til at indgyde de Troende fornyet Trosglæde og nyt Trosmod.

I korte Træk -

Det anses nu for sikkert, at Pave Innocens XI (af Slægten Odescalchi) vil blive saligkaaret til Foraaret. Innocens XI beklædte Pavestolen fra 1676—1689 (KNA).

Ti Ordenssøstre og en Ordensgejstlig fra Diöceset Boston har nylig afsluttet deres Uddannelse som Fjernsynsteknikere i et stort amerikansk Fjernsynsselskab. Ordensfolkene har gennemgaaet denne Uddannelse efter Ønske af Erkebiskoppen af Boston, der har til Hensigt at oprette egen Fjernsynsstation i sit Diöcese (KIPA).

Det engelske Fjernsyn udsender i Aar Midnatsmessen fra Norbertiner-abbedit Tongerlo i Belgien (KIPA).

Fra og med 1. Januar 1956 maa katolske og protestantiske Kirkeblade ikke længere forhandles ved Kirker eller fra Kiosker i Sovjetunionen, men maa kun tilstilles faste Abonnenter gennem Postvæsenet. Myndighederne regner vel sagtens med, at mange Abonnenter afbestiller Bladene af Frygt for, at deres Navne skal komme Myndighederne for Øje (KNA).

Italien tæller idag 271 Bispedømmer, der inddeles i 6 Hovedgrupper: 4 med en Befolkning paa over 1 Million, 12 med en Befolkning paa mellem 500.000 og 1 Million, 20 mellem 300.000 og 500.000, 51 mellem 150.000 og 300.000, 52 mellem 100.000 og 150.000 og 132 med mindre end 100.000 Troende (KNA).

Omkring Niels Stensen:

ET ORD FRA KÖLN

I det nyeste Hefte af Tidsskriftet »Stenoniana Catholica« fremsætter Erkebiskoppen af Köln, Hs. Eminence Kardinal Frings, en Udtalelse, hvori ogsaa han giver Udtryk for sin Interesse for Niels Stensen samt for Ønsket om dennes snarlige Beatifikation. Kardinalen udtaler bl. a.: »Det gaar ikke ligefrem hyppigt paa, at Gud udvælger til Helgen en Person, der efter jordiske Begreber betegnes som et »Geni«. Gud synes tværtimod at have Forkærlighed for det, der af Verden betegnes som taabeligt, som svagt og uanseligt, ja, som et »Intet«, dermed at ingen skal kunne prale overfor ham (smign. 1. Kor. 1, 27 ff.). Men i Tilfældet »Niels Stensen« synes Gud at have gjort en Undtagelse. Stensen var uden Tvivl en genial Lærd saavel paa Anatomis som paa Geologi og Mineralogiens Omraade. Men det synes ogsaa, som om han har naaet en saadan Grad af kristen Fuldkommenhed, at han — uden dog at ville foregribe Kirkens Afgørelse — ogsaa vil være værdig til at tælles blandt Kirkens Helgenskare.«

For netop hundrede Aar siden — i Efteraaret 1855 — nærmede et Par Franciskanermunke sig ad den gamle flaminiske Vej den evige Stad. Paa Pilgrimsvis havde de tilbagelagt den lange Strækning fra et Kloster i Schlesien og stod nu endelig ved Vejs Ende. Den ene af disse Munke, Fra Pietro, var ikke længere helt ung — han havde passeret de halvtreds — og gjorde et svageligt Indtryk. De gjorde Rast ved Ponte Molle, medens de samlede Kræfter til den sidste Etape paa den lange Færd, og inden længe stod de ved Fontænen paa Piazza del Popolo, hvor Vandet vederkvægende vælder af Stenløvernes Gab ved Obeliskens Fod. Og endnu inden Aftenen faldt paa, bankede de paa Porten til Klosteret San Bonaventura paa Kejserpaladsernes Ruiner oppe paa Palatin — tids nok til lige at kaste et Blik ud over Rom og Kampagnen rundt om, hvor Bjergene allerede laa med snedækte Toppe. For den ældste af Munkene, Fra Pietro, betød dette Rejsens Maal tillige hans eget Livs Rejses Endemaal — her skulde han henleve sit Livs Dage, indtil han lukkede sine Øjne i 1886.

*

Fra Pietro — alias Albert Küchler — var en Snedkermesterson fra Kongens København. Han var født nær op ad Voldene i det Herrens Aar 1803, og Snedkerhaandværket havde han lært hos sin Fader, Kristian Küchler, men allerede som Dreng kom han paa Kunstakademiet og rykkede gradvis Skolerne igennem. Det var efter al Sandsynlighed Eckersberg, der ledede ham de første Skridt paa Malerkunstens Bane, og med Akademiets store Guldmedaille for et Billede »Jesus helbreder en Syg« samt ved et Par Mæceners rundhaandede Støtte lykkedes det ham »at soutenere sig udenlands«, og i 1830 begav han sig sammen med to andre danske Kunstnere — Landskabsmaleren Petzholdt og Billedhuggeren Jahn — af Sted til Italien til Fods. Maalet var den evige Stad, og i Begyndelsen nød han i danske Kammeraters muntre Lag den ny Tilværelse i Rom. Det varede dog ikke længe, førend han var i fuld Gang med at gengive, hvad han saa og oplevede. Bekendtskabet med en religiøs Kunstnerkreds af tysk Oprindelse prægede imidlertid hans Produktion — og hvad mere var hans Sind — og en skønne Dag bankede han efter lange og grundige Overvejelser paa den katolske Kirkes Port, for en lille halv Snes Aar senere at gøre endnu et Skridt i samme Retning: han bad om Optagelse som Lægbroder hos Franciskanerne. Noviciatet skulde han tilbringe i et af Ordenens Klostre oppe i Schlesien, men Opholdet her blev ham tilsyneladende for strengt, og i 1855 vendte han saa tilbage til den evige Stad, til Klosteret San Bonaventura paa Palatin.

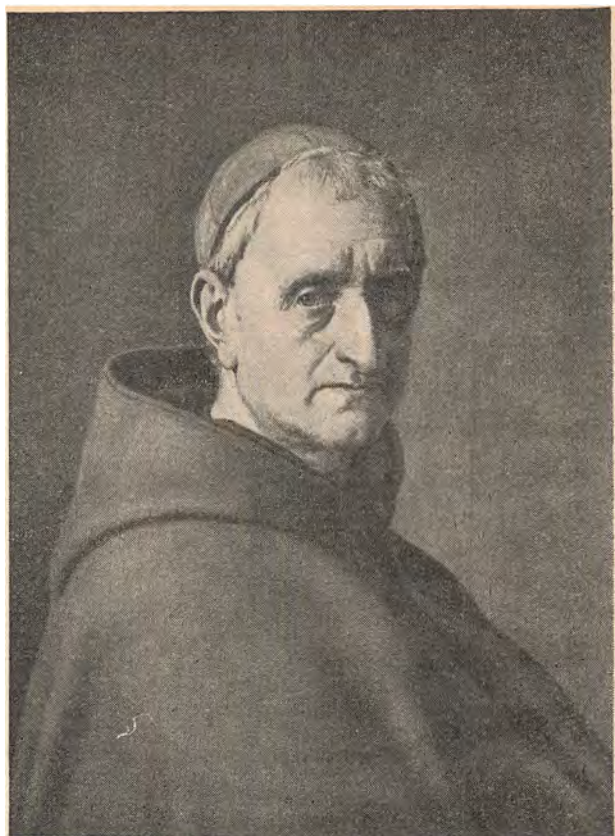
*

Udsigten fra San Bonaventura (Klosterbygningen paa modsatte Side) udover Forum og Colosseum. I Baggrunden Bjergene omkring Rom.

Et Stykke Danmark i Rom

Albert Küchler
paa
Palatinerhojen

Fra Pietro i

San Bonaventura

Kun saare lidt ved vi om Albert Kücklers Klostertilværelse i San Bonaventura, hvor han fik sit Atelier, og fra nu af helt og holdent helligede sig den religiøse Kunst og stillede sit Talent i Ordenens Tjeneste. I gejstlige Kredse i Rom var han tilsyneladende velanskrevet, ikke mindst som Følge af, at Pave Pius IX gentagne Gange af lagde ham Besøg i hans Atelier. Men ogsaa danske Kunstnere — af hvilke saa mange søgte til Rom i Midten af forrige Aarhundrede — kom og gik hos ham, ligesom han selv var en velset Gæst hos de fastboende Kunstnere i den evige Stad. Under Opholdet i Rom i 1873 besøgte Kong Christian IX Kückler to Gange, endda i Følge med

Dronningen og Prinsesse Thyra, der med særlig pavelig Tilladelse fik Adgang til Klosteret. I Maj 1861 aflagde ogsaa H. C. Andersen ham gentagne Besøg, og i sine »Romerske Dagbøger« giver han en Beretning om et af disse Besøg, den eneste eksisterende Skildring af Kücklers Tilværelse i San Bonaventura. »Kückler var ude (da han sammen med den danske Kunstner og Konsul Bravo naaede op til Klosteret. Red.), men to unge Munkke, viiste os med megen Venlighed om og søgte ham; vi var i Haven, i Klosterets Stuer og tilsidst heelt øverst oppe at see Udsigten, der var mageløs deilig ud over Rom og Campagnien til alle Sider, Bjergene laac med Sne,

gaae, kom Kückler, han omfavnede og kyssede mig, saae glad og rødmosset ud, førte os igjen op i sit Atellier, hvor vi længe sad og talte og da jeg var glad ved Udsigten, sagde han, ja, ikke sandt her er godt at være, borte fra Alt derude! han viiste os Fraskati, Vandlejningen, de smukke Bjerge og Keiserborgens Ruiner under os ... Han viiste mig en Madonna med Barnet, malet til Fru Zeuthen (vistnok Baronesse Sophie Hedevig Zeuthen, gift med Baron Carl Zeuthen til Tølløse. Red.). Han bad os komme en Eftermiddag før Ave Maria og see i smuk Solnedgang Omegnen fra Klosteret. Hans Øjne lyste saa glade, saa ærlige, han syntes lykkelig; jeg følte mig un-

Albert Kückler - Fra Pietro - malet af J. Roed i 1862 (Thorvaldsens Museum)

TEKST: ACAD

TOTOS: ARKIV
og E. S.

Genrebillede af Kückler - to Smaapiger indvies i Rosenkransens Mysterier af en ældre Søster

Collosseum foran; de førte os ind i Kücklers Atelier, der var bygget i Klosteret for Penge for Maleriet, her stod det sidst fuldendte Arbejde, en Copi efter Perugino, bestilt af Pugaard (Grosserer Rudolph Puggard, København. Red.) i Kjøbenhavn. I Klosteret saae vi et Loftmalerie af Kückler forestillende Treenigheden. Da vi vilde

I Peterskirkens Skygge, paa Kirkegaarden ved Collegio Teutonico, hviler Fra Pietro

derlig bevæget ved den Omskiftelse i hans ydre Liv. Roserne blomstrede rundt om, Akacietræerne hang med store Blomster Klaser, Luften var klar blaae, de livlige brogede Fiirben løb lynsnare hen over Keiserborgens gamle Murc ...»

*

Fjernt fra Verdens Larm skulde Kückler imidlertid heroppe paa Palatin opleve de Verdensbegivenheder, der var en direkte Følge af den store liberale Revolutionsbølge i 1830'erne. I de følgende Aar tiltog den nationale Frihedsbevægelse, der tilstræbte Italiens Frigørelse og de mange italienske Smaastaters Samling til en politisk Enhed. Begivenhederne under Pio Nono, der indledte sit Pontifikat med velmenende liberale Reformer indenfor den daværende Kirkestats Omraade, udviklede sig til, at den nordlige Del af »Patrimonium Petri« i 1860 blev indtaget af Piemonteserne og Paves Omraade indskrænkedes til selve Rom og Omegn. I 1861 proklameredes Kongeriget Italien og en Række antikirkelige Love gennemførtes, adskil-

ventura

lige Klostre og Kongregationer udvistes, Kirkegodset inddroges — med det Resultat, at ogsaa San Bonaventura-Konventet i 1866 opløstes. Rom blev det forenede Kongerige Italiens Hovedstad — en Begivenhed, der paa saa mange Maader blev skelsættende for Byens Udvikling og var den direkte Aarsag til, at Bybilledets Fysiognomi skiftede Karakter.

Men Fra Pietro blev tilbage paa Palatin. Der foreligger ingen egentlige Forklaringer paa Aarsagen til, at Kùchler forblev i San Bonaventura, men takket være en beskeden Pension fra den italienske Regering og et Tilskud hjemmefra i Form af en Slags Pension fra Akademiet, fortsatte han sin vante, nøjsomme Tilværelse i San Bonaventura, indtil han i 1886 lukkede sine Øjne og stedtes til Hvile i Peterskirkeens Skygge, paa den lille Kirkegaard ved »Collegio Teutonico in Campo Santo«. En Række danske Kunstnere har besøgt ham i hans sidste Leveaar og mindes ham i deres Rejseoptegnelser paa den smukkeste Maade. I sine smukke Mindeord om ham skriver Nic. Bøgh, at i ham var »den gamle nationale Karakter forenet med den ægte Romer«.

Idag ligger San Bonaventura hen — øde og forladt. Her havde det maaske været en Idé at indrette det saa tit omdiskuterede »Danske Institut« i den evige Stad.

*

ET STORVÆRK OM DANSK MIDDELALDER

Middelalderen betragtes i Reglen som den »mørke Periode« i Europas og dermed ogsaa i vort Lands Historie, et Synspunkt, der dog væsentligst har sin Rod i Manglen paa det rette Kendskab til hin Tid. Ikke mindst Danmark har i Perioden mellem Oldtid og Renaissance ydet sit Bidrag til denne Tids særprægede Aands- og Kulturliv. Herom vidner det Storværk, som Det danske Sprog- og Litteraturselskab har taget Initiativet til og hvis to første Bind har set Dagens Lys nu i Efteraaret: En samlet Udgave af danske Middelalderfilosoffer, foretaget af Patrene Dr. A. Otto SJ og H. Roos SJ. De to første Bind, hvis Tilblivelse skyldes Pater Otto, omhandler Johannes de Dacia, der docerede ved det filosofiske Fakultet i Paris i sidste Halvdel af 13. Aarhundrede og som ved sit sproglig-filosofiske Arbejde vandt sig stor Anseelse blandt Dalidens Lærde.

Værket, hvis Fællestitel bliver »Corpus Philosophorum Danicorum medii aevi« — vil bringe Danmarks Navn vidnenom, idet det i første Række henvender sig til den store lærde Verden i og udenfor Europa. Og endnu eet: Det vil ud i Fremtiden bære Vidne om, at den katolske Kirke altid har vidst at

værdsætte Videnskaben og ikke blot værne om den, men ogsaa yde den Slotte, samt at Kirken herhjemme baade i Middelalderen og nu i det tyvende Aarhundrede talte Mænd, der — som bl. a. Pater Otto — var i Stand at mestre sligt. M.

VORE KATOLSKE NYHEDER

Julegaven til Børnene

Gaston Courtois: Den hellige Johannes Bosco (St. Ansgars forlag).

I fjor begyndte forlaget at udsende disse franske helgenhistorier i billeder, beregnet for børn. Den helgen, der i år er valgt, er en af dem, man allerhelst ser børn præsenteret for. Her er meget lidt legenedigtning, og her er meget fra helgenens barndom, som tegner et virkeligt billede af ham og gør hans manddomsgerning forståelig. Dertil kommer, at Don Boscos livsværk kan være en inspirationskilde ogsaa for nutiden, mere er hans tanker ikke slået igennem, end at han har meget at belære ogsaa os om. De 164 billeder, som med deres underskrifter udgør hele historien, er jo ikke den store kunst, som vel ogsaa bogens unge læsere gennemgående helst vil bede sig fri for, men de er egnede til at fortælle en historie, og det er deres hele formål. Har man endnu ikke klaret indkøbene af sine julegaver til familiens børn, er her en særdeles anvendelig idé. T.

Endnu to Ting er kommet paa vore katolske Forlag:

Elsebeth Kieler: Troens Vandring (St. Ansgar) og

Bjørn Højbo: Tro og Moral (Pauluskredsen),

lids nok til at naa at komme i Betragtning som Julegaver. — Ugebladet bringer Anmeldelse af begge Bøger i et af de førstkommende Nr.

DEN EVIGE STAD — ET UUDTØMMELIGT EMNE

Peter Schindler: Dage i Rom (Hirschsprung),

»Mitt Rom« (Bokförlaget Natur och Kultur),

Göran Stenius: Klockorna i Rom (Söderströms),

Marie Dinesen: Værtinde i Rom (Gyldendal).

Den evige Stad er et tilsyneladende udtømmeligt Emne, et Eldorado for Forfattere og Filmsproducenter, en stadig rislende Indtægtskilde for Rejsebureauerne Verden over — thi der er jo nu engang en Del af Menneskeheden, som lider af en uheldelig Romerlængsel, den vidtbesungne »nostalgia di Roma«, — og denne Kategori af Menneskenes Børn har Aarets Bogmarked saa sandelig taget sig kærtligt af!

Pastor Peter Schindler bliver tilsyneladende aldrig træt af at fortælle om Rom — den evige Stad er dog for ham blevet det blivende Sted — og Læsere trættes ej heller af hans Fortællen herom. »Dage i Rom« (Hirschsprung)

4 dejlige bøger til julen

WERNER BERGENGRUEN

DEN SPANSKE ROSE - DE TRE FALKE

Kr. 8,50

Disse mesternoveller introducerer et af Centraleuropas største forfatternavne, hvis bøger i Svejt og Tyskland udkommer i kæmpeoplage. Men oplagens størrelse skyldes ikke bestsellergenskaber, men hans store fortællerevne, der gør det berettiget at nævne ham i samme åndedræt som både Thomas Mann og Stefan Zweig.

THOMAS MERTON

DEN STORE STILHED

Kr. 18,75

Hver side i DEN STORE STILHED ander af en visdom, som ikke vil være skjult for nogen læser. Her herettes fortroligt, ærligt og ligetil om det moderne fredløse menneskes famlen blandt snavset i vor tids civilisation. Bogen, der må betegnes som den bedst tænkelige indledning til Thomas Mertons forfatterskab, er blevet en verdenssucces, oversat til næsten alle sprog.

THOMAS MERTON

JONASTEGNET

Kr. 19,75

Dette er bogen om forfatterens tid i det amerikanske Trappistkloster, hvor den unge verdslige mand har undergået forandringen til præst og munk. Det er en meget åbenhjertig bog, der slår dørene op til munkens stille, mediterende liv og netop derved får sagt mange sandheder, der gælder for alle trosretninger. Den kræver arbejde af sin læser, men så meget desto rigere vil han blive belønnet.

AVE MARIA

Kr. 6,50

Den gamle bøn indledes af pater H. Roos og er forsynet med en lang række træsnit af den italienske kunstner Italo Zetti. Smukkere gave findes ikke. Bogen foreligger ogsaa med fransk tekst.

ARNE FROST-HANSENS
FORLAG

er da ogsaa en ypperlig Følgesvend — Schindler kan ikke lide Ordet »Rejsefører« — legende let i Stil, levende adræt i Fortællemaade. Faa kender Roms Historie og Krinkelkroge som Schindler, færre forstaar at berette herom. I Bogen om Rom lader Schindler sin Viden sprudle — til lige Glæde for den, der er fremmed i Byernes By som for den, der genkendende følger ham. Man lukker Ørerne for hans til Tider lidt irriterende »vi« og yder ham efter Følgeskabet gennem Rom den Tribut, der tilkommer ham. »Dage i Rom« er blevet et dansk Sidestykke til Werner Bergengruens smagfulde »Römisches Erinnerungsbuch« — en dejlig Erindringsbog om den evige Stad. — Bogen er rigt illustreret.

I vort svenske Broderland har nitten kendte Navne — deriblandt et Par Katolikker — givet hvert deres Bidrag til »Mitt Rom« (Bokförlaget Natur och Kultur), og det er blevet til en Slags Antologi, en Hymne til det evige Rom. Helt ypperligt er Dr. Kumeliens Bidrag om »det kyrkliga Rom«, men man læser for den Sags Skyld de enkelte Beretninger med lige stor Glæde og Nydelse — hver paa sit Felt giver de nemlig et fyldigt og levende Rids af Rom. Billedvalget er desuden gjort med Smag og Gengivelserne fine.

Helt særegen i sin Art er Göran Stenius' Roman »Klockorna i Rom« (Söderströms). Det er en stor Bog, farverig og fængslende, præget af en gennemkultiveret lagtagers aldrig svigtende Evne til at se Lys og Skygge. Kærnen i Bogen er en ung finsk Kunsthistorikers Komme til Rom, hans Dragelse mod Kirken og Vanskelighederne ved virkelig at falde til i Livet og Kulturen i Syden. Spændende er efterhaanden blevet en saa forslidt Glose, at man vægrer sig ved at benytte den i Forbindelse med Göran Stenius' Roman, men lad da være sagt, at han holder en fast i sin Fortællemaade. En svensk Kritiker har i sin Omtale af Bogen villet hævde, at »Klockorna i Rom« er ved at gøre H. C. Andersens »Improvisatoren« Rangen stridig. Det er maaske nok for meget sagt, men den indtager uden Tvivl en ganske betydelig Plads i den nordiske Litteratur om Italien — det er saa afgjort en Bog af Format.

Op medens vi saa er ved Romerbøgerne maa man lige nævne endnu en. Det er en Debut-Bog — af en firsaaarig. Og man forbløffes faktisk over, at en Debutant virkelig har været i Stand til at producere slikt i en saa fremrykket Alder. Fru Marie Dinesens »Værtinde i Rom« (Gyldendal) er et underholdende Causeri, et Tilbageblik over et langt Liv i den evige Stad, og den er sine Steder virkelig godt, ja næsten blændende fortalt. Der løber imidlertid Forfatterinden en Del Historier i Pennen af den Art, som var gængse herhjemme for et halvt Aarhundrede siden, naar Snakken var om Italien, om katolske Forhold i Almindelighed og katolske Gejstlige i Særdeleshed. En Del af disse Fru Dinesens smaa Fortællinger maa staa for hendes egen Regning. Naar man efter endt Læsning lukker Bogen og tænker

over dens Indhold, saa danner man sig ganske uvilkaarligt ogsaa et Billede af Forfatterinden selv. J. B.

Ignatius-Bogen til

Ignatius-Aaret

Leonhard von Matt - Hugo Rahner:
Ignatius von Loyola.

224 Sider Billeder, 112 Sider
Tekst. (NZN-Buchverlag, Zürich).

Jesu Selskab gaar ind i et stort Jubilæumsaar: 31. Juli 1956 er det fire hundrede Aar siden at Ignatius af Loyola døde i Rom. Næppe nogen anden Institution indenfor den katolske Kirke har i den Grad som Jesuiterordenen ned gennem Tiderne været Genstand for saavel Katolikkers som Ikke-Katolikkers Interesse, Modstand, Kritik, Begejstring, Frygt eller Beundring, og Jubilæumsaaret vil formentlig give Anledning til fornyet Interesse for denne særprægede Ordensstiftelse, der paa saa mange Maader kom til at ændre Kirkens Aasyn.

Den fremragende schweiziske Fotograf Leonhard von Matt — kendt fra sine tidligere saa betydelige Kunst-Foto-Værker om Frans af Assisi og den hellige Pave Pius X — fremlægger i Anledning af Jubilæet et nyt Billedværk, hvortil Jesuiten Pater Hugo Rahner har skrevet Teksten, om Jesuiterordenens Stifter, hans Liv og Virke. Det er ikke for meget sagt, at dette Billedværk er en Oplevelse, kunstnerisk fremragende og historisk interessant. Man har sagt, at Ignatius af Loyola altid har været svær at forstaa — i Modsætning til Eks. Frans af Assisi — har han forekommet mange Mennesker fremmed, kølig, tillukket, ja, maaske endda hemmelighedsfuld. Von Matts Billedværk løser selvfølgelig ikke denne Gaade — men hans Billeder giver et aldeles straalende Rids af en af Verdenshistoriens allerstørste og maaske vanskeligst tilgængelige Skikkelser. M.

Kristenmenneskets Pligt

François Mauriac: »Lammel«
(Aschehoug).

Mauriacs nyeste roman er i anledning af forfatterens 70 års fødselsdag indlemmet i den udmærkede serie »Levende litteratur«, hvormed ogsaa det ydre udstyr er tilstrækkeligt anbefalet. Det er således, man gerne saa mange flere romaner trykt.

Romanen, der på en vis måde fortsætter »Farisæeren«, der ogsaa er udkommet i dansk oversættelse, handler om kristenmenneskets pligt til at være noget for andre, men samtidig om de farer, der lurar på dem, som vil følge denne pligts kalden, såvel som om farerne for den, i hvis sjæleliv en anden griber ind. Som altid hos Mauriac er psykologien raffineret dybtborende, men desværre ogsaa dåret af en pessimisme, der levner den menneskelige frihed meget ringe råderum. Oversættelsen af Mogens Boisen er fortræffelig. Anmelderen tør ikke, uden kendskab til originalen, afgøre, om en gengivelse af nogle steder fra en højteologisk afhandling i »La vie spirituelle«, der næsten virker ironisk

i sin teologiske besværlighed, er blevet værre på dansk end strengt nødvendigt. K.

Klostertanker for Lægfolk

Thomas Merton: »Jonastegnet«
(Frost-Hansens Forlag).

Mertons dagbogsblade. En behagelig måde at forrette sin »åndelige læsning« på. De tanker, der fremsættes, er ikke systematiserede, men dukker op i relation til livets små og store oplevelser i et kloster. Det er sikkert en af grundene til, at Merton er så meget læst. Han byder i sine småbøger et rigt tankeindhold, men ingenlunde et originalt. Mange af hans forgængere har sagt det samme, måske bedre. Men disse evige sandheder om, hvad der er stort og hvad der er småt i menneskelivet, om Guds førelse af os og om sundt og usundt i ens eget religiøse liv, er her sagt af et menneske, som vel er trappist og derfor lever under ganske andre forhold end vi andre, men dog er så meget af vor tid, at han er umiddelbart forståelig. Ganske vist er der steder i bøger, som denne, hvor den læge læser må sige til sig selv, at er man ikke kaldet til klosterliv, er denne tanke urealisabel, men i det store og hele er det muligt at praktisere kristendom inspireret af bøger som denne, selv om man er sporvognskonduktør eller kontordame. Mertons bøger er derfor virkelig af praktisk værdi og det er deres største værdi. L. H.

Delta är äktenskapet (Ansgariusförlaget, Stockholm).

Et lille udmærket hæfte om ægteskabet, hvor tankerne er på prosa, men stillet op, som var de vers, hvorved der lægges et særligt eftertryk de rette steder. Blot et eksempel: Staten kan have ret til at dræbe nogen, nogen der har begået en forbrydelse. Har et ufødt barn begået en forbrydelse? Man kan have ret til at dræbe en anden, hvis den anden uretmæssigt går til angreb. Har et ufødt barn gjort sig skyldig i det? At dræbe ufødte børn kan aldrig nogensinde forsvares. Det er mord.

Pepino og Violetta

Paul Gallico: »Det lille Mirakel«
(Naver).

Det er Bogen, der ligger til Grund for den yndige Film om Drengen fra Assisi og hans Æsel, som for et Aars Tid siden løb herhjemme og blev en saa stor og velfortjent Succes — lige saa yndefuld og indtagende som Filmen og med en Række nydelige smaa Tegninger. En fiks lille Julegave. G.

Katolsk Kirkemusik i Radio

2. Juledag om Eftermiddagen udsender Statsradiofonien gregoriansk Sang fra Julens Liturgi, under Medvirkning af Schola Gregoriana, Korledelsen har B. Lewkovitch.

Gudstjenester i Stor-København	Jule- nat	1. Juledag	2. Juledag	Nytårs- aften	Nytårsdag
St. Ansgar	24 (P)	8, 10 (L), 11,30	7, 8, 10 (H),	17 (A)	7, 8, 10 (H), 11,30
Jesu Hjerter	24 (L)	7, 7,30, 8, 8,30 9, 10 (L) 17 (A)	6, 7, 8,30, 10 (H)	17 (A)	6, 7, 8,30, 10 (H), 11,30, 17 (A)
St. Mariæ	24	8, 10 (L), 11,30	7, 8, 10	17 (A)	8, 10 (L), 11,30
St. Annæ	24 (L)	8,30 (S), 10 (H) 17 (A)	8,30, 10	17 (A)	8,30 (S), 10 (L)
Sakraments	24 (L)	9, 10 (H), 17	8, 9, 10 (H)	17 (A)	Som Søndag
St. Therese	24	9 (H), 11	9	17 (A)	9 (H), 11
St. Andreas	24 (H)	7, 8, 10 (L), 17 (V)	7, 8, 10 (H)	19,30 (A)	7, 8, 10 (H)
St. Antoni	24 (L)	8, 9, 10 (L), 11,30	8, 9 (H)	17 (A)	Som Søndag
Ballerup	—	—	11	—	—
St. Joseph	24	6,45, 9 (H), 15 (A)	5,45, 6,45, 9 (H)	18,45 (A)	5,45, 6,45, 9 (H)
Immaculata	24	8, 10 (H), 17 (A)	9 (H)	17 (A)	7, 10 (H), 17 (A)
D. h. Familie	24 (H)	7,30, 9,30, 15 (V)	7, 8 (H), 14 (V)	17 (A)	7, 8 (H), 15 (V)
St. Kn. Lavard	24	8, 9, 10 (H), 11,30	8, 10 (H)	19,30 (A)	Som Søndag
Hvidovre	24 (S)	8, 9,30 (H)	—	—	8, 9,30 (H)

P = Pontifikalmesse, L = Levitmesse, H = Højmesse, S = Sangmesse, B = Børnemesse, A = Andagt, V = Vesper.

Aarhus Sogn

Aarhus, Julenat: 24. 1. Juledag: 7, 8 (S), 10 (L), 19 (A). Nytaarsaften: 19,30 (A). Nytaarsdag: Som Søndag samt 11,30.
Pindstrup, Julenat: 24. 1. Juledag: 9,30.
Ulstrup Mark: 2. Juledag.
Odder: 2. Juledag: 10.

Helsingør

Julenat: 24 (S). 1. Juledag: 8, 8,30, 10 (H), 17 (A). 2. Juledag: 8, 10 (H). Nytaarsaften: 17 (A). Nytaarsdag: 8, 10 (H).

OFFICIELT

Helge Jakobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Udledning af Helge Jakobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødt Arkitekt, og at den paagældende Menighed selv viser Offervilje. Eventuelt vil der endvidere kunne uddeles mindre Beløb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religionsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 31. Januar 1956 til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31 A, København K.*, og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

DE KATOLSKE JULEGAVE-BØGER

Den hellige Antonius' Liv
og andre skrifter om munke og helgenere i Ægypten og Palæstina. 230 s.,
kr. 22.00

Galileo: Det lille Mirakel.
Illustr. 45 s. kr. 4.85

Dahm: Pius XII.
Illustreret billedværk i kvart-størrelse
kr. 24.85

Kai Flor: Juleevangeliet i Kunsten.
Illustreret billedhefte i kvart-størrelse
kr. 9.75

Guareschi: Don Camillos lille Dilemma
158 s. hft. kr. 10.75, ib. 15.00

Bjørn Højbo: Tro og Moral.
84 s. kr. 3.75

Katolsk Lommekalender.
kr. 4.90, skind kr. 5.90

Kieler: Troens Vandring.
237 s. hft. kr. 15.75, ib. 19.75

Mauriac: Lammet.
130 s. kr. 7.00

Merton: Jonastegnet.
280 s. hft. kr. 19.75, vb. 34.75

Oldenbourg: Hjørnestenen.
442 s. hft. kr. 29.40, ib. 37.75

Pauli: Stille Nat.
86 s. kr. 6.50

Otto Hansen: Magten.
56 s. kr. 8.50

Schaper: Mægtig i de svage.
237 s. kr. 12.50

Schindler: Dødebogen.
50 s. kr. 5.85

Schindler: Dage i Rom.
Illustr. 193 s., hft. kr. 29.50, ib. 38.50

Stolpe: Den glemte Vej. ca. kr. 7.50

Wolfisberg: Ægteskabet efter katolsk Kirkeret. 40 s. kr. 4.50

Woolley: Ur i Kaldæa.
Illustreret kr. 24.75

Børnenes Julehefte:

Gaston Courtois: Den hellige Johannes Bosco.
Illustreret af Robert Rigot med 164 billeder kr. 4.75

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

**Baronesse Rosenkrantz
Charisius' f. Oxholms Legat**

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1956.

Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Me-

nighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 3. Januar. Andragender, som er indsendt efter dette Tidsrum, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til Den katolske Kirkes Kancelli, Regn-

skabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 3. Januar til Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.

<p>Niels Steensens bibliotek er lukket d. 24.—31. dec. (incl.).</p>	<h2>Kolding</h2>		<p>Det bedste Brød faar De hos Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR Fredericlagade 14 . Tlf. 3343 Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bruun & Kildehøj A/S P. Bruun & H. Kildehøj MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>	
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Altid det bedste Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>	
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 B. lin. Lev. til Sot. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>	
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delli- kesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Tricotage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>	
<h2>Esbjerg</h2>			
<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Strandbygade 25 . Tlf. 1667 Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>S. P. TOBISEN Kolonial - Frugt - Grøntsager TELEFON 1477 FINLANDSGADE 1</p>	
<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>	
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messesbog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Dec.—Jan.

18. S. 4. SØNDAG I ADVENT (27-
(violet) 4); 2. Bøn: Gudsmoder
([83]), 3. Bøn: For Kirken
eller For Paven ([123, 122]);
Præf. (521).
19. M. FERIA (27-4); uden Alleluja-
(violet) Vers og uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: For Kirken eller For Paven; alm. Præf. (525).
20. Ti. Vigilie til St. Thomas ([1]);
(violet) 2. Bøn: FERIA (27), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); alm. Præf. (525).
21. O. St. Thomas, Aposetel (728-
(rød) 84); 2. Bøn: FERIA (27); Præf. (524).
22. T. FERIA (27-4); uden Alleluja-Vers
(violet) og uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; alm. Præf. (525).
23. F. FERIA (27-4); som Torsdag.
(violet)
24. L. JESU FØDSELS VIGILIE (30
(violet) 5); alm. Præf. (525).
25. S. JESU FØDSELS FEST (35-
(hvid) 6); Præf. (514).
26. M. St. Stefan, den første Martyr
(rød) (45-9); 2. Bøn: Oktaven (42);
Præf. (514).
27. Ti. St. Johannes, Apostel og
(hvid) Evangelist (49-10); 2. Bøn:
Oktaven (42); Præf. (514).
28. O. De hellige uskyldige Børn (52
(violet) -11); 2. Bøn: Oktaven (42);
Præf. (514).
29. T. St. Thomas af Canterbury
(rød) (57); 2. Bøn: Oktaven (42);
Præf. (514).
30. F. Søndagen i Oktaven (59-12);
(hvid) 2. Bøn: Oktaven (42); Præf.
(514).

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Maler og Dekorations-forretning

(Benyt Katolske Haandværkere)

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Redovre 1848

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

31. L. St. Silvester I (63); 2. Bøn:
(hvid) Oktaven (42); Præf. (514).
1. S.*) Herrens Omskærelse (64-13);
(hvid) Præf. (514).
*) Søndag den 1. Jan.: Kollekt af Pe-
terspenge i København og Ordrup.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIE TATHENE A

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 60 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital,
Sct. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Sct. Annæ Kirke

Hver lørdag kl. 19,30 noveneandagt
til ære for Vor Frue af den steds-
varende hjælp.

Katolske Julekort

40 Øre Stk.

LIBRAIRIE FRANÇAISE
DEN FRANSKE BOGHANDEL

Badstuestræde 6
Telefon BYen 2071

Kalenderen 1956

udgivet af Ansgariusforeningen,
er udkommet og faas hos de ka-
tolske Boghandlere samt ved Kir-
kerne. — Pris 80 Øre (plus Por-
to, hvis Kalenderen ønskes til-
sendt).

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Tlf. Eva 8580x
(Kl. 14-17 daglig undt. Lørdag)
Post-Giro Nr. 58965

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

JUL

Kristus er ikke født den 25. december. For der var hyrder på marken, da han kom til verden i Bethlehém; men man ligger ikke under åben himmel på denne årstid om natten i Palæstina. Man jager heller ikke en befolkning ud på landevejen om vinteren for at afholde folketælling. I øvrigt fejrede man ikke Kristi fødselsfest de to første århundreder. Hvorfor valgte man den dato og hvorfor indstiftede man i det hele taget denne fest?

I den østlige del af romerriget begyndte man vistnok allerede ved det andet århundredes slutning at fejre Kristi forskellige theofanier: Gudsåbenbarelser. Man mindedes Kristi åbenbaring af, hvem han er, i Bethlehém for Hyrderne, for de hellige mager, ved dåben i Jordan, da trefoldighedsmysteriet blev åbenbart første gang, i Kana, da han åbenbarede sin magt. Dette fejrede man den 6. januar, en gammel solhvervsfestdag, som man rolig tog til at symbolisere den rigtige sols kommen til syne: Kristus, der åbenbarer Guds evangelium for os.

Denne fest blev populær og i Rom ville man gerne have en theofanifest. Man valgte så den 25. december. Første gang vi hører om festen er i 336, men da var festen allerede gammel, kan vi forstå af den måde, hvorpå den omtales. I 375 indfører Johannes Chrysostomus, en af den græske kirkes store fædre, festen i Antiokia, med den begrundelse, at det er en ærværdig fest, fordi det apostolske sæde fejrer den. Derfra kom den til Konstantinopel; omkring 450 blev den indført i Jerusalem og endelig også i Alexandria. Fra disse ærværdige gamle patriarksæder bredte den sig så til hele kristenheden.

Kristendommens største konkurrent i senantikken var den persiske mitrasdyrkelse. Mitras var solguden og blev tituleret: Sol invictus, den uovervund-

ne sol. Solens fødselsdag blev fejret den 25. december. De kristne i Rom, ville i stedet for denne yderst populære fest sætte en kristen og fastsætte Kristi fødselsfest på denne dag. Så kunne man fejre den virkelige sol invictus, den opstandne Kristus. Under Peterskirken kan man i et af de kristne gravkapeller se et frescomaleri, der forestiller Kristus i solgudens skikkelser køre i solgudens firspandsvogn. Han har strålediadem om panden, solens stråler — det der senere er blevet til kongernes kroner!

Senere optog man i Rom fra Østen også festen den 6. januar, og således havde man i Vesten såvel som i Østen fordoblet festen. Ved julefesten fejrede man mest menneskevordelsens mysterium, ved theofanifesten mest Kristi åbenbarelse af sit guddomsvæsen.

Hvorfor er der tre messer i julen? Midnatsmessen blev fejret ved krybben i Maria Maggiore, med såre få mennesker (der var ikke ret meget plads) og var en erstatning i Rom for midnatsliturgien, der udfoldede sig i selve fødselskirken i Bethlehém. Den store dagsmesse fandt sted i St. Peter; det skulle symbolisere den offentlige forkyndelse i Jerusalem. Imellem dem fandt en messe sted til ære for martyrinden Anastasia, en byzantinsk helgeninde, hvis ben var blevet bragt til Rom. Kirken, hun hvilede i, var den byzantinske kolonis kirke, og kejserhoffets repræsentanter fik her en særlig messe, som paven læste af høflighedsgrunde.

Delta er i korte træk historien om, hvorledes kristenheden fik julefest.

B. Højbo.

Jul, krig og mission i 1952

Kardinal Spellmans julebesøg i det kæmpende Korea var et lysglimt for soldaterne ved fronten. Man måtte gribe af den udholdenhed, hvormed de kæmpende FN-soldater marcherede frem gennem sne-slud og morads, for at se kardinalen efter kampene ved fronten. De var taknemmelige og glade for atter at kunne træde frem for Guds alter ved en julemesse og fordi kardinalen, trods sin fremskredne alder, ville overvinde krigens og naturens modstand og celebrere julemessen for dem. Ikke blot den amerikanske soldat glædede sig, men delte glæden med belgiere, siamesere o. m. a. også ikke-katolikker. En ung soldat trykkede kardinalens hånd og sagde åbenhærtigt: Jeg er atheist, hvortil der svarede med et smil: Jeg håber De lever længe nok til at overvinde det!

Kardinal Spellman læste julemessen fem forskellige steder indenfor det fjendtlige artilleris rækkevidde. Der deltog ca. 7600 soldater, hvoraf halvdelen måtte knæle i sneen, da der ikke var plads i teltet. Ved en af julemesserne kundgjorde en underofficer fra Chicago forvandlingen ved et gjaldende hornsignal. Da han ikke var katolik, ville han vide, hvorfor æressignalet for generaler skulle blæses. En kammerat fortalte ham, at generalernes general var til stede; — det forstod han.

Efter tredie julemesse måtte general van Fleet og kardinalen hjælpes ad med at få deres jeep skubbet ud af sneen. Som kommandør af 8. armé havde van Fleet budt kardinalen og den mangeårige hærbiskop velkommen til Korea. Kardinalens omsorg gjaldt ikke alene frontsoldaterne, men også de sårede og tilfangetagne. Han besøgte ligeledes sydkoreanske enheder. Det kan vel kaldes en slags missionsarbejde.
J. Fog.

Når redaktørerne snakker!

— Du, Jørgen! Hvad er det dog, vi har indladt os på?

— Bare kold og rolig, Bent. Denne gang er vi jo to om tjansen, og der er en hel del at skrive om, hvis man overvejer tingenes tilstand. Jeg tror ikke Stafetten vil blive ensidig, tværtimod. Vi har jo så forskellige interesser. Hvad mener du, Bent?

— Ja, jeg kan jo lide at boltre mig i historien og tale »udenlandsk«.

— Min retning er jo helt anderledes. Jeg vover mig ud i matematikkens store verden; vi teknikere er mærkelige.

— Det er der noget om, Jørgen. I øvrigt synes jeg, vi i første række skal holde os til det rent informatoriske stof.

— Du mener nyhedsstof, eller ...?

— Ja. Både om det, der sker herhjemme, og især om, hvorledes man har det på andre breddegrader.

— Det passer jo godt til vor udmærkede formandens slagplan: *Universaliis Ecclesia*.

— Netop! Det udenlandske stof kan vi nok skaffe, bare vi finder de rette folk derude.

— Det bliver ikke så svært. Underligt nok kniber det mere med at få meddelelser fra vort eget land. Især provinsen.

— Uha, ja! De kære KUK'er ude omkring kunne godt skænke Stafetten lidt mere tid og tanke omsat til stof. Der er jo ingen, der forlanger, at de straks skal være redaktører.

— Du, ærlig talt. Hvad om vi fik en lokalredaktør, f. eks. i Jylland.

— Tja, lad os se hvem vi kan lokke. Tanken er tiltalende.

— Nuvel. Vi ta'r fat og glemmer ikke vort formål. *Katolsk mission i skrift!*

DEN SID

En missionærs beretning om den sidste jul i Kina før landsforvisningen
— julen 1954

Klokkerne i tårnet hang tavse. For hele fem år siden kom politiet og forbød al offentlig gudstjeneste. Man ville meddele, når det atter blev tilladt; det venter vi på endnu i dag. Derfor var det lille kapel i pater N.s værelse nok til at rumme den lille skare. Sidste år var det et halvt dusin, der vovede sig gennem natten til julemessen, som blev fejret med samme enkelhed som en hverdags stille messe.

Hvormange ville komme i aften? Vi havde selv været rundt til byens kristne og ladet dem vide, at hovedmessen allerede ville finde sted om aftenen. Til næste dag havde myndighederne nemlig fastsat en af deres samindekommster og skolingskursus. Hvem kunne da vide, om vi fik fred og ro. Gammel erfaring viste, at det kunne gå livligt til.

Med disse nedslående udsigter begyndte jeg at opstille julekrybben. »Kæmpefigurerne« var kun en ti—tolv cm store. Dem havde vi haft i tre år; lige siden kommunisterne havde slået de store figurer op i bjergene, for, som det hed sig, at sikre dem. Medens jeg endnu var ved ophængningen af de kinesiske malerier, som fremstillede julens mysterium, kom julens første pilgrim. Det var kateketen Josefa fra oplandet. Hun kommer en gang hver måned, beretter om de børn, hun har døbt, syge, som hun besøger, døde, som hun giver nøddåben o.s.v. Når hun selv har skriftet og kommuniceret, gemmer hun, i en blikdåse, det Allerhelligste ved sit bryst, tager sin kurv på skulderen og vandrer som tiggerske gennem landsbyerne og bringer Kristus til alle dem, som ikke selv tør udsætte sig for vandringen til missionsstationen. I dag er hun tidlig på den, og derfor går hun, efter at have hilst på sin kollega, som fører vor husholdning, igen ud for at besøge en af de kristne menigheder i byen. Opholder hun sig i længere tid hos os, sætter hun nemlig både sig selv og os i fare derved.

Da dagen er gået bort kommer hun igen og ledsages af grovmedens svingerdøtre. Kort efter kommer også den tredie kateket, »Høstblomsten« (det er hendes kinesiske navn). Hun fører et sæbehus. Hun har også taget en del af sin familie med.

Med denne lille gruppe begynder vi at fejre jul. Efter skriftemålet læser pater N. den stille aftenmesse. Hele festbelysningen består af to alterlys. Orglet og klokkerne er tavse, de må ikke forkynde det glade budskab. Vi kan være glade for, at i det mindste nogle få kristne har fundet vejen til den lille krybbe. Efter den hellige messe sidder vi endnu en stund i gæsteværelset, som tilligemed må udgøre det for forrådsammer og redskabskur. Vi mindes forgangne julefester, som spredte så meget glæde; vi trøster

Redaktionens Adresse:

Jørgen Fog & Bent Noval,
Halmtorvet 30, København V.

D.U.K.'s Adresser:

Formandens Adresse er: Walter Dalland, Hassagers Collegium, Frederiksberg Bredegade 13, København F., Tlf. FAsan 7700.

Næstformandens Adresse er: Børge Berg, Dr. Margrethesvej 11, Aarhus.

Sekretærens Adresse er: Lars Messerschmidt, Schimmelmansvej 41, Charlottenlund.

Kassererens Adresse er: Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus.

DUKs skoleledelse. Sekretariatsadresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. Tlf. RYvang 3319.

Hellig tre Kongers Vandring -

DUK indbyder herved alle Storkøbenhavns KUK'er over 16 år til HELLIG TRE KONGERS VANDRING Hellig Tre Kongers aften (torsdag d. 5. jan. 1956).

Der stilles kl. 20,00 ved Røde Port (Klampenborg). Hjemkomst kl. 23.

Denne vandring er ikke at betragte som en almindelig måneskinstur; vi vil forsøge at lægge den i et noget andet plan. Vi har fået ideen fra den katolske spejderbevægelse i Belgien, og den har i fem år været praktiseret i Hertug Knuds Division. Vi vil foretage vandringen sammen med Hertug Knuds Divisions rovere. AC's studentergruppe og unge, der ikke er tilknyttet katolsk ungdomsarbejde, er velkomne.

Bjørn Højbo, Walter Dalland.

STE JUL

os med, at det igen engang vil blive sådan. Så spredes julens pilgrimme igen i den hellige nats mørke. Men endelig ikke alle på engang! Det kunne vække politiets og spionernes mistanke!

Næste morgen begynder vi tidligt med at fejre julens mysterier. I første omgang er vi alene, pater N. og jeg. Da jeg vil tænde et par ekstra lys i dagens anledning, afviser pater N. det. Vi skal spare. Det er næsten umuligt at opdrive lys mere og petroleum bliver snart rationeret. Kun eet lys skal tændes! Mon den hellige Josef har tændt

mere end et lille lys den første jul? — Da den første messe er ved at være forbi, kommer vor husalf Theodora og bliver på stående fod antaget som ostiari for at åbne døren for de andre, for straks derefter at stænge grundigt, da der ikke er nogen lås i døren mere. Den blev for tit brudt op! »Høstblomsten« har medbragt en æske julelys som offergave foruden nogle rigtig store kærter. Straks lys to tændes ved krybben. Med disse lys kommer efterhånden også julestemningen.

Og nu! Hvad der ikke hændte siden politiforbudet, sker nu. De tre kristne kvinder synger de gamle julesange: Stille nat, hellige nat og den lange, jublende processionssang, som vore drenge førhen altid havde sunget klart og kraftigt ud ... Josefa er den føren-

de stemme. Hun har mest mod; hun stammer også fra en gammel kristen slægt. Men så må »Høstblomsten« anmodes om at sænke stemmen. Hun er ikke helt ung mere og halvt døv. Derfor er hun ikke klar over, hvor højt hun synger. Og udenfor må intet fornemmes. Til alt held er hun nødt til at gå. Inden forretningerne åbner skal hun være hjemme. For ingen må vide, at hun stadigvæk går til missionsstationen. Efter messen glæder de to, Theodora og Josefa, sig over samværet og er veloplagte og fulde af sjov. Josefa ville gerne blive hos os hele dagen, men da morgenmaden er spist, må hun drage videre til andre landsbyer, for at de kristne dér kan modtage Kristus i brødets skikkelse.

B. Noval.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKEP

København

Katolske Menighedsplejers Julemarked

Følgende numre blev udtrukket:

Store Lodseddel: 905 - 5981 - 1127 - 4694 - 5517 - 801 - 1313 - 2734 - 6426 - 10110 - 12920 - 9415 - 8190 - 12578 - 6308 - 10677 - 10835 - 5017.

Frokostkurv: graablaa A 89.

Dessertkurv: mellemgrøn 41.

Husholdningskurv: sennepsgul 84.

Dukke: lyserød 96.

Dug: sandfarvet 55.

Zither: gammelrosa 37.

Cottoncoat: blaa 9.

Skib: grøn 142.

Cigarer: hvid 68.

Snaps og Klukflaske: hvid Serie 205, Nr. 18 og 69.

Kjole: hvid Serie 208, Nr. 19.

Nittegevinster: Store Tombola 3125 - 3014. Børnetombola 1336 - 1825 - 2706 - 2432 - 2617.

Entregevinst: Voksenbillet 5518.

Henvendelse inden 15. Januar 1956 til Menighedsplejernes Kontor, Bredgade 69 A. Hverdage (undt. Lørdag) Kl. 10—15.

Menighedsplejerne benytter denne Anledning til at udtale en hjertelig Tak til alle, som ved Gaver, Besøg, Assistance, Indkøb etc. eller paa anden Maade har støttet Julemarkedet og derved bidraget til Menighedsplejernes Arbejde fremover.

Randers

Ved bortlodning for *Sct. Michaels Skole i Randers* blev følgende numre udtrykket:

1 støvsuger på nr. 512, 1/1 flaske akvavit nr. 921, 2 dynebetræk nr. 957, 1 sengetæppe nr. 961, 1 sølvbakke nr. 38, damegamascher nr. 1491, 1 sæt dameundertøj nr. 1482, 1 natkjole nr.

1184, 1 dameparaply nr. 427, 1 bakke nr. 1260, 5 pund bihonning nr. 273, 1 legetøjsbil nr. 343, 1 sæt dameundertøj nr. 233.

Gevinsterne fås i præstegården senest den 1. jan. 1956. Hjertelig tak til alle, der har hjulpet os med køb eller salg af vore lodsedler.

Pastor E. Boekenoogen.

Birgittaforeningen i Horsens

1) 3861, 2) 2461, 3) 752, 4) 2498, 5) 3012, 6) 962, 7) 3765, 8) 48, 9) 1217, 10) 953, 11) 2768, 12) 1914, 13) 1738.

Henvendelse om evt. Gevinst til Frk. F. Wolff, Grønnegade 5, 1., Horsens.

Aalborg**Vestre Cyklebørs v. Ib Andersen**

Cykler - Radio - Symaskiner
Borgergade 32 . Telefon 4372

Leverandør til de katolske Institutioner

N. Nielsen & A. Brostrøm

*Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af I.*

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Verner sen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømremester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr

hos

Thuen, Gravensgade 2

*Mathias
Christensen*
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

*Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg*

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastelvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Næstved**Wilh. Krüger**

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 . Telefon 2117

Lys - Kraft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik

Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525

(2 Ledninger)

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Flæsk -

Paalæg - Smørrebød

Torvestræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømremester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818

Leverandør til de kat. Institutioner

N. Juel Pedersen Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ng Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31

Lev. til de katolske Institutioner

Ll. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Murermester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør

Riddergade, Telf. 663

Odense

Marlo Joensen & Bent Ellekjær
Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443
Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN Skomagermester
1. Kl.s Reparationer
Hjallesvej 12
Leverandør til De katolske institutioner

**Kør med TAXA
TELEFON 4700**

I SENKRAM - GLAS - PORCELÆN
Vagn Jørgensen
Hjallesvej 6, Telf. 15571
Leverandør til De katolske institutioner

Knud V. Mørk
Frisørmester
Jagtvej 29
Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Reserveret

Varehuset Skjolden
Overgade 21 - Tlf. 955
Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn
1. Kl.s Kød og Paalæg
Albanigade 39 . Telefon 4895
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen
TØMRERMESTER
Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534
Udlærer Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.
I LYON
v. E. Christensen
Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Roskilde

K. A. JØRGENSEN

Kolonial & Delikatesser
Vine & Spirituosa
Tobak & Cigarer
Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778

Roskilde Mejeri
Borgerdiget Telefon 349
Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Skolebøger - Skolerekvisitter
Læsekrede - Skenlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.
Roskilde Boghandel
Sct. Olgade 24 . Telf. 3131

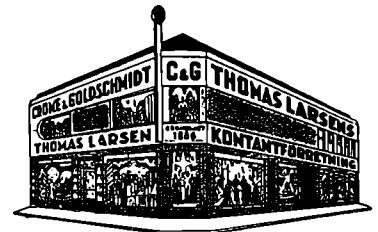
P. J. KJELDEN
Urmager
Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375
Leverandør til Sct. Maria Hospital

Edvard A. Petersen
(A. P. Jensen)
Malerfirma
Telf. 1694 - 228
Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner

Algades Farvehandel
ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.
ALGADE 17 - TELF. 822
Leverandør til de katolske Institutioner

Mønsterbageriet Olgade 17 Tlf. 136
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori
Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler
De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Hjørnet af Algade og Olgade
Bedste Indkøbsted i Roskilde

H. V. Nordsteen's Eftf.
Blikkenslagermester
Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

Ejegod Jørgensen Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

Nakskov

Reserveret **H. J.**

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade
H. N. LARSEN Tilegade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen
Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58
Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen
Herreekvipering
Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE
H. Chr. Huus' Eftf.
Torvet 5
Leverandør til De katolske institutioner

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Holbæk

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER

Smedelundsgade 1 . Telf. 136

Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

All i Bandager & Sygeplejeartikler

Holbæk Materialhandel

Telefon 32

Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

Kolonial

Viktualie

Manufaktur

Isenkram

- billigst med det bedste

Holbæk Brugsforening

Telefon 10

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olson

statsaut. Installationsforretning

Flektrisk Lys og Kraft

Algade . Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Marlæ Kirke Frederiksborg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Islands Brygge, Sundby,
Søndre, Tårnby, Kastrup og Dragør.

En god bankforbindelse er penge værd.

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Rønne

H. P. RØNNE

Guld - Sølv - Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

Manufaktur, Herrelingeri

Det bedste Sengestyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDESBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

Østergade 30

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Den smukkeste Frisure
faar De i

DANA SALONEN

Østergade 47

nærmest Den katolske Kirke

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

WINBLAD A/S
Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Reserveret

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larebjørnsstræde 14
Til. Byen 8009

Edmund Sønchsen *Glarimester*
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforakkr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Ullorning & Petersen
VELLA KØBENHAVN

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damme 2043

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Courvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

n. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 653B

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Prøv vort fordelagtige Abonnement...

(VELKLÆDT)

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Måned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen

A/S I. RØRDING & CO. Vesterbros Torv 55, Mezz.

(over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn · Opgang i Porten)

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Vestergade 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambeck KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen Jun .priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshæred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>SOUVENIR Film, Papirvarer, Lædervarer, Legetøj m. m. A. LARSEN Bog- og Papirhandel Aakirkeby Tlf. 37</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Nykøbing F.</p>		<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>
<p>RESERVERET</p>	<p>Mejeriet »Perfekt« Stansiseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Møskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p style="text-align: center;">Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 25 7 18 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelssekskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linjer)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>	<p style="text-align: center;"> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct Joseph Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 21557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel FRÅLLER 09 711 2011 Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryesgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILJND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 21577</p>
<p style="text-align: center;">Horsens</p>	<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Linollum - Tapet - Maling</i> Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Laur. Pedersen aut. Installatør »LYSET« Torvet 10 . Telefon 618 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Filttenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p style="text-align: center;">Vejle</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"> Leverandør til Sct Maria Hospital HENRIKSEN Raadhustorvet</p>
<p>Vejle Optik v/ Anker Kastrup Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til de katolske Hospitaler</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>A-S P. C. NIELSEN Vejle Mineralvandsfabrik Telefon 121, 205 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Kai Jensen & Poul C. Thin Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22-Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Den italienske Statspræsident aflægger officielt Besøg i Vatikanet

Den italienske Republiks Præsident, Giovanni Gronchi, aflagde Tirsdag 6. December et officielt Besøg hos Pave Pius XII i Vatikanet. Præsidenten blev modtaget af Paven i den lille Tronsal og Audiensen varede 25 Minutter, hvoraf Udenrigsminister Gaetano Martino deltog noget af Tiden. Paven præsiderede paa Tronstolen under Baldakinen, medens Statspræsident Gronchi tog Plads ved Pavens Side. Efter Audiensen forestillede Præsidenten sit Følge for Paven, og den Hellige Fader gav ved denne Lejlighed Udtryk for sin Glæde over Besøget, hyldede Præsidenten samt udtalte bl. a. »Vore Ønsker og Velsignelse ledsager Dem ved Udøvelsen af Deres høje Embede som Statsoverhovede«. Paven gav endvidere Udtryk for Haabet om, at Præsidentens Virke især maatte komme alle de smaa i Samfundet til Gode samt at hans Virke maatte virke styrkende paa det bestaaende gode Forhold mellem Stat og Kirke i Italien, hvilket samtidig var et Bidrag til Verdensfreden, som alle sukker efter.

Præsident Gronchi overrakte Paven en Sølvmonstrans fra 17. Aarhundrede, medens Pavens kvitterede for Gaven med at skænke Præsidenten et Maleri af en af de gamle romerske Mestre. Efter Besøget hos Paven opsøgte Præsidenten Pro-statssekretær Tardini og sluttede Opholdet i Vatikanet med et Besøg i Peterskirken (KNA).

URBI ET ORBI

Bekymring for Kardinal Griffin

Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffins Befindende giver stadig Anledning til Bekymring efter det Hjerteanfald, som Kardinalen har haft i Slutningen af November. Det er det tredje Hjerteanfald, som Kardinalen har haft i Løbet af det sidste Aar. - -

Kardinalen tilses af kendte Læger, deriblandt ogsaa en Ikke-Katolik, Sir Daniel Davies, der er Dronningens Livlæge og tillige var afdøde Kong George VI's Livlæge og hvem Paven tildelte Silvesterordenen for hans Indsats for de engelske katolske Hospitaller.

Kardinalens Julehyrdebrev, der netop er blevet publiceret, henvender sig i Aar til den katolske Ungdom (KNA).

Katolsk Hospital faar Atomanlæg

USA's Atomenergikommission har meddelt det af Ordenssøstre i Canton (Ohio) ledede Timken-Mercy-Hospital Tilladelse til at oprette et Kobaltanlæg til Brug ved Bekæmpelse af Kræft. Det bliver det andet Anlæg af denne Art i Ohio, og det vil faa en Styrke svarende til et 3 Millioner Volts Røntgenanlæg (KNA).

Tyske Biskopper for 40-Timers-Ugen

40-Timers-Ugen vil uden Tvivl under visse Omstændigheder være ensbetydende med et virkeligt Fremskridt, udtaler det tyske Episkopat i en fælles Erklæring med Henblik paa Spørgsmaalet om 40-Timers-Ugen samt Kvinders Erhvervsarbejde. En fri Week-end med en fri Dag førend en fri Søndag maa hilses med Tilfredshed i alle Tilfælde, hvor det kan lade sig gennemføre. En fri Week-end yder Mulighed for at kunne helligholde Søndagen som Herrens Dag og Hviledag. Biskopperne advarer imidlertid eftertrykkeligt imod, hvad der kaldes den »glidende Arbejdsuge«, hvorved Arbejdets og Fritidens Rytmeløses fra Ugens Løb og Søndagen mister sin Særstilling. Ved Indførelsen af 40-Timers-Ugen maa man have Opmærksomheden henvendt paa den hævdvundne Beskyttelse af Søndagen for at undgaa en Udvidelse af Tendensen til at udnytte Fritid til betalt Overarbejde, om det saa end er paa Basis af Frivillighed. De tyske Biskopper kommer ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Kvinders Beskæftigelse i Erhvervslivet og gør dette til Genstand for indgaaende Omtale. Det bedste Middel til at undgaa gifte Kvinders og Modres erhvervsmæssige Beskæftigelse er — fremhæver Biskopperne — at søge at naa frem til en retfærdig og fornuftig Løsning af Problemet Familiefædrenes Lønninger (KNA).

»Osservatore Romano« om

Kardinal Wyszynski's »Frihed«

»Osservatore Romano« offentliggjorde for nylig en Artikel med Overskriften: »Kardinal Wyszynski's Frihed«. I Artiklen tog Bladet Stilling til de seneste Meddelelser, ifølge hvilke Kardinalen nu skulde være paa fri Fod. »I Virkeligheden — skriver Bladet — er der slet ikke Tale om nogen Frihed. Det eneste man ved, er at Kardinalen for nogen Tid siden befandt sig hos Nazareth-Søstrene i Komanza i Nærheden af den slovakiske Grænse samt at Biskop Klepacz fra Lodz har haft Lejlighed til at aflægge ham et Besøg. Det er alt. Kardinalen er til Stadighed berøvet sin Frihed. Det eneste ny er, at man idag ved, hvor han er eller rettere sagt, hvor han opholdt sig for nogen Tid siden. Hvem ved, om han ikke allerede er bragt et andet Sted hen? Kardinalen er og forbliver Fange, og det af de selvsamme Aarsager som motiverede hans Arrestation i September 1953. I over to Aar har han nu været berøvet sin Frihed i Henhold til en Justitsforholdsregel — der peger tilbage til Moskva. Denne tragiske Kendsgerning, som vi her i Bladets Spalter atter og atter har givet Udtryk for, skyldes de samme, som leder hele den religionsfjendtlige Aktion fra Moskva til Vietnam, fra Kina til Albanien. »Løsladelsesrøgen« ændrer intet i den polske Kommunismes Holdning overfor Kirken — Fjendskabet varer ved: Ikke mod Vatikanet, men derimod mod Troen. Vatikanet er kun Anledningen, til syvende og sidst drejer det sig dog om Troen« (KIPA).

»Villige Redskaber i Marxismens Tjeneste«

»Katolske Aktivister yder Kirken daarlige Tjenester«

»Osservatore Romano« beskæftiger sig i en Leder med den Meddelelse, som den polske Folkerepublik har udsendt gennem sine Repræsentationer i Udlandet i Anledning af de saakaldte »katolske Aktivisters« Møde paa Grund af 10 Aarsdagen for Oprettelsen af de saakaldte »fremskridtsvenlige Gejstlige«s Organisation. I Mødet — hævder det polske Memorandum — har der deltaget »katolske Aktivister« fra Østrig, Belgien, England, Tjekslovakiet, Holland, Vesttyskland, den tyske Sovjetzone samt Nord-Vietnam.

De saakaldte »katolske Aktivister« er intet andet end slet og ret villige Redskaber i det marxistiske Regimes Tjeneste, skriver Vatikanerbladet. De tjener kun det ene Formaal: at forvirre Katolikernes Ideer og Aktioner i Udlandet gennem tvetydige Resolutioner og Demonstrationer (KNA).

I Slutningen af November vendte den Hellige Fader tilbage til Rom fra Sommerresidensen Castelgandolfo. — Ovenfor ses Paven i Samtale med Gardenerne i Haven ved Villa Barberini inden Hjemrejsen til Rom.